

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Katolsk Ugeblad

7. Januar 1945
93. Aargang
Nr. 1

ANNO DOMINI 1945

Det nye Aars første Dage er begyndt deres Defilering. Et Faatal Blade paa den nye Notatblok er blevet vendt fra højre til venstre, fra Fremtiden til Fortiden. Den hvide Seddel under det sorte Tal er blevet fyldt med Begivenheder. Smaa Hændelser, der kun vedkommer ens Privatliv, eller kirkelige Handlinger saasom Barsedaa eller Sygebesøg, der ogsaa er af Intesesse for Sognet. Samtidig har Aviserne under de samme Data bragt fede Overskrifter og DNB-Telegrammer om Operationerne ved de forskellige Fronter samt Skildringer om røveriske Overfald, Drab og Dødsfald. Alt i alt fremviser de første Dage i det nye Aar saaledes samme Fysiognomi som de sidste i det skrinlagte Aar 1944. Det minder om et Grænselandskab. Landskabet skifter ikke altid Udseende, fordi man passerer Grænsen. Al den Lykke, vi ved Aarsskiftet har ønsket hinanden, maa endnu komme. Det gamle Aar kunde have været det lovpriste Fredens Aar, men det har ladet Chancen gaa fra sig. Nu haaber vi, at det nye — Aaret 1945 — maa gribe den.

Vi maa se Tiden an. Vi maa vente og se, hvad de Dage, der foreløbigt kun figurerer som Tal paa Kalenderen, bærer med sig af godt eller ondt. Mon de vil have samme Farve som Apokalypsens ildevarslende Heste, rø-

de, sorte og bleggule? Samme uhyggelige Skikkelse som den forfærdende Kavalkade af over 1700 Krigsdage, der gik forud for dem? Eller vil vi en skønne Morgen — for *den* vil være skøn — opleve, at en Dag træder frem af Taagen som en hvid Hest, mens vi staar stille langs Vejen og blotter Hovedet for Hesten og dens usynlige Rytter, Freden?

Vi haaber det, og det var indbefattet i vore Nytaarsønsker, baade dem, vi fik og dem, vi sendte afsted med Posten. Foreløbigt holder vi Udkig med Dagen, efterhaanden som de fra den tilhyllede Fremtid een for een træder frem i Lyset, betræder Nutidens smalle Bro for at slutte sig til de mange, der er gaaet over i Historiens Datid. Der er kun faa Mennesker, der er med til at bestemme, hvilken Vending, den nærmeste Fremtid vil tage for os og Millioner af Medmennesker. Og hvor mange af dem er sig deres Ansvar bevidst? Det er da ellers et forfærdeligt Ansvar at raade over Liv og Død for saa mange, der har Ret til Liv og Lykke, Ret til at være hjemme hos sig selv og i deres eget Land.

Men hvad kan vi gøre, vi navnløse Menige, udover at vente og bede?

Ja, det er endda ikke saa lidt, at bede til Ham, der trods alle Propagandataler i Presse og Ra-

Kvindelige Præster?

Vor Kirkes Eschatologi
Kongernes Tilbedelse
af Steph. Lochner
Religion og Pornografi

dio dog er den, der skal have sagt det sidste Ord. I denne Forbindelse kommer jeg i Tanke om, hvor godt det er, at vi foruden den borgerlige Kalender med dens haarde Tal og ubeskrevne Blade ogsaa har den kirkelige med dens Højtider og Helgennavne. Det er godt, at Kirkeaaet altid er et Par Skridt forud for det borgerlige. Vi har lige fejret Julen til Ære for Guds Søn, der vilde dele vore Kaar. Snart begynder vi Opgangen til Langfredag og Paaske. Det er Lidelsens Sublimering i bedste Forstand. Saaledes skrider Kirkeaaet med dets Minder om Frelseren, den samme i Gaar og i Dag og til evig Tid, foran det borgerlige som en Skytsengel foran et frygtsomt Barn. Liturgien fletter Glæde og Fortrøstning ind i Dagens graa Rendegarn. Vor Moder Kirken bandlyser de onde Aander, idet den fortæller og synger om Ham, der forstaar at vende alt til det gode for dem, der elsker Ham. Fra Alteret slaar den hver eneste Morgen Kors over den nyfødte Dag.

Det er rigtig nok, at Tiderne er onde. For hvem der er kommet bort fra Kristus og Kirken, er de kun det. Kirkens Børn har paa Forhaand Forvisning om, at 1945 trods alt hvad Aviserne i Aarets Løb kan have at berette af ulykkelige Hændelser, vil være et Herrens Aar. S. W.

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Familie-, Færdelses- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
 for Kongeriget Danmark A/s
 Telf. 10.093 Amallegade 31 . København K Giro 2107

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
 Tlf. 12,166 og 12,161

Jos. Fischlein
 Murermester
 Limfjordsvej 43
 Tlf. Godthaab 8410
 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
 Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12 . København L
 TH. Taga 573 . 574

Anton Siegler
 Malermester
 Klingosgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENS LAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
 Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

MIZAR *fac*

L. E. LARSEN
 Nørrebrogade 206
 Vintersko

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“
 v. Andersen og Poulsen
 Flytning, Opbevaring og Forsendelse
 besøges med Garanti overalt i Landet
 Sjælør Boulevard 21
 Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Støt Frank Andersens Fond
 Giro Konto 1087

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni
 Havnegade 22 . Telf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

LEDIG

C. V. BERG *Blikkenslagermester*
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
 Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

1/8 Vejle Mælkekompagni
 Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
 P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

HORISONTEN RUNDT

Vikariatet meddeler

Som Regnskabsfører for Vikariatet er udnævnt Hr. Sekretær Filip Lange, som er tiltraadt d. 1. Januar 1945.

Religion og Pornografi

Den afsluttede Bogsæson vil længe blive husket paa Grund af det store Antal Bøger, som utilsløret spekulerede i Pornografi. Alt mens Lægerne sammen med andre ansvarsbevidste Landsmænd søgte Værn mod en overhaandtagende Tøjlesløshed, der bragte Kønssygdommene op i Rekordhøjder, gjorde en Række Forlæggere sig al Umage for at imødekomme Tøjlesløshedens »litterære« Smag. — Et ellers ret velanskrevet Forlag, som ogsaa har interesseret sig for katolske Bøger, udgav Aarets (og dansk Litteraturhistories) ækleste Bog i denne Genre, om hvilken vi nøjes med at henvise til Dagspressen, der med fuld Føje gjorde Forlæggeren særlig ansvarlig.

I en Kronik om Bøgers Skæbne skrev Forfatteren Leck Fischer ved Juletid, at to Slags Bøger er sjældne hos Antikvarerne, fordi de er særligt efterspurgte: Bøger om Religion og om Pornografi. Maaske det er rigtigt. I saa Fald er det forstaaeligt, at nogle Forlæggere udgiver religiøse Bøger, og forstaaeligt (om ikke rosværdigt), at andre vil tjene Penge paa Pornografi. Men ubehageligt er Synet af dem, der vil tjene Penge paa begge Dele paa een Gang. Det er for blandet en Købmandsforretning, og man maa ønske, at de religiøse Bøgers Forfattere og Oversættere vil gøre saadanne Forlæggere opmærksom paa, at et Valg mellem Religionen og Pornografien er en ubetinget Nødvendighed, som haster.

Betlehem og Eukaristien

Og Boas sagde til Ruth: »Hør min Datter! Du skal ikke gaa hen og sanke Aks paa nogen anden Mark«.

Ruths Bog 2,8.

Det er godt for os, naar vi sommetider bliver mindet om de sjældnere læste Dele af den Hellige Skrift. Maa jeg minde mine Læsere om den Historie, der fortælles i Ruths Bog?

No'omi, en Kvinde fra Betlehem, drog til Moabitternes Land. Der døde hendes Mand, som efterlod sig to Sønner. Disse giftede sig med moabitiske Kvinder, og døde ogsaa, tilsyneladende barnløse. No'omi vendte da tilbage til Juda Land, ledsaget af sine to Svigerdøtre. Hun bad dem indtrængende om at gaa hjem til deres Slægt, og den ene af dem, Orpa, gav til sidst efter, men Ruth vilde ikke skilles fra hende. »Nej, hvor du gaar hen, og hvor du tager Bolig, der vil jeg tage Bolig. Dit Folk skal være mit Folk, og din Gud skal være min Gud. I det Land, hvor du dør, der vil jeg dø, og der vil jeg jordes. Herren ramme mig baade med det ene og det andet: Kun Døden kan skilles os ad.«

De kom da sammen til Betlehem. De var fattige, og Ruth gik ud for at sanke Aks paa en rig Mands Mark — af Næstekærlighed gav man hende Lov til at følge efter Høstfolkene og samle de tilfældige Haandfulde Korn, som de ikke fik med sig. Uden at vide det fulgte hun efter Høstkarlene paa en Mark, der tilhørte Boas, som var hendes egen Slægtning. Han genkendte hende og opmuntrede hende til at blive hos Høstfolkene: »Min Datter! Du skal ikke gaa hen og sanke Aks paa nogen anden Mark«, og i al Hemmelighed gav han sine Folk Besked om at lade rigeligt ligge efter sig, saa hun kunde faa samlet meget. Til

sidst bad Boas om hendes Haand, og de blev gift. Og saaledes gik det til, at Moabiterinden Ruth blev Stammeren til St. Josef, til den saligste Jomfru og efter Kødet til vor Herre Jesus Kristus selv.

Det er en meget gammel Historie fra fjerne Tider, den er rørende i sin Enkelhed, et Yndlingsstof for Malere og Digtere — men hvad har den med os at gøre? Hvilket Bud har den til os, som er Børn af en mindre elskelig Tidsalder? Jeg har aldrig forstaaet, hvor umiddelbar dens Symbolik er, før jeg i en gammeldags Betragtning-bog, oversat fra Fransk, fandt et Kapitel, der blev kaldt »Den hellige Eukaristien Ager«.

Naar det kommer til Stykket, er saa Jødinden No'omis to Svigerdøtre saa forskellige fra os? Er de ikke Billeder paa to Sjæls typer — den Sjæl, der vælger, og den, der forsager Verden — den Sjæl, der er utro imod, og den Sjæl, der er tro imod sine overnaturlige Loyalitetspligter? Mindet om en afdød Ægtefælle, hvilket Krav har det paa at lænkebinde en ung Kvindes Følelser, at ødelægge Livet for en Kvinde, der endnu er ung og endnu er smuk, saaledes som Orpa og Ruth var det? Og dog var Ruth tro imod det Land, hun havde valgt og aldrig set; hun var blevet Israelit ved sit Ægteskab, nu vilde hun blive det af eget frit Valg. »Hvor du gaar hen, der vil jeg gaa hen; dit Folk skal være mit Folk, og din Gud skal være min Gud; Herren ramme mig baade med det ene og med det andet: kun Døden kan skilles os ad«. Saaledes hører den trofaste Sjæl to

Stemmer, Verdens indladende Røst tæt ved dens Øre, og den fjerne Kalden fra dens usete, overnaturlige Hjem. Vil den dele Skæbne med Kirken, Modern, den har valgt sig, eller vil den gaa tilbage til Verden, der gør sine Krav gældende ud fra et naturligt Slægtsskab? Kirken gør det ikke let for os; den stiller strenge Krav til os; den prøver vor Loyalitet. »Gaa tilbage«, siger den, »hvis ikke I er rede til at dele Skæbne med mig i gode og onde Dage«. Og den trofaste Sjæl svarer stadig: »Herren ramme mig baade med det ene og det andet: kun Døden kan skille os ad«.

Og saaledes fører den os til Betlehem, til Brødets Hus. Den bringer os til Alteret, hvor han, som er vor Slægtning i Kraft af sin Menneskevordelse, han, som vilde vie vore Sjæle til sig ved sin guddommelige Kærlighed, skjuler sig for os og byder os at samle de Aks, vi kan finde paa Eukaristiens hellige Ager. Ageren er hans, for hvem købte den, hvem tilsaaede og gødede den — andre end han? Han købte den ved at blive Menneske; han var rig, men blev for vor Skyld fattig; han solgte alt, hvad han ejede, og købte hin Ager.

Ronald Knox.

Vor Kirkes Eschatologi

For mange af Ugebladets Læsere er Overskriften sikkert en Gaade. Men denne er hurtigt løst, hvis vi erstatter det videnskabelige Udtryk med de jævne Ord: den kristne Lære om Menneskets og Verdens sidste Ting. Det græske Ord Eschatologi, som er blevet indført i Teologien for ikke saa længe siden, betegner den videnskabelige Fremstilling af de Begivenheder og Tilstande, som det guddommelige Forsyn hidfører, naar den religiøse og moralske Udvikling af det enkelte Menneske, eller naar hele Verdens Udviklingsproces er naaet til sit Endepunkt. Det er Gud, der bestemmer begge Datoer. Man ser, at man ogsaa kunde kalde denne Del af den kristne Troslære, Læren om Fuldendelsen eller Afslutningen. Tænker man kun paa den enkelte, er det klart, at denne Lære maa handle om Døden og den særskilte Dom, om Menneskets Tilstand i Himlen, i Skærsilden eller Helvede. Er der derimod Tale om hele Verdens Afslutning, saa er Eschatologien nødt til at undersøge, hvad Gud har aabenbaret om Kristi Genkomst, om Kødets Opstandelse, om Dommedag og Verdens For-

nyelse. Det er disse Emner, vi plejer at høre om i en ikke alt for summarisk Gennemgang af Troslæren.

Den nye Pagts Dage er „Dagenes Ende“ i Forhold til Tiden forinden

Iagttaget man derimod noget nøjere Skriftens Sprogbrug, opdager man, at vi i den her meddelte Opregning ikke har faaet alting med. Naar nemlig Biblen sammenligner det Gamle Testamente med det Nye, saa bliver det sidste eschatologisk i Forhold til det første. Hvad vi Kristne har, er jo den Frelse, som den lovede Messias skulde bringe, saa snart Tidens Fylde var inde. Vi lever i den nye og evige Pagt, vi bekender os til den kristne Religion, vi tilhører Kristi Kirke, som er det sidste og afsluttende Trin i Guds Frelsesforanstaltning, og der kommer ikke mere noget andet før Verdens Ende. Lad os se nogle Eksempler. Paa Pinsedagen holdt Petrus en Forsvarstale til de Jøder, der gjorde Nar ad dem, som havde modtaget Helligaanden og hans Gaver, idet de haanligt bemærkede: »De er jo

fulde af sød Vin«. »Nej,« sagde Petrus, her opfyldes det, som er talt ved Profeten Joel: Det skal ske i de sidste Dage, siger Gud, at jeg vil udgyde af min Aand over alt Kød.« (Apg. 2,16 ff). Med Helligaandens Komme er altsaa de sidste Dage eller Tider oprunden. Ogsaa i Hebræerbrevet læser vi, at med Kristendommens Indførelse er den sidste Periode i Guds Riges jordiske Tilstandsform begyndt. »Efter at Gud forud mange Gange og paa mange Maader har talt til vore Fædre ved Profeterne, har han nu ved Dagenes Ende talt til os ved sin Søn.« Saaledes begynder Hebræerbrevet. De anførte Steder er tilstrækkelige til at vise, at her staar vor egen Tid som den eschatologiske overfor den Periode, der ligger før Kristi Menneskeblivelse.

Men langt talrigere er naturligvis de Tilfælde, hvor den hellige Skrift stiller den nuværende Tidsalder overfor Evigheden. Saa er vor Tid den Periode, hvori Menneskene forbereder sig til og haaber paa et hinsidigt Liv, der indebærer den tilsagte Arv i Himlen. Og dette hinsidige Liv er den eschatologiske Periode, der skal vare i al Evighed. Det er af Vigtighed at holde de to Opfattelser ude fra hinanden, hvis man ikke vil lade sig forvirre af Skriftens forskellige Udsagn.

Tusindaarsriget

Endvidere kunde jeg tænke mig, at en eller anden savner i vor Emneliste et Ord om det berømte tusindaarige Rige, som i de sidste Aartier har spillet en saa overordentlig stor Rolle i mange Menneskers Bevidsthed. Dette vanskelige Punkt i den kristne Lære er imidlertid ikke glemt, og naar vi er naaet saa langt, vil det af sig selv blive indlysende, at det ikke betegner en Mellemtilstand, der indtræder i Fremtiden, men den Periode i Guds Riges Historie, som vi selv tilhører.

Vranglærdommenes Bundrekord

Efter at vi saaledes har klarlagt, hvad Ordet Eschatologi be-

tyder, skal vi endnu bemærke, at vi begynder med hele Verdens sidste Ting, ikke med de enkelte Menneskers, idet vi samler de Oplysninger, som Skriften og Arvelæren giver derom. At høre om den Tid, da Verdensuret faldet i Slag for sidste Gang, er altid interessant, lærerigt og praktisk, naar det er Sandheden, der har Ordet. Men der foreligger i dette Tilfælde endnu en ganske speciel Grund, der har foranlediget denne paatænkte Artikelserie. Naar vi ved, hvad Kirken lærer om det nævnte Emne, saa har vi nemlig den rette Maalestok til Bedømmelse af de rent ud sagt fantastiske og derfor værdiløse Paastande, hvormed visse Sekter i Skrift og Tale forsøger at forvirre Folk. Der spredes hos os smaa Skrifter, der gør den kristne Eschatologi til et sandt Vragebillede. Biblens Lære fortolkes paa en saa utrolig vilkaarlig og letsindig Maade, at man er nødt til at tale om en skandaløs Misbrug af Guds Ord, og at man næppe tager fejl, naar man mener, at vi her staar overfor Bundrekorden af alt, hvad der hedder kristen Vranglære.

De eschatologiske Betragtningers Nytte

Dog ganske bortset fra dette Tidsfænomen kan det kun være gavnligt at fordybe sig i Guds Aabenbaring angaaende Verdens sidste Timer og det, vi kommer til at opleve, naar vi lukker vore Øjne for dette Liv. Er nemlig nogen i Fare for at blive vaklende i sin Tro paa Guds Forsyn og hans Retfærdighed, saa bliver Læren om Dommedag et fast Værn og en sikker Støtte. Desuden er jo Tanken om, at der paa Herrens store Dag skal ske Retfærdigheden Fyldest paa fuldkommen Vis, en stor Trøst for de gode, og en lige saa stor Forskrækkelse for de onde. De førstnævnte behøver aldrig at blive modfaldne, siden de ved, at til Slut fejrer den strengeste Retfærdighed sin store Triumf. De onde derimod skulde gerne holdes tilbage fra

at fremture i deres Ondskab netop ved Frygten og Udsigten til en evig Straf.

Ja man skulde tro, at den Slags Sandheder ikke ofte nok kunde tages op til Overvejelse. Naar de nemlig engang er blevet til ens klare og urokkelige Overbevisning, har de den allerstørste Magt over vort Sind. De forkerte og skadelige Tilbøjeligheder

der og Lidenskaber holdes i Tømme, Synden afvises, og man lader sig ikke narre af Verdens forgængelige Tant. Af den Grund siger jo ogsaa selve Skriften: »Tænk i alt, hvad du gør, paa de sidste Ting, saa vil du i Evighed ikke synde.« (Sir. 7,40.) Det er den praktiske Fordel, som Betragtninger over eschatologiske Emner har. F. K.

Kvindelige Præster?

Katolske Tanker til et aktuelt Problem

ved Olaf V. Sørensen

Har man en Gang studeret den kvindelige Emancipations Udvikling, der har ført til, at Kvinder i de senere Generationer i stigende Grad er trængt ind i Hverv, der indtil for kort Tid siden næsten udelukkende var forbeholdt og blev røgtet af Mænd, saa forbavses man i Grunden ikke over, at det kvindelige Køn i saa friskt et Land som vort nu ogsaa kræver Ligestilling med Mændene med Hensyn til Udøvelsen af den præstelige Gerning. Det er unødigt endnu en Gang at optælle alle de velkendte uselviske Grunde, hvormed de interesse-rede Kredse inden for Folkekirken søger at opnaa, hvad der for dem kun synes at være rimeligt. Men kan det ikke vække til Eftertanke, at Kravet aldrig er blevet rejst inden for den katolske Kirke? Til Trods for, at i Dag omkring 300 000 katolske Præster, spredt over den hele Jord, arbejder for Troens Bevarelse og Udbredelse, har den katolske Kirke dog til alle Tider haft for faa Præster, i Dag mere end nogen Sinde før. »Høsten er stor, men Arbejderne faa« (Matt. 9,37). Og alligevel vil den hellere blive ved med »at bede Høstens Herre om at sende Arbejdere til sin Høst« end at søge den Udvej at forøge Arbejdernes Antal ved at beskikke

det »fromme kvindelige Køn« til det præstelige Embede. Kirkens eksklusive Stilling paa dette Omraade kan ikke forklares ved blot at pege hen paa, at den ogsaa i dette brændende Spørgsmaal, tilsyneladende med en vis Stædighed, holder fast ved hævdvundne Traditioner og Principper. Nej, ogsaa den katolske Kirke forstaar — og maa ske mere end nogen anden kristen Kirke — at tilpasse sig til Tidernes skiftende Krav; den er »moderne«, hvor den kan være det. Men den er det kun der, hvor Tilpasningen til skiftende ydre Forhold er mulig, uden at den krænker og tilsidesætter Guds Vilje, hans Anordninger og Institutoner*).

Kristi Vilje - Kirkens Lov

Naar Moderkirken — og med den indtil nu ogsaa de øvrige kristne Trossamfund — aldrig har indladt sig paa at kalde Kvinder til at udøve den sakramentale præstelige Gerning, saa skyldes det den Kendsgerning, at Kristus kun har kaldet *Mænd*, og ikke *Kvinder*, til at være Præster. Paa Baggrund af den Gamle Pagts Præstedømme, der

* De følgende Betragtninger bygger paa Josef Sellmair's Bog: »Der Priester in der Welt«.

kun var betroet til Mænd, er der intet overraskende i, at Kirkens Grundlægger ikke har kaldet Kvinder til at fortsætte sin egen præstelige Gerning, og ikke overdrog nogen af de fromme Kvinder, der ledsagede ham, nogen som helst præstelig Fuldmagt i sin Kirke, og det til Trods for deres Hengivenhed over for ham, deres Opofrelse og Udholdenhed under Korset. End ikke Kristi Moder modtog nogen præstelig Myndighed, men blev betroet til Apostlen Johannes. Kristus maa aabenbart have været af den Formening, at Kvindens Natur bedst udfoldede sine op-højede Evner paa et andet Omraade end i Præstedømmets sakramentale Verden. Paulus drager de sidste Konsekvenser af Kvindens naturlige Stilling i Menneskeheden, naar han udleder Tavshedsforpligtelsen for hende i Kirken: »Kvinden skal tie i Menighedens Forsamling« (1. Kor. 13,34; 1. Tim. 2,11). For det moderne tænkende, materielt indstillede Menneske lyder det maaske ikke særligt overbevisende, at Manden skulde være kaldet til at beklæde det præstelige Embede, fordi han er »Guds Billede og Afglans«, som Paulus udtrykker sig (1. Kor. 11,7), mens Kvinden er Mandens Afglans. Det betyder dog ingenlunde, at Apostlen ser nedladende paa det kvindelige Køn. Kvinden er de levendes Moder og »helliges under Opfyldelse af sit Moderkald« (1. Tim. 2,15). Men den af Gud selv viliede Forskel er Aarsag til, at det er Manden, hvem det tilkommer at repræsentere Gud i Familiens Kreds, lige som det ogsaa er hans Hverv at være Guds Stedfortræder over for Folket: han »udtages blandt Mennesker, og til Bedste for Mennesker indsættes han i sin Tjeneste for Gud« (Hebr. 5,1). Efter hans Vilje, der er den »ene Mellemand mellem Gud og Mennesker: Mennesket Kristus Jesus« (1. Tim. 2,3), staar Præsten som en »anden Kristus« midt imellem Gud og Menneskehedens store Familie for at formidle denne Guds Naade, paa samme Maade som Kvinden ved

sit Køns Besværligheder — ogsaa naar hun forbliver i den jomfruelige Stand — paa sin Vis kaldes til Omsorg for Menneskehedens naturlige Opretholdelse og Formering.

Hedenskabets Vidnesbyrd

Til det samme Resultat naar man ved at tage de hedenske Religioner som Udgangspunkt for sine Betragtninger. Forholdene er her endda nemmere at gennemskue, fordi vi ikke behøver at stige op i Overnaturens Verden, men kan forblive i vor egen, ufuldkomne. De hedenske Religioners Guder er jo ikke Væsener, der er højt hævet over vor naturlige Verden, som det er Tilfældet med den jødiske og den kristne Religions Gud. Hedenskabets Guder lever i den samme Verden som vi; de er i Grunden ikke andet end Overmennesker, naar de da ikke er blotte Personificeringer af Naturens mangfoldige Fænomener.

Derfor synes Kvinden i den hedenske Verden endnu mere end i den kristne at være bestemt til kun at udfolde sit Præstedømme inden for en ren naturlig Virkekreds, ogsaa fordi hun i endnu højere Grad end det er Tilfældet med Manden, staar under Naturens Lov.

Hvor Kvindens Præstegerning ligger

Hvad enten man nu ser paa Kvindens Præstedømme ud fra rent naturlige eller fra kristne Synspunkter, saa vil det altid være grundforskelligt fra Mandens. Kvindens store Opgave ligger i gennem Kærligheden at være Midler imellem *Menneske og Menneske*. Hun er skabt til at hengive sig, ikke til at leve alene og i Ensomhed. Hendes Virkekreds ligger helt i Samfundet. Det er her, at hun finder Mulighed for at udfolde Rigdommen af det Præstedømme, hvortil hun af Natur er kaldet: som Diakonisse, som Karitassøster, som Ungdomsopdrager, som Moder og som Hustru. Til at kunne modtage den præstelige Vielse mangler hun dog,

hvad den hellige Thomas Aquin har kaldt »*eminentia gradus*«. Denne Mangel udelukker dog ikke, at hun kan virke som Diakonisse, eller endog som Profetinde. Thi rent sagligt set bestaar der jo ingen Forskel mellem Mandens og Kvindens Sjæl. De to Køns fysiske Forskel udelukker ikke, at Kvindens Sjæl kan være bedre og renere end Mandens, og den vil ofte ogsaa være det. Derfor mener den hellige Thomas, at der heller ikke kan anføres nogen Grund for, at hun ikke skulde kunne modtage Profetiens Gave eller lignende andre, det præstelige Embedes dog udelukket. Den katolske Kirkes Lærebog siger derfor ogsaa med juridisk Præcision: »Kun den gyldig døbte Mand kan modtage Præstevielsen« (can. 968 § 1).

Præstegerningens særlige Præg

Man kan ogsaa undersøge den præstelige Gerning ud fra, om den er mere mandligt eller kvindeligt præget. Præsten er ifølge sit Kalds Natur forpligtet til at være Sjælesørger for begge Køn: han er Præst for Mennesket som saadant. Derfor maa han ved Siden af sine mandlige Egenskaber ogsaa have Forstaaelse for den kvindelige Natur. Men det er netop dette Krav, han menes vanskeligt at kunne tilfredsstille, og herpaa skulde der altsaa bødes ved at faa Kravet om kvindelige Præster opfyldt. Hvad skal der siges hertil? Den præstelige Gerning stiller to Krav: paa den ene Side fuld Hengivenhed i Kirkens Tjeneste og Evne til urokkeligt at træde i Skranken for den i en omskiftelig Verdens aandelige Strømninger. Paa den anden Side en hengiven Kærlighed til Sjælene, Evnen til med den kvindelige Sjæls Blidhed at kunne forstaa og hjælpe andre i deres Nød, ikke mindst ogsaa Kvinder.

Hyrdegerningen maa være Mandens

Hvis Præstens Gerning kun bestod i at øve Næstekærlighe-

dens Pligter over for sine Medmennesker, saa vilde Kvinden uden Tvivl være bedre skikket til at beklæde det præstelige Embede end Manden. Men fordi Præsten i Ordets bogstavelige Betydning ogsaa skal være *Pastor*, det vil sige Hyrde og Fører, kan ud fra det rent naturlige Synspunkt kun Manden være Præst. Ganske vist maa Sjælesørgerens Kærlighed over for Næsten ikke være blottet for

Kvindens Æmhed og Moderlighed; han er jo kaldet til at være alt for alle. Den klare forstandsmæssige Opfattelse og objektive Fremstilling af Religionens overnaturlige Sandheder, Sakramenternes overpersonlige, saglige og trofaste Forvaltning, tillige med Hyrdeembedets upartiske, retsbevidste og urokkelige Udøvelse, alt dette kræver saa store forstands- og viljemesige Evner, at almindeligvis kun

Manden kan gøre Fyldest over for disse Krav.

Den kristne Tænkningens Historie gennem snart to Aartusinder, saavel som Pavedømmets Institution, er slaaende Beviser for denne Paastands Rigtighed. Heri maa ogsaa Forklaringen søges, hvorfor Kristus ansaa det for formaalstjenligt kun at betro Præstedømmet til det ene af de to Køn. Det er den samme Tankegang, der ligger til Grund for den Kendsgerning, at Familielivets Ledelse er Mandens Opgave.

Hvis en Følgeslutning maa træde i Stedet for et Bevis, saa kan der endnu henvises til, at de Troendes sunde Følelse bandlyser og bortviser enhver kvindagtig Maade at handle og optræde paa hos Præsten. Ligesom i den naturlige Verden Manden alene er Fader til Livet, saaledes tilkommer Faderskabet i den mystiske Livs, i Naadens Verden ogsaa kun ham. »Fader Pater, Father, Père« er derfor
(Sluttes S. 13)

→ Den evige Stad i Sne. I Baggrunden Sct. Peter's Kuppel

Fotos:
World Picture

↑ Paa Højtidsdagene fyldes den store Kiske til sidste Plads

Julefesten i den evige Stad

I Dagene umiddelbart før Jul lagde Sneen sit hvide Tæppe over den evige Stad, og Romerne vandrede — for første Gang i flere Aar — i Skarer til Midnatsmesse gennem en snedækt Hovedstad. Og det blev en af de store Højtidsdage i Peterskirkens Historie: det enorme Kirkerum fyldtes til sidste Plads under Messen, og andre Tusinder trængtes paa Peterspladsen.

Juleaftensdag rettede den hellige Fader over Vatikanets Radio et *Julebudskab* til alle Jordens Folk. Den hellige Fader indledte med paany at udtrykke sin store Sorg over de Rædsler og Lidelser, som Krigen har bragt over Menneskeheden og erindrede derpaa om det forløbne Aar, et af de begivenhedsrigeste i Byen Roms Historie. I Talens Hoveddel behandlede han det enkelte Individ's Forhold til Stat og Statsform og fremhævede, at Kirken ikke principielt afviser nogen Statsform, saafremt denne bestræber sig for at fremme det almene Vel samt respekterer det enkelte Individ's aandelige Frihed, og udtalte, at Verdens Statsmænd maa staa den Almægtige til Ansvar for deres Gerninger. Til Slut gav den hellige Fader Udtryk for Haabet om, at der snart maatte gry en Fredens Morgenrøde af det Ulykkens Mørke, der ruger over Jorden. U. E. O.

Uvurderlige Kulturminde­mærker er gaaet til Grunde som Følge af Krigen, Skatte er gaaet tabt, som Efterverdenen kun vil kunne stifte Bekendtskab med gennem Reproduktioner eller Kopier. Mangt et Kunstværk er dog i Tide fjernet fra dets oprindelige Plads og »bragt i Sikkerhed« eller dækket bag Sandsække og beskyttende Murværk. Allerede paa et tidligt Tidspunkt fjernedes *Stephan Lochners* berømte *Hellig-Trekongers Billede* fra Kölner Dom, der paa Grund af sin udsatte Beliggenhed ved Rhinens Trafikcentrum maatte anses for et usikkert Opbevaringssted.

*

I Aaret 1164 bragtes de hellige Tre-Kongers Relikvier til Köln, og siden da har Kunsten i den gamle Rhinby beskæftiget sig med de Vise fra Østerland. Guldsmedekunsten — som især har sit Sæde her — samt Malerkunsten har behandlet Emnet i een Uendelighed og til og med i Mesterværker, fra hvilke der den Dag i Dag udgaar en levende religiøs Paavirkning.

Blandt alle disse Arbejder rager især to Mesterværker frem, der begge indtil Krigens Udbrud befandt sig i Domkirken i Köln: *Hellig-Tre-Kongers Skrinet*, fremstillet omkring 1200 samt *Stephan Lochners monumentale, tredelte Maleri Kongernes Tilbedelse* fra omkring 1450. *Stephan Lochner* stammede fra Egnen omkring Bodensøen, indvandrede til Köln og naaede der en høj Stjerne. Oprindeligt malede han Billedet af Kongernes Tilbedelse i Kapellet paa Raadhuset; først i 1810 blev det bragt til Domkirken og hedder siden da slet og ret »Kölner Dombild«.

Steph. Lochners
berømte Værk:
Kongernes
Tilbedelse

▲ Gruppe af Tjenere i de Hellig-Tre-Kongers Følge

Tekst: H. L.

Fotos:

Midterbilledet — som gengives i sin Helhed og i Detailler paa disse Sider — er omgivet af Fløj-billeder, der fremstiller Sct. Ursula, Sct. Gereon og Maria Bebudelse. Midtpunktet i hele Værket er Moderen med Barnet; hun er skøn, from, en Herskerinde lig, hendes Søn, et Barn, der ejer Barnets hele Trylleri og samtidig det, der gør det til den ophøjede, den signede Drot. Og omkring denne Gruppe udfolder der sig en Symfoni af Figurer, en Mosaik, hvor hver lille Enkelthed — hver især betydningsfuld — er med til at skabe og fremstille en ubrutt Enhed. Der er en Mangfoldighed af Mandsskikkelser: den gamle Konge, et ædelt Billede af Alderdommen, ikke den Alderdom, der tyder paa Affældighed men paa den højeste Modenhed og Afklarethed. Der er unge Riddere, gennemtrængt af Stolthed og Beskedenhed — de mest forskelligartede Aldre, Temperamenter og Racer er her forsamlet omkring Verdens Skaber.

*

Men endnu eet gør Lochners Billede til det, det er — et Kunstens Mesterværk, nemlig de smaa Tings Virkning. Med hvilken Kunstsans og Virtuositet gengiver han ikke Madonnas Smykker, Sværdene og de ædle Stene, Perlerne og Fløjlet, Broderierne, Sporerne, Ringene og alle de andre

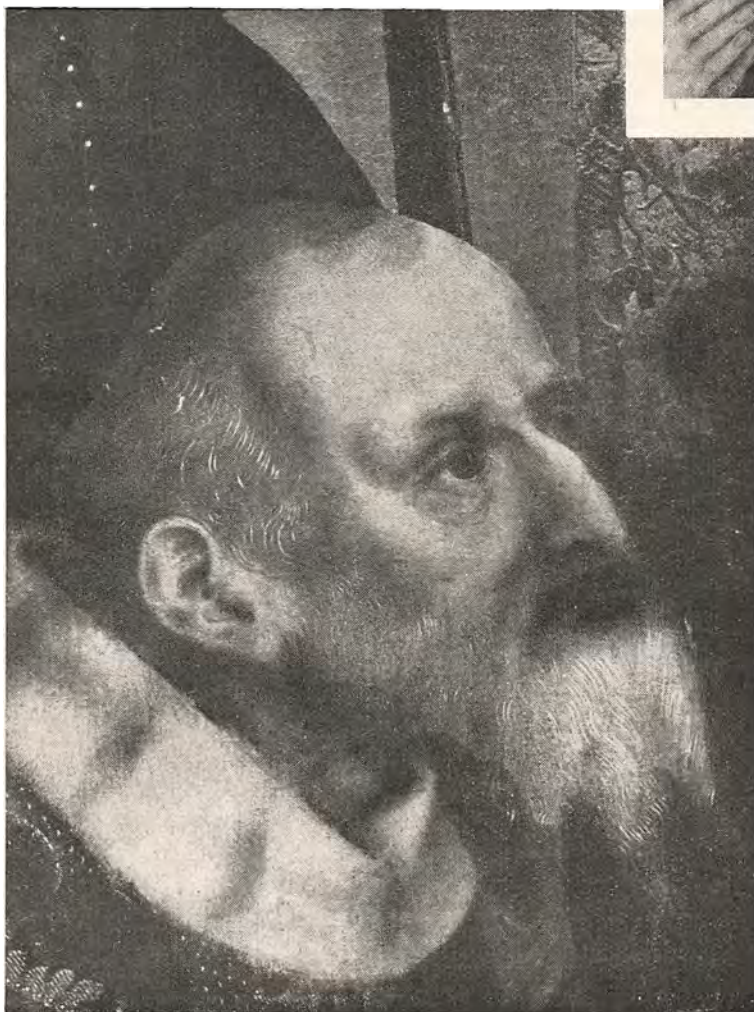
← Midterpartiet af Lochners berømte Dombillede

Prydsgenstande. Med udtømmelig Kærlighed og Glæde har han malet alt dette, om det saa er Billedets Baggrund, saa er det malet med samme Omhu som Hovedpersonerne: Guldgrunden med Englene som svæver hen over Skikkelserne samt Tæppet, som de bærer bag Madonna.

↑ Jesusbarnet

← Den gamle Konge

Kunstnere og Kunstelskere har i Tidernes Løb — lige fra Albrecht Dürer, der passerede Köln paa sin nederlandske Rejse — staaet overfor dette Kunstværk og følt den Inspiration, der udgaar fra det. Alt paa dette Billede kredser om Billedets Midtpunkt: Gudsmoder og Barnet, og hver lille Ting bidrager kun til at fremhæve disse to. Den Gudhengivenhed, der har besjælet Kunstneren, genspejles i hans Værk — og som Underskrift til Billedet kunde faktisk staa de Ord, som Dominikanermystikeren Johann Tauler prægede hundrede Aar før Lochner:

»Mennesket har til syvende og sidst modtaget alting fra Gud — alt, hvad han ejer, indadtil og udadtil: Naturens Goder, Naadens Goder, Lykkens Goder. Alt dette har han faaet blot for at han paany skal bringe det til Gud: med Kærlighed, med Tak og Pris.«

Kloster-Detektiven

af H. S.

(33)

»Det er en stor Ære at høre Lovord af Harrys Mund. Men om de er sande, ved jeg ikke!«

Han gik til Telefonen og kom straks efter tilbage: »Ja, jeg tænkte det nok. Han kommer som et Lyn!«

Kemikeren kom netop ind. »Aah, Tailer, vil De mon undersøge denne Flaskes Indhold,« bad Grave.

To Minutter senere traadte Direktøren ind. »Nej da,« raabte han ved Synet af Br. Justus, »i Dag er De rigtignok et helt andet Menneske.«

»Ja, jeg føler mig ogsaa saadan,« svarede Broderen, »efter at jeg i Gaar undgik at blive forgiven.«

»Hør, jeg bliver nysgerrig. Hvad er der sket?« spurgte Hays og satte sig.

»Ja, vi skulde altsaa have været forgiven. Giftens Art er Mr. Tailer ved at udfinde.«

»Og hvem er Gerningsmanden? Er det Kokken?«

»Nej, nej, det er den samme, som har begaaet Indbruddene. Han, som har tilegnet sig den afdøde John Ballowers Navn. Jeg kunde nok lide at vide, hvem han egentlig er.«

»Vil De mon give os Billed-Albummet, de Farvedes, Grave!«

Justus studerede det vel en halv Times Tid. I Mellemtiden kom Tailer tilbage med Besked: Cyankalium. »Flasken kunde have slaaet en Elefant ihjel,« tilføjede han.

»Mange Tak, Mr. Tailer,« sagde Br. Justus, da Kemikeren gik ud.

»Jeg er blot bange for, at Forbryderen er blevet advaret, da hans Giftforsøg blev opdaget,« sagde Hays betænkelig.

Justus fortalte, hvad han havde gjort, for at Sagen ikke skulde blive aabenbar.

»En glimrende Idé,« sagde Hays.

»Der kan man kende Harry,« udbrød Grave beundrende.

Justus havde imidlertid gennemført hele Albummet, men intet fundet.

»Her er han ikke imellem,« sagde han.

»Maaske igen en Skuffelse?« spurgte Direktøren.

»Nej, tværtimod, en Bekræftelse. De søger efter Jim Battle. Vilde

De mon vise mig nogle Billeder af ham?«

Grave hentede hurtigt det andet Album og fandt Battles Portræt.

Justus saa nøje paa det. »Ja, ham er det,« sagde han roligt, »ganske vist har han nu ikke mere Overskæg, og hans Haar er farvet rødt, men ham er det nu alligevel.«

»Hvad siger De? Men var Deres mistænkte ikke Mulat?«

»Jo, men jeg har ogsaa fundet en Daase brun Maling hos ham.«

»Bare De nu ikke tager fejl. Det lyder højst usandsynligt.«

Prinsesse Margrethes Julekrybbe

Julekrybben er bygget op af fint Sækkelærred dypet i en Blanding af varm Lim og pulveriseret Kridt, lagt hen over et Skelet af Træ. Grotten er dybere, end den virker paa Billedet. Beplantningen bestaar af smaa Paradistræer og Gran anbragt i Krukker forsænket i Klippen, saa de kan vandes, samt af smaa Agaver, Kaktus og Mostotter, der maa fornys næste Aar. Lærredet blev efter Oliemalingen penslet med fortyndet Kerne-mælk for at mattere Olien, der ellers glinser. Kongen til højre er klædt i hvidt og mørk-violet, Kongen i Midten i Purpur med

Sølvbroderier og Kongen til venstre i Gyldent med violet Bræmme; de bærer Guld, Myrrha og Røgelse, der kan brænde paa et Fad. Maria er klædt i hvidt og himmelblaat med lyserød Kant, S. Josef i brunt og mørkegrønt og Hyrderne i Skind. Negerslaven har rødt Lændeklæde og kort, rød Kappe. Dromedarens Saddeldække er rødt og hvidt med Guldbroderi, Æslet med Pakker i spraglet Stof. Søen til højre er af Spejlglass. I Grotten er indlagt (usynligt) elektrisk Lys med Afbryder. Det er Synd, at Bladet ikke kan gengive Farverne.

»Nej, det er ingen Fejltagelse.«
Br. Justus lo pludselig højt. »Her
staar en Bekræftelse til. Ender ofte
sine Sætninger med »ikke sandt«. Hvis De havde hørt denne Ball-
ower sige bare 3 Sætninger, saa vilde De være klar over, at han var
Jim Battle.«

»Saa maa vi hellere snuppe ham
omgaaende«, svarede Direktøren,
men hvorledes? Battle er en klog
Fyr, der kan finde paa, hvad det
skal være, hvis han er i Klemme.
Han ved jo, hvad han kan vente
sig, hvis vi faar ham fat. Mordet i
Viktoriastreet er jo ogsaa hans
Værk.«

»Hvis De vilde sende 2 Mand til
Zigundu, saa kunde jeg være 3.
Mand. Men det maa være uforfær-
dede, dygtige Folk.«

»Jeg vil meget gerne«, sagde
Grave.

»Ja, men hvem saa mere?«
spurgte Haye.

»Kriminalassistent Brown«, fo-
reslog Grave.

»Godt, saa send Bud efter ham.
Og aftal De saa selv indbyrdes
med Harry, hvordan De vil klare
Dem. Jeg er jo ikke nødvendig; saa
jeg gaar hjem og beder min Kone
holde Frokosten parat til Kl. 11.

»Ih, hvor jeg glæder mig«, næ-
sten jublede Grave. »Hele London
skal faa det at vide. Jeg skriver
det til Aviserne: »Dengang jeg ar-
bejdede sammen med Harry Tyne
fra Scotland Yard.«

»Naa, naa, tag den med Ro,« ind-
skød Harry. »Ingen kender Dagen
før Solen gaar ned. Glæd Dem nu
ikke for tidligt.«

Brown var imidlertid kommet
ind. Han hilste fuld af Begejstring
paa Broder Justus.

»Hvorledes foreslaar De, at vi
skal gribe Sagen an, Harry,« spurg-
te han.

»Det vilde være bedst, hvis De
kom til Zigundu som Udsending
fra Regeringen for at optælle
Kvæg. Husk, at De maa sige, De
kommer fra Umtata. Og tal ende-
lig de indfødtes Kvæg, før De
kommer hen paa Missionsstatio-
nen. — Og hvad angaar Tidspunk-
tet? Skal vi sige paa Mandag? Men
forinden maa De skriftlig melde
Deres Ankomst. Vil De skrive
Adresserne op: Pater Hubertus,
Zigudu pr. Cosimvaba. Og Høvding

Yeala Mgudu, Ziguda pr. Cosim-
vaba. Men bring selv Brevene paa
Posthuset og sørg for, at Post-
stemplerne bliver ulæselige. Og
inde i Brevet maa De endelig skri-
ve: Umtata, den Tag af Sted
til Cosimvaba paa Søndag. Der
kan De overnatte paa Missionssta-
tionen. Og kom saa til Zigudu om
Mandagen. Glem nu ikke Haandjer-
nene. Dem maa De have løse i
Lommen. Og desuden skudsikre
Revolvère. Vi maa være beredt
paa alt. Battle overgiver sig ikke
saa let. — De kommer altsaa hen
i Præstegaarden, men De maa ikke

lade Dem mærke med, at De ken-
der mig. Præsten vil saa ledsage
Dem rundt paa Gaarden; han ved
selvfølgelig intet om Deres egent-
lige Mission. Jeg følger noget se-
nere efter. Foretag Dem intet, før
jeg kommer, udover at tale med
Battle og overbevise Dem om, at
det virkelig er ham. Resten skal
nok give sig af sig selv. Og maa-
ske vil De, Inspektør Grave, se-
nere give Assistent Brown de nød-
vendige Oplysninger om Sagen. Nu
kommer vi vist til at skynde os
hen til Frokosten. Ellers naar jeg
ikke mit Tog.«

(Fortsættes)

Veni, Veni Emmanuel

HYMNE FRA 12. AARHUNDREDE

Inden Juletidens Ophør bringer vi denne Artikel om en gammel Hymne til Forberedelse af Julefesten.

Medfølgende Oversættelse er foretaget efter den latinske Original, der staar i »Daniel —: Thesaurus Hymnologi II, 334; dog naturligvis i nogen fri Bearbejdelse. Den træffes de forskelligste Steder. Den findes i: Gebet und Gesangbuch für die katholische Schuljugend der Erzdiöcese Wien« (1920) som Nr. 22, men baade Tekst — og navnlig Melodien — afviger meget stærkt fra den middelalderlige. Den skal endvidere findes i flere sydtyske protestantiske Psalme-samlinger; men disse har jeg under de forhaandenværende Forhold ikke kunnet faa at se.

I Danmark fandtes i den forrige Udgave (1923) af Katolsk Salme- og Bønnebog en Tekst, der sikkert staar i Forbindelse med den tyske, eftersom den ligner den meget. Det var Nr. 80: »O kom til Folket Israel«. Baa-
de den tyske og den danske er særlig, hvad Melodien angaar

næsten ukendelige, hvis der overhovedet er Tale om Forbin-
delse med Middelalderen. I den nu autoriserede katolske Salmebog synes den gamle Tekst at være forsvundet. Den siges endvidere i det mindste tidligere at have lydt til sin gamle Melodi i de svensk-katolske Menigheder.

I den anglikanske Verden findes den baade i Englands og Amerikas Episcopalkirkers Melodisamlinger og tillige i den engelsk-lutherske Kirke i Amerika (United church), hvis Liturgi er betydelig rigere end det sædvanlige i den lutherske Kirke.

Efter »Repetitorium hymnologicum« er dens Oprindelse fransk fra det XII Aarhundrede, og dens Antydning af nogle af Vespernes 7 Antiphoner viser, at den hører hjemme i den sidste Del af Adventstiden og udtrykker Længselen efter Frelserens Komme. Derfor fal-

(Fortsættes Side 13)

Køb
**PAULUS-
KREDSENS**
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side alle i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Jan.

7. S. Søndag i Oktaven.
(hvid) *Den h. Families Fest* (76—17); Herrens Aabenbarelse Præf. (515).
8. M. Søndag i Oktaven (81); 2.
(hvid) Bøn: Oktaven (72); Præf. (515). — Eller: 3. Dag i Oktaven (72—16); 2. Bøn: Søndagen (77); Præf. (515).
9. Ti. 4. Dag i Oktaven (72—
(hvid) 16); 2. Bøn: Gudsmøder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (515).
10. O. 5. Dag i Oktaven (72—
(hvid) 16); som Tirsdag.
11. T. 6. Dag i Oktaven (72—
(hvid) 16); 2. Bøn: St. Hyginus ([5]), 3. Bøn: Gudsmøder (som Tirsdag); Præf. (515).
12. F. 7. Dag i Oktaven (72—
(hvid) 16); som Tirsdag.
13. L. Oktav af Herrens Aaben-
(hvid) barelse (83—18); Præf. (515).
14. S. 2. Søndag e. Hellig 3 Kon-
(grøn) ger.

Brødre! Ifør eder, som Guds udvalgte, hellige og elskede, inderlig Barmhjertighed, Guds, Ydmyghed, Beskedenhed, Taalmodighed, saa I fordrager hverandre og tilgiver hverandre, dersom nogen har Klagemaal imod nogen; ligesom Herren har tilgivet eder, saaledes ogsaa I! Men over alt dette hav Kærlighed, som er Fuldkommenhedens Baand.

Den h. Families Fest, Epistel.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tilf. Palæ 4777, Kl. 10-12

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafgivning: Klosterstræde 23,

Tilf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Hymne til det skønne Italien

Jørgen B. Hartmann: »Det skønne Italien« (Gyldendal. Kr. 23.00 hft.).

Det er faktisk ikke helt fair at udsende et saadant Værk paa et Tidspunkt, hvor alle Grænser er stængt — og dog: Udlængslerne maa have Luft, de kan ikke spærres inde. Den foreliggende »Billedbog« — den første af sin Art paa Dansk — har Bud til alle herhjemme, der elsker og længes efter Landet hinsides Alpekæden, Solens og Livsglædens, Kunstens og Minderne rige Land, Italien; den virker som Hilsen og et »a rivederla«. Det er ikke en Rejsebog af vanlig Art, det er en Vandring i Billeder, der fortsætter de bedste af de Traditioner, som italiensk Turistpropaganda dyrkede i de gode gamle Dage. Ord formaar ikke at gengive noget som helst af Bogens Indhold, den kan ikke refereres. Værket, der vilde have været fuldendt, dersom det havde fremstaaet i Dybtryk (det fortjener det), er dediceret »min italienske Hustru« — og der kan næppe tænkes nogen skønnere Hyldest end denne Hymne til det skønne Italien. J. B.

Af en ringere Stolpe

Sven Stolpe: »En Dag skal gry« (Haase, 202 Sider).

Sven Stolpe maa have skrevet denne Roman for at faa et Par Regnvejrsdage til at gaa i en Sommerferie. Føljeton-Forfatterne gør den Slags lige saa godt og burde have Krav paa ikke at blive gaet i Bedene af de litterære Storheder. Det er en Kærlighedshistorie mellem en kvindelig Lazaretlæge i Finland og en Officer, der har meldt sig søm frivillig i Finland, fordi han i et lidenskabeligt Øjeblik har begaaet Mord og søger at

flygte fra Straffen. Folkelig Underholdning egnet for Film. Naar man betænker, at Stolpe er Kristen, kunde man have ønsket lidt fastere Principper angaaende Kærlighedslivets Udfoldelse, men disse Oxfordfolk er ofte netop paa dette Punkt lidt ængstelige for at tage sig bornerte ud.

Den næste Stolpe-Bog bør være af den rigtige Forfatter. T. T.

Folkelige Næsestyvere

Bernhard Jensen: »En haardkøgt Tid« (Asas Forlag, Slagelse).

Forfatteren Bernhard Jensen, der vil være kendt fra et Par Skuespil, der er opført paa det kgl. Teater, har i denne lille Bog (64 Sider) villet sige Tiden nogle drøje Sandheder. Det er Rationalismen, Freudianismen, Seksualhylet, Mechaniseringen og Reklamelarmen, han siger nogle drøje Sandheder. Ogsaa Folkekirken er han ude efter, mest dog nogle yngre Præster, der for os andre at se bare har anskaffet sig nogle Særmeninger for at gøre sig bemærkede. De er ikke typiske.

Efter den negative, kritiske Del af Bogen følger en positiv, hvori Forfatteren især opererer med Begrebet »det folkelige«, der skal betyde Sundhed overfor en usund

S. WEVERS

DE FIRE AARSTIDER

En Samling Stemninger og Betragtninger, der i Løbet af de sidste Aar er fremkommet paa Katolsk Ugeblads Forside, kan faas for Kr. 2,00 ved Henvendelse i St. Ansgars Forlag eller til Katolsk Pastorat, Bernstorffsvej 54, Hellerup. Giro 83830.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tilf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Intellektualisme. Der kan godt være noget rigtigt heri, men som saa ofte, naar dette folkelige er paa Tale, udmærker Fremstillingen sig ikke ved Præcision. Første Del er den bedste. H. D. T. K.

Veni, Veni Emmanuel

(fortsat fra Side 11)

der dens gammeltestamentlige Udtryk saa passende ind i den Tid, hvor Kirken altid har tilstræbt »at berede Herren et vel-skikket Folk«. Her har man ikke mærket større af den Adventsstemning — saa dybt alvorlig og tillige forhaabningsfuldt — som baade Tekst og Melodi andetsteds gav Udtryk for. Maatte den ogsaa i denne hellige Adventstid tale til Hjerterne.

Jeg undlader ikke at bringe Hr. Organist K. Thomsen en hjertelig Tak for hans Hjælp med at søge efter dens danske Aflægger.

O, kom, o kom Emmanuel,
forløs dit bundne Israel,
som sukker længselsfuldt paa
Jord,
berøvet Frelsen, Naaden stor
o glæd dig, glæd dig Israel!
snart komme skal Emmanuel!

Kom snarlig, Kvist af Isajs Rod!
Riv Byttet bort fra Løvens Fod,
luk selv o Frelser, Porten i,
fra Dom og Djævel os befri.
O glæd dig, glæd dig Israel
snart komme skal Emmanuel.

Kom Visdoms Sol med Morgen-
gry!
Forny vort Haab med Advents-
tiden ny.

Giv Naade til at gøre Bod
og vis os Himmelvejen god.
O glæd dig, glæd dig Israel
snart komme skal Emmanuel.

Med Davidsnøglen opluk
din Himmel stor for hvert et
Længselssuk.
Gør Valget let — at vælge din
Vej
og Verdens Kald at følge ej.
O glæd dig, glæd dig Israel
snart komme skal Emmanuel.

O kom, o kom, o Adonai!
Vor Gud, vi knæler ydmygt ned
for dig,
som Loven gav i Herlighed stor,
og siden frelste os paa Jord.
O glæd dig, glæd dig Israel
snart komme skal Emmanuel.
S. H. Poulsen, Lic. theol.

Kvindelige Præster?

(Fortsat fra Side 7)

ogsaa den Titel, Folk i de fleste Lande helst tillægger den katolske Præst; den er hans smukkeste Ærestitel.

Kvinden i Kirkens Historie

Men ligesom Manden i den naturlige Verden ikke nogensinde siden Evas Skabelse har levet uden Kvindens Hjælp og Støtte, saaledes møder vi ogsaa i Kristi Omgivelse Kvinder, der ikke blot »tjente ham med hele deres Eje«, men ogsaa tjente Apostlene. Man kan ogsaa læse den hellige Paulus' Hilsen til Romerne ved Slutningen af hans lange Brev for at faa et levende Indtryk af, hvor taknemmelig ogsaa denne af Gud paa saa mange Maader prøvede Præst var for den Hjælp, Kvinder havde ydet ham. Han nævner her »Føbe, vor Søster, der er Menigheds-Tjenerinde i Kenkræa ... der har været til Hjælp for mange og for mig med ...«, »Priska og (hendes Mand) Akvilas, mine Medarbejdere i Kristus Jesus, som jo har vovet deres Hals for at redde mit Liv« ..., »Maria, som har arbejdet meget for jer (Romerne)« ..., »Tryfæna og Tryfosa, som arbejder i Herren« ..., »Perris, den elskede, som har arbejdet meget i Herren« ..., »Rufus Moder, som ogsaa er min Moder« ..., »Julia, og Nereus' og Olympos Søster, som aabner deres Hus for mange Hellige«. Ligesom i Romerbrevet, saaledes møder vi ogsaa i Brevet til Filipperne Kvinder som Apostlens Medarbejdere: Evodia og Syntyke. Saaledes maa vi altid tænke os Kvinder bane Vejen for Evangeliet. De udrettede det

— ofte usynlige, utaknemmelige og slet lønnede — Arbejde, som er nødvendigt for den største Gerning. De bar menneskelig Varme ind i Jesu Disciples forsagelsesrige og farefulde Tilværelse, de ledsagede Herrens Udsendinge ind i fremmed Land, ligesom senere Lioba og de andre engelske Kvinder fulgte Winfried-Bonifatius ind i Germaniens Vildnis. Paa den for Kvinder særegne Maade hjalp de med til at forberede Jorden for Guds Ord og værnede om den spæde Sæd, naar den var vokset frem. Det er efter disse uselviske Kvinder, at alle Tidens Kvinder maa orientere sig i deres Forhold til Præst og Præstedømme. Kvinden er Præstens *Medhjælper* og tager saaledes *indirekte* Del i det sakramentale Præstedømme. Paa den Maade hjælper hun Manden til at overvinde de Vanskeligheder, som kan opstaa deraf, at han som Mand ogsaa skal være Præst for Kvinder, og at han —

KATOLSKE BØGER

Nylig udkommet

Romano Guardini: Liturgiens Aand. Den bedst kendte Bog om vor Tids nye liturgiske Bevægelse. Kr. 2,75.
Martindale: Pier Giorgio Frassati. Biskoppen anbefaler denne Bog, som har Bud til den katolske Ungdom hele Verden over. Kr. 6,75.

Nye Udgaver

Chesterton: Manden, som var Torsdag. Kr. 3,45.
Chesterton: Fader Browns Kriminalhistorier. Kr. 5,85.

En engelsk Bog

Gerald Vann: Morals Makyth Man. Lærred. 233 S., Kr. 3,80.
Forfatteren viser først, hvilke Principper der ligger til Grund for den menneskelige Natur, og anvender dem derefter paa Tidens forskellige Problemer.

Tysk Religionshistorie

Karl Prümm: Religionsgeschichte liches Handbuch. 920 S. Kr. 100,80.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

som i en stor Del af den katolske Kirke — er forpligtet til og selv betragter det som et Ideal at skulle og kunne leve ugift, at

han til Gavn for Kaldets mangfoldige Forpligtelser gerne vandrers ensomt gennem Livet.

Olaf V. Sørensen.

Kirkeåret:

Epifani (*Herrens Aabenbarelse*)

I.

Herre, jeg maa tilstaa, at Festen i Dag er noget af et Problem for mig. Hjælp mig til at faa det løst. Jo mere jeg søger at »faa fat paa« de forskellige Sider af Epifani-Festen og »tilegne mig den«, des mere kompliceret forekommer den mig ... des mere forekommer den mig ikke at blive »min«, men andre Menneskers Fest. Mens jeg var Barn betød Epifani simpelthen Hellig Tre Konger — Kongernes Tilbedelse af Jesusbarnet i Betlehem — men nu opdager jeg, at Tilbedelsen fandt Sted langt senere, og at de, der tilbad, rimeligvis ikke var Konger. Jeg bliver ogsaa belært om, at Betlehem maaske slet ikke var Skuepladsen for Vismændenes Hyldest. Derfor er det gamle Billede, der har staaet for mit indre Øje — Billedet af tre kronede Hoveder bøjet i Ydmyghed i Betlehems Sne — øjensynligt ganske uden Grundlag.

Og det er ikke det hele, Herre. Jeg opdager, at to andre Begivenheder — der har meget lidt specielt »juleagtigt« ved sig, hvor betydningsfulde de end er og værdige til vor Betragtning — er indbefattet i Tankekredsen om denne Fest: vi fejrer ogsaa din Daab i Jordan og Underet i Kana. I al denne Rigdom maa der være meget, jeg kan anvende paa min egen Sjæl, men hvis ikke du, Herre, viser mig, hvordan jeg kan forenkle Festens Budskab, maa dens Rigdom forvirre mig.

Naar jeg husker, at Epifani betyder »Aabenbarelse«, skulde de tre Sider af det, vi i Dag betragter, ikke være saa forvirrende som ved første Øjekast. For det første er der (med de vise Mænds Tilbedel-

se) Vidnesbyrdet fra Menneskers Side om, hvad der fra Guds Side er gjort; for det andet (med Jesu Daab) er der Vidnesbyrdet fra Guds Side om, at dette særlige Menneske er alt, hvad han gør Krav paa at være; og for det tredje (med det første Under) er der Vidnesbyrdet fra Naturens Side om, at han, som har skabt den, ogsaa har Magt til at ændre den. Naar vi ser nærmere paa de tre Begivenheder, vi fejrer i Dag, er de ikke forkert anbragt her i Juletiden — ligesom selve Jesu Fødsel betegner de Begyndelsen til livsvigtige Ting. Ved de vise Mænds Tilbedelse modtager du for første Gang en offentlig — ja, en international — Hyldest; ved Faderens »Ham skal I høre« udsendes du til din Gerning; og ved Miraklet ved Bryllupsfesten viser du din Magt.

II.

Herre, lad mig se mine Forpligtelser lige saa klart, som de vise Mænd saa Stjernen. Lad mig bringe de Røster til Tavshed, der siger til mig, at naar jeg retter mig efter disse Pligter, er jeg maanesyg — saa følger jeg et fjernt, haabløst Ideal. Herre, lad mig vende Ryngen til alt det, der hidtil har fyldt mit Liv, rykke mig selv op med Rode, saaledes som Vismændene gjorde det, saa saare jeg klart ser, at du kræver, jeg skal vandre ad en ny Vej. Herre, lad mig være forberedt paa Rejsens Besværigheder, de nye Landes Mærkværdigheder, de vejfarendes Spot, lad mig være rede til at bære Hjemvé, Ængstelse, Tvivl om Fremtiden og Udholdenhedens trælse Fattigdom paa Romantik. Herre, lad mig med andre Ord tage de vise Mænd til

Vejledere for Livet — jeg kan ikke tænke mig en større Tro end deres. Efter at de nøjsommeligt havde gennemvandret det meste af et Kontinent efter en Stjerne, gik denne Stjerne ud, da de syntes mest at trænge til den. (Saadan maa det have været, ellers vilde de ikke have spurgt om, hvor Messias var). Da de nærmede sig til dig, havde de dit udvalgte Folk til at sige dem, hvor Messias fandtes. Men du »var kommet til dit eget, og dine egne havde ikke taget imod dig...« Herre, lad mig søge dig, den »skjulte Gud, Frelseren«, og lad mig ligesom de vise Mænd komme og knæle og ofre *alt*.

Jeg véd, Herre, at jeg ikke tilbeder dig saaledes, som jeg burde gøre. Jeg maa nøjes med at tilbede dig, som jeg er i Stand til det. Hvis Guld, Røgelse og Myrra mangler i mit Offer, kan jeg i det mindste bringe dig, hvad der er mit: min Tid, min Sundhed, mine Fornøjelser og mine Venner. Jeg siger »mine«, men selvfølgelig er disse Ting i Virkeligheden dine; jeg rækker dem kun tilbage til dig.

Kongerne fra Tharsis og Øerne skal frembære Ofre, Kongerne fra Arabien og Saba skal bringe Gaver« (Salme 71, 10).

Hubert van Zeller O. S. B.

St. Ansgars Kirke

Fred. 5. Jan. Kl. 14 Udstilling af Alterets højhelige Sakramente til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19½. Lörd. 6. Jan., *Hellig tre Konger* Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Pontifikalmesse, Kl. 19½ Andagt. Sønd. 7. Jan., *Den hellige Familjes Fest*, Kl. 8 reciteret Messe med Fælleskommunion.

St. Mariæ Kirke

Fred. 5. Jan. Kl. 15,30—19,30 Tilbedelse, Eukaristisk Forening, Kl. 19,30 Andagt. Lörd. 6. Jan., *Hellig 3 Konger*: Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Højmesse. Sønd. 7. Jan., *Den hellige Familjes Fest*, Kl. 11½ Messe med italiensk Prædiken, Kl. 14 Ungdommens Juletræsfest.

Jesu Hjerter Kirke

Fred. 5. Jan. Kl. 6 Sonekommunion, Kl. 19,30 Jesu Hjerter Andagt. Lørd. 6. Jan. *Hellig 3 Konger*: Stille Messe Kl. 6, 7, 7,30 og 8,15 (ikke 8,30). Kl. 10 Levitmesse (ingen Messe Kl. 11,30). Kl. 19,30 Festandagt. Sønd. 7. Jan., *Den hellige Familier Fest*. Efter Højmessens Familiernes Indvielse til Jesu Hjerter.

Sakramentskirken

Fred. 5. Januar udstilles Sakramentet Kl. 15,30. Andagt Kl. 18. Lørd. 6. Jan. *Hellig 3 Konger*: Kl. 6,30 stille Messe, Kl. 8 Højmesse med Radioprædiken af Pastor K. Geertz-Hansen. Sønd. 7. Jan., *Den hellige Familier Fest*. Kl. 16 Andagt med den højtidelige Indvielse af Sognets Hjem til den hellige Familie.

St. Antoni Kirke

Lørd. 6. Jan. *Hellig 3 Konger*: Kl. 7 stille Messe.

St. Andreas Kirke

Fred. 5. Jan. Kl. 19,30 Andagt. Tilbedelsen bortfalder. Lørd. 6. Jan. *Hellig 3 Konger*: Messe Kl. 6,30, 8 og 10.

St. Therese Kirke

Lørd. 6. Jan. *Hellig 3 Konger*: Messe Kl. 7, 8 og 9. Sønd. 7. Jan. *Den hellige Familier Fest*, Kl. 9 Børnemesse.

St. Knud Lavards Kirke

Fred. 5. Jan. Tilbedelse fra 7,30-Messen til Kl. 14. Lørd. 6. Jan. *Hellig 3 Konger*: Kl. 6,30 stille Messe, Kl. 8 Fællesmesse, Kl. 10 Højmesse. Sønd. 7. Jan., *Den hellige Familier Fest, Knud Hertug*, Kl. 7,30 og 8,30 stille Messe, Kl. 10 Højmesse.

Immaculatakirken

Lørd. 6. Jan. *Hellig 3 Konger*: Kl. 7 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Festandagt.

St. Dominikus' 3. Orden

Sønd. 14. Jan. Fælleskommunion i 8-Messen i Sakramentskirken. Derefter Møde til Kl. 9,45.

De katolske Radioklubber

Alle katolske Radiolyttere bør være Medlem af den lokale katolske Radioklub. Indmeldelse modtages af Klubbernes Sognerepræsentanter. I København desuden paa Kirkekontorerne, samt hos Formanden, Amager 9615 y, Kassereren, Palæ 7534 x. — Teknisk Raadgiver og Service for Medlemmerne: Firmaet Freddy Hansen og Filialer.

K. U. K. København.

Søndag d. 7. Januar 1945. Travetur. Start fra Stenosgade efter Messen Kl. 8½. Madpakke og Vandresangbog medbringes. Søndag d. 21. Januar 1945 Kl. 14 Studiekreds-møde.

K. U. K. Frederiksberg.

Søndag d. 7. Jan. Kl. 14,00 pr. afholdes Julefest. Programmet bliver: Juleevangeliet, der læses af Pastor Hake, derefter et Foredrag af Pastor Bender, Kaffeord og Underholdning af K. U. K'er. Entré 1,00 Kr. Medlemskort 1944—45 for Frbg. K. U. K. giver gratis Adgang. Paarørende og interesserede er ogsaa velkomne. Køb Billet i god Tid. Billetter faas hos Sognepræsten, el. hos Kassereren og Formanden.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 13. Januar Kl. 20 pr. Julefest med Dans omkring Juletræet, Julefortælling og Kaffeord. Hvert Medlem bedes medbringe en Gave til Værdi Kr. 1,00. De unge Piger til en ung Pige og de unge Mænd til en ung Mand. Entré Kr. 0,75. Paa Gensyn allesammen!

Lysstumper

og Stearinaffald

modtages med Tak af Sakristansøsteren ved St. Therese Kirke, Bernstorffsvej 54, Hellerup.

Pennevenneklubben

Vibs, der bor i en jysk Provinsby uden megen katolsk Ungdom, vil gerne korrespondere med ung Mand i Begyndelsen af Tyverne. Interesser: Kirken, Cykle- og Traveture, Musik, Sang, gode Film og godt Humør. Breve bedes sendt til Ugebladets Redaktion, Nørrebro-gade 27 C, Kbhvn. N. (30 Øre i Frimærker vedlægges).

RANDERS Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger	Aarhus	<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
Horsens	 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed	Odense	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster
 HORSSENS TEXTILLAGER	Alle Fynboeres Tand- tekniker hedder ESTAD. Han er Manden, men henvender sig til, naar de naturlige Tænder skal erstattes med kunstige, fordi han har den grundige, kliniske Uddannelse, der er en Forudsætning for teknisk fuldkomment Arbejde. Han har desuden Forstaelsen af, hvordan hver enkelt Patients individuelle Præg bevares gennem de kunstige Tænders naturlige Udseende. Tal Tænder med ESTAD Vestergade 79, Odense. Telf. 9782	JØRGEN RASMUSSEN Gfarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

AALBORG

<p>Ferd. Færch & Co. Tømremestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>	<p>Henry Hansen <i>Trikotage og Herrelinger!</i> Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 66 66</p>
<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken</i></p>	<p>CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.</p>	<p>Hans Wlencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		
<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>		

NAKSKOV

<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Broderimagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HOLBÆK

<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted <i>Lev. til St. Elisabeth Hospital</i></p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

14. Januar 1945
93. Aargang
Nr. 2

Budapest

Kristi Genkomst

Aandssvages Kommunion

En Spøgelseshistorie

Pastor v. Kettenburg

70 Aar

Hvorledes bliver man Helgen?

Det er vidunderligt stort at vide, at for at blive Helgen skal vi kun være saaledes, som Gud skabte os, og kun gøre, hvad Gud satte os til. Er vi dygtige, da skal vi være dygtige, er vi ikke dygtige, da skal vi ikke være det; har vi Fremgang i Livet, da skal vi have Fremgang, har vi det ikke, da skal vi ikke have det; er vi ved godt Helbred, da skal vi være raske, er vi syge, da skal vi være syge o. s. v. Absolut Ligefremhed med Hensyn til os selv og absolut Tilfredshed med alt, der kommer paa vor Vej, absolut Fred i Sindet i lutter Selvforglemmelse.

*

Det bliver lettere, jo mere vi erkender Guds Herlighed, Godhed og Almægtighed. Da erkender vi vor egen Ubetydelighed, vor Ringhed vor Intethed, — som et svagt Pip af en Mus mod Guds Evighed. Hvis vi ser den store Helhed, finder vi det let at foragte Smaatterierne, hvis vi hengiver os til Gud, hvor synes alt det øvrige da at være smaat.

Dette er Midlet imod at gøre for meget ud af de verdslige

Smaating, hvad enten de føjer os, eller gaar os imod (Aarsagen til Forstyrrelsen af vor Sindsro.) Det er den virkelige Prøve paa Hellighed, den Fuldkommenhed i Troen paa Gud, der leder til Menneskets Fuldkommengørelse. Naar Enden kommer og Livet er forbi, vil en saadan Sjæl findes større end den, som har glimret i store Geringer.

*

Og derfor saa længe vi er her i Verden: 1. Gør det meste ud af Tanken om Gud, glem fra Tid til anden, hvis vi kan, alt i Hans Nærværelse. 2. Gør intet stort ud af os selv, hvad enten vi er dygtige eller ikke, om vi er elskede eller ej, om vi har Succes i Verden eller ikke, om vi opnaar vore Ønsker eller ikke: thi midt i det altsammen kan vi glæde os: —

A. Fordi vi er, som Han skabte os. B. Fordi de Ting, som Han ønsker, skal ske. C. Fordi der, selvom hele Verden synes at ville forgaa og Himlen at falde ned over os, dog stadig vil være den store, levende, elskende Gud.

Saa hvis vi ønsker at være Helgener: —

1. Sid ofte stille i Guds Nærværelse, fortabt i Tro, Haab og Kærlighed, i Tilbedelse, Lovprisning og Taksigelse. 2. Naar Tankerne om os selv og vore smaa Bekymringer lister sig ind, da sid stille igen i Hans Nærværelse med ydmygt, angerfuldt og aabenhjertigt Sind og fortæl Ham, hvor smaa vi er, hvor bekymrede vi er for os selv, og hvorledes vi gerne vil være bedre og handle bedre. 3. Naar Menneskets Hjerte savner Næring, hvad det sommetider gør, da kom igen til Guds Fødder og fyld Hjertet med Længsel efter Ham, efter Hans Kærlighed og Ære. Hellere end fylde det med Bidder af Selvtilfredshed, fyld det da med Glæden ved Ham og i Tanken om Hans Almægtighed, saaledes at intet andet i Verden betyder noget som helst.

*

Bed saaledes, og vi vil da lægge Fundamentet, paa hvilket Helligheden er bygget. Lev saaledes, og Helligaanden vil bygge sig selv. Dø saaledes, og vi dør da som gode, trofaste Tjenere.

Ærkebiskop Goodier, S. J.

(Paa Dansk ved Patrick Holmgaard).

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMIDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAAKEDLER

LEDIG

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Tlf. 12,166 og 12,161

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafriske Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Altial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger

Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

St. Frans og det religiøse Forfald

Lige før Jul anmeldte en Pastor Holger C. Dahl fra Haslund pr. Randers den nye Udgave af Fjortebogen («Randers Dagblad» 14-12-44). Sammen med mange venlige Ord om Johannes Jørgensen læste man med Undren:

»Den Middelalderverden ... var allerede ved at gaa i Forfald — den var i alle Fald meget forskellig fra den begyndende Middelalders stærke Fromhed, for hvilken Kristus var den sejrrige, Konge over alle Konger, den, al Ære alene tilkom. Johannes Jørgensens Middelalderverden var egentlig menneskedyrkende, man beundrede Mennesket Frans og Mennesket Katharina fra Siena, men man glemte Gud over alle disse store Mennesker.«

Vi skal altsaa herhjemme tilsyneladende traske videre i de gamle Spor. Hvad hjælper det, at den moderne Forskning har paavist Højmiddelalderen som vor Verdensdels fejreste Ungdomstid, hvor der blev gjort de største Fremskridt paa snart sagt alle Aandens Omraader, og hvor vi var saa nær som ingensinde siden ved at realisere en virkelig Kulturens Enhed. Herhjemme er Middelalder altid ensbetydende med Forfald, et Forfald, hvorfra vi blev reddet, da Protestantismen sprængte Kulturens Enhed og indvarslede en lang kulturel Nedgang og religiøs Forvirring, der langsomt gled over i religiøs Ligegyldighed.

Og Menneskedyrkelse skal med Vold og Magt gøres til Kendetegn paa Katolicismen. Hvad hjælper det, at der i vor Kirke opstaar f. Eks. en St. Frans, der ubestridt af alle var en Gudsdyrker og Jesuselsker, som Aarhundrede efter Aarhundrede har glædet sig ved. Ingen vil paastaa, at han glemte Gud. Nej, men det maa aabenbart ikke siges, for saa »dyrker« man Mennesket St. Frans. Hvor er det svært at gøre saadan Protestantisme tilpas!

Danmarks Værnehelgen

Paa St. Knud Konges Fest, Fredag d. 19. ds. læses i Domkirken en stiftet Messe Kl. 8, som det er blevet god Tradition, at mange af Hovedstadens Katolikker tager Del i. Vi har meget at bede vort Lands Værnehelgen om i disse Aar.

Tanker om Nationalisme i Religionen

Dogmer og Nationer

Religiøs Nationalisme

Mærkeligt nok har jeg for kort Tid siden modtaget en hel Del Breve om »Nationalisme« i Religionen; nogle sagde, at den og den »katolske« Lære eller Skik ikke »passer til« det nordiske Temperament, medens andre udtalte, at det er helt forkert, at Danskere eller Englændere ikke er ganske ligesom andre Katolikker paa enhver Maade.

Anglikanerne og de ortodokse

Dette mindede mig om, at efter forrige Krig kom der forskellige Repræsentanter for orientalske Kirker til England og var øjensynligt meget opsatte paa at knytte Venskab med den anglikanske Kirke, der selv var henrykt over at hyde dem velkommen. Jeg var dengang i Oxford, og mange Anglikanere sagde aabent til mig: »Naar vi og hele den østerlandske Kirke bliver forenede, og det vil ganske sikkert ske, saa bliver I Romerske udenfor i Kulden.« Der blev ogsaa anbragt adskillige teologiske Studenter fra Serbien i forskellige Kollegier, tilhørende den anglikanske Kirke, for at de skulde fortsætte deres Studier der. Da Aaret var gaaet sagde en af deres Førere til mig: »Vi kommer ikke tilbage hertil. Skulde vi alligevel komme, bliver det til et katolsk Seminarium.« Jeg spurgte hvorfor. Han sagde: »Vi ventede at blive undervist i et *teologisk System*; men Anglikanerne har ikke noget System. De lærer os kun Smaastumper og ren Impressionisme.« Han tilføjede: »Men frem for alt troede vi, at 'den ved Lov etablerede Kirke' — den nationale engelske Kirke — maatte besidde stor politisk Magt. Og saa ser vi, at den ikke besidder nogen som helst. Der-

for vil den ikke være til nogen Nytte for vor egen nationale Kirke, som har Rivaler og Fjender.«

Omtrent saamtidig kom en meget betydelig ortodoks græsk Prælat til England og blev modtaget af Anglikanerne med vild Henrykkelse saavel som (om ikke det er uvenligt at sige det) med Smiger. Da hans Rundrejse var ovre, tror jeg, at han havde opsummeret Situationen temmelig nøjagtigt. Der fandt en Afskedsfest Sted i Oxford. Hundreder af anglikanske Gejstlige og Lægfolk kom for at lytte til hans Afskedstale. Han takkede dem for deres Venlighed og sluttede saaledes: »Til Slut maa jeg sige Dem, mine Herrer, at der er to Ting, De *aldrig* vil faa Grækerne bort fra — den ene er at skændes indbyrdes, og den anden er at fortælle Usandheder.« Saa satte han sig ... Man kan nemt forestille sig, at ingen vidste, hvad man skulde sige ... Det var næsten homerisk! Han var rede til at være yderst venlig, saa længe han troede, at han kunde faa noget ud af det; da han opdagede, at han ikke kunde opnaa noget virkelig substantielt, saa lo han og sagde denne meget forvirrende Sandhed. — (Maaske det, han sagde, ogsaa kan finde Anvendelse nu ...)

Modernisme og Nationalisme

Før alle Mennesker begyndte at tale om »Nationalisme« (altsaa i vore Dage; jeg taler ikke her om Reformationstiden), talte de om »Modernisme«. »Vi maa give vor Tro et nyt Udtryk, saa den harmonerer med moderne Videnskab — vi maa revidere vore moralske Regler, saa de svarer til den moderne Bevidsthed« (med andre Ord: vi maa skabe Gud om efter vort Billede og i vor Lignelse). Men siden

blev der lagt mere Eftertryk (ikke som i gamle Dage paa den nationale Fyrstes Religion — cuius regio, eius religio, Folkets Herre skal diktere Folkets Tro), men paa Temperamenter, nationale Verdensanskuelser, folkelige Instinkter o. s. v. Jeg husker den Tid, da Englænderne følte Modvilje mod næsten alle Andagtsbøger som noget »fransk«, og mod næsten al religiøs Kunst som noget »tysk«. Men lad os komme ned til mere konkrete Ting.

Naar Dogmer skal oversættes

De katolske *Dogmer* er tydelig nok de samme for Danskere og Portugisere, Eskimoer og Kinesere, indiske Hinduer og afrikanske Buskmænd. At sige noget andet vilde være Kætteri, og der er næppe nogen af os, som vil benægte det. Og dog maa der det ene Sted lægges mere Eftertryk end det andet Sted paa den og den Side af den for alle fælles Ting. Saaledes har Østen altid haft en Tendens til at være mere »mystisk« end det mere »legalistiske« Vesten, til at være mere »individuel« end »social«. Paradoksalt nok havde den østlige Kristendom ogsaa en Tendens (fra Konstantin af) til at betragte selve Kirken som staaende under Kejserens absolutte Herredømme, hvilket lettede Faldet fra Kristendommen til de muhamedanske Kaliffers aandelige Styre. Føj hertil, at den *bogstavelige* Oversættelse af næsten alt Græsk til det nøjagtige latinske Udtryk paa visse Tidspunkter fører til en *Betydnings-*Modsatning. For Eksempel er »substantia« den *nøjagtige* latinske Oversættelse af det græske Ord »hypostasis«. Men paa Græsk betød Hypostasis »Person«, paa Latin derimod »Substans«. Saa naar Grækerne (med Rette) sagde, at Hypostasis i den hellige Treenighed var trefoldig, kunne Latinerne tro, at de mente, at der var tre forskellige Guder — og naar Latinerne sagde, at der kun var een Substans i Gud, troede Grækerne, at det var Latinernes Me-

ning, at de tre guddommelige Personer kun var forskellige Maader at betragte Gud paa — Sider af Gud — hvilket ikke var mindre hæretisk.

Vanskeligheder ved teologiske Begrebers Oversættelse

Dette er ikke de Ting, som nu forvirrer Mennesker, hverken Katolikker eller Ikke-Katolikker ... Men derfor staar det aligevel fast, at vi maa passe meget paa ikke at benytte tekniske Udtryk af latinsk Oprindelse, fordi de *uundgaaeligt* giver en Ikke-Latiner et forkert Indtryk. Maa jeg bruge nogle Eksempler, der maaske er lettere at forstaa paa Engelsk end paa Dansk. Katolske Moralteologer taler om en »materiel« Løgn og en »formel« Løgn. Siger jeg, at Klokken er 4, naar den faktisk er 5, men jeg selv oprigtigt tror, at den er 4, fordi f. Eks. mit Ur er gaaet i Staa, saa er det en »materiel« Løgn. Ved jeg, at Klokken er 5, men siger, at den er 4, for at en anden skal komme for sent til Toget, saa er det en »formel« Løgn. — Paa Engelsk har Ordene nøjagtigt modsat Betydning. En »materiel« Løgn maa være en Løgn, der »matters«, d. v. s. virkelig betyder noget. En »formel« Løgn er derimod paa baade Engelsk og Dansk en »blot og bar Formalitet«. Naar Englænderne til Goddag siger »How do you do?« saa er det et rent »formelt« Udtryk. De *venter* ikke, at vi skal svare: »Jo Tak, jeg lider af Bronkitis, Søvnløshed, Ekcem, en Ligtorn og partiel Hjerneblødhed«. De vilde blive yderst forbavsede, hvis vi svarede saadan. Altsaa maa man være meget omhyggelig med at *oversætte* de mest ortodokse Sætninger saaledes, at de kan forstaaes. For Eksempel kan to Ord, der praktisk talt staves ens, betyde helt forskellige Ting. Det franske »prétendre« betyder aldrig, hvad Englænderne mener med »pretend«, det betyder at »kræve«, og det tyske »Meinung« (dansk »Mening«) betyder praktisk talt aldrig, hvad Englænderne ud-

trykker med »meaning«, for dette vil sige Betydning, Hensigt og lignende. Utallige religiøse Vildfarelser har simpelthen skyldtes daarlige Oversættelser.

Skal Eftertrykket lægges om?

Selv den »nationalistiske« Katolik vil indrømme, at Dogmerne maa være identiske overalt — og selv den mest stive rettroende Sjæl vil indrømme, at Dogmerne maa præsenteres paa reite Maade, saaledes at de forskellige Sindstyper kan assimilere deres rette Betydning. (Jeg ser, at næsten alle Ikke-Katolikker er hildet i den Vildfarelse, at den »Uplettede Undfangelse« betyder »Jomfrufødslen« — dette skyldes, at de ikke længere forstaa »Arvesynden«). Men selv om der kan opnaas Enighed her, saa er der nogle, der vil ønske, at »Eftertrykket« paa Dogmerne skal lægges om paany: vi vil ikke bestandig høre om Synd og Helvede«. Og vel er Helvede ikke Midtpunkt i den kristne Tro, men vi tør ikke risikere at miste Forstaaelsen af Helvedes Realitet!

Helgener og Nordboer

Andre vil sige, at den og den »Andagt« ikke »passer for« Nordboers Temperament — f. Eks. Andagten til Helgener eller til Relikvier. Hvis dette er sandt, saa betyder det, at Nordboernes Temperament er blevet halvvejs protestantiseret, selv blandt Katolikker, for man behøver blot at have læst f. Eks. Frk Axelsens Bog om middelalderlig Helgendyrkelse i Danmark for at se, hvor levende den har været, og hvordan Købmænd fra deres Rejser bragte Navne hjem paa nye Helgener, til hvis Ære der straks blev bygget Kirker! Men vil man paastaa, at *nogle* Helgener er »for italienske«, »for spanske« til at kunne forstaaes af os, saa tror jeg selv, at vi næppe her vil faa en stor Andagt til den peruvianske St. Rosa af Lima¹⁾ og der kan heller

¹⁾ Oversætteren bemærker som Kuriosum, at han selv i tyve Aar har haft stor Andagt til den strenge St. Rosa paa Afstand af en halv

ikke indvendes noget imod lokale Andagter eller nationale Andagter, naar blot de er *Andagter*. Og »Andagt« opstaar sædvanligvis naar vi erfaringsmæssigt finder, at visse Helgener er aktive overfor os personligt. Saaledes var der en, der skrev til mig, at man burde have Andagt til St. Aloysius, fordi Kirken har det. Men »Kirken« har formentlig Andagt til alle de Helgener, den kanoniserer, og dog kan vi ikke have samme Andagt til f. Eks. St. Josef og St. Bacchus, til St. Therese af Lisieux og til den ætiopiske St. Moses den Sorte (der iøvrigt er en fortryllende Helgen — Slave, Røver, omvendt og Martyr, død 395 ...)

St. Aloysius

Jeg finder det højst sandsynligt, at jeg ikke vilde have ælsket St. Aloysius, hvis jeg kun havde læst hans Biografier eller kun havde set de ældre Billeder af ham. Faktisk gjorde de mig uvillig overfor ham. Jeg kunde ikke »sluge ham raat«, bare fordi der længe havde været en blomstrende Dyrkelse af ham i Kirken. Men saa tog *han* Initiativet! Han »blandede sig« meget alvorligt ind i mit Liv, skønt jeg aldrig havde bedt ham om det. Efter at dette var sket, kunde jeg maaske alligevel have undladt at elske ham, jeg kunde maaske være blevet vred paa ham, men det er bedre end Ligegyldighed! Jeg tror derfor, at en Katolik meget vel kan bede: »Herre, giv mig en kærlig Aand overfor dine Helgener, og vis mig saa, hvem af dem, du ønsker, jeg skal staa i nærmest Berøring med!« Hvad vi ikke kan sige er dette: »Herre, jeg er ikke interesseret i nogen af dem, du elsker saa særdeles høj! Jeg er Nordbo og behøver ikke at vise Opmærksomhed mod min himmelske Familie, som er Din!« Oprigtigt talt betyder St. Aloysius' Fest meget mere for mig end noget Menneskes Fødselsdag; og en Mands

Jordklode, og alle temperamentsmæssige Forskelle mellem hende og ham til Trods. De betyder ikke noget.

O. A.

Daabsdag vilde, hvis jeg kendte den, have langt større Betydning for mig end hans fysiske Fødselsdag! Jeg vilde ønske, at Katolikker havde den Skik at give hinanden Daabsdags-Gaver!

Nationale Kirker

Vi bliver lidt ængstelige, naar vi ser, at der forlanges en »national« Arkitektur eller Udsmykning til nye Kirker. Svarer det virkelig til et levende Instinkt, saa er det godt. Men gør det? Der er ikke et saadant Instinkt, som behersker Bygningen af vore private Huse og Lejligheder. Er det en *nationalistisk Gestus* (som det har været

i Irland), forekommer den mig anstødeligt at benytte, naar det er Gud, man dyrker. (For en Kirke og et Alter maa være Udtryk for Gudsdyrkelse ...) En saadan Gestus vil være kunstig og vil mislykkes lige saa sikkert som Fader Fabers Ønske om at *italienisere* den engelske katolske Menighed!

*

Vi søger ikke en ydre katolsk Uniformitet; vi adlyder Kirkens (meget faa) Regler for disse Ting — og hvad Resten angaar, saa lad os være ligefremme og ikke efterligne. Efterligning er et Dødens Symptom.

C. C. Martindale S. J.

Katolsk Eschatologi II

„Han kommer igen“

Det var den 40. Dag efter Herrens Opstandelse. Apostlene stod og stirrede op imod Himlen, fordi en Sky havde taget deres Mester bort fra deres Øjne. Da viste pludselig to Mænd i hvide Klæder sig for dem og sagde: »Denne Jesus, som er optaget fra jer til Himlen, *han skal komme igen* paa samme Maade, som I har set ham fare til Himlen«. (Apg. 1,9 ff.) Spaadommen om Kristi Genkomst hører til de mest *fundamentale Sandheder* i den kristne Tro og har derfor ogsaa meget alvorlige Konsekvenser for hele vort praktiske Kristenliv. Det er jo i Grunden først ved Kristi Genkomst, at alle Profetier om Messias og hans Rige gaar i Opfyldelse og alle vore Forventninger bliver tilfredsstillet. Først paa den Dag, da Kristus synligt vender tilbage til denne Jord, naar Guds Virksomhed udadtil sit egentligt Maal, og ikke blot det enkelte Menneske, men ogsaa den øvrige Skabning føres nu til den endelige Tilstand, som ikke mere skal undergaa nogen Forandring.

Det andet Komme

Ganske vist staaer der i det Nye Testamente, at med Kristi Fødsel i Stalden i Betlehem og hans Optræden som Lærer, Hyrde og Ypperstepræst for nu over 1900 Aar siden var de Løfter blevet indfriet, som Gud havde givet i gamle Dage. Men alligevel vilde vi finde denne Indfrielse højst mangelfuld, hvis ikke der var Tale om endnu et andet Komme. Vi vilde savne den rette Overensstemmelse mellem Spaadommene og deres Opfyldelse. Den Sag bliver endnu klarere, naar man sammenligner det Gamle med det Nye Testamente. Da opdager man nemlig en dobbelt Forskel. Den første bestaar i, at Jødernes hellige Bøger siger, at Kristus *skal* komme, medens vort Nye Testamente hævder, at han *allerede* er kommet. Den anden beror paa, at Evangelierne og Brevene paa det bestemteste lærer, at Kristus kommer to Gange, medens det Gamle Testamente ikke skelner mellem et første og et andet Komme. Paa denne Maade er Opfyldelsen af

de gamle Profetier og Jesu Frelsergerning fordelt paa to Tidspunkter, og vi Kristne kan ikke regne med, at vi alt nu faar alle de Goder, som er tilsagt os i det Gamle Testamente, fordi en Del af dem først skal gives, naar Herren vender tilbage. Af alt dette kan man med Lethed indse, at Læren om Kristi Genkomst er lige saa vigtig for hele Kristendommens Eksistens som den, at han allerede er kommet, da Tidens Fylde var inde. De to Sandheder udfylder, begrundes og belyser hinanden indbyrdes.

*

Naturligvis benægter Vantro Herrens Genkomst. Denne er jo noget af det mest ubehagelige for en vantro Slægt, ligesom ogsaa for de Kristne, der ikke lever efter deres Tro. Men hvad kan det nytte at sige Nej, hvor baade Skriften og Arvelæren og alle Trosbekendelser med al ønskelig Tydelighed og Styrke erklærer, at Kristus vender tilbage til denne Jord og igen gør sig synlig for os Mennesker.

Genkomstens Formaal

Med den samme Bestemthed, hvormed Jesus lærte, at han var den af Profeterne lovede Messias, forudsagede han ogsaa, at han skal komme igen. Men samtidigt giver han en detailleret Fremstilling af de *nærmere Omstændigheder*, under hvilke han vil gøre det. Han skjuler heller ikke det egentlige Formaal, der skal sætte Skel mellem hans første og anden Tilsynkomst. I vor Tidsregnings Begyndelse aabenbarede han sig i Ringhed og for at forløse os; ved dens Afslutning kommer han omstraalet af sin Guddomsherlighed og for at stævne alle levende og døde for sin Domstol. Vi kender jo Skriftens Ord: »Naar Menneskesønnen kommer i sin Herlighed og alle Engle med ham, da skal han sætte sig paa sin Herligheds Trone, og alle Folkeslag skal samles foran ham, og han skal skille dem fra hverandre, ligesom Hyrden skiller Faarene fra Bukkene«. (Mt. 25,31—32.)

Den yderste Dag

Den Dag, da alt dette skal ske, har et særligt Navn. Herren selv kalder den »sin Dag«, »Menneskesønnens Dag«, »hin Dag« og »den yderste Dag«. Det er ikke vanskeligt at gætte hvorfor. Paa dette Tidspunkt indtræffer nemlig de sidste store Aabenbaringer af Guds Magt og højeste Herredømme. De døde kaldes frem af deres Grave, hele Verden skal høre Guds Dom over hver enkelt, og hvad hver især har fortjent ved sine Gerninger i det jordiske Liv, og ved den store Adskillelse naar Kristi Herliggørelse sit højeste Punkt.

Jerusalems Ødelæggelse et Forvarsel om Dommedag

Men der er endnu et andet Træk, som vi bør lægge Mærke til, naar vi læser Evangelierne. Flere Gange taler Jesus om *den Dom, som skal overgaa Jerusalem* for den Vantros Skyld, hvormed denne By har afvist sin Frelser. Han gør det paa den Maade, at han samtidigt ligesom indbefatter sit andet Komme.

Dermed bliver Jerusalems Ødelæggelse et Forvarsel, der bebuder Dommedagen, og en Garanti for, at Herren holder sit Ord, samt et Eksempel paa, hvad der skal ske paa den yderste Dag.

Apostlene og Herrens Genkomst

Hvor dybt et Indtryk alt det gjorde paa Disciplene, ser man bedst af deres Breve og Apostelgerningerne. I sin første Tale til Jerusalems Befolkning, som Petrus holdt paa Pinsedagen, opfordrede han sine Tilhørere til Bod og Omvendelse, »for at *Husvaletiderne* maa komme fra Herrens Aasyn, og han maa sende den Messias, som var bestemt for jer, nemlig Jesus, hvem Himlen skal huse indtil Genoprettelsestiderne, da alt skal genoprettes, som Gud har talt om gennem sine Profeters Mund fra fordums Tid.« (Apg.

3,19—21.) Og i sit første Brev formaner han de kristne Menigheder til med *Glæde* at tage Livets Trængsler for Kristi Navns Skyld, for »at de ogsaa kan glæde og fryde sig, naar Jesu Herlighed aabenbares.« (1. Pet. 3,4.) Med stor Alvor svarer den samme Apostel i sit andet Brev dem, som spottende spurgte: »Hvad bliver det til med hans (Kristi) Komme, som var forjættet? Fra den Dag, vore Fædre sov hen, er alt jo blevet ved at være, som det var fra Skabelsens Begyndelse«, idet han advarer dem mod at forveksle Guds Langmodighed med Nølen og lægger dem paa Sinde, at »Herrens Dag skal komme som en Tyv: Da skal Himlene forgaa med Brag og Elementerne skal komme i Glød og opløses, og Jorden og alt Menneskeværk paa den skal brændes op.« (2. Pet. 3,4 og 10.)

Opfordrer Petrus saaledes hovedsageligt til *Glæde* ved Tanken om Kristi Komme, saa formaner Apostlen Jakob ved Hjælp af samme Motiv til *Taalmodighed*. Hans Ord er disse: »Se, Bonden bier paa Jordens dyrebare Afgrøde og venter taalmodigt efter den, til den har faaet Efteraarsregn og Foraarsregn. Vent da ogsaa I taalmodigt, styrk jeres Hjerter; thi Herrens Komme er nær.« (Jak. 5,7—8.) St. Jakob tænker her vist lige saa meget paa Dommen over Jerusalem som paa Herrens store Dag.

*

Det var nu et flygtigt Blik paa den store Begivenhed, som skal indtræffe, naar vor Slægts jordiske Tilværelse afsluttes og en ny Periode begynder. Alt, hvad der sker nu og fremdeles, søger hen til dette Maal og forbereder Herrens Genkomst i det mindste paa indirekte Maade. Som vi saa, er der to Muligheder for os: Enten kommer vi til at staa paa højre eller venstre Side af Dommeren. Det gælder derfor om at leve Livet saaledes, at Verdens Herre anviser os en Plads til Højre for ham. — Næste Gang kan vi saa begynde med Enkelthederne. F. K.

Kapellanen paa Barndale Manor

En Spøgelseshistorie af Edwin Essex O. P.

Gamle Fader Michael holdt ikke af at fortælle Historien. — Han sagde, at den var for alvorlig til at blive affærdiget med et Skuldertræk og samtidig næsten alt for skrækkelig til at tro. Desuden havde Alderen mildnet ham og lang Erfaring gjort ham saa vis, at han ikke længere dømte blot efter det ydre, men var tilbøjelig til at se med Mistillid paa det, han kaldte »Tingenes synlige Form«. Han sagde gerne, at Gud bruger en Vægt og en Regnestok, som ingen Mennesker kan begribe. Gud tager alting med i sine Beregninger, mange Ting, der unddrager sig vor almindelige Jagttagelse. »Vi Mennesker er saa raske til at dømme«, sagde Fader Michael, »fordi vi ikke kan se ned under Overfladen«.

Den Historie, jeg nu skal fortælle (sagde han) er et Eksempel. Jeg fortæller den uden forudfattede Meninger og uden Kommentarer. Da det skete, var jeg en ung Mand og ikke halvt saa klog, som jeg haaber, at jeg siden er blevet. Dengang var jeg tilbøjelig til at falde en hastig Dom om de Ting, der skete — maaske for at retfærdiggøre mig selv, som unge Mennesker plejer, eller for at vise, at jeg havde Ret. Men lad mig fortælle.

Jeg kom her til Barndale for 35 Aar siden. Den eneste større Bygning foruden Sognekirken var Barndale Manor. Ejeren var Katolik, den sidste Ætling af en anglo-fransk Familie, som havde boet der i Aarhundreder. — Hans Navn var Dewgard eller Dugard — det blev stavet paa begge Maader — Paul Dewgard. Da jeg kom til Barndale, var han en Ungkarl i Begyndelsen af Halvtredserne, en mager Person

af Middelhøjde med blege, mistænksomme Øjne, meget tyndt Haar og en stor Næse. Han var kendt i Omegnen som Ejer af Herregaarden, men var ikke populær. En af Grundene hertil var hans mærkeligt hemmelighedsfulde Tilværelse. Han vilde ikke have noget at gøre med Befolkningen, og hans nærmeste Naboer fik aldrig andet end et Nik, naar han traf dem. En anden Grund var hans katolske Tro og den mærkelige Maade, han praktiserede den paa. Dette vil jeg siden fortælle nærmere om, fordi det var Aarsagen til mine Vanskeligheder. Men Hovedgrunden til hans Upopularitet var noget upersonligt: det var Barndale Manors daarligere Rygte. Det spøgede paa Herregaarden. Jeg var lige ved at sige, at man mente, det spøgede, men jeg vil alligevel foretrække at sige det ligeud. Jeg tilstaar, at jeg til en Begyndelse var parat nok til at le ad den Sladder, jeg hørte — Folk paa Landet er notorisk overtroiske, ligesom Søfolk. Men jeg kom snart paa andre Tanker. Jeg faldt over nogle Detaljer, der gav et stærkt Indtryk af at være autentiske, eftersom ingen kunde have fundet paa dem. Den detaljerede Beretning om Spøgelset findes i Littlers Bog: »Hertfordshires Historie«, og jeg tror, De helst maa høre den, før vi fortsætter. Hør engang her:

*

»Da Forfølgerne i Reformations-tidens bevægede Dage en sen Aften kom til Barndale Manor, fandt de, at Ejeren, en Mand ved Navn Guy Dugard eller Dewgard var særdeles rede til at afsværge sin katolske Tro og stille sig paa Kongens Side. Denne Guy Du-

gard var ilde berygtet paa Ennen og vidt og bredt kendt som en udsvævende Person. Derfor var han parat til at handle med sin Sjæl for at tilkøbe sig Sikkerhed. Da Forfølgerne saaledes ikke mødte nogen Modstand, men i Stedet blev budt velkommen, lod de være med at foretage sig noget mod Kapellet paa Gaarden og dets Inventar med Undtagelse af Alterkarrene af Sølv og Guld, som de straks sikrede sig. Ifølge Traditionen ind-

Fortsættes Side 29

Pastor von Kettenburg

70 Aar

Onsdag d. 10. Januar fyldte en af vort Vikariats ældste og kendteste Præster Støvet's Aar. Kun 26 Aar gammel kom Pastor von Kettenburg til Danmark, hvor han har nedlagt en lang og virksom Mandsgerning, især i de 35 Aar han var knyttet til vor Hovedkirke i København. Siden 1940 virker Pastor von Kettenburg som Præst ved vort største Hospital. Tusinder af Mennesker kender den høje, ranke Præst, som alle, der havde deres Gang i Bredgadekvarteret, vidste hvem var. Og for mange Katolikker har han været en god Ven og en god Støtte, og ikke mindst en from og nidkær Sjælesørger. Meget faa Mennesker bliver 70 Aar uden at mærke Aarenes Tryk, og et virksomt Liv har ogsaa maattet trætte selv denne stærke Natur. Men ude i Griffenfeldtsgade kommer der stadig mange for at søge Raad og Hjælp hos deres gamle Præst, og i disse Dage har Pastor von Kettenburg sikkert kunnet mærke Varmen fra mange Menneskers oprigtige Taknemlighed, som har fundet Udtryk paa hans Fødselsdag.

Ugebladet er desværre en Dags Tid forsinket med sin Fødselsdagshilsen, men denne er ikke mindre varmfølt for det. Gud give Pastor von Kettenburg endnu mange Aars Virksomhed for den Kirke, han har tjent saa længe og tro.

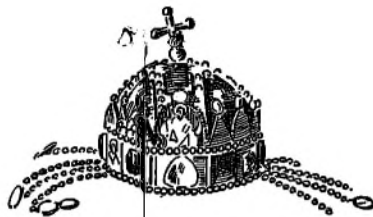
4 Kroningskirken i Buda

5 Fra Fiskerbastionen skuer Stephan den Hellige ud over Donaustrøden

Donau- staden

BUDAPEST

Tekst & Fotos:
ACADEMIA

6 Den imponerende Parlamentsbygning i Pest

Med over en Million Indbyggere er Budapest en Storbj. og man kan til og med sige, at den er for stor en Bj. til Landets Størrelse, til det Ungarn, der fremstod efter Trianon. Man mærker ogsaa, at mangt og meget i Budapest er vokset i en helt anden Skala end den naturlige — alt var planlagt for en Bj., der skulde være Midtpunktet i et rigt og mægtigt Imperium. Dette gælder først og fremmest det kongelige Slot, der ligger i Buda og er lige imponerende ved sin majestætiske Beliggenhed som ved sin eventyrlige Størrelse. Paa dette Sted rejste Kong Béla IV sin Residens i 1243, men der er vel næppe andet tilbage af dette end Grundmuren, alt andet lagde Tartaerne i Grus. Ogsaa det Slot, som Ungarns Konge, den lysk-romerske Kejser Sigismund, byggede i det fjortende Aarhundrede og som forskønnedes og udvidedes af den pragtelskende Corvinus, led samme Skæbne først udflyndredes det af Tyrkerne, som slæbte Lorenzo di Medicis dyrebare Gaver og andre Kunstskatte til Stambul, og senere ødelagde det, da Budapest generobrede i 1686. Det blev da Maria Theresia, der rejste det nye Barokslot, som danner Kerne i det nuværende Kompleks, omend Oprøret i 1849 lagde Dele deraf i Aske. Den sidste store Bygningsperiode indtraf under Frans Josef omkring Aarhundredeskiftet. I en Fløj af dette pompøse Slot residerede indtil for nylig Rigsforstanderen — og dette Slot er en Slags Karakteristikum for det ungarske Folk: Formerne er ikke lømme, deres Kerne er et klart og frisk Vidne om Nationens idelle Enhed, om Statens Højhed og Værd, og denne Kædsgering er altid stærk hos sunde, politisk bevidste Folk, hos Ungarer saavel som hos Engländerne. Denne ideel-romantiske Indstilling som ingenlunde savner praktisk Betydning og realpolitisk Værd, har fundet et haandgribeligt og poe-

tisk Symbol i Stefanskrønen, som nu slumrer paa et ukendt Sted, og ingen ved om, hvor naa, de herlige Ædelstene paa sig skal funkle i Dagslyset en Kroningsfest. Sidste Gang, den blev benyttet var midt i den sidste Verdenskrig, da Kong Karl og Dronning Zita, omgivet verdslige og gejstlige Magnater, aflagde Ed paa den ungarske Erftafning, medens Orgelet brusede i Kroningskirken og Kanoner drøede fra Fiskerbastionen.

Kroningskirken, grundlagt af Stephan den Hellige og adelagt af Tartaerne, har oplemt Del: her holdt Maltias sit Bryllup med Beatrix af Aragon, og halvt Hundrede Aar tjente den som tyrkisk Moske, og her kronedes i 1867 Frans Josef og Elisabeth, da den ungarske Konstitution genoprettedes. Og dermed begyndte Ungarns moderne Skæbne — som ogsaa skulde faa en Ende. Hvert Aar oplever Kroningskirken en stor Højtid: Szent Istváns (Sct. Siban) Helgenkongen og Statsgrundlæggerens Mindedag er fejres med al den Pomp og Pragt, som Budapest kan give. Paa denne Dag drager Rigets øverste Mænd og den ungarske Fyrst-Primas i Spidsen i Procession med Helgenens Relikvier — det er Aarets største Helligdag, det hellig ungarske Rigets Mindedag. Overfor den anden Side af Donau ligger Dobbeltslotet — og ikke ringere Halvdel — Pest. Og Pest er den gamle, mindere forfærdelige By, saa er Pest Forrettningsverdenens, Hørens, de store Bankers og Hotellets, de store Behoeliskvarters, Parkernes, Museernes og Teatrenes Bydel. Her ligger den imponerende Parlamentsbygning, en Pragtbygning i Nygotik fra Tiden umiddelbart før Aarhundredeskiftet. I Pest holder ogsaa den lærde Verden til i Universitetet, her ligger de fleste af Donaustadens Sygehuse og Konvikler, Kirker og Klostre.

Mange er af den Opfattelse, at Ungarn er et helt katolsk Land — den store eukaristiske Kongres, som afholdtes i Budapest i 1938 er maaske Aarsag dertil. Før Verdenskrigen udgjorde Katolikkerne knapt halvdelen af det gamle Monarkis Indbyggere, men i Ungarns nuværende Skikkelse

(Fortællers Side 27)

7 Udeltigt fra Szent Gellérthegy, Gørhardsbjerg, over mod Pest

Den aandssvage

Vi har modtaget:

Under Overskriften »Den aandssvage« findes i Nr. 51 af »Katolsk Ugeblad« en sandfærdig lille Fortælling, der sikkert har givet en Del Læsere noget at tænke paa.

Jeg for mit vedkommende undres over, at der kan være delte Meninger — som Tilfældet er mellem Sognepræst og Kapellan — om at give en aandssvag den hellige Kommunion. Jeg mener, der er noget forkert i, at Sognepræsten forhindrer den stakkels Vand-Lise i at kommunikere i samme Udstrækning som et normalt Menneske vilde gøre det.

Nu vil man maaske som Undskyldning anføre, at et aandssvagt Menneske ikke har sin fulde Fornuft, og derfor ikke véd, hvad det drejer sig om; men det er ikke en fuldgyltig Undskyldning. Barnet, der døbes, ved jo heller ikke, hvad der foregaar, naar det modtager Daabens Sakramente, og Barnet, der modtager den første hellige Kommunion, har kun en meget svag Idé om, hvad der virkelig ligger skjult i Modtagelsen af Kommunionen; det ved, det er Jesus, det modtager, men det er ogsaa alt.

Ved den hellige Kommunion modtager vi Jesus selv i Brødets Skikkelse, og han vil *vedblive at være tilstede*, hvad enten det er et normalt eller unormalt Menneske, der modtager det.

Saa vil der maaske blive hævdet, at en aandssvag ikke kan forberede sig til at modtage Jesus paa en værdig Maade, men her kommer saa Spørgsmaalet: skulde *det* være nødvendigt, naar det gælder et Menneske, der ikke har sin fulde Fornuft?

Et normalt Menneske skrifter sine Synder, fordi det er *bevidste* Synder, det har begaaet; det unormale derimod, det, der slet ikke er i Besiddelse af Fornuft, har *kun* begaaet *ubevidste* Synder, og da disse ikke er nogen Hindring for at modtage Jesus, maa den aandssvage være ligesaa berettiget til at modtage ham, som det sunde Menneske.

Er den aandssvages Sygdom derimod af en saadan Karakter, at Fornuften er tilstede i større eller mindre Grad, saa der bliver Tale om bevidst Synd, ja, saa maa Fornuften ogsaa reagere i større eller mindre Grad, naar det gælder Skriftemaalet og Angeren.

Det aandssvage Menneske véd ikke, det er Jesus, det modtager, men det skulde heller ikke være nødvendigt, thi det er ikke *Bevidstheden* om, at Jesus har taget Bolig i vore Hjerter, der er af afgørende Betydning for os, men *den Naade, der vises os ved, at han kommer til os*, og Jesus kan godt give os Naaden, uden at vi selv ved af det — ligesom Barnet, der døbes.

Det er givet, at intet jordisk Væsen er i Stand til at dømme om den Bolig, en Aandssvag kan tilbyde Jesus, er efter hans Behag eller ej, og det er et stort Ansvar, der paahviler den, der gør Forsøg herpaa.

Sognepræsten giver Vand-Lise Tilladelse til at modtage den hellige Kommunion een Gang om Aaret — i Paasken.

Var denne ene Gang kun for at glæde hende med det, at hun fik Lov til at gaa op ad Kirkegulvet til Kommunionbænken og tilsyneladende blive ligestillet med den øvrige Menighed? Nej, det er utænkeligt; den Slags kan ikke ske i Forbindelse med den hellige Kommunion.

Saa maa det være, for at Vand-Lise *virkelig* kunde modtage Jesus een Gang om Aaret. Men naar hun kan det een Gang om Aaret, hvorfor saa ikke een Gang om Maaned eller een Gang om Ugen. Hendes Forstand er dog ikke klarere netop i Paasketiden end paa andre Tider af Aaret.

Vi Mennesker har ingen Ret til at straffe saadanne Stakler, fordi de er ramt af den Ulykke at være aandssvage; det har været Guds Vilje, at det skulde være saaledes, og Guds Kærlighed til Mennesket omfatter ikke alene de normale men *alle*.

Og der blev tomme Pladser paa begge Sider af Vand-Lise, da hun knælede ved Kommunionbænken, staar der, og Apotekerfruen og Doktorfruen fandt det rigtigt, at Sognepræsten forbigik hende med den hellige Kommunion.

Ak, ja! Saa væmmelige kan Menneskene med deres snæversindede og egoistiske Indstilling være mod hverandre.

Disse to Fruer, om hvem man skulde mene, de havde deres fulde Fornuft, leder ens Tanker til Lignelsen om Tolderen og Farisæeren. Men deres Forstand stikker dog ikke dybere, end at de i deres Iver for at tilkendegive, hvor gode Katolikker de er, uden selv at vide det blotter sig og netop paa et Punkt, hvor de ellers allermindst skulde det.

De mener, de er gode Katolikker, fordi de passer deres Kirke, Kommunion og hvad der ellers hører til en Katoliks Pligter, men *Næstekærligheden* blæser de et Stykke; saa langt naar deres Forstand ikke, og dog hører det til en Katoliks Pligter at »elske sin Næste som sig selv«. Og de, der var Skyld i de tomme Pladser omkring Vand-Lise er ikke bedre; i selv samme Stund, de har faaet Tilgivelse for deres Synder og skal modtage Frelseren, er de onde mod et stakkels Medmenneske, der er ramt af Ulykken.

Det er »Udenfor-Kirkedørs-Sladderens« om igen, først knælende i andægtig Bøn og nogle Minutter senere i fuld Diskussion udenfor Kirken om ens Medmenneskers Fejl og Daarligheder — den fuldendte Søndagsmesse for mange.

Vi taler om andre Menneskers Fejl og Ondskab, og hvad opnaar vi derved? Intet! Men derimod vilde der opnaas en hel Del, dersom Mennesket vilde tænke noget mere paa sin *egen* Ondskab. Det er der saa faa, der gør. — Bjælken i vort eget Øje bliver vi ikke var.

J. G. W.

--- --
Hertil vil vi gerne føje denne Bemærkning:

Efter Kirkens Forskrifter kræves der til Modtagelsen af den hellige Kommunion en vis Forstaaelse og dertil hørende Aandagt.

Kirken har af gode Grunde stillet dette Krav. I Summa theologica III, q. 80, a. 9 spørger St. Thomas, om dette Sakramente kan modtages af Mennesker, som ikke ejer Fornuftens Brug. Han svarer, at de, der ikke ejer Fornuftens fulde Brug, ikke af den Grund maa holdes tilbage fra det, medens de, der aldrig har haft Fornuftens Brug, ikke kan modtage Kommunionen, og endeligt, at Mennesker, som har været normale engang, men ikke længere er det, kan modtage Kommunionen paa Dødslejet, hvis ikke der er Fare for, at de f. Eks. spytter Hostien ud igen. Hertil svarer de moderne Moralteologers Opfattelse. De siger, at hvis den, der er *semifatuus*, d. v. s. aandssvag, kan skelne Eukaristien fra almindeligt Brød, kan han modtage Kommunionen paa Dødslejet, i Paasketiden samt oftere i Aarets Løb, alt efter Præstens Skøn om hans Tilstand. Og Teologerne tilføjer, at man ikke skal være alt for ængstelig med at tillade ham at kommunikere, naar ikke der er Fare for Uærbødighed overfor det hellige.

Maaske det ogsaa for Klarheds Skyld bør siges, at der ikke gives noget, der kan kaldes »ubevidste Synder«. Til en Synd hører Bevidsthed. — Hvad der i Indlægget kaldes ubevidste Synder, er — rettelig sagt — Handlinger, der vilde have været Synder, hvis de var udført med klar Bevidsthed, men nu ikke er Synder, fordi Bevidstheden om deres Syndighed mangler.

Budapest (fortsat fra Midtersiden)

— d. v. s. ved denne Krigs Udbrud — udgør de omkring de to Trediedele. Katolicismen er den fremherskende Religion i Landets vestlige Del, altsaa ogsaa i Budapest. Blandt Byens Kirker maa nævnes den store Stephansdom, Hovedstadens største Kirke. Dens store patinerede Kuppel, flankeret af to Taarne, tager sig imponerende ud, set oppe fra Fiskerbastionen, højt over Buda — hvorfra man iøvrigt har den skønneste Udsigt over Verdensbyen, der i Øjeblikket er Skueplads for nogle af denne Krigs haardeste Kampe.

Katolsk Ugeblad's Feuilleton:

Kloster-Detektiven

af H. S.

(34)

Maden var god, men Lovprisningerne over Harry endnu bedre. Forgæves bad man ham blive længere. Han svarede blot, at han maatte være tilbage i Keilands til det Tidspunkt, han havde aftalt med Pater Hubertus.

Sent paa Aftenen kom Broder Justus til Keilands. »Jeg var lige ved at opgive Dem,« sagde Præsten. »Lad os nu sætte os i Sadlen.«

Langt ud paa Natten kom de hjem.

12. KAPITEL

»Pater Hubertus, der kommer nogle fremmede Herrer!« sagde Justus.

»Jeg har allerede hørt deres Benzinæske,« snærrede Præsten i en ikke helt venlig Tone.

»Ja, men de ser saamænd helt rare ud!« sagde Broderen.

»Bare De ikke bliver skuffet,« lød Svaret, og Præsten skyndte sig ud for at tage inod de fremmede.

»Er alt her i Orden,« spurgte den Herre, der havde forestillet sig som Hr. Grave. Hans Blik fløj for et kort Øjeblik hen til Br. Justus, som stiltiende nikkede med Hovedet.

Men Pater Hubertus, som naturligvis opfattede Spørgsmaalet, som stillet til sig selv, svarede:

»Ja, det haaber jeg da.«

»Godt,« svarede Grave, »saa kan vi maaske begynde Inspektionen med det samme.«

»Gerne,« svarede Præsten. De fremmede »Inspektører« gik af Sted sammen med ham, ud paa Farmen. Præsten gik i Midten. De var venlige og fornøjelige, saa Præsten hurtigt tøede op.

Br. Justus var i Mellemtiden gaaet ind paa sit Værelse og havde stukket en Browning-Revolver i Lommen. Derefter gik han roligt ud, af Sted efter de andre.

Da han naaede dem, var Kvæget drevet sammen, og Ballower var i Færd med at tale med de to fremmede. Grave maatte have sagt et eller andet om Dyrenes Magerhed, thi han hørte Ballower svare:

»Det kommer af Tørken: Det er jo flere Maaneder siden, det har regnet, ikke sandt?«

»Det maa da være tilstrækkeligt for Grave,« tænkte Justus, og højt sagde han: »Saa kan Herrerne godt begynde!«

Grave var straks med. »Er De tilfreds med Stillingen, Jim?« spurgte han.

»Undskyld,« svarede denne, »men jeg hedder nu John, John Ballower.«

Justus saa, hvorledes hans Øjenlaag sitrede.

»Nej, Jim Battle, De er genkendt. Tag Haanden væk fra den Lomme!« Og i samme Øjeblik holdt han ham sin Revolver for Næsen.

Den tiltalte smilede. »Nej, mine Herrer, De tager fejl! Om en Jim Battle har jeg endnu — — — —« Pludselig for hans højre Haand lynsnart op og slog Vaabnet ud af Graves Haand, og et Sekund efter styrtede Brown til Jorden efter et velrettet Kæbestød. Og endnu et Sekund senere styrtede Jim Battle derfra som skudt ud af en Kanon. Brown prøvede fra sin liggende Stilling at skyde efter ham, men Battle var allerede for langt borte. —

Justus overvejede et Øjeblik. Grave stod med sin Revolver i Haanden og saa spørgende paa ham. Stik Deres Revolver i Lommen og følg saa efter mig.« Justus løb allerede. De to Politimænd efter ham, Grave stønnende, Brown bandende.

(Fortsættes)

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Paranteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar:

14. S. 2. Søndag e. Hellig 3 (grøn) Konger (85—19); 2. Bøn: St. Hilarius ([42]), 3. Bøn: St. Felix af Nola (785), 4. Bøn*); Præf. (521).

15. M.***) St. Paulus Eremit (784); (hvid) 2. Bøn: St. Maurus ([53]), 3. Bøn*).

16. Ti. † St. Marcellus I (787); 2. (rød) Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122,]), 4. Bøn*); Apostlenes Præf. (524).

17. O. St. Antonius (788); 2. (hvid) Bøn*).

18. T. St. Petri Stol i Rom (788); (hvid) 2. Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: St. Prisca, 4. Bøn; Apostlenes Præf. (524).

19. F. St. Knud, Konge af Danmark (792—85); 2. Bøn: (rød) St. Marius og Fæller (793), 3. Bøn*).

20. L. St. Fabian og St. Sebastian (794); 2. Bøn*).

21. S. 3. Søndag e. Hellig 3 Konger (grøn) ger.

**) Den 15. Januar er 6 Aarsdagen for Hs. Excellence Biskop THEODOR'S Konsekration.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). -- Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Katolsk ☩ Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C. o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≡

Dominikaner-Messen

Den hellige Messe efter dominikansk Ritus. (Udgivet af Dominikaner-Tertiärerne. Pris 1 Kr.).

Der var en ung Mand, som gik i Dominikanerkloster. Hans Moder var meget lykkelig den Dag, da hun kunde overvære sin nyviede Søns første hellige Messe. Men efter Messen sagde hun til ham midt i al sin Glæde: »Ja, min Dreng, det varer nu alligevel længe, før du lærer at læse Messen rigtigt«.

Og der er en anden Historie om to Brødre, som i Skoleaarene var meget flittige og øvede Ministranter. Den ene af dem er nu Rektor for et stort Ordenshus her i Landet. En Dag var der en Dominikaner paa Besøg, og Drengene skulde ogsaa ministrere for den fremmede Præst. Men efter Messen sagde Lillebror til Storebror: »Du F..., han der var da ikke rigtig katolsk!«

Forklaringen er i begge Historier den samme. Dominikanerne har fra gammel Tid Privilegium paa at læse Messen efter deres eget Ritual,

Med Herlighed og Hæder har du kronet ham, Herre, og sat ham over dine Hænders Gerninger.
St. Knuds Fest, Offertorium.

som paa ikke saa faa Steder afviger fra det ellers gængse. Det er ganske den samme Messe, som læstes i Middelalderen i Danmarks mange »Sortebrødreklostre«, og mange smaa Særtræk gør Overværelsen af en dominikansk Messe til en Oplevelse. Straks ved Messens Begyndelse gaar Ministranten op til Alteret og rækker Præsten Vin og Vand, saa Kalken staar rede til Offertoriets Bønner. Trinbønnen er ganske kort, en Række andre Bønner er ogsaa kortere, Kyrie, Gloria og Credo læses ikke midt for Alteret, før Evangeliet gør Præsten et stort Korstegn efter de tre smaa for Pande, Mund og Bryst, ved Sanctus tændes en ekstra Kærte paa Alteret, efter Forvandlingen staar Præsten med højt løftede, udbredte Arme, og saaledes videre hele Messen igennem.

Der er nu udkommet et lille Hefte med alle de faste Messedele efter denne Ritus. Først og fremmest er det beregnet for vore Menigheder paa Bornholm, hvor Præsterne er Dominikanere, men mange andre vil med Glæde stifte Bekendtskab med denne særegne Liturgi, der har lydt her i Danmark ogsaa i vor katolske Fortid. Heftet kan faas i Boghandelen og paa Ugebladets Redaktion for 1 Kr. portofrit tilsendt. O. P.

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift

Det er kun i det ydre, at de maanedlige Hefter er blevet »tyndere«:

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

fjerde Aargangs 11. Hefte indeholder som ellers en Række aktuelle Artikler, bl. a. om Flammekaster-

bomber, Jitterbug og om den midlertidige Varetagelse af Politiets mange Opgaver. B.

der skulde føre til det frygtelige Klimaks.

Da jeg kom her, var der kun omkring 50 Katolikker i Nabolaget, og min officielle Stilling var Kapellan paa Barndale Manor. Paul Dugard betalte mig en Gage paa 50 Pund Sterling om Aaret, men jeg boede i et Par Værelser over en Købmandsbuik i Landsbyen. Min lille Menighed kom til Messe i Herregaardskapellet, og Aftalen var, at Dugard skulde have Kollektterne til Hjælp til Kapellets Vedligeholdelse. Jeg maa straks sige Dem, at det ikke var Penge, der blev Skyld i vore Vanskeligheder; selv var jeg temmelig fattig dengang, men alle vidste, at Dugard ikke sad godt i det.

Kapellanen paa Barndale Manor

(fortsat fra Side 23)

bød Gaardens Ejer derpaa sine mærkelige Gæster til at tage for sig af det bedste han ejede af Mad og Drikke, og sammen med deres Vært holdt de Festmaaltid i den store Hall til langt ud paa Natten. Da de alle var godt drukne, gav denne Guy Dugard, der selv ogsaa havde set dybt i Glasset, en Undskyldning for at forlade Selskabet og begav sig til Kapellet. Han var nemlig pludselig kommet i Tanker om en ondsindet Streg, der højligt vilde more hans slette Gæster og hæve hans Frafald fra Troen over enhver Tvivl. Han klædte sig derfor i en Præsts fulde Messeskrud i den Hensigt at opføre en parodisk Efterabning af den hellige Messe til Morskab for sine drukne Gæster. Pludselig stod han da i de hellige Klæder for Enden af Bordet med folde-

de Hænder og Hovedet bøjet som i Bøn. Men Virkningen af dette pludselige Syn blev en helt anden, end han havde beregnet eller tænkt sig, for den drukne Bande troede straks, at det var Herregaardens Kapellan, der havde overgivet sig i deres Hænder, og de kastede i Hast et Reb omkring hans Hals og slæbte ham ud til det nærmeste Træ, hvor de hængte ham efter alle Kunstens Regler. Og alt dette til Trods for den uheldige Mands Taarer og Forsikringer om, at han var deres gæstfrie Vært i Forklædning. Lige fra den Dag af og til nu er der talrige Vidnesbyrd om, at Guy Dugards hvileløse Aand fra Tid til anden sen flakke om paa Barndale Manor, klædt som en Præst og med en Løkke omkring sin Hals ...«

*

Dette var Spøgelset og dets Historie (sagde Fader Michael efter en Pause og lagde Bogen bort), og den slog mig som ganske særligt uhyggelig. Jeg gentager, at det ikke er den Slags Historier, nogen vil finde paa at digte bare for at skabe Sensation. Man kan sige, at den er alt for djævelsk til ikke at være sand, og jeg for min Del havde ikke længere nogen Vanskelighed ved at tro, at der virkelig huserede et Genfærd paa Barndale Manor..

Hvad jeg hidtil har sagt er Forspillet til selve Historien. Jeg kommer nu til de Tildragelser,

Det første Varsel om Strid kom, da Menigheden pludselig blev forøget med en Snes Katolikker, der havde faaet Arbejde paa en ny Landevej et Par Kilometer fra Landsbyen. Kapellet blev overfyldt, og Dugard protesterede. Det overraskede mig slet ikke, for jeg havde hele Tiden haft Mistanke om, at han var vred over, at Kapellet blev brugt til offentlig Gudstjeneste, og kun fandt sig i det for Traditionens Skyld. Hans egen Religion var af mærkelig Art. Han opfyldte Kirkens strenge Krav, men var aldrig til Stede ved Andagterne. Selv ved Messen gjorde han Krav paa at have en Kirkebænk for sig selv, og den var afskærmet fra de andre, saa han ikke kunde se nogen eller selv blive set. De ældre Katolikker havde vænnet sig til denne sære Maner, men fremmede kom med mange Bemærkninger. Skønt Dugard ikke tog aktiv Del i Stedets katolske Liv, greb han dog aldrig ind i, hvad jeg ønskede at foretage, og han behandlede mig med korrekt, omend kølig Respekt. Forbindelsen mellem os var altid af ren formel Na-

Troskøller køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen „Therese“
Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station)
Telf. Valby 3736 - Bringer overalt

Alle Fynboeres Tand-

tekniker hedder ESTAD. Han er Manden, man henvender sig til, naar de naturlige Tænder skal erstattes med kunstige, fordi han har den grundige, kliniske Uddannelse, der er en Forudsætning for teknisk fuldkomment Arbejde. Han har desuden Forstaelsen af, hvordan hver enkelt Patients individuelle Præg bevares gennem de kunstige Tænders naturlige Udseende. Tal Tænder med

ESTAD

Vestergade 79, Odense. Telf. 9782

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Undervisning i **LATIN** og **LITURGI**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup - Telefon Gentofte 64

tur; han opmuntrede ikke til Fortrolighed, og selv var jeg heller ikke det mindste tilbøjelig til at søge den. Jeg tror, at vi begge instinktmæssigt forstod, at der aldrig kunde være noget fælles for os undtagen vor Religion. Derfor var det, at jeg aldrig en eneste Gang kom til Barndale som Paul Dugards Gæst; ikke en eneste Gang indbød han mig til sit Bord.

Hans Protest mod Trængslen i Kapellet modtog jeg i et kort Brev, der blev afleveret i min lille Lejlighed, og han bad mig sige, hvilke Skridt jeg agtede at foretage mig for at rette paa det. Jeg kunde kun svare, at jeg beklagede de Ulemper, han havde paapeget, men var ude af Stand til i Øjeblikket at foreslaa en tilfredsstillende Udvej og endda ogsaa tilbøjelig til at tro, at Besøget i Messen stadig vilde vokse. Jeg formoder, at De vil sige, at en ganske nem Løsning kunde være fundet: jeg kunde have læst to Messer. Men det var nu ikke saa let, fordi jeg allerede læste en anden Messe for at hjælpe en syg Kollega i et nærliggende Sogn. Jeg maatte finde paa noget andet og gøre det hurtigt.

Jeg optog flere og flere Mennesker i Kirken, nye Katolikker ankom til Stadighed, og det lille Herregaardskapel blev fyldt til den yderste Grænse. Saa gjorde jeg det eneste mulige. Med Biskoppens Godkendelse, men uden at Paul Dugard vidste det, købte jeg halvanden Tønde Land og begyndte at bygge en Kirke. Jeg behøver ikke at gaa i Enkeltheder hermed, men vil blot sige, at mine Sognebørn var henrykte ved Udsigten til at faa deres egen Kirke, og at Paul Dugard blev ganske urimeligt vred, da Planen kom ham for Øre. Selv nu er det svært for mig at forstaa hans Holdning overfor Planen. En ny Kirke var den eneste mulige Løsning — før eller senere maatte den komme — og dog gjorde han Modstand imod den lige fra Begyndelsen. Jeg havde et Par bevægede Samtaler med ham (i Selvforsvar maa jeg sige, at det bevægede

skyldtes ham), og jeg fik i Sne-sevis af Breve fra ham. I seks Maaneder fik jeg et hver Morgen — hele den Tid Kirken var under Bygning. I Almindelighed var hans Argumenter mod den en Sanling Selvmodsigelser, men jeg forstod, at han betragtede Opførelsen som en bevidst Fornærmelse imod ham og imod Barndale Manors religiøse Tradition. Hvad kunde man stille op med saadan en Mand? Jeg opgav at besvare hans Breve og anmodede ham at henvende sig direkte til Biskoppen. Hans Svar lød, at han aldrig vilde sætte sin Fod i den nye Kirke.

Efterhaanden blev Kirken saa færdig, og vi tog den i Besiddelse. Jeg sendte Paul Dugard en speciel Indbydelse til Indvielsen. Jeg foreslog endogsaa, at han skulde modtage Biskoppen som sin Gæst paa Herregaarden. Men jeg fik ikke saa meget som et Svar. Paul Dugard rejste bort, indtil Højtideligheden var ovre. Alligevel had Biskoppen mig give Dugard Besked om, at han stadig kunde have Tilladelse til at have Privatkapel, om han ønskede det, og jeg fik Lov til at læse Messe for ham privat en Gang om Ugen, hvis han gerne vilde have det. Jeg fandt det meget elskværdigt af Biskoppen — selv om det nemt kunde bringe mig i en kilden Stilling — men min Foresatte forklarede mig, at en saadan spontan Gestus maa-ske kunde hjælpe til at hele Bruddet, og at Barndale Manor havde gjort meget for at bevare Troen levende i næsten fire Aarhundreder. Men atter kom der intet Svar paa mit Brev.

Først tre Maaneder efter Kirkens Indvielse traf jeg Paul Dugard. Vi mødtes paa det lokale Postkontor. Jeg ønskede ham God Morgen.

»De ønsker altsaa stadig at være min Kapellan, ikke sandt?« snærrede han. »Det er de 50 Pund om Aaret, De er ude efter. Jeg vil bare ...«

Jeg prøvede paa at sige noget, men han afbrød mig med en ondsindet Latter.

»Jeg vil bare sige Dem, at jeg allerede har en Kapellan. Han

bor paa Gaarden hos mig og kan udrette alt, hvad jeg ønsker. Maaske De har hørt om ham?« Og han blev ved med at le. Det var frygteligt.

Men den sande Betydning af hans Ord gik ikke straks op for mig. Mit umiddelbare Indtryk var, at han ønskede at fornærme mig. Først da jeg naaede hjem, blev jeg klar over, hvad han virkelig mente. Paul Dugard hentydede til Slægtens gamle Genfærd!

Denne gamle Historie var aldrig saa meget som nævnt i Samtalerne mellem os, og Dugards tilslørede Hentydning til Genfærdets Eksistens gjorde mig ligefrem fysisk syg. Jeg kom til at mindes hans Afskedsord ikke længe efter.

Historien er nu ved at nærme sig sin Afslutning, for jeg vil ikke trække den unødigt ud. Men jeg maa gengive Detaljerne nøjagtigt.

Da Kirken havde været aaben i et halvt Aar, og Sagerne gik deres rolige Gang, følte jeg Trang til en Ferie, som jeg var i Stand til at tage næsten med det samme. De første Nyheder, der naaede mig ved min Hjemkomst, fortalte, at Paul Dugard laa alvorlig syg efter et Slagtilfælde paa Gaden i Landsbyen. Saa vidt jeg kunde forstaa paa mine Sognebørn (der naturligvis var fuldt ud klare over de bestaaende Vanskeligheder), havde Dugard endnu ikke bedt om en Præst, og hans Husholderske havde heller ikke meldt Sygdommen i Præstegaarden. Under mit Aftensmaaltid tænkte jeg nøje over Sagten og var netop naaet til den Slutning, at jeg straks maatte besøge Dugard, hvad enten han ønskede det eller ej, da hans Husbestyrerinde pludselig indfandt sig med Bud om, at Dugard saa ud til at være paa det yderste. Jeg vidste, at hun var en god og venlig Sjæl, der var sin Herre hengiven, alt medens hun levede i Rædsel for ham. Hun sagde mig, at det var denne Frygt for ham, som hidtil havde afholdt hende fra at tilkalde en Præst, og det var paa eget Initiativ, hun nu var kom-

met efter mig, fordi hun aldrig vilde tilgive sig selv, hvis hendes Herredøde uden Præst, hvor stædig og urimelig han end havde været det sidste Aar.

Da jeg naaede Barndale Manor, løb jeg op ad de brede Egetræstrapper og aabnede efter Husbestyrerindens Anvisninger en grøn Dør til højre. Indenfor denne var der en anden Dør, som stod en Smule paa Klem. Jeg standsede, før jeg traadte ind i Værelset, selv om jeg ikke kan forklare Grunden til det. Maaske var det for at faa Vejret, maaske adlød jeg en ubevidst Advarsel om at være rede ... Det forekom mig, at jeg stod der længe, men det kan kun have drejet sig om Sekunder. Saa lukkede jeg Døren op og traadte ind.

Hvad jeg saa var dette: i det fjerneste Hjørne en Seng, hvor Paul Dugard laa tilbage mod Puderne. Og siddende paa en Stol ved Fodenden af Sengen en Skikkelse, tilsyneladende klædt i røde Messeklæder og med et løst Reb omkring sin Hals. Og jeg vidste, at Skikkelsen stirrede Paul Dugard ind i Ansigtet.

Trods den iskolde Rædsel, der næsten lammede mig, mumlede jeg instinktivt det ene Ord »*Pax ...*« og stænkede Vievand ind i Rummet. I samme Sekund sprang Skikkelsen op fra Stolen, vendte sig et Sekund imod mig, saa jeg saa et Glimt af et fordrejet Ansigt, og forsvandt.

Paul Dugard var død. Da jeg endelig samlede Kraft nok til at gaa tværs over Værelset, gav jeg ham en betinget Absolution og salvede ham. Selv i dette Øjeblik trængte hans Ord til mig sig ind i min Hjerne: »*Jeg har allerede en Kapellan, siger jeg Dem! Han kan udrette alt, hvad jeg ønsker!*«

Fader Michael vilde ikke sige mere. Han kom ikke med nogen

Kommentarer til Historien, for søgte ingen Forklaring.

»Men Barndale Manor, Fader,« vovede jeg at spørge. Hvad blev der af den?«

Gamle Fader Michael tændte sin Pipe.

»Jeg vidste jo, at De vilde komme med det Spørgsmaal«, sagde han blidt. »Barndale Manor var et smukt Eksempel paa det 15. Aarhundredes Arkitektur. Det blev købt af en rig Amerikaner og Sten for Sten flyttet over tid den nye Verden. Vi var slet ikke kede af at se det forsvinde. Og mærkeligt nok — ved et af Skæbnenes sære Spil var Sognet eneste Arvtager efter Paul Dugard. Han havde forsømt at ændre sit Testamente, og hans Penge betalte nu for den nye Kirke, som han svor paa ikke at ville sætte sin Fod i.«

»Og Genfærdet, Fader; hvad blev der af Genfærdet?«

»Endnu et Spørgsmaal? Men saa maa det ogsaa være det sidste. De spørger, hvad der blev af Genfærdet? Hvor skulde jeg vide det? Men jeg tænker næsten, at ogsaa det drog vestover med den gamle Guard.«

Edwin Essex O. P.

Vikariatets Skolekonsulent

anmoder om snarest at faa de manglende statistiske Kort tilsendt.

St. Ansgars Kirke

Tirsd. 16. Jan. Kl. 8 synges en stiftet Levit-Requiemsmesse for de i Danmark døde italienske Soldater (Krigsfanger fra første Verdenskrig) og deres paarørende.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 14. Jan. Kl. 18,30 Fælleskommunion for de mandlige Kongr. Kl. 15,00 Nytaarsmøde i Røde Sal for unge Mænds Kongr. Kl. 17,30 Møde i Huskapellet for Mændenes Kongr.

Torsd. 18. Jan. begynder den internationale Bedeuge. Bønnerne

om Genforening bedes efter Messen Kl. 8,15 (resp. 8,30). Fred. 19. Jan., Kong Knuds Fest, Kl. 8,15 Højmesse.

St. Andreas Kirke

Torsd. 18. Jan. Kl. 9 Mødreforeningens Messe.

Den internationale Bedeuge

for Genforening i Troen begynder Torsd. 18. Jan. I Søndagsmessebogen anden Del, Side 465 findes nævnt de enkelte Dages Intentioner, ligesom der staar en kort Bøn.

St. Dominikus' 3. Orden

Sønd. 14. Jan. Kl. 8 Fælleskommunion i Sakramentskirken; derter Møde til Kl. 9,45.

Vel forberedt ved de hellige Sakramenter døde

Harriet

Krusenstjerna-Hafstrom

d. 31. December 1944.

*Holger Krusenstjerna-Hafstrom,
Inga Toft, Esther Wedel.*

Den afdøde anbefales til de Troendes Forbøn.

»Vor Glædes Aarsag«

gentager Aftenmøderne. Første Gang Tirsdag den 16. December Kl. 19,30 hos Søstrene, Østerbrogade 7 D.

K. U. K. København.

Søndag den 21 Januar Kl. 14 pr. Studiekredsmøde. Emne: »Nytter de gode Gerninger?« Kap. 3 efter Grundbogen »Den rette Kristentro«. Derefter Kaffebord, Underholdning og kammeratligt Samvær. Praktisk Arrangement Gruppe II. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30. (Husk Aarsafregning!)

K. U. K. Amager.

Lørdag den 13. Januar Kl. 20 pr. Julefest med Dans omkring Juletræet, Julefortælling ved Anny Hawranek, Kaffebord. De 2 Min.: Dorit Hastoft og Knud Rasmussen. Medlemmerne bedes huske at medbringe en Gave til Værdi Kr. 1,00. Entré Kr. 0,75.

Det praktiske Arrangement: Gruppe I.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejværker . Bolte og Møtriker . Tekn Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Charles Jørgensen

Glarmester

Landskronagade 14
Telefon Ryvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri

Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Køb hos vore Annoncører

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

N. P. Pedersen

Snedkermester

Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester

Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KOLDING

Slagterludsalg

Høderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952

1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver
Leverandør til St. Hedvig Klinik

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 17 . Tlf. 1365

*Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter*

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

Kongensgade 25-27
*Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Joaehps Hospital*

AABENRAA

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre

Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

Ledig

Brødrene Jensens

**Byggeforretning
og Cementstøberi**

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Trælast & Bygningsartikler

C. Mortensen

Murermester

Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarmester

Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester

Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Næstved Mælkeforsyning

v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1739
Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

R. RASMUSSEN

Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved

Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab

Ny Havn . Telefon 1420

Brændsel

Støbegods . Fourage

Fr. Brandt

Østergade 29 . Tlf. Næstved 71

Katolsk

Ugeblad

21. Januar 1945
93. Aargang
Nr. 3

Drillepindens Lod

Novelle om
Kunsten at undvære

Romberbrev om Mursten

Varsler om Kristi Genkomst

To Helgeners Minder i Rom

Børnenes Renæssance

Saa er Julen overstaet. Juletræet, der for nogle Uger siden med alle Tegn paa Ærbødighed blev baaret ind i Stuen og saa sig smykket med Flimmer og Farver, røg en af de sidste Dage hovedkulds ud af Vinduet for at havne i Skraldebøtte eller Centralfyrr. De sidste Spor udslettedes ved Hjælp af den hvinende Støvsuger. Nu har Dagligstuen atter faaet sit sædvanlige Udseende. *Sic transit ...*

*

Og dog har Julen været god, meget bedre end man havde turdet haabe. Den har som altid hjulpet os ud over Aarets døde Punkter. Den har ogsaa været en Oase i Krigens endeløse Ørkenvandring.

*

Bedst har den været, hvor der var Børn. Det plejer den at være. Og det er ikke blot Tilfældet i de Kredse, hvor Julen er reduceret til en ren og skær Hjemmets Fest. Ogsaa der, hvor Julen hviler i sit historiske Leje som den aarlige Mindehøjtidelighed for Frelserens Fødsel, er Smaa- eller Spædbørns Tilstedeværelse en god Forudsætning for at ogsaa de Voksne kommer i den rigtige Stemning. Noget, man ikke mærker i Paasken el-

ler Pinsen. Mon det skyldes Børnenes Glæde over Gaverne, en Glæde, der eksploderer ved enhver Overraskelse, der rulles ud af det brogede Papir? Mon det ikke snarere er, fordi disse smaa Skabninger, hvad enten de nu er utaalmodige efter at aabne deres Gavepakker eller ligger stille hen i Barnesengen, paa bedste Maade realiserer og illustrerer, hvordan Guds Søn tog sig ud, da han »lod sig føde som Barn paa Jord«? Men hvordan det end er, Forklaringen rokker ikke ved Kendsgerningen. Julen er bedst, hvor der er Børn, og for saa vidt har Julen i Aar været bedre end i mange andre Aar i de saakaldte gode gamle Tider. Af den simple Grund, at der nu omstunder findes flere Børn end i Aarene mellem de to Krige. Fødselsprocenten er steget betydeligt i de seneste Aar. Det er et mildt og forsonende Træk i vor Tidsalders barske Fysiognomi. Et godt Smil i et furet og rynket Ansigt. Der bliver født paa Trods af alle Rationeringer. Den stigende Fødselskurve er baade spontan og uberegnelig. Den skyldes ingen Propaganda fra Myndighedernes Side. Den er — i hvert Fald her til Lands — ikke hjulpet paa Gled ved Hjælp af udlovede Præmier, Skattelempelser og lignende. Den er simpelthen Udslag af noget dybt

indgroet og evigt menneskeligt. Den unge Generation har til Trods for de gamles Fortielser paa det Punkt opdaget, at det at være Far og Mor er et Kald og en Værdighed. Den er henrykt for noget, den forudgaaende Slægt med sine taabelige Anvisninger paa Børnebegrænsning, Kammeratægteskab og andre Former for Egoisme havde kastet Vrag paa. Den dekadente Tid, der stod i Skødehundens Tegn, er forbi. Endskønt de gamle Argumenter — det var, som man vil huske, de daarlige Tider, Boligmangel, Dyrtid og den utrygge Fremtid — nu maatte veje tungere end nogen Sinde. Men Livet blæser paa alle disse kolde Beregninger. De unge vil giftes og have Børn, hvor meget deres Mødre og Bedstemødre saa ryster paa deres værdige graa Hoved. Forleden hørte jeg om to stolte unge Fædre, der en Søndag Morgen skubbede deres Barnevogne Side om Side foran sig i Villabyernes Centrum. Og i Gaar oplevede jeg i S-Toget, at en Far i Mangel af Siddeplads tog sin 7-aarige Pige paa Knæet. De kastede ingen undskyldende Blikke om sig, men fortsatte deres Passiar, som om de var hjemme i deres Dagligstue. Og der var heller ingen, der saa paa dem. Undtagen jeg. Jeg kunde ikke lade være, fordi jeg syntes, det saa saa godt ud.

S. W.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL **KØK** **KOKS**
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Køb hos vore Annoncører

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Ludvig Rasmussen
Glarmester
I. P. Petersens Eftfl.
Lindegardsv. 34, Charl. Ordr. 293

LEDIG

ROBERT HANSEN
I. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Thor's kemiske Fabriker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler
Lev. til Hospitaler og Institutioner

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.
Viktor Nielsen
Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

N. A. Nørgaard
Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Th. P. Stillinge
Tømremester
Sejrogade 15
Tlf. Ryvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Marlae Sogn

C. & L. Tofte . V. Reusch
Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulegade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 65 38
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

AALBORG

M. Thomsen Støtt
Entrepenør og Murermester.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Drillepindens Lod

Professor Rubow skrev i Juletiden i »Politiken« en ejendommelig Anmeldelse af Bernanos Roman »En katolsk Præsts Dagbog«. Professoren satte ikke Pris paa Bogen, og det fik han hurtigt sagt. Men i Lighed med saa mange andre Boganmeldere synes han aabenbart, at hans egen Person er mindst lige saa vigtig at fortælle om som det anmeldte Værk, og derfor handlede saa Broderparten af Artiklen om Professorens Stilling til Katolicismen.

Hver har sin Forkærlighed, og Professor Rubow sætter ærlig talt mest Pris paa store Kirkefyrster, der betragter det menneskelige Liv med Verdensmandens Blik. De skal se overbærende paa den megen religiøse Iver hos mindre Aander, ikke tage for tungt paa Guds Bud, hverken i Teori eller Praksis, og saa maa de helst besidde gallisk Vid. Hvis en saadan Katolicisme er den ægte, vil Professor Rubow tilsyneladende hellere være Katolik end noget andet.

Men desværre synes alt for mange Katolikker at tage Religionen mere alvorligt. En Præst som i den nævnte Roman er ligefrem utaalelig i saa Henseende. Og det kan næppe være Meningen. Professor Rubow har dog selv oplevet, at hver Gang han spurgte en katolsk Ven, om denne nu ogsaa skriftede helt til Bunds (f. Eks. Skattesnyderier og Lyst til at gantes med Bagerens Rikke), saa var Svaret altid »inderligt uoprigtigt«. Hvorfor ikke indrømme, at de menneskelige Skrøbeligheder, dem har man, og dem agter man at beholde, og at ægte Kristendom består i bare ikke at tage Kristi Forlangender alt for højtideligt.

I alt dette er der vistnok kun een Ting, som det er Umagen værd at kommentere. Hvorfor har Professoreren haft saa lidt ud af sine Forsøg paa at lytte ved Skriftestolen? Professor Rubow er i Litteraturens Verden Drillepinden con amore. Men han ved ikke, at han deler alle Drillepindes Lod; de haader selv at blive drillet og forstaar slet ikke Dril, naar det gaar ud over dem selv. Alle andre ser øjeblikkeligt, at han er blevet affærdiget med samt sine Gallup-Spørgsmaal. Ordentlige Katolikker fortæller ikke nysgerrige Professorer, hvad de skrifter. Vi er ikke Oxfordfolk, der skrifter næsten for Fornøjelse. Naturligvis svarer vi ham »uoprigtigt«, vi har den drilske Professor lidt til bedste, og han aner det ikke.

De gejstlige Verdensmænd er meget mere almindeligt fromme

Om Mursten

Af et Brev fra Rom

Naar man bor i et Hus fra det 12. Aarhundrede, bygget paa Ruinerne af et fra det 2. Aarhundrede, opdyrker man næsten uundgaaeligt en Kærlighed til de ydmyge Sten, som med Held har modstaaet næsten to Aartusinders Krige, Storme og Jordskælv. Det irske Dominikanerkollegium San Clemente i Rom er et saadant Sted. Naar der bliver gravet i Nærheden af det eller under dets Mure, kan man hvert Øjeblik finde noget af arkæologisk Interesse: Mønter, Lamper, Spyd eller endogsaa, som det skete for nogle faa Aar siden, en prægtig Sarkofag fra det 2. Aarhundrede. Forleden blev der foretaget noget Arbejde under Køkkenet, og der fandt Arbejderne adskillige Mursten. Det er der saadan set ikke noget mærkeligt ved. Men det var *prægede* romerske Mursten. Nogle Oplysninger om disse Mursten kan sikkert interessere en Del Læsere.

Først et Par Ord om Mursten i Almindelighed. Saa vidt vides blev de første brændte Mursten lavet af Babylonierne, og Babylon's gamle Beliggenhed markeres af Volde af saadanne Sten. I Assyrien og Babylon opdagedes en Metode til at glasere Murstenene, og Kineserne, der øjensynligt havde lært Hemmeligheden fra Babylon, udviklede Kunsten til fremstille glaserede eller emailerede Mursten og Stentøj til en høj Fuldkommenhed, og de synes aldrig at have mistet deres vidunderlige Dygtighed til dette fornemme Arbejde.

Mennesker, end Professor Rubow tror. Men det fortæller de ham bare ikke. De svarer ham med den fine Ironi, han ynder saa meget, men ikke forstaar, naar den rammer ham selv. Han gaar i stor Naivitet bort fra Kardinalerne og Biskopperne og tror »inderligt oprigtigt«, at deres Cølibat og alle andre Forpligtelser intet betyder for dem. Imens beder de med en gammel Kones enfoldige Tro en Rosenkrans for alle Professorer.

I det gamle Testamente kan vi se, at en af Israelitternes vigtigste Beskæftigelser under deres Slaveri i Ægypten var at lave Mursten. Leret var væsentligt Mudder fra Nilens Bredder. Hermed blandedes Halm og Vand, og efter at det var anbragt i særlige Forme, blev der trampet paa det, til det opnaede en vis Grad af Sammenhæng. Og af dette blev saa enten med Haanden eller i Forme dannet Mursten, som derpaa blev sat til Tørre i Solen eller brændt i Formene. »Og de sagde til hverandre: lad os stryge Teglsten og brænde dem godt. De brugte nemlig Tegl som Sten og Jordbeg som Kalk« (I Mos. 11, 3). »Og de gjorde dem Livet bittert ved haardt Arbejde med Ler og Tegl« (II Mos. 1, 14). »I skal ikke mere som hidtil give Folket Halm til Teglarbejde; de kan selv gaa ud og sanke Halm, men alligevel skal I paalægge dem at lave lige saa mange Teglsten...« (II Mos. 5, 5). Problemet om den nødvendige Halm førte til bitter Strid mellem de landflygtige Jøder og Faraos Fogeder. Disse gik til Jøderne og sagde: »Gaa selv ud og sank eders Halm, hvor I kan finde det«, og paalagde dem samtidig at frembringe lige saa mange Sten som før. Det var ganske øjensynligt helt ugørligt, og Fogederne pryglede Israels Børn og sagde: »Hvorfor stryger I ikke mere det fastsatte Antal Teglsten ligesom før?« Og de ulykkelige landflygtige sagde igennem deres Tillidsmænd: »Halm faar vi ikke, og vi skal lave Teglsten ligesom før.« Saa Produktionen af Teglsten var alt i alt ikke en særlig behagelig Beskæftigelse for Jøderne.

Den romerske Invasion i Østen førte ganske naturligt til Teglbrændingens Indførelse i Romerriget. Romerne vendte ikke blot tilbage med Viden om denne Kunst, men de blev Me-

stre i den. De var meget omhyggelige med Udvalget af det Ler, de benyttede, og desuden indførte og forbedrede de Teglovnene. Om et Øjeblik skal jeg give nærmere Forklaring paa, hvilken Slags Sten, de lavede. Efter at det nye Byggematerialer overordentlige Værdi var blevet bevist, var Romerne ikke sene til at indføre det hos de andre Folkslag, de havde undertvunget. Saaledes blev Tyskere, Fransk-mænd, Englændere og Spaniere fortrolige med Kunsten, og snart var de fortræffelige Murere. Jeg husker, at jeg har fundet romerske Ruiner i det allernordligste Portugal, og de brændte Sten, der var benyttet, var saa gode som den Dag, de blev lagt der. Hjemme paa min Fødeø, Irland, var der saa rigeligt med naturlige Sten, at man maaske ikke følte Trang til Mursten, men vi kan regne med, at da Englænderne gjorde Invasion i Irland, lærte Irlænderne Teglbændingskunsten. Da Romerne trak sig tilbage fra Brittannien omkring Aar 410, synes Kunsten at være glemt i England og genopstod antagelig først i det 13. Aarhundrede. To Aarhundreder senere var Mursten hyppigt brugte i Storbritannien, men det var først efter den store Brand i London i 1666, da alle Hovedstadens Træhuse blev ødelagt, at Mursten blev det almindeligste Byggemateriale.

Og saa tilbage til de romerske Teglsten. Romerne lavede tre forskellige Slags Sten, alt efter hvad de skulde bruges til. De lavede egentlige Mursten, Flise-sten og Tagsten, og naturligvis af mange forskellige Størrelser. Teglsten forekommer i næsten alle betydende kejserske Bygninger i Rom, i Kejsers Paladser paa Palatin, i Pantheon, i Konstantins Basilika og i en stor Del af Colosseum ogsaa. Og hvor disse Sten og denne Mørtel har overvundet Aarhundreder! Da der skulde skaffes Plads til den ny Undergrundsbanes Station, blev der arbejdet i næsten tre Maanedre med elektrisk Drilbor for at fjerne en Ruinblok lige ved Colosseum. Det var Tegl-

Fortælltes Side 434 i

Varsler om Kristi Genkomst

»Som en Tyv om Natten«

Mangt et Ord i den hellige Skrift volder os en Del Hoved-brud. Dertil hører en Sætning, som Paulus skriver til de første Kristne i Saloniki: »Om Tid og Time, (for Herrens Genkomst), har I ikke nødig, at man skriver til jer; selv ved I jo god Besked om, at Herrens Dag kommer som en Tyv om Natten. Naar (denne Verdens Børn) siger: »Fred og ingen Fare«, da er Undergangen pludselig over dem, ligesom Veerne over den frugtsommelige, og de skal ingelunde undslippe«. (1. Thes. 5,1—2.) Det med »Tyv om Natten« virker som en Gaade, der ikke bliver lettere at løse ved, at Ordet gentages af Petrus (II Pet. 3,10) og Johannes (Aab. 3,3) og er en meget bestemt Udtalelse af vor Frelserns egen Mund. (Mt. 24,43 og Lk. 12,39.) Det gaadefulde ligger i, at der paa den ene Side er visse Begivenheder, som skal behude Kristi Komme. De indtræffer som Tegn paa den tilstundende Verdensende eller som den yderste Dags Forvarsler. Paa den anden Side synes vi, at en Tyv ikke anmelder sig selv, naar han vil bryde ind et Sted og plyndre et Hus. De to Ting: Overraskelse og Bebudelse maa altsaa efter Kristi Lære paa en eller anden Maade kunne forliges. Faktisk er der jo ogsaa flere Eksempler paa det: et af dem antyder St. Paulus, naar han taler om Fødselsveer. De kommer ganske pludseligt, og dog har Moderen ventet Barnet i Ugevis.

Gud vil, at vi skal »tyde Tidernes Tegn«

At der *eksisterer* sadanne Varselstegn, der skal forberede os

til Kristi Genkomst, kan der ikke være nogen som helst Tvivl om. Ellers vilde Herren jo ikke have sagt til sine Disciple: »Lær en Lignelse af Figentræet: Naar dets Grene først er blevet saftfulde og faar Blade, saa ved I, at Sommeren er nær. Saaledes kan I ogsaa vide, naar I ser alt dette ske (nemlig at Solen formørkes, Maanen ikke giver sit Skin, Stjernerne falder ned fra Himlen og Himlens Kræfter røkkes), at han er nær for Døren«. (Mt. 24,32—33. Lk. 21,5.) Ja, man kan maaske sige mere endnu. Vor Frelser synes indirekte at ville *opfordre til at iagttage og undersøge disse Tegn*, naar han bebrejder Farisæerne, at de nok kan forudsige, hvad Vejr det bliver, men ikke forstaar Tidens Tegn. Dette er hans Ord til dem: »Om Aftenen siger I: Det bliver smukt Vejr, thi Himlen er rød; og om Morgen: I Dag bliver det uroligt Vejr, thi Himlen er rød og mørk. Himlens Udseende forstaar I at tyde, Tidernes Tegn derimod ikke«. (Mt. 16,2—3.) Der er altsaa en Opgave til os: nemlig at tyde Tidernes Tegn, saa vidt det er muligt.

En vanskelig Opgave

Men lad os sige det med det samme: Denne Opgave er overordentlig svær. Skal man bestemme, i hvilken *Rækkefølge* de seks Tegn indtræffer, der gaar forud for Kristi Komme, eller prøver man paa at give en *nøjagtig Forklaring af de forskellige Steder*, der taler Varselstegnene, saa bliver man nødt til ærligt at indrømme, at det ligefrem er umuligt at give en aldeles sikker Fortolkning af Skriftens Ord og at tilfredsstille alle og enhver. Man behøver bare at

studere de mangfoldige Forsøg, som Skriftfortolkerne ned gennem Tiderne i alle Aarhundreder har gjort, for at indse, at vi ikke har faste Udgangspunkter for en sikker og rigtig Ud-lægning af Profetierne om Varselstegnene. Og spørger man: Hvad har Kirkens Arvelære om de enkelte Spaadomme?, saa lyder Svaret: Ogsaa denne vor anden Troskilde svigter i dette Tilfælde. Den siger ikke noget om Tegnenes Rækkefølge og de tilsvarende Skriftsteders nøjagtige Indhold.

Skriftens Ord om Varslerne har tredobbelt Betydning

Dette Forhold er kedeligt for den menneskelige Nysgerrighed, der saaledes ikke bliver tilfreds-stillet, men i og for sig er det forstaaeligt nok. Saa tidlig som i Begyndelsen af det 5. Aarhundrede skrev den store Kirkelærer Augustinus, at alle de Udtalelser, som findes i Skriften om vort Emne, har *en tredobbelt Betydning*, naar man tager dem som en Helhed og ser paa de store Linier i dem. De handler nemlig for det første om den Tid, hvori de blev fremsat; for det andet om hele Verdenshistorien og for det tredje om de sidste Tider. Saaledes er der Steder, der sigter til Jerusalems Ødelæggelse; andre taler om de uafbrudte Kampe og Sejre, som danner Kirkens Liv i alle Perioder af dens Historie; endelig er der dem, som skal gaa i Opfyldelse i de sidste Tider. Dette er den meget indviklede Situation, vi forefinder. Hvorvidt nu de enkelte Steder eller alle tilsammen skal forstaas paa den ene eller anden Maade, kan ikke siges med Bestemthed. Heri har vi den første Grund til vor Usikkerhed.

Billedlig eller bogstavelig Tale?

Der er endnu en anden. Tit er det umuligt at afgøre, om man skal opfatte en Sætning *bogstaveligt eller som et billedligt Udtryk* for en eller anden

Kendsgerning, Begivenhed eller Tilstand. For Eksempel: Skal det tusindaarige Rige tages i bogstavelig Forstand eller som et Billede paa noget andet? Det gaar her med det Nye Testamentes Profetier, som med det Gammeltes Spaadomme. Det Billede, som bruges, og den Realitet som udtrykkes ved Hjælp af dette Billede, kan ikke med Bestemthed sondres og skilles fra hinanden. Deri har vi saa en ny Kilde til usikre Fortolkninger.

Tidsforholdet mellem Tegnene

Men ikke nok med det. Der er endnu en Omstændighed, der volder Bryderier. Ingen Steder har Skriften nemlig et Ord om *Tegnenes indbyrdes Tidsforhold*. Man kan ikke se, om de indtræffer samtidig eller følger efter hinanden, ej heller, hvor stort et Tidsrum der ligger mel-

lem Tegnenes Tilsynekomst og Kristi Genkomst. Ja, man kan endog være i Vildrede med, om noget skal være et Varsel, der gaar forud, eller om det allerede hører til de Omstændigheder, som ledsager selve Kristi Komme.

Det er disse Momenter, som spiller en afgørende Rolle ved den rette Fortolkning. Før vi forsøger at fordybe os i de seks Varselstegn med alle deres Enkeltheder, var det nødvendigt at blive klar over de nævnte Forhold og Vanskeligheder. Ellers kan vi ikke finde Sandheden, og vi udsætter os selv for den Fare, at vi bliver lige saa upaalidelige og fantastiske i vore eschatologiske Forestillinger, som vi Gang paa Gang ser det hos Sekterne. Lad det derfor være sagt paa Forhaand: det Resultat, vi kan naa til, bliver i mange Henseender ret beskedent.

F. R.

Kunsten at undvære

Fortælling af Edwin Essex O. P.

Det var først min Mening at benytte Tildragelsen til at docere en alvorfuld Moral ved at skrive en Historie, der skulde være en Studie i Modsætninger — mellem en Mand, der ejede de fleste Ting og ønskede sig hele Bunken, og en anden Mand, der ejede yderst lidt og ikke lod til at ønske sig noget som helst. Jeg begyndte faktisk at skrive en Historie af denne Art, og den saa allerede fra de første Linier ud til at blive saa fuld af aandelig Opbyggelse, at der var Fare for, at den kunde faa mig til at spekulere paa, hvad mere jeg kunde undvære her i Livet — ligesom en ung Gejstlig, jeg kendte, der skilte sig af med en Skrueblyant efter at have hørt en Prædiken om Fattigdom. »Den Præst har fuldstændig Ret,« sagde han og kastede et Blik rundt i sin lille Stue, der

var en Blanding af Opholdsstue og Lager af Brugsgenstande. »Jeg maa begynde at skille mig af med Tingene. Vil du have en Skrueblyant?« Saaledes var det, jeg begyndte at føle; det tegnede til at blive saadan en Historie. Men min bedre Natur greb pludselig ind i Skikkelse af en formanende Samvittighed. Uden Omsvøb stillede Samvittigheden mig dette Spørgsmaal: »Kan du virkelig benytte denne Mands Tilfælde til saa ædelt et Formaal, naar du godt véd, at der er en Hage ved det? Hvad skal det sige — tænkte du for Alvor paa ikke at berøre den lille Hage ved Sagen? For Moralens Skyld, siger du? Nej, stop min Ven. Det er ikke et Søndagsblad, du skriver til! Hvorfor ikke fortælle Sandheden?« Hvorpaa jeg kaptulerede.

*

Det er ikke længere siden end sidste Uge, og Manden stod og saa over en lav Indhegning ind paa en forsømt Have. Mænd, der ser paa forsømte Haver i Newberry Road er for sjældne til at affærdiges med et kort Blik. Og det Blik, jeg rettede paa denne Mand maa have aabnet hans Hjerte som et Sesamord.

Da han vendte sig mod mig, havde jeg dog mine Anelser; en lang Erfaring i Desillusionering mindede mig om den overskydende Sixpence, der laa i min Lomme. Saa ofte før havde jo en overskydende Sixpence klarret Situationen, naar Sympatiens Olie og Forstaaelsens Vin ikke kunde ordne den.

Ja, Manden vendte sig mod mig som mod en, der ganske specielt var sendt ham til Trøst og Husvalse. Han var ubarberet, men ellers ren, og hans brune Sæt Tøj passede ham paa nogle Steder. Hans klare blaa Øjne tog mig straks for det, jeg var. Mine Fingre sikrede sig, at Sixpencen var til Stede, skønt jeg bestræbte mig for at se med aabent Sind paa, hvad der vilde komme ... Nutildags er der saa mange Mennesker, der henvender sig til en paa Gaden; og det gør en skeptisk. Og Erfaringen er ikke blid ved Undtagelsestilfælde. Men min nye Ven var jo »grebet paa fersk Gerning« i at betragte en forsømt Have i Newberry Road. Det viste, at han havde Krav paa ikke at møde en Forhaandstvivil. Det Stykke Sækkelærred, han havde under Armen, kunde give mig en Formodning om, at han var en omvandrende Havemand. Og det kunde hjælpe til at forklare hans spekulative Betragtning.

»Det var en køn Have for tyve Aar siden,« bemærkede han bedrøvet. »Og se nu paa den. Det er en Skændsel, er det. Huset er blevet til et grimt Redskabs-skur.«

Jeg spurgte, om han var Gartner, men han rystede paa Hovedet.

»Nej, jeg er ikke Gartner. Men jeg kan alligevel ikke lide at se se det. De synes maaske, jeg er sær, men der er nu noget ved en

forsømt Have, der gør mig ked af det.«

Jeg sagde, at jeg troede, jeg forstod, hvad han mente.

»Saadan er det langs hele denne Vej,« fortsatte han mørkt, mens vi begyndte at gaa (og vi gik, som om vi altid havde kendt hinanden). »Ikke andet end forfaldne Huse, tomme Butikker og Haver, der er fulde af Ukrudt. Newberry Road er færdig, og det gaar mig paa Nerverne at se det. Jeg kan huske, da det var et pænt, velhavende Kvarter. Se paa de store Huse; der boede de rige Møllere. Og nu staar de tomme allesammen. Vinduerne er i Stykker, Træværket sprækker —«

»De maa ikke tage Dem det saa nær«, sagde jeg stilfærdigt til ham. »Det er jo bare Tidens Gang. Alle disse gamle Huse skal rives ned, og der skal bygges moderne Karreer med flotte Butikker i Stueetagen.«

Manden lavede synligt op.

»Misforstaa mig ikke,« sagde han. »Hvar der saa end sker, kan det ikke forstyrre mig mere — jeg mener: *indvendig*. Sommetider kan jeg blive lidt nedtrykt over, hvordan Tingene gaar deres Gang — som med den Have, for Eksempel — men allerinderst inde paa det Sted, hvor det betyder noget, er jeg lykkelig nok, og ingen kan være gladere.«

»Paa det Sted, hvor det betyder noget?« spurgte jeg.

»Ja, i Sjælen; som gejstlig Herre kender De jo til det. Helt inderst inde smiler jeg altid ved mig selv. Et Sted som Newberry Road gør mig bedrøvet paa Overfladen, hvis De forstaar, hvad jeg mener. Hvorfor er det blevet saadan? Det skal jeg sige Dem. Jeg forestiller mig, at de velhavende Folk, som boede her, ikke var tilfreds med, hvad de ejede, skønt de havde alt, hvad de behøvede. De ønskede sig mere — større Huse, større Butikker, større Penge. Og paa en eller anden Maade fik de det ogsaa, og lod saa dette Sted ligge og raadne.«

»Det kaldes Fremskridt,« indskød jeg.

Han smilede et mat Smil.

»Fremskridt, Herr! Jeg har ogsaa hørt fortælle om det. Ammunition er Fremskridt, Sprængstoffer og Luftbomber er det. Den her Granatstump i mit Ben er Fremskridt. Jeg standsede dens Fremskridt paa Hålvvejen! Tro ikke, jeg er bitter. Jeg er ikke bitter — bare ked af det. Jeg er ked af det paa Folks Vegne, der maa have alle mulige Ting for at kunne eksistere. Kommer De ikke til at le — le ad, at jeg siger, at jeg er ked af det paa Menneskers Vegne, som har hele Verden liggende for deres Fødder — *jeg?*«

Jeg smilede, det er sandt nok, men ikke over, hvad han sagde. Jeg smilede, fordi jeg mærkede, at jeg dog havde haft Ret om ham lige fra Begyndelsen, trods al min Skepsis.

»Er De aldrig ked af det paa Deres egne Vegne?« spurgte jeg.

»Jo, jeg maa indrømme, at der var engang, da jeg var det. Ja, jeg var mere end ked af det. Det var for tyve Aar siden, dengang jeg havde været »med til at vinde« den første Verdenskrig. Der var en Masse Ting, jeg ønskede mig, og jeg prøvede paa at faa dem. Men jeg kunde bare ikke. Det var Benet her, der bremsede mig. Sommetider kunde jeg slet ikke gaa. Og Arbejdsgiverne vilde ikke se paa mig.«

»Ingen Pension?«

»Jo, et Par Skilling, meget lidt. Men et Aar eller to efter begyndte jeg at drikke dem op i bar Fortvivelse. Forstaar De, der var jo ingen Udvej for mig. Var det ikke naturligt?«

Jeg nikkede.

»Og elendig og ulykkelig var jeg hele Tiden. Jeg blev Kommunist et Stykke Tid ... Hvor var jeg bitter!«

Han smilede stille ved Mindet om Bitterheden.

»Misundelig var jeg jo ogsaa. Jeg kom til at hade alt og alle, mig selv indbefattet.«

Han smilede stadig, fordybet i Minder, ligesom et Menneske kan smile over en Synd, der er blevet ham forladt. Det forekom mig at være en Skam at afbryde ham, og jeg gjorde det

ikke. Hans Enetale var Manna for min Skepsis.

»Saadan gik det omtrent fem Aar. Ja, det maa have været omtrent fem Aar. Og hele den Tid længtes jeg som en gal efter Ting — saadanne Ting som Penge og mit eget Hjem og godt med Tid til at more mig. Det havde andre Folk, saa hvorfor ikke ogsaa jeg? Jeg snakkede en hel Masse om Retfærdighed — eller Uretfærdighed, om De vil. Det førte ingen Steder hen. Jeg med mit spolerede Ben og min vældige Ærgerrighed! Bitterheden gnavede mig helt ind til Marven...«

Jeg saa fra Siden hen paa ham, og hans Ansigt straaledede. Jeg glemte næsten, men dog ikke helt Sixpencen i min Lomme. Mystikere maa jo spise lige saa vel som Tiggermunke. Newberry Road tog sig næsten ud som Fuldkommenhedens Vej. Øjeblikkets Stemning blev Herre over mig...

»Men nu er det altsammen forbi,« fortsatte han. »Det har været forbi i mange Aar. Her med mit syge Ben er jeg kun en sørgelig Efterligning af en Mand, og jeg ligner en Kludesamler, det ved jeg godt, men jeg er det lykkeligste Menneske i Verden. Og hvorfor er jeg lykkelig? Fordi jeg ikke ønsker mig mere, end jeg har. Jeg har ikke andre Ønsker end at leve og dø i Fred.«

»Hvad De siger, er vidunderligt,« sagde jeg, da jeg endelig vovede at tale. »Men kan De give mig nogen Forklaring paa, hvordan denne Forandring indfandt sig — Forandringen fra at ønske alt til intet at ønske? Der maa da have været en Krise, et Vendepunkt, en —«

Han blev ikke overrasket over Spørgsmaalet.

»Det er just, hvad alle Mennesker gerne vil vide,« sagde han ganske ligefremt, »det vil sige, alle de Gentlemen, jeg tilfældigvis kommer til at tale med om det. Det er jo ikke noget, man fortæller andre, end dem der virkelig kan forstaa. Men Sandheden er den, at der ikke var noget særligt, som pludselig gjorde hele Forskellen. Det kom

ganske gradvis over mig, saa gradvis, at der gik fem Aar med det.«

»Og var De klar over denne ... denne Omsindelse?«

»Det er et stort Ord, er det ikke? Ja, det gik jo altsaa saadan, at jeg begyndte at tabe Interessen for Tingene. Tag nu for Eksempel Øl. Jeg havde før været en stor Ynder af Øl. Saadan noget som seks Flasker om Dagen og hele Tiden Tørst efter det. Aldrig fuld, forstaa De, men Slave af det alligevel. Men paa en eller anden Maade begyndte jeg at miste Smagen for det... Se nu den Kro derhenne »Ulvekoblet«. Der har været en Gang, da jeg lige saa lidt kunde gaa forbi den Dør uden at smutte indenfor, som De kunde gaa forbi en Kirke uden at — ja, altsaa det, som gejstlige Herrer

KNUD KONGE

KONG KNUD (udskaaret Figur paa et Alterskab fra Sct. Peters Kirke i Næstved, nu i Nationalmuseet, fra o. 1500)

gør. Og nu maa det have været mange Aar, ja, ti Aar, siden jeg nød et Glas. Ingen Smag for det mere, ingen Tilbøjelighed. Forstaa mig vel, det er ikke noget, jeg roser mig af. Det er bare sket saadan. Eller tag Tobak — tag Cigaretter. Før var det, ligesom Tungen gjorde ondt, hvis jeg ikke havde en Cigaret. Men nu — selv om De bød mig den bedste Cigaret i Verden, vilde det ikke koste mig det fjerneste at sige Nej til den. Jeg har bare mistet al Smag for Tobak, og det er ikke min Fortjeneste. Saadan var det, at Forandringen kom. Jeg begyndte paa ikke at ønske.«

Jeg sagde igen til ham, hvor vidunderligt det var, og bad om, at han yderligere vilde gøre mig til sin fortrolige. For en Gangs Skyld var jeg tilfreds med Rollen som den ydmyge Discipel. Naar en saadan Livskunstens Mester inspirerede mig, var det ikke noget Besvær. Vi standsede overfor »Ulvekoblet«. Jeg mente, at vore Veje nu maatte skilles.

»Tag saa engang Spørgsmaalet om, hvor og hvordan man skal leve,« sagde han, idet han villigt nok resumerede sin Enetale. »For en enlig Mand i min Stilling er det altid et Problem. Jeg fortalte Dem, at jeg engang ønskede mig mit eget Hus. Det gjorde jeg, men jeg fik aldrig Raad til det. Jeg klarede mig med et møbleret Værelse. Saa kom den Tid, da jeg ikke nærede noget Ønske om den Slags. Jeg kan ikke forklare hvorfor, men jeg gjorde det ikke. Hvad gjorde jeg saa? Jeg gik ned ad Vejen til »Fenners Huse«. De har nok set dem. Fenner er den Mand, der lejer dem ud. Der har jeg været i ti Aar. Jeg ønsker ikke noget bedre. Ønsker det slet ikke, forstaa De. Jeg har mit eget lille Rum øverst oppe. Jeg kan vise Dem Nøglen. Her er den. Jeg betaler en Shilling om Dagen for Aftensmad og Logi. Aftensmaden er en Kop Kakao og tre Stykker Brød med Margarine. Det samme faar jeg til Frokost — to Pence. Og for fire Pence kan jeg faa et Par Æg og stegte Kartoffler eller Pøl-
(Fortsættes Side 43)

Med to Dages Mellemrum mindes Martyrologium Romanum to Helgenskikkelser, der begge er smykket med Martyriets Krone: en dansk Konge og en ung romersk Pige. Begge har de faaet deres Mindested i den evige Stad. I Peterskirken umiddelbare Nærhed ligger — i gamle Dage gemt i Borgo Nuovo's Husvirvar, idag med Facaden ud til den imponerende Via della Concillazione, der fører fra Tiberen og til Piazza San Pietro — Karmeliterkirken S. Maria in Transpontina, hvor Danmarks Skyltsbelgen, Knud Konge, har sit Alter. Kapellet er indstiftet af Christian Payngk, en Søn af Christian IV's Hofkemiker Ahasverus Payngk. Stifteren gik i Rom over til Katoicismen og skaffede senere betydelige Midler til Veje til et værdigt Helgenminde og Kapellets Udsmykning. Indvielsen fandt Sted i 1640 og overværedes af Kardinalskollegiet og med Bistand af det pavelige Kapel Oprindeligt var det Stifterens Tanke, at Kapellet skulde tjene som Begravelsessted for de danske Katolikker, der døde i Rom, hvorom en Tavle bringer Meddelelse. Da han døde (i 1687) blev han begravet her, og alle de Midler, han efterlod sig, tilfaldt Kapellet med Forpligtelse til aarlig at fejre Sct. Knuds Minde.

Interessen for Sct. Knuds Kapel har altid været stor hos danske Romfarere, og adskillige Danske — kendte som ukendte —

4 Kong Knud's Drab - fremskilt af Chr. Payngk

bar i Tidens Løb besøgt S. Maria in Transpontina.

Da H. C. Andersen i 1841 besøgte Kapellet paa Sct. Knuds Dag, var det i en sørgelig Forfatning, idet de faldte Midler til Vedligeholdelse af Sct. Knuds-festen fejredes ikke længere og kun to smaa lys brændte paa hans Alter. I begyndelsen af dette Aarhundrede tog en Kreds af interesserede og her hjemme indstiftet til at give Kapellet et værdigt Udseende: det blev restaureret og sat i Stand — og hrt Aar samles nu de Danske i Rom paa Knud Konges Minddag, 10. Januar, til Messe i Sct. Knuds Kapel.

Og mindes Sct. Knud under mere stille Føier, saa fejres den hellige Agn's Fest med stor Højlidelighed i Basilika di S. Agnese i Via Nomentana, iden for Porta Pia. Den hellige Agnes er en af Oldtidens navnkundigste Helgenskikkelser og paa hendes Minddag, 2. Januar, fyldes Basilikaen overløendes Grav til Trængsel af store Menneskemasser, der læske ikke saa meget er kommet for den hellige Agnes' Skild, som for at overvære den Højlidelighed, hvor to spæde Lam — Symboler paa Dyd og Renhed — indvies her i Kirken. Den fra disse Lam væves de Pallier, som Paven senere Erkebiskopperne til Tegn paa deres Værdighed. Basilikaen i Via Nomentana er ifølge Overleveringen rejst

4 Højaltret med den hellige Agnes' Grav

4 Via Nomentana med Basilika S. Agnese

> Hvidklædte Smaa piger med Lammene i Kurve

4 Foran indgangen til den hellige Agnes' Basilika

4 Interior fra Sct. Maria in Transpontina med Sancti Knuds Alter

To Helgener og deres Minde i Rom

Tekst & Fotos:
UNIVERSA

Kloster-Detektiven

af H. S.

(35)

Broder Justus havde den Fordel, at han kendte Terrænet. Over Stenbunker fløj han i store Spring. Afstanden blev større og større, somme Tider forsvandt han helt bag en Busk. Han løb ikke henimod Battles Hus, men bøjede af til højre. Og pludselig var han helt borte. Men Grave havde begrebet Mening. Justus slog saa stor en Bue for at kunne afskære Battle Vejen.

Fra venstre lød pludselig en Motorcykels Snurren.

»Aah, det Bæst, nu kører han fra os; vi skulde jo have taget Bilen,« sukkede Brown opgivende.

»Ja, skulde have taget, skulde have taget,« hvædede Grave arrigt.

Men da de kom ud af Buskadsset, susede en Motorcykle allerede mod Nord. Men hvem var det dog, der stod der midt paa Vejen? Var det ikke Harry? Og der laa jo en vældig Stamme tværs over Vejen. Battle saa det ogsaa og maatte stanse.

»Battle,« raabte Broder Justus, »overgiver De Dem? Bag ved Dem staar — — —«. Længere kom han ikke, thi et dumpt Knald afbrød ham. Battle havde skudt paa ham. Han styrtede baglæns til Jorden.

»Du godeste,« raabte Grave forfærdet, »Banditten har skudt ham!«

»Stands, din Slyngel!« raabte Brown, »eller jeg skyder!«

Men Battle lod sig ikke forstyrre; han kunde høre, at Politimændene var tilstrækkelig langt borte, til at han kunde slippe bort fra dem. Midt imellem Kuglerne løftede han sin Motorcykel over Træstammen, startede den, og susede af Sted. Lige forbi den formentlig døde Harry. — Nej, forbi kom han nu ikke; thi netop, som Battle skulde til at passere ham, hævede Justus i et elegant Sving begge Ben i Vejret og gav Motorcyklen et forsvarligt Spark. Forbryderen styrtede til

Jorden. I næste Øjeblik var Justus over ham. Men Battle havde stadig Revolveren i Haanden. Justus saa, hvor han inasede for at faa den højre Haand fri, saa han kunde skyde. »Overfor en saadan Bandit er man nødt til at anvende Brutalitet,« tænkte han og dunkede Battles Hoved ned mod Jorden, 1 Gang, 2 Gange, 3 Gange. Saa endelig saa han, at Fyren havde faaet nok. Han tog hans Revolver ud af hans Haand og rejste sig.

De to Politimænd var imidlertid kommet til Stedet. »En vidunderlig Præstation,« udbrød Grave. »For en saadan Oplevelse giver jeg gerne et Aar af mit Liv.«

»Skynd Dem at lægge ham i Lænker! Hænderne skal bindes paa Ryggen. Lænk ogsaa Fødderne, ellers kan De ikke være sikker paa Slynglen der. Og nu bliver jeg her, mens De henter Deres Vogn, Brown.«

Endnu før Brown kom tilbage, var Battle vaagnet op igen.

»Det glæder mig at se Dem i Live igen,« sagde Br. Justus i sit sædvanlige søvnige Tonefald. »Det havde jo nok været behageligst for Dem, om De allerede var passeret ud af denne Verden. Men for min egen Skyld synes jeg bedre om, at en anden udøver Gengældelsens Straf paa Dem.«

Battle svarede ikke; men derksom Blikke havde kunnet dræbe, saa havde Br. Justus øjeblikkeig været død.

Brown kom tilbage, og Battle blev slæbt ind i Bilen og lagt paa Gulvet, tværs over det Sted, hvor ellers de midterste Sæder er. Brown satte sig ved Rattet, og Grave paa Bagsædet. »Hav endelig stadigvæk Revolveren i Haanden,« sagde Br. Justus, idet han smækkede Døren i. »God Rejse, mine Herre!« Vognen susede af Sted.

»Hvorfor løb De dog den store

Omvej?« spurgte Præsten. »Med Deres Dygtighed til at løbe, havde De dog meget snart kunnet indhente Battle.«

»Ja, og kunde lige saa neemt være blevet velsignet med en Kugle. De kan være vis paa, at den Fyr kan skyde. Man maa altid prøve at sætte sig ind i Forbryderens Tankegang og saa handle derefter. Det sværeste er, at man maa træffe sine Beslutninger i en Brøkdal af et Sekund. Bare et Øjebliks Tøven kan ødelægge det hele. Ser De, da jeg saa Battle løbe af Sted, tænkte jeg: Hvis jeg løber efter, er det muligt enten at jeg haler ind paa ham, og saa bliver han bange for, at jeg skal hindre ham i at naa Huset, og saa skyder han, eller ogsaa løber han fra mig og naar ind i Huset, og herfra har han gode Muligheder for at faa Ram paa mig og de to Politimænd. Med en Forfølgelse maa han jo regne. Derfor vil han bruge de første Minutter efter at have naaet Huset til at spejle ud efter os, og det vil give mig Tid nok til at naa om til Vejen fra den anden Side.«

»Ja, men hvordan vidste De dog, at han vilde tage den Vej?«

»Hvad Vej skulde han ellers tage? Over Missionsstationen skulde han jo nok vogte sig for at køre, den anden Vej er saa stenel, saa han hvert Øjeblik maatte frygte at vælte og brække Halsen, hvis han da ikke kørte saa langsomt, at en lam Gedebuk kunde indhente ham. Saa der var altsaa kun Cosinvaba-vejen tilbage for ham.«

»Men De har rigtignok ogsaa haft Heldet med Dem. Hvis den Granstamme ikke havde ligget der tværs over Vejen, saa var Fyren jo nok alligevel sluppet fra Dem!«

»Det er nu ikke sikkert. Men saa havde jeg maattet skyde ham, og det var mig imod. Men den Stamme laa nu parat ved Vejen allerede for et Par Dage siden, og først i Aften, da Battle spiste til Aften ovre hos Saliwa, slæbte jeg den ud paa Vejen. Jeg maatte jo være forberedt paa alle Eventualiteter.«

(Fortsættes)

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogamling

Om Mursten

(fortsat fra Side 36)

stensruiner i en Udstrækning af ca. 60 m og 20 m, og i en Højde af 10 m. Og de modstod det voldelige Angreb, som var de lavet af Staal. Forbipasserende smilede ved Synet af den langstrakte Kamp mellem det 20. Aarhundredes elektriske Bor og Ler og Straa fra det 2. Aarhundrede.

I de fire første Aarhundreder havde romerske Teglbrændere for Skik at præge deres Varer — en Vane, der er til megen Hjælp for senere Tidens Arkæologer. Det var en Slags »Varemærke«, som anførte Fabrikantens og Aarets Konsulers Navne. Dog skete det ikke i alle Tilfælde, og mange Teglsten fra det 1. og 2. Aarhundrede har kun Fabrikantens Navn. Naar Konsulerne ogsaa er nævnt, er det ikke svært at datere Stenene, eftersom vi nemt kan finde de paagældende Konsulers Embedsaar. Deraf maa vi dog ikke slutte, at Bygningen er fra samme Dato, eftersom der er talrige Eksempler paa, at gamle romerske Teglsten er indføjet i Bygninger fra en langt senere Tid; men naar de forefindes *in situ*, er det et meget stærkt Bevis for Bygningens nøjagtige Dato. For Eksempel stod der paa de Teglsten, vi fandt under vort Køkken: *Severo et Stloga Consulibus opus fig. De praediis Julii Saturni*, hvilket frit kan oversættes saaledes: *Teglsten lavet under Severus' og Stloga's Konsulat paa Julia Saturni Teglværk*. Severus og Stloga var Konsuler i Aaret 147, saa Stenene er lavet i det Aar. Eftersom de findes *in situ* i en Hvelving, er denne sandsynligvis fra det 2. Aarhundrede. Men sommetider ser det ogsaa ud til, at Teglsten er blevet lavet og præget til en bestemt Bygning. Da saaledes Apsis i den gamle Peterskirke blev nedrevet i 1552, fandtes der et stort Antal Sten, som har Kejser Konstantins Navn. Og da man hidtil ikke har fundet andre Eksemplarer af disse Sten, kan man vist gaa ud fra, at de er fabrikeret specielt til denne Bygning.

Romerne var saa heldige, at de paa Stedet havde udtømmelige Reserver af fortræffeligt Ler til Fremstillingen af Stentøj og Teglsten. De vigtigste Lergrave var i Val d'Inferno bag Vatikannerhøjen. Paa Grund af deres fortræffelige Materiale blev disse Teglsten ogsaa eksporteret til andre Lande, og Sten fra Domitias Teglværk er fundet helt nede i Afrika.

Det kan maaske interessere, at fra Fascismens Aar er visse Typer Mursten i Rom præget med *Fasces* og Aarstallet i den fascistiske Æra. Men vil de, ligesom deres ædle Forgængere, stadig bestaa i Aaret 4000?

I vor Samling i San Clemente har vi fem-og-tyve Eksemplarer af prægede Teglsten, der er fundet under forskellige Udgravninger. De er alle fra de to første kristne Aarhundreder.

J. P. O'Daly O. P.

Kunsten at undvære

(fortsat fra Side 39)

ser med Kartoffelmos. Det er godt nok for hvem som helst. Naar jeg samler al Ting sammen, tjener jeg omtrent femten Shilling i en almindelig Uge og et helt Pund i en, der er ekstra god. Jeg har lært at faa et Par Kobberskillinger til at strække langt.»

Instinktivt fingererede jeg ved Sixpencen. Det vilde være ligefrem en Ære at bidrage selv en ussel Skærv til saa beskeden en Livsførelse.

»Og er De fuldkommen tilfreds, som De har det?« spurgte jeg med Undren.

»Saa glad som Dagen er lang, Herr. Ingen Ønsker, ingen Ting at længes efter, ingen som helst Ærgerrighed. Saadan er nu jeg. Og jeg har ondt af Folk, som aldrig kan være tilfredse, skønt Livet har givet dem alle Ting. Det er helt rigtigt, jeg har ondt af dem. De ønsker altid noget andet. Jeg trænger ikke til noget — undtagen maaske til en Barbering.«

Det lo vi begge ad, og jeg pressede den overskydende Six-

pence ned i hans modstræbende Haand.

»Den kan skaffe Dem et Maaltid Mad,« sagde jeg, skønt jeg skammede mig over at tilbyde ham den. Denne Gestus var alt for brat en Overgang fra det ophøjede til det jordiske, den var uværdig, den var plat.

»Det havde jeg slet ikke ventet,« protesterede han, »men Forsynet er god. Det vil belønne Dem. Som De siger, de Penge kan skaffe mig et Maaltid Mad. Pølser med Kartoffelmos maaske?«

Igen lo vi begge, og jeg beundrede det Anstrøg af Humor, der ikke berøvede ham det mindste af hans Værdighed.

»Og nu maa jeg gaa,« sagde jeg løvende. »Tak for Deres Fortrolighed. Jeg skal ikke glemme den. Vi mødes maaske igen en anden Gang.«

Vi tog Afsked som gamle Venner, og Manden forsvandt. Vi havde talt sammen længere end jeg anede, og jeg gik over Vejen til »Ulvekoblet« for at faa en Bus hjemad. Jeg stillede mig bagest i den ventende Kø. Men jeg var kommet i saa højtidelig en Stemning, at det ikke gjorde noget, hvor længe jeg skulde vente.

*

Jeg kom ikke til at vente længe — paa »Hagen« mener jeg. De har sikkert ikke glemt, hvad jeg sagde til en Begyndelse? Forordet var en nøje beregnet Aabnings-Gambit, ikke bare til Pynt. Der fortalte jeg Dem, hvordan Samvittigheden gjorde mig til Kujon (eller til en ærlig Mand).

Det var en kendt Stemme, der lød, og den Stemme raabte højt. Saa fik jeg et Glimt af Manden, da han traadte ind ad »Ulvekoblet«s aabne Dør. Han tændte en Cigaret.

Og hvad jeg hørte, uden at kunne tro mine Ører, var dette:

»En stor Fadøl, Jock, og helst lidt omgaaende. Det har lige taget mig det meste af en Time at pille en skallet Sixpence fra en Præstemand.«

Edwin Essex O. P.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Paranteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Jan.

21. S. 3. Søndag e. Hellig 3 Konger (grøn) (89—20); 2. Bøn: St. Agnes (796), 3. Bøn*); Præf. (521).

22. M. † St. Vincens og St. Anastasius (rød) (797); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123—122]), 4. Bøn*).

23. Ti. † St. Raymund af Pennafort (hvid) (797); som Mandag.

24. O. St. Timotheus (798); 2. (hvid) Bøn*).

25. T. St. Pauli Omvendelse (hvid) (799); 2. Bøn: St. Petrus (789), 3. Bøn*); Apostlenes Præf. (524).

26. F. St. Polykarp (804); 2. (rød) Bøn*).

27. L. St. Johannes Chrysostomus (hvid) (805); 2. Bøn*).

28. S. SEPTUAGESIMA. — I Dag fejres ST. ANSGAR, Værnehelgen for det Apostoliske Vikariat.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 47 77, Kl. 10-12

Post-Giro Nr. 570 42

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 62 45. Postgiro 36 68

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

3. Søndag efter Epifani

Det onde og det gode

Herre, de Tanker, som Messen i Dag lægger os paa Sinde, synes at være de samme som sidste Uge, blot i en anden Form. Det er, som om de troende havde klaget over, at sidste Søndags Lære var for op-højet for dem. St. Paulus siger: »Snak om en Ting! Og for at vise jer, at jeg mente, hvad jeg sagde, forstærker jeg mine Paalæg med følgende ...« og saa fortsætter han, hvor han slap (Epistlen sidste Søndag sluttede faktisk med 15. Vers i Romerbrevets 12. Kap., mens denne Søndags Epistel begynder med 16. Vers). Nej, det vil ikke være nemt at opretholde dette Niveau af Kærlighed; det indrømmer St. Paulus endogsaa selv (»Om det er muligt, da hold Fred med alle Mennesker, saavidt det staar til eder«). Den eneste Maade at møde Situationen paa, er ved at give — hele Vejen igennem ... uden at bære det mindste Nag, uden at vente den ringeste Belønning; al Regulering af Regnskabet er der sørget for paa et andet Plan (»Jeg vil gengælde, siger Herren«) Hvad mig angaar, saa maa jeg »give Vre-

Gud, du, som har udvalgt den salige Raymund til at være en udmærket Forvalter af Bodens Sakramente og paa vidunderlig Maade har ført ham over Havets Bølger, giv os paa hans Forbøn at bære Bodens værdige Frugter og at naa til den evige Frelses Havn.

23. Jan., St. Raymund af Pennafort, Dominikaner, Kirkebøn.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

den Rum«; hvad jeg skal gøre er, hvad Gud faktisk gør, nemlig at »overvinde det onde med det gode«. Hvis jeg ikke overvinder det onde med det gode, saa er mit gode ikke af megen Værd; og hvad godt der kan være, staar i Fare for at blive overvundet af det onde. Herbert van Zeller O.S.B.

*

BØGER ≈

Klassiske Detektivfortællinger

G. K. Chesterton: »Fader Brown« (Fergo).

Bogen er udkommet for flere Aar siden, men Ugebladet har ikke tidligere haft Lejlighed til at nævne den. Det er første Bind af den lange Række festlige, opfindsomme og filosofiske smaa Mesterværker, hvori den ubetydelige, men fantastisk kloge lille paraplybærende katolske Præst løser Alverdens Kriminalgaader. Samlingen er fyldigere end den norske Oversættelse fra for mange Aar siden, og det staar sløjt til med vor Sans for den gode Detektivhistorie, hvis ikke vi tvinger en eller anden Forlægger til at fortsætte Rækken. Oversættelsen er rigtig god og Trykfejlene ret rigelige. L. H.

Milde Raad til Dagliglivet

Sigrid Opffer: »Stille Stunder« (Frimodt).

Ogsaa denne Bog er med Aars Forsinkelse ankommet til Ugebladet. Den indeholder et halvt Hun-

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-38

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

drede ganske korte Betragtninger over velkendte Temaer, saasom ikke at give efter for Vrede, ikke at dømme efter det ydre, ikke at opsætte, ikke at lade Folk vente o. s. v. Alt sammen venligt og indtrængende og med kristen Baggrund. Betragtningerne er ikke betydelige, men sikkert nyttige for mange. En Illustration til Diskussionen om kvindelige Præster er Bogen samtidig. Saadan vil en Kvinde tale paa en Prædikestol. Dette være sagt i al Venlighed af en, der selv hører til det Køn, som ikke er kaldet til at tage Ordet i Menighedens Forsamling. Med det skrevne Ord kan vi virke lidt paa vor egen maaske lidt følelsesfulde Maade.

L. H.

Ved en Datters Fødsel

Kay P. Nielsen: »Prik«.

Ved sit første Barns Fødsel har Forfatteren grebet Pennen og skrevet alle sine gode Ønsker op og alle sine og sin Hustrus gode Forsætter. Der aander en oprigtig og dyb Glæde af de faa Blade, som

Judie Hauberg har smykket med følsomme Tegninger. Venner og Bekendte har modtaget det lille Hæfte, hvoraf ganske faa Eksemplarer udsendes i Handelen.

T. T.

Veje til Havet

Mauriacs ypperlige Roman i Børge Rudbecks mønstergyldige Oversættelse er blevet en af Vinterlæsesæsonens store Successer. Den fortjener det.

TO KATOLSKE BØGER

Hünemann: *De bandlystes Præst.* Kr. 6,75.

Hünemanns gribende Roman om Damian de Veuster, de spedalskes Præst, blev Efteraarets mest læste katolske Bog. Den naaede langt ud over vore egne Kredse. Lolland-Falsters Venstreblad skrev bl. a.: »De bandlystes Præst« er et menneskeligt Dokument af stor Rang.

Den er samtidig en Helgenkroning for een af Tusinder af stærke troende, som navnløse tog Korset paa sig for deres Tros Skyld.

Martindale: *Pier Giorgio Frassati.* Kl. 6,75.

Paa denne Bog, som Sankt Ansgars Forlag udsendte for nylig, modtager vi Bestillinger i stigende Grad. For de, der har læst den, betyder det en stærk Oplevelse, som den man har ved at lære en Helgen at kende. Pier Giorgio har en særlig Betydning for det tyvende Aarhundrede; i mangfoldige Kredse, hvor man spejder efter en ny social Ordning, frygter en Gentagelse af de gamle Uretfærdigheder og Opdukken af nye, er han som et lysende Ideal paa den nye Mennesketype, der maa opstaa.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Atter en straalende Bog til danske Læsere
en ny Bog af:

FRANÇOIS MAURIAC

Veje mod Havet

Pris Kr. 8,25

CHR. ERICHSSENS FØRLAG

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenhørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

BREVE fra LÆSERNE

Kvindelige Præster og Familien

Endskønt vor Religion jo er Aabenbaringens Religion, hvorved hele dens Lære er mere end tilstrækkeligt begrundet, saa er det dog ofte en Hjælp for os at se, hvordan dens Lære harmonerer med Fornuften.

I Forbindelse med Problemet: »Kvindelige Præster« vil det maa-ske som en Tilføjelse til Artiklen i Nr. 1 være gavnligt at belyse det ud fra »Familien«. Mennesket er skabt til at leve i Samfund. Samfundet er imidlertid bygget op af en Slags Celler — Familierne. Menneskets naturlige Leveomraade er saaledes Familien.

Angaaende Begrebet: »Familien« kan det siges, at den bestaar af 3 Parter: Børnene (som vi kan se bort fra her); Kvinden (Moderen) og Manden (Faderen).

Kvindens Omraader bliver især Familiens indre Omraader. Hun er Hjertet i Hjemmet. Hendes legemlige og sjælelige Natur giver hende Forrang i Forholdet til Børnene — især i deres tidlige Alder. Erfaringen viser jo ogsaa, at det er ikke godt, hvis Husmoderen ogsaa skal tjene til Familiens Underhold.

Mandens Omraader bliver især Familiens ydre Omraader. Han er Familiens Forkæmper — hans Legeme er mere anlagt paa Strid og Styrke, og sjæleligt er han ikke saa følelsesbetonet. Det bliver saaledes hans Opgave at skaffe Familiens Fornødenheder og tage Vare paa dens Stilling overfor Omgivelserne.

M. H. t. Præstedømmet kan det siges, at det især omhandler en Gruppe (en »Families«) Forhold overfor »Omgivelserne« — i Særdeleshed overfor Gud. Præsten (vor Frelser) frembærer Ofret for den »kristne Familie« og bringer Guds Naade til »Familien«. Præstedømmets Opgaver falder saaledes mere naturligt indenfor Mandens Omraade end indenfor Kvindens.

Det er saaledes ikke forbavsende, at Gud ved sine Apostle — ved sin hellige Kirke — lader os vide, at Præstedømmets Byrder kun kan tilfalde Manden. Hermed være

ikke sagt, at Kvinden er et ringere Væsen — der skulde en Kvinde til for at give Frelseren Adgang til Verden. Hvad vilde Menneskeheden være uden Gudsmoder?

W. Vick.

Domkirken

Sct. Knuds Fest højtideligholdes hvert Aar i Domkirken med Levitmesse Kl. 8. I Aar bliver den særligt festlig, idet de katolske Elever fra den franske Skole paa Østerbro forlægger deres sædvanlige Skolemesse til Domkirken, hvor de vil deltage i Kirkesangen, som de det sidste Aar har øvet sig i.

Sct. Ansgars Fest. Søndag d. 28. Januar højtideligholdes Festen for Vikariatets Værnehelgen Sct. Ansgar. Denne Fest har de senere Aar i stadigt højere Grad udviklet sig til københavnske Katolikkers Valfart til Domkirken, hvor hans Relikvier opbevares i et kosteligt Skrin. Om Morgenen fejres Pontificalmesse med Prædiken af Biskoppen. Om Eftermiddagen Kl. 17 afholdes Festandagt med Prædiken og Procession. I Processionen deltager københavnske Præster og Delegationer fra K. U. K. og Maria-kongregationer med Faner.

Ensartet Ministrering. Unge Mænd i Sct. Ansgars Sogn har længe ønsket at faa faste Regler for Ministrering baade til Stille Messe, Levitmesse og Pontificalmesse. Saadanne Regler er nu udarbejdet og skal prøves. Unge Mænd baade i og udenfor Sognet er hermed indbudt til en Instruktionsaften i Kirkens Kontor, Bredgade 64, Lørdag d. 27. Januar Kl. 19½. Almindelige Regler forklares, hvorefter der bliver praktiske Øvelser i Kirken.

Frank Andersens Fond

Fondet har endvidere modtaget (ved en Fejltagelse ikke taget med tidligere):

Katolsk Ungdoms Klub,	
København	4.00
Tidligere indkommet	7.095.35
Ialt ...	7.099.35

Fondet modtager stadig Bidrag paa Postgirokonto Nr. 1087, Frank

Andersens Fond (Niels Frederiksen, Skjulhøj Allé 67, 1. tv., Vanløse). I Aar har Fondet 10 Aars Jubilæum, i Løbet af 10 Aar er den lille Sum paa 50 Kr. vokset til den anselige Sum af over 7000 Kr. Der har været Velsignelse ved Arbejdet med Fondet. Men vi maa ikke standse her — vi maa videre. Fondet maa stadig vokse — lad derfor Jubilæumsaaret blive et Aar med mange og rige Gaver til Fondet. — Den nøjagtige Dato for Fondets Stiftelse er d. 26. Februar 1935. Lad d. 26. Februar 1945 vise, at Fondet stadig kan paakalde Interesse.

St. Mariæ Kirke

Søndag d. 21. Januar Kl. 8 Højmesse med Fælleskommunion, Kl. 10 Børnemesse, Kl. 17 fælles Kongregationsandagt og Kompletorium.

St. Mariæ Sogn

Juleindsamlingen i Sankt Mariæ Sogn indbragte Kr. 766,50, som blev uddelt til 27 Familier, enligstillede og skjult Nød. Alle Bidragydere, der har hjulpet med til at skabe Juleglæde i saa mange Hjem, bedes modtage vor hjerteligste Tak.

Pastor B. Hake,
Damernes Vincentsforening i
Sankt Mariæ Sogn.

Juleuddelingen i Jesu Hjerte Sogn

udgjorde 1904 Kr. fordelt til 101 Familier og enligstillede. Af ovennævnte Beløb indbragte »Juleindsamlingen« 1064 Kr.

Alle Bidragyderne bringes herved en hjertelig Tak.

Komitéen.

Alle Fynboeres Tand-

tekniker hedder ESTAD. Han er Manden, man henvender sig til, naar de naturlige Tænder skal erstattes med kunstige, fordi han har den grundige, kliniske Uddannelse, der er en Forudsætning for teknisk fuldkomment Arbejde. Han har desuden Forstaelsen af, hvordan hver enkelt Patients individuelle Præg bevares gennem de kunstige Tænders naturlige Udseende. Tal Tænder med

ESTAD

Vestergade 79, Odense. Telf. 9782

Benediktineroblaterne

Søndag d. 21. Januar Kl. 13,30
Møde hos Liobasøstrene, St. Kjelds-
gade 1. Efter Mødet Vesper.

K. U. K. København.

Søndag d. 21. Januar Kl. 14 præ.
Kort Studiekredsmøde. Emne:
»Nytter de gode Gerninger?« Kap.
3 efter Grundbogen »Den rette Kri-
stentro«. Indledere Annelise Tad-
dei og Bjarke Sinding. Kaffebord.
Grammofoncauseri v. Iwan Larsen.
Knud Abraham Christoffersen vi-
ser Lysbilleder og fortæller om

Knud Rasmussen. Praktisk Arran-
gement Gruppe II. Afregning for
Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.
(Husk Aarsafregning).

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag d. 19. ds. Kl. 19½ præ.:
Ungdomsmøde. Film og anden Un-
derholdning. Alle er velkommen.

K. U. K. Lyngby

afholder Travetur Søndag d. 21. ds.
Turen gaar til Bagsværd Sø gen-
nem Skoven. Vi starter efter 10-
Messen.

Findes der ikke i København

en Katolik, der vil leje en ung
Trosfælde, stud. pharm., et møbl.
Værelse med Centralvarme for
Mdr. Febr., Marts og April. Jeg
staar helt uden noget Vær. og skal
absolut møde paa Skole 1. Februar.

Ivar Dudzinski,
Birkegade 7, Aarhus.

Tak

Hjertelig Tak for al venlig Del-
tagelse ved vor kære Søn, Valde-
mars Død.

Karl Nielsen og Hustru,
Skovlunde.

Horsens

Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt høves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene	„Melkælderer“ <i>„Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893</i> Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital	H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst	Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/s Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed	Fiskeforretningen Aug. Andersens Eft. <i>v. Sv. Schmidt</i> Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens 1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Wittrup <i>HORSSENS TEXTILLAGER</i>
Aarhus	Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326	H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardegade 17 . 19 . Aarhus
A. B. C.	<i>syn. Gummibadehætter Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder</i> HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45. Aarhus. Tlf. 1347	Alfred Pihl Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
Erik's Fiskehal <i>Altid friske Varer</i> Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital	KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089	
Smørrebrød	Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)	
„BOTHILLA“ Rysegade 24 Telefon 6162	MEJERIET Vesterbro Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	

<h1>RANDERS</h1>		N. H. MØLLER <i>Brødregades Fiskehandel</i> Altid friske Varer Telefon 628 og 3728 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>
Johs. Stoffregen <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers <i>Leverandør til Sct. Joseph Hospital</i>	Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 <i>Leverandør til St. Josefs Hospital</i>	Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. <i>Randers . Telefon 137</i>
Alfred Jørgensen <i>Kolonial . Vine . Delikatesse</i> Brødregade . Telefon 382 <i>Leverandør til de katolske Institutioner.</i>	<i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i>	N. M. Nielsen Vand & Gasmester v. Martin Nielsen <i>W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne</i> Markedsgade 16, Telefon 1834 <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i>
Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i>	Randers Andelsmejeri <i>Telefon 776 (4 Linier)</i> Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Bættling . . .</p> M. MØNSTER'S Snedker- og Lignisteforretning, Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Branden).
Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)	Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	
<h1>VEJLE</h1>		
Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i>	LEDIG	C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i>
Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i>	² / ₃ Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i>	VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i>
Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i>	Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i>	Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725
Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier	J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 <i>Lev. til St. Maria Hospital</i>	J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... <i>Bogladen med de mange Bøger</i>	Mælkeriet Christianshaab <i>Vejle</i> Allerfineste Mejeriprodukter Telefon 733 og Butik 743	Hansen Pærhøj & Søn <i>Garmester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle

Katolsk

Ugeblad

28. Januar 1945
93. Aargang
Nr. 4

Den store Kalk
fra Antiokia

Forsøg paa Bedrageri

Breve til Tanter

Andreas Kollegiet

Schweizergarden

HIMLEN

Det er ejendommeligt, at naar vor Herre bruger Ordet Himlen, er det ofte Jorden, han taler om. Ordet forekommer i forskellige Udtryk, der næsten altid betyder den Kirke, han kom for at grundlægge her paa Jorden. Ganske vist taler han i Fader- vor om Himlen som Stedet, hvor Faderen bor, men hans Yndlingsudtryk, naar han beskriver de retfærdiges Belønning, er »det evige Liv«. Og vi kan bemærke, at han samtidig taler om Helvede som »evig Straf«. Himlen kaldes derimod ikke »evig Belønning«. Vi faar saaledes en mere detaljeret Beskrivelse af Himlen end af det andet Sted; Helvede fremstilles kun for os med et negativt Udtryk, hvorimod Himlen fremstilles for os som »evigt Liv«.

Vi taler ofte om, at bestemte Mennesker besidder »Vitalitet« og mener dermed, at specielt disse Mennesker udstråler en Energi eller Aktivitet, der næsten lyser omkring dem som Solstråler. Naar de kommer ind i et Værelse eller staar op paa en Talerstol, afstedkommer det en mærkbar Forandring for alle og vækker en Interesse, som ikke behøver at staa i Forhold til noget, de allerede har sagt eller udrettet. Det er mere, hvad de selv er, der gør dem til noget usædvanligt. De kan sige Selvfølgelig-

heder eller gøre ganske almindelige Ting, men det faar ligesom ny Betydning og gør mere Indtryk, blot paa Grund af deres Person.

Men naar vi siger dette, er det Resultaterne af denne Vitalitet, vi beskriver, og vi rører slet ikke ved deres Aarsag. Hvad betyder selve Vitaliteten? Hvad vil vi sige om selve disse Mennesker? Deres Vitalitet synes at skyldes deres større Livs-Bevidsthed, de er mere vaagne end deres Fæller, de har flere Berøringspunkter med Livet, er mere følsomme og opmærksomme overfor alt, hvad der sker omkring dem, de ser, hvad andre ikke bemærker. Om visse Mennesker siger vi: »De er kun halvvaagne«, og vi mener, at der rundt om dem foregaar Ting, som er spildt paa dem, fordi de ikke er paa Ud- kik efter dem. Derimod besidder de Mennesker, der strutter af Vitalitet, en Iver, som faar dem til at møde Tildragelserne paa Halvvejen. Hvad der sker i deres Nærhed, bemærker de; deres Øjne er vidtaabne, de er altid lysvaagne. Derfor er det ogsaa, at de vækker andre. Vitalitet betyder altsaa kort sagt en stærk Livs-Bevidsthed. Et Menneske besidder des mere Liv, jo stærkere hans Opmærksomhed er overfor Tilværelsen; han giver af det, han har samlet sig.

Naar da vor Herre taler om Himlen som »evigt Liv«, slutter vi deraf, at de Mennesker, der har opnaaet Himlens Salighed, er ganske særligt levende, fordi de intenst er sig Livet bevidst; de har Vitalitet, fordi de er vaagne. Hvad er de vaagne for? De »lever i Gud«, de er vaagne overfor ham, og han er selve Livet. Gud er Liv, og Himlen beskrives som evigt Liv, fordi det betyder, at en Sjæl dér bringes i Berøring med Gud paa særlig intim Maade. Men hvordan kan vi være Gud nærmere, end vi er i dette Øjeblik her paa Jorden? Gud er allevegne og i alle Ting; derfor er han i os, og er os nær. Kan han nogensinde komme nærmere? Nej, det kan han ikke. Himlen betyder derfor ikke, at Gud er os nærmere, men kun, at vi ser, hvor han er. Han kunde ikke være os nærmere end nu, men her paa Jorden er vi blinde, selv de bedste af os maa være blinde for hans Nærhed, eftersom intet Menneske kan se Gud og leve.

»Vi vandrer i Troen«. »Hvornaar saa vi dig nøgen og frysende og sulten og tørstig?« lyder det Spørgsmaal, vor Herre lægger paa baade de godes og de ondes Læber; bemærk, at de spørger, hvornaar de saa ham. Naturligvis saa de ham aldrig. De troede, at han var til Stede i sine Brødre. De kunde ikke se, at han var i de fattige. Ikke Sku-

(Stilles Side 58)

Munkemel

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

ROSENBORG

Tonic Water

Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen.
VELLE LAGERBANKEN

LEDIG

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet TERTIA

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Køb hos vore Annoncører

HORISONTEN RUNDT

Forsøg paa Bedrageri

Længe før denne Krig udgav Basilicenser-Patrene (der tilhører den unerede Kirke af ruthensk Ritus) nogle smaa Brochurer om religiøse Emner samt et lille Maanedssblad. Disse Ting havde Imprimatur af Biskop Jozafat i Przemysl og blev læst meget af ruthenske Katolikker, ogsaa i Danmark.

Krigen satte en Stopper for disse smaa Hæfter. Men nu gør en af vore Provinspræster opmærksom paa, at de atter er kommet paa Markedet ... blot er det denne Gang Ulve i Faareklæder. De er trykt ganske som de gode gamle Hæfter, Titlerne er de samme, men Indholdet er nu anti-katolsk. F. Eks. hed en af de rigtige Brochurer »Har Mennesket en Sjæl?«, og heri blev den katolske Lære fremstillet, medens den ganske tilsvarende falske Brochure docerer, at vi ikke har nogen Sjæl, at der ikke er noget Helvede o. s. v.

Det kunde se ud til, at disse nye Brochurer er trykt i København. De mangler ganske vist det katolske »Vandmærke«, det biskoppelige Imprimatur, men de er trykt paa ruthensk, og nogle enfoldige Sjæle vil kunne gaa i Fælden.

Alle Sognepræster, i hvis Menighed der er ruthenske Katolikker, vil sikkert gøre klogt i at henvise disse til Faren for at faa tilsendt Pjecerne. Mere behøves næppe. Og en naturlig Nysgerrighed efter at finde Ophavsmændene burde være tilfredsstillende, naar Indholdet viser, at Hæfterne kommer fra sekteriske Folk, der øjensynligt afskyr den katolske Kirke og har travlt med at benægte Helvedes Eksistens.

Valfarten

til Sct. Ansgars Relikvier

Efter god Skik besøger Hovedstadens Katolikker vor Domkirke paa St. Ansgars Fest, der højtidelig holdes paa Søndag. Om Morgenen er der Pontikalmesse med Prædiken af Biskoppen. Kl. 17 afholdes Festandagt med Prædiken og Procession med St. Ansgars Relikvier. I Processionen deltager københavnske Præster og en Række Foreninger med Faner. Det er en Samlingsdag for Københavns Katolikker.

Den hellige Gral?

Den store Kalk fra Antiokia

Har Historiens og Legenderenes Søgen efter den hellige Gral endelig ført til et Resultat? Er den store Kalk fra Antiokia selve den Kalk, som vor Herre benyttede ved den sidste Nadver?

En Dag i 1910 stødte nogle arabiske Arbejdere, som gravede i det gamle Antiokias Ruiner, paa en Del Sølvsaager, som efter al Sandsynlighed var blevet skjult under farefulde Tider. Man ved, at Julian Apostata besøgte Antiokia i Aar 362, og under Højtideligholdelsen af Adonisfesten, da der blev baaret Fakler gennem Gaderne, blev Daphnedalen hærgnet af Ildbrand, og Skylden blev lagt paa de Kristne. I Vrede gav Julian Ordre til at lukke Domkirken. Kirkens Skatmester skjulte de hellige Skatte og nægtede at røbe Skjulestedet, til Trods for de Pinsler, han blev underkastet, og som han ikke overlevede. Om det Kors, de tre Bogbind og de to Kalke, alt af Sølv, som blev fundet i 1910, var det, den brave Skatmester havde skjult, vides ikke, men Eksperten er naaet til det Resultat, at alle Genstandene med Undtagelse af den store Kalk, er usædvanligt smukke Eksempler paa den ældste kristne Kunst og maaske kunde være saa gamle som fra det 4. Aarhundrede. Den store Kalk er derimod af langt ældre Dato og er det mest bemærkelsesværdige i Fundet.

Alle Skattene blev bragt til Aleppo i Syrien, hvor de blev solgt til Brødrene Kouchakji. Fra Aleppo førtes de til de nye Ejeres Samlinger i Paris, hvor de blev omhyggeligt rensset. Lige før Slaget ved Marne i Begyndelsen af den første Verdenskrig blev de for en Sikkerheds Skyld flyttet til New York, hvor de sta-

dig er i Fahim Kouchakji's Besiddelse. I April 1915 opfordrede M. Kouchakji Dr. Gustav Eisen til at undersøge den store Kalk, og den følgende Sommer blev anvendt til lagttagelser af de Fotografier, der var taget før Rensningen. Dr. Eisens Resultater angaaende denne enestaaende Genstands Tid, Art og Betydning blev godkendt af Professor Josef Stryzgowski, en betydende Autoritet, hvad den ældste kristne Kunst angaar. I 1923 udgav Dr. Eisen sin Bog »Den store Kalk fra Antiokia«, som afstedkom en uhyre Strøm af Breve fra den ganske Verden. Den saaledes vakte offentlige Interesse blev yderligere animeret, da Kalken blev udstillet paa den store »Century of Progress«-Udstilling i Chicago.

Løst indfattet i en fornem Kalk i gennembrudt Arbejde findes den hellige Relikvi, et ubearbejdet ægformet Bæger. Ret store Siykker er med et skarp Redskab blevet skaaret af Bægerets Rand, sikkert for at blive overført til en eller anden højstaaende Kristens private Samling af Relikvier, maaske Konstantins eller St. Helenas. Med Undtagelse heraf er der intet blevet foretaget med Bægeret. Det kunde rumme halvtredie Liter, hvad man maatte vente af en Paaskekalk, og det er svært at befri sig for Overbevisningen om, at dette Bæger paa et tidligt Tidspunkt er sat i Forbindelse med den Sidste Nadver.

I stærk Kontrast til det uforarbejdede indre Bæger staar det prægtige Relikviar, som det er indfattet i. Fra Basis til den øverste Rand er Kalken 19,3 cm. En flad, cirkelformet Fodplade med Omrids af Lotusblade hæver sig til en Knop, der er de-

koreret med en Krans, og derpaa følger en Stilk. Bøgerskaalen begynder med en Blomsterkrans af Lotusblade, arrangeret i to Rækker; saa følger et glat Baand, hvis øvre Rand er en Perlebort. Fra denne Bort slynger 12 Drueranker sig opad og danner 12 Sløjfer, hvori der er anbragt lige saa mange siddende Figurer. Saa smukke og interessante Form og Detaljer end er, er det Figurerne, der vækker den største Interesse. Hver Skikkelse sidder paa en Stol og er omgivet af Grene, Blade, Slyngtraade og Drueklaser og af forskellige Symboler, der nævnes i det Nye Testamente eller var kendt af Kunsten i det første kristne Aarhundrede. Alle 12 Skikkelser besidder en Portrætkvalitet, som ikke findes i Miniatureskulpturen efter det 1. Aarhundrede. De bevarer deres personlige Træk selv i stor Forstørrelse, noget der aldrig sker med senere Arbejder, og selv fra denne Periode er en saadan Portrætkvalitet en Sjældenhed.

Ligesom den hellige Kalk var Relikviaret lavet af Sølv. Hyppig Berøring af Relikvien begyndte at tage paa dens Overflade, og for at skaane den for yderligere Overlast blev hele Kalken dækket med blegt Bladguld. Selv dette var dog ikke nok, og senere igen blev alt undtagen Fod og Stilk forgyldt endnu en Gang med lidt tykkere, rødligere Bladguld. Disse to Lag har bevaret Sølv, som ellers kunde være ødelagt under de mange Aarhundredes Begravelse i fugtig Jord. Det er betegnende for den indre Kalks hellige Karakter, at den aldrig blev forgyldt op. At have en indre Kalk i en ydre Holder var almindeligt nok i det 1. Aarhundrede, men der er ikke andre Eksempler paa, at saa fornemt et Kunstværk gemmer saa fordringsløs en indre Kalk.

Gentagne Gange er det Spørgsmaal blevet stillet: »Hvordan vides det, hvem Figurerne forestiller, naar deres Navne ikke er angivet?« Skønt de siddende Skikkelsers Holdning overalt er den samme, er Ansigterne paa Antiochia-Kalken saa forskellige,

at hvert af dem har sin egen Personlighed. Paa Grund af deres Stilling kan Midtfigurerne foran og bagpaa kun være Kristus. Midt i Gruppen paa Kalkens Forside, der er mere dekorativ end den anden Side, sidder Kristus som voksen Mand. Holdning og Udtryk er værdigere og Helhedsindtrykket ligner saa mange Kristusfremstillinger i senere Kunst, at der ikke kan være Tvivl om Identiteten. — Midtpunktet i den bageste Gruppe er en Skikkelse, set en face, som uden Tvivl maa forestille den unge Kristus, maaske som tolvaarig, da han lærte i Templet. Efter den endelige Rensning af Kalken ses Ansigtet i fine Detaljer, tankefuldt og af stor Skønhed. Enhver af de andre Skikkelser har visse karakteristiske Træk og er knyttet til et Symbol, der støtter den foretagne Identificering.

En omhyggelig Undersøgelse viste, at man paa et meget senere Tidspunkt, efter at Kalken fik sit første Guldovertæk, har frygtet for, at Personernes Identitet kunde blive glemt i Tidens Løb. Derefter har man paa Stolen ned gennem det første Bladguldovertæk kradset visse Symboler til at kendetegne hver af Helgenerne. Fraværelsen af de gængse Symboler, hvormed Apostlene senere blev betegnet, beviser at disse Figurer er lavet, før de senere Symboler blev opfundet. De ti fremstillede Helgener er paa Forsiden Petrus, Paulus, Jakob den yngre, Judas og Andreas, paa Bagsiden Lu-

kas, Markus, Matthæus, Johannes og Jacob den ældre. Hver Skikkelse viser paa vidunderlig Maade det fremstillede Menneskes Personlighed.

Kalkens Datering er ikke sket ved Gætteværk, men ud fra de kendte Tidspunkter for hver af dens Bestanddele, Form, Proportioner og Udsmykning. Kalkens Form har Sidestykker i 11 Sølvbægre af Kalk-Form, som blev ødelagt Aar 79 ved Vesuvus Udbrud, i Kalke og Malerier fra Pompeji samt i andre Kalke, der ikke kan dateres senere end det 1. Aarhundrede. Mange af de enkelte Dekorationsmotiver er blevet fundet paa forskellige Sølvgenstande, som alle med Sikkerhed kan henføres til det 1. Aarhundrede.

*

De, der tror, at det indre Bæger i den store Kalk fra Antiochia kan være bevaret som Relikvi, fordi det virkelig var blevet benyttet af Kristus og hans Apostle ved den Sidste Nadver, har kaldt det den Hellige Gral. Dette Ord kan kun anvendes om den indre Kalk, da den ydre er af noget senere Dato og kun blev lavet som Relikviar for at rumme den kostelige Relikvi. Paa et Tidspunkt, da mange, som havde kendt Kristus i hans jordiske Aar, endnu levede, blev den indre Kalk bevaret som en ædel kristen Relikvi. Den eneste Kalk, der fortjente en saadan Ærbødighed maatte være den, som Kristus benyttede, da han indstiftede den hellige Eukaristi.

G. Eisen.

Breve til Tanter

af C. C. Martindale S. J.

I en morsom og underholdende Form giver Pater Martindale en Kommentar til et kendt Sted i 1. Korintherbrev.

Aganippé i Korinth til hendes Neve, Sosthenes i Efesus

Kære Sosthenes!

Hvor er det morsomt at se dit Navn med i Overskriften til end-

nu et Brev, som Paulus har sendt os!

(Jeg tænker, at den kære Paulus bliver ved med at holde paa, at han vil arbejde med det ækle cilisiske Lærred og lave Regn-

vejrstøj og Telte!! Ærlig talt synes jeg, at det er en sær Maade at bruge sin Tid paa, naar han faktisk kunde være noget saa... men jeg har vel ikke Lov til at kritisere. Jeg vil bare gerne sige, at jeg haaber, at du i hvert Fald ikke spoler dine Hænder, der er saa fine og sarte, og som du sikkert har arvet fra min Side af Familien. Din kære Far var jo ikke... naa ja, jeg véd godt, at det ikke vilde være rigtigt af mig, hvis jeg til dig vilde fortælle noget uvenligt om hans Families Historie. Men *pas* godt paa dine Hænder. Jeg synes altid, at Menneskers Hænder siger saa meget om deres Indre, synes du ikke ogsaa selv?)

Men, kære Nevø, det jeg vilde sige er, at jeg bestemt maa fortælle dig, at Paulus i Virkeligheden ikke forstaar det, som han kalder vore »Splittelser«. Han kan heller ikke *virkeligt* forstaa, hvad vi mener, naar nogen af os siger, at vi tror paa Apollos og andre paa Petrus eller paa Paulus selv eller faktisk bare »paa Kristus«. Jeg er ikke bange for at sige, at jeg selv har mere *intellektuel* Sympati for Apollos end for Paulus, selv om vi naturligvis allesammen *tror* det samme!

Jeg har altid elsket at læse Platon og hans vidunderlige alexandrinske Fortolkere, der ogsaa finder en saa dyb aandelig Mening i vore hellige Bøger. Apollos er saa blændende begavet som nogen, og da han var her, holdt han Foredrag for os om, hvad Kvinderne i det Gamle Testamente i Virkeligheden *betyder*. At Rahab, der frelste de hebræiske Spejdere med sin røde Snor, i Virkeligheden er *Kunsten*, som hindrede disse aandeligt tunge Mænd fra at komme i Vanskeligheder ved at vove sig ud i det Land, der »flyder med Mælk og Honning«, og som er *Skønhedens* Land. (Du vil maa-ske sige, at Rahab var en slet Kvinde, men det er kun efter den *bogstavelige* Mening; og uvidende Folk tror ofte, at Skønheden er noget slet og ondt).

Og han sagde, at Dronningen af Saba er den almindelige, jæv-

ne Menneskeforstand, der modtog det Privilegium at blive indladt i Beskuelsens og den abstrakte Tankes Verden (det er *Salomon*), og som efter at være blevet guddommeligt oplyst drog bort med Følelsen af, at »det halve var endnu ikke sagt hende« om den usynlige Verdens Mysterier.

Du ser, kære Sosthenes, at Apollos simpelthen bragte den gamle, traditionelle Filosofi, som vi enten havde forsømt eller aldrig havde kendt, tilbage til os — og jeg kan ikke nægte, at heller ikke Paulus synes at kende noget til den, i hvert Fald kun yderst lidt. Saa det maa ikke undre dig, at de mere intelligente af os prøver paa at komme bort fra den støvede Synagoge-Atmosfære, som man indaander i Palæstina. Hvor var det en Befrielse at træffe og lytte til den kære Apollos, og det er kun naturligt, at vi taler om ham saa tit vi kan med stolt Hengivenhed, skønt vi *selvfølgelig* gør det uden det *mindste* Uvenlighed overfor dem, der ikke forstaar at værdsætte ham, som vi gør. Saa vær sød og bed Paulus om at være lidt mindre voldsom, naar han skriver næste Gang.

Din hengivne Tante

Aganippé.

Sosthenes til Aganippé

Kære Tante!

Tak for dit Brev. Jeg kan kun skrive et kort Svar. Jeg har talt med Paulus om, hvad du skrev. Din sidste Sætning giver mig jo Tilladelse til det. Han lo og sagde, at Korintherne altid kommer i Ophidselse over nye Moder, og at de har Yndlinge — Yndlingsidéer, Yndlingspersoner, Yndlingsfjender!

Men saa blev han alvorlig. Allerførst, saa er han meget glad, fordi I sætter Pris paa Apollos. Ingen kan være mere beskeden og mindre misundelig end Paulus. Han plantede — Apollos vandede. Og en Sæd adskiller sig fra en anden, og nogen trænger til mere Vanding end andre, andre til mindre.

Desuden er han glad for, at Apollos viste jer mystiske Betydninger og en gammel »Filosofi«, som du kalder det, i den hellige Skrift. Den kan man aldrig komme til at kende *for godt*.

Men paa den anden Side er det ikke Lærdom eller lysende Intelligens eller selve Filosofien, der skal frelse os! Og oprigtig talt, kære Tante, saa er det mit Indtryk, at Paulus tror, man let kan begaa to Fejl — den ene er den, at man bliver opblæst af disse specielle, næsten private Foredrag og Sammenkomster og tror, at man paa Grund af dem er bedre end andre Folk; og den anden er, at man bliver temmelig uvenlig overfor Folk, som man synes ikke er begavede nok til at blive indbudt til dem. Læs endnu engang, hvad han sagde om Kærligheden, det Sted hvor han begynder: »Om jeg talte Menneskers og Engles Tunge-maal...« Det er det alt-afgørende! Men du har jo hans Brev, som er fyldt af Helligaanden og langt bedre end alt, hvad *jeg* kan fortælle dig.

De kærligste Hilsner

Din Nevø Sosthenes.

Aganippé til Sosthenes

Kære Sosthenes!

Tak for dit Svar. Det er venligt af Paulus at sige, at vi gerne maa bestræbe os for at genoplive den gamle Filosofi eller Teosofi, som jeg foretrækker at kalde den, især i Betragtning af, at han ikke selv er saa velkendt med den.

Men jeg er ikke lige saa vis paa, at det er høfligt af dig at give din Tante en Lektion om ikke at være indbildsk og ukærlig.

Og saa vil jeg kun tilføje, at Paulus synes at have al sin Viden fra Khloés Hus. Og hvis du ønsker et Eksempel paa en ond-sindet, misundelig, intrigant og sladderagtig gammel Kone, saa har du en dér! Naturligvis er jeg klar over, at Folk ikke kan gøre for den Karakter, de nu engang har, og jeg siger ikke eet

ondt Ord om hende, jeg anfører kun Kendsgerningerne.

Jeg vedlægger et Brev fra min Søster Polyniké. Hun har forseglet det, hvad jeg ikke synes er meget høfligt og tillidsfuldt af en Søster, men hun ved velsagtens, at jeg sikkert vil være uenig med hende i praktisk talt alt, hvad hun siger. Hvordan Mennesker kan skabe saadan Splittelse indenfor en Familie, som hun gør, det kan jeg ikke forstaa! Lev vel.

Din Tante

Aganippé.

Polyniké til Sosthenes

Min kæreste Nevø!

Jeg er saa bange for, hvad min Søster kan have skrevet til dig, at jeg synes, jeg maa tilføje et lille Ord. Hun forstaaer ikke, hvor megen Uro hun hjælper til at skabe iblandt os ved bestandig at tale om Apollos og *praktisk talt* sige, at han er en meget større Mand end Paulus.

Jeg kan tale lidenskabsløst om det, fordi jeg er alt for dum til rigtigt at forstaa nogen af dem. Jeg vil aldrig glemme min yndige Rejse til Jerusalem, hvor jeg traf den kære Petrus og kom til at holde *saa* meget af ham. Saa fornuftig og med saadan en Respekt for de *gamle* Maader at gøre Tingene paa. Og selv om jeg naturligvis godt ved, at vi ikke behøver at udføre alle de gamle jødiske Ceremonier, saa kan jeg nu godt lide en ordentlig Maade at holde Gudstjeneste paa og ikke al denne Ophidselse — Folk der springer op og »profeterer« og »taler med Tunger« og faar os almindelige Menhesker til at føle os udenfor det hele.

Men i hvert Fald kan jeg da hjælpe med til noget nemt og ligetil som at organisere den Indsamling, Paulus taler om. Jeg lover, at det altsammen nok skal være i Orden, naar han kommer.

Husk, at jeg ikke er *imod* Apollos, selv om jeg er ked af, at han drog fornærmet herfra, fordi det ikke var *alle*, der satte

Pris paa ham. Nu kommer din lille Kusine Philemation, som gerne vil tilføje et Par Linier. Jeg beder saa Gud om at vel-signere dig.

Din hengivne Tante

Polyniké.

Efterskrift fra Philemation.

Kæreste Sosi! Jeg haaber, du er rask. Jeg er rask. Kom tilbage, vil du ikke nok? Der er ingen, der kan lege med mig og faa mig til at le, som du kunde. Du gjorde os alle saa glade. Mor holder altid Selskaber, og jeg maa ikke komme med, og hun vil ikke lade mig lege med Børn fra Familier, der ikke kan lide den lærde Mand Apollos. Han kom fra Ægypten, og da jeg spurgte ham om *Katte*, saa sagde han, at jeg ikke maatte tænke paa ægyptiske Katte, for det var Afguder, men *er* der da Katte andre Steder? Og han sagde, at Katte i Virkeligheden var Folk, der giver sig ud for at være gode og venlige og *spinder*, men saa snart man gør, hvad de ikke kan lide, viser de deres væmmelige Kløer og *hæser*. Og saa vil Mor heller ikke lade mig lege med jødiske Børn, skønt Tante Polyniké ikke vilde have noget imod det. Men ogsaa hun gør forfærdelig Vrøvl, naar hun er paa Indkøb, om Kødet kommer fra et Tempel, og hun siger, at selv om Petrus fik at vide, at intel, som Gud har skabt, er urent, saa følger ikke deraf, at det ikke skulde være mere *ærbødigt* kun at spise, hvad de gamle Jøder spiste, og det er det, hun vil.

Kæreste Sosi — kom endelig *hurtigt* hjem igen.

Din egen lille Kusine

Philli.

Sosthenes til hans to Tanter

Mine kære Tanter!

I maa ikke tage mig det ilde op, at jeg siger, at mit Svar maa blive kort — Paulus giver mig saa meget at bestille. Jeg maa sige jer begge to — ærbødigt, for I er ældre end jeg, men ogsaa bestemt — for det første, at

Apollos ikke forlod Korinth, fordi han var vred, men fordi han opdagede, at han var blevet gjort til Centrum i en Klike. Han havde ikke det mindste Ønske om at skabe Splittelse iblandt jer, men der var nogle af jer — ja, kære Tante Aganippé, du var iblandt dem — som *tvang* ham ind i en falsk Stilling. Har I læst hele Paulus Brev, saa har I set, at Paulus bad ham om at vende tilbage til Korinth, men Apollos siger, at han har for travlt — hvilket blot betyder, at han tror, at han ikke vilde føle sig veltilpas der, og at de gamle uheldige Følelser maaske vilde blive genopvakt.

Hvis du ønsker »guddommelig Visdom«, kære Tante, er der Mængder af det i selve Paulus Brev, og hvor vis du end er, saa husk paa, at vi her paa Jorden altid kun skal se »som i et Spejl«, først efter Døden skal vi se »Ansigt til Ansigt«. Eftersom Tiden gaar, venter jeg, at mange af os Kristne vil blive rigtige »Filosoffer« og faa meget større Indflydelse end nogen i Alexandria og tilmed mere end min kære Aristoteles (til syvende og sidst er jeg jo Græker og elsker vore gamle Forfattere). Men som før sagt: Filosofien vil ikke frelse os, og det er meget bedre at være det inest tungnemme Menneske i hele Verden end at være baade begavel og ukærlig. Er man ukærlig, saa jager man simpelthen en Kniv ind i Kristi Legeme, som er Kirken, og vilde (om det var muligt, men det er det ikke) faa det til at forbløde.

Og kære Tante Polyniké! Jeg er glad for, at du holder af Petrus, og ogsaa, at du holder af de vidunderlige Salmer og Profetier og af den Skik stadig at bruge dem, hvad jeg tror, vi altid vil gøre. Jeg venter ogsaa, at vi Kristne efterhaanden vil faa vor egen Liturgi, saa vi kan omgive Herrens Nadver med Værdighed og sømmelig Glans, men jeg beder dig huske, at det aldrig er Ceremonier, der vil frelse os.

Det er mit Ønske aldrig at sige noget *imod* nogen, om jeg kan undgaa det. Jeg vil rose Apollos

og hans mystiske »Filosofi«. Jeg vil ønske, at vi Kristne maa blive bedre Filosofer, end vi nogensinde hidtil har været. Og jeg tør næppe rose Petrus, den Klippe, paa hvilken vi alle er opbygget; men jeg ønsker, at naar vi mødes til vor Eukaristi, at vi alle skal tilbede Gud paa den Maade, der er os overleveret. Derimod tilkommer det ikke mig at sige, *hvorledes* de Udvalgte skal bede ved andre Lejligheder. Petrus, Paulus, Apollos, I og jeg bøjer vore Knæ for Kristus og ham alene og de Brødre, i hvem han lever.

Mine kærlige Hilsner til Philemation. Jeg skal prøve paa at bringe hende en *lille Kat* — vi kalder dem »smaa Tigre« — men hun skal holde af den og lære den aldrig at kradse.

Kære Tanter! Kærlighed, Enhed og Fred i Kristus — hvad andet er den hellige Kommunion? Guds Fred være med Eder!

Eders hengivne Nevø

Sosthenes.

C. C. Martindale S. J.

Schweizergarden

Umiddelbart efter forrige Verdenskrig besøgte *Prinsen af Wales Pave Benedikt XV* og deltog efter Audiensen i en Middag i Palazzo Borghese, som Englands Gesandt ved den hellige Stol, Greven af Sallis, gav til hans Ære. Ved Desserthen blev Prinsen spurgt om, hvad der havde interesseret ham mest under Besøget i Vatikanet, og Svaret faldt prompte: *Schweizergar-*

Katolsk Eschatologi IV

„Vægter, hvordan skrider Natten?“

Det første Varselstegn

I den sidste Artikel om Kirkens Eschatologi har vi sikret os mod forhastede Meninger og Slutninger. Saa kan vi altsaa nu tage fat paa det første og grundlæggende af alle Varselstegn, som bebuder Herrens Genkomst. Det bestaar i, at *Evangeliet skal blive forkyndt i hele Verden*, før Frelsen kommer igen. Saaledes hører vi det fra Jesu egen Mund: »Dette Evangelium om Riget skal prædikes over hele Jorden til et Vidnesbyrd for alle Folkeslagene; og saa skal Enden komme« (Mt. 24, 14).

Kristendommens Sejrsang

Denne Sætning maa have lydt som et *Sejrsraab* i Disciplenes Øren. De maa have følt en stor Trøst i dette Øjeblik, fordi de lige forinden havde hørt om de mange Rædsler, som Kristus spaaede om baade i Anledning af Jerusalems Ødelæggelse og Naturkatastroferne ved Verdens Ende. Og hvem af os føler sig

ikke styrket og løftet, naar Herren garanterer for, at Kristendommen gaar sin Sejrsang gennem hele Verden og rejser Korsets hellige Træ i alle Lande til Trods for alle Hindringer, som den møder paa sin Vej? Snart er det blodige og langvarige Krige, der ødelægger saa meget af det kirkelige Arbejde, at Verdensmissionen er nær ved at bryde sammen. Snart opstaar Forfølgelser mod Kirken, hvori mange mister Livet for deres Tros Skyld. Ifølge de nyeste Efterretninger har Kommunisterne i den sidste spanske Borgerkrig dræbt 10 Biskopper, 20.000 Præster, 15.000 Ordenssøstre og 300.000 Lægfolk. Snart konstaterer man saa mange Kristnes Frafald fra Troen, at man taler om en Afkristning af hele Nationer. Snart optræder falske Lærere, der sender sig selv, for at forføre Masserne til Vranglære og Skisma. Det værste, der kan ramme Kirken, bestaar dog i, at dens Børn bliver lunkne, fejge og dovne i Kampen mod Synd og Last og upaalidelige i

(Fortsættes Side 61)

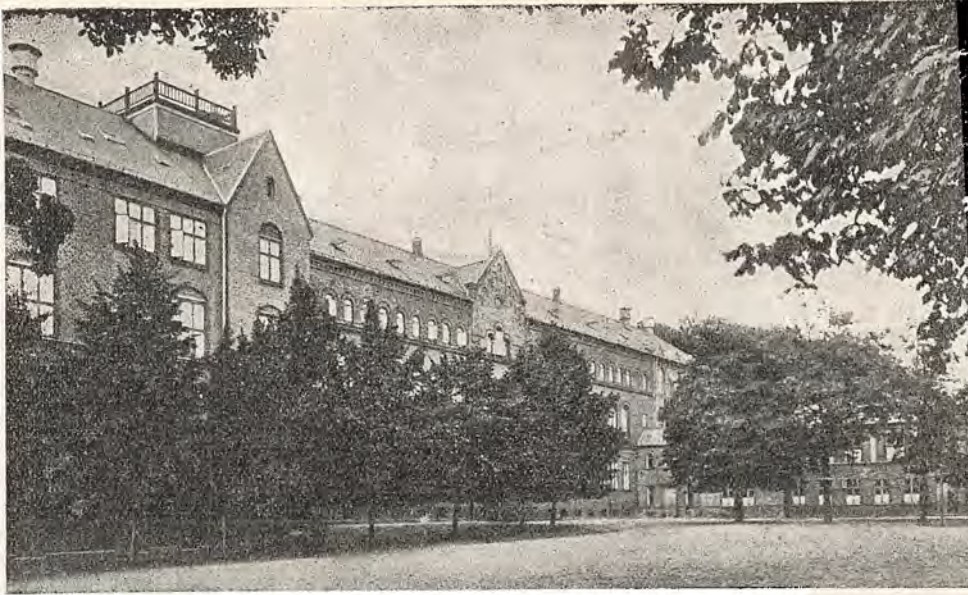

Vagten passerer „Scala Regia“

den. Denne Udtalelse har saa meget mere Værdi, som Prinsen er Fagmand, naar det gælder historiske Uniformer og Militærparader, men deles vel iøvrigt af mange, der har besøgt den hellige Fader og set Vatikanets vældige Bygninger levedejgjort af et Gardekorpset, der endnu bærer de samme Uniformer og Vaaben, som da Korpset blev oprettet under Pave Julius II (1503—13). Og nu kommer saa — ganske vist endnu ubekræftet — Meddelelsen i Dagspressen om, at Pave Pius XII agter at opløse Schweizergardens Korps af økonomiske Grunde. Endnu engang tidligere — under Pave Pius X — har en Opløsning været paa Tale, men de katolske Schweizerkantoner reddede dengang Gardens Liv.

Indtil Italiens Indtræden i Krigen 1940 — hvor Korpset blev forstærket med et Hundrede Mand — bestod Schweizergarden af 6 Officerer, 1 Kapellan og 105 menige Hellebardister.

U. E. O.

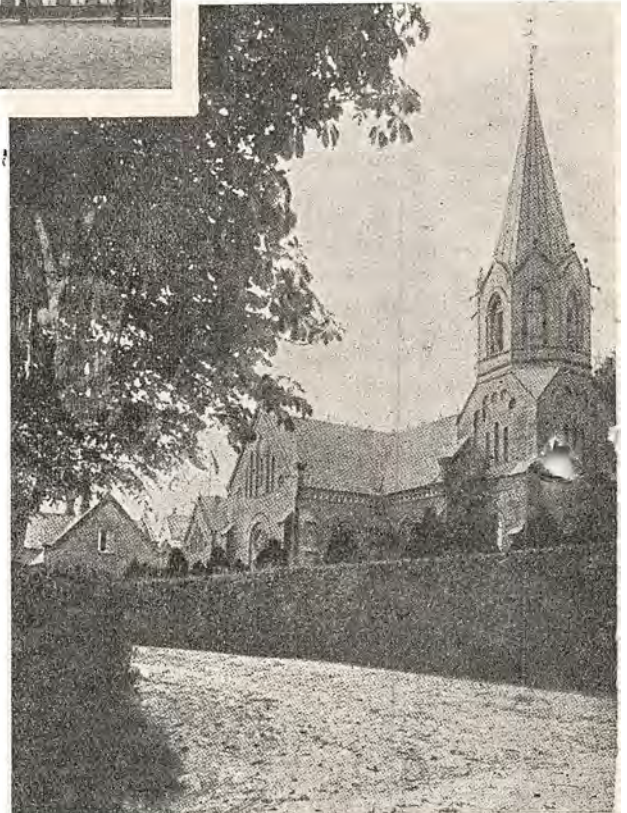
et Haab, som dog til Dato endnu ikke er gaaet i Opfyldelse.

*

Da Kollegiet grundlagdes, var Ordrup »uden for Byen«. I 1890 havde Ordrup-Gentofte Kommune 7500 Indbyggere, idag 80.585. I Tidens Løb rejste der sig en hel lille »katolsk« By og et rigt og blomstrende Liv voksede op omkring den lærde Jesuitterskole paa Højen i Løbet af det lille halve Aarhundrede, der blev Kollegiets Liv. Og var det end et

← St. Andreas Kollegium — 1920

Det er 25 Aar siden at ANDREAS- KOLLEGIET lukkede sine Porte

I Anlægget foran Sct. Andreas Kirke i Ordrup staar der halvvejs skjult i Buskadset en stor Granitsten, som i korte Træk fortæller *Andreaskollegiets* Historie. Forbipasserende Kirkegængere skænker den efterhaanden vel næppe mange Tanker — den staar der nu engang — og allermindst den opvoksende Generation, for hvem »Kollegiet« kun er et Navn, forbundet med en vag Foreslilling om noget, der engang var. Det store Bygningskompleks har ganske vist, lige siden Skolen ophørte at eksistere, staaet der i Skovbrynet som en Slags »Ruin«, der snart tjente et, snart et andet Formaal, og

som i de senere Aar ikke mere var paa katolske Hænder; men de mange, for hvem Kollegiet har været en levende Realitet, har i de forløbne 25 Aar næppe kunnet undgaa at føle et Stik i Hjertet, naar de passerede Ordrupshøj og saa det store, gabende-tomme Hus, hvis Mure gemte saa mange rige Minder. Stenen foran Kirken fortæller imidlertid kort og godt, at man i 1873 her lagde Grunden til en Skole, der i Løbet af et lille halvt Aarhundrede voksede sig stor for derpaa med et Slag at forsvinde i 1920. Ganske vist — fortæller Stenen — skete det »cum spe«, med Fremtidshaab,

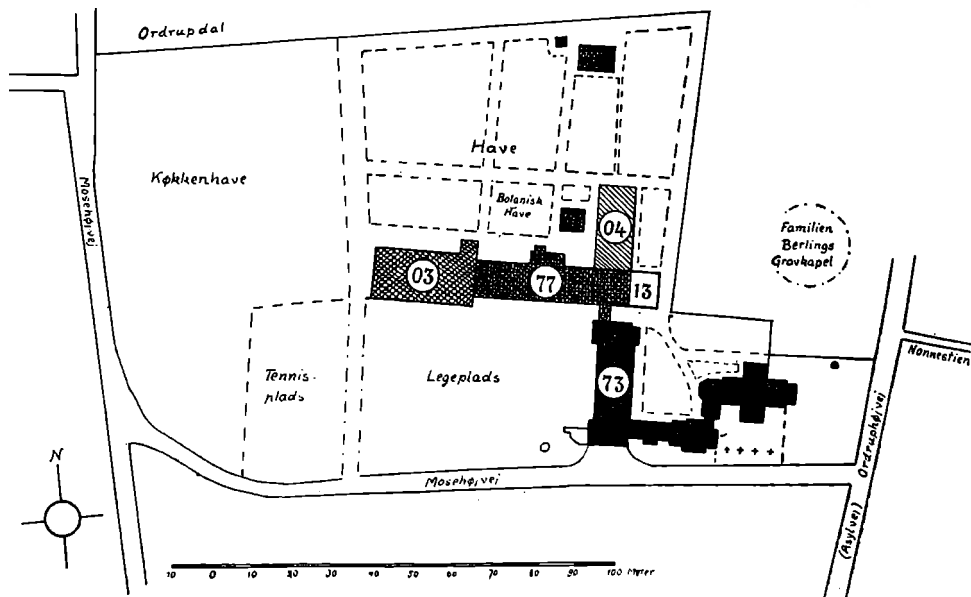
kort Spand af Aar, saa har disse Aar dog sat saa varige Spor i Kirkes Livshistorie herhjemme, at vi næppe var naaet saa vidt, som vi er idag, dersom Kollegiet ikke havde eksisteret.

Det er netop fem og tyve Aar siden, at Beslutningen om at lukke Kollegiet ved Skoleaarets Afslutning fattedes, og jeg sidder derfor og blader i gamle Minder. Blandt disse finder jeg en »Drøm«, skrevet af Pater Jan Ballin (der var Elev derude paa Højen fra 1907—18) under Indtrykket af et Besøg i de krigshærgede nordfranske Egne umiddelbart efter forrige Verdenskrig. Artiklen, som jeg her skal gengive forkortet, giver Udtryk for Tanker, saaledes som de vældede ind over mangen en gammel Kollegianer, da »Lynet« kom fra den klare Himmel. Han skriver: Jeg var kommen hjem til Danmark og med Længsel gik jeg ad Charlottenlunds grønne Villaveje over Linie 15's Sporvejsskinner, forbi den hvide, lysende Asylgavl, op ad Ordruphøj. Kastaniealléen, der ved min Afrejse var skaldet og sort mod den hvide Sne, stod nu skyggende, grøn og bladrig. Markernes brede Flader bar nyt Korn, og Kartoflerne gik frem. — Men ...! Hvad var det? — — Laa ikke min gamle Skole, mit andet Hjem, der som et stort Ruinskelet? Enkelte røde Mure stod og lyste i Solen, men overalt var der Dynger af Mursten, itubrudte Trapper, sammenfaldne Vægge — — Buer af Huskappellets Loft grinede mod den meningsløse blaa, straalende Himmel ganske som Liget af »Albert«s en Gang saa pragtfulde Katedral.

— Med Graaden i Halsen, med Sindet fyldt af den bitreste Sorg og Skuffelse gik jeg nærmere. Alt var øde. Ingen Lyd, undtagen naar Resterne af det gule Scenetæppe blafrende slog mod Rampen. — — — Min Barndoms Skole laa knust, forladt. Saa begyndte jeg min ensomme Tur. Klatrede over Dyngene, saa paa Kullens Klipper, hvor vi hver Sommerferie klatrede sammen med en af Kollegiets unge Fratres. — Minderne — — — de levede dog endnu. De brød ind over mig. Det var her, Broder Kristensen kærlig og munter tog imod mig ved min Entré i S. A. K. Jeg kunde knap komme over »Pladsen« for alle de »kan du huske?«, der dukkede op rundt omkring. Det var her ... Fra hver Dør raabte mine Barndoms Minder til mig, paa hvert Katheder saa jeg kære Venner, som havde ofret sig for mig

omkring, og Blomsterne var visnede. Jeg følte min Vandring som en Korsvej; jeg forstod paa een Gang de krigsramtes umenneskelige Lidelser, naar de vendte hjem og fandt alt det, de elskede, som jeg nu i Drømme fandt min gamle Skole. — — Kapellet, der var knust, hvis brudte Søjler og spredte Stumper og Stykker mindede mig saa stærkt om den Martyrkirke, jeg havde set i Albert, fortalte om Eksercitiernes Lys og Glæde, om Mariakongregationen, om stille, hellige Messers gribende Højtid i den tidlige Morgen. Læsesalen, eller som det altid hedder i en ægte Kollegianers Mund, Studiet, der engang var saa hyggeligt med grønne Lamper og Planter, her, hvor der var saa godt at arbejde, hvor der blev slidt »krumrygget« (eller smaadrevet af andre), der, hvor

(Sluttes Side 62)

← Vejen til Kollegiet — i gamle Dages Idyl

Teksten
er skrevet af en gammel Elev

Fotos:
Arkiv

← Kollegiet ved Oprettelsen 1873

↑ Kollegiets Grundplan. Tallene angiver hvilket Aar, de enkelte Bygninger er opført

— og frem dukkede Ansigter af andre, som ikke var mere.

Saadan var det dengang! I Nat, i Drømme var alt saa stille, Lærerne borte og Eleverne spredte. Vinden hviskede i Gangene, og Minderne talte. Saa arbejdede jeg mig, saa godt jeg kunde, ned til Sygeværelset. Det store gribende Trækrucifiks foran Generalpræfektens Dør manglede. Hverken Bror Musterle eller Bror Donner stod ved Apoteket og tog imod mig, der holdt saa meget af dem og deres hyggelige Sygeværelse. Medicinflaskerne var knust! Billederne af de gamle Elever og Studenterholdene laa spredt

↑ Mindestenen — rejst 1920 „cum spe alumni“

Kloster-Detektiven

af H. S.

(36)

Præsten rystede forundret paa Hovedet. »Paa al Ting har De tænkt. Og dog kunde den Fyr nær have sendt Dem ud af Verden.«

»Jeg saa, hvorledes han sigtede, og derfor lod jeg mig falde. Kuglen susede hørligt hen over Hovedet paa mig, og det var en stor Fejl fra Battles Side, at han lod sig bedrage af mit Komadiespil. Det kom ham jo ogsaa dyrt at staa.«

»Men,« sagde P. Hubertus, »jeg troede jo egentlig, det var Kokken, De mistænkte.«

»Nej, ikke efter jeg havde hørt P. Alberts Udsagn om ham. Og til Slut var der jo kun Battle og Ngami-Mbida i Matakane. Men efter de Oplysninger jeg indhentedede hos Politiet i Johannesburg, saa kunde jeg stryge den sidste af Listen. Og saa var der altsaa kun Battle tilbage. Den Tanke, at han var en Europæer, der optraadte som Mulat, faldt mig ind første Gang, da jeg gik ind i hans Hus; kan De huske P. Hubertus, da vi to gjorde Indbrud hos ham. Da fandt jeg jo en Daase med brun Farve.«

»Det har De aldrig før fortalt mig!«

»Nej,« svarede Broderen, »for i Begyndelsen vovede jeg ikke selv at tro paa den Teori. Egentlig har jeg først faaet Vished derom forleden, da jeg saa hans Billede i Forbryderalbummet.«

»Hvor er det dog muligt, at et Menneske kan være saadan! Tænk, han som lod saa from og gik til Religionsundervisning hver eneste Aften. Ja, jeg kan næsten ikke faa mig selv til at tro saa ondt om ham.«

»Saadanne Banditter er altid store Hyklere,« svarede Br. Justus. Forøvrigt var det vist ikke saa stort bevendt med hans Undervisning. Som Regel kom han bare med spidsfindige Spørgsmaal. Og siden den 13. Juni er han saa at sige ikke mødt til Timerne. En enkelt

Gang har han undskyldt sig med for meget Arbejde, men ellers er han bare blevet væk uden at give Besked.«

»Ja, men det har jeg jo slet ikke vidst noget om!« udrød Præsten.

»Nej det ved jeg, for jeg har selv bedt Sr. Monika om ikke at fortælle Dem det. Det var heldigst paa det nuværende Tidspunkt, at Battle fik Indtryk af, at man ikke bekymrede sig særlig om hans Person. Og et eller andet udestaaende havde De jo nok faaet med ham, dersom De skulde have gaaet i Rette med ham for hans Opførsel overfor Søsteren.«

»Men naar De gik saa lempeligt til Værks med ham, saa begriber jeg ikke hans Giftforsøg.«

»Nej, men han har nok hørt en eller anden Bemærkning den Aften. Jeg var jo netop kommet hjem fra Greenwood Farm. Og kan De huske, han dukkede saa pludselig op, netop mens jeg fortalte Dem om mine Oplevelser om Formiddagen? Saa har han faaet lidt Mistanke om, at vi havde opdaget ham. Og derfor har han villet rydde os af Vejen!«

»Ja, den Komædie De opførte med Suppeterinen den Aften, den var mindst lige saa kostelig, som da De i Dag agerede død derude paa Landevejen! svarede P. Hubertus. — — —

At Processen mod Battle vakte stor Opmærksomhed i Kap-Kolonien er forstaaeligt nok. Nu havde Politiet længe forgæves søgt efter ham, og havde maattet døde mange Haansord over det manglende Resultat, og saa pludselig strømmede Aviserne over af Beretninger om Battles Paagribelse. Hver Dag bragte en ny Sensation. Journalisterne belejrede formelig Kriminalpolitiet i King Williams Town. Grave og Brown havde ligefrem ondt ved at klare deres Paatrængenhed. Og havde de endelig faaet givet disse Reportere et Svar, saa

kunde de være vis paa at se dette forvandlet til alenlange Historier i Avisen for næste Dag. Grave havde en Dag en passant bemærket, at han kunde tænke sig at skrive en Afhandling om Battles Sag. Næste Dag stod det i alle Aviser, og fra alle Redaktioner strømmede det ind med Tilbud om høj Betaling, dersom han vilde skrive for deres Blad. Overalt lød Lovord om Politiet; ingen huskede mere, at man saa kort forinden havde skældt det ud for dets Udygtighed.

Broder Justus gik langt uden om alle Aviser. For ham vart Battle-Sagen ude af Verden. Men han kunde ikke forhindre, at hans foresatte rørt omfavnede ham, da han 8 Dage senere vendte hjem til Co-sumvaba:

»Br. Justus,« raabte Præsten, »jeg har paa mine Knæ takket Gud for, at han saa vidunderligt har hjulpet Dem gennem Farerne. Jeg har jo læst om det altsammen i Aviserne, men havde jeg vidst, at De vilde komme ud i saadanne Situationer, saa havde jeg aldrig turdet sende Dem til Zigudi. Hvis De var død, saa havde jeg jo beständig maattet gøre mig selv Bebrejdelser derover.«

»Gud har ledet det altsammen, og Guds Ledelse er altid god.«

»Saa meget desto mere fryder jeg mig over, at De er her igen, og at alt er gaaet saa godt. Og over al den Ros, jeg læser over Dem i Aviserne. For de skriver jo allesammen om Dem!« (Stultes)

HIMLEN

(fortsat fra Forsiden)

en, men Tro her paa Jorden: ikke Tro, men Skuen i Himlen. Dette er det væsentlige ved Himlen, hvoraf alle himmelske Glæder følger.

Himlen bestaar altsaa i en Skuen eller en Klarhed over Livet omkring os, og Livet omkring os er Gud. Det er derfor et Sted, som intenst og evigt er levende. Der er ikke Tale om Ensformighed og Kedsomhed, eftersom Sjælene om sig ser al Sandhed og Godhed og Skønhed, eftersom alle deres Evner finder deres rette Udfoldelse, eftersom

ethvert Begær er evigt aktivt og evigt opfyldt.

Denne Vision, denne Klarhed over Livet, denne Ansigt-til-Ansigt-Bevidsthed om Gud vil i det væsentlige være den samme for alle, men efter en uendelig Forholdsmæssighed vil vi alt efter den Grad, hvori vi har set efter Gud her i Verden, ogsaa finde ham i Himlen. Vi vil helt og fuldt erkende ham, alle vi, som naar frem, men vi vil ikke alle

fatte ham i samme Grad. Vor jordiske Søgen efter ham og Kærlighed til ham vil være bestemmende for vor himmelske Finden og vor hinsidige Kærlighed til ham. Vi ser altsaa, at Himlen begynder paa Jorden, skønt ingen af os vil forstaa dette, før vore jordiske Dage er endt, og» vi erkender, saaledes som vi selv er erkendt«.

Bede Jarrett O. P.

organisatorisk Mesterværk«. Men den, der kommer Sagen endnu nærmere ind paa Livet, er Helge Rode, der i »Pladsen med de grønne Træer« siger, at »en forenet Kirke vilde forløse mange levendes Bekymring, og at Rom hæveder sin Førsteret. Der er kun een virkelig Kirke, og det er: Petrus. Den katolske Kirke virker mere samlende og tilfredsstillende i højere Grad det religiøse Behov«. Men foruden disse Udtalelser fra danske Forfattere, der har udtalt sig sympatisk i deres Indstilling overfor Danmark som et katolsk Land, er der ogsaa andre, der kun har sagt den samme Tanke paa en anden Maade, som Kai Friis Møller, der i »Danskhed og Dannelse« 1937 S. 98 siger: »Jeg betragter Kristendommen som den største Kulturbærer i Europas Historie. Begrebet Europa, som nu er uden Indhold, var en aandelig Realitet, saa længe det faldt sammen med Begrebet *Kristenheden*. Da Reformatorerne splittede Kirken, sprængte de Europa i Smaastykker. Danmark blev ved denne Eksplosion smidt i Armene paa Nordtyskland, saa det aldrig siden har kunnet

Fra Udklipsbogen

ved I. HAMMERMÜLLER

»Hvad om Danmark havde været katolsk i Dag«, siger Kaj Munk i »Mellem Himmel og Jord« og udtaler saaledes sin sympatiske Indstilling overfor Tanken om et katolsk Danmark i kraftfulde, stærke og dog saa skønne og inderlig følte Ord ved at fremhæve Savnet af »Storheden, Udsynet, Sammenhængen, Krumstave, Lys, Røgelse og Brød og Vinens Forvandling«. Og Arne Sørensen rammer netop lige i Centrum af det principielle angaaende Spørgsmaalet: Kirkens Enhed, naar han i »Funktionalisme og Samfund« som tidligere anført siger: »Kirken i Middelalderen var tidligere ikke et religiøst Problem,

der kunde diskuteres. Den var simpelthen Kulturens Brændpunkt, Organ for den højeste Oplysning og Frømskridtets Kilde paa alle Omraader«. Chr. Reventlow kommer ogsaa Spørgsmaalet om Enhed nær i »Breve fra Skærsilden« ved at tale om, at »Kirken stadig har hævdet Enhed og Universalitet, og Bestræbelserne herfor har skabt et

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

RAADHUSPLADSEN 14
KØBENHAVN V
EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE,
og HOSPITALSMØBLER
TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Benzon
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

ALTERLYS
i alle Størrelser
og iøvrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art
ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Paranteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

28. S. **SEPTUAGESIMA.**
I Dag fejres:
- (hvid) ST. ANSGAR, VÆRNEHELGEN FOR DET APOSTOLISKE VIKARIAT (821—87); 2. Bøn: Søndagen (101); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (103).
29. M. *St. Frans af Sales* (807); (rød) 2. Bøn: Gudsmøder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn (65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]). 4. Bøn*).
31. O. *St. Johannes Bosco* (hvid) ([46]); 2. Bøn*).
1. T. *St. Ignatius* (808); 2. (rød) Bøn*).
2. F. *Kyndelmisse eller Jomfru Marias Renselse* (810—86); Præf. (522).
3. L. ST. ANSGAR, VÆRNEHELGEN FOR DET APOSTOLISKE VIKARIAT (821—87).
4. S. **SEXAGESIMA.**
I Dag fejres:
Kyndelmisse.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarhavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kasserarkontor:

Jo Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12, Lørdag undtaget Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

slippe ud af dets Favntag«. Denne Udtalelse om det »sprængte Europa« stemmer jo ogsaa ganske overens med, hvad Professor Skydsgaard i en Prædiken i Næstved 1936 udtalte ved Reformationsjubilæet: »Der skete et Brud (1536) lige imod Jesu Ord om Enhed«. Og mærkeligt er det, naar Kristelig Dagblad 1. Oktober optager en Artikel af Grundtvigianeren Kr. Støbbe, der vover at tale om »Brandt og Skat Rørdam og mange flere, der stod med Foden en Kende dybere i det almindelige protestantiske Mudder. Den store Forskel er det grundtvigske »Ordsyn«, Synet paa Trosbekendelsen og Sakramenterne samt Fadervor, som Vorherres eget Ord til os i Modsætning til »det døde Ord«, Skriften. Det føles at være i Modstrid med saa mange Kristnes Erfaring og med den hellige Skriffs Selvidnesbyrd«. Og særlig trøstelig og opmuntrende lyder det heller ikke, naar Pastor Arnberg, Roskilde, i samme Blad 5. Oktober udtaler: »Det er en sørgelig Kendsgerning, at den kirkelige Verden lever helt for sig selv. Men den kirkelige Isolation bliver nu ikke bedre af, at man er splittet inden for Kirken i disse kristelige Organisationer (Indre Mission og Grundtvigianerne). — Denne Isolation kan kun ende i A-kristning«.

Samme Blad 5. Oktober anfører en Paastand af Professor Lindhardt, »at Strid mellem forskellige kirkelige Personer eller Retninger var Udtryk for Dumhed eller Lyst til at hovmesterere andre. Enhver skulde beholde sin Opfattelse af Evangeliet«. Hertil gengiver Bladet Pastor Jensens Svar fra Faarup i »Jyllandsposten«: »Hvis hver skal blive ved sin Opfattelse og lade andre gøre det samme, saa gives der overhovedet ingen Sandhed, kun forskellige Slags Sandheder, nemlig lige saa mange, som der gives Typer og Opfattelser. Professoren bruger antagelig ubevidst Tanken om alle de mange, efter hans Fremstilling lige berettigede Opfattelser til at slaa Sandheden selv ihjel med«.

Disse Udtalelser navnlig fra de seneste Dage vidner ikke om, at Strid, Splid og Uenighed mellem de forskellige Personer og Retninger er blevet afdæmpet, men sna-

rere er blevet mere effektiv, og at Biskop Damgaards indtrængende og alvorlige Tale ikke har faaet den ønskede Virkning til Opnaaelse af Enhed. I. Hammermüller.

BOGHYLDEN

Nyheder:

- CATHOLICA, 2. Aarg. Nr. 1, indeholder bl. a. to Breve fra den hellige Teresa (af Avila) og en Artikel om den katolske Kirke og Spanien af Hans Bølling. — Aarsabonnement Kr. 6,00 (Studerende Kr. 5,00), Enkeltnummer Kr. 1,75
- Toute l'année avec le Christ. Méditations liturgiques à l'usage des fidèles. Par les Bénédictins d'Einsiedeln. 672 S. Tvl. 38,50
- Bossche, L. van den: Demain, l'hoime. 41 S. 1,05
- Corte, Marcel de: Aristote et Plotin. 291 S. 8,00
- Hardy, L.: La doctrine de la rédemption chez S. Thomas. 271 S. 4,00
- le Fort, Gertrude von: Le Pape du Ghetto. 331 S. ... 5,25
- Madeleine-Louise de S.: Les trois enfants de Fatima. 103 S. 3,00
- Coudenhove, Ida Friederike: Der Kristall. 308 S. Tvl. ... 10,35
- Iserland, Otto: Die Kirche Christi. Grundfragen der Menschenbildung und Weltgestaltung. 295 S. 8,00
- Kreitmaier, J.: Von Kunst und Künstlern. 250 S. Tvl. 8,60

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

BREVPAPIR
FAKTURAER
KVERTER

Bogtrykkeriet „Athene“ A

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11.313

„Vægter, hvordan skrider Natten“?

(fortsat fra Side 39)

det kristne Liv og dets Dyder. Men til Trods for alt dette ender Kristi og hans Kirkes Gerning her paa Jorden med en stor Triumf. Det var ogsaa derfor, at Herren sidste Aften, før han gik i Døden for os, sagde til sine Sendebud: »Vær frimodige, jeg har overvundet Verden« (Jo. 16, 33).

Hvad Jesus saaledes med rene Ord har forudsagt om Evangeliiets Forkyndelse i hele Verden, har han ogsaa ofte *antydnet paa indirekte Maade*, f. Eks. naar han før sin Himmelfart overdrager Apostlene sin egen Fuldmagt og sender dem ud i hele Verden og giver dem Løfte om sin Bistand lige til Tidernes Ende. »Mig er givet al Magt i Himmelen og paa Jorden«, er hans Ord. »Gaa derfor ud i hele Verden og undervis alle Folkeslag. Døb dem i Faderens og Sønnens og Helligaandens Navn, og lær dem at overholde alt, hvad jeg har befaleet jer« (Mt. 28, 18—20). I en noget kortere Form har vi det samme hos Markus: »Gaa ud i al Verden og forkynd Evangeliet for al Skabningen. Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst, men den, som ikke tror, skal blive fordømt« (Mk. 16, 15). En indirekte Bekræftelse af det sagte har vi ogsaa i den Spaadom, at Apostlene før Kristi Genkomst skal være hans Vidner

baade i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria, ja indtil Jordens Grænser (Apg. 1, 8).

Hele Verden skal ikke forstås som hele den dædige kendte Verden

Disse Herrens Ord er ikke *gaaet i Opfyldelse* derved, at Apostlene allerede før Jerusalems Ødelæggelse var spredt over den da kendte Verden for at forkynde Evangeliet. Paulus skriver nemlig i Romerbrevet, at de romerske Kristnes »Tro omtales i hele Verden« (1, 8), at Kristi Sendebuds Røst var naaet ud over hele Jorden, deres Tale til Jorderigs Ende« (10, 18. slg. Sl. 18, 5.) og at »Evangeliet bærer Frugt i hele Verden og vokser sin Vækst« (Kol. 1, 6). Det er tydeligt nok, at Apostlen her taler Begejstringens Sprog, der ingen Steder behøver at holde sig til en Jurists eller Matematikers Nøjagtighed og Præcision, men godt kan bruge Dagligtalens hyperboliske Vendinger. Dertil kommer, at Udtrykket »hele Verden« betød for Paulus det samme, som det betød for hans samtidige, nemlig det romerske Rige med de tilgrænsede Lande, for saavidt de kendte dem. Og endelig bør man ikke overse, at han tænker paa Jøderne, for hvis Skyld han citerer Davidssalmerne (18, 5), og vil sige dem, at Evangeliet var naaet lige saa langt ud i Verden som de selv ved at sprede sig i alle Retninger.

Det er sikkert nok, at det glædelige Budskab om Frelseren paa Pauli Tid hørtes i de vigtig-

ste Dele af Middelhavslandene og ud over dem. Men denne Opfyldelse af den gamle Spaadom *udtømmer ikke Herrens Tanker*. Naar Guds Søn taler om hele Verden, mener han Folk og Nationer i alle Lande ned gennem alle Tider lige til Verdens Ende. Han er jo kommet til os for at frelse *alle* Mennesker, og derfor vil han ogsaa blive hos sine Sendebud alle Dage indtil Verdens Ende. Hvis han kun havde tænkt paa den da kendte Verden, havde han forlængst maattet indfri sit Løfte om, at Enden skulde komme, naar Evangeliet var blevet forkyndt i Romerriiget og de tilgrænsede Lande.

Det er ikke alle Menneskers Omvendelse, der ventes paa.

Dette var nu den ene Fejltagelse, man bør afvise. Paa den anden Side kunde man ogsaa gaa for vidt ved at slutte af Herrens Spaadom, *at alle Mennesker vilde antage den kristne Tro*, naar den bliver prædikeret i hele Verden. Denne Antagelse kan ikke støtte sig til Spaadomens Ordlyd, ej heller til andre Steder i det Nye Testamente. Vor Frelser siger ganske vist: »Jeg har endnu andre Faar, som ikke hører til denne Fold. Ogsaa dem skal jeg lede, og de skal høre min Røst. Og der skal blive een Hjord og een Hyrde« (Jo. 10, 16). Men dette Ord er ikke ment som en Udtalelse om Kirkens Universalitet, at den nemlig skulde omfatte alle Mennesker i hele Verden, saaledes at den oplever den Dag, da der ikke længere findes vantro, vangtroende eller Skismatikere. Herren tænker paa *Kirkens Enhed*, idet nemlig baade Jøder og

Trosfæller køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen „Therese“
Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station)
Telf. Valby 3736 - Bringer overalt

Alle Fynboeres Tand-

tekniker hedder ESTAD. Han er Manden, man henvender sig til, naar de naturlige Tænder skal erstattes med kunstige, fordi han har den grundige, kliniske Uddannelse, der er en Forudsætning for teknisk fuldkomment Arbejde. Man har desuden Forståelsen af, hvordan hver enkelt Patients individuelle Præg bevares gennem de kunstige Tænders naturlige Udseende. Tal Tænder med

ESTAD

Vestergade 79, Odense, Telf. 9782

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: 836
Søndby

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaller, Kirker, Skoler etc. • Bedste Referencer.

Hedninger har ligelig Adgang til den, fordi Skillevæggen mellem de to Parter er nedbrudt af Herrens.

Morgen kommer, men ogsaa Nat

Men er vi engang saa langt, at der findes Kirker i alle Lande, at Evangeliet høres i alle Sprog, og Malachias' Spaadom om det hellige Messeoffer ogsaa er gaaet i Opfyldelse, nemlig at »fra Solens Opgang til dens Nedgang skal mit Navn være stort blandt Folkeslagene, for overalt skal der ofres til mit Navn og frembæres et rent Madoffer« (1, 11), *saa kan det vistnok ikke mere være ret længe*, før Jesus Kristus vender tilbage til os paa Himlens Skyer og omgivet af alle Guds Engle. Uvilkaarligt spørger man her: Hvor nært eller fjernt er dette Tidspunkt? Hvor mange Aar ligger der endnu mellem 1945 og Herrens store Dag? — Gud Fader, Søn og Helligaand ved det. Jeg selv kan kun give det Svar, som Profeten Isajas gav Edomitterne paa et lignende Spørgsmaal. Fra Seirs Bjerger, hvor de boede, kom der den Forespørgsel til Profeten: »Vægter, hvordan skrider Natten?« (De vilde sige: Hvorlænge varer endnu vore nationale Ulykkers Nat?) »Vægter, hvordan skrider Natten?« Og Vægteren, d. v. s. Profeten, svarede: »Morgen kommer, men ogsaa Nat.« (Han ser altsaa i Fremtiden baade Lykkens Lys og Ulykkens Mørke). »Vil I spørge, saa spørg. Kom kun igen.« Med andre Ord, Profeten kan ikke svare nu. Edomitterne er nødte til at komme senere igen og stille deres Spørgsmaal paa ny.

Hvor længe endnu?

Er Dommedagen nær, fordi Evangeliet er blevet forkyndt i Verden i over 1900 Aar? Lad os se *Resultaterne af det hidtil gjorte Arbejde*. Af Jordens 2042 Millioner Mennesker er 733 Millioner Kristne. (382 Mill. Katolikker, 194 Mill. Protestanter, 148 Mill. græske og orient. Orto-

dokse og 9 Mill. andre Kristne. (Tallene er fra 1932). Næsten to Trediedele af Jordens Befolkning staar altsaa endnu udenfor Kristendommen. Ser vi bort fra de 15 Mill. Jøder og de 234 Mill. Muhamedanere, er over 1000 Millioner endnu Hedninger, som ikke kender deres Frelser, ikke har faaet Del i hans Sandhed og Naade. Over dem ruger stadig Nattens Mørke.

Af disse Tal kan man slutte følgende: Hvis Hedningemissionen arbejder videre i samme Tempo som hidtil, saa gaar der megen Tid endnu, før vi kan sige: Nu forkyndes Evangeliet i alle Lande. Men da vi ikke ved, hvad der sker, naar de moderne Trafik- og Kommunikationsmidler for Alvor anvendes i Kristendommens Tjeneste (jeg tænker paa Automobile og Flyvemaskiner samt Radio), og naar andre Faktorer, om hvilke vi skal høre næste Gang, træder hjælpende til, saa behøver Arbejdstiden ikke at blive slet saa lang.

Slutresultatet af denne Undersøgelse er altsaa dette: Ud fra det første Varselstegn, der skal bebude Herrens Genkomst, kan vi foreløbig ikke give noget Svar paa Spørgsmaalet: Varer det længe endnu, før vor Herre kommer igen? Som Profeten Isajas er vi nødte til at sige: »Morgen kommer, men ogsaa Nat. Vil I spørge, saa spørg. Kom kun igen.«

F. K.

Andreas-Kollegiet

(fortsat fra Midtersiden)

Præfekten majestætisk troned over det hele, var nu kun øde og trist!

Men da greb Rædslen mig, og jeg flygtede, gled, sprang ned ad den Murstensbunke, der engang var »den store Trappe«, og jeg løb langt, langt bort, hen hvor der ingen Ødelæggelse og Forladthed fandtes ...

Det var jo kun et Mareridt, en Drøm — og dog ...!

*

Kollegiets Fald betød et smerteligt Tab for Danmarks Kato-

likker, indadtil og udadtil. Maalte den Stund ej være fjern, hvor vi atter kan byde vor opvoksede Slægt en grundig højere Undervisning, givet af Lærere fra vore egne Rækker!

Indsamling til de hollandske Krigsfanger i Tyskland

Det gjorde mig ondt at skrive denne Overskrift. Men det er nu en Gang en Kendsgerning: Tusinder af Hollændere sidder i Krigsfangelejre i Tyskland. De har siddet der allerede i Aarevis. Som Følge af de militære Operationer er deres Landsmænd for en stor Del afskaaret fra at komme dem til Hjælp. — — Maa jeg da ikke have Lov til at minde danske Katolikker om, hvor meget den hollandske Befolkning i sine Velmagtsdage, har ofret paa det danske Vikariat. Det vilde være ublu at opstille en Liste over alle de Præster, der i Aarenes Løb har faaet deres Uddannelse i Holland og siden heroppe har rejst Kirker ved Hjælp af Bidrag fra hollandske Katolikkers Side. Mon det ikke er nok, at man gør opmærksom paa, at der her byder sig en Lejlighed for at yde Gengæld. Ethvert Pengebeløb kan adresseres til undertegnede, Bernstorffsvej 54, Hellerup, Giro 83830.

S. Wevers, Sognepræst.

Jesu Hjerte Kirke

Søndag den 28. Januar Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculata-kongregationen. Kl. 10 Levitmesse, Kl. 18 Festandagt.

D. K. K. F.

Det er ikke for tidligt at tænke paa Børnehjælpsdagen. D. K. K. F. skal gerne kunne levere Masser af Tombolagevinster til »Prinsesse Margrethes Feriehjemms Bod«.

De, som kan afse Materiale til Forarbejdning, bedes sende dette til Frøken Lüders, Forhaabningsholms Allé 41, København V.

Alle Slags Klude kan bruges. Træuld er meget kærkomment.

Paa Forhaand hjertelig Tak.

Styrelsen.

Eukaristisk Forening

for Damer i St. Ansgars Sogn.
Damerne bedes huske deres Tilbedelsestimer første Fredag, den 2. Februar. Salmebøger bedes medbragt til den første og den sidste Time.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

St. Franciskus' 3. Orden

Møde den 4. Februar Kl. 15 i
St. Elisabeths Hospitalets Kapel
(Profes.)

K. U. K. Amager.

Lørdag den 27. ds. Kl. 20 pr.
Kredsmøde. Kreds I »De ti Guds
Bud«. Indleder Grethe Larsen. —
Kreds II »Avisen læst med katolske
Øjne«. Indleder Poul Rønne. —
Kreds III »Avisen læst med katol-
ske Øjne«. Indleder Knud Nielsen.
Efter Kredsinødet Kaffeord og
Underholdning. Det praktiske Ar-
rangement: Gruppe II.

K. U. K. Lyngby

Møde Søndag den 28. Januar Kl.
14 i Volmerhus.

Penneven

Ung dansk Mand, der i mange
Aar har boet i en svensk By, der
næsten er uden Katolikker, ønsker
at korrespondere med ung katolsk
Dame. Interesse: Kirken, Cykle- og
Vandreture, Musik og gode Films.
Breve bedes sendt til Ugebladets
Redaktion, Nørrebrogade 27 C.,
København N.

Nykøbing F.

Johannes Madsen
Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

J. Lütken Frigast & Co. A-S
Trælast, Kul & Koks
Lev. til de katolske Institutioner

A-S Lolland-Falsters
Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS
Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester
Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

W. Hardeweg
Slagtermester . Paaløgsf.
Østre Allé 54, Tlf. 1082
Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852
Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogenevejse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

Roskilde

H. V. Nordsteen
Blikkenslagermester
Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat. Menighed

F. Christiansen
Maskinfabrik
Sct. Olsgade 15, Telf. 87
Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket
ROSKILDE
Forbindsstoffer
Sygepleartikler
J. AUGSBURG

H. Weber
Tømremester
Maskinsnedkeri

Fiskehallen
Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen
Slagtermester
Kød . Fløsk . Paalæg
Sct. Olsgade 13 . Telf 157
Leverandør

Mønsterbageriet
Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schledermann & Sønner
JERNBETON

Entrepenører . Murermestre
Allehelgensgade 18, Tlf. 122
Murermester ved Sct. Maria Hosp.

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Promte og reel Betjening</i></p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen <i>Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR</i> Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
<p style="text-align: center;">Kolding</p>		<p>Berring & Larsen A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre <i>Telefon 439</i> Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47</i> Kolding Telefon 1249</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Døllkasser, Tobakker & Cigarer Hjør af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kølve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>
<p style="text-align: center;">Esbjerg</p>		
<p>Bang Knudsen A/S Isenkram . Glas . Porcellæn Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>	<p><i>MOBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbellforretning Telefon 735. Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjyds Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W. C. Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengenudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 Tlf. 1920</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p style="text-align: center;"><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>		

Katolsk Ugeblad

4. Februar 1945
93. Aargang
Nr. 5

Ugebladets ny Roman

Om at ligge i Sengen
Kristendom
og politisk Gerning
St. Ansgars Kirkes Taarn

Og vor Biskop Theodor...

Vægkalenderen har to Uger i Træk mindet os om, at der var Fest i Bredgade 64. Den ene Dag mindedes Biskoppen sin Bispevielse, den anden fejredes der Fødselsdag. Begge disse Festdage begrænsedes dog ikke til Bredgade. De kommer os alle ved; det er derfor Kalenderen minder os om dem. Mange Katolikker Landet over har da ogsaa sendt vor Overhyrde en venlig Tanke. Hengivenhed for vore gejstlige Foresatte er nu en Gang et umiskendeligt katolsk Træk. Der er vist indløbet en Del Lykønskningstelegrammer med de bedste Ønsker paa Afsenderens og mange andres Vegne. En Del Præster, Søstre og Lægfolk har ogsaa fundet Vejen — den enkle, men fornemme nye Flisegang langs St. Ansgars Kirken op til 1. Sal — for at trykke Biskoppens Haand og kysse hans Ring. Det har vist heller ikke skortet paa Blomster og Gaver. Men de, der var til Messe disse to Dage, har endda gjort mere. De har bedt for Biskoppen. For den Bøn udgør et fast Led af vor uforanderlige Messeliturgi. Der, hvor denne Liturgi koncentrerer sig om Offertanken — idet Præsten med opløftede Hænder henvender sig til »den mildeste Fader« og beder Ham ved hans Søn og vor Herre Jesus Kristus at modtage disse hellige Ofre — er det, at ogsaa Messeofrets universelle Formaal bliver fremhævet.

»Som vi først og fremmest ofrer til dig for din hellige katolske Kirke«, hedder det. Der bedes for Kirken om Fred og Enhed. Der bedes til Gud om at skærme og styre den paa hele Jordens Kreds sammen med Kristi universelle Stedfortræder »vor Pave N«. Og her er det saa, at Bispedømmets øverste Myndighed har sin Æresplads, idet der tilføjes: »og vor Biskop N.«.

N betyder, at man her skal indføje Biskoppens Navn: »og vor Biskop Theodor«. For det er den nuværende Biskop, vor Bøn gælder. Den, der nu sidder med Værdigheden og Ansvaret. Og det uanset vore individuelle Følelser med Hensyn til Biskoppens Person. Menneskelige Fortrin eller Fejl gør her hverken fra eller til. Det er ikke paa Grund af de første, at vi skylder vore gejstlige Foresatte Ærbødighed og Lydighed, som Børnene lærer i deres Katekismus, og derfor kan heller ikke de sidste være en Grund til at nægte dem det. Det vilde være hæretisk og skismatisk Fremgangsmaade og svække det Sammenhold, vi netop i den hellige Messe beder om som et af de største Goder for Kirken.

Denne Devotion for Biskoppen er saa gammel som selve Kirken. Derom vidner den hellige Ignatius, der døde som Martyr i Aaret 107.

Vidnet og Vidnesbyrdet

Denne Ignatius, hvis Fest Kirken fejrer den 1. Februar, var Biskop i Antiokien i Syrien. Han var selvste Apostelfyrsten Petri anden Efterfølger. Her kom en skønne Dag romersk Militærpolitik og arresterede den gamle Biskop. Han havde ved at forsvare den kristne Tro stødt an mod den besættende Magts antikristelige Love og blev derfor dømt til at kastes for de vilde Dyr i Arenaen i Rom. Med det Maal for Øje tiltraadte han den lange Rejse fra Syrien tværs gennem hele Lille Asien for saa fra Havnebyen Troas at blive sejlet over til Neapel. Sagen vakte Røre i de forskellige kristne Centre i Lille Asien, og Biskopperne fra de større Byer kom for at hilse paa deres ældre Kollega, der paa Forhaand bar Martyriets Glorie. Selv udnyttede han sit Ophold i en eller anden By til at adressere Rundskrivelse til de forskellige Menigheder, som han saaledes havde stiftet Bekendtskab med gennem deres Biskop eller andre Delegerede, samt til Byen Rom, som han var paa Vejen til. Der er ialt bevaret syv Breve. Fra Byen Smyrna adresseredes der fire Breve henholdsvis til de troende i Efesus, Magnesia, Tralles og Rom. Sit Ophold i Indskibningshavnen Troas udnyttede den nidkære Hyrde for ogsaa at glæde Menighederne

(Fortsættes Side 73)

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Jos. Fischlein
 Muremester
 Limfjordavej 43
 Tlf. Godthaab 8410
 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
 Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
 Tlf. 12,166 og 12,161

Anton Siegler
 Malermester
 Kingosgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENS LAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetmester
 Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12 . København L
 Tlf. Taga 573 . 574

KONGERIGET-DANMARK %
 Amaliegade 31
 C. 10093 København K Giro 2107

Stat Frank Andersens Fond
 Giro Konto 1087

Flytteforretning: „FREDERIKSHOLM“
 v. Andersen og Poulsen
 Flytning, Opbevaring og Forsendelse
 besørges med Garanti overalt i Landet
 Sjælør Boulevard 21
 Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

MIZAR *fab*
 L. E. LARSEN
 Nørrebrogade 206
 Vintersko

Vejle

Vejle Trælast & Kulkompagni
 Havnegade 22 . Telf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

LEDIG

C. V. BERG Blikkenslagermester
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
 Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

A/s Vejle Mælkekompagni
 Finesse Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
 P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

HORISONTEN RUNDT

Ugebladet indtil videre

For anden Gang under Krigen er Ugebladet blevet nødsaget til at foretage en Indskrænkning. Vi kan ikke undgaa at dele alle danske Blades Skæbne og maa spare 40 pCt. af det Papirforbrug, vi havde i 1943, hvor vi første Gang maatte til at spare.

Men som Læserne vil bemærke, gaar vi samtidig over til at sætte næsten hele Bladet med Petit. Paa den Maade er vi i Stand til praktisk talt at bringe lige saa meget Stof som hidtil. Lider Udseendet under det, og generer det ældre Mennesker med svagere Syn, har vi Lov til at haabe, at vi inden alt for længe kan vende tilbage til bedre Kaar. Det er saa lidt, at et Blad bliver nogle Sider tyndere eller tykkere. Men Indskrænkningen er et Tegn paa Tidens haarde Tryk paa alle Omraader, og Genudvidelsen skal være et lille beskedent Led i den Jubel, hvormed vi alle vil hilse Fredens Dag.

Kristendom og politisk Gerning

Professor Hal Koch har sat Sindene i Bevægelse med to Kronikker, hvori han hævder, at de Kristne bør gaa ind i det almindelige politiske Arbejde paa lige Fod med alle andre. Kristendommen giver ikke sine Tilhængere politiske Direktiver.

Med Rette fremhæves heroverfor, at Kristendommen forkynder en Moral, der er vejledende for det politiske Arbejde, selv om den ikke giver konkrete politiske Anvisninger.

Vi vil her i denne Spalte ikke komme nærmere ind paa Sagen. Men vi har en Fornemmelse af, at Prof. Hal Koch frygter, at de Kristnes Samfundsopfattelse ikke vil forstaas af dem, der ikke deler de kristne Forudsætninger. Vi kunde derved faa en politisk Spaltning langs Grænsen mellem Kristne og Ikke-Kristne. Men i denne Forbindelse henviser vi fra katolsk Side til Naturretten. Det er dens Grundsatninger, som har kristen Godkendelse. Og derfor kan vi meget vel gøre os forstaaelige for dem, der ikke bekender kristen Tro.

Katolsk Ugeblads ny Feuilleton

BRODER PETROCK vender tilbage

af S. M. C.

(1) 11

Forord

Det vilde være baade uelskværligt og utaknemmeligt, om jeg betegnede mine nære Venner, Broder Petroc, Abbeden og Subprioren som opdigtede Personer. I Stedet vil jeg nøjes med at sige, at min Fortælling her er baseret paa en Hypotese, som for Resten ikke er usandsynlig i den Verden, hvori den hører til. Men naar denne Hypotese forudsættes, saa er Resten uundgaaeligt, endogsaa de engelske Benediktinermunkes Køb af St. Brioc Klostret.

Denne Forklaring forekommer mig at være tilstrækkelig for alle, som finder den nødvendig.

1. KAPITEL

Broder Petroc laa for Døden — hvis han da ikke allerede var død.

Uden for Klostret, næppe 100 m fra den Klippe, hvorpaa det var bygget, brusede det altid urolige Atlanterhavs voldsomme Brænding mod Cornwalls Kyst, og det fine Skumsprøjt blæste som altid ind ad det smalle Cellevindue, hvori der intet Glas var. Men Bølgenes Brusen og Maagernes Skrigen kunde ikke mere forstyrre Broder Petroc, som laa paa sit fattige Leje, stille og ubevægelig, saa stille, saa det saa ud, som om det svage Aandedræt allerede var standset.

Efter en Stunds Forløb lød der Skridt paa Gangen udenfor. Døren aabnedes og Abbeden, fulgt af Sygepasseren, traadte ind i Cellen. Han var en høj, værdigt udseende Mand, endnu i sin bedste Alder; men hans Pande var dog furet af Rynker, og Haaret var hvidt som Sne, thi det var strenge og vanskelige Tider, og Abbeden havde haft mangt og meget at kæmpe med. Han traadte hen til den Syge med sammenknebne Læber og kastede et undersøgende Blik paa den stille Skikkelse. Efter et Øjebliks Forløb lagde han sin Haand paa den syge Broders Puls og derefter paa hans Hjerte. Han gjorde hastigt Tegn til Sygepasseren og knælede ned:

»Fra Dybet raaber jeg til dig, Herre ...«, bad han, og der var en umiskendelig Klang af Lettelse i hans Stemme. Broderen knælede straks ned og bad skiftevis med sin foresatte Bønnen for den døde færdig.

Derefter rejste Abbeden sig, vendte sig fra den døde og sagde med meget bestemt Stemme:

»Bed Prioren ringe Brødrene sammen, og bed Sakristanen have Stenen og Mørtlen parat, saa vi hurtigt kan faa Hvælvingen lukket til. Lægbrødrene skal gøre Baadene klar til Start, det er bedst at faa Broder Procurator til at have Opsyn dermed. Faa selv to unge Munke herind og bær saa vor afdøde Broder ned i Kirken. Vi maa begrave ham med det samme, og derpaa, saa hurtigt som muligt, ro ud til Long Island; thi det staar mig klart, at vor eneste Chance for at bevare vort Liv bestaar i, at vi gemmer os i Hulerne paa Øen, indtil de værste Uroligheder er drevet over. Med Guds naadige Bistand er vi vel saa allerede om et Par Uger i Stand til at kunne vende tilbage hertil og fuldende Broder Petrocs Begravelsesceremonier paa passende Maade. Desuden,« tilføjede han, da han saa Sygepasseren vende sig for at gaa, »saa maa I finde Broder Kantor og bede ham skrive et Dokument med vor afdøde Broders Navn og Datoen for hans Aflægelse af de evige Løfter. Bed ham ogsaa skrive, at han døde Aftenen, før han skulde være præsteviet. Jeg maa imens se at faa gemt vore faa Værdigenstande bort.«

Abbeden ilede hastigt ud af Cellen, fulgt af Sygepasseren. Han var ikke kold og hjerteløs, som det nu kunde se ud til, men han havde haft saa mange Vanskeligheder og Prøvelser igennem lang Tid, saa at selv det taalmodigste Menneske

BRODER PETROCK vender tilbage

Ugebladet venter sig meget af denne Roman. Den udkom i England kort før Krigen og vakte megen Opsigt. Bag Bogstaverne S. M. C. skjuler der sig en engelsk Dominikanerinde, der ved denne Debut viste sig som en betydelig Forfatterinde. Handlingen griber Læserne fra første Side og holder dem fangne til sidste Blad.

Første Kapitel foregaar paa Reformationstiden, men Resten af Bogen i vor Tid da »Broder Petrock vender tilbage«.

vilde have haft svært ved at bære dem. Og saa var Br. Petrocs pludselige Sygdom og Død kommet ham højest ubejleligt. For det var i Dag den 14. August 1549.

To Dage tidligere sad Abbeden ved sit Arbejdsbord i sit Værelse i den nordlige Fløj af Klosteret. Døren stod aaben, og fra sin Plads kunde han se Munkene ved deres Arbejde. En rund, smukt dekoreret Kalender med en detailleret Plan over Stjernebillederne viste Datoen den 12. August, og det Herrens Aar 1549. I den brede Vindueskarm sad 3 Mænd, usle og elendige at se til, som med voldsom Iver kastede sig over nogle store Postejer og Klosters hjemmebryggede Øl. Og alt imens bombarderede Abbeden dem med Spørgsmaal.

»Det gik os ellers lige saa godt,« sagde de mellem Bidderne. »Vi haavde faaet taget Launceston og havde faaet gengældt Forræderen Greville Kylters og de andres Død sidste Aar. Men saa blev vi slaat af Marken af Kætterhæren ved St. Marys Clyst. Mændene fra St. Brioc By stod paa venstre Fløj og paa en eller anden Maade blev vi afskaaret fra de andre. Vi kom i Kamp med en Flok, der var mindst 3 Gange saa stor som vor egen, og efter nogen Tids Forløb maatte de faa af os, som var tilbage, vige for den store Overmagt. Kætteerne følger tæt efter os, og derfor drejede vi af her ved Landsbyen for at raade Dem og Brødrene til at skynde Dem til Hulerne paa Long Island og skjule Dem der, indtil Stormen er ovre.«

»Vi er jer og jeres Kammerater meget taknemlige, fordi I husker os midt i jeres egne Vanskeligheder. Jeg vil omgaende træffe Forholdsregler til at bringe alle mine Medbrødre her i Sikkerhed.«

Abbeden rejste sig, gjorde Tegn til Gæste-Pateren, som ventede udenfor, at han skulde tage sig af de 3 fremmede, og ilede saa til Broder Procurators Værelse for at begynde Forberedelserne. Egentlig bagpaa ham var disse fremmedes Oplysninger ikke kommet, thi igennem adskillige Aar havde Forholdene været meget vanskelige.

At St. Briocs Abbedi stadig var i sine lovlige Herrers Eje, kom af, at det var et lille og fattigt Kloster, som tilmed laa meget ensomt paa en trist Odde paa Cornwalls Kyst. Selve Klosteret var en beskeden Bygning, opført af raa Kampesten. Det laa langt fra Alfarvej, og den nærmeste By var Polgarth, 8 km derfra.

Klosteret var bygget højt oppe paa en Klippe, men mod Øst og Vest sænkede Landet sig pludselig i to lave og lune Dale, gennemstrømmet af smaa hurtige Floder.

Den Slags Dale findes alle Vegne hele Kysten op. Den vestlige tilhørte Munkene, som holdt Køer og Faar dér og bestræbte sig for at

dyrke tilstrækkeligt med Korn og Grøntsager til Klosters Behov. I den østlige var der en hel Landsby, hvori der boede nogle mærkelige uciviliserede, tavse Mennesker, som levede af at bryde Skifer, hvoraf der fandtes Masser i Egnen. De adlød kun Munkene, naar det passede dem, men elskede dem for øvrigt meget højt. Hans Majestæts Udsendinge havde aldrig hørt noget om Abbediet, for Biskoppen i Exeter havde diplomatisk »glemt« dets Eksistens, naar han udfyldte Listen over Klostrene i sit Stift; det var hverken stort

eller rigt nok til at friste en Angiver; desuden var alle Beboerne i Omegnen Katolikker, og en Cornwallmand forraader aldrig nogen af sine egne til en fremmed fra andre Dele af Landet. Derfor levede Munkene i Fred og var gode Hyrder for Folkene i Landsbyen, som om England stadig anerkendte Paven i Rom. Der var kun sket en enkelt Ændring af Betydning, da der fra Rom kom en særlig Bemyndigelse til Abbeden, som fik biskoppelig Fuldmagt til at præstevie sine egne Munke.

(Fortsættes)

Om at ligge i Sengen

af G. K. Chesterton

Et muntert lille Essay med Perspektiver

Det vilde være en helt fuldendt og ophøjet Beskæftigelse at ligge i Sengen, hvis bare man havde en kulørt Blyant, der var saa lang, at man kunde tegne paa Loftet. Desværre plejer saadan en ikke at høre med til Husgeraadet. Selv tror jeg, at Sagen kunde klare ved Hjælp af diverse Spande Maling og en Kost. Men hvis man tog fat paa virkelig fejende og mesterlig Vis og lagde Farverne paa i store Strøg, kunde den dryppe ned i ens Ansigt i Strømme af rige og blandede Kulører ligesom en mærkelig, eventyrlig Regn, og det kunde have sine Ulemper. Jeg er bange for, at det vilde blive nødvendigt at holde sig til sort og hvidt i denne Form for kunstnerisk Komposition. Hertil vilde det hvide Loft egne sig glimrende, og faktisk kan jeg ikke tænke mig noget som helst andet, man kan bruge et hvidt Loft til.

Hvis ikke jeg havde haft den skønne Oplevelse at ligge i Sengen, vilde jeg aldrig have opdaget det. I Aarevis har jeg søgt efter en ledig Plads i et moderne Hus, som man kunde tegne paa. Papir er alt for smaat til enhver virkelig allegorisk Komposition — som Cyrano de Bergerac siger: »Il me faut des géants«. Men naar jeg prøvede paa at finde disse rene, aabne Steder i de moderne Værelser, vi alle bor i, blev jeg bestandig skuffet. Jeg fandt en endeløs Samling af smaa Genstande, der hang som et fintmasket Forhæng mellem mig og mit Hjertes Begær. Jeg undersøgte Væggene og opdagede til min Overraskelse, at de allerede var dækket med Tapet, og jeg saa, at Tapetet allerede var dækket med højst uinteressante Figurer, som allesammen indtil Latterlighed lignede hinanden. Jeg kunde ikke forstaa, hvorfor et og samme ganske

vilkaarlige Symbol (saa øjensynligt savnede enhver religiøs eller filosofisk Mening) saaledes skulde være stænket ud over mine pæne Vægge ligesom en Slags Børnekopper. Jeg tror, at Biblen hentyder til Tapet, naar den siger: »Brug ikke forfængelige Gentagelser, saaledes som Hedningerne gør det«. Overalt vandrede jeg fortabt omkring med min Blyant og min Malerpensel og saa, at andre paa uforklarlig Vis havde været der i Forvejen og havde ødelagt Væggene, Gardinerne og Møblerne med deres barnagtige og barbariske Mønstre.

Intetsteds fandt jeg en virkelig aaben Plads til mine Skitser før denne Lejlighed, da jeg forlængede den Øvelse at ligge paa Ryggen i Sengen ud over dens rette Grænser. Da ramte Lyset fra hin hvide Himmel mine Øjne, Lyset fra hint Væld af intet andet end hvidt, som næsten er en Definition af Paradiset, eftersom det betyder Renhed og Frihed tillige. Men ak, som alle Himle ser den nu, hvor jeg har fundet den, ud til at være uopnaelig; den ser mere streng og mere fjern ud end den blaa Himmel udenfor Vinduet. Thi min Idé om at male paa den med den børsteprydede Ende af en Pensel er blevet forkastet — af hvem angaar ikke Sagen — og endogsaa mit Ændringsforslag at stikke Penslens anden Ende ind i Ilden paa Komfuret og lave den til et Stykke Trækul har ikke fundet Tilslutning. Og dog er jeg vis paa, at det var fra Personer i min Stilling, alle de originale Inspirationer kom til at dække Paladsernes og Katedralernes Lofter med en Tumult af faldne Engle og sejrende Guder. Jeg er sikker paa, at det kun var, fordi Michelangelo var optaget af den gamle, hæderfulde Beskæftigelse at ligge i

Sengen, at han nogensinde blev klar over, hvordan Loftet i det sextinske Kapel kunde gøres til en forfærdende Efterligning af et guddommeligt Drama, der kun kunde udspilles i Himlen.

Den Holdning, som nu er den almindeligste overfor Skikken at ligge i Sengen, er baade hyklerisk og usund. Blandt alle Kendetegn paa Modernitet er ingen mere truende og farlig end Forherligelsen af meget smaa og andenrangs Sager angaaende Livsførelsen paa Bekostning af meget store og primære Ting. Er der noget, som er værre end den moderne Svækkelse af de store moralske Principper, saa er det den moderne Styrkelse af de moralske Petitesseer. Det anses f. Eks. for mere fatalt, at en Mand beskyldes for daarlig Smag, end om han beskyldes for daarlig Moral. Renligheden er i vore Dage ikke blot gjort til en Slags Guddom, men den gøres til noget væsentligt, mens Gudelighed betragtes som en Svaghed. En Forfatter kan angribe Ægteskabet, naar blot han ikke giver et forkert Billede af de selskabelige Former, og jeg har truffet pessimistiske Ihsen-Dyrkere, der ansaa det for urigtigt at drikke Øl, men ganske i sin Orden at drikke Blaa-syre. Det gælder især om Hygiejnen, specielt i Sager som denne om at ligge i Sengen. I Stedet for paa rette Vis at betragte dette som noget, der drejer sig om en rent personlig Bekvemmelighed, er mange kommet til at betragte det som hørende til den væsentlige Moral, at man skal staa tidligt op om Morgen. Det er rigtigt, at det har sin Plads i den praktiske Klogskab, men der er intet godt ved det og intet ondt ved det modsatte.

Gniere staar tidligt op om Morgen, og man siger mig, at Indbrudstve staar op Aftenen i Forvejen. Det er vort Samfunds store Fare, at alle dens mekaniske Ting bliver mere og mere urokkelige,

medens dens Aand bliver mere og mere flydende. Et Menneskes mindre Handlinger og Arrangementer burde være frie, bøjelige og skabende. De Ting, der skulde være uforanderlige, er hans Principper, hans Idealer. Men hos os er det modsat: vore Meninger ændrer sig bestandigt, men vort Frokostbord forandrer sig ikke. Jeg vilde derimod sætte Pris paa, at Mennesker havde stærke og rodfæstede Begreber om Verden, men hvad deres Frokost angaar, lad dem saa sommetider spise den i Haven, sommetider i Sengen, sommetider paa Taget og sommetider i Toppen af et Træ. Lad dem diskutere ud fra de samme, fastslaaede fundamentale Principper, men lad dem gøre det i Sengen eller i en Baad eller en Ballon. Denne foruroligende Vækst af gode Manerer betyder, at der lægges alt for stærkt Eftertryk paa de Dyder, som den blotte Skik og Brug kan sikre, og alt for lidt Eftertryk paa de Dyder, som Skik og Brug aldrig kan sikre, en inspireret Fromheds eller en inspireret Oprigtigheds pludselige og straalende Dyder. Hvis dette bratte Kald nogensinde rettes til os, kan vi ikke mestre det. Et Menneske kan vænne sig til at staa op Klokken fem om Morgen. Men han kan ikke saa godt vænne sig til at blive brændt for sine Meninger;

det første Forsøg plejer at være fatalt. Lad os ofre lidt mere Opmærksomhed paa disse Muligheder for det heroiske og det ventede. Jeg tør sige, at naar jeg staar op af denne Seng, vil jeg udføre en Bedrift af en næsten forfærdende Dydens Kraft.

Af Hensyn til dem, der studerer den store Kunst at ligge i Sengen, maa der eftertrykkeligt anføres en Forsigtighedsregel. Selv for dem, der kan udføre deres Arbejde i Sengen (saasom Journalister), men endnu mere for dem, der ikke kan gøre det (som f. Eks. professionelle Hvalfangere), er det klart, at Fornøjelsen maa være rent lejlighedsvis. Men det er nu ikke den Forsigtighedsregel, jeg mener. Jeg mener denne: at hvis man ligger i Sengen, maa man forvise sig om, at man gør det uden nogen som helst Aarsag eller Undskyldning. Jeg taler naturligvis ikke om de alvorligt syge. Men hvis et sundt Menneske ligger i Sengen, lad ham saa gøre det uden et Fnug af Undskyldning, da vil han staa op igen som et sundt Menneske. Men ligger han der af en eller anden underordnet hygiejnisk Grund, med en eller anden videnskabelig Forklaring, kan han rejse sig fra sin Seng som Hypokondrist.

G. K. Chesterton.

Bispeboligen bag Sct. Ansgars Kirke

set fra en Synsvinkel, som
kun de færreste Kirke-
gængere kender

I VINTERENS HJERTE

Midt i Januar oplevede Vatikanet atter en af de store Audienser, akkurat som i Fredens Dage: den hellige Fader modtog godt og vel 4 Tusinde Mariakongreganister, repræsenterende ialt 42 forskellige Nationer. Blandt Deltagerne befandt sig flere Kardinaler, Biskopper og Diplomater, alle Kongreganister. I sin Tale til de store Skarer erindrede den hellige Fader til Indledning om sin egen Optagelse i Mariakongregationen for snart 50 Aar siden og fremhævede — efter en Omtale af Kongregationens Maal og Midler — de store Resultater, som var opnaaet i Tidens Løb. Den hellige Fader omtalte de store Kongregationer i Amerika, men dvælede især ved de rige Minder, der for ham knyttede sig til den store og blomstrende Kongregation, der i sin Tid eksisterede ved Sct. Michaels Kirke i München, hvor han havde tilbragt en Række Aar som Nuntius.

For nylig fejredes *Finlands Værnehelgen*, den hellige Henriks Fest i Rom ved en højtidelig Gudstjeneste i Kirken Maria sopra Minerva. I Gudstjenesten deltog foruden Finlands diplomatiske Repræsentation ved Vatikanet samt en Del i Rom boende Finner endvidere Repræsentanter for Danmark, Norge og Sverige.

▲ Vintersportens Paradis, Enge midt i Schweiz' Hjerter

*

‡ Under Messen stilles Skiene Parade opad Kirkevæggen

Vinteren har paany kastet sit hvide Dække over Landet. Og havde man end haabet, at Vinteren i Aar — hvor Restriktioner og Brændselsmangel lægger en klam Haand paa alt og alle — var gaaet Danmarks Dør forbi, bringer Vintersportens forskellige Grene dog Glæde og Afveksling i denne triste Tid. Mange unge sender ogsaa Tanker tilbage til de lykkelige Dage før den store Krig, hvor man frit og uhindret kunde færdes over Grænserne og »holde Vinterferie« i et af vore Broderlande.

*

Vintersportens egentlige Hjem er dog *Schweiz*, denne lille fredelige Oase midt i det brændende Europa. I de gode gamle Dage mødtes Turister fra Alverdens Lande ved de kendte Vintersportssteder i Schweiz.

← Kandersteg (Schweiz)

↑ I adskillige af Vintersportsstedernes Bjerghoteller læses der Søndagsmesse

Finlands Værnehelgen

Sct. Henrik's Domkirke i Åbo

↑ Sct. Henrik — Finlands Værnehelgen (Statue fra 15. Aarhundrede)

Åbo er Finlands ældste By og indtil Helsingfors i 1812 blev Hovedstad, var den tilige Landets største og vigtigste Stad. Byen har idag et helt moderne Præg, og af Middelalderen er kun Domkirken tilbage. Paa en stor aaben Plads, højt over Aurajoki, der strømmer midt igennem Byen, knejser den imponerende Bygning, som endnu idag bærer en Helgens Navn, den hellige Henrik.

Blandt de nordiske Helgener er *Henrik af Uppsala* utvivlsomt en af de mindst kendte. Henrik — der var Englænder af Fødsel ligesom Tysklands Apostel, den hellige Bonifatius — kom sammen med Biskop Nikolaus, den senere Pave Hadrian IV, som Missionær til Sverige og blev i 1152 Biskop af Uppsala. I 1155 deltog han i Erik

den Helliges Korstog til Finland, men blev tilbage i Finland sammen med et Antal Præster for at værne om den unge Kirke. Under Udøvelsen af sit Kald faldt han 1158 for Morderhaand og blev kanoniseret allerede Aaret efter. Katedralen i Åbo indviedes til hans Ære, og til Trods for, at den ikke er noget arkitektonisk Mesterværk, er den alligevel et imponerende Mindesmærke over Finlands første Biskop, der blev Landets første Martyr. Freskerne i Kirkens Kor viser os den hellige Henrik, der døber Finnerne ved Kuppis Kilde, og Biskop Hemmings Skrin, der staar i et af Sideskibene, gemmer nogle af Sct. Henriks Relikvier.

Tekst:
A. B.

Fotos:
Arkiv

➤ Biskop Hemmings Skrin i Åbo Domkirke

„Kun en Rest skal frelses“

Jødernes Omvendelse

Et andet Moment i Guds Verdensplan er *det jødiske Folks Omvendelse* inden vor Frelser's Genkomst. Denne Overgang til Kristendommen staar i indre og ydre Sammenhæng med Evangeliet's Forkyndelse i hele Verden. Den er ogsaa forudsagt af Profeterne i den gamle Pagt og navnlig fremhævet af Apostlen Paulus i Romerbrevet.

Hvorfor det kun bliver en lille Rest, der finder Vejen til Kristi Kirke, er hurtigt forklaret. Den langvarige Udelukkelse fra Messiasriget er nemlig *en Straf* for selvforskyldt Aandsmørke i Vantrø, for Aandstrælddom under Lidenskabers Tyranni og Hjertets Forstokkelse trods de klareste Beviser for Sandheden. I sin eschatologiske Tale siger vor Herre om sin Tids Jøder: »De skal falde for Sværdet, og de skal føres langt bort til alle Hedningerne; og Jerusalem skal nedtrampes af Hedninger, indtil Hedningernes Tider er til Ende.« (Lk. 21,24.) Fordi Jerusalem og Størstedelen af Landets Befolkning havde vraget og forkastet Frelseren, derfor fik den folkerige By ikke længere Lov til at være »Fyrstinde blandt Lande.« Den skulde ligne en Enke, der er sat til at trække lige saa længe, som Menneskenes Historie varer.

Jerusalems Ødelæggelse

I den Tid, da Verden endnu var hedensk, ydmygede og vanærede de sejrige Romere Jerusalem med den yderste Skændsel. Krigsfolkene trampede paa den af Jødernes Blod mættede Jord og trak saa Erobrerens Plov over den, for derefter at strø Forbandelsens Salt i Furterne. Saa snart Kristendommen havde afløst Hedenskabet, overtog den Israels Arv: alle Naadegaver og Fortrin, det Kald og de Opgaver, som Guds Folk i gamle Dage var blevet udmærket med af Herren, medens Resterne af den hellige By endnu stadig frembyder et Syn, der vækker Sorg og vidner om Forladthed og Afmagt. Smerten over denne triste Skæbne formindskes kun ved den Ærefrygt og Taknemlighed, hvormed Kristi Disciple helligholder Minderne om deres Frelser's Liv og Lidelser paa selve Stedet.

Ved Historiens Ophør

Først naar Kristendommens Periode i Verdenshistorien nærmer sig sin Afslutning, og Kirken er i Færd med at naa det højeste Maal

for sin Sendelse, nemlig at bringe Budskabet om Frelseren og hans Værk til hele Verden, først da begynder ogsaa Israel som den *sidste Rest af Jakobs Hus at aabne sine Øjne for Sandheden*, og at finde sin Frelse og sin Frelser. Og saa skal ogsaa Byen Jerusalem paa en for os foreløbig hemmelighedsfuld Maade tages til Naade igen af sin Gud, som ikke kan fornægte sig selv, og som forbliver tro mod sit Ord, selv om hans Ejendomsfolk blev ham utro. Han kan ikke fortryde sine Naadegaver og sit Kald.

Paulus

og Jødernes Omvendelse

Det er nu navnlig *11. Kapitel i Romerbrevet*, der giver nærmere Oplysninger om, hvad der sker ved Tidernes Ende. For at trøste de Jøder, som var gaaet over til Kristendommen, udvikler Paulus den Tanke, at den Utroskab, som de uenstridige Jøder har gjort sig skyldige i, ikke skæmmer alle Israelitter, ej heller skal den vare i al Evighed. Af gode Grunde fandt den alvise Gud sig i, at Jødefolkets Hjerter blev forhærdede. Paa denne Maade kom Evangeliet hurtigere til Hedningerne, end det ellers vilde have været Tilfældet. Og naar engang Hedningefolkene er blevet kristne Nationer, saa skal deres Eksempel blive Anledningen til, at ogsaa Jøderne lader sig vinde for den kristne Sandhed. Apostlenes Haab og Spaadom har sin Grund i Guds Udvælgelse og i hans Forkærlighed for Abrahams Efterkommere. I deres Patriarker var Jøderne jo blevet ophøjet til at være Guds Ejendomsfolk, der lignede et ædelt Olietræ, hvori Hedningerne skulde blive indpodet, ligesom Grene af et vildt Olietræ, for derved at faa Del i Frelsens Velsignelser.

Og saa skriver Paulus ordret de mindeværdige Sætninger: »Jeg vil ikke, at I skal være uvidende om denne Hemmelighed, Brødre, (for at I ikke skal være kloge i egne Tanker): at der er kommet Forhærdelse over en Del af Israel, indtil Hedningerne fuldtaligt er gaaet ind; og *saa skal hele Israel frelses*, som der staar skrevet, Befrielsen skal komme fra Sion, han skal fjerne Ugudeligheden fra Jakob, og naar jeg borttager deres Synder, er det min Pagt med dem.« (Ro. 11,26—27.) Dybt bevæget i sit Sind betragter Paulus Guds ubeskrivelige Barmhertighed mod de opsætsige og udraaber, overvældet af Beundring og Taknemmelighed: »O hvilket Dyb af Rigdom og Visdom

og Indsigt hos Gud! Hvor uransagelige er ikke hans Domme, og hans Veje usporlige!«

Som det fremgaar af det anførte Skriftsted, har allerede Profeterne i den gamle Pagt forudsagt denne Triumf af Guds Naade over et genstridigt Folk. Paulus henviser til Isajas 59,20. Der er imidlertid flere andre Steder. Lad os blot nævne Oseas 3,5: »Siden skal Israelitterne omvende sig og søge Herren deres Gud og David deres Konge, og bævende komme til Herren og hans Velsignelse *i de sidste Dage*.« Dette vil med andre Ord sige, at de vil anerkende Messias, Davids store Efterkommer, og hans Herredømme og derved faa Del i de Goder og den Frelse, han bringer.

Ahasverus

Ud fra disse og andre Steder i Biblen har de katolske Skriftfortolkere altid hævdet, at Størsteparten af det jødiske Folk engang vil slutte sig til Kristi Rige paa Jorden, medens Reformatorerne i det 16. Aarhundrede, saa vidt jeg kan se, var tilbøjelige til at nægte det. I denne Forbindelse er det interessant at iagttage, hvorledes Folkets brede Lag reagerede overfor Skriftens Antydninger og Synet af Jødernes tunge Skæbne, deres Landflygtighed og Adspredelse i alle Verdensdele, uden at deres Raceejendommeligheder kunde udviskes eller deres Religion helt forsvinde. Der opstod baade i Østen og i Vesterleden *Sagn om den evige Jøde, Ahasverus*, der jages gennem Tider og Lande, indtil han finder Ro og Fred, naar Frelseren kommer igen. Denne Sagnskikkelse er lige saa kendt og betydningsfuld som Faust. I over 200 Digterværker er hans Brøde og Straf, men ogsaa hans endelige Forløsning gjort til Genstand for kunstnerisk Behandling. Det er dybe Tanker, der paa denne Maade har faaet et plastisk Udtryk, som ikke saa let kan glemmes.

Hvornaar?

Men her er vi jo i Sagnets og Kunstens Verden. Lad os vende tilbage til den hellige Skrift og til Slutspørge: Hvad kan man slutte af dennes Spaadomme om Jødefolket? Hvad kan man sige om *Tidspunktet for Kristi Komme* ud fra dette Varselstegn? — Ikke ret meget. Man regner med 15 Millioner Jøder i hele Verden. Af dem gaar ca. 1500 hvert Aar over til Kristendommen. Det er et forsvindende ringe Antal. Foreløbigt er der slet ikke nogen Tendens til en Konversion i stor Stil. Men en saadan kan heller ikke ventes, før Profeten Elias er kommet igen. Ham skal vi høre om næste Gang. Der er kun et Træk, som er paafaldende i de moderne Jøders Liv og Færd, nemlig Forsøget

paa at samle sig og om muligt at danne en jødisk Stat i Palæstina. Lykkes dette, kan man deri se en

Forberedelse til som Nation at slutte sig til Kristus, alle Menneskers Frelser og Herre. F. K.

Ligesom Strengene paa en Citar

Det er en klog, beskeden og dog myndig Mand, der her fører Pen-
nen. »Jeg giver jer ingen Befalinger, skriver han i sit Brev (til Eferne), som om jeg var nogen. For selvom jeg er lænket i Jesu Kristi Navn, er jeg dog ikke fuldkommen i Ham. Thi egentlig begynder jeg først nu at blive Hans Discipel og taler til jer som mine Medlæringer... Men da Kristi Kærlighed ikke tillader mig at tie stille, kommer jeg jer i Forkøbet, for at tilskynde jer til at have samme Sind efter Guds Vilje. For ogsaa Jesus Kristus, vort uadskillelige Liv, er Faderens Vilje, og ligeledes er ogsaa Biskopperne, som er ansatte, over hele Verden Jesu Kristi Vilje.

Derfor sømmer det sig for jer, at følge jeres Biskops Mening, som I jo ogsaa gør. For jeres ærværdige og Gud velbehagelige Præstekolleg hører sammen med Biskoppen ligesom Strengene med Citar. Derved udsjunger jeres Samdrægtighed og harmoniske Kærlighed Jesu Kristi Pris. Enhver af jer skal være med i dette Kor i vellydende Samdrægtighed... for ligesom med een Stemme, som ved Jesu Kristi Mund, at synge for Faderen, paa det, at Han maa lytte til jer og maa erkende, ved Hvem I præsterer dette Gode nl. som Hans Søns Lemmer. Det er derfor jeres Fordel, at I udgør en upaaklagelig Enhed for derved altid at blive delagtige i Gud.

Naar jeg saaledes i kort Tid havde en saa intim Omgang med jeres Biskop, en Omgang, der ikke var menneskelig, men aandelig, hvor meget des mere maa jeg da ikke prise jer lykkelige, der er forenede med ham, ligesom Kirken er det med Jesus Kristus og Jesus Kristus med Faderen, paa det at alt maa være i Enhed og Samklang. Ingen tage fejl; hvem, der ikke befinder sig inden for Offerstedet, berøver sig selv Guds Brød. Naar to eller tre Menneskers Bøn allerede har saadan en Magt, hvor meget desmere saa Biskoppens Bøn og hele hans Menigheds? Hvem der ikke slutter sig til den, handler overmodigt og udskiller sig selv. For der staar skrevet: »Gud modstaa de hovmodige.« Lad os derfor beflitte os for ikke at modstaa Biskoppen og at være Gud underdanige.

Og jo mere man ser, at Biskoppen forholder sig tavs, desto mere skal man ære ham; for enhver, som bliver udsendt af Herren for at styre hans Hus, skal af os blive modtaget som Han, der udsender ham. Det er derfor klart, at man bør betragte Biskoppen som var han selve Herren.»

En ung Biskop

I Rundskrivelsen til de troende i Magnesia hedder det bl. a.: Siden jeres Biskop er saa ung, skal I dog

Katolsk Ugeblad's Feuilleton:

Kloster-Detektiven

af H. S.

(37)

»Aah, P. Wendelinus, det er mig saa ligegyldigt altsammen. Da jeg i sin Tid havde min første Sejr i Scotland Yard, ja da glædede jeg mig over at se mig selv lovprist i Aviserne, og over at Reporterne alle Vegne løb efter mig. Men nu, aah, det er mig saa ligegyldigt nu!«

»Jamen, hør dog engang, hvad her staar.« Præsten foldede »Sydkorset« ud. »Her staar en mægtig Artikel! Sikken Masse Overskrifter! Missionær og Detektiv! John Ballower alias Jim Battle! Br. Justus alias Harry Tyne, Harry fra Scotland Yard. Inspektør Grave fryder sig. Et Jiu-Jitsu-Stød. 75 Punds Dusør venter paa Afhentning! 118 tyvstjaalne Pund Sterling tilbage i Politiets Hænder! Ja, der er meget mere endnu!«

»Hold hellere op, P. Wendelinus. Det er Grave, der har skrevet den. Han er en Mand, der har gode Anlæg for sit Arbejde, og han vil sikkert ogsaa engang bringe det vidt. Men hvis han anede, hvor lidt jeg bryder mig om hans Skrivelser, saa vilde han nok blive helt fornærmet.

Men det faar han forhaabentlig aldrig at vide. Imidlertid, jeg har faaet nok af det altsammen! Lige saa begejstret jeg var, straks jeg begyndte med Sagen, lige saa meget væmmes jeg nu ved den.«

»Det maa jeg sige. De forbavser mig, Broder Justus! Kan De huske, dengang da De fortalte mig om Deres Tvivl om Deres Klosterkald? Dengang var det rigtig nok med begejstrede Ord, De talte om Deres tidligere Erhverv. Kan De huske, hvor jeg forgæves prøvede paa at faa Dem væk fra Deres Idéer?«

»Ja, jeg husker det nok! De talte den Dag om mine »tossed« Idé-

er, og De havde Ret. Jeg forstod det bare ikke den Dag, ikke før den Dag, da jeg fik det Slag oven i Hovedet. Da fik jeg min Forstand igen. Gud er god, og jeg er af Hjerter taknemmelig for, at han lod mig komme i den haarde Skole. Battle-Sagen var for mig en stor og ufortjent Naade. Nu forstaar jeg igen at værdsætte mit Klosterkald. Og jeg længes efter den Dag, hvor jeg for bestandig kan vie mig til Gud ved de hellige Løfter.«

»Gud være lovet,« svarede Præsten, og ellers intet andet.

SLUT

Og vor Biskop Theodor...

(fortsat fra Forsiden)

i Filadelfia og Smyrna samt sidstnævnte Bys Biskop Polykarp.

Denne Iver for Guds Sag er desmere beundringsværdig, naar man betænker, at Rejsen i sig selv allerede var et Martyrium, siden den ledsagende Politistyrke var langt fra human over for den kristne Præst. Det fremgaar tydeligt af følgende Passus, som sikkert ikke har passeret den romerske Militærcensur: »Fra Syrien og indtil Rom, saa hedder det i Brevet til Romerne, kæmper jeg mod de vilde Dyr, baade ved Dag og Nat, bundet som jeg er til ti Leoparder, jeg mener en Afdeling Soldater, som bliver endnu mere umedgørlige, naar jeg er god mod dem...«

Disse Breve er højst interessante i deres Helhed, ikke mindst paa Grund af deres dogmatiske Indhold. Jeg vil her kun fremhæve enkelte Steder, hvor denne syriske Biskop, der levede paa samme Tid som Apostlen Johannes, indskærper den Tids Kristne at holde sammen med deres Biskopper, Præster og Diakoner.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Febr.
4. S. I Højmesse:
(hvid) **KYNDELMISSE** (810-86);
2. Bøn: Søndagen Sexagesima (106), 3. Bøn: St. Andreas Corsinus (825); Præf. (514); sidste Evangelium: Søndagens (110). I de øvrige Messer:
- (violet) **SEXAGESIMA** (106-25); 2. Bøn: St. Andreas Corsinus (825), 3. Bøn: St. Ansgars Oktav (821); Præf. (521).
5. M. **St. Agathe** (826); 2. Bøn: (rød) St. Ansgars Oktav (821), 3. Bøn*).
6. Ti. **St. Titus** (828); 2. Bøn: (hvid) St. Ansgars Oktav (821), 3. Bøn: St. Dorothea ([61]), 4. Bøn*).
7. O. **St. Romualdus** (828); 2. (hvid) Bøn: St. Ansgars Oktav (821), 3. Bøn*).
8. T. **St. Johannes af Matha** (hvid) (829); 2. og 3. Bøn som Onsdag.
9. F. **St. Cyrillus af Alexandria** (hvid) (829); 2. Bøn: Oktaven (821), 3. Bøn: St. Apollonia ([56]), 4. Bøn*).
10. L. **St. Ansgars Oktav** (821); (hvid) 2. Bøn: St. Scholastica (821), 3. Bøn*).
11. S. **QUINQUAGESIMA**.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 47 77,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

ikke omgaas ham, som om han var jeres Ligemand, men vise ham al Ærbødighed, paa Grund af Gud Faders Magt, der udvalgte ham. Iøvrigt ved jeg, at jeres hellige Præster ikke tager Hensyn til hans øjensynlige Ungdom, men da de er fornuftige, har de i Gud underkastet sig ham, d. v. s. ikke ham, men Jesu Kristi Fader, som er Biskop for alle. Af Kærlighed til Ham, der elsker os, sømmer det sig, at vi adlyder uden Hyklery. For ellers bedrager man ikke den Biskop, man ser, men den usynlige Biskop bliver bedraget. I saa Henseende skal man ikke regne med Kødets, men med Gud, der kender det skjulte.

Staa sammen

Jeg vil her nøjes med at anføre endnu en Passus. Den er taget fra Ignatius' Brev til Vennen Polykarp. Ogsaa her henvender den vordende Martyr sig til Menigheden og lægger hele sin Tro og Kærlighed i sin sidste Formaning om at staa sammen.

»Læg Mærke til jeres Biskop, saa hedder det dér, for at ogsaa Gud maa lægge Mærke til jer. Jeg giver mit Liv for dem, der er Biskoppen, Præsterne og Diakonerne underdannede. Gid jeg sammen med dem maa faa Del i Gud. Staa sammen i Arbejde og i Kamp, løb sammen, lid sammen, begiv jer sammen til Ro og staa sammen op som Guds Husholdere, Bordfæller og Tjenere. Behag Ham, i hvis Tjeneste I er, fra hvem I ogsaa faar Udbetaling. Gid ingen af jer maa falde fra.« —

Der er meget mere, jeg kunde fristes til at citere, fordi det baade er gammelt og aktuelt og beviser min Paastand om, at Ærbødighed, Kærlighed og Lydighed over for vore kirkelige Myndigheder er lige saa gamle som Kirken, der iøvrigt af samme Martyr Ignatius for første Gang betegnedes som den »katske«. Men min lille Forside-Artikel har allerede mod Sædvane bredt sig over flere Sider. Maa ske Biskoppens lige overstaaede Fødselsdag samt de alvorlige Tider, vi gaar imøde, og som yder-

HERRENS Aand er over mig, thi HERREN har salvet mig; han sendte mig ud for at bringe Lægedom til Mennesker med sønderknust Hjerte, for at forkynde Frihed for de fangne og Løsladelse for de indespærrede. (Isaias 61, 1).

St. Ansgars Fest, Indgangsvers.

ligere gør vor kristne Sammenhold tiltrængt, kunde være en Anledning til at udgive Martyr Ignatius syv Breve. Den lille Pjece (paa 42 smaa Sider) vilde sikkert gøre Gavn i mange Kredse, ikke mindst i de protestantiske, hvor Autoritetsprincippet som bekendt i disse Tider savnes mere end nogen Sinde.

S. W.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 4. Febr., Kyndelmisse. Kl. 8 Reciteret Messe med Fælleskommunion. Kl. 10 Lysvielse og Procession, derefter Højmesse.

Jesu Hjerte Kirke

Fred. 2. Febr. Kl. 6 Mariakongregationernes Sonekommunion. Lørd. 3. Febr. Blasiusvelsignelse efter hver Messe. Sønd. 4. Febr. Kyndelmisse. Kl. 10 Lysvielse og Procession, derefter Højmesse.

Sakramentskirken

Fred. 2. Febr. Udtilles Sakramentet Kl. 15,30 og forbliver udstillet indtil Andagten Kl. 18.

St. Mariæ Kirke

Fredag 2. Febr. Kl. 8 Højmesse, Kl. 14,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Andagt. Sønd. 4. Febr. Kl. 10 Lysvielse og Højmesse.

St. Andreas Kirke

Fred. 2. Febr., Tilbedelsen bortfalder. Lørd. 3. Febr. Blasiusvelsignelse efter Messen. Sønd. 4. Febr., Kyndelmisse, Kl. 9,45 Lysvielse.

St. Antoni Kirke

Fred. 2. Febr. Kl. 20 Jesu Hjerte Andagt. Sønd. 4. Febr., Kyndelmisse, Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Lysvielse og Højmesse.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos **VALD. FOERSOM** . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

St. Therese Kirke

Sønd. 4. Febr., Kyndelmisse. Før Højmesse Lysvielse og Procession.

St. Knud Lavards Kirke

Fred. 2. Febr. Efter Messen Indvielse til Jesu Hjerter. Sakramentet er udstillet til Kl. 14. Lörd. 3. Febr. Blasiusvelsignelse før og efter Messen Kl. 7,30. Sønd. 4. Febr., Kyndelmisse, Kl. 7,30 og 8,30 stille Messe, Kl. 10 Lysvielse og Højmesse.

Efterlysning

En 80-aarig Mand i mit Sogn har tabt Forbindelsen med sin gifte Datter, hvis nuværende Navn han dog ikke kender. Hendes Pigenavn er Wanda Stefania (kaldet Irene) Kaminsky, født d. 11. Februar 1919 i Bækkeskov, Everdrup Sogn. Skulde nogen have Kendskab til vedkommendes nuværende eller tidligere Bopæl, bedes Meddelelse herom venligst sendt til

Pastor Olaf V. Sørensen,
Bjerggade 22, Køge.

K. U. K. København.

Møde Lørdag 3. Februar Kl. 19,30.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 3. Febr. Kl. 19,30 præc. stor Fastelavnsfest med Tøndeslagning og meget andet. Hvert Medlem bedes medbringe en Madpakke og evt. en Øl eller en Sodavand. Vi haaber at se alle vore Medlemmer denne Aften. Entré Kr. 1,00. Bemærk det ændrede Tidspunkt. Det praktiske Arrangement: Gr. III.

Birgittaforeningen

Sønd. 4. Febr. Kl. 8 Fælleskommunion.

Nørrebros katolske Ungdom

Mand. 12. Febr. Kl. 20 Fastelavnsfest, Tøndeslagning, Underholdning m. m. Billetter à 1 Kr. (Medlemmer 75 Øre).

R. I. P.
Vor kære, gode Fader
Pensionist
Robert Simonsen
er afgaaet ved Døden den 23. Januar 1945. *Børnene.*
Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Møbleret Værelse

Sygeplejerske søger møbleret Værelse hos katolsk Familie, helst Frederiksberg.

Billet mrk. 118 modtager Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

A/s HANNIBAL SANDER
Grundlagt 1812
Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605
Emdrup København

"Everclean"
Rensepulver
gør Badekar og Haandvask skinnende blanke uden at beskadige Glasur og Emaille
BRØDRENE DAHL A/s
Industrilbygningen . V . Tlf. Central 6586

Katolske Begravelser
Benzon aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

<p>RANDERS Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	<p>Aarhus Alfred Pihl Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	
<p>Horsens</p>	<p>MEJERIET Vesterbro Byens førende Tlf 8700 (4 Lin.)</p>	
<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vester gade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>	<p>Odense</p>	
<p>Wittrup HORSSENS TEXTILLASER</p>	<p>Alle Fynboeres Tand- tekniker hedder ESTAD. Han er Manden, man henvender sig til, naar de naturlige Tænder skal erstattes med kunstige, fordi han har den grundige, kliniske Uddannelse, der er en Forudsætning for teknisk fuldkomment Arbejde. Han har desuden Forstaelsen af, hvordan hver enkelt Patients individuelle Præg bevares gennem de kunstige Tænders naturlige Udseende. Tal Tænder med ESTAD Vestergade 79, Odense. Telf. 9782</p>	<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster JØRGEN RASMUSSEN Gjarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken</p>

Aalborg

Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301	A. Hoffmann <i>Urmager og Optiker</i> Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) <i>Briller efter Lægerecept</i> Rep. udf. nøjagtigt og billigt. Telefon 3779	Henry Hansen <i>Trikotage og Herrelingeri</i> Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 5665
M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992	Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i>	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuén, Gravensgade 2
P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgråde 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken</i>	CHR. SIMONI grundl. 1936 Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.	Hans Wiencken <i>Kastetvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		
Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581		

<h2 style="margin: 0;">Nakskov</h2>		Blikkenslager <i>Taursvej Nakskov</i> Aug. Rasmussen <i>Leverandør til Kirke og Børnehjem</i>
<i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alt til Håndarbejde. Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke
Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i>	Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> Leverandør til den katolske Kirke	Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør

Holbæk

A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039	H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A/S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital	JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

11. Februar 1945
93. Aargang
Nr. 6

Fastebestemmelser
for 1945

Bøn og Faste

St. Dominikus' Bologna

Chesterton paa Dansk

Læs vor nye Roman!

Af Støv er du kommet -

Der er en dramatisk Styrke i Askeonsdagens Ceremoni, som vender tilbage Aar efter Aar. Gives der i det hele taget noget Drama, som staar Maal med Kirkens? Askeonsdag er ingen Helligdag. Familiefaderen er paa Arbejde og Moderen i de fleste Tilfælde hjemme, og det hænder tit, at Størstedelen af Menigheden i Kirken er smaa Børn. Udenfor lyder Gadens Larm som en utaalmodig Mumlen i Guds Ører. Ceremonien er ikke lang. Der bliver udtalt nogle faa Ord over Asken af det, der for et Aar siden var viftende Palmer. »Sic transit gloria mundi«. Og saa kommer Børnene frem, og Præsten lægger dem en Tanke paa Sinde, som de endnu ikke fatter: »I vil faa jeres Glædesdage, jeres lille Livets Drama og jeres Ærgærrighed. I vil eftertrakte menneskelig Kærlighed, begære Livets Legetøj og blive skuffede, naar I besidder det. Men I med jeres lyse, klare Pander er kun Støv. Det vil Verden ikke fortælle jer, i det mindste ikke, saa længe jeres Øjne er straalende blanke. Men jeg, Guds strenge Præst, fortæller jer det nu og igen i Morgen, og naar jeres sidste Time kommer. Da vil I faa et nyt Budskab. Naar jeres Legeme skal vende tilbage til Støvet, vil I blive salvet og mindet om, at I er mere end Støv og har

et Løb at løbe og en Krone at vinde«.

Kirken siger os dette strengt, men ogsaa venligt. Den byder Tanken om Døden velkommen, men er aldrig blevet beskyldt for at være makaber i sin Lære. Den skænker de alvorligste Sjæle et muntert Sind. Er det ikke de mest tungsindige Folkeslag, der søger at forjage Tanken om Døden? Tager vi denne Tanke til os, bliver vi glade, vi bliver endogsaa i Stand til at synge, synge en Livets Sang for Gud. Vi skal dø! Det er ikke det sidste Ord, men det første. Det lykkes Kirken at bibringe de smaa Børn den Tanke, at vi skal leve i al Evighed.

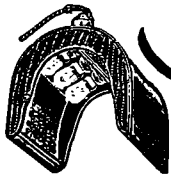
Hvordan er den Tanke faldet Mennesker ind, at vi paa en eller anden Maade er større, end vi véd. Platon fortæller os gennem Sokrates' Mund, at Livets Visdom er at lære Mennesker, hvorledes de skal dø. Denne Tanke om at lære at dø var dybt indvævet i Platons Filosofi. Hvor de famlede omkring efter Beviser for Menneskets Udødelighed! Vi kan selv finde et Slags Bevis i denne Betragtning: Eftersom Livet gaar, kan to modsatte Forhold bemærkes. Legemet naar et vist Højdepunkt, og saa gaar det ned ad Bakke; det har sin Midt-dagshøjde og svinder saa hen. Men Sjælen, hvis Morgengry la-

der vente længere paa sig, gaar stadig fremad, og ved en Helgens Død er Sjælen paa sit højeste. Er Tænkerens Tanke nogensinde skarpere end ved hans Død? Bliver Kærligheden ikke hedest, stærkest og dristigst, naar Døden nærmer sig? Man har oplevet med hellige Ordensfolk, at da Dødstimen kom til dem, brød Kærligheden til Gud frem med en saadan Vælde, som var det dens første Gry. Legemet var lænket af Døden, men den aandelige Kraft, Kærligheden, naaede sin Styrkes Højdepunkt. Var det Afslutningen? Er det Loven for det levende, at det dør, naar det har naaet sin fulde Modenhed? Selv Legemet dør, naar det er svagest. Skal hin anden Ting, Aanden, Kærligheden, kald den, hvad De vil, skal den høre op, naar den er stærkest? Nej, vi forstaar, at dette kun er et Mellemspil, og at det virkelige Liv nu først skal til at begynde.

St. Johannes skildrer os en Scene, hvor vor Herre har en dyb Samtale med St. Peter og siger til ham, at naar han bliver gammel, vil han strække sine Hænder ud, og en anden vil spænde hans Bælte og føre ham derhen, hvor han ikke vil. »Og dette sagde han for at antyde, med hvilken Død han skulde *forherlige Gud*«. Er dette ikke majestætiske Ord af hin vidunderlige Sætningsbygger, den hellige Johannes?

(Fortsættes Side 85)

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMIDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Tlf. 12,166 og 12,161

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrug. 125. Telefon Amager 4019

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Katolikker!

Sørg for, at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranser og Kistepyntninger

Frederikssundsvej 229. Tlf. Bella 1729

HORISONTEN RUNDT

Et Hyrdebrev fra Biskoppen

Biskop Suhr har i disse Dage lagt sidste Haand paa et Hyrdebrev i Anledning af Fastens Begyndelse. Det vil blive oplæst fra Prædikestolene den 1. Søndag i Fasten og offentliggøres Ugen efter her i Bladet.

Vore Mødemeddelelser

Da Ugebladets Redaktion maa slutte allerede Mandag Aften, kan det i disse Tider let ske, at vi ikke naar at bringe Aflysninger af annoncerede Møder, som rammes af en eller anden af de mange Restriktioner. Med dette Forbehold maa alle saadanne Meddelelser læses, og man gør klogt i f. Eks. ved en Telefonopringning at sikre sig, at et Møde, man kunde tænke sig at tage Del i, virkelig bliver afholdt.

De Sognepræster, der ønsker optaget Meddelelse om Fastepredikenerne i deres Kirke, bedes sende Ugebladet de nødvendige Oplysninger, saa de er os i Hænde senest Mandag den 12. ds. (Det er dog ikke nødvendigt, hvis Meddelelse har staaet i Katolsk Sogneblad).

Faste og Restriktionstid

Samtidig med at Biskoppen letter vore Fasteoplytelser, paalægger Samfundet os — tvunget af den haarde Nød — langt større Afsavn end de lette, Kirken lader os slippe for. Og dog rejser der sig for en Del af os Spørgsmaalet, om ikke vi frivilligt skal stramme Restriktionerne af Hensyn til vor Næste. Der sidder i disse Dage mange Familier og fryser. Børn og gamle er særlig haardt ramt. Men vi kender Eksempler paa, at Folk, som havde sikret sig tilstrækkeligt Brændsel, har ladet Fattigfolk hente sig et Par Sækkefuld hos dem, fordi de ikke vilde have det lunt og rart, mens andre frøs. Det var tilmed Mennesker, der ikke troede paa det kristne Broderskab, endsiog havde lært at faste fra Livets Bekvemmeligheder. Hvad skal vi saa sige?

Der er talt saa meget om, at »vi alle er i samme Baad«. En bedsk Revuevise tog Tanken op og viste, at vi godt kan være topmaalt selviske i saadan en fælles Baad i Havsnød. Men vi kan ikke være baade selviske og kristne. Nu har vi som aldrig før en Lejlighed til at vise, om vi forstaar, hvad Næstekærlighed er. Lad ikke Vinteren 1945 kunne skildres med Ordene: »Jeg var sulten, og jeg frøs — og I svarede, at ogsaa I havde Bekymringer«.

Fastetid i Krigstider

BØN OG FASTE

Vor Herre og Fasten

Da det ikke lykkedes Apostlene at helbrede den epileptiske Dreng, sagde vor Herre: »Denne Slags (onde Aander) uddrives kun ved Bøn og Faste« (Matth. 17, 20). Maa-ske det — i Betragtning af den næsten totale kirkelige Dispens fra Fasten — vil kunne interessere at se, at dengang der blev stillet vor Herre et Spørgsmaal om, hvorfor hans Disciple ikke fastede, saa svarede han, at Brudgommens Venner ikke kunde beordres til at faste, saa længe Brudgommen var hos dem (Matth. 9, 14) — og dog ventede han øjensynligt, at de frivilligt skulde faste, for han sendte dem ud for at virke Undergerninger, og antagelig var »Bøn og Faste« ikke blot fornødent til Helbredelse af Epileptikere! Og til de Ord, vi sidst citerede, føjede han, at naar Brudgommen vilde blive taget bort (d. v. s. efter hans Bortgang fra Menneskenes Verden), saa vilde de faste. Ligesaa tog han andre Steder Fasten for en given Sag (Matth. 6, 16) — »naar I faste«, saa gør det ikke paa pralende Vis, men vær tværtimod dobbelt saa muntre som ellers! Fast ikke for Menneskers Øjne, men for Guds.

Bodens Aand

Allt medens vi derfor er fri for den forskriftsmæssige, kirkeligt paalagte Faste, kan vi som trofaste Kristne slet ikke føle os fritaget for at faste paa saadanne Maader, som ikke skader vort Helbred og ikke vækker Opmærksomhed, men faktisk rummer virkelige Ofre, som er tilstrækkelige til at give os mærkbart ubehagelige Fornemmelser.

Hertil er Langefasten en særlig god Tid, fordi vi da faster i Forening med den universelle Kirke. Det er dobbelt godt for os Nord-europæere, der i saa forfærdende Grad har mistet Bodens Aand. Her er visselig noget, vi ikke tør lade ligge med den Motivering, at det ikke »svarer til nordeuropæisk Mentalitet«. Det er netop fordi vi af forskellige Aarsager har mistet Bodens Aand, at vi maa prøve paa at vinde den tilbage.

Restriktioner og Faste

Vi maa ikke narre os selv med at sige: »Vi er saamænd tilstrækkeligt bundne af paatvungne Restriktioner, der begrænser vort Forbrug af Lys og Gas, Mad og Drikke og Tobak, saa vi maa være fritaget for at foretage yderligere

Indskrænkninger.« Det er jo netop Sagen, at alle Restriktionerne er »paatvungne«. Vi ønsker at gøre noget af vor egen fri Vilje. Om man vil, kan man ofre noget, der ikke har at gøre med Ernæringen, f. Eks. Biografbesøg, og saa give Pengene til de fattige. Men jeg er nu alligevel tilbøjelig til at begynde med at tage vor Herres Ord bogstaveligt og anbefale Faste fra noget, der har med Maden at gøre — f. Eks. ingen Smaakager før Paaske! (Naa, ja — maaske Kager om Søndagen, hvis De gerne vil!) Man kan *altid* ved Maaltiderne foretage sig noget, der er svært for det kødelige Menneske, og uden at nogen har den mindste Anelse om det!

Bønnen altid nødvendig

Vi har gjort meget ud af dette Emne, fordi det er saa upopulært. Men nu kommer vi til det, der ikke kan udelades — Bønnen. Hvad enten Brudgommen var til Stede eller ej, kunde Bønnen ikke udelades. Til Tider tilbragte vor Herre hele Natten i Bøn — og jeg maa lige tilføje, at han ogsaa under sin oifentlige Fremtræden fra Tid til anden »fastede«, fordi han havde bragt sig selv og sine Disciple i en saadan Stilling, at hvis Mennesker ikke gav dem Almisser, havde de intet at købe Mad for og var glade for det Korn, de kunde samle ved Vejkanten.

Takkebøn

Naar vi taler om Bøn, mener vi ikke bare at læse eller sige Bønner. Det er udmærket at læse Bønner i en Bog eller sige dem udenad, naar man gør det omhyggeligt og ikke som en Papegøje eller som Aflevering af en Lektie. Men jeg vil straks sige — lad os ikke glemme »Taknemligheds Bøn«. Vor Herre er »taknemlig for Taknemlighed« og føler bittert enhver Utak. Da han havde helbredt de ti spedalske og sendt dem af Sted til Præsten efter deres Sundhedsbevis, sagde han ikke noget om, at de ikke var vendt tilbage for at takke ham — selv da kaldte han det »at give Gud Æren«. Først da en af dem kom og takkede, sukkede han og sagde ganske stille: »Men hvor er de ni ...?«

Klag ikke over »Restriktionerne«. Vi har meget mere end mange andre Folkeslag. Lad os takke Gud for det, vi har. Ja, selv dette er en Smule egenkærligt. Maatte vi lære at takke Gud for selve vore »Restriktioner« — for det, vi ikke kan lide. Gennem dette gør Gud

os en lille Smule mere lig med hans Søn, der »skønt rig blev fattig for vor Skyld«. Saaledes forsvinder Forskellen mellem Glæde og Smer- te næsten helt — begge er blot *no- get at takke Gud for*.

Lovprisningsbøn

Dog er »Lovprisningens Bøn« endnu bedre! Læs *Benedicite* — »alle I Herrens Gerninger, lovpris- ser Herren!« Denne vidunderlige Hymne bevæger sig igennem alle Skabningens Dele — Himle, Vinde, Sne og Is (jeg maatte ligefrem slaas med mig selv for at nævne de to sidste med muntret Sind! I Gaar fandt jeg det vistnok *første* danske Værelse, jeg har betraadt, hvor der ikke fandtes et Billede med et Sne- landskab... Naa ja, jeg er henrykt over, at der er *nogen*, som kan lide Sne), Jord, Træer, Fugle, Fisk, Mennesker — og hyder dem alle at lovprise Herren! Det lyder næsten som et Skridt ud over St. Frans' Solsang, i hvilken *han* lovpriser Gud for alle saadanne Ting. *Benedicite* behandler dem, som om de alle var levende og selv kunde pri- se Gud, og det kan de jo ogsaa blot ved at være til, ved aldrig at have syndet og ved at genspejle hans Skønhed.

Frygt ikke Skønheden! Elsk den. Vi kan ikke elske den saa højt som Gud gør, han der skabte den og be- varede den i Live for os. Lovpris ham for det! Solopgangen og en Blomst, ja ogsaa de vidunderlige Snekrystaller, Frostens Bregne- blomster paa vore Ruder. Det bli- ver helt »naturligt« at vor *første Reaktion* ved Synet af det skønne er: »Herre — jeg lover dig! Jeg takker dig!« Det kan siges eller tænkes i et Lynglimt, det behøver ikke engang at afbryde en Samtale eller et skriftligt Arbejde.

Bede bøn

Forsømmer jeg da Bedebønnen (der for alt for mange er den eneste Bøn)? Nej. Halvdelen (men ogsaa kun Halvdelen) af Fadervor er »Bede bøn« og tilmed Bøn for os selv. Men læg dog Mærke til, at det er for os selv. I Flertal. Jo vi- dere vi udstrækker vor Bøn, des bedre. Missions-Intentionerne for »Bønnens Apostolat« kunde hjælpe os her. Beder De ofte for Muham- medanerne? Det tvivler jeg paa. Men den Hellige Fader har anord- net hver Maaned i dette Aar som en Tid til at bede for Muhamme- danerne, ligesom han i Fjor vilde have os til at bede for de indfødte i Afrika. Vi lærer ogsaa en Mængde mere om Verden ved at bede saa- ledes — og lykkelige er vi, om vi beder mere, jo mere vi lærer.

Jeg vilde ønske, at vor *første Re- aktion*, naar vi hører om en Fly- veulykke eller ethvert andet Døds- fald, maa være en Bøn for dem,

der er døde. Husk ogsaa paa saa- danne Bønners »Enfoldighed« — vi behøver ikke at raabe, for at Gud skal høre os. Guds Moders Bøn: »De har ingen Vin...«, Martas og Marias Bøn: »Den, du elsker, er syg...«, Salmistens Bøn: »Alt mit Begær staar for dig, og mine Sukke er ikke skjulte for dig«. Det kan være den bedste Bøn blot at staa frem for Gud, uden Ord, men fuld af Tillid. Thi ofte »ved vi nemlig ikke engang, hvad vi rettelig skal bede om« (Rom. 8, 26), men Hel- ligaanden i os »kommer vor Svag- hed til Hjælp« og beder med Suk- ke,« som ikke har Ord behov«, og Gud, »som ransager Hjerterne« — langt dybere end vi formaar — »véd, hvad Aanden ønsker«. Jeg ønsker, at jeg med mine Ord saa- vel som med min Tavshed maa mene, hvad *Gud* mener om mig og om hele Verden. Jeg ønsker at fremsige Fadervor »med Kristi Sind- delag«, idet jeg med Bønnens Ord mener *alt*, hvad *han* mente — no- get, som saa langt overgaar, hvad *jeg* kan lægge i Ordene.

Adspredthed under Bøn

Lad os ikke ærgre os over »Ad- spredelser« i Bønnen. Tankerne springer ofte rundt som Lopper. Selv om De, ved at anstrenge Dem, kunde fæste Tankerne ved hvert Ord i en Bøn, vilde det stadig være Dem selv og Ordene, De tænkte paa, mere end De talte direkte til Gud. Hvis der kommer en virkelig Adspredthed, saa De helt holder op med at tænke paa Deres Bøn, saa *bed angaaende selve Adspredthe- den*, saa snart De bemærker den — hvis De f. Eks. kom til at tænke paa Kulde og Brændsel, saa bed i Hast for dem, der slet ingen Brænd- sel har og fryser mere end De! Paa den Maade bliver De ikke *besejret* af Deres flygtige Natur, og De *faar* Sejr over Djævelen (hvis han var indblandet i det...), for De bruger selve den Afsporing, han kom med, som Emne for Deres Bøn.

Man behøver heller ikke at *kom- me igennem* en Bøn — ikke engang Fadervor — hvis man mærker, at man er »i Kontakt« med Gud, har faaet Fred, har »opnaaet hvad man ønsker« efter blot et Ord eller to. De kender jo nok den gamle Kone oppe i de franske Bjerge engang i det 16. Aarhundrede« Folk var for- argede, fordi hun ikke kunde sige Fadervor. »Hvor er hun dog uvi- dende! Saa meget skulde hun da kunne!« Det kunde hun ogsaa, men hun kom aldrig længere end til de første to Ord, fordi hun begyndte at græde af Glæde over, saa god Gud er, at han selv kalder sig vor Fader. Paa samme Maade kan i Hil dig, Maria Ordene »velsignet er du iblandt Kvinder« føles saa dybt, at man siger Resten af Bønnen uden at vide det. Det gør ikke no- get. Guds Moder véd, at det er

sandt, og takket være os fyldes hele Himlen af hendes stedse for- nyede Takkehymne til Gud.

Jeg har ikke sagt noget om Me- ditationen eller om mange andre Emner, der staar i Forbindelse med Bønnen. Det jeg har ønsket at sige er 1. at selv en *saare god* Bøn ikke er noget svært, og 2. at Fasten er særlig bestemt til at være en Bøn- nens Tid. Jeg tilføjer, at Bod gør Bønnen endnu lettere, fordi den frigør os fra vor Egenvilje, og den bedste Bestanddel i al god Bøn er, at vi af Kærlighed giver os hen i Guds Vilje. Hvis Bønnen er »Opløf- telse af Sind og Hjerter mod Gud«, saa foretages denne Opløftelse mest af alt af Gud selv. Vi kan ikke skub- be os selv op til Himlen, men *han* kan løfte os derop — eller for at sige det omvendt (som Menneske- voldens Mysterium faar os til at sige det), han kan komme hele Vejen ned og skabe en Himmel paa vor Jord — i vort Jeg. »Komme dit Rige — som i Himlen, saa og paa Jorden«. Jeg er hin Jord — hint fattige Støv! Men naar Gud ved sin Naade træder ind i mig, saa er jeg hans Himmel.

Netop nu!

Of mit sidste Punkt er dette, at i Tider som vore, *maa* vi bede. Jeg ser megen god Vilje i Verden — men ikke nær nok, og jeg ser lige saa meget Partigænger-Had føre til lige saa megen Løgn som nogen- sinde. Jeg hører om ærligt udtænk- te og maaske ogsaa kloge Planer for Verdens Forbedring, men hvor ringe folkelig Tilslutning er der ikke til dem! Hvor er der dog liden vir- kelig beslutning Vilje til *personligt* at blive af med Begærlighed, Selv- dyrkelse og endnu værre Ting. Verden er ikke blevet omvendt i sit Hjerter, og før dette sker vil kloge Planer og venlige Ønsker ikke føre til noget. Hvorledes skal vore »halvfjerdsindstve Gange syv« Djævle blive besværget? »Den Slags uddrives kun ved Bøn og Faste.«

C. C. Martindale S. J.

Frank Andersens Fond

Fondet har modtaget:
Frk. J. Banzon, Odense ... 100,00
Tidligere indkommet 7099,35
Ialt: 7199,35

Hjertelig Tak! Det var en god Begyndelse paa Jubilæumsaaret! Lad denne gode Begyndelse virke ansporende for alle Fondets Ven- ner, saa Fondet netop i Aar — til Trods for de onde Tider — maa nærke Interesse og Velvilje fra alle Sider. At støtte Fondet er at støtte en god Sag! Send Bidrag til Frank Andersens Fond (Niels Frederik- sen, Skjulhøj Allé 67, 1. tv., (Van- løse), Postgiro 1087.

Faste- bestemmelser

for Aaret 1945

Paa Grund af Krigen gives der atter i Aar en særlig vidtstrakt Dispens for Faste- og Abstinenspligten, saaledes at der kun fastes to Dage i indeværende Aar, nemlig Askeonsdag og Langfredag. Abstinenspligten indskrænkes til Askeonsdag samt til alle Aarets Fredage. Onsdage og Lørdage i Tamper-tiderne er altsaa hverken Faste- eller Abstinensdage.

I. Enhver bør ifølge gammel Skik i Fastetiden efter Evne bidrage med en *Almisse* til Vikariatets kirkelige Institutioner. Denne Almisse nedlægges i de Bøsser, som med Paaskrift *Fastealmisse* vil være at anbringe bekvemt og synligt i alle Kirker og Kapeller. Straks efter Fastetidens Ophør indsendes Beløbene til Vikariatet. Hvis nogen ikke er i Stand til at yde en saadan Almisse, bør vedkommende hver Søndag i Fastetiden bede en Bøn for Kirkens Anliggender.

II. FASTEBUDET foreskriver, at der paa Fastedage kun maa spises eet solidt Maaltid, eet mindre, samt om Morgenen en Smule Brød til Morgendrikken.

III. ABSTINENSBUDET forbyder paa Abstinensdage Nydelsen af Kød, men ikke af Kødsuppe samt Retter, hvortil Flæsk, Fedt eller Blod er benyttet, og som kun i uvæsentlig Grad indeholder Dele af Kød. Disse Retter saavel som Kødsuppe er dog forbudt paa Langfredag.

IV. I alle Sognekirker skal der i Fastetiden saavidt muligt holdes en særlig ugentlig *Fasteandagt* med Prædiken om fundamentale Tros-sandheder. Andagterne skal slutte med sakramental Velsignelse.

V. I den *lukkede Tid* fra Askeonsdag til Paaskedag og i Advent maa højtidelige Bryllupper (*Messebryllupper*) ikke finde Sted. I Fa-

stetiden bør de troende ogsaa afholde sig fra *Dans* og fra Deltagelse i støjende offentlig Forlystelse.

VI. Tidsrummet for Opfyldelsen af Kirkens Bud om Modtagelse af *Paaskekommunionen* fastsættes fra Passionssøndag til Kristi Himmelfarts Dag, og for Katolikker, som har særlig langt til Kirke, til 2. Pinsedag. De troende bør opfylde denne Paaskepligt i deres Sogne-

kirke; hvis de modtager Paaskekommunionen i en anden Kirke, bør de give deres Sognepræst Underretning derom.

Disse Fastebestemmelser skal oplæses i alle Vikariatets Kirker og Kapeller.

København, den 30. Januar 1945.

✠ THEODOR SUHR
Apostolisk Vikar.

Katolsk Eschatologi VI

TO VIDNER

Ved Tidernes Ende skal Jøderne finde Vejen til Kristi Kirke. Det er den Rest, som Apostlen Paulus taler om, og det er den Kendsgerning, vi sidste Gang forsøgte at belyse. Spørger man nu, *hvorfor* det sker, kan man svare med de faa Ord: det er Guds Kærlighed, der holder, hvad den har lovet. Men som Herren plejer, benytter han ogsaa her naturlige Faktorer, hvortil han knytter sin Naade.

Den indre Forberedelse til Jødernes Omvendelse

Lyttér vi til, hvad St. Paulus siger om Jødernes Overgang til Kristendommen, saa er Aarsagen denne: Guds gamle Ejendomsfolk overbeviser sig efterhaanden om *den store Barmhjertighed, som Herren viser de hedenske Nationer ved at føre dem til Kristus, og bliver saaledes ægget til Nidkærlighed*. Det kan ikke lukke sine Øjne for den Kendsgerning, at tidligere Afgudsdyrkere nu som Kristne tror paa den samme almægtige og evige Gud, som Jøderne selv. Ja, Jesu Disciple overholder de samme hellige Bud, som Gud havde givet Moses, skrevet paa to Stentavler. De beder og synger de samme Davids-salmer, som høres i de jødiske Synagoger. De staar under den samme paafaldende guddommelige Beskyttelse, Hjælp og Velsignelse, som det israelitiske Folk i sine bedste Tider kunde glæde sig ved. Den Slags Iagttagelser kan ikke være uden dybtgaaende Virkninger. Nedbøjet af al den aandelige og legemlige Elendighed, hvormed Guds Retfærdighed i det lange Løb har tugtet sit Folk for dets Brødes Skyld, og i Bevidstheden om sin egen Hjælpeløshed og Afmagt lærer det at forstaa, hvor stor den Kærlighed er, som Gud viser alle Mennesker i Jesus Kristus, og dermed vaagner Længslen efter at faa Del

i den Frelse, som Herren skænker Verden i Troen paa Guds Søn.

De to Vidner

Dette er nu den indre Forberedelse til Jødernes Omvendelse. Men der kommer endnu en anden Faktor til, som er mindst lige saa iøjnefaldende som den første. Herren over Livet og Døden, over Tiden og Evigheden sender *to Vidner*, klædte i Bodsdragt, og lader dem profetere i 1260 Dage. De er saa hellige og fyldt med Aandens Visdom og enestaaende Livskraft, at de ligner de to Olietræer og de to Lysestager, som staar for Jordens Herres Aasyn. De er udstyret med saa stor Magt og Myndighed, at naar nogen vil gøre dem Fortræd, saa udgaar der Ild fra deres Mund og fortærer deres Fjender. De har Magt til at lukke Himlen, saa der ikke falder Regn i den Tid, de profeterer. De har ogsaa Magt over Vandene, saa de kan forvandle dem til Blod, og Magt til at slaa Jorden med alskens Plage, saa tit de vil. (Joh. Aab. 11, 3—11).

Den ene af de to Vidner er Israels *mægtige Profet Elias*, der levede og virkede i det 9. Aarhundrede før Kristus. Som bekendt døde han ikke, men blev bortført i en Ildvogn. Hvor han lever, ved vi ikke, men efter Skriften og Traditionen skal han vende tilbage og ved sit Eksempel og Ord overvinde Jødernes Modstand og føre dem til Kristus. Det andet Vidne kan ikke med samme Sikkerhed identificeres som Elias. Flere Navne nævnes: Moses, Jeremias, Johannes Evangelist, men den almindelige Opfattelse hos Kirkefædrene og Teologerne gaar ud paa, at det er *Henok, Adams Efterkommer i syvende Led*. Hans Opgave bliver det ved sin Prædiken at opfordre alle de Hedninger, som endnu er tilbage, til Bod og Omvendelse. Dette er i (Stultes Side 85)

Bologna — en af Norditaliens betydeligste Byer — ligger i en frugtbar Egn ved Appenninernes Nord-fod paa det centrale Sted, hvor de store Veje mellem Veneto og Toscana, Lombardia og Romagna krydser hverandre. Ældgammel er Staden; Etruskerne grundlagde den og kaldte den Felsina, mens de keltiske Bojer døbte den Bononia. Under Romerriget var den af stor Betydning paa Grund af sin Beliggenhed ved Via Emilia, den store Vej, som Konsul Aemilius Lepidus anlagde Aar 189 f. Kr. Efter Romerrigets Undergang gik Bologna tilbage, hvorimod det nærliggende Ravenna, hvor Eksarkatet havde Sæde, blomstrede op. Karl den Store erobrede Bologna fra Longobarderne og gjorde den til en Fristad. Middelalderens gjorde Byen stor og kendt, og fra denne Periode stammer det berømte Universitet. Tusinder af Studenter strømmede til fra alle Verdensbjørner og gennem flere Aarhundreder vedblev Bologna at være uden lærde Slæde.

Og Bologna blev den hellige Dominikus' By. Den buser ikke blot Relikvierne af »den store Lærere« — som Dante kaldte

Krigen nærmer sig

BOLOGNA

den hellige

Dominikus' By

Den hellige Dominikus' Statue

« Helgenens Marmorsarkofag i San Domenico i Bologna

ham — men her findes tillige de skønneste Værker, som Kunsten har frembragt til hans Ære.

Paa en af Byens mest maleriske Pladser, Piazza Galileo, staar Basilikaen San Domenico, rejst i første Halvdel af 13. Aarhundrede paa det Sted, hvor den lille Kirke San Nicola delle Vigne laa. Her var det, al Dominikus og hans Prædikebrødre slog sig ned i 1219, og her var det, at Ordenens første Generalkapitel afholdtes, hvor de antog en Tiggermunkeordens Levevis. Hurtigt var Prædikebrødrenes Antal vokset, og Dominikus rejste meget omkring, men vendte altid tilbage til Bologna, hvor det Kloster stod, som han ønskede skulde være Forbillede for alle de øvrige. Paa det andet Generalkapitel, som Dominikus ligeledes aabnede i Bologna Pinsedag 1221, blev Ordenslovgivningen afsluttet, og Ordenen inddelt i fem Provinser. I Slutningen af Juli samme Aar rejste Kardinal Hugolin, den senere Pave Gregor IX. Del blev hans sidste Rejse; i August vendte han tilbage til Bologna og døde her kort

efter. I 1234 blev den helgenkære, og han hviler nu i en prægtig Marmorsarkofag, som af San Domenico, der slaar til af Kirkens Kapeller. Relikviekapillet & et Mesterværk af højst kunstnerisk Værd, og adskillige af Kændens store Mænd — bl. a. Michelangelo — har været med til at skabe det.

Et andet Mesterværk i San Domenico er den bemærkede Buste (i farvet Terracotta) af den hellige Dominikus i Legas størrelse. Den store Ordensstille læser i en Bog og bærer den smukke Ordensdragt, der falder i rolige naturlige Folder. En gammel Beretning ved endvidere at fortælle, at Figuren i højre Haand har haft en Lilje, der dog ikke mere findes. Helgenens Ansigt er brunet af Sol og hans Træk bærer Præg af Fødsland og Stykke.

Kort før Italiens Indtræden i Krigen blev saavel den hellige Dominikus' Relikvier som den store Statue af Helgenen bragt til et specielt bombesikkert Rum i søvne Do-minikanerklosteret i Bologna's gejstlige Overfytningen. Overfytningen skete under stor Bojdsidelighed og under Deltagelse af Bologna's gejstlige og verdslige Forhaandling om at bevare begge dele i et værdifuldt Minder om den store Helgen.

A Udsigt fra Flyvemaskine over det gamle Bologna — Lærdomens og den hellige Dominikus' Sted

INDTIL VIDERE

Tekst:

ANTONIO GUIDO

*

Fotos:

ACADEMIA

Under Opholdet i Rom i sidste Uge er Præsident Roosevelts personlige Raadgiver Harry Hopkins blevet modtaget i Privataudiens af den hellige Fader. Audiensen varede et Par Timer, og Hopkins var ledsaget af Roosevelts Udsending til Valikamet Myron Taylor.

General de Gaulle har udmævnt Professor Jacques Maritain til Frankrigs Gesandt ved den hellige Stol.

Under et Luftangreb paa München for nylig er bl. a. den berømte Michaelskirke — ifølge Meddelelser til Dagspressen — blevet ramt af flere Fuldruffere.

«Relikvier — indeholdende den hellige Dominikus' Hoved — i San Domenico

BRODER PETROCK vender tilbage

af S. M. C.

(2)

Men en Dag sivede det igennem, selv til dette afsides liggende Sted, at Humphrey Arundell var ved at samle en Flok Cornwall-Mænd, og at disse vilde marchere til Devon for at jage Kongens Mænd dér paa Flugt. De var nemlig kommet til Egnen for at gennemtvinge, at Cornwall-Folkene i Fremtiden bad deres Bønner paa Engelsk og ikke længere paa Latin, og det skønt Cornwall'erne var langt mere fortrolige med latinsk end med engelsk Tunge. Derfor samlede St. Brioc-Landsbyens Folk alt, hvad der kunde anvendes som Vaaben, og sluttede sig til Arundells Hær, 10,000 Mand, som marcherede øst-paa.

Lige straks havde alt tegnet sig lovende for dem, men ved St. Marys Clyst vendte Lykken sig for første Gang. Brioc-Mændene led et stort Nederlag og maatte trække sig tilbage i Retning af deres Hjemstavn, skarpt forfulgt af en fjendtlig Flok. Senere splittedes den katolske Hær helt, og Resterne af den flygtede til Launceston, forfulgt af Kongens Mænd, som var fast besluttet paa een Gang og for alle at knække Cornwallmændenes Vilje og udrydde deres katolske Religion. --

Da Abbeden vilde gaa hen til Br. Procurators Værelse, gik han forbi Døren ind til Kirken. Men netop i samme Øjeblik lød der et dumpt Fald og et undertrykt Skrig fra Guds Moders Kapel. Abbeden aabnede Døren og kiggede ind. Paa Gulvet laa Diakonen Petroc, tilsyneladende livløs. Stakkels Fyr! Nu maatte han igen have sin Præstevise udsat, og han havde jo allerede maattet vente paa den i et Par Aar over Tiden.

Abbeden ilede hen mod den syge; men netop samtidig kom Sakristanen, som ogsaa havde hørt Støjen, ilende til.

I Forening løftede de Broder Petroc op; han var stadig uden Bevidsthed; kun det svage Aandedræt tydede paa, at han endnu var i Live.

»Vi maa hellere bære ham op i Sygeværelset«, sagde Abbeden, »og Br. Sygepasser maa prøve, saa hurtigt som muligt, at faa ham paa Benene igen; for vi er alle nødt til snarest at forlade Klostret.«

De bar forsigtigt den syge til Sygeværelset, og kort efter kom Sygepasseren til Stede. »Se at faa ham

all right igen i en Fart,« sagde Abbeden. »Han har nok faaet et Chok i Eftermiddag, da der kom Bud fra hans Fader med Besked om, at begge hans Brødre var faldet ved Launceston! Stakkels Br. Petroc; det var en sørgelig Tidende!«

Abbeden forlod nu hurtigt Sygecellen og skyndte sig hen til Procuratorens Værelse. Det var nødvendigt omgaaende at evakuere Klostret og at sørge for tilstrækkelig Proviant til, at Munkene kunde klare sig i nogen Tid.

I to Dage ventede man i Klostret med stigende Uro paa, at Br. Petroc skulde komme sig. Men den anden Dags Eftermiddag indtraadte Døden, og der var intel andet at gøre end at begrave ham i Hast og saa at flygte, for Kongens Soldater var set kun 12 Mil derfra.

Sygepasseren klædte derfor Br. Petroc i hans Ordensdragt og bar hans afsjælede Legeme ned i Korret. Abbeden bestændte den døde med Vievand og bad de sædvanlige Bønner. Saa løftede de den døde Medbroder ind i en Niche i Muren, foldede hans Hænder om Krucifikset og anbragte Br. Cantors Seddel derunder, førend de skubbede Stenen for og fastgjorde den med Mørtel.

Efter at denne korte Ceremoni var til Ende, forlod Munkenes Kirken og ilede ned til Stranden. Baadene var parat, og de roede ud til Long Island, en Mils Vej ude paa Havet. Der gjorde de sig det saa behageligt som muligt i Hulerne og ventede paa, at »Stormen« skulde drive over.

I Mellemtiden var Soldaterne kommet til St. Brioc-Landsbyen. Her tvang de saa mange af Indbyggerne, de fik fat paa, til at blive Soldater i deres Hær, men mange af Folkene havde forlængst skjult sig. I seks Uger hjem søgte Krigens Mænd nu Egnen, men der gik 3 Maaneder, før de overlevende turde vende hjem igen. Saa snart et tilstrækkeligt Antal var samlet, besluttede de at ro ud til Long Island og se, hvordan Munkene havde klarret sig. Altsaa gjorde de en Baad klar og sejlede af Sted.

Men da de kom Øen nærmere, blev de meget bedrøvede ved at se Rester af Planker og Brædder drive paa Vandet, for de forstod ved dette Syn, at Munkenes Baade maatte være blevet sønderslaaet af en af de voldsomme Storme, som

med stor Pludselighed kan indtræde ved disse Kyster.

Mens de roede ind mod den smalle Strandbred, raabte og hujede de; men de fik kun Ekko til Svar. De landede, trak Baadene op paa Strandbredden og hastede til Hulerne paa Øens nordlige Kyst. I en af Hulerne fandt de et Krucifiks anbragt oven paa en flad Sten, og henne i et Hjørne nogle Bøger, stillet ordentligt oven paa hinanden. I en anden Hule fandt de Resterne af et Baal og desuden andre Tegn paa, at den havde været beboet. De klatrede op paa Klipperne, og der fandt de nye Spor af Munkene; thi to Jordhøje, hver prydet med et simpelt Trækors lavet af Drivtømmer, fortalte sin sørgelige Historie om Sygdom og Død. Intetsteds paa Øen kunde de finde noget andet Spor af Øens sidste Beboere. Derfor maatte de gaa ud fra, at de overlevende Munke paa Grund af Sult havde været nødt til at sætte Baadene i Vandet og forsøge paa at ro ind til Cornwall, men at de saa var blevet overfaldet af en af disse sædvanlige, pludselige Storme, og at de paa Grund af legemlig Svaghed ikke havde været i Stand til at klare sig, men var blevet Bytte for Uvejret.

I dyb Tavshed sejlede de nedtrykte hjem igen. De var nu helt uden Præster og de hellige Sakramenter.

Var det da noget Under, at deres Religion gradvis smuldrede hen for dem? To Generationer senere var der ikke en eneste Katolik tilbage i St. Brioc. Klostret selv var slet ikke kommet i Betragtning hos dem, der berigede sig med Kirkegods; derfor blev det overladt til blot at synke hen i Ruiner højt deroppe paa den ensomme Klippe.

Øg derfor sov Br. Petrock som den eneste af Munkene fredeligt i sit gamle Hjem, mens det stadigt brusende Atlanterhav skyllede ind mod Kysten.

II Kap.

Der var stærk Diskussion og megen Forbavelse i St. Brioc, den lille Landsby i Dalen, da det rygtedes, at Klostret, hvorfra Byen havde faaet sit Navn, var ved at blive solgt. Hvorledes det næsten ødelagte Kloster var kommet i Pendarwith Familiens Eje, spiller kun meget ringe Rolle for denne Fortælling. Hovedsagen er, at William Pendarwith, som var forarmet af høje Krigsskatter og ude af sig selv af Sorg over sin eneste Søns og Arvings Død, besluttede sig til at sælge dette Sted og enkelte andre Ejendomme, som ikke var testamenteret som Stamgods, for at han kunde sikre sine 2 Døtres Fremtid.

(Fortsættes)

*

TO VIDNER

(fortsat fra Side 81)

store Træk det, den kirkelige Overlevering har om de to Redskaber, som Herren vil benytte sig af for at indfri sine Løfter om Israelitternes endelige Frelse.

Henok

Lad os begynde med *Henok*, den ældste af de to. Blandt alle Adams Efterkommere i Sets Slægt er han den mest fremragende. Han er Jareds Søn og Fader til Mathusala, der blev 969 Aar gammel, og Oldefader til Noa (1. Mos. 5, 18—24). I Forhold til de andre Patriarkers Levetid blev hans egen kun kort. Men til Gengæld udmærkede han sig i den Grad, at Skriften siger om ham: »Han vandrede med Gud«, d. v. s. han omgikkes Gud paa en meget fortrolig Maade og havde hans Velbehag. Det var navnlig hans fuldkomne Tro paa Gud, der bevirkede dette (Heb. II, 5). Af Gud fik han det Hverv at forkynde de ugudelige Syndflodens Straf og dermed samtidig den almindelige Dom, som skal afslutte Verdenshistorien. I Judas' Brev læser vi hans Spaadom: »Se, Herren kommer med sine Titusinder af Hellige, for at holde Dom over alle og straffe alle de ugudelige for alle de Ugudeligheds Gerninger, de har øvet, og for alle de formastelige Ord, de har talt imod ham, de ugudelige Syndere.« Da han saa var blevet 365 Aar gammel, tog Herren ham bort fra Jorden, for at han ikke skulde se Døden.

Da han altsaa endnu lever (Heb. 11, 5), og da Jesus Sirach fremstiller ham som Bodens Herold og Eksempel for Nationerne (Sir. 44, 16), og fordi han har været Dommedagsprofet (Jud. 14—16), saa drog Skriftfortolkerne den Slutning deraf, at denne hemmelighedsfulde Guds Tjener og Ven skal vende tilbage til denne Jord for ved sin Prædiken og ved sit Eksempel paa Bod at forberede Menneskene til den Dom, som han har forudsagt Tusinder af Aar forinden.

Elias

Om *Elias* staar der betydeligt mere i Biblen. Hans Bedrifter, som fortælles i 3. og 4. Kongernes Bog, sammenfattes og karakteriseres af Jesus Sirach (48, 1—11) saaledes: Elias optraadte som en Ild, og hans Ord var som en flammende Fakkel. Ved sin Iver for Guds Navns Ære bragte han Hungersnød over en troløs og vanartet Slægt, idet han lukkede Himlen, saa der ikke faldt Regn i halvfjerde Aar. Tre Gange kaldte han Ild ned fra Himlen. En død gengav han Livet, men han kunde ogsaa forkynde Dødsstraffen, og det for Konger. Paa Sinai Bjerget fik Elias Lov til at se

Gud, ligesom Moses i sin Tid gjorde. Ved denne Lejlighed befalede Herren ham at salve to nye Konger og en Profet. Til sidst bortførtes han af en Storm paa en Vogn, der var som af Ild og blev trukket af Ildsluer.

En saa ekstraordinær Mand *kun- de ikke glemmes af Guds Folk* i den gamle Pagt, navnlig da Skriften selv sagde, at han senere skulde komme tilbage. Det var den sidste af Israels Profeter, Malakias, der sluttede sin Bog med denne Spaadom: »Se, jeg sender jer Profeten Elias, (det er Gud, som taler) før Herrens store og frygtelige Dag kommer. Han skal vende Fædrenes Hjerter til Sønerne og Sønnernes til Fædrene, at jeg ikke skal komme og slaa Landet med Band.« Disse Ord blev nedskrevet 400—500 Aar før Kristus. Omkring Aar 180 f. Kr. gentog Jesus Sirach dem, idet han, henvendt til Elias, sagde: »I Skriften er du bestemt til ved dine Straffetaler i Fremtidens Dage at dæmpe Guds Vrede, før den blusser op, for at vende Fædrenes Hjerter igen til Børnene og genoprette Israels Stammer. »Denne Profeti gør Jesus Sirach saa lykkelig, at han udbryder: »Salig, hvem der faar Lov til at se dig og dø i Kærlighed. Ogsaa vi skal viselig leve.«

Hvor levende denne Bevidsthed om Elias' Genkomst var hos *Jøderne paa Kristi Tid*, fremgaar klart af selve Evangelierne. Lad os tage nogle Eksempler. Dengang Jøderne sendte Præster og Leviter ud til Johannes Døber, spurgte de ham: Hvem er du? Er du Elias? og han svarede: Nej, det er jeg ikke (Jo. 1, 21). Hos Mattæus (16, 14) ser vi, at der var mange, som mente, at Jesus selv var Elias. Efter Forklærelsen paa Tabor Bjerget, hvor ogsaa Elias havde vist sig, spurgte Disciplene Herren: »Hvorfor siger de Skriftkloge, at Elias først maa komme?« Da bekræftede Herren Rigtigheden af Jødernes Tro, idet han svarede: »Jo, Elias skal komme og genoprette alt.« Saa tilføjede Jesus endnu noget om Johannes Døber, noget, som svarede til Ærkeenglen Gabriels Budskab om, at Johannes skulde gaa i Forvejen for Herren i Elias' Aand og Kraft. Hermed vilde Jesus antyde, at Johannes for Kristi første Komme har været det, som Elias skulde være for ham, naar han kommer igen.

Disse Eksempler er tilstrækkelige til at vise, at hver den, som staar paa Biblens Grund og holder sig til Kirkens Tradition, har fuld Sikkerhed for, at Elias engang skal bebude Herrens Genkomst.

Vidnernes Skæbne

Til Slut endnu en Bemærkning om de to Vidners Skæbne. »Naar de har aflagt hele deres Vidnesbyrd, skal Dyret (Antikrist), som stiger op af Afgrunden, stride imod

dem og sejre over dem og dræbe dem. Deres Lig skal ligge paa Gaden i den store By, som i aandelig Forstand kaldes Sodoma og Ægypten, dér, hvor ogsaa deres Herre blev korsfæstet.

I tre og en halv Dag vil Folk af alle Slægter, Stammer, Tungemaal og Folkeslag se deres Lig; for man vil ikke tillade, at deres Lig lægges i Graven. Jordens Beboere vil glæde og fryde sig over dem og sende hinanden Gaver, fordi disse to Profeter var til Plage for dem.

Men efter de tre og en halv Dags Forløb kom der Livsaande fra Gud i dem, og de kom atter paa Fode. Og alle, som saa dem, blev grebet af en stor Forfærdelse. Man hørte en vældig Stemme raabe til dem fra Himlen: »Kom herop.« Saa steg de op i Himlen paa en Sky, og deres Fjender saa dem.

I samme Time kom der et stort Jordskælv; Tiendedelen af Byen styrtede sammen, og syv Tusind Mennesker omkom i Jordskælvet. De øvrige blev rædselslagne og gav Himlens Gud Ære« (Joh. Aab. 11, 7—13).

Iøvrigt er det givet, at de to Vidner endnu ikke har vist sig. Derfor kan vi heller ikke af dette Varselstegn drage anden Slutning end den, vi drog af Spaadommen om Jødernes Omvendelse: Foreløbig kan vi ikke sige noget om Tiden for Kristi andet Komme. Derimod kan man vinde en anden meget værdifuld Frugt af de Oplysninger, som vi har faaet, nemlig den: Hvor Gud dog er stor og mægtig og hemmelighedsfuld i sine Veje! Og hvor stor er ikke den Ære, som Herren viser sine trofaste og uforfærdede Vidner og Sendebud. F. K.

Af Støv er du kommet -

(fortsat fra Forsiden)

Har Verden nogensinde undfanget saa ophøjet en Tanke? Kun vor Herre kunde indgive Mennesker den Tanke, at vor Død kan være Guds Forherligelse.

Dette er en Sandhed, som Børn har fattet. Det er kun os, der kan glemme, at Døden altid er en Engel. Det skulde være den mest trøstefulde Tanke af alle, som faar os til at briste i Sang af idel Lykke. — I St. Katharina af Ricci's Kloster, hvor Nonnerne øvede megen Strenghed mod sig selv, lavede de en Dødens Højsang, som de sang, hver Gang en Søster døde. Det var en Glædessang, en Lovprisning af Gud, som havde ført en Pilgrim hjem. Sandheden havde lært dem, at selv om Tanken om Døden er forfærdende, er Dødens Virkelighed trøstefuld. Det er en Dør, som sprænges, og et Spring gennem Mørket ind i den evige Kærligheds Favn.

Vincent Mc Nabb O. P.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Februar:

11. S. *QUINQUAGESIMA* (112—26); 2. Bøn: Vor Frue af Lourdes (831); Præf. (521); sidste Evang.: Festens (833).
12. M. *Serviterordenens syv Stiftere* (834); 2. Bøn*).
13. Ti. † *Feria* (112—26), uden (violet) Tractus og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
14. O.** *ASKEONSDAG* (117—27); (violet) 2. Bøn: St. Valentin (837), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn (122); Fastens Præf. (516).
15. T. *Feria* (129); 2. Bøn: St. Faustinus og St. Jovita (838), 3. Bøn: Om helliges Forbøn (122), 4. Bøn*); Fastens Præf. (516).
16. F. *Feria* (131); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn*); Fastens Præf. (516).
17. L. *Feria* (136); som Fredag. (violet)
18. S. 1. *SØNDAG I FASTEN*.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Lad os oprette, hvad vi har syndet i Uvidenhed, at ikke Dødens Dag pludselig maa komme over os, og vi skal søge Tid til at omvende os, men ikke kunne finde dem.

Askeonsdag, Responsorium.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

1/10 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

I Aar er det Chesterton

For fjorten Dage siden udtalte en af vore Boganmeldere det fromme Ønske, at man kunde tvinge en eller anden Forlægger til at oversætte flere af Chestertons berømte Fader Brown-Historier. Vi har bragt i Erfaring, at Tvang aldeles ikke er nødvendig. I de sidste Aar er Chesterton blevet saa populær herhjemme, at det snarest koster Møje at hindre Forlæggerne i at snuppe hans Bøger lige for Næsen af hinanden.

Ude i Frederiksberg Allé skal Fru Tudlik Johansens lille dygtige Stab om kort Tid have Premiere paa Chestertons vidunderlige Skuespil »Magic«, som vor egen »Katolsk Scene« flere Gange har opført med stort Held. Og samtidig med denne nye Opførelse udgiver Frimodts Forlag Skuespillet i den Oversættelse, som vore Amatørspillere benyttede. Denne Perle i et enestaaende Forfatterskab maa enhver Katolik have staaende, for hyppigt at glæde sig over den. Og vi maa ogsaa allesammen ud i Alléen og nyde Chestertons sprudlende Vid, hans overraskende og slaaende Forsvar for den kristne Verdensbetragtning og hans fine Poesi. En mere henrivende Kærlighedshistorie end den i »Magic« findes ikke let i Litteraturen.

Og dermed er Aarets Chesterton-Sæson ikke færdig. Frimodts Forlag kommer senere igen med den burleske Roman »Den flyvende Kro«, som ikke vil gaa sporeløst hen over Afholdsbevægelsen. Sankt Ansgars Forlag udgiver Chestertons to Bøger om St. Frans af Assisi og St. Thomas af Aquin. Desuden fortsættes Rækken af Fader Brown-Historierne, og lidt længere ude i Horisonten dukker endnu en lang Række Chesterton-Bøger op.

Vel mødt i Frederiksberg Allé og i Bogladerne. T. T.

Danmarks Digtetekunst

F. J. Billeskov Jansen:

Danmarks Digtetekunst, 1. Bd.

(Ejnar Munksgaard).

Dans« Litteraturhistorie har faaet et værdifuldt Tilskud, da Docent, Dr. Billeskov Jansen i Slutningen af 1944 udsendte første Del af sin »Danmarks Digtetekunst«. Arbejdet er — som For-

fatteren selv udtrykker sig i Forordet — »et Forsøg paa at give en sammenhængende Fremstilling af Digtetekunstens Historie i Danmark« og den foreliggende første Bog omfatter Tiden fra Oldpoesien til Klassicismens Gennembrud. — Et særligt Afsnit er helliget Middelalderens Latindigtning og her understreges den Betydning for den europæiske Kulturs Liv, der ligger i at Kirken gjorde det døde latinske Sprog levende og derved aabnede for den Skatkiste, der rummer Europas Fortid. Desværre tillader Pladsen under de nuværende Forhold ikke en udførligere Recension, kun saa meget: Billeskov Jansens Værk bærer Bud om et af de skønneste Blade i Danmarks Historie. Og er den foreliggende Bog end »koncentreret Viden« fra A til Ø, føler man dog mellem Linierne, at Forfatteren ikke blot er Videnskabsmand men tillige en god Skribent; han har præsteret et dygtigt og værdifuldt Stykke Arbejde, der røber hans store Indsigt i og Kærlighed til det Stof, han behandler — og til og med paa en saadan Maade, at man med Forventning ser hen til de efterfølgende tre Bøger. J. B.

Katolsk Pædagogforbund

Paa en stedfunden Generalforsamling er der valgt en Bestyrelse bestaaende af: Kommunelærerinde Frk. *Else Holst*, Skolebestyrerinde Fru *Jerslev*, Skoleinspektør *Kjærulff* og Adjunkt *Johan Jensen* som Formand. Som de foregaaende Aar har Pædagogforbundets gejstlige Vejleder, Pater *Wolfisberg*, læst en Messe den 31. Januar paa den hellige Don Boscos Fest for Forbundet og dets Trivsel, naar engang de nuværende Hindringer er faldet.

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene A

Svanemosegaardsvvej 4 · C. 11. 313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Paa Grund af de særlige Forhold har Bestyrelsen besluttet indtil videre at udsætte de for denne Sæson planlagte Møder.

Johan Jensen, Formand.

St. Ansgars Kirke

Askeonsdag 14. Febr. Kl. 8 Askevielse, derefter Højmesse. Indviet Aske uddeles ogsaa efter 7 Messen. Fred. 16. Februar Kl. 19,30 Korsvejsandagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 11. Februar Kl. 8 Fælleskommunion for de mandlige Kongregationer. Kl. 10 Levitmesse; derefter Tilbedelse af det udstillede Sakramente indtil Andagten Kl. 18. (Kl. 15 Bedetime for Damerne Kongr., Kl. 16 for de mandlige Kongr.) Mand. 12. og Tirsdag 13. Febr. Kl. 19,30 Andagt. Askeonsdag Kl. 8 Askevielse og Højmesse.

Sakramentskirken

Mand. 12. Februar Kl. 20 Ungdommens Fastelavnsfest.

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„THERESE“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

Alle Fynboeres Tand-

tekniker hedder ESTAD. Han er Manden, man henvender sig til, naar de naturlige Tænder skal erstattes med kunstige. Fordi han har den grundige, kliniske Uddannelse, der er en Forudsætning for teknisk fuldkomment Arbejde. Han har desuden Forståelsen af, hvordan hver enkelt Patient's individuelle Præg bevares gennem de kunstige Tænders naturlige Udseende. Tal Tænder med

ESTAD

Vestergade 79, Odense. Telf. 9782

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

St. Antoni Kirke

Askeonsdag 14. Februar Kl. 7 Askevielse og Uddeling. Kl. 9 Askeuddeling og Messe.

St. Therese Kirke

Sønd. 11. Febr. Kl. 9 Børnemesse. Askeonsdag 14. Febr. Askevielse før 7-Messen. Askeuddeling før og efter begge Messer.

St. Andreas Kirke

Askeonsdag 14. Febr. Kl. 8 Højmesse.

St. Knud Lavards Kirke

Askeonsdag 14. Febr. Kl. 7 Askevielse. Uddeling før og efter Messen.

Eukaristisk Forening

(ogsaa fra St. Mariæ Sogn) deltager i Tilbedelsen i Jesu Hjerter Kirke Fastelavnssøndag den 11. Februar mellem Kl. 13 og Kl. 15.

St. Dominikus' 3. Orden

Sønd. 11. Febr. Kl. 8 Fælleskommunion i Sakramentskirken. Derefter Møde til Kl. 9,45.

Sygeplejerske-Forbundet

Messe paa St. Josefs Hospital Tirsdag den 13. ds. Kl. 8. Messen læses i Pavens Intention. Bagefter Samvær.

Fastelavnsfest paa Amager

Søndag, den 11. Februar Kl. 14,30 i Festsalen ved St. Annæ Kirke Dronn. Elisabeths Alle 3. Af *Programmet* nævnes: Vort Orkester spiller. »Askus« synger. St. Annæ Skolens Elever opfører *Eventyrkomedien »Sandhedens Perle«* af Zakarias Topelius. De unge Piger synger og spiller en Sketch »Panik i Venteværelset«, *Groteske af*

C. C. Martindale:

Pier Giorgio Frassati

Flere og flere Mennesker har læst denne Bog om den unge Italiener, som i sin korte Levetid afgav et saadant Eksempel paa religiøs Renhed og Storhed, paa Opofrelse og Medfølelse, at Bogen om ham er blevet udsendt paa utallige Sprog og har grebet Menneskeheden saa stærkt, at selv et protestantisk Seminarium i Svejtis erkendte i et Brev, at man stod overfor »en moderne Helgen«.
220 S., Kr. 6,75.

Ærel Breidahl. Desuden Fastelavnsløjer, Kaffebord og Tombola. Billetter à Kr. 1,25 for Voksne (Kasse indbefattet) faas Hans Bogbinders Alle 2. Amager 3202. Eventyrkomedien og Sketchen opføres tillige Lørdag d. 10 Februar Kl. 15; Entré: 0,75 Kr. for Voksne, 0,35 Kr. for Børn.

K. U. K. København.

Søndag d. 18. Februar Kl. 14 præ. Studiekredsmøde. Emne: Hvad er Kirken? Kapitel IV efter Grundbogen »Den rette Kristentro«. Kaffebord, Underholdning. Praktisk Arrangement Gruppe III. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

Stilling søges

Dannet katolsk Dame søger Stilling hos enlige (en rolig, velsitueret Familie), helst uden for København; kan paatage sig Madlavningen, men maa have Hjælp til det grove.

Billet nrk. »2057« bedes sendt til Katolsk Ugeblads Annonceekspektion, Klosterstræde 23, Kbh. K.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Undervisning i *KLAVER* og *ORGEL*

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Charles Jørgensen

Glarmester
Landskronagade 14
Telefon Ryvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri
Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Køb hos vore Annoncører

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

N. P. Pedersen

Snedkermester
Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirketæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KOLDING

Slagterludsaget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952

1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves
Leverandør til St. Hedvig Klinik

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 17 . Tlf. 1365
Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Dessertes

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen
Kongensgade 25-27
All i Sengendstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

AABENRAA

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre
Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

Ledig

Brødrene Jensens

Byggeforsretning og Cementstøberi

NÆSTVED

T. A. Meding's Tømmerhandel A/S

Tlf. 1478 (3 Lin)
Trælast & Bygningsartikler

C. Mortensen

Murermester
Gallemærksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarmester
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester
Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A.S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Næstved Mælkeforsyning

v Chr. Smedegaard, Kildemarksu. 35, Tlf. 1789
Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

R. RASMUSSEN

Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved
Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

Næstved Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420

Brændsel Støbøgods . Fourage

Fr. Brandt

Østergade 29 . Tlf. Næstved 71

Katolsk Ugeblad

18. Februar 1945
93. Aargang
Nr. 7

Splittelse og Enhed

Alvor og Skæmt i Kalk
Provst Hans Koch om
Katolicismens Væsen
Følg med
i vor Feuilleton

Sædemanden gik...

Een Gang om Aaret — det er ind under Fastetiden — viser Liturgien Kirkens Søndagsgæster et Glimt af Sædemanden. Det drejer sig om Lignelsens Sædemand, der som bekendt gik ud for at saa sin Sæd. Ude paa vore Marker har Maskinerne jo sat ham ud af Spillet. Men paa Aandens Ager er der ikke Plads for Maskiner. Der fortsætter Sædemanden sin Gang, gaar frem og tilbage som det altid har været hans Skik, og spreder den gode Sæd for alle Vinde. Oprindeligt var det Jesus i egen høje Person, som forkyndte Ordet for store og smaa Grupper af Mennesker, der stod og lagde deres Hoved paa skraa. Han talte baade saa jævnt og saa ophøjet, at ingen nogen Sinde har kunnet gøre ham det efter. Siden blev det hans Udsendinges Tur. De havde nemlig faaet Paalæg om at gaa og forkynde Evangeliet for hele Verden. De skulde vidne det, de havde set, og raabe fra Tagene, hvad der var blevet dem betroet. De gik da ogsaa fra By til By og fra det ene Land til det andet. Den tapre Paulus skrævede endog over Lille Asiens Bjerge for at udstrø den gode Sæd paa Hellas' Sletter og helt ned til Rom og Spanien, alt imens han skændte paa sig selv: »Ve mig, dersom jeg ikke forkynder«, og

samtidigt satte andre i Sving som den Timotheus, til hvem han skrev: »Ved Gud og Jesus Kristus beder jeg dig indtrængende: forkynd Ordet, træng paa i Tide og Utide.«

Der blev saaledes, siden Mesteren satte Arbejdet i Gang og personligt viste, hvordan man skulde bære sig ad, prædiker uden Afladelse. Hvor har alle de saakaldte Kirkefædre — de græske saavel som de latinske — været omhyggelige ved Udarbejdelsen af deres Homilier? Vel var de ikke alle geniale som Augustin, ejheller retoriske Begavelser som Krysostomos. Men alle var de lige utrættelige, naar det gjaldt at vidne, hver paa sit Maal og paa sin egen individuelle Maade, men dog ogsaa trofast mod det, der var overleveret. De skiftende Tider har godt kunnet sætte deres Præg paa Forkyndelsens Form, dog har der, bortset fra de kætterske Outsider, ikke været Brud paa Lærens Kontinuitet. Ejheller har Indgreb fra verdslige Magthaveres Side formaaet at »lænkebinde Ordet« paa væsentlig Maade.

Men hvordan med Resultaterne? Det har været op og ned. Der har været Tider, da der var ligesom mere Varme i Luften, og andre, da isnende Ismer gjorde »Skaren« mindre modtagelig for Livets Ord. Men i det store hele

svarer vore Resultater den Dag i Dag til Jesu egne Erfaringer. Markens Beskaffenhed er nemlig saa nogenlunde ens nu som den Gang. Hvad enten det var Frelseren, der stod og talte paa Bredden af Genesaret Sø, eller om det er arme mig, der efter beskeden Evne prøver at tolke hans Lære i mit Sogn ved Øresund, da er Forskellen ikke saa stor. Der er stadig den samme forbistrede Sti, der gør, at de unge er adspredte under Religionstimerne, og de gamle tænker paa andet under Prædikenen, saa Ordet bliver traadt under Fødderne. Her som dér er der en Del stenet Grund, hvor man gaar og indbilder sig, at man har udrettet noget, og saa viser det sig, at det ikke stak dybt nok til at kunne overleve den første den bedste Fristelse. For slet ikke at tale om Torne og Tidsler. For hvis noget har formeret sig med Tiden, da er det dem. Vel lader det til, at Jesu sortøjede Tilhørere har haft deres Bekymringer og Kvaler. Men hvad kan det have været i Sammenligning med en dansk Husmoders i Aaret 1945? Folk, der nøjedes med en Skorpe Bygbrød og en Slurk Kildevand; Mennesker, der ikke vidste hvad Undertøj var og kunde komme omkring, hvadenten de havde Sko paa Fødderne eller ej; Folk, der ikke en Gang har drømt om Cykledæk eller Benzin, og om

(Sluttet Side 97)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Thor's kemiske Fabrikker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**
Lev. til Hospitaler og Institutioner

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.
Viktor Nielsen
Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Th. P. Stillinge
Tømrermester
Sejrøgade 15
Tlf. Ryvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Mønlighedssal i St. Mariæ Sogn

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse
til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

C. & L. Tofte . V. Reusch
Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulgade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Køb hos vore Annoncører

Ludvig Rasmussen
Glarmester
I. P. Petersens Eftfl.
Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

ROBERT HANSEN
I. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenber
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard
Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

AALBORG

M. Thomsen Støtt
Entrepreneur og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

**Katolicismens Væsen
belyst af Provst Hans Koch**

Desværre skal der spares paa Papirel. Ellers burde vi have aftrykt hele den Artikel, hvormed Provst Hans Koch fyldte et Par Spalter paa Nationaltidendes Kirkeside i Søndags. Nu maa vi nøjes med en kortere Karakteristik af Provstens Søndagsord til sine Læsere.

Han tager sit Udgangspunkt i Bernanos nylig oversatte Roman. Derfra gaar han over til Bernanos Stilling til den spanske Borgerkrig. Saa citerer han en dansk Forretningsmands Brev om argentinske Forhold. Nu følger et Par Afsnit om Renæssancens Paver. Saa kommer et Stykke om Jens Grand fra dansk Middelalder. Og for at faa det meste af Geografien og Verdenshistorien med slutter han med Kardinal Richelieu.

Hvortil alt dette Roderi? For at docere den Lære, at nok kan der være fromme Katolikker — d. v. s. efter Provstens Fortolkning: Folk, som hører til Guds Rige, der »ikke kender til de Grænser, Mennesker med deres Linealer har trukket op«, nærmere bestemt ikke kender til Kirkens Bud og Bestemmelser (altsaa just ikke, hvad man ellers forstaa ved Katolikker). Men »til selve den katolske Kirkes Konstruktion« hører »sorgelig Fejhed, Usandsfærdighed og Medskyld i Forfølgelser«, hører »den romersk-katolske Kirkes store Halleluja« til »Brutalitet og Intolerance« (saaledes skildres nemlig Kirkens Stilling i den spanske Borgerkrig, og Provst Koch siger udtrykkeligt, at det ikke er »Forfaldstegn«, men hører med til »Kirkens Konstruktion«). Endvidere hører »Hensynsløshed og Uærlighed« med til samme Kirkens Væsen, det borger en anonym Forretningsmands Udsagn for. At Løftebrud saa ogsaa er karakteristisk for Kirken som saadan er jo en relativ Bagatel.

Skulde et Svar være nødvendigt? Nytter det at fortælle Hans Koch, at Bernanos er en god Katolik, slet ikke ukyndig i katolsk Teologi og meget velkendt med de »Grænser o.s.v.«? Nytter det at sige, at Skyldspørgsmaalet i den spanske Borgerkrig er mindre nemt afgjort, end Provsten tror? Nytter det at sige, at Masser af Katolikker Verden over dølge Bernanos Syn paa Krigens Problemer? Nytter det at sige, at Pius XI's Ord om samme Borgerkrig ikke lader sig anvende i Provstens mærkelige Polemik? Og nytter det overfor en anonym Forretningsmands dumme Bemærkninger om et Land, han øjensynligt ikke kender stort til, at stille Pater Martindales Skildringer af den ar-

(Sluttes næste Side)

SPLITTELSE – ENHED

Kommunelærer E. Werth Hansen har bedt os optage disse Tanker, som beskæftiger mange Medlemmer af den danske Folkekirke.

Den, der følger det aandelige Røre her i Landet, kan ikke undgaa at lægge Mærke til den dybe Kløft, der findes mellem Kirke og Folk. Talrige er de Kirkens Mænd, der i disse Tider gennem Opraab og Avisartikler, ved Møder og i Kirker maner Mennesker til Besindelse, og talrige er de Udtalelser, der gaar i den Retning, at Kristendommen ikke mere synes at være det bærende Grundlag for Folkets Liv i dets Helhed. Der tales og skrives om afsporet Ungdom og tomme Kirker, om Forvirring og Forkvakling paa saavel aandelige som materielle Omraader.

Lad os se Sandheden i Øjnene og indrømme, at Kirken forlængst har mistet sit Tag i den brede Befolkning, men lad os ogsaa samtidig spørge os selv, hvad Grunden vel kan være til denne »Afkristning«, og hvad der kan gøres for at afhjælpe den.

Det vilde være til uendelig Lykke, om man kunde angive et Universalmiddel, der fik Mennesker vendt i den rigtige Retning igen. Et saadant Midtæl tør jeg ikke paa-staa at kende, men en Ting tror jeg, de fleste af os kan være enige om, og det er, at med den Splittelse og Uenighed, der hersker inden for den danske Folkekirke, opnaar man absolut intet i Retning af Tilslutning og fyldte Kirker.

Den ene Vækkelse efter den anden er i Tidernes Løb gaaet hen over Kirken. I de sidste Tider har det snart været Indre Mission, snart Grundtvigianisme, der har været paa Mode, og af og til er smaa Stumper Folkekirke blevet sprængt fra og har dannet Sekter. Jeg er ikke blind for, at Vækkelse kan være til Gavn, men jeg tror, at den i de allerfleste Tilfælde er til ubodelig Skade, fordi den som oftest betyder Splittelse. I skæren-Modstrid til Vækkelse og paafølgende Splittelse staar Jesu Ord om, »at de alle maa være ect«.

Den første store Vækkelse, der gik hen over Kirken, var den, vi kalder Reformationen. Luther ind-saa sin Kirkes store Fejl og Fald og reformerede, d. v. s., han vakte en Del af Kirkens Tilhængere og isolerede dem fra Moderkirken, akkurat som sekteriske Bevægelser nu om Dage isolerer sig fra den protestantiske Kirke.

Luther var altsaa den, der til at begynde med sprængte Kirken, idet han med sine Tilhængere dannede, hvad vi nu vilde kalde en Sekt, nemlig Protestanterne. At Reformationen i sig selv var en nødvendig og gavnlig Vækkelse, indses

vel af de fleste, ja, selv af Katolikker. Blot begik Luther den skæbnesvangre Fejl, at han ikke blev i Kirken med sin Reformation, men afbrød Forbindelsen med den. Kirkens Enhed, som Kristus ønskede og stadig ønsker, og som han bad sine Disciple saa indtrængende om at gennemføre, blev slaet i Stykker med Luther, og siden da har der hersket en sand Forvirring af Begreberne Kristendommen vedrørende.

Jeg skal i denne Artikel ikke opremse alle de Stumper og Stykker, vor protestantiske Kirke i Form af Sekter og Bevægelser er og har været splittet i. Vi ved alle sammen, hvordan een Sekt lægger særlig Vægt paa en enkelt eller flere Sider af Kristendommen, en anden paa andre Sider. Een Præst udlægger paa sin Maade, mens en anden siger noget ganske andet eller endog det stik modsatte. Een tror paa Underet, medens andre docerer, at Undere kan forklæres paa ganske naturlig Maade. Een holder paa, at Nadverens Sakramente virkelig er Jesu Kristi Legeme og Blod, mens en anden paastaar, at det blot er et Minde-maalid o. s. v., o. s. v. — er der virkelig noget at sige til, at Kirken — vel at mærke vor evangelisk lutherske Kirke kommer ud i Isolation i Forhold til det almindelige folkelige Liv? Det er jo efterhaanden blevet saadan, at de forskellige Vækkelser, som i mange Tilfælde betyder Udskillelse fra den oprindelige protestantiske Kirke, i Realiteten skaber en saa uhyre Forvirring, at virkelig tænkende Mennesker siger til sig selv: »Hvad er Meningen?« — ikke i den Hensigt at dømme eller kritisere, men simpelthen fordi de ikke længere følger, de har fast Grund under Fødderne. Kirken bliver for disse Mennesker en Karikatur af det, den egentlig burde være. Vor Kirkes ømme Punkt er simpelthen dette, at den mangler Enighed. Baptisten skiller sig fra Adventisten, Indremissionsmanden synes ikke rigtig om Grundtvigianerens »letkøbte« Kristendom o. s. v., o. s. v. Lige fra Luthers Tid er den ene kirkelige Bevægelse fulgt i den andens Køl-vand, den ene Sekt er opstaaet efter den anden, og alle er de lige uforsonlige og isolerede i deres Opfattelser af Kristendommen. — Med Luther blev Jeget gjort til Pave, og dermed blev der givet alle Opfattelser lige Ret. Hver Præst lærer, som han vil, hver Kristen tror, som han vil — Resultat — Masserne sløves og foragter mange

Gange Kirken, nej, det er saa sandelig ikke at undres over, at Respekten for Kirken lider derved.

Der er mange, der med Rette søger over Folkekirkens Skæbne. Men om Institutionen Folkekirken skulde gaa tabt, om Kirkerne skulde komme til at staa helt tomme, eet er dog givet: Trangen til Kristus vil aldrig dø i det danske Folk. De tomme Kirker behøver saa sandelig ikke at være et Tegn paa Afkristning af vort Folk, det kunde jo nemlig ogsaa tænkes, at de var et Tegn paa, at den Form, under hvilken den protestantiske Kirke dyrker Gud, ikke var den rette.

Jeg har daglig med Unge at gøre ogsaa uden for mit egentlige Arbejde, og jeg kan for mange af disse Unges Vedkommende udtale, at der hos dem ligger en uendelig dybtgaaende Trang til Fromhed, til Inderlighed, til Tilbedelse, tre Ting, som vor egentlige Moder, hende, vi i sin Tid med Luther løsrev os fra, nemlig den katolske Kirke, lægger saa uhyre stor Vægt paa, og hvorpaa hele den katolske Liturgi er opbygget.

Hvor er den ægte gammeldags Fromhed hos os blevet af? Hvor er Ærbødigheden f. Eks. for Kristi Legeme og Blod, som staa paa Alteret? — Katolikken knæler og korsor sig for disse højhellige Ting, idet han træder ind i Kirken. Vi derimod halsor ud af Kirken hjem til Middagsmaden, naar Herrens allerhelligste Sakramente uddeles. Det er saa ofte sagt, at vi har Ærbødighed i Sindet; javel, det er naturligvis en god og en vigtig Ting, men det er givet, at saa vi paa Nadveren som Katolikken, nemlig som værende Jesu Kristi Legeme og Blod, altsaa ham selv lyslevende, mon vi da ikke alle som een vilde knæle i Tilbedelse, mon et ærbødigst indstillet Sind da vilde være os nok?

Nej, har vi faaet Præstens mere eller mindre vellykkede Prædiken og sunget et Par Salmer, kanske et Par herlige Salmer, saa har vi nok. Det vigtigste, det for os ganske ufattelige, Jesu Virksomhed i Menigheden gennem sine Sakramenter, det løber vi mange Gange fra — hvor er Fromheden, hvor er Tilbedelsen? Vi, Ungdommen, trænger til og længes usigeligt efter at faa Lov til at gribes af Kristus i hans mystiske Tilværelse.

Og netop det mystiske, det for os ganske ubegribelige, fører en hensygnende Tilværelse i vor Kirke. Præstens Prædiken og personlige Egenskaber er efterhaanden blevet det vigtigste for os. Man gaar ikke længere i Kirke, nej, man gaar hen for at høre Pastor N. N., jo, »for han forstaaar at samle en Menighed«, hører man Folk sige. Tænk, hvor sørgeligt vi dog har det, at Gud skal være afhængig af den og den Præst. At saa mange Kirker skal staa tomme, fordi man ikke

gider gaa hen at høre Præsten. Dette være ikke sagt som en Kritik af Præstestanden. Det er nemlig ikke Præstens Prædiken, der i første Række skal trække os til Kirken, det maa være Kristus selv. Oplevelsen, den indre Berigelse, maa ikke blive mindre, fordi Præsten er kedelig, det er det Syn paa Kirken, vi Protestanter mangler i saa sørgelig Grad.

For et Par Aar siden havde jeg en skøn Oplevelse, som netop sagde mig noget om, hvor fattigt, og jeg fristes til at sige uvirkeligt, vi kan have det i den protestantiske Kirke. Jeg var i Paasken paa Besøg i Kalundborg. En Dag gik jeg en Tur ud ad den dejlige Strandvej ad Røsnæs til. Et Stykke uden for Byen ligger et lille nyopført katolsk Kapel, og jeg gik derind af ren og skær Nysgerrighed, og jeg opdagede, at jeg var ganske ene i det skønne lille Kirkerum. Medens jeg ivrigt betragtede de forskellige Billeder af hellige Mænd og Kvinder, der var ophængt i Rummet, aabnedes Indgangsdøren sagte, og ind i Kirken traadte en lille Pige paa 8—9 Aar. Efter at have dypet sine Fingre i Vievandtet og slaaet Korsets Tegn for sig, knælede hun ned i den nederste Bedepult i Kirken, foldede sine smaa Hænder og saa med sine glade, klare Øjne op mod Alteret. Saaledes laa hun en Stund, medens jeg stod ganske stille oppe ved Vor Frues Alter. Uden for Kirken traf jeg hende trækken- de sin Cykel, som hun havde hentet i Cyklestativet bag Kirken, og jeg gav mig i Snak med hende. Det gik efterhaanden op for mig, at hun desværre ikke havde kunnet være med til Messen den Morgen, men hun havde hele Dagen længtes saa meget efter at se Kristus. Nu havde hun altsaa set ham og været ham ganske nær en liden Stund, saa nu var hun lykkelig. — Jeg saa hende suse ned af den stejle Kirkebakke med Sollyset funkende i den blanke Cykel, og jeg følte en uendelig Tomhed i mig selv. Gik jeg nogensinde ind i en af vore Kirker for at se Kristus? Kom jeg ind i en fremmed Kirke, var det enten for at høre Præsten eller for at betragte Kirkens Arkitektur og Udsmykning, men da aldrig for at se Kristus. Tænke sig at kunne gaa ind i en Kirke og se ham selv lyslevende, det havde min hjertensgode Konfirmationspræst da aldrig fortalt mig noget om. I Hjertet og i Troen kunde man have ham, men at han skulde staa lyslevende paa Alteret, det havde man dog aldrig hørt før, og saa tænkte man efter og mindedes, at han jo selv havde sagt: »Det er mit Legeme og Blod«. Den lille Pige havde altsaa Ret.

Det var ham selv, hun saa, hans eget Legeme og Blod — det store Mysterium. Kunde vi blot faa Lov til at se ham med de samme Troens Øjne som denne lille Pige.

Vi glemmer saa ofte, naar vi kritiserer vor protestantiske Kirke, at som man reder, saa ligger man. Vi maa gøre os klart, at med Reformationen lukkede vi os ude fra uendelige aandelige Værdier, og det er denne Isolation, der kan blive os skæbnesvangere.

Det plejer at være Naturens Lov, at Moderen forstaaar sig bedre paa Barnets Vel end omvendt, og saaledes ogsaa for Kirkens Vedkommende. Den katolske Kirke har søgt over det frygtelige Saar, der tilføjedes den, da en Del af dens Legeme led Skade. Det kan man læse om, og det kan man høre Katolikker udtale. Der bedes i den katolske Kirke uendelig meget for, at »Datteren« maa vende tilbage. Man ved, at dersom det skete, vilde det være et af Guds største Undere.

Hvilken Styrke vilde det imidlertid ikke betyde, om vi stod samlet. Hvilken Kristenlivets Fornyelse vilde det ikke være, om alt det gamle, vi kastede Vrag paa, blev antaget paany. Hvilken Vunde paa vor Herre Jesu Kristi Legeme vilde ikke dermed være helet.

Vunden var og er Reformationen, og før den Vunde er helet igen, før Barnet lader sig pleje og passe af Moderen, før bliver der aldrig Tale om det, som var Kristi absolutte Vilje: »Een Hjord under een Hyrde«, men kun om idel Splittelse.

E. Werth Hansen.

Katolicismens Væsen...

(fortsat fra Side 91)

gentinske Kirke, hvis Mænd han har personligt Kendskab til? Vist nytter det ikke. Usandfærdighed og Uærlighed er Kirkens Væsen, siger Hans Koch, og han maa derfor være evangelisk overbevist om, at hvert Ord, vi kan finde paa at skrive i et katolsk Ugeblad, er Løgn og Svindel.

Men der gives jo dog andre Mennesker, der kan læse med sund Sans og Kritik. Og de vil alle uden vor Pegepind kunne fastslaa, at det er sjældent, et stort Dagblad ofrer Plads paa saa sammenrodet et Kauseri og især til saa gement et Overfald. Det er haarde Ord om en gammel gejstlig Herre, men det er svage Ord i Sammenligning med hans egne.

Tilbage staaer Spørgsmaalet: Hvad har man Redaktører til? Kirkesiden har en Redaktør (Profesor H v i d b e r g), Bladet selv har en Chefredaktør (Redaktør Gunnar Nielsen). Læser de saadan noget med Glæde, eller læser de det slet ikke? Sageløs sidder i samme Bladhus en anden Redaktør, der for ganske nylig har skrevet en saglig, nøgtern og velunderbygget Artikel om den spanske Kirke. Men ingen synes at have fundet paa at spørge denne Bladets Fagmand. Saa havde man nemt kunnet undgaa en usædvanligt grim Plet paa et godt gammelt Bladnavn.

DET STORE FRAFALD

De Varselstegn, vi har talt om indtil nu, maatte vække Glæde i vore Hjerter. Evangeliets Triumf i hele Verden, de haardnakkede Jøders endelige Omvendelse, Elias' og Henoks Komme, det er altsammen store Velgerninger og Beviser paa Guds Magt, Godhed og Troskab. Men nu skifter vort Emne Karakter. Vi er nødt til at tale om en meget beskæmmende og sørgelig Kendsgerning, *det store Frafald* fra den kristne Tro lige før Kristi Genkomst. I Skarevis vender Guds Børn deres Frelser, hans Kirke og hans Rigsforstander i Rom Ryggen. De glider tilbage til Henskabets Mørke og Haabløshed. Der opstaar en uhyggelig Gæring i Verden, og det uhyggeligste af alt er Antikrists Tilsynkomst. Aarsagen til de Ulykker, der rammer vor Slægt, er Vranglæreres og falske Profeters nedbrydende Arbejde.

Kristi Ord om Frafaldet

Lad os da frem for alt blive klare over, hvad vore Troskilder har om dette Forvarsel. *De første Antydninger finder vi i Herrens eschatologiske Tale: Mt. 24.* Paa Discipulenes Spørgsmaal: »Hvad er Tegnene paa dit Komme og Verdens Ende?« svarede Jesus: »Agt vel paa, at ikke nogen skal føre jer vild. Thi mange skal komme i mit Navn og sige: Jeg er Messias. Og de skal føre mange vild ... Da skal mange bringes til Fald og forraade hinanden og hade hinanden. Mange falske Profeter skal fremstaa og føre mange vild, og fordi Lovløsheden tager Overhaand, vil Kærligheden blive kold hos de fleste ... Falske Messiaser og falske Profeter skal fremstaa og gøre store Tegn og Undere for, om det er muligt, at føre endog de udvalgte vild«.

Det er ganske tydeligt, at her er der Tale om aandelige Strømninger, der modarbejder Kristendommen for at ødelægge Kristi Værk, og bagved staar ganske uforsonlige Fjender af vor Frelser. Alligevel udfolder Livet sig i disse Tider, som om der ikke var Fare paa Færde. Herren tilføjer nemlig: »Ligesom i Noas Dage, saaledes skal det gaa ved Menneskesønnens Komme. I Dagene før Syndfloden spiste de og drak, tog til Ægte og gav til Ægte lige til den Dag, da Noa gik ind i Arken, og de ænsede intet, før Syndfloden kom og rev dem alle bort ... Saadan skal det ogsaa gaa ved Menneskesønnens Komme«.

Medens Menneskene saaledes i Farens Stund ligner søvndrukne, der ikke kan bruge deres Øjne og har ufølsomme Hjerter, som var de af Sten, er Herrens Sjæl dybt bevæget ved Tanken om den Ulykke, som skal ramme vor Slægt, saa han udraaber: »Naar Menneskesønnen kommer, mon han saa vil finde Troen paa Jorden?« Lk. 18, 8.

Hvad Paulus siger

Men Skriftens *Hovedperikop, der handler om det store Frafald*, findes i 2. Brev til Tessalonikerne 2, 2 ff. Menigheden i Saloniki havde modtaget et Brev, som udgav sig for at være fra Pauli Haand, men det var forfalsket. Dette Falskneri havde sat Skræk i Byens Kristne, »som om Herrens Dag var nær forestaaende«. For at undgaa Gentagelser gav Paulus et Kendetegn, hvorpaa de kunde se, om et Brev var ægte. Hvad han saantidig skriver om »Herrens store Dag« er paa nogle Punkter ikke klart for os, fordi han henviser sine aandelige Børn til den mundtlige Belæring, som de havde faaet af ham, medens han var hos dem. Men een Ting er aldeles tydelig og klar, nemlig hvad han skriver om den Begivenhed, som maa gaa forud for Herrens Dag. »Lad ingen vildlede jer paa nogen Maade. Først maa jo *Frafaldet komme* og Sydens Menneske, Fortabelsens Barn aabenbares«. (= Antikrist). 2, 3.

Efter alt at dømme, kan der her ikke være Tale om et politisk Frafald, om en Revolution eller Statsomvæltning i stor Stil, i hvert Fald ikke i første Række. Hele denne Uro og Gæring er »*Syndens Mystorium*«, og den kulminerer, naar »den lovløse« (= Antikrist) aabenbares. »Han skal nemlig komme i Satans Kraft, med al Løgnens Magt og Tegn og Undere, og med al Uretfærdigheds Forførelse overfor dem, der fortæbes, fordi de ikke elskede Sandheden og tog imod den, saa de kunde blive frelst. Derfor sender Gud Forførelsens Magt over dem, saa de tror paa Løgnen, for at de skal hjemfalde til Dom, alle de, som ikke troede Sandheden, men fandt Behag i Uretfærdigheden«. II. Tes. 2, 9—12.

Naar Antikrist kommer

Et svagt Billede paa det, vi her erfarer, er vore egne Oplevelser. Skiftevis har jo i vor Tid *Materialisme* og *Panteisme* og *Ateisme* faaet Magt over store Dele af Europas Befolkning. Men alt dette er kun Forberedelser til Antikrists

Komme. Er han der engang, vil Afkristningen faa utrolige Dimensioner. Paulus giver os et Begreb om, hvad der sker med *den kristne Moral* i disse sidste Tider. Han skriver i 11. Brev til Timoteus 3, 1—5: »Du skal vide, at i de sidste Dage vil der komme onde Tider. Menneskene vil blive egenkærlige, pengebegærlige, storpralende; hovmodige, nedrakkende, ulydige mod deres Forældre, utaknemmelige, lastefulde; ukærlige, fredsforstyrrende, bagtaleriske; udsvævende, grusomme, nederdrægtige; forræderiske, frække og indbildske. De vil elske Nydelsen højere end Gud. De vil give sig et Fromhedens Skin, men ikke vise dens Kraft«.

Dog bør man ikke forestille sig denne sørgelige Periode, da kristne Mennesker opgiver deres Religions Grundsætninger og Moral, saaledes som om hele Kirken blev tilintetgjort og udsløttet. Kun de Mennesker følger jo Antikrist, »hvis Navne ikke er indskrevet i Livets Bog« (Jo. Aab. 13, 8), kun de, som ikke hører til de »udvalgte« (Mt. 24, 22. 24.) *Der er altsaa en Rest af trofaste tilbage*. Men nogle Teologer drager af Profeten Daniels Ord, 12, 11, den Slutning, at under det store Frafald maa al offentlig Gudstjeneste i vore Kirker holde op. De Kristne maa gaa under Jorden som vore Forfædre, der maatte gemme sig i Katakomberne. Endvidere siger man, at denne voldsomme Kristenforfølgelse vil vare 3 og ½ Aar i Overensstemmelse med Jo. Aab. 11, 2. Saa bliver »den lovløse« eller Antikrist dræbt af den Herre Jesus med Mundens Aande. (11. Tess. 2, 8.) Paa Grund af Jo. Aab. 19, 20 (20, 7 ff. og Ezek. 31, 1 ff.) venter man, at »han levende bliver kastet i Ildsoen, som brænder med Svovl«.

Nu til Slut skulde vi jo undersøge, hvad der kan udledes af de Oplysninger, Skriften giver om det store Frafald ved Tidernes Ende. Men det er rigtigst at vente dermed, indtil vi har hørt alt om Antikrist, som vi skal tale om næste Gang. Kun een Ting skal ikke opsvættes, nemlig *Nødvendigheden af at høre til »de udvalgte«*. Hvad vil dette sige? Jo, sørg bare for, at du har den Tro, som Herren forudsætter og ønsker at finde hos dig, naar han overrasker den af sine Lyster berusede Verden i et Øjeblik, der afgør dens Skæbne for al Evighed. Hvad er det for en Tro? Jo, den levende og virksomme Tro, der garanterer for, at du hører til Guds udvalgte.

Den Tro, som stadig husker og adlyder Herrens Formaning til at være udholdende i Bønnen og standhaftig og stærk overfor Forførelse og Fristelser. Den Tro, som ser Herrens Komme inøde med stor Fortrøstning i Hertet, med Længsel og Kærlighed indtil det sidste. F. K.

A Marias Besøg hos Elisabeth

I Meddelelser fra Nationalmuseets Arbejdsmark fortæller Egmont Lind bl. a nedenstaaende om Kalkmalerierne i Vordingborg Kirke.

De Fund af Kalkmalerier, der mellem Aar og Dag gøres i vore middelalderlige Kirker, skyldes i Virkeligheden som oftest Uheld. Haandværkeren kommer under Kalkning af Kirkerummet for Skade med sin Hvidtekost at støde til nogle af det gamle Hvidtekalkklags Iastsiddende Fløjer, som derved falder af og blottes Sporene af det underliggende Farvelag.

Saaledes gik det da ogsaa til al man i Sommeren 1932 fandt Spor af Kalkmalerier i Vordingborg Kirke. Betydningstungt som Skibnen kan raade. Hvidtekosten, der i fordums Tider fik til Opgave at fuge Livet af Kalkmalerierne, kan allsaa komme ud for at blive det Redskab, som — om ikke tilsigteligt — Aarhundreder efter foranlediger Billedernes Genfremkomst.

Men Hovedinteressen samler sig om Udsmykningen af Polygonhvalvingen, hvor Maleren i de fem af Hvalvetets seks Kapper med usædvanlig Dygtighed har fremskilt en Serie Malerier, hvis Motiver har Tilknytning til Juleevangeliet.

I den nordre Kappe har vi »Bebudelsen« og i nordøstre Kappe »Besøgsen«. Det er de to af samtlige Malerier, der er bedst bevarede, hvilket hovedsaa-

A Marias Bebudelse

gelig skyldes den overvejende Anvendelse af to saa særlig holdbare Farver som Dodekop og Okker. Hvad den kompositionelle Helhedsvirkning angaar, bærer »Bebudelsen« vel nok Førsteprisen. Placeringen af de to Figurer Gabriel (til venstre) og Maria (til højre) med den massive Bedespult anbragt imellem dem, er fortrinlig. Halvt knælende og med Hænderne korslagt over Brystet modtager Maria Gabriels Hilsen og Budskab, hvis Ordlyd ligesom Marias Svar staar paa de Skriftbaand, de holder.

Alvor og Skæmt Kalk

Foto Nationalmuseet

Med overlegen Dygtighed og Smag arrangerer Maleren Klædebonns bløde Foldeløst, skygger dem i de hvide Hier med en let graa Farve og opnaar herved lillst. at give Gabriels Kjortel et ligefrem æterisk og Figurernes Bevægelser er beherskede og Åbenne prægede af en udtrykksfuld, men stiltidig Mimik. For Marias Vedkommende har Maleren fuldt ud formaaet at give Udtryk for så Betagelse og Ydmyghed; i det hele laget er så paafaldende, i hvor høj Grad han evner at ske mimisk Udtryk og individuelt Præg over sit Figur; hans Dygtighed paa dette Felt staar over, hvad man i Almindelighed har Lejly til at konstaterer paa samtlige Kalkmalerier.

A Kalkmalerierne over

A De hellige tre Konger i Bethlehem

Et Stykke sublim Portrætkunst ser vi i Besøgsbilledet, hvor Marias og Elisabeths Træk næsten til Fuldkomnethed maa siges at udtrykke Følelser for søsterlig Portrætlighed, Forundring og Forventning.

Den ovenfor omtalte Individualisering giver sig navnlig Udtryk i Sydkappens Maleri, »De hellige tre Kongers Tilbedelse« Foran Maria knæler den ældste af Kongerne iført det fra tilsvarende Malerier saa velkendte Skrud, den bemelinsbræmmede Purpurkæbe. Ansigtet er meget karakteristisk, omend ikke synderlig majestætisk. Med sit noget fladtrykte Hoved og lidt spidse Næse, lydløse Læber og det lange Fuldskeg minder han — ikke mindst i Forbindelse med hans milde Udtryk — af Type mest af alt om en ældre og saare skikkelig, jævn, dansk Mand. Maria er fremskilt som den ælte Kvinde med Hovedlin — af Skikkelse noget flydlig, næsten matroneagtig og med et vellilfreds og roligt Aasyn, men særlig lægger man dog Mærke til den yngste af Kongerne, hvis eksotiske Afstamning er anskueliggjort ved, at han foruden sin Krone ogsaa bærer Turban paa Hovedet. Ansigtet er racepræget, Trækkene er skarpe og forfinede, til en vis Grad feminine, men smukke, Øjedyttrykket, ja hele Skikkelsens Stilling tyder paa, at han levende interesseret og spændt lytter til, hvad den midterste af Kongerne betror ham. — Og saa tillader vor Mester sig en Spøg. Efter at have afsluttet den mere højtidelige Del af sit Arbejde, synes han det ret og rimeligt at sætte sin Medhjælper og Arbejdsfælle, Jeppe Murer, et varigt Minde Mureren har indbygget Hvalvingerne, herappet og kanske ogsaa hvidtet dem, saa de lige har været tjentlige til Bemaling. Arbejdet er velgjort, og derfor fortjener Mureren at blive forevigt i den nordre Halvdel af Vesi-

kappen finder vi Portrættet — et karrikeret Brystbillede af en ældre asketisk udseende Herre, der er i Færd med at føre et Bæger til Munden. Med den fremstaaende Hage, den store krumme Næse og de magre Træk har han sikkert været en Model, hvis Karakter har været let at træffe. Formen for hans Hovedbeklædning, en meget høj korspydet Spidsbue, maa optages som et fornøjeligt Udslag af Malerens gode Humor.

Navnet Jeppe Murer staar skrevet ved Siden af Portrættet, og paa den modsatte Side i samme Kappe sidder endnu en Indskrift, som giver os Oplysning om, at Anders Smed lod Hvalvingerne bygge og male: Anders Smet ban lot disse valni(n)ger) malen og waluen, bidder for hansen lo gul. Dette Navn er os ikke ukendt, thi vi genfinder det paa Triumfvæggens Maleri, hvor der ved Apostlen Jacobs hvøre Skulder staar skrevet: Anders Smet lot dit male

A Jeppe Murer

Hvem Anders Smed er, har man intet Kendskab til, men det er rimeligt, at han har beklædt Stillingen som Kirkeværg. Af Navn er saaledes Stifteren og Mureren kendt, men vor Maler er os ukendt. Ingen Signatur giver os Oplysning om hans Navn, men er dette end gemt og glemt, saa har han sit Værk set sig selv et fornemt Minde —

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(3)

Der blev endnu større Overraskelse og ikke mindre Forfærdelse, da man fik at vide, at Køberne var Katolikker, og hvad værre var, endog Munke. Forklaringen var imidlertid ganske ligetil. Der var kun faa katolske Kirker paa Cornwall's nordlige Kyst og Dioceset havde kun faa katolske Præster. Da saa det forhenværende Kloster udbødes til Salg paa gunstige Vilkaar, bad den katolske Biskop de engelske Benediktinere købe det for at Klosters Kirke kunde være Sognekirke i det store Distrikt.

Thi den lille Landsby fra 1549 var blevet en rigtig By, ikke stor ganske vist, men i stærk Opkomst, baade paa Grund af sin Havn og sin sommerlige Friskhed. Desuden havde Kunstmalere opdaget Stedet og slog sig ned der om Sommeren, og talrige smaa Bungalows skød sig op i Landiggernes Kvarter.

De engelske Benediktinere havde sagt ja til Biskoppens Ønske. Klosterbygningerne kunde meget let laves om, saa de svarede til moderne Krav; og i Aaret 1929 havde Abbediet allerede gennem nogle Aar været i Brug, mens Klosterkirken stod foran en Ombygning, fordi den allerede var blevet for lille. Det var navnlig den Del af Kirken, som benyttedes af Egnens Folk, der maatte udvides, og for at kunne gøre dette var det nødvendigt at udnytte det nuværende Guds Moders Kapel og saa at bygge et nyt i Stedet for. Til dette maatte man skaffe sig Adgang ved at gennembryde Muren under Munkenes Kor og ved at forstyrre og nedlægge en to-tre gamle Grave. Man havde i Mellemtiden bygget et nyt Coemiterium, og det var Bestemmelsen at føre de afdøde Medbrøders jordiske Løvninger til dette Sted ved en lille Ceremoni, før Murerne begyndte paa Arbejdet.

Derfor skete det en Aften i April Maaned, netop som den nedgaaende Sol kastede sine sidste Straaler gennem Kirken, at Munkene kom ind i Procession bærende Processionskorset foran sig og med tændte Kærter for at føre deres reformatoriske Medbrødre til det nye Hvilested. De traadte hen til den første Hvelving, hvis Marmorplade mærkeligt nok ikke havde nogen Indskrift. Derefter stillede de sig op i 2 Rækker, saaledes at der blev Plads til, at Abbeden, Prioren og Subprien kunde passere. To Lægbrødre ventede allerede ved Graven med de nødvendige Redskaber.

De tre Overordnede udgjorde forøvrigt et interessant Skue, som de stod der foran Hvelvingen. Abbeden var en gammel Mand, høj og tynd og med et asketisk Ansigtstryk. Øjnene var det mest bemærkelsesværdige ved ham, helt mørkebrune, som de var, med et gennemførende Blik, og alligevel saa fulde af Godhed og Mildhed, at man uvilkaarligt forstod, at Munkene havde en god Fader i ham. I en meget ung Alder var han indtraadt i Ordenen, og hans enstaaende Evne til at tage sig af de Sjæle, som var ham betroet, var snarere blevet udviklet som en Frugt af hans eget kontemplative Liv end ved direkte Erfaring. Thi hvilket Menneske ser vel klarere, hvorledes han skal kunne vejlede andre, end han, som ser Sjælene spejle sig i Gud?

Prioren var en helt anden Type, en Verdens-Præst, som var blevet præsteviet kort før 1914, og som havde gjort Tjeneste som Feltpræst under hele Verdenskrigen. Ved dens Slutning havde han bedt om Optagelse i Benediktinernes Noviciat. Han var et udmærket, meget samvittighedsfuldt Menneske, der gjorde sin Pligt til det yderste.

Paa mange Maader var Subprien den mest interessante af disse tre. Han var den ældste Søn af katolske Forældre og havde allerede som Barn besluttet at ville blive Læge. Efter grundige og hæderfulde Studieaar havde han klart sine Eksaminer med blændende Resultater. Da, netop som hans Fremtidsudsigter tegnede sig lystest for ham, og netop som en straalende Karriere tilbød sig for ham, brød han af og søgte Optagelse i Ordenen. At dette Skridt havde kostet ham meget, kunde man læse i de strenge og alvorlige Linier om hans Mund og Hage. Hans Ansigt var i og for sig smukt; men det manglede noget, som hverken Anstrengelser eller Lidelser havde kunnet give. Da hans Arbejde som Subprior i et Benediktinerkloster ikke var særlig vanskeligt eller krævende, saa var han tillige blevet udnævnt til Kloster-Læge, et Hverv, som dog i høj Grad var et Embede uden Forretninger, eftersom de fleste af hans Medbrødre var unge og raske, og eftersom en særdeles dygtig Lægbrøder var Sygepasser og med Lethed klarede den Smule Sygepleje, som var nødvendig.

Da de tre foresatte naaede frem til Graven, istemte Kantoren »De profundis«, og Munkene sang Salmen til Ende. Derefter bad Abbeden Bønnen og gjorde saa Tegn til de to Lægbrødre, at de skulde fjerne Marmorpladen. De løsnede meget omhyggeligt Mørtlen, som holdt den paa Plads, og løftede til sidst med endnu større Omhu Stenen bort.

Det lød, som om alle de forsamlede Munke paa een Gang snappede efter Vejret, ved at se det Syn, som nu frembød sig for dem. Thi dér i Nichen laa en Medbrøder, hvis Lig efter 400 Aars Forløb ikke var gaaet i Forraadnelse. Det var en ganske ung Mand, som havde Hænderne foldet om et Krucifiks af Træ. Han var iført sin Ordensdragt, men mærkeligt nok ikke sin Hætte-Kutte. Det sorte Stof saa meget slidt ud og syntes at kunne falde helt fra hinanden, nu da den friske Luft strømmede ind over det. Den unge Munks Haar og Skæg var langt og sort, Huden var olivenbrun, men syntes næsten at have et Skær af Liv. Under Hænderne, som var foldet omkring Krucifikset, laa der en Seddel, som Abbeden læste højt:

»Ihc jacet Frater Petroc Tre-lant, Monachus. Qui ante diem undevigesimum Kalendas Septembris, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo nono obdormit in osculo Domini, anno aetatis sui vigesimo septimo, professionis octavo. Requiescat in pace. Si vixerat, cras ordinatus fuerit. Quam celerime eum sepelimus, quod militis impiissimi Regis appropinquavit.«

(Her hviler Broder Petroc Tre-lant, Munk. Som døde 18 Dage før den 1. September, i det Herrens Aar 1549 i Guds Fred, i sin Alders 27. Aar og i sit 8. Profesaar. Han hvile i Fred. Hvis han havde levet, vilde han være blevet præsteviet i Morgen. Vi begraver ham hurtigt, fordi den ugudelige Konges Soldater nærmer sig vort Kloster.)

Med stor Ærbødighed og ikke saa lidt Ærefrygt betragtede Abbeden det unge Ansigt. Men hans Forbavselse blev endnu større, da han saa Øjenlaagene bevæge sig.

Meget langsomt lukkedes de op, og et Par brune Øjne saa paa ham med et Udtryk af voldsom Mathed. Munkene, som uvilkaarligt var rykket fremad og nu stod i en Halvcirkel foran Hvelvingen, var rædselsslagne. De iagttog, hvorledes hans Øjenlaag igen faldt i. Et Øjeblik efter lukkedes de atter op, denne Gang en Brøkdal af et Minut længere, saa faldt de igen i, mens et svagt Suk hørtes. Der lød en Gisp, og det saa ud, som om de forfærdede Brødre vilde flygte derfra. Men Subprien genvandt hurtigt sin Selvbeherskelse og gik hen og lagde Fingeren paa Broder Petroc's Puls.

»Det forekommer mig, at den banker,« sagde han. »Det er jo helt utroligt, men jeg er vis paa, at han er i Live. Hvis man vil forlade Koret, saa vil jeg prøve paa at gøre noget for ham.« Han ilede hastigt ud af Kirken.

Abbeden bad hviskende Kommunitetet gaa bort.

»Men husk,« sagde han, »der maa ikke være nogen Diskussion om denne Sag, før jeg selv kan tale med jer derom i Kapitelsalen.«

Da Munkene roligt forlod Kirken, mødte de Subprioren med en Bakke, hvorpaa der stod en Flaske Konjak og forskellige andre Ting, som kunde være til Nytte. Da han naaede Hvalvingen, var der ikke andre til Stede end Abbeden og en Lægbroder, som skulde hjælpe til.

I en hel Time forsøgte de med vekslende Haab at hjælpe Br. Petrock. Hans Liv hang i en meget tynd Traad. Af og til standsede Pulsen helt, for et Sekund efter at begynde sin svage Banken igen. Aandedrættet blev skiftevis stærkere og svagere. Det var, som om den friske Luft dels stimulerede den svage Flamme til at blusse op, og dels var ved at slukke den ved sin Kraft.

De vovede ikke at flytte ham fra det Sted, hvor han laa, af Angst for, at selve Bevægelsen skulde blive skæbnesvanger for ham. Derfor plejede de ham, saa godt det lod sig gøre, dér i hans Grav.

Endelig begyndte Pulsen at blive mere stabil og mere kraftig, mens Aandedrættet blev regelmæssigere, og en Antydning af Farve viste sig i Kinder og Læber. Subprioren sad med Fingeren paa den syges Puls og iagttog ham med Iver. Langt om længe vovede han at hælde et Par Draaber Konjak ind mellem hans adskilte Læber. Han afventede spændt Virkningen, og de drog alle tre et Lettelsens Suk, da de saa Broder Petrock gøre en tydelig Synkebevægelse. Subprioren ventede et Par Minutter, saa forsøgte han med en ny Dosis. Da aabnede den syge Øjnene og drejede Hovedet.

Abbeden højede sig over ham: »Broder,« sagde han meget mildt, men meget distinkt, »vær ikke bange; du er i Sikkerhed blandt Medbrødre.«

Der saas ingen Forstaaelse i Br. Petrock's Øjne, men der kom en svag Mumlen over hans Læber. Subprioren bøjede sig ned over ham, og han fik næsten et Chok, da han hørte Elisabeth-Tidens Engelsk, saa helt anderledes i Klang, i Moduleringen, i Accenten, saa at han og Broderen ikke ville kunne gøre sig forstaaelige for hinanden ved Hjælp af deres engelske Modersmaal. Og det var øjensynligt, at dersom man ikke hurtigt fandt et Meddelelsesmiddel, der kunde overbevise den syge om Venskab og Sikkerhed, saa kunde

Situationen let blive skæbnesvanger for ham, for eftersom han kom mere og mere til sig selv, saa Subprioren, hvorledes et Udtryk af Rædsel bredte sig over hans Ansigt. (Fortsættes)

Sædemanden gik...

(fortsat fra Forsiden)

Aftenen placerede deres Olie-lampe paa en Træstolpe midt i Dagligstuen og syntes, det var festligt, hvad kan de vel have været bekymret for? Jo, de havde jo nok ogsaa deres Skatter at betale, og alle deres Opkrævere fungerede som Pantefogeder. De vidste desværre ogsaa hvad Krig var, og stillede sig det bange Spørgsmaal, om de nogen Sinde kom af mød de fremmede. Men alligevel — den fremadskridende Kultur har mangfoldiggjort vore Krav til det uendelige, og følgelig er moderne Mennesker optaget af tusinde Ting, naar de kan faa dem, og i samme Grad bekymrede, naar de maa savne dem. Og det ene som det andet er Skyld i, at saa megen Idealisme bliver kvalt og Omsorgen for det ene fornødne kun alt for ofte reduceret til det bare ingenting. Det vil ikke sige, at der ikke ogsaa i Dag findes god Jord, der bærer hundrede Fold eller der omkring. Men jeg er nu bange for, at der ikke findes synderligt meget af den. S. W.

Hollandsk Tak

Maaden, hvorpaa K. U.s. Læsere har reageret paa mit Opraab til Fordel for de nederlandske Krigsfanger i Tyskland, har rørt mig paa det dybeste. Allerede et Par Dage efter at Ugebladet var udkommet, var jeg i Stand til at sende en Check paa Kr. 1.095.00 til det nederlandsk-danske Støttefond. Og siden er der yderligere indkommet Kr. 455,00. Det er ialt Kr. 1.550.00.

Jeg er blevet bedt om at overbringe Bidragyderne Komitéens Tak. Samtidig takker jeg herved paa Krigsfangerens og egne Vegne alle dem, som jeg paa Grund af manglende eller mangelfuld Adresse ikke har kunnet takke personligt. S. Wevers, Sognepræst.

St. Ausgars Kirke

Grundet paa Forholdene flyttes Korsvejsandagten om Fredagen til Kl. 19. Fasteprædikener hver Søndag under Højmessens.

Sakramentskirken

Fasteprædikener hver Søndag under Højmessens. Korsvejsandagt hver Søndag Kl. 17.

Jesu Hjerter Kirke

Hver Søndag Kl. 18 Fasteprædikener af Pater Pauli og Korsvejsandagt. Torsdagens Korsvejsandagt bortfalder.

St. Andreas Kirke

Hver Søndag Kl. 17 kort Prædiken og Korsvejsandagt.

St. Knud Lavards Kirke

Hver Søndag Kl. 10 Fasteprædiken i Højmessens.

Fasteprædikener i

St. Therese Kirke

holdes hver Søndag Kl. 16 i St. Therese Kirke, Bernstorffsvej 54, af Father C. C. Martindale S. J. (paa Engelsk). Emnet: *Pax christiana aut Pax nulla* (Kristen Fred eller ingen Fred).

I. (18.2) Hvad er det, Verden trænger til?

II. (25.2) Religionens Rolle.

III. (4.3) Kristendommens Rolle.

IV. (11.3) Kirkens Rolle.

V. (18.3) Bønnens og Sakramenternes Rolle.

VI. (25.3) Min egen Rolle.

Retræte for yngre Kvinder

Rygaard 27.—31. Marts. Leder Pater Lanser. Indmeldelse hos Priorinden. Kun faa Eneværelser (Kr. 18) og 2 Sengs Værelser (Kr. 15). Sovesal Kr. 12.

»Vor Glædes Aarsag«

Møde Tirsdag den 20. Februar Kl. 19 hos St. Joseph Søstrene, Østerbro.

D. K. K. F.

Det er ikke for tidligt at tænke paa Børnehjælpsdagen. D. K. K. F. skal gerne kunne levere Masser af Tombolagevinster til »Prinsesse Margrethes Feriehjems Bod«.

De, som kan afse Materiale til Forarbejdning, bedes sende dette til Frk. Lüders, Forhaabningsholms Allé 41, København V.

Alle Slags Klude kan bruges. Træuld er meget kærkomment.

Paa Forhaand hjertelig Tak.

Styrelsen.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Febr.

18. S. 1. SØNDAG I FASTEN (violet) (140—28); 2. Bøn: St. Simeon (838), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn (122); Fastens Præf. (516).

19. M. FERIA (145); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn.*

20. Ti. FERIA (149); som Mandag.

(violet) 21. O. Tamperdag (153); som Mandag.

22. T. FERIA (158); 2. Bøn: St. Petri Stol i Antiochia (838), 3. Bøn: St. Paulus (789), 4. Bøn*); sidste Evang.: Festens (794). — Eller:

(hvid) St. Petri Stol i Antiochia (838); 2. Bøn: St. Paulus (789), 3. Bøn: FERIA (159), 4. Bøn*); Apostlenes Præf. (524); sidste Evang.: FERIA (160).

23. F. Tamperdag (162); 2. Bøn: St. Petrus Damiani (839), 3. Bøn: Vigilien ([2]), 4. Bøn*); sidste Evang.: Vigiliens ([3]). — Eller:

(violet) Vigilie til St. Matthias ([1]); 2. Bøn: Festen (839), 3. Bøn: FERIA (162), 4. Bøn*); sidste Evang.: FERIA (164). — Eller:

(hvid) St. Petrus Damiani (839); 2. Bøn: FERIA (162), 3. Bøn: Vigilien ([2]), 4. Bøn*); sidste Evang.: FERIA (164).

24. L. St. Matthias, Apostel (rød) (839); 2. Bøn: FERIA (167); Apostlenes Præf. (524); sidste Evang.: FERIA (175).

25. S. 2. SØNDAG I FASTEN.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Benediktineroblaterne

Møde hos Liobasøstrene Søndag d. 18. Februar Kl. 13,30; i Tilslutning til Mødet Vesper.

K. U. K. København.

Søndag d. 18. Februar Kl. 14 prc. Kort Studiekredsmøde. Emne: »Hvad med Kirken?« Kapitel IV efter Grundbogen »Den rette Kristentro«. Kaffebord, Underholdning. Kammeratligt Samvær. Praktisk Arrangement: Gruppe III. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

Lørdag d. 24. Februar Kl. 19,30 Aabent Hus.

Søndag d. 25. Februar. Udflugt til den nordlige Furesø. Med S-Tog til Virum, fra Vesterport Kl. 10,12, fra Østerport Kl. 10,17. Billet Holte-retur. Hjemkomst ca. Kl. 17,30. Medbring Madpakke og Vandresangbog.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses Fastens Præf. (516).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Sandelig siger jeg eder: Hvad I har gjort mod en af mine mindste, det har I gjort mod mig. Kom, I min Faders velsignede, tag det Rige i Besiddelse, som er eder beredt, fra Verden blev grundlagt.

Mandag e. 1. Søndag i Fasten, Kommunionvers.

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING

Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„THERESE“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

Julekærten 1942

Er der nogen, der vil overlade os et Eksemplar af Julekærten 1942? Paa Forhaand Tak.

Vor Frue Kloster,
Aasebakken.

Plads søges

Plads søges som Husbestyrerinde eller Enepige i katolsk Hjem.

Marie Jørgensen,
Klokkerhøjen 1, 3. Sal, tv.

Værelse til Leje

For selverhvervende, rolig, helst ældre Dame er tomt Værelse med Kakkellov, Køkkenadgang og evt. med Kammer tilleje paa Thorvaldsensvej.

Billet mrk. 2059 modtager Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

KALD ALTID

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 728

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Støt „Katolsk Ugeblad“s Annoncører!

Horsens

Installationsforretningen »Lyset«
Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt haves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstre

„Melkældereren“

„ Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893
Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

H. F. Caspersen

BAGERI
Sønderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

S. Henningsen

Slagtermester
Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Bagermestrenes

Rugbrødsfabrik A/S
Telefon 310
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vester gade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

Fiskeforretningen Aug. Andersens Eft.

v. Sv. Schmidt
Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens
1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Wittrup
HORSENS TEXTILLAGER

Aarhus

Skomager **Chr. M. Jensen**

Ryesgade 23, o. G.
Gennemg. v. Fajancevarehuset
Telefon 8326

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen
Telefoner: 2516 . 1805
Jægergaardsgade 17-19 . Aarhus

A. B. C.

syn. Gummibadehætter
Gummibukser
Gummiunderlag
Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN
Aahoulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Erik's Fiskehal

Altid friske Varer
Ryesgade 16 . Tlf. 8680
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089

Smørrebrød

„BOTHILLA“

Ryesgade 24
Telefon 6162

Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

MEJERIET
Desterbro

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Randers

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel

Alltid friske Varer
Telefon 628 og 3728

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Stoffregen

Malmester

Telefon 3204 . Randers

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning

Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde
til billigste Priser

Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
Leverandør til St. Josefs Hospital

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.

Randers . Telefon 137

Alfred Jørgensen

Kolonial . Vine . Delikatesser

Brødregade . Telefon 382

Leverandør til de katolske Institutioner.

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
Lev. til Sct. Josepha Hospital

N. M. Nielsen

Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne

Markedsgade 16, Telefon 1834

Leverandør til St. Josef Hospital

Johs. E. Mortensen

Bagermester

Nørreboulevard . Telefon 1157

Lev. til Sct. Josepha Hospital

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)

Fineste Mejeriprodukter fra

Dyrlæge kontrollerede Besætninger

Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . .

M. MØNSTER'S

Snedker- og Liggisteforretn., Tlf. 2161

Nørregade 10 (v. Brønden).

Randers Kul-Kompagni

Aktieselskab

Kul- og Koks-Import

Kulkajen . Randers

Telefon 3900 (4 Linier)

Knud Pedersen . Slagtermester

1. Kl.s Kød og Paalæg

Dronningborg, Telefon 649

Leverandør til de katolske Institutioner

Vejle

Vejle Trælast &

Kulkompagni

Havnegade 22 . Telf. 68 og 69

Lev. til de kat. Institutioner

LEDIG

C. V. BERG

Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester

Langelinie 53 . Telefon 2751

Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen

Slagtermester

1. Kl. Varer - Pølsefabrik

Nørregade 2 . Tlf. 1721

Leverandør til St. Maria Hospital

1/3 Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN

Vissingsgade 8, Telefon 121, 205

Leverandør til St. Maria Hospital

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab

Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597

Leverandør til St. Maria Hospital

Mel- og Foderstofforretning

J. Jensen

Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Tegn Deres

Forsikringer

hos

N. Fr. Petersen

Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester

Prima Kød og Flæsk

Stalgaardsg. 24. Tlf. 931

Lev. til St. Maria Hospital

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde

Tønnesgade 36 . Telefon 1438

Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner

Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360

... Bogladen med de mange Bøger

Mælkeriet Christianshaab

Vejle

Allerfineste Mejeriprodukter

Telefon 733 og Butik 743

Hansen Pærhøi & Søn

Glarimester . Kunsthandel

Søndergade 4 . Vejle

Katolsk Ugeblad

25. Februar 1945
93. Aargang
Nr. 8

Biskoppeligt
Hyrdebrev
om
den kristne Kærlighed
Breslau og Schlesien
Chestertons „Magi“
Guardinis Korsvej

Omkring Skuespillet „MAGI“

I disse Dage samler G. K. Chestertons Komædie »Magi« fulde Huse paa Alléteatret og er samtidig blevet tilgængelig i Bogform i dansk Oversættelse. Den diskuteres vidt og bredt, og en Del Mennesker opgiver blankt at faa nogen Mening i dette Skuespil, som andre finder genialt. Den brave gamle Folkekirkæpræst Oscar Geismar synes oprigtigt talt, at det hele er noget slemt Vrøvl. Saa det er nok en Idé at tilbyde Læsere og Tilskuerne en lille Pegepind.

*

Englands største Skuespilforfatter i vor Tid, Bernard Shaw, har gjort Teatret til en Talerstol. Han ønsker ikke fra Scenen at fortælle en Historie eller at skildre en psykologisk Udvikling. Han vil simpelthen *docere*. Strengt taget er Handlingen ligegyldig, blot Personerne er egnede til at faa lagt de »shawianske« Sandheder i Munden. Nogle af hans Skuespil er faktisk ikke andet end en Polemik, delt op i en Række Dialoger. Men for at faa Publikum til at høre paa, hvad Shaw har paa Hjerte, indlægger han Vittigheder, rene »gags« og alt muligt andet, der kan holde Tilhørerne i Aande, mens han faar sagt, hvad han ønsker at sige. Og han opnaar sin Hensigt, fordi hans Replik-kunst er saa fremragende.

Som Dramatiker er Chesterton af samme Skole. Selve Handlingen i »Magi« siger ikke ret meget om hans Hensigt. Denne findes i de Diskussioner, der udspiller sig imellem Skuespillets Personer. At der er indlagt en bedaarende lille Kærlighedshistorie, er Diskussionen lige saa uvedkommende som alle de Vittigheder, Chesterton med rund Haand strør om sig med. Hvis man er Tilhænger af den Opfattelse, at et vellykket Skuespil ikke maa kunne taale Fjernelsen af et eneste Ord, endsige af en Replik eller en Scene, uden at dets Idé falder i Stumper og Stykker, saa er »Magi« et meget ringe Værk. For Idéens Skyld kan det reduceres til ganske faa Replikskifter. Strengt taget er det ikke et dramatisk Værk, men et *Argument*. Naar det alligevel med fuld Ret tælles blandt den dramatiske Kunsts moderne Mesterstykker, er det især for Replikkunstens Skyld. Da det inden første Verdenskrig havde haft Urræmme, sagde Shaw til Chesterton, at han burde fortsætte som Dramatiker, fordi han i Virkeligheden havde et endnu bedre Haandelag end Shaw selv (i hvis Mund denne Ros simpelthen er formidabel).

Argumentet i »Magi« drejer sig om Eksistensen af overnaturlige Kræfter og deres Indgri-

ben i Naturens Gang. Hvor dette ellers behandles, plejer det at gælde det guddommelige Mirakels Mulighed (saaledes i Kaj Munks »Ordet«). Chesterton har af flere Grunde foretrukket at lade det være *onde* Aanders Indgriben, som suspenderer Naturlovene i hans Stykke. Dels er nu engang Syndere bedre Teaterstof end Helgener, dels føles (af et moderne Publikum) det ondes Teatermirakler mere illuderende end det godes, og dels skrev Chesterton sit Stykke, da Spiritismen stod paa Dagsordenen i England. Medens de fleste vilde hævde, at *alle* spiritistiske Fænomener er *Humbug*, og mange omvendt skænkede dem alle *Tiltro*, stillede Katolikker sig paa det Standpunkt, at om saa 99 pCt. var *Humbug*, turde man ikke udelukke, at i hvert Fald nogle af Fænomenerne var ægte. Men Karakteren af de spiritistiske Fænomener, Indholdet af de spiritistiske Budskaber og ganske særligt Spiritismens Virkning paa sine Dyrkere (sagde Katolikkerne), er Bevis for, at de eventuelle ægte Fænomener *ikke* kan skyldes Gud eller gode Aander i hans Tjeneste, men maa tilskrives *onde* Kræfter. Chesterton havde selv taget Del i en Række spiritistiske Seancer og var kommet til det samme Resultat (selv var han jo ikke Katolik dengang). I sin Bog om
(*Sluttet Side 105*)

Munkemel

Støt Frank Andersens Fond
Giro Konto 1087

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

**Beskyt Deres
Værdipapirer**

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De frilages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipping af Kuponer m. v.
De hævdede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

ROSENBORG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og REHLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VASKEMIDLE

LEDIG

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Køb hos vore Annoncører

Hyrdebrevet i Særtryk

Sidste Søndag oplæstes Biskoppens Hyrdebrev i vore Kirker. I Dag har vi den Glæde at kunne offentliggøre det her i Bladet. Og vi har allerede nu modtaget mange Vidnesbyrd om, at Biskoppens Ord har fundet Genklang. Der er vel næppe heller noget, som Verden i den Grad trænger til at høre som netop Budskabet om den kristne Kærlighed. Nu er der desværre mange, som ikke har hørt Biskoppens Ord i deres Kirke — vore Provinssogne med de store Afstande rammes jo særlig haardt af Trafikindskrænkningerne. Og desværre naar Ugebladet heller ikke ud til alle. Det er derfor tænkeligt, at mange Præster gerne vil kunne sende dette Hyrdebrev ud til hele deres Menighed som et Bilag til Sognebladet. Maaske ogsaa Præster og adskillige Lægfolk gerne vil lade Hyrdebrevets Ord komme ud til Ikke-Katolikker, som de kender. Det er jo Ord, der har Bud til alle, og vi gør en virkelig god Gerning ved at lade dem blive hørt viden om.

Biskoppen har paa Opfordring indvilliget i, at der fremstilles et ganske billigt Særtryk. Hvor billigt det kan blive, afhænger af, hvor store Bestillingerne bliver, men det vil kun dreje sig om et Par Kroner pr. 100 Eksemplarer. Ugebladets Redaktion modtager Bestillingerne (paa saa og saa mange Hundreder), men for at faa Særtrykket ud hurtigst muligt, maa Bestillingerne være os i Hænde inden Udløbet af indeværende Maaned. Ordrene vil saa blive effektueret et Par Dage ind i Marts.

En Bog til Fasten

St. Ansgars Forlag har til Fastetiden udsendt Guardianis prægtige Korsvejsandagt i en meget smuk Udstyrelse og til næsten ingen Penge (1,50 Kr. for en 80 Sider stor, forment indbunden Bog). Guardianis Forfatterskab har været en religiøs Inspiration for en hel Generation, og ingen af hans Bøger har virket stærkere end hans to ganske enkle og populære Bøger om Rosenkransen og om Korsvejen. Korsvejsandagten er ikke til fælles Brug ved Gudstjenesten, men til hver enkelt private Brug ved Fordybelsen i vor Herres Lidelse. I disse Tider, hvor Lidelser og Sorger, Frygt og Bekymringer rammer os alle saa haardt, vil vor Medoplevelen af Herrens Korsfærd kunne være til uanet Velsignelse for os alle, og Guardianis gyldne Ord om Herrens Lidelse vil hjælpe os til at bringe denne Velsignelses Høst i Lade.

Biskoppeligt Hyrdebrev for Fasten 1945

Vi tager gerne vor Tilflugt til Jesu hellige Hjerte, naar vi er i Nød. Adskillige af os følger Kirkens Opfordring til at lade vore Hjem indvie til Jesu Hjerte, for at Jesu Kærlighed maa raade der. Ligesom Himmelhøvelvingens Pragt minder os om Guds uendelige Majestæt og Visdom, saaledes lyser hans Kærlighed os i Møde fra Jesu gennem-borede Hjerte.

Det gamle Testamente kendte kun lidt til Guds Kærlighed. Den kunde først blive aabenbar i sin levende Fylde, da Guds Søn »antog en Tjeners Skikkelse og blev Mennesker lig ... ydmygede sig og blev lydige indtil Døden, ja indtil Døden paa Korset« (Filip. 2, 7—8). Vor Herres bitre Lidelse henleder derfor altid vore Tanker paa Paulus' Ord: »Guds Søn har elsket mig og ofret sig selv for mig« (Gal. 2, 20) og paa det Ord, som Vor Herre selv udtalte Aftenen før sin Lidelse: »Et nyt Bud giver jeg eder: Elsk hverandre! Som jeg har elsket eder, skal I ogsaa elske hverandre. Om I elsker hverandre, vil alle derpaa kunne kende, at I er mine Disciple« (Joh. 13, 34—35).

Læg Mærke til dette, kære Katolikker: »Derpaa skal alle kende, at I er mine Disciple, om I elsker hverandre«. At være Kristen er altsaa ikke blot at gaa regelmæssigt i Kirke og udføre sine religiøse Pligter. Det gjorde Farisæerne ogsaa. Men Jesus vilde ikke vide noget af dem, fordi de fattedes Kærlighed. Vi kommer ikke uden om den Fordring, som Kristus selv har stillet, at vi skal elske hverandre. Det skal være hans Disciples Kendetegn. Fra Jesu eget hellige Hjerte lyser de Ord os i Møde med Flammeskrift: »Elsk hverandre, som jeg har elsket eder«.

I de frygtelige Tider, som vi nu oplever, ser vi Hadets Lidenskab brænde i lys Lue. Det forekommer mig netop derfor nyttigt ved Indgangen til den hellige Fastetid at sige nogle ganske enkle Ord om den Kærlighed, vi skylder Gud og vor Næste.

Først og fremmest skal vi elske Gud. Men hvorledes kan vi bevise vor Kærlighed til ham? Evangelisten Johannes giver os Svaret: »Naar Gud har vist os en saadan Kærlighed, maa ogsaa vi elske hverandre... Hvis nogen siger: 'Jeg elsker Gud', men hader sin Broder, saa er han en Løgner. Thi hvorledes kan den, der ikke elsker sin Broder, som han ser, elske Gud, som han ikke ser? Derfor har vi faaet dette Bud af ham, at den, som elsker Gud, skal ogsaa elske sin Broder« (I Joh. 4, 11, 20—21).

Ogsaa Paulus tillægger i sine Breve Næstekærligheden en afgørende Betydning. I Brevet til Kolossenserne opregner han de forskellige Dyder og sammenligner dem med Klædningsstykker, som de Kristne skal iføre sig efter at have aflagt »det gamle Menneske«, og derefter fortsætter han: »Bevar frem for alt dette Kærligheden, thi den er Fuldkommenhedens Baand« (Kol. 3, 12—14). Han mener dermed, at naar Sjælen har iført sig de andre Dyder, mangler der dog noget, nemlig det Baand, der skal holde sammen paa det hele, og dette Baand er Kærligheden. Hvor Kærligheden mangler, er alt andet forgæves. Endnu tydeligere siger Apostlen det i sit første Brev til Korinterne: »Om jeg saa talte alle Menneskers og Engles Tungemaal, men ikke havde Kærlighed, da var jeg kun tonende Malm eller klingende Bjælde ... Og gav jeg de fattige al min Ejendom og ofrede mit Legeme til at brændes, men ikke havde Kærlighed, da gavnede det mig intet ... Det største er Kærligheden« (I Kor. 13, 1, 3, 13).

»Det største er Kærligheden.« Vi ved, hvorledes de første Kristne var gennemtrængt af denne Sandhed. Til vor Opbyggelse og Beskæmmelse kan vi læse, hvad Apostlernes Gerninger (4, 32) siger derom: »De troendes Samfund var eet Hjerte og een Sjæl. Ingen kaldte noget af det, han ejede, for sit«. Mange Steder i sine Breve berømmer Paulus denne Broderkærlig-

hed. De første Kristne var saa trofaste til at opfylde Kærlighedens Bud, at den af Egoisme, Kulde, Misundelse og Had gennemtrængte og splittede Hedningeverden udbrød: »Se, hvor de elsker hverandre og er beredt til at dø for hverandre« (Tertull. Apol. 39, 9). Hedningerne kendte jo kun til Egenkærligheden, der ikke søger andet end egen Fordel. De Kristne øvede derimod en uselvvisk Kærlighed, »som ikke søger sit eget« (I Kor. 13, 15), men giver sig selv, ofrer sig selv, en Kærlighed, der -- med den hellige Faders Ord den 9. December 1941 — »ligesom Jesu Hjerte omfatter alle Mennesker uden at udelukke nogen«.

Saaledes skulde, kære Katolikker, ogsaa vor Kærlighed være. Den maa omfatte alle Mennesker. Ganske vist maa vi gøre Forskel; det er naturligt, at vi først og fremmest viser de Mennesker Kærlighed, som staar os nærmest, Ægtefæller, Forældre, Børn, Venner, Landsmænd, Trosfæller. Men vi maa ikke glemme, at den kristne Kærlighed skal omfatte alle Mennesker og ikke udelukke nogen. Ogsaa de Mennesker, der er længst borte fra os, og Sjælene i Skærsilden, ja selv vore Fjender. Heller ikke dem maa vi udelukke fra vor Kærlighed.

Hvorledes skal vi nu øve Næstekærligheden? Svaret lyder i al Korthed: I Tanker, Ord og Gerninger. Den kærlige Tanke er Kærlighedens Grundlag. Uden kærlige Tanker gives der overhovedet ingen ægte Kærlighed. Vi kan med Guds Hjælp øve os i at betragte Næsten med Velvilje og med Kærlighed, og naar vi lærer det, vil de gode Ord og gode Gerninger komme af sig selv. Saa vil vi heller ikke være saa uagtpaagivende og tilbageholdende, naar der byder sig en Lejlighed for os til at gøre det gode. Tværtimod vil vi gøre os Umage for at vise andre Mennesker de Hensyn og den Godhed, som bringer dem Glæde og Opmuntring i den Hverdag, hvis Byrder er saa svære og ikke mindst, naar de skal bæres i en Atmosfære af Egoisme og Mangel paa enhver Hensyntagen.

Naar vort Hjerte er opfyldt af kærlige Tanker, vil vi ogsaa lettere finde de Ord, som glæder an-

dre. I Reglen er det saa lidt, der skal til. Ofte gælder det blot om at faa sagt det enkelte kærlige Ord, som gør Ende paa Misforstaaelser, der maaske har været i Aarevis. Vi udretter sikkert adskillige Ting, som giver os megen Møje, men ikke bringer halvt saa megen Velsignelse som et eneste hjerteligt Ord!

Og paa den anden Side, hvor megen Skade og Ulykke kan et ukærligt Ord ikke udrette! Vi behøver ikke engang at tænke paa de Ord, der slynges i Ansigtet paa et Menneske for at saare og krænke ham. Nej, vi behøver blot at tænke paa al den ukærlige Snak om andres Fejl. Det er hos mange Mennesker en hel Sygdom, som de tilsyneladende ikke ønsker at helbredes for. I Timevis kan de sidde og bagtale deres Næste, og hvad opnaar de derved? Ingen bliver bedre af det; snarede er der nogen, som bliver værre, nemlig Bagtalerne selv. Den, det gaar ud over, bliver næppe bedre ved at erfare, at der tales paa den Maade om ham. Maaske bliver han selv bitter og ukærlig. Apostlen Jacob siger i sit Brev (1, 26): »Hvis nogen mener om sig selv, at han er from, men ikke lægger Baand paa sin Tunge, han bedrager sig selv, og hans Gudsdyrkelse er ingen Nytte til«.

Naar vi engang dør og skal staa frem for Guds Domstol med alle vore Svagheder, Synder og Forseelser, hvor vilde vi da ønske, at Gud vilde tie til det altsammen. Men han vil tværtimod dømme, i Fald vi ikke selv her paa Jorden har kunnet afholde os fra ukærlig Kritik af vor Næste. Og omvendt: hvis vi har tiet, da vil ogsaa Gud tie. Kristus siger det selv: »Døm ikke, at I ikke selv skal blive dømt. Det Maal, I anvender overfor andre, skal I selv blive maalt med« (Matth. 7, 1—2). Hvis vi i Stedet for at tale om det daarlige hos Næsten har nævnt hans gode Sider, saa vil Gud ogsaa i hin Stund gerne tale om det gode i vor Sjæl, hvor smaat og ringe det end maa være.

Saa vigtigt det er, at vi nærer kærlige Tanker i vort Hjerte, og at vi ytrer dem i kærlige Ord, er dette dog ikke nok. »Mine Børn!« udbrøder den hellige Johannes (I Joh. 3, 18), »lad os ikke elske i Ord eller med Tunge, men i Gerning og Sandhed«. Apostlen vil ikke der-

med nedsætte det gode Ord, men han advarer os imod at lade det blive ved Ord alene. Endnu tydeligere siger den hellige Jakob det (Jak. 2, 15—16): »Hvis en Broder eller Søster mangler de nødvendige Klæder og det daglige Brød, og en af eder sagde til dem: 'Gaa med Fred, varm eder og spis eder mæt', men ikke gav dem det nødvendige til Livets Ophold, hvad kunde det saa nytte?« Ægte Kærlighed giver sig ikke tilfreds med skønne Ord. Ægte Kærlighed føler Trang til at tjene, til at hjælpe, til at give, til at glæde andre.

Der vil altid være Nød at lindre, Sult, Kulde, Ensomhed og bitre Taarer. Alt dette raaber om Hjælp og Kærlighed. Jesus sagde: »Jeg har Medlidenhed med Folket« (Matth. 15, 32). Og vi ved, at Frelseren ikke lod det blive ved Ord alene. Hele hans Liv fra Krybbe til Kors var en eneste Kærlighedsgerning. Og dog er der Mennesker, som ser ned paa Næstekærligheden. I sin for nævnte Tale sagde vor hellige Fader: »Nuomstunder betragter mange den kristne Næstekærlighed som en Fornedrelse af Mennesket og tracter efter at udrydde den som en Svaghed. Men er den kristne Næstekærlighed virkelig en Svaghed? Hvis den er en Svaghed, saa er denne Svaghed Guds, om hvem Apostlen siger: Gud er Kærlighed. Nej, Kærligheden er ikke Svaghed, Kærligheden er den højeste Kraftudfoldelse, Kærligheden er stærk som Døden, Døden paa Korset«.

Men naar nu den offentlige Forsorg er saa udviklet, som Tilfældet er her i Landet, er der saa Brug for min Hjælp? Den Smule, jeg kan gøre, er jo som en Draabe i Havet. Disse Indvendinger gør vi os ofte. Og ganske vist kan den enkelte ikke hjælpe overalt, men ligesaa vist er det, at der med god Vilje i mange Tilfælde kan bringes virksom Hjælp. Hvis hver eneste sætter sig for at hjælpe der, hvor det med god Vilje er muligt, hvor megen Nød og Elendighed vilde saa ikke forsvinde? Og ingen er saa fattig, at han ikke har noget at give, om det saa blot er en Opmuntring eller kærlig Hensyntagen.

Kære Katolikker, vi husker alle Jesu Ord fra Bjergprædikenen: »I har hørt, at der er sagt: Du skal

elske din Næste og hade din Fjende. Men jeg siger eder, elsk eders Fjender; gør godt imod dem, som hader eder, og bed for dem, som forfølger og bagtaler eder, for at I maa blive eders himmelske Faders Børn, han, som lader sin Sol gaa op over gode og onde og lader det regne paa retfærdige og uretfærdige. Thi hvis I elsker dem, som elsker eder, hvad Fortjeneste har I deraf? Gør ikke ogsaa Tolderne det? ... Vær altsaa fuldkomne, som eders Fader i Himlen er fuldkommen« (Matth. 5, 43—48).

Let er det ikke at elske sin Fjende. Vor Natur vægrer sig derved, hvis vi kun lader os lede af vore Følelser. Men vi lærer gennem vor hellige Tro og ved at betragte Jesu hellige Hjerte, at ogsaa den, der gør os ondt, er og bliver vor Broder. Vi kender Apostlens Ord: »Den, der hader sin Broder, vandrer i Mørke« (I Joh. 2, 11) og »Den, der hader sin Broder, er en Morder« (I Joh. 3, 15). Vi ved, at den, der tager Hævn, sætter sig i den evige Dommers Sted, han, som har sagt: »Hævnen hører mig til« (5. Mos. 32, 35). Vi véd, at den døende Frelser paa Korset bad for sine Fjender: »Fader, tilgiv dem, thi de ved ikke, hvad de gør« (Luk. 23, 34). Vi véd, at vi alle er henvist til at haabe paa Guds naadige Tilgivelse, og den kan vi kun opnaa, hvis vi — efter at have bedt: Forlad os vor Skyld — ærligt og redeligt kan tilføje: som og vi forlader vore Skyldnere.

Ogsaa mellem forskellige Folk og Nationer gælder dette Bud om Kærlighed. Vi er Vidner til de forfærdelige Ulykker, som Racehad og overdreven Nationalisme afstedkommer. Og det burde ikke undgaa vor Opmærksomhed, at grufulde Forbrydelser efterfølges af en hurtig og frygtelig Straf. Ingensinde har Hadets bitre Frugter vist sig tydeligere end i de Begivenheder, som vi oplever. Lad os derfor tage det alvorligt med dette svære Bud om Kærlighed, der ogsaa gælder vore Fjender. Lad os bandlyse alt Had og Hævnsyge fra vore Hjerter. Lad os altid være parate til Tilgivelse og Forsoning. Solen maa ikke gaa ned over vor Vrede.

»Derpaa skal alle kende, at I er mine Disciple, at I elsker hverandre«. Den personlige Udøvelse af

Næstekærlighedens Bud er Kendetegnet paa Kristi Efterfølgere paa Jorden. »Maatte Herren lade eder alle blive rige paa Kærlighed til hverandre og til alle Mennesker ... Han styrke eders Hjerter, for at I maa blive udadelige og hellige for vor Gud og Fader« (I The. 3, 12—13).

Den almægtige Gud, Fader, Søn og Helligaand velsigne og bevare eder. Amen.

Givet i København ved Sankt Ansgars Kirke, den 5. Februar 1945.

* TH. SUHR,

Apostolisk Vikar for Danmark.

Omkring Skuespillet „MAGI“

(fortsat fra Forsiden)

Chesterton skildrer Mgr. John O'Connor (Chestertons Model til Fader Brown-Skikkelsen) en Samtale fra Maj 1911 (altsaa et Par Aar før »Magi« blev skrevet). — Her omtaler Chesterton sine Erfaringer med Ord, der næsten er de samme, som han i Skuespillet lægger Tryllekunstneren i Munden, idet han siger, at han maatte opgive sin Deltagelse paa Grund af en uhyggelig Hovedpine, der altid var Følgen. »Men efter Hovedpinen,« fortsatte han, »kom der ogsaa en frygtelig Fornemmelse, ligesom man led af Efterveerne efter et drabeligt Sold og havde noget, der bedst kan beskrives som en fordærvet mental Atmosfære«. — I Virkeligheden kan »Magi« aller-kortest beskrives som en Dramatisering af det katolske Syn paa Spiritismen. Naar det ogsaa har Bud til dem, som Spiritismen ikke interesserer, skyldes det, at det katolske Argument bygger paa en Helhedsopfattelse af Samspillet mellem Natur og Overnatur.

Ved Siden af Argumentet kommer Modtagelsen af det. Den dramatiske Form giver Chesterton Mulighed for at skildre typiske Former for Modtagelse eller Afvisning af Underet. Det har utvivlsomt mere end ham særdeles at lade den unge fanatiske Benægter af det overnaturlige være paa Nippet til at gaa fra Forstanden, fordi han ikke kan bortforklare de mærkelige Ting, der sker. Naar Materialismen ellers medlidende ser paa de troendes Overbevisning som en Art aandelig Begrænsning, der i visse Tilfælde udvikler sig til Vanvid, var det sikkert en Fornøjelse for Chesterton til en Afveksling at lade Fornægteren gaa fra Forstanden. Men ikke blot for Morskabens Skyld — det hører med til selve Argumentet, at Benægteren er det lukkede Sind, der er allermest udsat for at havne i Galskab. Den katolske Indstilling overfor Spiritismen forekom Chesterton at være den eneste, der baade var aaben og saglig.

De andre Typer i Skuespillet er lette at placere i Argumentet, og

morsomt set er Hertugen, der i sin totale Forvirring er Chestertons burleske Skildring af selve vor moderne Tid, som holdningsløst og uden Principper lader sig begejstre for enhver Bevægelse, der kommer paa Mode, — blot det ikke er den gamle, hele Kristendom. Men samtidig er Hertugen opfattet i al Venskabelighed. Det samme gælder de andre Personer. Og man bør ikke beskæftige sig med Chesterton som Dramatiker uden at notere, at hans Skuespil savner »Skurke«. Alle hans Personer er tiltalende. Det kan synes en ringe Ting, men hænger sammen med, at for Chesterton er Skuespillet en Debat, og at han i St. Thomas Aquins polemiske Skole har lært, at man ikke fordrejer og karrikerer sin Modstanders Argument, men fremstiller det i dets fulde Renhed og Klarhed, om muligt endnu bedre end Modstanderen selv fornaar, inden man gaar over til at modbevise det.

Det er en Fornøjelse at se, hvor interesseret Skuespillerne er gaaet til denne usædvanlige Opgave. Naturligvis falder Skuespillets Udenværker, Vittighederne, Kærlighedshistorien, Poesien dem lettest. Men i det store og hele faar de ogsaa Argumentet frem i dets Skarphed som en Udfordring til Tilskuerne om at være aabne for Tilværelsens Muligheder. I Hovedrollen som Tryllekunstneren ydede Sigfred Johansen det helt ypperlige, men ogsaa mindre kendte Kunstnere spillede over deres vanlige Niveau, øjensynligt inciteret af det sjældne Æmne i dets funklende Udformning.

Om Skuespillets danske Bogskikkelse er undertegnede forhindret i at sige andet end, at Oversættelsen har bestræbt sig for at lade Argumentet fremtræde saa klart som muligt, saa Bitingene ikke skygger for det, og at Forlagsboghandler Frimodt har givet Stykket et overordentlig tiltalende, næsten lækkert Ydre, som forhaabentlig yderligere vil tjene den gode Sag at skabe den store Britte mange nye danske Venner.

H. D. T. K.

Kampene i Østeuropa koncentrerer sig i Øjeblikket om et af Kontinentets vigtigste Industriomraader: *Schlesien*. De øvre-schlesiske Kuldistrikter er ikke blot et af Tysklands, men et af Europas rigeste, og dets Betydning forstærkes i høj Grad af de over Kullagene liggende rige Bly-, Zink- og Jernmalmløjer. En væsentlig Del af disse Rigdomme tilfaldt ganske vist som Følge af Fredsslutningen i 1919 (og den øvre-schlesiske Grænse-uddragning i 1922) Polen, men alligevel er Schlesien til Stadig-

Paa 6-Aarsdagen for *Pave Pius XI's Død* — 10. Februar — celebredes i det Sixtinske Kapel en højtidelig Requiemsmesse, der bl. a. overværedes af den hellige Fader samt en Del Medlemmer af Kardinalkollegiet. — Den hellige Fader har fornylig modtaget *170 allierede Militærlæger* — der iblandt Præsidenten for Storbritanniens kirurgiske Akademi — i Audiens og holdt ved denne Lejlighed en Tale til de tilstedeværende om Lægens Kald og Pligter: »Det er Lægens Opgave at helbrede, at redde Liv og ikke dræbe«.

Under den *internationale Fagforeningskongres*, som fornylig har fundet Sted i London, har Kongressens Repræsentantskab aflagt Besøg hos Ærkebiskoppen af Westminster, Mons. Griffin. Ærkebiskoppen gav Udtryk for sin Glæde over at se Kongresdeltagerne og erindrede i sin Tale til disse bl. a. om sin store Forgænger, Kardinal Manning og om dennes store Indsats for det sociale Spørgsmaal.

Umiddelbart efter de allierede Troppers Indtog i den evige Stad optoges mellem den hellige Stol og den allierede Overkommando Forhandlinger om Adgang til for Repræsentanter for Vatikanet at besøge og understøtte det betydelige Antal tyske Soldater, der befinder sig i allierede Fangelejre i Italien. Der blev beskikket en Nuntius, som histaas af Rektoren for det tysk-ungarske Kollegium i Rom, P. Ivo Zeiger S. J., og man har haft Lejlighed til allerede nu at aflægge Besøg i adskillige Lejre samt at konstatere, at samtlige Krigsfanger befinder sig vel og nyder god Forplejning.

U. E. O.

hed et af det tyske Riges vigtigste Industriomraader, og i Løbet af det sidste halve Aarhundrede er Byerne paa begge Sider af Grænsen vokset i næsten amerikansk Tempo.

Schlesien er inidlertid ogsaa gammelt katolsk Land, hvor Religionen har dybe Rødder i Folket, og i Øvre-Schlesien udgør den katolske Befolkning omtrent 90 % af Indbyggerne.

*

»Hovedstaden« i Schlesien er *Breslau*, Østtysklands geografiske, økonomiske og kulturelle Midtpunkt. Det er en betydelig — og decideret — Industristad, beliggende paa en frugtbart Slette midt i den schlesiske Sænkning paa begge Sider af Oder-Floden. Breslau nævnes allerede i Slutningen af 10. Aarhundrede som en slavisk By og kort efter Aar 1000 bliver den Bispesæde. I Løbet af de følgende Aarhundreder blomstrede den op under Kirkens Beskyttelse og blev i 1160'erne tillige Residensstad for de polske Hertuger af Breslau. Den sidste Hertug af Breslau, Henrik VI, solgte i 1335

I Krigszonen

Bres

det katolske Schlesien Hovedstad

TEKST og FOTOS: ACADEMIA

lau

15

Byen til Johan af Bøhmen, og takket være de mange Privilegier, som de bøhmiske Konger gav Byen samt dens gunstige Beliggenhed, udviklede den sig efterhaanden til en betydelig Handelsstad. Under Hussitterkrigene stillede Breslau, der lidt efter lidt var blevet en helt tysk By, sig paa Kejserens Side mod Hussitter og Czecker, men kom atter paa bøhmiske Hænder for til syvende og sidst — da det bøhmiske Kongehus uddøde — at tilfalde Huset Habsburg. Midt i det sekstende Aarhundrede

▲ Søndagsmesse i Øvreschlesien

Residenzstad for Fyrstærkebispe- skoppen over Ærkebispedømmet Breslau. Adskillige religiøse Ordenssamfund havde indtil for faa Aar siden Klostre — i Forbindelse med Skoler eller andre velgørende Institutioner — i Breslau, bl. a. Franciskanere, Jesuitter, Oblater, Redemptorister, Barmhjertige Søstre, Graa Søstre, Hedvigsøstre og Ursulinerinder.

*

Talrige Broer fører over Oder og forbinder de enkelte Bydele. Den indre By har indtil vore Dage bevaret et gammeldags Præg med ejendommelige Bygninger fra 16. Aarhundrede og snævre Gader, medens Forstæderne har et moderne Udseende.

Af Byens knapt fyrretyve Kirker er de tredive katolske, og blandt disse er Domkirken — der ligger paa den saakaldte »Dominsel« — den ældste, grundlagt i 1148 og fuldendt i 13. Aarhundrede.

▲ Kurfyrst Franz Ludvig Skolen, der tidligere lededes af Jesuitterne

← „Dominsel“ med Domkirke og Korskirke

vandt Protestantismen Overhaand (takket være lidet initiativrige Overhyrder) dog uden at Katolicismen fortrængtes, og de to Konfessioner holdt sig fredeligt

ved hinandens Side med det Resultat, at Breslau ikke kom til at lide under de følgende Religionskrige. Endnu idag udgør Breslaus Katolikker kun en Trediedel af samtlige Indbyggere, men alligevel er Byen Midtpunktet for den schlesiske Katolicisme og

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(4)

Heldigvis lykkedes det Abbeden at finde en Løsning paa Sagen, endnu før den havde naaet at blive kritisk. Han bøjede sig ned til den syge og sagde meget langsomt:

»Nolitimere, amici sumus, Deus te curavit.«

(»De skal ikke være ængstelig. Vi er Deres Venner. Gud har gjort Dem rask.«.)

Tre Gange gentog han disse Ord, før deres Mening syntes at gaa op for Broder Petroc, thi til de omkringstaaendes udsigelige Lettelse begyndte det angstfulde Udtryk i hans Ansigt at vige bort og give Plads for en Følelse af Fred. Faa Minutter efter lukkedes hans Øjne i, og han faldt i Søvn.

»Gud være lovet«, udbrød Abbeden og Subprioren, som med een Mund. De blev et Øjeblik staaende og betragtede den sovende.

»Det var rart, om vi kunde flytte ham nu, mens han sover,« sagde Subprioren.

»Saa er det nok bedst at lægge ham i mit Værelse,« svarede Abbeden; »det er jo i Stuetagen.«

»Der vilde være for megen Støj for ham,« lød Svaret. »Vi kan jo ikke standse det almindelige Arbejde i Huset. Og Deres Værelse vilde sikkert være det mest urolige, ikke mindst, fordi mange af os af gammel Vane vilde gaa derhen og banke paa, naar vi vilde tale med Dem om et eller andet. Denne unge Mands Nerver er i en saadan Forfatning, at vi lige saa godt straks kunde bringe ham til Sindssygehospital, hvis ikke vi kan skaffe ham absolut Ro. Det er en stor Risiko at bære ham op ad Trapperne, men det er endnu mere risikabelt at lade ham blive her. Jeg foreslaar, at vi lægger ham i Værelset for Enden af Gangen i Sygeafdelingen. Det vilde være ideelt, fordi det vender ud mod Havet og ligger saa fjernt fra al Larm. Blot vil det blive vanskeligt at faa ham bragt derop. Men vi kan lave en Baare af en tynd Madras lagt oven paa en stærk Portiére, og saa kan vi vel sagtens klare det. Det er i hvert Fald værd at prøve.«

Abbeden nikkede samtykkende, og Lægbroderen blev sendt af Sted for at hente en stærk Medbroder, der kunde være fjerde Mand ved Baaren. Kort efter kom de begge bærende med de nødvendige Remedier. Et Bord blev anbragt op til Nichen, og paa det blev den improviserede Baare anbragt. Abbedens Kutte blev forsigtigt skubbet

ind under den syge, men da de vilde løfte ham ud i den, begyndte han at røre sig.

»Det her gaar ikke,« sagde Subprioren. Vi kommer til at vove at give ham en lille Dosis først.« Og efter at han havde kommet et Par Draaber fra en lille Medicinflaske ned i en Smule Vand, drejede han den syges Hoved lidt og hældte Styrkemidlet ind mellem hans Læber og ventede, til han saa ham synke det.

»Det gik,« sagde han og vendte sig om til de andre.

Lægbrødrene stod i ivrig Samtale med Abbeden.

»Br. Peter siger, at det vil være umuligt at bære ham op paa den Madras,« sagde den ene Broder.

»Ja, det vil jo være umuligt at give ham et roligt Leje,« indskød Br. Peter selv.

»Naa, men saa ved jeg ikke, hvad vi skal stille op,« svarede Subprioren med et Skuldertræk. »Jeg kan ikke finde nogen anden Maade at gøre det paa.«

»Hvad om vi tog den Kiste her, som Br. Procurator havde stillet herind for det Tilfælde, at den blev nødvendig, naar vi skulde flytte de døde?« spurgte Br. Peter efter en pludselig Indskydelse. »Den unge Mand er jo heller ikke saa høj, saa han kunde sagtens ligge i den, og han vilde komme til at hvile der saa roligt, som om han laa paa et Bjerg.«

Subprioren gjorde en Grimasse; det forekom ham helt absurd at kalde en død til Live for saa at bære ham bort i en Ligkiste. Men da der øjensynligt ikke var anden Mulighed, saa stillede de Kisten paa 2 Stole hen til Graven og sænkede Br. Petroc ned i den ved Hjælp af Abbedens Kutte.

Turen til Sygeværelset maatte foregaa meget langsomt, men omsider var den dog til Ende. Lægbroderen havde været saa betænksom at faa bragt varmt Vand og faa lagt varme Flasker i Sengen, og de to Sygeplejere kunde derfor straks gaa i Gang med deres Arbejde, mens Abbeden og Br. Peter gik ned.

Det næste Punkt paa Dagsordenen var at sammenkalde Kommunitetet i Kapitelsalen, hvor Abbeden vilde give kort Besked om Aftenens altoverskyggende Begivenhed.

»Brødre,« sagde han. »Vi har alle i Aften været Vidne til en højst usædvanlig Begivenhed, hvorved vi

endog har faaet en ny Medbroder. Der er ingen anden Forklaring mulig paa dette mærkelige Tilfælde end den, at Gud har villet bevare Broder Petros Liv, indtil hans egne Brødre kom tilbage til Abbediet. Gud handler aldrig uden gode Grunde, og han vil en Dag vise os, hvad Hensigt han har haft med at gøre dette Mirakel, forudsat at det vil være nødvendigt eller gavnligt for os at faa det at vide. Vor Op-gave maa derfor være at vente roligt og i Tavshed paa, hvad Gud vil vise os. Foreløbig kan vi ikke gøre andet end at bestræbe os paa at pleje vor nye Broder, hvis Liv han paa saa underfuld en Maade har bevaret.

Men der er een Ting, som vi fremfor alt maa undgaa, og det er at lade Beretningen om denne Aftens Begivenhed komme uden for Klosteret. Thi hvis det sker, da vil baade vi selv og vor Medbroder blive udsat for megen Forstyrrelse og Ærgrelse.

Nysgerrige Mennesker vil strømme til Klosteret for at betragte dette Fænomen, og vort daglige Arbejde i Bønnens Tjeneste vil ikke kunne gennemføres mere. Derfor beder jeg Dem alle meget om ikke at tillade noget Ord om, hvad vi har oplevet i Aften, at komme uden for disse Mure. Det er vor Hemmelighed, og den maa vedblive kun at være vor. Jeg vil selvfølgelig give vor Biskop Besked; men ingen anden behøver at vide noget.

Og endelig er der een Ting til, jeg maa sige. Det er ret sandsynligt, at vor Medbroders Nerver aldrig vil forvinde det Chok, de har faaet i Aften; i alle Tilfælde vil det kræve den mest omhyggelige Pleje, som Br. Superior kan give ham. Vi andre kan kun hjælpe ham ved saa vidt muligt at undgaa Støj. Derfor forbyder jeg paa det strengeste ethvert Besøg hos Br. Petroc, ja, endog ethvert Besøg paa Sygeafdelingens Gang, naar det ikke sker paa Br. Superiors udtrykkelige Forlangende. Jeg behøver næppe at anbefale vor nye Broder til Kommunitetets Forbøn.

Men Klokken er mange, saa jeg foreslaar, at vi alle gaar til Completorium nu, og jeg beder om, at alle i Aften vil tænke særligt paa Broder Petroc og hans Sygeplejere.«

III KAPITEL

Abbeden fandt det ret vanskeligt for Tiden at komme ud af det med sin Subprior. Han var ligefrem nødt til at bønfalde Gud om Taalmodighedens Aand, og det var en helt usædvanlig Ting for Abbeden at bede om. (Fortsættes)

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig

Den letteste Maade at faa en katolsk Bogsamling

Elisabethforeningens Basar den 25. Marts

Snart staar Palmesøndag for Døren, og med den Aarets mest betydningfulde Dag for Elisabethforeningens forældreløse og vanskeligt stillede Børn.

Det er vor aarlige Basar, vi gaar i Forbøn for. Tiden forlanger store Ofre af os alle, men lad os derfor ikke glemme vore egne smaa, der ikke selv kan bede og sikkert vil være prisgivet en sørgelig Tilværelse, hvis vi af Mangel paa Midler maa svigte dem. Det er en Kendsgerning, at vi kun ved Basarens gode Resultat kan fortsætte vort samfundsnyttige Arbejde. Vor kendte Restaurant taler for sig selv. Gaver modtages med stor Taknemlighed af:

A. Osterhammel, Frederiksborg-gade 54, 3., K.

F. Strathøcker, Jægersborg Allé 19, Charlottenlund.

H. Zimmermann, Frederiksborg-gade 54, 3., K.

Vincentforeningen

for katolske Damer (katolsk Menighedspleje) afholder Kollekt 3.

Søndag i Fasten, 4. Marts i Sct. Ansgars Kirke, Jesu Hjerter Kirke, Sakramentskirke, Sct. Mariæ Kirke, Sct. Annæ Kirke, Sct. Knud Lavards Kirke.

Hovedbestyrelsen.

Eukaristisk Forening

i Sct. Ansgars Sogn. Damerne bedes huske deres Tilbedelsestid Fredag d. 2. Marts. Salmebog bedes medbragt til første og sidste Time.

Adoption

En lille Pige ikke over 1 Aar ønskes adopteret af katolsk Ægtepar. Billet mkr. Adoption modtager Ugebladets Redaktion, Nørrebro-gade 27 C.

Ung Pige fra Provinsen

ønsker Plads i København som Husbestyrerinde hest hos enlige. Billet mkr. 2076 modt. Bladets Annonceeksp., Klosterstræde 23.

Guardinis berømte Korsvej

Til Fasten er i disse Dage udkommet Guardinis berømte lille Bog »Vor Herre og Frelsers Korsvej«. Denne Bog har for utalige Mennesker gjort Korsvejsandagten rigere og dybere end før. Den er oversat til Dansk af H. D. T. Kiærulff, trykt paa godt Papir og indbundet i en smuk Pergament-Imitation. Til Bindet har Axel Theilmann tegnet en Tornekrone. Og den fornemme lille Bog paa 80 Sider koster kun 1,50 Kr.

ST. ANSGARS FORLAG

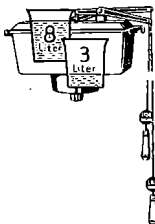
Bredgade 67. Tlf. Palæ 4777.

"Mini-Skyl"

Totræks-Arrangement

Skyller med kun 3 Liter Vand,
naar Klosettet bruges som Urinal

BRØDRENE DAHL A/S
Industrbygningen . Telefon Central 6595

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Katolske Begravelser

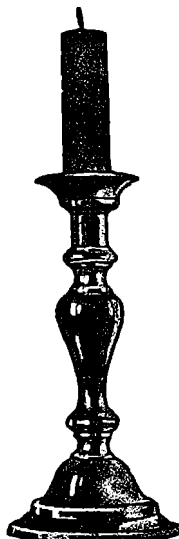
Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Støt „Katolsk Ugeblad“s Annoncører!

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Febr.—Marts.

25. S. 2. SØNDAG I FASTEN (violet) (173—29); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122).

26. M. Feria (177); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn*).

27. Ti. Feria (181); 2. Bøn: St. Gabriel af den smertefulde Jomfru ([47]), 3. Bøn*).

(hvid) St. Gabriel af den smertefulde Jomfru ([46]); 2. Bøn: Feria (181), 3. Bøn*); sidste Evang.: Feria (183).

28. O. Feria (185); som Mandag. (violet)

1. T. Feria (189); som Mandag. (violet)

2. F. Feria (194); 2. Bøn: Den salige Karl den Gode (842), 3. Bøn: For Paven ([122])**); — Eller:

(rød) Den salige Karl den Gode (842—89); 2. Bøn: Feria (194), 3. Bøn: For Paven ([122])**); sidste Evang.: Feria (197).

3. L. Feria (199); som Mandag. (violet)

4. S. 3. SØNDAG I FASTEN.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

***) Fredag den 2. Marts er Aarsdagen for Hans Hellighed Pave PI-US XII's Valg (1939).

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Kl. 10-12, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

St. Mariæ Kirke

Søndag d. 25. Februar Kl. 10: Højmesse med Fasteprædiken. Fredag d. 2. Marts Kl. 14,30—19,30: Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30: Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag den 25. Febr. Kl. 8,30: Fælleskommunion for Imaculata-kongregationen.

K. U. K. København.

Søndag d. 25. Februar:
Udflugt til den nordlige Furesø. Med S-Tog til Virum, fra Vesterport Kl. 10,12, fra Østerport Kl. 10,17. Billet Holte-Retur. Hjemkomst ca. Kl. 17,30. Medbring Madpakke og Vandresangbog.

K. U. K. Amager.

Paa Grund af de vanskelige Forhold maa vi indtil videre holde vore Møder om Søndagen, og første Møde bliver saaledes Søndag d. 25. ds. Kl. 14,30. Kreds I: »De ti Guds Bud«. Indleder Elna Wiberg. Kreds II: »Avisen læst med katolske Øjne«. Indleder Poul-Rønne. Kreds III: »Avisen læst med katolske Øjne«. Indleder Bendt Larsen. Derefter Kaffebord m. m. De 2 Min.: Edith Jacobsen og Jørgen Prüser. Det praktiske Arrangement: Gruppe IV.

Ihukom, HERRE, din Miskundhed og din Forbarmelse, som er fra evig Tid, at vore Fjender ingensinde maa herske over os. Frels os, Israels Gud, af al vor Nød. (Ps. 24, 6, 3 og 22).

2. Søndag i Fasten, Introitus.

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„THERESE“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag 23. ds. Kl. 20 efter Korsvejsandagten afholdes Hyggeaften. Sodavand (eller Øl) medbringes. Munter Oplæsning ved A. Samuelson. Frk. Bodil Andersen vil derefter synge for os.

R. I. P.

Min kære Broder

Edvard Rudolph

er afgaaet ved Døden den 11. Februar 1945, vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Josephine A. Rudolph.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Over

100 Bind

fransk og en Del tysk

katolsk

Litteratur

haves paa Lager

De burde aflægge
et Besøg i Bogladen

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaller, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

VINGAARDEN i Odense

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

J. J. Jacobsens Efff.

Odense - København
Grundl. 1841

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

Nykøbing F.

Johannes Madsen
Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

J. Lütken Frigast & Co. A-S
Trælast, Kul & Koks
Lev. til de katolske Institutioner

A-S Lolland-Falsters
Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS
Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 789

J. N. Jensen Murermester
Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

W. Hardeweg
Slagtermester . Paalægssf.
Østre A 16 54, Tlf. 1088
Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852
Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

Roskilde

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester
Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat. Menighed

A/s F. Christiansen
Maskinfabrik
Sct. Olgade 15, Telf. 87
Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket
ROSKILDE
Forbindsstoffer
Sygepleartikler
J. AUGSBURG

H. Weber
Tømremester
Maskinsnedkeri

Fiskehallen
Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen
Slagtermester
Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olgade 13 . Telf 157
Leverandør

Mønsterbageriet
Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olgade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schliedermann & Sønnen
JERNBETON
Entreprønerer . Murermestre
Allehelgensgade 18, Tlf. 122
Murermester ved Sct. Maria Hosp.

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i></p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen <i>Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR</i> Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
<p style="text-align: center;">Kolding</p>		<p>Berring & Larsen A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre <i>Telefon 439</i> Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøegade 47</i> Kolding Telefon 1249</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvange«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Efff. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>
<p style="text-align: center;">Esbjerg</p>		
<p>Bang Knudsen A/S Isenkram . Glas . Porcellæn Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735. Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W.C. Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>Alt i Sengeudstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 Tlf. 1920</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p style="text-align: center;"><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>		

Katolsk Ugeblad

4. Marts 1945
93. Aargang
Nr. 9

Hvor Øst og Vest mødes

Antikrist

Mére Xavier
in memoriam

Biskop Besson død

Graven er ikke Maalet

I et New Yorker Blad finder vi denne rigtig amerikanske Artikel:

Vor gamle Mand blev engang spurgt, om han troede paa et hinsidigt Liv. Han sagde, at det gjorde han ganske afgjort. Han sagde, at hvis han ikke troede det, vilde han gaa lige ned til Arkansas Floden og drukne sig.

Han sagde, at hvad Nytte var det til at kæmpe mod Jordelivets Omskiftelser, hvis han troede, at naar han var kradset af fra dette Liv, og de havde puttet ham ned paa Riverview Kirkegaard, saa var den Potte ude? Han sagde, at det eneste, der fik ham til at møde Tilværelsen med oprejst Pande, var hans Tro paa, at noget bedre var i Vente.

Se bare paa mig, sagde han. Han havde ikke haft Fremgang i Livet. Han var hverken rig eller berømt, og han havde heller ikke megen Udsigt til at blive det. Han sagde, at han var en højt uanselig Person, hvis Forventninger til Livet blev mindre og mindre for hver Dag, der gik. Han var ikke altid legemlig rask og meget ofte ensom, og han havde den triste Udsigt til en sørgelig og muligvis ogsaa fattig Alderdom.

Han sagde, at han ikke prøvede paa at faa nogen til at fatte

Medlidenhed med ham, men naar det nu var saadan fat, hvilken Grund kunde han saa have til at holde fast og løbe Linien ud, hvis han troede, at efter Døden var der ikke andet? Det vilde jo være, sagde han, at spille et Spil, hvor man ikke kunde vinde. Og selv om han var temmelig dum til mange Ting, havde ingen beskyldt ham for at være saa dum, at han ikke kunde holde sig fra de Spil, der kun kunde give Tab.

Vor gamle Mand sagde, at han godt var klar over, at almindelige Mennesker sjældent gad besvære sig med at tænke paa, hvad der findes efter Graven, før de blev gamle og ikke havde meget andet at tænke paa. Men for hans eget Vedkommende havde han aldrig i sine Dage bare et eneste Øjeblik tænkt sig Muligheden af, at der ikke skulde være et Liv efter Døden.

Han sagde, at han godt var klar over, at meget kloge Folk havde tvivlet paa det, og han havde hørt og læst nogle af deres Grunde, men den eneste Virkning, som disse Grunde havde haft paa ham, var den, at han havde haft ondt af disse Mennesker.

Han sagde, at naar de, der troede, at alting holdt op med Døden, blev syge eller svagelige eller fik Lykken imod sig, saa

maatte de føle, at de blev straffet uden Grund, mens han selv i saadanne Omstændigheder blev kvikket op af den Tanke, at hvor meget han end maatte døje, var det kun for en kort Tid, og derefter vilde Trøstens Tid komme. Vor gamle Mand sagde, at alle, der tvivlede om et Liv efter Døden, gik Glip af en vældig Mængde Trøst og Lykke.

Han sagde, at han godt var klar over, at man kritiserede ham rundt om i vor gamle Hjemstavn, Pueblo, fordi han sommetider lod til ikke at tage sig det nær, naar en god, gammel Ven gik bort. Han sagde, at det slet ikke var Ligegyldighed. Han var altid meget ked af det, allerede af den Grund, at han selv mistede en Vens gode Kammeratskab, men hans Sorg blev mildnet ved Troen paa, at de en skønne Dag igen vilde komme sammen hinsides Graven.

Han sagde, at hans Tro ikke var noget at rose sig af, for han var bare et lille menneskeligt Atom blandt Millioner og atter Millioner, der tror det. Han syntes bare, at mange af disse var alt for hemmelighedsfulde eller for højtidelige i den Anledning. En af Grundene til, at han kunde lide at tale med gamle Seth Doontz, var den, at Seth talte om det næste Liv, ligesom det bare var en Fortsættelse af dette, blot uendeligt lysere og lykkeligere. (Fortsættes Side 115)

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL **KOKS**
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

KØBENHAVN - DANMARK

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

Molins flydende Hjemmefarver
til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
Bonalin-Kompagniet A/S, København F
Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Torp & Co.
BLIKKENS LAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitøtemester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Anton Siegler
Malermester
Klingsgade 17 Vester 4758

Odense

Vald. Tørring

aut. elektr. Installatør

Kongensgade 13, Tlf. 2021
Leverandør til Dalum Kloster

Alle Fynboeres Tand-

tekniker hedder ESTAD. Han er Manden, man henvender sig til, naar de naturlige Tænder skal erstattes med kunstige, fordi han har den grundige, kliniske Uddannelse, der er en Forudsætning for teknisk fuldkomment Arbejde. Han har desuden Forståelsen af, hvordan hver enkelt Patients individuelle Præg bevares gennem de kunstige Tænders naturlige Udseende.
Tal Tænder med

ESTAD

Vestergade 79, Odense. Telf. 9782

Jos. Fischlein
Murermester
Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Barfred & Rasmussen
Malerfirma
Ryvaaag 4511 . Bella 431
Emdrup Banke 120 København Ø.

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)
Autoriseret Elektroinstallatør
Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringt. Tlf. og Signaltæg, Radio

Ove Michelsen
Lys Døsseringen 8 Pilealle 51
Kraft C. 5099 Eva 5571
Radio
Lev. til de katolske Institutioner

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

MIZAR
L. E. LARSEN
Nørrebrogade 208
Vintersko

Vore Skoler

Opmærksomheden henledes paa *Katolsk Centralskoles* Meddelelse bag i Bladet. Ligesom under forrige Krig søger ogsaa nu et stort Antal protestantiske Forældre, og ikke de ringeste, at faa deres Børn optaget i katolske Skoler, fordi det i haarde Tider forekommer dem særlig vigtigt, at Børnene faar en kristen Opdragelse at møde Livet med. Disse Forældre bringer økonomiske Ofre i denne Anledning og trodser Trafikkens Besværigheder. Vore katolske Forældre kan i visse Tilfælde lære noget heraf, ogsaa om Vurderingen af vore Skolers Kvalitet.

„Magi“

Chestertons herlige Skuespil gaar stadig paa Alléscenen i København, og en Række Provinsbyer har udtrykt Ønsket om en Tourné med Stykket. Det er dog tvivlsomt, om en saadan lader sig gennemføre.

Ogsaa Bogen med den danske Oversættelse er blevet en Succes. Oplaget var ret lille, saa den kan sikkert snart meldes udsolgt.

Graven er ikke Maalet

(fortsat fra Forsiden)

Gamle Doontz var 80 og havde været Invalid af Gigt i mange Aar. Vor gamle Mand sagde, at Doontz var den eneste i vor gamle By, Pøhlo, som kendte den rigtige Grund til hans Strid med Jakes Grizzler, der var erklæret Ateist. Vor gamle Mand havde hørt, at Jakes var gaaet hen til Doontz for at sige ham, at der ikke var noget Liv efter Døden, og vor gamle Mand gav Jakes en over Næbbet, og de fik sig et ordentligt Slagsmaal.

Bagefter opsøgte vor gamle Mand Jakes og undskyldte det. Han sagde, at han godt var klar over, at en Mand havde Ret til at sige, hvad han mente, men han var bange for, at Jakes maaske kunde faa gamle Doontz Tro til at blive borte i Taage. Men Jakes sagde til vor gamle Mand, at han ikke skulde bekymre sig om Doontz, men om Jakes Grizzler i Stedet. Han sagde, at gamle Doontz' Beskrivelse af det næste Liv var saa lykkelig, at det havde været lige ved at faa det til at vippe for ham.

Damon Runyon.

En katolsk Præst svigtede sit Kald. En ny Vranglære drog ham til sig, og han forlod Kirken og traadte over til dens Fjender. I Tale og Skrift bekæmpede han den Lære, han hidtil havde prædiket, og man sagde, at han var i Færd med at bryde alle de højtidelige Løfter, han engang havde aflagt.

En Eftermiddag gik han Tur gennem Byen med et Par Bekendte, rigtige Levemænd at se til.

»Naa, Hr. Doktor, har De hørt det sidste nye om vor Ven Operasanger Bjørnmann?« spurgte den ene ham.

»Nej — hvad er det?«

»Han staar i Begreb med at gifte sig igen.«

»Gifte sig? Men — er hans Kone da død? Det vidste jeg ikke.«

»Nej, død er hun ikke, men hun har forladt ham med en af hans Kolleger.«

»Det er da underligt, jeg ikke har hørt noget derom. Og jeg forstaar ikke, hvordan det overhovedet kan gaa til!«

»Naa, det er saamænd let nok at begribe. Bjørnmanns Kone var Protestant; hun forlangte Skilsmisse, fik den, og nu gifter han sig igen. Den forlattede Ægtemand er Katolik — ja, det ved De, for De studerede jo sammen, før han forlod Teologien for at gaa til Scenen. Han kunde altsaa egentlig ikke gifte sig igen. Men nu vil han gøre det alligevel — med vor første Balletdanserinde.«

»Og hvad med hende?«

»Ja, hun vil altsaa gerne have ham, men hun har forlangt at blive viet i en Kirke. Derfor bad Bjørnmann Sognepræsten om at vie dem, men fik naturligvis Afslag; det burde han have vidst i Forvejen.«

»Men hvad sagde Bjørnmann saa?«

Han sagde, som saa mange andre før ham har sagt: »Godt, saa træder jeg ud af den katolske Kirke og bliver Protestant. Hos Protestanterne gør man ingen Vanskeligheder«. Og nu skal Brylluppet snart staa — om tre Uger.«

De tre Uger var gaaet. I den protestantiske Kirke blev Operasangeren og Balletdanserinden erklæret for rette Ægtefolk. Teatrets Kor sang Brudekoret af Lohengrin og Operahymnen »Laan fra dine Himles Højder«, og bagefter var der stor Middag. Den frafaldne Præst var med; han havde baade gaaet i Skole og paa Universitetet sammen med Sangeren, og de regnede sig for Venner.

Men Festen var ikke forbi endnu; Dagen efter skulde der fore-

tages en stor samlet Udflugt til de smukke Bjerger nogle Mil fra Byen.

Næste Formiddag rullede en lang Række Vogne ud af Byen, mod de skovklædte Bjerger. Oppe paa et smukt Plateau blev der gjort Ophold; man spiste, drak og dansede, og Lystigheden var stor.

Da Hjemturen henad Aften skulde foregaa, var mange af Herrerne ikke ganske ædru — deriblandt Brudgommen. Han kørte selv den første Vogn, og Hestene stejlede, da han trak voldsomt i Tømmerne og smældede stærkt med Pisken. Foruden Bruden sad den frafaldne Præst i Vognen, som nu i susende Fart kørte ned ad den smalle Bjergsti. Snart naaede den et skarpt Hjørne; en vældig Klippevæg sprang frem til højre for Vejen, og til venstre gik Bjergskrænten stejlt ned. Bjørnmann kunde ikke styre de skræmte Heste, — og pludselig hørttes et forfærdeligt Brag, rædselslagne Skrig og Hestevrinsken — Vognen var forsvundet i Dybet.

Nede midt paa Bjergskraaningens laa et lille Hus. Herinde, i et smalt Kammer, laa en døende. Det var ham, som for faa Timer siden havde kaldt sig selv den lykkelige Brudgom. Bruden laa ved Siden af ham, bevidstløs, men ikke haardt saaret. Alle Bryllupsgæsterne stod tavse, ligesom forstenede omkring dem.

En gammel Kone knælede skælvende ned ved den døendes Leje og bad. Ingen af de andre tænkte paa at bede, — saa gjorde hun det. Hun tog sin Bønnebog og bad den første Bøn, hendes Øje faldt paa: »O Davids Nøgle, Israëls Huses Scepter! Du aabner, saa ingen lukker; og du lukker, saa ingen mere aabne kan. Kom, udfri dem, som sidder nu i Mørket, i Dødens sorte Nat!«

En eller anden havde hentet Landsbyens protestantiske Præst; men den døende hviskede: »Davids Nøgle — aabner — ingen lukker — — — Send dog Bud efter en katolsk Præst!« De andre saa spørgende paa hinanden. Da gentog han fortvivlet: »En katolsk Præst! Jeg vil skrifte — — Aah, Guds Moder, hjælp mig!«

Pludselig raabte den frafaldne Præst, som sad i sin Stol med blodigt forslaaet Ansigt og brækket Fod: »Hjælp mig hen til ham!« Og da de andre stirrede forbavset paa ham, fortsatte han: »Vel er jeg skilt fra Kirken; men den præstelige Fuldmagt har jeg. Selv om jeg har villet fornægte den, saa kan jeg nu ikke andet end indse, at jeg forstedse har Magten til at løse og binde. Og Kirken siger, at i et saadant

Nødstilfælde som dette er selv den uværdige, den frafaldne Præsts Absolution gyldig.«

Han blev baaret hen til den døde, og de andre forlod Værelset. Den stakkels Synder aflagde sit sidste Skriftemaal for den stakkels Præst; og da den døende efter at have afsværgel Protestantismen modtog Absolutionen, græd de begge.

De andre blev nu kaldt ind, og Sangeren sagde: »Jeg erklærer, at jeg er Katolik og vil dø som katolsk Kristen. Gud være mig naadig!« Stemmen var meget svag. Saa løftede han sin Haand og gjorde Korsets Tegn, mens Præsten bad Bønnerne for de døende; et Øjeblik ef-

ter hviskede han: »Jesus — Maria — Josef!« Og saa kom Døden ind i den lille Stue.

Tidligt næste Morgen blev den døde og de saarede bragt hjem. Den saarede Præst sendte straks Bud efter den katolske Sognepræst. Og fire Uger senere stod i alle Landets Aviser en Erklæring om, at den frafaldne Præst angrede sit Fejltrin, bad om Tilgivelse for den Forargelse, han havde givet Anledning til, og nu i Lydighed vilde stille sig til Disposition for sin Biskop og under alle Omstændigheder bede om en Genoptagelse i den hellige katolske Kirke, som alene kan give den Fred, Verden ikke kan give.

Katolsk Eschatologi VIII

ANTIKRIST

Allerede i Artiklen om det store Frafall var vi nødt til at omtale Antikrist, fordi han er Hovedsagen til det radikale Brud med den kristne Tro og den kristne Livsførelse, som forestaar, ligesom han selv er et Produkt og Kulminationen af alt det Fjendskab mod Kristendommen, som sætter sit Præg paa Udviklingen i Verden inden hans Fremtræden. Om denne Mand er der skrevet mange Bøger. Men til Trods for alle Forsøg paa at komme til Klarhed over hans Person, Virksomhed og Endeligt gælder endnu stadigt den Sætning, at Læren om Antikrist er et af de vanskeligste Kapitler i Eschatologien. Vi vil altsaa støde paa en Del Gaader, naar vi nu i det følgende samler det vigtigste Materiale om ham.

Antikrist er en individuel Person

Benytter man det, som staar i den hellige Skrift, og holder man sig til den Opfattelse, de kirkelige Lærere i al Almindelighed hævder som den rigtige, saa forstaar man ved Antikrist *ikke en Tidsaand eller Verdensaand*, der staar i Opposition til alt, hvad der hedder Kristendom, og som bandlyser de kristne Principper fra det sociale, politiske og offentlige Liv. Var dette Tilfældet, saa havde vi allerede nu Antikrist lyslevende iblandt os. Ej heller forstaas ved Navnet Antikrist *det samlede Antal af alle de Fjender*, som Kristus og hans Kirke har haft, har og vil faa i Fremtiden. Men det drejer sig om *en ganske bestemt, individuel, menneskelig Person*, der i allerhøjeste Grad fortjener Navnet Antikrist,

som jo betyder Modstander af Kristus. Det er ham, som alle Spaadommene og Forbillederne sigter til.

Antikrister før Antikrist

At det er en bestemt Person, fremgaar ganske utvivlsomt af det Sted i II. Brev til Tessalonikerne, som vi anførte sidste Gang. Desuden kan man henvise til tre Steder hos den hellige Johannes, der for øvrigt er ene om at bruge Navnet Antikrist. I hans første Brev 2, 18 læser vi: »Mine Børn, nu er det de sidste Tider, og som I har hørt, at Antikrist kommer, saaledes er allerede nu mange Antikrister traadt frem.« Naar Johannes taler om et Flertal af Antikrister ved Siden af den ene, saa er den nærliggende Forklaring denne, at den ene i Fremtiden er den egentlige Antikrist, de mange derimod, som allerede er i Verden, kaldes Antikrister i videre Forstand. Dermed menes alle de Mennesker, som i Tidens Løb sætter sig op mod Kristus og hans Kirke. Da Apostlen skrev sin Advarsel, var det *Gnostikkerne*, d. v. s. en Retning, som pralede af, at den, foruden den traditionelle kristne Lære, var i Besiddelse af en højere Viden, der var skjult for de andre. Senere sagde man, at det *romerske Rige*, som forfulgte Kristi Tilhængere, og *Muhamed* og andre var Antikrister. De har faaet dette Navn, fordi de er Aandsfrænder, Forløbere for og Forbilleder paa den rigtige Antikrist, som venter ved Verdens Ende, og fordi de forbereder og letter hans Virksomhed. Dette var den almindelige Fortolkning af de anførte Skriftsteder lige til Reformationstiden.

Dengang Paven blev kaldt Antikrist

Ganske vist havde der allerede før været nogle faa, som mente, at Antikrist ikke var en enkelt Person, men kun Betegnelsen for hvilken som helst Modstander af Kristus f. Eks. Kejser Nero eller Julian og Vranglæreren Arius o. s. v. Der var ogsaa dem, der sagde, at Antikrist kun er en *Personifikation* af den Ugudelighed og Lovløshed, der henimod Slutningen af vor Slægts Historie tager Overhaand. Vranglærerne i Middelalderen, som Valdenserne, Albigenenserne, Wiclif og Hus kaldte *Paven* for Antikrist, ikke just i egentlig, men i overført Forstand. I det 16. Aarhundrede tog Reformatorerne dette Skældsord op, og med lidenskabelig Voldsomhed erklærede de i Henhold til II. Brev til Tessalonikerne 2, 2 ff., at den romerske Biskop var den dér nævnte Antikrist og den romerske Kirke dennes Rige. I Lutherdommen fik denne Skriftfortolkning en særlig Betydning derved, at den blev optaget i Bekendelseskrifterne. Den staar som Troslære i de Schmalkaldiske Artikler (P. II. a.4.n.10) og gjorde sin Virkning i over 200 Aar. At denne Beskyldning er uholdbar og Henvisningen til II. Tess. 2. værdiløs, indrømmes vistnok af de fleste Protestanter i vore Dage. I Begyndelsen af det 19. Aarhundrede har en spansk Jesuit og andre igen fremsat den Paastand, at Biblens Antikrist ikke var andet end en Kollektivbetegnelse, der omfatter alle slette Mennesker, alle Hæretikere og Skismatikere i alle Lande og Tider. Men Kirken har i 1824 censureret og forkastet denne Opfattelse som urigtig.

Antikrists Karakter

Een Ting fremgaar af denne historiske Redegørelse med al ønskelig Klarhed, nemlig at Spaadommen om den voldsomme Kristendomsfjende ved Verdens Ende ikke er let at tyde. Men efter at vi nu har hanet os en Vej til den rette Forstaaelse, forsøger vi at klarlægge det *særprægede i denne hemmelighedsfulde Skikkelse*, som kaldes Modkristus. Hans Virksomheds Karakter og hans Riges Ejendommeligheder er den absolutte Ugudelighed, Selvforgudelse og hovmodig Lovløshed, Vantro og Had til alt, hvad der hedder Religion. Dette udelukker dog ikke Brugen af djævelsk Gøgl og Lydighed mod Satan. De Mennesker, som bliver hans Tilhængere og Følgesvende, har i Forvejen været et Bytte for Vantro og andre Forbrydelser, saaledes at hans Optræden, hans Forførelse og Villedelse maa opfattes som en Straf fra Guds Side for disse Menneskers Ugudelighed og Brøde.

Paa denne Maade begynder saa Kirkehistoriens sidste, umaadelig store Trospøve, der danner Forberedelsen til og Grundlag for Dommedag. Antikrist opbyder al sin indre og ydre Kraft. Han raa-der over en vældig stor politisk Magt i hele Verden og raser med forbitret Fanatisme mod Kristi Kirke. Tre og et halvt Aar varer hans Herredømme. Saa kommer Kristus til Syne og gør Ende paa hans Planer og Liv ved at dræbe ham med et Aandepust af sin Mund. Han afslører Antikrists Løgnagtighed, idet han aabenbarer sin egen Guddomsherlighed og Modpartens Afmagt.

Ikke saa sjældent har man forsøgt at give en detailleret Skildring af Antikrists Person, hans Afstamning, Opholdssted, Undergerninger, Kampe og hele Livsførelse. Men disse Forsøg resulterede altid i usikre Hypoteser og Formodninger. Saaledes mener man f. Eks., at han er Jøde af Dans Stamme. Man siger, at han selv ikke tror paa, hvad han lærer andre; at han vil slaa sig ned i Jerusalem, hvor mange Jøder vil slutte sig til ham, o. s. v.

Hvornaar kommer han?

Det siger sig selv, at Antikrist i Ordets egentlige Forstand ikke er kommet endnu. Men ligesom Kristus har haft sine Forbilleder, Forløbere og Sendebud, og ligesom han har kundgjort sit Komme ved Mirakler, saaledes skal det ogsaa være, naar hans værste Fjende kommer. Ogsaa denne vil introducere sig ved at bruge lignende Midler. *Men hvornaar gør han det?* Paa dette Spørgsmaal svarer Paulus i II. Brev til Tessalonikerne: Han kommer, naar den Magt og den Person, som opholder ham, er fjernet (2, 6). Men hvem er dette? Jo, det er netop Skriffortolkningens store Gaade, som ingen kan løse med Sikkerhed. I de ældste Tider var det den almindelige Opfattelse, at det drejer sig om den politiske Samfundsmagt og dens Repræsentant, Herskeren. Dengang var det det romerske Rige og dets Kejser, hvis Skæbne man saa forudsagt hos Daniel og i Johannes' Aabenbaring. Men i vore Dage har man opgivet denne Forklaring og prøvet paa at finde andre. De er alle af den Art, at man ikke kan komme til noget bestemt Tidspunkt ad den Vej.

Man kunde ogsaa besvare Spørgsmaalet: *Hvornaar kommer Antikrist saaledes?* Han viser sig, naar *Henok og Elias kommer*. For de to skal jo kæmpe mod ham og blive dræbt af ham. Men heller ikke heri finder vi et brugbart Udgangspunkt for en Beregning. Herren har jo sagt: »Den Dag og den Time kender ingen.» »Den kommer som en Tyv om Natten.»

Saa lad os da slutte med den korte Bemærkning. Gaadefuld er Antikrists Person. Gaadefuldt er ogsaa Tidspunktet for hans Optræden. Skriften røber kun saa meget om ham, at de, som oplever ham,

med Sikkerhed kan kende ham. Hos de andre, som lever før ham, vil Gud med Skriftens Spaadomme ikke tilfredsstille Nysgerrigheden, men kun lette og sikre deres Frelse. *F. K.*

Vore Valfartsstatuer

Danske Katolikker glæder sig, hver Gang et Vejkors rejses; det er ligesom at Landskabet atter faar en katolsk Tone. Det er ogsaa meget nødvendigt at minde vore Landsmænd om, at Markens Grøde ikke alene skyldes gode Metoder og Kunstgødning, men at det »er Gud, der giver Vækst«. Der er da ogsaa fra ikke-katolsk Side blevet gjort en Indsats for at rejse Vejkors, men man kan ikke lade være med at spørge sig selv: Svarer de nu til noget, eller kan de vække noget i Menneskers Sjæl? Hvor mange beder ved disse Kors? De behøver ikke at knæle ned, men sende en Tanke fra Jord til Himmel. Sker det?

*

Foran det smukke Vejkruccifix i Nærum kunde man 2. Pinsedag finde mange Ølkapsler og i Grøften knuste Flasker. Blomster var der nu ogsaa, men alligevel er det et trist Syn. Myndighederne vil ikke tage Ansvaret for at have Kors eller religiøse Statuer ved Alfarvej eller i Skovene, saa private maa træde til. Og vi Katolikker bør træde til. Hvor vi har rejst Statuer, maa vi bede foran dem, men ogsaa holde dem i sømmelig Stand!

Hvor mange kender ikke Statuerne paa Valfartsvejen til Haraldsted! Aar efter Aar drager Hundreder Pilegrimme bedende forbi. Den Side er i Orden, og det er jo den vigtigste. Men nu er det galt med det andet — det, man kan faa for Penge: Statuerne er ikke længere i sømmelig Stand.

Katolsk Klub har paataget sig den Opgave at skaffe Midler til at erstatte de forfaldne Træstatuer med Statuer af Kunststen, der bedre passer til vort Klima. Derfor henvender man sig til en større Kreds for at bede om Hjælp, og jeg kan ikke tro, at Henvendelsen vil være forgæves. Mange Pilegrimme er gennem Aarene gaaet forbi Statuerne, og mange, der af den ene eller anden Grund ikke kunde være med paa Vandringen, har glædet sig over, at den fandt Sted — og ingen af dem vil ønske, at disse to udpræget katolske Statuer fjernes: de forestiller som bekendt Vor Herre Jesus, der peger ind mod sit Hjerte, og Guds Moder Maria. De staar som et Udtryk for vor katolske Tro, men skal de værdigt tale om vor Tro, maa vi lade Træstatuerne opstaa i Sten. Biskoppen har ogsaa givet sin Tilladelse til, at Katolsk Klub begynder Indsamlingen. Biskoppen plejer at deltage i Valfarten, og jeg ved, at næste Gang Valfarten kan finde Sted, vil Biskoppen glæde sig, om hans Anbefaling har frugtet. Bidrag — store og smaa, alle lige velkomne — bedes indsendt til Klubbens Kasserer: Giro Nr. 29369 eller til de katolske Boghandlere i Bredgade og Stenosgade, hvor der er fremlagt Lister.

Kjeld Geertz-Hansen.

En af de mest kendte og ansete Skikkelser i Schweiz, Biskoppen af Lausanne, Geneve og Fribourg, *Mons. Mario Besson*, er afgaaet ved Døden i en Alder af 69 Aar efter længere Tids alvorlig Sygdom.

U. E. O.

Avila ligger i 1100 Meters Højde som en trodsigt Fæstning ved Gammelkastilliens Østrand. Her ledtes den hellige Theresa.

Spanien er Modsætningernes Land. En hel Verden — for blot at nævne et Eksempel — adskiller det skønne Andalusien, Figaras og Carmens Hjemstavn, fra Estramaduras og Kastilliens dystre og haarde Landskab. Eller kan der tænkes større Kontraster end Guadarramabjergenes Stenærker, hvor Don Quijote havde hjemme, hvor hele Strækningen er oversaaet med hvidt Salt og paa den anden Side Valencias og Sevillas tropiske Overdaadighed, hvor Oranger og Daddelpalmer gror Side om Side med Sukkerrør og Bamuld?

Endnu i vore Dage bor der Mennesker i Klippehuler i Spanien, hele Landsbyer i Provinns Almeria er gravet ind i Bjergene. Middelalderlige Byer, som Aarhundrederne er gaaet sporløse hen over, troner med Tinder og Takker paa Bjergkammene eller klæber som Svalereder til Klipperne, uberørt af Tidens Aande. Og i Hovedstæderne Madrid og Barcelona pulserer Livet i amerikansk Tempo.

Landets Historie er akkurat ligesaa hevetaget som dets Udsende i Tidernes Morgen grundlagde Fenikerne smaa Handelsstationer paa de spanske Kyster, gennem Stradet ved Gibraltar vovede deres dristige Smaaskibe sig helt til Britannien og bragte Middelhavets Folk de første Efterretninger om Norden og de lange Vinternætter. Tværs over Havet erobrede Karthagerne Hispanien, herfra truede Hannibal Rom, og her byggede Scipionerne deres Flaade. Folkevandringens Skarer drog hen over Spanien; over 700 Aar varede Muhammeds stolle Herredømme — den vekslende Kamp mellem Orient og Occident i Europa — indtil Maurer-

nes sidste Højborg faldt i 1492 holdt deres Konger i Granada og Spanien dermed genvandt den kristne Vesterlandske Kultur. Intellet og den omstridte Jord bærer Spor af alle Kampene. Man kæmpede ikke blot med Oranger og Voldens Vaaben, her stod Aandens, Troens og Kulturens Magtes Occidenten mod Orienten. I denne frue Jordbund skød da ogsaa — som Orkideer i Driuhus — de herlige Værker inden for Kunst og Kultur frem. Værker, hvis Lige ikke findes i Verden.

Hvor finder man vel Borg, der kan sammenlignes med Alhambra? Den herlige Eventyrslot, der er en Drøm af Stier og svævende Kuppeler! Findes der maaske Vidunder som Mo-

Med Tusind Taarne sliger Cordova sig ned ad Gaderne og luer en smaa Landtunge forbi den smaa Landtunge.

skrider gennem en Skov af Søjler, og hvor de Marmorfliserne, og hvor glæder Æbler og ælsker blandt drømmende Cypresser mere end i Kaliforniens gamle Haver i Granada.

Men ved Foden af Alhambra aabenbarer der sig ogsaa en helt anden Side af den kristne Spaniens Sejlr. I Sevilla rejser sig en af Spaniens største Kirker sig over Resten af den kristne Spaniens Kirker. I Cordova er der en af de største Kirker i Europa. Den er bygget af knejser del af den kristne Roms Rikalden — som en Erftidensdommen endog taget Moskeen i Brug. Hus. Middelalderen er bygget i den lindekronede Bymur og samtidig for overraskende det end lyder — blevet til den spanske Gøttik sit mest repræsentative Bymærke — men det

Spansk Arkitektur fortæller Spaniens Historie

Al Giraldeon i Sevilla — Katedralen i Sevilla er opført over en maurisk Moske i 1184-86 og dens Klokketårn, den verdensberømte Giralda, er Moskeens gamle Minaret er endeløst at blive ved. Overalt træder Vidner frem om Fortidens Kampe med Vaaben og Aand. Her er Orient og Occident slådt sammen og har frembragt en Kultur, der er enestaaende i Verden.

Katedralen i Avila — opbygget i 1191 alle. Avilas endelige Tilbageerobring fra Maurerne i romansk Stil og fuldendt i 14. Aarh. i Gotik.

Granada med Alhambra Udsigt fra Kallens Sommerresidens til Alhambra og Granada

flor Orient og Occident mødes

Tekst:
JØBE
Fotos:
SADAG

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(4)

Morgenen efter, at Br. Petroc var blevet bragt til sit gamle Værelse i Klostret, kom Subprioren ned for at give Abbeden Besked om Natens Forløb. Han optraadte i høj Grad som den medicinske Fagkundskab. Patienten havde sovet 2—3 Timer og var saa vaagnet op. En Tid lang var han meget angst og meget forvirret, men denne Tilstand skrev sig snarere fra en ubevist Følelse af at være i mærkelige og nye Forhold, end fra en virkelig Betragtning af de nye Omgivelser. Han havde talt Engelsk, men skønt det lige straks havde været helt uforstaaeligt, saa var Subprioren alligevel efterhaanden begyndt at blive kendt med Tonefaldet og med Accenten, og efter en Stunds Forløb kunde han endog fatte nogle af de mærkelige Ord. Med Tiden skulde det nok kunne lykkes at bruge det engelske Sprog som Meddelelsesmiddel. Men denne Nat havde han imidlertid maattet tage sin Tilflugt til Latin, og det var lykkedes ham flere Gange at overtale Br. Petroc til at tage Næring til sig. Han havde trøstet den syge med Davids Salmer paa Latin, for det saa ud, som om de kendte Ord i høj Grad beroligede ham. De samme Symptomer paa Angst var vendt tilbage, hver Gang han efter et kort Blund var vaagnet op, men tilsyneladende optraadte de i svagere og svagere Grad. Men paa Morgenstunden saa det endog ud, som om han genkendte Subprioren, og han gjorde Indtryk af at have Tillid til ham. Det syntes, som om der kunde være berettiget Grund til at antage, at hans Hjerne efterhaanden vilde blive helt klar, og hans Forstand vilde nok vise sig at være i hvert Tilfælde saa god som Gennemsnittets.

Men hvad vilde Abbeden nu foretage sig videre i Sagen? Et saadant Tilfælde var jo aldrig før blevet set i Lægeverdenen. Subprioren tilføjede endog, at dersom han ikke med sine egne Øjne havde set det, saa vilde han have leet højt, hvis nogen havde fortalt ham derom. Men i dette Tilfælde talte Kendsgerningerne jo for sig selv, og det var da klart, de maatte jo helt revolutionære Lægevidenskabens Fremtidsudsigter. Hvem kunde vide, til hvilke nye Opdagelser Br. Petrocs Genopvaagen kunde føre? Under alle Omstændigheder burde og maaatte man lade Sagen kom-

me frem. Hvis han skulde raade, saa vilde han foreslaa, at man sendte Bud efter 2—3 af de dygtigste Medicinere, og den ene af dem skulde selvfølgelig helst være Hjernespecialist. Ja, han, Subprioren, gad egentlig nok vide, om Abbeden virkelig var klar over dette Tilfældes enestaaende Betydning. Noget saa interessant var ikke hændt i Aarhundreder.

Abbeden ventede, til Subprioren havde talt færdig. Saa sagde han roligt:

»Det er ikke min Hensigt at ofre Br. Petroc eller os selv paa Lægevidenskabens Alter. Hvad vi end kunde opnaa, vilde det langt blive opvejet af det Tab, vort Kommunitets aandelige Liv vilde lide, hvis vort Ordenshus blev Centrum for Folks Nysgerrighed og Trang til Sensation. De selv er en dygtig Læge, og De ved hvorledes Tilfældet skal behandles, saa jeg overlader Patienten helt i Deres Hænder? Jeg kan ikke indse, at Specialitetsbesøg skulde være gavnlige for vor syge Medbroder end Ro og Fred. Og desuden har han Krav paa at faa Lov at leve blandt sine Medbrodre nojagtig som vi andre. Derfor vil kun Biskoppen faa Besked og absolut ingen andre. Og med Hensyn til en Forklaring, saa kan jeg ikke se nogen rimeligere end den, at det er et Mirakel, der er sket.«

Denne sidste Sætning fik Subpriorens Vrede til at blusse op i lys Lue. Ja, han vidste jo nok, at Kendsgerninger var vanskelige at have at gøre med, og han var selvfølgelig klar over, at der ogsaa i dette Tilfælde vilde følge mange Besværligheder med. Men bare at kalde det hele et Mirakel, det var simpelthen at bruge en mangelfuld Forklaring, blot for at kunne slippe for at staa Ansigt til Ansigt med de klare Fakta.

Det drejede sig jo i dette Tilfælde ikke om, at en død var blevet kaldt til Live igen. Af en eller anden Grund, som man endnu ikke havde begrebet, var der blevet bevaret en svag Livsgnist hos et Menneske, som for 400 Aar siden var faldet i en ejendommelig Søvn. Subprioren havde brugt alle tænkelige Midler for at kunne bevare og styrke denne svage Gnist, men alligevel var Resultatet stadig meget usikkert, thi hans Patients aandelige, saavel som hans legemlige Habitus, gav fortsat me-

gen Grund til Ængstelse. Hvis den syge var et Eksempel paa et Mirakel, saa maatte han, Subprioren, snarest faa omreguleret sine Begreber, o.s.v., o.s.v.

Langt om længe satte Abbeden en Stopper for denne Monolog.

»Hvis Mirakler kolliderer med Naturlovene,« sagde han, »saa har vi i sidste Nats Begivenhed et Eksempel paa et Under, der har strakt sig over 400 Aar. Den Omstændighed, at Fuldendelsen af det for en stor Del er lagt i vore Hænder, forandrer ikke Sagen. Det er mit bestemte Ønske, at der intet bliver sagt om denne Sag uden for vort Klosters Mure. De har kun som Op-gave at pleje vor syge Medbroder, og medvirke til hans Helbredelse. Det øvrige beder jeg Dem overlade til mig.«

Subprioren, som var en udmærket Ordensperson, viste straks Lydighed ved at holde inde med Resten af sine Argumenter og gaa til sit Arbejde. Men det var alligevel haardt, tænkte han. Hans gamle Profession havde alligevel i høj Grad hans Hjerter, langt mere end han havde tænkt sig. Og det kunde nu have været saadan en Fornøjelse for ham som Munk at bidrage med sin Udtalelse til Lægevidenskabens Vækst. Ligesom St. Peter havde han forladt alle Ting for at følge Kristus efter, og nu, da de hundrede Fold, som var forjættet ham, havde været inden for hans Rækkevidde, var det blevet ham forbudt at strække Haanden ud og gribe dem.

Til Ære for ham maa man sige, at han gav Br. Petroc en enestaaende god Pleje. Han vred sin Hjerne for at hitte paa Lægemedler, der kunde styrke den syges Legeme og Sjæl. Og skønt han ikke straks forstod det, saa fik han sin Belønning ved den dybe Kærlighed, der voksede frem i hans Hjerter, til den nye Medbroder. Og Subprioren havde aldrig før for Alvor holdt af nogen anden.

*

Dagene gik, og Br. Petrocs Kræfter vendte gradvis tilbage. Han kunde hurtigt genkende Abbeden og Subprioren, og efterhaanden lærte de at forstaa hinandens Sprog. Men det ængstelige, noget forvildede Udtryk forlod aldrig den Syges Ansigt, og han syntes at være alt for apatisk til at afvinde sine Omgivelser, end side hin Nats Begivenheder, nogen Interesse.

Ugerne gik, og langt om længe var Br. Petroc i Stand til at klæde sig paa og gaa lidt rundt i sin Celle. Han kunde sidde i Timevis ved Vinduet og stirre ud, eller betragte Maagerne, der fiskede i det urolige Atlanterhav dernede. Men han talte aldrig, eller kun naar han skulde sige et Par høflige Ord til Tak for en Tjeneste, man havde ydet ham, og han stillede aldrig noget Spørgsmaal. (Fortsættes)

Mère Xavier in memoriam

Det er med Vemod, at vi gamle Elever fra Assumptionsklostret stadig sletter et Navn i de levendes Rækker af Lærerinder og Opdragerinder fra vor gamle Skole. Mère Xavier har lukket sine Øjne og forøget Mindekransen af dem, der forlod Fædreland og Moderhus for at virke heroppe; hvis Hovedformaal det er at bringe os Kendskab og Kærlighed til Jesus Kristus og til Kirken, den viderelevende Kristus paa Jorden.

*

Mère Xavier blev født 1858 og indtraadte ung i Assumptionssostrænes Orden; hun blev Kirken en trofast Datter gennem disse mange Aar. Her til Danmark kom Mère Xavier i 1908 og gav sig med alle sine Kræfter og hele sin Kærlighed til dette Arbejde. Alt ofrede hun »pour la Mission«, idet hun gav os andre det herligste Eksempel paa Hengivenhed og Selvforglemmelse og bragte Ofre og Afkald i Kommunitetslivet til Fordel for Arbejdet for Sjælene. Mère Xavier elskede og kendte sin Kirke, sin Religion. Det var beskæmmende for os, hvad hun i sin høje Alder vidste og huskede: Data, Begivenheder — hendes Timer og Konferencer blev som Regel givet uden Manuskript. Jeg ser hende ivrig, med smittende godt Humør paa rivende Fransk udlægge de sværeste Problemer — saa skyde Brillerne op i Panden: »comprenez vous, mes enfants?« Naa, ikke alt havde vi mindre begavede jo fattet, saa forfra igen, vi Katolikker, vi skulde forstaa Kirkens Udlægning, der var hun utrættelig i Taalmodighed, og hun sad inde med stor Viden.

Mère Xavier elskede Bønnen par excellence, det hellige Officium, som er Kirkens eget Sprog; jeg tror, hun levede og fik sin Næring af denne Bøn. Sidste Aar sagde Mère Xavier: »Nu kan jeg ikke gøre megen Nytte, men det meste af hver Dag gaar ogsaa med at bede Breviaret.« Naar vi gamle Elever kom paa Besøg, sagde hun altid: »pour moi vous restez toujours N.N.«, vi forblev altid hendes mere eller mindre umulige Elever, som hun elskede. Hendes Iver og Kærlighed til Kirken kaldte mange Verdensmennesker til Taleværelset og kaldte — takket være hendes velfunderede Kundskaber — mange ind i vor Kirke.

*

Mère Xavier var det, der prægede l'Esprit de l'Assomption, saa besked og dog givende Indtryk af virkelig Personlighed, udgaaende fra det lille Stykke aristokratiske Frankrig i vort Land, som vi gamle Elever elsker. Sr. M. B.

En af Mère Xaviers Konvertitter skriver:

Mère Xavier var allerede fyldt 80, da hun fik anvist en noget tøvende Konvertit til Instruktion. Til den første Time kom hun saa ældet og højet, at den skeptisk indstillede lovede sig selv, at dette Eksperiment snarest skulde høre op. Denne summariske Dom naatte dog hurtigt revideres; der var intet ældet eller kroget i den Maade, hvorpaa Protestanten blev grebet an — tværtimod blev det gjort med en saa overlegen Dygtighed, saa smidigt og muntert og først og fremmest saa energisk, at der hverken dengang eller senere blev Tale om Tilbagetog. Det, der særlig slog den protestantisk opdragene, som aldrig før havde været i Berøring med Klosterfolk, var hendes sunde Menneskekundskab og alt andet end verdensfjerne Indstilling; hendes fine, franske, vittige Form, der tillige var saa ærlig og klar i Konturerne, at der ingen Tvivl kunde næres om, at her var »Tæppet ens paa Ret og Vrang«.

Det Indtryk holdt sig fra den første Dag og nu til den sidste — det udvidedes naturligvis med det dybere Kendskab til hendes Karakter, men trods den sidste Sygdom og Svækkelse ændredes det aldrig. Mère Xavier glødede for Kirkens Sag og arbejdede bogstaveligt med Liv og Sjæl for Sandheden. Hun var ikke blandt de lunke, hverken i sit Hjerte eller i sit Virke, og ligesom sin Navnehelgen, Frans Xaver, var hun opfyldt af sin Mission og af Kærlighed til Sjæle med en næsten viril Evne til at vække og styrke dem. Selv skaaede hun sig ikke; i alt, hvad hun foretog sig, lagde hun alle Kræfter og hele sin Sjæl. Hun havde fra sin Ungdom »lagt Haand paa Herrens Plov«, og hun »saa sig ej tilbage«. Vi, der holdt af hende, kan kun takke Gud for hendes rige Liv i Bøn og Arbejde og for hendes blide Død. Hun kunde sige med St. Paulus: »Jeg har stridt den gode Strid, fuldkommet Løbet og bevaret Troen«.

Ære være hendes Minde.

B. K.

*

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Vor kære

Mère Xavier de Jésus

er død i Dag, vel forberedt ved Kirkens Naademidler.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Rygaard, d. 24.2.1945.

Assumptionssostræne.

TO KATOLSKE BØGER

Mauriac: Faldne Engle

Forlaget meddeler, at denne Bog grundet paa Restriktionerne ikke kommer i Aar.

Daniel Rops: Død, hvor er din Sejr?

Vi meddeler, at denne Bog ikke kan faas mere i de forskellige Boghandler. Sankt Ansgars Boghandel har dog sikret sig et Parti, men Folk, som vil eje denne udmærkede Roman, bør sikre sig den i Tide.

Et Billede af Pier Giorgio

Den store Interesse, som Bogen om Pier Giorgio Frassati har vakt i vide Kredse, har gjort at vi har modtaget en Del Forespørgsler paa hans Billede. Vi har nu ladet fremstille et Billede af den berømte unge Italiener, som herefter kan faas i Boghandlen til en Pris af 10 Øre.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Eksercitierne paa Dalum

Det var oprindelig Meningen at holde Eksercitierne i den stille Uge, men paa Grund af Forholdene maa dette opgives. Derimod er der Haab om at kunne gennemføre Eksercitierne i August. Det bliver antagelig fra Mandag den 20. til Fredag den 24. August. Nærmere Meddelelse vil fremkomme i Ugebladet.

Henry Schultz.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

4. S. 3. SØNDAG I FASTEN (violet) (208—30); 2. Bøn: St. Casimir (845), 3. Bøn: St. Lucius I (846).
5. M. FERIA (213); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn*).
6. Ti. FERIA (218); 2. Bøn: St. Perpetua og St. Felicitas (846), 3. Bøn*. — Ellers: (rød) St. Perpetua og St. Felicitas (846); 2. Bøn: FERIA (218), 3. Bøn*; sidste Evang.: FERIA (220).
7. O. FERIA (222); 2. Bøn: St. Thomas af Aquino (846), 3. Bøn*. — Ellers: (hvid) St. Thomas af Aquino (846); 2. Bøn: FERIA (222), 3. Bøn*; sidste Evang.: FERIA (224).
8. T. FERIA (227); 2. Bøn: St. Johannes af Gud (848), 3. Bøn*. — Ellers: (hvid) St. Johannes af Gud (848); 2. Bøn: FERIA (227), 3. Bøn*; sidste Evang.: FERIA (229).
9. F. FERIA (231); 2. Bøn: St. Francisca af Rom (848), 3. Bøn*. — Ellers: (hvid) St. Francisca af Rom (848); 2. Bøn: FERIA (231), 3. Bøn*; sidste Evang.: FERIA (233).
10. L. FERIA (238); 2. Bøn: 40 hellige Martyrer (849), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 4. Bøn*. — Ellers: (rød) 40 hellige Martyrer (849); 2. Bøn: FERIA (238), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn (122).
- (Fortsættes nederst næste Spalte)

Det nye Skoleaar

I disse Aar er der stor Tilgang til de katolske Skoler. Mange Protestanter, for hvem det er om at gøre, at deres Børn faar en kristen Opdragelse, anmoder om Plads til Børnene i vore Skoler. Men først og fremmest skal der jo være Plads til de katolske Børn. Skal Deres Barn begynde Skolegangen i Aar, saa opsæt derfor ikke at indmelde det i *Katolsk Centralskole*. Skolen kan paa Grund af Pladsforholdene kun have to Førsteklasser, og de er meget snart fyldt. Indmeldelser modtages hver Dag paa Kontoret, Nørrebrogade 27 C, 2. Sal, Tlf. Nora 6166.

Tilbedelse i Domkirken

Fred. 2. Marts Tilbedelse fra Kl. 14 til Andagten Kl. 19.

St. Knud Lavards Kirke

Fred. 2. Marts Udstilling af det Allerhelligste fra Messen til Kl. 14.

bøn, 4. Bøn*); sidste Ev.: FERIA (245).

11. S. 4. SØNDAG I FASTEN.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses Fastens Præf. (516).

St. Therese Kirke

Sønd. 4. Marts Kl. 9 Børnemesse.

De skulde sikre Dem et Eksemplar af

„MAGI“

inden den bliver udsolgt. Chestertons straalende Komædie foreligger nu i elegant Udstyr i Redaktør H. D. T. Kiærulff's ypperlige Oversættelse.

Faaes i alle Boglader

J. FRIMODTS FORLAG

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

10 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annønsafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagervej 27 . Central 4310 . Byen 4310

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sakramentskirken

Fred. 2. Marts. Udstilling af det Allerhelligste fra Kl. 14,30 til Andagten Kl. 18.

St. Mariæ Kirke

Søndag d. 3. Marts Kl. 10 Højmesse med Fastepredikenen. Fredag d. 9. Marts Kl. 19,30 Korsvejsandagt.

St. Dominikus' 3. Orden

Sønd. 11. Marts Kl. 8 Fælleskommunion i Sakramentskirken. Derefter Møde til Kl. 9,45.

Tre lukkede Retrætter i Roskilde

For ældre Damer: Fra Torsdag 26. Juli Kl. 19,30 til Mandag Morgen d. 30. Juli.

For unge Damer: Fra Mandag d. 30. Juli Kl. 19,30 til Fredag Morgen d. 3. August.

For Herrer: Fra Fredag d. 3. August Kl. 19,30 til Tirsdag Morgen d. 7. August.

Pris: Eneværelse 20 Kr. Tosengstue 15 Kr. Sovesal 12 Kr.

Tilmeldelser, som kun bliver besvaret, hvis alt er optaget, sendes til Sognepræsten eller til Søster Helene, St. Josefs Skole. Der medbringes almindelige Toiletstager, Salmebogen, Kristi Efterfølgelse — og Rationeringsmærker. Retræterne ledes af Pater Dr. Alfred Otto, S. J.

Mariaforeningen

Regnskab for 1944

Indtægt:

Kassebeholdning 217,43
Renter af Obligationer for
Januar Termin 187,00

L. A. Niensens og Hustrus
Legat 18,37
St. Ansgars Pastorat 150,00
Kontingenter 372,00
Renter (Bankbog) Januar .. 2,69
Renter af Obligationer for
Juli Termin 187,00
Renter (Bankbog) Juli 5,38
Gave 10,00
Renter af Obligationer for
Januar Termin 187,00

1336,87

Udgift:

5 Kjoler 319,28
3 Frakker (Piger) 316,80
3 Habitter 281,60
Kassebeholdning 419,19

1336,87

Elisabeth Millech.

Aarhus	<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
	Byens førende Tlf 8700 (4 Lin.)

Aalborg

Førd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779	Henry Hansen <i>Trikotage og Herrelingerl</i> Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 5685
M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christlans Allé 6 Telefon 1992	Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i>	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamilianerklinikken</i>	CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 - 68 - 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerklinikken i Aalborg.	Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Fløsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til brakedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581
Horsens Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kat. Menighed	Horsens HORSENS TEXTILLAGER	Randers Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger

Vejle

<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>LEDIG</p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Marie Hospital</p>	<p>A/s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Nakskov</p>		<p>Aug. Rasmussen <i>Blikkenslager</i> Taarsvej . Nakskov Leverandør til Kirke og Børnehjem</p>
<p><i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Broderlimagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alt til Haandarbejde. Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Holbæk</p>		<p>S. Uldall <i>Farve- & Tapethandel</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Harald Olsen <i>Glarimester</i> Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital .</p>	<p>Handelskompagniet <i>Aktieselskab . Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>LIGKISTER <i>Automobil-Rustvogne haves</i> Fr. Smith's Sønner . Telf. 91</p>
<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri <i>A/s</i> Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Bredsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>JENSEN & OLSEN <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Køb hos vore Annoncører

Katolsk Ugeblad

11. Marts 1945
93. Aargang
Nr. 10

Det katolske Argentina

Biskop Brems 50 Aars
Præstejubilæum

Missionerne
i det fjerne Østen

Biskop Marius Besson

Stilheden

Det er den lydløse Tid, der ligger hen, uberørt af Urets metaliske Trin. Den er som nyfalden Sne, som Smaafugle har tegnet smaa Kors paa, hvidt paa hvidt, eller det hvide Morgenlys, som disse dejlige Foraarsdage bliver født af under Fuglenes dæmpede Kvidren. Stilheden er i Pagt med Inderlighed og Bøn, og er en Bellingelse for Sjælelivets Trivsel. Det er i Stilheden, at Gud har til Skik at sætte Sjælen Stævne. Det har været Tilfældet lige fra hin Dag, da Profeten Elias for-gæves spejdede efter Gud i det vældeligt fremfarende Vejr, Jordskælvet og den fortærende Ild, idet det viste sig, at Gud ikke var i Stormen, ejheller i Jordskælvet eller Ilden, mens han var i den stille, sagte Susen, der fulgte efter de voldsomme Naturfænomener. Stilheden fik sin ikke ubetydelige Plads inden for Kristendommen, da Kristus søgte Ensomheden for at tale til sin himmelske Fader, og Marthas Søster fik Ros, fordi hun forstod at sidde stille ved Mesterens Fødder.

*

Det var for Stilhedens Skyld, at de første Tiders Kristne flygtede fra Byerne og bosatte sig som Eneboere i Thebais' Ørken. Og da det eremitiske Liv med

Tiden afløstes af det kenohitiske, og Munkene gav sig til at leve i Fællesskab under en aandelig Fader, da flyttede Stilheden med dem ind i deres Klostre. Hvor den Dag idag Mænd eller Kvinder lever i Kommunitet for i Fællig at stræbe efter kristelig Fuldkommenhed, der foreskriver Husets Regel Silentium. Det er enten den absolutte Tavshed som hos Trappisterne, hvor Tungebaandene kun kommer i Anvendelse for at synge Guds Pris, eller i det mindste er der bestemte Tider og Steder, hvor Tavsheden skal iagttages. Her gælder Apostlen Jakobs Ord: »Dersom nogen ikke støder an i Tale, da er han en fuldkommen Mand, i Stand til ogsaa at holde hele Legemet i Tømme.« Navnlig er Nattens Stilhed ukrænkelig, d. v. s. Tiden fra Aftenbønnen og indtil efter Morgenmessen. Da skal Dagens Travlhed falde til Ro, og det sysselsatte Sind afklares i Ransagelse og Betragtning.

*

Denne Klosters Stilhed er af en hel anden Beskaffenhed end Stilheden hos Sporvognspassagerer, der stirrer frem for sig, eller hos S-Togets Rejsende, der staar tæt sammenpakkede uden at veksle et Ord med hinanden,

for slet ikke at tale om den Tavshed, der bliver hængende efter et ubehageligt Ordskifte. Den første er et Værn, for at holde sig vildfremmede, man tilfældigt er stødt sammen med, fra Livet, men Klosters Silentium hører med til Spilletts Regler; den forener alle dem, der er med i Legen, og holder sammen paa alle dem, der er beskæftigede med hver sin Gerning.

*

Naar Klosterlivet slet ikke kan tankes uden Stilhed, er det almindelige Kristenliv heller ikke muligt uden et Minimum af det samme. Naar saa mange Mennesker lever paa Overfladen af sig selv, er det, fordi de ikke forstaar at dyrke Stilheden. Møder den op ved Morgensengen eller under Sygeleje, da jages den straks paa Flugt ved Hjælp af Dagsaviser, Radio eller Besøgende. Og dog er den uundværlig for al Mennesket maa kunne finde ind til sit eget Indre og derfra hæv sig op til Gud. Navnlig med al den Uro, der er oppe i Tiden, er Stilheden mere end nogensinde en Livsnødvendighed. Godt, at der i Byen findes Kirker, der er lige saa mange Stilhedens Oaser for alle normale Mennesker, som det unormale i Tiden gaar paa Nerverne.

S. W.

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater
Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/S

København Aarhus
Tlf. 4229 Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Kedler ☆
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/S

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156
og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106
Telefon Central 408

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)
Autoriseret Elektroinstallatør
Genforeningsplads 4
Taga 5372 - Taga 5268 x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signallæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Katolikker!

Sørg for, at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Biskop Brems' 50 Aars Præstjubilæum

Fredag den 9. Maj kan vor gamle Biskop fejre sit 50 Aars Præstjubilæum. Krigsforholdene har medført, at vore Lykønskninger ikke kan naa ham i hans belgiske Fædreland. Men sammen med vor nuværende Biskop, der i Dagens Anledning læser en Takkemesse i St. Ansgars Kirke Kl. 8, vil danske Katolikker samles i Taknemlighed for alt, hvad Biskop Brems har virket blandt os.

Langt de fleste af Biskoppens mange Præstear har han givet os Danske. Den smilende østjyske Fjordby mindes ham især som den varmhjertede Sognepræst, der blev Skaberen af vore Dages katolske Vejle. For os alle var han i op imod 20 Aar Overhyrden, som fortsatte Biskop v. Euchs Værk ved at oprette nye Sogne rundt om i Landet og rejste et meget stort Antal Kirker. Ved sin Overtagelse af Bispegerningen udtrykte han Ønsket om især at være noget for Ungdommen, og Ungdomsarbejdet gjorde ogsaa store Fremskridt i disse Aar; vi husker alle de store, festlige Ungdomsstævner. Men Kulminationen naaedes i den storstilede Eukaristiske Kongres i 1932, som ikke blot ved de mange fremmede Gæster, men især ved den overvældende danske Deltagelse og den næsten sydlandske Stemning over Fæst dagen staar uforglemmelig i alles Erindring.

(Fortsættes Side 135)

DET KATOLSKE ARGENTINA

I. Kirken og Opdragelsen

„Hvad Soldaten sagde, er ikke Bevis“

I »Nationaltidende« fortalte Provst Hans Koch for nylig om »en dansk Forretningsmand, som har levet i Argentina«, og som har skrevet til Provsten om, at Kirken derovre bærer »ganske samme Præg« som i Spanien og alle andre Steder, hvor den »har frit Spil« — og dette Præg karakteriseres af »Hensynsløshed og Uærlighed«.

Alt mens jeg beundrer en ikke-katolsk Forretningsmand, der med saadan en Sikkerhed kan generalisere om »Kirken«, blot i et enkelt Land, endda et sydamerikansk Land — og som tilmed kan gøre det om Spanien og »alle andre Steder«, hvor Kirken viser sit sande Ansigt — ja, allermost beundrer jeg, at han har fundet selve dette sande Ansigt — saa maa jeg dog samtidig minde om vor engelske Vending: »Hvad Soldaten sagde, er ikke Bevis« (specielt ikke, hvis han sagde det om de indfødte i f. Eks. Thibet, Kongo, Island og adskillige andre Lande), og jeg kan heller ikke undlade at mindes, hvad Newman sagde om en anden Mand, der havde anklaget Kirken for Uærlighed: »Bort med Dem, Hr. Kingsley, og forsvind i Rummet«. Samtidig vil jeg genkalde et Par af mine egne Indtryk af Argentina og Kirken derovre.

Mine argentinske Erfaringer

Som Medlem af den permanente Komité for internationale eukaristiske Kongresser tog jeg i 1934 til Buenos Aires, hvor den 34. Kongres skulde finde Sted. Jeg ankom i god Tid inden Kongressen og blev der et Stykke Tid efter denne. Jeg blev saaledes i Stand til at træffe Lederne af de katolske Foretagender i Argentina og andre sydamerikanske Republikker, og jeg tog Del i en Række Møder, hvor det katolske Arbejdes Besværligheder, Forhaabninger og Resultater blev diskuteret. Jeg boede ikke hos Præster, men hos Ejeren af et førende Dagblad, der forestillede mig for alle de andre ledende Pressefolk. Jeg var i Stand til at besøge alle Hovedstadens større Skoler og velgørende Institutioner og samlede Oplysninger om Skoler og Velgørenhedsarbejde andre Steder i Landet. Jeg havde Samtaler og atter Samtaler med — ja, med Forretningsfolk, Jurister, Læger, Skolefolk og andre angaaende Ønskeligheden af at oprette en Skole for Drengene af engelsk Herkomst og

med en Lærerstab, der ikke var fra Sydamerika (Englændere, Irer og andre fra U. S. A.), og dette gav mig sikkert Lejlighed til at høre et Maksimum af aaben Kritik af argentinske Præster, argentinske Skikke, Metoder o. s. v.

Argentinske Skoleproblemer

Jeg er straks i Stand til at rydde en Misforstaaelse af Vejen. Kritikens Pointe gik ikke ud paa, at spansk-argentinsk Opdragelse er daarlig, men den gik ud paa, at spansk-argentinske Drengene er meget forskellige fra anglo-amerikanske Drengene — f. Eks. bliver de voksne 3—4 Aar før disse. I et saadant Land, der i Virkeligheden er mange Lande (selv Buenos Aires bestaar af »Kollektiviteter« — spanske, engelske, italienske, tyske, jugoslaviske o. s. v. — der næsten lever fuldstændig isoleret fra hinanden, undtagen handelsmæssigt), i et saadant Land er forskellige Typer for Opdragelse absolut nødvendige. Jeg tilbragte nogen Tid i det mægtige »spanske« Kollegium i San Salvador og blev meget imponeret af det. Rektoren og hele hans Stab var meget opsat paa, at der ogsaa skulde være en »engelsk« katolsk Drengeskole og tilbød endogsaa at skaffe en Grund til den. Kollegiets Teater, Lege- og Sportspladser, Svømmebassin o. s. v. var ideelle; dets pædagogiske Standard forekom mig ypperlig — kort sagt, ingen havde noget imod det, undtagen at dets Arbejdsform passede for Drengene af spansk Herkomst, men ikke for Drengene af engelsk Familie. Altid vaagen for at finde Mangler besøgte jeg mange store Pigeskoler og fandt deres Opdrags-System, Skoleudstyret og Pigebørnenes Udseende og Opførsel lige saa god, som hvad jeg var vant til i Europa — ofte bedre. Og alt dette tillader mig at fastslaa to Ting —

Skole og Idræt

For det første bliver Idræt ikke forsømt i saadanne »latinske« Skoler. Det er rigtig nok, at det engang blev opfattet som en protestantisk Idé for nordligere Himmelstrøg. Men det er længe siden. Det var de spanske Jesuitter, der opmuntrede til Bygningen af Buenos Aires største Sports- og Svømmehal. Denne blev aabnet, mens jeg var der, af Kardinal Pacelli (nu Pave Pius XII), den samme, der ogsaa aabnede den prægtige »Sportsklub« for teologiske Studenter i Rom, en Ga-

ve fra de nordamerikanske Kolumbusriddere. Fysisk Træning *kan være* en værdifuld Allieret for Moralens, selv om Sportslivets Erfaringer i England og Danmark viser, at det ikke nødvendigvis er Tilfældet ... og jeg kan forsikre Dem for, at Fodboldspillet's Indførelse blandt sydafrikanske indfødte i Stedet for Slagsmaal *ikke* har forbedret Moralens! Men mange andre end de gæve Bjergbestigere Kardinal Merry del Val og Pave Pius XI har klarlagt Betydningen af en god Ligevægt mellem Legeme og Sjæl, og enhver, der har besøgt Italien eller Østeuropa har faaet Beviser nok paa den Indflydelse, deres Ord har haft.

Pigebørnenes Opdragelse

Det andet Punkt gælder den hurtige og dog grundige Forbedring af Pigebørnenes Opdragelse. I gamle Dage gjorde Kloster-Opdragelsen sikkert nok de unge »latinske« Piger til fortræffelige Hustruer og Mødre, men den gjorde dem maa-ske ikke til Kvinder, der var »i Stand til at dele alle deres Mands Interesser«. Heraf opstod en Adskillelse mellem Hjemlivet og det offentlige Liv. I Nordamerika viste Ændringen sig først i Retning af Kvindens Deltagelse i Forretningslivet og lign., men det glæder mig at læse, at der nu sker et Omsving derovre i Retning af Forstaaelse for Hjemmene. I Argentina forekom det mig, at man fulgte en gylden Middelvej, og jeg maatte anerkende den Liberalitet, intellektuelle Bøjelighed og Klogskab, der blev udvist af de Nøpper, som maatte følge denne pædagogiske Udvikling. De kunde have enten gaaet imod den eller ladet den bane sig Vej med Brutalitet.

Argentinske Universitetsforhold

Et Par Ord om Universitetslivets Udvikling i det latinske Amerika. Jeg tror, at Universiteterne har været ligesom andre, jeg har kendt — Maskiner til Produktion af Eksaminer. Derfor enten en inhuman *Belæring* (ingen *Opdragelse*) eller Intelligens og Nerver spændt til Bristepunktet. Næppe noget som helst Fællesliv, ikke tilstrækkeligt varierede Interesser, en raa Intellektualisme, der ofte udtrykte sig i ren destruktiv Revolutionsaand. Jeg véd ikke, hvordan det er her i Danmark. Om Skolerne — hvis Elever gaar tidligt hjem hver Dag — og Universiteter og Kollegier tilsigter at fostre en Karakter og et »Liv«. Sigter mod at frembringe den »integrale«, aktivt-sindede, liberalt oplærte Borger, som ønsker at samarbejde med alle paa sine Medmenneskers Vel. Jeg har sommetider frygtet, at Lærerne var tvunget til at presse Eksamenspen-

sa ind i unge Hjerner uden meget Hensyn til Personligheden — end ikke deres egen.

Dog har i hvert Fald *nogle* Lærere forsikret mig om, at der føles voksende Interesse for en »integral« Opdragelse, der ikke alene er indstillet paa Eksaminer, og at det ikke forlanges af alle Lærere, at de udelukkende skal lære, *hvad der forlanges*, og *saaledes som det forlanges*. Det er i sin Orden, at Staten kræver og gennem Inspektion søger at sikre sig en vis *Standard* i Opdragelsen, men ikke, at Staten dikterer og paalægger alle uden Undtagelse en bestemt Slags Viden og bestemte pædagogiske Metoder, som passer den.

I Argentina følte jeg, at der skete en markeret, diskret og vellykket Forbedring. Desuden sluttede de sydamerikanske Universiteter sig sammen til en Iberisk-Amerikansk Union, og jeg havde den Ære at blive anmodet om at bringe dem en Hilsen fra de forenede Britiske Katolske Universitets-Samfund, og derefter i Pressen at give en fyldig Fremstilling af vor Saamen-slutning og af Pax Romana, det internationale Sekretariat for saadanne Sammenslutninger. Givet er det, at man i Argentina oprigtigt stræbte efter at fremme en »integral Opdragelse«.

Man vil saaledes faa et Indtryk af den vældige baade psykologiske og organisatoriske Anstrengelse, som Kirken gør sig angaaende alt, hvad der drejer sig om den fremtidige argentinske Borger. Og selv en kortfattet Hentydning hertil betyder efter min Mening mere, end om jeg f. Eks. havde undersøgt de argentinske Forretningsfolks Hæderlighed og Hensynsfuldhed ... skønt jeg forøvrigt gjorde det. Storfinsans og Storhandel er et nedslaaende Emne i samtlige Lande, men jeg var glad over at se, hvordan den Katolske Aktion i Argentina ikke blot fik sine unge Mænd til f. Eks. at holde glimrende Orden paa de enorme Menneskemasser,

Kongressen havde samlet, men ogsaa opdragede utallige unge Mænd og Kvinder angaaende de Principper for social Retfærdighed, som Storfinsansen er tilbøjelig til at synde saa groft imod.

S. V. P. og Korsridderne

Et Par Ord om visse katolske Sammenslutninger, hvis Ledere var samlet i Buenos Aires. S. V. P., der blev grundlagt i Uruguay i 1858 og i Argentina det følgende Aar af Kaptajnen paa et fransk Krigsskib, har altid udført glimrende Arbejde. Den hidkaldte Salesianerne (der især driver Landbrugsskoler), den startede den »Katolske Lære«s Arbejde blandt de fattige, den gav Stødet til den natlige Tilbedelse af Alterets Sakramente og aabnede utallige Friskoler og Hjem. Korsridderne (der staar i Forbindelse med Sydkorsridderne i Australien, Kolumbusridderne i Staterne og St. Columba-Ridderne i England) har ikke blot oprettet en ypperlig Samling af Bibler og Bibellitteratur paa Spansk og dermed for stedse afkræftet Myten om, at spanske Katolikker ikke kender Biblen, men desuden hjælper de uselvsk samtlige katolske Foreninger, f. Eks. Vor Frues Klub, der (ligesom den engelske Vor Frues Kateketer) lærer de allerfattigste Børn Religion, Sømandsapostolatet, Spejderne, Ministranterne o. s. v. De organiserer Foredrag, sørger for katolske Haandbøger, vejleder Buenos Aires utallige Gæster, og de samarbejder med den katolske Mandsforening, der — for at hjælpe Mændene til at leve som gode Katolikker — har arrangeret en særlig *Hverdags Messe* og Kommunion, hvorunder Idealerne mindes, og efter hvilken der serveres Morgenmad for de Penge, Kollekten har indbragt — for denne ejendommelige Forening har intet Kontingent.

C. C. Martindale S. J.

(Næste Uge en ny Artikel.)

Pastor Rijkevorsel's

25 Aars Præstjubilæum

Den 19. Marts 1920 blev Pastor J. v. Rijkevorsel præsteviet i Rom, og samme Aar kom Pastoren til Danmark, hvor han har virket mange forskellige Steder i de svundne Aar.

Pastorens Arbejde begyndte i Sønderjylland med Bopæl i Haderslev 1920—21, derefter vikarierede han ved forskellige Kirker i København. I Tiden efter Biskop von Euch's Død var han Vikariatets Sekretær 1921—23 og kom saa til

Fredericia som Kapellan i Tiden 1923—24, for derefter at blive paa-lagt Gerningen at grundlægge en ny Menighed i Assens.

Det var et besværligt og brydsomt Arbejde først at fremskaffe de fornødne Midler til Opførelsen af den smukke lille Kirke og til Præstens Bolig og derefter ude i det store Distrikt af Vestfyn, som Assens Sogn omfatter, at opsøge de spredt boende Katolikker for at faa talt med de Voksne og faa Børnene

→ samlet i smaa Grupper, saa de kunde faa i hvert Fald nogen Religionsundervisning.

Der blev i disse Aar — ofte under Modgang og Skuffelser — præsteret et meget stort Arbejde, og selv om Resultaterne ikke kan siges at staa Maal med Anstrengelserne, saa viser det os netop Pastor Rijkevorsel som den nidkære Herrens Tjener, der aldrig gav op.

I 1932 udnævntes Pastor Rijkevorsel til Sognepræst i Kolding og her virkede han, til han i 1944 grundet svigtende Helbred maatte tage sin Afsked.

Pastor Rijkevorsel har altid været en flittig Skribent og hans mange Indlæg i det store ansete »Kolding Folkeblad« om religiøse og aktuelle Problemer bliver altid læst med stor Interesse.

*

Den gamle Præst, der er forbleven boende i Kolding, vil sikkert paa 25 Aarsdagen blive erindret af mange Trosfæller Landet over for hans nidkære præstelige Gerning i de Aar, hvor Kræfterne slog til.

Rich. Sørensen.

Katolsk Eschatologi IX

„Jeg saa et Dyr stige op af Havet“

Da vi forrige Gang talte om Antikrist, tog vi vort Udgangspunkt i Pauli og Johannes' Breve. Imidlertid findes yderligere Oplysninger om ham i den eneste profetiske Bog, vi har i det Nye Testamente: Johannes's Aabenbaring. Selv om nu de Steder, som vi skal drage frem, ifølge deres Ordlyd ikke direkte handler om Antikrist, kan de dog *illustrere de Træk i hans Billede*, som vi allerede kender andre Steder fra, fordi de skildrer de Kampmetoder, som de kristendomsfjendtlige Magter i det hele taget anvender mod Kristus og hans Kirke i Tiden før Dommедag. En Ejendommelighed ved disse Skildringer bestaar i, at de benytter sig af profetiske Forestillinger og Vendinger fra det Gamle Testamente, dog paa den Maade, at disse bliver forklaret, tydeliggjort og afsluttet.

Det apokalyptiske Dyr

En god Karakteristik af Antikrist har vi saaledes i det, som Apostlen siger om *det apokalyptiske Dyr*. »Jeg saa et Dyr stige op af Havet. Det havde ti Horn og syv Hoveder og paa Hornene ti Kroner og paa Hovederne gudsbespottelige Navne ... Dragen gav det sin Kraft og sin Trone og stor Herskermagt ... Hele Jorderig fulgte undrende efter Dyret. Og de tilbad Dragen, fordi den havde givet Dyret Magten. De tilbad ogsaa Dyret og sagde: Hvem er Dyrets Ligeemand? og hvem formaar at kæmpe mod det? Der blev givet det en Mund til at tale højtravende Ord og Bespottelser, og der blev givet det Magt til at virke i 42 Maanedere. Og det aabnede sin Mund til Bespottelse imod Gud, til at spotte hans Navn og hans Bolig og Himlens Beboere. Der blev ogsaa givet det Lov til at føre Krig imod de hellige og at besejre dem. Og der

blev givet det Magt over alle Stammer og Folk og Tungemaal og Folkeslag. Alle Jordens Beboere skal tilbede det, alle de, som ikke fra Verdens Grundlæggelse har deres Navne skrevet i Livets Bog, det slagtede Lams Bog«. (13, 1—8).

Det dyriske Uhyre, som skildres her, betyder i al Almindelighed den ugudelige og umenneskelige politiske Magt, som Kristendommen staa overfor lige til sin sidste Periode, naar Antikrist med alt sit Vildskab begynder sin Kæmpekrig mod Kristus og hans Rige.

Det nye Dyr

Det nævnte Dyr er imidlertid ikke alene. Der kommer endnu et andet til, som staa i det første Tjeneste. Johannes ser *det nye Dyr stige op af Jorden*. »Det har to Horn som et Lam, men taler som en Drage. Det udøver det første Dyrs hele Magt for dets Øjne og faar Jorden og dens Beboere til at tilbede det første Dyr. (13, 11—12.) Længere henne, i Kapitel 20, faar vi en Forklaring paa, hvem det andet Dyr er. Det kaldes *den falske Profet* og synes at være Symbolet paa den falske Videnskab, der staa i Ugudelighedens Tjeneste, og paa de falske Religioner. I hvert Fald er det umuligt at afgøre, om denne Profet er en enkelt Person eller blot en Personifikation af alt løgnagtigt Profet- og Propagandavæsen. Men een Ting er sikker: denne aandelige Magt staa i Antikrists Tjeneste.

Falske Tegn og Mirakler

Vi læser endvidere i Johannes' Aabenbaring ogsaa om *de Midler*, hvormed Dyret til alle Tider, men ganske særligt i den sidste Periode, opnaar sine forbausende Resultater. I første Række er det *Tegn og Mirakler*. Det andet Dyr »gør store Tegn, saa det endog faar Ild til

at falde fra Himlen ned paa Jorden for Menneskenes Øjne. Og det forfører Jordens Beboere ved de Tegn, som det fik Magt til at gøre for det første Dyrs Øjne. Og det opfordrer Jordens Beboere til at lave et Billede af Dyret. Og det fik Magt til at give Dyrets Billede Livsaande, saa Dyrets Billede endog kunde tale«. (13, 13—15.)

Det kan nu være vanskeligt nok at tyde alle Enkeltheder, men saa meget er sikkert: Antikrist raader ikke blot over en gudfjendtlig politisk Magt, men understøttes ogsaa af kristendomsfjendtlig Videnskab, der gaar ud paa at forfølge Kirkens Børn til Frafald og Synd.

Voldsmetoder

Foruden bedragerisk Gøgl ved Tegn og Mirakler skal Dyret ogsaa bruge Vold for at opnaa sine Hensigter. Ved blodige Forfølgelser vil det saa lykkes for det at faa Størstedelen af Jordens Beboere til at opgive deres kristne Tro og slutte sig til Guds Fjende. Vi hørte allerede før, at Dyret begynder Krig mod de hellige og alle dem, hvis Navn ikke staa i Livets Bog. Ogsaa det andet Dyr er meget grusomt. Det lader alle dræbe, som ikke vil tilbede Dyrets Billede, og det faar alle til at give sig selv et Mærke paa højre Haand eller paa deres Pande, for at ingen skal kunne købe eller sælge, uden den, som har Mærket, Dyrets Navn eller dets Navns Tal. (13, 16—17.) I det 20. Kapitel af Johannes' Aabenbaring læser vi, at naar Tusindaarsriget (om hvilket, der skal tales senere,) er til Ende, vil Satan blive løsladt af sit Fængsel. Da Antikrist er hans ivrigste Redskab, er det givet, at denne er med i alle de Begivenheder, som indtræffer efter Dragens Løsladelse. Om begge to gælder altsaa det, der staa: »Satan skal gaa ud og forføre Folkeslagene ved Jordens fire Hjørner, Gog og Magog, og samle dem til Krig. De er talløse som Havets Sand. Og de drog op over Jordens Højslette og omringede de helliges Lejr og den elskede By. (20, 7—8.) Det er indlysende, at det her drejer sig om den sidste, forbitrede Kamp, som Antikrist, tilskyndet af Satan, vil føre sammen med alle kristendomsfjendtlige Magter mod den Rest af Kristne, som har bevaret deres Troskab mod Jesus Kristus, Herren og Frelseren.

Den sidste Kamp

Ganske vist kan vi ud fra disse Skriftsteder ikke afgøre, hvordan den frygtelige Kamp vil forme sig i Enkeltheder, om det er et regulært Felttog af Satans Hærstyrker mod den kristen Hær. Ej heller ved vi, hvilke Nationer der befinder sig i den ene eller anden Lejr, eller hvor Krigsoperationerne har

(Fortsattes Side 133)

De katolske Missioner

i det yderste Østen

Verdensbranden har forøget Afstanden mellem Europa og Missionslandene. Men derude arbejder Missionærerne videre — og et Par Ord om det Ijerne Østen vil maaske være paa sin Plads nu, da Krigen ogsaa derude er traadt ind i den afgørende Fase

Selve Japan, der bestaar af 4000 Øer, hvoraf 500 er beboede, har mere end 60 Millioner Indbyggere. Fra et socialt Synspunkt er det paa den ene Side Traditionens Land, som omhyggeligt har bevaret sine Forfædres nedarvede Skikke, og paa den anden Side er det et Fremskridtets Land, som i de sidste 50 Aar har undergået en mægtig Udvikling. Den nationale Religion er »Shintoismens«, (Gudernes Vej), som i Hovedsagen er Pantheisme, en Religion uden Dogmer, uden moralske Forskrifter, uden hellige Bøger, men som nærmest bestaar i at dyrke Naturen og Forfædrene. En stor Del af Befolkningen bekender sig imidlertid til Buddhismen, som var indført fra de allerældste Tider.

Som bekendt var den hl. Frans Xavier den første, der prædikede Evangeliet i Japan; han kom hertil 1549, ledsaget af 2 Jesuitter og 3 japanske Konvertitter.

af med Børnene, fremt de er til Børnene, Pigebørnene, saavel som Bøllæller under Hungersnød.

Er Kineseren overtroisk? Det er ikke let at svara paa. Man skæjner sig dog ikke til at være ganske nøjagtig, saa har Kina en Religion, nemlig Troen paa de gode og onde Aander, som besjæler alle Væsen. Denne Religion omfatter Dyrkelse af Gødder, hvad der for Størstedelen af Nationen er den virkelige og sociale Religion. Confucianismen, der mere bestaar af etiske end af religiøse Forskrifter; Taoismen og Buddhismen, som tilsammen udfylder de mangler i Confucianismen. Mensyn til de rent ydre og praktiske Beskikkelige, uden at de dog forlanger noget helst Trosbekendelse af deres Tjære. Dyrkelsen af Himlen var en Kulte som var forbeholdt den mægtige Confus. Han fødtes Aar

551 før Christus. Hans Bøger danner Grundlaget for den klassiske Kultur. Laotse, som efter Sigende skal have levet i det 12. Aarhundrede før Christus, var rimeligvis Confucius' Samtidige.

Kristendommen kom først til Kina i det 7. Aarhundrede. De kælterske Nestorianere havde allerede da fast Fod i Indien og var trængt frem til det yderste Østen. Sin Gan-Fou's Mindestolte, som blev opdaget i 1625, beviser denne Kendsgerning. Der fandtes endnu i det 13. Aarhundrede Nestorianere i Peiping.

Det var paa dette Tidspunkt, at den hl. Frans' Sønnen begynde deres første Mission. Jean de Plan Carpin, Pavens Udsending, og Wilhelm Ruysbroeck, den franske Konges Udsending, drog gennem Rusland og Mongeliets Stepper lige til Karakorum Nord for Gobi, hvor Tartarernes store Khan residerede.

Men den virkelige Grundlægger af de kinesiske Missioner var Franciskaneren Jo-

han de Montcorvin, (1247—1328), som blev udsendt af Pave Nikolaj IV. Montcorvin bosatte sig i Kambalick, det nuværende Peiping. I flere Aar blev han haardt forfulgt af Nestorianerne, men det lykkedes ham at omvende Hedninger, at bygge Kirke og at danne Menigheder paa over 30.000 Kristne. Clemens den 5. som blev udråbt herom, opbevarede Kambalick til Erkebiskop i Aar 1367. Efter hans Død udsleddes den kristne Menighed fuldstændigt i Lebet af 40 Aar som Følge af forskellige Revolutioner indenfor de kejserlige Dynastier.

En Evangelisering af Kina begynder med de portugisiske Ekspeditioner i det 15. og 16. Aarhundrede. Men Landet var strengt lukket for Europæere, og den hl. Frans Xaver maatte da paa den lille Ø Sancian, uden at det var lykkedes ham i Smug at betrede den Egn, som han drømte om at kristne. Hans Brødre hastede 30 Aar senere Frugten af hans Offer. (Statthæ Side 132)

▲ Biskop, Dr. Marius Besson

Biskop Marius Besson

in memoriam

rettet mod Virkeliggørelsen af Apostlens Program: facientes veritatem in caritate

Marius Besson var født i Turin i 1876. Her paabegyndte han sine Studier, der fortsatte i Lyon og afsluttedes i Freiburg i Schweiz, hvor han blev præsteviet i 1899. Efter et Par Aars Virke som Sjælesørg i La-Chaux-de-Fonds rejste han til Rom for at studere Arkæologi og vendte derpaa tilbage til Schweiz for at disputere til Doktorgraden i Freiburg. I en Aarække var han en af de mest afholdte Skikkelser i Universitetets Lærerkollegium og hans Interesse for den stadig voksende Lærestallt viste sig virksom lige til det sidste. Adskillige studerende fra forskellige Lande har under Opholdet i Freiburg sliftet Bekendtskab med ham og bevarer Erindringen om en virkelig begavet og storsindet Kirkefyrste.

I 1916 grundlagde han Vor Frelser-Sognet i Lausanne og i 1919 finder vi ham som Rektor

for Præsteseminariet samme Sted. Et Aarstid senere udnævnes han til Biskop og modtog Bispevielsen i den evige Tids Maj i Aar vilde han have kunnet fejre sit 25-Aars Bispejubelæum.

En af de Ting, der er bedst egnede til at karakterisere Besson, er velsagten hans Fallitervirksomhed. Endnu saa sent som i Slutningen af 1944 udsendte han en meget smuk og kunstnerisk Bog om Jomfru Maria, men det er dog sandsynligvis hans apologetiske Skrifter, der belyser ham bedst. Et af hans vægtigste Arbejder er Bogen »400 Aar before«, skrevet i 1933, fire hundrede

► Biskop Besson paa Visitationsture

Aar efter at Luthers og Calvins Kirkespalning naaede sit Højdepunkt Besson behandler med Sægtmodighed og Grundighed Problemet om den langsomme Enighedsproces mellem Katolikker og Protestanter hosæ voluntatis i fransk Schweiz. I Form af en Brevveksling mellem en Præst, en Konvertit, et Menne-ske, der er paa Vej til Katolicisme og en ung nyviet Præst, klarlægger Forfatteren i en ualmindelig fængslende Form de mangehaande Vanskeligheder og grundlæggende Indvendinger, de (Statthæ Side 133)

Takket af FIDES

Adskillige Siedersarbejder Missionærerne i Røde Kors i Bestræbelserne for at hindre Krigen. Næd bl. Krigen Ofre, bl. ved Uddeling af Levnedsmidler i Kina

Spontan Hyldest til Foraaret

Endnu knuges vi af Vinterens Favntag, men er det ikke forjættende at tænke paa, at om faa Uger vender det skønne, danske Foraar tilbage. For saadan er det jo — før vi aner det, bliver det atter Foraar i Danmark. Maaske har Tidens Vanskeligheder tynget os saadan, at vi var ved at glemme det. Saadan var det gaaet mig — indtil en lille Tryksag paa mit Bord erindrede mig om Foraarets snarlige Komme.

Laur. Andersen, der vil være Læserne bekendt bl. a. fra dette Blads Spalter, har udsendt en overordentlig nydelig lille Tryksag, betitlet »Spontan Hyldest til Foraaret«. Hele Værket er paa 8 Sider, men paa disse faa Sider har Forfatteren virkelig formaaet at skildre Foraaret, saadan som det kommer til os her i Danmark, og de Følelser, der vækkes i os. — Skildringen, der rummer fine iagttagelser, munder ud i en begejstret Hyldest og Velkomsthilsen til det herlige Foraar, »Livskraftens under-skønne, fortryllende og forjættende Tid«. — Og til sidst glemmes ikke en Tak til Skaberen, »der i uudgrundelig Almagt og Visdom med usynlig, men sikker og beskyttende Haand styrer og leder alt frem til det bedste«.

Der er virkelig Poesi i Skildringen, men det, den virker ved, er at den giver Udtryk for en umiddelbar, ren Glæde over Foraarsunderet, som Forfatteren har følt saa dybt, at han har ment at maatte gøre sine Medmennesker delagtige i den. Og det vil sikkert lykkes for ham. —

Det lille Hæfte fremtræder i smukt Tryk paa fint Papir og er forsynet med nydelige smaa Penetegninger af S. A. Andersen.

Til sidst en lille kritisk Bemærkning: Side 5 skæmmes af en Trykfejl — men den kan vi jo lade Sæternissen faa Skylden for.

Der er kun fremstillet 200 nummerede Eksemplarer, og de er ikke til Salg. I Stedet har Laur. Andersen, der jo som bekendt er Fader til Stifteren af Frank Andersens Fond, venligst stillet et lille Antal Eksemplarer til Raadighed for Bidragydere til Fondet, hvilket forhaabentlig vil stimulere Interessen for Fondet og faa Bidragene til at strømme ind i den kommende Tid. — Man behøver blot sammen med sit Bidrag at udtrykke Ønsket om at faa tilsendt et Eksemplar.

Fondet har iøvrigt modtaget:
Et katolsk Ægtepar i Vejle 100,00
Tidl. indkommet 7213,65
Ialt 7313,65

Fondet takker hjerteligst for Bidraget, der kom som en Jubilæumsgave her op til 10 Aarsdagen den 26. Februar.

Det har desværre vist sig, at der i Bidragslisten for 17. Sept. 1944 var anført forkert Beløb som »tidl. indkommet«, idet der i Stedet for 7035,35 Kr. skulde have staaet 7049,65 Kr., altsaa 14,30 Kr. mere. Fejlen er gaaet igen i senere Bidragslister, men er i ovenstaaende Liste berigtiget.

Niels Frederiksen.

SPEJDERJUBILÆUM

Otto Kluge

Den 15. Marts er det 25 Aar siden, vor Brønshøjtrops Fører, Otto Kluge, blev Spejder som 11-aarig Dreng. Heldigvis er det ikke sjældent, at den, der blev Spejder i de unge Aar, bevarer sin Tilknytning til Spejderarbejdet, men det er kun faa, der kan fejre deres sølverne Spejderjubilæum som aktive Tropsførere, der stadig Dag efter Dag paatager sig en saadan Førers betydelige Arbejde. Mennesker, der ikke kender dette Arbejde, finder det sommetider sært, at voksne Mænd med Hjem og Børn bliver ved med at »lege Spejdere«. Men alle, der har haft Lejlighed til at komme Spejderarbejdet paa nærmere Hold, er taknemlige for, at der er Mænd, som har Idealisme nok at holde ud i denne Gerning. Med al Respekt for alt andet Ungdomsarbejde, viser tørre Tal og nøgne Kendsgjerninger, at intet katolsk Ungdomsarbejde har tilsvarende store og varige Resultater at opvise. Men Prisen for disse Resultater er ogsaa fra Førernes Side en Indsats, der er større end andre Ungdomslederes.

Derfor er de trofaste Spejderføreres Antal ikke stort, og de helt gode Føreres Antal endnu mindre.

Den gode Fører for en katolsk Trop opnaar ikke blot spejdermæssige Resultater, men han er for sine Drengte et levende Eksempel paa en god Katolik og udretter derved noget, som selv vore bedste og frommeste Præster ikke formaaer.

I snart 18 Aar har Otto Kluge været Tropsfører, den meste Tid for I Absalon Trop, der nu er knyttet til St. Antoni Sogn. I de fleste af disse Aar har undertegnede kunnet iagttage hans Virksomhed paa meget nært Hold, og jeg kender en lang Række af de unge Mænd, der kortere eller længere Tid har været Spejdere i hans Trop. Jeg véd, at det vil være meget svært at finde Ungdomsarbejdere, der udfører deres Gerning med samme Uselviskhed og fuldendte Loyalitet overfor Arbejdet og dets andre Medarbejdere. Og jeg glæder mig ofte over Otto Kluges synlige, haandgribelige Resultater — disse unge, for hvem Trofastheden mod Kirken er blevet den samme, som Kluge har vist dem.

I Dag staar han i Spidsen for en Trop, der (med 70 Drengte) er saa stor som aldrig før. Langt udenfor Brønshøjsgnets Grænser vil man ønske, at hans Tid og Kræfter endnu i mange Aar maa slaa til, saa han kan fortsætte Arbejdet. Hans Kærlighed til Kirken og Spejdersagen vil aldrig kølnes.

H. D. T. Kiærulff.

De katolske Missioner

(fortsat fra forrige Side)

og i 1601 fik Pater Mathieu Ricci Tilladelse til at bosætte sig i Peiping.

Begyndelsen var rig paa Løfter. Men talrige Vanskeligheder taarnede sig op; og i et helt Aarhundrede var Apostolatet mere eller mindre lammet. Arbejdet genoptoges i forrige Aarhundrede med Perioder vekslende mellem blodige Forfølgelser og relativ Ro. Kirken i Kina gjorde sig fortjent til den stor Udvikling, som den i de sidste Aar har erhvervet sig ved de talrige Martyrier, dels blandt de Kristne og dels blandt Missionærene.

I 1895 havde Kina 800.000 Kristne; i Dag har Kina henimod 3 Mill. Et af de sidste Aar før den store Krigs Udbrud blev der registreret 57.000 Konversioner, og man maa gaa tilbage til 1925 for at finde et Antal Konvesioner, som overgaar dette. Paa den anden Side kan man ikke se bort fra, at der er tabt Tusinder og atter Tusinder som Følge af Krig og Røverier, af Over-

svømmelser, af Epidemier, af Hungersnød, etc. Og dernæst maa ikke glemmes, at talrige katolske Familier rejste bort fra Landet, hvilket alt sammen gør det vanskeligt at fastslaa nøjagtige Tal.

De kirkelige Sogne tæller op imod et Par Hundrede og adskillige af disse er efterhaanden betroet til den indfødte Gejstlighed. Der fandtes i 1938 ca. 1600 kinesiske Præster og ca. 2200 udenlandske Præster, og de indfødte Præsters Antal forøges hvert Aar ganske normalt trods Krigen.

Der eksisterede før Krigen 3 Lokal-Seminarier, bl. a. et i Kai-feng for de apostoliske Vikarier i Honon, og et i Suanhwafu for flere indfødte Missionærer, og der arbejdes stadig henimod Oprettelsen af flere andre Lokal-Seminarier, saledes at hver Provins snart kan have sit eget.

Den højeste Undervisning repræsenteres af 3 store Skoler, i Shanghai, i Tientsin og Universitetet i Peiping.

Biskop Besson

(fortsat fra Side 131)

Forhindringer og Samvittigheds-spørgsmaal, som møder enhver, der vil krydse den dybe Afgrund mellem katolicismen og Protestantismen.

Indvendingerne er næsten altid de samme; det er Spørgsmaalene om Jomfru Maria og Helgendyrkelsen, om Kirkens Hierarki og den apostoliske Tradition. Det viste sig da ogsaa hurtigt, at netop denne Bog — fremfor andre Arbejder fra Bessons Haand, der tager Sigte paa de fra Rom adskilte Kristne — var mere end en Bevisførelse for Kirkens Sag, den var en Begyndelse, en Etape paa Vejen tilbage til Petri Hjord. Marius Besson var en i Sandhed værdig Efterfølger af den store hellige Frans af Sales.

E. F.

Jeg saa et Dyr

(fortsat fra Side 129)

deres Basis og Udgangspunkt. Men vi kan tydeligt se, at dette Opbud af alle Kræfter er *det sidste Forsøg*

fra Ondskabens Side paa at tilintetgøre Kristi Rige. Kristus, Evigheds Konge, kommer nemlig ganske brat og gør Ende paa Antikrists Brutalitet.

Det totale Nederlag

Dette *totale Nederlag* skildres ved Hjælp af de syv Vredes-Skaale, som Guds Harmen gennem en Engels Haand hælder ud over Jorden. Først rammes de, som har Dyrets Mærke. Men i Stedet for at omvende sig og give Gud Æren, begynder de at haane og spotte hans Navn. I det Øjeblik den syvende Engel hælder sin Skaal ud i Luften, lyder en høj Røst fra Guds Trone, der siger: »Det er sket«. Da kommer der Lyn og Bulder og Tordenskrald. Der opstaar et stort Jordskælv, som der ikke har været Mage til, siden der blev født Mennesker paa Jorden, — — — saa stort og vældigt er dette Jordskælv. (16, 17 ff.)

Den store Stad skilles ad i tre Dele og Folkelagenes Byer styrter sammen. Gud kommer det store Babylon i Hu, og han rækker det Bægeret med sin Vredes og Harmes Vin. Og alle Øer forsvinder, og ingen Byer findes mere. Store centnertunge Hagl falder ned fra Himlen paa Menneskene. Men disse spotter Gud paa Grund af Haglplagen.

Med Gudsbespottelser paa de døende Læber gaar Antikrists ubodfærdige Skarer til Grunde. I et Øjeblik, hvor Antikrist synes at staa paa sin Magts højeste Tinder, og hvor hans Ondskab synes at have udfoldet og udtømt alle sine Kræfter, overrasker Guds Straffedomme ham og kaster ham levende i Ildsøen, der brænder med Svovl. Man spørger ganske uvilkaarligt: *Hvor kan det være, at Gud lader det Onde faa en saa forfærdelig Magt over Kirken?* Jo, det Onde skal faa Lov til indenfor bestemte Grænser at boltre sig og udfolde alle sine Kræfter. Derved skal der føres Erfaringsbevis for, at det Onde trods alt ikke er i Stand til at hindre Gennemførelsen af Guds Verdensplan. Gud og det Gode er de stærkeste, ikke Satan og det Onde. Til Slut er det Gud og hans Godhed, hans Retfærdighed og Barmhjertighed, der sejrer og fejrer en evig Triumf efter en forholdsvis kort Tid med Kamp og skiftende Held.

F. K.

Vore Børns Sommerferie

Vi kan ikke i disse Tider se ret langt frem i Tiden. Ingen véd, hvorledes Forholdene vil være til Sommer. Men vi véd, at vore Børn skal ud og holde Ferie i sunde og glade Omgivelser, hvis det paa nogen Maade er muligt. Og vi véd, at Forarbejderne maa sættes i Gang nu, uden Hensyn til om Forholde-

De skulde sikre Dem et Eksemplar af

„MAGT“

inden den bliver udsolgt. Chestertons straalende Komædie foreligger nu i elegant Udstyr i Redaktør H. D. T. Kiærulff's ypperlige Oversættelse.

Faas i alle Boglader

J. FRIMODTS FORLAG

ne siden vil slaa dem i Stykker for os. Baade vor Trørød- og vor Asserbo-Feriekoloni er derfor nu ved at tilrettelægge Arbejdet og modtager meget gerne Gaver, baade i Form af Penge og i Form af Rationeringsmærker, for hvilke Varer allerede nu vil blive indkøbt. Da begge Kolonier ledes af Lærerpersonalet fra Katolsk Centralskole, bedes Feriekoloniernes Venner sende deres Gaver til Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N. Hvis Feriekolonierne maa opgives i Aar, vil alle modtagne Bidrag paa anden Maade komme Storbyens daarligst stillede katolske Børn til Gode.

Protestantisk Kirke hjælper katolske Dreng

I Poplar, Øst-London findes der et Ungdomshjem for katolske Dreng. Her gives der denne fattige Bydels Dreng Lejlighed til at drive Sport, der gives dem Undervisning, anvises dem Arbejde o.s.v. Pater Martindale har altid været meget interesseret i dette Arbejde. Paa Grund af Forholdene har Hjemmet maattet flytte og holder nu sine Møder ved den danske Kirke i London.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Marts

11. S. 4. SØNDAG I FASTEN (violet (247—31); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. rosa) Bøn for de levende og de døde (122).

12. M. Feria (252); 2. Bøn: St. Gregor den Store (850), 3. Bøn: For Paven*). — Eller:

(hvid) St. Gregor den Store (850); 2. Bøn: Feria (252), 3. Bøn: For Paven*); sidste Ev.: Feria (255).

13. Ti. Feria (257); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122), 4. Bøn*).

14. O. Feria (262); som Tirsdag. (violet)

15. T. Feria (270); som Tirsdag. (violet)

16. F. Feria (274); som Tirsdag. (violet)

17. L. Feria (281); 2. Bøn: St. Patrick (852), 3. Bøn*). — Eller:

(hvid) St. Patrick (852); 2. Bøn: Feria (282), 3. Bøn*); sidste Ev.: Feria (283).

18. S. PASSIONSSØNDAG.

*) Mandag den 12. Marts er Aarsdagen for Hans Hellighed Pave PIUS XII's Krøning (1939).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses Fastens Præf. (516).

Lov HERREN, thi han er god; lovsyng hans Navn, thi han er elskelig. Alt, hvad han vil, gør han i Himlen og paa Jorden (Ps. 134).
Midfastesøndag, Offertorium.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klostersræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

„Uldtraaden“

I Lighed med Opraabet gennem Dagspressen om Indsamlingen af strikkede Firkanter til Tæpper til fattige Børn, anmoder vi Ugebladets Læsere om at være med:

»Strikketøjet skal maale 12×12 cm og være strikket paa Pinde Nr. 2½. Alle Farver kan anvendes, og man kan, om det skal være, strikke Kluden af 4 forskellige Farver. Bliver der en Rest Garn tilbage, bedes man undlade at klippe den af. Den lille Stump Garn kan bruges ved Sammensyningen af Firkanterne.»

De strikkede Firkanter kan afleveres hos Liobasøstrene eller gives til Sognesøstrene. Vi haaber ogsaa, at Provinsens Katolikker vil interessere sig for Indsamlingen!

En Kreds af Damer vil saa sy Tæpperne færdige, og de vil efterhaanden blive uddelt til trængende.

Liobasøstrene,

St. Kjeldsgade 1, Kbhvn Ø.

BØGER I FASTEN

Guardini:

Vor Herre og Frelsers Korsvej.

Denne Bog, som lige er udkommet, anbefales stærkt til enhver Katolik. Det er en verdensberømt Bog, som efter lang Tids Savn har set Dagens Lys paa dansk. En af de smukkeste Betragtningebøger. Kr. 1,50.

Katharina Emmerichs Visioner:

Jesu Lidelse.

For den, der i denne Tid rigtig ønsker at sætte sig ind i Jesu Lidelseshistorie, er *Katharina Emmerichs Visioner* en betagende Hjælp. Den enfoldige Bondepige, som havde disse Visioner af hele Jesu Liv, skildrer her det største og mest rystende Drama i Verdenshistorien, og saa enkelt og naturligt at Jesu Skikkelse træder en lyslevende i Møde, som var man selv Vidskuer og forbigående i Jerusalem i hine Paaskedage. Det er en Oplevelse for Livet at læse denne Bog, og den giver en dyb Forstaaelse af Golgathas Mysterium. Køb den, giv den til Deres nærmeste.

Hft. Kr. 6,50, Vlskd. Kr. 17,50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Persiske Glæder i Bredgade

Ordet Basar er persisk og betyder Markedsplads, Gade eller Torv med Boder. Har man en Smule Fantasi, kan man i Tankerne opleve den Farvepragt, det Liv og den melodiske Raaben og Snakken, som et østerlandsk Marked frembyder. Noget saadant genopstaar hvert Aar paa Palmesøndag og Mandag i Lokalerne, Bredgade 69 o. G. Omend Omgivelserne ikke har udpræget persisk Kolorit, findes her det samme, som optager Østens Markedsgæster: Varerne, de smukke og nyttige Varer. Der bliver — til Trods for alle pinlige Restriktioner — Servering af Kaffe og The, lækre Kager o. s. v.

Og husk saa endelig paa de forældreløse Børn, som Pengene gaar til. Elisabethforeningen har ofte Brug for langt flere Penge, end Foreningen kan skaffe til Veje. — Husk: Det gælder Menneskeskæbner. C. B.

St. Ansgars Sogn

Sønd. 11. Marts efter Højmesse i Ungdomsnode i Salen, Bredgade 67 A. Medbring Madpakke og Drikkevarer. (Adgang 50 Øre, Te indbefattet). Tale af Pater K. Pauli. Lysbilleder og Underholdning.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag d. 11. Marts Kl. 8,30 Fælleskommunion for de mandlige Kongregationer.

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Biskop Brems' Jubilæum

(fortsat fra Side 127)

Det kunde ikke undgaas, at Mellemkrigstidens onde Aar bragte Biskoppen mange Skuffelser. Men siden sin Hjemvenden til Fædrelandet har Biskop Brems mange Gange vist, at Danmark stadig ejer hans Kærlighed. Derfor mindes han ogsaa med Kærlighed af danske Venner. Gud lønne ham paa hans Livsaften, ogsaa derved, at danske Katolikker snart igen kan besøge ham og vise ham, at han ikke er glemt. H. D. T. K.

St. Mariæ Kirke

Søndag d. 11. Marts Kl. 10 Højmesse med Fasteprædiken. Fredag d. 16. Marts Kl. 19,30 Korsvejsandagt.

St. Andreas Kirke

Sønd. 11. Marts Kl. 8 reciteret Messe med Menighedens Fælleskommunion, Kl. 10 Sangmesse. Torsd. 15. Marts Kl. 9 Mødreforeningens Messe.

D. K. K. F.

Dersom Forholdene til Sommer tillader det, vil der i Trørød blive afholdt to Retræter med Højskole, den første fra Tirsd. 14. til Tirsd. 21. August og den anden fra Torsd.

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„THERESE“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

23. til Torsd. 30. August. Nærmere Enkeltheder vil senere blive meddelt.

Benediktineroblaterne

Søndag d. 18. Marts Kl. 13,30 er der Møde hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Efter Mødet er Vesper, Løftefornyelse og Sakramental Velsignelse.

St. Dominikus' 3. Orden

Sønd. 11. Marts Kl. 8 Fælleskommunion i Sakramentskirken. Derefter Møde til Kl. 9,45.

K. U. K. København.

Søndag den 18. Marts Kl. 14. pr. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Fælles Diskussionsmøde. Emne: »Aflad og Skærsild«, efter Grundbogen »Den rette Kristentro«. Indleder: Bent Hansen. Underholdning, kammeratligt Samvær. Forvalg til Bestyrelsen. Praktisk Arrangement Gruppe IV. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

K. U. K. Amager.

Søndag den 11. ds. Kl. 14,30 pr. stort Fællesmøde med Luftværnsdemonstration ved en Assistent fra »Zone-Redningskorpset«. Det bliver et meget interessant Møde med et Emne, som jo er meget aktuelt. Klubbeens passive Medlemmer og alle interesserede Menighedsmedlemmer er hjertelig velkommen. Det praktiske Arrangement: Gruppe I.

Til de holl. Krigsfanger

Med Tak har jeg til Hjælp for mine nødstedte Landsmænd yderligere modtaget Kr. 1658 — med det tidligere modtagne altsaa ialt Kr. 2753. S. Wevers, Sognepræst

Barnevogn søges

Dersom en af Ugebladets Læsere kunde undvære en Barnevogn til en trængende Familie, bedes man snarest henvende sig til Sognepræsten v. St. Ansgar Kirke.

Vor kære Mand, Far og Svi-
gerfader og Farfader

Møbelsnedker

Franz Friederich Carl Kluge

er efter svære Lidelser sovet
stille ind Fredag 2. Marts 1945.
Vel forberedt ved Kirkens Naade-
midler.

Paa Familiens Vegne
Anna Kluge.

Begravelsen foregaar Torsdag
8. Marts Kl. 13 fra Kapellet paa
Katolsk Vestre Kirkegaard.

Den kære afdøde anbefales til de
Troendes Forbøn.

I Absalon Trop H. K. D.

Ved Troppens Lodtrækning blev
følgende Gevinster udtrukket:

319, 2109, 479, 1808, 3971, 195,
209, 4958, 856, 2216, 2438, 4677,
3720, 3749, 752, 3304, 120, 2355,
3050, 4984, 3011, 4932, 3681, 3389,
2185.

Køkkenelev

dannet, fra godt Hjem, der vil lære
daglig og finere Madlavning søges
til 15. Marts. —

Frk. Justesen,

Rekreationshjemmet Strandhøj,
Espergærde. Tlf. 129.

God og fornøjelig Fritids- beskæftigelse

1. Absalons Trop søger herigen-
nem at komme i Forbindelse med
en ung, katolsk Sportspige, som
kunde tænke sig at hjælpe til med
Arbejdet i en Ulveflok.

Bill. mrk. 2081 modtager Bladets
Annonceekspedition, Klosterstræ-
de 23, København K.

Vil De købe eller sælge

Deres Ejendom, Villa, Forretning
eller Byggegrund — da henvend
Dem til mig (Katolik)

Valdemar Jensen

Ny Kongensgade 18, 1. Sal
Tlf. C. 7223

Undervisning i LATIN og LITURGI

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentoft 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital		C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203	
Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“			Aabenraa
Charles Jørgensen <i>Glarimester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	
Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus			
N. P. Pedersen <i>Snedkermester</i> Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42	Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer	
KOLDING Slagterludsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik	ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter	ESBJERG Kontantforretningen M. R. Jørgensen Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	
Næstved			
T. A. Meding's Tømmerhandel A/S Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler	C. Mortensen Murermester Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital	
Evald Nielsen Malermester Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A/S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital	
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	Ledig	

Katolsk

Ugeblad

18. Marts 1945
93. Aargang
Nr. 11

Det gyldne Mainz

Den eukaristiske
Kongres i Argentina
Æstetik og Religion
Reformationstidens
Kirkebegreb

En Morgen i Marts

Foraar og Fred, det er det, vor Længsel strækker sig op efter ligesom de hvide Skud i en Kartoffelkælder paa denne Aarstid retter sig mod Lugen. Aldrig før har disse Skud været saa mange og saa lange. Foraar, det betyder Lys udenom Maaleren og Varme uden at der skal Brændsel til. Og saa har man paa Fornemmelsen, at Foraaret denne Gang indvarsler bedre Tider. Vi befinder os midt paa Vippen, og hvert Øjeblik kan det gaa op eller ... Nej, kun op, for nu har vi været nede længe nok under denne meningsløse og deprimende Krig. Det gaar opad, men hvor det falder en svært at vente, at der skal ske noget af det helt rigtige. Og siden man ikke kan foretage sig stort andet, spejder man bare efter Vejret. Bliver det snart Foraar, eller mon Vinteren endnu finder paa at feje med Halen? Alt er muligt, men derfor kan man lige saa godt haabe det bedste.

*

I Morges da jeg lige fra Sengen kom til Vinduet, var Parken hvid af Rimfrost. Det betyder nu ikke noget videre. Saadan plejer det at være paa denne Aarstid. Det er Vinteren, der er drevet paa Flugt, og som prøver at tage Revanche. Den vil ikke

finde sig i sin Retræte, og saa kommer den luskende om Natten og etablerer et Brohoved, mens den flegmatiske Maane og de kolde Stjerner passivt ser til. Men vent bare til der er gaaet en Time eller to. Da straalet Solen fra en italiensk-blaa Himmel. Den har allerede begyndt at tænde Baal ovre i Sverrig. Lad den blot komme rigtigt frem, da vil den i en Haandevending befri den af Kulden okkuperede Jord. Græsplænen vil atter faa sin svedne graa Farve, og den sorte Gangsti vil atter fjedre under ens Fod. Det kan godt være, at det lykkes Frostens at holde sig i Skyggen. Det gjorde den i Gaar; da veg den ikke en Tomme længere end Solskinnet vandt frem. Det forandrer intet ved Sagen: Kulden har tabt, og Varmen vil gaa af med Sejren. Det er kun et Spørgsmaal om Tid, om ganske kort Tid forhaabentlig. For der er en Del, der tyder paa, at Solen efterhaanden har faaet sine Forsyningslinier i Orden. Den kan gøre et større Fremstød, hvad Dag det skal være.

*

Jeg regner ikke med Vintergækkerne, for dem ved man ikke rigtigt hvor man har. Nej, men det vrimler i Villahaverne med

Eranthis, disse buttede smørgule Knolde. Ligeledes er Krokussen i Færd med at iføre sig sin blaa Uniform for at paradere for Foraar og Fred. Haslen har hængt sine Rakler ud i store lyse Klaser; den trodser Politiforbud og reklamerer atter med Varerigelighed. Snart staar Pilen der lige saa koket med sit Hoved fuldt af Papilotter og venter som hvert Foraar, den Tøs, at den uforbederlige Blæst kommer stikkende over Muren og kæler for den, til den løsner sit lange gyldne Haar. Ogsaa Fuglene maa have faaet et Stikord; baade Mejsen og Bogfinken begynder at pippe og nynne saa stille for sig. Og jeg saa i Gaar, hvordan Vildænderne paa Gentoft Sø begyndte at svømme parvis, mens Andrikken i sit fineste funklen-de Puds med kejtede kuldrede Hovedbevægelser gav sig til at gøre Kur til sin fraseparerede Mage uden at ænse den ensomme Blishøne, der luftede sin Forargelse i hysteriske Skrig. Jo, der er noget i Luften, og vi ved ogsaa hvad. Det samme vidste den Skovdue, der forleden Morgen kom mit Vækkeur i Forkøbet, idet den lige uden for mit Vindue et Par Gange strøg over sin Cellos dybeste Bas. Den mente det samme som Digteren, der sang: »Foraaret saa sagte kommer ...«. Og Gud ske Lov for det.

S. W.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Køb hos vore Annoncører

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Ludvig Rasmussen
Garmester
I. P. Petersens Eftfl.
Lindegårdsvej 34, Charl. Ordr. 293

Thor's kemiske Fabrikker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Barfred & Rasmussen
Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120 København Ø.

ROBERT HANSEN

I. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.

Stenoegade 3, Vester 2319 x

LEDIG

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148¹

Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Tlf. 12,166 og 12,161

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B . C. 65 38

Papir . Stort Boglager . Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejrøgade 15

Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

AALBORG

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester

Kong Christians Allé 6

Telefon 1982

Æstetik og Religion

Om dette Emne skrev Docent, Dr. phil. *Søren Holm* en interessant Kronik i Nationaltidende i Søndags. Docenten mener, at vort Bevidsthedslivs Enhed kræver, at Religion og Æstetik ikke maa »staa som isolerede Størrelser ved Siden af hinanden i vore Oplevelser«, og han nævner med Respekt de Aander, der »var saa store«, at de kunde forene Religion og Æstetik i en harmonisk Syntese, saa fast, at der for dem intet Problem stod tilbage. Han finder ogsaa denne Harmoni i Katolicismen. Derimod har Reformationen frygtet Skønheden og Rationalismen miskendt den. Og den fritænkeriske Realisme (fra 1870 fremover) »udskiftede Religionen med Æstetiken«, og dette maatte føre til et af to Resultater — enten til »det dæmoniske« (som Nietzsche blev ene om) eller til det rene Pjåt.

Docent Søren Holm gaar nærmere ind paa Kierkegaards og Ibsens Stilling til Problemet og slutter med at stille Kravet om en harmonisk Forbindelse mellem Æstetiken og Religionen, dog under denne sidste Primat. For Religionen er vort Forhold til det *ubetingede*.

En endnu større Klarhed over Problemet vil man finde i dets Behandling hos de skolestiske Tænkere. Allerede Katolicismens »harmoniske Syntese« af Religion og Æstetik gør det naturligt at spørge de katolske Filosofer, hvordan de opfatter Forholdet.

Reformationstidens Kirkegreb

I samme Nummer af Nationaltidende fandtes ogsaa en instruktiv Artikel af Universitetsadjunkt, cand. theol. *Niels Knud Andersen* om »Kirkegrebet i Reformationstidens Danmark«. Forfatteren paa-viser, at før Reformationens Indførelse opfattedes Kirken udelukkende som et *usynligt* Samfund, medens enhver synlig Kirke intet betød, hvor fortræffelig den saa elers maatte være. Men efter 1536 skiftede Reformatorenes Opfattelse. Ikke mindst de udeblevne Frugter af Omvæltningen gav Anledning til at flytte Eftertrykket fra *Troen alene* til *Tilegnelsen* af Troen. Og i Kamp mod »Sværmere og andre Kættere« opgav man Talen om den usynlige Kirke, som nu kun var »fanatiske Menneskers« Snak og fastslog Kirken som et synligt Samfund, kendetegnet ved »den rene og sande Lære« (altsaa Luthers).

DET KATOLSKE ARGENTINA

II. Lidt Kirkehistorie - og den store Kongres

Før jeg fortsætter mine temmelig spredte Bemærkninger om katolsk Virksomhed i Argentina, vil jeg gerne understrege de Vanskeligheder, som temperamentsmæssige Forskelligheder forvolder den, der gæster et fremmed Land. I Argentina findes der en stærk Blanding af indiansk, spansk, britisk og i mindre Grad af nordamerikansk og af andre Racer. Selv Spanien — som Provst Koch føler sig i Stand til at bedømme — er ikke et homogent Hele. Englændere, Franskmand og muligvis ogsaa Danskere er tilbøjelige til at *udelade* dybe psykologiske Forskelle mellem dem selv og andre Racer — eller de bemærker Forskellene og bedømmer det Menneske, som er forskellig fra dem selv som (relativt) *slettere*. Falder det os ind, at de sydamerikanske Indfødte ofte synes, at de hvide Kristne er mere umoralske end de sorte? Jeg glemmer aldrig engang, da en Indfødt stod anklaget for en Forbrydelse og han udbød: »*Nej, det kunde ikke engang en hvid Mand gøre!*«

Argentinsk Kirkehistorie

Argentina har ogsaa sin egen Historie. Den oprindelige Kolonisation i 1535 blev fornyet i 1580 og regeret fra Peru. Først i 1776 fik Argentina en Vicekonge. Men det var for sent. Spanien var en kristen og kolonisorisk Stormagt. Det ønskede virkelig at kristne saavel som at tjene Penge. Men hvornaar er en Regerings *Agenter* og disse Agents Agenter ikke ude efter i første Række at berige sig? Spansk merkantil Monopolisme søgte 1. at udelukke alle Konkurrenter og 2. at tvinge al Handelen gennem en enkelt Kanal (fra Panama). Uundgaeligt fulgte derfor Udviklingen af engelsk Smugleri og portugisisk Rivalisering.

Et helt modigt Arbejde er blevet udført af Kirken trods grusomme Forhindringer; da Jesuiterne blev forjaget af spansk Rovlyst, hjulpet af portugisisk Bestikkelse, forsvandt den vigtigste civilisatoriske Kraft (1767 — læs Cunninghame-Graham: »*Vanished Arcadia*«, Duguid: »*Green Hell*« — disse to Forfattere er meget langt fra at være Katolikker — og G. Furlong: »*Los Jesuitas y la Cultura Rioplatense*« — hvis De søger Beviser for min Paastand). Ved denne Jesuiternes Fordrivelse begik Spanien ikke blot Mord, men ogsaa Selvmord i Sydamerika. Den allerværste Type Guvernører blev sendt til Argentina, og de fordrevne Præster men-

te, at det var bedre at skynde sig med at vie unge indfødte Knøse til Præster, selv om de savnede Dannelse og Belæring, frem for at lade Menighederne helt miste Sakramenterne. (Det er *hovedsagelig* dette, der ligger bag ved den latinsk-amerikanske Gejstligheds paastaade 'Umorality'; det angaar desuden især fjernere Egne, specielt i Brasilien). Revolutioner rystede Europa, og det egentlige Argentina blev frit i 1810 (eller rettere 1816), medens Sagerne i Europa endnu stod ilde til. Politisk var Tanken om *Uafhængighed indenfor Fællesskab* endnu ikke blevet udklækket. Socialt havde de magthavende enten været selviske eller korrumpere, eller ogsaa blev de det. En rasende Antiklerikalisme, den degenererede Form for det 18. og 19. Aarhundredes Sækularisme, og et aldeles hæmmingsløst Frimureri var, hvad Kirken maatte staa overfor indtil forholdsvis nyere Tid.

Store Skikkelser i Argentinas Kirke

Vi kan eftertrykkeligt fastslaa, at Kirken praktisk talt aldrig, før for ganske nylig, har haft Frihed til at vise sin 'sande Natur' i Argentina — og naar den har gjort det, har den ofte handlet heroisk. Jeg nævner tre Mænd af forskellig national Oprindelse. Irlænderen Anthony Fahy, født 1804, tog til Buenos Aires som Dominikanerpræst paa Opfordring af derboende Irlændere. Hvert Aar kom Tusinder af Emigranter til Landet, uden at der var nogen til at tage imod dem, oplære dem og hjælpe dem ind i Himlen. Pater Fahy fik hidkaldt nogle Barmhertigheds-Søstre fra Dublin i 1856, og det var lige det rette Øjeblik for dem — den gule Feber rasede. Landet er nu rigt paa deres Hospitaler og Skoler. Pater Fahy fik selv den gule Feber i 1871 fra en gammel italiensk Kvinde, han hjalp, og selve Ærkebiskoppen bad om at maatte begrave ham. »Fahy«-Institutterne i Moreno og Capillo bevarer hans Navn og hans Indflydelse for Eftertiden.

Dernæst Pater Fidelis Stone, født i Boston, Mass., U. S. A. I 1840 blev han Katolik og senere Passionistpater. Han fik sin Orden plantet i Sydamerika. (Det var Passionistpater, som bød mig velkommen, nemlig Pater Williams, Lederen af det ypperlige Sømands-Institut i Calle Defensa, som jeg desværre ikke har Plads til at fortælle om). Han arbejdede lige saa tap-

pert som Pater Fahy under den frygtelige Koppe-Epidemi, der hærgede Buenos Aires, og han døde i Kalifornien i 1920, lykkelig og træt, efter at have set mere af Verden end de fleste andre Mennesker.

Før disse var der Thomas Falkner, født 1702 i Manchester. Han var Calvinist, blev Læge, men sendtes af Royal Society til Buenos Aires for at studere Urter. I 1730 blev han syg, blev plejet af en Jesuit, og blev selv Katolik og ti Aar senere Jesuit. Denne Læge-Botaniker-Præst var en stor Opdagelsesrejsende og grundlagde (!) den atlantiske Argentinaby Mar del Plata, og han skrev den klassiske Bog om Patagonien. Da han var højt elsket, nyttig og en skabende Kraft, blev han fordrevet sammen med de andre Jesuitter og døde i England i 1784. Hans Liv var utrolig romantisk og malerisk.

Lad mig lige ogsaa nævne Pater Roger Neuhaus O.F.M., en Westfaler, en af de mange Tyskere, for hvis Kanonisation vi beder. I 1891 tilbød han sig til den brasilianske Mission og tilbragte derpaa 32 Aar i S. Caterina og Paraná og 11 Aar i Rio. I Bjerglandet løb han de frygteligste Farer under Revolutionen i S. Caterina og Paraná, hvor han var midt i Ildkampen. Til sidst valgte begge Stridens Parter ham til Opmand, og Regeringen takkede ham officielt, da han havde bragt Fred tilveje. »Hvor er denne Pater dog en forbøffende Mand,« sagde man. »Han kæmper aldrig, han taler aldrig, men han faar altid, hvad han vil!« I Rio tilbragte han al sin Tid blandt fattige og syge med sin lille Lædertaske paa Ryggen, eller i Skriftestolen, hvor han hørte omtrent 80 Skriftemaal hver Dag. Hans Begravelse blev som en Konges, store Folke-mængder trængtes om Baaren, og Børn blev løftet op for at røre ved hans Kiste. Maatte Billedet af hans stærke Ansigt med Øjne, der er lige saa strenge, som hans Mund er mild, og kronet med det hvide, oplejede Haar snart kunne ses over vore Altre — og ogsaa Billedet af den lille Franciskaner-Lægebroder Andrecita Garcia, hvis Minde jeg fandt saa levende i Chile.

Kongressen: Børnenes Dag!

Jeg har ikke Plads til en virkelig fyldestgørende Skildring af den store Kongres, der (NB!) samlede alle Racer i Argentina. Kongressens Centrum var et vældigt Kors med 4 Altre omkring, og det var skænket af Spaniere til Ære for Argentinas *Uafhængighed*. Paa »Børnenes Dag«, *Ofrønde de los Niños a Jesus Sacramentado*, var der 107 Tusind Børn samlet til de fire Messer, der fejredes her. Alle gik de til Kommunion, og efter Messen spiste de fire celebrerende Kardinaler med af Børnenes Mælk

og Brød. Derpaa frembar 2000 af de *fattigste* et Hvedeaks, et Brød og Druer paa de fire Altre til de endnu fattigere eller de syge, og sang deres specielle Hymne. (Naar som helst jeg har vist Lysbilleder af den Slags Cereemonier efter Luft-fotografier, har Folk altid troet, at de saa Sneflokke, indtil jeg forklarede, at det var Drengene og Pigers hvide Bluser og hvide Slør.)

Soldaternes Dag

En anden Dag var »Kolumbus Dag«, hvor 7000 Soldater modtog deres Kommunion ved Korset; en General holdt Prædikenen. Det var et mærkeligt Syn at se Soldater i lange Geledder langs Gaderne træde ud af Rækkerne for at bede en forbigående Præst om hans Absolution ... og selvfølgelig var der hele Aaret igennem i alle Løjre, Fængsler og Hospitaler over hele Argentina holdt Retræter som Forberedelse til Kongressen.

Om Lørdagen, »Guds Moders Dag«, var jeg syg og kunde ikke meget andet end holde min daglige Prædiken, og derefter havde jeg den Ære at fremføre Englands Lykønskninger oppe ved Siden af Korset. Jeg var placeret mellem Ærkebiskoppen af Serajevo og Ærkebiskoppen af Mexico. En ejendommelig Samling af Nationaliteter med deres gamle og især ogsaa nye Minder. Alle disse Taler (fra godt en Snes Repræsentanter for forskellige Lande) blev selvfølgelig ikke blot transmitteret pr. Højtaler til hele Byen, men ogsaa til baade Nord- og Sydamerika og til Europa.

Den natlige Procession

De to største Begivenheder under Kongressen (synlige Begivenheder ... jeg taler ikke om de indre Naadegaver) var Mændenes natlige Procession og den afsluttende Procession. Meningen var, at 40 Tusind Mænd skulde gaa i Procession et Stykke Vej som fra Kongens Nytorv til Raadhuspladsen og modtage Kommunionen ved 4 Altre paa Plaza Mayo. Men der kom 400 Tusinde! Det var ganske umuligt at gaa i Procession. Der maatte læses Messer rundt om i Nabokirker for at faa fyldt Ciborierne. Man hørte Skriftemaal, som man bedst kunde komme til det; elskverdige Politbetjente og Soldater hjalp de bodfærdige frem til den nærmeste Præst. Den guddommelige Spise blev baaret saa ærbødigt som tænkes kan gennem disse vældige Menneskemasser. Det var Dagry, da min Livvagt af britiske Sømand fik mig tilbage til min egen Messe i Sømands-Instituttet, og de hørte allesammen Messen igen (jeg er slet ikke sikker paa, om ikke nogle af dem gik til Kommunion igen...)

Under den afsluttende Sakraments-Procession (Monstransen var cirka 6 Fod høj og tronede oppe paa en Vogn, der var dækket af Liljer og Morgenfruer) kunde Kongreshymnen synges af hele Byen (og mere til) gennem et System af Højtalere og Radioer, noget der var blevet forsøgt i Sydney i 1928. Jeg var anmodet om at oversætte den til Engelsk, og derfor hørtes den ikke blot under Buenos Aires bagende Sol, men ogsaa i Londons Taager. Og efter Velsignelsen med Sakramentet, lod den Hellige Faders Velsignelse til os oppe fra Korset, hver eneste Stavelse klar og tydelig.

Tilbage til Forretningsmanden

Saadanne Cereemonier er ikke Kærnen i Argentinas normale aandelige Lis, men de repræsenterer dette og styrker det, og de styrker den katolske Aktivitet lige fra Panama til Patagonien. Det er heller ikke praktiske Diskussioner — f. Eks. om, hvad man skal stille op med Landets enorme tomme Strækninger (Præster opfordres til ligesom i Afrika at flyve i private Flyvemaskiner) — der er det væsentlige ved en Kongres. Tyve Aar for Kongressen havde Buenos Aires 1.250.000 Indbyggere i 39 Sogne. Befolkningen er siden fordoblet, 41 nye Sogne er oprettet og i 1934 blev 39 flere planlagt. Pius XI oprettede 5 nye Ærkebispedømmer og 9 nye Bispedømmer. Krigsministeriet udlaaner Telte til »Telt-Missionen«, der rejser omkring overalt; hver Mission varer fjorten Dage og forberedes af den katolske Kvindelige. Katekismusundervisningen foregaar uophørligt ved Hjælp af baade Præster og Lægefolk. Men *Temaet* for Kongressen var »Kristus i Samfundslivet«, og den guddommelige Surdejg arbejder altid.

Intet Under, at Forretningsmanden (som vi nu kalder tilbage fra det tomme Rum og opfordrer til at se paa noget, han *ikke* saa), intet Under, at han ikke saa alt *det*. Og dog tror jeg, at han kunde og burde have set mere af Kirkens Arbejde, end han saa, ja endogsaa af dens »sande Natur«. Af det jeg her har sagt burde det være klart, at Katolikker ikke undlader at udrette meget af det, som staar tilbage for de Kristne at udrette.

C. C. Martindale S. J.

Herren er de fortryktes Tilflugt, en Tilflugt i Trængselstider; og de stoler paa dig, de som kender dit Navn, thi du svigtede ej dem, der søgte dig, Herre.

9. Salme.

Jorden skælver, Himlen bæver, Sol og Maane sortner

Vi kommer i Dag til det 6. Varselstegn. Ifølge Kristi Spaadom bebudes Verdens nærførestaaende Ende ved store Omvæltninger i det menneskelige Samfundsliv, ved voldsomme Rystelser og ganske usædvanlige Katastrofer i Naturens Verden. Af denne Grund ser Guds og Kirkens Børn sig hjemstødt af store Trængsler og alle Mennesker opfyldt af sanseløs Angst. Naar man lægger disse nye Lidelser til dem, vi hørte om i de tidligere Artikler, kan man nok forstaa, at der bliver stærk Brug for Troens og Tillidens Aand samt for Taalmodighedens Dyd, hvis man skal kunne bære det altsammen.

Vi kender Herrens Ord om disse Begivenheder. Nogle af dem hører vi paa den sidste Søndag i Kirkeåret, naar Evangeliet om Dommedag læses fra Prædikestolen. »I skal komme til at høre Krigslarm og Krigsrygter. Se til, at I ikke lader jer skræmme, thi det maa komme saaledes. Dog dette er endnu ikke Enden. Thi Folk skal rejse sig mod Folk, og Rige mod Rige, og der skal være Hungersnød og Jordskælv baade her og der. Men alt dette er kun Begyndelserne til Vernerne« (Mt. 24, 6—8). Vor egen Tid leverer en fyldig Kommentar til disse Sætninger. Jeg behøver ikke at tilføje noget.

»Saa skal man overgive jer til Trængsel og slaa jer ihjel, og I skal blive hadet af alle Folk for mit Navns Skyld. Og da skal mange bringes til Fald og forraade hinanden og hade hinanden« (24, 9—10). »Der skal komme en stor Trængsel, hvis Lige ikke har været fra Verdens Begyndelse indtil nu og heller ikke senere skal komme. Og dersom disse Dage ikke blev afkortet, da blev intet Menneske frelst; men for de udvalgte Skyld skal disse Dage afkortes« (24, 21—22).

Ogsaa St. Paulus taler tit om Trængsler for de Kristne, om en stor Nød, som er i Vente (I. Kor. 7, 26), om de svære Tider, der kommer i de sidste Dage (II. Tim. 3, 1). De, der volder Kristi trofaste Disciple Trængsel, siger han, faar af den retfærdige Gud Trængsel til Gengæld, og de der lider Trængsel, faar Hvile sammen med Apostlene (II. Tes. 1, 3—10).

Om disse Spaadomme er der at bemærke, at de til Dels allerede er gaaet i Opfyldelse ved Jerusalems Ødelæggelse. Men deres fulde Genneførelse kan først ventes i den

sidste Verdensperiode, som gaar forud for Kristi Genkomst. Som vi tidligere har set, er det Antikrist, der skal hidføre de voldsomme Omvæltninger og Rystelser i Nationernes Liv og de heftigste Forfølgelser af Kristi Disciple.

I Forbindelse med de store Revolutioner i det menneskelige Samfund staar saa ogsaa de voldsomme Rystelser og ekstraordinære Katastrofer i Naturens Verden, som Herren bebuder. Vi har hørt om Jordskælv (Mt. 24, 7), Hungersnød, som vistnok har sin Aarsag i atmosfæriske Forstyrrelser, saasom Tørke og Uvejr, samt smitsomme Sygdomme og Epidemier, der følger efter. Ganske vist blev disse Varselstegn allerede konstatere ved Jerusalems Fald, men da vor Herre erklærer, at de indtræder her og der, er Spaadommen ikke fuldstændigt opfyldt ved, hvad der skete i Aaret 70 e. Kr.

Der, hvor Evangelisten Lukas opregner de lige nævnte Ulykker, Jordskælv, og Pest og Hungersnød, tilføjer han endnu de Ord: »Og der skal se forfærdelige Ting og store Tegn fra Himlen« (Lk. 21, 11). Det er saa det, som Matthæus (24, 29) beskriver saaledes: »Straks efter Trængselen i de Dage skal Solen formørkes og Maanen ikke give sit Skin, og Stjernerne skal falde ned fra Himlen og Himlens Kræfter røkes.« Og naar saa disse Tegn i Sol og Maane og Stjerner viser sig, »skal Folkene paa Jorden ængstes i Raadvildhed over Havets og Brændingens Brus. Mennesker skal daane af Rædsel og Gru for det, som kommer over Jorderige« (Lk. 21, 25—26).

Det er altsaa ikke vor Jord alene, der bliver rystet, men ogsaa Havet og Himmellegemerne, eller kort sagt hele vort Solsystem drages med ind i den vældige Katastrofe. Blandt alle Forvarsler er dette saa det sidste Tegn før Kristi Genkomst. »Ak, hvilken Dag!« siger Profeten Joel. »Thi nær er Herrens Dag. Den kommer som Vold fra den Vældige. Stød i Horn. Blæs Alarm. Alle i Landet skal bæve. Thi Herrens Dag, den kommer. Ja, nær er Mulms og Mørkes Dag« (Joel, 2 og 3). Rædselslagne flyr Menneskene ind i Klippehuler og Jordhuller for Herrens Vrede, naar han staar op for at forfærde Jorden, og naar Sol og Maane sortner og Stjernerne mister deres Glans. Ja, nu er altsaa Høsten moden og Høstfolkene svinger Seglen. Persekummen er fuld,

og Vingaardsmændene stamper i den, saa Persekarrerne løber over. I dette Mørke og i denne Angst gaar det op for alle, hvor Gud er stor og vi Mennesker er smaa.

Et enkelt, men vigtigt og vanskeligt Spørgsmaal dukker op, naar man overvejer Skriftens Ord om de lige nævnte Begivenheder. Skal Kristi Spaadomme derom tages i bogstavelig Forstand eller drejer det sig om billedlig Tale? — Der kan ikke være Tvivl om, at Herrens Ord her bør tages saaledes, som de lyder. — Hvorfor? — Jo, fordi han vil skildre det Moment, der gaar forud for hans Komme. Men under dette fuldbyrdes en total Forandring af Naturens Verden, som vi siden skal se. Derfor er de sidste Begivenheder lige forinden ikke blot Varselstegn, men ogsaa Indledningen til den forestaaende Omskabelse af Himmel og Jord.

Allerede Optakten til Herrens herlighedsfulde Tilsynekomst ryster og forandrer altsaa hele Verdenssystemet, lige fra Jorden og Havet op til Sol og Maane, ja længere op endnu, nemlig til Fiksstjernerne, og alle Grund- og Centralkræfter, der bestemmer Universets Struktur og Bevægelse. Allev

(Sluttes Side 145)

De glemte Grave...

Enhver, der har gæstet Landsbyernes og Provinsens Kirkegaarde, har glædet sig over at se, hvor smukt og pietetsfuldt Gravene holdes. Det er Lørdagssædvane at gaa paa Kirkegaarden og pusle om Gravstederne, saa de kan ligge fint og pyntelige i Søndagens Sol og Glans.

Men hist og her ser man et Gravsted ganske forsømt og oplejet. Monumentet, Tavlen eller Korset staar for Fald, Skriften er udvisket, delvis ulæselig, Jorden er grønskimlet, sammensunket, revnet ... glemt er Graven, glemt den Døde, hans Væren og Virken — vanitas vanitatum.

Den, der har befaret Vejen til Haraldsted, har følt sig opfyldt af det samme Ubehag som ved Synet af den øde Grav: de to Statuers langsomme, men totale Forvitring.

Født af en Thor Langesk Intuition er de i sin Tid rejst — ikke som et Gravmonument, men som en stillfærdig Kalden mod en Fortid, der bærer Fremtiden i sit Skød.

Katolsk Klub har faaet den Op-gave at indsamle Midler til Dækning af Udgifterne ved Statuernes Fornyelse og beder derfor alle om at yde et Bidrag hertil.

Bidrag — store og smaa, alle lige velkomne — bedes indsendt til Klubbens Kasserer, Giro Nr. 29369 eller til de katolske Boghandlere i Bredgade og Stenosgade, hvor der er fremlagt Lister. X.

Rhinen har fra Tidernes Morgen været en af Europas mest trafikerede Færdselsaarer. Den store keltiske Folkevandring, Germanernes Erobringslugter, Roms Magtudfoldelse fulgte Rhinen og kredede om det Sted, hvor Mainfloden flyder ud i Rhinen. Cæsarerens Moguntiacum traadte ind i Verdenshistorien. Templer, Paladser, Taarne og Porle rejste sig i Fæstningen — og hvor der er Mennesker, er der ogsaa allid Ulfred. Det er derfor

startede Ansgar i 826 sin første Rejse til Danmark

I over to Hundrede Aar — fra 1244—1462 — stod Byen umiddelbart under Kejseren, men i 1462 kom den under Ærkebiskoppens Administration og blev Hovedstad i Kurfyrstendømmet Mainz.

Ærkebispen var den første blandt det tyske Riges Kurfyrster og Ærkesædet det fornemste Bispesæde i Tyskland. Fra 1477 indtil 1788 husede Byen et

landels Fødsel, ved dens Altre er utallige Herskere blevet kronet og verdenshistoriske Begivenheder er draget forbi dens Taarne. Domkirken i Mainz stammer oprindeligt fra det 10. Aarhundrede Ærkebiskop Willigis (975—1011) lagde Grunden til den, men paa Indvielsesdagen i 1009 nedbrændte Bygningen. Man begyndte straks paa Genrejsningen, og Ærkebiskop Bardo kunde i 1036 indvie Kirken til Ære for Sct. Martin af Tours i Nærvarrelse af Keiser Konrad II og mange andre fremragende Mænd.

Ligesom Domkirkerne i Speyer og Worms er Bygningen rejst i den romanske Byggestil. De midste Dele er Østkoret med de flankerede Taarne; Midterskibet

stammer fra det 11. Aarhundrede, Vestkoret fra 1239. Nogle Tilbygninger er dog i den gotiske Stil. Domkirken ligger ikke langt fra Rhinen og har seks Taarne. Den blev flere Gange hærgnet af Ildsvæde, men hver Gang opbygget paa ny. Krigsliedene salte deres Spor, især i 1767 og 1798. Napoleon vilde rive hele Kirken ned, men Biskop Colmar fik Kejseren til at ombestemme sig; derimod kunde han ikke forhindre, at den lige nordst for Domkirken liggende Fruekirke blev revet ned. Pladsen, hvor den stod, hører den Dag i Dag Navnet Liebfrauenplatz, Vor Frue Plads.

Den første Biskop efter Revolutionstiden lod Kirken grundigt restaurere, men allerede un-

▲ Det gyldne Mainz

ikke første Gang, at Krigen banker paa det gyldne Mainz' Porte. Men den gamle Stad paa Rhinens Veststrand har overlevet del altsammen, det moderne Mainz — Vin- og Industristaden med sine godt og vel ti Tusinde Indbyggere — har forstaaet at forene en særvevrig Fortid med det moderne Livs Rytmе.

Antagelig omkring Aar 100 vandt Kristendommen Indpas her og man siger, at det var den bellige Crescens, en af Apostelen Pauli Disciple, der grundlagde Bispesædet. Under Kejser Trajans Regering (98—117) døde han som Martyr. Tysklands Apostel, den store Britte Bonifacius kaarede Byen til sin Residensstad, og dermed blev Mainz ophøjet til Ærkesæde i 747. Gudt og vel en halv Snes Kilometer sydvest for Byen — ligeledes ved Rhinen — ligger Ingelheim, hvor Kong Harald blev døbt med sit Følge, og herfra

► Vestsidens rødbrunne Sandstensværk — efter den sidste Restaurering

Takst:
P --- p
*
Fotos:
Arkiv

Krigen nærmer sig Det gyldne Mainz

Centret for Vinavl
ved Rhinen

Udviklet. Da den franske Revolution udbrød i 1789, hørte 11 Bispedømmer under Ærkebispedømmet Mainz: Chur, Konstanz, Augsburg, Eichstätt, Würzburg, Strassburg, Speyer, Worms, Paderborn, Hildesheim og Fulda.

Det gamle tyske Rige brød sammen paa Napoleons Tid, og Kejseren nedlagde Mainz, blev Mainz med samt den venstre (vestre) Rhinbred indlemmet i Frankrig. Den indvælt i 1802 fik Byen et almindeligt Bispesæde, hvis første Biskop var Joseph Ludwig Colmar (1802—1818). I 1818 blev Wienerkongressen kom Mainz under Huset Hessen, hvis største By blev Kassel. Efter 1821 er Bispedømmet et Led af det nordtyske Kirkeprovins og omfatter det Omraadet af Fristaden Hessen. Det er paa lang Afstand skilmer med det nordtyske Domkirkes Stenmassiv. Det er Kirke har staaet Fadder ved Vester-

▲ Et Kig ind under en af Rhinbroerne
▲ Midterskibet i den hellige, femskibede Kathedrale — en af Tysklands skønneste romanske Kirkebygninger

der Biskop Wilhelm Emmanuel v. Kelller (1850—1877) viste det sig nødvendigt, at forbedre paa ny. Dengang blev Kirkeskibet smykket med Billeder fra det nye Testamente efter Tegning af Ph. Veit. I Begyndelsen af dette Aarhundrede viste der sig allert Revner i Murværket, hvorpaa man iværksatte en indgaaende Undersøgelse af hele Bygningen, og det opdagedes, at Grundvandet, som Følge af Rhinens Regulering, var sunket, saaledes at Facerne, hvorpaa Fundamentet hvilede, var røddet op, og at Fundamentet flere Steder svævede frit. En Del af Bygningen, især Østkoret, især (Sluttes Side 148)

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(5)

Hvis der nogen Sinde skulde kunne blive Tale om hans fuldstændige aandelige Helbredelse, saa maatte man først paa en eller anden Maade faa ham vakt af hans Sløvhed. Subprioren vred atter sin Hjerne for at finde et Hjælpemiddel. En Dag, da han var nede i Biblioteket for at slaa nogle Ord op, faldt hans Blik paa en Glasmonstre paa et Bord midt i Rummet. I dette var der flere Kostbarheder, bl. a. en smukt illustreret Bog, indeholdende de daglige Tidbønner. Den maatte have tilhørt Abbediets forrige Ejere; thi man var stødt paa den, da man ryddede et Skab, der havde tilhørt de første St. Brioc Munke.

Subprioren bemægtigede sig den straks, for her var jo noget, som havde Forbindelse med hans Patients tidligere Tilværelse, og maaske kunde denne Bog udvirke den saa meget ønskede Forandring af den syges sjælelige Tilstand.

»Kan jeg faa Lov at laane den med op og vise Br. Petroc den?« bad han Bibliotekaren. »Det er nemlig umuligt for mig at faa ham til at interessere sig for noget som helst; men denne Bog kunde maaske vække hans Hukommelse og faa ham til at vise blot en Smule Interesse for hans nuværende Omgivelser. Han kommer sig aldrig, dersom vi ikke finder et eller andet, der kan stimulere ham, sjæleligt set.«

»Egentlig tilhører den Bog jo ham mere end nogen af os,« svarede Bibliotekaren, »saa tag den kun, og gid det maa blive til Gavn! Men De vil nok selv huske at vise den til Abbeden, førend De tager den med op til Petroc.«

Subprioren gik af Sted med sin Skat og fik omgaaende Abbedens Tilladelse. Et Øjeblik efter traadte han ind i Br. Petrocs Celle, lagde Bogen paa Bordet og gik atter bort. Petroc sad som sædvanlig paa Bænken ved Vinduet, sløv og ligegyldig og syntes slet ikke at bemærke sin Medbroder.

Men da Subprioren efter en Times Tids Forløb kom igen, blev han baade forfærdet og lettet ved at finde Br. Petroc paa Knæ ved Bordet med Hovedet skjult i Hænderne, alt mens han hulkede, som skulde hans Hjerte briste. Subprioren ventede ganske stille, indtil den syge var blevet mere rolig. Saa skubbede han en Lænestol hen til Bordet og fik ham til at sætte sig

i den. Men da han ogsaa vilde have ham til at drikke noget styrkende, vægrede Broderen sig og begyndte med rivende Tungefærdighed at stille en hel Mængde oplydsede Spørgsmaal. Han kendte jo den Bog og havde selv brugt den engang. Hvordan kom den nu pludselig ind i hans Celle? Hvor var han? Hvad var der sket med ham? Var der dog ingen, som vilde have Barmhertighed med ham og give ham Svar?

»Hvis De vil falde lidt til Ro, og hvis De vil drikke denne Konjak, saa vil jeg sende Lægbroderen ned efter Abbeden, og han vil give Dem Besked. Men hvis De ikke er fuldstændig rolig og lydig nu, saa gør jeg det ikke; for vel er jeg glad over, at der er kommet lidt Liv i Dem, men det var ikke ligefrem min Hensigt at gøre det af med Dem, da jeg laante Dem den Bog! Tag Dem nu sammen! Det er alt sammen saa mærkeligt og saa vanskeligt for Dem, men alligevel — De har jo engang opøvet en stærk Selvbeherskelse!«

Br. Petroc drak lydigt sin Konjak og sad musestille, men hans Hænder knugede Stolens Armlæn, alt imens han ventede Abbedens Komme.

Det varede kun et Øjeblik, saa gik Døren op, og den sidstnævnte traadte ind. Han trak en Stol tæt hen til den syges, satte sig og sagde meget langsomt og distinkt:

»Hør, kære Medbroder! Af en eller anden Grund, som kun Gud kender, har han bevaret Dem i Livet i 400 Aar. De blev begravet Aftenen, før De skulde have været præsteviet, men De var ikke død. Gud har bevaret Deres Liv, og De har sovet her i Fred, indtil vi fandt Dem i Deres Grav. De befinder Dem stadig i Deres gamle Kloster blandt Deres egne Ordensbrødre, som er meget glade over at have faaet en ny Medbroder. Deres saakaldte Død indtraf for omtrent 400 Aar siden, men prøv paa ikke at tænke saa meget paa den Side af Sagen. Prøv hellere at huske paa, at De er blandt Benedictinere, og at Gud har en eller anden Gerning, som han ønsker, De skal gøre; af samme Grund har han bevaret Deres Liv. Hav Tillid til Gud, vær taalmodig og vær lydig mod P. Subprior og prøv at blive helt rask, for Gud vil en Dag vise Dem, hvad det er han ønsker af Dem.«

Abbeden rejste sig, velsignede den syge og gik stille ud af Cellen.

Br. Petrocs Hænder knugede endnu Stolens Armlæn, og hans Ansigt var helt stivnet af Bevægelse, men han sagde intet og tillod roligt Subprioren at hjælpe ham i Seng. Men om Natten blev han atter meget alvorlig syg. Han havde en voldsom Feber og kastede sig rundt i Sengen. Ustandselig talte han med sig selv. Men de eneste Ord, som Subprioren, der vaagede hos ham, kunde forstaa, var Ordene: »give mit Løfte,« »betale Prisen, den højeste Pris«, som han atter og atter gentog Natten igennem. Den syge fik alle de feberstillende Midler, man vovede at give ham, og ud paa Morgenstunden faldt Feberen, og han fik endelig lidt Ro. I lang Tid laa han stille med lukkede Øjne, men hans sammenknæbne Læber forraadte hans Sygeplejer, at han stadig var vaagen. I hans Sind var der nok stadig Kamp, skønt han bestræbte sig for ikke at vise det. Subprioren kunde kun bede for ham imens.

Langt om længe vendte Br. Petroc sig pludselig om mod det lille Bord ved hans Seng og tog sit Krucifix, som laa der. Han kyssede meget langsomt hvert af de fem hellige Saarmærker; saa lagde han atter Krucifixet fra sig. Atter laa han et Øjeblik stille; saa drejede han sig om mod Subprioren og sagde:

»Fader, vil De have den store Godhed at sige til Abbeden, at dersom han vil modtage den nye Undersaat, som Gud har sendt ham, saa vil jeg gøre mit Bedste for at være hans ydmyg og lydige Søn.«

Den syge vendte sig om paa Siden og faldt hurtigt i en rolig Søvn. Da han atter vagnede, vaagnede ogsaa hans Bevidsthedsliv, hans Hukommelse. Det var tydeligt, at det faldt ham tungt at tænke Tankerne igennem. Men det var ogsaa tydeligt, at Br. Petroc nu var fuldstændig levende, og at han var parat til at udføre Guds Vilje.

Subprioren havde i Mellemtiden bragt sin Patients Budskab til Abbeden. Han fortalte ogsaa om hans meget tydelige Bedring, men derudover sagde han intet. Den eneste, han virkelig talte til, om hvad der laa ham paa Siden, var den Almægtige Gud selv. Til ham sagde han:

»Jeg anerkender ydmygt Bevarelsen af Br. Petrocs Liv og Forstand som et Mirakel — det var hans Tros-Akt — saa fortsatte han: »Jeg var en Taabe, at jeg en Tid kunde mene noget andet. Jeg burde jo have vidst, at Abbeden er uendelig meget klogere end jeg paa den Slags Ting« — dette var en Ydmygheds- og Angers-Akt. — »Og,« vedblev han, »naar Br. Petroc ikke nægter at betale sin høje Pris for noget, som han øjensynligt ikke bryder sig om, saa er det

mindste jeg kan gøre, det, at give den Smule, jeg har maattet ofre for Opnaelsen af mit Klosterkald, at give det uden at knurre over det, ja, give dig det, saa det ikke er det bare Minimum, du faar!»

Derefter gik han hen til Br. Sygepasser for at hjælpe ham med at komponere et vidunderligt Morgenmaaltid til den syge og sørge for, at det ikke maatte se alt for fremmedartet ud, og at det alligevel maatte friste hans Appetit lidt.

(Fortsættes)

Det gyldne Mainz

(fortsat fra Side 143)

ligger nærmest Rhinen, blev derefter afspærret og al Gudstjeneste henlagt til det rummelige Vestkor. Allerede før den første Verdenskrig begyndte man Restaureringsarbejdet, der under denne blev fortsat saa vidt det var muligt.

Efter Fredslutningen tog man i Tyverne for Alvor fat paa Restaureringen, og flere Aar — fra 1925—1928 — var Domkirken lukket for baade Gudstjeneste og Turistbesøg. Et vældigt Tømmerstilsats blev rejst omkring Bygningen. De nyeste Opfindelser og mest moderne Hjelpeidier paa Bygnings- og Teknikkens Omraader blev taget i Brug, og baade den tyske Rigsdag og den hessiske Landdag bevilgede betydelige Pengesummer. Fra Amerika kom store Midler, for at Domkirken skulde bevares ved en grundig Restaurering. Den 16. Oktober 1928 kunde Biskop Hugo genindvie sin Katedralkirke under Deltagelse af mange andre Biskopper. Ud over at Fundamentet var blevet forstærket og delvis nystøbt, Murene afstivet og Revnerne udfyldt, var der ogsaa sket nogle Forandringer. Under Højkoeret, der befinder sig under Vesttaarnets Hvælvinger, havde man bl. a. anlagt en Begravelsesplads for Stiftets Overhyrder.

Domkirken og Byen Mainz staar nu atter overfor en ny Krig. Maatte de begge gaa uskadt ud af den Katastrophe, som allerede har lagt saa mange af Europas Kultursteder i Grus, og fortælle Efterverdenen, at der alligevel — trods alt — i det tyvende Aarhundrede levede Mennesker, som havde Sans for andet end Krig og Ødelæggelse.

Jorden skælver...

(fortsat fra Side 141)

de nødte til at hylde ham som deres Herre, hvem Faderen har indsat til Arving af alle Ting. Ganske vist Enkelthederne i disse kæmpe-mæssige Omvæltninger er ikke beskrevet nærmere af vor Herre og kan heller ikke udledes af hans Ord derom. Vi er derfor nødte til at

overlade til Naturvidenskaberne den nærmere Drøftelse af de Muligheder, der er, for at den bebudede Fornyelse af Himmel og Jord kan finde Sted. F. K.

Aarsberetning og Regnskab 1944

for St. Vincentsforeningen for Damer i St. Mariæ Sogn

Vincentsforeningen for Damer i Sankt Mariæ Sogn tæller 4 aktive og 17 passive Medlemmer. Bestyrelsen har afholdt et Møde om Maanedens ledet af Sognepræsten, Herr Pastor Hake. Paa Systuen har Paramenterne faaet et grundigt Eftersyn. Desuden er der syet en Del Børnetøj. Af Gaver har vi modtaget en Barnekjole, en Barnefrakke med tilhørende Hue foruden to Pakker med Tøj, der paa Systuen er blevet syet om til Børnetøj. Ydermere har vi faaet et kontant Beløb paa Kr. 40.— samt 20 kg Marmelade og en Del Grøntsager, der er blevet fordelt til 10 trængende Familier og enligstillede Personer. Endvidere er der blevet uddelt 7 Kolonialkort og 21 Kødkort. Paa Sankt Josephs Hospital har vi til 2 vordende Mødre opnaaet Sengepladser, hvoraf den ene var en Legatseng. I December Maaned har vi foretaget en Juleindsamling, der indbragte Kr. 766,50, der blev fordelt paa 27 trængende Familier og enligstillede Personer. Desuden modtog vi 3 Julekurve til Uddeling. I Aarets Løb er der aflagt 86 Besøg i Hjemmene.

Indtægter:

Kassebeholdning pr. 1/1 1944	28,39
Bidrag fra aktive Medl.	70,00
Bidrag fra passive Medl. ...	150,00
Legat-Rente	9,00
Tilskud fra Hovedkassen...	100,00
Fra Vincentsforeningens	
Kollekt	40,00
Gaver og Renter	24,74
	Kr. 422,13

Udgifter:

Udbetalt for Fødevarer ...	112,25
Kontant Hjælp	35,00
Koks, Befordring, Porto og desl.	68,96
Systuen, Reparation af Symaskine	31,95
Messestipendium	4,00
Indbetalt til Hovedkassen...	150,00
Kassebeholdning pr. 31/12 1944	19,97
	Kr. 422,13

Katolsk Centralskole

indbyder venligst alle til at overvære Skolens Aarsprøver og Afslutningsfester. Aarsprøverne finder Sted Onsdag d. 21. Marts Kl. 9,30—12,00 og Torsdag d. 22. Marts Kl.

9,00—12,30. Afslutningsfesten for de mindre Klasser er Fredag d. 23. Marts Kl. 14, for de større Klasser d. 24. Marts Kl. 14.

Det nye Skoleaar begynder Onsdag d. 4. April. Skolen tilsender gerne det nye Skoleprogram paa Forlangende. Giv Deres Børn en katolsk Skolegang i Menighedens 129 Aar gamle Skole, som Generation efter Generation af Hovedstadens Katolikker har betroet deres Børn til. Skolens Adresse er Nørrebrogade 27 C, og Telefonnummeret er Nora 6166.

St. Therese Kirke

Søndagsgudstjenester: Kl. 7,30 stille Messe, Kl. 8,30 Højmesse, Kl. 11 stille Messe, Kl. 16 Fasteprediken (paa Engelsk) og sakramental Velsignelse.

St. Mariæ Kirke

Søndag d. 18. Marts Kl. 8 Højmesse med Fælleskommunion, Kl. 10 Børnemesse, Fredag d. 23. Marts Kl. 19,30 Korsvejsandagt.

St. Augustins Kirke

Onsdag d. 21. Marts, St. Benedikts Dag, Pontifikalmesse Kl. 8. Højtidelig Vesper Kl. 15.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde Søndag d. 25. Marts Kl. 15 i St. Elisabeth Hospitals Kapel (Profes).

At notere paa Kalenderen

Den 25. og 26. Marts, Palmesøndag og Mandag Elisabethforeningens Basar, Bredgade 67 o. G. Vi haaber mange af vore kære Trosfæller vil give Møde for at støtte den gode Sag. Styrelsen.

Eukaristisk Forening

for Sct. Ansgars Kirke

Medlemmerne opfordres indtrængende til saa talrigt som muligt at deltage i Tilbedelsen »ved den hellige Grav« Skærtorsdag; fra efter Messen til Andagten Kl. 19. Damerne bedes tegne sig for en fast Time ved Henvendelse til Formanden, Grevinde Scheel, Pile Allé 23 A, Tlf. Eva 7091.

Elisabethforeningen

takker hjerteligt den anonyme Velgører for de 50 Kr., som blev modtaget med stor Glæde.

Alma Osterhammel.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Marts.

18. S. **PASSIONSSØNDAG** (286- (violet) 32); 2. Bøn: St. Cyrillus af Jerusalem (852); Præf. (517).
19. M. **ST. JOSEF** (853-90); 2. (hvid) Bøn: Feria (291); Præf. (523); sidste Ev.: Feria (293).
20. Ti. **Feria** (295); 2. Bøn: For (violet) Kirken eller For Paven ([123, 122]), 3. Bøn*); Præf. (517).
21. O. **Feria** (300); 2. Bøn: St. (violet) Benedikt ([53]), 3. Bøn*); Præf. (517). — Eller:
- (hvid) **St. Benedikt** (854); 2. Bøn: Feria (300); 3. Bøn*); Præf. (517); sidste Ev.: Feria (302).
22. T. **Feria** (305); som Tirsdag. (violet)
23. F. **Feria** (310); 2. Bøn: Jom- (violet) fru Marias syv Smerter (867), 3. Bøn*); Præf. (517); sidste Ev.: Festens ([89]). — Eller:
- (hvid) **Jomfru Marias syv Smerter** (866); 2. Bøn: Feria (311), 3. Bøn*); Præf. (522); sidste Ev.: Feria (312).
24. L. **Feria** (314); 2. Bøn: St. (violet) Gabriel (855), 3. Bøn*); Præf. (517); sidste Ev.: Festens ([84]). — Eller:
- (hvid) **St. Gabriel, Ærkeengel** (855); 2. Bøn: Feria (314), 3. Bøn*); Præf. (517); sidste Ev.: Feria (316).
25. S. **PALMESØNDAG**.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

(Fortsættes nederst næste Spalte)

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kasserekontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa

bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Tre lukkede Retræter i Roskilde

Til den første Retræte (fra den 26. til den 30. Aug.) er alle Eneværelser og Tosengsstuer optaget. Paa Fællesstuen er der endnu Plads til flere Retrætanter.

Alle Retrætanter bedes saa vidt muligt medbringe Lagner, Haandklæde og Serviet.

D. K. K. F.

Da d. 25. Marts i Aar er Palmesøndag, udsættes den aarlige Messe som Hs. Excellence Biskoppen læser for »den katolske Kvindeliga«, til Mariæ Bebudelses Fest Fredag d. 27. April. Nærmere Bekendtgørelse senere. Styrelsen.

Vore Feriekolonier

i Asserbo (for Drengene) og i Trørød (for Piger) anmoder alle, der vil hjælpe mange Børn til en god Sommerferie ogsaa i dette Krigens sjette Aar, om allerede nu at be-

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses Fastens Præf. (516).

Den retfærdige skal blomstre som en Palme, som Libanons Ceder skal han vokse; han er plantet i Herrens Hus, i vor Guds Forgaard. (Ps. 91).

St. Josefs Fest, Indgangsvers.

Havarbejde udføres
Nyanlæg og Vedligeholdelse

E. Palbom

Knud Lavardsvej 6. Lyngby. Tlf. Lyngby 2935

Nakskov

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING

Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

tænke Kolonierne med Hjælp i Form af Penge og Rationeringsmærker. Indkøbene maa i Aar paa-begyndes meget tidligt, hvis der skal kunne skaffes alt, hvad der nødvendigvis skal til. Alle Gaver bedes sendt til Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

K. U. K. København.

Søndag d. 18. Marts Kl. 14. Fælles Diskussionsmøde. Emne: Aflad og Skærsild, efter Grundbogen »Den rette Kristentro«. Indleder: Bent Hansen. Underholdning, kammeratligt Samvær. Forvalg til Bestyrelsen. Praktisk Arrangement: Gruppe IV. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

Søndag d. 25. Marts Travetur efter Højmessien i Stenosgade, ca. Kl. 11,15. Charlottenlund-Ermelunden-Gentofte. S-Tog fra Vesterport Kl. 11,37, fra Østerport Kl. 11,42. Billet Charlottenlund-retur. Hjemkomst Kl. ca. 17.

Ung Pige,

som holder af Børn og har Interesse for vegetarisk Madlavning, søges til April eller Maj. Husstand 2 Voksne, 4 Børn. — 3 km fra Byens Centrum.

H. Petersen,

Vinding Staudegartneri pr. Vejle.

Vil De købe eller sælge

Deres Ejendom, Villa, Forretning eller Byggegrund — da henvend Dem til mig (Katolik)

Valdemar Jensen

Ny Kongensgade 18, 1. Sal
Tlf. C. 7223

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-38

Tlf. 778 - 728

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtvej

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Sløt „Katolsk Ugeblad“s Annoncører!

Horsens

Installationsforretningen »Lyset«
Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt haves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstre

„Melkælderen“

„Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893
Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

H. F. Caspersen

BAGERI
Sønderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

S. Henningsen

Slagtermester
Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Bagermestrenes

Rugbrødsfabrik A/S
Telefon 310
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

Fiskeforretningen Aug. Andersens Eft.

v. Sv. Schmidt
Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens
1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Wittrup
HORSENS TEXTILLAGER

Aarhus

Skomager **Chr. M. Jensen**

Ryesgade 23, o. G.
Gennemg. v. Fajancevarhuset
Telefon 8326

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen
Telefoner: 2516 . 1805
Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus

A. B. C.

syn. Gummibadehætter
Gummibukser
Gummiunderlag
Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN
Aaboulevarden 45. Aarhus. Tlf. 1347

Alfred Pihl

Bagermester, Conditør
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Erik's Fiskehal

Altid friske Varer
Ryesgade 16 . Tlf. 8680
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089

Smørrebrød

„BOTHILLA“

Ryesgade 24
Telefon 6162

Andelsselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**
Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

MEJERIET
Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

KALD

ALTID

<p>Randers</p>	<p>N. H. MØLLER <i>Brødregades Fiskehandel</i> Altid friske Varer Telefon 628 og 3728 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	
<p><i>Johs. Stoffregen</i> <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>løber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eff. Randers . Telefon 137</p>
<p>Alfred Jørgensen <i>Kolonial . Vine . Delikatesse</i> Brødregade . Telefon 382 Leverandør til de katolske Institutioner.</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelse i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling M. MØNSTER'S Snedker- og Ligtsteforretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>	<p>Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	
<p>Vejle</p>		
<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Ledig</i></p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A/s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingegade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Mælkeriet Christianshaab <i>Vejle</i> Allerfineste Mejeriprodukter Telefon 733 og Butik 743</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn <i>Garmester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>

Katolsk

25. Marts 1945
93. Aargang
Nr. 12

Ugeblad

St. Maria Hospital
i Roskilde

St. Knuds Gildernes
Regnskab

Livet, Døden og
Evigheden

Maria Lanzendorf

Den sidste Oplevelse

Kun i enkelte Undtagelsestilfælde modtager et Menneske alle Kirkens syv Sakramenter. De allerfleste af os naar kun at modtage de seks. Og af disse seks har vi taget imod de fire — Daabens, Bodens, Alterets og Konfirmationens Sakramenter — allerede naar vi er ti Aar. Det femte faar de fleste af os, mens vi er i Tyverne; det er Ægteskabets Sakramente for de fleste, og Præstevielsens Sakramente for de faa dertil kaldede. Tilbage staar den Sidste Salvelse, Sakramentet, som vi modtager, naar Dødens Port aabner sig paa Klem. Vi kan faa det i de unge Aar, maaske flere Gange i Løbet af vort Liv, men oftest er det ved Livets endelige Afslutning, mange Aar efter de andre Sakramenter. For de fleste af os er der intet Sakramente, vi faar saa god Tid til at forberede os til.

*

Anderledes er det ikke med de store Milepæle i selve det menneskelige Liv. For faa Aar siden var der en fransk Forfatter, som skrev en meget smuk Bog om Døden. Han var blevet 40 Aar, og derfor syntes han, at nu var Tiden inde til virkelig for Alvor at beskæftige sig med denne vor sidste store Oplevelse her i dette

Liv. Alle de andre havde han haft. Barndommens Væld af Oplevelser, der er ligesom en Vaagen til Bevidsthed om Fødselens store Milepæl: Indtrædelsen i Tilværelsen. Omvæltningens Aar da vi blev voksne. Den første Kærligheds blomstersmykkede Milepæl. Optagelsen af vor Livsgerning. Giftermaalet. Det første Barn. Alt dette samlet i de tre, fire første Aartier af et Menneskeliv. Og saa? Ja, maaske der er lige saa mange Aar tilbage. Maaske de vil blive rige og lykkelige. Men af de store Milepæle, de afgørende Oplevelser er der kun een igen — Døden. Og selv om den i mange Tilfælde kommer brat og tidligt, er den i det gennemsnitlige Menneskeliv den Oplevelse, vi faar bedst Tid til at forberede os til. Vi staar i vor fulde Kraft den Dag, vi kan sige: af de store Ting her i Livet er denne den eneste, jeg endnu har i Vente.

*

Og saa nedskrev da den 40-aarige Franskmand sine Tanker om Døden. Først gik han i Lære hos Verdens ikke-kristne Vis mænd. Og han fandt meget smukt og trøsterigt, men ogsaa megen fortvivlet Raadløshed og skeptiske Skuldertræk. Uden Kristendommen fandt han, at

Døden var det store ukendte, som enhver saa imøde alt efter sit Temperament, men uden derved at faa virkeligt Lys over det Liv, der ender her — i en Afslutning, som disse Mennesker ikke kan se som et Maal, fordi Maal vil sige Mening.

*

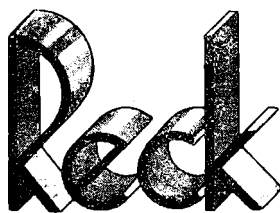
Saa spurgte han da Kristendommen. Det var Korsets Religion, Religionen om en Kærlighed, der overvandt Døden og aabnede et tillukket Lykkens Land hinsides Graven. Her fandt alle Spørgsmaal deres Svar, Tvivl blev til Haab, og Døden blev virkelig Vejens Ende for en Færd imod et Maal.

*

Her er det ikke nødvendigt i Enkeltheder at forklare dette. Det er altsammen Ting, vi lærte allerede som Børn. Men alle vi, der af Kirkens Sakramenter har et eneste tilbage, og af Livets Milepæle har passeret alle undtagen den ved Vejens Ophør, vi skal stedse — og hvert Aar i den stille Uge mere end ellers — forberede os til den sidste store Oplevelse, vi har tilbage. I denne Uge vil vi ikke saa meget tænke paa alle de dræbte paa Fronterne, i de bomberamte Byer og paa Gaderne i vore egne Byer, men paa *hin* dræbte, som borttog Dødens Brod.

O. P.

Munkemel

Kedler
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/S
Esromgade 15 . København N

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

LEDIG

Køb hos vore Annoncører

Beskyt Deres
Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Effersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævdede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Bergbøgade 65 . Ryv. 1421 y
*Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres*
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 135, Telefon Amager 4019

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TELEFON 6500

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Sct. Maria Hospital i Roskilde

1905 - 4. Marts - 1945

Loven, og Lov er Lov. Den skal følges.

— Er Sygeplejergerningen for Søstrene ikke forbundet med Missionsgerning?

— Jeg ser saaledes paa det, svarer Søster Gertrud, at vi gennem (Sluttes Side 155)

Ganske stilfærdigt fejrede det smukke katolske Hospital i Roskilde i sidste Uge sit 40-Aars Jubilæum. Tiderne er ikke til Festligheder i stor Stil, men Roskilde By følte Trang til at sige Hospitalets Søstre Tak for deres opofrende Gerning igennem de mange Aar, og den lokale Presse bragte lange Artikler og Interviews med Hospitalets Forstanderinde, Søster Gertrud, og Overlæge J. Seirsen.

St. Maria Hospital blev bygget paa Roskildes daværende Sognepræsts, Pater Kerckhoffs Initiativ, og »Visdommens Døtre« overtog Sygeplejergerningen paa det nye Hospital. Biskov v. Euch foretog Indvielsen, og ved Indvielsen talte bl. a. de to katolske Lægmand, Folketingsmand Jens Busk og Digteren Johannes Jørgensen.

Lige fra Begyndelsen af viste Roskilde By Søstrene Tillid. Og eftersom Aarene gik, voksede Virksomheden stadig. Da Hospitalet havde 25 Aars Jubilæum i 1930, var Aarets samlede Patienttal 915. Fem Aar senere var det steget til 1264, og i Fjor naaede det helt op til 2411. I Løbet af de samme Aar steg Antallet af Operationer fra 571 til 980, og paa Fødeafdelingen steg det aarlige Fødselstal fra 85 til 182.

Dagbladene har i Anledning af Jubilæet bl. a. spurgt Forstanderinden, Søster Gertrud, der kom her til Landet i 1938, om hendes Indtryk af Danmark.

— »Var det ikke meget fremmed for Dem at komme til Danmark?

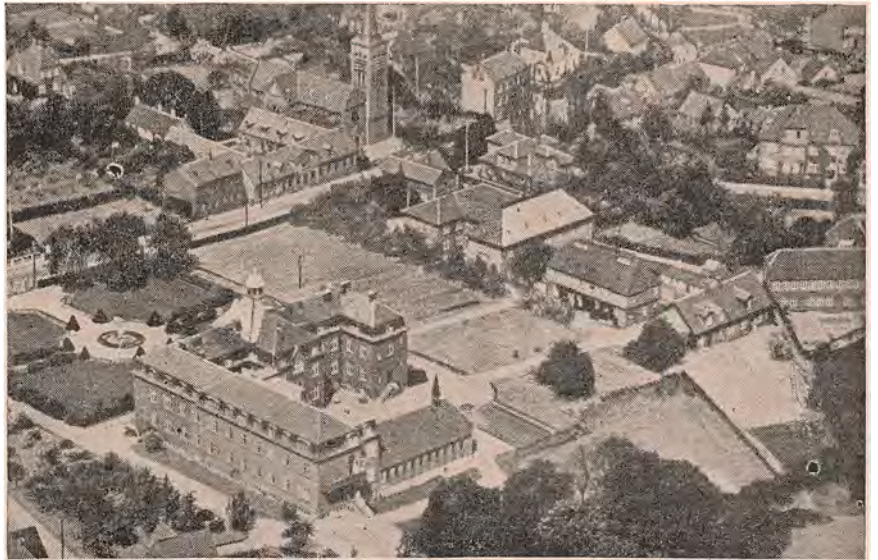
— Ligesaa snart jeg steg i Land i Gedser, følte jeg mig hjemme, og det har jeg gjort siden. Hollænderne og Danskerne ligner hinanden utrolig meget. Det gælder forøvrigt ikke blot Menneskene, ogsaa Naturen er den samme i Holland som i Danmark. Det eneste, det kneb lidt med, tilføjer Søster Gertrud, var Sproget, men det fik jeg hurtigt lært.

— Kom det som en Overraskelse for Dem, at De skulde til Danmark?

— Jeg fik Ordre fra mine foresatte den 3. Februar om, at jeg skulde tiltræde Pladsen som Forstanderinde ved Sct. Maria Hospital den 11. Marts.

— Er det ikke et stor Krav at stille til et Menneske?

— Naar man gaar ind under Klosterlivets Regler, saa tager vi alt, som det kommer. Det er nu engang

Sct. Maria Hospital i Roskilde — set fra Luften. I Baggrunden Sct. Laurentii Kirke

Sankt Knuds Gilderne

Med Spænding imødeses altid et Regnskabs Afslutning, og ganske særligt samler Interessen sig om det Resultat, der er naaet i Aarets

Løb indenfor Gilderne, fordi saa mange har deres store Andel deri. Til Sammenligning anfører vi ogsaa Regnskabet for 1943.

	1943	1944
Medlems-Mærker:		
1. Stor København	7.958,85	8.093,00
2. Sjælland, Lolland-Falster, Bornholm	5.290,45	5.170,30
3. Fyen	1.809,80	1.815,35
4. Jylland	7.475,25	7.696,85
Medlems-Mærker ialt	22.534,35	22.775,50
Gaver, Renter og andre Indtægter	635,06	588,25
Indtægt ialt ...	23.169,41	23.363,75

København har en Fremgang paa	Kr. 134,14
Sjæll., Loll.-F., Bornh. Tilbag. paa	Kr. 120,15
Fyen har en Fremgang paa	Kr. 5,55
Jylland har en Fremgang paa	Kr. 221,60
Fremgang for Aaret 1944	Kr. 194,34
Fremgangen for 1943 var	Kr. 501,84

Ja, hvad skal vi nu sige til det? Først og fremmest bringer vi en hjertelig Tak til alle, der har virket for vor fælles Sag. Vi har mange Beviser paa Iver og Interesse, og vi ved, det er et Slid for mange, og at Udholdenheden staar sin Prøve i det trofaste Arbejde, der

skal gøres for at naa dette Resultat.

Selvfølgelig er vi Optimister — det skal man være i disse Tider, og selvfølgelig er vi taknemmelige over, at Regnskabet ikke viser Tilbagegang, men — lad os komme tilbage til dette men.

Hovedkomiteen.

Livet, Døden og Evigheden

En ung Katoliks Tanker

Hvordan kan det være, at Døden for saa mange Mennesker staar som et uhyggeligt Skræmmebillede, som det ikke er godt at tænke paa, langt mindre at tale om. Jeg tør næsten paastaa, at kun den, der gør sig fortrolig med Tanken om Døden, forstaar at leve Livet paa rette Maade. Vor hele Indstilling overfor Livet maa være præget af dets Kortvarighed.

Derfor behøver man ikke at være noget Hængehovede, der ser trist paa alting. Ser man Faren i Øjnene, er det, som om den mindskes. Intet er saa sikkert som det, at man engang skal dø, og indretter man Livet derefter, bliver man let og glad i Sindet og mere modstandsdygtig overfor Livets Vanskeligheder.

De alvorlige Tider, vi nu oplever, giver Anledning nok til grundig Overvejelse af Livets dybeste Problemer: Liv, Død og Evighed. Der staar i den smukke Salme: »Ingen kender Dagen, før Solen gaar ned«, det passer mere nu end nogensinde. Men der er desværre Mennesker, der indtil deres Livs sidste Øjeblik udskyder Tanken om Døden af deres Bevidsthed og hele Livet igennem i Tanke og Tale nægter at tro paa et evigt Liv efter dette, men de er ikke klare over, at en evig Tilværelse efter dette Liv vil vedblive at være en Kendsgerning, selv om de benægter dens Eksistens. Det bliver værst for dem selv, naar de efter Døden opdager den frygtelige Virkelighed, men da er det for sent. Som man lever, dør man.

Hvor kort er ikke dette Liv i Sammenligning med Evigheden. »Som Hø er Menneskets Dage, han visner hen som Markens Blomst. Thi Vinden farer hen over den, og den er ikke mere, og man kender ikke mere dens Sted« (Ps. 102). Et kort Nu mellem to Evigheder, som et flygtigt Stjerneskud paa Nathimlens dunkle Firmament.

Et Øjeblik lyser det op og forsvinder atter. Men dette Nu er bestemmende for al Evighed, evig Lykke eller evig Fortabelse, og vi har vor frie Vilje til at bestemme vor Skæbne. Gud ønsker, at vi af egen fri Vilje skal elske ham, Sjælen er fri, Gud vil ikke herske over den med Magt, skønt han kunde gøre det med rette.

Saa megen Menneskeværdighed har Gud i sin uendelige Højmodighed udrustet os med. Maatte vi af Hjertet skønne paa denne kostelige Gave og elske ham saa meget des mere. Johs. Jørgensen udtalte engang: »Ethvert Menneske kommer derhen, hvor det vil komme.« For-

fatteren har naturligvis Ret, for det man for Alvor vil, arbejder man paa, og det gamle Ordsprog ligeledes: »Enhver er sin egen Lykkes Smed«. Der er noget opmuntrende i den Tanke, det gælder saa blot om at dreje Viljen i den rigtige Retning. Det er selvfølgelig mange Gange svært, men det er, som om vi allerede her i Livet høster Løn derfor, selv om vi ikke skal gøre det af den Grund, bedre er det at samle sig Skatte i Himlen, som Møl og Rust ikke kan fortære.

Hvor lang er Evigheden?

Jeg lærte engang noget, som jeg synes giver en svag Forestilling derom. Jeg gengiver det saa nogenlunde efter Hukommelsen. En lille Fugl kom hvert millionte Aar (her kan man lige saa godt tage det højeste Tal, som findes) og hvæssede sit Næb paa Jordens højeste Bjerg. Naar dette var slidt op, stod vi endnu ved Begyndelsen til Evigheden.

Hvad venter der os i Evigheden?

Der staar i den hellige Skrift: »Intet Øje har set, intet Øre har hørt, og det er ikke opkommet i noget Menneskes Hjerter, hvad Gud har beredt dem, der elsker ham.« Vi tør vel deraf slutte, at alt, hvad vi i denne Verden finder skønt og har vor største Glæde i, kun er en mat Afglans af det, som venter de frelste Sjæle, og dertil kommer ukendte Glæder og Oplevelser, som vor Forstand endnu ikke ejer Evnen til at forstaa.

Mange vil maaske mene, at Længslen efter det evige Liv vil gøre os til uvirksomme Drømmere, der lader staa til og ikke egner sig til Livets Kamp, men det modsatte er Tilfældet. Ethvert Stykke godt udført Arbejde af hvad Art, det end er, naar det da ikke er slet eller skadeligt, og enhver god Gerning kan være som et Trin, der fører os højere op ad den Stige, der forbinder Himmel og Jord. Udfører vi ethvert Arbejde som et Arbejde i Guds Tjeneste, bliver det mere værd, end det er i sig selv.

Der kan komme Tilfælde i vort Liv, hvor vi siger til os selv: »Jeg kan takke Gud for dette, for jeg formaar det ikke ved egen Evne eller Kraft«, saa giver vi Gud Æren, naar noget godt lykkes for os, og vi bliver ikke hovmodige deraf, eller vi kan tænke: maaske har en eller anden god og from Sjæl bedt for mig.

Hvis enhver forbedrer sig selv, vil hele Verden blive forbedret, det er Menneskene, der skaber Tilstandene, som de er, thi da Gud havde skabt Verden, skønnede han, at alt var saare godt. Men det er svært at

bringe Livet i Overensstemmelse med Idealerne, vi kender vor Begrænsning (tror vi da) og kan undertiden se det haabløse i deres Opnaelse, vi synes, vi formaar saa lidt af det, vi stræber efter, men da er det godt at tænke paa, at Gud hjælper os, naar vi beder derom med Tillid. Et Liv uden Bøn er et fattigt Liv. Bønnen skaber den levende Forbindelse med Gud og den usynlige Verden. Enhver god Bøn bliver bønligt, har Gud lovet, og hvilken Bøn er Gud mere velbehagelig end den, at Gud maa hjælpe os at blive, som han ønsker os. En lille kort Bøn: »Herre, dan mig efter din hellige Vilje«, kan vi ofte gentage hvorsomhelst og naarsomhelst.

Vi forstaar ikke altid Meningen med de enkelte Begivenheder i et Menneskes Liv, men staar vi overfor Afslutningen, danner Brudstykkerne deraf et Billede med Mening og Betydning. Det, som engang syntes uforstaaeligt, ja nærmest en Ulykke, viser sig nu at have været nødvendigt, for at Billedet kan blive fuldkomment.

Vort Liv i Evigheden bliver bestemt af det Stadie, vi er i, naar Døden kommer. Døden skulde helst komme til os som vor Ven, for vi skulde jo gerne ved Døden gaa ind til noget bedre. Vi forlader denne Verden med al dens Kiv og Splid, Sorg og Modgang og gaar ind til en lys og lykkelig Verden.

Liv, Død og Evighed hører sammen, uden Liv ingen Død, uden Død ingen Evighed. Døden er den Bro, der forbinder Livet her med Livet hinsides.

Staar vi overfor en vigtig Beslutning i vort Liv, og vi er i Tvivl

Den korsbærende Frelser
Efter Maleri af Laurits H. Sørensen

om, hvilken Bestemmelse vi skal træffe, og vi tænker paa det Maal, vi er skabt for, vil det være klogt at benytte sig af den Regel, som den hellige Ignatius af Loyola har nedskrevet i Exercitiebogen: »Jeg forestiller mig, at jeg ligger paa min Døds seng og overvejer saa, hvordan jeg da vil ønske, at jeg nu ved det foreliggende Valg har haaret mig ad, hvad Fremgangsmaade og Afgørelse angaar. Og idet jeg retter mig fuldstændig efter denne Erkendelse, træffer jeg nu min endelige Beslutning. Jeg betænker og overvejer, hvordan jeg vil være til Mode paa Dommens Dag, og saa tænker jeg over, hvilken Beslutning jeg da vil ønske, at jeg har truffet i den foreliggende Sag. Den Regel, som jeg da vil ønske at have fulgt, vil jeg nu følge, for at jeg paa hin Dag helt kan være opfyldt af Tilfredshed og Glæde.«

Kan vi gennemføre det i Livet, vil vi opleve en fredfyldt Dødsstund. Fortiden kan vi ikke ændre, men vi kan fra i Dag begynde et nyt og bedre Liv i Opfyldelse af Guds hellige Vilje og Bud, da vil vor Dødsstund ikke blive formørket af bitre Selvanklager. Gid vi i det Øjeblik var saa lykkelige, at vi kunde sige, som den hellige Frans af Assisi: »Vær velkommen, Søster Død.« Du skiller mig fra meget, jeg elsker, men det er mit Haab, at du forener mig med det, jeg elsker højest af alt, min Gud, min Fred, min Lykke.

H. R.

De gamle, gamle Melodier

Det anerkendte svenske Forlag, Albert Bonnier, har i 1941 udsendt en Bog: Forna dagars Sverige (Forfatter Gustaf Näsström) som m. H. t. Udstyr og Billedmateriale er ganske vidunderlig, men som m. H. t. Tekstens Sælgelighed og Tendens er lige det modsatte. Det er ikke for stærkt at sige, at det er en Skændsel, at slikt stadig kan finde Indpas -- hvor har Forlaget haft sine Konsulenter henne? Forfatteren indrømmer i sin Indledning, at han er Lægmand -- dette burde have bevirket, at Forlaget havde været stærkt paa Vagt overfor hans Produkt.

Værket tilsigter at give Udtryk for gamle Dages Sverige, saadan som det var i hedensk og middelalderlig Tid. Det første Afsnit er saa pas ufarligt, at her ikke kan laves synderlige Forvanskninger; Faren kommer, naar Spørgsmaalet bliver Middelalderen. Her har Forfatteren øjensynlig kunnet se, at der ligger en Rigdom af Skønhed

gemt i Sverige, der vidner om den Tid. Især er det, som vi ved, Kirken som blev Bærer af Tidens Kulturliv. — Forfatteren viser os derfor i en Række Afsnit Eksempler paa kirkelige Kunstværker, men med en Tekst, som trodser ethvert Sælgelighedskrav. Hør blot: Det centrala och allt annat överskyggande av kyrkans sju sakrament var nattvarden, det symboliska skådespel, genom vilket bröd och vin transsubstantierades till levande Gud. Detta skådespel utfördes på altarets scen genom en i varje detalj noggrant fixerad följd av heliga ord och handlingar, kulminerande i det meningsdiga undrets sällhetsbävande ögonblick, som inför menigheten markerades genom ringning i en primklocka. Så ofattbart och sällsamt var detta under, att även de troende emellanåt behövde stärkas i vissheten om att brödet och vinet verkligen förvandlades till Kristi lekamen och blod — — Her følger saa Historien om den hellige Gregor og Kvinden, der ikke troede, men som blev overbevist om det gennem et Under, som skete paa Gregors Bøn.

I församlingen tedde sig nattvarden som en serie läsningar, kors-tecken, knäfall och uppresningar

samt mystiska flyttningar av nattvardskärilen av och an på altarbordet... De katolska teologerne drevo upp denna symbolik till et sinnrikt system, vars innebörd aldrig trängde ut till menigheten och väl knappast heller stod klar för det svenska prästerskapet i gemen. (S. 192—193).

Bikten (Skriftemaalet) blev den sakramentala formen för en be-kännelse, som i regel skedde i djupaste förtrohet mellan syndaren och den av tystnadslöfte bundne prästen. Den ägde rum under former, som avsågo att beskydda be-kännarens anonymitet, men bikt-fadern förstod att genom skickligt lagda frågor utröna vem som talade, och be-kännelsen kontrollerades av dolda vittnen. (S. 196).

... under det kyrkliga förfallet vid medeltidens slut kunde straffrihet förskotteras genom s.k. av-latsköp. (S. 196).

At Forfatteren omtaler Jomfru Maria som et fra hedensk Tænkning overtaget Kuriosum nævnes blot her en passant.

Paa intet Punkt har Forfatteren undladt at servere alle de Ammestueskrøner, vi kender, og hvor- igennem man søger at tilsmudse den katolske Kirke.

To-R.

Jesu Hjerte Kirkes Jubilæum

Indsamling af Jubilæumsgave

Den 3. November 1895 blev Jesu Hjerte Kirken i Stenosgade indviet. For at den Taknemlighed, som knytter saa mange danske Katolikker til denne Kirke og dens Præster, maa faa et varigt Udtryk ved 50 Aars Jubilæet til Efteraaret, har en Kreds af Katolikker sat sig i Spidsen for Indsamlingen af en Jubilæumsgave. De indsamlede Midler vil blive skænket Kirken, bl. a. til en tiltrængt Restaurering.

Hs. Excellence, Biskop Suhr og Pater, Rektor Fr. Küpferle S. J. har venligst tilladt Indsamlingens Afholdelse.

Alle Bidrag bedes sendt til Komitéens Kasserer, Muremester A. V. Günther, Bangertsgade 11, København N. (Postgiro 20935).

København, Marts 1945.

Frøken Amy Anker.	E. d'Auchamp.	Aage v. Benzon.
Hans Bølling.	Hans Bang.	H. Ellyton.
J. J. I. M. Holstein-Ledreborg.	Frøken Joh. Hoffmann.	G. Garth Grüner.
Frøken M. Hoffmann.	Georg P. Jensen, Møllebakken.	
Frøken Elisabeth Millech.	Bruno Millich.	F. H. Messerschmidt.
Fru Alma Osterhammel.	Frøde Petersen.	Frøken Birgitte Scavenius.
Frøken Franziska Stratböcker.	Frøken Heinrika Stratböcker.	
Poul Schröder.	Alb. Strøyer.	

A. V. Günther,
Indsamlingens Kasserer - Bangertsgade 11 - Giro 20935.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(6)

4. KAPITEL

Den første Søndag efter disse Tildragelser bestemte Subprioren sig til at vove et nyt Forsøg. Et Kvarters Tid før Højmessens Begyndelse førte han Br. Petroc op paa de syges Pulpitur. Dette strakte sig tværs over den vestlige Ende af Koret, lige oven over den Del af Kirken, som benyttedes af Menighedens Folk. Munkenes Kor strakte sig langs med Klosteret, og Kirken var blevet udvidet ved, at man havde nedrevet Muren mod Vest og havde opført en Tilbygning, hvis Tag var noget lavere end i den øvrige Del af Rummet. De syges Pulpitur laa lige paa Overgangen mellem den gamle og den nye Del af Kirken, og dets Gulv var Tag i den Del, som var tilgængelig for Offentligheden. — Naar man knælede deroppe, kunde man se Højalteret og Koret, men ikke den ny Tilbygning.

Subprioren fik Br. Petroc bragt i en Krog helt foran. Der blev stillet en Lænestol hen til ham og foran den en Bedeskammel. Selv tog Subprioren Plads et Stykke bagved, saaledes at han hele Tiden kunde holde Øje med sin Patient uden dog at forstyrre ham. Petroc knælede ned og saa sig om, i Begyndelsen noget forvirret, men senere roligere, efterhaanden som hans Hukommelse vaagnede og genkaldte sig Erindringer om de forskellige Genstande, som fandtes i Kirken. Han kiggede paa Orglet, som stod henne ved den ene Side. Lidt efter faldt hans Blik paa Højalteret og paa den lille røde Lampe foran. Han rynkede Panden; man kunde se, at han grundede meget over, hvad det var, han saa. Pludselig udstødte han et lille Skrig: »Min Herre og min Gud! Min Herre og min Gud!« Han trak Hæften over Hovedet og begravede Hovedet i Hænderne.

Efter en Stunds Forløb intonerede Organisten »Asperges«. Br. Petroc løftede Hovedet og smilede som den, der efter lang Tids Forløb genser en god og kær Ven. Han fulgte med levende Interesse alle de enkelte Dele af Gudstjenesten. Det sløve, ligegyldige Udtryk paa hans Ansigt havde givet Plads for en voldsom Anspændthed.

Een Gang smilede han som et Menneske, der oplever en stor og uventet Glæde, og samtidig løb Taarerne ham ned over Ansigtet. Men stor Bevægelse deltog han i

Frembærelsen af det hellige Offer. Men da Subprioren, efter at Celebranten og Diakonerne havde forladt Kirken, kom for at hente ham, kunde han ikke støtte paa Benene, men maatte bæres til sin Celle. Hans Seng blev trukket hen under det aabne Vindue, og han blev lagt der. Hele den Dag var han atter tavs, men der var ikke længere nogen Mangel paa Liv i det stille Ansigt med de lukkede Øjne.

(Fortsættes)

St. Ansgars Kirke

Palmesøndag: Kl. 7 og 8 stille Messe. Kl. 10 Palemvielse, Procession og Højmesse. *Onsdag:* Skriftemaal hele Dagen (undt. Kl. 12—13 og 18—19). *Skærtorsdag:* Kl. 7 Oliernes Indvielse og Pontificalmesse. Tilbedelse hele Dagen. Kl. 15 den højtidelige Fodtvætning. Kl. 19 Vaagetime. *Langfredag:* Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 17 Fasteprædiken og Andagt. *Paaskelørdag:* Kl. 7,30 Ildens og Paaskelysets Indvielse, Daabsvandets Indvielse og Højmesse. Skriftemaal som om Onsdagen.

St. Mariæ Kirke

Palmesøndag: Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Palmevielse og Højmesse. *Onsdag:* Kl. 17—21 Lejlighed til Skriftemaal. *Skærtorsdag:* Kl. 10 Højmesse. Derefter Tilbedelse ved den »Hellige Grav« hele Dagen indtil Kl. 20. Man bedes tegne sig for en Bedetime paa den fremlagte Liste. Kl. 17—18 fælles Andagt. *Langfredag:* Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste. Kollekt for de hl. Steder i Jerusalem. Kl. 17 Andagt med Af-syngelse af Jeremia Klagesange. *Paaskelørdag:* Kl. 7 Paaskeildens, Paaskelysets og Daabsvandets Indvielse, ca. Kl. 8,15 Højmesse.

Jesu Hjerte Kirke

Palmesøndag: Kl. 8,30 Fælleskomunion for Damernes Kongr. Kl. 9,30 Palmevielse og Procession; derefter Højmesse. *Skærtorsdag:* Kl. 10 Levitmesse. Tilbedelse hele Dagen. Kl. 18 Andagt. *Langfredag:* Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 18 Andagt med sidste Fasteprædiken. *Paaskelørdag:* Kl. 7 Liturgisk Gudstjeneste, Kl. ca. 8½ Levitmesse.

St. Andreas Kirke

Palmesøndag: Kl. 8,30 Palmevielse og Højmesse. *Skærtorsdag:* Kl. 8 Messe. Kl. 17 Andagt. *Langfredag:* Kl. 10 Gudstjeneste, Kl. 17 Andagt.

Sakramentskirken

Palmesøndag: Kl. 10 Palmevielse og Højmesse. *Skærtorsdag:* Kl. 10 Højmesse, Kl. 17 Andagt. *Langfredag:* Kl. 10 Gudstjeneste, Kl. 17 Andagt. *Paaskelørdag:* Kl. 7 begynder Ceremonierne.

St. Therese Kirke

Palmesøndag: Før Højmassen Kl. 8,30 Palmevielse. *Skærtorsdag:* Kl. 10 Messe. *Langfredag:* Kl. 8,30 Langdagsliturgi. Kl. 15 Korsvejsandagt. *Paaskelørdag:* Kl. 7 Indvielse. Kl. 8,30 Højmesse.

St. Augustins Kirke

Palmesøndag: Messe Kl. 8,00. *Onsdag:* Tenebræ Kl. 19,00. *Skærtorsdag:* Messe Kl. 8,00, Tenebræ Kl. 19,30. *Langfredag:* Gudstjeneste Kl. 8,00, Tenebræ Kl. 19,30. *Paaskelørdag:* Ceremonierne beg. Kl. 5,30, Messe Kl. ca. 7,00, Matutin Kl. 19,30.

St. Knud Lavards Kirke

Palmesøndag: Kl. 7,30 og 10 stille Messe, Kl. 8,30 Palmevielse og Højmesse. *Skærtorsdag:* Kl. 8,30 Højmesse; Kl. 19 Andagt. *Langfredag:* Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste, Kl. 15 Fasteprædiken og Korsvejsandagt. *Paaskelørdag:* Kl. 7 Indvielse, Kl. ca. 8,15 Højmesse.

KATOLSKE BØGER

Ricciotti kommer

Endelig kommer Giuseppe Ricciotti: Jesu Kristi Levned I-II, som har været efterspurgt saa længe. Gyldendal har haft Vanskeligheder med Trykkeriet og har ikke kunnet fremstille Bogen saa hurtigt. Bogen udkommer Lørdag den 24. Marts, og de Ordre, vi har haft liggende, skal vi ekspedere aldeles omgaaende. For de indbundne Eksemplars Vedkommende bliver der et kort Stykke Ventetid endnu.

Fastelæsning

Der er to Bøger, som skal læses i Fasten. Den ene er den nylig udkomne *Guardini: Vor Herre og Frelsers Korsvej* (Kr. 1,50), som er en verdenskendt Betragtning over *via dolorosa*. Den anden er *Katharina Emmerichs Visioner: Jesu Lidelser* (Kr. 6,50) som har haft endnu videre Betydning, og som for Mennesker, der er i Besiddelse af aandelig Bevægelse, vil kunne lede til en dyb Forstaaelse af Lidelsermysteriet.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Kollekten for Katolsk Menighedspleje

	Kr.
St. Ansgars Kirke	202,42
Sakramentskirke	110,79
St. Annæ Kirke	71,16
St. Knud Lavards Kirke ...	83,60
St. Therese Kirke	61,50
Jesu Hjerter Kirke	145,31
St. Josefs Kirke	17,21
St. Mariæ Kirke	66,00
<hr/>	
Ialt Kr.	757,99

Har De

i Løbet af Januar Kvartal modtaget en Restanceopgørelse, bedes De venligst af Hensyn til Ugebladets Regnskabsafslutning indsende Beløbet hurtigst muligt evt. sammen med Kvartalsabonnementet paa vedlagte Giroblanket.

Basaren

Elisabethforeningens Basar til Fordel for forældreløse Børn holdes Palmesøndag og Mandag i Lokalerne, Bredgade 67 o. G. Om Søndagen er den aaben fra Kl. 9—18. Om Mandagen Kl. 10—14.

Naar Basarer i disse Aar har saa

stor Succes, skyldes det bl. a., at der i disse Krigsaar paa Basarerne har været Chancer for at finde noget af det, som ellers ikke kan opdrives.

Vel mødt derude.

Til Retræten for yngre Kvinder

Rygaard 27.—31. Marts, Leder Pater Lanser, bedes medbragt Lagener samt Haandklæde og Rationeringsmærker.

D. K. K. F.

Dersom Forholdene tillader det, afholdes Retræte med Højskole paa Dalum Kloster i Dagene fra 3. til 10. Juni.

Alle katolske Kvinder er velkomne. Rationeringsmærker og Sengeinned medbringes. Tilmeldelse sker til Fru Spetzler, Hans Tavsensgade 2, 2., Odense, Tlf. 591, (i saa god Tid som muligt).

K. U. K. København.

Søndag den 25. Marts: Travetur Charlottenlund, Ermelunden, Gentofte. Start efter Højmessens, Stenosgade ca. 11,15. S-Tog fra Vesterport Kl. 11,37, fra Østerport Kl. 11,42. Billet Charlottenlund-Retur. Medbring Madpakke og Vandresangbog.

St. Ansgars Sogns Ungdom

Palmesøndag den 25. Marts Travetur til Charlottenlund, Ermelunden, Gentofte sammen med K. U. K. Start efter Højmessens Kl. 10. Med S-Tog fra Østerport Kl. 11,42. Billet Charlottenlund-Retur Kr. 0,90. — Hjemkomst ca. Kl. 17. Medbring Madpakke og Vandresangbog.

K. U. K. Amager.

Søndag den 25. ds. Kredsnode af Forvalg til den forestaaende Generalforsamling.

Kreds I »De ti Guds Bud«. Indleder: Claire Wahlstrøm. Kreds II »Avisen læst med katolske Øjne. Indleder: Anna Hawranek. Kreds III »Avisen læst med katolske Øjne. Indleder: Helen Wahlstrøm. »De to Minutter« Tove Pruser og Knud Nielsen. Efter Thebordet bliver der Forvalg, og vi opfordrer indtrængende vore Medlemmer til at møde op. Det praktiske Arrangement: Gruppe II.

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605

Emdrup

København

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Støt „Katolsk Ugeblad“s Annoncører!

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Marts—April:

25. S. **PALMESØNDAG** (319—
(violet) 33); Præf. (517).

26. M. *Feria* (354); 2. Bøn: For
(violet) Kirken eller For Paven
([123, 122]); Præf. (517).

27. Ti. *Feria* (358); 2. Bøn: St.
(violet) Johannes af Damaskus
(860); Præf. (517).

28. O. *Feria* (373); 2. Bøn: St.
(violet) Johannes af Capistrano
(863); Præf. (517).

29. T.*) **SKÆRTORS DAG** (392—
(hvid) 34).

30. F.**) **LANGFREDAG** (404—
(sort) 35).

31. L. **PAASKELØRDAG** (433—
(violet) 36).
og hvid).

1. S. 1. **PAASKEDAG** (547—
37).

*) Teksterne til de hellige Oliers
Indvielse, der finder Sted Skær-
torsdag i Domkirken, er udgivet i
et særligt Hefte, der faas i de kat-
olske Boglader.

**) Langfredag afholdes i alle
Kirker og Kapeller *Kollekt* for den
hellige Grav og andre Steder i det
hellige Land.

HERRE, vi beder dig, se i Naade
ned til denne din Menighed, for
hvis Skyld vor Herre Jesus Kristus
ikke har taget i Betænkning at give
sig i Syndernes Hænder og lide
Korsets Kval.

Onsdag i den stille Uge, Bønnen
»super populum« (for Menighe-
den).

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 47 77,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet Norge og

Sverige 14 kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Eukaristisk Forening

for Sct. Ansgars Kirke

Medlemmerne opfordres indtræn-
gende til saa talrigt som muligt at
deltage i Tilbedelsen »ved den hel-
lige Grav« Skærtorsdag; fra efter
Messen til Andagten Kl. 19. Damerne
bedes tegne sig for en fast Time ved
Henvendelse til Formanden, Grev-
inde Scheel, Pile Allé 23 A, Telefon
Eva 7091.

Damerne bedes huske deres Til-
bedelsestid første Fredag d. 6.
April.

God og fornøjelig Fritidsbeskæftigelse

1. Absalons Flok søger herigen-
nem at komme i Forbindelse med
en ung, katolsk Sportspige, som
kunde tænke sig at hjælpe til med
Arbejdet i en Ulveflok.

Henvendelse til

Grete Nielsen,
Herslevvej 3, Brønshøj,
Tlf. Bella 3513.

Barneplejerske

41 Aar, søger Plads paa Børne-
hjem eller lign. 1. Maj eller senere.
Har gode anbefalinger. Mulige Til-
bud bedes sendt i Billet mrk. 2093
til Bladets Annonceafdeling, Klo-
sterstræde 23, København K.

Vil De købe eller sælge

Deres Ejendom, Villa, Forretning
eller Byggegrund — da henvend
Dem til mig (Katolik)

Valdemar Jensen
Ny Kongensgade 18, 1. Sal
Tlf. C. 7223

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„THERESE“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby
Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

BOGHYLDEN

Bouillard, Henri: Conversion et Grâce chez S. Thomas d'Aquin. 246 S.	10,50
Camm, Bède (O.S.B.): De l'Angli- canisme au Monachisme. 112 S.	2,10
Bauhofer, Oskar: Einheit im Glauben. Von göttlicher Ord- nung und menschlicher Not. 279 S.	5,00
Besson, Marius: Katholische Kirche und Bibel. 128 S. 17 Tvl. 6,75	6,75
Castella, Gaston: Papstgeschich- te. Bd. 1: Von Petrus bis zur Renaissance. 378 S. (Subskrip- tionspris:)	47,50
Lindqvist, Sune: Norden och Ansgar. 47 S.	2,50
Schultz, C. G., Vilh. Møller-Chris- tensen og Paul J. Reiter: Æbelholt Kloster. 79 S. Ill. 5,00	5,00
Bernanos, Georges: En katolsk Præsts Dagbog. 256 S.	8,75
Maritain, Jacques: Religion og Kultur. 77 S.	2,75
Martindale, C. C.: Barnet af Evig- hed. 48 S.	2,75
Lutz, A. J.: Protestanter og Ka- tolikker. 144 S.	3,90
— : Kristendommen i Apost- lenes Dager. 116 S.	3,70
— : Det katolske Trosliv. 19 S. 0,50	0,50

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

Ung Pige,

som holder af Børn og har Interes-
se for vegetarisk Madlavning, sø-
ges til April eller Maj. Husstand 2
Voksne, 4 Børn. — 3 km fra Byens
Centrum.

H. Petersen,
Vinding Staudegartneri pr. Vejle.

Havearbejde udføres
Nyanlæg og Vedligeholdelse

E. Palbom

Knud Lavardsvej 6 . Lyngby . Tlf. Lyngby 2935

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

VINGAARDEN i Odense

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Eftf.

Odense - København
Grundl. 1841

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

Nykøbing F.

Johannes Madsen
Elékt. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

Ledig

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F. . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS
Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester
Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

W. Hardeweg

Slagtermester . Paalægsh.
Østre Allé 54, Tlf. 1082
Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852
Jern og Staal . Rør og Flittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogønsøjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
Lyst Hvidtøl . Mærkt Hvidtøl . Mineralvænde

Roskilde

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester
Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat. Menighed

A/s F. Christiansen
Maskinfabrik
Sct. Olsgade 15, Telf. 87
Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket
ROSKILDE
Forbindsstoffer
Sygepleartikler
J. AUGSBURG

H. Weber
Tømrermester
Maskinsnedkeri

Fiskehallen
Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen
Slagtermester
Kød . Fløsk . Paalæg
Sct. Olsgade 13 . Telf. 137
Leverandør

Mønsterbageriet
Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schledermand & Søner
JERNBETON
Entreprenører . Murermestre
Allehelgensgade 18, Tlf. 122
Murermester ved Sct. Maria Hosp.

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i></p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
<p style="text-align: center;">Kolding</p>		<p>Berring & Larsen A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre <i>Telefon 439</i> Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial . Delikatesser . Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dølkakasser, Tobakker & Cigaretter Hj af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagterludsalget <i>Hadersløvej 7 . Tlf. 1951 . 1989</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>
<p style="text-align: center;">Esbjerg</p>		
<p>Bang Knudsen A/S Isenkram . Glas . Porcellæn Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735. Rådhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W. C. Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>All i Sengendstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruccifiks og Vievandskar <i>Katolsk Litteratur</i> <i>All i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p style="text-align: center;"><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>		

Katolsk Ugeblad

1. April 1945
93. Aargang
Nr. 13

Katastrofen

paa Jeanne
d'Arc Skolen

Pave og Snedker

Ecce Homo-Buen
i Jerusalem

Paaskeglæde i Moll

Det er Melodien til første Paaske-dags Introitus, jeg tænker paa. Den er alt andet end en Sejrsfanfare. Der er Sejrsbevidsthed i den, dog er den rolig og afdæmpet i sit Udtryk. Den ligner et Smil hos nogen, der ved, at de har Ret, selv om de andre ikke kan indse det. Den er i Pagt med Naturens langsomme Opvaagnen ved Foraarstide; ogsaa den ved, at ingen vil kunne hindre den i at gaa en lang Sommer i Møde. Den er aandelig og behersket og staar i Modsætning til fremrykkende Hæres Krigshyl. »Jeg er opstanden og er endnu hos dig. Alleluja ...«

*

Saadan var det lige fra den første Paaske, da Budskabet om Opstandelsen blev hvisket fra Mand til Mand; først som et Rygte, man ikke rigtigt turde stole paa. Og paa samme Maade toner Budskabet om Kristus, der overvandt Døden og Graven, ud paa Biblens sidste Sider, i Johannes Aabenbaring. Det stammer fra Slutningen af det første kristne Aarhundrede. Paa det Tidspunkt havde den ukri-

stelige og antikristelige Verden aller vundet sin Fatning. Eller rettere sagt, det viste sig, at det aldrig var lykkedes Evangeliet at bringe den ud af Fatning. Den første Generation af kristne Mænd og Kvinder var blevet skuffet. Deres Haab om at se den himmelfarne Jesus vise sig paa Himlens Skyer og etablere sit Rige over sine Fjender, var ikke gaaet i Opfyldelse. Allerede for en Memeskealder siden havde de i Havnehyen Saloniki sidet med Hænderne i Skødet i Forventning om, hvad der vilde ske. Men der skete ikke noget. Eller ogsaa skete der det stik modsatte af det, man saa inderligt ønskede. Det eneraadende romerske Imperium afslørede sig efterhaanden i de Kristnes Øjne som et farligt Uhyre, et Havuhyre, der stak Hovedet op i alle Lande omkring Middelhavet. Apostlen Paulus, der i sin Tid havde prædikeret Loyalitet over for Statens politiske Magt, der, som han sagde, ikke bærer Sværdet forgaves, men er en Guds Tjener og kun til Skræk for de onde, var af det samme Sværd blevet bragt til Tavshed. Og siden da havde den romerske Statsabsolutisme fundet en Forbundsfælle i en i Forasien graserende religiøs-filosofisk Ideo-

logi, der udstyrede Kejserens Person med guddommelige Attributioner. Kejser Domitian havde da ogsaa tilsidesat de siden Augustus gældende Forbehold og uden Blu gjort Krav paa guddommelige Æresbevisninger. — Derved var de Kristne kommet i den største Forlegenhed. De var kommet til at staa som illoyale Borgere, Folk, der ikke var mærket med »Dyrets« Identitetsmærke og havde Forfølgelsens Sværd hangende over deres Hoved. Den sidstlevende Apostel, Johannes, var blevet »hentet« og ført til en gudsforgaaen Klippe ved Navn Palmos. Under disse Omstændigheder trængte den forknylte Kirke til Opmuntring og Trøst. Den befandt sig nemlig atter i samme nedtrykte Stemning som de to Disciple, der i sin Tid begav sig til Emmaus; ogsaa de havde haft deres Forhaabninger, og de havde set dem briste. Da viste Jesus sig for den deporterede Apostel, lagde sin højre Haand paa ham og sagde: »Frygt ikke. Jeg er den første og sidste og den levende. Jeg var død, og se, jeg er levende i Evighedernes Evighed, og jeg har Dødens og Dødsrigets Nøgler.« Disse Ord minder meget om Paaske-dagens Introitus. De indeholder et Budskab til alle Tidens Kristne, der ser Langfredagens Skygge brede sig over Verden og Kirken.

S. W.

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Odense

Vald. Tørring
 aut. elektr. Installatør
 Kongensgade 13, Tlf. 2021
 Leverandør til Dalum Kloster

KONGERIGET-DANMARK
 Amaliegade 31
 C. 10093 København K Giro 2107

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
 Tlf. 12,166 og 12,161

JØRGEN RASMUSSEN
 Glarmester
 Overgaden 29, Telefon 1117
 Leverandør til St. Josephs
 Hospital og Kirken

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)
 Autoriseret Elektrinstallatør
 Genforeningsplads 4
 Taga 5372 . Taga 5268x
 Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
 Kroner, Ringe, Tlf. og Signanlæg, Radio
 Leverandør til de katolske Institutioner

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12 . København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Horsens

Wittrup
 HORSSENS TEXTILLAGER

Torp & Co.
BLIKKENS LAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetmester
 Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Anton Siegler
 Malermester
 Klingsøgade 17 Vester 4758

Barfred & Rasmussen
 Malerfirma
 Ryvang 4511 . Bella 431
 Emdrup Banke 120 København Ø.

Carl Bech
 aut. elektr. Installatør
 Vestergade 33 . Telf. 1026
 Leverandør til kath. Menighed

Jos. Fischlein
 Murermester
 Limfjordevej 43
 Tlf. Godthaab 8410
 Udfører Arbejdet ved Set. Michaels Gaard

Ove Michelsen
 Lys Døsseringen 8 Pilealle 51
 Kraft C. 5099 Eva 5571
 Radio
 Lev. til de katolske Institutioner

Randers

Randers Andelsmejeri
 Telefon 776 (4 Linier)
 Fineste Mejeriprodukter fra
 Dyrslæge kontrollerede Besætninger

Flytteforretning: „**FREDERIKSHOLM**“
 v. Andersen og Poulsen
 Flytning, Opbevaring og Forsendelse
 besørges med Garanti overalt i Landet
 Sjøløv Boulevard 21
 Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

MIZAR *for*
 L. E. LARSEN
 Nørrebrogade 208
 Jøraarssko

KATASTROFEN

paa Jeanne d'Arc Skolen

Den hidtil største Katastrofe, som Stormagternes Opgør har bragt over vort Fædreland, har ramt midt i Hjertet af det katolske Danmark. Efter et Flyverangreb mod Maal i Københavns Centrum styrtede Onsdag d. 21. Marts lidt over Kl. 11 en Bombemaskine umiddelbart ved Siden af Sct. Josefsøstrenes store Jeanne d'Arc Skole i Frederiksberg Allé, efter at flere Bombetræffere var faldet i selve Skolebygningen og omkringliggende Beboelsesejendomme. Et stort Antal Mennesker blev dræbt. Endelige Tal paa Ofrene foreligger ikke ved Redaktionens Slutning, men Antallet af dræbte Børn er omkring 100, og desuden dræbtes 9 St. Josefsøstre og 3 andre Lærere samt to af Skolebørnenes Fædre og to Brandmænd, der omkom under Redningsarbejdet.

Angrebets Pludselighed gjorde det vanskeligt for alle Børnene at naa ned i Beskyttelsesrummene. Straks ved Lyden af Antiluftskytset skyndte Overlærerinden, Sr. Margrethe sig ned og aabnede Dørene til disse Rum. En Klasse, der befandt sig i Tegnesalen øverst i den vestre Sidefløj, saa gennem Vinduerne en Flyver kaste en Bombe i Nærheden og naaede i Løb helt ned i Kælderen. Andre Klasser, der lige saa tidligt blev klare over Faren, naaede ogsaa Beskyttelsesrummene. Men flere Klasser indhentedes af de første Bomber paa Vejen ned, og to store Trapper styrtede sammen med en Del Børn. Efter de første Eksplosioner lykkedes det et stort Antal af Børnene og Søstrene at redde sig ud i det frie, hvor Redningsmandskab hurtigt kom til og fik de saarede kørt til Hospitalerne. Men saa voldsom havde Bombernes Virkning været, at andre blev indespærret i de Kældre, hvor de havde søgt Beskyttelse. Adskillige blev reddet af de Brandmænd og andre Hjælpere, der straks gik i Gang med at bringe Hjælp, skønt de udsatte sig selv for den alvorligste Livsfare. Men Ilden efter Bomberne fik Næring af den stærke Blæst, og nogle Timer efter Angrebet styrtede svære Murmasser ned i nogle af Kældrene. Redningsarbejdet fortsattes Dag og Nat i flere Døgn, men endnu ved Redaktionens Slutning var man ikke naaet frem til de sidste af den forfærdelige Katastrofes mange Ofre.

*

Overfor en saadan Ulykkes umaadelige Sum af Lidelser bringes vi alle til Tavshed. Men en hel By og et helt Land har vist de haardt ramte Forældre og St. Josefsøstre

en overvældende Deltagelse. I de Dage, der arbejdedes for at redde de indespærrede frem af Ruinerne, var der over hele København en Stemning som i en Grubeby, hvor der er sket en Katastrofe nede i Gruberne, og Befolkningen staar i tavs Fortvivelse og venter ved Nedgangen til Skakterne. Blot var Sorgen endnu langt større, fordi det her var Børn, som var Ulykkens Ofre. Fra offentlig Side, Ministeriet, Hovedstadskommunerne og Skolevæsenet er den dybeste Deltagelse med Skolen og dens mange Hjem blevet udtrykt. Vore Kirker har genlydt af Bøn for de mange døde og alle deres Kære. Utallige Privatpersoner har vist Hjemmene og Søstrene, at et helt Land føler deres Sorg som sin egen.

I Ulykkens Øjeblikke vistes der af mange en sand Heroisme. Som nævnt omkom to Fædre i Forsøget paa at redde Børnene, ligesom ogsaa to Brandmænd blandt de mange, der satte Livet paa Spil for at trænge ind i Kældrene. Og mange, mange Børn af de reddede skylder

en Søster eller Lærerinde deres Liv. Naar Ofrene blev saa mange blandt disse skyldes det, at de tænkte først paa Børnene. I Ruinerne fandt man Søstre, som med deres Legeme indtil det sidste havde værnet om deres Elever. Læger og Redningsmandskab beretter gribende Træk, der engang maa fortæles, men ikke nu, hvor Saarene er saa friske. Særligt maa ogsaa Pater Groteclaes nævnes, der i Katastrofeøjeblikket var paa Skolen for at høre nogle Skriftemaal, og hvem det lykkedes at hjælpe et stort Antal Børn ud af Ruinerne. Inderst havde han givet de Børn, der var i Kapellet, Generalabsolutionen.

En tilfældig Cyklist, der var blevet bekendt med Ulykken, tog ind til Præsterne ved St. Ansgars Kirke i Bredgade og fortalte dem, hvad der var sket. Derfor lykkedes det Pastor Geertz-Hansen og Pastor Alsing meget hurtigt at naa Ulykkestedet og yde de døende deres præstelige Bistand. Samtidig kom ogsaa flere Præster fra Jesu Hjerter Kirke, og de fordelte sig rundt om paa Hospitalerne for at staa rede, naar Ambulancerne kom med de døende. Blandt de første, der kom til Ulykkestedet, var ogsaa Biskop Suhr, Provincialforstanderinde Mére Amelie og mange Læger, der straks tog fat paa at yde Hjælp.

Gribende er det ogsaa at høre om

**Alle, som vandrer
forbi, giv Ægt og
se, om der gives en
Smerte som den,
der er tilføjet mig**

Jeremias Klagesange

Claus Berg:
Crucifixus

Børnernes Reaktion i de forfærdelige Øjeblikke. Det var kristne Børn, som Katastrofen ramte. Den ene fortæller med al den religiøse Blufærdighed, som er egen for danske Børn, at hun bad for sine Forældre, for det var for hende, som om ikke blot Skolen, men hele Verden gik under. En anden bad Vorherre tilgive hende alle hendes Synder. Raabene fra de angste smaa Børn var ikke blot paa Mor og Far, men ogsaa paa Gud og paa deres himmelske Mor. Om de Børn, der ikke blev frelst, véd vi, at de mødte Døden med samme Sind. Det var gode Børn af gode Hjem og en god Skole, der blev ramt af Ulykken hin Foraarets første Dag.

For St. Josefsøstrene var Tabene meget store og uerstattelige. Ni Søstre mistede Liset og fjorten Søstre ligger paa Hospitalerne med alvorlige Kvæstelser, saa Ofrenes Antal vil muligvis stige yderligere. De døde er:

Sr. M. Adeline (f. 1882), som var i flere Aar paa Frederiksberg, indtil hun en Aarrække blev Forstanderinde i Roskilde. I de sidste Par Aar var hun vendt tilbage til Jeanne d'Arc Skolen.

Sr. M. Mechtilde (f. 1868), f. Frederiksen, en Søster til afdøde Pastor Frederiksen fra Silkeborg. Søster Mechtilde havde i Aarenes Løb virket især paa Toldbodvej og paa Frederiksberg, hvor hun en Tid var Overlærerinde.

Sr. Anne Elisabeth (f. 1876), som havde været Lærerinde i forskellige Byer i Provinsen, sidst i Fredericia, og som nu paa sine gamle Dage var kommet til Jeanne d'Arc Skolen.

Sr. M. Fulgentia (f. 1887), der i næsten 35 Aar havde været Lærerinde ved Skolen paa Frederiksberg og i 17 Aar havde været Leder af det derværende Pensionat.

Sr. M. Patricia (f. 1881) havde baade Lærerindeeksamen og Sygeplejerskeeksamen (Amerika). Hun havde dels virket som Lærerinde ved forskellige katolske Skoler, især ved Skolen paa Østerbro, dels som Lærerinde for vordende Sygeplejersker, og hun havde Æren af en større Modernisering for en Snes Aar siden af St. Josefs Hospital paa Nørrebro.

Sr. Anne Beatrix (f. 1903) havde en kort Tid været knyttet til St. Josefs Skole paa Nørrebro (nu Katolsk Centralskole), hvorfra hun var kommet til Jeanne d'Arc-Skolen som Haandarbejdslærerinde.

Sr. M. Ruth (f. 1901), som i hele sit Ordensliv havde været ved Jeanne d'Arc Skolen som Lærerinde i Dansk og Historie. Hun underviste nu i de højere Klasser.

Sr. M. Renée (f. 1909) havde selv som Skolepige boet paa Søstrenes Pensionat paa Frederiksberg, og efter sine Løfteaflyggelser havde hun været Lærerinde paa Skolen i Engelsk og Tegning.

Sr. M. Ancilla (f. 1909), der havde været Lærerinde i Aalborg og i Nykøbing F., og som i de sidste Par Aar havde været paa Frederiksberg.

*

Blandt de andre Lærerinder ved Skolen var Tabene endnu større, idet ikke mindre end tre af disse omkom ved Ulykken.

Fru Margrethe Geddey, f. Prüser (f. 1898), gift med Vikariatets Skolekonsulent, Lærer U. C. Geddey, havde i over 25 Aar været Lærerinde i Dansk og Naturhistorie ved Skolen paa Frederiksberg.

Frk. Gerda Moltzen (f. 1908) var selv Elev fra Pensionatet og Skolen, hvortil kun kort efter sin Skoletid blev knyttet som Gymnastiklærerinde. I en Aarrække var hun ogsaa Lærerinde ved Centralskolen.

Frk. Edith Nielsen (f. 1920) havde kun et Par Aar været Lærerinde ved Skolen.

*

Blandt de fjorten haardt saaredes Søstre er de haardest kvæstede Sr. M. Celine, hvis Tilstand giver Anledning til alvorlig Bekymring; Sr. Maristella, der har faaet svære Rygskader; Sr. Aloysia (ikke Lærerinden af samme Navn, men en Søster, der hjalp til i Huset) og Sr. Veronica, som begge har Kraniebrud.

*

Lige siden 1878 har Søstrene haft Skole paa Frederiksberg. Først, paa Bülowvej, hvorfra de allerede i 1884 flyttede til Frederiksberg Allé (ved St. Thomas Plads). Her havde de i 40 Aar baade Skole, Pensionat, Hjem for forældreløse Børn og Alderdomshjem. Under og efter den første Verdenskrig voksede Elevantallet meget stærkt, og i 1924 kunde Søstrene aabne den store, smukke Skole, der nu er lagt

i Ruiner. Den stod som et Vidnesbyrd om, hvad nøjsomme Søstre formaade takket være en enestaaende Sparsommelighed. Den nød almindelig Anerkendelse som en god og moderne Skole, og Savnet af den vil føles langt ud over de katolske Kredse. Da Ulykken ramte den, talte den ca. 400 Skole- og ca. 100 Børnehave-Elever.

Mens disse Linier skrives, er det endnu ikke muligt at gøre Rede for, hvorledes Undervisningen vil kunne fortsættes. Da Søstrenes anden Mellem- og Realskole netop for kort Tid siden er taget i Brug af den tyske Værnemagt, vil man være nødt til i en Overgangstid at træffe et rent midlertidigt Arrangement under meget beskedne Former eller i Forbindelse med andre Skoler. Meddelelse vil sikkert kunne tilgaa Hjemmene i Løbet af faa Dage. Genrejsningen af en ny Skole vil antagelig ske efter Krigen inden for Rammerne af en ny Skoleplan for Hovedstadens katolske Skolevæsen.

*

Tirsdag d. 27. Marts Kl. 10 fandt der i Jesu Hjerter Kirke en Sørgehøjtidelighed Sted for Katastrofens Ofre. Den formede sig som en Pontifikal Rekviemesse, hvorunder Biskoppen talte.

Paa alle danske katolske Menigheders Vegne udtaler Ugebladet overfor de mange Hjem i Sorg sin hjerteligste Deltagelse. Deres Sorg er en Sorg, som vi alle føler. Ikke blot i disse Dage, men Aar efter Aar vil der i vore katolske Kirker blive bedt til Gud for de døde og deres efterladte. Sent vil Mindet om denne Ulykke blegne, selv i en Verden, i hvis Lidelsers Hav denne kun er en eneste Draabe. Herre, giv dem alle den evige Hvile, og lad det evige Lys lyse for dem. De hvile i Fred!

PAVE OG SNEDKER

Generalkonsulen hos Paven

Den mangeaarige danske Generalkonsul i Genua, Wilhelm Jensen, forsøgte aldrig at gøre Vatikanet sin Opvartning, naar han med sin franskfødte Frue kom til Rom. Gennem Aarene havde han faaet mange personlige Venner indenfor Vatikanstadens Mure, og han nød Anseelse der, fordi hans Hjælpsomhed var ud over det almindelige. Da han kom af Dage ved det sidste store Bombardement paa Genua i 1944, viste man ham fra katolsk Side, hvor værdsat han var, og vor Kirke var fyldigt repræsenteret ved hans storstilede Jordefærd.

Hændte der Wilh. Jensen noget usædvanligt, havde han den gode

Vane at føre Dagbog. Ved et Tilfælde er nogle af hans Notater kommet hertil, og det vil interessere vore Læsere at blive bekendt med, hvad han skriver i Dagbogen den 3. April 1944.

»Audiensen hos den hellige Fader var i Dag meget stor. Hvor mange der var, kan jeg daarligt sige, men jeg kan paa det nærmeste regne med, at der var et Par Hundrede, som vilde blive delagtiggjorte i den pavelige Velsignelse. Sin Vane tro, gik den hellige Fader ret længe rundt og underholdt sig med mange af de fremmødte. Da han kom til mig, og jeg knælede for ham, spurgte han paa sin hurtige Maade, hvad Landsmand jeg var, og jeg svarede da, at jeg var Dansker, men havde levet snart en

Menneskealder i Italien. — Der gik et skønt og klart Smil over den hellige Faders fornemme og kloge Ansigt, og han sagde paa sin hurtige Maade: »Deres Fødeland har jeg altid interesseret mig meget for. Da jeg endnu var en ung Mand, traf jeg en meget morsom og begavet ung dansk Snedker ved Navn Oscar Lembke. Vi kom til at bo sammen. Han var paa Valsen, og hans eneste Rigdom var hans ukuelige Humør og hans faglige Dygtighed. En Tid delte vi Værelse sammen, og han fortalte mig aarle og silde om sit Land. Vi gik en stor Del af Ungarn igennem sammen. Mange Aar efter traf jeg ham igen, og kort efter at jeg havde bestegt St. Peters Trone kom han her paa Vandring vistnok fra Sicilien til — — København. Mindes jeg min Ungdom, stiger Billedet ofte frem af Oscar, og jeg var baade glad og rørt over, at han søgte mig her. Men Tiderne havde jo forandret sig, og vi kunde ikke drøfte de gamle, sorgløse Dage. Men kommer De til Danmark, beder jeg Dem hilse min danske Ven.«

Det gik ikke, som Paven havde haabet. En voldsom Død rev Generalkonsul Wilh. Jensen bort, men hans Dagbogsoptegnelser giver et slaaende Bevis paa, hvor godt den hellige Fader husker og paa hans store Hjertelag.

Ejendommeligt nok har Snedkermester Lembke netop for nylig i et københavnsk Lokalblad skrevet om sine Møder med den hellige Fader. Med Hr. Lembkes Tilladelse aftrykker vi hans Beretning:

• Snedkermesterens Fortælling

Enhver, der har rejst, har sikkert oplevet den knugende Ensomhedsfølelse, som kan overfalde den fremmede, som paa en eller anden Maade er dumpet ned i en af Europas Storstæder. Saaledes gik det mig, da jeg pludselig en Morgen vaagnede op paa Trefoldighedens Plads i Wien. Toget fra Prag var af en eller anden Grund blevet nogle Timer forsinket, og i de sene Nattimer var det kun Hotel Kaiserhof, Adlon og ligestillede Hoteller, der gæstfrit modtog deres fornemme Rejsende, medens Globetrotterne var henvist til de mindre Herberger, som lukkede til bestemte Tider, da deres Gæster jo sjældent kom med Lynekspressen.

Altsaa sad jeg paa Bænken og ventede Morgenens Komme. Det syntes man dengang var saa almindeligt ligetil, et Sted skulde man jo sidde, og det var dog altid bedre end at sidde i Spjældet. Kort Tid efter fik jeg Arbejde, og med min medfødte Tilpasningsevne følte jeg mig snart som en indfødt Wiener og blev Midtpunktet i det sorgløse Leben, som udfoldede sig efter

endt Arbejdstid i den gemyttlige Donaustad.

Men det letsindige Liv kunde dog ikke i Længden tilfredsstille mig, fordi der er to Naturer i mig, den sandhedssøgende, sværmeriske og poesifyldte med opløftende idealistiske Maal, som jeg aldrig naar, fordi den fandenivoldske, ironiserende Natur altid melder sig og giver sit Besyv med i Laget.

Det var under en saadan Stemningsperiode, at jeg besøgte den katolske Gesellenverein og søgte Optagelse som Medlem, dels af Nysgerrighed og dels af praktiske Grunde, idet man indenfor disse Kredse havde en vidtforgrenet Organisation, der søgte at drage Ungdommen til sig med oplysende Foredrag og gemyttlige Sammenkomster under tvangfri Former. Det var en ganske almindelig Skomager, Adolf Kolping, som med en sjælden Viljekraft havde startet denne Bevægelse, som talte mange tusinde Medlemmer i alle katolske Lande. Med den »heiliger Josef« som Schutzpatron, under Mottoet »Eintracht und Liebe«, »Frohsinn und Scherz« søgte den at drage de unge Svende bort fra den lastefulde, tornebestrøede Vej. Betingelsen for at blive optaget var, uanset Trosbekendelse, at man skulde møde 12 paafølgende Søndage, forsømte man blot en Gang, maatte man begynde forfra paany.

Men var man saa blevet optaget og havde aflagt Edsformularen med et »Got segne das ehrbare Handwerk!« kunde man nyde udstrakt Gæstfrihed i de Byer, hvorigenem man vandrede.

Som man ser, var det pragtfulde Betingelser, som tiltalte begge mine Naturer. Jeg mødte standhaftigt Søndag efter Søndag og lærte en Mængde prægtige Mennesker at kende. Blandt disse var der især en ung romersk gejstlig, Eugenio Pacelli, som studerede Teologi og Sprog ved Universitetet i Wien.

Han var kaad blandt de kaadeste, og naar Kammeraterne drillede ham, kunde han se paa dem med sit fine, kloge, skarpskaarne Ansigt, saa at al Latter forstummede. Han søgte altid mit Selskab og morede sig stille over min mangelfulde tyske Udtale, men rettede og vejledede mig altid paa en saa blid og behagelig Maade, saa alt det gode i min Natur blev fremelsket. Undertiden inviterede han mig hjem, hvor han men synlig Stolthed viste mig Billeder af hele sin Familie; hans Fader var Formand for Konsistorialadvokaterne og var knyttet til Leo XIII. Fra ham syntes de karakteristiske Øjne at være gaaet i Arv. Under vort Samvær morede det ham særligt saa megen Lighed, der var mellem dansk og italiensk, smilende kunde han tælle en, to, tre, — uno, duo, tre, — netop hedder juste ment og ved Siden af »vecina«. Vil du betale Oscar, behøver du

blot at raabe »konto«, saa kommer Signorinaen springende!

Han var utrættelig i at finde Lighedspunkter. Af ham lærte jeg mere Sprog og Kultur i de 12 Uger, end jeg senere lærte i hele mit Liv. Saa skiltes vore Veje, jeg drog paa Valsen fra By til By og nød godt af mit Medlemsskab i Katolischen Gesellenverein, og ud paa Høsten naaede jeg Bratislava. I Bratislava var der et stort Friluftsbad med mange forskellige Forlystelser, blandt andet var der en stor svømmende Bjelke, hvor de meget dygtige kunde balancere helt igennem, men ved blot den mindste Smule forkerte Bevægelse rullede den rundt, og den mindre øvede fik under Publikums Latter en forsvulget Dukkert. Jeg havde lige fulden nogle flotte Spring fra den højeste Vippe, og skulde forsøge den forræderiske Balancebjelke, da jeg blev afbrudt af en klingende Latter og en kendt Stemme raabte: »Aber Oscar, was macht du denn da!« og inde ved Bredden stod Eugenio Pacelli med jernbeslaaede Støvler, Rygsæk, Solbriller og en mægtig Kæmpeparaply.

Hurtig kom jeg i Tøjet; paa et nærliggende Gasthof delte Eugenio Rygsækkens Indhold, og det var ikke det rene Vand, vi drak. Vi opfriskede vore Minder fra Wien og havde en fornøjelig Dag sammen. Før end vi skiltes skrev han med store, karakterfaste Bogstaver i min Vandrebog: Eugenio Pacelli, Il vecchio Bandino, Roma. Maa-ske træffes vi en Gang ad Aare, sluttede han tankefuldt, Herrens Veje er uransagelige!

Der gik mange, mange Aar, tre-dive, ja, næsten fyrrer, jeg havde fartet rundt, tjent Penge og gjorde nu en Europa-Tur for at opfriske gamle Minder, og havnede ved Juletid i Rom, men ikke det gamle, hyggelige Rom fra Piazza del Popolos Tid, nej, Mussolinis Rom med snorlige Gader og asfaltklædte Corsoer, men Peters Pladsen, Vatikanet, Engelsborg og Collosæum stod der dog endnu.

Ved Juletid gav Paven Audiens for de mange tilrejsende Pilgrimme. Det var ikke svært at faa Audiensbevilling, Schweizergardens Officerer ordnede de audienssøgende, langsomt vandrede den lange Række af Mænd fra Jordens fjerneste Egne. Lysene brændte, og vi gik ned imellem den lange Række af Porfyrstøjer, hvor Solstraaerne blandedes med Skåret fra de blaffende Alterlys. Jeg husker saa tydelig min Sindstilstand i disse Minutter, der var ikke en Skygge af Blasfemi i min Sjæl, hele mit Liv passerede Revue for mig, jeg saa mig selv som ung, vandrende Svend ligge paa Skamlen udenfor Skriftestolen og udtale Skrifteformularen: »Jeg arne syndige Menneske anklager mig for Gud og De- (Sluttes Side 170)

I Johannes-Evangeliet Kap. 19 fortælles der, hvordan den romerske Statholder Pontius Pilatus, overbevist som han var om Jesu Uskyld, søgte at frigive ham, men saa svigtede over for Jødernes Uvilje og tyede til en Kompromisløsning. Mens den korporlige Revselse ellers efter romersk Retspleje hørte med til Dødsstraffen, foreslog nu Pilatus i det Øjemed at blodgøre Skæren, at lade Jesus hudstryge, for derefter at sætte ham paa fri Fod. Man ved, hvordan Soldaterne foruden den paabudte Hudflettelse fik frie Hænder og drev deres blodige Spil med Jesus. Blandt andet flettede de en Krone af Torne og satte den paa hans Hoved for paa denne Maade at drive Gæk med hans prælerede Kongeværdighed. Ligeledes kastede de et Purpurklæde om hans Skuldre. Det var den saaledes tilredte og pinte Anklagede, Pilatus besluttede at fremvise for Folket i Haabet om at vække dets Medlidenhed. Han viste sig da udenfor i Selskab med Jesus og forestillede ham for Folket med Ordene, der i Bibeliens latinske Oversættelse kom til at lyde: *Ecce homo* »Se, det Menneske eller »Se, hvilket Menneske«).

→ *Ecce Homo*-Buen, saaledes som den ligger sig ud i Dag

Nu findes der i Jerusalem en Slags Portbygning, der er opkaldt efter disse samme Ord: *Ecce Homo*-Buen. Det er ingen rigtig Port, der giver Adgang til Byen som f. Eks. Damaskusporten. Det er blot en Murstenskonstruktion,

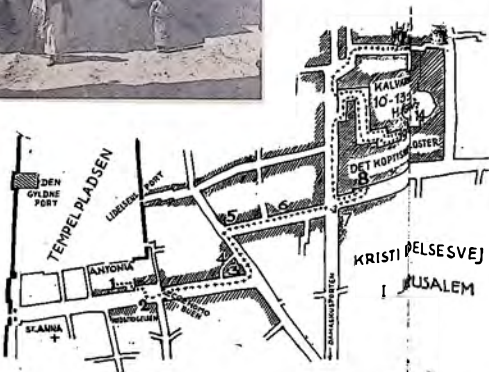
Ecce Homo-Buen - her Kirken af samme Navn blev rejst

der spænder Bue over den gamle Bydel. *Ecce Homo*-Buen virker dog mere monumentalt end disse Buer eller Brækkede af Byen bærer et Parportur med to store, runde Pildisse Vinduer, at Pilatus har vist sig

ECCE HOMO-Buen

i
Jerusalem

af
Steph Wevers

Å Den nuværende Ecce Homo-Kirke

Det viser sig for det første, at Buen, hvis ene Pille forsvinder ind i Sionsklostret, oprindeligt har været en ståtelig Triumfport bestaaende af en stor og to mindre Buer. Træder man ind i Sionssøstrenes Kirke, som ogsaa kaldes Ecce Homo-Kapel, da ser man tydeligt hvor den store Bue ender, mens den ene mindre Bue hvælver sig over Altret og bærer en saakaldt Ecce Homo-Statue, d. v. s. en Statue, der forestiller Jesus med Tornekronen, Kongekæbe og Hærsepter. Denne Kirkebygning, der saaledes kom til at skæmferte Portens oprindelige Udseende, er af ret ung Dato. Det var Pater Marie Alphonse Ratisbonne, der efter sin opsigtsvækkende Konversion fra Jødedommen og efter at han som Præst var indtraadt i Sionssøstrenes Kongregation, erhvervede denne Byggegrund til Opførelse af et Kloster til den af ham sammen med Broderen Theodore stiftede Kvindekongre-

med sin Fange og har udtalt ovennævnte Ord eller altsaa de tilsvarende græske

Identifikationerne faar ikke saa lidt Bekræftelse ved den Kendsgerning, at man her slaar ved Begyndelsen af den traditionelle Korsvej eller Via dolorosa. Siden det 15. Aarhundrede har Pilgrimmene og øvrige Kristne fra selve Byen haft for Vane hver Fredag Aften at samles her i Nærheden af den gamle Borg Antonia, for saa under Buen at gaa samme Vej, som Jesus tilhægtede hin Langfredag, da han skulde bære sit Kors fra Pilatus og til Golgata-Højen uden for Byen. Ecce-Homo-Buen forbindes nemlig Antonia-Borgen med Sionsklostret paa den modsatte Side af Gaden.

Det kunde da heller ikke udeblive, at ogsaa Arkæologerne maatte tage denne populære Identifikation op til Undersøgelse. Af de Lærde gennemgaaende er kritiske, ja skeptiske, naar det drejer sig om slige populære Opfattelser, forhavner ingen, der ved hvor let man i Tidernes Løb i Jerusalem og i det hele taget i det Hellige Land har haft det med at lokalisere bibelske Begivenheder. Særligt var den kritiske Holdning paabudt med Hensyn til Stedet, hvor Jesus blev dømt til Døden, da man i Tidernes Løb har udpeget to-tre forskellige Steder til det samme.

Hvor langt har man da kunnet forfølge Ecce Homo-Buens Udvikling? Er der nogen Sandsynlighed for, at den har været Vidne til det Langfredagsdrama, hvis Minde nu knytter sig til den?

Å Den saakaldte Likostrotas i Sionsklostrets Kældere

gation Vor Frye af Sion. Det var d. 24. November 1857, at Købekontrakten blev underskrevet. Paa det Tidspunkt laa hele dette Terræn Nord for den tyrkiske Kaserne oversænet med Ruiner. Men

(Sluttes Side 170)

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(7)

Da Lægbroderen næste Morgen kom med Mad til Br. Petroc, var han forsvundet. Bestyrtet meddelte han dette til Subprioren, som efter et Øjeblik Overvejelse gik op paa de syges Pulpitur. Her knælede Br. Petroc, helt hensunken i Bøn.

Den Eftermiddag gik Subprioren til Abbeden.

»Br. Petroc gør storartede Fremskridt,« sagde han, »og han vil meget snart begynde at gaa omkring. Hvis han spørger Munkene om noget, saa er det bedst, at de svarer ham, men af sig selv skal de ikke tiltale ham. Og hvis han begynder at stille dem Spørgsmaal m. H. til sit tidligere Liv, saa maa de straks henvise til Dem.«

Faa Dage senere saa Sakristanen Br. Petroc gaa rundt i Munkenes Kor og ordne Korstole og Korpulte, mens et Udtryk af stærk Betagelse laa over hans Ansigt. Han lod ham derfor være i Fred og gav sig til at bestille noget i den anden Ende af Kirken. Men et Øjeblik efter var der nogen, der rørte ved hans Arm.

»Der var jo engang en Guds Moder Statue her,« sagde Br. Petroc.

Sakristanen havde aldrig før hørt ham tale, saa Petroc maatte gentage Sætningen 2 Gange, før den anden forstod den.

»Vi flyttede den her ind i Kapellet, da Kirken blev udvidet,« svarede han og gik foran hen til Indgangen dertil. Her pegede han blot paa Statuen og gik saa atter til sit Arbejde og lod Br. Petroc i Fred betragte sin guddommelige Moder.

Kommunitetet var ved at blive vant til at se Br. Petroc som en Skygge glide rundt i Huset; men selv Abbeden var ved at faa et Chok, da han nogle faa Dage senere saa ham staa som den yngste Munk i en Korstol med det ældgamle Breviar i Haanden. I den følgende Tid kom han regelmæssigt til Vesper og Completorium, og om Subprioren ikke havde forbudt det, var han gerne kommet til den øvrige Del af det daglige Officium.

En Dag kom Abbeden til hans Celle og fandt ham i Færd med at studere en Bog, som Subprioren havde laant ham, med Kobberstik efter de gamle Mestre. Han var netop i Færd med at betragte en Kopi af Leonardo da Vinci's: Den store Nadver.

»Det er vidunderligt at tænke paa, at den Handling gentages hver

eneste Dag, og at vi, hvis vi selv vil, hver eneste Dag kan deltage i det hellige Maaltid,« sagde Abbeden.

»Ja, det maa være dejligt at være Præst,« svarede Petroc; »vi andre maa vente dermed til de store Fester.«

»Ikke nu om Stunder,« sagde Abbeden. »For 25 Aar siden har Paven udsendt en Encyclica; hvor han anbefaler den hyppige og daglige Kommunion. De kan gaa hver eneste Dag, om De har Lyst. Hvad om De begynder i Morgen tidlig?«

Broderens Øjne straaledede, men et Øjeblik efter formørkedes hans Ansigt.

»Men jeg maatte jo skrifte først. Og jeg er jo ikke som de andre. Jeg kan ikke huske, hvornaar mit sidste Skriftemaal fandt Sted, og jeg kan slet ikke huske, hvad jeg sagde. Min Hukommelse er stadig ikke god.«

»Kom blot, Br. Petroc,« sagde Abbeden med et Smil og fik Broderen til at sætte sig ved Siden af. Han hjalp ham at holde Samvittighedsransagelse og gav ham derpaa Absolutionen.

Næste Morgen bragte Abbeden selv Br. Petroc den hellige Kommunion. Hans Lykke og Glæde var saa stor, at man var hange for, at han skulde dø af Sindsbevægelsen; thi hans Livstraad var stadig meget svag. Først ud paa Aftenen aandede Subprioren befriet op. I den paafølgende Tid bragte man stadig Sakramentet til ham, og det saa ud, som om det bragte ham ogsaa legemlig Styrke og Kraft.

Nogen Tid forløb, og igen begyndte Br. Petroc at blive rastløs. Han gik ned ad Trapperne og vandrede lidt rundt i Klostergaarden, saa gik han atter op og begav sig hen til de syges Pulpitur, saa ned igen og ud i Haven. Dette gentog sig mange Gange. Subprioren, som iagttog ham meget, blev klar over, at man nu maatte gøre en ny Forandring. Han gik op til Abbeden og bad ham om samme Aften ved et »tilfældigt« Besøg hos Br. Petroc at prøve paa at opdage, hvad der pinte ham.

Abbeden gik ind derpaa, og efter Aftensbordet gik han til Br. Petrocs Celle. Han fandt ham paa Bænken ved Vinduet i Færd med aandsfraværende at betragte Maaerne.

»Det er smukt Vejr i Aften, Broder,« sagde han. »Solen gaar pænt

ned, saa vi faar nok ogsaa godt Vejr i Morgen.«

»Ja,« svarede Petroc og begyndte at lege med Snoren til Trækvinduet.

»Jeg var den yngste af 3 Brødre,« begyndte han pludselig, mens han betragtede den nedgaaende Sol. »Vi hørte til Trelant-Familien paa Penruddock — et lille Herresæde — ca. 20 engelske Mil herfra. Man sagde, at vor Slægt var meget gammel, og jeg selv ved, at vi var meget fattige. I vort Huskæpel var der en gammel Træstatue af Guds hellige Moder. Traditionen sagde, at for længe, længe siden — i Edward Bekenderens Dage — var nogle Sørøvere landet her i Nærheden. De forsøgte et Angreb paa mine Forfædres Hjem, men blev slaet tilbage. For at hævne sig gik de ind i et lille Kapel, lige uden for Landsbyen, tog Statuen af Guds Moder, til hvem Byen var indviet, og kastede den ind i et Baal, som de havde antændt paa Klinten. Petroc Trelant var i Polgarth, da Angrebet begyndte, og da han paa Hjemvejen fik Øje paa Sørøverne, skjulte han sig bag en Tornbladbusk. Men da han saa, at de smed Statuen i Ilden, kunde han ikke længere forblive i sit Skjul — for Trelant'erne har altid været Guds Moder meget hengivne — da for han frem, sprang ind i Flammerne og løftede Statuen højt op over sit Hoved.

50 Aar

Forstanderinden for Assumptionsklosteret, Rygaard, fyldte 50 Aar d. 24. Marts. Vi skal ikke omtale alt, hvad der kan siges til hendes Ære. Men hendes utrættelige Arbejde hver eneste Dag og det halve af hver eneste Nat, hendes uforstyrrelige Taalmodighed og Forstaelse overfor sine Gæster, hendes levende Sans for Humor, hendes Sprogkundskaber, hendes Klogskab og Kærlighed og hendes Blik for Gud frem for alle skabte Ting — alt dette maa være kendt af enhver, som blot er kommet en Smule i Berøring med hende, og derfor kan vi nævne det. Lad os bede for og paa alle Maader hjælpe hendes Kommunitet, der er saa overbeholdt med Arbejde og naturligtvis er ude af Stand til at modtage nogen Bistand fra andre Lande.

R. I. P.

Min elskede Hustru

Margrethe Geddey

er omkommet d. 21. Marts.

Hun anbefales til de troendes Forbøn.

Paa Børns og egne Vegne

U. C. Geddey.

Paa Vej mod de 10.000

Mon der endnu er nogen, der ikke har hørt om »Frank Andersens Fond«? Med Mellemlum min-des man om Fondets Eksistens ved Notitser i Ugebladets Spalter, og de fleste er vel efterhaanden klar over, at Fondet giver sig af med at uddele Friabonnenter paa »Katolsk Ugeblad« til ubemidlede unge Katolikker.

Den 29. Marts er det Stifterens Fødselsdag — han vilde i Aar være fyldt 29 Aar — og desuden er det i Aar 10 Aar siden, Fondet blev stiftet og siden Stifteren døde. Han døde d. 28. Februar 1935 og havde to Dage forinden — d. 26. Februar 1935 — fremsat den Plan, som blev til Frank Andersens Fond.

Der er saaledes flere Grunde, der giver os Anledning til at rette Henvendelse til Fondets Kasserer, Hr. Niels Frederiksen, og bede ham fortælle lidt om Fondet og dets Virksomhed.

— Hvem var egentlig Fondets Stifter og hvordan kom han paa den Tanke at oprette et saadant Fond?

— Frank Andersen var en ung Katolik, der efter mange Aars haabløs Sygdom døde d. 28. Februar 1935, kun 19 Aar gammel. Forinden havde han sat sin Fader ind i en Idé, han havde faaet om Oprettelse af et Fond, der skulde kunne skaffe ubemidlede unge Katolikker Friabonnenter paa »Katolsk Ungdom«. Han var kommet til det Resultat, at der var mange unge, der var interesseret i den katolske Presse, men som ikke rigtig havde Raad til selv at holde noget Blad. Til Startkapital overgav han Faderen 50 Kr., en Sum, han selv havde sparet sammen.

— Det var en beskeden Begyndelse.

— Ja, men Fondet fik snart mange Venner og Velgørere, og meget hurtigt voksede det sig stort. Det kunde tydeligt ses, at Guds Velsignelse var med »i Spillet« og — at det var Pastor Benzon, der arbejdede med Sagen. I 1937, da der allerede var indkommet over 3600 Kr., blev der oprettet en Fundats, som d. 10. Dec. 1937 stadfæstedes af vor daværende Biskop Josef Brems. Paa denne Fundats hviler nu Fondets Virksomhed.

— Hvilke Bestemmelser indeholder Fundatsen?

— Først og fremmest siger den jo, hvad Fondets Formaal er, og dette turde vel allerede være temmelig kendt, nemlig at Renterne af Kapitalen skal anvendes til at skaffe ubemidlede unge Friabonnenter paa »Katolsk Ungdom«. Nu eksisterer »Katolsk Ungdom« jo ikke mere, men Fondets Virksom-

hed er overført paa »Katolsk Ugeblad«. — Dernæst bestemmer Fundatsen bl. a., at Fondet skal have en Administration paa 3 Medlemmer og Formanden skal altid være Redaktøren af det Blad, der uddeles Friabonnenter til. For Tiden er altsaa Redaktør Kiærulff Formand.

— Hvordan bærer man sig nu ad med at faa saadant et Friabonnent?

— Man skriver ganske simpelt til Fondets Adresse: Skjulhøj Allé 67, 1. tv., Vanløse, med en kort Forklaring om sine Forhold og helst ogsaa en anbefaling fra sin Sognepræst. Forøvrigt kan De godt skrive, at Fondet nu modtager Ansøgninger, da der er nogle ledige Friabonnenter.

— Hvor mange Abonnenter kan Fondet nu betale for?

— Fondets Kapital er nu paa godt og vel 7300 Kr. og Pengene er anbragt i Papirer til nominal Værdi 7500 Kr. Renterne udgør over 300 Kr. aarligt, saaledes at vi kan betale for ca. 30 Abonnenter.

— Det er sagt, at Fondets Virksomhed egentlig er overflødig og unyttig. Er der mon nogen unge, der ikke har Raad til at holde Ugebladet? De, der er interesserede, skal nok kunne afse den 25 Øre om Ugen, og de, der siger, at de ikke har Raad, er som Regel ikke interesserede i at faa Bladet. Var det ikke bedre, om Fondet omdannedes til et »Pressefond«, hvis Midler mere direkte kom den katolske Presse til Gode?

— Det Synspunkt kan jeg ikke helt tiltræde. Blandt vore Friabonnenter er der Lærlinge, Skoleelever og Studerende. Ingen af disse Kategorier plejer at være økonomisk velstillet. — En evt. Omdannelse af Fondet vilde være fuldstændig mod Fundatsens Bestemmelser og dermed mod Stifterens Mening og Hensigt.

— De har vel Ønsker for Fremtiden!

— Ja, naturligvis! Vi ønsker flere Bidrag, saa Fondet stadig kan vokse og Friabonnenternes Antal forøges. Vi modtager med Tak ethvert Bidrag, stort eller lille. Indbetaling sker lettest paa Postgiro-konto 1087, Frank Andersens Fond

(Niels Frederiksen), Skjulhøj Allé 67, 1. tv. Desuden kan man støtte Sagen ved at købe vore 2-Øres Mærkater. — Der mangler endnu ca. 2700 Kr. inden de 10.000 Kr. naas — men mon ikke vi i Aar skulde kunne naa et godt Stykke hen imod dette foreløbige Maal?

- ic -

UGENS BOGNYT

Nylig udkommet

Giuseppe Ricciotti: Jesu Kristi Levned I—II. 868 S. Kr. 28,50. Vælskbind ca. Kr. 48,50 (foreligger midt i April). Med Forord og oversat af Peter Schindler efter den italienske Originals 4. Udgave. 131 Illustrationer og 3 Kort, der kan slaas ud under Læsningen.

Hvis De ikke har bestilt dette nye katolske Størværk, saa gør det nu. Er Bogen Dem for dyr, saa køb den i Rater. Skriv til os.

Eusebs Kirkehistorie I. (I.—III. Bog) Kr. 5,50. II (IV.—X. Bog) Kr. 10,75. Oversat af Knud Bang.

Hermed foreligger nu paa Dansk et af de interessanteste kirkehistoriske Dokumenter. Euseb, som fødtes omkring Aar 260 i Palæstina, har skrevet Kirkens Historie fra Apostlenes Dage til Kejser Konstantin den Stores Tid. Da han er en Discipel af Origenes, faar vi ikke alene et grundigt Kendskab til den store Kirkefader, men ogsaa til de Stridigheder i Kirken, der førte til Arianismens Udskillelse. Euseb fortæller videre om Diokletians Forfølgelser, som brød ud i Aar 303 og varede til Konstantins Magtovertagelse, hvor Kejseren og den officielle Verden antog Troen, og den katolske Tro blev Statsreligion. Men udover dette er »Eusebs Kirkehistorie« interessant, fordi den giver et Billede af Kirken i de allerførste Dage, hvor den allerede paa det Tidspunkt stærke hierarkiske Struktur modbeviser ethvert af vore Dages Forsøg paa at gøre Kirkens Autoritetsprincip til »en senere katolsk Tilløjelse«.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Stedet allet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagmessebogen

Apr.

1. S. 1. PAASKEDAG (546-37). (hvid)
2. M. 2. PAASKEDAG (550-38). (hvid)
3. Ti. 3. PAASKEDAG (555-39). (hvid)
4. O. i Oktaven (559); 2. Bøn: (hvid) St. Isidor (872).
5. T. i Oktaven (563); 2. Bøn: (hvid) St. Vincens Ferrerius (873).
6. F. i Oktaven (568); 2. Bøn: (hvid) For Kirken eller For Paven ([123, 122]).
7. L. Hvide Lørdag (572); 2. (hvid) Bøn som Fredag.
8. S. HVIDE SØNDAG.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses indtil videre hver Dag Paaskens Præfation (518).

Brødre! Saa sandt I er opstandne med Kristus, da søg det, som er oventil, hvor Kristus sidder ved Guds højre Haand. Tragt efter det, som er oventil, ikke efter det, som er paa Jorden. (Col. 3, 1—2).

Paaskelørdag, Epistel.

Ecce Homo-Buen

(fortsat fra Midtersiden)

midt i dette Kaos stod Udløberen af den nuværende Ecce Homo-Bue uskadt, som omstaaende Billede tydeligt viser.

*

Hvem der ser nøje til, vil paa samme Billede under den lille Bue

konstatere Tilstedeværelsen af en lavere beliggende bueformet Indgang. De to Mænd paa Billedet staar og kikker ind i en underjordisk Gang, der siden som Kælder blev indlemmet i Sionsklostret. En grundig arkæologisk Undersøgelse af denne Kælder samt af Kældrene under de tilstødende Ejendomme har fundet Sted i de sidste Decennier, og den Undersøgelse har kastet et overraskende Lys over Problemet angaaende det Sted, hvor Pilatus opholdt sig, da han dømte Jesus til Døden. De sagkyndige, der har haft med Undersøgelsen at gøre — først og fremmest Dominikanerpateren Hughes Vincent — har kunnet konstatere Tilstedeværelsen af den i Johannes-Evangeliet omtalte Lithostrotos, d. v. s. den brolagte Gaard, i hvilken Pilatus lod sin Dommerstol opstille, da han officielt skulde kende Jesus skyldig. Med Hensyn til Ecce Homo-Buen gav Undersøgelsen et negativt Resultat for saa vidt det blev paavist, at denne treleddede Buebygning ikke som den i Kældrene konstaterede Konstruktion hidrørte fra Herodes den Store, men var af yngre Dato. Den skal stamme fra Kejser Hadrian, der i Begyndelsen af det 2. Aarhundrede opførte en hel ny romersk og hedensk By (Ælia capitolina) paa det gamle Jerusalems Tomter. Ecce Homo-Buen blev da opført til Pynt og Pral i Lighed med den saakaldte Titus-Bue i Rom, som Jerusalems første romerske Erobrer, Titus, efter Jerusalems Ødelæggelse (Aar 73) havde rejst til Minde om sin Sejr over det genstridige Jødefolk.

Har saaledes Ecce Homo-Buen mistet en Del af sin Glans, har den dog stadig den Ære, at den gennem 2000 Aar stod Vagt paa selvsamme Sted, som Begivenheden, der er knyttet til dens Navn, stadig minder om.

Pave og Snedker

(fortsat fra Side 165)

res Højærværdighed, at jeg har begaaet følgende Synder!« Længere kom jeg ikke i min Tankegang, thi Pilgrimsskaren var i Bevægelse, forude kunde jeg skimte Paven, Typen paa de høje romerske Prælater, intet Under, at den katolske Kirke har en saadan Magt over Sindene.

Med et stille, overbærende Smil i sit gamle, skarptskaarne kloge

Ansigt, retter han nu og da et Par milde, trostende Ord til den defilerende Skare, saa pludselig staar jeg Ansigt til Ansigt med Kirkefyrsten. Han ser paa mig, uvilkaarlig synker jeg i Knæ og vil kysse hans Haand, han lægger sin gamle, fine Haand over min brune Snedkernæve og siger sagte: Deres Navn? Deres Ansigt forekommer mig saa bekendt?

Jeg ryster og føler mig ydmyg som en Hund, idet jeg svarer: Oscar Lembke, Copenhague, og samtidig kigger jeg hjælpeløst op mod hans milde, kloge Blik. Et Genkendelsens Skær synes at lyse over Pavens Ansigt, da han giver mig et venligt, fast Haandtryk, der virkede paa mig som en Aabenbaring. Det var jo min gamle Ven, Eugenio, der nu sad i Pavestolen som Guds Statholder her paa Jorden.

Det Haandtryk tændte i mit Sind en straalende Kærte, et Erindrings Lys over glade Oplevelser i Ungdommens sorgløse Dage.

Halvt i Drømme stod jeg igen ude paa den skønne Plads foran Peters Kirken; Paven havde jo lyst sin Velsignelse ikke alene over den forsamlede Menighed, ogsaa over mig personlig som Ven, syntes jeg.

Det gjorde denne Jul til en af de lyseste og lykkeligste, jeg erindrer.

St. Ansgars Kirke

1. Paaskedag: Kl. 7 og 8 Stille Messe. Kl. 10 Korsets Optagelse og Pontificalmesse. Kl. 17 Festandagt. (Messen Kl. 6 bortfalder). 2. Paaskedag: Kl. 7 og 8 Stille Messe. Kl. 10 Højmesse. Fredag: Kl. 8 Sonemesse. Kl. 14 Udstilling af det Højhellige. Kl. 19 Andagt.

St. Mariæ Kirke

1. Paaskedag: Kl. 9 Korsets Optagelse, Procession og Højmesse. Kl. 11,30 stille Messe. Kl. 17 Festandagt. 2. Paaskedag: Kl. 8 stille Messe. Kl. 10 Højmesse. Onsdag: Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Mænd. Fredag: Kl. 14,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Jesu Hjerte-Andagt.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-38
Tlf. 778 - 728

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

30 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annoncefødeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14-Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Jesu Hjerter Kirke

Paaskedag: Kl. 6 Korsets Optagelse, Messe, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 19,30 Andagt. 2. Paaskedag som Søndag, dog ingen Halv-tolv-Messe, Kl. 19,30 Andagt. Tirsdag: Kl. 16,30 Immaculatakongr. Fredag: Kl. 16 Sonekommunion for den eukaristiske Sektion af Kongregationerne.

Sakramentskirken

Paaskedag: Kl. 6 Korsets Optagelse og Højmesse. Kl. 10 Højmesse, Kl. 17 Andagt. 2. Paaskedag: Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse. Fredag udstilles Sakramentet fra Kl. 15,30 til Andagten Kl. 18.

St. Antoni Kirke

Paaskedag: Kl. 8 Højmesse, Kl. 10 stille Messe. 2. Paaskedag: Kl. 9 Højmesse.

St. Therese Kirke

Paaskedag: Kl. 7,30 stille Messe, Kl. 8,30 Korsets Optagelse og Højmesse, Kl. 11 stille Messe. 2. Paaskedag: Kl. 7 og 8,30 (ikke Kl. 11) stille Messe.

St. Andreas Kirke

Paaskedag: Kl. 6, 8, 10 og 11,15 Messe, Kl. 17 Andagt. 2. Paaskedag: Kl. 8 og 10 Messe. Fredag: Tilbedelse fra 8-Messen til Andagten Kl. 19,30.

St. Knud Lavards Kirke

Paaskedag: Kl. 6,30 Korsets Optagelse og Højmesse. Kl. 8,30 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 16 Festandagt. 2. Paaskedag: Kl. 10 Højmesse. Fredag: Tilbedelse til Kl. 14.

Immaculatakirken

Skærtorsdag Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Hellig Time. Langfredag Kl. 7 Liturgisk Gudstjeneste, Kl. 14,30 Korsvejsandagt og Korsets Nedtagelse. Paaskelørdag Kl. 6 Ildens og Lysets Indvielse, Kl. 7 Højmesse med Vesper. 1. Paaskedag Kl. 6,30 Korsets Optagelse med Procession, Kl. 7 Sangmesse, Kl. 10 Højmesse m. Prædiken, Kl. 18 Festandagt. 2. Paaskedag Kl. 7 Kommunionuddeling, Kl. 9 Sangmesse, Kl. 18 Andagt m. sakr. Velsignelse.

St. Augustins Kirke

1. Paaskedag: Kl. 8 Messe, Kl. 14,30 Vesper. 2. Paaskedag: Kl. 8 Messe, Kl. 14,30 Vesper.

St. Dominikus' 3. Orden

Møde Tirsdag d. 10. April Kl. 19 præc.

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag d. 6. April Ungdomsmøde. Kl. 20,00 Foredrag og Under-

holdning. Forvalg til Generalforsamlingen, som afholdes Fredag d. 20. April. Medlemmerne opfordres til at komme begge disse to Aftener.

K. U. K. Amager.

Mandag d. 2. April (2. Paaskedag) Vandretur. Vi starter fra Dronning Elisabeths Allé efter Messen Kl. 8½ og Turen gaar ud i det Blaa. Vi medbringer Madpakke og godt Humør. Hjemtur ca. Kl. 17.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Ung Pige.

som holder af Børn og har Interesse for vegetarisk Madlavning, søges til April eller Maj. Husstand 2 Voksne, 4 Børn. 3 km fra Byens Centrum.

H. Petersen,
Vinding Staudegartneri pr. Vejle.

Havearbejde udføres
Nyanlæg og Vedligeholdelse

E. Palbom

Knud Lavardsvej 6 . Lyngby . Tlf. Lyngby 2935

Aalborg

Førd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (Ige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779	Henry Hansen Trikotage og Herrelinjer Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 56 66
M. Thomsen Støtt Entrepreneur og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1892	Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 Kolonial . Delikatesser . Kaffe	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksvej 6 Telefon 1786 Udf. Arb. ved Kamillianerkliniken	CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 - 68 - 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerkliniken i Aalborg.	Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Fløsk og Paalæg Rælle, unge Varer til beskedne Priser Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		
Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581		

Aarhus		<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Konditor Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
 Byens førende Tlf 8700 (4 Lin.)		
Vejle		
Vejle Træløst & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner		C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner
Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital	^{A/S} Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Nakskov		Aug. Rasmussen <i>Blikkenslager</i> Taarsvej . Nakskov Leverandør til Kirke og Børnehjem
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alttil Høandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke
Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i>	Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> Leverandør til den katolske Kirke	Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør
Holbæk		S. Uldall <i>Farve- & Tapelhandel</i> Leverandør til de katolske Institutioner
Harald Olsen <i>Glarmer</i> <i>Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk</i> Rullegardiner - Rammer Gardinstånger - Billeder Leverandør til Set. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet <i>Aktieselskab . Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner	LIGKISTER <i>Automobil-Rustvogne haves</i> Fr. Smith's Søner . Telf. 91
A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039	H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Høspitalet
Holbæk Mejeri ^{A/S} Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedede Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital	JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk

Ugeblad

8. April 1945
93. Aargang
Nr. 14

Osnabrück

Æbelholt Kloster

Minde fra
Jeanne d'Arc Skolen

Brev fra Norge

Efter den 21. Marts

Saa holdt da Foraaret sit Indlog med straalende Sol og herlige, lyse Dage. Men inden vi naaede at hejse Glædens Flag, viste dette sig at være florumvunden, saa det blev hængende paa halv. Solen kom nemlig til at skinne paa alt for mange friske Grave, mest Børnegrave. Vi er alle blevet ramt af den Katastrofe, der ramte Jeanne d'Arc-Skolen paa Frederiksberg. Vi har levet i Angst og Spænding med de ulykkelige Forældre, der to halve Dage og en uendelig lang Nat har været i det uvisse angaaende deres smaa Pigers og Drenges Skæbne, og har ikke kunnet ladet være med at spekulere over de Scener, der maa have fundet Sted under de Ruiner, hvor Søstre, Lærerinder, unge Piger og Børn mødte en saa grufuld Død. Vi har staaet nede paa Frederiksberg Allé og har over Afspærringen skimtet Silhouetten af en løststaaende Gavl med et Kors i Spidsen og set Kvinder, der fik Lov at passere, hængede Ansigter, der saas gennem en Bilrude eller hang mellem to Ledsagere. Stakkels, stakkels Mødre! Her trængte man ikke til Apostlens Opfordring om at græde med de grædende. Man græd med dem, der ikke kunde

græde, fordi dette var for tungt at bære. Og man er gaaet sin Vej udenom sammenfejede Butiksrunder, fordi man dog ikke fik Lov at komme til at hjælpe. Og saa opdagede man, at man heller ikke kunde bede, fordi man var ligesom paa Kant med selveste Vorherre. For vel ved man, at Gud ikke har villet denne Ulykkeshændelse. Han er saa sandelig ikke Skyld i, at disse livsglade unge og Børn denne 21. Marts ikke som alle andre Dage i højroastede Grupper slentrede hjem, styrtede af Sted paa deres solglitrende Cykel eller naaede at springe paa Sporvognen for at vende deres Kort mod Konduktøren. Vist er han ej. Men der staar dog skrevet, at end ikke en Spurv falder fra Taget, uden at den himmelske Fader tillader det. Hvorfor har han da tilladt, at disse uskyldige, hvis Engle efter Jesu Udsagn ser Faderens Ansigt, blev levende begravet under deres sammenstyrede Skole? Ja, det er det evige Problem om, hvordan Guds Almagt og Menneskenes frie Vilje griber ind i hinanden. Der er det, at Gud kun undtagelsesvis kommer imellem i Menneskenes Børnekammer. De dødeliges Daarskab og Ondskab skal have

Lov at løbe Linen ud, selv om det gaar ud over de svage og uskyldige. Man vilde sommetider ønske, at Gud indskrænkede vort Spillerum; at han var mindre nansom og om fornødent med haard Haand lagde sig imellem, naar vi er ved at køre fast. Men han maa jo selv se anderledes paa Verdens Gang, siden han taaler, at Ukrudtet trives Side om Side med Hveden. Og saa kan han, der ene ved, hvad han i sin Evighed reserverer dem, der elsker ham, endog tillade sig at saligprise dem, der græder, overbevist som han er om, at dette Livs Genvordigheder ikke vejer op mod den Salighed, der skal aabnbares for os. Saa maa man jo tro det, endskønt det kan falde en svært, meget svært endda. Og da maa man ogsaa tro, at han nu vil tage de dræbtes Sjæle til sig i sit Himmerig og sørge for, at de dér faar det godt, at de ikke savner deres Hjem og deres kære. At de fra os bortrevne histoppe maa nyde den Fred, som de forgæves har ventet paa hernede, en evig Fred uden hverken Frygt eller Forskrækkelse. Og gid de frelste saa vilde bede sammen med os, ja raabe det ind i Guds Øren: »Adsplit de Nationer, der har Behag i Krig!«

S. W.

* *

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater
Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Aarhus
Tlf. 4229 Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

Kedler
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central 408

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Tlf. 12,166 og 12,161

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger

Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Katolikker!

Sørg for, at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Omkring Jeanne d'Arc Skolen

Den ulykkelige Katastrofe, der ramte Skolen i Frederiksberg Allé og har skabt saa megen Sorg og Fortvivlelse i København, har ogsaa givet Genklang i gamle Elevers Hjerter. Maatte det være tilladt en gammel Jeanne d'Arc-Pige at fortælle om Livet, der pulserede indenfor de Mure, der nu staar i Ruiner.

Jeg har tilbragt 10 Aar i Skolen — 10 Aar, der rummede en saa lykkelig Tid, som kun faa Børn faar tildelt. Jeg husker kun min Skoletid som en Kæde af lyse, muntre Dage — og jeg vil aldrig glemme den Dag, da Skolens Port for sidste Gang ubønhørligt lukkede sig bag mig.

Jeg husker de lange, bonede Gange, de store, lyse Klasseværelser, den store Legeplads, de glade Kammerater og — de elskelige Søstre. Hvor var de muntre og kærlige. Mange, mange Gange, naar man græd Angertaarer over en gal Streg, blev man mødt med storsindet Tilgivelse. Hvor de forstod det — de kære Søstre.

Der var mange Traditioner paa den franske Skole. Enhver kender jo Pigebørnene i de sorte Kitler med de hvide Kraver. Det dræbte paa Forhaand enhver Lyst til at overgaa hverandre i smukke og dy-

re Kjoler. Paa Jeanne d'Arc var alle lige — hvad enten man var Komtesse eller gik paa Friplads. Ingen Smykker maatte bæres. Og man glemte Standsforskellen, der var skjult under den sorte Kittel. Man snakkede lige saa muntert med den fattige som med den rige.

Og desuden fik vi jo alle den samme Opdragelse. Vi lærte af Søstrenes kærlige Sind — vi lærte den sunde Latter at kende — ikke det skadefro Smil — vi lærte at hjælpe hverandre — vi lærte Kammeratskab — og vi Katolikker saa vor Tro repræsenteret i det smukkeste Eksempel. Hver Morgen samledes Katolikkerne til Morgenbøn i det skønne Kapel, hvor Evigheds-lampen brændte, og hvor kærlige Hænder holdt rent og smukt foran Altret. Og skønt Skolen var saa gennemkatolsk, har jeg aldrig nogensinde hørt nogen som helst Form for Paavirkning overfor de protestantiske Børn. De havde deres egne Religionstimer og levede deres eget religiøse Liv. Bemærkelsesværdigt er det, at der aldrig — i de ti lange Aar, jeg gik der — har været et eneste Tilfælde af indbyrdes Strid og Splid om vore forskellige religiøse Opfattelser — ej heller Spot eller Drillierier.

Jeg vil her mindes vor lille Sr.

Fulgentia — ubetinget Skolens populæreste Skikkelse. Jeg vil mindes hendes muntre Hjerter, der aldrig bar Nag, og hendes søde Stemme, naar vi i Timerne sang hendes elskede Hjemlands Sange. Maatte disse faa Ord være i Stand til at bevare Mindet om et Menneske, der altid vil indtage en Plads i gamle Elevers Hjerter. Jeg vil mindes »Notre Mere«, der var saa god og blid, vor Sr. Maristella, der terpede Grammatikken ind i vore Hoveder med en Engels Taalmodighed, vor Sr. Rose Emanuelle, der lærte os det skønne, franske Sprog — og ingen kunde have talt det smukkere — vor Søster Beatrix, der lærte os at sy og strikke, vor Sr. Jeanne-Yvonne, der med samme Taalmodighed har undervist Generation efter Generation, vor Sr. Rolande, der elskede Børnene i Pensionatet med en Moders Kærlighed, vor Sr. Hildegunde, der lærte os Madlavningens svære Kunst, vor Sr. Genovefa — alle Elevers »Bedstemor« — vor Sr. Gertrudis, der har været min Klasselærerinde i mange Aar og vist mig, hvad Sagtmodighed og Kærlighed vil sige, vor Sr. Veronika, der var saa munter og saa sød og endnu mange, mange andre. Sidst, men ikke mindst, vor Overlærerinde Sr. Margrethe, der med imponerende Overblik og Sikkerhed styrede alle de urolige Hoveder hen mod Maalet — med rene Hjerter at forlade Skolen som Realister.

Af de civile Lærere paa Skolen, vil jeg gerne sige et Par taknemmelige Ord om Fru Geddey, der underviste os i 5 Aar i Dansk og Naturhistorie. Jeg vil aldrig glemme hendes muntre Sind og dygtige Undervisning. Jeg vil altid huske hende siddende ved Katederet med Stilebøgerne foran sig og omhyggeligt forklarende Grammatik- og Sprogfejl. Hvor vi ofte lo hjerteligt i hendes Timer. Hvor vi tilbad hende! Jeg husker, hvorledes hun læste »Fru Fønss« af I. P. Jacobsen for os. Aldrig har vi lyttet saa grebne. Hun forstod at tolke de klassiske Ord, der talte til hendes Godhed og grænseløse Forstaaelse overfor sine Medmennesker. Hvorledes skulde jeg kunne have skrevet dette, hvis ikke hun havde lært mig mit Modersmaal saa grundigt og saa godt? Jeg ved, at ogsaa hos alle mine Kammerater vil hun staa som et Symbol for Atmosfæren i Jeanne d'Arc.

Mine Oplevelser i den franske Skole vil sikkert ikke adskille sig paa ret mange Punkter fra ethvert Barns Oplevelser, men der er dog nogle Afvigelser. Først og fremmest Skolens internationale Skikkelser — Franskmænd, Siamesere, Svenskere, Polakker, Amerikanere, Italienerne, Færinger, Russere — alle Verdens Nationer repræsenteret i de mange søde Pigebørn. Fremmede Sprog, særprægede

Hvide Søndag flokkes paany de smaa Børn for første Gang om Herrens Aller. Og deres Forældre mindes deres egen Lykke, dengang de selv modtog deres første hellige Kommunion. I Aar blander der sig egen alvorlig Tanke ind i den lyse

Feststemning. Paa den sammenstyrtede Skole var netop nogle Børn ved at aflægge deres Skriftemaal som Forberedelse til hvide Søndags Fest. Nogle af dem savnes i de hvidklædte Rækker paa Søndag. Men de er nu Gæster ved en endnu større Fest.

Skikke, fremmede Ansigter, særprægede Manerer — spændende Samtaler med Børn, der havde rejst det meste af Jorden rundt — ubehjælpelige Fagter og stammende Ord for at forstaa en lille Pige, der ikke kendte det danske Sprog. Saadan var Jeanne d'Arc.

En anden Ting var de festlige Afslutninger paa Skoleaaret, naar Eleverne viste deres Forældre og Paarørende, hvad de kunde. Jeg kan endnu mærke den knugende Fornemmelse, der hvert Aar meldte sig — »om 5 Aar er det din Tur!« »Om 4!« — »Om 3!« Hvert Aar saa man Realisterne kæmpe med Graaden, fordi den omsider var forbi — den lykkelige Tid. Og da det var vor Tur, glemte vi, at vi var meget store og voksne og græd lige saa bitterligt som de smaa i 1. Klasse.

Ligeledes mindes jeg vor Skolekomedie, naar vi stod paa Scenen og kaldte gamle Klassikere til Live. Og skønt Publikum ofte lo paa de forkerte Steder, var det herlige Løjer.

Og mange andre Ting kunde der fortælles om, men det vilde fylde alt for meget. Kun eet vil jeg endnu sige: Min dybeste Tak sendes Søstrene paa Jeanne d'Arc, fordi de gav mig som saa mange andre en lykkefyldt Barndom og en Opdragelse, der lettede Livets Haardhed for os, naar vi kom ud af Skolen.

Naar Tankerne gaar til de ulykkelige Ofre for Katastrofen, fyldes man med Rædsel og Fortvivlelse. Men lad os betragte det fra Søstrenes eget Synspunkt. Lad os se de smaa Søstre med deres Børn i de sorte Kitler gaa op til Vorherre — op til Himlens Lyksalighed og Fred, hvor ingen grusom Krig længere kan naa dem ...

En Realist fra 1941.

Fru Margrethe Geddey in memoriam

Katastrofen paa Jeanne d'Arc-Skolen den 21. Marts krævede et relativt meget stort Antal Ofre blandt voksne, Ordenssøstre som læge; til de sidstnævnte hører Lærerinde Fru Margrethe Geddey, f. Prüser. Fru Geddeys Tilknnytning til St. Josefsøstrene rækker saa langt tilbage som muligt, idet hun var Elev fra Søstrenes Skole paa Toldbodvejen. Allerede som ganske ung kom hun til at virke i den Gerning, der senere i usædvanlig Grad blev hendes Livs Opgave og Indhold, idet hun efter endt Præliminæreksamen underviste ved Vincent-Søstrenes Skole i Helsingør. Hun vendte dog efter kun et Aars Arbejde tilbage til København for her at søge videre Uddannelse, dels i Form af en Studentereksamen, hvortil hun indstilledes ved Uni-

versitetet af St. Josefsøstrene, dels i videregaaende Sprogstudier.

Kort efter Eksamen begyndte hun at undervise ved Søstrenes Skole paa Frederiksberg, i Begyndelsen kun i Naturhistorie, det Fag, hvis Indhold og Form hun mestrede til udelt og ofte gentåget Beundring for Elever som Kolleger og Faginspektør; senere underviste hun ogsaa i Dansk. Af gamle Elever mindedes og mindes Fru Geddey især for sit aldrig svigtende Lune, hvormed hun gav Stoffet Farve og Tiltråkningskraft, og for den personlige accord, hun skabte mellem sig og hver enkelt Elev, og som hun for manges Vedkommen-

de bevarede ud over Skoleaarene. Blandt Kolleger vil hun huskes for sin Evne til at forny sig, til stadig at leve med i sine Fags Udvikling som i hele Tidens. Hendes Skoleliv er faldet i en Tid, hvor det ene pædagogiske System og Hold af Idéer afløste det andet — det var ikke hendes mindste Evne, at hun vidste at beholde, hvad der var godt heraf og lade Resten fare.

Ved Fru Geddeys bratte Død har et Liv i Samarbejde med St. Josefsøstrene og dermed i Kirkens Tjeneste fundet sin Afslutning, trods al ydre Gru i harmonisk Overensstemmelse med sit Kald og dets Pligter.

—g.

Et lille Brev fra Norge

En af vore Abonnenter, som korresponderer med en ivrig norsk Trosfælle, sender os dette Brev fra den lille By højt mod Nord, hvor det derværende Gymnasium har faaet en katolsk Lektor, der har vakt Interesse for Katolicismen. En Frikirke-Menighed paa Stedet indledte en Modkampagne, hvor Argumenterne efterhaanden fjernede sig saa meget fra Sandheden, at Lektoren maatte protestere i Forsamlingen. Senere har Interessen for Problemet grebet mere og mere om sig i Byen — især blandt mere intellektuelle.

Stavanger, den 5. mars 1945.

Kære X...

Jo no blir De vel »øvegjidde« — som vi sier på stavangersk — over så snart å høre fra meg igjen — men jeg hadde nettop et stille øyeblikk til rådighet, og så »går altså det ut over Dem«.

Her skjer det ganske meget framleis av betydning for kirkens fremgang — soknepresten avholdt et motforedrag i et av byens større lokaler siste onsdag. Allerede en halv time før foredraget var der kø utenfor lokalet, og lokalet ble helt sprenget, folk stod langt utover korridorene. Og i over en time holdt soknepresten forsamlingen fengslet av det grundige og interessante foredrag om katolicisme contra protestantisme — særlig med henblikk på læren om rettferdiggjørelsen. Tallrike bibel- og Luther-steder ble sitert. Og i motsetning til Nomes foredrag var det annonsert at det var høve til å stille (Anledning) spørsmål, og der ble endel innlegg. De fleste innleg artet seg som takk for »det bibelske og overbevisende foredrag« — bl. a. var en rektor ved den høyere skole i ilden med en slik takketales, og det gjorde sikkert et dypt og tiltalende inntrykk på forsamlingen, som hovedsakelig bestod av gym-

nasiaster og studenter. Ingen ren luteraner viste tegn til å ville hverken innvenne noe eller spørre om noe. Derimot etpar »Brochmannianere« (som utelukkende tolker Skriften »sosialt«) og ellers noen adventister forsøkte seg, men forsamlingen reagerte meget fornuftig iallfall overfor sistnevnte — de ble nemlig ledd ut, da de skrek som galne mennesker og snakket om Kirken som den store skjøge og statskirken og sektene som skjøgens døtre. Ja »han far« bemerket kaldt at »der ser De hva prinsippet »Bibelen alene« fører til« og forsamlingen virket tydelig innforstått. Etterpå kjøpte mange katolske bøker og det var ikke ende på takk fra enkelte. Og senere har pastoren fått en mengde oppringninger om katolske spørsmål og bøker — til og med fra folk som selv ikke var på møtet, men som hadde hørt om det fra andre. Og hele denne aksjon som var startet av de »kristelige« for å avlive oss og skremme folk vekk fra å ville sette seg in i Kirkens lære, har virket som en ren »vekkelse« i interessen blant mange for katolisismen. Og det vil de erfare, at »de som spiser av paven, dør av det«. Først forsøkte de å tie oss ihjel, så vilde de manøvrere oss ut ved å sverte Kirken, men å bruke fornuftige argumenter vover de ikke — de er tause — det eneste de no har igjen er hviskepropagandaen, og med den kan de jo skremme endel vekk. Men med åpent visir vover de ikke å komme frem, der var noen teologer tilstede på møtet, men de forholdt seg tause. Her er kommet flere i undervisning også no. Og der er ting som tyder på at der vil innrette noen begivenheter i den retning som vil glede meg personlig særlig.

Sender Dem mine varmeste hilsener Deres in Xo hengivne

X...

Menneskesønnens Tegn

Naar alle Forberedelser er truffet, kan den Begivenhed tage sin Begyndelse, som de bebuder. Himmel og Jord og Hav er i Oprør. Alt er indhyllet i et grufuldt Mørke. Da pludselig kommer et blændende hvidt Lys til Syne paa Himmelhvelvingen. Det er *Menneskesønnens Tegn*, der viser sig i al sin Pragt. (Mt. 24, 30.) Saa maa Herren snart følge efter. For denne Lysglans og overvældende Herlighed er Indledningen til hans store Dag. Spørger man, hvad mon det er for et Tegn, saa kan det ikke være tvivlsomt, at det er det hellige Kors, næppe det Kors af Træ, hvorpaa vor Frelser døde, men et Tegn af purt Lys. Korset er jo Herrens æresfulde Sejrstegn, og da han nu ved Tidernes Ende kommer som Triumfator, er det en Selvfølge, at hans Sejrstegn gaar forud for ham.

De fromme og de ugudelige

I det Øjeblik det bliver synligt, fyldes de *fromme* med ubeskrivelig stor Trøst. Efter alle de Rædsler, de har oplevet, hilser de nu jublende det velkendte Kors, som de har elsket hele deres Liv igennem, og ganske uvilkaarligt efterkommer de Herrens Opfordring, som vi læser hos Lukas 21, 28: »Naar det begynder at ske, da skal I rette jer op og løfte jeres Hoveder, thi jeres Forløsning stunder til«. Medens de med lettet Hjerte ser op, indtræder den modsatte Virkning hos alle de *ugudelige*, baade de vantro og Guds øvrige Fjender. Grebet af Rædsel og opfyldt af Skam gør de nu, hvad den samme Frelser har spaaet om dem. »Da skal alle Folkestammer paa Jorden jamre sig.« O, hvor de maa være bange for Dommeren og hans store Dag, alle de mange, som ikke vilde have deres Fædreland hjemme hos Gud i Himlen, men hellere skrive deres Navn i Støvet paa Jorden som Tegn paa evig Fortabelse! Ja, nu falder den længe ventede Afgørelse: Herrens Forløsergerning fuldendes og naar sin endelige Tilstand, og nu tilintetgøres for bestandig det Herredømme, som denne Verdens Fyrste saa længe har haft og udøvet.

Herrens Ildsluer

Vi tager vist ikke meget fejl, hvis vi bringer dette straalende Kors i Forbindelse med den Ild, som det Gamle Testaments Profeter saa

ofte taler om, og hvormed de hyl-der deres Herre og Dommeren, der knuser sine gudløse Fjender, men hjælper sine trofaste Disciple og Tjenere. »Naar Gud staar op, farer Ild frem foran ham og luer blandt hans Fjender, og de gudløse gaar til Grunde, som Voks, der smelter for Ild.« (Sl. 67, 2—3; 96, 3.) Eller hør, hvad Isajas siger i sit sidste Kapitel: »Se, som Ild kommer Herren, og hans Vogn er som et Stormvejr. Han vil vise sin Harme i Gløder, sin Trusel i flammende Luer. Thi med Ild og Sværd skal Herren dømme alt Kød, og mange er Herrens slagne.« Der er flere andre Profeter, som har forudsagt det samme.

Ilden prøver

Vi ved ogsaa ganske nøje, hvilke *Opgaver og Funktioner denne Ild har*. »Herrens store Dag skal bryde frem,« siger St. Paulus, (1. Kor. 3, 13.) »og Ilden skal prøve, hvordan enhvers Arbejde er.« »Naar Herren aabenbares fra Himlen med flemmende Ild, bringer han Straf over dem, som ikke vil vide af Gud, og over dem, som ikke er lydige mod vor Herres Jesu Evangelium.« (2. Tess. 1, 8.) Lad os standse lidt og gøre os klart, hvad der er ment med disse Ord. Tusinder af Gange fuldbyrdes indtil nu Guds Straffedom over Nationer og enkelte Mennesker ned gennem de Aarhundreder og Aartusinder, som er gaaet. Ved denne Gengældelse af Ugudelighed og Opsætsighed mod den allerhøjestes Bud i enkelte Lande og hos enkelte Personer vilde Dommeren give en Forsmag paa og forberede den store Afregning ved Tidernes Ende, naar hele Verden skal stævnes for hans Domstol. Ild er den strenge Retfærdigheds Symbol og Element og Redskab. Ild udskiller, Ild fortærer, Ild lutrer. Ingen kan unddrage sig den. Den griber Hedningerne, som ved deres egen Skyld ikke naaede til Erkendelse af den ene sande Gud. Den faar fat i Jøderne, der nok kendte Gud og hans Evangelium, men blev forhærdet i Vantro og Ulydighed; og den søger og finder ogsaa de Kristne, som forsømt og forsmaaede ved deres Bekendelse og Livsførelse at svare til den Sandhed, Gud har aabenbaret i Jesus Kristus.

Ilden kundgør

Ilden har imidlertid endnu en anden Bestemmelse. Sammen med andre Skabninger skal den kund-

gøre *Kristi Herskermagt og Mæjstæt*. Skriften siger flere Gange, at Herren »skal komme med stor Magt og Herlighed«. Det er hans egen og Faderens Herlighed, som saaledes aabenbares. Forbi er den Tid, da han i Ringhed kom til vor Jord som Frelser. Nu kan der kun være Tale om en Herlighed, som er saa stor, at den overgaar alt, hvad vi ellers kender, siden han jo nu skal være hele Verdens Dommer. Ligesom han paa sin Himmelfartsdag med sit herliggjorte Legeme af en Sky blev hævet op imod Himlen, saaledes skal han nu vende tilbage paa Himlens Skyer. De skal være hans Pryd, hans synlige Trone og Kendetegn paa hans Guddoms-vælde.

Desuden skal han være *omgivet af de hellige Engles store Skarer*. De skal danne hans Følge i Verdenshistoriens største Øjeblik, og de bliver sendt ud som hans Tjenere og Redskaber, naar han kalder de døde frem af deres Grave, giver dem Livet tilbage og samler dem omkring sin Trone.

Domsbasunen

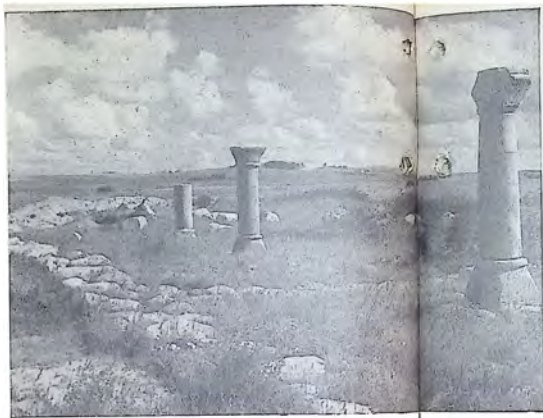
Det Nye Testamente giver nogle Enkeltheder om den Maade, hvorpaa Englene forretter deres Tjeneste. Herren selv bemærker, at han vil sende sine Engle ud med *mægtig Basunklang*, og de skal samle hans udvalgte sammen fra de fire Verdenshjørner og fra Himlens yderste Grænser. (Mt. 24, 31.) Kristi Apostel, den hellige Paulus, tilføjer, at naar de døde opstaar uforkrænkelige, da sker det » i et Nu, i et Øjeblik, naar den sidste Basun lyder«. (1. Kor. 15, 52.) »Herren selv stiger ned fra Himlen, og saa skal der lyde en Befaling, en Ærkeengels Røst og Guds Basun.« (1. Tess. 4, 15.)

Naar man læser dette, spørger man ganske uvilkaarligt: Hvad menes der egentlig med Basunens Klang? — Det maa jo være et ydre Tegn, som kan opfattes af Menneskets Sanser. Det maa være et Redskab, som Guds Almagt benytter, naar den genopvækker de døde. Der var dem, der mente, at Basunens Klang var Kristi egen Stemme, fordi der staar i Johannes' Evangelium (5, 28), at »alle de, som er i Gravene, skal høre den«. Men den Forklaring er næppe rigtig, fordi Paulus skelner mellem Herrens Befaling, Ærkeengels Røst og Guds Basun. Det mægtige Signal bliver uden Tvivl givet af en eller flere Engle. Dette fremgaar af Herrens og Apostlens Ord og bekræftes af det, der er sagt i Johannes Aabenbaring om den syvende Basun, som blæses af en Engel. (10, 7. 11, 15. 18.) Hvilken Engel det er, kan vi ikke afgøre. Men vi kan godt se, hvilken Harmoni, der hersker i Guds Verden og i

(Stultes Side 183)

Æbelholt

I de Tider, vi oplever, lægger man ikke Planer paa længere Sigt. Hvem véd, hvordan vi har det til Sommer, eller blot om en Uge eller i Morgen? Vore Sommerferieplaner tager sig højt løselige ud. Og hvad med vore to særlige traditionelle Valfarter — til Haraldsted og til Æbelholt? Hvis Trafikforholdene til Sommer er som i Dag eller endnu ringere, vil det jo omtrent være en umoralsk Handling at opfordre Katolikker til at købe Togbillet til henholdsvis Ringsted og Hillerød for derfra at begive sig til Valfartens Maa. Og maaske der ingen Tog er. Men mon ikke man alligevel skal søge at gennemføre Valfarten. Valfarter er ældre end Tog og Rutebiler, de middelalderlige Befordringsmuligheder var ikke bedre end vore. Vi har da Cykler med eller uden Gummi. Saa lad os regne med at holde Valfart uden Hensyn til Besværlighederne, eller lad disse Besværligheder netop lære os, at vi i Aar har ekstra megen Anledning til at gaa paa Valfart.

Den lille Bog om Æbelholt Kloster (Nyt Nordisk Forlag, Kr. 5,00) bør gøre os særlig ivrige til at buske den særlige Valfart til hellig Abbed Vilhelms Klosterrii. Den nydelige, gennemillustrerede Bog gør det gamle Kloster og dets Beboere overmaade levende for Læserne. Først skriver Arkitekt C. G. Schultz, Nationalmuseet, om de gamle Klosterbygninger og Udgravningen af dem. Det er et gedigent Stykke arkæologisk Detektivarbejde, der ad ofte meget magre Spor faar Fortiden til at genopstaa. Det lykkes bl. a. Arkitekten at paavise, at Æbelholt var forud for sin Tid paa flere Maader. Den franskkødte Abbed indførte moderne Bekvemmeligheder, som man hidtil havde klarert sig foruden i det plumpere Nord. Gang paa Gang i sin Skildring vender Arkitekt Schultz tilbage til Fundet af en lille Nødtørftbygning, som dengang var en Nyhed i Danmark. Ogsaa om den Kilde, der omtales i Skildringerne af Abbed Vilhelms Levned, har Arkitekten interessante Oplysninger.

I Bogens midterste Kapitel fortæller Medicinalhistorikeren Vilhelm Møller-Christensen om Æbelholt Kloster som Valfartsted, Poliklinik og Hospital. Især er det de mirakuløse Helbredelser, han fortæller om. Undersøgelserne af Skeletfundene er endnu ikke saa vidt fremskredne, at en endelig Be-

retning om deres Resultater kan gives, men det er allerede tydeligt, at der maa have været drevel et egenligt Hospitalsarbejde ved Klosteret.

Til sidst og bestemt ikke mindst skriver Overlæge Paul J. Reiter om selve den hellige Vilhelms Personlighed. Det er ikke blot fængslende Historiekrivning, men et blæn-

Efterretningerne om den paa Vestfronten gaar ud i at allierede Styrker efter at have fortaget Slette, der omfatter ind paa den nordlige Landskaberne Willen, Oldenburg og Hannover. Adskillige uoplads, har en nær Tilnknytning til disse Perioder i Danmarks Historie, men vi vil blot gribe et enkelt af disse Navne: Osnabrück, den gamle Bispedstæd, der skulde betyde en stor Betydning for Danmark efter 1849, og hvis Rituale vil pletter den Dag i Dag.

I 1544 — altsaa fire Hundrede Aar Aar siden — dannede den sidste katolske Biskop af Roskilde, Christian Rannov, og der skulde nu gaa over til Aarhundredet, inden der skulde sættes en katolsk Kirke i Danmark. Det var i August Foden paa dansk Biskop af Osnabrück, 1859, at den nye Biskop af Osnabrück, Dr. Paulus Melchers, der tillige blev dansk Provikar for klemte Posten i Danmark — uflagde sit første Besøg i København. I September 1865 — i Tugthørens Konsekrationen — foretog Biskop Melchers og skønnede ved at Sel. Ansgars Rens og samme Løjlighehed som den Ansgar-Relikvi, der idag opbevares i det smukke Sct. Ansgars Skrin i København. Det var ogsaa

retning om deres Resultater kan gives, men det er allerede tydeligt, at der maa have været drevel et egenligt Hospitalsarbejde ved Klosteret.

Til sidst og bestemt ikke mindst skriver Overlæge Paul J. Reiter om selve den hellige Vilhelms Personlighed. Det er ikke blot fængslende Historiekrivning, men et blæn-

denne dygtigt udført Rids af en stor Karakter. Naar Bogen engang er udsolgt, gør Overlæge Reiter Mindet om denne franskdanske Helgen en god Tjeneste ved at udsende sin lille Afhandling særskilt og til en billig Penge. Det er god moderne Hagiografi, udført af en virkelig Kunstner og en fin Sjmælekender.

L. H.

I Krigszonen:

Osnabrück

den samme fremragende Kirkefyrsle, der kort Tid efter sin Bispevielse aabnede et Præsteseminarium i sin Residensstad Osnabrück. Ganske vist havde den ny Anstalt til at begynde med kun Plads til syv Alumner, men blandt de syv, der meldte sig til Optagelse, var der ogsaa en ung Diakon, Johannes von Euch, fra Meppen i Westfalen. Aaret efter, i 1860, præselevede Biskop Melchers den unge von Euch og sendte ham kort efter som Vikar til Sct. Ansgars Kirke i København. Her i Danmark skulde den nyvede Præst efter Guds vise Raadslagnng anvende de rige Gaver, som Forsynet havde

udstyret ham med. Johannes von Euch skulde blive Danmarks første katolske Biskop eller Osmvæltningen i 1536.

Osnabrück ligger i en frugtbar Dal ved Wesers Biflod Haase og er idag et Knudepunkt for Jernbanelinierne Rheine-Hanno-

Biskop, Dr. Paulus Melchers

Domkirken i Osnabrück

ver og Münster-Bremen. Byen har omkring 90,000 Indbyggere, af hvilke de to Trediedele er Protestanter. I den gamle Bydel findes for Størstedelen kun smaa, krumme Gader med mange smukke, gamle Bygninger, og paa en aaben Plads mellem dette Virvar af Huse knejser den imponerende katolske Domkirke, der er rejst i første Halvdel af 12. Aarhundrede; selve Bispe-sædet oprettedes imidlertid allerede i 772. Indtil for faa Aar siden fandtes der i Osnabrück foruden Præsteseminoriel tillige et katolsk Lærerseminarium som flere andre katolske Opdragelsesinstitutioner. U. E. O.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(8)

Man siger, at Søroverne blev saa forfærdede, at de ikke gjorde noget Forsøg paa at gribe ham. Man siger ogsaa, at da han bar Statuen bort i sine forbrændte Arme, hørte han Guds Moders Stemme; hun lovede ham, at saa længe der endnu var nogen af Trelant-Familien i Live, saa længe skulde der ogsaa til Stagedighed være en Præst i Familien. Men hvordan det nu end forholder sig med dette Løfte, saa er det dog et Faktum, at der aldrig i Mandts Minde har været noget Tidspunkt, hvor der ikke var en Præst, der bar Trelant-Navnet.

Min Fader blev derfor hjertens glad, da jeg som 9-aarig fortalte ham, at jeg følte mig kaldet til at træde ind i Benediktinerenes Orden. Han gav mig straks Lov til at rejse til Abbediet her, og jeg blev meget lykkelig i Klostret. Men det blev vanskelige Tider. Biskoppen af Exeter blev Skismatiker, og Abbeden maatte derfor ansøge Paven om Tilladelse til at ordinere sine egne Munke. Derfor blev jeg 27 Aar, før det Tidspunkt kom, hvor jeg kunde blive ordineret.

Min Præstevielse skulde finde Sted d. 15. August, og omtrent en Maaned før sluttede mine 2 Brødre sig til Humphrey Arundells Hær, da han marcherede ind i Devon for ved Sværdenes Hjælp at gengive vor hellige Religion dens Rettigheder. Det var den 12. August — hvis jeg da ikke husker fejl — at der kom Budskab fra min Fader om, at begge mine Brødre var faldet, da Arundell indtog Launceston. Jeg erindrer, at jeg gik ude i Haven ude af mig selv af Sorg over, at der nu kun var mig tilbage, paa hvem Guds Moders Spaadom kunde opfyldes. Bagefter gik jeg ind i Kapellet for at minde hende om, »at man aldrig har hørt, at den, der tager sin Tilflugt til hende, er blevet forladt«. Hvad der siden er sket, har jeg ingensomhelst Begreb om, førend jeg vaagnede op her, og P. Subprior plejede mig. Saa fandt jeg en Dag den gamle Breviarbog her paa mit Bord, og De fortalte mig, at jeg havde slumret i 400 Aar. Er der mon ingen Mulighed for at bringe Sammenhæng mellem de to Afsnit af mit Liv?»

Abbeden drejede sig lidt og flyttede sit Blik fra den unge Munks Ansigt til den smukke Tusmarke-Himmel. Saa begyndte han langsomt:

»De skulde have været præstevi-

et den 15. August, og Guds Moders Løfte til Dem vilde være blevet opfyldt. Men den 6. August blev Cornwall-Folkene slaaget ved St. Mary's Clyst. Det ser ud til, at de fleste fra St. Brioc By er blevet dræbt dér, for den 12. kom nogle af de faa overlevende til Abbeden her og fortalte om Kampens Udfald, og en Skare af Kongens Mænd var paa Jagt efter dem. Dette slutter vi af et Dokument, vi fandt i Deres Grav; der staar nemlig, at Soldaterne rykkede frem mod Abbediet; derfor maatte man flygte til Long Island. Nu forholder det sig imidlertid saadan, at Slaget ved Exeter først fandt Sted den 17. og den afgørende Kamp ved Sampford Courtney omtrent samtidig. Først efter det Tidspunkt trak Cornwall-Mændene sig tilbage til Launceston. Saa St. Brioc-Hæren maa have lavet en separat Tilbage-trækning, og kun en mindre Del af den store Armé har forfulgt den. I disse bevægede Dage maa De være blevet syg, og kort efter er De faldet hen i Bevidstløshed. Dokumentet fortæller nemlig, at De blev begravet i stor Hast, fordi Kommunitetet øjeblikkelig maatte forlade Klostret. Og man ved, at Munkene drog til Long Island, og at Landsbyens Beboere ogsaa flygtede bort. Da de senere vendte tilbage, drog de over til Øen for at bringe Munkene Hjælp. Men de fandt kun Spor af deres Færden derovre og Resterne af sønderslaaede Baade. Det er øjensynlig, at de alle er døde, nogle af Sult og andre ved Drukning. Hvis De selv havde været rask og stærk og var fulgt med til Øen, vilde De aldrig være blevet præsteviet. Men Guds Moder svigter ikke sit Ord; derfor sendte hun Dem en Søvn, som varede indtil Deres egne Brødre kom tilbage og vækkede Dem. Nu mangler vi blot det at sørge for, at Marias Løfte til Dem bliver opfyldt.«

Der blev fuldstændig Tavshed i Værelset, da Abbeden havde endt sin Tale. Først efter 5 Minutters Forløb drejede den unge Munk sig om imod ham og sagde:

»Pater Abbed, jeg har ondt ved at holde sammen paa det hele. Min Forstand fører en fortvivlet Kamp for at kunne forbinde de to Afsnit af min Tilværelse. Vi De have Taalmodighed med mig, mens jeg giver mig i Lag med den Fortælling, jeg har hørt i Aften? Saa lover jeg Dem at prøve at glemme

det forgangne og leve i det nuværende. Kun Gud selv er mægtig nok til paa rette Maade at gengælde Dem og mine Medbrødre alt det gode, De har gjort imod mig!«

Abbeden rejste sig i Tavshed, og i Tavshed knælede Br. Petroc ned for at faa hans Velsignelse. I Korridoren uden for vandrede Subprioreren frem og tilbage; han ventede angst paa at faa at vide, hvordan hans Patient havde klareret at høre de saa nødvendige Oplysninger.

»Han tog det saa godt,« forsikrede Abbeden ham, »og han er ganske rolig og naturlig nu. Der er ikke Tvivl om, at han maa have en sjælden stærk Karakter. Hvis jeg var Dem, saa vilde jeg lade ham være i Fred i Aften. Gaar han ikke i Seng, saa er der dog ingen større Skæle sket. Han kæmper for at prøve paa at danne et Hele ud af sin forgangne og nuværende Tilværelse. Førend det er lykkedes for ham, kan vi ikke naa nogen Vegne med ham. Gud være lovet, at det er et ungt Menneske med Elisabethtidens stærke og sunde Nerver, der skal klare denne vanskelige og ejendommelige Sag. Det 20. Aarhundredes svage Neurasthenikere vilde forlængst have maattet melde pas.«

»Jeg er villig til at gaa med til hans »elizabethanske« Nerver,« svarede Subprioreren en Smule tørt, »men hans Hjerte stammer ogsaa fra den Tid. Og et Hjerte, der er næsten 400 Aar gammelt, taaler ikke alt for megen Uro. Men hvis han er rolig til Sinds nu, saa vil han vel sagtens ikke komme noget til i Aften, og jeg vil ikke forstyrre ham, saa at han muligvis gaar Glip af den Hjælp til Helbredelse, der ligger i, at han har faaet Klarhed paa Tingene.«

Og han fulgte bag efter sin Overordnede ned ad Trapperne til Completorium.

V KAPITEL

Broder Petroc holdt sig i sin Celle i et Par Dage efter sin Samtale med Abbeden. Men en Formiddag sagde han pludselig til Lægbroderen, som kom for at hente hans Morgenbakke:

»Vil De være af den Godhed at vise mig ned til Pater Abbedens Værelse? Jeg vilde gerne tale med ham.«

Broderen førte ham ned ad Trapperne til Abbedens Værelse og gav ham Besked paa at banke paa Døren og vente paa Svar. Der var ingen Besøgende hos Abbeden, saa Br. Petroc kunde straks træde ind. Han gik lige hen til sin foresatte, knælede ved Siden af ham og sagde:

»Det forgangne er nu begravet, og jeg er rede til at leve i Nutiden.«

(Fortsættes)

BØGER

Jesu Kristi Levned

Tegning af Birgitte West til
Ricciottis Bog

Det er ikke til at tro, naar man tager den næsten 1000-sidige Oversættelse af Guiseppa Ricciotti: »Jesu Kristi Levned« i sin Haand, at vi virkelig er langt inde i det sjette Krigsjaar. Saa godt Papir, saa ypperlige Illustrationer, saa upaaklageligt Tryk. At Forlaget trykker 5000 Eksemplarer af en saa stor Bog, der nødvendigvis maa blive dyr for Køberne, er ogsaa særdeles glædeligt, for det vil sige, at dette videnskabelige Værk af en Katolik ventes læst af talrige Protestanter, saaledes som ogsaa Oversætteren, Pastor Schindler, haaber i sit store Forord til Bogen.

Ricciottis Bog er samtidig en Videnskabsmands og en Kunstners, og Sproget er levende og stærkt bevæget. Det er paa én Gang en Bog til ægte Opbyggelse, alsidig Oplysning og tungtbevæbnet Forsvar mod den selvglade negative Bibelkritik. Den vi i et af vore første Numre blive gjort til Genstand for en fyldig Omtale af Pastor Steph. Wevers, der selv i saa høj en Grad forener et videnskabeligt Kendskab til Bibelen med en levende Fremstillingsform.

Musikkens Mestres

Ejnar Jacobsen og Vagn Kappel: *Musikkens Mestres*. Udenlandske Komponister (Gjellerup).

Der har uden Tvivl ligget de allerbedste Hensigter bag Tanken med *Musikkens Mestres*, og naar Resultatet saa alligevel ikke er blevet

helt saa godt, som det burde have været, er det kun saa meget des beklageligere, idet der netop er Behov for en Bog af den Art, som den foreliggende tilstræber. »Der findes sikkert en stor Kreds af Mennesker, som gerne vil skaffe sig en menneskelig og musikalsk Baggrund for Forstaaelse af den meget forskelligartede Musik, de hører i Koncertsalen, paa Grammofoonplader, gennem Radioen eller maaske selv dyrker som Musikamatører, men som ikke har Tid eller

Lejlighed til at arbejde sig gennem de mere »fagligt« orienterede, elementære Musikbøger« (Forordet). Det er denne Kategori af Mennesker, som Bogen tager Sigte paa, og det er blevet en omfattende, men alligevel kortfattet Musikhistorie paa smaa 500 Sider, inddelt i over-skuelige Afsnit og grupperet omkring de store Navne. Desværre skæmmes Bogen imidlertid af adskillige Unøjagtigheder, Fejltagelser (?) og Trykfeji, der forringer (Sluttes Side 182)

Katolsk Ungdoms Sang

Mel.: Vi elsker vort Land...

*Med Livskraft og Mod
og med Viljer af Staal
i den gryende Dag vil vi gaa til vort Virke.
Det skal være vort Maal
gennem Aarenes Flod
at genvinde vort Land for vor hellige Kirke.
Vi yder hver Dag, hvad vi evner og mægter,
og giver ej tabt, dersom Plads man os nægter.
Med Guds skærmende Magt
og med Livet i Pagt
vil vi kæmpe med Ungdommens Ret for de kommende Slægter.*

*Med grundfæstet Tro
paa Forjættelsens Ord
paa en Klippe vi staar i en vaklende Verden.
Over dybeste Fjord
vil vi bygge en Bro
ud til Menneskeslægten, dens Higen og Færden.
Vi jubler det ud, hvad i Kirken vi ejer
af Glæde og Kraft, som jo intet opvejer. —
Og vi vil, og vi kan
igenvinde vort Land!
Over blomstrende Vang vil vi føre Guds Scepter til Sejer.*

*Med lysende Haab
vil vi løfte vort Sind
og en jublende Hyldest til Livet udbringe.
Med den susende Vind,
der skal bære vort Raab,
bringes Bud over Landet paa skærmende Vinge.
Hvor Livet er skønt, naar vi evner at bede
og altid til reneste Glæder er rede. —
Det er Ungdommens Sag
i den solfyldte Dag
ret at sprede Guds Lys i de trangeste Kroge hernede.*

*Med Kærligheds Ild
vil vi tænde en Brand,
der fortærer hver Sorg og hver nagende Smerte.
Med det største Guds Bud
Giv os Held, Sankte Knud,
til at vinde hver higende Menneskehjerte!
Mod lysende Maal gennem Livet vi træde
og tager med Tak mod hver Sorg og hver Glæde. —
Thi ved Gry som ved Kvæld
rinder Livskildens Væld,
og til Menneskeslægterne strømmer Velsignelsens Væde.*

C. Mønnike,
Kriminalassistent.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

April:

8. S. *Hvide Søndag* (575—40). (hvid)
9. M. *JOMFRU MARIAS BEBUDDELSE* (858—91); Præf. (524).
10. Ti. † *Feria* (575—40); 2. Bøn: (hvid) Gudsmoder [(90)], 3. Bøn: For Kirken eller For Paven [(123, 122)], 4. Bøn*).
11. O. *St. Leo den Store* (873); (hvid) 2. Bøn*); Apostlenes Præf. (524).
12. T. † *Feria* (575—40); som (hvid) Tirsdag.
13. F. † *St. Hermenegild* (873); 2., (rød) 3. og 4. Bøn som Tirsdag.
14. L. *St. Justinus* (874); 2. Bøn: (rød) *St. Tiburtius, St. Valerian og St. Maximus, 3. Bøn**).
15. S. *2. Søndag e. Paaske.*

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

I Paasketiden tilføjes 2 Alleluja til Introitus og 1 Alleluja til Offeratorium og Kommuniionsvers, hvor det mangler.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses hver Dag Paaskestens Præfation (518).

Giv os, beder vi dig, almægtige Gud, at vi, som har fejret Paaskestens Fest, ved din Naade maa kunne fastholde den i Vandel og Liv.

Hvide Søndag, Kirkebøn.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarhavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12, Lørdag undtaget Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Fra Katastrofen paa Frederiksberg

Vi skrev i sidste Uge, at Pater Groteclaus var til Stede ved Katastrofen paa Frederiksberg og gav de smaa Førstekommunikanter Generalabsolutionen. I Virkeligheden var det samtlige Børn og voksne, der straks efter den første Bombes Fald modtog Absolutionen, efter at alle i en kort Bøn havde bedt Gud om Barmhjertighed. Og da siden de saarede blev bragt til Ambulancerne, blev Pateren paa Ulykkesstedet og gik fra Baare til Baare og gav hver enkelt af de kvæstede Absolutionen.

Et Sammenstød af tilsyneladende Tilfældigheder var Skyld i, at Pateren netop var paa Skolen i Katastrofeøjeblikket. Midt i al Sorgen takker mange Forældre for denne Forsynstanke.

Indsamlingen til Feriehjemmene

Hjertelig Tak for de hidtil modtagne Gaver. Vi har til Feriehjemmene modtaget en stor Mængde Rationeringsmærker (desværre naturligvis kun et Par enkelte Smør- og Sukkermærker). Men vi vil bede vore Velgørere ogsaa huske Børnene med Mærker fra det nye Kvartal.

Af kontante Bidrag har vi hidtil modtaget: Anonym 5 Kr., I. L. 100 Kr., P. A. 5 Kr., ialt 110 Kr. I Fjor naaede vi et Par Tusind Kroner, og der blev god Brug for hver eneste Krone. I Aar kan det være, at vi maa sende Børnene paa Landet ekstra billigt, saaledes som det har været drøftet i Aviserne. I Aar har vi desuden Børn, der efter at have oplevet den forfærdelige Katastrofe paa Frederiksberg, trænger haardere end nogensinde til at komme til Kræfter i sunde sommerlige Omgivelser. Derfor er det vort Haab, at vore Trosfællers og andre gode Børnevenners Offervillighed maa følge Tropp med den særlig store Trang, saa at vi kan udnytte vore Feriehjem til det yderste.

Alle Gaver modtages med Tak af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Musikkens Mestre

(fortsat fra Side 181)

Bogens Værd; thi selv om man skriver populært, maa Indholdet dog alligevel være uangribeligt.

Men trods alt vil Bogen dog maaske alligevel vise sig at have en Mission, hvor den f. Eks. kommer til at staa ved Siden af et Radioapparat eller tjener en »læg« Musiklærer som Vejleder; man maa jo ikke helt overse dens positive Sider paa Grund af dens (desværre iøjnefaldende) negative. Enkelte Afsnit er endog behandlet baade dygtigt og meget fint, og Bogen vil — takket være dens Illustrationer, dens Navne-, Emne- og Sagsregistre — kunne hjælpe en stor Kreds af Mennesker til at identificere, lokalisere og dermed fastholde, hvad de har hørt, men som sagt ... Der er sikkert nedlagt et ikke ringe Arbejde i Bogen, og lad os haabe, at Forfatterne har høstet Erfaringer med de udenlandske Komponister, saaledes at Bogen om de danske Komponister — dersom den kommer, og der er vist ikke mindre Behov for den — maa vise sig at være »lydefri«.

J. B.

Mindeblad om Trosbekræftelsen

Et lille Mindeblad paa 4 Sider er blevet trykt paa nogle Præsters Opfordring. Det indeholder Trosbekræftelsens Ceremonier og har Plads til, at Sognepræsten kan skrive de unges Navne og Datoen for Ungdomsfesten. Det lille Blad er smykket med en Vignet. Andre Præster, som maatte ønske det, kan portofrit faa tilsendt Mindeblade for en Pris af 5 Øre pr. Stk. ved Henvendelse til Katolsk Pastorat, Frederikssundsvej 225, København Brh. (Bella 1700).

BROCHURER
KATALOGER
PRISLISTER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Menneskesønnens Tegn

(fortsat fra Side 177)

hans Gerninger. Ligesom nemlig i det Gamle Testamente vigtige Begivenheder skulde kundgøres ved vældige Stød i Horn, — et Eksempel er Guds Aabenbaring og Lovgivning paa Sinai Bjerget, saaledes skal ogsaa Verdenshistoriens sidste Akt bekendtgøres ved Engles Basun. »Stød i Horn paa Sion, blæs Alarm paa mit hellige Bjerg. Alle i Landet skal bæve. Thi Herrens Dag, den kommer, siger Gud hos Profeten Joel. (2, 1.)

Men hvornaar skal vi saa høre denne Basun? Ja, dette Spørgsmaal: Hvornaar? melder sig stadig paany. Lad os da tage det op og gøre det til Genstand for en grundig Undersøgelse i den næste Artikel. *F. K.*

Et Votivalter

til Maria den stedsevarende Hjælp

Naar vi for ti Aar siden had i Allehelgenslitaniet: Fra Pest, Hungersnød og Krig, frels os o Herre!, var det nærmest en Bøn af Vane. I Dag er den ganske anderledes aktuel, thi tusinde Bekymringer for os selv, for vore kære, for Folk og Land fylder vort Sind. I denne dybe Nød gælder det mere end ellers om at opløfte Sjælen til Gud, og nogle Kongregationister har sat sig for at opfordre dertil paa særlig Maade. *Vi vil i Sct. Annæ Kirke ved hele Menighedens Hjælp, og hvem der ellers maatte ønske at slutte sig dertil, snarest muligt rejse et Mariaalter som et Votivalter, som en Bøn i Sten, et synligt Udtryk for vor Tids Tillid til Gud, vor Tillid ogsaa til Maria, den stedsevarende Hjælps Forbøn.* I dette Øjemed forpligter enhver, der ønsker at være med til denne Aktion, sig til: 1. Hver Dag indtil den 31.

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

THERESE

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

Maj at bede en Bøn om snarlig og retfærdig Fred. — 2. At deltage i en Fredsnovene i Forbindelse med de første ni Majandagter og at deltage i en Fælleskommunion paa Kristi Himmelfartsdag d. 10. Maj. — 3. At tegne sig for et Beløb efter Evne paa en Liste over Gaver til at rejse Mariaalteret for. Denne Liste skal nedlægges i Mariaalteret og en Inskription paa selve Altertavlen skal meddele Alterets Tilblivelse. Det paatænkes ogsaa at støtte Sagen ved en Bortlodning. Hvem der ellers vil være med til denne Aktion, som har Hs. Exc. Biskoppens Billigelse, kan sende sit Brev og sin Gave til Pater P. D. Steidl, Pater Freitag eller en anden af Sct. Annæ Kirkes Præster (Hans Bogbinders Allé 2. Giro 4198).

St. Ansgars Kirke

Hvide Søndag. Kl. 7 og 8 stille Messe. Kl. 10 Børnemesse og Førstekommunion. Kl. 17 Andagt for Børn.

St. Mariæ Kirke

Hvide Søndag. Kl. 9 Messe med Førstekommunion. Kl. 11,30 stille Messe. Onsdag Kl. 19,30 Kongr. for Damer.

Jesu Hjerter Kirke

Hvide Søndag. Kl. 8,30 Fælleskommunion for de mandl. Kongr. Kl. 10 Børnemesse med Førstekommunion.

Sakramentskirken

Hvide Søndag. Kl. 8 stille Messe. Kl. 10 Messe med Førstekommunion. Kl. 17 Andagt.

St. Andreas Kirke

Hvide Søndag. Kl. 8 og 11,15 Messe. Kl. 9,15 Messe med Førstekommunion.

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders

Nykøbing F. Tlf. 626, 945

Leverandør til kat. Institutioner

St. Therese Kirke

Hvide Søndag. Kl. 8,30 Messe m. Førstekommunion.

St. Knud Lavards Kirke

Hvide Søndag. Kl. 7,30 stille Messe. Kl. 8,30 Børnenes Førstekommunion. Kl. 10 Højmesse.

St. Antoni Kirke

Hvide Søndag. Kl. 9 Messe og Førstekommunion. Kl. 11 stille Messe.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsdag den 10. April Kl. 19 pr. Møde.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 14. April Kl. 19 pr. Generalforsamling med Bestyrelsesvalg. Vi opfordrer derfor indtrængende vore Medlemmer til at møde op. Husk: ogsaa dit Kryds er afgørende.

Det praktiske Arrangement: Gruppe III.

Elisabethforeningens Basar

som blev aflyst Palmesøndag, afholdes Søndag den 15. April fra Kl. 9—18 og Mandag den 16. April fra Kl. 10—15 i Lokalet, Bredgade 67, 2. o. G.

Det er vort Haab, at vore gode, trofaste Venner ogsaa iaar giver Møde. *Styrelsen.*

Sygeplejerske-Forbundet

Messe paa St. Josefs Hospital Onsdag den 11. April Kl. 8.

Messen læses for katolske danske Sygeplejersker.

De af Medlemmerne, der ønsker Emblem, bedes meddele dette til Formanden, Frk. Gerda Møller (Eva 197 bedst Kl. 8—10) eller Frk. Cawa, St. Josefs Hospital, senest den 6. April.

Havearbejde udføres

Nyanlæg og Vedligeholdelse

E. Palbom

Knud Lavardsvej 6 . Lyngby . Tlf. Lyngby 2935

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital		C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenøvejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203	
Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“			Aabenraa
Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	
Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus			
N. P. Pedersen <i>Snedkermester</i> Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42	Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer	
KOLDING Slagterludsalg Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik	ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter	ESBJERG Kontantforretningen M. R. Jørgensen Kongensgade 25-27 Alt i Sengestyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	
Næstved			
T. A. Meding's Tømmerhandel A/S Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler	C. Mortensen Murermester Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital	
Evald Nielsen Malermester Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital	
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	<i>Ledig</i>	

Katolsk Ugeblad

15. April 1945
93. Aargang
Nr. 15

Vore Skoler

St. Stephàn i Wien

Breve fra deres Tanter

Medier og Universitet

Udregningen af
Dommedag

Medier og Universitet

Nogle Universitetslærere har anstillet Eksperimenter med et berømt kvindeligt »Medium« og er naaet til det Resultat, at almindelig kendte mekaniske Kræfter er tilstrækkelige til at forklare de Fænomener, som viser sig ved hendes Seancer.

Det er kun naturligt, at Mennesker gerne vil løfte Sløret, der skjuler den oversanselige Verden. Den rene Materialisme tilfredsstiller ikke i det lange Løb et eneste Menneske. I vore Glæder saavel som vore Sorger forstaar vi, at vor Bedømmelse af alle Tildragelser i vort Liv er afhængig af, hvilke Kræfter, der dølger sig bag Sløret. Vi er bristefærdige af Spørgsmaal, som Sansernes Verden ikke kan give Svar paa.

Det er da ogsaa kun naturligt, at mange melder sig som Indehavere af de Svar, vi søger. At mange fortæller os, hvordan de kan løfte Sløret. Men os Katolikker forekommer det trist at se, hvor vulgære og banale de »oversanselige« Ting er, som besnærer en forbavsende Mængde Mennesker. Os forekommer det, at de fleste af disse Ting overhovedet ikke er højtidelige Eksperimenter værd. Hvis de »Budskaber« og mærkelige Fænomener, som giver sig ud for at stamme fra oversanselige Kilder, virkelig var værd at høre eller se paa, vilde der ogsaa være Grund

til at undersøge, om de er, hvad de giver sig ud for at være. Men naar de som oftest er ganske uden Interesse, naar Budskabernes Kvalitet er larvelig og Fænomenernes Indhold er pur Banalitet, saa er nærmere Undersøgelse ganske overflødig.

Kirken kender særdeles meget til oversanselige Tildragelser. Dens Modstandere beskylder den tilmed for Lettroenhed. Men Kirken ser dog i hvert Fald altid først paa Indholdet af de Fænomener, der siges at være overnaturlige. Og er Indholdet i Strid med, hvad sikre Erkendelseskilder lærer os om dette Liv eller det hinsidige, eller hvis det blot er Pjæt og Tomhed, saa er Sagen i Kirkens Øjne afgjort. Kun hvis Fænomenerne indeholder eller bekræfter en Lære, som virkelig kan paakalde Interesse, gaar Kirken over til en Undersøgelse.

Dermed være ikke sagt, at Universitetet gør galt i at anstille Eksperimenter i en saadan Sag. Forholdene kan ligge saaledes, at det er klogt at bevise Ting, som ikke burde trænge til Bevis. Naar selv en Række dygtige og ansete Mænd lader sig blænde af Fænomenernes tilsyneladende Uforklarhed, saa de ikke hæfter sig ved deres totale Ligegyldighed eller Barnagtighed, kan det være rigtigt at tage dem op til Undersøgelse.

Trist er det bare, hvis en saadan Undersøgelses nødvendigvis negative Resultat giver Materialismen Vind i Sejlene. For Materialismen er en sløj Filosofi og ikke egnet til at fremme sand Videnskabs Aabenhed overfor Tilværelsen. Om saa ogsaa de fleste Tilbud, der kommer paa Menneskeaadens Efterspørgsel efter Svar paa de Spørgsmaal, Sanserne ikke besvarer, skulde vise sig at være uden Værdi, er det nødvendigt at forblive aabne overfor Muligheden af Svar, der virkelig tilfredsstiller.

Lige saa nødvendigt er det, at man gør sig et andet Forhold klart. Selv om man finder Fænomener, man maa tilskrive overnaturlige Aarsager, er det ikke dermed sagt, at de lærer os Sandheden om Verden her eller hinsid. Ikke all, hvad der bliver sagt os af Mennesker er Sandhed; nogle søger tværtimod at narre os med Løgn. Og ingen garanterer os, at de oversanselige Kræfter nødvendigvis er i Sandhedens og ikke i Løgnens Tjeneste. For at sikre os ikke at blive bedragede i vor Sandhedssøgen, maa vi »prøve Aanderne« ved Hjælp af de naturlige og overnaturlige Sandheder, vi ad anden og sikker Vej har erhvervet os. Hvilket til syvende og sidst vil sige, at det højeste, de oversanselige Fænomener kan yde os, er Bekræftelse paa, hvad Fornuft og Aabenbaring forud har lært os.

L. H.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Køb hos vore Annoncører

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Ludvig Rasmussen

Glarmester
I. P. Petersens Eftfl.
Lindegaardsv. 34, Charl. Ord. 293

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Gør Deres Indkøb hos M. Niensens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120 København Ø.

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnevej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Ledig

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejrøgade 15
Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Mariæ Sogn

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

AALBORG

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

HORISONTEN RUNDT

Vore Skoler

I Ugen efter Paaske kunde Overlærerinden ved den ødelagte Jeanne d'Arc Skole sende Elevernes Hjem en Meddelelse om Undervisningens Fortsættelse. Ved Imødekommenhed fra Skoleautoriteternes Side er nogle enkelte Klasseværelser i den gamle Skole, Kochsvej 36, stillet til Raadighed. Her vil Mellem-skole og Realklasse, delt i Formiddags- og Eftermiddagshold, kunne undervises indtil Sommerferien.

Underskolen kan derimod i Øjeblikket ikke genoptage Undervisningen. En Del af Børnene er dog allerede begyndt i den franske Skole paa Østerbro, hvis Underskole for Tiden huses Strandvej 91, og andre har faaet Plads i Central-skolen, Nørrebrogade 27. Antagelig vil endnu mange Børn kunne anbringes disse Steder.

Som nævnt har den franske Skole paa Østerbro paa Grund af Forholdene maattet flytte sin Underskole til Søstrenes Noviciatshus paa Strandvejen. Samtidig har Mellem- og Realskolen faaet Plads i de gamle Skolelokaler i Menigheds Ejendom, Bredgade 67 og 69.

Pladsmæssigt er de offentlige Skoler ramt ganske særlig haardt. I Forsøgene paa at finde Lokaler til Erstatning for de beslaglagte Skolebygninger har Skolevæsenet ogsaa hos os mødt Hjælpsomhed. Saaledes har Centralskolen reduceret sin Timeplan lidt og vederlagsfrit stillet samtlige Lokaler til Raadighed for Sjøllandsgades Skole til Undervisning om Eftermiddagen. Ogsaa St. Knuds Skole hjælper en offentlig Skole, ligesom Liobasøstrene paa Jagtvejen laaner deres store Sal ud til nogle Klasser fra Strandvejsskolen.

Endelig bør det nævnes, at den uvise Fremtid gør det paakrævet, at man for alle Tilfældes Skyld holder sig rede til naar som helst at kunne sende et betydeligt Antal Børn ud til vore Feriekolonier. Derfor er det af saa stor Betydning, at mange Katolikker støtter Indsamlingen til Fordel for disse Kolonier. Der kan i Aar blive Brug for væsentlig større Beløb end ellers.

Telefontavle

I Aar er Telefonbogen ikke udkommet. Derfor har vi alle god Brug for en a jour-ført Telefontavle med de vigtigste storkøbenhavnske katolske Telefontavler. En saadan er udkommet i disse Dage og kan faas portofrit tilsendt ved Indsendelse af 25 Øre til Pastor Magnussen, Frederikssundsvej 225, København, Brh.

Breve fra deres Tanter

En Brevveksling, bygget over Ap. Gern. 19. Kap.

*Euippos i Efesus til Vennen
Diphilos i Magnesia*

Kæreste Diph!

Guderne er mig bestandig venlige — jeg har fundet den mest be-daarende, den sødeste og allermest sortøjede ... men lad mig hellere begynde med Begyndelsen. Du ved jo, hvor flittig en ung Mand din Ven er. Jeg indrømmer, at det er, fordi jeg holder af min Bestilling som Sølvsmed. Hvis jeg skulde lave noget andet, Lertøj f. Eks. ligesom du, vilde jeg sikkert være en hel Del mere doven. Jeg ved godt, at ogsaa du frembringer skønne Former, men det Stof, du arbejder med, kan aldrig blive saa stærkt og samtidig saa sølsomt som mit. Naa, men lad mig holde mig til Sagen.

Jeg sad i Butikken en Eftermiddag og arbejdede paa den mest henrivende Halskæde — i Vinløvs Mønster. Naturligvis havde jeg trukket det store Gardin ned, men jeg kunde lige netop se Fødderne paa de forhipasserende. Og hvad andet ser jeg saa end det mest fuldkomne Par smaa Fødder og Ankler, som gik forbi, vendte tilbage og atter gik forbi. Jeg sagde til mig selv: »Det er en, der ikke kan beslutte sig til at banke paa og bede om at se mine Smykker«. Og jeg syntes, at jeg ligefrem var nødt til at hjælpe disse smaa Fødder (som ogsaa var i henrivende Sandaler), og jeg rejste mig, aabnede Døren — og dér var hun! Det var en Jødinde — ja, jeg tilstaar, at det var lidt af et Chok. Men saa fortryllende som et mørkerødt Rosenblad i Solnedgangen.

Jeg bønfaaldt hende om at træde inden for. Hun sagde, at hun bare vilde se paa Tingene og sikkert ikke kunde købe noget. Men ind kom hun da, og da hun saa Halskæden, sagde hun, at der var en gylden Vin over deres Tempel i Jerusalem, og at den maatte ligne min sølverne Vin. Selve denne Tanke var naturligvis latterlig, men Jøderne tror jo nu engang altid, at de er bedre end alle andre, og da jeg fandt hende saa tilbedelsesværdig dejlig, gav jeg Halskæden til hende.

Jeg kan høre dig sige: Hvor det ligner dig! Og det er vel ogsaa rigtigt. Men altsaa, hun klappede i Hænderne og sagde, at hun vilde tage den frem om Natten og se paa den, for hun vilde aldrig lade sin Bedstefader se den ... Hun hedder Lea (saadan udtaler jeg det i hvert Fald) og er Datter af Moses ben Issakhar (eller noget i den Retning). Hun bor hos sin Bedstefar

og en Tante (som er meget fed ... og det er jo temmelig alarmerende, for hvordan vil min Lea se ud, naar hun bliver 50? Du siger vel-sagtens, at det skal jeg ikke bekymre mig om, for saa længe varer min Forelskelse dog ikke. Og du har som sædvanlig ret). De er meget strenge; hun smutter hjemme-fra om Aftenen, naar de ligger paa deres grønne Øre. Med lidt Over-talelse fik jeg hende til at tage ud til det store Gymnasium — det er nemlig i den modsatte Retning af Uldmarkedet, hvor de bor i en af de lurvede smaa Gader, der fører op til Akropolis. Vi gik til »Den røde Hund«, og jeg gav hende Ap-pelsiner, sødet med Honning og styrket med Mynte og med knust Is og nogle Smaakager, og hun lo-vede at komme igen. Det hele er ganske ufarligt! Ikke en Sjal kan have set os! Men det tegner til at blive lidt kostbart, for oprigtig talt gaar Forretningen ikke særlig godt i Øjeblikket, og det er smaat med Kontanter.

Din guddommeligt inspirerede

Eueu.

E. S. Jeg siger dig, hun er ene-staaende!

Diphilos til Euippos

O, du af Guderne forblindede Mand!

Det er nu 10000 Gang, du har skrevet nøjagtigt det samme Brev til mig om den Enestaende, og jeg vil vædde 10 Vinfade mod et eneste paa, at du har glemt hende før Artemisfesten. Men lykkelig er du, at du kan tro paa hver eneste Drøm, der kommer og nikker til dig. Jeg sender dem hurtigst muligt af Sted og holder mig til mit Lertøj, som — Nemesis være takket — gaar godt. Maaske jeg kommer et Løb en af Dagene og hilser paa jer begge to. Hvis jeg tager ind gennem den magnesiske Port, kommer jeg velsagtens gennem hendes Gade for at naa hen til dig i Hovedgaden. Pas paa, at jeg ikke besøger hendes Tante! Din egen Tante er tynd. Tag dig i Agt for de tynde Kvinder — de opdager al-ting!

Din taalmodige Ven *Diph.*

*Melanoïé, Euippos Tante,
til hendes Nevo*

Kære Nevo!

Jeg sender disse Linier med et Bud for at de kan naa dig saa hurtig som muligt. Jeg er meget uro-

lig over at høre, at man ser dig i Selskab med en ung Jødinde, og at du ligefrem kommer med hende paa offentlige Restauranter. Du forstaaer nok, at hverken din Onkel som Byraadssekretær eller jeg, der sommetider synes, at jeg er den eneste ægte Repræsentant for Familiens Traditioner, og lige saa lidt du selv, min Dreng, der skal bane dig en Vej i Livet, har Raad til at bære sig saaledes ad. Vær flink og hold straks op med at gøre disse højst usømmelige Ting.

Din hengivne Tante *Melanoïé*.

Fra Euippos, sendt tilbage med samme Slave

Min kæreste Tante!

Hvor kan du dog sige saadan noget? Det kan ikke have været mig. Jeg skynder mig at sende dig dette Brev med den samme Slave, der bragte mig dit. De kærligste Hilsener. Jeg har forfærdelig travlt.

Euippos.

E. S. Jeg vedlægger et lille Sølv-smykke, som jeg tror, du vil synes om. Er det ikke snart din Fødselsdag?

Fra Melanoïé til Euippos

Kære Nevø!

Tak for Smykket, men jeg lader mig hverken lokke eller afskrække af Smykker. Og hvis du ikke er meget distræt, saa tror jeg nok, du husker, at der er over tre Maaneder til min Fødselsdag. Det nytter ikke at lyve for mig. Opvarteren i Restauranten tænker paa at gifte sig med en Datterdatter af min gamle Barnepige Kallirhunké, og han sagde til hende, at han selv havde serveret for dig, og at du var meget nøjeregnende med Tilberedelsen af Appelsiner, og paa den Maade fik jeg det at vide. Forstaa mig nu vel, min kære Nevø — din Onkel vil simpelthen ikke finde sig i det! Jøderne giver mere Besvær i Ephesos end alle andre Indbyggere tilsammen. Han siger, at der lige er kommet en ny Jøde, som ophidser dem alle til at sætte sig op mod de hellige Guder.

Hvad mig angaar, er det naturligvis vanskeligt for mig i de Kredse, jeg bevæger mig i, at have en Nevø, som er Sølvmed og har en Butik, men jeg siger, at du er Kunstner og ikke arbejder for simpel Vinding og derfor fortjener at opmuntres. Saa du ser, hvor langt jeg strækker mig for din Skyld.

Men din Jødinde er selvfølgelig blasfemisk ligesom alle de andre og forhaaner endogsaa vor Store Gudinde, der under hundrede Navne og gennem utallige Aarhundreder har været vor Bys Hæder og vort Folks Beskytterinde. Og da

alle Jøderne er Rænkesmede og ikke har andre Ønsker end at tjene Penge og at anerkendes af det gode Selskab, kan du være sikker paa, at det er det, ogsaa hun er ude efter. Din Onkel vil ogsaa have, at jeg meget bestemt skal sige til dig, at hvis ikke du øjeblikkelig gør dig fri af dette Forhold, skal du ikke regne med en eneste Obol fra ham. Og saa taler jeg endda slet ikke om den Skam og Foragt, som jeg føler, ved at du viser dig med den unge Kvinde, saaledes som du gør det. Jeg har vist Svaghed ved ikke tit og ofte at tale dig tilrette, men naar det ender med en snavset Jødinde, som vil søge at faa dig til at opgives alle dine Traditioner, ja endogsaa Dyrkelsen af vor Gudinde, saa er jeg nødt til at tale.

Din smertefuldt berørte Tante

Melanoïé.

Euippos til sin Tante

Kære Tante!

Undskyld at jeg maa sige, at mine Kærlighedsaffærer er mine egne og ikke andres. Og undskyld, at jeg ogsaa maa sige, at du har Uret paa alle Punkter. Lea er ikke snavset, og jeg vil ikke have, at nogen skal sige det om hende. Jeg er ogsaa sikker paa, at hendes Bedstefader (som jeg haaber at træffe) er meget rigere end min Onkel og naturligvis ogsaa rigere end jeg. Hvad vor sociale Position angaar, skal du vide, at Jøderne er meget mere stolte af deres Aner end vi. Vær ikke bekymret over, at du ikke formaner mig nok — jeg synes snarere, at det er dit Speciale. Hvis du lod være med det, vilde jeg maaske ikke blive nødt til at lyve for dig. Jeg kan tilføje, at min Lea er næsten alt for ængstelig med at nævne sin nationale Religion overfor mig. Hvad mig angaar, saa ved jo alle, at Indere og Persere, og jeg tror ogsaa Jøderne, kender til Mysterier, som er os ubekendte, og naar du taler om Gudinden, kan jeg ikke sige andet end, at selv om det er godt, at forfulgte Folk kan finde Asyl i hendes Helligdom, kan jeg ikke se, hvorfor den skal være et permanent Herberg for alle bortløbne Slaver, morderiske Røvere og Prostituerede, hvad du godt ved, at den er, og heller ikke hvorfor den skal være fyldt med væmmelige Butikker, hvor de til uforskammede Priser sælger Olie til at brænde i hendes Lamper og snyder haardtarbejdende Sølvsmede ved at sælge uægte Sølvstatuetter og Skrin. Og mens jeg husker det — hvis du ikke bryder dig om Smykket, saa send det tilbage. Jeg kan nok sælge det og redde mig fra Sultedøden, naar den Tid kommer.

Med skyldig Ærbødighed

Euippos.

Nogle Linier fra Melanoïé

Jeg har modtaget dit afskyelige, fornærmelige og onde Brev. Forstaa vel, at enhver Korrespondance mellem os maa ophøre, indtil du har opgivet dit forargelige Forhold.

Din Tante.

E. S. Jeg kan ikke have Lod og Del i noget, du gør, eller hjælpe dig paa nogen Maade. Derfor beholder jeg det lille Smykke. Kallirhunké synes maaske om det.

Euippos til Diphilos

O min kære Dippi!

Jeg er ude for alle mulige Besværligheder. For det første har Tante Melanoïé, som lader til at have et fortræffeligt Spionagesystem, opdaget min første og eneste Udflugt med Lea, næsten lige saa hurtigt som den fandt Sted. Hun skrev og forlangte, at jeg skulde lade Lea fare, og jeg løj naturligvis tykt og sagde, at det umuligt kunde have været mig, og saa vedlagde jeg en yndig lille Broche for at fornilde hende. Men hun skrev tilbage og sagde, at jeg ødelagde min Onkels Karrière og bedækkede hende med Skam i de ophøjede Kredse, hun færdes i, samt at Jøderne vilde lære mig at foragte Gudinden, og at Lea er ude efter Penge og, hvad der sætter Kronen paa det hele, ogsaa snavset.

Det var for stift, og jeg skrev et rasende Svar og forlangte mit Smykke tilbage, men behøver jeg at sige, at hun holder fast ved det, skønt hun lader, som om hun vil give det til — ja, kan du tænke dig det! — til vor gamle Barnepige, som slet ikke vilde vove at gaa med det, fordi Folk vilde tro, at hun havde stjaalet det.

Naturligvis fortalte jeg straks Lea om det, og mens hun til en Begyndelse ikke var alt for villig til at gaa ud med mig, saa er hun nu helt parat til det, alene for at trodse min Tante. Du forstaaer nok ... Grækerinde eller Jødinde, saa er alle Kvinder ens.

Men nu, netop som jeg troede, at Stormen vilde lægge sig — efter som min Onkel jo til syvende og sidst ikke er noget Fæ og vilde være blevet venlig igen, saa saare min Tante fik noget andet at gøre Vrøvl over — saa er der sket en fortvivlende Ting. Det lader til, at der her i Byen bor en Jøde fra Palæstina, der hedder Paulus. Han har sin egen Gudsdyrkelse og kan uddrive Djævl af besatte Mennesker, og det tjener han formodentlig en Hoben Penge ved. Derfor troede nogle andre Jøder, at de ogsaa kunde det, og de syv Sønner af en af deres højeste Præster, som hedder Skeva — Jøder har altid Bunker af Børn — gik hen til en Mand, om hvem alle ved, at han har en meget slem Djævel i sig, og som

er saa stærk som en Gigant, naar han bliver ophidset, og de befalede i den Guds Navn, som Paulus forkynder, at Djævelen skulde forlade ham. Djævelen hylede, at han kendte Paulus og kendte Paulus' Gud, men hvem var de? Og Manden kastede sig simpelthen over dem, rev Klæderne af dem og bed og kradsede dem — alle syv! — og de løb skrigende deres Vej.

Og som om dette ikke var tilstrækkeligt — eftersom hele Byen kom i vild Ophidselse over det — blev Folk grebet af Panik over alle Bøger om magiske Kunster. De svor, at de aldrig mere vilde bruge dem og kom og brændte dem paa Torvet, ganske nær ved min Butik, som blev fyldt med Røg, og du ved, hvordan tykt Pergament lugter, naar det brænder. Jeg var ligeglad med Pergamentet, men ikke med de dejlige Sølvspænder, som nogle af Bogrullerne havde. Jeg gik da ogsaa ud og reddede nogle af dem fra Asken og kan smelte dem om og bruge dem igen og paa den Maa- de redde noget fra Ødelæggelsen. Vi regner med, at de ødelagde saa meget, at det var nok til at ernære 50 Tusind Slaver en hel Dag.

Resultatet er, at Lea er voldsomt ophidset over Paulus og siger, at jeg maa komme og høre ham tale. Det lader til at foregaa i en Skole, tilhørende en vis Turannos, og finde Sted efter Skoletid. Jeg har sagt, at jeg vil gøre det, hvis hun vil gaa med mig til Gudindens Tempel, som hun siger, hun aldrig har været inde i. Det er egentlig alt for latterligt! Tænke sig at bo i Ephe- sus og ikke se en af de vidunderligste Ting i Verden!

Din Eucu.

(Brevvekslingen slutter næste Uge)

Sorgens Ansigt

I gamle Kirker, paa gamle Huse i stille Provinsbyer ses nu og da et Sandstensrelief med et halvt udvisket Ansigt, som med udslukket Blik stirrer — udadvendt som mod et fjernt uopnaaeligt Maal — indadvendt mod en Fortid, der synes tabt og sporløst gaaet til Grunde i Tidens Strøm. Pande og Kinder er arrede af Solbrand og Frost; Næsen, der gav Ansigtet Karakter, er forvitret; Læberne indsunke — tier og taler om det, der var — haabløst om det, der kommer. Endnu nogle Aar — og Sorgens Ansigt er uigenkaldeligt udslettet.

Denne Skæbne synes ogsaa at skulle blive Statuerne ved Harald- sted til Del. Aar efter Aar har de staaet Vagt ved Vejkanten — for- manet de vege, opmuntret de trætte, kaldende de søgende og glædet dem, der fandt Vejen — Livets Vej.

Men som alt, der har menneskelig Oprindelse, er ogsaa de underkastede Forkrænkelighedens Lov.

Katolsk Klub har paataget sig den tilsyneladende halsløse Ger- ning at indsamle det fornødne Be- løb til Statuernes Fornyelse — 1500 Kroner. Det er Klubbens Haab, at Hvervet maa lykkes, at ikke Statuerne skal staa som et Mo- nument over en forbigangen Tids

Katolicitet, et Haabløshedens me- mento, men at de i fornyet Skik- kelse maa vidne om, at katolsk Aand og Offervilje er lige frisk og rede i onde som i gode Aar.

Bidrag — store og smaa, alle lige velkomne — bedes indsendt til Klubbens Kasserer: *Giro Nr. 29369* eller til de katolske Boghandlere i Bredgade og Stenosgade, hvor der er fremlagt Lister.

Katolsk Eschatologi XII

De mange Regnestykker

Gang paa Gang var vi hidtil nødte til at sige, at vi ud fra de For- varsler, som vi netop talte om, ikke kunde slutte noget bestemt om Tidspunktet for Kristi Genkomst. Grunden dertil er indlysende. Alle de Begivenheder og Tegn, som skal forberede Herrens store Dag, har et for ubestemt Indhold, og ogsaa deres Rækkefølge er for usikker til at muliggøre nøjagtigere Beregning- ger. For det meste tillader de ikke andet og mere, end at man kan ud- tale den Paastand, at Herren ikke kommer, før de er indtraadt.

Forventningerne om Verdens Ende

Men alligevel har der til alle Ti- der været Kristne, som med den største Bestemthed lærte og troede, at Kristus vilde komme i en nær Fremtid. Saa tidligt som omkring Aar 52 e. Kr. mente den kristne Men- ighed i Saloniki, at »Dag og Time er nær« (II. Tes. 2, 2 ff.). Efter dette første Tilfælde dukkede saa Regnestykkerne op med forholds- vis korte Mellemløb, og Facits Urigtighed blev hver Gang godt- gjort af Erfaringen. En vis Judas spaaede Verdens Ende i Begyndel- sen af det 3. Aarhundrede. Andre talte om Aaret 365. Det næste Tids- punkt, som ovenikøbet fandt me- gen Tiltro, var Aaret 500. I Øst og Vest troede man nemlig, at Verden skulde bestaa i 6000 Aar, fordi Gud har skabt den paa 6 Dage, og for Herren er jo 1000 Aar som en Dag. Desuden var det den gængse Op- fattelse, at Verden før Kristi Fød- sel havde bestaaet i 5500 Aar. Læg- sel man de 500 Aar efter Kristus til, saa faar man ganske vist de 6000 Aar, men Verdens Ende kom alligevel ikke. Med stor Forvent- ning saa man saa Aaret 1000 imøde, og Uroen i Sindene var dengang meget paafaldende. Men Verdens Ende udeblev ogsaa da, trods det runde Tal.

Middelalderlige Forvent- ninger

Derefter varede det nogen Tid, før to Biskopper i Firenze bebude- de Herrens Komme i Begyndelsen af det 12. Aarhundrede. Ogsaa det- te var forgæves. Endog den hellige Norbert, Stifteren af Præmonstra- tenses Ordenen, udtalte, at den ventede Begivenhed skulde ind- træffe i Begyndelsen af det 13. Aar- hundrede. Abbed Joachim i Firen- ze faa Ende i 1260, og samme Aar skulde det tusindaarige Rige be- gynde. Beginerne gættede paa 1335, Arnold af Villanova paa 1376 og Wiclef paa 1400. Den hellige Vin- cens Ferrerius paa 1412.

Forventningerne efter Reformationen

Nogle fanatiske Sværmere i Tysk- land holdt paa 1532, medens flere Protestanter ventede Herren i Aaret 1533. Det 16. Aarhundrede opviser, betegnende nok, en Over- flodighed af den Slags Spaadomme. Foruden de anførte Tal kan næv- nes: 1530—40, 1536, 1560, 1584, 1588, 1589. I det 17. Aarhundrede skulde det have været 1643, 1656, 1660, 1670. Det 18. Aarhundrede er igen en Blomstringstid for Spaa- domme om Verdens Ende. Den skulde herefter indtræffe 1700—34, 1711, 1714, 1736, 1746, 1766, 1789, 1800.

I det 19. Aarhundrede tillagde Bengel sig en særlig Dygtighed. I Følge ham skulde Kristus komme i 1836 og begynde det tusindaarige Rige. Verdens Ende selv beramme- de ham til Aaret 3836, og dermed skulde Verdens Historie saa have været 7777% Aar. Irvingianerne ventede Herren den 14. Juli 1835, eller i det mindste i Løbet af det 19. Aarhundrede. William Miller den 21. Marts 1843. Da dette Tal ikke passede, opgav han en ny Da- to, nemlig 23. Oktober 1875. Men det hjalp heller ikke. I Aaret 1873

(Sluttes Side 193)

Wien, det gamle Østrigs Hovedstad, er uden Tvivl en af Verdens skønneste og mest berømte Stæder. Idag er den draget ind i Stormagtskonflikten som Centrum for voldsomme Kampe, og inden disse om føje Tid har passeret Byen, er mangt og meget af det, der gav Wien dens enestaaende og verdensberømte Charme, maaske — takket være Menneskenes Børn — lagt i Ruiner, saaledes at man kun med Møje vil kunne genkende Byen som der schönen blauen Donau.

•
 Og det er med Wien som det er med Rom: hvad Peterskuppen, »il cupola«, er for den indfødte Romer, det er Stephanstaarnet for Wieneren. Og begge Steder er disse Vartegn gaaet i Folkemunde: Peterskuppen vokser altid i det uendelige, naar Romeren skal berette om sin elskede cupola, og enhver, der er fadt i Nærheden af Sct. Peter, benævnes ofte med dette Pseudonym. Wieneren derimod forkorter Kirkehelgenens Navn og omlæser Stephanstaarnet som den gamle »Steffel«, og Ord og Toner, Mundheld og Poesi slynger deres

► Wien — set ude fra Belvedere
 ▼ Et Kig op gennem Sct. Stephan

Ranker om de Taarn. Stephanstaarnet karakteriserer Byens Væsen, saavel i sin funktionelle som i sin æstetiske Særegenhed. Østrigeren staaer i en sammingsmæssigt set — midt mellem Syd og Norden, han er Mellemledet mellem de to alvorlige Nordbo og den letbevægelige Sydning; han er geografisk, kulturelt og saavel et Udtryk for det mellem-europæiske Menneske. Og akkurat paa samme Maade er det »der alle Steffel«.

•
 Dette er Wiens Vartegn, skyder i Vejret ved Siden af Stephanstaarnet, det forekommer en snarere et konstruktivt end organisk forbundet med Byen. Det er ikke saa nær knyttet til selve Bybygningen som de franske Katedralers Tårn eller som Domtaarnene i Ulm, Regensburg, Köln; det staaer heller ikke frit som de italienske Campaniler. Det »blærer« sig til Kirken, rejser sig samtidig egensindigt og trodsigt som skønneste af alle gotiske Taarne, paa en gang frit og alligevel bundet, uafhængigt og vevel knyttet til denne.

•
 Stephan er i sig selv en af de skønneste og mest fulde Kirkebygninger i Vesterledet. Dens Grund er trukket med op med en vidtlig Klarhed; det tre-skibede Rum under mod Øst ud i en dyb Apse af Højalteret, og Rummet gemmelendigt, hvis Lige skal søges ideo».

•
 Til Tælling af Stephanstøim i de senere Aar mere har set de store

▲ Wien set fra Lullen
 ▼ Stephanstøim i Wien, set fra Graben. Det berømte gotiske Taarn, Byens Vartegn, stammer fra 1144-1554

Valfarter og været Genstand for saa store Ovationer som i forudms Dage, saa er der næppe et Øjeblik paa Dagen, hvor der ikke dvæler andægtige Mennesker under dens Hvælvinger. Ikke mindst i de senere Aar har Alvoeren kaldt Wieneren til Sct. Stephan. Foran Gudsmoders Billedet blaifer der altid Kærlig i Trækvinden fra Domkirkens to modsat hinanden liggende Porte. Det grædende Voks banger i tunge Klaser paa de gamle Smedejernsstaager og Gitre. Gennem adskillige Aarhundreder har Wienerne båret deres Sorger og Bekymringer til Sct. Stephan og betroet dem til Gudsmoder, de har klaget deres Nød for hende, lændt et Vokslens foran hendes Billedet, bragt hende en Buket af Wienerwalds Foraarspragel — der idag er ved at folde sig ud, trods Krig og Nød, de har smagt deres Blomster mellem Kærligheds blegende Voks, de har tegnet tre Kors paa det ragsvartede Gitter foran Naadebilledet, de har givet Himmeldronningen et Fingerkys i Forbifarten — saaledes den Dag i Dag. »Die Hausmuttergottes« kolder Wienerne deres elskede Gudsmoder i Sct. Stephan, og hun er i den Grad vokset ind i deres Bevidsthed — akkurat ligesom det høje, slonke Stephanstaarn, der til alle Tider har været Wienerens et Guds trøstende og forjættende Fingerpeg.

I Krigszone:

Sct.
 Stephan
 i Wien

Tekst og ABADENIA

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(9)

»Det glæder mig at høre,« svarede Abbeden. »Fra i Morgen kan De saa maaske begynde at komme til Maaltiderne i Reflektoriet og deltagelse saa meget i Klosters daglige Liv, som P. Subprior vil tillade Dem. Men husk, De bør lyde ham. Han kan forklare Dem vore almindeligste Skikke i Reflektoriet, og hvad der ellers kan være af Betydning for Dem. Jeg skal tale med Novicemesteren, for det vilde sikkert være til Gavn for Dem, dersom Novicerne efter Tur kunde tilbringe Rekreationen sammen med Dem og give Dem lidt Idé om, hvilke Forandringer, der er sket i de sidste 400 Aar.«

Da skete det, at Abbeden for første Gang saa Br. Petroc smile. Det var Cornwall-Mandens Smil, som begyndte i Øjnene og langsomt bredte sig til hele Ansigtet.

»Saa vil de vist faa noget at bestille!« sagde han.

»Senere vil vi tale om Deres Studier. De er jo nok nødt til at revidere nogle af Deres Kundskaber lidt før Præstevielsen. Foreløbig er det imidlertid Deres vigtigste Opgave at blive helt rask. Den første Tid maa De vist lade Dem nøje men den Belæring, Novicerne kan give Dem. Gud velsigne Dem, Broder.«

Br. Petroc havde i Sinde at holde sit Ord. Derfor gik han straks paa Jagt efter Subprioren. Denne lyttede til, hvad han havde paa Hjerte og beundrede hans Mod og tilskyndede ham meget til at bevare sit Ønske om snarlig Præstevielse. Men med Hensyn til Broderens Deltagelse i det daglige Liv var han meget forsigtig, for han lavede en Dagplan for ham, hvor Hvile og Ro spillede den største Rolle, og han insisterede paa fuldkommen Afslappelse efter Rekreationen med Novicerne.

»De vil være helt svimmel og længes efter Fred og Ro, naar De en hel Time igennem har maattet høre paa en af de unge Medbrøders Foredrag,« sagde han. »De maa huske, at han kan fortælle Dem højst betagende Ting, og det vil slet ikke være gaaet op for ham, hvor mærkeligt og forvirrende det maa forekomme Dem.« Subprioren var nemlig i Kraft af sin medicinske Kundskab i Stand til at sætte sig ind i, hvor yderst sart en Konstitution, der var blevet Resultatet af den andens lange Bevidstløshedstilstand, og desuden stod det ham klart,

hvor voldsom en fysisk og aandelig Anspændelse, han maatte yde for at kunne vænne sig til det nye Liv. Tillige var Br. Petrocs Velbefindende blevet ham en magtpaaliggende Sag, og han frygtede for, hvad eventuelle nye Chok kunde tilføje hans Patient.

(Fortsættes)

Indsamlingen til Feriehjemmene

Til Mandag Middag var yderligere modtaget: Fr. S. 3 Kr., Anon. 5 Kr. Foreløbig er Summen altsaa 118 Kr. Hjertelig Tak!

Idet vi henviser til den ledende Artikel paa Side 187, beder vi alle Ugebladets Læsere være med i Aar til at hjælpe vore Feriehjem for Børn i de katolske Skoler i København. Udsigterne er ikke meget lyse. I Fjor fik det ene Feriehjem et større Beløb som Overskud af en Fest, der var blevet afholdt til Støtte for det gode Formaal. De tidligere Aar fik det andet Feriehjem et stort Tilskud fra Børnehjælpsdagen. Fester kan ikke afholdes i Aar, og ingen véd, om Børnehjælpsdagen kan afholdes. Men Børnene skal paa Landet. Maaske vi endda bliver nødt til i Aar at have dem længere paa Feriehjemmene end ellers. Det er dette, alle Landets Katolikker maa hjælpe med til. Og vi véd af lykkelig Erfaring, at man aldrig forgæves paakalder vore Trosfællers Hjælpsomhed. Skulde det ske, at vi ikke fik Brug for alle Pengene, vil de blive sat hen til næste Aars Ferie. Men foreløbig

Vor kære Medsøster
R. D. Lioba Gress O. S. B.
hensov i Herren 5. April 1945.

Vor Frue Kloster,
Aasebakken.

Vor kære Søster,
Marie Celine
er afgaaet ved Døden d. 9. April 1945 som Følge af sine Kvæstelser ved Katastrofen paa Jeanne d'Arc Skolen. — Hun hvile i Fred.
Sankt Joseph Søstrene.

køber vi Fødevarer for Pengene, efterhaanden som de kommer os i Hænde. Og da det heller ikke er let at faa disse Ting, selv om man staar med Pengene i Haanden, beder vi dem, der kan hjælpe os med Varer, endelig gøre det, ligesom vi ogsaa stadig er mere end taknemlige for alle Slags Rationeringsmærker.

Alle Gaverne modtages af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Frank Andersens Fond

Regnskab for 1944

Indtægt:

Beh., indest. i Bank 1/1 -44	575,17	
Bidrag indk. i 1944		
Girokonto	68,30	
Kontante Bidrag	16,00	
		84,30
		84,30
Obligationsrenter 1/1 -44:	151,25	
Obligationsrenter 1/7 -44	150,25	
Indtægt ved Afhændelse af Obligation udtrukket pr. 1/7 -44:		1,71
		<u>963,18</u>

Udgift:

Udbetalt til »Kat. Ugeblad« (v. Benzon og Sundberg) 1/1 -44	150,75
(v. Benzon og Sundberg) 1/7 -44	151,96
Køb af 500 Kr. 4% Østift. Kreditforen.	506,45
Benzon og Sundberg, Porto 1/1 -44	0,50
1/7 -44	0,50
Kbhvns. Handelsbank, Port. 31/8 -44	0,10
Postgirokontoret, Gebyrer	0,35
Kontorartikler	6,50
	817,11
Saldo, indest. i Bank 31/12 1944	146,07
	<u>963,18</u>
Bidrag ialt pr. 1/1 1944	7029,35
Bidrag indkommet i 1944	84,30
Ialt indkom. pr. 31/12 1944	<u>7113,65</u>

Obligationsbidrag pr. 31/12 -44:

4 % Østifts. Kreditf. 13. Serie	2000,00
4 % Østifts. Kreditf. 14. Serie	1700,00
4 % Østifts. Kreditf. 16. Serie	700,00
4 ½% Østifts. Kreditf. 13. Serie	800,00
4 ½% Østifts. Kreditf. 14. 14. Serie	1300,00
5 % Grundejernes Hypo- tekkforen. 4. Afdl.	1000,00
	<u>Ialt 7500,00</u>

København d. 25/2 1945.

Niels Frederiksen.
H. D. T. Kiærulff.
Laur. Andersen.

De mange Regnestykker

(fortsat fra Side 189). |

spaaede en anonym Forfatter, som kaldte sig selv »Expectans expectavi« (paa Dansk: Længselsfuldt biede jeg), at Aaret 1900 bliver det sidste. Jeg husker endnu tydeligt, hvor mange der var, der talte om denne Spaadom og lod sig skræmme. En Franskmand fastsatte Aaret 1911. Et engelsk Ægtepar Guinness forkyndte Verden, at 1917 eller senest 1934 skulde det tusindaarige Rige begynde.

Profetier om Fremtiden

Alle hidtil anførte Datoer tilhører Fortiden. Der foreligger imidlertid ogsaa nogle, som Erfaringen endnu ikke har kunnet modbevise. En katolsk Skriftfortolker siger i sin Kommentar til Johannes' Aabenbaring, at vi kan regne med Herrens Komme omkring Aar 1950, altsaa om fem Aar. Picus de Miranda har fastsat 1994, andre Aaret 2000, eller 2433 eller 2537. Til Gengæld mente Filosofen Gratry i 1868, at Menneskene endnu i mange 100.000 af Aar vilde bo paa denne Jord. Nu faar vi jo se.

Bedømmelse af Forventningerne

Det var nu et meget broget Billede, vi blev præsenteret for, og det var just ikke noget Vidnesbyrd om Menneskenes Klogskab og kritiske Dømmekraft. Listen over Spaadommene vilde blive endnu større, hvis vi tog alle de nyeste Sekter med. Men det Udvalg, vi har hørt om, er tilstrækkeligt til at kaste Lys over en ejendommelig Kendsgerning.

Vi Mennesker føler en dyb Trang til at løfte det Slør, der skjuler Fremtidens Hændelser for os. Vi holder ganske vist meget af at se tilbage i Tiden og studere Historie. Men vi sætter endnu inere Pris paa at kende vor Skæbne i Fremtiden, baade vor egen og hele Verdens. Vor endelige Tilstand er jo det, hvorefter vi kan afgøre, om vor Livsførelse her paa Jorden har Værdi eller er værdiløs. Den er en god Maalestok for rigtigt at kunne bedømme vore Tankers, Ønskers og Handlingers Overensstemmelse med Livets Maal. Den siger os, om vi med Frygt eller Haab, med Glæde eller Sorg i Hjertet kan tilbringe og afslutte vore jordiske Levedage. Denne Interesse for Fremtiden er altsaa nødvendig og værdifuld, og Gud har ogsaa i stor Udstrækning tilfredsstillet den ved at aabenbare ikke saa lidt om Livet hinsides Graven og om den nye Himmel og den nye Jord, som er bebudet. Men han har ogsaa sat

Grænser for vor Nysgerrighed, navnlig da med Hensyn til Tidspunktet for vort Livs og Verdensdramaets Afslutning.

Derfor er alle de mange Forsøg, som er blevet gjort for at regne Dagen og Timen ud, da vor Frelser vender tilbage til denne Jord, Skridt ved Siden af den rette Vej, fordi de vil gøre Kristi Ord om dette Spørgsmaal til Skamme. Men derom lidt mere næste Gang.

F. K.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 15. Apr. Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Trosbekræftelse og Levitmesse. Ingen Andagt.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 15. Apr. Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse og Trosbekræftelse. Onsd. 18. Apr. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd.

Sakramentskirken

Sønd. 15. Apr. Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Messe med Trosbekræftelse.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 15. Apr. Trosbekræftelse under Højmessens Kl. 10.

St. Antoni Kirke

Sønd. 15. Apr. Trosbekræftelse under 8-Messen. Kl. 10 Højmesse.

St. Therese Kirke

Sønd. 15. Apr. Kl. 8,30 Højmesse og Trosbekræftelse.

St. Knud Lavards Kirke

Sønd. 15. Apr. Kl. 7,30 og 8,30 stille Messe, Kl. 10 Højmesse og Trosbekræftelse.

Valfartsstatuerne

Følgende Bøger af Father Martindale: *Pier Giorgio Frassati, Hvad er en Helgen?, Hvad foretager de sig med Ringene?* og *Hvad foretager Præsten sig ved Alleret?* med Dedikation sælges for højeste Bud til Fordel for Indsamlingen til Statuerne ved Valfartsvejen til Haraldsted. Henvendelse kan ske til Katolsk Klubs Sekretariat, Tlf. Øbro 3364.

UGENS BOGNYT

Atter paa Lager

Pius XI: Med djupaste smårta. Kr. 0,30. Den svenske Oversættelse af Pius XI's berømte Encyklica.

Biskoppens Hyrdebrev

Kristen Kærlighed faas nu i Styksalg. Pris Kr. 0,10.

Ricciottis Bog

Jesu Kristi Levned er et Værk, som giver Dem den fulde og hele Forstaaelse af Evangelierne. Her faar De nemlig de politiske og religiøse indrepolitiske Baggrund for Kristi Virksomhed, og uden den er mangt og meget dunkelt. Ricciotti har af de fire Evangelisters Beretning, Josef Flavius' og andre historiske Skrifter rekonstrueret hele Jesu Liv, og da han har et dybt Kendskab til de orientalske Landes Skikke og Tankeverden, kan ingen bedre end han forklare de smaa for en Europæer fremmedartede Træk og Forhold, som det er en Betingelse at kende for at forstaa alt. *Jesu Kristi Levned* er den mest betydningsfulde Bog, vi har set i mange Aar. Uindbundet Kr. 28,50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

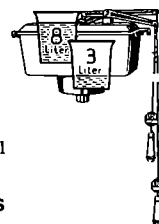
"Mini-Skyl"

Totræks-Arrangement

Skyller med kun 3 Liter Vand,
naar Klosettet bruges som Urinal

BRØDRENE DAHL A/S

Industrifabrikken . Telefon Central 6585

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

April.

15. S. 2. Søndag e. Paaske (hvid) (580—41); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn*); Paaskens Præf. (518).
16. M. † Feria (580—41); som (hvid) Søndag, men uden Credo.
17. Ti. † St. Anicetus (878); 2., 3. og 4. Bøn som Søndag; Apostlenes Præf. (524).
18. O. ST. JOSEF, HELE KIRKENS VÆRNEHELGEN (hvid) (890—93); St. Josefs Præf. (523).
19. T. † 2. Dag i Oktaven (891—(hvid) 93); 2., 3. og 4. Bøn som Søndag; St. Josefs Præf. (523).
20. F. † 3. Dag i Oktaven (891—(hvid) 93); som Torsdag.
21. L. St. Anselm (879); 2. Bøn: (hvid) St. Josefs Oktav (891), 3. Bøn*); St. Josefs Præf. (523).
22. S. 3. Søndag e. Paaske.

* Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Sandelig, det er værdigt og ret, rigtigt og frelsebringende at prise dig, Herre, til hver en Tid, men allermest nu, da Kristus, vort Paaskelam, er slagtet. Thi han er det sande Lam, som har borttaget Verdens Synder, hah, som ved at dø tilintetgjorde vor Død og ved at opstaa gengav os vort Liv.

Paaskens Præfation.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterråde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnemenet tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Frank Andersens Fond

Fondet har haft den Glæde at modtage:

Fru Emma Stauning, Sygehjemmet, Brogaardsvvej 2,00
B. og K. 50,00
52,00
Tidligere indkommet 7313,65
Ialt 7365,65

Hjertelig Tak! Vi minder om, at Bidragydere, naar de udtrykker Ønsket derom, kan faa tilsendt et Eksemplar af Laur. Andersens: »Spontan Hyldest til Foraaret«. I denne Forbindelse skal vi nævne, at den lille Skildring af Foraaret egner sig fortrinligt til Recitation, f. Eks. i festlige Rammer ved en Foraarsfest eller lign., og derfor maa interessere Ungdomsforeningerne Landet over. Men husk — der er kun et ret begrænset Antal til Raadighed. Send derfor snarest et passende Bidrag og faa paa en nem Maade det smukke lille Hæfte! Fondets Postgironummer er stadig: 1087, Frank Andersens Fond, v. Niels Frederiksen.

Elisabethforeningens Basar

som blev aflyst Palmesøndag, afholdes Søndag den 15. April fra Kl. 9—18 og Mandag den 16. April fra Kl. 10—15 i Lokalet, Bredgade 67, 2. Sal o. G. Det er vort Haab, at vore gode, trofaste Venner og saa i Aar giver Møde.

Styrelsen.

K. U. K. København.

Søndag 15. April, »Den røde Sal«, Stenosg. 4. Bladrevue i Anledning af Medlemsbladets forlængst over-

Havarbejde udføres
Nyanlæg og Vedligeholdelse

E. Palbom

Knud Lavardsvej 6. Lyngby. Tlf. Lyngby 2935

Nakskov

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING

Frugade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

VALD. FOERSOM
AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

staaede Fødselsdag. Vi mødes til Højmessen i Stenosgade Kl. 10. Derefter spiser vi vor medbragte Mad (medbring ligeledes Drikkevarer) og saa opføres Bladrevuen. Entré Kr. 1.

Fredag den 27. April, St. Bededag. Udflugt til Lyngby-Bagsværd. Start fra Stenosgade Kl. 10. S-Tog fra Vesterport Kl. 10,12, fra Østerport Kl. 10,17. Billet Lyngby-retur. Hjemkomst ca. Kl. 17. Medbring Madpakke og Vandresangbog.

Iflg. Lovenes § 9 indkaldes til ordinær Generalforsamling Søndag d. 29. April Kl. 14 i »den røde Sal«, Stenosgade 4. Dagsordenen er følgende:

1. Valg af Dirigent.
2. Formanden aflægger Beretning og Regnskabet forelægges.
3. Valg af Bestyrelse og Revisorer.
4. Behandling af indkomne Forslag (Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa indsendes senest 8 Dage før til Formanden Paul Sarrild, Godthaabsvej 34 A).
5. Eventuelt.

St. Ansgars Sogns Ungdom

Søndag d. 22. April. Ungdomsmøde efter Messen Kl. 10. Program: Causeri v. Redaktør Kiærulff. Musikalsk Underholdning. Hvem ved hvad? Konkurrence. Sketch. Medbring Madpakke og Drikkevarer. Te serveres. Entré Kr. 0,50. Tur, se under K. U. K., København.

Barnplejerske søges

1. Maj eller senere til 2 smaa Børn (3 og 1½ Aar). God Løn og Frihed. Langt Sommerophold. — Henvendelse: Kl. 10—16. Central 10.915. Iøvrigt Amager 5786 x.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 778 - 728

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Støt „Katolsk Ugeblad“s Annoncører!

Horsens

Installationsforretningen »Lyset«
Torvet 10 . Telefon 618

All udføres i Installationer
All høves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstrene

Melkældereren"

" Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893
Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

H. F. Caspersen

BAGERI
Senderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

S. Henningsen

Slagtermester
Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

**Bagemestrenes
Rugbrødsfabrik A/S**

Telefon 310
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

Fiskeforretningen *Aug. Andersens Eft.*
p. Sv. Schmidt
Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens
1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Wittrup
HORSSENS TEXTILLAGER

Aarhus

Skomager **Chr. M. Jensen**
Ryesgade 23, o. G.
Gennemg. v. Fajancevarhuset
Telefon 8326

H. J. Madsens Begravelsesforretning
tidligere I. A. Pedersen
Telefoner: 2516 . 1805
Jægergaardsgade 17-19 . Aarhus

A. B. C.

syn. Gummibadehætter
Gummibukser
Gummiunderlag
Gummiforklæder
HØILUND CARLSEN
Aaboulevarden 45, Aarhus. Tlf. 1347

Alfred Pihl
Bagemester, Conditori
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Erik's Fiskehal

Altid friske Varer
Ryesgade 16 . Tlf. 8680
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089

Smørrebrød

"BOTHILLA"

Ryesgade 24
Telefon 6162

Andelsselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**
Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

MEJERIET
Vesterbro

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

KALD

ALTID

<p>Randers</p>	<p>N. H. MØLLER <i>Brødregades Fiskehandel</i> Altid friske Varer Telefon 628 og 3728 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	
<p><i>Johs. Stoffregen</i> <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Båndager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>
<p>Alfred Jørgensen <i>Kolonial . Vine . Delikatesse</i> Brødregade . Telefon 382 Leverandør til de katolske Institutioner.</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling M. MØNSTER'S Snedker- og Liggisteforretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>	<p>Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	
<p>Vejle</p>		
<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Ledig</i></p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A/s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Boger</p>	<p>Mælkeriet Christianshaab <i>Vejle</i> Allerfineste Mejeriprodukter Telefon 733 og Butik 743</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn <i>Garmester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

22. April 1945
93. Aargang
Nr. 16

Nogle
aktuelle Spørgsmaal

Fra det nordligste Sverige
En Artikel af Pastor Rald
Minder fra Jeanne d'Arc
Sr. Celine in memoriam

Et Opgør i Aand og Sandhed

Sognepræst N. J. Rald er en hel Del Katolikker bekendt som den fortræffelige Oversætter af den engelske Digter Eliots Versdrama »Mordet i Domkirken« om St. Thomas af Canterbury. Som Hovedmedarbejder ved Berlingerens Kirkeside har han gjort sig bemærket ved sin flydende, ligefrem journalistiske Form, der næsten altid faar ham til at undgaa de gejstlige Klichéer, og ved sin (man fristes til at sige: blandt Teologer sjældne) urbane Problembehandling. En Kronik, som han Onsdag den 11. ds. har skrevet i Aftenberlingen om Ricciottis nyudkomne Bog, vil gøre ham endnu mere kendt og velanskreven i vore Kredse.

Pastor Rald har allerførst mange gode Ting at sige om Ricciotti som Bibelfagmand og som Stilist, saavel som om den danske Oversætters ypperlige Arbejde. Men han skriver især, fordi han tænker sig, at Bogen vil kunne give Anledning til en Debat om katolsk og protestantisk Teologi, og han ønsker, at en saadan Debat ikke maa blive »de smaa Knives Krig, men et kirkeligt Opgør i Aand og Sandhed«.

Pastor Rald nævner, at Ricciottis Bog bl. a. er et kraftigt Opgør med den liberale Teologi, og fremhæver Ricciottis Paavisning af den apostoliske Katekesis

som Troskilde samt hans Redegørelse for, at det til syvende og sidst er en forskellig filosofisk Indstilling overfor »det overnaturliges Faktum og det fysiske Mirakels Mulighed«, der skiller liberal Teologi fra vor Bibelopfattelse. Og vistnok vil Pastor Rald ikke have stort at indvende mod et Opgør med den liberale Teologi gennem en saadan Paavisning af, at den ikke nær saa meget er baaret af historisk Videnskabelighed som af aprioriske filosofiske Grundsætninger.

Men dermed — mener Pastor Rald — er vi ikke færdige. Han synes, at Ricciotti og især dennes Oversætter viser »en Tendens til at sætte Lighedstegn mellem liberal og protestantisk Teologi«, og det forekommer ham ikke helt retfærdigt. Naar Pastor Schindler i sit Forord til Bogen udtrykker Haabet om, at den ikke mindst i gammeldags troende Kredse af Folkekristne maa have en Mission, synes Pastor Rald, at den katolske Oversætter dermed viser et Kendskab til, at den liberale Teologi ikke gennemtrænger hele Folkekirken.

Vi forstaar dette udmærket. Og vi nærer sikkert alle Pastor Schindlers Ønske om, at en Bog som den foreliggende maa kunne yde mange Protestanter en Haandsrækning i deres Afvisning af den liberale Teologi. Vi haaber det saa meget des mere,

som vi ikke ser, at disse gammeldags troende Protestanter selv besidder en Bibelvidenskab til Værn for deres Tro. Det er dette, vi mener, naar vi siger, at den liberale Teologi er den protestantiske Teologi. Og Pastor Rald er selv klar over dette og siger det med rene Ord.

Han tror derimod, at en anden og bedre teologisk Bibelvidenskab kan ventes indenfor Folkekirken. Hans eget Slægtled har bittert savnet den med det Resultat, at dette Slægtled fik »for ringe teologisk Ballast«. Og han mener, at den protestantiske Teologi, som tør ventes, vil muliggøre en principiel Debat mellem Katolikker og Protestanter. Selv nævner han kun et enkelt Punkt, hvor han som Protestant føler sig utilfredsstillet af det katolske Værk, han omtaler. Han finder det for »afsluttet«, uden »Plads til den Dialektik, der giver Livet Spænding, og som maaske, naar alt kommer til alt, er et af Reformationens kostelige Klenodier, og som Gang paa Gang bryder Brecher baade i moralske og religiøse Systemer«.

Disse Ord er de eneste i Pastor Ralds Kronik, vi læser med Ængstelse. Det er jo ikke, fordi han mener, at Ricciotti partout vil møde op med Svar paa alle Problemer; han noterer selv med Tilfredshed, at den italienske

(Fortsættes Side 204)

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

ROSENBORG
Toxic Water
Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VILLI BAADEBOMME

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465 - 6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømmer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

FREDERICIA

H. Olsen Holmelund A/S
Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

HELSINGØR

Kaas & Sørensen
Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575
Kul, Koks, Brænde og Briketter

Ugebladet og Fredens Opgaver

Mens Krigen gaar mod sin Afslutning, ser Danske hen til det Øjeblik, hvor det politiske Liv kan genoptages. En næsten uoverskuelig Række Spørgsmaal vil da kræve deres Løsning. Meget vil blive svært for os, mange Afgørelser kan kun blive midlertidige og ikke helt tilfredsstillende. Men Hovedsagen vil da ogsaa være, om vi søger Problemerne løst i den rette Aand.

*

I en Artikel i dette Nummer af Bladet peger Fuldmægtig, cand. jur. H. P. Christensen paa en Række Opgaver for en genvunden politisk Aktivitet. Og han siger, hvad ogsaa Pater Martindale utrætteligt har sagt os under hele Krigen, at Katolikkerne maa være med i det politiske Liv. Ikke blot naar det gælder Afgørelser, som direkte berører Kirken, men overalt, hvor vi som Borgere i et demokratisk Land kan lægge vort Lod i Vægtsskaalen, for at Udviklingen maa tage den rette Kurs.

Det er en Glæde at se, hvorledes adskillige Katolikker i de sidste Aar har gjort vore sociale og kulturelle Synspunkter kendt gennem Artikler i Dagspressen. Det er jo ikke gjort med, at vi her i Ugebladet taler indbyrdes med hinanden. Har vi af Kirken lært noget, som vil være til Gavn for det hele Samfund, maa vi have dette Samfund i Tale.

Men Ugebladet vedbliver at være det Sted, hvor vi samles, før vi gaar ud og forkynder, hvad vi i Fællesskab lærte af Kirken. Her mødes vi i en fri Drøftelse af den Indsats, vi har at yde. Her er Stedet, hvor vi hjælper hinanden til at finde de rette Udtryk for vore Bestræbelser.

I Bevidstheden herom vil Ugebladet gaa ind til Fredens Opgaver.

Vore Skoler

Ogsaa vore to smaa københavnske Skoler paa Amager og i Hellerup (Rygaard) har nu aabnet deres Lokaler for Børn fra de offentlige Skoler, som er blevet beslaglagt.

Pladsmangel

nøder os til at lade Afslutningen af de fornøjelige »Breve fra deres Tanter« vente til næste Uge. Ogsaa vor Feuilleton maa desværre udgaa denne Gang.

Nogle aktuelle Spørgsmaal

af Fuldmægtig hos Statsadvokaten for København H. P. Christensen

Katolikker og Samfund

Paa Arbejdspladser og Kontorer, i Tidsskrifter og Radio drøftes det for Tiden, hvorledes det Samfund, der skal rejses efter Krigen, skal komme til at se ud. Der synes at herske Enighed om, at en Tilbagevenden til Tiden før Krigen ikke er mulig, men heller ikke ønskelig, og der peges i denne Forbindelse paa saadanne Spørgsmaal som Grænserne for Udøvelsen af Ejendomsretten, paa Arbejdsledelsesproblemet, paa Bolignøden, paa en Fornyeelse indenfor Politikken m. v. Det forekommer mig paakrævet, at man ogsaa fra katolsk Side vier disse Spørgsmaal tilbørlig Opmærksomhed og tilkendegiver, at vi ogsaa er Borgere i Danmarks Rige og er mindst lige saa interesserede i Samfundets Struktur som alle andre. Vel er det saare vigtigt, at vi arbejder paa en dybere Tilegnelse og Inderliggørelse af vor Tros Sandheder. Men vi maa ogsaa give vort Bidrag til Opbygning af det nye Samfund. Det er ikke tilstrækkeligt, at vi med Stoltthed kan paapege, at om dette eller hint Spørgsmaal er der skrevet en fortrinlig Hyrdeskrivelse — dens Sandheder maa konfronteres med Tidens aktuelle Opgaver.

Ejendomsrettens Grænser

Fra katolsk Side holder vi fast ved, at Ejendomsretten bør bestaa. Det samme hævdes af vor Grundlov. En Opfattelse, efter hvilken enhver Ret til at eje Goder forbydes private, maa bekæmpes. Men hermed er kun et principielt Synspunkt slaaet fast, vi har intet ud sagt om, hvor vide Grænserne for Udøvelsen af Ejendomsraadigheden skal være, og om privates Ejendomsret til alle Goder skal hævdes. Grænserne for Ejendomsretten har skiftet gennem Tiderne. Det er nu almindelig anerkendt, at privates Adgang til at udøve Ejendomsret over visse Produktionsfaktorer meget vel kan være udelukket. Herhjemme er det Staten, der ejer den største Del af Jernbanenettet, og Udviklingen tenderer mere og mere her hen imod — uden at nogen formentlig vilde paastaa, at dette strider mod Grundsætningen om Ejendomsrettens Bestaan eller Ret og Retfærdighed. I det hele maa man ved Spørgsmaalet om Ejendomsretten til Produktionsfaktorerne som Fabrikker o. lign. i høj Grad lade praktiske Hensyn raade. Jeg vil endog tro, at der principielt intet kunde indvindes imod, at Staten overtog alle Fabrikker. I Forvejen tenderer jo alle større

Virksomheder i Retning af at blive ejet af anonyme Personer gennem Aktieselskabsformen. Og at erstatte en større Kreds af Aktionærer — hvis alt overvejende Interesse i Virksomheden er Profitten — med en endnu større Kreds af Personer, nemlig Staten — der dog kan formodes ogsaa at have andre Interesser, — kan der formentlig intet principielt indvindes imod.

Det afgørende er her Hensigtsmæssighedshensyn. Ud fra disse vilde det sandsynligvis ikke være praktisk at ophæve Ejendomsretten til Jorden, da Ejerne er knyttede til dem med saa stærke sjælelige Baand.

Priser og Samfund

Under Krigen har vi jo set, at der paa visse Punkter er sat overordentlig skarpe Grænser for Udøvelse af Ejendomsraaden over en Mængde Goder i den Forstand, at der til Køb og Salg af en Række Ting kræves Myndighedernes Til ladelse, ligesom der paa alle vigtige Varer er sat Maksimalpriser eller -avancer, der ikke maa overskrides. At man maa gøre med sine Ting, hvad man har Lyst til, ligger endnu saa mange Folk i Blodet, at de føler det som en blodig Uretfærdighed, at de skal straffes for at tage en Pris, som Køberen hellere end gerne vil give. Endnu under mine Studier af Nationaløkonomi for blot 10 Aar siden doceredes det jo som et uomtvistet Dogme, at en Vares Pris blev bestemt af Forholdet mellem Udbud og Efterspørgsel — og nu kommer Staten og fastsætter egenmægtigt Prisen! Saa fremt Vareknapheden vedvarer efter Krigen — hvad vel meget tyder paa — er der ingen Tvivl om, at Restriktionerne vil bestaa, og det kan der heller intet principielt indvindes imod, uagtet det strider mod tilvante Forestillinger om vor Ret til at udøve Raadighed over Tingene.

Kollektive Hjem

Hvad man derimod ikke kan gøre, uden at det vil hævne sig, er at ophæve enhver Ret til privat Ejendom. Vi maa have Ret til at eje vore Huse og Haver, vore Møbler og Billeder — vi vil ikke tvinges ind i kollektive Beboelser.

Skole-Spørgsmaal

Vi vil ogsaa hævde »Ejendomsretten« til vore Børn. Desværre synes Udviklingen baade i demokratisk og diktatorisk styrede Stater

at gaa stærkt i Retning af at frage Forældrene enhver Bestemelsesret over deres Børn — naturligtvis ud fra de bedste Hensigter om at gøre dem til gode Samfundsborgere. Men vi vil f. Eks. ikke tvinges til at sætte vore Børn i disse store statslige Udklækningsanstalter, ud fra hvilke der i Fjortenaarsalderen kommer en Serie ensrettede Personer. Derfor er jeg ogsaa en afgjort Modstander af disse saa lovpriste store »Central-skoler« (undskyld, »Katolsk Central-skole!«). Lad gaa med, at man der lærer noget mere — det er dog specielt af uvedkommende Ting. Hovedfagene, der ikke maa forflygtiges, er Katekismus, Dansk, Historie og Regning. De fleste er jo nu engang ikke særlig intellektuelt indstillede, og den Times Engelsk eller Tysk om Ugen kan saamænd for de fleste være ret ligegyldig. Derimod kan det forlanges, at f. Eks. enhver kunde skrive sit Modersmaal blot nogenlunde korrekt, men at dette saare langt fra er Tilfældet, ved enhver, der til daglig bebyrdes med at læse Andragender og Breve fra jævne Mennesker. — Det afgørende er imidlertid, at Udfoldelsen til frie, aandeligt vakte Mennesker daarligt kan finde Sted i disse store Kaser-ner. —

Arbejdsløsheden

Hvorledes man skal finde en passende Beskæftigelse til alle Mennesker, er der ikke mange, hverken læge eller Nationaløkonomer, der kan danne sig nogen Mening om. *Spørgsmaalet skal imidlertid løses*, det maa slaas fast, og saa maa vi for den Sags Skyld ofre nok saa mange tilvante Forestillinger og Behageligheder. Jeg vil endog gaa saa vidt og mene, at Bevarelsen af en stor Del af de Af-savn paa det materielle Omraade, som vi nu lider, ikke vilde være for høj en Pris, saafremt derigen-nem Arbejdsløsheden kunde afskaffes. Det kan ikke nytte, at vi nøjes med at henvise til Konjunkturer, internationale Kriser o. s. v. — alle maa vi give vort Bidrag til Bekæmpelsen, herunder ogsaa til, at der kan skabes større Sikkerhed for de Hundredtusinder, der gaar i en stadig Angst for at blive kastet ud i Arbejdsløsheden. —

Sanering af Boligerne

Jeg vil opfordre dette Blads Læsere i København til engang at anvende en Søndag Eftermiddag til at gaa en Tur gennem Saxogade eller en Sidegade til Nørrebrogade eller mange andre Gader i København og specielt til at se ind i Baggaardene. Jeg har selv i Embeds Medfør færdedes en Del i disse Kvarterer i den senere Tid og er

hver Gang vendt forfærdet hjem. Det er jo ikke Menneskeboliger, men Svinestier (skønt et Svin vilde vel betakke sig for aldrig at faa en Stribe Lys). Man undres over, at vi i de relativt gyldne Tider før Krigen tolererede disse Tilstande, at vi ikke anvendte en Del af de Penge, som vi ødslede ud til ret ligegyldige Ting, til Forbedring af Forholdene. Vi maa ikke slaas os til Ro med, at de Mennesker, der bor her, tilsyneladende befinder sig vel. Saa maa de opdrages til bedre Vaner! Disse Boliger er Arnsteder for Smuds, Elendighed, Umoral og Forbrydelser, og de maa jævnes med Jorden. Det skal vi have Raad til, og saa maa moderne Biografer og Vartegn for København og lignende udmærkede Ting komme i tredje eller fjerde Række. Og vi maa ikke nøjes med at bygge To-Værelsens Lejligheder, selv om der ogsaa er Isskab og Nedstyrtnings-skakt — det er en direkte Opfordring til at praktisere Børnebe-grænsning. Hvorledes kan et menne-skeværdigt Liv føres i en To-Værelsens Lejlighed af en Far og seks Børn!

Politiske Problemer

En Fornyse indenfor Politikken! Her kan det vel være vanskeligt at komme til Enighed om, i hvilken Retning en Fornyse skal gaa. Skal et demokratisk Styresæt bevares, maa i hvert Fald en større Ansvarlighed udvikles. I Tidsskriftet »Vort Værn« føres der for

Tiden en interessant Diskussion om en ny Valglov. Det er et Spørgsmaal, som slet ikke maa foragtes. Efterhaanden havde det jo udviklet sig til, at Partierne inden Valget sendte en Skare af deres veltejtete Partifunktionærer ud som Kandidater — Folk, der var ganske ukendte og ingen Rod havde i Kredsen. Men det bør være saaledes, at det i hver Kreds er lokale, velkendte og vel ansete Borgere, der vælges — vælges for deres gode Egenskaber og ikke for deres Evne til at begaa sig paa en Talerstol. — Der maa ogsaa sørges for, at det bliver muligt for Regeringen at føre en Politik paa langt Sigt, saaledes at der ikke stadig skal skeles til Vælgernes ofte kortsynede Interesser. I det hele er det godt at gøre sig klart, at en Ting ikke er rigtig, fordi den har Fler-tallet for sig. Der maa findes en Udvej, saa man ikke hele Tiden skal være nødsaget til at ligge under for et øjeblikkeligt Flertals Ønsker og Stemninger, uden at man af den Grund berøver Folket enhver Indflydelse paa Landets Styre.

I det foregaaende er der kun rørt ved et Par af de Spørgsmaal, der er under Debat, og hvis Løsning trænger sig paa. Og jeg gentager, at vi fra katolsk Side maa lade vor Stemme høre — ikke for at hverve Proselytter eller gøre os bemærkede, men ganske enkelt, fordi vi mener at kunne yde vort Bidrag — vi, som har et fast Fundament at staa paa.

En Gæsts Minder fra Jeanne d'Arc

Det er ikke Ugebladet muligt at skaffe Plads til alle de Indlæg, hvori Venner af St. Josefsøstrene og deres bombe-hærgede Skole fortæller om Minder fra Jeanne d'Arc Skolen. Men vi gør en Undtagelse med disse Linier af en Kommune-lærerinde.

Med en vis stille og egen lykkelig Forventning om den harmoniske og rene Atmosfære, der herskede paa Jeanne d'Arc, ringede man paa Klokken og glædede sig til, at den lille Lampe lyste og sagde: »Kom ind!« Og hvad var bedre end at se Sr. Helenes smilende Ansigt og høre hendes klokkerene Stemme sige hjerteligt og velment: »Hvordan har De det? Nu skal jeg kalde paa Sr.«, hvorefter man blev vist ind i et af Taleværelserne.

Hvert af dem havde sin egen air, det magelige med de gammeldags røde Plysmøbler, hvor man følte en egen hjemlig Hygge; men hvor man desværre kom saa sjældent, fordi Sr. Margrethe talte med Forældrene her.

Pensionærernes Spisestue med

Kugler paa Stoleryggen, og Taleværelset ud til Alléen med Indgang til Lægeværelset. Det var altid med en vis Alvor, man steg derind. Duften af forskellige Medikamenter fik en altid til at tænke paa, hvilke »Rædsler«, der havde fundet Sted forinden. Her var Renhed, men haardt. Solen skinnede aldrig herind; man maatte nøjes med at nyde dens Spil paa den anden Side af Alléen. Her var lyst. Lyse, haarde Træstole omkring et lige saa lyst Bord og et pinligt rent Linoleum paa Gulvet. Ja, de kære Søstre, dem kunde vi have godt af at gaa til Undervisning hos ogsaa vi store. Vi kunde lære mangt og meget, saa Verden vilde se ikke saa lidt rene-re og hvidere ud, end den desværre gør.

Men overalt var det Billederne, der fængslede og gav Stuerne deres egentlige Præg, saa man med Bestemthed kunde sige: »Det var Jeanne d'Arc«. Jeg husker, at navnlig fra den røde Stue skinnede altid Trækkene af en varmhjertet, men bestemt Søster en i Møde, en tidligere Forstanderinde paa Jeanne d'Arc, saa vidt jeg husker. Men særlig kært staa Billederne af den hellige Therese af Jesusbarnet og af Don Boscós faderlige Træk. Naar vi læser om hans Skoler i Turin hos Johannes Jørgensen, føler man altid, at et Pust af deres Aand gik igen i Jeanne d'Arc. Eller Billedet i det haarde Værelse af Processionen til Guds Moders Ære i Lourdes. Mens man ventede, gjorde man altid i Tankerne og bogstaveligt paa Billedet Valfarten med! Men især Billedet af Jesu Hjerte — Genstanden for al Kærligheds Udfoldelse i Bøn eller i Gerning for de andre — at vise det guddommelige Hjerte al Ære og Kærlighed, hvad der jo er det egentlige Maal for Søstrenes Virke! — Alt af Guds Naade til Guds Ære! —

Eller man som et særligt Tegn paa Hjemlighed fik Lov at komme i Børnenes Dagligstue paa 1. Sal. Det skete engang imellem, at en af Søstrene kom for at vande alle Planterne, og med Omsorg gik til hver enkelt for at pleje dem. Det var næsten som et Symbol paa Søstrenes Virke blandt de Børn, der blev sat i deres Urtegaard til kærlig og forstandig Varetægt.

Særlig mindes jeg ogsaa Kapellet, det centrale i Jeanne d'Arc. Derfra hentede Søstrene deres Styrke og Kraft til Dagens Gerning, der tyede de hen, saa snart der var Lejlighed, for at tale ud med deres himmelske Ven og faa Naade og Trøst i alt. Der har jeg ogsaa faaet Lov at tilbringe de bedste Timer.

Fra 1. Sal husker jeg især glade, ægte smilende Pigestemmer og Ansigter, der tydeligt afspejlede, at her var hjemligt og lykkeligt at være. Særlig husker jeg Eftermiddagsturen, naar de unge med Sr. Rolande og Sr. Edith i Spidsen tvangfrit, leende og pludrende hoppede ad de sidste Trin gennem Porten ud i Solskinnet, og følte et lille Sting i Hjertet ved Tanken paa min egen Kostskoleeftermiddagstur i to snorlige Rækker. Hvis jeg kunde gøre den Kostskoletid om igen, er jeg ikke i Tvivl om, hvor det skulde være!

Og saa vil jeg til sidst mindes alle de kærlige og opofrende Søstre, som vi holder af, beundrer og ser op til og ønsker inderst inde, at vi blot havde lidt af deres ukuelige Offervilje og kærlige Omsorgsfuldhed over for andre, vi, der har været inden for Murene. Og lad os saa takke Gud, fordi Han tog nogle af dem til sig, saa at de nu faar Del i en endnu større Glæde og Godhed end den, de som et

lille Pust fra selve Paradiset gav os andre. — Lykkelige Børn, der har oplevet en kort eller en lang god Tid paa Jeanne d'Arc, hvor Søstrenes Opdragelse først og fremmest gik ud paa at danne staalsatte Karakterer fremfor den megen Lærdom, hvad vi maaske i vore Skoler burde lægge Vægten paa i højere

Grad, end vi gør. At lære Offervilje, ingen Egoisme, Taalmodighed, Energi og sjælelig Sundhed, Vilje, Sagtmodighed, Lydighed, Pligtopyldelse og Renhed, som vi altid kan lære i Søstrenes Skoler.

*Et stort Barn og Gæst
fra Jeanne d'Arc.*

Katolsk Eschatologi XIII

„Det tilkommer ikke eder at kende Tider eller Timer“

Alle Beregninger af Tiden og Timen for Kristi Genkomst er spildt Umage. Det har Kirkehistorien hidtil ført tilstrækkelig klart Bevis for. Men hvorfor har da vor Frelser talt om Forvarsler og opfordret til at være opmærksom paa dem, hvis vi alligevel skal være i Uvished om Dagen og Timen?

Ikke ængstelige, men rede

Jo, paa den ene Side skal vi være fri for overdreven Ængstelighed, der vilde lamme vore Kræfter og forlede os til Uvirksomhed, hvis vi vidste f. Eks., at Vedens Ende var nær forestaaende. Saaledes gik det jo i Menigheden i Saloniki. Fordi den troede, at Herren skulde komme igen om nogle Uger eller Maaneder, var der stor Uro hos dens Medlemmer, og de vilde ikke længere bestille noget. Paa den anden Side skulde Bevidstheden om, at vi nu alligevel stadig nærmer os Dommedagen, og at der er Tegn, der bebuder den, tilskynde os til at være aarvaagne og holde os parat. Det er det, Forsynet vil opnaa, og denne Hensigt kommer klart frem i Herrens Formaning: »Vaag«. (Mt. 24, 42.) »Vær rede, thi Menneskesønnen kommer i en Time; I ikke tænker jer«. (Mt. 24, 44. 48 ff. 25, 13 ff.)

De Mennesker, som lever paa den Tid, da Varslerne gaar i Opfyldelse eller er gaaet i Opfyldelse, har vel nok tilnærmelsesvis Kendskab til de sidste Tider og Timer. Men heller ikke deres Viden er ganske nøjagtig og præcis og kan ikke faa lang Tid før Verdenshistoriens Ur falder i Slag for sidste Gang.

Vi skal ikke kende Tidspunktet

Paa samme Maade som Varsel-tegnene lader os i Stikken, naar det gælder om at anstille nøjagtige Beregninger, saaledes gaar det ogsaa

med alt andet. Der er ikke noget Ord fra Herrens Mund, ud fra hvilket man kan bestemme Aar og Dag for Kristi Komme. Ganske vist er dette Tidspunkt, ligesom hele Verdens- og Frelsesplanen samt Tidens Fylde i Særdeleshed fastsat i Guds evige Raadslutninger. Men vi Mennesker skulde ikke modtage nogen nærmere og bestemt Aabenbaring om det. Da denne Meddelelse vilde skade os, er den i Strid med Guds Visdom. »Den Dag og Time kender ingen, ikke engang Himlens Engle, ja ikke engang Sønnen, men kun Faderen alene«. (Mt. 24, 36) Sønnen kender den ikke i sin Egenskab af Guds Sendebud til os, d. v. s. han skal ikke meddele os noget derom, skønt han som Guds Søn, der har Magt og Viden fælles med Faderen, nøje ved, hvornaar den store Begivenhed indtræffer. Lige før hans Himmelfart spurgte Apostlenes deres Mester: »Herre, er Tiden nu kommet, da du vil genoprette Riget for Israel? (Apg. 1, 7.) Da svarede han dem: »Det tilkommer ikke jer at kende Tider og Timer, som Faderen har fastsat af egen Magt«. Han afviser altsaa pure enhver Belæring om dette Punkt.

Jesuord om Jerusalems Skæbne

Naar vor Frelser slutter sine Spaadomme om det tilkommende med de Ord: »Sandelig siger jeg jer, at denne Slægt skal ikke forgaa, førend alt dette sker«. (Mt. 24, 34.), eller naar han ved Udsendelsen af sine Disciple hævder: »I skal ikke komme til Ende med Israels Byer, førend Menneskesønnen kommer«. (Mt. 10, 23.), eller naar han erklærer: »Sandelig siger jeg jer, der er nogle af dem, som staaar her, der ikke skal smage Døden, førend de ser Menneskesønnen komme i sit Rige«. (Mt. 16, 28.), saa er der her ganske vist
(*Fortætters Side 204*)

4. Den överske Pil pegar mot Sörfora, den närmsta, mod Gävle

Fra det nordligste Sverige

4. Jesu Hjerter Kapellet i Sörfora

Från Malmö är vägen lång till Gävle, som är Norrlands, det nordliga Sveriges, mest betydande stad. Också här finnes en liten katolsk kyrka, dit man går in från prästhusets gård. Denne Sankt Pauli kyrka invigdes år 1881 i den apostoliske vikarien Husher. Där verkade en tid den också som skriftställare verksam barnabiterpatern Moro från Monza i Italien, som efter biskop Studachs död blev föreståndare Josefinas bildfader. Senare blev han drotningsöfver barnabiterklostret i Paris, men ultiutvrens därtifrån är den antiklerikala regeringsmakten och slutade sina dagar i Brüssel. Han efterträddes av pater Bernhard von Stolberg. Också en kommuniet av Elisabethsystlar är sedan år 1892 verksam i Gävle huvudsakligen i sjukvårdens tjänst. Den 1 oktober 1933 kunde de öppna ett eget litet sjukhem. Även Josefssystrarna ha en tid på 1880-talet varit verksamma i Gävle, där de ledde en mycket uppskattad skola.

För närvarande utmärker sig vår Gävleöfversamling för ett i förhållande till dess storlek och bjudmålend rikt och blomstrande liv, utmärkt av mod, arbetsglädje och tillvartagande av alle möjligheter, som lovar goll för framtiden.

Sveriges nordligaste katolska station ligger i Hälsingland i närheten av Hudiksvall. År 1903 anlades på denna plats (Sörfora) ett innespinneri, vid vilket åskilliga österrikare blevo anställda. Bland dessa blev längtan efter ett katolskt gudshus allt starkare. År 1908 började man insamla pengar för ändamålet. Grundplåten (1,500 kronor) skänktes av kejsar Frans Josef, som just detta år firade sitt regeringsjubileum. Så kunde ett litet skogskapell av trä uppföras med det vid foten av berget Grosslockner belägna Elisabethkapellet som förebild. Den 27. juni 1909 invigdes det nya templet av biskop Bitter. År 1927 fick Sörfora också en kyrkklocka — en gåva av påven Pius XI. Först 1924 kunde emellertid en präst anställas, som hela året var bo-

Mons. B. D. Assarson
i Hälsingborg

beretter her lidt om de to nordligste katolske Stationer i Sverige

fast i halsen. En liten prästgård i Hälsingland köpts för honom Bredvid denna upplägg år 1880 ett församlingshus med en sal för drag och teaterföreställningar. Ovanför denna finnes vindrum. Där bo om sommarens lyckliga barnen i Sörforas populära feriekolon, som samlas däruppe under årets vakreste tillfälle att få tillfälle att deltaga i religiösa utövningar och gudstjänstliv och njuta av frisk luft, lek och idrott. För närvarande är den fransiskanerpatern som är kyrkoherde i Sörfora en älskad pastorat.

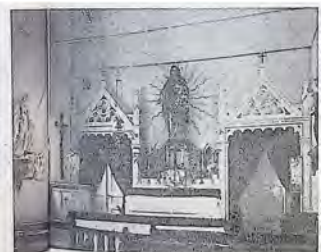
Delade som lillhög Sörforas församling (så gott som Norrland) är verkligen mycket stort. Det omfattar ej mindre än sju landskap, däribland flera mer eller mindre avstånden mellan de här kringbyggda städerna och byarna äro sådana, att en ord sällan blir mycket svår. Här är den verkliga Norden med ett strängt klimat, en sparsam vegetation långt borta från Europas centrala delar.

För Dag kunde jag se till att jag inte längre end eller förän Jesu-Hjerter-Stolten. Gräddande udeste han hela sin Sorg för Frelseren. Hennes Mond var lige död, och nu stod han alene i tillbake med sine to små Sonner; den lille Pige var död för fem År siden. Hvad skulde der nu blive at Dregene? For Udkommen behøvede hun ikke at være Betyrning, thi hendes Mond havde efterladt sig en stor Formue; det var noget større end Pengeposen, der tyngede paa hende. Hennes Mond havde været Protestant. Medens han var rask, havde han aldrig i mindste Maade modsat sig, at hans Hustru endog Børnene katolsk; han lod iøvrimod til at synes godt om, at de gik flittigt i Kirke og ofte modtog Sakramenterne. Men da han saa paa sit Dadsleje, fik han den Tanke, at hans Sonner lettere vilde klare sig i Livet som Protestanter, og derfor indsatte han sin Broder for dem og bad ham skriftligt om at lade dem til sig og lade dem opdrage protestantisk.

Børnene Forbrøder havde ikke besaget sin Broder i mange År, fordi han var vred over, at han havde giftet sig med en Knonik. Men Broderens Død gik ham dog nær til Hjerter, og hans sidste Brev stormte ham forsonligt. Derfor skrev han til sin Svingerinde, at han kom til Slottet for at tale med hende om Dregenes Anbringelse paa en protestantisk Kostskole.

Da den stakkels Moder havde grædt ud foran Jesu-Hjerter-Stolten, hændte hun Børnene, klemte dem sammen med dem og bad: »Kære Frelser, lad dem komme op til dig, lad dem, som du tog deres lille Sæter! Herre det end, et af demister deres Trok!

Kori Tid eller kom Børnens Onkel til sig. Fødel var allerede mærket. Stakkels kom ind, og Vei stræde paa Billedet, og det var, som om Børnelik Side hans at vente med Besøget hos Svi-

A Det lille Kapellet i Sörfora

A Sankt Pauli Kirke i Gävle

„Vil du lade Dregene være i Fred!“

En „Spøgesehistorie“, fortalt af en engelk Pædagog

Den Præst, som har fortalt Historien om Hotellet Hans fik ogsaa et Værelse der og bad om at lade sin Middag bragt op, da han var træt efter Rejsen og sin Spekulationer, hvordan han skulde lade sine Næver fra deres hellige Mor. Da han havde sat sig til Ro i en Lænestol under Lampen for at vent paa Maden og imens notere sine Hæfter paa Rejsen i sin Lommebog, hørte han pludselig en Lyd, som fik ham til at se op. En lille, omrent syvårig Pige kom hen imod ham; hun var blond og havde en blå Kjole paa. Et Øjeblik betragtede hun ham stift, saa sagde hun i en advarende Tone: »Vil du lade Dregene være i Fred!« »Hvad mener du dog, min lille Ven?« spurgte han forbløffet. Børnet stilledes Hænderne paa Bordet, bøjede sig frem imod ham, saa ham endnu en Gang fast ind i Øjnene og sagde: »Vil du lade Dregene være i Fred! Ellers straffer Gud dig!« Børnen trykkede Hænderne mod sine Øjne for at blive klar over, om han drømte eller var vaagen. Da han tog dem bort, var Børnel forsvundet. I det samme kom Tjeneren med Suppen, og Gæsten spurgte: »Hvad mon det var for en lille Pige, som besøgte mig for et Øjeblik siden?« »En lille Pige?« svarede Tjeneren og rystede paa Hovedet. »Der bor ingen Børn her i Huset.« »Men De har da Gæster her?« »Ja, men kun et Par ældre Damer.« Og for ikke at gøre sig latterlig med sine Spørgsmaal gav Herren

Kori efter at han havde spist, gik han til Broderen i Drammen for Broders Sonner læge i Slotsgården; og da han vaagnede, led den lille Piges Ord i hans Øre: »Vil du lade Dregene være i Fred! Ellers straffer Gud dig!«

Hen imod Middag naede han Slottet og blev vist ind i et Værelse, hvor hans straks folte sig hjemme. Han var jo ogsaa i sit gamle Hjem, og alt i denne Stue stod, som det havde stået, da han var Dreng. I det stod hans Moders Sælværd, der var den gamle Lænestol — og Udsigten over den takkede Klippeskov og Havet huskede han som Børn.

Hans Drik held han over Maleriene paa Væggen — lutter gamle Familienbilleder, Julier gamle Bekendte. Nej, der hang et nyt Maleri. Han var jo ogsaa i sit gamle Hjem, og alt i denne Stue stod, som det havde stået, da han var Dreng. I det stod hans Moders Sælværd, der var den gamle Lænestol — og Udsigten over den takkede Klippeskov og Havet huskede han som Børn.

Hans Drik held han over Maleriene paa Væggen — lutter gamle Familienbilleder, Julier gamle Bekendte. Nej, der hang et nyt Maleri. Han var jo ogsaa i sit gamle Hjem, og alt i denne Stue stod, som det havde stået, da han var Dreng. I det stod hans Moders Sælværd, der var den gamle Lænestol — og Udsigten over den takkede Klippeskov og Havet huskede han som Børn.

Sr. M. Celine

in memoriam

Mandag d. 9. April paa Maria Bebudelsesfest døde Sr. Celine paa Frederiksberg Hospital efter de haarde Kvæstelser, hun paadrog sig ved Katastrofen paa Jeanne d'Arc Skolen.

Et levende og virksomt Menneske er gaaet bort og vil blive savnet.

Sr. Celine kom til Danmark i 1914 og gennemgik Noviciatet. I ti Aar var hun knyttet til St. Knuds Skole som Lærerinde, kom derefter en ganske kort Tid til Randers, men blev af Helbredshensyn forflyttet til St. Josephs Hospital, hvor hun igennem nogle Aar var Kirkens Sakristan. I 1938 kom Sr. Celine til Ordrup som Lærerinde ved St. Joseph Søstrenes Skole og fik tillige Hvervet som Sakristan ved St. Andreas Kirke, indtil hun i 1944 forflyttedes til Skolen paa Frederiksberg samtidig med, at hun igen kom til at undervise paa St. Knuds Skole.

Paa Jeanne d'Arc fejrede Sr. Celine d. 8. Dec. 1944 femogtyve Aars Profes. I mere end tredive Aar har hun viet Kirken i Danmark sit Liv og sine Kræfter.

Ved sin Forflyttelse ifjor efterlod Sr. Celine et stort Savn hos Menigheden i Ordrup. Hendes Interesse for Mennesker, hendes Kærlighed, Trofasthed og glade Sind vandt vore Hjerter, og hendes Venner var legio: Børnene, som elskede hende, de unge, som hun Aar efter Aar samlede paa Skolen, indtil selv hendes ukuelige Energi maatte bøje sig for Restriktioner og Krig, og mange, mange andre i og uden for Ordrup.

Men ikke mindst bør hun mindes med Taknemlighed for sit store Arbejde som Kirkens Sakristan. Tidligt og sent var hun deroppe, og trods et ofte svigtende Helbred drog hun Omsorg for alt med Dygtighed og Omhu, i Kærlighed til Gud, som hun havde ofret sit Liv.

Vi har svært ved at fatte, at Sr. Celine ikke mere er iblandt os. Trods det tilsyneladende umulige haabede vi paa Helbredelse for hende. Selv bar hun de tre Ugers svære Sygeleje med Tapperhed og Ro, i tillidsfuld Fortrolighed med

Døden, klar og bevidst til sidste Øjeblik.

Vi vil savne hende dybt. Men Gud opfyldte eet af hendes Livs allerstørste Ønsker, dette: At faa Lov at dø midt i sit Arbejde. K. B.

Et Opgør i Aand...

(fortsat fra Forsiden)

Forsker netop som sand Videnskabsmand lader de aabne Spørgsmaal staa aabne. Nej, Pastor Rald tænker paa en anden Uafsluttedhed, som Reformationen skal have bragt med sig. Og er det ikke den pure religiøse Subjektivisme, som i sidste Instans umuliggør en bibelsk Teologi?

Vi vilde meget gerne høre nærmere herom. For alt, hvad der kan bidrage til »et kirkeligt Opgør i Aand og Sandhed« vil være en Lykke for vort Land.

H. D. T. K.

Det tilkommer ikke eder...

(fortsat fra Side 201)

Tale om et Komme, som skal oplevs af det Slægtled, til hvilket Ordene er sagt. Men i dette Tilfælde tænkte Herren ikke paa den store Dommedag ved Verdens Ende, men han vilde udtale sig om den Dom, som skulde overgaa Byen Jerusalem.

Fortolkningsregler

Endnu et Eksempel af den Art skal anføres. Da Herren efter Opstandelsen ved Genesaret Søen talte til Petrus og Johannes og sagde: »Dersom jeg vil, at han skal leve, indtil jeg kommer, hvad angaar det saa dig?« (Jo. 21, 22.), blev han misforstaaet af nogle Disciple. De mente, at Johannes ikke skulde dø, men leve saa længe, at Kristus ved sin Genkomst vilde træffe ham endnu paa Jordelivets Kampplads. Imidlertid minder Apostlen selv om, at Herren ikke havde talt om det. Dog forklarer han ikke, hvorledes Kristi Ord egentlig skulde forstås. Men det er givet, at hel-

ler ikke her er Tidspunktet for Kristi Genkomst til Dommen fastlagt. Hvis der skal ligge en Antydning om et Komme i de anførte Ord, saa er det igen det, der skulde ske i Aaret 70, da Byen Jerusalem for sin Vantro og Begivenhederne paa Langfredag maatte lide den forfjente og behudede Straf.

I det hele taget bør man vogte sig for at forstaa Herrens Ytringer om hans og hans Riges Komme, (der i sig selv er flertydige ligesom ogsaa Ordet Rige,) altid saaledes, at de betegner Dommedag. Denne Fremgangsmaade er mod al sund Sans og endnu mere mod al ansvarsbevidst Videnskab. Kun det kan være den rette Opfattelse af et Sted, som passer til den Sammenhæng, hvori Ordene staa, og til den Lære, som Jesus ellers har fremsat med fuldkommen Klarhed og Bestemthed. Hvorledes man saa end vil fortolke flertydige Steder om fremtidige Begivenheder, saa staaa een Ting absolut fast, nemlig dette: at Jesus ikke i et eneste Tilfælde har forudsagt, at hans Komme er nær forestaaende.

Nu mangler vi ganske vist endnu en Drøftelse af de Udtalelser, som vi finder i Apostlenes Breve og Johannes' Aabenbaring. Men da dette Emne er for omfattende, er vi nødt til at vente med det til næste Gang. F. K.

»Vil du lade Drengene være i Fred«

(fortsat fra Midtersiden)

og hun gentog: »Vil du lade Drengene være i Fred!«

Medens han stod som fastnaglet foran Billedet, traadte hans Svigerinde ind i Stuen. Hun blev forbavset over den Hjertelighed, hvormed Svogeren hilste paa hende; og endnu mere forbavset blev hun, da han pegede paa Maleriet og sagde: »Før vi taler om noget andet, saa sig mig, hvem det Barn er, og hvor hun er.«

»Det er min lille Datter, som Gud tog til sig for fem Aar siden,« svarede Moderen og drog et dybt Suk. Hendes Svoger blev ligbleg og blev staaende tavs, saa hun følte sig helt underlig til Mode derved. Endelig vendte han sig om imod hende med Taarer i Øjnene og sagde:

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„**THERESE**“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 • Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. • Bedste Referencer.

»Det lader til, at Gud selv har taget sig af Deres Sag, kære Svigerinde. Jeg kom hertil for at tage de to Drengene fra Dem; men nu lader jeg dem alligevel blive her!« Saa fortalte han, hvad han havde oplevet; og Moderen græd af Glæde.

Onklen blev nu nogle Dage paa Slottet som en kær Gæst. Drengene kom hurtigt til at holde af ham, og de tre gjorde en Del Udflugter sammen. De to andre Drengene blev mere og mere fortrolige og tillidsfulde overfor Onklen, og en Dag betroede den yngste ham, og en Dag deres Mor og de selv havde været saa bange, da de fik at vide, at han snart kom. »Vi bad hver Aften Gud om at tage os op til vores Søster i Himlen i Stedet for at lade dig tage os bort herfra,« fortalte han. Den ældre Broder blev bange for, at Onklen skulde føle sig krænkede over, hvad den lille sagde, og derfor skyndte han sig at tilføje: »Jamen dengang kendte Mor dig jo ikke, Onkel!« »Nej, hvordan skulde hun dog kunne kende mig, naar jeg ikke engang kendte mig selv,« svarede Onklen. Da Onklen skulde rejse hjem, gik han hen til det den lille Piges Portræt, og staaende foran det sagde han: »Bed for mig, kære Svigerinde, thi jeg er blevet et helt andet Menneske, efter at jeg har været her og set dette Billede.« Og Svigerinden gjorde, hvad han bad om; naar hun og Børnene bad deres Aftenbøn i Kapellet, føjede de til Bønnen for den afdøde Far et Fadervor for Onklen.

Ikke ret længe efter kom der til Slottet et Brev fra ham; han skrev, at han var blevet Katolik sammen med sin Hustru og sine Børn. De to Brødre, hvis Tro var blevet frelst paa en sælsom Maade, blev begge Præster; og det er den ældste af dem, der har fortalt denne »Spørgeshistorie«.

Til Feriehjemmene

Til Mandag Middag er der yderligere modtaget: Otto Barfred 20 Kr., J. Bp. 25 Kr. Ialt er Indsamlingen saa oppe paa 163 Kr. Hjertelig Tak!

Endnu er der langt igen, før vi er oppe paa en Sum, der sikrer den økonomiske Gennemførlighed af Feriebørnsudsendelsen til de katolske Feriehjem. Antagelig er der mange, som mener, at de vil vente, til de ser, om Forholdene overhovedet tillader at sende Børnene ud. Men det kan let ske, at Forholdene netop gør det nødvendigt at faa Børnene af Sted hurtigst muligt, og saa staar vi og skal bruge Pengene, endda langt flere end tidligere Aar. Og skulde det ske, at vi ikke kan faa Børnene paa Ferie i Aar, vil Pengene blive sat hen til næste Sommer. Hjælp os derfor, og gør det nu, saa hjælper De bedst!

Vi modtager ogsaa stadig med Tak Rationeringsmærker. Med nogle Smørmærker fulgte disse Ord: »En protestantisk Læser af »Katolsk Ugeblad« sender medfølgende Smørmærker med Bøn om Guds rige Velsignelse over de sørgende fra Jeanne d'Arc Katastrofen og over dem, der slap derfra med Livet, at de maa undgaa at faa varigt Møn af den rystende Oplevelse.«

Alle Gaver til Feriehjemmene bedes sendt til Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Køb
**PAULUS-
KREDSENS**
Bøger

Katolske Begravelser
Benzon aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Otto Piper
RAADHUSPLADSEN 14
KØBENHAVN V
EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER
TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

UGENS BOGNYT

Den indbundne Udgave

af Ricciotti: *Jesu Kristi Levned* foreligger nu i to smukke Vælskbind, bordeauxfarvet Kalveskind og op-højet Ryg. Pris Kr. 48,00. (Rater å Kr. 10,00)

Den billige Messebog

Messebogen, Dansk-Latin foreligger igen i den billige og stærke Indbinding i Niger-imitation. Pris Kr. 7,50.

Igen paa Lager

Thomas a Kempis: *Kristi Efterfølgelse*. Shirting 4,50, Skind 7,75.

Vi meddeler

at Søndagsmessebogen og Søndagsmessebog II om kort Tid atter faas i Skindudgave med Guldsnit. Paa Grund af den øjeblikkelige Skindmangel kan ingen af dem faas i sort men kun i mørkebrunt Skindbind.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palm 4777/Giro 81851

ALTERLYS
i alle Størrelser
Kattolsk
og iøvrigt
Stearnllys og Vokslys
af enhver Art
ASP-HOLMBLAD
STEARILYSFABRIKEN
København

Liturgisk Kalender

Nær der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- April
22.S. 3. Søndag e. Paaske.
(hvid) ST. JOSEF, HELE KIRKENS VÆRNEHELGEN (890—93); 2. Bøn: Søndagen (583); St. Josefs Præf. (523); sidste Ev.: Søndagens (585).
23. M † St. Georg (880); 2. Bøn: Oktaven (891), 3. Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*); St. Josefs Præf. (523).
(rød)
24. Ti. St. Fidelius af Sigmaringen (881); 2. Bøn: Oktaven (891); 3. Bøn*); St. Josefs Præf. (523).
(rød)
25. O. St. Markus (882—92); 2. Bøn: Oktaven (891), 3. Bøn: Bededagen (595); Apostlenes Præf. (524). — Hvor der holdes Procession, læses efter denne (violet) *Bededagens Messe* (594—44); 2. Bøn: St. Markus (882), 3. Bøn: Oktaven (891); Paaskens Præf. (518).
- 26.T. † St. Cletus og St. Marcellinus (885); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn*); Apostlenes Præf. (524).
(rød)
27. F. St. Petrus Canisius. — I (hvid) Dag højtideligholdes JOMFRU MARIAS BEBUDDELSE (858—91); Præf. (522).
28. L. St. Paulus af Korset (885); (hvid) 2. Bøn: St. Vitalis, 3. (hvid) Bøn*); Paaskens Præf. (518).
29. S. 4. Søndag e. Paaske.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenluttet med „Katolsk Ungdom“
Udgiver: „KATOLSK PÆRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarhavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12, Lørdag undtaget Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet, Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

St. Ansgars Kirke

Søndag d. 22. April Kl. 10 Levitmesse.

St. Mariæ Kirke

Sønd. d. 22. April. Kl. 8 Højmesse med Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe. Onsdag Kl. 19,30 Kongr. for Damer.

St. Andreas Kirke

Onsd. 25. April Kl. 8 Bededagsprocession omkring Mausoleet.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag den 22. April Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculata-kongregationen. Under Messen Kl. 10 meddeler Biskoppen Konfirmationens Sakramente.

Katolsk Pædagogforbund

afholder Retræte for Mænd og Kvinder paa Rygaard i Dagene fra 3. til 9. August. Rationeringsmærker og Sengelinned medbringes. Betalingen er 25 Kr. Tilmeldelse sker til Adjunkt Johan Jensen, Hummeltoftevej 42, 1., Lyngby, Tlf. 3030 — inden 15. Maj.

St. Franciskus' 3. Orden

Søndag d. 29. April Kl. 15 Møde i St. Elisabeth Hospitals Kapel.

Benediktineroblaterne

Søndag d. 22. April Kl. 13,30 Møde hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Mødet slutter med Vesper og sakramental Velsignelse.

Vandrer i Kærlighed, ligesom ogsaa Kristus har elsket os og hengivet sig selv for os som Gave og Slagtoffer til liflig Vellugt for Gud, alleluja.

St. Paulus af Korset. Offertorium.

BOGHYLDEN

- Boon, Joseph: Credo! Jeu scénique. 182 S. rigt ill. 6,30
- Congar, M.-J.: Chrétiens désunis. Principes d'un «Oecuménisme» catholique. 403 S.... 8,55
- Larivière, Jacques: La réforme de l'Enseignement de la philosophie. Préface du R. P. Réginald Garrigou-Lagrange. 126 S. 4,50
- le Fort, Gertrude von: Le Pape du Ghetto. 331 S. 5,25
- Léon, Frère: Leçons de psychologie appliquée à l'éducation. 458 S. 9,75
- Sertillanges, A.-D.: Dieu gouverne. 135 S. 2,25
- Sertillanges, A.-D.: Lumière et périls du Bergsonisme. 60 S. 1,80
- Bauer, B.: Praktisches Handbuch zum Erlernen der lateinischen Kirchensprache 300S. 14,00
- Ehrle, Gertrud: Leben spricht zu Leben. Wirklichkeitsbilder aus dem Alltag der Frau. 234 S. 9,70
- Eisenhofer, L.: Grundriss der katholischen Liturgik. 260 S... 10,75
- Erb, Alfons: Gelebtes Christentum. Charakterbilder aus dem deutschen Katholizismus des 19. Jahrhunderts. 286 S. 11,65
- Hackel, Alexej A.: Von ostkirchlicher Kunst. 17 S. Tekst, 16 farv. Tvl. 9,70

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

Yngre, proper Kone

søges til Renholdelse af Trapper. Henvendelse til Husbestyrerinde, Frk. Magrethe Larsen, Bredgade 64.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

D. K. K. F.

Fredag den 27. ds. Maria Bebudelses Fest læser Hs. Excellence Biskoppen den aarlige Messe for Den katolske Kvindelige i Sct. Ansgar Kirke Kl. 8.

Retræten paa Dalum, som skulde have fundet Sted i Begyndelsen af Juni, er udsat til Efteraaret.

Retræterne i Roskilde

Eneværelser og Tosengsstuer er optaget til begge Retræter for Damer i Roskilde (fra den 26. Juli—30. Juli — og fra den 30. Juli—d. 3. Aug.). Der er endnu nogle Pladser paa Fællesstuerne.

K. U. K. København.

Fredag den 27. April, St. Bededag. Udflugt til Lyngby-Bagsværd. Start fra Stenosgade Kl. 10. Med S-Tog fra Vesterport Kl. 10,12, fra Østerport Kl. 10,17. Billet Lyngby-Retur. Hjemkomst ca. Kl. 17. Medbring Madpakke og Vandresangbog.

Søndag den 29. April Kl. 14 Generalforsamling (se Dagsordenen i forrige Nummer af Ugebladet). — Derefter Amatøropræden. Tilmeldelse sker til Lotte Fobian, Øresundsgade 39. Praktisk Arrangement Gruppe I. Medbring selv Drikkevarer. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

St. Ansgars Sogns Ungdom

Søndag den 22. April Ungdomsmøde efter Messen Kl. 10. Program: Causeri v. Redaktør H. D. T.

Kiærulff. Musikalsk Underholdning. Hvem ved hvad?-Konkurrence. Sketch. Medbring Madpakke og Drikkevarer. Te serveres. Entre Kr. 0,50.

Tur, se under K. U. K. København.

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag den 20. ds. Kl. 20,00 Generalforsamling:

1. Valg af Dirigent. 2. Beretning og Regnskab aflægges. 3. Valg af Bestyrelse og Revisor. 4. Forslag om Kontingentforhøjelse. 6. Forslag om Lovændring. 7. Eventuelt.

Derefter Underholdning. Ebbe Lorentz-Sørensen læser op af Storm P., og maaske kan vi slutte med en lille Svingom. Medbring selv Øl eller Sodavand. Alle bør møde denne Aften.

Nykøbing F.

Johannes Madsen
Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

Ledig

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F. . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS
Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester
Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke

W. Hardeweg
Slagtermester . Paaløgsf.
Østre Allé 54, Tlf. 1082
Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

Roskilde

Fiskehallen
Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIØET, TELF. 349

Ejgod Jørgensen
Slagtermester
Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsgade 13 . Telf 157
Leverandør

Mønsterbageriet
Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schledermand & Sønner
JERNBETON
Entreprenører . Murermestre
Allehelgensgade 18, Tlf. 122
Murermester ved Sct. Maria Hosp.

Roskilde		H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed
A/s F. Christiansen <i>Maskinfabrik</i> Sct. Olsegade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG	H. Weber <i>Tømrmester</i> Maskinsnedkeri
Kolding		Berring & Larsen A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør
H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial . Delikatesser . Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrmester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)	Slagterludsalget <i>Hadersløvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik
Esbjerg		
Bang Knudsen A/S Isenkram . Glas . Porcellæn Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.	Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital	<i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W.C. Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruclifke og Vlemandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josephs Hospital

Katolsk

Ugeblad

22. April 1945

93. Aargang

Nr. 17

Ricciottis Storværk

anmeldt af Steph. Wevers

Roosevelt og Kirken

Breve fra deres Tanter

Feriekolonierne

HYLDEST TIL TALEN

*„Saa være da hvert Menneske snar til at høre,
sen til at tale, langsom til Vrede“. (Jak. 1, 19)*

Hele St. Jakobs Brev drejer sig om Betydningen af Talens guddommelige Gave. Det er et hastigt og impulsivt Brev. Man fornemmer et Menneske, der var impulsiv i sin Tale. Han brugte stærke Ord. Man er næsten tilbøjelig til at tro, at han selv var hurtig og ikke sen til Vrede og hastig som en Bjergbæk i sin Tale. Man finder Spor af menneskelig Vrede hos ham. Det var velsagtens hans naturlige Mangel. Og han taler ikke saa meget for at belære andre som for at belære sig selv.

Talens Synder opfattes mest som Sladder, og vi kunde godt holde en Sladder-Prædiken. Men lad os i Stedet se paa det høje Ideal, som Talens Gave er. Det er ikke blot Guds guddommelige Gave, men ogsaa hans højeste eller første Aktivitet. Nogle Mennesker tror, at Gud er en stum Naturens Lov. Men det er ikke denne Gud, vi tilbeder. Gud begynder med Talens guddommelige Gave og taler fra Evighed af til sig selv om sig selv og om os. Sommetider ringeagter man Ordene, som om de er af ringe Betydning. Men Guds første Aktivitet er et Ord, et substantielt Ord, Jesus Kristus, det evige Ord.

Ogsaa Skabelsens Udgangspunkt er et Ord. Det gamle he-

braiske Udtryk for et Ord betød ogsaa en Gerning. At sige en Ting var lige saa godt som at gøre den. Gud skabte Verden med et Ord, og da den var faret vild, var det med i hans Plan at genrejse den ved det samme som skabte den: Ordet. Det var en Kompliment til den menneskelige Natur. Vi føler os beæret, naar Folk vil forklare os en Ting. Gud træder ind i Menneskenes Verden og forklarer dem Tingene. Naar han gør det, plejer de at tage Sten op for at kaste dem imod ham. Det er svært at finde nogen, som kan holde fast ved et Argument. De faar Hovedpine eller bliver vrede. Med den fineste Hensynsfuldhed kommer Gud for at forklare Sagerne for Mennesker. De synes ikke om det og tager Sten op, og hvis han saa ikke vil gaa, korsfæster de ham.

Jeg tror, at der i vore Dage er mere Brug for den menneskelige Tale, for en sympatisk Røst end nogensinde ellers. Nogle Folk tror, at Prædikestolens Tid er forbi. Den er vigtigere end nogensinde. Hver Talerstol er en Prædikestol. Meget af Sandhedens ringe Kaar skyldes Misbrug af Talen, Katolikkens Misbrug af den, naar de ikke dyrker Presen eller dyrker den alt for me-

get, de Mennesker, som tror, at Bønnen udretter alt, og de, som inener, at »fordi Gud er i sin Himmel, er alt i Orden her paa Jorden«. Det er usigelig trist.

Talens Musik har sit Apostolat. Nogle har bragt Trøst til de døende ved at synge. Sommetider betales der fantastiske Summer for en skøn Røst. Jeg vilde ønske den som en Gave til de syge og de døende. Det sker, at Sangens og Musikkens Gud er den første, der trænger ind i fortvivlede Hjerter.

Hvad kunde vi ikke udrette, hvis vi alle besluttede i Dag: »Jeg vil aldrig sige uvenlige Ord«? Jeg tror, at hele Verden vilde tage paa Valfart for at se det Sogn, som gennemførte et saadant Løfte. De vilde ønske at bo der, og Grundene vilde stige enormt i Pris. Ja, De smiler, som om det var umuligt, men det beror kun paa Dem selv. Det er særdeles vel muligt aldrig at sige et uvenligt Ord eller at helbrede Saarene med den samme Tunge, der har tilføjet dem.

Forener vi Stemmens Vellyd med de venlige Ord, saa har vi menneskelig Veltalenhed. I disse Tider føler vore Sjæle med Bitterhed de Sorger, vi lider, og Gud venter mere og mere af den menneskelige Tunge. Vi kan bede det guddommelige Ord gøre vore Ord til Gerninger, saaledes som hans er det, Godhedens og Kærlighedens Gerninger og derfor et sandt Apostolat.

Vincent Mc Nabb O. P.

Munkemel

VINGAARDEN i Odense

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

J. J. Jacobsens Eftf.

Odense - København
Grundl. 1841

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Torp & Co.
BLIKKENS LAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanltetmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Jos. Fischlein
Murermester
Limfjordavej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard
og Klosteret

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Odense

Flytteforretning **„FREDERIKSHOLM“**
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjæler Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Vald. Tørring
aut. elektr. Installatør
Kongensgade 13, Tlf. 2021
Leverandør til Dalum Kloster

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)
Autoriseret Elektroinstallatør
Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signallæg. Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Anton Siegler
Malmester
Kingosgade 17 Vester 4753

JØRGEN RASMUSSEN
Glarmester
Overgaden 29, Telefon 1117
Leverandør til St. Josephs
Hospital og Kirken

Ove Michelsen
Lys Dosseringen 8 Pilealle 51
Kraft C. 5099 Eva 5571
Radio
Lev. til de katolske Institutioner

Barfred & Rasmussen
Malerfirma
Ryvang 4511 . Bella 431
Emdrup Banke 120 København Ø.

Præsident Roosevelt og Kirken

Ved Præsident Roosevelts pludselige Død mindes vi det gode Forhold mellem den store Statsmand og den katolske Kirke. Da Kardinal Pacelli i 1936 besøgte Amerika, var han Præsidentens Gæst paa dennes Landsted, og de to Mænd kom til at nære den største Agtelse for hinanden. Nogle Aar senere valgtes Pacelli til Pave, og blandt Lykønskningerne efter Valget var et meget personligt og hjerteligt Brev fra Amerikas Præsident. I 1939 sendte Roosevelt en personlig Repræsentant til Pavestolen, Myron Taylor, som fik Rang af Ambassadør.

I Roosevelts første Funktionstid var det især de sociale Spørgsmaal, der stod paa Dagsordenen. Blandt den Kreds af Mænd, Præsidenten tog til sine Raadgivere i disse Sager, var bl. a. den katolske Sociolog og Historiker Christopher Hollis. Og adskillige af Roosevelts Taler giver Udtryk for den Betydning, han tillagde Pavernes sociale Rundskrivelser.

Alt dette kunde tænkes at bero paa en dygtig Politikers Vurdering af den katolske Kirkes Betydning i De forenede Stater. Men de mange Vidnesbyrd om Roosevelts oprigtige kristne Tro er Bevis for, at hans nære Venskab med Kirken skyldtes mere end Politik.

Vore Feriekolonier

Trafiksituationens seneste Udvikling har slukket Haabet om at faa en Del af de mange københavnske Skolebørn i Feriepladser vest for Storebælt. Det vil sige, at de sjællandske Feriekolonier i Aar maa tage sig af dobbelt saa mange Børn som ellers. Dette gælder ogsaa vore katolske Feriekolonier.

Vi beder derfor indtrængende vore Læsere om økonomisk Støtte til disse Kolonier. Længere henne i Bladet kan man se, hvor langsomt det gaar med Bidragene. Vore Velgørere har saa meget andet at tænke paa i Aar. Men glem alligevel ikke Børnene. Feriekoloniernes Mission er uhyre vigtig. Og netop i Aar skal der bruges meget, meget mere end ellers for at løse denne vigtige Opgave.

Send Deres Bidrag — stort eller lille — til Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Breve fra deres Tanter

(fortsat fra Nr. 14)

Melanoïé til Euippos.

Jeg har besluttet, at jeg ikke skriver til dig, før du har udtrykt Sorg over din hidtidige slette Opførsel. Dog kan jeg ikke undlade ganske kort, men *meget* bestemt at skrive et Par Ord om de *Optøjer*, som har vanæret denne By, og som jeg føler, at du delvis er ansvarlig for paa Grund af din vanærende Forbindelse med Jødinden. Din stakkels Onkel var nødt til at lægge sig til Sengs, og jeg har lige siden da lagt kolde Omslag paa hans Hovede og et brændende hedt Stykke Sækkelærred med Sennep under Ryggen paa ham. Han prøver paa at kaste begge Dele af sig, hvilket allerbedst beviser, hvor syg han er, men jeg giver ham ikke Lov til det. Kallirhunkte har ogsaa gaaet og grædt, siden alle de kostbare Bøger blev brændt. Heldigvis har hun selv adskillige af dem med magiske Formularer, (som hun synger over min Middag, der maa serveres i mit eget Værelse, saa oprørt er jeg). Hun har ingen Tillid til de magiske Hjælpemidler, som almindelige Kokkepiger benytter. Du forstaar nu, at du er direkte ansvarlig for en hel Husstands Ulykke, en Husstand, der kun har ydet dig Venlighed og gode Raad, som du aldrig har rettet dig efter.

Din Tante.

Euippos til Melanoïé.

Jeg troede, du havde forstaaet, at jeg ikke kan modtage Breve fra dig, før du giver en Undskyldning, fordi du har kaldt Folk snavsede. Dog glæder det mig, at du trods Onkels svære Sygdom har Tid til at gaa til din Syjomfru. Jeg mødte dig forleden udenfor hendes Hus, og vi syntes begge to, at den Sølvbroche, jeg sendte dig, ikke klæder dig saa godt. Jeg formoder, at Kallirhunkte ikke vilde tage imod den. Kunde du ikke venligst sende den tilbage. Jeg vil foretrække den frem for flere gode Raad, hvis Venlighed jeg hidtil ikke har kunnet opdag.

Din Nøve.

Euippos til Diphilos.

Diphi, gamle Ven!

Der er sket en Masse, siden jeg skrev til dig. For det første tog Lea og jeg hen til den Skole, jeg nævnte for dig. Vi kom temmelig sent, og der var overfyldt. Paulus stod bag en stor Pult, og man kunde se Hovedet af ham. Han er skaldet og tynd og har nærsynede, men straalende Øjne. Jeg kunde hverken finde Hovede eller Hale paa det, han

sagde — det lod til, at han vilde have os alle korsfæstede og glæde os over at lide og en hel Bunke andet, som ethvert Menneske, der er i Besiddelse af lidt græsk Kultur, kunde se er det pure Vrøvl. Alligevel udøvede han en vis Fortryllesse, og jeg er fast besluttet paa at finde ud af, hvordan han bærer sig ad. Jeg maa sige, at hans Røst sommetider er meget melodisk; jeg formoder, at han har opøvet den, eller maaske det er hans særlige Dæmon. Han fik mig til at føle mig, som om jeg havde 1000 Dæmoner i mig — allesammen onde! Ja, le bare, hvis du har Lyst!

Lea sagde, at hun var rystet. Hun siger, at det lader til, at han forkynder to Guder, mens Jøderne kun tror paa een. Jeg tror nok, at de venter at faa en Konge eller en Erobrer, og Lea siger, at Paulus paastaar, at denne Erobrer allerede har vist sig og er blevet besejret. I hvert Fald blev hun rasende, og af ren og skær Ufornuftighed siger hun, at hun vil gaa til Gudinden sammen med mig — jeg vilde ellers have troet, at det var meget værre for en Jødinde end at mene, at deres Befrier havde lidt Nederlag. De kan jo altid faa en anden. Jeg formoder, at hun er blevet mere rystet af Paulus Prædiken — muligvis tiltrukket af ham? — end hun vil indrømme, og derfor vil hun gøre lige det modsatte af, hvad hun burde gøre. Ja, disse unge Kvinder! Jeg kysser dine Øjne.

Din Eueu.

Diphilos til Euippos.

Hør engang, min unge Eueu, jeg synes ikke rigtigt om alt dette her. Du er en let paavirkelig ung Fyr, og jeg kan ikke have, at min bedste Ven lader sig fortrylle af udenlandske Filosofer eller Magikere. Hold du dig til Sølvarbejde og til Gudinden, for ikke at nævne Lea i hvert Fald lige nu. Du er en Nar, at du tager en Jødinde med til vort Tempel. Hun vil afsky det. Hun gaar jo ikke engang derhen for at glæde dig, men for at trodse sig selv — du indrømmer jo, at hun er blevet mere rystet af denne Paulus, end hun vil indrømme. Jeg tænker mig, at hun var blevet syg og træt af sine egne traditionelle Forskrifter — Jøderne har dem i Tusindvis — men saa fik Paulus hendes Folks gamle Religion til at blusse op i hende trods alt, og nu stritter hun imod og vil trodse baade den og Paulus. Det næste bliver, at hun sætter sig op imod dig. Tro paa, hvad jeg siger. Jeg er et helt godt Orakel. Jeg maa hellere komme og besøge dig.

Din kloge Ven Diphilos.

Euippos til Diphilos.

Kære Dipphi!

Som sædvanlig fik du Ret. Det gik galt altsammen. For det første var der Torden i Vejret, og det trættede hende at gaa op til Templet. Saa vakte det store Indelukke hendes Afsky. Der var tæt pakket med Folk, der søgte at sælge de smaa Artemis-Skrin af uægte Sølv, og hun sagde, at det var skammeligt, hvortil jeg svarede med at bemærke nogle temmelig skrappe Ting om den Handel, der foregaar i deres eget Tempel i Jerusalem, som de er saa stolte af. Saa blev pludselig alle Dørene spærret af Politi, der vilde prøve paa at fange to særlig farlige Mordere, som havde søgt Tilflugt der. Og jeg maa sige, at Kvinderne simpelthen var forfærdelige. Jeg synes virkelig, at de burde lade en i Fred, naar de ser, at man er i Selskab med nogen. Dertil kommer, at Larmen i Templet var øredøvende. Alle var ved at synge, og Præsterne brægede noget andet ligesom en Flok Vildæsler, og Lugten af den afskyelige Olie, de brænder i alle de Tusinder af Lamper var kvalmende, og Synet af Gudindens Statue gjorde hende ligefrem ondt. Det undrede mig ikke, saa vældig den er, helt indhyllet ligesom en ægyptisk Mumie, med alle dens Bryster, dens vældige Krone og saa dens Øjne, der er blinde og dog synes at stirre paa en. Selv var jeg næsten lige saa rystet som hun, og vi gik ud i Rosenhaven, og jeg troede, at alt vilde blive godt igen, men hun brast i Graad og løb sin Vej, og jeg har ikke set hende siden. Altsammen er det paa den ene eller anden Maade Paulus' Fejl, og jeg hader ham. Jeg tror ærligt talt ikke, at det er videre megen Nytte til, at du kommer paa Besøg.

Din Eueu.

Moses ben Issakhar til Euippos.

Min agtede Herre!

Mit Barnebarn Lea kom i Aftes hjem i stor Smerte og tilstod for mig uden at ville skjule noget, at hun i den senere Tid hyppigt har været ude med Dem, min Herre, og at hun endogsaa har været med Dem i Deres ephesiske Afguds Tempel. Jeg beder Dem erindre, min Herre, at jeg er en meget gammel Mand, og at Barnet er forældreløst og ikke har andre til at beskytte sig, da hendes værdige Tante Susanna, som er en reifærdig Kvinde, er blevet ramt af Herren med svære Sygdomme, der hindrer hende i at gaa. Jeg beder Dem derfor, min gode Herre, at De vil undlade at prøve paa at omstemme mit Barnebarns Hjerte, nu hun ikke ønsker at se Dem mere. Hun græder om Natten, og om Morgen er der Taarer paa hendes Kinder; Frygten er hos hende i Mør-

ket og Sorgen i Dagens Lys. Maatte vore Fædres Gud, de hjælpeløses Beskytter, være god imod hende og mig. Jeg beder Dem derfor med al Agtelse om ikke mere at prøve paa at faa hende at se. Vort Folk lider meget til alle Tider og vil komme til at lide endnu mere, eftersom en af vort eget Folk sætter Byen i Oprør. Gud støde ham fra sig. Paa romersk Vis kalder han sig Paulus, skønt man siger, at hans rette Navn er Saulus, men han véd, at han har vanæret Navnet. Jeg hilser Dem, min Herre, og beder om Fred for Dem, og jeg ønsker, at Israels Gud maa vende sit Aasyns Lys imod Dem.

Deres ærbødige Tjener

*Moses ben Issakhar
af Huset Issakhar.*

Euippos til Diphilos.

Naa, Dipphy, saa er det hele forbi. Gamle Moses har skrevet til mig, og jeg maa indrømme, at det var et værdigt Brev, selv om det ogsaa var løjerligt. Han sagde, at Lea ikke mere vil se mig og praktisk talt har søgt Asyl under sin Guds Beskyttelse. Og eftersom jeg formoder, at endogsaa hans Gud maa være en Gud, kan jeg ikke røre hende.

Jeg var vild af Raseri, og kort efter ophidsede Demetrios — en Sølvsmed, omend en daarlig Sølvsmed — os alle ved at sige, at det er Paulus' Skyld, at det er gaaet saa daarligt med Salget af Sølvskrin, samt at Paulus forhaaner Gudinden og siger, at hun ikke er nogen Gudinde — hvilket er værre end noget andet, jeg har sagt om den jødiske Gud. Jeg tror virkelig, at en guddommelig Begejstring greb os alle, for vi styrtede ud og skreg saa højt vi kunde: »Stor er den ephesiske Artemis,« og Skarerne greb Raabet, og alle for vi mod Teatret og fik fat i to Mænd, Gaios og Aristarkhos, der følges med Paulus. Jeg vilde helst have revet dem i Stykker — og Guderne véd, at jeg gerne havde lagt Haand paa Paulus, men de siger, at han var forhindret i at komme til Teatret. Paa det Tidspunkt var Folkemængden enorm, og alle spurgte, hvad der var løs, og de modsagde hverandre — ingen vidste, hvad de var der for. Jøderne, der troede, at det var dem, der blev angrebet, puffede en ulykkelig Mand af deres eget Folk, ved Navn Alexander, frem imod os, men da vi forstod, at han var Jøde, begyndte vi igen at raabe: »Stor er Ephesernes Artemis,« og vi blev ved i to Timer uden et Øjebliks Pause.

Da vi begyndte at blive trætte, tror du saa ikke, at min Onkel ankom og dæmpede os allesammen ned. Jeg indrømmer, at han var temmelig fornuftig. Han sagde, at hele den beboede Verden vidste, at Ephesus er Byen, som tilbeder Ar-

temis og Stenen, som faldt ned fra Himlen — saa hvorfor skulde vi ophidse os? I hvert Fald havde han ikke hørt, at de Mænd, vi havde faaet fat i, havde begaaet Helligbrøde eller bespottet Gudinden. Saa blev vi alle beroliget og gik fredeligt vor Vej.

Men hvad skal jeg nu gøre? Bare skrive til min Tante og fortælle hende, at hun har faaet sin Vilje? Eller gaa hen og besøge gemle Moses og sværge, at jeg ikke har villet Lea noget ondt? Gaa og besøge Paulus? Hvad vilde det nytte, og dog maaske. Han ejer øjensynligt guddommelige Evner af en eller anden Slags. Hvorfor hjalp Gudinden ikke mig? Jeg er — Guderne tilgive mig, at jeg siger det — næsten lige saa ækel ved hende som ... ja, som Lea kan være.

Din tvivlraadige Ven Euippos.

(Sluttes næste Uge.)

BREVE fra LÆSERNE

Angaaende Medier

Vi har modtaget:

I Artiklen om Undersøgelserne paa Universitetet mener »L. H.«, at vi skal forblive aabne overfor »Muligheden af Svar, der virkelig tilfredsstiller«. Denne Udtalelse forbavser mig, da Rom synes at være af en anden Mening. Fra den Side foreligger der nemlig et Forbud mod Eksperimenter med Medier, som skal »prøve Aanderne«.

Grunden til dette Forbud er indlysende, thi de eneste Aander, man kan komme i Forbindelse med paa denne Maade, er onde Aander — altsaa Djævlene — og det eneste Vidnesbyrd, man kan modtage fra den, er, at De bevidner Kirkens Magt ved at maatte finde sig i, at den sender dem ad Helvede til. Andet Vidnesbyrd kan man ikke modtage fra Aander, som viser sig gennem Medier. Det eneste Sted man nemlig kan modtage sikker Oplysning paa dette Omraade er i Aabenbaringen — altsaa i Kirkens Lære, og den er klar og tydelig nok til, at man ikke behøver at søge Oplysning om Ting, som Gud alligevel ikke ønsker at give os Oplysning om.

Altsaa: Forsøgene paa Universitetet kan ikke give os nogen sikker Oplysning. Det er dog interessant at se, hvordan Folk uvilkaarligt følger vor Kritik overfor »Aabenbaringen« ved at vende sig bort fra Eksperimentet, saa snart de finder »Fusk« i Sagen. Kendetegnet paa Ondskaben og anden Løgn er jo: Modsigelserne, og det finder man jo nok af i Spiritismens Taage.

W. A.

(Sluttes Side 217)

Pater Steph. Wevers om

Giuseppe Ricciotti: Jesu Kristi Levned

Paa Dansk ved Peter Schindler

Omend Æren for dette Værk skal fordeles mellem flere — foruden Forfatteren, Oversætteren og Forlaget, skal ogsaa S. Kisbye-Hansen og G. M. Nielsen, der har udarbejdet et udførligt Navne- og Emne-register, samt Birgitte West, der leverede Frontispice-Tegningen, være med til Rejsegildet — er der dog nok til dem alle. Forlaget har udstyret Værket med Papir og Kli-chéer, som man ikke mærker Kri-gen paa. Omslagene med deres Halvsidede fotografier af henholdsvis Synagogen i Kapernaum og et Parti fra Oliebjerget, gør et fornemt og gedigent Indtryk. Pastor Schindler har ved sin Oversættelse ydet alvorligt Forfatterarbejde. Det er allerede fra andet Hold blevet anerkendt, at Bøgerne virker saa danske som nogen, saa at den, der ligesom den gamle Isaak i sin Tid prøver paa at skelne mellem Jakobs Stemme og Esaus Hænder, her famler i Blinde. Hvem der ellers har læst noget af Ricciotti, vil let genkende hans prægnante Stil, som naar det S. 296 hedder om Stalden i Bethlehem: »Ligesom den nyfødte Tronarvings Rige saas at være opdelt mellem Verdens daværende Riger, saa havde han selv til Palads kun en Stald, til Trone en Krybbe, til Baldakin de Spindel-væv, der hang i Grotten, til Hof-folk to hjemløse Personer, og den Virak, der steg imod ham, var blot Dampen fra Gødningen paa Gul-vet.« P. Schindler har ikke haft svært ved at krybe ind i Forf.'s Skind, siden de to stilistisk maa siges at være beslægtede Aander; deraf det helstøbte hele. Desmere vil mangen en beklage, at han paa visse Punkter stædigt bibeholder en arkaisk Stavemaade, der midt i al denne Friskhed virker som Sand mellem Tænderne paa en. Og hvorfor skal Beth-lehem skrives med Bindestrøg? (= Køben-havn!)

I et Forord har Oversætteren ment at maatte fejre Ricciottis Indførelse med en længere Tale. Han har ogsaa suppleret Forf.'s Overblik over de rationalistiske Fortolkninger af Jesu Liv med en 6 Sider lang Redegørelse for den beskedne hjemlige Jesu-Forskning. Begge Stykker, der mest tager Sigte paa den nys udkomne »Haandbog i Kristendomskundskab«, vil ved deres polemiske Skarphed ægge til Modsigelse, men forhaabentlig ogsaa til Eftertanke.

Men lad os se nærmere paa Ricciottis Værk, for at K. U.s Læsere maa kunne skønne, om det er værd at spendere den ikke ringe Bogpris paa det. Indledningen, der optager nær ved Halvdelen af I. Bind, placerer Jesu Liv med Hensyn til Sted og Tid. Den bringer knappe, men levende Skildringer af Jesu Fædreland samt af det politiske og religiøse Milieu, der danner Baggrunden for Jesu Liv og Lære. Læseren faar et godt Indblik i Historikerens Værksted med de forskellige kristne og ikke-kristne Kilder, den videnskabelige Granskning har at øse af. Her bliver der

gjort Rede for det vanskelige Problem, der bestaar i at bringe de forskellige Evangelier i Samklang med hinanden, samt for den kronologiske Vanskelighed, der ligger i baade at knytte Data for Jesu Fødsel og Død til den almindelige profane Tidsregning samt at angive Tid og Rækkefølge for Begivenhederne inden for Jesu Liv. R. er en Mester i at fremstille et Problem kort og klart; i hans Selskab hverken keder man sig eller drukner i et Væld af modsatte Meninger. Denne Professor vejer pro og contra og motiverer sit Standpunkt, som jo ikke behøver at være det sidste Ord i saa omdebatterede Spørgsmaal. Han belemrer ikke den jævne Læser med Litteratur-Henvisninger, men en »lecteur averti« mærker hele Tiden, at han er fuldt ud a jour med alt det, der er værd at vide, mens han ikke tager Notits af det hasarderede; saaledes nævner han i sit Kapitel om Jesu legemlige Udseende ikke med eet Ord de ellers i den senere Tid atter saa meget som videnskabelige opreklamerede Studier om Linklædet

Palæstina i Fugleperspektiv

i Turin: Sidste og største Del af Indledningen er helliget de rationalistiske Forklaringer af Jesu Liv. Det er en sammenfattet Fremstilling af den Vejrmølle af skilte Jesu-Billeder, som de Aarhundrede og vantrø har holdt i Gang i det sidste Aarhundrede. Dette Resumé skulde nødtigt be-
 fragtes som en udmøntende Behandling af et saa omfattende Stof. Protestantismens tragiske Situation over for Biblen skyldes i sidste Instans, at den ikke evnede at fastholde de hellige Bøgers Inspiration, for denne kan nemlig ikke udvindes af selve Biblen, men forudsætter en Kilde af guddommelig Aabenbaring uden for Biblen. Derved mistede den enhver Holdpunkt, da Kritikken gjorde sin Ret gældende til at behandle Biblen som enhver anden ran og skær menneskelig Bog. I Mangel af et egat filosofisk Støtte havde Protestantismen heller ingen Mulighed for at genindføre de falske Forudsætninger, d'Herrers Kritiker møde med. Og last not least har man i de Kredse, hvor man for at følge den ene »Kirkefader fra Willenberg havde forsøgt alle Oldkirkenes Bærere af den kristne Tradition, aldrig haft den fornødne Respekt for de historiske Vidnesbyrd, der kunde skabe Balance mod Overvægten af de interne litterære Kriterier. I denne Forbindelse var det værd at nævne Karl Barth, der greb til den Fortvivlelsens Udvej, at overlade Biblen, som det menneskelige Produkt den er, til Videnskabens Dom, mens han samtlige i Tro hæver sig op til det guddommelige Ord, der her er kommet til Aabenbaring. Maske har R. — og med Rette — syntes, at dette ikke hørte ind under Bibelvidenskab; det er nemlig eksempelvis set Flugt ud i det blå (Nærmere om hele dette Spørgsmål i F.-M. Bruun. Om en est. le problème de Jesus? Bruxelles-Paris 1932). I hvert Fald vil interesse-ede Læsere, der er i Stand til at følge R. paa dette Omraade, faa illustreret i hvor høj Grad den Ikke-Katolik havde Ret, der for et Par Aar siden hævdede, at Danmark siden Reformationen i sandelig Henseende var blevet en Provinz af Tyskland. Og Ricciotti vil da forekomme dem som en Befrier.

Nu skal man ikke tro, at hele de to Bind om Jesu Kristi Levned ikke indeholder andet end

Problemer og Diskussioner. Tværtimod, hvem der ikke bryder sig om den Indledning, kan overspringe den, og saa har han endda en »Bibelhistorie for Videre-

→ Jordens Lebi i Lultbilleder

→ Grotte-Bæbere

→ Grømdamuren i Jerusalem med ligende Jæder

komme, der er alle Pengene værd. De vægne ved dette Værk er, at de er en Frugt af det Forlig mellem Tro og Videnskab, der paa det sidste er den religionshistoriske Faldvindingen af vort Aarhundrede. Tilvejebragt af den eminentt kompromiserende F. M. La-grange, som i Teori og Praktis Dødsis, at Troen aldrig skal gaa uden Kendsgerninger, og at Videnskab ikke behøver at blive tvungen for at gøre Tro hævet til et akademisk floreret som aldrig før. Foruden hans eget Værk »Evangelie de Jesus-Christe (Paris 1928) er der udkommet mangende Bøger både paa Fransk og Engelsk for at sætte Læseren i Stand til at følge med i de nye Bæver, Bibelstudiet næst ind paa Italien har været længe om at komme med, hvad der er forbavsende for et Land, der saa mange Universiteter og videnskabelige Institutter. Det var faktisk, der for nogle Aar siden vilde Italienerne en Israels Historie, som de straks kom paa Højde med, at det positive, den jødelistematlige Forsk-

→ Lultbilleder af Jerusalem i Middelalderen i Middelalderen. Tilk. Oliebægeret, skilt fra byen ved Kidrons Dal

Billederne paa disse Sider er gengivet efter Giuseppe Ricciotti's Bog, der omtales i Teksten

kulturelle, topografiske og filologiske Enkeltheder, alt det K. Barth kaldte »Bibellistenkabnet« — der gengiver de gamle Begivenheder og Tekster noget af det Liv, de havde for de første Enevindere, Tilhærere eller Læsere. Og der uddrag fra den Slags saglige Fremstillinger ofte mere Opbyggelse og sikkert mere Apologi end fra saa mange gamle Betragtninger, der bæres af en Smule Tekst og megen Følelse. Iøvrigt er det en af Ricciotti's Fortrin, der vil være nok til at garantere Bogens Succes, at han ved Siden af at være Professor er lige saa meget Digter. Ved passende Lejligheder (f. Eks. ved Johannes Døberens Død S. 451) kan han bringe Skildringer, der brænder sig ind i ens Sind. Her viser det sig ogsaa, hvilken Fordel det var, at den ene Digter (Forfatteren) fandt den anden (Oversætteren). Der er en Del Suskelfel, der skal læses fra første Oplag. F. Eks. Jæder Endelsen en i Siednavnet Bersabea sig ikke forsvare. Apamea (Side 207) skal være Apamea. Araberkongen Arzela (S. 24) skal have et s bagst. Joh's Slaves Sang (S. 211). Ilyder gyseligt, hvorfor saa ikke heller gengive det uoversat som Ebed Johve? Mariomnes Bror, Aristobul, man kaldes Herodes' Svoger og ikke hans Fætter (S. 15). Note 1 Side 17 hører hjemme paa Side 416, og Note 1 Side 415 skal staa Side 414.

Der er da heller ingen Tvivl om, at denne Bog vil finde sin Veje. Den vil blive læst af Folk, der som Følge af det følelsesmæssige har faaet Afsmag for alt, der smager af Fremhed. Den vil komme i Hænderne paa Folk, der ved ensidig Paaevirkning har faaet næret den Opfattelse, at man ikke somtidigt kunde være et troende og et tænkende Menneske. Det vil her gaa op for dem, at man ikke behøver at lukke det ene Øje til for at kunne se med det andet. Den kommer i det rette Øjeblik, nu da de fleste herilands er overbeviste om, at Fremtiden man bygges op paa kristelig Grundlag. S. Wevers.

Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag
 I-II, XXIV, 847 Sider . Kr. 28.50

Bibelhistorie
 for
 Digterkomme

ning havde bragt for Lysel; det er imponerende, at den og samme Mand kunde præstere at levere dem et Jesu Levned, der paa mange Punkter overgaar sine Forængere. Her er nemlig alle Fakta loget med, der kan koste Lys paa Jesu Handlinger og Udsagn. Prof. er godt bevandret i spavel den klassiske som den jødiske og oldkirkelige Litteratur. Hans Bog vil være en kærkommen Hjælp for Præster og Religionslærere, der mærker, at de unge er led og ked af — hvis de da ikke er skeptiske overfor — de samme opbyggelige Historier, som de har hørt om og om igen. Her er Realiteter,

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(11)

Men Br. Petroc selv syntes at have begyndt et helt nyt Liv. Han gik til Korbønnerne som de andre Munke, og han begyndte desuden at gøre sig nyttig paa forskellig Vis. Men i de Lektioner, som Novicerne gav ham, var han mere interesseret og ivrig, end man ellers saa ham.

Der havde hersket megen Opstandelse blandt Novicerne, da Novicemesteren havde forklaret dem, hvad Abbeden ønskede af dem, og da han siden udtog tre af dem til Br. Petros Lærere. Men bagefter var han klog nok til at ophæve Tavsheden for et Tidsrum af en Time; saa kunde ogsaa de tre tale sammen om deres nye Pligter. De tog deres Ansvar meget højtideligt og begyndte straks at lave en Timeplan, hvor hver af dem fik sin bestemte Del af Undervisningen. Br. Gregory, som var yngst, skulde have Historie, fordi man regnede med, at han, som jo sidst havde forladt Skolen, jo ogsaa nok havde glemt mindst. Br. Pius skulde have Geografi og Samfundslære, mens Br. Leo skulde stræbe efter at give deres Elev lidt Begreb om moderne Opfindelser og moderne Menneskers Liv. Br. Gregory og Br. Pius gav Undervisning i Haven, naar Vejret var godt, og ellers i Noviciatet, og deres Arbejde lykkedes godt. Br. Leo viste sin Elev Billeder fra Nutidens Gadeliv, af Biler, Flyvemaskiner, Tog, Skibe, Cykler, Fabrikker og Maskiner. Saa kom han slæbende med Tegninger af enkelte Maskindele og forklarede Princippet i dem. Senere tog han Br. Petroc med sig op paa en af Klipperne, hvorfra de kunde overse Landevejen, for at han kunde faa en lille Anelse om, hvad Trafik var. Og en Dag fik han Tilladelse for sig selv og de to andre Brødre at gaa med Br. Petroc ned til Jernbaneoverskæringen nær Polgarth Station og i en hele Time betragtede de Togene. Men Dagens største Sensation var dog, da de fandt et holdende Lokomotiv og Maskinmesteren viste og forklarede dem Maskinens enkelte Dele og Arbejde.

Skønt Br. Petroc var stærkt interesseret i alt det nye, som Novicerne aabnede ham Døren til, saa havde de dog ogsaa i høj Grad Udbytte af Samværet med ham. Aldrig før havde de været i Berøring med et Menneske med saa skarp og grundig en Forstand. Enhver Paa-

stand, de fremkom med, blev undersøgt og bragt til sin logiske Konsekvens med en Akkuratess og Hurtighed, som ganske overvældede dem, og tit kørte de helt fast, naar Petroc udsurgte dem om noget, som de i et Øjeblik Uovervejethed havde udslynget; men saa plejede Eleven selv at komme dem til Undsætning og med nogle faa Ord klare Knuden. Bagefter gjorde han altid Undskyldninger for sine mange Spørgsmaal og sagde, at saadan var han selv blevet oplært, og at han var ked af, at han voldte dem Besvær.

Men det, der undrede Novicerne mest, var, at denne klarhovede, logiske Mand havde en umaadelig Kærlighed til Skønhed i enhver Form, og han lærte dem at bruge Øjne og Øren paa en Maade, som de aldrig før havde kendt, og han forklarede dem, at det skønne i Verden egentlig blot er et Udtryk for Sandheden. Men til Trods for hans skolede Intelligens og store Dygtighed til at argumentere, saa besad Br. Petroc dog saa afvæbende et Fond af Ydmyghed, at hans Læremestre aldrig blev den mindste Smule stødt, naar de om og om igen maatte indrømme, at de havde fremsat uholdbare Paa-stande. Det var saa tydeligt, at han slet ikke tænkte paa, at hans Intelligens var langt større end deres, saa at ingen af de tre Læremestre følte sig flove. Hans langsomme Tale og velovervejede Ord var saa beskedent og ydmygt fremsat, at selv den mest ømfindtlige ikke vilde have taget Anstød deraf.

Det var en meget stor Glæde for Novicemesteren at se, hvor store aandelige Fremskridt hans tre Elever havde gjort efter blot et Par Maaneders Samvær med Br. Petroc. Og tillige var Subprioren henrykt over sin Patients Bedring. Endelig gik Abbeden rundt og var fuldkommen tilfreds med sit Eksperiment.

Saaledes svandt Ugerne roligt hen, og før man saa sig om, var Adventstiden inde, og Julen stundede til. En Aften, da Novicerne holdt Rekreation, faldt Samtalen paa denne store Fest.

»Jeg gad vide, hvordan det bliver for Petroc at holde Jul denne Gang,« sagde Br. Leo. »Naturligvis ved jeg nok, at selve Kærnen i Julehøjtiden er den samme, og at den aldrig vil forandres, men saa er der jo alle de andre Ting — Julegaverne, Brevene hjemmefra og fra

gamle Venner o. m. a. Jeg kunde da tænke mig, at den Side af Festen vilde blive lidt fattig for ham.«

»Bare vi kunde gøre noget for ham,« indskød Br. Gregory. »P. Novicemester, kunde vi ikke faa Lov at indbyde Br. Petroc til at være hos os i Juledagene? Saa kunde han være vor Hædersgæst, og saa vilde han maaske glemme, hvor ensom han er.«

»Det kommer an paa, hvad Abbeden mener derom. Men jeg skal nok spørge ham derom. For jeg synes, at jo mere I unge Mænd her er sammen med ham, desto bedre er det for jer, thi han lærer jer at tænke paa en Maade, som jeg aldrig har været i Stand til at lære jer det.«

Tilfældigvis var Subprioren hos Abbeden, da Novicemesteren overbragte sine Myndlinges Anmodning. »Hvad mener De derom,« spurgte Abbeden.

»Jeg vil være glad for det,« svarede Subprioren. »Den forestaaende Jul har nemlig ligget mig tungt paa Sinde, fordi jeg frygtede dens Indvirkning paa ham. Julen var jo i hans Tid i langt højere Grad end nu en Hjemmets Fest.«

»Siden Subprioren indvilliger — og De ved nok, han er meget despotisk, hvad hans Patient angaar,« tilføjede Abbeden smilende —, »saa sig til Deres Novicer, at jeg vil være glad for, at de inviterer ham, og at jeg er vis paa, at de kan berede ham en god Jul.«

Altsaa sendte Novicerne en Indbydelse til Br. Petroc, som hurtigt svarede ja dertil. Efter Højmessens Juledag begav han sig til Noviciatet og blev modtaget med stor Hjerlighed. I tre Dage blev han hos dem som en af deres egne; saa gik han igen tilbage til sin egen Celle.

Aftenen efter at Br. Petroc havde sagt Farvel, var Novicerne atter samlet til Rekreation.

»Saadan en Jul har jeg aldrig oplevet Magen til,« sagde Br. Pius, »og aldrig stødt paa saadant et Menneske. Han var jo saa levende interesseret i alt, hvad vi sagde eller gjorde. Men nu kommer jeg til at tænke paa, at han ikke en eneste Gang talte om sig selv, og han maa dog have tilbragt Julehøjtiden paa helt anden Vis i gamle Dage. Man glemte helt, at han ikke var en af os. Ganske vist ved jeg jo nok, at han er meget from; det lyser jo ud af ham. Men tror De ikke, P. Novicemester, at det 16. Aarhundredes Munke var langt mere interesserede i det, de havde at gøre med, end i deres egen Person?«

(Fortsættes)

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

En Tur med Axel paa Raadhuspladsen

i det Herrens Aar 1945:

— Det var just ikke for at komme paa Raadhuspladsen, men min Tur faldt forbi og som det skrøbelige Menneske jeg er, faldt jeg for Fristelsen til at se de optrædende Kunstnere. Det var nu ikke saa meget deres akrobatiske Øvelser, som iøvrigt var meget smukt udført, som det var Maaden, hvorpaa man tiltrak sig Publikums Opmærksomhed, der vakte min Interesse. Lige saa snart den ene Kunstner var færdig med sit Nummer, stod der en ny Kunstner parat med sit Nummer. Han begyndte straks med sit »Hallo, Hallo, nu er det her, det foregaar«, og efter at have gentaget denne lille Opfordring til Publikum en halv Snes Gange, tog han fat paa sit Nummer.

Jeg tænkte: det er Kampen for Tilværelsen; og jeg vil nu, da Tiden er inde, benytte den samme lille Sætning, nemlig: Hallo, Hallo, nu er det her det foregaar! Hallo, Hallo, nu er det i St. Antoni Sogn det foregaar!

Søndag den 10. Juni afholder Sognet sit store Sommermarked, og det er i Aar endnu mere vigtigt for Sognet, at denne stadig tilbagevendende Form for Tiggeri bliver hørt af alle vore Trosfæller. Det er for os alle i St. Antoni Sogn en Æres-sag, at vi maa kunne aflevere Sognet i den bedst mulige økonomiske Stand til vor kære Sognepræst, naar han om en ikke saa lang Tid atter vender hjem for at varetage Sognets Interesser.

Nu beder jeg Dem, tag Telefonen, bed om Bella 1700 og sig: Hallo, Hallo, det er her det foregaar. Her kan De hente o. s. v., eller skriv et Par Ord og vi kommer straks og henter, hvad De vil skænke os. Vi lægger nu ud med den store Lodseddel, som i Aar former sig som et Rationeringskort, paa hvilket De kan være saa heldig at vinde 1 Herre- eller Damecykle til 220 Kr., 1 Radioapparat, Super, til 350 Kr. og andre fine Ting.

De faar et Nummer paa hver Ting for den billige Pris af 50 Øre, altsaa 10 Øre pr. Nummer. Ring til Bella 1700 efter Rationeringskort til videre Salg. Afregning senest Fredag d. 1. Juni, og nu: Hallo, Hallo, nu er det i Brønshøj det foregaar. A. J.

Angaaende Medier

(fortsat fra Side 212)

Hertil ønsker »L. H.« at bemærke:

I min lille Artikel nævnte jeg udtrykkeligt, hvornaar Kirken mener, at en Undersøgelse af paastaaet overnaturlige Fænomener er paakrævet.

Men Mediernes megen bevidste eller ubevidste »Fusk« giver med Urette Materialismens Vind i Sejlene. Derfor maa man huske, at alt »Fusk« og lignende ikke beviser Materialismens Sandhed. Man maa stadig »forblive aabne overfor Muligheden af Svar, der virkelig tilfredsstiller« Menneskeaaend. D. v. s. at de afslørede Medier ikke gør Underne i f. Eks. Lourdes mindre troværdige.

Min Kritikers Udlægning af mine Ord er i Modstrid med hele den lille Artikel. L. H.

Lille Piges første Messe

En lille protestantisk Pige kom forleden i Skole i en af vore katolske Skoler og fik Lov til at overvære Messen. Bagefter fortalte hun:

»Præsten gik rundt med sine to Dreng, der hele Tiden bukkede og nejede. Sommetider ringede Drengene med en Klokke, naar alle de andre ogsaa skulde bukke og nej. Og saa tog Præsten et Guldglas

med smaa Isstykker i. Han spiste nogen af dem, og saa kom der en hel Del, der ogsaa fik nogen Stykker. Og saa gik de ned og sov ...

UGENS BOGNYT

Middelalderens danske Bønnebøger ved Karl Martin Nielsen, med Indledning af Alfred Otto S. J.

Blandt de sparsomme Rester, der er levnet af den danske Middelalders religiøse Litteratur, er Tide- og Bønnebøger den mest omfattende Genre. Bønnebøgerne har været i Adelsdamers og Nonners Eje og afspejler det middelalderlige Menneskes religiøse Forestillingsverden. Sproghistorisk har de navnlig Interesse for Spørgsmaalet om Reformationstidens Forhold til Middelalderen, idet de dokumenterer i hvor høj Grad Reformationen og dermed vor Tids religiøse Ordforraad har sine Rødder i den katolske Middelalder.

Udgaven vil omfatte tre Bind à 10 Kr., hvoraf det første som er delt i to Hefter, foreligger nu (Pris à Kr. 5,00 pr. Hefte). Skriv til os og lad os sende Dem Brochure om denne interessante Subskription.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Sankt Ansgars Boghandel

Vi tillader os at meddele, at Boghandlen i Sommertiden fra førstkommande Lørdag at regne indfører Week-end, saaledes at Forretningen lukker Kl. 13 hver Lørdag.

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning

Central 605

Emdrup

København

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tall i Parenteserne, gælder det første Stedtalet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Apr.-Maj.

29. S. 4. Søndag e. Paaske (587 (hvid) —42); 2. Bøn: St. Petrus (889), 3. Bøn*); Paaskens Præf. (518).

30. M. St. Catharina af Siena (hvid) (890); 2. Bøn*).

1. Ti. St. Filip og St. Jakob (894 (rød) —94); Apostlenes Præf. (524).

2. O. St. Athanasius (897); 2. (hvid) Bøn*).

3. T. Det h. Korsens Genfindelse (900—95); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Alexander I, St. Eventius, St. Theodulus og St. Juvenal; hellig Korsens Præf. (517).

4. F. St. Monica (904); 2. (hvid) Bøn*).

5. L. St. Pius V (905); 2. Bøn*); (hvid) Apostlenes Præf. (524).

6. S. 5. Søndag e. Paaske.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønner om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Naar der ikke er angivet nogen Præf., læses Paaskens Præf. (518).

Sandelig, det er værdigt og ret, rigtigt og frelsebringende, bønligt at raabe til dig, Herre, at du, evige Hyrde, ikke forlader din Hjerd, men ved dine salige Apostle tager den under din stadige Varetægt, saa at den maa ledes af de samme Styrere, hvem du som Stedfortrædere i din Gerning har overdraget at forestaa den som Hyrder.
Apostel- og Pavefesters Præfation.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annoncefødeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Odense Ungdom

I Marts Maaned afholdt A. K. U. sin aarlige Generalforsamling, der forløb saaledes: »Aarsberetninger, Valg af Bestyrelse. Dirigent Pastor Langsted. Formand Kjeld Petersen, Næstformand Agnete Madsen, Kassererske Josefa Stroka, Sekretær Karin Terndrup.

Vi takker den afgaaede Bestyrelse for det udmærkede Arbejde, den har udført i den forløbne Tid, samt en hjertelig Tak til Pastor Schnabel og Onkel Holger. Dem vil vi savne meget. Pastor Schnabel og Onkel Holger var henholdsvis Præces og Raadgiver.

Samtidig hermed sender vi et Opraab til alle Sognets Unge om at komme til Møderne. Vi har Brug for jer, til at skabe en virkelig god Klub. Vi skulde da nødig staa tilbage for de andre Klubber her i Landet. Bestyrelsen.

Indsamlingen til Feriehjemmene

Vi har yderligere modtaget: T. Arthur Nielsen 30 Kr., M. Messerschmidt 10 Kr., M. Grüner 20 Kr. Med det tidligere indkomne ialt 223 Kr. Hjertelig Tak! Vi henviser iøvrigt til Artiklen Side 211. Bidrag bedes sendt til Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

St. Ansgars Kirke

1. Maj Kl. 19½ Højtidelig Indledning til Majandagterne med Prædiken og Procession. Alle Søn- og Hverdage i Maj Maaned Kl. 19½ Majandagt. Fredag d. 4. Kl. 14 Udstilling af det Højhelige til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19½. Søndag d. 6. Kl. 8 Reciteret Messe med Fælleskommunion.

Sakramentskirken

Fred. 27. Apr., Store Bededag, Højmesse Kl. 9. Sønd. 29. Apr. finder Konfirmationen Sted i Forbindelse med Højmessens Kl. 10.

St. Mariæ Kirke

Fred. 27. Apr., Store Bededag, Kl. 9 Højmesse.

Jesu Hjerter Kirke

Fred. 27. Apr., Store Bededag, stille Messer Kl. 6, 7, 7,30 og 8,30. Tirsd. 1. Maj Kl. 16,30 Immaculata-kongr. Torsd. 3. Maj Kl. 19,30 Mændenes Kongr. Fred. 4. Maj Kl. 6 Sonekommunion.

St. Andreas Kirke

Fred. 27. Apr., Store Bededag, Messer Kl. 8 og 10.

St. Theresø Kirke

Fred. 27. Apr., Store Bededag, stille Messer Kl. 7 og 8,30 (ikke Kl. 11).

St. Knud Lavards Kirke

Fred. 27. Apr., Store Bededag, Messer Kl. 7,30 og 10.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsd. 8. Maj Kl. 19 Møde.

Elisabethforeningens Basar

indbragte Kr. 4084,52. Alle Elisabethforeningens aldrig svigtende og gode Venner, som ved Gaver, ved Besøg, og paa saa mange forskellige Maader har bidraget til Basarens gode Resultat, bedes herved modtage vor hjerteligste Tak.

Alma Osterhammel.

Franciska Stratbøcker.

Harriet Zimmermann.

Følgende Numre blev udtrykket paa Basaren: Thedug 42; Thebord 31; Taske 219; Pudestykke 132; Dukke 98; Spegepølsen 30.

Billeder fra Jeanne d'Arc

Ved Katastrofen paa Den franske Skole i Frederiksberg Allé blev Bestillingslister og Prøvebilleder fra en Række Fotograferinger paa Skolen, henholdsvis 8. og 21. Marts, ødelagt, saaledes at de bestilte Billeder ikke har kunnet leveres.

Da mange Forældre under de nuværende Forhold meget gerne ønsker disse Billeder, skal vi gøre opmærksom paa, at de kan faas hos Dansk Presse Foto, Købmagergade 26, Telf. Palæ 1520 - 5544.

Spejderlokale søges

Da Sankt Mikæls Trop i Øjeblikket er uden selvstændigt Lokale, søges et Kælderværelse el. lign. i Omraadet Hellerup-Ordrup-Lyngby. Nærmere Oplysninger faas hos Tropsfører Paul F. Pedersen, Frederikssundsvej 14 A. NV.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 778 - 728

D. K. K. F.

Dersom Forholdene tillader det, vil der blive afholdt to Retræter med Højskole i Trørød i August Maaned, den første under Ledelse af Pater Kùpferle S. J. fra Tirsdag d. 14. til Tirsdag d. 21., den anden under Ledelse af Pater Boerrigter S.M.M. fra Torsdag d. 23. til Torsdag d. 30. Højskolen under denne sidste Retræte ledes af Forfatterinden, Fru Karen Plovgaard. Der er endnu Plads paa Tresengsstuer og Sovesal (30 og 25 Kr.). Nærmere Enkeltheder vil senere blive bekendtgjort, dersom det bliver muligt at afholde Retræterne. Skriftlig Henvendelse til Formanden, Grevinde E. Scheel, Pileallé 23 A.

Retræten paa Dalum, som skulde have fundet Sted i Begyndelsen af Juni, er udsat til Efteraaret.

Legat

En Portion af Glashandler Johan Franz Ronges Legat er ledig. Ske-

ma til Ansøgning kan afhentes paa St. Ansgars Kirkes Regnskabskontor, Bredgade 69, St. o. G., aabent 15—17, og afleveres samme Sted igen, senest 15. Maj.

K. U. K. København.

Søndag d. 29. April Kl. 14 prc. »Den røde Sal«, Stenogade 4. Generalforsamling. Mød talrigt op. Derefter Amatøroptræden. Tilmeldelse sker til Lotte Fobian, Øresundsgade 39. Praktisk Arrangement Gruppe I. Medbring selv Drikkevarer. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

K. U. K. Amager.

Efter Generalforsamlingen bestaar Bestyrelsen af følgende: Formand Henrik Gufler, Knud Nielsen, Alex Brosek, Bent Lassen. Kvindelig Leder: Tove Prüser. Helene Laureckis, Oda Rasmussen, Grete Hansen.

Fredag d. 27. April (St. Bededag) Vandretur. »Ud i det Blaa«. Vi starter fra Dronning Elisabeths Allé Kl. 10, dog efter at have overværet den hellige Messe Kl. 8½. Vi medbringer Madpakke og godt Hunør.

K. U. K. Frederiksberg.

Ved Generalforsamlingen den 20. April 1945 blev følgende indvalgt i Bestyrelsen: Iwan Klum-Larsen (Formand), Ansgar Samuelsen (Næstformand), Ebbe Sørensen (Kasserer), Grete Samuelsen (Sekretær), Ruth Hauerslev (Kvindelig Leder). Næste Møde bliver Fredag d. 4. Maj Kl. 20,00 pr.

Efterlysning

Et Eksemplar af »En dansk Karmelit« (Udgave 1925), udlaant under Retræten i den Stille Uge, savnes af Assumptionssøstrene, Rygaard, og bedes afleveret hurtigst muligt.

Frank Andersens Fond

Der er endnu nogle Eksemplarer af Laur. Andersens »Spontan Hyldest til Foraaret«, som paa Anmodning tilsendes Fondets Velyndere.

Postgiro 1087 — Niels Frederiksen, Skjulhøj Allé 67, Vanløse.

<p>Randers</p> <p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier)</p> <p>Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	<p>Horsens</p> <p><i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Horsens</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>Aalborg</p>		
<p>Førd. Færch & Co. Tømremestere Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>	<p>Henry Hansen Trikotage og Herrelingeri Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 5665</p>
<p>M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 Kolonial . Delikatesser . Kaffe</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksvej 6 Telefon 1786 Udf. Arb. ved Kamillianerkliniken</p>	<p>CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerkliniken i Aalborg</p>	<p>Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer til beskedne Priser Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

Aarhus		<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Konditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
	Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
Vejle		
Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Løv. til de kat. Institutioner	<i>Ledig</i>	C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Løv. til de katolske Institutioner
Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital	A/S Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Nakskov		Aug. Rasmussen <i>Blikkenslager</i> Taarsvej . Nakskov Leverandør til Kirke og Børnehjem
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Løv. til kat. Kirke
Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i>	Alle Sorter Brændsel til Kakkelovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke	Chr. Steffensen <i>HERREEKVIFERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør
Holbæk		S. Uldall <i>Farve- & Tapethandel</i> Leverandør til de katolske Institutioner
Harald Olsen <i>Glarmester</i> Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstånger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet Aktieselskab . Telefon 990 Leverandør til de katolske Institutioner	LIGKISTER <i>Automobil-Rustvogne haves</i> Fr. Smith's Sonner . Telf. 91
A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039	H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri <i>A/S</i> Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Løv. til St. Elisabeth Hospital	JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

6. Maj 1945
93. Aargang
Nr. 18

Urtebogen
fra Scala-Apoteket

I disse Dage

Jeanne d'Arc og
Børnene

Aktuelle Spørgsmaal

Store Bededag i Dyrehaven

I Dag har vi gjort som alle andre hjemlige Hedninger; vi har benyttet den protestantiske Bededag til at drage i Skoven fra Morgenstunden af. Vi vendte Byen Ryggen og naaede trods et Par Punkteringer tidsnok ind til Dyrehavens Hjerter — Eremitagen — for at opfange noget af Morgenstemningen. En tøvende Sol tænder Lys i det sparsomme spæde Bøgegrønt: en Gren hist og her og undtagelsesvis et helt Træ, der har iført sig sit Pinsetøj tre Uger før Dato. En hel Hær af Søndagsryttere har taget Opstilling ved Slottet og starter paa Jagt. Andre rider parvis løbsk over den bølgende Slette. Spejdere i blaa og grønne Uniformer stikker Hovederne sammen og faar deres Instrukser. Dyrene holder sig til Flokken, mens de nyder Aarets første Grøntsager; de gaar ellers stadig i deres tykke Vinterpels, der i Foraarsbelysning tager sig falmet og pjusket ud. De Dreng og Piger, jeg har med, er løbet fra deres Haandbold; den ligger der mellem et Par unge Skud Brændælter og mellem Cykler i Hvilestilling og halvaabne Madpakker. Jeg har faaet tildelt

Vagthundens Rolle og ligger i Læ og Solskin op ad en Skraaning, kun generet af Rødder, Kvas og stenhaarde Boghylstre.

Hvilken Fred og Lykke! Er det virkelig sandt, at Russerne har indkredset Storberlin og har indtaget det halve af Byen? Er det mon nødvendigt, at 42 Nationer er repræsenteret i San Francisco for at udpønsen en Organisation til Sikring af Verdensfreden? Er det muligt, at man hver eneste Nat bliver skræmt op af Gadeskydning, fordi Mennesker holder Jagt paa Medmennesker? Det første staar rigtignok trykt i Avisen, men den ligger nu sammenfoldet paa mit Skrivebord. Det siger ogsaa Radioen, men den staar nu tavs i en Krog paa mit aflaaede Værelse. Og det sidste, tja, det kan være en Drøm, der ligesom alle Drømme svinder med Natten. —

Er det os andre, der leger Fred herinde i Dyrehaven denne solbeskinnede Store Bededagsmorgen, mens Virkeligheden er, at Verden staar i Brand eller ligger i Ruiner? Holder vi maaske kun Frikvarter, indtil Krigen sænker hele sin Gru over os? Eller er Krigen en ulykkelig

Episode, der er ved at naa sin Afslutning? Der fandtes indtil fornylig Mennesker, der var mere lydøre over for den gamle græske Hedning Herakleitos' Forherligelse af Krigen som »alle Tings Fader«, og som førte Darwins Iagttagelser fra Dyreverdenen »om de stærke, der udrydder de svage« over paa Menneskenes Samfund, idet de samtidigt paaberaabte sig Overmenneskelighedens Filosof Nietzches Fantasier for at træde al Menneskelighed under Fødder. Vi Kristne har altid holdt Krigen for en Menneskehedens Svøbe og bedt Bønnen fra det gamle Litani: »Fra Pest, Hungersnød og Krig, frels os, o Herre«. Vi har ogsaa idag indledt Fridagen med under den daglige Messe at bede »Gud, Fredens Ophav og Elsker« om, at vi »befriet fra al Frygt for vore Fjender, under hans Beskyttelse maa opleve rolige Tider.« —

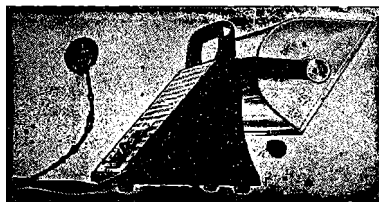
*

Vinden suser i Træerne oven over mig. Aarets første Lærke hænger usynligt et Sted oppe under Himlens sartblaa Kuppel og ringer Sommeren ind, den danske Sommer med de lyse Nætter. Her er Fred — gid den i Sommerens Løb maa sprede sig over hele Landet og hele Verden.

S. W.

*

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545
Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL **KØK** **KOKS**

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Kedler
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106
Telefon Central 408

Italiensk

Begyndere . Viderekomne . Divina Commedia

Mogens Kai Nørregaard

Telf. efter Kl. 19:
Palæ 159 x

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smaakager

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

MIZAR *for*

L. E. LARSEN

Foraarssko

Nørrebrogade 206

I disse Dage

Naar man sidder og skriver sin Indledningsartikel til Ugebladet, er den Tanke stadig nærværende: hvordan mon det hele ser ud, hvis (og naar) disse Linier kommer Læserne for Øje? Selv de længste og forfærdeligste Krige kommer til Ophør. Og hvad saa?

Ja, lige saa lidt vi ved, hvordan Krigens Afslutning vil forme sig, ved vi, hvad Freden vil bringe Verden og os. Vi er i hvert Fald langt fra Optimismen efter den første Verdenskrig. Saa meget ved vi, at de »gode gamle Tider« ikke vender tilbage, og vi er heller ikke kede af det, for de var i Virkeligheden ikke gode. Vi kan haabe paa, at det nationale Sammenhold vil vise sig stærkt i Fredens Dage, vi kan frygte, at Vilkaarene paa den ene eller anden Maade vil blive meget svære, men sikkert er det, at de kommende Aar vil stille os uhyre store Opgaver, som vil blive Prøvestene for vor Værdi som Folk.

Blandt disse Opgaver vil de sociale indtage en Hovedrolle. Der er næppe Tvivl om, at Fremtidens Historikere, som skal skildre den Udvikling, der førte til den anden Verdenskrig, vil kunne paavise, at uløste sociale Spørgsmaal bærer deres tunge Del af Ansvaret for, at det gik, som det gik. De Former, det politiske Liv antog rundt om i de store Stater i Aarene mellem Krigene, var betinget af en sociale Kamp.

Man sidder i Dage som disse og blader tilbage i gamle Bøger og Artikler fra den første Krigs Dage. Og man standser f. Eks. ved et beskedent lille religiøst Tidsskrift, det engelske »Rosary Magazine«, hvor Pater Bede Jarrett kort efter den første Verdenskrigs Udbrud skrev om, hvordan den politiske Strid i Landet nu var stillet i Bero, men kun for en Tid. »Men nu, hvor

(Sluttes Side 229)

Jeanne d'Arc og Børnene

Af Charles Pèguy

Det er paa Hundredaarskrigens Tid, i Aaret 1425. Jeanne vogter Faar for sin Far ved Bredderne af Meusefloden. Mens hun gaar og spinder, taler hun med sig selv:

— Hvordan skulde et Menneskehjerte ikke blive fyldt af Sorg ... Nu igen for lidt siden saa jeg to Børn komme forbi, to Smaaafyre, der kom gaadene ganske alene hen ad Stien dernede. Bag ved Pile, bag ved Hegnet. Den store trak den lille med sig. De græd, de skreg: Jeg er sulten, jeg er sulten, jeg er sulten. Jeg kunde høre det herfra. Saa kaldte jeg paa dem. Jeg vilde ikke gaa fra mine Faar. De havde ikke set mig. De kom styrtende, hylende som Hundehvalpe. Den store var vel syv Aar.

— — —
— Jeg gav dem alt mit Brød, min Middagsmad og min Aftensmad. De for i det som Dyr, de kastede sig over det som Dyr, og deres Glæde gjorde ondt i mig, endnu mere ondt, fordi lige paa een Gang, uden at jeg vidste hvordan, saa forstod jeg, der gik paa een Gang et Lys op for mig; og saa tænkte jeg; jeg forstod; jeg saa; jeg tænkte paa alle de andre forsultne, som ikke har noget at spise, paa de mange sultne, de talløse sultne; jeg tænkte paa alle de ulykkelige, som ingen trøster, paa de mange, mange ulykkelige, paa de talløse ulykkelige; jeg tænkte paa de værste af dem alle, de elendigste, dem, der er længst ude, dem, der ikke vil have, at man trøster dem, paa de mange, mange, som ikke mere vil trøstes, som er lede ved Trøst, og som har tabt Troen paa Guds Godhed. De ulykkelige bliver trætte af Ulykken og dermed ogsaa af Trøsten; de bliver hurtigere trætte af at faa Trøst end vi af at trøste dem; som om, der var noget forlorent ved Trøsten, som om den var ormstueken; og naar vi stadig er parat til at give, er de ikke mere parat til at modtage, de vil ikke mere tage imod; de siger ikke mere ja til det; de hungre ikke mere efter at modtage; de vil ikke længer tage imod noget; hvordan skal man give til den, der ikke mere vil tage imod; der maatte jo Helgener til; der maatte nye Helgener til, som kunde opfinde nye Fremgangsmaader. Og jeg mærkede, jeg var ved at græde. Øjnene blev helt fulde af Taarer, jeg vendte Hovedet til Siden, for jeg vilde ikke gøre dem bedrøvede, ikke de to der i det mindste.

— — —
Nu gaar de deres Vej, deres Sultens Vej. I Støv, i Snavs, i Sult. Ud i Fremtiden. Hvem skal give dem,

min Gud, hvem skal give dem deres daglige Brød? Tværtimod, de kommer til at vandre i den daglige Angst og den daglige Sult. De græd endnu, mens de lo. Og de lo, mens de græd, som en Solstraale midt igennem Taarerne. De store Taarer, som de havde glemt, trillede ned og faldt paa Brødet. Det var ligesom de sidste Regndraaber, naar Solen er kommet frem igen. De spiste paa Brødet, som Paalæg, det sidste af Taarerne. Hvad nytter det med een Dags Anstrengelser? Hvad betyder vore Kærlighedsgerninger? Jeg kan dog ikke blive ved at give. Jeg kan ikke give alt. Jeg kan ikke give til Alverden. Jeg kan dog ikke give dem, der kommer forbi, alt min Fars Brød at spise. Og selv om jeg gjorde det, vilde det saa mærkes paa saadan en Mængde forsultne. (Hun holder langsomt op at spinde.) For een saaret, det lykkes os at pleje, for eet Barn, vi giver Mad, skaber den utrættelige Krig i Hundredvis, og hver Dag, saarede, syge og forladte. Alle vore Anstrengelser er forgæves; vore Kærlighedsgerninger er forgæves. Krigene er stærkere til at skabe Lidelse. Aah! forbandet være den! og forbandet de, som har bragt den over Frankrigs Jord.

(Nu holder hun helt op med at spinde. Tavshed.)

Vi kan gøre, hvad vi vil, vi kan gøre, hvad vi vil, det vil altid gaa hurtigere for dem end for os, de vil altid kunne mere end vi, meget mere end vi. Der behøves kun et Fyrtøj for at brænde en Gaard af, medens der har skullet Aar til for at bygge den. — Det er ikke svært, det er meget simpelt. Der skal Maaned paa Maaned til, Arbejde og atter Arbejde for at faa Kornet til at gro. Og der skal kun et Fyrtøj til, for at en Afgrøde skal staa i Flamme. Der skal Aar paa Aar til for at faa et Menneske til at vokse frem; der skal Brød og atter Brød til for at ernære det. Slid efter Slid og Arbejde paa Arbejde. Og eet Hug er nok til at dræbe et Menneske. Eet Hug med Sværdet, og saa er det forbi. For at skabe en god Kristen maa Ploven have arbejdet tyve Aar. For at tilintetgøre en Kristen maa Sværdet arbejde et Minut. Saadan er det altid. Det er nu Plovens Art at arbejde tyve Aar. Det er Sværdets Art at arbejde et Minut; og saa udrette mere; være den stærke. Det kommer altid til at gaa langsommere for os, vi faar stadig udrettet mindre. Vi er dem, der bygger op. De er dem, der river ned. Vi er Plovens Parti. De er Sværdets Parti. Vi bliver altid slaet. De vil

have Overtaget over os. Det nytter ikke, hvad vi saa siger.

(Tavshed.)

For een saaret, som slæber sig langs med Vejen, for een Mand, vi samler op langs Vejen, for eet Barn, der driver af Sted langs Vejen, hvor mange skaber Krigen ikke, saarede, syge og forladte, ulykkelige Kvinder og forladte Børn, og døde, og alle de ulykkelige, der mister deres Sjæl. De, der slaar ihjel, mister deres Sjæl, fordi de slaar ihjel. Oe de, som bliver slaet ihjel, mister deres Sjæl, fordi de bliver slaet ihjel. De, som er de stærkeste, de, som slaar ihjel, mister deres Sjæl ved det Mord, de begaar. Og de, som bliver slaet ihjel, de, som er svage, mi-

ster deres Sjæl ved det Mord, der begaas paa dem. For naar de ser, de er svage og bliver slaet ned, stadig de samme svage, de samme ulykkelige, stadig de samme ramte, de samme dræbte, saa opgiver de ulykkelige Haabet om Frelse, de tvivler paa Guds Godhed. Og saadan er det, hvad Side man vender sig til, paa begge Sider er det et Spil, og hvordan man end spiller, hvad man end spiller om, altid er det Frelsen, der taber, altid er det Fortabelsen, der vinder. Alt er bare Uretfærdighed, alt er lutter Fortvivlelse og Fortabelse.

(Af Indledningen til »Jeanne d'Arc«, Drama af Charles Péguy. 1897.)

Ved E. N.

det endnu ikke. Men Lea vil behøve en til at tage sig af hende, hvis hun bliver vist ud af Bedstefadrens Hus.

Din Ven Eueu.

(Seks Maaneder senere.)

Euippos til Melanoïé.

Euippos, Philippides' Søn, har den Fornøjelse at indbyde Melanoïé, Bysekretærens Hustru, til en Fest, som efter Euippos Bryllup med Lea, Barnebarn af Rabbi Moses af Epheos, vil blive afholdt den 6. i næste Maaned i Værtshuset »Den røde Hund«.

(Intet Svar.)

Diphilos til Euippos

Kære gamle Eueu!

Saa er jeg hjemme igen i Magnesia og maa sende dig et Par Linier for at sige hjertelig Tak for sidst. Det var en vældig morsom Dag og et meget lykkeligt Bryllup. Din unge Frue er visselig en persisk Fersken at se paa. Hendes Øjne er Morbær i Vin og hendes Mund ligesom et Granatåble fra Elysium. Jeg er vis paa, at din Sviger-Bedstefader vilde forstaa at værdsætte saadanne rent orientalske Følelser. Undskyld, at jeg gjorde den gyselige Fejl at spørge efter *Flæskesteg* ved det overdaadige Maaltid. Jeg saa den gamle Rabbi blive grøn i Ansigtet og kom først bagfter til at huske paa, hvor skrækkelig taktløs jeg havde været. Men alvorlig talt, du er en meget heldig Fyr, og jeg lykønsker dig endnu en Gang, skønt jeg formoder, at jeg i Fremtiden ikke kommer til at se dig ret meget. Jeg syntes svært godt om jeres enkle Bryllupsceremoni og kunde lide, hvis du en Dag vilde forklare den for mig.

Som altid din Ven *Dipphy*.

C. C. Martindale S. J.

Breve fra deres Tanter

(Sluttet)

Diphilos til Euippos

Eueu, din gamle Ged! Op med Næbbet! Skæbnen er dig grum, men Livet er jo ikke stort andet end et Skakbræt med sorte og hvide Felter. I dit Sted vilde jeg ikke besøge Paulus. Det er kun at faa Saar til at springe op igen. Jeg tænker mig, at Sølvhandelen vil tage et Opsving efter dette Udbrud af religiøs Iver, og saa faar du Maser at bestille. Udsæt dig ikke for at fortørne Gudinden — eller din Tante. Hende sender jeg en henrivende Krukke, jeg har lavet, fyldt med magnetiske Salte, der skal være gode for Affekterne. Man tager blot saa meget, som skal til for at dække en Obol, og det kommer man i en Kop rent Vand. Saa faar man denne magnesiske Følelse og giver sig til at danse som en Solstraale. Tag lidt selv.

Din stedse fornøjede Ven

Dipphi.

Melanoïé til Euippos

Min kære Nevø!

Hvor var jeg glad over forleden at se dig i Teatret (Folkemængden havde ligefrem puffet mig derind, jeg gik der aldeles ikke af ren Nysgerrighed). Jeg saa, hvor ivrigt du hylkede vor Gudinde for at protestere mod disse gudløse Jøder. Vil du sende mig et virkelig smukt lille Sølvskrin til hende? Til mig selv kan du lave en fornem Halskæde og to Armbaand, der kan passe til den bedaarende Broche, du var saa venlig at forære mig. Saa har jeg et helt Sæt. Din Onkel vil betale det godt. Han synes, at hans Tale var en virkelig Sejr, og selve Kejseren kommer nok til at

høre om den, saa maaske det kan betyde Forfremmelse. Alle Mennesker lykønsker mig til hans Tale. De tror, at jeg *inspirerer* ham.

Din egen Tante

Melanoïé.

Euippos til Diphilos

Kæreste Dipphi!

Har du sendt de Salte? Jeg har faaet et helt pænt Brev fra min Tante, som bestiller en Sølvting til Artemis. Hun har set mig hyle op i Teatret og tror, at jeg maa være blevet et helt nyt Menneske. Og ... og ... ja, maaske hun faar Ret ... engang. Jeg har været henne og besøge Paulus, selv om det kun var for at sige, hvad jeg mente om ham. Men det varede ikke længe, før det var ham, der fortalte, hvad han mente om mig. Det foregik fuldstændig venskabeligt, men hvor har han et forfærdelig klart Blik. Da jeg forlod ham, var det med hængende Ører, og jeg tager derhen igen. Jo, jeg gør, selv om jeg saa ogsaa er færdig med baade min Tante og Lea, naar de faar det at høre.

Din temmelig tvivlraadige Ven

Eueu.

Euippos til Diphilos

Kære Ven!

Jeg skrev, at jeg igen vilde tage til Paulus, og jeg bliver ved med det. Og som en Gave fra Himlen gør Lea det ogsaa. Jeg traf hende derhenne. Hun kunde heller ikke holde sig borte. Jeg aner ikke, hvad der vil ske, naar hun fortæller sin Bedstefader, at hun vil følge Paulus' Religion. Skal jeg saa? Jeg ved

Men dette er det evige Liv, at de kender dig, den ene sande Gud, og den, du har udsendt, Jesus Kristus.

★

Forkynd det glade Budskab, og lad det høres. Alleluja. Forkynd det lige til Jordens yderste Grænser: Herren har befriet sit Folk. Alleluja, alleluja.

Vigilien til
Kristi Himmelfart.

Aktuelle Spørgsmaal

Med den sidste Sætning i Fuldmægtig H. P. Christensens Artikel i Nr. 16 som Udgangspunkt vil jeg efter ringe Evne knytte nogle Betragtninger til dennes Artikel om »Aktuelle Spørgsmaal«. Fuldmægtig Christensen slutter: — vi, som har et fast Fundament at staa paa.

Der røres her ved Forudsætningen for, at en Politik er sund, at det er ud fra sande Grundsynspunkter den føres.

Livsanskuelse.

Bag alle politiske Ideologier staar som bekendt en Livsanskuelse og et bestemt Syn paa Mennesket. Har man erkendt Mennesket som en Skabning paa godt og ondt med en fri Vilje og bestemt til et evigt Liv efter dette, følger deraf en hel anden Politik, end hvis Mennesket ses som Herskeren, der paa Grund af Tilfældigheder eller Udvikling er kommet til at regere paa Jorden, men som definitivt hører op med at eksistere ved Døden.

Ansvar.

Der havde hos Menigmand i Aarene mellem Krigene i stor Udstrækning udbredt sig den Opfattelse, at Politik var noget raadent Fidusmageri, som man ikke skulde give sig af med. Og at det ikke altid gaar helt rigtigt til, vil man forstaa, naar man ser Mennesket, som det er. Her maa der, som Fuldmægtig Christensen siger det, en Fornylse til. Der maa oparbejdes en større Ansvarsfølelse, saa Menigmand faar Tillid til de ledende. Og jeg tror, at Besættelsesaarene har gjort meget til at fremme denne Ansvarsfølelse og iøvrigt i al Almindelighed at skabe Interesse for Landets Styre.

Fællesskab.

Man er efterhaanden blevet klar over, at kun i Fællesskab kan man løse de mange Opgaver og Problemer, Fremtiden vil stille. Der maa en god Portion Uegennytte til, baade for den enkelte og for de sociale Grupper, hvis man vil undgaa en Katastrofe. Det bliver en kommende Regerings Opgave at sørge for, at Byrderne bliver lige- ligt fordelt. Den maa derfor have Folkets Tillid, saa dens Myndighed er stærk, og den staar frit til at kunne træffe de rigtige Afgørelser.

Decentralisation.

Fuldmægtig Christensen nævner som et Ønske en Decentralisation af Skolerne. Denne Decentralisation maa ogsaa gennemføres paa andre Omraader. De lokale Raad maa have Myndighed til at træffe Afgørelse i Lokalspørgsmaal. Det vil forenkle Administrationen og gøre den billigere, og det vil lettere kunne ses, hvem der har Ansvar for en Afgørelse, saaledes at det ikke hviler paa en eller anden ukendt Ministerialkontorchef i Hovedstaden.

Hovedstaden selv maa gøres mindre. Den er et Saar paa det danske Legeme. Tænk paa Forsyningsspørgsmaalet, Slumkvartererne, Trafikforholdene o. s. v. Der er Folk, der bruger en Time for at komme til og fra deres Arbejdsplads. En Spredning kan udføres ved at nægte visse Industriforetagender Plads i København samt ved at flytte Fabrikker ud i Provinsen, saa at Arbejdere, Kontor- og Forretningsfolk maa følge med.

Økonomiske Problemer.

Et Væld af økonomiske Problemer vil Efterkrigstiden bringe os. Her maa udvises en Smidighed, saa der opnaas de bedste Resultater. Saakaldte økonomiske Love maa ikke overholdes, hvis de ikke er moralsk forsvarlige. Skattespørgsmaalene vil blive vanskelige og diskuteres jo stærkt. Krigsformuer maa annulleres og børnerige Familier i højere Grad end hidtil begunstiges.

Hovedlinien i den økonomiske Politik maa være fuld Beskæftigelse.

Fundament.

Men bag det hele maa som sagt Fundamentet staa. I vor Tro paa Gud, der har skabt os og skænket os Jordelivet, for at vi skal udnytte det til Fordel for vort evige Liv, maa vi hjælpe hinanden til i Fællesskab at naa det Maal, som er sat os, og som danske vil vi hævde vor Frihed under alle Forhold ved Hjælp af de Retsregler, som vore Fædre ud fra deres kristne Tro gav os i Arv.

J. Barfred Petersen.

Statuerne paa Vejen til Haraldsted

Saa snart de Kristne opnaede Friheden, begyndte de at tage paa Pilgrimsfærd — til Jerusalem, Bethlehém, Nazareth og til Rom. Aarhundreder igennem drog Pilgrimsskarerne hen over Europa. Der tales om »mørk« Middelalder, men hine Tider oplystes ikke blot af de utallige smaa rolige Lamper paa deres Pladser i Klostrene, men ogsaa af Tusinder af vandrende Lys, Troen og Kærligheden, der sang i Hjerterne paa Pilgrimmene paa Vej til Compostella, til Chartres og frem for alt til Rom. Disse Pilgrimme skylder vi nogle af Middelalderens prægtige Hymner. At tage paa Valfart har altid hørt med til »Kirkens Aand«.

Derfor har jeg været saa glad over at se, hvordan Valfarterne til vore gamle engelske Helligdomme nu bliver genoptaget i stort Omfang — Valfarter til Vor Frue af Walsingham, til Vor Frue af Willesden i selv London og til St. Thomas à Becket i Canterbury. Og hvilke lykkelige Minder er jeg ikke i Besiddelse af, naar jeg tænker paa de Besøg, det er blevet mig forundt at aflægge hos Vor Frue af Lourdes, Vor Frue af Le Puy, Vor Frue af Luzan i Nærheden af

Buenos Aires, Antipolo paa Philippinerne og paa saa mange andre hellige Steder. Kun ved et Tilfælde blev jeg forhindret i at tage til Vor Frue af Zi-Kai-Wai i Kina ...

Og derfor føler jeg det som en stor Ære, naar jeg faar Lov til at yde min ganske beskedne Hjælp til en dansk Valfart. Jeg længes efter den Dag, da Danmark har sin egen Guds Moder-Helligdom — men den Slags kan ikke kunstigt fremkaldes; vi maa længes efter dem, til en vis Grad fortjener dem og saa have Tillid til, at den saligste Jomfru selv vil gøre sit Navn bekendt iblandt os.

I Mellemtiden er der to smaa fromme Stationer paa Vejen til Haraldsted, som venter paa deres Statuer — en til Ære for Jesu allerhelligste Hjerte og en til Ære for den saligste Jomfru. Statuerne er blevet udført! De eksisterer! Vi maa kunne regne med, at de vil være opstillet og indviet før næste Sommer. Men det bør betyde, at der ikke skyldes Penge for dem. At opstille en Statue med en Gæld om Halsen vil være uværdigt. Jeg vilde føle mig ubehagelig tilmode ved at knæle foran en Helligdom, (Sluttes Side 230)

Urtebogen fra Scala-Apote

i Rom

Titelbladet med Fra Basilio's Haandskrift

I Middelalderens Klostre var Klosterhaverne et overmaade vigtigt Led. Side om Side med Lægekunsten plejede Munkene den Kunst at tilberede Lægemidler af de Planter, der med nænsom Haand dyrkedes i Haverne bag Klostermurene, og mange Steder herhjemme kan vi endnu den Dag i Dag paavise Eksempler paa fremragende Lægeurtegaarde i de danske Middelalderklostre.

I Karmeliterklosteret Santa Maria della Scala's berømte Apotek i TrastEVERS i Rom — forøvrigt betydeligt ældre end det ogsaa af mange danske Romafarere kendte Santa Maria della Vittoria-Apotek — var oprindelig kun beregnet for Klosteret, men blev henimod Slutningen af 17. Aarhundrede omdannet til et offentligt Apotek. Ogsaa her plejedes Klostrenes gamle Tradition: at dyrke Lægeurter i de smaa Anlæg ved de stille Korsgeange med det Formaal at fremstille Essenser og helbredende Drikke af Urterne.

Den ubekendte Ophavsmand til den berømte Urtebog, der opbevares i det gamle Apotek i TrastEVERS, maa have været en lidenskabelig Urtesamler. Munkene plejer at nævne en vis Fra Basilio som Forfatter til Værket, men man kender kun yderst lidt til ham udover at han i 1764 opdagede et Middel mod Pest. Et Billede i Apoteket viser ham blandt sine Elever, hvem han underviser i Kemi, Bo-

tanik og Farmakope. Indskriften i Bogen beretter at han var Romer af Fødsel, vel bevandret i sin Videnskab, en retskaffen og from Mand samt meget erfaren i den Kunst at fremstille Medicin, Salte og Essenser, hvis Berømmelse naaede langt ud over Italiens Grænser.

Urtebogen er et Haandskrift paa Papir i stort Format (41 × 27 cm), indbundet i Læder, Titelbladet er indrammet af en smal, broget Frise og bærer Indskriften: Ordhog eller Afhandling om Lægeurter, deres Kraft, Egenskaber, Anvendelse og Navn, skrevet i Karmeliterklosteret i Scala i Rom i 1755.

Paa en af de følgende Sider troner — midt paa Siden — et Billede af Gudsmoder omgivet af den hellige Skriffs symbolske Planter: Balsam, Ceder, Cypres, Sennep, Palme, Platan, Olietræ og Rose. I en smagfuld og minutøs Orden finder man saa paa de følgende Sider et stort Antal tørrede Planter, der angives at

Maria omgivet af Bibelens symbolske Planter

ket

Amerikansk Olie

være henholdsvis bedøvende, appetitvækkende, hjertestyrkende eller smertestillende samt et Antal Planter, der kan virke som Modgifte. Endvidere er der Billeder af Mennesker og Dyr, der har en vis Tilknytning til Lægeurterne og deres Hjemsted. Paa den modstaaende Side redegøres der saa med sirlig og letlæselig Skrift for de respektive Planters Fordele og helbredende Virkninger.

Her er Planter, der fremmer Fordøjelsen, andre, hvis helbredende Evner rækker langt videre og ikke blot virker paa Legemet, f. Eks. Oksetunge, der har den Virkning, at »den opmuntrer og trøster Hjertet paa en underfuld Maade; det Vand, der destilleres af den, fordriver Melankoli, renser Blodet og mildner Feberens Glød«. Ikke mindre virksom og nyttig er Bjældeurt, om hvilken det hedder: »Naar man lægger denne Urt i Skoene og træder paa den med de nøgne Fødder, er det godt mod Galdesten, Saften er udmærket til at fjerne Ar fra Øjnene«.

Tusind forskellige Ting, der er værd at vide, kan man lære af denne baade morsomme og interessante Bog. Hestehale eller Padderokker stiller Næseblod, Malurt virker udvidende og lindrende, Pulveret fra Nyserod foraarsager en heftig Nysen og hjælper mod begyndende Sindssygdом og Melankoli. Indiske Nelliker er godt for alle Slags Hjerte-

under, Svimmelhed og Epilepsi. Grana-dilla anvendes ikke i Medicinen, men Indianerne og Spanierne nyder Saften af Frugten med stor Glæde. Den amerikanske Natskygge ejer ej heller nogen helbredende Virkninger, men er anvendelig som Farvestof. Kodriver styrker Hjerne og Nerver; under denne Blomst staar der en sælsom Skikkelse med en brændende Lampe i Haanden og i indisk Klædedragt, omgivet af symbolske Dyr.

Paa et af Bogens Blade ser man en Akvarel: fire Læger, deraf to værdige ældre Herrer med hvide Parykker, staar ved en Sygeseng. Ovenover læses Orde-ne: Herbis, non verbis medicorum est pellere morbos, Sygdomme uddrives med Urter, ikke ved Lægernes Tale. Et »Til-læg til Lægekunsten 1758« fortæller endnu en Del interessante Ting og afslører overordentlige Hemmeligheder.

Astersblomster er godt for Halsbetændelse og Aquiefolium mod haardnakket Hoste. Melianthus er »hjerte- og mavestyrkende og nærend«; Bynke er »appetitvækkende og skal koges sammen med Melon i Vin«. Vand, der er destilleret af det orientalske Granatæble, virker styrkende og forfrisker Aanden, medens friske Tusindfryd »heler Saar og Vunder«. En tørret Træart har foruden helbredende Virkninger ogsaa den Fordel, at den bortjager Græshopper, Lopper og Myg, Skadedyr, der ellers maa ryges ud.

Den amerikanske Natskygge

Tekst
og
Fotos
E. A.

Lægerne ved en Sygeseng

„Arbor una nobilis“

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(12)

»Jo, Folk var langt mere objektivt indstillet og langt mere beskedne dengang,« svarede Novicemesteren. »Luther og de andre Reformatorer gjorde stor Fortræd — ogsaa ud over deres notoriske Heresi — ved at lære Folk at betragte sig selv som det centrale i deres lille Verden. Næsten alle tidligere Kætterier stod i Forbindelse med et eller andet Dogme om Gud eller Guds Moder, men for Luther og hans Hjælpere er det selve den menneskelige Person, det drejer sig om. Luther formindsker jo Menneskets Ansvar for sine Gerninger ved Læren om »Troen alene«, og Calvin angriber »den fri Vilje« ved Forudbestemmelses-Læren. Alt dette fik Folk til at fæste Opmærksomheden paa deres eget Selv paa en Maade, som det aldrig før havde været Tilfældet, og man kan egentlig kun sige, at denne Selvbeskuelses-Tilbøjelighed er taget til siden da.

Siden da har det ganske vist været muligt at finde megen Altruisme i Verden, men virkelig Uselvskhed er blevet en stor Sjældenhed. Hvis Broder Petroc var blevet født 50 Aar senere, eller maaske paa samme Tidspunkt, hvor han blev det, men blot i andre Omgivelser, f. Eks. i en stærkt intellektuelt præget Kreds, saa vilde han være blevet et helt andet Menneske, sikkert med langt større Lighed med os, som sidder her. Men som han nu engang er, er han for os en Repræsentant for og et Vidnesbyrd om Troens store Aarhundreder, og det er det, som forekommer os alle saa usædvanligt og saa interessant. Desuden er det hævet over enhver Tvivl, at Br. Petroc hele sit Liv har levet Gud meget nær, og dette er Grunden til, at vi ikke ser noget til »Reversen af Medaillen«, jeg mener, hans Tidsalders øvrige Præg: en vis Plumphed, som nok kunde have faldet os for Brystet.«

»Det er altsaa derfor, Br. Petroc virker saa kultiveret, ikke sandt?«
»Jo, Br. Leo, det tænker jeg. Og det er ogsaa af den Grund, jeg er saa glad for, at I unge Mennesker kommer i Forbindelse med ham.«

Nogle faa Dage efter denne Samtale tilbød en Ven af Klosterset at laane Munkene sin Radio en Uges Tid. Og da der netop i den Uge var flere Udsendelser, som kunde være til Gavn for Brødrene, saa tog Abbeden imod Tilbudet, skønt han al-

drig vilde være gaaet med til at installere Radio i Klosterset for bestandig.

Den første Eftermiddag var Munkene forsamlet i deres Opholdsstue for at høre et berømt Kor udføre en Højmesse. Abbeden og Prioren sad i den ene Ende af Rummet, og lidt derfra sad Subprioren alene. Musik var han ikke synderlig begejstret for, saa han beskæftigede sig imens med at iagttage det Indtryk, som Tonerne gjorde paa de forskellige Munkes Ansigter. Pludselig gik Døren op, Br. Petroc traadte ind. Subprioren fik et helt lille Chok, da han kom i Tanker om, at han helt havde glemt at tale om Radioen til sin Patient. Et Øjeblik stirrede Petroc sig forvildet omkring: Der lød vidunderlige Toner i Værelset, men hvor de kom fra, kunde han ikke fatte. Et Udtryk af Angst gled over hans Ansigt, men saa fattede han sig pludselig og gik hen og satte sig paa en ledig Stol nær ved Døren.

En af de ældre Munke, en venlig og kultiveret Mand, fik Øje paa Petroc og gik hen til ham og satte sig ved hans Side. Roligt og stilfærdigt begyndte han at tale til sin Medbrøder, ja, det saa ud til, at han forklarede ham noget, for han trak sin Notesbog op og begyndte at tegne noget deri. Petroc syntes at følge interesseret med, for af og til nikkede han bifaldende eller kom med sinnaa Udbrud, og to-tre Gange udtalte han sig endog uopfordret. Subprioren blev kaldt ud, men da han gik, saa han sine 2 Medbrødre i stadig ivrig Samtale. Samme Aften gik han op for at besøge Br. Petroc i hans Celle.

»Naa, hvad mener De saa om Radio-Koncerten i Eftermiddag?« spurgte han.

Petroc smilede lidt.

»Jeg kom jo ind i Værelset og hørte en Mængde Munke synge. I Begyndelsen troede jeg, det var vore egne Brødre, men saa kunde jeg jo snart se, at de alle sad ganske tavse. Min næste Tanke var, at det var noget overnaturligt, og en Følelse af Angst overfaldt mig. Men da jeg stadig saa Abbeden og de andre Brødre sidde ganske ubevægelig lyttende, saa tænkte jeg mig, at det nok bare var et ganske naturligt Fænomen, som jeg blot endnu ikke havde stiftet Bekendtskab med. Og et Øjeblik efter kom Br. Placid over til mig og gav mig

Forklaring paa denne mærkelige Opfindelse.«

»Men De saa ud til at forstaa, hvad han sagde Dem!«

»Ja, som Dreng har jeg nemlig spillet paa Harpe og er derfor ikke ukendt med Virkningerne af Vibration. Og ud fra dette Kendskab lykkedes det ham saa at give mig en Idé om Radio.«

»Det maa have været underligt for Dem at forestille Dem denne Ophævelse af Afstanden — — « begyndte Subprioren, men stoppede pludselig, da Petroc med et forfærdet Ansigt sagde:

»Undskyld, Pater, men saaledes kan jeg aldrig tillade mig at tænke.«

»Naa, hos mig vilde det da have været den første Tanke.«

»Ja, for I moderne Mennesker bruger jeres Evner i Flæng. Og undskyld mine Ord, men hvis De var i min Situation, saa er jeg bange for, at De vilde være blevet sindssyg. Jeg selv har fra min Barndoms første Tid lært at holde mine forskellige Evners Virksomhed ude fra hinanden. Derfor bestræber jeg mig i min nuværende Stilling paa i saa vid Udstrækning som muligt at nøjes med at bruge min Fornuft alene. Jeg maa altsaa følge en hel Kæde af Ræsonnementer, og derved lykkes det mig at forstaa, omend noget ubehjælpeligt, hvorledes mange af disse vidunderlige Opfindelser fungerer. Men jeg bærer mig ad, som da jeg i tidligere Tider lærte at følge en Thesis. Mere vover jeg ikke.«

»De har Ret; der er ikke andet at gøre, og der er nok ikke mange af os moderne Mennesker, som kunde klare Deres Situation. Men hvad stiller De op med Deres Fantasi, Broder?«

»Da jeg var ganske lille, tog min Fader mig foran paa sin Hest og red med mig til et kirkeligt Skuespil. Jeg husker ikke andet end, at jeg kiggede paa Skuespillerne, Smaadjævlene og Dydens Forsvarere, og jeg forstod det selvfølgelig heller ikke, men det morede mig at se paa de farverige Dragter og de oprædendes mange Krum-spring. Nogle Aar senere gik jeg alene til et Skuespil, og da forstod jeg at følge Gangen i Stykket. Nu forekommer det mig, at jeg igen er et ganske lille Barn, men denne Gang i min himmelske Faders Arme, og at jeg atter betragter et Stykke. Jeg forstaar ikke ret meget af det, og jeg spørger en Smule, men er iøvrigt tilfreds med at sidde i hans Arme og betragte Ophørelsen. Naar jeg af og til bliver træt eller angst, saa skjuler jeg blot mit Ansigt ved hans Skulder, indtil det forfærdelige er forbi. Og jeg beder til Stadighed den samme Bøn: »Herre, for din store Barmhertighedens Skyld, lad ikke Begivenhederne komme mig paa for nært Hold eller forekomme mig alt

for virkelige«. Paa den Maade er det mig muligt at holde alene min Fornuft fæstet paa, hvad der møder mig, og lade mit Hjerte og min Fantasi hvile hos Gud.«

(Fortsættes)

I disse Dage

(fortsat fra Side 223)

de gamle Ting er borte, er det vor Pligt at sørge for, at Tingene, saavidt det staar til os, aldrig faar Lov til at glide tilbage til den Tilstand, de var i. Krigens Gru er forfærdelig, men vore Byers Slumkvarterer, vore fattiges Nød var Resultater af en Krig, som var endnu forfærdeligere, fordi den varede Slægt efter Slægt og savnede den heroiske Glans, som kan gøre Døden til noget stort.«

Og Pater Jarrett fortsatte: »Vi taler saa gerne om, hvad der skal ske efter Krigen, og hvilke Forholdsregler, der maa tages, for at Militarismen ikke skal faa Lov til at bringe Nationerne i Kamp. Det er udmærket ... Men vore sociale Problemer raaber paa Løsning, og lad os se til, om ikke de raaber paa Hævn. Lad os gøre vore Planer rede til at faa løst vore egne Problemer, saa vi er parat til at møde den Reaktion, der vil følge efter Krigen ... Lad os nedsætte demokratiske Kommissioner til at undersøge og høre paa Grusomhederne — ikke Krigens, men Fredens.«

Det gik ikke saaledes, som Mænd af denne Støbning havde haabet. Problemerne blev ikke løst. De hjalp med til at starte en ny og endnu forfærdeligere Verdenskrig. Og ved Slutningen af denne anden Krig kan vi Ord for Ord gentage, hvad der blev sagt ved Begyndelsen af den første.

Lad det nu ikke være sagt forgæves. Lad ogsaa (og netop) danske Katolikker være med til i et lille Land at gøre Alvor af de demokratiske og sociale Idealer, som Kristendommen saa længe har prædikeret for en Verden, i hvilken ogsaa de Kristne var sene til at forstaa.

L. H.

Til „gamle“ Spejdere i

1. Absalon Trop

Den 9. Maj 1945 er det 25 Aar siden, 1. Absalon Trop blev oprettet. I den Anledning afholdes en Parade ved St. Antoni Præstegaard, Frederikssundsvej 225, Onsdag den 9. Maj Kl. 18,45.

Torsdag den 10. Maj, Kristi Himmelfartsdag, samles vi til en kammeratlig Sammenkomst med Damer i Restaurant Bellahøj's Selskabslokaler. Der »trædes an« Kl. 14,30 i daglig Paaklædning og i Lejrstemning. Skafning umiddelbart efter Mønstringen. Iøvrigt glade Minder gennem 25 Aar.

For den Fælles-Lejrmad erlægges 7,00 Kr. pro persona dog excl. Drikkepenge og Drikkevarer. Beløbet bedes indbetalt til Sigurd Palmesen, Sundholmsvej 109, S., Postkonto 4249. Kvitteringen gælder

som Adgangskort og bedes benyttet som Betaling til Tjeneren.

Forsaavidt Forholdene umuliggør Festens Afholdelse paa nævnte Dag, vil den blive afholdt snarest muligt og alle Tilmeldte vil blive adviseret 8 Dage forinden.

Eventuelle Henvendelser og Forspørgsler kan ske til Tropsfører O. Kluge, Ærtevej 11, Brh. Tlf. Bella 4359 u.

Vi haaber at se Dem/dig om muligt ved begge og i det mindste ved eet af vore Jubilæumsarrangementer.

Men venlig Spejderhilsen

H. Henningsen,
Tropsraadsformand.

Grethe Nielsen,
Flokkfører.

Otto Kluge,
Tropsfører.

Guds Moder

Bøj dig, min Sjæl, i ydmyg Tak til Gud
for Naadens Lys, som han lod for os skinne,
for Gaven stor: Guds himmelkaarne Brud,
saa skøn og ren som ingen anden Kvinde.

Hil dig, Maria! at du Ja-Ord gav,
at du vor Frelasers Moder vilde være
og følge ham, endog til Død og Grav,
og hver en Byrde trofast vilde bære.

Da, ved Guds Aand, et Under blev fuldbragt,
ved dig blev Verdens Frelser til os givet.
Og ved Gud Faders Kærlighed og Magt
din Søn ved Korsets Død vandt for os Livet.

Saa skær og fin, i Uskylds hvide Dragt,
du lærer os at sky al Synd herneden.
Du skærmer os mod Verdens falske Pragt
og leder vore Fjed mod Evigheden.

Din Kærlighed er Varmen i vort Liv,
en Moders Kamp for alle sine kære
imellem Jordelivets Strid og Kiv —
en Gerning øvet til Gud Faders Ære.

Vi elsker dig, o Himmeldronning prud,
for dit Eksempel, for dit varme Hjerte.
O milde Jomfru, bed for os til Gud,
og vis os Vej ved Lyset fra din Kærte.

Tag os ved Haand, naar Vejen er os trang,
og synes Byrden tung for vore Kræfter,
da trøst og styrk os paa vor Pilgrimsgang.
Hjælp os at følge trygt vor Frelser efter.

Paa Korsets Vej gaar da vor Sejrgang,
udskilt fra Verdens Lyst og travle Vrimmel,
til Engles Hymne i en Jubelsang,
der tro vil følge os fra Jord til Himmel.

C. Mønnike, Kriminalassistent.

Maria-Kongregationen for unge Mænd tilegnet.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sted tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Maj:

6. S. 5. Søndag e. Paaske (590 (hvid) —43); 2. Bøn: St. Johannes (905), 3. Bøn*); sidste Evang: Festens (906).
7. M. Bededag (594—44); 2. (violet) Bøn: St. Stanislaus (907), 3. Bøn*.)
Eller:
(rød) St. Stanislaus (907); 2. Bøn: Bededagen (595), 3. Bøn*); sidste Ev.: Bededagens (596). — Hvor der holdes *Procession*, synges efter denne *Bededagens Messe*, som ovenfor.
8. Ti. St. Michaels Aabenbarelse (hvid) (907); 2. Bøn: Bededagen (595), 3. Bøn*.) — Hvor der holdes *Procession*, synges efter denne *Bededagens Messe* (594—44); 2. Bøn: St. Michael (907), 3. Bøn*); sidste Ev.: Festens (907).
9. O. Vigilie (598); 2. Bøn: St. (hvid) Gregor (908), 3. Bøn: Bededagen (595), 4. Bøn*.)
Eller:
(hvid) St. Gregor af Nazianz (908); 2. Bøn: Vigilien (591), 3. Bøn: Bededagen (595), 4. Bøn*); sidste Ev.: Vigiliens (598). — Hvor der holdes *Procession*, synges efter denne *Bededagens Messe* (594—44); 2. Bøn: St. Gregor (908), 3. Bøn: Vigilien (591), 4. Bøn*); sidste Ev.: Vigiliens (598).
10. T.** KRISTI HIMMELFARTS (hvid) DAG (600—45); Præf. (519).
11. F. i Oktaven (600—45); 2. (Fortsættes nederst næste Spalte)

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

Jo Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Kl. 10-12, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Annoncefdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og
Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Fra Reformationstiden

Martin A. Hansen: »Lykkelige Kristoffer« (Gyldendal).

Det er lykkedes Forfatteren godt i denne historiske Roman at skildre Reformationstiden og Grevefejden. Bogens unge Helt drager hjemme fra Halland for at finde en god Sag, han kan slaas for. Han finder den i det belejrede København, hvor han giver sit Liv for at forsvare Poul Helgesen. Skildringen er lagt i Munden paa en af hans Ledsagere, der anderledes forstaar at sætte Sejl efter skiftende Tidens Vind, og derved sættes Ynglingens Idealisme i Relief. Oplevelserne paa Færden er mange og brogede, og den unge Mands ridderlige Idealisering af det andet Køn virker paa en brutal Tids Baggrund som en næsten rørende Mindelse om de bedre Tider, som da gik under. En katolsk Raadgiver vilde have hjulpet Forfatteren til at undgaa nogle Smaafejl, men Romanen er skrevet med mandig Kraft, megen halvt forborgen Klogskab og sand Fabuleringsglæde.

T. T.

- (hvid) Bøn: ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (519).
12. L. St. Nerus og Fæller (rød) (909); 2. Bøn: Oktaven (600), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (519).
13. S. Søndag i Oktaven.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses Paaskens Præfation (518).

** Kristi Himmelfarts Dag er sidste Dag for Opfyldelsen af det 5. Kirkebud: »Du skal mindst een Gang om Aaret, nemlig i Paasketiden, modtage den hellige Kommunion«.

Gud opfor med Frydeklang, og Herren med Basunens Lyd. Alleluja.

Kristi Himmelfarts Dag, Offertorium.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift

S. L.-T. har afsluttet sin fjerde Aargang og har taget Hul paa den femte. I de forløbne fire Aar har man søgt at holde Trit med Udviklingen, og tager man de vanskelige Forhold, hvor under adskillige af Artiklerne er skrevet, i Betragtning, maa man erkende det heldige Resultat. De fire Aargange har bragt et Væld af aktuelt og oplysende Stof, og til Trods for at Artiklerne fremtræder »leksikalsk«, har de enkelte Hefter dog formaaet at bevare Præget af Tidsskrift. De foreliggende fire Aargange understreger S. L.-T.'s Berettigelse — og hvad mere er: de beviser, at man har været Opgaven voksen. (Schultz). J. B.

Statuerne (fortsat fra Side 225)

som der skyldes Penge paa. Ydmygt maa jeg tilstaa, at Haraldsted-Valfartens fysiske Anstrengelser vil være langt over mine Kræfter, men saa meget des mere ønsker jeg i Aanden at knæle foran disse to Statuer. Jeg beder indtrængende alle Læserne om at sende blot et beskedent Bidrag hertil og hver Aften at bede (som jeg selv vil) for alt, hvad disse Valfarter repræsenterer — Danmarks støtte og rolige Vandring frem mod Andagt til vor Frelser og hans saligste Moder.

Bidrag — store og smaa, alle lige velkomne — bedes indsendt til Katolsk Klubs Sekretær, Giro 29369 eller til de katolske Boghandlere i Bredgade og Stenosgade, hvor der er fremlagt Lister.

C. C. Martindale S. J.

BROCHURER

KATALOGER

PRISLISTER

Bogtrykkeriet „Athene“ A

Svanemosegaardsvej 4 . C. 11.313

Feriehjemmene

Vi har til Feriehjemmene yderligere modtaget: Lensdorf, Holte, 25 Kr., A. B. 100 Kr. Med det tidligere indkomne ialt 348 Kr. Hjertelig Tak! I disse Dage med den uhyre Spænding i Storpolitiken tør vi vel ikke vente, at mange vil huske vor Indsamling. Men maa vi ikke regne med, naar Spændingen har fundet Udløsning, at mange saa vil hjælpe med til en god Ferie for vore Børn, der ogsaa har lidt under onde Aars Tryk. Bidrag (ogsaa Rationeringsmærker) modtages med Tak af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Rettelse

Paa Forsiden af sidste Nummer stod fejlagtigt Nr. 16, 22. April. Det skulde være Nr. 17, 29. April.

St. Ansgars Kirke

Søndag d. 6. Maj Kl. 8 Reciteret Messe og Fælleskommunion. Torsd. 10. Maj, Kristi Himmelfart, Kl. 10 Pontifikalmesse og Konfirmation. Mand., Tirsd. og Onsd. Kl. 8 Bønprocession og Højmesse. Hver Aften Kl. 19,30 Majandagt.

St. Mariæ Kirke

Majandagt hver Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30. Onsdag den 9. Maj Kongregationsmøde for Damer. Fredag den 4. Maj Kl. 14,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 sakramental Velsignelse og Majandagt.

Sakramentskirken

Majandagter Søndag Kl. 17, Onsdag og Fredag Kl. 20.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 7. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. (Kristi Himmelfart)

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„**THERESE**“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

som om Søndagen. Kl. 17 i Huskappellet Afslutningsmøde for Mændenes Kongr. Hver Aften Kl. 19,30 Majandagt.

St. Antoni Kirke

Torsd. 10 Maj (Kristi Himmelfart) som om Søndagen. Hver Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30 Majandagt.

St. Andreas Kirke

Mand., Tirsd. og Onsd. Procession. Torsd. (Kristi Himmelfart) Gudstjeneste. Kl. 7, 8, 10 og 17. Majandagt Kl. 17 Søn- og Helligdage, Kl. 19,30 Hverdag.

St. Theresæ Kirke

Kristi Himmelfarts Dag som om Søndagen.

St. Knud Lavards Kirke

Mand., Tirsd. og Onsd. Allehelgenslitaniet før Messen. Kristi Himmelfarts Dag Kl. 7,30, 8,30 og 10 Messe, Kl. 20 Andagt. Majandagt hver Søndag, Tirsdag og Torsdag Kl. 20.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsd. 8. Maj Kl. 19 Møde.

K. U. K. København.

Kristi Himmelfartsdag den 10. Maj, Cykeltur til Farum. Start fra Stenosgade Kl. 10, fra Grundtvigskirken Kl. 10,45. Hjemkomst ca. Kl. 21. Søndag den 13. Maj, Kl. 14, Stenosgade. Studiekredsmøde. Emne: »Hvad skal vi tro om Helgendyrkelsen?« Kap. VII efter Grundbogen »Den rette Kristentro«. — Praktisk Arrangement Gruppe II. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

K. U. K. Ordrup

Tirsdag den 24. April havde vi vort første Møde i denne Sæson. P. Wolfisberg holdt et udmærket Foredrag, derefter Kaffe og »Hvem-ved-hvad«. — Tirsdag den 18. Maj Foredragsmøde. (Se nærmere Opslaget i Vaabenhuset.) Vi mødes til Andagt Kl. 7,30.

Ung Dame,

perfekt i Maskinskrivning og Stenografi og med almindelig Kontorkendskab søges snarest og senest 1. Juni. Skriftlig Henvendelse til Poul Hjorth, Statsautoriseret Revisor, Sortedams Dosseringen 95 B.

Som Hustjener

i katolsk Institution søges til 1. Juni i Aar yngre, ugift, praktisk Mand, helst Katolik, med Kendskab til Havebrug, mod fri Station og Løn eller Løn alene. Skriftlig Henvendelse med de nødvendige Oplysninger, Anbefalinger og Referencer sker til Redaktionen under Mærke »Kartofler«.

Frederiksberg

Et mindre, møbl. Værelse med Kakkelovn ledigt 1. Juni. Pris 35 Kr. Billet m. rkt. 3000 modt. Ugebladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, Kbh. K.

KATOLSKE BØGER

Udenlandske Bøger:

Crofts: Catholic Social Action. Indbundet, 327 S., Kr. 3,80.
Spinka: Christianity confronts Communism. Indb. 220 S., Kr. 3,80.
Jerrold: The Necessity of Freedom. Læred, 306 S., Kr. 3,80.
Journet: L'Eglise du verbe Incarné. 719 S., Kr. 23,75.
Braun: l'Evangile devant les Temps présents. 127 S., Kr. 2,45.
Serien »Cathedra Petri«.
Les Exercices Spirituelles. 3,80.
La Patrie et la Paix. 444 S., 6,30.
L'Action Catholique. 511 S., 6,30.
Termier: La Vocation de Savant. 263 S., Kr. 5,50.
Knecht: Handbuch des Katholischen Eherechts. 798 S., Kr. 33,60.
Matzner: Das Kind in der Kirche Christi. 159 S., Kr. 7,35.
Reiter: Martin Luthers Umwelt, Charakter und Psychose. I—II, Kr. 30,00.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palm 4777, Giro 81851

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

C. J. Schledermann & Sønner
MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Aabenraa

Charles Jørgensen

Glarmester
Landskronagade 14
Telefon Ryvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri
Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre
Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

N. P. Pedersen

Snedkermester
Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KOLDING

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952
1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konservær
Leverandør til St. Hedvig Klinik

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 17 . Tlf. 1365
Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen
Kongensgade 25-27
Alt i Sengestyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

Næstved

T. A. Meding's Tømmerhandel A/S

Tlf. 1478 (3 Lin)
Trælast & Bygningsartikler

C. Mortensen

Murermester
Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarmester
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester
Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

**Herlufholm Dampmølle
og Brødfabrik A.S**

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Næstved Mælkeforsyning

v. Chr. Snedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789
Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

R. RASMUSSEN

Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved
Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

**Næstved
Kul- og Koks Kompagni**

Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420

Ledig

Katolsk Ugeblad

13. Maj 1945
93. Aargang
Nr. 19

Den
genvundne
Frihed

Efter Befrielsen...

Te Deum har lydt i alle vore Kirker. Jublende har vi takket Gud, fordi Besættelsesaarenes lange Nat endelig hørte op.

Det var Fængselsdøre, som aabnede sig for os alle Foraarsaftenen den 4. Maj. Den bestialske Terror havde søgt at kue Danmark med Angst. Det var ikke lykkedes. Men vi var et fængslet Folk, som bag laaste Døre kunde høre Mordernes Færd om Natten.

Vi, der var vant til at skøtte vore Sager som frie Mænd, der frit taler ud om Tingene, havde i fem lange Aar skullet bøje os for Diktat. Det lykkedes ikke at binde Munden paa os, og endnu mindre lykkedes det at paavirke os med et Propagandaskineri, der kun afslørede sin egen Evneløshed. Men Frihed maatte øves i det skjulte og krævede sine dyre Ofre af Mennekeliv.

Og farligst af alt var Truslen om, at ogsaa var aandelige Arv som Kristne skulde antastes. — Overalt i Landene saa Besættelsesmagten med Rette sin fødte Fjende i den kristne Kirke. Og vi vidste det fra Nazismens Hjemland, hvor den katolske Kirke havde været den første til at se, af hvilken Aand Nazismen

var. Det lykkedes ikke at smitte os med denne aandelige Gift. — Men havde Nazismen vundet Krigen og lagt sin tunge Haand over Europa, vilde den aandelige Fare have været den største af alle.

Nu er Natten altsaa forbi. Og vi er taknemmelige mod alle, der har bidraget dertil. Ikke mindst mod vore egne Landsmænd, der ikke lod sig kue, men gav Verden et stærkt Indtryk af danske Idealer og sejt dansk Styrke. Mange af dem lod sig inspirere af deres kristne Tro, og det gjorde deres Kamp mod Undertrykkeren saa vidt forskellig fra Undertrykkerens egen Kamp. Med god Grund vilde de ikke unde Nazismen den aandelige Sejr, at vi benyttede dens egne Metoder til Bekæmpelse af den. De vedkendte sig en Opfattelse af Fjenden som Medmenneske, en Opfattelse, der har dyb kristen Rod.

Saa vender vi da tilbage til vor Frihed. Den er blevet os langt mere dyrebar, nu da vi har oplevet, hvad det vil sige at faa den røvet fra os. Derfor er det et enigt Folk, som samles om at ville bruge Friheden godt. Alt det smaalige og lave, som kan præge politisk Liv, vil ikke

mindst dansk Ungdom have erstattet med Samarbejde for det sande fælles Vel. Og danske Katolikker maa forstaa, at i dette Arbejde er der Brug for os, og at baade Kirken og vort Fædreland venter, at vi gør vor Indsats, hver paa sin Plads.

Vi har faaet Friheden og Fremtiden tilbage. Lad os nytte dem vel. Lad vor fremtidige Gerning være præget af, at der ingen Spor er tilbage hos os af Voldets, Hadets og Ensretningens Aand. Det er en kristen Fremtid, som skal blive Danmarks Lykke.

For i Fællesskab at fejre vor genvundne Frihed og trække Linjerne op for vor danske Gerning i katolsk Aand, vil vi Søndag den 17. Juni lade afholde et katolsk Sommerstævne i Nærheden af København. Forhaabentlig kan vi ogsaa i de andre Landsdele paa lignende Maade samles til Stævner, hvor vi planlægger Genoptagelsen af saa meget Arbejde, der gik i Staa under Besættelsen.

Stævnerne vil forme sig som en Hyldelse til Eukaristien. Vor Frelser i Alterets Sakramente er Lyset over vor Vej. Han var det gennem de tunge Aar og vil være det i en lykkelig Fremtid.

København den 6. Maj 1945.

* TH. SUHR
Vic. Apost. Daniae

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Italiensk

Begyndere . Viderekomne . Divina Commedia

Mogens Kai Nørregaard

Telf. efter Kl. 19:
Palæ 159 x

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejrogade 15
Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Mariæ Sogn

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Set. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Ludvig Rasmussen

Glarimester

I. P. Petersens Eftf.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

ROBERT HANSEN

I. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148¹

Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B . C. 6538

Papir . Stort Boglager . Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 481

Emdrup Banke 120

København Ø.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Tlf. 12,166 og 12,161

Det frie Ord

Det er helt mærkeligt og uvant at kunne udsende et Nummer af Ugebladet, i hvilket man har Frihed til at skrive, hvad man vil. I fem uhyggelige Aar er saa meget blevet smuglet ind mellem Linierne. Længe kunde vi holde Vinduerne aabne mod Verden gennem Referat af Vatikanradioens Udsendelser. Saa blev ogsaa det Vindue mørkelagt. Men ikke mindst i Artikler af Pastor Wevers lykkedes det dog under hele Besættelsestiden at sige noget af det, der skulde og maatte siges. Artiklerne handlede ganske vist om Oldtidsforhold, f. Eks. om Assyrenes Militarisme, men de var tydelige nok for Danskere, og man tog aldrig fejl, naar man nærede ringe Tanker om de tyske Undertrykkes Intelligens og Læsefærdighed. Og saa havde Ugebladet den Lykke under Besættelsen at have vor engelske Gæst, Pater Martindale som den trofasteste blandt Medarbejdere. Rent bortset fra hans journalistiske Dygtighed, var han i de fem Aar et Flag vi holdt højest. Engelsk Katholicisme er saa nær beslægtet med dansk. Blandt Oversættelser af katolsk Litteratur fra Verdenssprogene er der ingen, der kræver mindre »Omplantning« og Tilrettelægelse end de engelske Bøger, netop paa Grund af dette Slægtskab. Vi holdt takket være Pater Martindale Forbindelser vedlige over Vesterhavet, og mangt og meget af, hvad han skrev, byggede paa Nyheder vestfra, som vi officielt var ganske uvidende om herhjemme. Paa den Maade gik de trælse Aar.

Og nu venter vi, at alle Forbindelserne igen skal komme i Orden. Lidt Tid vil der gaa, før Impulserne udefra muliggør at faa Ugebladet frem dertil, hvor vi alle ønsker det. Imens takker vi Læserne for de fem Aars Taalmod, Medarbejderne for Trofasthed, og vi glæder os alle over, at det frie Ord er givet os tilbage.

Katolsk Radioudsendelse

Søndag 13. Maj Kl. 9—9,30 udsender Radioen en Fredshilsen fra vor Biskop. Før Biskoppens Tale synges Salme 303, efter Talen Jubilate Deo samt Salmerne 456 og 348.

Hjem fra Sverige

Sammen med de første af den danske Brigade fra Sverige hjemvendte Pastor Knud Ballin og nogle unge landflygtige Katolikker. Velkommen hjem!

Den genvundne Frihed fejres i vor Domkirke

Vore Frihedskæmpere

Da Frihedskæmperne traadte i Aktion, havde to Grupper bestaaende af unge Katolikker en Tid Kvarter i Præstegaarden, og de benyttede ogsaa Lejligheden til i Aftenens Løb at modtage den hellige Kommunion og deltage i Majandagten, hvor de særligt bad for deres faldne Kammerater. Samtidig var næsten alle Kirkens Gulvtæpper havnet i Kunstindustrimusæet, hvor en Deling Frihedskæmpere var lykkelige for at have dem til Underlag, naar de kunde unde sig et Par Timers Ro. At vore Frihedskæmpere ikke er hadefulde, opfanterede »Terrorister«, røber et lille Træk. En katolsk Præst kom Søndag Eftermiddag forbi et af Kvartererne, hvor Posterne stansede Præsten og fortalte ham, at der laa en tysk Soldat paa en Baare inde i Vagtlokalet. Han havde faaet et Hjerteanfald og var i det hele taget meget uheldig, fordi han vidste, at hans nærmeste var blevet haardt ramt af Luftbombardement. Da han var fra München, regnede de ud, at han maatte være Katolik. Om Præsten ikke nok vilde gaa lidt ind til ham og trøste ham? Selvfølgelig var Præsten straks rede, og siddende paa Baarens Kant med Soldatens Hænder i sine kunde han lindre den syges Sorg ved at vise hen til Gud, som altid vaager over sine Børn. Soldaten havde allerede forstaaet, at de unge Danskere intet ondt vilde gøre ham; de havde jo givet ham Medicin og dækket ham til med Tæpper. Da et tysk Baarehold hentede ham, kunde Præsten gaa videre, men først efter at Frihedskæmperne hjerteligt havde trykket Præstens Hænder og takket ham, fordi han havde taget sig af den syge.

Søndag Morgen

Lørdag Aften var der et voldsomt Skyderi i Bredgadekvarteret og paa Østerbro, men ud paa Aftenen blev alt roligt. Søndag Morgen tøvede Folk med at gaa ud, men ved Højmesstid strømmede de til Sct. Ansgars Kirke. Biskoppen holdt den Dag Konfirmation i Sct. Andreas Kirke, saa Pastor Geertz-Hansen celebrerede og holdt Prædikenen.

Efter at have bedt for Kongen og den genindsatte Øvrighed samt for de mange, der havde mistet Livet siden 9. April 1940 baade indenfor og udenfor Landets Grænser, sagde Pastor Geertz-Hansen blandt andet følgende:

Rundt omkring i Landets katolske Kirker højtideligholdtes Danmarks Befrielse med Klokkeringning, og Søndagen efter Kapitulationen mødtes Menighederne til Festgudstjeneste, der afsluttedes med Te Deum. Biskoppen havde forordnet dette, hvor en Meddelelse overhovedet kunde naa frem, og ligeledes ønskede han, at Dagens Betydning skulde fremhæves i Prædikenen. De Steder, hvor Meddelelsen ikke kunde naa frem, havde Præsterne naturligvis paa eget Initiativ anlagt Festgudstjenesterne efter de samme Linjer, og overalt var mange Mennesker til Stede. Vor Domkirke, Sct. Ansgars Kirke, har desværre ikke faaet sine Klokker endnu, men Festgudstjenesten blev ikke mindre festlig, og derfra bringer Ugebladet et Referat.

De sidste Krigsdøgn

Forinden var der ogsaa gaaet nogle bevægede Døgn! Først kom Pastor Bertling hjem ombord paa et Lazaretskib, og han blev modtaget med aabne Arme, efter at alle i flere Maaneder havde været ængstelige for hans Skæbne. Ved Guds Styrelse var han uskadt kommet gennem de frygteligste Bombardementer og har det nu godt. I Dage før Kapitulationen var over hundrede saarede, franske Krigsfanger ankommet til Frihavnen, hvorefter de blev overført til Avedørelejren. De var i en elendig Forfatning, men Dansk Røde Kors gjorde sig store Anstrengelser for at hjælpe dem, og Pastor Geertz-Hansen har siden flere Gange læst Messe for dem, prædiket, uddelt Sakramenterne og forberedt de Døende. Franskmandene var rørende taknemlige over at være kommet til et Venneland og betaget af den Ære, man viste de af deres Kammerater, som bukkede under og nu ligger begravet paa Assistens og Katolsk Vestre Kirkegaard i de Krigsgrave, som stammer fra Hjemsendelserne efter forrige Verdenskrig. Ligeledes gemte man et større Antal franske Krigsfanger, som var undvejet fra Kastellet, og efterhaanden blev fordelt i danske og franske Hjem. En Nat sov saaledes 8 Mand i Sct. Ansgars Præstegaard. (Man vil naturligvis gøre Forsøg paa at indkvartere flere af de raske privat, saa de Katolikker, der kan tage en eller flere Franskmand eller Belgiere, bedes meddele det snarest til Pastor Geertz-Hansen. Rationeringsmærker modtages gerne, saa Værterne kan holdes skadesløse.)

»Herren har befriet sit Folk«

»Forkynd det glade Budskab, og lad det høres. Forkynd det lige til Jordens yderste Grænse: Herren har befriet sit Folk.«

Kære Kristne! Disse Ord fra Indgangsverset til 5. Søndag efter Paaske er ligesom skrevet i Anledning af den Begivenhed, vi fejrer idag: Danmarks Befrielse. Men læg Mærke til Ordene: Herren har befriet *sit* Folk! Kan man sige, at det danske Folk er et Guds Folk? Næppe — desværre! Og dog skulde Glæden over Danmarks Befrielse være knyttet til kristne Tanker. Enc og alene at glæde sig over en Modstanders Nederlag er for lidt — det kommer der ikke noget ud af; i alt Fald ikke noget godt.

Det, vi derimod kan glæde os over er, at visse Goder vi før nød som noget selvfølgeligt, nu atter kan nydes i fuld Bevidsthed om deres Værd og først og fremmest Respekten for Menneskets Værdighed. Vi har atter Lov til at være Mennesker! Denne Sandhed bygger paa kristen Grund. Den er udtrykt i Jydske Lov: Med Lov skal Land bygges. Den kommer frem i Danmarks Grundlov, hvorefter ingen kan arresteres, uden at han kommer for en Dommer i offentligt Grundlovsforhør inden 24 Timer! Vi tog dette for blot seks Aar siden som noget aldeles selvfølgeligt: nu ved vi, hvad det er værd! ...

»I skal ikke blive glemte«

Pastor Geertz-Hansen fortsatte: Hvor har vi meget at sige Tak for idag og mange at sige Tak til. For at begynde med Menneskene og ende der, hvortil al Tak maa rettes, takker vi først vor Konge for det, han har været for os lige fra Besættelsens første Dage, da han red ud iblandt os, saa vi med Kaj Munk kunde sige: »At Danmark sidder dog endnu i Sadlen«, indtil de sidste Timer, hvor vi alle vidste, at Kongen sammen med os med bævende Hjerter ventede paa Landets Befrielse. Vor Tak gaar ogsaa til Modstandsbevægelsens Mænd, baade til dem, der kæmpede med Vaaben og Sprængstof som til dem, der kæmpede i Tale og Skrift — vi ved jo, at det sidste ofte var lige saa farligt. Med den dybeste Taknemmelighedsfølelse gaar vore Tanker til de Mænd, der led eller døde i koncentrationslejre eller Fængsler enten det nu var med eller uden »Dom«. I disse Dage vil det ofte blive sagt: »I skal ikke blive glemte!« Ogsaa vi danske Katolikker tør sige: »I skal ikke blive glemte«, for vi ved, at der staar Realiteter bag Ordene. Vi nøjes nemlig ikke med at mindes de Afdøde, vi beder ogsaa for dem, og naar vi, der samles her idag, ligger under Mulde, da vil kommende Slægter bede for disse Aars faldne

Landsmænd, saaledes som vi ofte beder for denne Menigheds henfarnede Slægter gennem de over 100 Aar, denne Menighed har bestaaet. Uden at tage for store Ord i Munden kan vi derfor idag sige: »I skal ikke blive glemte«. Vor inderlige Medfølelse omfatter ogsaa alle dem, som idag begræder deres Kære.

Vor Redning forpligter

Vor Tak gaar ogsaa til de Nationer, vi skylder vor Befrielse. Millioner Mennesker — baade Soldater ved Fronterne og Civilister bag Fronterne — har med Sved og Taarer betalt for Danmarks Befrielse. Vi kan derfor ikke sige: »Det er dejligt. Nu er vi frie — nu kan vi nyde Fredens og Frihedens Goder« ... og saa lade som om intet var haendt. Vi er kommet saa usandsynligt godt gennem disse Aar i Sammenligning med andre Nationer, saa man næsten kan blive bange derfor, for fortjent det, har vi ikke. Vore Hospitaler staar, vore Institutioner og næsten alle vore Hjem. Vort Landbrug og hele Samfundsmaskineriet fungerer — *men det forpligter ogsaa*. Vi har ikke kendt til mange og store Savn i Sammenligning med, hvad andre Folk har lidt, men nu maa vi være villige til at dele. Vi maa være villige til at lade vore Rationer nedskære til Fordel for Frankrig, Belgien, Holland, Polen, Tjekkosllovakiet, Norge og andre udhængrede Lande. Er vi villige til dette, *kan vor Tak ærligt gaa til Gud* for vort Lands Redning. Han har holdt sin Faderhaand over os — det forpligter ...

Maj Maaned I

Berømte Maria-Valfartssteder

Det er godt af og til at vende sine Tanker bort fra Diskussioner og Spekulationer, og i Stedet blot lade Minderne faa frit Løb, Minderne om Øjeblikke i ens Liv, der var hellige eller lykkelige — og saa tænke paa, at det, der skabte disse Øjeblikke, stadig eksisterer. Fra Tid til anden dvæler jeg derfor ved Erindringerne om forskellige Besøg, jeg har kunnet aflægge ved nogle af den saligste Jomfrus Altre rundt om i Verden. Og Maj Maaned er en god Tid til at lade disse Minder genopstaa.

Catherine Labouré's Kloster

Da jeg var blevet Katolik, foreslog jeg en Slægtning, som ogsaa var Konvertit, at vi skulde tage til

Derefter henvendte Prædikanten nogle Velkomstord til Pastor Bertling og sagde blandt andet: Da De for snart 3 Aar siden maatte forlade os, sagde jeg fra denne Prædikestol: Naar De kommer tilbage til os, saa kommer De med Fred. Hvem af os havde de sidste Par Maaneder turdet haabe, at De netop skulde komme hjem i det selvsamme Øjeblik, da Fredsklokkerne begyndte at ringe? De har været gennem svære Prøvelser, og store Ulykker har ramt deres Familie. Vær forsikret om, at Sct. Ansgars Menighed ved Kærlighed og Medfølelse vil prøve at lindre Deres Sorg over Tabet af Deres Kære.

Fremtiden

Pastor Geertz-Hansen sluttede: »Gud har befriet sit Folk.« Vi maa tage de Opgaver op, som nu venter paa Løsning efter kristne Principper, og vi maa derfor føle det store Ansvar, der hviler paa os. Saa har vi Lov til at haabe, at Danmark gaar en lykkelig Fremtid imøde, saa vort befriede Folk atter bliver *Guds Folk*«

Efter Levitmessens sang Menigheden under Basunledsagelse Te Deum med en Begejstring, der var et værdigt Udtryk for den Taknemlighed alle følte i deres Hjerter, og med ikke mindre Begejstring klang til Slut Kongernes Konge. Medens Orgelet præludeerede over Motivet til Kong Kristian stod ved højen Mast, gik Menigheden bevæget ud af Kirken — ud under det store Dannebrogssflag, der i disse uforglemmelige Dage smykkede Kirkens klassisk-skønne Facade.

tilbage til det sidenhen, kan kun skyldes, at Kapellet ligesom praktisk talt alle Kløstre med deres Kapeller blev lukket i den vanærende Periode, da Waldeck Rousseau og Combes skaffede Frankrig af med saa mange Ordensfolk som muligt, og da en anden Politiker pralede med, at »vi har slukket de himmelske Lys«. Ganske vist maatte Karitas-Søshrene ret snart kaldes tilbage, da det ellers var umuligt at skaffe ordentlig Pleje til Koleraens (eller var det Pestens) Ofre i Marsaille. Disse Søstre var i deres rette Element, naar de plejede lidende Mennesker. Men forøvrigt kan De faa et Indtryk af hine Dages Tragedie ved at læse René Bazin's Roman »L'Isolée«, skønt jeg tror, at selv han veg tilbage for at skildre Klosterskændernes Handlinger i al deres Slyngeagtighed.

Notre Dame des Victoires

Det andet Pariseralter var Alteret i Kirken Notre Dame des Victoires. Her var Pastor Desgenettes blevet inspireret til at paakalde Vor Frue, Syndernes Tilflugt, fordi hans Sogn saa ud til at være sunket ned i en Sump af Ligegyldighed og aandelig Sløvhed. Han gjorde det, og Virkningerne var ud over menneskelig Beregning. Det var for omtrent to Aarhundreder siden. I vore Dage drejer man ind paa den lille Place des Victories med Rytterstatuen af en Konge midt paa. Kirken med dens ikke daarlige Arkitektur i klassisk Barok staar paa den nordlige Side. Man træder ind; der er meget mørkt undtagen langt oppe i Kirken, i et Kapel til højre. Det maa være et Væld af Lys, som brænder, og man kan se en sort Masse Mennesker, som knæler deroppe. Straks er det, som om Bønnen indhyller en, næsten fysisk ligesom en varm, mørk Kappe, ligesom skærmende Vinger, ligesom en Moders Arme. Man gaar fremefter, og til sidst kan man se til højre ind i dette Kapel, hvor der virkelig brænder Tusinder af Kærter, og hvor Guds Moders Statue staar over Alteret og næsten trodsigt holder sin skrøbelige lille Søn, som halvvejs knuses under sin Krone, staaende paa Verdenskuglen. Selv holder hun Hovedet rankt trods sin egne enorme Krone. Hvilken Statue! Saa fransk ... saa (havde jeg nær sagt) verdslig i Skikkelse og dog saa vækkende til Bøn! Og paa Siderne er Væggen ligefrem tapetseret med Votivgaver — hvoraf saa mange er militære og daterer sig fra den fransk-tyske Krig og andre ulykkelige Kampe baade før og siden: Sværd, Epauletter, Medaljer af alle Slags, Æreslegion-Kors, og alt bærer det Vidnesbyrd om saa megen Sorg og saa megen Taknemlighed hos talløse Mennesker i Fortid og Nutid. Det er

mærkeligt, men i denne Kirke kan man ikke lade være med at bede. Man knæler — Folk trænges omkring en og kan ikke undgaa at komme til at sparke en over Anklerne eller puffe en i Ryggen — men bede maa man. Og naar man forlader Kirken, følger Bønnens Hvissen, dens Varme og venlige Mørke en ud paa Place de l'Opéra, paa Champs Elysées — Steder, hvor Bønnen ikke nemt kan føle sig hjemme.

Chartres

Senere i mit Liv tog jeg igen sydpaa over Chartres. Her maa der i Oldtidens Carnutum have været en Helligdom lige fra Kristendommens ældste Tid i Frankrig. Man kan klatre ned ad dybe Trapper til den hvælvede Bygning over en Brønd, hvori de, som blev kaldt »les Saints Forts« kastedes efter at have lidt Martyrdøden. Grunden til en ret stor Kirke blev lagt i hine Dage, da Constantius Chlorus, Konstantin den Stores Fader, styrede Britannien og Gallien. De blev ved med at udvide og ombygge den. Kejserinde Irene skænkede en Relikvi — Vor Frues »Stør« — til Karl den Store, og det blev bragt til Chartres af Karl den Skaldede og brugtes af Biskop Gantelme som Standard mod Normannerne i 911. I 1020 bad Biskop Fulbert alle Europas Konger om at hjælpe med til at bygge en Kirke, som var den saligste Jomfru værdig. Atter og atter blev den ramt af Lynet, indtil den i 1220 blev ombygget saaledes, at den ikke »skulde have noget af frygte af den skabte Ild før Dommens Dag«. En vældig Hærskare af Mennesker — Fyrster og Bønder — kom helt fra fjerne Lande for at være med at bygge. De kæmpede paa la Beaves' store Slette, og ingen turde arbejde paa Rejsningen af Vor Frues Hus, før han havde været til Skrifte ... Om Natten lyste Sletten af mange smaa Lys og genklang af Hymner. St. Ludvig af Frankrig og St. Ferdinand af Spanien skænkede de øvre Vinduer — rene Juvener af Farver. Edward III og Henrik IV af England gjorde Valfart hertil i 1360 og 1591, men skulde jeg optegne alle de Konger, Paver og Helgener, som kom hertil, blev jeg aldrig færdig. Jeg foretrækker blot at minde den første Gang, jeg fik Øje paa Domkirken — Mile borte, da vi kørte sydpaa fra Rouen — den var som et fjernt Skib, der paa fantastisk Vis sejlede paa denne Slette af blegnende graagyldent, grøngyldent og gyldenviolet. Og jeg mindes, da jeg traadte ind i hin Skov af Søjler, der bar Hvalvinger, som lignede en mørk Himmel. Atter vidste man, at man var paa et Sted, som paa særlig Maade var Guds Moders Hjem, og hvor det var uendeligt meget lettere at bede end ikke at bede.

Le Puy en Velay

Fra Chartres kan man rejse mod Syd til Le Puy en Velay til det mærkelige vulkanske Midtfrankrig med dets røde Jord, sorte, fantastisk formede Klipper og forrevne purpurne Bjerger, der lukker Horisonten. Her midt i den vældige Højslettes funkende grønt, rejser den kæmpemæssige Klippeblok sig, op ad hvilken Byen Le Puy klynger sig, og hvor den tunge Domkirke ligesom kryber sammen — man kan naa ind i den ad Trappen, hugget ud i Klippen; den fører lige ind i Kirken.

Ogsaa her har den saligste Jomfru fra umindelige Tider haft sit Hjem, til hvilket Halvdelen af Helgenerne har valfartet. Men i Le Puy blev jeg først distraheret af et helligt Minde, Mindet om den lidenskabelige Jesuit, St. Frans Régis, der tilbragte sine brændende Sommer her og sine Vintre i Auvergnens sneklædte Bjerger, optaget af at trøste Bønderne, som Huguenotterne skød ned ligesom Fuglevildt fra de Træer, hvor de havde søgt Tilflugt ... Régis døde dér af Lungebetændelse i La Louvesc efter at have tilbragt en Nat i Sneen — i den hylende Storm var der ingen i hine halvt begravede Hytter med Tagene tyngt ned af store Sten, som kunde høre ham banke. Og bagefter blev jeg distraheret af selve de Ting, jeg saa — for paa en Klippe, der ragede op ved Siden af Byens Klippe, staar der en kolossal Statue af Guds Moder, lavet af Kanoner, som blev erobret i Sebastopol, og paa en anden Lavaklippe, der rejser sig sort som et aflangt Æg fra den flade Slette staar St. Josefs Statue. I Chartres havde jeg følt mig i det 13. Aarhundrede, i Le Puy var jeg i det 16., men det, som varer ved, er ikke Aarhundrederne, det er Vor Frue og hendes Søn.

Lourdes

Jeg har ikke Plads til at fortælle alt, hvad jeg gerne vilde fortælle om Lourdes, og jeg gaar da ogsaa ud fra, at dets Historie er velkendt for alle. Jeg vil dog bede Læserne saa snart som muligt faa fat i Pater Cros' store Bind, der endelig fortæller Valfartens Historie paa Grundlag af oprindelige Dokumenter — som mirakuløst er blevet reddet fra Tilintetgørelsen i Biskoppernes Bolig i Tarbes, hvor de var blevet kastet bort. Dag for Dag, Time for Time kan man følge Udviklingen i hine underfulde Uger, da St. Bernadette havde sine Visioner, og saa underer man sig ikke over, at Lourdes er blevet kendt over hele Jorden, og at den ganske Verden har mærket Duften af Roserne ved den saligste Jomfrus Fødder, da hun stod over de
(Fortsættes Side 241)

▲ Jemlu Maria (Jutrup Kirke)

Paa Kalkmaleriets Omraade hævder Danmark let Førstepladsen indenfor Skandinavien. Utlige er de Billeder, der er afdækket rundt om i Landet, siden man i Midten af forrige Aarhundrede ved et Tilfælde opdagede de første under Hvidtelagene i nogle af vore gamle Landsbykirker. Disse anskuelige Fremstillinger byder en enestaaende Lejlighed til at stifte Bekendtskab med et vigtigt Afsnit af vor Fortid, vi staar her Ansigt til Ansigt med hvad Datiden, høj og lav, rig og fattig, i al Inderlighed troede paa. Alle vidner dis-

Kalkmalerierne i vore gamle Kirker fortæller om

Gudsmoder

Tekst:
Academia

Fotos:
Nationalmuseet

▲ Måden Eldre og Jemlu Maria (Nærborg Kirke)

▲ M. Børnet (Ribe Domkirke)

Og her indtager Gudsmoder en vigtig Plads som Menneskenes ypperste Hjælp. Allerede i de aller-
mædste Billeder møder vi hende, snart ene, snart sammen med andre Helligenskikkelser eller som Centrum i en Gruppe. Eks. Kristi Fødsel, Hyrdernes Tilbedelse (dolorosa m. m.). Ogsaa som Himmeldronning finder vi hende afbildet forskellige Steder, hvor hun siddende eller knæ-

Fortællers Side 240

- ▲ Rosankransmadonna (Aarhus Domkirke)
- ▲ Via dolorosa (Geeslov Kirke)
- ▲ Dommeged (Østerlars Rundkirke)

se Billeder om en Kunst, baaret af en inderlig og ren Opfattelse af den kristne Tro, paa en let-fattelig Maade har de — i al deres Iriske Farvepragt — fortalt Datiden Hovedtrækkene af den kristne Lære.

Og det kan ikke nægtes: som folkelig Fortællekunst er Senmiddelalderens Kalkmalerier uforlignelige. Hyppigst er det Billedgrupper, der slutter sig om Kirkeareals store Fester, men Tanken, der slynger sig gennem Billederne, er Forestillingen om Synden, Kristi Forløsningensværk og en Dom med Straf og Naade.

URBI ET ORBI

Det er nu næsten to Aar siden, at Ugebladets Nyhedsjænte »URBI ET ORBI« maalet forsvinde fra Bladets Spalter som Følge af den tvungne lyske Censur, den Censur, der paa saa mange afgørende Maader beled Undertrykkelse af Sandheden. Trods alle Vanskeligheder havde Ugebladets Nyhedsjænte siden 9. April 1940 bestrebt sig for at yde Læserne en saa paalidelig Service som Forholdene og Besættelsesmagten tillod, og da 29. August 1943 satte en Bom for disse Bestrebelse, var Læserne formentlig allerede saa trænede i at læse mellem Linjerne, at de uden videre kunde lyde de smaa Artikler, som »Urbi et Orbis« Atlaser »indtil videre« — var i Stand til at bringe fra Tid til anden. Det var paa dovørende Tidspunkt ikke Bladet muligt at meddele Læserne Aarsagen til Forandringen — men selve Titlen »Indtil videre« — har dog formodentlig

været indlysende nok. Nu knyttes Træden alle ud over Danmarks Grænser, og Ugebladet vil paa ny hver Uge bringe Læserne i Forbindelse med den store katolske Verden og det Liv, der rører sig derude.

Vatikanstaten

Det meddeles fra Vatikanet, at *cardinalis Pader vil tale i Radioen til hele Verden, naar Fjendtlighederne er bragt til Ophor.* — Daily Mail's Korrespondent i New York meddeler, at President Roosevelt var meget interesseret i Pavestens Medvirken ved Oprettelsen af den internationale Efterkrigsorganismen, og at han var meget opmærksom på Bruddet mellem Rom og Moskva er en væsentlig Hindring herfor, og han havde derfor sendt sin personlige Ven Edward Flynn til Moskva for om muligt at berede Vejen for en Genoprettelse af den diplomatiske Forbindelse mellem Vatikanet og Sovjetunionen. Fra Vatikanet foreligger imidlertid ingen Bekræftelse paa dette Forlydende.

Belgien

Det berømte *Universitet i Louvain*, der er grundlagt i 1425, anbringes paa ny ved dette Semesters Begyndelse, skønt dets Bygninger er stærkt beskadigede. Biblioteket, der blev ødelagt i 1914, men genoprettet, er allerede blevet tilintetgjort. Af over en Million Bøger er kun ca. 15,000 Bind tilbage, og af de mange uerslattede Haandskrifter, der opbevarede i Louvain, er kun ganske enkelte blevet reddet.

Italien

Der arbejdes i Øjeblikket med Planer om at genopbygge Klosteret paa *Monte Cassino*. Soldater fra den polske Hær, der i sin Tid indtog Klosteret, har lægnet sig for 3 millioner Lire til Hjælp for Genopbygningsarbejdet.

Frankrig

De fleste af Frankrigs Domkirker er blevet bevaret ganske godt gennem Krigen, kun en enkelt, Domkirken i Rouen, har faaet alvorligere Skader. De middelalderlige Domkirker i Chartres, Amiens, Beauvais og Laon er praktisk talt uskadede, saavel som Notre Dame og Saini-Chapelle i Paris.

Tyskland

Det antikristne Interregnum, der har haft Ledelsen i Tyskland siden 1933, har sat sine dybe Spor i den tyske Katolicisme. Det tyske Eriskapel har imidlertid ved sin uforfærdede Holdning vist Vejen for de tyske Katolikker og overfor Verden vist, hvor den katolske Kirke var at finde. Vor Medarbejder skal i et af de nærmeste følgende Numre af Ugebladet give en samlet Fremstilling af den katolske Kirkes Kamp under 12 Aars Nazistyre.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(13)

Subprioren trak Vejret dybt og stirrede et Sekund eller to paa sin Medbroder; saa sagde han langsomt og hjerteligt:

»Men, kære Broder, hvad vilde der saa ikke ske, dersom Pligten eller Lydigheden en Dag bragte Dem i nær Forbindelse med Verden udenfor?«

»Det tænker jeg ogsaa selv paa af og til. Og det er sandt, at hvis jeg en Dag kommer i saa nær Kontakt med Verden og dens Børn, saa at min Fantasi og mit Hjerte kommer til at arbejde med, saa vil jeg enten blive gal, eller ogsaa maa jeg dø. Det maatte være som at blive kastet ud i en brusende Strøm og blive hvirvlet af Sted, langt bort, hvor man ikke selv ved. Men selv om det skulde gaa saaledes, og selv om jeg som St. Petrus skulde begynde at frygte og at synke, saa ved jeg, at Vor Frelser's Haand vilde være udtrakt mod mig, saa jeg ikke skulde gaa under. Saa selv i de Omgivelser vil jeg have Tillid til Guds stærke Almagt.«

12. KAPITEL

Abbeden og Subprioren opdagede hurtigt, at Br. Petroc regnede det for et helt Privilegium at faa Lov til at deltage i Kommunitetets daglige Arbejde og Pligt; men intet var ham dog saa kært, som naar han blev sendt over i Kirken for at hjælpe Sakristanen. Denne sidste var imidlertid ogsaa særdeles tilfreds med at have Petroc som sin Hjælper, ikke mindst, naar det gjaldt at pynte Kirken med Blomster, thi hertil var den nye Broder sjælden dygtig. Og naar en større Fest stod for Døren, lokkede han ligefrem Petroc over til sig i Sakristiet for at faa ham til at arrangere Buketterne. —

Det var den 1. Februar, og Br. Petroc var travlt beskæftiget med at udsmykke Guds Moders Kapel. Rundt om Maria-Statuens Fod stillede han smaa Krukker med Vintergækker. Alteret havde han besluttet at pynte med Juleroser. Han tænkte, at Guds Moder nok vilde synes om at være saa enkelt pyntet, naar hun den næste Dag skulde opleve at se sin kære Søn komme paa Alteret.

Mens Petroc arbejdede, hørte han, at der var nogen i Kapellet, men vel oplært, som han var, vendte han sig ikke om.

Men efter en Stunds Forløb opdagede han, at han manglede to Lys, saa at han var nødt til at gaa

ind i Sakristiet efter dem. Da han kom ned af Altertrinene, saa han en Kvinde knæle ved Gitteret; hun rejste sig og gik hen imod ham. Nu var det jo saadan, at Petroc aldrig havde talt med andre end sine Klosterbrødre, saa han følte sig ikke saa lidt ubehagelig til Mode ved Tanken om at skulle tale med en fremmed. Men gaa tilbage kunde han jo ikke saa godt; altsaa var der intet andet at gøre end at lade som ingenting. Men i det samme hørte han hende sige: »Pater!« Petroc standsede og saa foran sig en ung Pige. Hun var meget smuk og rigt klædt. Men alligevel var der noget ved hende, som var helt forkert. Hele hendes Holdning var fuld af Trods, og samtidig syntes hun at være ilde til Mode. Hovedet holdt hun trodsigt kastet tilbage, men Armene hang stift ned. Hun syntes ikke at have Lyst til at tale til Br. Petroc, men at gøre det paa Trods af sit eget Jeg.

»Det gør mig ondt at sige det,« udbrød Petroc noget anstrengt, »men jeg er ikke Præst endnu, ikke ordineret endnu; saa jeg kan ikke tjene Dem. Men jeg skal hente en Præst til Dem!«

»Jeg har ikke Brug for nogen Præst,« svarede den unge Pige. »Blot vil jeg gerne vide, hvad Tid her er Messe i Morgen tidlig.«

Tonefaldet i hendes Stemme var saa skarpt og bittert, at Petroc uvilkaarligt saa op og opdagede, at hendes Øjne intenst iagtto ham. Med en lille Gysen slog han hurtigt sine ned, for han havde aldrig set et saadant Ansigt, hvidt og stift som en Maske, med tynde, sammenknæbne Læber, og Øjne saa kolde og haarde som Is.

»Ved dette Alter har vi Messe Klokken halvsvy,« svarede han, og saa tilføjede han, næsten mod sin egen Vilje:

»Er De kommet i en eller anden Vanskelighed, Frøken?«

»Vanskelighed!« svarede hun. »Nej, tværtimod; jeg staar netop i Begreb med at realisere baade mit højeste Ønske og min stærkeste Ambition. Jeg har kæmpet og arbejdet længe nok for det første, og tøvet længe nok, før jeg turde gribe den sidste.«

»Ja, undskyld saa mit Spørgsmaal,« svarede Petroc. »Jeg skal bede for Dem om, at De maa blive lykkelig for det Maal, De nu har naaet efter at have arbejdet og stræbt saa længe derfor.«

Den unge Pige udstødte et lille

Gisp, og et Øjeblik for et Glimt af Smerte over hendes Ansigt. Saa vendte hun sig hastigt om og gik sin Vej. Petroc stod tilbage med en Følelse af, at et eller andet var forkert. Hvorfor vidste han ikke, men han var overbevist om, at den unge Pige trængte haardt til Menneskenes Forbøn. Og han selv vilde i alle Tilfælde gøre sit Bedste.

I Mellemtiden talte Abbeden i et Taleværelse med en Besøgende, en Fru Wheeler. Hun var Enke og var for et Aars Tid siden flyttet til St. Brioc sammen med sin unge Datter. Deres økonomiske Forhold syntes at være endog særdeles gode, og de var ivrige Katolikker, men de holdt sig for sig selv og stiftede ikke Bekendtskab med nogen. P. Maurus havde besøgt dem et Par Gange, og det var den eneste Forbindelse, de havde med Abbediet. Men denne Formiddag sad Moderen altsaa og talte med Abbeden; øjensynligt var hun meget bekymret.

»Min Datter har altid været meget stædig,« sagde hun. »Af visse Grunde var det nødvendigt, at hun tilbragte den største Del af sin Barndom paa Kostskole. Trods sin Stædighed har hun altid været hjertensgod, og hendes katolske Tro har betydet umaadelig meget for hende. Af de Grunde, som jeg før omtalte, har vi maattet føre et stille og tilbagetrukkent Liv; men det har Josie altid været glad for, og hun har syntes at være fuldkommen tilfreds med at leve her alene sammen med mig. I Virkeligheden er vort »Eneboerliv« hendes Ønske.«

(Fortsættes)

Gudsmoder

(fortsat fra Midlersiden)

lende modtager Himmelens Dronning — i alle Tilfælde gengivet paa en Maade, der ikke lader en i Tvivl om, med hvilken Kærlighed og Ærbødighed vore katolske Forfædre omfattede hende.

Som Afslutning paa Middelalderens Kalkmalerier af Gudsmoder kan passende tjene et af Billederne paa en af Pillerne i Ribe Domkirke: en Fremstilling af Maria med Barnet. Her er det ikke længere middelalderlig Kalk-Kunst, men Malerkunst, det er den italienske Renæssances plastiske og rumligt illuderende Malerkunst — Kalkmaleriernes Afløser — der umiddelbart inden Reformationen naaede Danmark og skænkede os dette herlige Værk.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

Berømte Valfartssteder

(fortsat fra Side 237)

vilde Rosenranker i Grotten. Ej heller undrer man sig over, at Kærlighed og Taknemmelighed er strømmet tilbage fra hele Verden til hint pyrenæiske Bjerg og har efterladt sig disse Myriader af smaa gyldne Hjerter, der er blevet skænket Guds Moder, og blandt hvilke jeg haaber, at min lille Gave stadig hænger ...

Jeg ynder ikke de store Folkemængder, og mine lykkeligste Stunder var om Natten, naar Grotten er tom, og jeg kunde krybe om bag de vældige Kærter og ikke høre andet end Gaveflodens Mumlen, Kildens Hvisken og Vor Frue, som uden Ord talte til Sjælen. Jeg bad om, at jeg ikke maatte opleve et Mirakel, for at jeg ikke i min ubehøvede Næsvished skulde kritisere det ... men det er ikke nødvendigt at se Mirakler for at opnaa et fuldt tilstrækkeligt mirakuløst Svar paa ens egen Bøn.

Jeg kan ikke forlade Frankrig uden lige at omtale Notre Dame de la Garde, der løfter sig højt over Middelhavet, og hvor jeg kan nævne, at vor danske Dronning Alexandra og Edward VII lagde deres egen Votivgave. Den store gyldne Statue af Vor Frue, der løfter sin Søn højt op foran sig, vender sig mod Notre Dame d'Afrique langt borte paa den anden Kyst, og Bønnen strømmer fra Frankrig til Afrika og tilbage igen. Da jeg vendte tilbage fra Australien, var jeg ked af at finde Byen dækket af Taage — skulde jeg ikke gense Vor Frue? Netop som vor Baad sejlede, skete det ved et lykkeligt Træf af Morgengryet, at Statuen (et Par Kilometer borte) viste sig som en safirblaa Silhouet paa den mælkegyldne Taages Baggrund. Jeg samlede saa mange Passagerer, jeg kunde, for at de skulde se dette underfulde Syn. En ikke-katolsk Dame brast i Graad og udbød: »Er Gud ikke god, at han viser os dette?« C. C. Martindale S. J.

Turinerklædet

Vi har modtaget:

Det er ethvert fornuftigt Menneskes Ret at have og hævde sin personlige Mening, naar han kan forsvare den med fornuftbestemte Argumenter. Man skal imidlertid vide, hvad man snakker om. Og naar man ikke ved det, kan man roligt tilstaa sin Uvidenhed. Det bliver ingen mindre af. Og det kan kun skyldes Uvidenhed, naar i Anmeldelsen af Ricciottis Bog (K. U. Nr. 16) Konklusionerne vedrørende Kristi Ligklæde i Turin betegnes som 'hasarderede', og det kan kun virke som Haan, naar disse Studier kaldes 'de ... som videnskabelige opreklærede Studier'. At

Ligklædet ikke er noget Kunstprodukt, troede jeg dog endeligt fast for enhver, der har beskæftiget sig nogenlunde indgaaende med Spørgsmaalet. Vedrørende disse Studiers videnskabelige Værdi, vil jeg forøvrigt nøjes med at anføre, hvad en fransk Videnskabsmand, Professor Vignon, der i mange Aar havde arbejdet med dette Spørgsmaal i nær Tilknnytning til den afdøde Pave, Pius XI, sagde til mig under en Samtale jeg havde med ham i Paris: 'Hvis dette Ligklæde havde stammet fra en eller anden Faraa, vilde hele Verden forlængst have anerkendt de videnskabelige Resultater, vi er kommen til, og intet fornuftigt Menneske vilde have nærret den mindste Tvivl om Ligklædets Ægthed. Men nu da det drejer sig om Kristus og noget katolsk, saa skal det for enhver Pris gøres latterligt'. Peregrinus.

Hertil ønsker vor Medarbejder at bemærke:

Jeg ser, at min Passus om Ligklædet i Turin har faaet »Peregrinus« til at give ondt af sig. Dersom jeg havde vidst, at dette Linklæde havde Tilhængere her til Lands, havde jeg været mere varsom, for jeg ved, hvor ivrige de plejer at være. I 1936 udkom der saaledes i Holland en Bog om »Jesu sande Aasyn« af Dr. Hynek i Prag; den var bearbejdet af en tysk Professor, og indledet af en respekteret hollandsk Læge (det hele paa Grundlag af C. G. Enries fotografiske Optagelser); dog gjorde den ikke Indtryk i eksegetiske Kredse, skønt Forf. paa Forhaand erklærede, at nu var enhver Tvivl udelukket, og de genstridige paa Forhaand stempledtes som »hovne Lærde«. Den Professor, »Peregrinus« personligt har mødt, og som altsaa skal have staaet Paven nær, taler i samme Dur. Derfor foretrækker jeg at tie stille, men henviser dog lige til Schuhmann i Lexikon f. Theologie u. Kirche (Grabtuch Christi), der efter Literaturlisten at dømme har fulgt med i den nyeste Literatur, og som slutter sin Art. med at sige: »U. Chevalier vertrat mit starken Gründen die Unechtheit, rief aber viele Gegenschriften hervor«. Naar Ricciotti, der ellers viser sig at være a jour med hvad der er værd at vide, ikke nænser disse Studier (hvoraf den ene — M. Grasso — endda udkom i Turin i 1929), da maa det være, fordi han ikke regner med dem. Mere har jeg ikke sagt. S. W.

K. U. K. Aarhus.

Efter et for Foreningsarbejde meget vanskeligt Vinterhalvaar afholdt Katolsk Ungdomsklub, Aarhus, ordinær Generalforsamling Fredag den 20. April. De forløbne Maaneder havde maaske givet Anledning til lidt Bekymring for Klub-

bens videre Arbejde; men Generalforsamlingen viste med al Tydelighed, at Medlemmerne stadig i høj Grad er interesseret i Klubbens Vækst og Trivsel.

Vort afholdte Æresmedlem, Orla Knudsen, blev eenstemmigt og under kraftigt Bifald valgt til Dirigent, hvorefter han med naturlig Forudseenhed forsynede sig med den tydelige Dirigentklokke og gik over til Punkterne paa Dagsordenen. Formanden, Egon Dudzinski, begyndte med at aflægge Beretning, en noget tvivlsom Fornøjelse, da Arbejdet i ganske utrolig Grad var blevet vanskeliggjort af Krigsforholdene. I og for sig har det ikke skortet paa gode Arrangementer, men mange Medlemmers Tilbøjelighed til straks at give op, saa snart der viser sig en Vanskelighed, som oftest er en ganske ubetydelig Vanskelighed, har sat sine Spor i Klubbens Arbejde. Fremtidsplanerne blev derefter løseligt ridset op, bl. a. Planen om at faa den enkle, maanedlige Meddelelsesblanket udvidet til et Blad og Planen om at vaa eget Klublokale.

Efter Beretningen godkendtes Regnskabet, og vi gik over til Valget af 4 Bestyrelsesmedlemmer. — Som mandlig Assistent nyvalgte Frans G. F. Stellfeld, medens de øvrige Valg blev Genvalg. Ogsaa det efterfølgende Valg af 2 Revisorer gik let for sig. Som saadanne valgtes Orla Knudsen og Roman Apollo. Efter Valgene ser Bestyrelsen saaledes ud: Formand: Egon Dudzinski, Kv. Leder: Karen Hyllested, Næstformand: Børge Berg, Kv. Assistent: Rita Rasmussen, Sekretær: Bernhard Noetzell, Kasserer: Agnes Szygenda, mandlige Assistenten: Poul Jaworski og Frans Stellfeld og Revisorer: Orla Knudsen og Roman Apollo.

Det sidste og mest spændende Punkt paa Dagsordenen: Eventuelt affødte livlig Diskussion om Klubbens Arbejde. Med Interesse hørtes Forslagene om Kontingentforhøjelse, Sport i Klubben, det paatænkte Blad m. m., alt sammen Forslag, der viser, at Klubben trods det besværlige Halvaar stadig har Grokraft og friskt Initiativ i sig. Til Slut rettedes der en varm Tak til Pater Laux, vor gejstlige Leder. Pater Laux og Bestyrelsen er dem, vi maa takke for, at den for Klubarbejdet saa brydsomme Tid alligevel gik. F. G. F. S.

Asserbo kalder

Atter i Aar indbyder vi katolske unge Piger til en 14-Dages Sommerlejr først i August i det skønne Asserbo. Paa Grund af de vanskelige Tider bedes Indmeldelse saa vidt muligt ske inden 1. Juni til Søster Agnes O.R.D.

Lioba-Søstrenes Noviciat, St. Kjeldsgade 1, Ø., Ryvang 381.

Nærmere Oplysninger vil blive bekendtgjort senere.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den stores Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Maj.

13. S. Søndag i Kristi Himmelfarts Oktav (604—46); 2. Bøn: St. Robert Bellarmino ([42]), 3. Bøn: Oktaven (600); Præf. (519).
14. M. i Oktaven (600—45); 2. Bøn: St. Bonifatius (911), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (519).
15. Ti. St. Johannes Baptist de la Salle (911); 2. Bøn: Oktaven (600); Præf. (519).
16. O. St. Ubaldus (912); 2. Bøn: Oktaven (600), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (519).
17. T. Oktav af Kristi Himmelfart (600—45); 2. Bøn: St. Erik, Konge af Sverige (912), 3. Bøn: St. Paschalis Baylon (913); Præf. (519).
18. F. St. Venantius (914); 2. (rød) Bøn: Feria (604), 3. Bøn*); Præf. (519).
19. L. VIGILIE (607—47).
20. S. **) 1. PINSEDAG.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

**) 1. Pinsedag afholdes i alle Kirker og Kapeller den årlige Pressekollekt.

Feriehjemmene

Den Uge, der bragte Freden tilbage, satte Fart paa vor Indsamling til Feriehjemmene. Ikke mindre end 13 nye Bidrag: M. Poulsen 10 Kr.; B. M. M. 25 Kr.; Inge Rhein-Meyer 5 Kr.; Anonym 10 Kr.; E. A. 5 Kr.; M. Messerschmidt (nyt Bidrag) 10 Kr.; C. og A. 75 Kr.; C. G. Simonsen 20 Kr.; Jarolin

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIERULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kasserverktoer:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

10 Kr.; »Ferie 1945« 45 Kr.; C. E. Momberg 10 Kr., A. K. Jensen 10 Kr.; »Lars« 50 Kr. Ialt 285 Kr. Med det hidtil indkomne ialt 633 Kr. Hjertelig Tak!

Freden har sikret Muligheden for at faa de mange Børn ud til det Sommerophold, de trænger saa meget til. Men endnu har vi Brug for mange Penge (og Rationeringsmærker). Nu er vi sikre paa, at de nok skal komme. Alle Bidrag modtages med Tak af Katolsk Central-skole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 13. Maj Kl. 8,30 Fælleskommunion for mandl. Kongr. Mand. 14. Maj Kl. 19,30 unge Mænds Kongr.

St. Andreas Kirke

Torsd. 17. Maj Kl. 8 Mødrefor-eningens Messe.

St. Mariae Kirke

Søndag d. 13. Maj Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Biskoppens Messe og Konfirmation. Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30 Majandagt, Onsdag tillige Kongregationsmøde for Mænd.

K. U. K. København.

Søndag d. 13. Maj Kl. 14, Ste-nosgade. Studiekredsmøde. Emne: »Hvad skal vi tro om Helgendyrkelsen?« Kap. VII efter Grundbo-gen »Den rette Kristentro«. — Der-

efter Underholdning. Medbring selv Drikkevarer. Praktisk Arrangement Gruppe II. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

K. U. K. Amager.

Søndag d. 13. Maj Kl. 8 reciteret Messe paa Sct. Annæ Hjem, »Skipper Clements Allé 13, i Anledning af Klubbens Stiftelsesdag. Kl. 14 Fællesmøde og Fest for vore Konfirmander. Foraarstale af et af vore aktive Medlemmer. Det praktiske Arrangement: Gruppe IV.

K. U. K. Lyngby

Søndag d. 13. Maj efter Højmes-sen afholder K. U. K. Lyngby den årlige Generalforsamling. Vi mødes udenfor Kirken, og medbringer Madpakke, som nydes et efter Vej-ret egnet Sted.

Dagsorden: 1. Valg af Dirigent. 2. Formanden aflægger Beretning. 3. Forelæggelse af revideret Regnskab. 4. Valg af Bestyrelsesmedlemmer og Revisor. 5. Eventuelt.

Salt

Vi vilde være taknemmelige for, om nogen, der har Salt eller Mærker tilovers vilde hjælpe os dermed.

Benediktinerinderne,
Vor Frues Kloster,
Aasebakken.

Italiensk

Begyndere - Viderekomne - Di-vina Commedia. Mogens Kai Nør-regaard, Tlf. efter Kl. 19: Palæ 159 x.

I Mariahjemmet

kan fra 1. September d. A. nogle unge Piger under Uddannelse optages som Alumner — enkelte eventuelt før.

Ansøgningsskema og nærmere Oplysninger — ogsaa om Mulighederne for Stipendium — faas ved Henvendelse til Lioba-søstrenes Noviciat, Sct. Kjeldsgade 1, København Ø.

P. B. V.

G. Garth-Grüner.

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entrepenør og Murermester

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992

Nakskov

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING

Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 778 - 728

**God Vask
- Geismar Vask**

Telefon Central 246 (7 Led.)

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Støt „Katolsk Ugeblad“s Annoncører!

Horsens

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>„Melkældereren“ Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Mediator og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>	<p>Fiskeforretningen Aug. Andersens Eft. v. Sv. Schmidt Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens 1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Wittrup HORSSENS TEXTILLAGER</p>
<p>Aarhus</p>	<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryegade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus</p>
<p>A. B. C.</p>	<p>syn. Gummibadehæller Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>Alfred Pihl Bagermester, Conditør Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Erik's Fiskehal Altid friske Varer Ryegade 16 . Tlf. 8680 Leverandør, til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089</p>	
<p>Smørrebrød „BOTHILLA“ Ryegade 24 Telefon 6162</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier) MEJERIET Vesterbo Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

KALD

ALTID

<p>Randers</p>	<p>N. H. MØLLER Brødregades Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 628 og 3728 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Johs. Stoffregen Malermester Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Båndager køber De bedst hos: C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>
<p>Alfred Jørgensen Kolonial . Vine . Delikatesse Brødregade . Telefon 382 Leverandør til de katolske Institutioner.</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen Bagermester Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Lignisteforretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Branden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni Aktieselskab Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>	<p>Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Vejle</p>		
<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Ledig</i></p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A/S Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Mælkeriet Christianshaab <i>Vejle</i> Allerfineste Mejeriprodukter Telefon 733 og Butik 743</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Glargmester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

20. Maj 1945
93. Aargang
Nr. 20

Omkring Befrielsens Dage

K-Dagen, d. v. s.
Stævnet i Befrielsens
Tegn

Norges Kirke atter fri

Sol over Danmark

Aldrig har den gamle Sol kastet Glans over saa megen Fest og Glæde som i denne velsignede Maj-Maaned 1945. Alt det, der skræmte og klemte, er blæst bort, og det lettede Sind staar aabent for Lys og Varme. Ovre ved Emdrup Station, hvor de tyske Heste indtil fornylig gik og aad det danske Græs som noget selvfølgeligt, lyser hele den befriede Eng af de guleste Mælkebøtter. Og alle de Pletter i Storkøbenhavn, der har smertet i henved fem Aar, saasom Tøjdepotet ved Lyngbyvej og den norske Legationsbygning i Øster Allé er saneret; de fremmede Legemer er blevet fjernet og Bygningerne har faaet deres gode nationale Farve igen. Jo mere man nærmer sig Byens Hjerter, desto stærkere bliver Indtrykket af, at Livet er vendt tilbage efter saa mange Aars Ildebefindende. De danske, svenske, norske og allierede Farver liver op ved Vinduer og paa Tagene; der er ikke det Frakkeopslag, det Bryst eller den Barnehaand, der ikke med Glæde bekender Kulør: vi er, hvad vi altid har været.

Der findes ikke længere Uniformer, som faar en til at se

stift ud i Luften. De engelske Ørkenrotter med deres hyggelige vinrøde Huer og de graa R. A. F.-Mænd er tilsyneladende uvidende om deres egen Glorie; dem vil man hellere end gerne se paa. Og saa vrimler det med Frihedskæmpere, denne underjordiske Hær, der tog Kampen op trods Terror og Tortur; men heller ikke de stiller sig til Skue; de har rasende travlt med deres Hovedrengøring; de flyver forbi i funkulende Biler, paa Motorcykler eller Lastvogne og parfumerer Gaderne med rigtig god, gammeldags Benzin. Dagmarhus er ved at blive luftet efter saa mange Aars Nedværdigelse, mens den tyske Boghandel og Tosca har kastet deres Nazi-Propaganda og Indmad ud paa Strøget. I Tivoli staar en Flok russiske Krigsfanger i græsgrønne Celluldsjakker og fatter ikke, at deres Autograf kan have Interesse for de yndigste danske Piger, mens Franskmand i de mest falmede Trøjer lader sig beværte, lykkelige over at kunne glemme »la Prusse orientale«.

Saaledes staar man i det samme gamle København og føler sig insat til en anden og bedre

Verden. Man faar Øje paa en Politimand og det flimrer for en, fordi ens Øjne staar i Vand. Saa raaber man Hurra for en Afdeling af den danske Brigade og glæder sig over, at der er saa meget at glæde sig over. Tænk, at man atter kan købe svenske Aviser og ikke føler Trang dertil, fordi de danske har saa meget at fortælle en, uden at man behøver at anstrenge sig for at læse mellem Linierne. Verden har med et skiftet Udseende. Horisonten er ikke længere indrammet i Mørklægningspapir; Æteren er fri for Støjsendere, og den danske Radio ved pludseligt Besked om Vind og Vejr og saa meget andet, som vi hidtil maatte læse os til i den illegale Presse, mens man samtidig betalte Licens for at lytte til Udlandet.

Jo, der er Sol over Danmark. Og nu ved jeg ogsaa, hvorfor Bøgen og Gøgen i Aar var saa tidligt paa Færde; de vilde selvfølgelig være med til den skønneste af alle Forsomre. De vilde være med til Fest og til Takkegudstjeneste.

Lovsynger Herren, fordi han er god!

Evig hans Miskundhed varer!
Alleluja, Alleluja!

S. W.

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævde Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrug. 125. Telefon Amager 4019

ROSENBORG
Tonic Water
Faaes over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
KØBENHAVN

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL **KOKS**

NØRREGADE 15 TELF. 9270

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

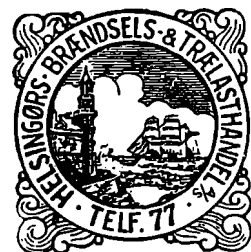
Bogtrykkeriet **TERTIA**
Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F
Leverandør af Katolsk Sogneblad

FREDERICIA

H. Olsen Holmelund A/S
Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

HELSINGØR

Kaas & Sørensen
Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575
Kul, Koks, Brænde og Briketter

Omkring Befrielsens Dage

I nogle Dage svævede vi i Uvisshed om vore bornholmske Institutioners Skæbne efter de haarde russiske Luftangreb paa Rønne og Neksø. Ifølge de første nu indløbne Meddelelser er Søstrene i Rønne vendt tilbage til deres Hus i lille Madsesgade, der aabenbart ikke har lidt alvorlig Skade. Noget mere er det gaaet ud over St. Hyacinthus Kirke paa Østergade, hvor bl. a. tre Fag Vinduer er revet ud ved Eksplosionerne. Forhaabentlig vil Skaderne snart kunne udbedres.

Som Dagspressen har meddelt, har der været kæmpet i Odense ved St. Albani Kirke, fra hvis Taarn nogle Hipofolk skød paa Frihedskæmpere. Kirken har lidt nogen Skade. Ogsaa fra det østre Taarn paa Sakramentskirken i København har der været skudt af Landsforrædere, og dette Taarn bærer Mærker af Kampen.

Blandt de 5000 Mand i den danske Brigade, der kom hjem fra Sverige for at tage Del i Frihedskampen, er der 50 Katolikker, et Vidnesbyrd om vor aktive Deltagelse i Frihedskampen. Ogsaa i den hjemlige, underjordiske Kamp deltog mange unge Katolikker. Radioen takkede straks efter Befrielsens Kaptajn Wissum for hans Tiltællægelse af Forsvaret for den danske Radiofoni under en mulig Kamp. Flere af vore Præster er i disse Dage vendt hjem til deres Gerning fra Koncentrationslejre eller Landflygtighed.

Boghandler Sven Damsholt (Skt. Ansgars Boghandel) er udkommanderet som Forbindelsesofficer ved en engelsk Panser-Eskadron i Sønderjylland.

Pastor Geertz-Hansen og flere andre Katolikker er utrættelig i Arbejdet for de franske Krigsfanger, der nu er blevet anbragt i den flotte, nye tyske Skole, som under Besættelsen blev bygget for danske Penge. Sammesteds er der ogsaa polske og andre Katolikker, for hvem der nu sørges godt, baade legemligt og aandeligt. Ogsaa for vore engelske Gæster er der blevet læst Messe med Prædiken af Pater Martindale, (som ikke bør faa Lov at vende hjem, før han har holdt de Føredrag, han kom herover for at glæde os med i 1940).

Læserne har formodentlig alle hørt de Ord, Biskoppen henvendte til os gennem Radioen Søndag Morgen den 13. Maj, en Videreførelse af de Tanker, Biskoppen straks efter Befrielsen udtrykte

For en Uge siden meddelte Biskoppen gennem Ugebladet, at der Søndag den 17. Juni vil blive afholdt et katolsk Sommerstævne i Nærheden af København. Og samtidig lagde Biskoppen det praktiske Arrangement af Stævnet i Hænderne paa en lille Komité med Pastor Cay Benzon i Spidsen.

Fra Tyverne og Trediverne mindes vi alle en Række store Stævner rundt om i Landet — for blot at nævne et Par enkelte: Ansgarsfesten i Herthadalen, Pressestævnet i Horsens, Knud Kongefesten i Odense og Knud Hertugfesten i Ringsted samt den straalende eukaristiske Kongres i København. Desuden et Væld af festlige Ungdomsstævner. Og ved saa mange af disse mindeværdige Lejligheder var det Pastor Benzon, der stod for de vellykkede Arrangementer.

I næsten al den Tid, Biskop Suhr har styret vor hjemlige Kirke, har Krigens stadig haardere Tryk ramt ogsaa saa meget katolsk Arbejde, deriblandt vore Stævner. Inden Krigens deltog Biskoppen dog i et stort, inspirerende Stævne i Vejle. Men saa kom Besættelsen og dens bitre Kaar. Det lykkedes et Par Gange at samles indendørs i Kon-

her i Ugebladet, og som flere Steder er blevet oplæst i vore Kirker.

Mandag den 14. Maj genaabned Katolsk Centralskole efter den ekstra Ferie i Anledning af Freden. Sakramentskirken var fyldt til sidste Plads af Skolens halvtredie Hundrede Børn, der havde Møje med ikke at briste i Jubel under Pastor Geertz-Hansens fængende Ord om disse store Dage.

Valfarten til Haraldsted

Haraldsted-Valfartens Leder, Pastor Benzon, oplyser paa vor Forespørgsel, at Valfarten næppe vil kunne gennemføres i Aar, da der ingen Udsigt er til en hurtig Bedring af Trafikforholdene. Skulde det alligevel blive muligt at holde Valfarten, finder den Sted Søndag den 1. Juli.

certpalæet i København, og nogle faa Ungdomsstævner af beskednere Omfang kunde afholdes. Et af disse skulde netop have været afholdt hin 29. August, der betød Vendepunktet i vor Frihedskamp. Ungdomsstævnet maatte aflyses, og siden kunde Stævner ikke afholdes — det, der skulde siges, og som ogsaa blev sagt, maatte benytte andre Veje frem.

Nu har vi faaet Friheden og det frie Ord tilbage. Og samtidig har vi faaet paalagt store Opgaver i Kirkens og Fædrelandets Tjenste. Dermed er det givet, hvad Stævnet maa have til Genstand. Det maa være en Fest, paa hvilken vi fejrer vor genvundne Frihed, ikke ved at se tilbage og gøre op med vor Fortid, men ved at stille os vore kommende Opgaver for Øje og planlægge de fælles Anstrengelser, som skal sikre deres Løsning.

Vi haaber, at vi i næste Uge vil være i Stand til at fortælle, hvor Stævnet vil blive afholdt. I Øjeblikket undersøges de endnu saa besværlige Transportforhold. I hvert Fald bliver det et rigtig Sommerstævne i den frie Natur og i de skønneste Omgivelser. Rammen betyder saa meget for en saadan Fest.

Og saa begynder Stævnet naturligvis med Biskoppens Messe, under hvilken en af vore Præster i sin Prædiken anslaaer Dagens særlige Tone. Senere følger — efter Frokostpausen — et Møde paa en Times Tid med to Talere. Eftermiddagen vil iøvrigt blive udfyldt paa forskellig Maade med Sang og Optræden og fornøjelig Underholdning. Og hen under Aften sluttes saa med en højtidelig Procession med Alterets Sakramente og med Biskoppens Slutningsord til Dagen, selve Summen af alt, hvad det første katolske Stævne i det genvundne Danmark har at sige os.

I de følgende Numre af Bladet vil vi Skridt for Skridt kunne afsløre hele den store Dags righoldige Program. Allerede nu vil Hovedstadens Katolikker sætte et stort Kryds ved denne Dag — *K-Dagen!*

Guds Moders Helligdomme i mange Lande

(Fortsat fra sidste Uge)

Jeg modstaar Fristelsen til at tale om de smaa Gudsmoder-Helligdomme, jeg elskede saa højt i Frankrig, i Østrig og Sydtyskland. I Spanien kendte jeg kun Omegnen af Valladolid, hvor Madonnaerne næsten altid er klædt i pragtfulde Dragter og bæres i Procession enten i ligefrem Tumult eller i den strengeste Alvor.

Annunziata i Firenze

Men hvor lykkelig har jeg ikke været, hver Gang jeg passerede Alperne og drog ned gennem Italiens Vinbjerger og Majsmarker, hvor hver eneste Kampanile sagde mig, at her vilde jeg finde Gudsmoder helt hjemme! Jeg har ilet til Firenze, hvor der i Serviternes Annunziata Kirke er et specielt lille Alter i et særskilt Hus til venstre, naar man træder ind. Billedet over Alteret er enormt gammelt og er næsten hele Aaret dækket af en stiv gylden Skærm. Man foreslog mig, at jeg skulde bede Kardinal Ærkebiskoppen om Tilladelse til at faa det afsløret. Men jeg vilde ikke. Det var ganske unødvendigt. Jeg følte altid, at jeg hellere vilde begrave Ansigtet i Hænderne i Visheden om den saligste Jomfrus Nærværelse, end jeg vilde se paa noget som helst Billede, hvor helligt det end var.

Her var det, at St. Aloysius (Gonzaga-Navnet staar dristigt skrevet rundt om Kuplen over den vældige Kirke) aflagde sit Kyskhedsløfte, og det var højst ejendommeligt, hvorledes Tanken om den unge Helgen, som havde knælet netop paa den snævre Plads, hvor jeg nu knælede, blegnede helt for Tanken om Jomfru Maria, som modtog Englens Budskab. (Jeg kom dog til at tænke paa Aloysius — for jeg blev inviteret til at bo en Dag i hans Lærers lille Villa i Fiesole. Jeg drak Te i det samme Værelse, hvor han havde spist — formodentlig mere beskedent end jeg ... Han havde imidlertid skyndt sig ned til Firenze for at se Væddeløbene og storhertugelige Begravelser — med sit sorte Haar pomadiseret ned paa Hovedet og paa Vej til Tandlægen til Trods for den Tandpasta, han brugte, og som var lavet paa tørrede Rosenblade og Granatæbleskaller. Og der løb han om Kap med smaa Prinsesser i hvide Boboli Haver, hvor ogsaa jeg kunde gaa omkring eller sidde paa Marmorbænke under Cypresserne, hvor det

store Neptun-Springvand stænker hen paa Roser og Geranier ... Men jeg kommer langt bort fra mit Emne).

Vor Frue af den stedse- varende Hjælp

Det var min Sorg, at jeg aldrig kom til Gennazzano, hvor Vor Frue af det gode Raad findes; men i selve Rom findes i Redemptoristernes Kirke det vidunderlige byzantinske Maleri af Vor Frue af den stedsevarende Hjælp. De kalder den Slags Malerier stive og »ikonagtige«, og i en vis Forstand er de det. Men hvilken Patos og hvilken (om jeg tør sige det) Sans for Humor er der ikke i dette Billede, som ved første Øjekast ser saa bedrøvet ud. Engle bringer Maria og hendes Barn Korset og Passions-Redskaberne. Gudsmoder ser sorgfuldt hen paa os — »Se, hvad I vil koste min lille Søn!« Og Barnet ser da ogsaa med Ængstelse op til Korset — men se saa, hvordan han med begge Hænder griber fat i sin Moders Tommelfinger, hvor ængsteligt han krummer sin lille Fod, saa at Sandalen er ved at falde af den! Vi føler, at hvis *han* vender sig til sin Moder efter Trøst og Beskyttelse, hvor sikre maa *vi* da ikke være paa, at vi vil opnaa disse Ting, naar vi beder om dem — vi, der i vor Syndighed trænger til dem paa en Maade, han aldrig gjorde det paa!

Peterskirken

Er der ikke i Peterskirken en Madonna, der nøder os til Bøn? Der er Michelangelos vidunderlige Pieta — men at bede foran den? Nej, lad os sige, at Kunsten intet-somhelst har med Fromheden at gøre, med mindre den undtagelsesvis er fuldkommen ubevidst og enkel — og yderst faa Kunstnere er nogen af disse Ting. Hvor disse Dyder findes, kan den naiveste Kunstner, om Gud vil det, dyppe sin Pensel i det krystalklare Hav foran Tronen og fylde den med alle Farverne fra det himmelske Sion og dets Stiers »gennemsigtige Guld«. Hele Johannes' Aabenbaring kan gyde sin Straaleglans i en barnlig Sjæls Malerier. I Peterskirken er der dog et lille blegt Billede af Gudsmoder, højt oppe til højre — stammer det maaske fra en Katakombe? Hertil gik min Valfart altid, medens Kristi Løfte til

St. Peter lød som Torden Kuplen rundt over mig, og medens Sollyset strømmede gennem det gyldne og ravskinnende Vindue over Apostelstolen. Men det gør ikke noget; Maria var selv Kirkens trofaste Datter og bøjede sig for Petrus; her paa Jorden var hun Kristi Moder, ikke hans Stedfortræder — skønt hvein kan drage Sammenligninger mellem de to ophøjede Hverv? Og naar Angelus bliver ringet i Rom og fra selve St. Peters Kirke, føler man, at hele den store Stad forenes i Gabriels himmelske Hymne, der genlyder Verden over til alle Tider. *Urbem fecisti*, skrev den sidste hedenske Digter, *quod prius orbis erat* — »du har gjort det til en Stad, der før kun var en Verden«.

Vor Frue af Antipolo

Der er — eller var — en Maria-Helligdom, som jeg altid har ønsket at komme til, men sikkert aldrig naar til, om den i det hele taget findes endnu — Vor Frue af Zik-ka-Wei i Nærheden af Shanghai. Hele Distriktet er en Slags »katolsk Verden« med Universitet, Skoler, Hospitaler, Kirker og frem for alt denne Helligdom udenfor Byen. Det nærmeste, jeg naaede dertil, var Vor Frue af Antipolo, nogle faa Kilometer fra Manila paa Phillipinerne. Vi læser, at Antipolo er blevet »indtaget« — maatte denne lille Helligdom paa Bakketoppen, et gyldent Skrin blandt de fjedrede Bambus have undgaaet Ødelæggelse! Ak, om ikke Jordskælv var fulgt efter Jordskælv, hvor mange skønne Maria-Altre vilde der da ikke være i Manila! Praktisk talt alle gamle Kirker er blevet ødelagt, undtagen Augustinernes, der bogstaveligt er bygget som et vældigt Skib, saa at dens Fundamenter bøjer sig om og mødes under Jorden, og Kirken *rokker* under Jordskælv men falder ikke. Men hvor var det vidunderligt at se den mørke Befolkning, der bestaar af saa mange Stammer — Mændene i deres kølige, hvide Dragter, Kvinderne i farverige Kjoler med enorme Gaze-Ærmer, der poser ud over deres Skuldre paa Staaltraads-Skelet — at se alle disse Mennesker hunsunkne i tavs Bøn eller staaende i smaa Grupper for at synge deres muntre og barnlige Hymner. Maatte Tilbagekomsten af Amerika, Modernitet og Mekanik ikke for-dærve al denne Enkelhed! Ak, intet af dette kan genoprette den virkelige, gamle spanske Kunst — De skulde blot se disse Messeklæder, som er over 300 Aar gamle; hvilken Silke holder nu saa længe, og hvilke Farver? Disse underskønne Messehagler, rosenrøde og orange, kølnet med Sølv, eller blaa med den eneste blaa Farve, jeg nogensinde har set, som kan sammenlignes med Sommerfuglevinger, med Alpegletchere og med det in-

diske Ocean — en blaa Farve, der mildnes af Perleglans og styrkes af Bronzens Glød! Naa, til syvende og sidst var det jo ikke Silkestoffer og Metaller, jeg betragtede i Antipolo, men den gamle kegleformede Statue over Alteret!

Vor Frue af Luzan

Og saa Vor Frue af Luzan i Argentina! En from Portugiser dernede ønskede i 1630 at rejse et Alter til Ære for den uplettede Udfangelse. Han skrev til Brasilien efter en Statue. Den ankom — ganske lille, lavet af Terracotta. Et Leralter blev bygget og en otteaarig Slavedreng, der var kommet over fra Afrika, blev sat til at passe det. Efter 71 Aars strengt Arbejde døde han og ligger begravet under Basilikaens Højalter. Grundstenen var blevet lagt i 1677 og en ny Kirke bygget — men det blev altsammen for smaat, og den nuværende Kirke paabegyndtes i 1887. Og da en Krig i 1895 syntes uundgaaelig mellem Chile og Argentina, vendte *begge* Parter sig til Luzan. 30 Tusind Mand fra Buenos Aires og hinsides Andeshjergene drog paa Valfart dertil, og Freden blev sikret. Klubber af katolske Arbejdere nedbrød de gamle Kanoner, Spanierne havde efterladt; den store »Andeshjergenes Kristus« blev rejst 14 Tusind Fod oppe i den evige Sne, og lige saa mange Fod oppe over denne Klippetinde har jeg selv kunnet se ned til den fra en Flyvemaskine, der førte mig over Andeskæden ... Naar man har rejst mange Mil over den store Slette, ser man Luzans røde Tvillingtaarne rejse sig over Pampaens uendelige blaa og grønne Farver. Fra den brændende Sol træder man ind som i en Hule. Og saa ser man, hvorledes Murene snart forsvinder helt under Votivgaver — hele Neg af Sværd og Hjerter og smaa Modeller af Heste, Tyre, ja selv Høns, og nu i vore Dage af Biler og Flyvemaskiner. Chauffører og Piloter ønsker stadig at takke Vor Frue, ganske ligesom de udstrakte Estancia'ers Ejere og Gauchoerne. Bag Alterets vældige Bagside snor Trapper sig op, og højt oppe i hendes eget Kapel findes den ganske lille Statue. Men der blev netop læst Messe, da jeg kom; kortklippede sorte Hoveder og andre med Hovedtørklæder bøjede sig for Elevationen af Hostien. Saa jeg saa ikke paa Statuen, og selv nu kender jeg den kun fra Billeder. Og derfra ud til et fjernt Hjem, hvor Roser, Liljer, Geranier, Wistaria og Magnolier vældede frem omkring de vældige Palmer, hvor Appelsiner og Citroner voksede paa samme Træ, og hvor et Lam blev stegt helt under Træerne til vor Middag.

Vor Frue af Czestochowa

Jeg har næsten ikke Mod til at skrive om Czestochowa, Hjertet i

Polen, Martyrlandenes Dronning. Jeg kom der ved 3-Tiden om Morgen, traf en Bonde, gjorde Korsets Tegn og sagde: »Maria?« Dette universelle Sprog skaffede mig straks Besked om Vejen. Højen var helt overfyldt af Pilgrimme (det var 15. August), som ventede paa Daggry og af og til brød ud i ældgamle Hymner, der syntes at komme fra den polske Jords dybe Rødder. Daggryet viste de bjergagtige Volde bag Volde, Terrasser bag Terrasser, Buer og Taarne og Spir, som hører denne Kirke til. Klokkerne blev Portene aabnet, og baa-ret af Folkemængdens stærke Flod naaede jeg den indre Helligdom og stod der, til jeg efter Kl. 10 var i Stand til at læse min Messe lige under den gamle Ikon. Gudsmo-

ders Ansigt, som for Aarhundreder siden var ramt af Kosakkernes Sværd, saa forfærdelig træt ud — ligesom jeg følte mig selv. Men St. Paulus-Eremitterne behandlede mig venligt og skaffede mig Hvile. Og om Aftenen saa den Officer, der eftersaa min Bagage, min lille Ikon af Vor Frue af Czestochowa, og han smilede, hilste og lod mig i Fred.

Disse smaa Erindringer vil have opfyldt deres Mission, hvis de faar os til at bede om, at vi maa fortjene en Vækst af dyb Andagt til Vor Frue her i dette Land og maaske ogsaa en Gudsmoder Helligdom, hvor hun føles at være os særlig nær, og hvortil alle de danske Øer vil flokkes.

C. C. Martindale S. J.

Katolsk Eschatologi XIV

Aposteltidens Forventninger og Længsler

Resultatet af den sidste Artikel var, at vor guddommelige Lærer og Hyrde ikke vilde kundgøre os Tidspunktet for sin Genkomst, for at denne Uvidenhed skulde afskrække os fra Synden. Hverken Livets Glæder eller dets Bekymringer skulde baste og binde vore Hjerter saaledes, at den store Dag bliver glemt og derfor kommer uventet over os. Endvidere skulde vi paa Grund af denne Usikkerhed vogte os for at blive sløje og for-

sømmelige i at gøre det gode. Nej, lige til Livets sidste Øjeblik skal vi tværtimod være ivrige for at bevare, hvad vi har modtaget i Daaben og forøge vore Talenter og Skatte.

Men nu dukker det Spørgsmaal op: Har Petrus og Paulus og Johannes, har Jakob og Judas Tadæus, *Herrens Apostle, lært noget andet end deres Mester?* Det er nu det, vi skal undersøge lidt nærmere. (Fortsættes Side 253)

Pinsefesten
(Kalkmaleri i Vraa Kirke)

Norges Kirke atter fri

Den 9. April 1940 maatte Norge dele Skæbne med Danmark og tilrædte en Vandring gennem Nød og Elendighed, der først skulde bringes til Ophør efter fem lange og trænge Aar. Side om Side med Krigen og de materielle Lidelser, der fulgte i dens Kølvaad, fik Norge imidlertid mere end noget andet Land under tysk Besættelse at føle, hvad Nazityranniets aandelige Terror betød — den Terror, som den katolske Kirke i Tyskland kun al for godt har kendt og følt allerede inden 1939. Den norske Slatskirke klarede de første Aar under Besættelsen saa nogenlunde; først i 1942 brød den norske Kirkestrid ud i lys Lue og for Norge blev Kampen haard. Paa skodning for tre Aar siden opløstes Bekendelseskriften »Kirken grunne fra de norske Prædikere, og dermed var Krigen erklæret. Kampen kom til at koste den norske Kirke ledende

Kristus og Norges Helgenere
(Apsis-Fresko i Sct. Dominikus Kirke i Oslo)

Mænd — Biskopper, Præster og Professorer slæbtes i Koncentrationslejre eller satte Livet til, men vi kender kun alt for godt fra fri Radio og fri Presse de Trængsler, der blev sluppet løs over Norges Kirke. Idag vil vi dog glæde os over, at den Vej, der valgte, var den rette, og der er ingen Tvivl om, at Norges Kirke staar styrkel, men lutret frem af Præstens haarde Tid.

Den katolske Kirke i Norge tæller kun en forsvindende lille Procentdel, men ogsaa denne lille Del har ydet sit Bidrag til Norges Befrielse. Den har stillet sit Kontingent af Gejstlige til den berøgtede Koncentrationslejr i Grini (en »Overgangsstation« paa Vejen til Lejrene i Tyskland), og norske katolske Præster er af Norges Undertrykkere blevet »fralaget Retten« til at forvalte Embedet. Men det katolske Norge har ogsaa haft en Talsmand ude i den fri Verden: Forfatterinden Sigrid Undset, der maatte flygte fra sit Hjemland og siden 1940 har opholdt sig i de forenede Stater, hvor hun blev ud-

navnt til Rektor ved Smith's Co. College i Northampton (Mass.).

Vi skal medes sig, sagde den norske Bønde i Rødalen, da Sigrid Undset forlæste sin Flugt efter at have nydt saa Gæstfrihed — og disse Odlev Tillen paa en Beg, der i 1941 kom her til i svensk Udgravning Vej og hvori hun heretillid om sin bi- og Rejse bort fra Land og Hjem og to Søner i en løbløs kæmpende Har. I det hvite Bogs Slutningskapitel kaldes Sigrid Undset, at hun i S. A. har genfundet Kontingenlen med den Fremtid, som den norske Nation for Okkupation regne- de for sin, en Fred i Frihed og Fred eller kristelig demokratiske Principper. U selv om Sigrid Undset ikke kan siges at være en ledig Optimist, regnede hun dog om, at denne Fremtid skulde i hendes Lands og Skandnæve — og hun fik altsaa det.

For vor norske Ugeblad- det »St. Olavs«, har ligeså- været haarde Aar, men for længe siden gjorde den saa liden, skable Papirer med saa liden, at Bladet kun kunde komme live om den Uge, og man endvidere al Bladets Indhold med læstelen, at de Forhold, som ganske mange arbejdede derpaa, end her dre og betydning i Indlandet hjemme. Det har siges sikkert været al den Uge- ning for de norske Ugeblade »St. Olavs« holdt i den af fem svære Aar, og den Gejstlige — der har været i Forhold til det norske beidsområde — af Under- ydligere som en. Lidt efter lidt siges at vende tilbage til

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

I Anledning af Krigen's Afslutning paa det europæiske Kontinent holdt den hellige Fader Onsdag i sidste Uge den bebudede *Hatlotale*. Indledningen formede sig som en indtrængende Bøn til Nardens Fader og al Frostens Gud om en snarlig og retfærdig Afslutning paa Krigen i Østen — smaatte de Ofre, som Verden har bragt i Faldne, anspore de overlevende til at rejse en ny Verden, bygget paa Guds- frygt, paa Agtelse for Menneske- rettighederne og Respekt for de

fælles Rettigheder for alle Folke- slag og Stater, hvadenten de er store eller smaae. Den hellige Fader gav Udtryk for Haabet om, at Menneskeligheden snart maatte kunne vende tilbage til et fredeligere Dugværk, hvor man alle al ind paa et genopbygget Verden, det gælder nu mere end nogensinde om ikke at lade Energen sløpes og ikke lade Modet svækkes, men al søgte al ind paa et vinde Freden i Helfterighed og Ærlighed, at drage Omsond for al Logn og Hævn- gerrighed kan vige Pladsen for Sandhed og Kærlighed.

Den ny franske Ambassader ved Vatikanet, Forfatteren og Filoso- fen Jacques Maritain, har Iortnygt overbragt den hellige Fader sine Akkrediterer, i sin Modtagelsestale gav den hellige Fader Udtryk for Glæden over at kunne hede Mari- tain velkommen som Frankrigs Re-

præsentant ved den hellige Stol og undertragede, at Frankrigs Siem- ene ikke kunde mangle, naar det nu efter Krigen gik ind på et genop- bygget og ny og bedre Verden af Ruinerne. — Den hellige Fader har i den forløbne Uge endvidere mod- taget den lyske Ambassader ved Vatikanet, *Frhrer v. Weizsäcker*, til en længere Drøftelse. Det be- mærkedes, at den pavelige Garde ved denne Lællighed ikke anvendte sig af fremmede Mægters ved Va- tikanet akkrediterede Repræsen- tation gængse Ceremonier.

Italien

Det bekræftes nu, at det var *Kar- dinal Schuster* i Milano, der for- midlede det lyske Kapitulationsil- lighed til de allierede i Italien. Kar- dinalen havde endvidere — som tid- ligere meddelt i Dagspressen — en Samtale med Mussolini umiddel- bart før dennes mislykkede Flugt- forsøg til Schweiz, og gav senere overfor en allieret Journalist Ud- tryk for, at Mussolini var en slagen og deprimeret Mand, hvem det vilde have været muligt at bringe til- bage til Tro og Anger, men at Ti- tiden havde været for knap.

Frankrig

I Anledning af, at *Action Catho- liques* Organ »La Croix« paa et begyndt at udkomme, fremhæver Maurice Schumann i en Artikel i »L'Europe« den Betydning, som Ka- tolikerne har haft i Frihedskem- pen, og nævner en lang Række Navne paa kendte Personligheder, der har gjort en stor Indsats. Det er især de katolske Ordensfolk, der har gjort en uvurderlig Indsats under Okkupationen af Frankrig, og som følge deraf ogsaa har lidt store Tab i Menneskeliv.

Canada

Den apostoliske Delegation i Canada, Mons. H. Antonutti, har paa den hellige Faders Vegne besøgt de tyske Krigsfangerlejr og rapporte- rer til Vatikanet al samtlige Krigs- fanger befinder sig vel og nyder god Forplejning. Overalt, hvor der findes katolske Fanger, er der sørgt for Sandagsmesse. Efter For- handlinger med de canadiske Myndigheder er samtlige de katolske fangelejer underlagt, der befandt sig i de forskellige Lejre i Landet, blevet samlet paa eet Sted, hvor de kan fortsætte deres Studier under Ledelse af Professorer fra det katolske Universitet i Ottawa. Den hellige Fader har stillet de fornuft- ne Bøger til Hændighed for Studie-

Tyskland

Mannt de katolske Gejstlige, der blev fri som Følge af den lyske Kapi- tulation, befinder sig ogsaa den kendte Prædikant og Kongregations- prestes fra München, *P. Rupert Mayer S.J.*, som holdtes i Beskyttelsesarreste et Sted i Würtemberg.

Dr. Jean- Jacques Mangeser
Oslo-Vikariats
Overhoved

Sct Olavs Kirke i Oslo

Tekst:

O. M.

Fotos:

Arkiv

Sigrid Undset

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(14)

Abbeden nikkede opmuntrende. »Har De mon truffet« — Fru Wheeler tøvede et Øjeblik — »det vilde interessere mig at vide, om De har truffet en Kunstmaler Symes, Henry Symes. Han er flyttet hen i en af de nye Bungalows ved Lee Point. En Dag, da min Datter sad og tegnede udenfor, standsede han for at beundre hendes Skitse. Man har vist Lov at sige, at hun er dygtig til at tegne. Paa Grund af denne fælles Interesse, saa blev hun og Symes hurtigt gode Venner; men jeg har i nogen Til bemærket, at Josie har et heftigt Temperament. Men hun har fra ganske lille kunnet beherske det godt. For en Maanedes Tid siden bad Symes hende gifte sig med ham, og saa opdagede jeg, at han var skilt, og at hans første Hustru stadig var i Live.

Atter gav Abbeden et opmuntrende Nik.

»Da jeg fortalte Josie det, saa gik jeg selvfølgelig ud fra, at hun vilde hæve Forlovelsen. Men til min store Forfærdelse svarede hun, at det ikke kunde ændre noget i hendes og Symes Forhold til hinanden, at han havde haft en daarlige Hustru; snarere burde man have Medlidenhed med ham af den Grund. Og hun vedblev, at hun ikke kunde leve uden ham, og at de kunde lade sig vie paa Raadhuset. For Gud vilde det i alle Tilfælde være et gyldigt Ægteskab — han kendte jo nemlig de virkelige Forhold. Jeg prøvede selvfølgelig paa alle mulige Maader at faa hende til at bære sig rigtigt ad; men det har været til ingen Nytte, og i Morgen Formiddag skal de saa borgerlig vies. Men det underlige ved det hele er, at min Datter har besluttet at ville overvære den hellige Messe her ved Guds Moders Alter i Morgen tidlig før Brylluppet; selvfølgelig ved hun jo, at hun ikke kan gaa til den hellige Kommunion.

Hvad der maaske kan have været medvirkende Aarsag til hendes store Betagelse af Symes, er sandsynligvis det, at han om kort Tid holder Udstilling i London, og at han har lovet samtidig at udstille nogle af hendes Arbejder. Hun har jo nemlig særdeles gode Anlæg for Tegne- og Malekunst, og det har voldt hende megen Sorg, at hun aldrig har kunnet »slaa igennem«. Og nu er hun overbevist om, at det vil ske.

De skal bo i hans Bungalow forløb indtil Udstillingen; derefter regner de med at blive nogen Tid i London. Hvad kan jeg stille op i denne Sag?»

Abbeden sad ganske stille nogle Øjeblikke, som om han overvejede. Saa sagde han:

»Og Deres Datter har altsaa altid tidligere været virkelig god og from?»

»Ja, hun har altid været en meget ivrig Katolik, der levede efter sin Tro. Hver eneste Dag gik hun til den hellige Kommunion. Hun har hele sit Liv haft en særlig Kærlighed til Guds Moder, og jeg tænker mig, at hun i Morgen tidlig gaar til den hl. Messe ved Maria-Alteret i Haab om derved paa en eller anden Maade at opnaa særlig Beskyttelse og Guds Moders Forbøn for hendes Sjæls Frelse. Josie er nu heller ikke helt sig selv i Øjeblikket. I lange Tider har hun jo været saa opslugt af sin Sorg over sin ringe Medbør, at hun slet ikke har ofret Kærlighed og Ægteskab en Tanke, og jeg tænker, at det er derfor, at hun nu, da hun pludselig har truffet Henry Symes, er saa helt forblindet af sin Lidenskab.»

»Hvorledes har De tænkt Dem, at Forholdet mellem Dem og Deres Datter vil blive i den kommende Tid?»

»Jeg har sagt til hende, at hun og hendes Mand ikke kan komme i mit Hjem, og at jeg jo heller ikke kan komme og besøge dem. Men jeg har bedt hende skrive til mig af og til. Jeg har ogsaa forklaret hende, at hvis hun — — hvis hun ikke opgiver den Mand, saa — — saa,« her svigtede Fru Wheelers Stemme hende.

»Det gør mig saa ondt for Dem,« sagde Abbeden venligt. »Men jeg kan ikke give Dem noget Raad, for jeg kan ikke se, at der er noget, der kan gøres. Det eneste, De kan foretage Dem, er at bede meget for Deres Datter og at sige til hende, at Deres Hjem altid vil staa aabent for hende, hvis hun en Dag — alene — vil vendte tilbage. Prøv paa at gøre det saa let for hende som muligt, dersom hun virkelig en Dag angrer det skete, og lad hende nu være ganske klar over, hvor stærkt De fordømmer hendes nuværende Handlemaade. Jeg vil huske paa hende i min Messe i Morgen tidlig, som mærkelig nok

er den Klokker halvsvy ved Maria-Alteret. Deres Datters Hengivenhed for Guds hellige Moder er en stor Hjælp for hende; thi Maria tager sig særlig af sine Børn og svigter aldrig den, som tager sin Tilflugt til hende.»

»Tak for Deres venlige Ord, Pater. Jeg skal nok holde ud og blive ved at bede for min Datter. Alt, hvad der ellers sker, er betydningsløst, naar blot min Datter kommer tilbage til Gud.»

Abbeden fulgte sin Gæst ud og blev staaende lidt og saa efter hende.

En Uges Tid senere havde Br. Petroc atter travlt med at ordne sine Altre. Desuden forberedte han Udsmykningen af Maria-Alteret til Lourdes-Dagen. Abbeden havde nemlig laant ham en Bog om Grotten og dens Historie, og Petroc var blevet meget begejstret for Bernadette. Pludselig kom han i Tanker om, at han havde set nogle Paaskeliljer i en lun Krog af Haven. Derfor skyndte han sig ud for at se, om de muligvis var blevet saa store, at det kunde nytte at tage dem ind i Kirken. Men netop som han traadte ud af Kirkedøren, mødte han den unge Pige, som han for en Uge siden havde talt med i Kirken. Han gik lidt til Side for at lade hende passere, men hun blev staaende og saa harmfuld paa ham. Br. Petroc følte sig næsten bragt ud af Fatning under Indtrykket af hendes gennemborende Blik.

»Jeg vilde ønske, De vilde lade mig være i Fred,« sagde hun vredt.

»Undskyld, men De tager vist fejl! Jeg har kun set Dem een Gang før, nemlig sidste Uge, da De spurgte mig om Tidspunktet for Messen ved Maria-Alteret.« Han ønskede imens, at hun vilde holde op med sin vedholdende Stirren.

»Jeg tager ikke fejl,« svarede hun i den samme vrede Tone. Og ligesom lidt tøvende fortsatte hun: »De sagde, at De vilde bede for mig, og jeg har ikke haft et Minuts Fred siden. Deres Ansigt, Deres Person har ustandselig forstyret mig i mit Arbejde, har forhindret mig i at glæde mig over min Lykke, og er blevet ved med at minde mig om Ting, som jeg hellere end gerne vil glemme. Jeg forsikrer Dem for, at jeg er fuldkommen lykkelig. Jeg har faaet alt, hvad jeg ønskede. Og i Morgen tidlig rejser min Mand og jeg til London for at forberede en Udstilling af hans og mine Arbejder. Fuldkommen lykkelig!« tilføjede hun med sin mærkelige, døde Stemme. »Jeg ønsker ikke Deres Bønner, Deres Medlidenhed! Det eneste, jeg bryder mig om, er at glemme, hvad der ligger forud. Lad mig saa være i Fred, og lad mig faa Lov at glæde mig over den første Smule Lykke, der er blevet mig til Del!«

(Fortsættes)

Aposteltidens Forventninger

(fortsat fra Side 249)

re, fordi der i vor Tid er dem, der mener, at de har gjort det.

Det er indlysende, at Apostlene baade i deres mundtlige Undervisning og i deres af Gud Helligaand inspirerede Skrifter kun kunde udtale sig om Fremtiden og Tidspunktet for Verdens Ende, for saa vidt enten Jesus personlig eller Gud Helligaand havde aabenbaret dem noget derom. Det drejer sig jo om Begivenheder, der ene bestemmes af Guds frie Vilje. Derfor kan Mennesker kun meddele noget om dem paa troværdig Vis, hvis Gud har oplyst dem derom.

Naar der nu i Evangelierne om Kristi Genkomst ikke bliver sagt mere, end at den engang i Fremtiden vil finde Sted, uden at der angives noget bestemt Tidspunkt, saa kan Mennesker (Apostlene ikke undtagne) ikke præcisere dette Tidspunkt nærmere. Som vi, er ogsaa Herrens Sendebud nødte til at antage, at vor Frelser i og for sig kunde komme paa et hvilket som helst Tidspunkt i Fremtiden. Faktisk fik Apostlene slet ikke nogen Aabenbaring om Datoen. De blev under Affattelsen af deres Skrifter af Guds Aand kun tilskyndet til at nedskrive de Sandheder, som de allerede kendte fra Herrens Mund, og derfor maatte de anse det for muligt, at Jesus vendte tilbage indenfor det første Slægtleds Levetid. Det er den første Grundsætning, vi bør slaa fast: Apostlene maatte anse det for muligt, at de selv kunne opleve Kristi Genkomst.

Men der er mere at sige om dem endnu. Da de selv var opfyldt af de stærkeste Længsler efter med deres egne Øjne at se Fuldbyrdelsen af det, der var lovet, og Op-

rettelsen af Kristi aandelige og evige Rige, saa maatte de ogsaa ønske, at denne Mulighed skulde blive til Virkelighed. Paa samme Maade gik det jo saa mange andre Kristne efter Aposteltiden lige ned til vore Dage. Det er da den anden Kendsgerning, vi bør have for Øje, naar vi læser Apostlenes Breve og vil forstaa deres Udtalelser om Herrens store Dag.

Saa er der endnu et tredje Moment, der spiller en Rolle i denne Forbindelse. Ved Selvsyn kan vi overbevise os om, at Herrens Sendebud var opfyldt af profetisk Aand, hvori de kunde skue hele den Omskabelse af Himmel og Jord, som kommer ved Verdens Ende, naar Gud fuldender sit Skaberværk. Jo tydeligere de kunde se disse Ting, desto mere maatte Nutid og Fremtid med Verdens sluttelige Tilstand, Kristi første og andet Komme, for deres indre Øje nærme sig hinanden. Det er jo det ejendommelige ved profetiske Syner, at det Menneske, der har dem, ikke saa meget ser de enkelte Begivenheders Varighed og Rækkefølge i Tiden, som deres religiøse og moralske Betydning og deres indbyrdes logiske Forhold og Aarsagssammenhæng.

Naar altsaa Apostlene fremstiller Kristi Komme som noget, der muligvis indtræffer snart; naar de tilkendegiver deres inderlige Ønske om, at Herren dog om ikke alt for længe maatte vise igen; naar de

opfatter Fremtidens Begivenheder uden Hensyn til deres Varighed og tidsmæssige Afstande og kun tænker paa deres religiøse og moralske Værdi og logiske Sammenhæng, saa kan deres Udtalelser ikke betegnes som Vildfarelser, blot fordi den tænkte Mulighed indtil nu stadig ikke er blevet til Virkelighed, og deres Ønsker ikke er gaaet i Opfyldelse. Nej, de tog ikke fejl ved at mene, at Kristus muligvis snart kommer igen; de tog ikke fejl ved at længes efter at se ham paa ny; de tog ikke fejl ved i deres profetiske Syner at knytte Nutid og Fremtid sammen, siden den sidste Begivenheder med logisk Nødvendighed fremgaar af den første. Med Hensyn til alle tre Punkter er de i fuldkommen Overensstemmelse med de Aabenbaringer, som Kristus havde givet dem, og med de Formåninger, hvormed han vilde vejlede dem i deres praktiske Adfærd. Man vilde kun kunne beskyl-

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

”**THERESE**“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

Køb
**PAULUS-
KREDSENS**
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

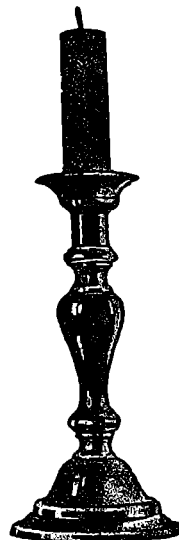

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSÆNGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Maj.

20. S.*) 1. PINSEDAG (616—48); (rød) Helligaandens Præfation (520) indtil Lørdag incl.
21. M. 2. PINSEDAG (621—49). (rød)
22. Ti. 3. PINSEDAG (624—50). (rød)
23. O. Tamperdag (627); 2. Bøn: (rød) For Kirken eller For Paven ([123, 122]).
24. T. i Oktaven (632); 2. Bøn (rød) som Onsdag.
25. F. Tamperdag (633); 2. Bøn: (rød) St. Gregor VII (917), 3. Bøn: St. Urban I (917).
26. L. Tamperdag (637); 2. Bøn: (rød) St. Filip Neri (918), 3. Bøn: St. Eleutherius (918)
27. S. 1. Søndag e. Pinse. (hvid) HELLIG TREFOLDIGHEDS FEST.

*) 1. Pinsedag afholdes i alle Kirker og Kapeller den aarlige Kollekt til Fordel for den katolske Presse i Danmark.

Sandelig, det er værdigt og ret, rigtigt og frelsebringende, at vi altid og overalt takker dig, hellige Herre, almægtige Fader, evige Gud, ved Kristus vor Herre, som ophøjet over alle Himle og siddende ved din højre Haand paa denne Dag udgød den forjættede Helligaand over Udvalgte Børn, hvorover den hele Menneskehed paa Jordens Kreds i overstrømmende Glæde jubler.

Helligaandens Præfation.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

de dem for Vildfarelser i Tilfælde at, at de havde paastaet, at Kristus vilde komme paa en eller anden Dag i den Tid, som nu ligger bag os. Det har de imidlertid aldrig gjort, men hævdet, at Herren kommer som en Tyv om Natten. Og en Tyv underretter som bekendt ikke sit Offer om Tidspunktet for det planlagte Indbrud.

Med disse vejledende Bemærkninger »in mente« skulde det være let at forstaa Apostlenes Breve paa den rette Maade, der hvor de berører eller behandler eschatologiske Spørgsmaal. Men da det er meget lærerigt at se deres Udtalelser om de kommende Ting under et og i deres Sammenhæng, forsøger vi, om Gud vil, at samle de paagældende Steder til et Helhedsbillede. Dette kan imidlertid ikke mere ske den Gang. Vi maa vente med det til den næste Artikel.

F. K.

D. K. K. F.

Danmarks katolske Kvindeforbund har sendt General Dewing et Telegram, som i Oversættelse lyder: »Vi takker Dem som Repræsentant for de allierede Magter for alt, hvad De har gjort for vor Kirke og vore Hjem«.

En Frihedskæmper vender hjem

Vi har i lange og tunge Dage gaaet og ventet paa Freden, og nu da den endelig kom, vælter den ene Overraskelse og Glæde ind paa os efter den anden.

Vi her ude i Brønshøj havde ventet en Præst, vor Sognepræst hjem, og hvad fik vi? Vi fik baade en Præst og en Frihedskæmper i den danske Brigade i en og samme Person. En Præst og Frihedskæmper, skønt liden af Vækst, saa dog stor af Sind, saa stor at han var villig til at ofre selv sit Liv for gamle Danmarks Frihed, om det skulde være.

Og nu vi, som gerne vil takke ham for det, hvad gør vi? Vi gør selvfølgelig blandt andet dette, at vi støtter Sommermarkedet i Brønshøj ved at sende enten et kontant Beløb eller Gaver. Ring efter Lodsedler. Og reserver endelig Dagen den 10. Juni til et Besøg i St. Antoni Sogn. *Axel.*

Feriehjemmene

Indtil den 14. Maj var yderligere modtaget B og K 100 Kr., Naguszewski, Hvidkilde 10 Kr., »Birgitte« 25 Kr. og Lilli Smidt 25 Kr., ialt

160 Kr. — Med det hidtil indkomne ialt 793 Kr. Hjertelig Tak!

Nu er der ikke engang en Maaned til, at Børnene skal rejse ud til den Ferie, de trænger mere til end nogensinde før. Og endnu mangler vi en hel Del Penge, før Økonomien er sikret. Men vi stoler paa, at der endnu er mange, som vil hjælpe os, saa vi lover allerede nu Børnene, at de nok skal komme paa Landet. Alle Bidrag modtages med Taknemlighed af Katolsk Central-skole, Nørrebrogade 27 C, København N.

St. Ansgars Kirke

Pinselørdag: 7 stille Messe; 7,30 Profetierne, Daabsvandets Indvielse, Litani og Højmesse; 19,30 Majandagt. *Pinsedag:* 7 og 8 stille Messe; 10 Pontificalmesse; 19,30 Andagt. 2. *Pinsedag:* 7 og 8 stille Messe; 10 Højmesse; 19,30 Majandagt.

St. Mariæ Kirke

1. og 2. *Pinsedag* som om Søndagen, Majandagt efter Højmissen — Onsdag: 19,30 Kongr. for Damer og unge Piger i Forbindelse med Majandagten.

BOGHYLDEN

Besterfeld, Elisabeth de: La plus merveilleuse des histoires vraies, ill. par Elisabeth Ivanovsky. 179 S.	4,50
Gorce, Denys: Introduction à Newman. 335 S.	8,40
Hoornaert, G.: Face au devoir. 50 méditations. I/II.	13,15
Journet, Charles: La juridiction de l'Église sur la Cité. 235 S.	4,10
Madeleine-Louise de S.: Les 3 enfants de Fatima. 103 S. ...	3,00
Papini, Giovanni: Visages découverts. 220 S.	5,85
Renard, Georges et autres: Anticipations corporatives. 309 S.	4,25
Newman, John Henry (Kardinal): Apologia pro vita sua. I Uddrag paa Dansk ved Peter Schindler. 114 S.	4,00
Wolfisberg, J.: Veje til Sjælen. 215 S.	7,50
Schindler, Peter: En Ungdom. Efterladte Papirer af Martin Schneckloth. 199 S.	7,75

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Telefon C. 2453

Sakramentskirken*Pinsedag som alm. Søndag.***Jesu Hjerter Kirke***Pinselørdag: 6, 7 og 7,30 stille Messe; 8 Daabsvandets Indvielse og Højmesse. Pinsedag: 10 Levitmesse; 19,30 Festandagt — iøvrigt som alm. Søndag. 2. Pinsedag: som om Søndagen, dog ingen Messe 11,30 og ingen Prædiken.***St. Antoni Kirke***Pinsedag som alm. Søndag. 2. Pinsedag: 9 Højmesse.***St. Andreas Kirke***Pinsedag som alm. Søndag. 2. Pinsedag: Gudstjeneste 8,10 og 19,30.***St. Thereser Kirke***Pinsedag som alm. Søndag. 2. Pinsedag: 7 og 8,30 stille Messe (ikke Kl. 11).***St. Knud Lavards Kirke***Pinselørdag: 7 Profetierne, Litaner, Højmesse. Pinsedag: 7,30 og 8,30 stille Messe, 10 Højmesse. 20 Andagt. 2. Pinsedag: 8,30 stille Messe, 10 Højmesse. Tirsdag og Torsdag: 20 Majandagt.***K. U. K. Frederiksberg.***Fredag den 18. Maj 1945 Kl. 20 pr. Ungdomsmøde. Pastor Magnusen taler om »Ligklædet i Turin«. Man bedes medbringe Sukker, da vi denne Aften serverer The. Desuden afholder vi en lille Pakke-**fest. Man bedes medbringe en Pakke til en Værdi af 25 Øre eller derover. Saafremt man ingen Pakke medbringer, er der Bøde paa 35 Øre. Vi deltager selvfølgelig alle først i Majandagten Kl. 19,30. Alle passive Medlemmer er velkomne. Mød talrigt op, og vi lover en god Aften.***Ung Pige, 15 Aar,***søger en let Plads paa Landet i Sommermaanederne.
Ryvang 39.***PAULUSKREDSSEN***Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling***Nykøbing F.****Johannes Madsen***Elektr. Installatør Nykøbing F.
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed**Ledig**A-S Lolland-Falsters***Kulkompani***Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner***Mackeprang's Boghandel A-S***PAPIRLAGER EN GROS***Nykøbing-Falster**
*Telefon 38 og 769***J. N. Jensen Murermester***Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke***W. Hardeweg***Slagtermester . Paaløgsf.***Østre Allé 54, Tlf. 1082**
*Lev. til de kat. Institutioner***C. W. Kronmann***GRUNDLAGT 1852**Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejærværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203***A-S NYKØBING F. BRYGHUS***Lager . Pilsner . Export Bøer**Lyst Hvidtøl . Mærkt Hvidtøl . Mineralvande***Roskilde****Fiskehallen***Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital***ROSKILDE MEJERI**
BORGERDIGET, TELF. 349**Ejegod Jørgensen***Slagtermester***Kød . Flæsk . Paaløg**
*Sct. Olgade 13 . Telf 157
Leverandør***Mønsterbageriet***Bageri og Konditori**Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olgade . Tlf. 859 - 1365***C. J. Schledermand & Sønner****JERNBETON***Entreprenører . Murermestre***Allehelgensgade 18, Tlf. 122**
Murermester ved Sct. Maria Hosp.

Roskilde		H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed
A/S F. Christiansen <i>Maskinfabrik</i> Sct. Olsegade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG	H. Weber <i>Tømremester</i> Maskinsnedkeri
Kolding		Berring & Larsen A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør
H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmédaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed
V. FALTHER Alt i Kolonial. Vin, Delikatesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømremester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)	Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik
Esbjerg		
Bang Knudsen A/S Isenkram . Glas . Porcellæn Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.	Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital	<i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735. Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W.C. Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Viøvandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josephs Hospital

Katolsk Ugeblad

27. Maj 1945
93. Aargang
Nr. 21

Offentlig og
privat Skole

Nyt fra Bornholm

K-Dagen paa Rygaard

Roskilde i Middelalderen

Brev til en Enke

Du skriver til mig, at du midt i al Jublen over Danmarks Frihed føler dig saa forfærdelig alene. Efter de sidste Maaneder paa Flugt er du vendt hjem. Men din Mand er ikke med dig. Han hviler i en ukendt Grav som et af Tyskernes mange Ofre.

Du føler dig allermest ene, naar hele Landet genlyder af Taler om dem, der gav Livet for Danmark. De vil aldrig blive glemt. De er vore Helte. De gengav Verden Troen paa Danmark. Du ved det altsammen. Og naturligtvis er du paa en Maade glad over, at det dyre Offer ikke er bragt forgæves. Men jo mere hans Minde bliver hyldet, des større føler du dit Tab. Ogsaa for dig var han en af dem, der ikke sagde Nej, da Landet havde Brug for dem. Og du vidste om ham, at skulde Offeret bringes, vilde han bringe det uden at kny. Men i dine Øjne var han allermest den, der var saa lykkelig for dig og jeres fælles Hjem. Du ved saa nøje, hvor hans Tanker har været i de sidste Dage i hjerteløse Fjenders Vold — hjemme hos dig!

Tilbage for dig staar maaske endnu et langt Liv. Et forkrøblet Liv. Lyset og Jublen synes kun at gøre Skyggerne tungere omkring dig. Et Liv i rugende Skygger.

Saa er det, at du spørger om Meningen med det hele. Du kan ikke finde en god og kærlig Gud, der nænsomt tager sig af den ringeste Spurv. Jeg tror ikke, at du er blevet bitter. Du vilde sikkert intet hellere end at finde Guds dybe Hensigt med alt det, der har knust din egen Verden, foruden saa mange andre Ting. Og da jeg tror paa Gud, er det mig, du spørger.

Men jeg vilde sikkert være en daarlig Præst, om man gjorde mig til det. Naar jeg møder de virkelige Sorger, fattes jeg Ord. Der er vist nok meget i den kristne Religion, som kan kaldes »trøsterigt«. Og det er nok min Fejl, at jeg ikke nævner det altsammen for at hjælpe Mennesker, som i deres Sorg møder mig med deres spørgende Blik. Jeg ved i et saadant Øjeblik, hvad jeg skal sige til Gud, men ikke, hvad jeg skal sige til Mennesker. Jeg synes — selv om det maaske er forkert — at menneskelige Ord om Gud ikke staar Maal med Sorgen. Jeg er sikker paa — og det er i hvert Fald ikke forkert — at Mennesker muligvis kan trøste i de smaa Sorger, men i de store er det kun Gud selv, der kan trøste.

Hvem er jeg, at jeg skulde kunne sige dig, hvad Gud har villet med alt det, der er sket i

Verden i disse Aar. Ingen Spurv, siger du selv, falder til Jorden uden Guds Vilje. Men naar du og jeg staar med en lille død Spurveunge i Haanden, søger vi ikke at gætte, hvorfor Gud lod den dø. Vi véd, at vi savner enhver Mulighed for at gætte Guds Tanker. Vi véd, at Gud er god, ikke fordi vi forstaar hans Godhed i det enkelte Tilfælde, vi har for Øje, men fordi den altid staar urokkeligt fast af tusind tvingende Grunde. Den staar saa fast, at vi burde sige Gud Tak for alt, for Solskinnet, der kom, naar vi bad om Sol, og for Regnen, der kom, naar vi bad om at slippe for den, for Glæder og for Sorger, for vore raske Børn og vore syge Børn. Guds Hensigt med det altsammen er i mine Øjne altid lige uerkendelig. Jeg vilde skamme mig for at sige, at en vis Lykke nok er Guds Belønning for den og den gode Gerning, og endnu mere for at sige om en Lidelse, at den formodentlig er Guds Straf for den og den Synd. Selv naar jeg staar overfor en Ondskab saa nedrig, som vi har oplevet i disse Aar, og den faar sin Straf, vil jeg nøjes med at tale om Straffens jordiske Retfærdighed, ikke om dens Plads i Guds Forsyn.

Jeg kan ikke til din Trøst sige dig andet end det eneste, at Gud er god. Om jeg saa er uvidende om alt andet, dette staar fast.

(Fortsættes Side 264)

Munkemel

VINGAARDEN i Odense

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Effi.

Odense - København
Grundl. 1841

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1832

^A/_s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning

VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15 TELF. 9270

Torp & Co. BLIKKENS LAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Jos. Fischlein

Murermester
Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard
og Klostreet

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Plytteforretningen „FREDERIKSHOLM“

v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31
C. 10093 København K Giro 2107

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)

Autoriseret Elektrometallater
Genforeningsplads 4
Tega 5372 . Tega 5268 x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elektriske
Kraner, Ringe, Tlf. og Signalanlæg. Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Anton Siegler

Malermester
Kingoegade 17 Vester 4753

Ove Michelsen

Lys
Kraft
Radio
Dossertingen 8 Pilealle 51
C. 5099 Eva 5571
Lev. til de katolske Institutioner

Barfred & Rasmussen

Malerfirma
Ryvang 4511 . Bella 431
Emdrup Banke 120 København Ø.

HORISONTEN RUNDT

Sct. Hyacinthus Kirke i Rønne

Omkring Freden

Nærmere Oplysninger fra Bornholm bekræfter, at Søstrenes Hus med Pensionatet for ældre Mennesker næsten er gaaet uskadt ud af den store Ødelæggelse af Rønne. Og selv om St. Hyacinthus Kirke har lidt nogen Skade, er det kun Bagateller, især i Betragtning af, at otte Huse rundt om Kirken og Præsteboligen er blevet totalt ødelagt.

I sidste Uge skrev vi om Hipofolks Skyderier fra Sakramentskirkens Taarn og fra Taarnet paa St. Albani Kirke i Odense. Det viser sig imidlertid, at der i det sidste Tilfælde ikke er trængt Hipofolk op i Taarnet. Under Kampe med disse Landsforrædere opstod pludseligt det Rygte, at de havde skudt fra Taarnet, og som Følge deraf skød Frihedskæmpere mod Kirken, saaledes at alle Vinduer mod Albanitorv er blevet gennemhullede, ligesom nogle Kugler har truffet Orglet. Vore Odense-Præster henvendte sig senere til den protestantiske Biskop Øllgaard (Medlem af Frihedsraadet), som lovede at demtere det falske Rygte.

Ved en Gudstjeneste i St. Ans-gars Kirke for engelske Marinere deltog 200 Søfolk, og alle med 6 Undtagelser modtog under Messen den hellige Kommunion.

Flere af de ledende engelske Personligheder indenfor Hæren og Flaaden her i Landet er Katolikker.

Og mens vi i disse Dage bl. a. ogsaa beskæftiger os med de Mil-liarder danske Kroner, Tyskerne har kostet os, og faar et Indblik i de flotte Vaner, Nazisterne tillagde sig paa vor Bekostning, bør det

K-DAGEN

Det store katolske Stævne finder Sted paa Rygaard

Det store katolske Stævne d. 17. Juni, hvor Hovedstadens og Om-egnens Katolikker hyder Freden og de genvundne Arbejdsmulighe-der velkommen, finder Sted paa Rygaard, Assumptionssøstrenes smukke gamle Ejendom med den herlige Park, der allerede har dan- net en prægtig Ramme om saa mange tidligere katolske Stævner.

Dagen indledes Kl. 10 med Høj- messe og Prædiken. Efter Frokost- pause følger Kl. 13 det første Ef- termiddagsmøde med to Taler ind- rammet af Fællessang og Korsang. I de næste Par Timer bydes der saa paa lettere, sommerlig Under- holdning, især for Stævnets yngre Deltagere. Og naar Eftermiddags- kaffen derpaa er indtaget, samles man til det andet af Eftermiddag- ens Møder. Her vil først en Kreds af vore unge foran aaben Højtaler blive interviewet om unge Kato- likkers aktuelle Problemer. Og der-

efter vil der være et lille Mellem- spil med ung Optræden i forskel- lige Kunstarter, hvorefter dette Møde slutter med nye Interviews, denne Gang af Katolikker, som paa den ene eller anden Maade har væ- ret med i Danmarks Frihedskamp. Straks efter Mødet slutter Stævnet saa med højtidelig Sakraments-Pro- cession og Andagt, hvorunder Bi- skoppen taler og samler Dagens Tanker i en Appel til Landets Ka- tolikker.

For at samle saa mange som mu- ligt til Stævnet — skulde vi ikke kunne blive 1000 Deltagere — vil antagelig alle københavnske Kirker aflyse denne Dags Højmesse og nøjes med Stille Messe. Samtlige katolske Foreninger ventes at del- tage og medbringe Faner.

I næste Uge haaber vi at kunne meddele Talernes Navne og samti- dig bringe en lang Række prakti- ske Oplysninger om Stævnet.

noteres, at de ogsaa kunde være sparsommelige. Da Forstanderinden for et af vore Klostre i Fjor blev bragt ind til Forhør i Dag- marhus, sigtet for kommunistiske Sympatier, løslod man den gamle Dame efter nogle Timers Forløb og udbetalte hende — i aftalt Mønt — Spørgvognspenge til at komme hjem for.

Tagstenene er faldet ned, Kirke- ruderne revet ud, ligesom ogsaa nogle Ruder i Præsteboligen. Des- uden er Døre og Vægge mellem de enkelte Værelser delvis ødelagt, og maaske det bliver nødvendigt at reparere ogsaa en af Ydermurene. Den Offervillighed, det øvrige Land viser de bomberamte bornholmske Hjem, vil sikkert ogsaa vise sig in- denfor vore katolske Menigheder Landet over, hvis den bornholmske Sognepræst beder os hjælpe St. Hyacinthus Kirke.

R.A.F. ved den ødelagte Skole

I Tirsdags nedlagde Viceluftmar- skal Embry en Blomsterdekoration ved Ruinerne af Jeanne d'Arc Sko- len og udtrykte overfor Forældre til de dræbte Børn og en Del af Skolens Søstre R. A. F.s dybe Sorg over den Ulykke, hans Flyvere havde forvoldt. Nogle Billeder fra den enkle og gribende Højtidelighed vil

vi kunne bringe i næste Uge. Sene- re paa Dagen besøgte Viceluftmar- skallen de saarede, der endnu lig- ger paa Hospitalerne.

Pater Martindale i dansk Radio

Tirsdag Aften interviewede Fru Bene Larsen Pater Martindale i dansk Radio. Pateren udtrykte sin Kærlighed til det gamle København og sin Utilfredshed med de store firkantede Husblokke i Forstæder- ne. Han appellerede til dansk Hjelpsomhed overfor det nødliden- de Europa og mente, at den nære Fremtids Hovedopgave er Opdra- gelsen af Folkene bort fra Mate- rialisme til en aandelig Vurdering. Han gik stærkt imod en statslig Monopolisering af Opdragelsen og understregede den moralske Vur- dering som grundlæggende i al Pol- itik.

A.C. fejrer Freden

Paa Onsdag taler Biskoppen ved et Festmøde i Odd Fellow Palæet for vore Akademikere om Emnet »Katolik i et frit Danmark«. Vi henviser til Meddelelsen Side 266.

Offentlig og privat Skole

Lige Ret for alle danske Hjem

Blandt de mange Spørgsmaal, som i de kommende Aar vil beskæftige vore Lovgivere, er der ogsaa en Del, som angaar Skolen. Og her møder Landets katolske Borgere med et Ønske, som et betydeligt Antal af Lovgiverne sikkert vil anse for rimeligt. Det er ikke en Sag, der haster. Men vi vil gerne forelægge den til Overvejesenets Budget.

Skolen er ikke for dyr

Stat og Kommuner bygger og opretholder de fleste Skoler. Det koster mange Penge, men ingen mener, at de er givet daarligt ud. Vi er med fuld Ret stolte over det Staaende, dansk Skole indtager. Og selv om der er god Gang i Drøftelsen af organisatoriske og pædagogiske Metoder til at forbedre Skolens Resultater yderligere, er der ingen, som vi opnaa disse Resultater ved at spare paa Skolevæsenets Budget.

Den private Skole

Ved Siden af de offentlige Skoler findes ogsaa en Del private, deriblandt de katolske Skoler. Det er vor danske Overbevisning, at Forældre skal have Lov til frit at bestemme, hvilken Skoletype deres Børn skal gaa i. De dyrekøbte Erfaringer, Verden har høstet med Resultaterne af Skolens Ensretning i enkelte Lande, har bestyrket os i Overbevisningen om, at ogsaa paa dette Omraade baader Friheden os bedst.

Ganske vist har den private Skole haft nogle Modstandere og har det endnu. Det var dels dem, der gerne saa en Ensretning, naar blot det var Ensretning efter deres egne politiske Anskuelse. Dem er det vel overflødig at diskutere med. Og dels var det Mennesker, der mente, at den private Skole ikke er tilstrækkelig god, saa at man for Børnenes Skyld bør se at faa alle samlet i den offentlige Skole. I hvert Fald hvad de katolske Skoler angaar, lyder denne Kritik sjældnere nu. Det vil ikke sige, at der ikke har været Mangler ved vore Skoler, heller ikke, at der ikke stadig kan være noget at rette paa, men stort set nyder de almindelig Anerkendelse som gode Skoler, hvis Elever hverken hvad Opdragelse eller Kundskaber angaar er ringere udstyret end andre Skolebørn.

Bespisning, Feriepladser m. m.

Nu er det vor Opfattelse, at de offentlige Myndigheder bør behandle alle Landets Børn ens, uanset hvilken Skole Børnene besøger efter deres Forældres Ønske. Disse Forældre betaler Skat til Stat og Kommune efter nøjagtigt de samme Regler som alle andre. Og selv om de alle var saa fattige, at de kun hidrog meget smaat til at fylde de offentlige Kasser, havde de dog samme Borgerrettigheder som alle andre, ogsaa hvad deres Børns Skolegang angaar.

I Virkeligheden er denne Tanke saa naturlig, at meget faa vil bestride den. Da vore Skoler i København bad om, at vore Skolebørn fra mindre bemidlede Hjem maatte faa Del i den Skolebespisning, Kommunen bekoster, fik vi beredvilligt positivt Svar, og i denne Henseende gøres der nu ingen Forskel paa Børnene i offentlige og i katolske Skoler. Da vi for en Aarrække siden bad om, at de Feriepladser, som Skoleinspektør Østrups storslaaede Arbejde skaffede Hovedstadens Børn, maatte tildeles vore Skolebørn paa lige Fod med andre Skolers, kostede det ikke Inspektør Østrup nogen Overvejelse at imødekomme vort Ønske. Lige saa lidt er en Institution som Børnenes Kontor nogensinde kommet paa den Tanke, at Børn fra visse Skoler skulde gaa forud for andre Børn, og vi har altid til vore fattige Hjem faaet ganske samme Hjælp fra Kontoret som alle andre fattige Hjem. Ingen har tænkt paa at svare os, at vore Skolebørn nok kan faa Del i Bespisningen, i Feriepladserne eller i Julehjælp og Beklædningshjælp, men kun paa Betingelse af, at de anmeldes fra vore Skoler og indmeldes i den offentlige Skole. Alle har betragtet det som en Selvfølge, at alle Landets Børn har samme Rettigheder i et demokratisk Samfund, uanset hvilken Skole de gaar i, og at offentlige Midler naturligvis ikke kan benyttes til at øve et Pres paa Forældre, saa de giver Ekald paa deres Frihed til at vælge deres Børns Opdragere. Alle vilde have betragtet dette som en Uanstændighed.

Det beskedne offentlige Tilskud

Saa er det da, at vi ser paa de betydelige Summer, der af de offentlige Kasser anvendes paa de offentlige Skoler og sammenligner

dem med de beskedne Tilskud, vore private katolske Skoler modtager fra de samme Kasser. Kun ganske enkelte Kommuner yder et lille Tilskud til den lokale katolske Skole, og Statens Tilskud er rundt regnet saa stort pr. Elev, at det lige akkurat svarer til, hvad et Spørgsmålskort koster, og vi maa paa Skolernes Bekostning i mange Tilfælde yde et saadant. Hvert Barn i de offentlige mange Gange mere end et Barn i en privat katolsk Skole. Og vi har meget svært ved at se det berettigede heri.

»Skolepengene følger Barnet«

Naar et demokratisk Land med Føje fastholder Skolefriheden, kan man ikke retfærdigvis med det offentlige Fællesskabs Midler gøre Forskel paa de Børn, der sættes i forskellige Skoler. Derfor har man ogsaa i Holland fastslaaet den Grundsætning, at »Skolepengene følger Barnet«, d. v. s. at de offentlige Udgifter pr. Skolebarn er ganske uafhængige af, hvilken Skole Barnet sættes i. En Privatskole og en offentlig Skole med samme Børnetal koster det offentlige lige meget.

Vi finder, at dette er en selvfølgelig demokratisk Ordning. Det er ganske rigtigt, at den her i Landet vil betyde en overordentlig stor Forøgelse af Udgifterne til de private Skoler. Men som vi fastslog til en Begyndelse — ingen mener, at de Penge, vort Undervisningsvæsen koster, er givet daarligt ud. Ingen kan da med Føje mene, at en Ekstraudgift, som stiller alle danske Børn ens paa dette Omraade, vil være en Urimelighed.

Det offentliges Krav

Naar det offentlige stiller alle Skoler ens, har det ogsaa den fuldeste Ret til at rette samme Krav til de private Skoler som til de offentlige, Krav til Skolebygninger og Inventar, til Lærerpersonalets Uddannelse, Aflønning og Pensionering, til Undervisningsmidler og Hygiejne, Krav om offentlig Inspektion o. s. v. Alt sammen Krav, som vore Skoler beredvilligt vil imødekomme eller rettere sagt allerede imødekommer, saa saare der ytres Ønske derom. Det er paa ingen Maade vore Skolers Ønske at være en lukket Verden, der ikke er tilgængelig for nøjagtig samme pædagogiske Tilsyn som de offentlige Skoler. Grunden til, at vi opretholder vore Skoler, er ene den, at vi i vor katolske Livsbetragtning ejer Gøder, som mange danske Familier ønsker bibragt deres Børn gennem Skolegangen jævnsides med alt det andet, der er en moderne dansk Skoles Opgaver.

Vi har bevist, hvad Skolen betyder for os

I de mange forløbne Aar har Landets Katolikker, der tæller langt flere fattige end rige, med store Ofre opretholdt deres Skoler. Det har været dyrt at bygge dem, dyrt at lade dem følge Trop med Skolevæsenets almindelige Udvikling og dyrt at dække det ene aarlige Underskud efter det andet. Disse Skoler er ikke og har ikke skullet være Forretninger. Og hvis vi i Fremtiden inaa nøjes med de beskedne offentlige Tilskud, vi nu nyder, saa vil vi fortsætte som hidtil og anse alt, hvad vi ofrer for Skolerne, for de nyttigste Penge vi kan give ud.

Men vi tror, at vort Ønske om, at der i et frit Land ikke gøres Forskel paa Hjemmene og deres Børn efter hvilken Skole, de besøger, falder sammen med, hvad saa godt som alle Danske finder rimeligt. Og derfor tror vi, at det er en Sag, der vil kunne føres igennem. Det haster ikke, for vi er rede til fortsat at ofre, hvad vore Skoler koster. Men vi tror, at Sagens Refærdighed vil sikre dens Gennemførelse, naar den for Alvor tages op til Overvejelse.

H. D. T. Kiærulff.

ren var Byens straalende Midtpunkt og endnu i vore Dage er Roskildes berømte Vartegn.

»Som en stor, aandede og levende Organisme laa Katedralen der, fyldt Døgnet rundt af mystisk Liv — af Lys og Røgelse, af Sang og Læsning — et rytmisk, pulserende Liv, af den hundredtallige Gejstlighed. Tidebønner blev bedt, sunget og læst Dagen lang — oprindelig ogsaa gennem Nattens Timer — og Messeofret blev frembaaret. Selv de Døde kunde være trygge i deres Grave; for at lette deres Sjæle Vandringen gennem Skærsildens Pine læste Alterpræsterne Sjælemesser ved de talrige Sidealtre, og højtidelige Aartider blev holdt i det høje Kor. — I Domkirken vilde Lovsangen til Guds Ære aldrig aflade.

Og for at minde Menneskene derude i Dagens Travlhed om, at der blev vaaget og bedt for dem, talte Domkirken ved sine Klokker Dagen lang til dem. Ved de store Tidebønner klang begge Klokker i det lille Spir, ved mindre Dagtider kun een. Og om Messerne mindede en af de store Klokker i søndre Taarn. Enkelte Dage tog Klok-

kerne til at ringe mere end ellers. Domkirkens Porte aabnedes, og fra det store, halvdunkle Rum drog selve Eventyret ud i Dagens Lys — farvestraalende, guldfunklende Processioner med Kors og Faner, med Helligdomme under kongelige Baldakiner og Klerikers Skare i fantastisk skønne Skrud. Festligst de Dage, da Relikvien af Kirkens og Landsdelens store Værnehelgen blev baaren ud i sit gyldne Skrin.

Men Kirken var meget mere end dette. Den var i alleregentligste Forstand Guds Hus, som gemte Gud, selv, usynlig til Stede i den gennem Messen konsekreerede Hostie.«

Dette er kun en lille Prøve paa Forfatterens Evne til at gøre Stoffet levende og forstaaeligt. Der kan være enkelte Misforstaaelser og Overdrivelser i Bogen. Men hvad Rolle spiller det i Sammenligning med den livfulde og fængslende Skildring, som Forfatteren efter mange Aars flittige Studier har skænket os i dette festlige og folkelige Værk om Roskilde i Middelalderen. Bogen kan uden Forbehold anbefales til Ugebladets Læsere.

A. Otto.

Katolsk Eschatologi xv

Roskilde i Middelalderen

Direktør Arthur Fangs Bog om det middelalderlige Roskilde har faaet en meget udførlig Omtale i vore førende Dagblade. Ganske særligt har man rost Forfatteren for hans kulturhistoriske Viden og charmerende Fortællerevne, som hæver hans Værk højt over en Række lignende By-Historier. Man keder sig ikke ved Læsningen af denne solidt underbyggede, vel disponerede og smukt skrevne Bog, som er trykt paa udmærket Papir og illustreret med en Rigdom af fortrinligt udvalgte Billeder. Alt, hvad man ved om det gamle Roskilde gennem lærde Enkeltundersøgelser og den lokale Tradition, er her samlet, gransket og genfortalt af en Historiker, der blev fortrolig med det rige Stof gennem adskillige Aars Medleven paa selve Stedet og varm Begejstring for Emnet.

Kapitlerne om Roskildes aandelige og religiøse Liv i Middelalderen er utvivlsomt de bedste i Bogen. Forfatterens Evne til at give en levende Skildring af Byens middelalderlige Kultur og Kirkens Liv er beundringsværdigt. Det er ganske naturligt, at Fremstillingen naar sit Højdepunkt i Beskrivelsen af Domkirken, som i Middelalde-

Apostlenes Lære om Verdens Ende

Det ejendommelige ved Apostlenes Udtalelser om Verdenshistoriens sidste Begivenheder kan man sammenfatte i fire Punkter:

1. I fuldkommen Overensstemmelse med den Mester, der havde udsendt dem, hævder de med rene Ord, at *Herrens Tilsynkomst ved Tidernes Ende er aldeles ubestemt og usikker for os Mennesker*. Baa-de Petrus, Paulus og Johannes bruger Billedet om »Tyven ved Nattetid«. Herren kommer som »en Tyv om Natten«. Mere behøver man ikke at sige om dette fundamentale Punkt. Men man kan jo spørge: hvorlænge varer den Nat, eller den Periode, indenfor hvilken man kan vente »Tyven«?

2. Paa dette Spørgsmaal giver de samme Apostle et mærkeligt Svar. De forsikrer, at *de sidste Tider allerede er begyndt*, (1. Tim. 4,1. 1. Pet. 1,5,20), at de sidste Dage (Apg. 2,17.11. Tim. 3,1.) og den sidste Time er inde. (1. Joh. 2,18.), at vi befinder os i Tidernes Afslutning (1. Kor. 10,11.) og ved deres Fuldendelse. (Heb. 9,26.) Skal disse Udtryk betyde, at Apostlene bestemt ventede deres Herre endnu i deres egen Levetid? Nej, deres

Tanke er en helt anden. De vil fremhæve den kristne Tids religiøse og moralske Betydning og gøre opmærksom paa, hvilken Plads denne Periode indtager i Guds Raadslutninger om vor Frelse. I Frelsens Historie er nemlig Kristendommens Tidsalder den sidste, fordi alt det, som Profeterne havde forudsagt om Messias og hans Rige, nu gaar i Opfyldelse og finder sin Afslutning inden Verdens Ende.

Men hvor mange Aar eller Aarhundereder skal der ligge mellem Kristi første og hans andet Komme? Derom kan og vil Apostlene ikke siget noget. Petrus minder bare om, at for Gud er tusind Aar som en Dag. (2. Pet. 3,8.), og Paulus taler om vældige aandelige Processer, som bør være tilendebragt, inden Herren kommer igen. Dermed antyder de altsaa, at der kan gaa Aartusinder, eller med andre Ord, at menneskelige og jordiske Maalestokke ikke gælder hos Gud og ikke kan bruges, naar det drejer sig om Kristi evige Rige. Desuden har man forlængst iagttaget, at den h. Paulus i sine Breve ikke mere nærer den Forventning at kunne opleve Herrens Komme. Han læn-

(Fortsættes Side 265)

ning, naar de vender tilbage til deres Hjemland. De unge Teologer fra det store Kontinent gjenne-gaar et omfattende Studium. De besøger forskellige Højskoler og Seminarier i Rom, men ogsaa i deres eget Kollegium modtager de Undervisning, idet man her søger at være Bindeledet mellem deres Hjemstavnskultur og Europa. Side om Side med deres Modersmaal søger man at bibringe dem Verdenssprogene, og samtidig med det teologiske Studium har de Anledning til under Ledelse af Professorer og andre af Verdensbyens Roms Videnskabs-mænd at drive videnskabelige Arbejder. Kapuciner-munkene har en ikke ringe Andel i den heldige Udvikling, som Missions-arbejdet i Østafrika har taget i den sidste Menneskealder og har gennem dette Arbejde erhvervet et udmærket Kendskab til den koptiske Verden — sandsynligvis ogsaa Aarsagen til, at den hellige Fader har betroet dem Uddannelsen af Østafrikas unge Teologer.

De unge Afrikanere er gen-

I Peterskirkenes Skygge *uddannes* **Afrikas Sønner**

I Læ af Peterskirken ligger det pavelige Kollegium for Abessinien — Pontificio Collegio Etio-pico. Her i det evige Rom uddannes unge Mænd fra de afrikanske Lande og Abessinien til Præstegerningen i deres Hjemland. Seminariet oprettedes af Pave Benedikt VX i 1919, og i 1930 lod Pius XI de smukke ny Bygninger (med det orientalske Præg) opføre til Brug for Kollegiet, der efterhaanden var vokset. De unge Afrikanere er den hellige Faders »Stipendiater« og undervises af Kapucinerpatres. Under Opholdet i Den evige Stad tilegner de sig saa mange teologiske Kundskaber og stifter Bekendtskab med den kristne europæiske Kultur, at de er i Stand til at udøve Præsteger-

De unge Teologer undervises ogsaa i Kirkemusik

URBI ET ORBI

England

Ved en højtidelig Festgudstjeneste i *Westminster Cathedral* i London i Anledning af Krigens Afslutning i Europa, udtalte Ærkebiskoppen af Westminster, Mons. B. Griffin, bl. a.: Ganske vist er vi ikke et Folk af Helgener, vi kender vore egne Fejl og vor Egenkærlighed, men vi greb til Vaaben for at redde Vesterledet fra Totalitarismen, og vi har Lov til at være stolte af, at vi holdt ud, ikke mindst i vort Lands Hjem søgelsestid, da Fjenden faktisk bankede paa Storbritanniens Dør. Men vor Glæde og Stolthed kræver af os en fortsat Indsats i Kampen for Retfærdighedens Genoprettelse.

Amerika]

De amerikanske Jesuitter har — efter hvad der oplyses til Vatikanstaten — startet en Hjælpeaktion

← En af Afrikas Sønner

↑ I Studiesalen

Tekst og Fotos:
ACADEMIA

nemgaaende i Besiddelse af forbløffende Evner og derfor meget modtagelige for den europæiske Kultur. Adskillige af Studenterne har under Opholdet i Rom præsteret videnskabelige Arbejder, der staar paa Højde med, hvad unge Teologer fra Europa kan yde, og man træffer hyppigt Alumner fra Collegio Etiopico i Roms store Biblioteker eller videnskabelige Samlinger.

til Fordel for deres ti Tusind Medbrødre i Europa, der saavel før som under Krigen har lidt store Tab i økonomisk Henseende, idet saa godt som alle Jesuitternes Institutter og andre Ejendomme enten er blevet beslaglagt eller ødelagt ved Krigshandlinger.

Tyskland

De allierede Styrker i Tyskland har ved Ankomsten til Innsbruck bl. a. befriet Biskoppen af Clermont (Frankrig), Mons. G. Piquet, der af Tyskerne var blevet ført hertil efter et aarelangt Ophold i Koncentrationslejren Dachau ved München.

Den britiske Efterretningstjeneste meddeler, at *engelske Feltpræster* overalt i Tyskland beretter om stor Imødekommenhed fra den katolske Klerus; tyske Biskopper skal endog have overladt de engelske Gejstlige at drage Omsorg for Menighederne i adskillige Byer, der i Øjeblikket er uden Præster som Følge af Krigen.

Et af de faa Benediktinerklostre i Tyskland, der »overlevede« Nazi-vældet, er det berømte *Maria-Laach* ved Rhinen. Det var som bekendt i Maria-Laach, at daværende Vicekansler v. Papen (der af Navn var Katolik) allerede i 1932 søgte at bane Vej for Nazismen ved at propagandere for Tilslutning paa en Forsamling af tyske, katolske Akademikere. Abbediet *Maria-Laach*, der saavidt Ugebladet har kunnet faa oplyst, ikke har lidt nogen Skade under Krigen, har imidlertid ogsaa ydet sin Tribut til Krigen, idet 28 af Klosterets Munke har deltaget i Krigen; af disse er seks faldet, to befinder sig i Krigsfangenskab, medens man er uden Efterretning om andre to.

Belgien

Det sidste Nummer af det illegale »Kirkelig Pressetjeneste« (April 1945) oplyser, at Michelangelos »Madonna med Barnet«, Altertavlen i Gent, malet af Hubert og Jan van Eyck, samt to Malerier fra Altertavlen i Louvain, malet af van der Weyden, befinder sig blandt de Kunstskatte, som Tyskerne har røvet i Belgien. I September 1944, kort før Dr. Rosenmann, der havde til Opgave at »beskytte« belgisk Kunst, flyttede fra Belgien, brød en Gruppe bevæbnede Tyskere ind i Kirken og bortførte den omtalte Michelangelo-Statue sammen med flere andre meget værdifulde Malerier og et Krucifiks. Det paastaas, at Göring og Hitler var Konkurrenter til »Lammets Tilbedelse«, et Billede, der indgaar som Led i Altertavlen i Gent. Det var iøvrigt et af de tolv Malerier, der var sendt til Pau i Sydfrankrig for Viderebefordring til Vatikanet, men baa-de Hitler og Göring sendte Repræsentanter til Pau for at faa fat i det berømte Billede, som dog paa Lavals Ordre blev overdraget til Hitler.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(15)

Hun standsede for at trække Vejret, og i det Øjeblik lykkedes det Broderen at smutte forbi hende og gennem den lille Dør til Klosters Haven. Pigebarnet var sandsynligvis ikke helt vel forvaret, ellers vilde hun vel heller ikke have talt til ham, som hun gjorde. Bange for hende var han ikke; men Samtalen havde alligevel efterladt et Spørgsmaal i hans Sind. Kunde det virkelig være sandt, at hans Forbøn kunde bringe et andet Menneske Fortrød? Og hvorledes kunde det være Tilfældet, at han Br. Petroc, som jo dog var legemlig til Stede her i St. Brioc Klostret, hvorledes kunde det gaa til, at han kunde forfølge en unge Kvinde i al hendes Gøren og Laden?

Paa sin Vej gennem Haven mødte han Abbeden, som havde været nede paa Klosters Bondegaard for at se paa nogle Kreaturer, som Prokuratoren syntes skulde sælges.

»Hvor skal De hen i den Fart, Broder?« spurgte han.

»Jeg skal ned og se paa Paaskeliljerne nede ved Gaarden. Maaske kan de bruges til Lourdes-Festen.«

»Man skulde virkelig tro, at Blomsterne springer ud bare for Deres Skyld, Br. Petroc, for De finder dem altid, længer før vi andre bare tænker paa, de er der. Jeg har et Par Minutter til overs nu, saa jeg kunde godt lide at gaa med Dem for at opdage, hvordan De bærer Dem ad med Deres Tryllekunst.«

Petroc lo og gik videre ved sin Foresattes Side. Abbeden greb Lejligheden, saa tit det var ham muligt, til at hjælpe Broderen lidt over hans store Ensomhed.

»Da jeg kom ned igennem Kirken nu,« bemærkede Petroc pludselig, »kom en ung Pige hen til mig, og jeg er vis paa, at hun er i Færd med at blive sindsforvirret.«

»Hvad siger De? En sindssyg Kvinde? Men Sakristanen er jo i Kirken, og han kunde da tage sig af hende.«

»Ja, han var inde i Sakristiet. Men jeg saa, at hun vendte om og gik ud af Kirkedøren, netop som jeg var kommet forbi hende.«

»Men hvad er der da sket? Jeg har ikke haft nogen Anelse om, at vi har haft sindssyge Personer løbende rundt her i Omegnen.«

»Hun standsede mig, da jeg kom ned i Kirken og bad mig lade hen-

de være i Fred. Jeg svarede hende, at hun maatte forveksle mig med en anden, for jeg havde kun set hende een Gang før, da hun en Aften spurgte mig om Tidspunktet for Messen ved Maria-Alteret. Men hun svarede, at der ikke var Tale om nogen Forveksling; hun var vred over, at mine Bønner for hendes Sjæl forstyrrede hende. Og rigtigt var det, jeg var begyndt at bede for hende siden den første Aften, fordi hun syntes at være kommet i Vanskeligheder, skønt hun benægtede det og tilføjede, at hun netop havde faaet sine højeste Ønsker opfyldt og skulde rejse til London for at lave Udstilling af sine egne og sin Mands Billeder. Og nu sagde hun mig, at jeg forfulgte hende Dag og Nat, og at jeg gjorde hende ulykkelig og fik Erindringer vakt til Live i hende, som hun helst vilde glemme. Jeg svarede ingenting, men det lykkedes mig at komme forbi hende og herud. Naturligvis er hun sindsforvirret, for hvorledes skulde jeg, alt mens jeg er her i Klostret, kunne forfølge hende med mine Bønner alle Vegne? Og selv om min Forbøn maaske ikke er til nogen Gavn for hende, saa kan jeg da daarlige tro, at den virkelig kan skade hende.«

I dette Øjeblik havde de naaet Beddet med Paaskeliljerne. Abbeden svarede ikke straks, men bøjede sig ned over de halvt-udsprungne Knopper som for at betragte dem, men hans Hjerne arbejdede meget haardt.

»Petroc's sindssyge Person maa være Fru Wheelers Datter,« tænkte han. »Øjensynlig nægter hun at ville indrømme over for sig selv, at hun har baaret sig forkert ad, men Petroc med det næsten overjordiske Ansigtstudtryk kan hun ikke glemme. Hun maa være lidt mærkværdig nu, siden hun talte til ham, som hun gjorde. Han lever Gud meget nær, og derfor er hans Bønner af saa stor Virkning. Hun føles deres Magt, men vil ikke tage imod den Naade, som de bringer. Selvfølgelig maa han blive ved med at bede for hende, men der er ingen Grund til at sætte ham ind i hendes Forhold. Tilmed vilde han vel knapt nok kunde forstaa dem.«

Højt sagde han:

»Deres Paaskeliljer ser ud til at kunne bruges. Sæt dem blot i lidt tempereret Vand derinde, saa skal Knopperne nok aabne sig helt. Med

Hensyn til den unge Pige, vi talte om, saa ved jeg lidt Besked om hende. Hvis det virkelig er hende, jeg mener, saa trænger hun i allerhøjeste Grad til Menneskenes Forbøn. De maa bede for hende saa meget, De kan. Hun selv vil ikke være glad for at vide det, fordi det vil faa hende til at fortryde noget, hun aldrig skulde have gjort, maaske angrer hun det endda allerede nu. Men bliv bare ved at bede for hende! Med Hensyn til, at De skulde kunne »forfølge« hende, saa ved De jo bedst selv, om De er en saadan Troldmand eller ej. Det er blot Tanken om Deres Bønner, der generer hende; men det er kun godt.«

(Fortsættes)

Brev til en Enke

(fortsat fra Forsiden)

Jeg maatte være Gud selv, om jeg kunde fortælle dig, hvori Guds Godhed findes i den Sorg, der har ramt dig. Og jeg er kun et Menneske, men saa meget véd jeg, at Gud er god. God imod ham, du har mistet, god imod dig. Vær derfor selv imod Gud, som mod den, der kun vil dig det gode. Engang vil vi forstaa, hvad vi nu i dette Skyggeland kun holder fast ved med en Tro, der ikke maa blive svag.

Og prøv saa, om ikke jeg har Ret, naar jeg synes, at om Ting som disse er det svært at tale med Mennesker, men mærkeligt let at tale med Gud — og faa Svar.

Jørgen.

K. U. K. København.

Lørdag den 2. Juni Kl. 18,30 pr. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Pater Samuelen vil i Anledning af Freden holde en kort Tale. Derefter fortæller en Frihedskæmper om sine Oplevelser og saa følger Oplæsning, Sketch, KUK-Sisters og KUK-Brothers. Endvidere har vi Pakkeauktion. Alle skal medbringe en Pakke til Værdi af mindst 50 Øre (i modsat Fald betaales Bøde). Medbring selv Drikkevarer.

Den 29. April afholdt Klubben sin aarlige Generalforsamling med Bestyrelsesvalg. Bestyrelsen ser efter Valget saaledes ud: Formand: Paul Sarrild, Næstformand: Sven Pehrson, Kvindelig Leder: Lotte Fobian, Kvindelig Vikar: Margrethe Sarrild, Kasserer: Jørgen Barfred Petersen, Sekretær: Lissie Barfred Petersen, Assistent: Annemarie Skyum og Johs. Skyum.

Søndag d. 10. Juni Cykletur »ud i det Blaa«. Start fra Stenosgade efter Messen Kl. 8½. Nærmere Program følger.

Apostlenes Lære om Verdens Ende

(fortsat fra Side 261)

ges efter Døden uden Hensyn til Herrens store Dag. (Fil. 1,23. 2. Tim. 4, 6 ff).

3. Endvidere findes en Række Steder hos Paulus (5 i det hele), hos Petrus (2), hos Jakob og Johannes (1 hver), som handler om, at den Forløsning, som er begyndt i de til Kristendommen omvendte Jøder og Hedninger, skal føres videre, lige til Herren kommer igen, og at Tilegnelsen af Korsofrets Frugter maa være fuldbludet, naar Dømedag kommer. Men heller ikke her vil Apostlene udtale, at deres samtidige skal se den Dag i levende Live. De vil kun udtrykke dette: Kristi Komme afslutter baade den enkeltes og hele Slægtens religiøse og moralske Udvikling og Modning. Denne Begivenhed har altsaa afgørende Betydning for hele Verdens evige Skæbne. Den er Grænsen, indenfor hvilken Frelsen er mulig og derfor bør søges opnaaet. For dem, der endnu er i Live ved Verdens Ende, er den religiøse og moralske Tilstand afgørende, hvori de befinder sig i dette store Øjeblik. For de andre derimod, som hviler i deres Grave eller paa Havets Bund og venter, er den Tilstand bestemmende, hvori Døden traf dem, da den overraskede dem.

4. Hos Apostlen Paulus findes tre Steder, hvor han taler om de Mennesker, der endnu lever her paa Jorden, naar vor Frelser kommer igen. *Han bruger om dem første Person i Flertal*, idet han regner sig selv til de levende.

I første Brev til Menigheden i Saloniki læser vi: »Dette siger jeg jer nemlig som et Ord fra Herren (altsaa paa Grund af en profetisk Inspiration), at vi, som lever og bliver tilbage til Herrens Komme, skal ingenlunde gaa forud for de hensovede. Thi Herren selv skal stige ned fra Himlen ... og først skal de døde i Kristus opstaa. Derefter skal vi, som lever og bliver tilbage oprykket tillige med dem i Skyerne for at møde Herren i Luf-ten. Og saa skal vi atter være sammen med Herren.« (1. Tes. 4,15).

I den græske Tekst 1. Kor. 15,51 —52 staar der: »Se, jeg siger jer en Hemmelighed: vi skal ikke alle

hensove ... Basunen skal lyde, og de døde skal opstaa uforkrænkeligt, og da skal vi (de, som endnu lever) forvandles«.

Det tredje Sted er 2. Kor. 5,2 ff. »Saa længe vi er i dette (jordiske) Legeme, sukker vi jo af Længsel efter at overklædes med vor Bolig fra Himlen (= med det herliggjorte Legeme), hvis vi (til den Tid endnu) findes iført (vort jordiske Legeme), og ikke nøgne (= uden Legeme). Ja, vi som er i Legemets Telt, sukker under et Tryk, fordi vi ikke vil afklædes, men overklædes, saa det dødelige kan blive opløst af Livet«.

Disse tre Citater viser os tydeligt, at Paulus anser det for muligt at kunne opleve Kristi Genkomst endnu i levende Live; vi ser ogsaa, hvor inderligt han længes efter sin Mester og ønsker, at Tingenes Fuldendelse og hans egen Herliggørelse maatte blive fremskyndet. Men han paastaar paa ingen Maade, at han virkelig i sine jordiske Levedage vil opleve Herrens Komme. Nogle faa Linjer før det sidste Citat regner han nemlig sig selv til den Gruppe af Kristne, der er døde paa Herrens Dag. 2. Kor. 4,14 læser vi: »Vi ved, at han, som opvakte Herren Jesus, skal ogsaa med Jesus opvække os og stille os frem for sig sammen med jer«.

Den Maade, hvorpaa Apostlen taler paa de tre Steder, har sin Grund i, at han i det Øjeblik, da han skrev sine Breve, endnu be- fandt sig blandt de levende og saa sig selv blandt dem, medens han samtidig i sit profetiske Syn skuede Verdenshistoriens sidste Begivenheder. At den her forelagte Forklaring er den rigtige, det garanterer den højeste Autoritet i vor hellige Kirke for. Paa Basis af, hvad Pauli Breve selv har om Spørgsmaalet, og hvad den kirkelige Tradition har overleveret om det, har Benedikts XV i 1915 ved et Respon-

sum af Bibelkommissionen erklæret, at Apostlen Paulus i det først nævnte Citat ikke vilde paastaa, at Kristi Komme er nær forestaaende.

Denne Forklaring af Apostlenes Udtalelser giver ikke blot de anførte Steder en dyb Mening, men ogsaa *et let og naturligt Forklaring af nogle andre*, der dels indeholder Opmuntringer til de første Kristne, dels Trusler som denne: »Hvis nogen ikke elsker Herren, han være forbandet. Marana ta«. (= Herre, kom). (1. Kor. 16,22.) Derfor behøver vi ikke at opholde os længe-re ved dem.

Derimod skal ogsaa Slutningsver-sene i Johannes' Aabenbaring an-føres. De lyder saaledes: »Han, (Herren Jesus Kristus), som vidner om alt dette, siger: Ja, jeg kommer snart«. — »Amen. Kom, Herre Je-sus«. — »Herren Jesu Naade være med alle«. Disse Ord giver paa den ene Side en Anelse om de *nytesta-mentlige Profetiers umaadelige Dybde*. Paa den anden røber de *den Sindsstemning og inderlige Kærlighed til Kristus*, som Johan-nes er opfyldt af. Herrens Ord: »Jeg kommer snart«, er i Virkelig-heden Grundtonen i alle de Spaa-domme, som vi har i vort Nye Tes-tamente, og de antyder ogsaa, at den Tid, der gaar, indtil Kristus kommer igen, er som nogle faa flygtige Øjeblikke at regne i For-hold til den lange, lange Evighed, der hidføres af Kristi Genkomst. Apostlens Svar: »Amen. Kom, Her-re Jesus«, er det korteste, men ogsaa det mest gribende Udtryk for den Inderlighed, hvormed en kristen Sjæl længes efter sin himmelske Brudgom. Det er, som om Kirken gennem Johannes' Mund vilde sige: »Jeg er ikke bange for dit Komme. Jeg længes efter dig med hele min Sjæl og mit Hjertes Kraft. Indfri, Herre, hvad du har lovet. Fuldend, hvad du har begyndt. Herliggør, hvad du har opfyldt med din Naade!

Blot vi Kristne af i Dag var lige saa maalbevidste og maalsikre som Apostlene og vore første Trosfæl-ler. F. K.

Køb
PAULUS-
KREDSENS
Bøger

Nu forventer vi snart
atter at kunne levere

A. D. B. Gulvplejemidler

i de gode gamle Kvaliteter

A. D. Burcharth & Søn, Kolding

Lak, Fernis- og Farvefabriker. — Grundlagt 1861

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Maj—Juni:

27. S. 1. Søndag e. Pinse.
(hvid) HELLIG TREFOLDIG-
HEDS FEST (644—51); 2.
Bøn: Søndagen; Præf.
(521); sidste Evangelium:
Søndagens.
28. M. St. Augustin (920); 2.
(hvid) Bøn*); alm. Præf. (525).
29. Ti. † St. Maria Magdalene af
(hvid) Pazzi (922); 2. Bøn: Om
de helliges Forbøn ([12]),
3. Bøn: Efter frit Valg; 4.
Bøn*); alm. Præf. (525).
30. O. Foregaaende Søndags Mes-
(grøn) se (649); 2. Bøn: St. Fel-
ix I (922), 3. Bøn: Om de
helliges Forbøn, 4. Bøn*);
Apostlenes Præf. (524). -
Eller:
St. Felix I (922); 2. Bøn:
Søndagen (645), 3. Bøn:
Om de helliges Forbøn, 4.
Bøn*); Apostlenes Præf.
(524).
31. T. KRISTI LEGEMS FEST
(hvid) (652—52); Jesu Fødsels
Præf. (514).
1. F. i Oktaven (652—52); 2.
(hvid) Bøn: Gudsmoder ([90]),
3. Bøn: For Kirken eller
For Paven ([123, 122]);
Præf. (514).
2. L.** i Oktaven (652—52); 2.
(hvid) Bøn: St. Marcellinus, St.
Petrus og St. Erasmus
(927), 3. Bøn: Gudsmoder
([90]); Præf. (514).
3. S. Søndag i Kristi Legems
Oktav.

**) Den 2. Juni, St. Eugenius I's
Dag er Vor hellige Fader, Pave
PIUS XII's Navnedag. — St. Euge-
nius I var Pave fra 655—657.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“
sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 47 77,
Kl. 10-12, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 62 45. Postgiro 36 68

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og
Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Blad-
ets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

ACADEMICUM CATHOLICUM

Vel mødt igen!

Onsdag d. 30. Maj Kl. 18,30 præ-
cis (Indgangen aabnes Kl. 18,00)
Festmøde i Odd Fellow Palæets
Riddersal.

Hans Excellence Biskop Th.
Suhr: Katolik i et frit Danmark.
Ingeniørkaptajn Emil Wissum:
Om Frihedskampen.

Kunstnerisk Medvirken af Teater-
direktør Erik Henning-Jensen og
Pianisten Fritz Rasmussen.

I Tilslutning til Mødet serveres
The og Ostesnitter. Deltagelse ko-
ster 3,50 Kr. pro persona + 40 g
Rugbrødsmærker og 10 g Smør-
mærker, der opkræves ved Indgan-
gen.

Alle katolske Akademikere ind-
bydes med Ledsager. Indtegning
bedes helst foretaget skriftligt med
Opgivelse af Ledsagerens Navn til
Sekretæren Stud. mag. Else Chri-
stiansen, Kvinderegensen, Køben-
havn S, inden Tirsdag Middag d.
29. Maj.

Søndag d. 3. Juni Kl. 8,30.

Akademikermesse i Kapellet
Østerbrogade 7 D, og fælles Mor-
genmaaltid. Derefter ordinær Ge-
neralforsamling (Fortsættelse af
Generalforsamlingen d. 6. Maj, der
blev suspenderet paa Grund af Fri-
hedskæmpernes Fraværelse — kun
for Medlemmer). Dagsorden: 1)
Beretning, 2) Regnskab, 3) Event.
indsendte Forslag, 4) Valg af Ad-
ministratores, 5) Valg af Revisor-
er, 6) Eventuelt.

30. Juni—9. Juli

Langø-Lejr, hvis Forholdene til-
lader det.

Indsamlingen til Førehjæmme

Vi har haft den Glæde yderligere
at modtage: A. Malik 15 Kr.; Kon-
vertit, Gentofte, 5 Kr. (foruden en
Æske med forskellige Varer); Ano-
nym 50 Kr.; M. G. 5 Kr.; K. F. 20
Kr.; G. og O. Frimund 15 Kr. Til-
sammen 110 Kr. Med det tidligere
indkomne ialt 903 Kr. Hjertelig
Tak!

Og nu er der kun 3 Uger til Fe-
riens Begyndelse. Vi haaber stærkt,
at disse sidste Uger vil bringe os
saa langt, at vi ikke behøver at sige
Nej til noget Barn. Alle Bidrag (og-
saa Rationeringsmærker) modtages
med Taknemlighed af Katolsk Cen-
tralskole, Nørrebrogade 27 C, Kø-
benhavn N.

Herrens Præster ofrer Røgelse
til Gud, og derfor skal de være
hellige for deres Gud og ikke be-
mitte hans Navn. Alleluja.

Kristi Legems Fest, Offertori-
um.

St. Ansgars Kirke

Trinitatis Søndag: Kl. 10: Levit-
messe. Torsdag 31. Maj: Kristi Le-
gems Fest. Kl. 7 og 8 Stille Messe.
Kl. 10 Pontificalmesse. 19,30 Pon-
tificalandagt med Prædiken og
Procession.

St. Mariæ Kirke

Fredag 25. Maj Kl. 19,30 Majan-
dagt. Søndag 27. Maj Kl. 8 Høj-
messe og Fælleskommunion, Kl. 10
stille Messe. Mandag og Onsdag Kl.
19,30 Majandagt, Onsdag med Præ-
diken og Procession. 31. Maj Kri-
sti Legems Fest. Kl. 7 Stille Messe,
Kl. 9 Højmesse.

Sakramentskirken

Torsd. 31. Maj, Kristi Legems-
fest. Kl. 7 stille Messe. Kl. 8 Høj-
messe.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 27. Maj, 8,30 Fælleskom-
munion for Immaculatkongr. Man-
dag 28. Maj 19,30 Unge Mænds
Kongr. Tords. 31. Maj, Kristi Le-
gemsfest. Stille Messe 6; 7; 7,30
og 8,15. Højmesse 10. Andagt 19,30.

St. Andreas Kirke

Torsd. 31. Maj, Kristi Legemsfest
Messe 6,30; 8 og 10. Andagt 19,30.

St. Therese Kirke

Torsd. 31. Maj, Kristi Legemsfest.
Messe 7 og 8,30.

St. Knud Lavards Kirke

Tords. 31. Maj, Kristi Legems-
fest. Stille Messe 6,30 og 8,30. Høj-
messe 10. Kristi Legemsprocession
paa Farunggaard Kl. 20.

Benediktineroblaterne

Søndag d. 27. Maj Kl. 13,30 Møde
for Benediktineroblater hos Lioba-
søstrene, St. Kjeldsgade 1. Efter
Mødet Vesper og sakramental Vei-
signelse. Sidste Møde inden Som-
mertiden.

Katolsk Pædagogforbund

afholder Retræte for Mænd og
Kvinder paa Rygaard i Dagene fra
3. til 9. August. Pater Lanser er
Leder af Retræten. Rationerings-
mærker og Sengelinned medbrin-
ges. Betalingen er 25 Kr. Tilmeldel-
se sker til Adjunkt Johan Jensen,
Hummeltoftevej 42, 1., Lyngby, Tlf.
3030.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

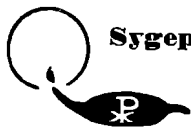
Frank Andersens Fond

Fondet har yderligere modtaget:
 H. Malm, Dragør 5,00
 Renter af Postgiroen 0,38
 C. Homaa 10,00

15,38
 Tidligere indkommet 7365,65

Ialt 7381,03

Hjertelig Tak! Fondet minder fremdeles om, at man kan faa Laur. Andersens lille Værk: »Spontan Hyldest til Foraaret« ved samtidig med, at man indsender sit Bidrag, at udtrykke Ønske derom. Den nemmeste Maade at indsende Bidrag paa er ved at benytte Postgirokonto 1087, Frank Andersens Fond v. N. Frederiksen, Skjulhøj Allé 67, 1., tv., Vanløse.

Sygeplejerske-Forbundet

Messe paa St. Josefs Hospital
 Tirsdag den 29. Maj Kl. 8. Messen læses til Tak for Freden. Paa Grund af Trafikforholdene aflyses Majaftenen i Rygaard.

K. U. K. Frederiksberg.

Ungdomsmøde Fredag den 1. Juni Kl. 20,00. Medbring selv Drikkevarer. Sct. Hans Aften vil der efter al Sandsynlighed blive Cykletur til Farumgaard.

K. U. K. Ordrup

Søndag den 2. Juni 1945 afholder Ordrup K. U. K. sin aarlige Sammenkomst i Præstegaarden, Kollegievej 4. I Aar efter Befrielsen vil den forme sig særlig festlig. Programmet lyder: Underholdning ved Chr. Wedervang. Korsang ved St. Andreas Kirkes Kor. Kaffebord og Pølser. Amerikansk Lotteri og Tombola. Billetter à 1,25 Kr. faas hos Sognepræsten og de stedlige K. U. K. Medlemmer.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 26. Maj efter Majandagen Fællesmøde og Slutning

paa Sæsonen. Der bliver forskellig broget Underholdning, og vi haaber at alle Klubbens Medlemmer giver Møde denne Aften. Det praktiske Arrangement: Gruppe I.

Ricciottis Bog

Paa given Foranledning ønskes det meddelt, at Notetallene i Ricciottis »Jesu Kristi Levned« ikke følger Sidetallene i Bogen, men Paragrafferne, fordi det i Notehenvisningerne hedder: Se § a Note b.

Værelse søges

En ældre rolig Herre (Aldersrentenyder) ønsker et stort, tomt Værelse snarest muligt — inden 1. Juni.

Billet mrk. 3004 modtager Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23.

<p>Odense</p> <p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster</p>		<p>Odense</p> <p>JØRGEN RASMUSSEN Garmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josefs Hospital og Kirken</p>
<p>Randers</p> <p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyr læge kontrollerede Besætninger</p>	<p>Horsens</p> <p><i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Horsens</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1028 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>Aalborg</p>		
<p>Færd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Brillør efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>	<p>Henry Hansen Trikotage og Herrelingerl Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 6666</p>
<p>M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 Kolonial . Delikatesser . Kaffe</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuøn, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksøgade 6 Telefon 1786 Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken</p>	<p>CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.</p>	<p>Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Pølse Reelle, unge Varer til baskedne Priser Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

Aarhus		 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
Vejle			
Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner	<i>Ledig</i>	C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	
Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital	¹ / ₅ Vejle Mælkekompagni <i>Finesse Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	
Nakskov		Aug. Rasmussen <i>Blikkenslager</i> Taarsvej . Nakskov Leverandør til Kirke og Børnehjem	
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke	
Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i>	Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke	Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPIERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør	
Holbæk		S. Uldall <i>Farve- & Tapethandel</i> Leverandør til de katolske Institutioner	
Harald Olsen <i>Glartermester</i> Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet Aktieselskab . Telefon 990 Leverandør til de katolske Institutioner	LIGKISTER <i>Automobil-Rustvogne haves</i> Fr. Smith's Sønner . Telf. 91	
A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039	H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet	
Holbæk Mejeri ¹ / ₅ Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital	JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed	

Katolsk Ugeblad

3. Juni 1945
93. Aargang
Nr. 22

Grundlovs- dagen

Aktuel Billedreportage
Børnemesser
Ny dansk Præst
K-Dagen

Kristi Legems Fest

Sommeren nærmer sig sin Klimaks. Græsset begynder at sætte Frø. Fra Løvtræerne drysser der Blomsterstøv og Skæl. Syrenen, der Dag og Nat har spredt sin Duft for alle Vinde, er ved at være udmattet. Nu er det Guldregnen, der sætter ind og spiller sit høje Parti i Farvernes Symfoni. Roserne har sat Knop. Aaret gaar ind i sin Guldalder. Tiden er inde, da vi skal ud af Kirken og holde Kristi Legems Procession ude i det frie. Kong Kristus skrider frem under Silkebaldakin, strengt inkognito for de udenforstaaende, men let kendelig for de indviede, der er mødt op for at bringe Ham deres Hyldest. Det er Folk i alle Aldre og fra alle Samfundsklasser, der defilerer under Bøn og Sang, mens hvidklædte Smaapiger strør Blomsterblade paa Vejen, og Ministeranter i deres valmuerøde Kjoler svinger Røgelseskarrene. Kirken og Naturen har allieret sig for at ære Kongernes Konge.

Der er en egen herlig Stemning over denne første Kristi Legems Fest efter Krigens Afslutning. Hidtil har vi paa denne bedt om Fred; idag er vi i den lykkelige Situation, at vi kan sige Tak for Freden. Med hele sit lettede Sind vil Menigheden da

ogsaa hengive sig til Tak og Tilbedelse.

Uvilkaarligt vil man i Aar komme til at tænke paa den onde Tid, der ligger bag ved os og paa dem, der i den Tid endda har haft det værre end vi andre. Dem, for hvem Kristi Legems Procession, — naar den ikke ligefrem var forbudt — formede sig som en Demonstration — for Gud og mod Antikrist; dem, der har været afskaaret fra denne aarlige Hyldest, fordi de sad i Fængsel, Konzentrationslejr eller var deporterede til Tvangsarbejde i Nazilandet. Maaske har de endnu ikke naaet at komme hjem, men saa aander de dog atter i Frihed. De erfarer atter Godhed fra deres Medmenneskers Side og har atter Lov at pryde sig med deres nationale Farver. Livet er atter værd at leve for dem, selv om Tiden nu falder dem lang, inden de igen som uafhængige Mennesker kan faa deres eget Tøj paa og færdes frit blandt deres egne. De har da i hvert Fald overlevet de store og smaa Tyranner, der uden anden Ret end den brutale Magt tillod sig at gribe forstyrrende ind i deres nationale og individuelle Tilværelse. Tyrannerne er enten faldet i den levende Guds Hænder eller ogsaa

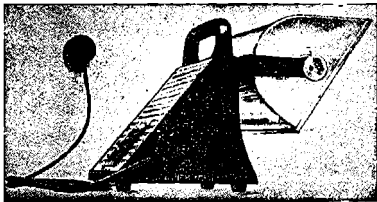
sidder de og venter paa deres Dom bag samme Laas og Pigtraad, hvor de i Aarevis har holdt utallige uskyldige inde-spærrede.

Det var Paven, der for nogle Aar tilbage, mens den overmodige Diktator kastede sin kolde Skygge over Europa, trøstede os med, at der en Gang har været andre Herskere, der trodsede Lov og Ret; ligesom de forsvandt, vilde ogsaa de nuværende forsvinde. Det er sket; de er forsvundet. Og alt imens lever Han, de ikke regnede med, Han, der overlever alle Herskere, baade de gode og de onde; Han, der er den samme i Gaar og i Dag og til evige Tider, og om hvem det hedder i vor Trosbekendelse, at hans Rige er uden Ende. Og jo dybere vi bøjer os for Ham, desto mere vil vi nærme os dem, der forener sig med os i samme Tilbedelse, disse Medlemmer af den splittede Menneskefamilie, der blev drevet mod hinanden af gudsforgaaende Apostater, mens de inderst inde havde den Bevidsthed at være Børn af samme Fader. Saaledes vil den Tilbedelse være Begyndelsen til vor indbyrdes Udsoning, Sjælen i den fremtidige Fredsorganisation og det første Skridt til et internationalt Fællesskab.

S. W.

*

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL **KØK** **KOKS**
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Kedler ★
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Rymsgade 106
Telefon Central 408

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Alltid friske Smaakager

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

MIZAR *pro*

L. E. LARSEN

Sommeresko

Nørrebrogade 206

Ny dansk Præst

Da Postgangen kom i Orden med Vesteuropa, bragte et af de første Breve en glædelig Nyhed. Den ene af vore teologistuderende i Belgien, Ib Andersen, modtog Præsteveiensens Sakramente den 25. Marts. Hjertelig til Lykke! Vi glæder os til forhaabentlig inden længe at byde den nye Præst velkommen hjem. Samme Dag modtog en anden af de unge Danskere, Palle Burla, Subdiakonvielsen.

Løvrigt har alle de tre unge Landsmænd det godt. To af dem har i deres Fritid taget aktiv Del i den belgiske Spejderbevægelse som Rovere og vil sikkert kunne bringe værdifulde Impulser med hjem.

Børnemesser

Flere udmærkede Katolikker har overfor os udtalt Kritik af de Børnemesser, der afholdes flere Steder. Man mener, at de henvender sig til meget smaa Børn og derfor ikke er i Stand til at interessere de større Børn, som ofte er Deltagerens Flertal. I den Forbindelse udtales Betæneligheder ved Brugen af den lille populære »Min første Messebog«.

I denne Anledning vil vi gerne gøre opmærksom paa, at den nævnte Bog udtrykkeligt er beregnet paa Underskolens tre (højst fire) mindre Klasser, og at det er pædagogisk forkert at bruge den til større Børn — omtrent som at ville bruge en ABC som Læsebog i Mellemskolen. Men det er naturligvis — især i smaa Menigheder med faa Børn — vanskeligt at dele Børnene op i flere Hold efter Alder, saaledes som f. Eks. baade St. Josefs Skole og Centralskolen gør det i Skolemesserne. Derfor er det sikkert klogt ved Tilrettelæggelsen af Børnemesserne altid at have for Øje, hvor store Forskelle i Udvikling, der findes indenfor Barneaarene.

Fred og Taalmodighed

Var der nogen, som ventede at komme til at ryge Havannacigarer, køre paa nye Dunlop-Dæk og kassere Nødkomfuret efter Tysklands Kapitulation, saa er de nu blevet klogere. Vi ved alle, at vi maa væbne os med en lang Taalmodighed, før »normale« Tilstande atter er inde. Hav derfor ogsaa lidt Taalmodighed med Ugebladet. Ikke blot men Gentoptagelsen af vore udenlandske Forbindelser og Tilbagevenden til flere Sider paa ordentligt Papir, men ogsaa med Udsen-

Grundlovsdagen

De demokratiske Friheder

Nu staar vi atter overfor en Grundlovsdag, vi kan fejre som et frit Folk. Og selv Grundlovens Fædre i 1849 kan ikke have haft saa klar en Forstaaelse af, hvilket Frihedsbrev denne Lov er, som vi i 1945, der lige er sluppet ud af en Ufrihed saa langt større end den gamle danske Enevældes. I fem Aar saa vi tilbage til Grundloven næsten som til et tabt jordisk Paradis.

Katolikkerne og Grundloven

Blandt de Danskere, der har mest at takke vor Grundlov for, er Landets Katolikker. For vore katolske Forfædre var den Skridtet ud i Frihedens Lys. Det var saa blændende et Lys, at der gik Aar, før de rigtigt forstod, hvad denne Frihed kunde bruges til. Et af Frihedens første Resultater blev vort Blad. Da det rigtigt var gaaet op for Datidens katolske Menighed, at man nu havde fuld Frihed til at være dansk og katolsk, grundlagdes Ugebladet, som siden da i snart hundrede Aar har søgt at bruge denne Frihed paa en Maade, som baade er Fædrelandet og Kirken til Ære.

Det er derfor naturligt, at Landets Katolikker føler sig kaldet til Værn om Danmarks Grundlov, først og fremmest om de borgerlige Friheder, den gav vort Folk. Vi vil tro, at Besættelsesaarenes Erfaringer har gjort næsten alle Danske fuldt klare over, hvilken kostelig Gave, vi her er i Besiddelse af. Men det kan vel ikke undgaas, at en bevæget Overgangstid fra Krig til Fred maa vise mange Eksempler paa, at de demokratiske Friheder alligevel ikke altid værdsættes efter Fortjeneste.

Demokrati eller Modets Aristokrati

Ingen har mere oprigtigt takket Besættelsesaarenes Modstandsbevæ-

gelse end vi. Den har været en folkelig Inspiration og vil langt ind i Fredens Aar bevise sin Værdi. Men man møder i disse Ugers Taler og Resolutioner en Række Udtalelser, der synes at forudsætte, at Krav fra Modstandsbevægelsen eller Dele af den har Forhaandsret til Gennemførelse, alene fordi Modstandsbevægelsens Mænd har ofret mere end andre og kan kaldes de bedste af Folket. Men i et demokratisk Samfund, som Danmarks Riges Grundlov opbygger det, ligger Afgørelserne hos det hele Folk, ikke hos et Aristokrati, heller ikke hos Modets og Offerviljens Aristokrati. Højest sandsynligt vil Folkets Flertal slutte sig til langt de fleste af de fremsatte Krav, men vi bør i Danmark altid hensynde vore Ønsker — hvor brændende de end maatte være — til det hele Folks frie Afgørelse.

Vaaben og Politik

Derfor falder det os ogsaa for Brystet, at de Vaaben, som vore tapre Frihedskæmpere har baaret mod Landets Fjender, i enkelte Udtalelser synes at ville spille en Rolle i vor indre Politik. Det er selvfølgelig, at Frihedskæmperne værner sig selv og os alle mod de endnu bevæbnede Landsforrædere. Det vilde betyde en alvorlig Fare, om ikke Frihedens Hær var væbnet mod de spredte Rester af Undertrykkernes Haandlangere. Men Vaabnernes Opgave er kun den at sikre Landet mod de ydre og indre Fjender, som vort demokratiske Folkestyre ønsker os værnet imod. Det kan ikke udtrykkes bedre, end Minister Frode Jacobsen gjorde, da han i Fælledparken sagde, at om nogen enkelt Del af Folket vilde gennemtvinge sin Vilje med Vaaben, var deres Sag paa Forhaand tabt. Det var en Bekendelse til, at i Danmark er kun et Demokrati muligt.

Demokrati er Styre af Folket for Folket

Man møder ogsaa Udtalelser, som synes at ville forstaa noget andet ved Demokrati end det, vi har lært af vort Lands Grundlov. Der er Mennesker, som oprigtigt søger at fremme det hele Folks Vel ved en eller anden bestemt Form for Politik. Det er kun rimeligt, at de i deres Overbevisnings Styrke føler sig sikre paa, at deres Idéer er langt bedre for Folket end alle andre. Det er forstaaeligt, at de synes, disse Idéer er sandt Demokrati, et Styre til Folkets sande Vel.

delsens Præcision. Der er ogsaa i Bogtrykkerierne og i Postbesørgelsen en Række Vanskeligheder at overvinde. Derfor kan vi ikke love, at hvert Nummer kommer paa Dato og Klokkeslet. Men vi gør vort yderste — og en Dag vil Læsernes Taalmodighed blive belønnet.

Præsteforflyttelse

Pastor Jørgen Alsing er udnævnt til Kapellan ved Sakramentskirken.

Men efter dansk Opfattelse er det ikke nok til sandt Demokrati, at der regeres for Folket; der skal ogsaa regeres af Folket. Det er muligt, at Folket deler den nævnte Opfattelse, men ogsaa muligt, at det foretrækker en anden. Og derfor maa den virkelige Demokrat ikke se sig blind paa sine egne politiske Idéer, men give andre Opfattelser deres grundlovssikrede Frihed. Vi kan møde en politisk Opfattelse, der stempler alle andre Opfattelser som Fascisme, der skal stilles udenfor Loven. Dette er ikke Demokrati i dansk Grundlovs Aand, men ligefrem en Mindelse om selve den Na-

zisme, vi kun lærte all for grunddigt at kende.

*

Vi har sagt, at saadanne Træk som de nævnte sikkert er uundgaaelige i Overgangstiden mellem Krig og Fred, og vi har Tillid til, at de vil forsvinde, naar Danmark snart igen bliver sig selv, blot endnu mere sin Danskhed bevidst. Paa Grundlovsdagen vil vi enes i Ønsket om, at de demokratiske Friheder, der blev givet os for 96 Aar siden, maa blive forstaaet og forsvaret i deres Renhed af os alle. Vi har betalt dyrt for at vinde dem tilbage.

Katolsk Eschatologi xvi

Det tusindaarige Rige

Indtil nu gik vi i vore Artikler ud fra, at Kristi Genkomst hidfører alle de eschatologiske Begivenheder, som de hellige Bøger beretter om, saasom de dødes Opstandelse, Dommedag og Verdens Ende henholdsvis Fornøelse, uden større Mellemrum. Efter katolsk Opfattelse falder disse vældige Gerninger, hvorved Gud aabenbarer hele sin Vælde, sammen. Men ved Siden af denne Lære eksisterer der en anden, der vil adskille de enkelte Momenter i Slutningskapitlet af den religiøse og moralske Udvikling og fordele dem over forskellige Tidsperioder. I vor Tid er det navnlig en Del Sekter, der gør det, idet de forventer et tusindaarigt Rige her paa Jorden. Med et græsk Ord kaldes dette Standpunkt Chiliasme, en Betegnelse, som er afledet af Chilioi, hvilket betyder tusind. Paa Dansk har vi dette Ord i vort Vægt-system, nemlig Kilo, som er det samme som tusind Gram.

Forestillingen om et tusindaarigt Rige forekommer i mangfoldige Former og Variationer, fordi den i Tidens Løb har undergaaet flere Forandringer. Grundtanken er imidlertid følgende: Naar Kristus, der som Regel ventes snart tilbage, kommer igen, er det første, han gør, dette, at han vinder en Sejr over Antikrists Verdensmagt. Derefter opvækker han de hellige blandt de døde og grundlægger sammen med dem og de endnu levende Kristne, som i de sidste Tidens Kamp har bevaret Troskaben mod ham, et Herlighedsrige her paa Jorden. Dette Riges Varighed anslaaes regelmæssigt til 1000 Aar. Dets Midtpunkt og Hovedstad bliver Jerusalem, som er genopbygget med Paradiset som Mønster. Hen imod Slutningen af de 1000 Aar begynder saa Satan med sine Magtmidler paa ny, men for sidste

Gang, sine Angreb mod Kristus og hans Rige paa Jorden. Kampen ender med Satans totale Nederlag. Derefter opvækker Kristus alle de andre døde, som ikke havde haft Del i det tusindaarige Riges Glæder, og stævner hele vor Slægt for sin Domstol.

Hvorpaa beror denne Opfattelse? Er den en smuk Drøm, eller har den Kilder, som man bør respektere? Der er een Faktor, som har været virksom lige saa længe, som der har været Mennesker her paa vor Jord. Det er nemlig hele Slægtens fælles Overbevisning, at Verdens Tilstand, saaledes som den nu er, er ødelagt af Synd og Syndens Elendighed. Fra ældgammel Tid har imidlertid Slægtled efter Slægtled fortalt deres Efterkomnere, at det ikke altid har været saaledes, og at Guldalderen i Tidernes Morgen endnu engang skal opleves, naar det Onde i Verden er overvundet. I disse *almenmenneskelige* Anskuelse findes altsaa nogle Elementer af den smukke Forventning og det store Ønske om et tusindaarigt Rige.

Hos Jøderne i de sidste Aarhundreder før Kristus og hos Kabbalisterne efter Kristus hører vi saa om bestemte Tal. De siger om den Guldalder, som skal vende tilbage, at den varer 1000 Aar. Til Herrens Hviledag eller Sabbaten efter Skabelsen svarer jo 1000 Aar, som der svarer 6000 Aar til de 6 Arbejdsdage forinden. Her staar vi altsaa overfor den jødiske Chiliasme.

Gaar man endnu et Skridt videre, idet man lader Kristus bestemme og bevirke den tusindaarige Herlighed her paa Jorden, og lægger man saa denne Periode mellem Kristi Genkomst og den endelige Afslutning af Verdens Historie, saa har vi det tusindaarige Rige i *den kristne Form*.

Repræsentanterne for denne Lære har altid paaberaabt sig forskellige Steder i Davidssalmerne og hos Profeterne. Det drejer sig om Skildringer af Messiasrigets Herlighed ved Hjælp af jordiske Billeder. Disse Spaadomme har man taget bogstaveligt, idet man oversaa, at det kun er billedligt Sprog, der skal illustrere aandelige Realiteter og Sandheder. Ganske særlig har man villet støtte sig til 20. Kapitel i *Johannes' Aabenbaring*, hvor der staar, at Djævelen bliver bundet i 1000 Aar. Lige saa længe lever og hersker Martyrernes Sjæle sammen med Kristus, medens de andre afdøde ikke faar Lov til at rejse sig til Livet, indtil de 1000 Aar er til Ende. Heri bestaar saa den første Opstandelse. Over dem, der faar Del i denne, har Døden ingen Magt. De skal tværtimod være Guds og Kristi Præster og herske med ham i 1000 Aar.

Hvad skal man nu egentlig mene om det tusindaarige Rige? Ja, dette: Hvad *Mennesker* har drømt om Guldalderens Tilbagevenden, kan for kritiske Læsere ikke være nogen Grund til at tro paa det. — *Det Gamle Testamente* har ikke en eneste Stavelse om de tusind Aar, og der findes ikke et eneste Sted hos Profeterne, som man er nødt til at forstaa om et jordisk Herlighedsrige før Verdens Ende. Altsaa heller ikke ud fra det G. Testamente kan man begrunde Chiliasmen med virkelige Argumenter. — Kommer vi nu til det *Nye Testamente*, saa er der at sige, at vi i det 20. Kapitel af *Johannes' Aabenbaring* ganske vist læser om 1000 Aar, i hvilken Tid Satan skal bindes. Men dermed menes kun, at hans Magt i hele den kristne Periode af Verdenshistorien bliver svækket og holdt nede. Og naar der staar, at han skal løses en lille Tid efter de tusind Aar, saa betyder det, at han umiddelbart før Kristi Genkomst igen faar større Magt til at kunne forføre Folkeslagene. Den første Opstandelse, som der er Tale om, er ikke Legemets Opstandelse, men den fra Syndens Død til et Liv med Kristus, som varer evigt. Den anden Død er den evige Fortabelse i Helvede. Saa meget om dette Sted for denne Gang. En nærmere Begrundelse forsøger vi i den næste Artikel.

Af disse korte Antydninger kan vi se, at Chiliasmen ikke har et eneste klart og sikkert Skriftsted for sig. Nej, med Føje kan den ikke paaberaabe sig den hellige Skrift. Men den har inange og klare Udtalelser i det Nye Testamente imod sig.

Læser man uheldigt i Evangelierne og Apostlenes Breve, vil man med Lethed opdage, at Kristi Genkomst, alle de dødes Opstandelse og Dommedag er Begivenheder, som er saa *nøje knyttet sammen*, at der ikke er Plads til en Mellem-

tilstand i fuldkommen Fred og Lykke gennem tusind Aar. Dette fremgaar af Mt. 24,29 ff., 25,14 ff., Joh. 5,27—29, 1. Kor. 15,51—52, 1. Tes. 4,15 f. I denne Forbindelse er det ogsaa godt at erindre, hvad Paulus skrev til Timoteus: »Du skal vide, at i de sidste Dage vil der komme onde Tider« (II. Tim. 3,1). I Verdenshistoriens sidste Periode indtræffer det store Frælfald, som vi tidligere har gjort Rede for. (Kat. Ugeblad 1945, Nr. 7, S. 93). I Skarevis opgiver Guds Børn den kristne Tro og Moral og glider tilbage i Hedenskabets Mørke. Det er nu lige det modsatte af, hvad Chiliasmen hævder.

*

Ikke mindre skarp er *Modsætningen mellem det tusindaarige Riges paradisiske Fred og Lykke og den Lov om Bod og Trængsler*, som alle Kristne er undergivet her paa Jorden, hvis de vil gaa ind til den evige Salighed. Til alle sine Disciple siger Herren, at hvem der vil gaa i hans Spor, bør hver Dag tage sit Kors op, fornægte sig selv og saaledes følge ham. Ved Taalmodighed skal de vinde deres Sjæl (Lk. 21,19). Og ligesom Kristus var nødt til at lide for at kunne gaa ind til sin Herlighed (Lk. 24,26), saaledes er det ogsaa nødvendigt, at alle hans Disciple (ogsaa de, der lever i det tusindaarige Rige) »gaar ind i Guds Rige gennem mange Trængsler« (Apg. 14, 21). »En Discipel staar jo ikke over sin Mester, ej heller en Tjener over sin Herre« (Mt. 10,24). Og hvem der vægrer sig ved at bære sit Kors og gaa i Herrens Spor, er ham ikke værd og kan ikke være hans Discipel (Lk. 14,27). Dette er den Lov, der gælder for alle Kristne i Guds jordiske Rige lige til Verdens Ende. Derfor kan der ikke være Tale om tusind Aars Paradisfred og fuldkommen Lykke eller Frihed for Bod og Trængsler. Det er rigtignok sandt, at Vejen til Himlen skulde engang have ført gennem et Paradis paa Jorden, men siden Synden er kommet ind i Verden, er det ene Korsvejen, ad hvilken man naar til Opstandelsens Herlighed. Alle som hører Kristus til, bør holde ud i Troens Strid, idet de ser hen til deres Mester, som skal efterfølges gennem Lidelser til Herlighed. »Dette er troværdig Tale: Er vi døde med ham, skal vi ogsaa leve med ham; holder vi ud med ham, skal vi ogsaa være Konger med ham« (II. Tim. 2,11).

*

Det tusindaarige Rige er altsaa kun en dejlig Drøm, som ikke kan forliges med Kristendommens strenge Virkelighed, d.v.s. med Skriftens klare Lære om de sidste Begivenheders Samtidighed og den Vej, der ene fører til Himlens Herlighed. F. K.

Det store Stævne paa Rygaard

Søndag den 17. Juni

Programmet for det store katolske Stævne, hvormed Hovedstadens Katolikker bydes velkomne til Arbejdet i Fredens Danmark, er endnu ikke fastlagt i alle Enkeltheder, men i store Træk vil det forme sig saaledes:

Kl. 10 Højmesse med Prædiken i Parken.

Kl. 11,30 Frokostpause.

Kl. 13 Første Eftermiddagsmøde. Taler af Pastor Kjeld Geertz-Hansen og Redaktør H. D. T. Kiærulff.

Kl. 14,15 Lege og Konkurrencer for de unge.

Kl. 15,15 Kaffepause.

Kl. 16 Andet Eftermiddagsmøde.

Pastor Cay Benzen interviewer for aaben Højtaler en Del unge Katolikker om deres Arbejde og Planer. Konkurrence-Optræden.

Assistent H. Valeur Fausbøll interviewer katolske Frihedskæmpere, Medlemmer af den danske Brigade m. fl.

Kl. 17 Sakramentsprocession og Andagt i Parken. Prædiken af Biskop Th. Suhr.

FOTOS: NORDFOT
UNIVERSA
ACADEMIA
ARKIV

Køln – før og efter Hitler

Den gamle Rhinby Køln – Maalet for Alverdens Turister og Forretningsfolk gennem Menneskealdre – ligger i Ruiner. Midt i Ruindyngerne rager den stolte Domkirke op, saa godt som ubeskadiget; naar den alligevel har faaet nogle Skrammer, skyldes det at den ligger umiddelbart ved Siden af Kølns Hovedbanegaard. Billedet er taget af allierede Rekognosceringsmaskiner.

FRA NÆR OG FJERN

Den hellige Fader taler i Radio

Kort efter at Afslutningen paa Krigen i Europa var blevet bekendtgjort, rettede den hellige Fader gennem Radioen – som allerede meddelt i „Urbi et Orbi“ – en indtrængende Opfordring til hele Verden om at rejse en ny og bedre Verden paa Ruinerne af den gamle.

Den tidligere østrigske Forbundskansler

Dr. Kurt von Schuschnigg, der er Katolik, er sammen med en Del andre Interne fra Konzentrationslejren i Dachau ankommet til Capri, hvor de er indkvarteret i Hotel „Paradiso“ i Anacapri. Da de Allierede nærmede sig München, blev en Del af Fangerne i Dachau slæbt til Innsbruck og derfra til Verona, for til sidst gennem Røde Kors at blive anbragt under betryggende Forhold i Italien.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader modtog fornylig mellem tre og fire tusinde italienske Sportsfolk i Audiens. Mødet mellem den hellige Fader og de unge Mennesker fandt Sted i Damasusgaarden og formede sig som en spontan Ungdommens Hyldest til Paven. Det var første Gang siden 1943, at der paany afholdtes Audiens paa dette Sted. I sin Tale til de store Skarer beskæftigede den hellige Fader sig indgaende med Kirkens Stilling til Sporten og Legemskultur og underholdt sig endnu en Tid med den solbrændte og sportsstrænede Ungdom.

I den forløbne Uge har den hellige Fader endvidere modtaget bl. a. den engelske og portugisiske Gesandt ved den hellige Stol samt Kronprins Ruprecht af Bayern i Privataudiens. — Den 2. Juni fejres den hellige Eugenios Fest, Pavens Navnedag. Paa denne Dag plejer Kardinalkollegiet at overbringe sine Navnedagslykønskninger og man venter, at den hellige Fader i Aar vil besvare Gratulationen med en betydningsfuld Tale. Højtideligheden transmitteres af Radio Vaticana Kl. 10 paa Bølglængde 31,06 m. — Understatssekretær Johs. Bapt. Montini har fejret sit sølverne Præstéjubilæum og har i den Anledning været Genstand for megen Hyldest, bl. a. fra de i Vatikanet stationerede fremmede Gesandter, med hvem Mons. Montini staar i daglig Forbindelse.

Afrika

Under Krigen har en Del unge tyske Teologer, der var Krigsfanger hos de Allierede, haft Lejlighed til at fortsætte deres teologiske Studier hos de »hvide Fædre« i Algier, hvor Ærkeabbed Raphael Walzer OSB, der allerede paa et tidligt Tidspunkt under Naziregimet blev tvunget til at forlade sit Kloster Beuron, har taget sig af Seminaristerne. Initiativet til denne Ordning udgik fra den hellige Fader, der ligeledes stillede de fornødne Midler til Raadighed.

R. A. F. mindes Ofrene ved „Jeanne d'Arc“

I den forløbne Uge nedlagde Shell-Husets Banemand, Viceluftmarskal Basil Embry, en Mindekrans ved Ruinerne af den franske Skole i København. Den gribende Højtidelighed overværedes af et stort Antal Sct. Josef-Søstre samt et betydeligt Antal Forældre og Paarørende til de omkomne Børn. Et Æreskompagni havde taget Opstilling ved Ruinerne i Frederiksberg Allé og ved Siden af Soldaterne stod en Række høje Repræsentanter for de britiske og amerikanske Militærmyndigheder, bl. a. General Dewing, General Growe samt den britiske Chargé d'Affaires i Danmark, Mr. Rodney Gallop. Vore Billeder er taget under Højtideligheden og viser bl. a. det Øjeblik, da Viceluftmarskallen hilste paa de tilstedeværende Søstre.

(1)
(2)
(2)

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(16)

»Jeg skal nok blive ved,« svarede Petroc.

Paa Tilbagevejen talte de om, hvorledes det gik med Timerne hos Novicerne. Og da de kom til Kirken, gik Abbeden ind i Sakristiet og sagde til Sakristanen:

»Pas godt paa Br. Petroc og lad ingen fremmed forstyrre ham. Man kan selvfølgelig sagtens stole paa ham. Men Livet inden for vore egne Mure kan rumme Vanskeligheder nok, saa jeg ønsker ikke, at han skal have ekstra Byrder at bære paa, som Samkvem med Verden udenfor uvilkaarligt bringer.«

Br. Petroc var gaaet ind i Guds Moders Kapel. Der knælede han ned for at bede for denne fremmede unge Kvinde, som trængte saa meget til andres Forbøn, men som ikke kunde lide den. Han bad uden Ord, en af disse Bønner, hvis Indhold ikke kan gengives, og hvis Resultat ikke kan maales.

Fastetiden svandt, og Paasketiden var inde, og stadigvæk bedredes Br. Petrocs Helbredstilstand. Subprien havde længe iagttaget ham og var nu omsider tilfreds. Anden Paaskedag gik han ned til Abbeden og sagde:

»Br. Petroc er kommet sig vældigt. De Fremskridt, han har gjort i de sidste 6 Maaneder, er saa betydelige, at han sagtens kan begynde Studierne til sin Præstevielse nu, og jeg vilde meget raade til, at han fik Lov til at begynde snarest. Hans Hjerte er jo ikke stærkt, i Virkeligheden er han en gammel Mand, saa hvor længe han vil »holde«, er ikke nemt at sige. Jo før han kommer i Gang, des bedre er det for ham.«

Abbeden svarede, noget aandsfraværende:

»Skal vi ikke vente med den Sag en 14 Dages Tid, Pater Subprior! Jeg er nemlig nødt til at rejse til London i et nødvendigt Anliggende nu. Egentlig skulde jeg have givet Retræte paa Klostret i Seaham, men det er umuligt for mig at opsætte Forretningerne i London. Det var netop min Hensigt at sende Bud efter Dem; men saa kom De jo selv. Jeg vilde nemlig bede Dem tage til Seaham i mit Sted. De vilde være den helt rigtige at sende. Og jeg maa saa telegrafere til Priorinden med Bud om Forandringen. Br. Petroc kommer til at vente, til vi kommer hjem igen.

For det er sikkert ikke klogt at lade ham begynde paa noget nyt, mens vi begge er borte. Som De siger, har han ikke mange Kræfter i Behold. Jeg skal derfor ogsaa love Dem straks ved min Tilbagekomst at gøre Forberedelser til, at han kan blive præsteviet.«

Subprien gik op til Br. Petrocs Celle og fandt ham siddende paa sin Yndlingsplads ved Vinduet.

»Abbeden og jeg skal rejse bort en 14 Dages Tid,« sagde han.

Br. Petrocs Ansigt fik et lidt bedrøvet Udtryk. Han holdt saa meget af Abbeden, og Subprien elskede han og havde han Tillid til, som var det hans egen Fader.

»Men,« vedblev Subprien, »saa snart, som vi er kommet tilbage, vil Abbeden træffe Forberedelser til Deres Præstevielse.«

Broderen saa et Øjeblik op paa sin Foresatte med et straalende Smil paa Ansigtet; saa vendte han sig ud mod Havet og hviskede som for sig selv:

»Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum in pace.« (»Herre, nu lade du din Tjener fare herfra i Fred.«)

»Vel ikke endnu, Broder«, sagde Subprien og forlod hurtigt det lille Værelse.

7. KAPITEL

Prien i St. Brioc Klostret var et særdeles dygtigt Menneske. Han ordnede Husets Affærer paa eminent Maade. Som den udmærkede Ordensperson og Foresatte han var, betragtede han sine Munkes aandelige og timelige Velfærd som en Sag, Gud vilde kræve ham strengt til Regnskab for. Men han var et meget optaget Menneske og manglede maaske lidt Fantasi. Maaske var det derfor, at hans blidere Følelser var noget begrænsede. I og for sig var han venligt indstillet overfor Br. Petroc, men han gav sig ikke af med ham og var tilbøjelig til at synes, at Abbeden og Subprien gjorde lidt for meget ud af ham.

Dom Maurus var Gæste-Pater og tillige Sognepræst. Ogsaa han var en udmærket Munk, og han ansaa sig selv for at være Kender af det tyvende Aarhundredes Sjæle med alle deres Forviklinger og Idéer.

Han var Præst for Søstrene i en forholdsvis ny Orden inde i Byen,

hvor de ogsaa havde en større Skole. Dom Maurus beundrede disse Søstre for deres Fromhed og hele Livsførelse og sagde ofte, at der ikke fandtes bedre Mennesker i Miles Omkreds, og det er sandsynligt, at han havde Ret i sin Bedømmelse af dem.

De første Par Dage efter at Abbeden og Subprien var rejst, fik Br. Petroc Lov til at leve i sin sædvanlige fredelige Atmosfære. Br. Sygepasser, som holdt meget af ham, hjalp ham paa alle mulige Maader, og det samme gjorde Novicerne, hans meget hengivne Venner. Og Petroc selv var glad og lykkelig til Sinds og tilbragte lang Tid paa sin Bedeskammel paa de syges Pulpitur. Naar det meste af, hvad et Menneske holdt af og interessererede sig for, har skjult sig bag et Tidsrum af 400 Aar, saa kan smaa nutidige Begivenheder ikke forstyrre ham. Og alligevel kan Tankerne om Evigheden faa ham til at føle sig som eet med Brødrene i Klostret.

Men Petroc levede ikke saa ubemærket, som han selv troede, og han vilde være blevet meget forbløffet, om man havde sagt ham, at Dom Maurus iagttog ham med megen Interesse. Indtil Abbedens Afrejse havde han, saa lidt som Prioren, givet sig af med at studere den nye Medbroder. Dertil kom, at man i høj Grad betragtede ham som Subpriorens Ejendom, og Dom Maurus blandede sig ikke i andres Affærer. Men han havde netop været til Stede i Abbedens Værelse den Aften, da Subprien kom ned for at tale om Petrocs mulige Præstevielse, og han, Dom Maurus, havde hørt, at man straks ved Abbedens Hjemkomst vilde lade Drømmeren — som Dom Maurus i sit stille Sind kaldte ham — tage fat paa Studierne. Siden da havde han iagttaget ham, og jo længere han betragtede ham, desto mindre kunde han faa ind i sit Hoved, hvorledes man turde vove denne Præstevielse. Det Menneske vidste jo ingenting og havde jo ingen Forbindelse med andre Mennesker. Hvis ikke denne Drømmer blev vækket og fik Sans for Livets praktiske Sider, saa kunde han da umuligt blive Præst, selv om han saa aldrig saa meget havde ventet paa sin Ordinationsdag i henvend 400 Aar. Det sørgelige ved det hele var dog, at hans to Velydere, Abbeden og Subprien, slet ikke syntes at tænke paa, hvor nødvendigt det var for en vordende Sjælesørger at komme i Kontakt med det virkelige Liv. Imidlertid kunde han, Dom Maurus, se Nødvendigheden deraf, og han vilde gøre sit bedste for at ruske den nye Broder op, og han var overbevist om, at denne vilde velsigne ham højt derfor, naar han først havde faaet Øjnene op.

(Fortsættes)

Oversigt over Herre-Vincentforeningens Indtægter og Udgifter i 1944

(Beløbene afrundet til hele Kroner)

Lokalraadets Indtægt:

Kollekt ved 2 Generalmøder	30	42
Indvundne Renter	12	
Kassebeholdning 1. Jan. 1944	363	
		<u>405</u>

Udgift i 1944:

1 Messe	5
Kassebeholdning 1. Jan. 1945	400
	<u>405</u>

Konferencerne

Indtægt i 1944

	Ansgar	Maria	Anna	Joseph	J. Hjerte	Ialt
Kollekt ved Møderne	59	4	94	141	14	312
Fra Passive Medlemmer	25		51	95	35	206
Gaver	37	203	90	26		356
St. Antonius Bøssen	809	20	282	322	1050	2553
Kransekort	9		9	9		36
Renter	5			3		8
Fra Lokalraadet						

Ialt Indtægt	944	227	526	666	1108	3471
Kassebeholdning 1. Jan. 1944	0	0	117	85	16	218

Balance 944 227 643 751 1124 3689

Udgift i 1944

Hjælp i Naturalier			26			26
Hjælp til Klæder	62	26	429	10	69	596
Hjælp til Brændsel	118	20		40	88	266
Kontant Hjælp	219	100	81	36	136	572
Huslejhjælp	89	70	17	25	95	296
Sygehjælp			17	10	45	72
Begravelseshjælp	20					20
Juleuddeling og Julekærter	153			275	511	939
Katolsk Ugeblad	91			68	91	250
Sjælemesser	3		3	3	3	12
Ferieophold for Skolebørn	70		70	270	70	480
Diverse		11		2		13

Ialt Udgift	825	227	643	739	1108	3542
Kassebeholdning 1. Jan. 1945	119	0	0	12	16	147

Balance 944 227 643 751 1124 3689

Medlemsantal

Aktive Medlemmer	3	4	6	4	3	20
Passive Medlemmer	7		2	11	5	25
Ialt	10	4	8	15	8	45

Bibliotekerne

	Ansgar	Joseph	Antoni	
Antal Bind	400	1800	824	
Udlaan	50	977	160	A. V. Günther

Men hertil kræves, at disse nu fungerende Kontorer skulde gennemgaa en betydelig Udvidelse for at være rede til at behandle de Sager, der i saa Tilfælde vilde indgaa; ligeledes skal en Centraladministration dog opretholdes, for at have en vis Føling med de Sager, der behandles, ligesom det for den lokale Myndighed vil være uoverkommeligt at tage Stilling, endsige træffe Afgørelse i alle Sager, hvorfor disse skal indsendes til Centraladministrationen; hvorvidt Maskineriet saaledes skulde kunde blive mindre, vil jeg tillade mig at drage i Tvivl.

En anden stor Fare man ved en Decentralisation næppe vil kunne undgaa, er den uensartede Afgørelse af Sagerne, der vil fremkomme. Det kan jo meget nemt ske, at den lokale Myndighed i Nord ved en Sags Afgørelse kommer til et andet Resultat end den i Syd, lige saa vel som Sagsafgørelsen, Amtmanden eller Politimesteren jo ogsaa savner det grundlæggende Materiale, som Kontorchefen i Ministeriet er i Besiddelse af.

Selv om jeg saaledes paa et enkelt Punkt ikke er enig med Hr. Petersen, kan jeg fuldt tiltræde de fundamentale Betragtninger, Artiklen afslutter med og kunde dertil ønske at tilføje, at der for Danmarks Unge nu ligger store Opgaver og venter; Opgaver, som det ogsaa paahviler os Unge at tage op. Men for at Danmarks katolske Ungdom skal være med til denne Genrejsning, kræves der af os et ubrydeligt Sammenhold, bygget op paa det Ansvar vi skylder vort Land og ikke mindst vor Kirke. Dette Sammenhold maa først og fremmest findes indenfor vore egne Rammer. Derfor lad os samles i de Foreninger, der staar til Raadighed, saavel Kongregationer som Ungdomsforeninger, og saa vise, hvad vi duer til.

F. Hoffmann.

BREVE fra LÆSERNE

Administrationen under Kritik

Under Overskriften »Aktuelle Spørgsmaal« har Hr. J. Barfred Petersen i Ugebladets Nr. 18 fremsat nogle Betragtninger over en tidligere Artikel omhandlede samme Emne.

Da Hr. Petersen i sin Artikel kommer ind paa Spørgsmaalet om Administrationen og en Decentralisering af denne, vil jeg, selv om dette Blads Spalter maaske ikke er det rette Sted at føre saadanne Drøftelser, tillade mig at fremkomme med nogle Tanker i Anledning af den mod Administrationen rettede Kritik.

Det paapeges i Artiklen, at en

Decentralisation af Administrationen vil forenkle denne, samt gøre Udgifterne til Administrations Maskineriet billigere.

Skal denne Teori gennemføres i Praxis, vil det sige, at de fleste Sagers Afgørelse skulde paahvile Landets Politimestre og Amtmænd.

Ung Dame

søger Beskæftigelse ca. 1½—2 Mdr. helst paa en Gaard nær Vandet. Løn underordnet, alt har Interesse. Billet mrkt. »Hurtig« til Annonceafdelingen, Klosterstræde 23, København K.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

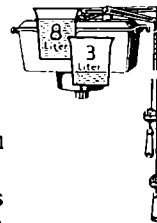
»Mini-Skyl«

Totræks-Arrangement

Skyller med kun 3 Liter Vand,
naar Klosettet bruges som Urinal

BRØDRENE DAHL A/S

Industribygningen . Telefon Central 6585

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

3. S. Søndag i Kristi Legems (hvid) Oktav (658—53); 2. Bøn: Oktaven (652); Præf. (514).
4. M. i Oktaven (652—52); 2. (hvid) Bøn: St. Frans Caracciolo (928); Præf. (514).
5. Ti. i Oktaven (652—52); 2. (hvid) Bøn: St. Bonifatius (931); Præf. (514).
6. O. i Oktaven (652—52); 2. (hvid) Bøn: St. Norbert (933); Præf. (514).
7. T. Oktav af Kristi Legems (hvid) Fest (652—52); Præf. (514).
8. F.* JESU HJERTES FEST (hvid) (Søndagsmessebog 54); Jesu Hjertes Prefation.
9. L.* i Oktaven (S. M. 54); 2. (hvid) Bøn: St. Primus og St. Felician (934), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), Jesu Hjertes Prefation.
10. S. Søndag i Jesu Hjertes Oktav.

*) Den ny Messe paa Jesu Hjertes Fest (der ikke findes i den store Messebog) faas som Særtryk hos de katolske Boghandlere.

Højtelskede! Forundrer eder ikke, om Verden hader eder. Vi ved, at vi er overført fra Døden til Livet, fordi vi elsker Brødrene. Den, som ikke elsker, bliver i Døden. Enhver, som hader sin Broder, er en Manddraber. Og I ved, at ingen Manddraber har det evige Liv blivende i sig. (1. Joh. 3, 13—15).

Søndag efter Kristi Legems Oktav, Epistel.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Til. Palæ 4777,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Til. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Sommermarkedet i Brønshøj 10. Juni 1945

Restaurationen aabnes efter 8-Messen.

Boderne aabnes efter Højmassen.

PROGRAM:

Kl. 12: Underholdningsmusik.

Kl. 14: Sang og Musik: René van Wouterghem og Gunnar Christensen.

Kl. 15,30: Den syngende Politibetjent.

Kl. 16: Sognet modtager sin Sognepræst.

Kl. 16,30: Den syngende Politibetjent.

Kl. 18: Sang og Musik: René & Co.

Kl. 19,30: Lodtrækning.

Kl. 20: Takkegudstjeneste i Kirken.

Husk den franske Mesterkok van Wouterghems varme Æbleskiver. Der serveres varme Pølser og Knækbrød — og i The-salonen rigtig The.

Tag hele Familien med.

Sommerens Gudstjenesteliste

vil første Gang findes i Nr. 24. — Kun de Kirker kan tages med, der sender os Oplysninger om Tidspunkterne for Søndagsgudstjenesten i Sommertiden. Listen vil straks fra Begyndelsen være fuldstændig, hvis de Herrer Sognepræster vil sende os Besked, saa den er os i Hænde senest den 9. Juni. Paa Forhaand Tak.

Indsamlingen til Feriekolonierne

Indtil Sønd. d. 27. Maj var yderligere indgaaet: A. B. C. 50 Kr., Anny 100 Kr., Anonym 150 Kr., Agnes Olsson 10 Kr. Ialt 310 Kr. Med det hidtil indkomne tilsammen 1213 Kr. Hjertelig Tak.

Og saa er der kun to Uger til Ferien! Tør vi haabe paa, at ogsaa de sidste Uger vil bringe gode Gaver, som sikrer Landophold for yderligere mange Børn?

Alle Bidrag (ogsaa Rationeringsmærker) modtages med Taknemlighed af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Kristi LegemsfestproceSSION i Horsens

Søndag den 10. Juni afholdes som sædvanligt Kristi Legemsfest-

procession i Horsens fra Kirken til Sølyst. Højmassen begynder Kl. 10. Processionen Kl. 11,15. Om Eftermiddagen Kl. 15,30 er der Møde i Parken. Hr. Sognepræst Oppermann fra Svendborg vil prædike og holde Foredrag. *Festen vil forme sig som en Taksigelse for Freden.* Middag vil kunne faas paa Sølyst for 3 Kr. 25 Øre pro persona. Beløbet maa forud tilsendes Mgr. I. Olrik, Katolsk Sognepræst i Horsens, Postgirokonto 7964.

BROCHURER

KATALOGER

PRISLISTER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

En stor Dag paa Amalienborg

Garden trækker op! Søndag den 10. Juni bliver en stor Dag for Københavnerne. Atter kan vi følge Garden paa dens March gennem Byen, atter kan vi tiljuble den flotteste af vore Soldatertyper og glæde os over den gode Musik, vi saa længe har maattet undvære. — Vi glæder os som Børn!

Men Søndag den 10. Juni er ogsaa en stor Dag for St. Antoni Sogn i Brønshøj: det er nemlig den Dag, der skal bringe Balance i Regnskab. »Sankt Antoni Garden« har gjort et stort Forberedelsesarbejde til Sommermarkedet og venter sig gode Resultater. Der er nu kun 8 Dage til Festen, og endnu er der et og andet, vi mangler. Maa-ske er det netop lige den Ting eller de Gaver, som De har tænkt Dem at sende os, og vi beder Dem derfor: Opsæt det ikke længere; thi der er ikke noget saa rart som at have det hele klarlagt i god Tid. Velorganiseret Arbejde giver altid det bedste Resultat.

Der er udsat Præmier til den, der har solgt flest Lodsedler, samt til Festeegn Nr. 100, 200, o. s. v.

Blandt Gevinsterne er der ogsaa blaa »North States«. Og i Thesalonen kan De drikke rigtig gammel-dags The!

Angaaende Programmet henvises til andetsteds i Bladet.

Og saa paa Gensyn den 10. Juni!
Axel.

Katolske Tidsskrifter

I *Catholica* Nr. 2 findes Pater Roos' Indlæg ved Regin Prenters Doktordisputats, en Artikel om André Gide, en Artikel af Pater Martindale om »Romanæ Maistas Aurea Lingua« (kun for latinkyndige), en Anmeldelse af en god og en daarlig Bog om Seksuallivet, samt nogle Smaaartikler og en Mængde kortere Boganmeldelser.

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„**THERESE**“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Credo Nr. 1—2 byder paa en Artikel om »Ungdomskundskab«, en grundig Oversættelse af en svensk Doktorafhandling om Thomismens Erkendelseslære, en Artikel om Clunyacenserne samt en meget stor Artikel om »Eriksofficiet, Eriksmessen og Eriksmiraklerne« og en Artikel om Malerinden Sophie Adlersparre. Desuden Uddrag af andre katolske Tidsskrifter (bl. a. vort Blad) samt nogle Boganmeldelser.

St. Ansgars Kirke

Hverdage i Kristi Legems Oktav 19½ Andagt. Fred. 1. Juni Kl. 14 Tilbedelse indtil Andagten 19½. Søndag den 3. Juni Kl. 8 Reciteret Messe og Fælleskommunion, 19 Festandagt og Procession i Kirken. Lörd. 9. Juni 19½ Menighedsmøde med Taler af Kaptajn E. Wissum, en ung Frihedskæmper og Pastor Geertz-Hansen.

St. Mariæ Kirke

Fredag 1. Juni Kl. 14,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Sakramentsandagt. Sønd. 3. Juni Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse og Kristi Legems Procession i Anlægget. 4. Juni Kl. 19,30 Sakramentsandagt. Onsd. 6. Juni Kl. 19,30 Sakramentsandagt og Kongregationsmøde f. Mænd. Fred. 8. Juni Jesu Hjerterest: Kl. 8 Højmesse, Kl. 19,30 Andagt.

Sakramentskirken

Hverdage i Kristi Legems Oktav 20 Andagt. Sønd. 3. Juni udstilles Sakramentet fra Højmessens til Andagten Kl. 17. Under Andagten synses Komplet.

Jesu Hjerterest Kirke

Hverdage i Kristi Legems Oktav 19,30 Andagt. Sønd. 3. Juni 10 Levitmesse; 19 Prædiken, Procession i Kirken og Festandagt. Mand. 4. Juni 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd. 5. Juni 16,30 og 20 Immuculatakongr. Fred. 8 Juni 8,15 Højmesse med Indvielse til Jesu Hjerterest; 19,30 Festandagt.

St. Therese Kirke

Sønd. 3. Juni. Stor Sakramentsprocession i Rygaards Park.

St. Andreas Kirke

Sønd. 3. Juni. Tilbedelse fra Levitmessens til Andagten Kl. 17. — Tirsd. 5. Juni K. U. K. Fred 8. Juni. Tilbedelse fra Højmessens Kl. 8 til Andagten Kl. 19,30.

K. U. K. København.

Lørdag den 9. Juni og ikke som tidligere meddelt Lørdag den 2. Juni Kl. 18,30 pr. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Pater Samuelsen vil i Anledning af Freden holde en kort Tale. Derefter fortæller en Frihedskæmper om sine Oplevelser, og saa følger Oplæsning, Sketch, K. U. K. Sisters og K. U. K. Brothers. Endvidere har vi Pakkeaktion. Alle skal medbringe en Pakke til Værdi af mindst 50 Øre (i modsat Fald betales Bøde). Medbring selv Drikkevarer.

Søndag den 10. Juni. Cykletur »ud i det blaa«. Start fra Stenosgade efter Messen Kl. 8½. Nærmere Program følger.

K. U. K. Ordrup

Husk Sommerfesten Lørdag d. 2. Juni.

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag 1. Juni sidste Møde i Sæsonen: Underholdningsaften. Aktuelt Grammofoncauseri ved Ivan Larsen. Udflugt Grundlovsdag. — Nærmere ved Mødet.

Eukaristisk Forening

for St. Ansgars Sogn

Damerne bedes huske deres Tilbedelsestid første kommende Fred. 1. Juni.

Fredsrest i Aarhus

Søndag den 3. Juni Kl. 10 Pontificalmesse og Kristi Legemsprocession. Kl. 19,30 Fredsrest i Gymnastiksalen, Hs. Excellence Biskoppen taler.

Italiensk

Begyndere — Viderekomne — Dantegenngang. 20 Aars Ophold. Fhv. Korrespondent til »L' Illustrazione Vaticana«, etc.

Mogens Kai Nørregaard. Tlf. Palæ 159 x, efter Kl. 19.

Undervisning i LATIN og LITURGI

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

<p>C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital</p>		<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejvævrker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>	
<p>Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“</p>			<p>Aabenraa</p>
<p>Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54</p>	<p>O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	
<p>Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus</p>			
<p>N. P. Pedersen <i>Snedkermester</i> Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42</p>	<p>Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645</p>	<p>Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer</p>	
<p>KOLDING</p>		<p>ROSKILDE</p>	
<p>Slagterludsalg Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svineked . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>		<p>Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter</p>	
<p>ESBJERG</p>			
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen Kongensgade 25-27 Alt i Sengendstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>			
<p>Næstved</p>			
<p>T. A. Meding's Tømmerhandel A/S Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler</p>	<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>	
<p>Evald Nielsen Malermester Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Næstved Mælkeforsyning v Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>	
<p>R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>Lodig</p>	

Katolsk Ugeblad

10. Juni 1945
93. Aargang
Nr. 23

Arbejdet blandt Internerede

Ved Foden af
Babelstaarnet

7. og 8. Maj paa
Bornholm

Det store
Sommerstævne

Frihedskæmpere

Det har i den sidste Tid været morsomt at se smaa Børn lege Frihedskæmpere. En lille Prop med et Trægevær i en Snor over Ryggen og et hjemmelavet blaathvidt-rødt Armbind paa patrouillierer Gaden med et Ansigtstryk, der vidner om Ansvarsbevidsthed og Selvsikkerhed. Og hvad skulde Drengene vel lege andet i disse Dage end Frihedskæmpere? De smaa har et sikkert Blik for, hvad der duer i de voksnes Verden. Det er det bedste, man efterligner. Jeg ønsker for den lille Fyr, at han hele Livet igennem maa være Frihedskæmper.

Men hvor er det dog svært ubetinget og absolut at staa paa Frihedens Side. Vi har just læst i Aviserne om nogle nidkære Frihedskæmpere, der paa egen Haand foretog Arrestationer, alt-saa ganske uden Ordre fra deres Ledelse. Det blev nødvendigt, at baade Justitsministeren og Frihedskæmpernes øverste Ledelse tog Affære, førend det Eventyr fik en fornuftig Afslutning. Disse unge Mænd, der saa tappert havde taget Del i Kampen for vor Lands Befrielse, de var nu blevet smaa Tyranner, der brød ud af Helheden og satte Egenviljen over alt. Iøvrigt er det bemærkelsesværdigt, at saadanne Eksempler paa svigtende Disciplin er saa faa.

Imidlertid kan vi have Grund

til at filosofere lidt over det evige Frihedsideal. Det er i Verdenshistorien kun sket alt for tit, at »Frihedskæmpere« blev Undertrykkere, og man har Indtryk af, at Modstandsbevægelsen i visse Lande spænder Ben for Efterkrigstidens Politik. Vor danske Ungdom er heldigvis mere rolig og forstandig.

Jeg synes, der er meget at lære af Frihedskæmperne, der gik over Gevind, »købte en Kanon og begyndte for sig selv«.

Der er ingen, der ikke ser, at det vilde være pinegalt, om Frihedskæmperne gik rundt og arresterede Folk efter eget For-godtbefindende. Medens det er indlysende, at de unge Mænd med Armbundene tjener Frihedens Sag bedst ved at gaa ind i Helheden, d. v. s. ved at adlyde deres overordnede. Eksemplet kaster meget Lys over den Sandhed, at enhver værdifuld Frihed forudsætter en Bundethed. Frihed og Løssluppenhed kan aldrig forveksles med hinanden.

Om nogen Tid forsvinder de blaa-hvide-røde Armbind. Frihedskæmpernes officielle Hverv overtages af Politi og Hær. Men vi har Grund til at forvente, at disse unge Mænd, som frivilligt har valgt Dødsfaren af Kærlighed til Fædrelandet, fremdeles vil vise sig at være den gode og sande Friheds Forkæmpere.

Maatte de alle stadig have For-

staelse for den politiske Friheds Betydning og til enhver Tid give Modstanderen fair play. Maatte de bidrage til at gennemføre den religiøse Frihed, saa det aldrig forringer et Menneskes Kaar, at han f. Eks. har den katolske Livsopfattelse. Og maatte de og vi alle fastholde Erkendelsen af, at Friheden kun bevares, naar vi handler under Ansvar.

Hvor mange har ikke paa Kønslivets Omraade erfaret, at en ansvarløs »Frihed« førte til Slaveri. Det gik dér som med Drankeren, der hævdede, at han havde Lov til at gøre, hvad han vilde. Men da Solderiet var blevet en Last, kunde han ikke længere frigøre sig; han var frivilligt gaaet i Garnet.

Uden Aandens Sejr over Kødet bliver vi ikke virkelig fri. Og Aanden betyder Kristendommen.

Vore unge Helte har maattet bringe store Ofre for at kunne udføre deres Gerning. Uden Selvdisciplin var det ikke gaet. De unge Mænd har i forskellige Henseender maattet give Afkald paa Friheden for at kæmpe for Friheden. De var ikke fri for visse natlige Øvelser, de var ikke fri for alvorlig Risiko, de var ikke fri for at møde, naar der blev kaldt. Og dog handlede de aldeles frit.

Maatte vi alle i den Forstand være Frihedskæmpere.

C. B.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

se Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejrogade 15
Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Marlø Sogn

Gør Deres Indkøb hos M. Niensens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenoegade 3, Vester 2319 x

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entrepreneur og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Nakskov

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

Brug Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Høspitaler og Institutioner

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Ludvig Rasmussen

Glarimester

I. P. Petersens Eftfl.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ord. 293

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B . C. 6538

Papir . Stort Boglager . Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120

København Ø.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

HORISONTEN RUNDT

Biskoppen forordner Kollekt

Biskoppen har bestemt, at der Søndag d. 24. Juni i alle Landets katolske Kirker skal afholdes Kollekt til Fordel for den bomberamte Kirke i Rønne. Søndagen før skal Kollekten omtales og anbefales fra Prædikestolen.

Højmessen d. 17. Juni

For at tillade alle københavnske Kirkesangere at deltage i Stævnet paa Rygaard d. 17. Juni og markere, at saa mange Katolikker som muligt bør opfylde deres Søndagspligt derude, henstilles det til de københavnske Sognepræster den Dag at lade Højmesserne bortfalde og nøjes med en stille Messe Kl. 10.

Alligevel Valfart til Haralsted

For Københavnerne er det unægtelig en væsentlig Hindring for at drage paa denne Valfart, at der ikke gaar noget Søndagstog herfra til Ringsted. Men Sognepræsten i Ringsted, Pater Cortenraad, har taget Sagen i sin Haand, og Valfarten bliver alligevel gennemført. Menigheden i Ringsted, støttet af Menigheden i Holbæk vil gøre sit bedste. Og man forventer, at Katolikker fra Omegnen vil strømme til.

Valfarten holdes Søndag den 24. Juni. Det bedes bemærket, at den afgaar fra Sankt Knuds Kirke allerede Kl. 9. Man regner da med, at Messen i Ruinen holdes ca. Kl. 11.
C. B.

Da Valfarten til Sct. Knud Lavards Ære alligevel bliver til noget, maa de Københavnerne, som endnu har lidt Gummi paa Cyklerne, gøre deres bedste for at komme med. Det foreslaas, at vi mødes ved Damhussøen (Østsiden) Lørdag d. 23. Juni Kl. 15½. Godsejer G. Garth-Grüner har venligst stillet to Høløfter til Disposition, saa vi ikke behøver at belaste Cyklerne med Telte. Hvis nogen først kan starte ved 18-Tiden, bedes det meddelt mig, saa ordnes der et Hold ogsaa for dem; det er altid bedst at følges ad! K. U. K.'er, der har været i Farum til Sct. Hans Aften, kan køre direkte fra Farum til Ringsted. Et Opslag skal nok fortælle dem, hvor de kan søge Husly uden at skulle vække hele Gaarden. Da Valfarten starter tidligt, kan mange sikkert kommunikere i Ruinen. Der bliver ogsaa Tid til et godt Hvil, inden Turen gaar tilbage til København. Medbring Sangbøger, saa vi kan feste lidt ved vort eget Sct. Hans Baal Lørdag Af-

7. og 8. Maj paa Bornholm

Det var, som om Bornholm efter de ødelæggende Bombninger var gledet endnu længere bort fra det øvrige Danmark. Det varede jo nogle Dage, inden man »derovre« fik at vide, hvad der var overgaaet Nexø og Rønne.

Derfor var de Meddelelser, som Ugebladet kunde komme med, ligesaa usikre som Rygterne, der naaede os paa selve Angrebsdagen, da vi laa paa en Gaard 7—8 Kilometer fra Byen. Vi saa Maskinerne dykke ned over Byen, vi hørte de forfærdelige Detonationer, den voldsomme Afværgeild, uden dog at kunne se selve Byen. Det var frygtelige Timer, vi oplevede, frygtelige, fordi vi levede i Uvished om, hvad der var sket med det, vi tidlig om Morgenen saa uventet maatte forlade.

Dagen efter Angrebet kørte jeg til Byen, hvor man kun kunde komme ind med Passørseddel.

Et sørgeligt Syn frembød det ellers saa venlige Rønne! Store Dele af Byen laa i Ruiner; Byen var forladt og uddød! Over Mursten, Tagtegl, Glas og Skærver banede jeg mig Vej til de Gader, hvor Søstrenes Hus og Kirken var beliggende.

Glad blev jeg, da jeg saa, at Søstrenes saa velholdte Hus ikke havde lidt større Skade. Nogle Vinduer

ten. Forplejning maa enhver medbringe.

Kjeld Geertz-Hansen,
Bredgade 64, K.

Nyt katolsk Hørespil

Politibetjent, Frihedskæmper, stud. jur. og Forfatter Jan Locher, hvis dramatiske Debutarbejde fik saa god en Modtagelse af Lytterne (mens han selv var »under Jorden«) har faaet antaget et nyt stort Hørespil med Emne fra Martyrtiden, »Hjulmageren Quadratus«.

og flere Ruder var gaaet og en Del Tagtegl løst. Skaden, Søstrene har lidt, anslaaes skønmæssigt til fire eller fem Hundrede Kroner.

Med ængstelig Spænding fortsatte jeg til Østergade. Jo nærmere jeg kom Østergade, des større Ødelæggelser. Jeg var forberedt paa det værste, da jeg vidste, at en stor Brand havde hærget i Østergade i Nærheden af Kirken. Ni af de elleve Lejligheder, der ligger vest for Kirken, var fuldstændig brændt ned. »Gud ske Lov«, sagde jeg, da jeg saa Kirkebygningen knejsende højt op over Brandtomten; men Taget var fuldstændig raseret for Tagtegl.

Da jeg traadte ind i Kirken, laa alt under et tykt Lag Kalkstøv; Glasskaar laa spredt overalt; ikke blot var Vinduerne, men selve Vinduesrammerne suget ud og ødelagt; Loftet var marmorert med brede Revner, Dørene forskubbede. Ikke anderledes var det i selve Præsteboligen ovenover Kirkerummet. Ogsaa en af Ydermurene tog Skade.

I Forhold til de andre Ødelæggelser i Byen er vi sluppet godt fra det voldsomme Angreb. Og vi maa være Gud taknemmelige for, at Skaderne paa vore Bygninger ikke var større, end at de kan repareres, mens saa mange af vore Medborgere har mistet alt, hvad de ejede og havde samlet ved mange Aars Flid og Nøjsomhed.

At selve Bygningen maa have rystet stærkt kan man forstaa, naar man faar oplyst, at ikke mindre end fire Fuldræffere faldt i 100 Meters Omkreds fra Kirken.

Reparationsomkostningerne paa selve Bygningen, der baade omfatter Kirken og Præsteboligen, anslaaes til 4—5000 Kroner.

Biskoppen har derfor bestemt at holde en Kollekt og desuden givet mig Tilladelse til en Indsamling til Fordel for Bygningens Istandsættelse.

Jeg er overbevist om, at de Beviser paa Sympati og Medfølelse, den bornholmske Befolkning har modtaget og glædet sig over, siden man i det øvrige Danmark blev klar over Situationen her paa Øen, ogsaa vil vises os fra det katolske Danmark, naar vi i Rønne beder om Hjælp til at være i Stand til at udbedre Skaderne paa vor lille Kirke og Præstegaard.

Ethvert Beløb, det være nok saa lille, modtages med taknemlig Glæde og kan sendes enten til Katolsk Ugeblads Redaktion eller direkte til mig.

I sidste Fald kan Beløbet indsendes paa Gironummer 15669 under Mærket »Kirken«.

Guds Tak og Velsignelse!

E. Bartel O. P.

Arbejdet blandt Internerede

De mange Udlændinge, der paa Grund af Krigsbegivenhederne er strandet i Danmark, har stillet Landet overfor Løsningen af svære Opgaver, som maa og skal løses. Det kan ikke nytte noget at sige, at det ikke kommer os ved. Blandt de mange Flygtninge er der mange, som vi bedst kan betegne som Allierede: Franskmænd, Polakker, Belgiere, Italienerne o. s. v., men de tyske Flygtninge har vi ogsaa Pligt til at behandle som Mennesker. Danske Myndigheder gør deres bedste for at sørge for et materielt Minimum, og tyske Feltpræster og tyske Flygtningeprester har indgaaet et Samarbejde med nogle af vore tysktalende Præster for at lindre den aandelige Nød. Det er det bedste Middel for at udrydde den nazistiske Pest og for at udfylde det aandelige Vacuum, der er opstaaet som Følge af Tysklands totale Sammenbrud, som risikerer at blive udfyldt af Tanker, der ikke er mindre farlige end Nazismens. Meddelelser, der er naaet frem hertil, beretter ogsaa, at de allierede Myndigheder i Tyskland gør flittigt Brug af den tyske Gejstlighed, da den i høj Grad har bevaret sin Aand frisk og sin Autoritet urokkelig blandt Folket!

Men nu vore allierede Venner? Næsten alle i Stor-København — Russerne undtaget, der ogsaa indtager en religiøs Særstilling, fordi de troende blandt dem er »ortodoxe« — er interneret i den tidligere tyske Skole paa Emdrupvej. Der er ca. 3000, hvoraf ca. 90 % er

Katolikker. En Gruppe findes ogsaa paa Hjortekærsgaard. For at hjælpe dem religiøst har den polske Pater Benedikt flere Gange været begge Steder og hørt mange Skriftemaal. Paa den »tyske« Skole har det næsten været umuligt at høre Skriftemaal, baade fordi de er saa talrige, og fordi der tales ca. 15 Sprog. Og hvem kan Lettisk eller Litausk? Da Præsterne i København i Forvejen er for faa til at gøre det sædvanlige Arbejde i København, læses Messen for de mange Internerede om Eftermiddagen. Paa den »tyske« Skole ankommer Præsten ved 3-Tiden og gaar saa gennem alle Værelserne for at minde dem om, at nu er der Messe. Det er ikke til at forundres over, at mange af disse Mennesker er ret apatiske, for hvad har de ikke gennemgaaet? Og hvad venter der dem ikke endnu? Men naar de ser en Præst, lyser Ansigtet op i et Smil. Man opdager hurtigt som Præst, at man skal have sin Præstekjole paa, saa ved de, hvem de har med at gøre. Selv om man ikke kan et Ord af deres Sprog, kan man bare give dem Haanden, klappe Børnene lidt paa Hovedet, saa er Kontakten der straks.

De internerede pynter selv Alteret, laver Lysestager af Flasker svøbt i Papir, Bogpult o. s. v., og har de et Flag, hænges det ned bag Alteret sammen med andre Flag. Saa stiller Præsten sig op og giver nogle Meddelelser paa de Sprog, han kender, og saa har han sørget for en hel Række Tolke, der over-

sætter Meddelelserne. Det gaar udmærket. Under Messen er der ganske stille — ja, hist og her hører man et Barn pludre eller en lille Purk tage sig en Tur hen over det mægtige Gulv i Aulaen. Det forstyrrer ingen. Lige før Kommunionen meddeler Præsten Generalabsolutionen, og den gælder paa de Betingelser, at man angår sine Synder og beslutter at skrifte individuelt, saa snart der bliver Lejlighed dertil. Første Gang den hellige Messe blev læst derude, var der ca. 200 til den hellige Kommunion. Sjældent har man et skønnere Billede paa Kirkens Katolicitet! De utrættelige danske Ledere var jo noget bekymrede for, hvordan man kunde lave en Gudstjeneste, der kunde forstaas af alle disse Nationer, men de kendte jo heller ikke noget til Messen. Det er en Handling, som alle forstaar. Det polske Kontingent er langt det største, og efter Messen plejer de at synge nogle af deres Sange, og det gør de med en Inderlighed, som er aldeles gribende. Vore Frihedskæmpere og vore Politibetjente lytter betaget dertil. De danske Ledere yder beredvilligt Præsten den bedste Hjælp, og har en Ulykke ramt en af de internerede, udtrykkes der Beklagelse over, hvis han ikke er Katolik, for »det vilde gøre det meget nemmere at hjælpe ham«. Katolicisme er aabenbart en Religion, der kan bruges i enhver Situation.

Et stort Problem er ogsaa de mange saarede og syge fordelt paa flere Hospitaler. Den, der skriver disse Linjer, har bedst kunnet tage sig af fransktalende. Her maa det individuelle Skriftemaal til og Samtalen med den enkelte. Besøg paa et Par Hospitaler kan saaledes tage en hel Dag. Det havde været rimeligt, om der kunde stilles en Vogn til Disposition for Præsten, men det har ikke været Tilfældet. Men man kan saa beslaglægge en tilfældig Lastvogn, en »Jeep« eller hvad der nu tilfældigt kommer forbi.

Det har været dejligt at se disse mange forpinte Mennesker rette sig paa vore Hospitaler. De kom derud med forsømte Saar (en Forbinding ikke skiftet i flere Uger), daarligt sammensatte Benbrud og altid mere eller mindre underernærede — og ubeskriveligt savsede. Nu ligger de i fine Senge med rent Tøj i rene Lagner og passes og plejes som Spædbørn — og forkæles grænseløst. Spørger man saadan en fransk Bondekarl, hvordan der er at være her, er Svaret rent ud: Det er et Paradis! Deres Taknemlighed gør, at Sygeplejerskerne hellere end gerne ofrer sig for dem, og spørger man dem: Hvordan er saa de saarede? faar man Svaret: Hvor er de søde (ægte kvindeligt — ikke?), og hvor er de nemme at have med at gøre — og taknemlige!

Messe i Skolens Aula

Naar visse Mennesker herhjemme klager over Behandlingen paa et Hospital, skulde de skamme sig: Vi har et Hospitalsvæsen og et Personal, som ingen af disse mange Udlændinge har set selv i Fredstilstand. Der er ikke Tvivl om, at de mange syge Udlændinge vil bidrage meget til Danmarks Anseelse i Udlandet. Jeg har ogsaa sørget for at fortælle dem, at saadan er alle Landets Hospitaler. Her er ikke noget med fine Klinikker for de rige, og tarvelige, offentlige Institutioner for de fattige (saaledes som der er i saa mange Lande). De saarede er ogsaa imponeret af, at hver enkelt syg følges ganske nøje og netop faar den Behandling, han trænger til. Mange længes hjem, men selv Franskmand (der dog er udprægede »Hjemmefødslinge« og tilmed har et Fædreland at vende tilbage til) er klare over, at de hellere maa blive her saa længe som muligt for at komme hjem helt restituerede.

Nu, hvor de er under Pleje, tager de deres Lidelser og Lemlæstelser med et utroligt godt Humør. En ung Mand, hvis ene Ben er sat af midt paa Laaret, spøger med, at Sygeplejersken skal hjælpe ham at rulle det tomme Bukseben »elegant« op om Stumpen.

En Præst kan jo ikke komme til alle netop i det Øjeblik, da det er mest belejligt, men saa hører han Skriftemaal og uddeler Kommunion, medens Forbindinger skiftes og Havregroden deles om. Drejer det sig om en *saaret*, der ikke har kunnet modtage Paaskekommunionen før (og den skal han jo have), saa afbryder han Spisningen af sin Havregrød, skrifter, kommunikerer — og spiser videre, naar Præsten er gaaet videre. Under saadanne Forhold har Rom naturligvis givet de videste Dispenser for de ellers saa strenge (og rimelige) Fastebud. Og tro ikke, at noget af Sakramentets Ophøjethed lider Skade derved — tværtimod! Netop under saadanne Forhold opdager man fuldt ud, i hvor høj Grad Sakramenterne er Realiteter højt hævet over ydre Forhold og tilfældig Stemning. Disse Forhold er ikke det normale — og saa snart som muligt maa man vende tilbage til normale Tilstande — men de mestres fuldt ud af Kirken.

I Provinsen har vore Præster ogsaa haft et stort Arbejde mange Steder. For Eksempel har Langeland haft over 600 franske Krigsfanger liggende. Disse havde dog Præster med sig, og som det saa ofte er gaaet i denne Krig, bliver Præsten naturligvis valgt til deres Tillidsmand. Hvem kan de bedre stole paa? — uanset den enkeltes religiøse Indstilling.

Hvor der bliver Lejlighed dertil, maa ogsaa danske Katolikker være

med til at øve de Barmhertigheds-gerninger, der har deres Rod i Evangeliets Lære: Besøge de fangne, bispise de hungrige, klæde de

nøgne — og dette maa gælde Ven som Fjende.

Kjeld Geertz-Hansen.

*

Ved Foden af Babelstaarnet

Hitlers gigantiske Nyordning af Europa er sunket i Grus. Sammenstyrningen kom til at gaa ud over ham selv og hele det tyske Folk. Værre er det, at den ogsaa ramte saa mange udenforstaaende, uskyl-dige Individuer og Nationer, der med Vold blev revet ud af deres fredelige Tilværelse for at bære Sten til det vanvittige »Overmen-skes« Babelstaarn. Derved blev der afstedkommet en uoverskuelig Sum af Lidelser, som de skyldige aldrig vil kunne afsone, og som de, hvem det paahviler at tage Røver-hulens Bo under Skifte, vil have svært ved at raade Bod paa. For at faa et Indtryk af den her begaaede Masseforbrydelse behøver man hverken at se Films eller læse Krigslitteratur; langt bedre er det at aflægge et Besøg i den fhv. tyske Skole ved Emdrupvej i Hellerup. Denne arrogante Bygning, der her blev opført, ikke blot paa den danske Stats Bekostning, men ogsaa med Tilsidesættelse af raaden-de Fredningsbestemmelser, og som her blev skaanet, mens Storkøbenhavn's Skoler skulde tømmes og stilles til Raadighed for de tyske Flygtningesværme, er siden Kapi-tulationen blevet overtaget af Fri-hedskæmperne; de pillede det grønne Spir ned fra Taget og højste Dannebrog i Stedet for og overlod Bygningen til Røde Kors til An-bringelse af et Par Tusinde ikke-tyske Flygtninge. Skolens umøble-rede Klasseværelser blev promote-

rede til kombinerede Sovesale og Opholdsstuer for den mest inter-nationale Samling, en dansk Skole nogen Sinde har rummet. Her fin-des Polakker, Jugoslavere, Ungar-ere, Tjekkere, Litavere, Letter, Hollændere, Luxemburgere, Flam-lændere, Elsassere, Italienerne, Rus-sere, Franskmand m. m. Disse Landflygtige af begge Køn og alle Aldre har anbragt deres graa Mad-rasser langs med Væggene; der imellem flyder ogsaa den sparsom-me Bagage og en yderst nødtørf-tig Garderobe. Efterhaanden som Be-folkningen tog til, blev ogsaa de to brede Gange rundt om den pom-pøse Aula erobret af Madrasserne, der ligger tæt op ad hinanden og med den korte Ende mod Væggen for at spare paa Pladsen. Ja endog paa den ufærdige Scene i Biograf-salen, i Maskinrummet og bag Kul-lisserne ligger og sidder ubarbere-de hollandske Skippere paa deres flade Leje og ryger en selvrullet Cigaret. Det er et Syn, Minister Renthe-Fink ikke har drømt om, end ikke i sine vildeste Mareridt. Selve Skolens Biograf er indrettet som Spisesal; den anvendes ogsaa lejlighedsvis som Kapel, hvor et Tusind Polakker og Italienerne knæ-ler til Messe paa den haarde og ujævne Beton. Det danske Røde Kors, der gavmildt brødføder alle disse uindbudne Gæster, har, uden at ville foregribe den kommende

(Fortsættes Side 288)

↑ Klostergang i Santa Scolastica

Syd for den evige Stad strømmer den vilde, brusende Anio gennem en af Kampagnens skønneste Dale. Oliven og Kastanier dækker Bjergskrænterne nede i Dalen, men jo højere man kommer op, desto fattigere bliver Vegetationen, og paa de nøgne Bjergkamme ligger en Række gamle Kasteller fra Middelalderen. Blandt disse har Navnet Subiaco en ganske særlig Klang: her var det at Vesterledens Munkevæsens Vugge stod.

I denne vilde Bjergensomhed lagdes Spiren til de Klostre, der skulde vokse og blive »Kirkens Kolonier« rundt om i Vesterledet, i Tyskland, i Frankrig, i Britannien, i Norden. Overalt hvor Munkene slog sig ned, knyttede de Traadene med Rom, og i den stille Klostercelle plantede og værnede de — til deres uødelige Fortjeneste — om den europæiske Kultur midt i Aarhundreders dystre Barbari. Bag Klostermurene skrev, samlede og forskede disse Mænd uforknytt, mens Vaabenlarm trængte frem til Klosterets Vinduer; fjernt fra Verdens Liv — og dog i saa nær Berøring dermed — blev Klostrene til Arnesteder for Europas Fremtid, uden hvilke

Hvor Munkevæsenets Vugge stod -

Santa Scolastica og „Sacro Speco“ ved Subiaco

↑ Korsgang i Santa Scolastica

← Som en Ørnerede ligger Klosteret paa Klippens yder Rand

Tekst
&

Fotos:

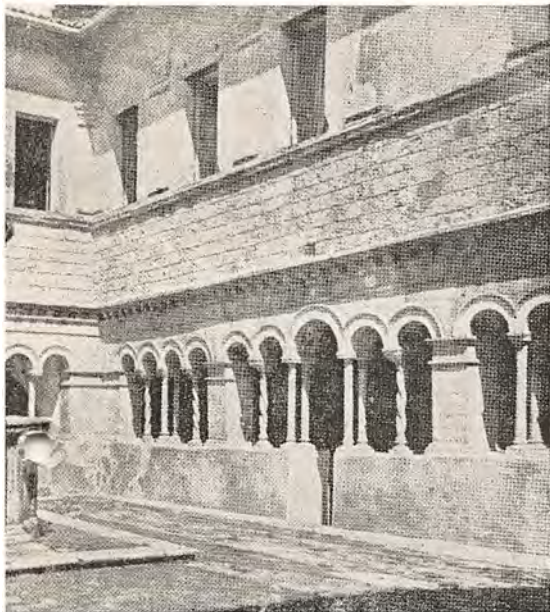
UNIVERSA

→ Sacro Speco

vi idag vilde have været usigelig fattige.

Ganske vist træder Subiaco i Baggrunden saavel i videnskabelig som i historisk Henseende, naar Navnet Monte Cassino nævnes, men det fortjener alligevel Prædikaten som et af Middelalderens ensomme Fyrtaarne og et uundværligt Led for Forstaaelsen af og Kendskabet til Middelalderens Italien.

Der findes i Subiaco hele to Klostre. Det ene bærer Navnet *Santa Scolastica*, det andet, der

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Paa den *hellige Eugenio's Fest* modtog den hellige Fader Kardinalkollegiet og besvarede de Navnedagslykønskninger, som Kardinaldekanen overbragte paa samtlige Kardinalers Vegne, i en Tale, hvori han indgaende behandlede Kirkens Stilling overfor National-socialismen samt kastede et Blik ud i Fremtiden. Talen transmitteredes af Radio Vaticana.

Den hellige Fader erindrede til Indledning om sin Navnedag for seks Aar siden, den første Navnedag han fejrede paa Petri Stol, »da der endnu var Fred, men hvilken Fred«. I sin Tale tegnede den hellige Fader derpaa et klart Billede af Forholdet mellem Kirken og Nationalsocialismen. I 12 Aar — udtalte den hellige Fader — havde han levet blandt det tyske Folk og

er viet Sct. Benedikt, kaldes til lige »*Sacro Speco*«, den hellige Grotte, og er det mest kendte. Begge ligger de højt over Anios højre Bred i Bjergenes Vildnis. *Santa Scolastica* er det ældste, en ejendommelig og malerisk Samling Bygninger, kronet af et massivt, firkantet Taarn fra omkring Aar 1050. I Vinduer og Nicher kommer de forskellige Tidsaldres Stilarter tydeligt for Dagen, men kun ganske enkelte Dele af Klosteret — navnlig Klostergaardene — hidrører fra den ældste Tid. Kirken er af nyere Dato, men ved Siden af den træder man ind i Middelalderen: den egentlige Klostergaard, indrammet af Søjler, en Erindring fra det 13. Aarhundrede. Her taler Mindet om en af Klosters store Fædre, den mægtige Abbed Lando, og et Heksameter over Hovedindgangen fortæller om Kunstnerfamilien, Cosmaterne:

Cosmus et Filii Lucas et Jacobus alter

Romani Cives in Marmoris arte periti

Hoc opus explerunt Abbatis
Tempore Landi.

Længere oppe paa Bjergskraaning ligger imidlertid Benediktinernes egentlige Hel-

(Fortsættes Side 289)

lært at værdsætte dets fremragende Egenskaber, og det var hans faste Overbevisning, at Tyskland atter vilde rejse sig af den Ulykke, som det nazistiske Voldsherredømme havde styrtet Landet og dermed hele Europa ud i. Den hellige Fader omtalte Indgaaelsen af Rigskonkordatet, som i 1933 afsluttedes mellem den hellige Stol og det tyske Rige, og fremhævede, at Kirken dengang ikke nærede nogen som helst overdrevne Forhaabninger, endsiige anerkendte det nazistiske Tyskland, men udelukkende havde set sin Fordel ved at afslutte denne Overenskomst og dermed i hvert Fald for en Tid forhindre Overgreb. Men Situationen skærpedes Dag for Dag. Nazismen vilde Kirken til Livs, alle kirkelige Institutioner lagdes lidt efter lidt øde, og Pius XI tog da Palmesøndag 1937 i sin flammende Encyklika »med brændende Sorg« klart og utvetydigt Stilling til Udviklingen. Denne brændemærkende Protest gjorde det klart for hele Verden og ikke mindst for Tyskland selv, hvorledes Kirken opfattede Nazismen. Man mente at kunne komme Kristus og hans Kirke til Livs, men det modsatte skete — den griber Sværdet, omkommer ved Sværdet. I ubrydelig Enighed tog det tyske Episkopat og den tyske Klerus Kampen op mod Nazismen og dens Grusomheder, og Resultatet var kendt: i Titusindvis maatte Gejstlige og Lægfolk, hvis eneste Forbrydelse var, at de var Kristne, vandre i Koncentrationslejr eller ofre Livet paa anden Vis. Nu da Verden atter kan aande frit, gælder det om ikke at lade Hævnens Engel faa frit Lejde, men at øse Freden af de rene Kilder: Kærlighed til Gud og Næsten.

I Talens anden Del forsøgte Pius XII at drage Lære af Fortiden. Verdens Herskere maatte — udtalte Paven — nu lade sig belære, de maatte tage Hensyn til Folkenes Tarv og ikke paaatvinge Verden noget nyt politisk System. Det gælder nu om at have Tillid til Gud, Verdens Herre, at tage Vanskelighederne op og overvinde dem. Til Slut opfordrede den hellige Fader indtrængende til Bøn. Maatte Vejen fra Vaabenstilstand til Fred ikke være lang — til en sand og varig Fred, der er bygget ene og alene paa Retfærdighed og Kærlighed.

Tyskland

For første Gang i mange Aar kunde man i Aar fejre *Kristi Lejmsfest* i Tyskland frit og uhindret. I München — hvor Vejret forhindrede en storstilet udendørs Fest — fejredes Dagen i Frauenkirche, hvor Kardinal Fauthaber celebrerede Pontifikalmessen, der — ligeledes for første Gang siden 1933 — officielt overværedes af de katolske Medlemmer af Byens Styre samt af den ny bayerske Ministerpræsident, Dr. Fritz Schäffer, der tilhører det tidligere (katolske) bayerske Folkeparti.

Ved Foden af Babelstaarnet

(fortsat fra Side 285)

Fredskonference, sorteret de forskellige Nationaliteter paa tværs af den nazistiske Geografi. Saaledes deler Luxemburgere Værelse med Flamlændere og nogle faa Stykker fra Eupen-Malmedy, mens Elsasserne har fundet tilbage til Frankrig.

Gallerierne oven over Aulaen ligner en Teaterfoyer midt imellem to Akter, kun at Paaklædningen er mindre udsøgt, ja den er rent ud sagt meget tilfældig. Bedst i Tøjet er de mange Mænd, Kvinder, Piger og Børn, der blev tvangsevakuerede fra Vestprøjsen; værre er det med dem, der i Aarevis har maattet trælle for Hørrefolket eller blev presset ind i Værnemagten. En Del gaar endnu helt eller delvis i den forhadte tyske Uniform, feltgraa eller Khaki, som dog nu oplives af de tilsvarende nationale Farver. Desertører bærer med Stolthed det brugte Mennesketøj, de har faaet udleveret af de barmhjertige Sjæle, der har holdt dem skjult. En hollandsk Sømand, der har sejlet under tysk Bevogning, staar foran mig i en alt for stor Uniformsfrakke, der ved Halsen bliver holdt sammen ved Hjælp af en Sikkerhedsnaal; denne Frakke skal gøre det ud for baade Over- og Undertøj. En fransk Mariner gaar i den største Varme med en tætsluttende Læderjakke; den tog han paa, forklarer han mig, da han i Helsingør reddede sig i Land uden at have taget Afsked med Tyskerne.

Der er noget uendelig trist over denne Menneskefamilie, der her er skyllet i Land. Vel er disse Folk lykkelige for at være undsluppet det nazistiske Helvede med dets SS- og Gestapo-Djævl, men glade bliver de ikke, før de atter øjner deres Hjemlands mere eller mindre blaa Himmel. Og der er desværre ingen, der kan trøste dem og sige, hvor lange Udsigterne er i saa Henseende. Der er ingen, der ved, hvor længe denne Skærsild vil vare. Hollænderne betror mig, at de kun er mellemfornøjede med den danske Mad; Polakkerne derimod er godt tilfredse. Alle savner de Cigaretter og Tobak. Og saa er der intet til at fordrive Tiden med, den grusomt kedelige Ventetid, hverken Bøger, Aviser eller Spil, med Undtagelse af et enkelt Kort eller Domino-Spil. Om Aftenen samles et Par Hundrede Polakker til Sang i Spisestuen. Ellers hænger de fleste om det tomme Bord midt i Klasseværelserne eller staar og sludrer ude paa Gangene eller kigger ud over Gelænderet ned i det tomme Rum. Alle disse Mennesker har ingen gode Minder om

Fortiden, og saa er de fulde af Bekymringer om Fremtiden. Her er Tvangsarbejdere, der ikke har set deres kære i fire-fem Aar, og som ikke har haft Efterretninger fra dem i lange Tider. Unge Sømand fortæller i Telegramstil om deres Oplevelser, naar de allierede Bombemaskiner var over dem, og det tyske Mandskab fik travlt med at forsvinde under Dæk, mens Hollænderne maatte holde Stand for ikke at blive straffet for Sabotage. Her er unge Fyre, der har lidt Skibbrud to, tre Gange, og som i Timevis har drevet rundt mellem Vrag og Isflader i Danzigerbugt. Andre har været hjemme i Mellemtiden og fortæller om de fantastiske Priser, de betalte, og om den Bestikkelse, som der skulde til for at smugle et Par Kilo Kartofler til Familien i Rotterdam. En bleg og opløben Knægt, hvis Fader fandt Døden under Rotterdams Ruiner, hævder paa det bestemteste, at ingen Modstandsbevægelse kan maale sig med den hollandske. De spørger mig om, hvorlænge jeg tror, Freden vil vare ... Naar Samtalen strejfer Tyskland og Tyskerne, bliver de alle som een gram i Hu. Hverken disse Hollændere eller de franske Krigsfanger, jeg har talt med, fik jeg til at sige et eneste godt Ord om Tyskerne, end ikke naar de havde været beskæftigede omkring paa Landet ved Landbruget. De husker ikke andet end Haardhed og ukærlig Behandling. En ung Hollænder mener da ogsaa, at der kun er een Ting at gøre, nemlig at udrydde hele det tyske Folk. »Det er nu saa radikalt igen,« tillader jeg mig at indvende, men føler iøvrigt godt, at det her er for tidligt at prædike Kærlighed og Tilgivelse. Der er endnu for megen Betændelse i de saarede Sind. Den Venlighed, disse Mennesker møder her i Landet, gør ikke saa lidt til at forsone dem med Livet og Menneskene.

Længere henne staar en Flok ganske unge Piger. De ser friske og mindre nedtrykte ud. Nej, de har ikke været i Tyskland; de var nødt til at arbejde for Tyskerne paa Hjemmeegnen, i Vestprøjsen. Saa bliver jeg omringet af en Gruppe Polakker. De er fra Halvøen Hela og har haft en udmærket Overfart uden nogen Overlast. Men de var helst blevet hjemme. En af Mændene fortæller, hvordan han en Overgang holdt sig skjult i Bunkers og Skove for at unddrage sig Evakueringen, men saa blev han truet baade med Skydning og Hængning, og saa foretrak han Udenlandsrejsen. »Ja, vi vilde hellere dø i vort Hjem,« siger Konen, mens Smaa pigerne, der hænger ved Mors Arm, ser op til mig med de klareste Øjne, som om Familiens Skæbne laa i mine Hænder. »Mon vi ikke kunde faa Lov at sejle hjem med vor Fiskerjolle?« er der en,

der spørger. Og saa forklarer han, at hele Befolkningen paa Halvøen Hela er Fiskere, og at deres Net for Tiden ligger og flyder paa Stranden, mens Baadene er efterladte i synkende Tilstand. Hvis disse Mennesker ikke naar hjem før en Maaned eller saa, er deres Røskaber ødelagte, og de skal efter Sigende repræsentere en Formue paa adskillige Millioner samt Levebrødet for hele denne Befolkning. Jeg prøver at gøre dem forstaaeligt, hvor desorganiseret hele Europa er efter Tysklands Sammenbrud, hvor vanskeligt det er at sejle, og hvor langsomt den kaotiske Trafik kan komme paa Gled. De nikker, naar jeg fortæller dem, at de jo ikke er de eneste, der er kommet bort hjemmefra, at der er Millionhære af baade Soldater, Krigsfanger og Civilister, der for Øjeblikket er paa Vandring hjem til deres respektive Land og Egne. De forstaar, men derfor er de ikke lykkelige.

Et Par Alumner har allerede lagt sig tilrette for Natten i vor Nærhed; de ligger dér i fuld Mundering og med optrukne Ben for at faa det tynde Tæppe rullet om deres Skuldre, mens et Tornyster fungerer som Hovedpude. De skal have Lov til at sove og glemme.

Uden for Hovedindgangen staar en rødmosset Frihedskæmper og morer Kvarterets Ungdom, idet han dekorerer sig selv med et af de mange Jernkors, Tyskerne har kastet fra sig før deres Afrejse. Og mens jeg denne dejlige Pinseaften slentrer hjemad under duftende Syrenbuske, der bugner ud over Villahavernes Omhegning, spekulerer jeg over, hvad der kan sættes i Gang for at gøre disse ufrivillige Gæsters Ophold saa taaleligt som muligt, men endnu mere over, hvem man skulde henvende sig til for at fremme deres Hjemsendelse.

S. Wevers.

Tilføjeelse til Telefontavle

Pastor Jørgen Alsing, Sakraments sognets nye Kapellan, bor Nørrebrogade 27, 3., og har Telf. Nora 8927. Pastor Alsing træffes alle Hverdage (Torsdag undtagen) Kl. 18—19.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Lango-Lejr 30. Juni-9. Juli

Katolske Studenter opfordres til Deltagelse i A.C.'s Sommerlejr paa Lango ved Odense Fjord. Deltagelse koster 30 Kr. excl. Rejse + 1 Kr. til Danske Studenterlejr. Enkelte kan faa Moderation. Cykler fra København starter 29. Juni og vender hjem 10. Juli.

Indmeldelse inden 15. Juni til Sekretæren: Cand. mag. Grete Wagner Petersen, Ved Stadsgraven 5, Kbhvn. S.

Hvor Munkevæsenets Vugge stod

(fortsat fra Midtersiden)

ligdom, det lille Kloster, der rejstes i Midten af 11. Aarhundrede over Benedikts Grotte og derfor lik Navnet »il sacro speco«. I 1688 anlagde Munkene fra Monte Cassino en Vej, der fører op over Bjergene og hen til Grotten.

Vejen er stejl og rig paa vidunderlig skønne Udsigtspunkter; umiddelbart foran Grotten passerer man et stort, skyggefuldt Egehegn; maaske har det staaet der paa Benedikts Tid, og endnu den Dag i Dag forlener det Stedet med en Mystik som om det vilde sige: drag dine Sko af, thi det Sted, du betræder, er helligt.

Kirken og det Utal af smaa Bygninger, der lidt efter lidt rejstes over og omkring Grotten, »hænger« faktisk paa den svimlende stejle Klippevæg. Over en muret Bro — der i Middelalderen sikkert har været en Vindebro — træder man ind i det berømte Kloster, en Labyrint af Kapeller og Gange, grupperet omkring »il sacro speco«. Overalt er Vægge og Lofter dækket af Fresker, der beretter om Benedikts Liv, og intet Sted i Latium finder man Billeder, der kommer paa Højde med disse. Munkevæsenets Historie har faaet sit Heitepos i Benedikts Liv, og disse Fremstillinger har faaet deres klassiske Fremstillinger her i Subiacos Klippehuler.

Det store Stævne paa Rygaard

Søndag den 17. Juni

PROGRAM:

- Kl. 10: Højmesse med Prædiken af Pastor *Knud Ballin*.
Kl. 11,30: Frokostpause.
Kl. 13: Første Eftermiddagsmøde. Taler af Pastor *Kjeld Geertz-Hansen* og Redaktør *H. D. T. Kiærulff*. Emne: *Hvor staaer den danske Katolik i Dag?*
Kl. 14,15: Lege og Konkurrencer for de unge.
Kl. 15,15: Kaffepause.
Kl. 16: Andet Eftermiddagsmøde. Pastor *Cay Benzon* interviewer for aaben Højtaler en Del unge Katolikker om deres Arbejde og Planer. Konkurrence-Optræden. Assistent *H. Valeur Fausbøll* interviewer katolske Frihedskæmpere, Medlemmer af den danske Brigade m. fl.
Kl. 17,30: Sakramentsprocession og Andagt i Parken. Prædiken af Bishop *Th. Suhr*.

Nogle praktiske Oplysninger

Ved Legene tidligt om Eftermiddagen bliver der bl. a. Tovtrækning, baade for Herrer og for Damer. Hvis nogle Ungdomsforeninger vil møde med Hold (à 8 Personer) til denne Konkurrence, bedes det i Forvejen tilmeldt Assistent *H. Valeur Fausbøll*, Elmegade 3. Der udsættes diverse Smaa præmier.

Senere paa Eftermiddagen er der Konkurrence-Optræden. Foreninger og Enkeltpersoner, som vil bidrage til denne Underholdning — i hvilken intet enkelt Nummer maa vare over 5 Minutter — bedes tilmelde sig til Assistent *H. Valeur Fausbøll*, Elmegade 3, senest Tirsdag d. 12. Juni. Ogsaa her udsættes flere Præmier for de bedste Præstationer.

Foreninger bedes møde til Stævnet med Faner. Fanebærerne samles i Vaabenhuset Kl. 9¼.

Alle Stævnedeltagere bedes komme i god Tid, saa Trængsel med deraf følgende Forsinkelser kan undgaas ved Messens Begyndelse.

Under Frokostpausen spises medbragt Mad. Der kommer Kaffevoagn til Stede, ved hvilken man kan faa Kaffe (50 Øre), Brød (17 Øre), Pølser (30 Øre), Brød til Pølser (6 Øre) og forhaabentlig ogsaa Sodavand. Maaske der ogsaa kan indrettes en Orangeade-Bod.

D. K. K. F.

Da vi grundet paa Trafikforholdene ikke kan komme til Trørød i Aar til den aarlige Messe paa Kapellet's Indvielsesdag Fredag d. 15. Juni, vil der samme Dag og i samme Intention blive læst en Messe i Jesu Hjerter Kirke Kl. 7,30. Efter Messen er der Lejlighed til hyggeligt Samvær ved Morgenkaffe i »Bristol«, Vesterbrogade 9, og de Damer, som har Lyst til at være med, bedes melde sig skriftligt til Sekretariatet, Pile Allé 23 A, senest Onsdag d. 13. Juni.

*

Til Retræterne i Trørød 14.—21. og 23.—30. August er der endnu en Del Pladser paa Sovesalen samt til den første Retræte ogsaa Pladser paa Dobbelt- og Tresengsstuer. 25 og 30 Kr.

Køb
PAULUS-
KREDSENS
Bøger

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning

Central 605

Endrup

København

BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juni.

10. S. *Søndag i Jesu Hjertes Oktav* (662—55); 2. Bøn: St. Margrete af Skotland (936), 3. Bøn: Oktaven; Jesu Hjertes Præf.
11. M. *St. Barnabas, Apostel* (936); 2. Bøn: Oktaven; Apostlenes Præf. (524).
12. Ti. *St. Johannes af St. Facundo* (940); 2. Bøn: Oktaven 3. Bøn: St. Basilides, St. Cyrinus, St. Nabor og St. Nazarius (940); Jesu Hjertes Præf.
13. O. *St. Antonius af Padova* (941); 2. Bøn: Oktaven; Jesu Hjertes Præf.
14. T. *Jesu eucharistiske Hjertes Fest* ([179]); 2. Bøn: St. Basilius den Store (942); Jesu Hjertes Præf.
15. F. *Oktav af Jesu Hjertes Fest* (S. M. 52); 2. Bøn: St. Vitus, St. Modestus og St. Crescentia (943); Jesu Hjertes Præf.
16. L. † *Gudsmoders Lørdagsmesse* ([90]); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (522).
17. S. *4. Søndag e. Pinse.*

R. I. P.

Vor kære lille Mor

Anne Marie Gorm Sørensen

sov stille ind 24. Maj 1945 vel forberedt ved Kirkens Naademidler.

Sørine og Maren Gorm Sørensen, Odense.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 10-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Feriekolonierne

Yderligere er modtaget: P. og E. 50 Kr.; Frk. G. 10 Kr.; Anon. 25 Kr.; E. Roed 25 Kr.; C. Ludvigsen 10 Kr.; F. Grobetz 5 Kr.; K. J. 2 Kr. — ialt 127 Kr. med det hidtil indkomne tilsammen 1340 Kr. Hjertelig Tak!

Om en Uge skal Børnene rejse. Ogsaa de sidste Gaver modtages med Taknemlighed af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

St. Mariæ Kirke

Onsd. 13. Juni 19,30 Kongr. for Damer og unge Piger.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 10. Juni 8,30 Fælleskommunion for de mandlige Kongr.

Jesu Hjerter Kirkes Jubilæum

Indsamlingen til Jubilæumsgaven bringes venligst i Erindring. Komitéens Sekretær, Murermester A. V. Günther, Bangertsgade 11.

Rosenkranskorstoget for Freden

Pater Martindale læser en Takemesse for Freden i St. Therese Kirke Tirsdag d. 12. Juni Kl. 8. Kaffe kan drikkes paa Rygaard efter Messen. Ved en beklagelig Fejltagelse er denne Meddelelse forsinket.

K. U. K. København.

Lørdag d. 9. Juni Kl. 18,30. pr. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Pater Samuelsen vil i Anledning af Freden holde en kort Tale. Derefter fortæller en Frihedskæmper om

sine Oplevelser, og saa følger Op-læsning, Sketch, KUK-Sisters og KUK-Brothers. Endvidere har vi Pakkeauktion. Alle skal medbringe en Pakke til Værdi af mindst 50 Øre (i modsat Fald betales en Bøde). Medbring selv Drikkevarer.

Søndag den 10. Juni Cykletur: Lillerød-Hørholm-Skodsborg, hvor der vil være Lejlighed til at gaa i Vandet. Start fra Stenosgade efter Messen Kl. 8½. Medbring Mad til hele Dagen samt Badetøj. Hjemkomst Kl. ca. 20.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsd. 12. Juni Kl. 19 Møde.

Rolig ung Dame

kan faa et hyggeligt, møbleret Værelse med Centralvarme (Telefon) i katolsk Privathjem paa Frederiksberg.

Billet mrk. »1516« til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelse

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36

Tlf. 778 - 728

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,

Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Alborg,

Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,

Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Støt „Katolsk Ugeblad“s Annoncører!

Horsens

Installationsforretningen »Lyset«
Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt haves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstre

„Melkælderen“

Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893

Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

H. F. Caspersen

BAGERI

Sønderbro 71 . Telefon 1074

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

S. Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351

Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Bagermestrenes

Rugbrødsfabrik A/S

Telefon 310

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026

Leverandør til kath. Menighed

Fiskeforretningen Aug. Andersens Eft.

v. Sv. Schmidt
Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens
1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Wittrup
HORSENS TEXTILLAGER

Aarhus

Skomager **Chr. M. Jensen**

Ryesgade 23, o. G.

Gennemg. v. Fajancevarehuset

Telefon 8326

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen

Telefoner: 2516 . 1805

Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus

A. B. C.

syn. Gummibadehæller

Gummibukser

Gummiunderlag

Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN

Aaboulevarden 45. Aarhus. Tlf. 1347

Alfred Pihl

Bagermester, Conditør

Telefon 3041 - Hammershus

Leverandør til St. Josef Hospital

Erik's Fiskehal

Altid friske Varer

Ryesgade 16 . Tlf. 8680

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089

Smørrebrød

„BOTHILLA“

Ryesgade 24
Telefon 6162

Andelsselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

*MEJERIET
Vesterbo*

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

KALD

ALTID

<p>Randers</p>	<p>N. H. MØLLER Brødregades Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 628 og 3728 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Johs. Stoffregen Malermester Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændsølsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Båndager køber De bedst hos: C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>
<p>Alfred Jørgensen Kolonial . Vine . Delikatesse Brødregade . Telefon 382 Leverandør til de katolske Institutioner.</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installatøner, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen Bagermester Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER's Snedker- og Lignsteforretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Branden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni Aktieselskab Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>	<p>Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Vejle</p>		
<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Ledig</i></p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^A/_S Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tannesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Mælkeriet Christianshaab Vejle Allerfineste Mejeriprodukter Telefon 733 og Butik 743</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Garmester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>

Katolsk

Ugeblad

17. Juni 1945
93. Aargang
Nr. 24

Verden kalder paa
Katolikkerne

Memento Domine

Førstestyrmand Johansen

Biskoppens Fredsønske

Rygaard-Stævnet udsat

Fredens Stabilisering

I Parkens grønne Cirkus holder Svalerne Flyveopvisning; de tegner Kredse og Diagonaler, de glider, dykker og stejler; snart strejfer de det duvende Græs, snart svinger de om de brede Træer, der danner Kulisser. Svimlende, vrimlende hasten den luftige Ballet gennem Solskin og Skygge og Solskin; en ustandselig Røtteren af Kjøle og Hvidt til de susende Træers dæmpede Musik. Der er Fred, i alt Fald uden for mit Vindu. Hvordan det staar til længere ude i Verden, er ikke let at sige.

Verden har overstaaet en af sine værste Kriser. Operationen synes at være vellykket, men Patienten ligger dog stadig med Feber, og der er ingen, der ved, hvad der kan støde til af Komplikationer. Givet er det i hvert Fald, at man maa være belavet paa en lang Rekonvalescens. Det kan ikke altsammen komme til at gaa med det samme; dertil har Indgrebet været alt for alvorligt. Det vil tage Tid, før vi kommer til at plukke Fredens periferiske Frugter saasom Lüksvarer og Turistrejser. Der skal Tid til at føre Soldaternes, Krigsfangernes, de Deporteredes

og Flygtningenes Strømme tilbage til deres Hjemland. Endnu mere Tid vil der gaa, før Europa og Verden atter finder tilbage til en politisk og økonomisk Ligevægt med en normal Pulseren af mellemfolkelig Handelsudveksling og fredeligt Samkvem. Siden Danmark traadte til, er 50 Nationers Ekspertes samlede til Raadslagning i San Francisco; alle vi, der maa nøjes med at lytte ved Døren, er spændt paa, om de nu ogsaa finder det rigtige Middel mod Krigsgalskaben.

Man vil gerne haabe det bedste, skønt det kan knibe med at neddæmpe Tvivlen, naar man tænker, at de, der holder Samraad, er saa forskellige som de er: Vil Konservativer og Kommuniste virkelig kunne finde en fælles Formel til Regulering af Alverdens Husholdning? Kan troende og vantro se Individets og Fællesskabets Rettigheder under een og samme Synsvinkel? Kan hele den tilstræbte Fredsorganisation, hvis den overhovedet fører til et Resultat, resultere i andet og mere end en ustadig Ligevægt?

Uvilkaarligt kommer man til at drømme om de forlængst

svundne Tider, da Europa endnu var en Enhed med et kristent Syn paa Tilværelsen. Det skal straks indrømmes, at det heller ikke den Gang var lutter Idyl. Krige staar omtalt paa hver anden Side i Verdenshistorien — ogsaa i Middelalderen. Og det vilde være Synd at sige, at Middelalderens Krigsmetoder var humane efter vore moderne Begreber. Det vilde ogsaa være overdrevet at paastaa, at de enkelte Paver altid holdt Idealets Fane hævet over de stridende Parter. Men der fandtes dog trods alt et bindende Element, saa længe men enedes om Troen paa den ene Gud. Der var bedre Chancer for Overensstemmelse, saa længe alle saa Livet i Evighedens Perspektiv, og der var en Magt, der kunde indgyde Respekt; siden alle mere eller mindre saa op til samme Kirke. Hvor skal man nu midt i det Kaos af Ideologier, Systemer, Konfessioner og Partier, finde det faste Punkt uden for Universet, som ifølge Arkimedes skal til for at løfte Verden ud af sit Leje? —

Svalerne har aflyst deres Opvisning. Solen er gaet bag en Skn, mens Blæsten har taget til og faar de gamle kloge Træer til at ryste paa Hovedet. S. W.

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og Klipning af Kuponer m. v. De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.

Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermeste.

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

ROSENBORG

Tonic Water

Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
FELLSKABET

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet TERTIA

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

HORISONTEN RUNDT

Rygaard-Stævnet udsat!

Biskoppen har udsat Rygaard-Stævnet Søndag den 17. ds., da det forventes at mange, især af de unge, gerne vil overvære Royal Air Force's store Opvisning i Kastrup denne Dag. Stævnet vil i Stedet blive afholdt i August kort efter Skoleferiens Afslutning.

Biskoppens Fredsønske

I Taler ved Fredsfester afholdt af Academicum Catholicum i København og den katolske Aarhus-Menighed har Biskoppen udtrykt sine Ønsker til Fremtiden. Begge Steder fremhævede Biskoppen bl. a. den store Betydning, som vore Ordenssøstre har for Kirkens Trivsel herhjemme. En lang Række af Institutioner, som har deres store Del af Æren for den good-will, Kirken nyder i det danske Samfund, takker vi vore Søstre for, ganske særligt Sankt Josef-Søstre. Derfor haaber Biskoppen, at de kommende Aar maa bringe mange Kald til Ordenslivet herhjemme, saa nye Slægtled af unge danske Kvinder vil kunne fortsætte Arbejdet i de gode Spor. De mange danske Præstekald vidner om, at Kirken atter har slaet Rod i Danmark. Vi maa haabe, at tilsvarende mange unge danske Piger maa se det som deres Opgave at tjene Gud i de Ordener, der betyder saa meget for Kirken i vort Fædreland.

40-Aars Præstjubilæum i Helsingør

Menigheden i Helsingør vil først-kommende Søndag i al Stilhed fejre et Jubilæum, som Ugebladet ej heller skal lade upaaagtet: det er paa denne Dag fyrretyve Aar siden, at *Rev. Father J. W. Kelley C. M.* blev præsteviet. I de snart tyve Aar, som Pater Kelley har tilbragt her i Danmark, har han udført et stort Arbejde for Kirkens Sag, ofte trods svigtende Helbred. Han har ogsaa sin store Andel i at den smukke Sct. Vincents Kirke kunde rejses i Øresundstoldens gamle By; omtrent halvandet Aar tilbragte han med i Amerika at samle ind til dette Formaal — og Ugebladet forenes med Helsingør-Menigheden i et »ad multos annos«.

Mødedag Onsdag d. 27. Juni

Liobasøstre indbyder katolske Mødre fra de københavnske Sogne til at tilbringe en Dag med Foredrag og Samvær. Dagen begynder med Messe Kl. 9 og slutter Kl. 15½. Se nærmere Opslag ved Kirkerne. Indnielse senest Lørdag den

Memento Domine —

At læse Avis før Messen har jeg aldrig kunnet lide, men gennem mange Aar har jeg holdt af at læse *Overskrifterne* før Messen, saa jeg har kunnet tage baade Personer og Forhold med ind i Ofret; saaledes er mangt et Menneske og mangen en Sag blevet lagt ind under Verdens Frelse og Verdens Frelser, som ellers blot havde været et Kuriosum, en Nyhed, der lod En kold.

Hvor ofte vilde vi ikke gerne gribe ind i den store Verdens Gang; hvor ofte havde vi ikke Lyst at sidde ved Stormændenes Raadsbord for at sige dem en af de Sandheder, der er Frelse i; og hvor ofte gad vi ikke have en blot halv Times Samtale med en af Verdens Ledere for at vise ham Guds Vej gennem Kaos ... men vi faar ikke Lejligheden, og saa taler vi om, at vi bliver nødt til at »lade Verden gaa sin skæve Gang«.

Det bliver vi aldeles ikke nødt til — vi Katolikker mindre end nogen; vi har et Middel til at faa Indflydelse paa de store Afgørelser og til at bevæge de store Styrere: *Bønnen* og *Messen*. Léon Bloy har et Sted sagt, at Bønnen udløser enorme Kræfter — vi kender bare ikke Lovene for dem. Vi er vant til det med vore egne smaa Privat-anliggender og med de Personer, der staar os nær; hvorfor saa ikke opløfte Hjærterne og yde den samme Forbønnens Tjeneste for Verdens Styrere og Verdens Gang. Sider et Raad og forhandler om Ting, hvoraf al Jordens Trivsel og Hundreder af Millioners Lykke afhænger, véd vi, at der over Afgørelserne hænger en tyk og giftig Sky af Egoisme, Prestigesyge, Magtbrynde, Hensynsløshed overfor det enkelte Menneskeliv, Profitbegær og Æresyge... Dér hjælper det næppe, selvom en Profet

23. Juni til Sognesøstre eller Liobasøstre, Sct. Kjeldsgade 1, Ø. Ryvang 381.

Redaktionen i Sommerferien

Indtil 1. September er Redaktionskontoret kun aabent Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kiærulff træffes ikke før 1. August, Redaktør Berg ikke i August Maaned.

OBS.!

Ugebladets Ekspedition forandrer

Kontortid til Eftermiddags-ekspedition Kl. 3—5. Lørdag undtagen.

stod op og talte; det, der skal ske, maa ske indefra, i Hjærterne; men netop Hjærterne kan vi naa: med en Bøn af Hjærte, som gaar til Guds Hjærte og bevæger det til at aande sin Aand ind i Menneskehjærter.

Vi har ej blot vor egen fattige Bøn — nej, i *Messen* er der givet os Mulighed for at slutte vor Bøn ind i Verdens Frelseres Bøn og Offer; saa er vi sikre paa Virkning — omend ikke, paa *hvilken* Virkning. Nogen større bevægende Kraft findes ikke i Existensen end et kærligt Menneskeljærte, som gaar ganske op i Guddomshjærtets Frelsesvilje og gør sig delagtig i Jesu Kærlighed til den lidende Menneskehed.

Der er et Felt, hvor vi maa øve denne Tjeneste. Nys har vi set ned i Ondskabens Dyb og har set dem, der øvede ondty over al menneskelig Fantasi, forsvinde i et brølende Ildhavs Helvede med al deres Ondskab — og vi har bævet for den evige Retfærdigheds Straffedomme. Men dér bliver et kristent Sind ikke staaende, det begærer at se oprejst saa mange, som kan genoprejses — de, som har Sind til at ydmyge sig, saa Guds vældige Haand, der har slaet dem, ogsaa maa læge dem til sin Tid.

Kender vi vort eget Hjærtes Stejlhed, og kender vi Menneskets faldne Natur, forstaar vi, hvor haardt det bliver for det slagne Folk at faa sagt det store *mea culpa*, som bekender alle Folkefællers Medskyld i Ledelsens Ondskab, og som ene kan genrejse Tykkerne i Guds, i Verdens og i deres egne Øjne. Hvordan skal den dybe Sindsforandring ske i et helt Folk, om ikke kærlige og troende Sjæle beder et nyt Sind ind i det.

Ogsaa herhjemme har vi Folk, der skal lide Straf — nogle skal bøde med Livet, andre med Friheden, atter andre med Penge. Skal det blive til Forhærdelse eller til Frelse? Det afhænger af, om vi er med til at bede et bodfærdigt Sind ind i dem — faar de ikke et saadant, bliver Straffen jo blot Hævn og ikke Bod.

Lad os da være tro i Bønnens Tjeneste, naar nu om føje Tid den store Straf, som Folkevilljen har erkendt som retfærdig over dem, der øvede ondty og over deres Hjælpere og Hjælperhjælpere, begynder at ramme i vort eget Land og ude i Verden. Har vi den Troskab og den Kærlighed, er vi med til at »dække en Mangfoldighed af Synder« og bliver Guds Søns Medarbejdere paa, at hans Straffedom bliver til manges Frelse.

Urbanus.

Førstestyrmand Ejner Chr. Johansen in memoriam

»En Ulykke kommer sjældent alene«, siger det gamle Ordsprog. Desværre maatte vi paa Bornholm opleve en ny og dyb Sorg, der skyllede ind over mange Hjem, især i Rønne By. Da de frygtelige Bombardementer i den første Maj-Uge var kommet os lidt mere paa Afstand og vi atter begyndte at trække Vejret, blev vi kastet ind i en ny Katastrofe, der ramte haardere, da den kostede flere Menne-skeliv end selve Beskydningen: elleve af vore tapre, uforfædede Sømænd har mistet Livet!

Radioen meddelte i Dag med faa Ord, at Redningsdamperen »Vesterhavet«, der f. T. sejlede paa Tysklandruten mellem Rønne og Kolberg, den 1. Juni blev mine-sprængt og var gaet tabt. Kun een Matros blev reddet i saaret Til-stand. Elleve tapre og stolte Sømænd med Hjertet paa rette Sted, Mænd, der i fem lange, tunge og mørke Krigsaar uden Frygt havde gjort deres Pligt, uden Hensyn til Minefaren, maatte nu efter Freden ofre deres Liv for Danmarks og de Allieredes Sag. De staar for os alle, netop i denne Tid, som Forbilleder paa danske Mænd, der kun tænkte paa og handlede for Samfundet og Almenvellet. Maatte Gud tage mod deres Sjæle i Paradiset og give disse Havets Helte den Løn, som er lovet de trofaste Tjenerne.

Af disse elleve Sømænd var den ene, Føreren Johansen, vor Trosfælle. Han var en beskeden Mand, en Mand, der indgød Tillid, en Mand, der kun havde Venner, en Mand, højt anset hos Rederiet og hos Kammeraterne, og en Mand, der havde Hjertet paa rette Sted og ved sit Eksempel var alle os Katolikker paa Øen til Ære, Gavn og Belæring.

Jeg vil nøjes med at fortælle lidt om de sidste Dage af hans Liv. Den 8. Maj, efter det første voldsomme Bombardement af Rønne, kom han tidligt om Morgenen Kl. 7½ med Flygtningetog fra Rønne til Aakirkeby, ledsaget af sin Hustru og gamle Svigerfar. Hans eneste Barn, en Datter, var allerede Dagen i Forvejen sendt af Sted til mig paa Cykle. Jeg stod paa Banegaarden for at modtage de stakkels evakuerede. Trætte og forkomne saa de ud; Johansen fortalte mig, at de ikke havde faaet noget at spise efter Mandag Middag, og at de havde maattet overnatte med 40 andre i en Hølede paa Landet. En Dame af vor Menighed, der bor lige over for Stationen i Aakirkeby, havde med største Beredvillighed anrettet et Kaffe bord for dem. Da jeg meddelte ham det, svarede han: »Min Kone, Eva og Svigerfar kan gaa i Forvejen; jeg vil først tale et Øje-

blik med Dem.« Og da vi to var paa Vej til Præstegaarden, bad han om at maatte modtage den hellige Kommunion. Han vidste og forstod, hvor den sande Styrke og den rigtige Trøst var at finde i al den Elendighed og Nød.

Han glemte sig selv og sin egen Ulykke; talte kun om, hvor tungt det var for hans Kone, forhørte sig om, hvor Pastor Bartel og Søstrene var kommet hen, beklagede at den lille Kirke i Rønne havde lidt Skade; men ikke et Ord om egen Modgang og Bekymringer.

Dagen efter kom der en Ordonnans fra Frihedskæmperne til Præstegaarden med Besked om, at Johansen næste Morgen skulde møde i Rønne, da et Skib med tyske Soldater skulde af Sted til Kolberg. Uden at tøve svarede han »Ja«; han vidste udmærket godt, hvor farlig netop denne Rute var blevet efter Tyskernes Nederlag, men som den danske Sømænd han var, kendte han kun een eneste Ting: at gøre

sin Pligt overfor Fædrelandet. »Vi er i Guds Haand; hans Vilje ske.« Det var de sidste Ord, han talte til mig om de Rejser, der nu ventede ham og hans gæve Kammerater.

Guds Vilje skete. Ligesom vor kære Ø efter Freden oplevede Krigens frygtelige Rædsler, saaledes rantes ogsaa han og hans Mandskab efter Freden af Krigens Forbandelse, og de maatte betale med Livet. Guds Veje er usporlige, Hans Raadslutninger uransagelige. Vi bøjer os ydmygt under Guds hellige Vilje og takker Ham for den Mand, der i levende Live for vor lille bornholmske Menighed var et Eksempel. Katolik som han var i Gerning og Sandhed.

Maatte hans ædle Sjæl hvile ved Jesu Bryst; maatte han i Guds Himmel faa den Løn, han har fortjent som Guds, Kirkens og Fædrelandets ydmyge og glade Tjener. Vor kære, gode Ven hvile i Fred. Og alle, som læser disse faa Ord om Styrmand Johansen, beder jeg om en lille Bøn for hans Sjæl.

Aakirkeby, 4. Juni 1945.

Th. A. Zoetmulder O. P.

Pater Martindale og Royal Navy

Billedet viser nogle engelske Søfolk overfor St. Ansgars Kirke. Hver Søndag Kl. 9 læser Pater Martindale Messe for dem. Han gør det ogsaa i Ugens Løb om Bord paa Skibene, naar Lejlighed byder sig. Skibene og Søfolkene skifter hurtigt, saa man ved aldrig, hvor mange der kommer til Messe, men det vigtigste er ogsaa, at 99 pCt. modtager Sakramenterne, ofte efter ikke at have kunnet det i mange

Maaneder. Hæren har kun faa Mænd i Danmark.

Royal Navy er spredt over store Afstande, men Pater Martindale haaber, at der vil blive udpeget en Præst til at tage sig af de engelske Søfolk her i Byen, saadan som R. A. F. i Kastrup har det. Indtil det sker, vender Pater Martindale ikke hjem til England, med mindre hans overordnede skulde træffe anden Bestemmelse.

Verden kalder paa Katolikkerne

Pater Martindales første Artikelserie efter Freden

En Mand, som er meget inde i danske Forhold, sagde forleden til mig: »Efter Fredsbudskabets Komme har vi ikke haft en eneste Artikel af virkelig substantiel Værdi i vor Presse.« Jeg spurgte om Grunden, og han gav mig et ubestemt Svar i Retning af, at Landet endnu ikke er faldet til Ro — at den fremtidige Politik endnu er uvis — at man var nødt til at holde sig paa den rigtige Side af Politikerne — o. s. v. Selv kan jeg ikke afgøre, om hans Bemærkning var unfair eller ikke.

Saa var der en anden Mand, hvis Kendskab til baade Europa og Amerika er endnu større. Han sagde til mig: »Det er ikke saa meget selve Rusland, vi er bange for, men derimod dette: Mange Lande maa reorganiseres, ja ligefrem genopdrages ... det gælder ikke alene Tyskland, hvis yngre Slægtled saa længe har faaet deres Tankesæt besmittet af en falsk Statsfilosofi. Og nu er det, at Rusland har en Plan — jeg siger ikke, om den er god eller daarlig, men det er en Plan — en Plan til at organisere og opdrage de Lande, hvor Rusland fører Kontrol. Jeg kan derimod ikke se, at Amerika eller England har nogen som helst klar Plan.«

Og saa for det tredie. Jeg er saa lykkelig at kunne læse Messe for vore Søfolk, sommetider ombord paa deres Skibe, og at faa Lejlighed til at tale med baade Officerer og Mandskab. Allesammen spørger de: »Hvilket England kommer vi til at vende hjem til?« Jeg svarer: »Hvilket England ønsker I at vende hjem til?« Kærnen i deres Svar er altid: »Et England, hvor vi har vort Hjem i Tryghed, et Arbejde i Tryghed og Tryghed for vor Alderdom — Tryghed for Hustru og Børn.« Saa spørger jeg dem: »Hvordan tror I, at I bedst kan opnaa dette?« Og saa lægger jeg Mærke til, at deres Svar *aldrig* er partipolitisk bestemt. Det betyder, at de — hvor lidt de end maatte gøre sig det klart — erkender den enkelte Borgers Ansvar. Det er værd straks at bemærke, at *kun*, hvor der findes Ansvar, kan Friheden eksistere. Naar Staten tager Ansvaret fra Borgeren, gør den ham til Slave; naar Borgeren selv ved Slaphed, Uvidenhed eller Pessimisme vil skulke fra sit Ansvar, frasiger han sig sin Frihed. Det er slemt nok, hvis Staten gør alt for ham og derved reducerer ham til et Spædbarns Stilling, men alt for ofte sker der det, at Staten gør alt i Stedet for ham, og dette berøver ham al Personlighed.

Socialisering og Ansvar

Men lad mig vende tilbage til den første af de citerede Udtalelser. Det vilde naturligvis være baade særdeles daarlig Takt og en særdeles Daarskab, hvis jeg vilde give mig til at udtrykke uforgribelige Meninger om — for ikke at tale om Kritik af — danske Forhold. Men det er øjensynligt nok, at det moderne Danmark i vid Udstrækning er et »socialiseret« Land. Paa man-

ge Omraader er alt, hvad Borgeren har at foretage sig, blot det at betale sin Skat. Jeg kan roligt sige, at dette betyder en alvorlig Fare for den personlige Ansvarsfølelse. Jeg bemærker, at den private Borger har megen Fritid — og moderne Forfattere bliver ved med at tale om »Fritids-Staten«. Vi har intet imod Fritid (naar det ikke betyder Arbejdsløshed), men paa *Belingelse* af, at den ansvarlige Borger bruger denne Fritid paa rette Maade — hvilket vil sige, at han dygtiggør sig som Borger og derved er til Gavn for sit Land, der gør saa meget for ham. Men eftersom den menneskelige Natur er lige saa selvsk som den er selv-
(Fortsættes Side 300)

25-Aars Jubilæum i Ordrup

Pater Herm. Lucas S. J. stammer fra en Familie i det fordum »gyldne Mainz«, hvor hans Fader beklædte Stillingen som Arkitekt ved Domkirken. Maaske skyldes det denne Omstændighed, at P. Lucas altid er i sit Es, naar der bygges, forandres eller flyttes omkring i Huset. Hvilken Aand, der herskede i denne Familie, fremgaar af, at fire af Drengene blev Præster og to af disse sluttede sig til Jesu Selskab, mens en af Søstrene helligede sig Lærergerningen. Siden 1911 har P. Lucas virket i Danmark, hvor han ved Sankt Knuds Skole underviste i mange forskellige Fag. Skolegerningen krævede al hans Tid og Kraft om Hverdagen, men om Søndagen kunde man se den trivelige unge Pater med et billigt Søndagstog tage afsted til Hørsholm eller andre Steder i Omegnen for at holde Gudstjeneste. I Ferien ledede han gerne Retræter hist og her i Landet, ja endog helt oppe i Norge. Næppe var P. Lucas bleven Præst for 25 Aar siden — 20. Juni 1920 — før han drog ud paa Retræter. Alle forbavsedes dengang over dette hurtige »Beredskab«;

men Forklaringen er simpelthen Paterens Myreflid i Studieaarene (ogsaa senere for Resten). Dagen lang sad han paa sit Studerekammer og læste og skrev, samlede i de Lader, fra hvilke han senere kunde tage nyt og gammelt frem som en god Husholder. Dette stille Studieliv udviklede den før noget spinkle Frater til den afrundede Skikkelse, alle kender. I to Aar arbejdede han ved Vor Frue Kirke i Aarhus, for derfra at gøre Springet til Sankt Andreas Kirke i Ordrup. Her skal ikke voves nogen Karakteristik af P. Lucas, det kunde jo se ud, som om hans Virksomhed betragtedes som afsluttet. Tværtimod ønsker alle, der kender ham, at Gud maa give ham Helbred og Kraft — Udholdenhed mangler han ikke — til at kunne arbejde i mange Aar endnu i Herrens Vingaard.

Konfrater.

For Pater Lucas er det en Hjer-tesag at gøre Gudstjenesten saa smuk og værdig som mulig, og han har saa at sige ikke blot et Øje, men et Øre paa hver Finger, intet undgaar hans Opmærksomhed. For Tiden er der to smaa Dreng, der er flinke til at ministrere, men da de en Morgen vilde vise deres latinske Tungefærdighed ved at bede Confiteor i lynende Hast, kunde jeg høre Pater Lucas sige: Langsomt, og de smaa Dreng adlød øjeblikkeligt og satte Tempoet ned. Som det gaar de smaa, gaar det ogsaa de store, naar Pater Lucas udtaler et Ønske om, hvorledes vi skal forholde os under Gudstjenesten, f. Eks. ikke myldre op til Kommunionshænken, men gaa roligt, retter vi os alle som en efter
(Sluttes Side 301)

Fjernt fra det øvrige Danmark ligger *Bornholm* i ensom Majestæt ude i Østersøen. Ingen anden af de danske Øer hyder saa rig en Afveksling: bølgende Agre og Smaalunde, golde Sandstrækninger, barske Klipper og saftige Enge, det er som om hele Skandinavien har sat sig Stævne her. Og Havet, »Havet omkring Danmark«, det aander og bruser, skummer og tordner nært og fjernt, hvor paa Øen man end færdes. Hvor ofte har man ikke hørt, at Bornholmeren føler den ensomme Beliggenhed og mener at kunne omsætte denne Ensomhed i en Slags »Forladthed«; haarde Vintre og de senere Krigsaar, hvor Forbindelsen mellem Øen og det øvrige Land har været alt andet end god, synes at bekræfte denne Paastand — men det er dog ogsaa kun en Paastand. Thi har end Bornholm fundet sin Plads i et Hjørne af Danmarkskortet — hvilket er ganske forkasteligt, det skal indrømmes — er der dog næppe nogen anden Del af det danske Land, der i den Grad ejer Nationens Kærlighed, som Klippeøen i Østersøen.

Den haarde Skæbne, der i Krigens sidste Timer lagde sin

Rundkirkerne paa Bornholm

▲ Østerlars Rundkirke
← „Sct. Ols“

Tekst: B. P.

Fotos:
Arkiv (3)
Jøbe (1)

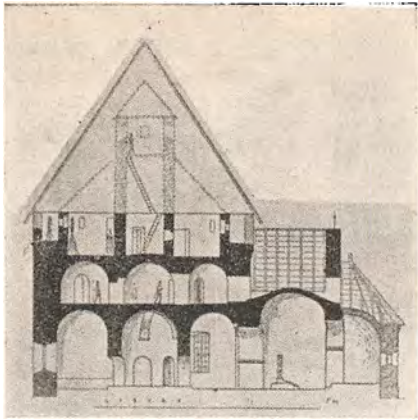
klamme Haand om saa mange smaa Hjem i Rønne og Nexø, har om muligt bidraget til yderligere at styrke Hjertebaandene mellem Øen og det øvrige Land; alle har vi følt Ulykkerne som et Saar paa vort Legeme, en Vunde, der maatte helbredes med Kærlighed og Uegennytte.

*

Og Bornholm ejer Ejendommeligheder, som hele Danmark elsker og glæder sig over. Naturen har her et Særpræg, som i høj Grad understreges af Landskab og Kultur. Blandt disse Ejendommeligheder indtager de gamle *Rundkirker* velsagtens Førstepladsen. Først under Svend Estridsøn, det vil sige omtrent et Hundrede Aar senere end det øvrige Danmark, naaede Kristendommen til Bornholm. Det skete fra Skaane, ved Biskop Egin († 1072), og Øen kom under Stiftet i Lund. Rund-

▲ Interiør fra Østerlars Rundkirke

▲ Skematisk Snit af Rundkirke

kirkerne er rejst i Slutningen af 12. Aarhundrede, og disse »Kirkeborge« er noget for sig selv; forgæves har man søgt efter noget blot tilnærmelsesvis lignende i Udlandet.

Nordligst paa Øen ligger *Ols Kirke*, syd for Hammeren, i Nærheden af Gudhjem ligger *Østerlars* og i Øens sydvestlige Hjørne *Ny Kirke* og *Nylars*, alle fire i forsigtig Afstand fra Kysten. Paa Grund af Bornholms isolerede Beliggenhed maatte Befolkningen selv sørge for sin Sikkerhed og værne sig mod røveriske Overfald fra Søen. Og det har den gjort til Gavns med disse Rundkirker, der ruger over den skønne Ø som Minder om middelalderlig Barskhed og Utryghedsfølelse.

Bygningerne var beregnede paa at Sognets Beboere kunde tage deres Tilflugt i dem og at man herra kunde tage et Forsvar op. Fra »Fæstningen« over Kirkerummet kunde de vaabenføre Mænd skyde paa dem, der vovede at nærme sig, og endnu i 1553 hedder det om Bornholms Kirker, at de fra Arilds Tid har haft Skyts til at afværge Landets — d. v. s. Øens — Fjender. Gennem de smaa Vinduer var det umuligt at klemme sig ind, og selv naar Angriberne havde

sprængt de indvendig fra stængte Døre, var de, der opholdt sig i Kirken, stadig i Sikkerhed. Naar blot der var nok af Ammunition, Mad og Drikke, var det umuligt for nogen jordisk Magt i Middelalderen at komme Folkene i Kirkeborgen til Livs.

De bornholmske Rundkirker er bygget af Granit, dels Sten, som de er fundet i Naturen, dels kløvede Sten. Murene er dobbelte, en Ydermur og en Indermur, begge opmuret med Omhu, og Mellemrummet mellem disse er fyldt med større eller mindre Natursten, der er lagt i Mørtel. Disse Murmasser giver Kirkerne det fæstningsagtige Præg, som de alle fire har tilfælles.

Idag staar Rundkirkerne som en Ejendommelighed i Landskabet, med deres hvidkalkede Mure og sorte Kegletag, og oppe fra deres øverste Stokværk er der en vid Udsigt til alle Sider over Land og Hav.

*

URBI ET ORBI

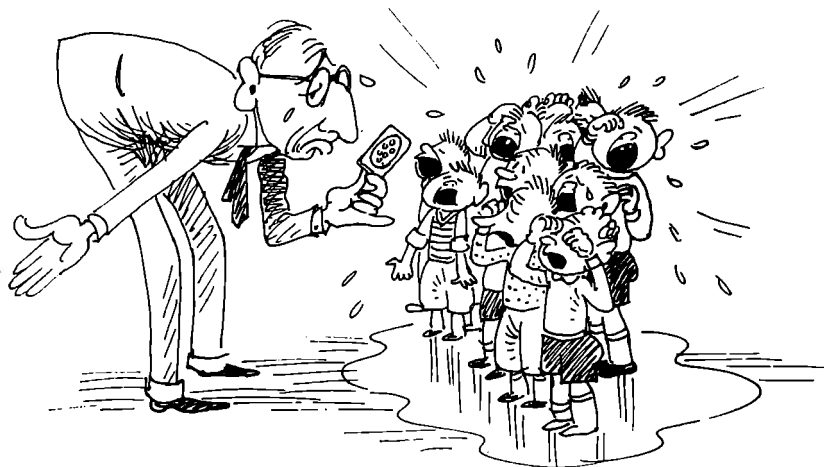
Vatikanstaten

Det pavelige Statssekretariat har underrettet *Tysklands hidtidige diplomatiske Repræsentant ved Vatikanet*, Ambassadør, Friherre Ernst v. Weizsäcker om, at hans Mission anses for afsluttet og at man forventer hans Afrejse fra Vatikanstaten.

*

De forenede Staters Repræsentant ved Vatikanet, *Ambassadør Myron Taylor*, er efter lange Drøftelser med den hellige Fader afrejst med Flyvemaskine til Washington, hvor han umiddelbart efter Ankomsten er blevet modtaget af Præsident Truman. Den italienske Presse sætter Ambassadørens hastige Rejse i Forbindelse med store verdenspolitiske Begivenheder, og den schweiziske Presse fremsætter Formodning om, at japanske Fredsfølere er fremsat via Vatikanet, hvor der til Stadighed endnu findes en japansk Diplomat.

Angaaende Rationeringsmærker...

„Nu maa I selv om det; der er kun eet Stykke Mad tilbage!“

Ved De, at Spejderne i Sommerlejr spiser lige præcis *det dobbelte* af deres Rugbrødsration, og at Smør, Sukker og Grynforbruget ogsaa ligger over det tildelte Kvantum?

Kan nogen af Ugebladets Læsere hjælpe II Absalon Trop med et Par Mærker? Vi skal have et halvt Hundrede Dreng i Lejr i 14 Dage, og ovenstaaende Tegning viser, hvorledes jeg vil være stillet, hvis vi skal være henviste til den Ration, Handelsministeriet har tiltænkt os.

Dette Raab sender Pater G. Heggum S. J. os — og den samme Situation er gældende i de andre katolske Ferielejre. Derfor beder Ugebladet Læsere om endnu engang — og saa snart som muligt — at overveje, om det ikke var muligt at afse nogle Mærker til Feriebørnene. »Katolsk Ugeblad«s Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N, tager med Tak imod Mærkerne og fordeler dem til de respektive Institutioner.

*

Verden kalder paa

Katolikkerne

(fortsat fra Side 297)

opofrende, vil en uansvarlig Borger naturligvis meget snart ikke blot lade være med at arbejde for sit Land, men blive ganske uinteresserede i dette. Og er Mennesker uinteresserede, skrives der heller ikke interessante Artikler for dem. (Jeg har truffet mange unge Mænd, som siger, at alt, hvad de ønsker er at tjene Penge nok til at kunne købe sig deres eget lille Hus, omgive sig med de Ting, de sætter Pris paa og saa ikke lade sig forstyrre af noget. Jeg skynder mig at tilføje, at jeg ogsaa har truffet adskillige, som er interesserede, ja tilmed optagne af deres egen og deres Lands Fremtid. Men i det store og hele ved de ikke, hvad de nu skal foretage sig).

Opdragelse til Karakter

Dette faar mig til at tale om Opdragelsen. Er Danmark tilfreds med den Opdragelse, der koster Landet saa mange Penge? Ingen i England er tilfreds med den Opdragelse, man der har ydet Landets unge (betragt de omfattende Forandringer, som paatænkes, og som delvis allerede er sat i Værk af den nye Education Bill), og selv er jeg endnu mindre tilfreds. Her er to Grunde, rent bortset fra de rent religiøse Grunde. For det første: en Opdragelse, der kun sigter til at give en Dreng eller Pige en Forberedelse til at kunne klare sig i en eller anden Profession, men ikke giver nogen Karakter-Træning eller udvikler Sansen for *medborgerligt Ansvar* — en saadan Opdragelse er i mine Øjne slet ingen Opdragelse. Den kan skabe heldige Forretningsfolk med Blik for deres egen Lomme (naturligvis holder Regeringen ogsaa Øje med denne Lomme, eftersom det er derfra, at Skatterne skal komme...), men den har intet at gøre med Karakter — tværtimod letter den snarere Vejen til at tjene Penge for Mænd *uden Karakter* — altsaa til at tjene Penge paa en Maade, saa der ingen Hensyn tages. Men et Land bliver ikke stærkt, enigt og lykkeligt, hvis ikke dets Borgere er Mænd med Karakter og Redelighed, med Sans for deres Ansvar overfor hele det Samfund, de lever i.

Public-School

Derfor synes jeg godt om engelsk Public-School-Opdragelse — i en vis Henseende. Den udvikler virkelig Ansvarsbevidsthed (og der er ikke nogen Grund til, at de samme Metoder ikke skulde anvendes i yngre og beskednere Skoler end f. Eks. Eton, Harrow og Winchester, skønt de mangler disse gamle Traditioner, der spiller saa overvældende en Rolle i hine gamle Sko-

ler). En Dreng i »Forberedelses-skolen« (fra ca. 9½—13½ Aar) erhverver et vist passende Ansvar; han lærer at organisere og at samarbejde, i hvert Fald i Lege og Sport; at værne Skolens »Ere«. Derpaa kommer han til sin Public-School (13½—18 Aar) og er igen ingenting — paany maa han bane sig Vej frem til et langt større Ansvar — og derfra kommer han paa Universitetet og er endnu engang ingenting, efter at have været en lille Konge. Tre, fire Aar senere gaar han ud i Verden, og hvis han paa det Tidspunkt ikke har lært »at regere og at blive regeret« (som Platon sagde) og at indordne sig under det fælles Vel, saa kommer han aldrig til det. Og gennem alt dette vil Traditionen sammen med Drengens »Instinkt for Retfærdighed« praktisk talt altid hindre, at der begaas Uret, ikke mindst naar en ældre Dreng har Ret til at straffe.

Statens Skole-Monopol

Men der er i mine Øjne en alvorligere Grund til Ængstelse, og det er den, at moderne Stater *altid* søger at faa fuldstændig Kontrol med Opdragelsen. De ønsker absolut ikke, at andre Indflydelser end deres egen skal forme den fremtidige voksne Borgers Sind. Dette gælder ikke blot Tyskland under Hitler, og ikke blot det hidtidige Rusland. Det er som bekendt vanskeligt at faa Nyheder f. Eks. fra Bulgarien, Rumænien, Østrig og Polen, for ikke at tale om de tre baltiske Republikker (næste Uge skal jeg give nogle Eksempler), men der kommer dog nok frem til at gøre det ganske klart, at der disse Steder ikke findes mindste Spor af Opdragelsens Frihed og ikke vil komme til at findes saadan Frihed, saa længe Rusland kan forhindre det. Ja, Rusland har en »Plan«. Den finder et næsten naivt Udtryk i Agitatørens Notebog (ledet af M. Alexandrev, Chef for Kommunistpartiets Centralkomité's »Propaganda og Agitations Afdeling«). Dette Paradoks — en »Agitation« i Rusland, der visselig ikke ønsker nogen Revolution *imod* det eksisterende Regime — udkræves (siger »Times«) »for at undgaa Udviklingen af ... en Følelse af ordenet Tryghed, i hvilken den genoplivede Respekt for den menneskelige Personlighed kunde underminere Grundvolden for den kollektive Stat«. At dette Begreb om stadig Spænding og stadig Kamp af-

ledes af den hegelske Filosofi vedkommer os ikke her. Pointet er, at Folket kun skal have Lov til at tænke, hvad Staten paa det givne Tidspunkt synes passer det bedst.

Det enorme Lærerbehov

Rusland har Brug for et enormt Antal nye Lærere — som vil blive strengt stats-uddannede — og England faar Brug for (vistnok) 70.000. Hvor i Alverden disse Tusinder, der næsten alle vender lige hjem fra Krigen, skal faa deres Uddannelse, kan jeg ikke forestille mig. Og jeg ser med Gru, at Børnene (i endnu større Antal, efter at Skolepligten er udvidet et Aar) skal lægges i Hænderne paa Mænd og Kvinder, som ikke blot er intellektuelt underkastet Staten, men ogsaa nødvendigvis er ganske inkompetente til at undervise, især i de vigtigere Fag, hvor lang Erfaring og intellektuel Modenhed er fornødne. Ve det Land, hvis Undervisning bygger helt paa Lærebo-

ger!

Tror Læserne, at jeg uelskværdigt har antydnet noget om, at dansk Opdragelse ikke er fuldkommen (og her i Landet hører jeg, at der ogsaa planlægges en Mængde nye Skoler, der *ikke* bliver »frie« Skoler), saa har jeg dog kritiseret engelske Planer langt skarper, skønt Staten ingen Steder paa saa modbydelig Maade har forlangt absolut Kontrol over Folkets Tanker som i Nazi-Tyskland og i vore Dages Rusland.

Naar visse Delegater i San Francisco foreslog en ensartet Plan for Verdens-Opdragelse, behøver det dog ikke at bekymre os større. Det faar vi ikke. H. G. Wells' Ideal — et Verdens-Universitet, kontrolleret af en central Verdens-Komité — er saa grotesk, som den altid har været. Men man ser heraf, hvad det er, visse Mennesker vilde sætte Pris paa.

(Fortsættes næste Uge).

C. C. Martindale S. J.

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„**THERESE**“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

25-Aars Jubilæum i Ordrup

(fortsat fra Side 297)

hans Ønske, og Følgen af det gode Forhold mellem Sognepræst og Menighed er, at Gudstjenesten i Skt. Andreas Kirke er præget af Orden og Værdighed.

I sine Prædikener formaner Pater Lucas os til at have stor Kærlighed til Sakramenterne, og han bliver ikke træt af at forklare os Messens Liturgi som den smukkeste Bøn, og naar Pater Lucas læser Messen, udtaler han hver Bøn og hvert Læsestykke saa tydeligt, saa at vi med stor Lethed kan følge Messen.

Men Pater Lucas er ikke blot Præsten foran Alteret, han har mange Hverv, idet han har et stort Sogn at tage Vare paa, og da Sognepræsten hverken kører Bil eller Cykle, maa han bruge megen Tid til at gaa rundt i sit vidtstrakte Sogn, der »omfatter Dele af Gjenlofte, Lyngby-, Taarbæk- og Søllerød-Vedbæk Kommuner med Villabyerne Klampenborg, Taarbæk og Skodsborg samt Jægersborg Dyrehave og Hegn«, men Pater Lucas kommer altid, naar der kaldes. En tidlig Morgen i Januar saa jeg Pater Lucas for hjemadgaende, det stormede og sneede, saa Himmel og Jord stod i et, men Pater Lucas gik uforsagt gennem høje Snedriver; han havde været hos en syg med Sakramentet.

Pater Lucas' Dag er saa optaget, at der kan ikke blive megen Tid

til almindelige Husbesøg, men naar han kaldes som Præst og Sjælesørger, kommer han gerne.

Ved Menighedsfester og lignende er Pater Lucas en fornøjelig Gæst, ingen kan le saa hjerteligt som han af en lille Spøg, og hans Ord rummer ofte ægte Humør.

Sognebarn.

St. Ansgars Sogns Ungdom

Lørdag den 9. Juni afsluttede St. Ansgars Sogns Ungdom Sæsonen med et yderst vellykket Møde, hvortil Menigheden ogsaa var indbudt. Salen var stuvende fuld, da Programmet, der stod i Frihedskæmpernes Tegn, tog sin Begyndelse.

Pastor K. Geertz-Hansen indledede med at læse et Hyldestdigt til Frihedskæmperne, hvorpaa Kaptein Emil Wissum fortalte om det store Apparat, der skulde til for at sikre Frihedsbevægelsens illegale Arbejde, afsluttet med nogle smaa personlige Oplevelser, og endelig gav en Frihedskæmper, Knud Rasmussen, en kvik Skildring af sin Arrestation af Gestapo og derpaa følgende Ophold i Vestre Fængsel og Løsladelse ved Tyskernes Kapitulation.

Efter en Kaffepause var der Oplesning af Hr. Langebæk, der ualmindelig smukt læste Digte af forskellige Forfattere, deriblandt Johs. Jørgensen, og en enkelt lille

morsom Fortælling, hvorpaa Max Brozek med Partner gav nogle af sine fornøjelige Sange og sluttede med sin berømte Sangforeningsformandstale.

Aftenen tjente de unge, som selv med saa god Smag havde tilrettelagt Programmet og arrangeret alt lige til Kaffebordet, til stor Ære, og det er glædeligt at se, at Ungdommen i St. Ansgars Sogn nu ogsaa er med. Vi ønsker den Held og Lykke til fortsat godt Arbejde.

Brønshøj Marked

Sct. Antoni Menighed i Brønshøj retter en hjertelig Tak til alle, som har støttet Sommermarkedet med Gaver, Bidrag og ved Besøg paa selve Markedet. Resultatet har været over al Forventning og overstiger de 4000 Kr. Hjertelig Tak.

Knud Ballin, Sognepræst.

Paa Lykkesedlen faldt Gevinsterne saaledes: Serie A 2333, Serie B 980, Serie C 2070, Serie D 1871, Serie E 1398. Amerikansk Lotteri: Dukkestue 40, Perlekæde 78, Cigaretter 3. Alm. Lotteri: North State 5, Marcipan 11, Foto 56. Desuden kan afhentes en Gevinst for hvert Indgangsnummer, der ender paa 00. Gevinsterne kan afhentes i St. Antoni Præstegaard senest den 1. Juli.

*

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSÆNGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetal i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juni.	
17. S. (grøn)	4. Søndag e. Pinse (666—56); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*; Præf. (521).
18. M. (hvid)	St. Efræm Syrer (945); 2. Bøn: St. Marcus og St. Marcellianus (946), 3. Bøn*.
19. Ti. (hvid)	St. Juliane af Falconeri (947); 2. Bøn: St. Gervasius og St. Protasius ([31]), 3. Bøn*.
20. O.† (rød)	St. Silverius (947); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*; Apostlenes Præf. (524).
21. T. (hvid)	St. Aloysius (948); 2. Bøn*.
22. F. (hvid)	St. Paulinus (951); 2. Bøn*.
23. L. (violet)	Vigilie til St. Johannes Døbers Fødsel (953); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn*.
24. S. (hvid)	5. Søndag e. Pinse. ST. JOHANNES DØBERS FØDSEL.

Herre Jesu Kriste, du, som udgød din Kærligheds Rigdomme over Menneskene, da du indstiftede Eucharistiens Sakramente, giv os, beder vi dig, at kunne elske dit kærlighedsfulde Hjerte og altid værdigt bruge dette saa store Sakramente.

Jesu eucharistiske Hjertes Fest, Kirkebøn.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Til. Palæ 4777,

Kl. 3-5, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tilf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Sommerens

Gudstjenesteliste

Søndagsmesse

København

St. Ansgars Kirke (Bredgade 64)	7; 8; 10
Jesu Hjerte Kirke (Stenosgade 4)	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
Sakramentskirken (Nørrebrog. 27)	8; 10
St. Mariæ Kirke (Jens Jessensvej 7)	8; 10
St. Annæ Kirke (Sundby)	6; 8½; 10
St. Andreas Kirke (Ordrup)	7; 8; 10
St. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
St. Antoni Kirke (Fr.sundsvej 225)	8; 10
St. Nikolaj Kapel (Strøbyvej 2)	9
St. Mikael's Kapel (Vandtaarnsvej 7)	9½
St. Elisabeths Hospital	6
St. Annæ Hjem	6½

Nordsjælland

Aasebakken (pr. Birkerød)	8
Asserbo (Friheden, Skovbovej (Juli Md.))	9
Farum (Gl. Farumgaard)	9½
Lyngby (Knud Lavardsvej)	7½; 8½; 10
Hørsholm	10

Øvrige Sjælland

Allerslev	6¾
Glostrup (Teknisk Skole)	(2. og 4. Sønd. i Md.) 10½
Kalundborg (Lundemarken 15)	(2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Køge (Bjerggade 22)	8; 10¼
Ledeborg	9½
Næstved (Præstøvej 29)	8; 10
(2. Sønd. i Md. dog):	8; 9½; 10¾
Roskilde (Frederiksborg. 11)	6 (paa Hosp.); 8; 10
Skelskør (Banegaarden)	(3. Sønd. i Md.) 10
Slagelse (Frederiksgade 7)	8; 10
Taastrup (Køgevej)	(2. Sønd. i Md.) 8¾
(andre Sønd.)	7½; 10
Vordingborg (Chr. Winthersvej 9)	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10

Lolland-Falster

Maribo (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Pr.); 10½ (m. polsk Pr.).
Nykøbing F (Bispegade 12)	8; 9½; 11

Fyn

Nyborg (Vindingevej)	8; 10
----------------------	-------

Jylland

Aabenraa (Søndertorv)	5,40; 9,45
Aalborg (Kastetvej 1)	6; 8; 10

Aarhus (Ryesgade)	7; 8; 10
(Hospitalet)	6
Ebeltoft (Villa Pax)	22. Juli og 16. August Kl. 9,15
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7; 9½
Grenaa.	
Sønd. 17. Juni og 19. Aug. Kl. 10	
Horsens (Nørregade 10)	7½; 10
Odder (Holsteinsg. 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.)	10
Ulstrup Mark. Sønd. 29. Juli Kl. 10	
Vejle (Fjellegade 2)	7½; 10

Feriekolonierne

Yderligere er modtaget Anon. 5 Kr.; M. 30 Kr.; P. N. 25 Kr.; Peter og Maria 25 Kr.; M. og P. 100 Kr.; Garth-Grüner 200 Kr.; Julius Bartnik 40 Kr.; D. 10 Kr.; E. Gottlieb 20 Kr. + nogle velkomne Varer ialt 455 Kr. Med det tidligere indkomne ialt 1795 Kr. Hjertelig Tak. De sidste Gaver skal gerne være os i Hænde senest Mandag den 18. Juni, da Skolerne faar fri den følgende Dag. Naar vi de 2000 Kr.? — Bidrag bedes sendt til Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Sakramentskirken

Søndag Eftermiddags Andagterne bortfalder indtil videre.

BOGHYLDEN

Svensson, Jón: Nonni. 360 S. ill.	11,20
Bardy, Gustave: Saint Augustin, l'homme et l'oeuvre. 528 S.	11,55
La triple voie de Saint Bonaventure. Traduction, introduction, notes et commentaires du R. P. Valentin-M. Breton, O.F.M. 208 S.	4,50
Corte, Marcel de: Aristote et Plotin. 291 S.	8,00
Henry, Paul (S.J.): Les états du texte de Plotin. 426 S.	22,75
Magre, Maurice: Le livre des visions divines. 308 S.	8,10
Malcor, Marcel: Au delà du machinisme. 327 S.	6,10
Maritain, Jacques et Raissa: Situation de la poésie. 161 S.	4,20
Thibaut, René (S.J.): Le sens de l'Homme-Dieu. 172 S.	5,25
Walter, Otto: Pius XII. 244 S., Tvl.	6,50

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Telefon C. 2453

St. Mariæ Kirke

Sønd. 17. Juni 8 og 10 stille Messe. Onsd. 20. Juni 19,30 Kongr. for Mænd.

St. Annæ Kirke

Sønd. 17. Juni fejres Festen til Ære for Maria, den stedsevarende Hjælps Moder.

St. Andreas Kirke

Tirsd. 19. Juni K. U. K. Torsd. 21. Juni 8 Mødreforeningens Messe.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

Langø-Lejren

Hvis Forholdene tillader det, bliver der Studenter-Sommerlejr paa Langø ved Odense Fjord Lørdag d. 30. Juni til Mandag d. 9. Juli. Deltagelse koster 30 Kr. excl. Rejse + 1 Kr. til Danske Studenterlejre. Enkelte kan faa Moderation. Cyklister fra København starter Fredag den 29. Juni og vender hjem Tirsdag den 10. Juli.

Man maa være forberedt paa primitive Forhold. De kvindelige Deltagere sover paa Høloft, de mandlige i Telt. Lejren har ingen Tæpper at stille til Disposition. Alle maa deltage i Arbejdet.

Skriftlig Tilmelding inden 18. Juni til Sekretæren, cand. mag. Grethe Wagner Petersen, Ved

Stadsgraven 5, 1., København S. Deltagerantallet er begrænset af Pladsforholdene. Nærmere Oplysninger tilgaar Lejrdeltagerne pr. Brev.

K. U. K. København.

Sct. Hans Aften, Lørdag den 23. Juni afholder Klubben det traditionelle Sct. Hans Baal paa Farumgaard. Turen startes fra Bispebjerg (Stoppstedet ved Grundtvigskirken) Kl. 19,15. Alle er velkomne. Program: Tale — Underholdning — Fællessang. Sangbøger, Cykellygte og godt Humør medbringes. Da vi i Aar kan have Baalet tændt efter Mørkets Frembrud, vil der forinden blive Lejlighed til en Tur i Omegnen.

K. U. K. Frederiksberg.

Sommerferien er nu begyndt, men vi haaber alligevel at se nogle paa vore Udflugter. St. Hans Aften Cykletur til Farumgaard. Nærmere Program i næste Uge.

Adoption

En Sognepræst i Jylland søger katolske Forældre, der vil adoptere et Barn, der ventes engang i Juli Maaned. Man bedes henvende sig under Mærket »Barn fra Jylland« til dette Blads Redaktion.

Eksercitier for Herrer

vil finde Sted paa Dalum Kloster fra Tirsdag Aften den 21. August til Lørdag Morgen den 25. August.

Eksercitierne ledes af Sognepræst Fr. Jaworski C. ss. R.

Prisen er Kroner 16 pr. Deltager. Anmeldelse om Deltagelse bedes snarest sendt til Sognepræst Fr. Jaworski, Odense eller til Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding.

Vel mødt paa Dalum!

Lærer søges

Privat katolsk Skole paa Sjælland søger til næste Skoleaar (15. Aug.) en Lærer (evt. Lærerinde), som kan undervise i almindelige Fag i Underskolen og evt. Regning og Fysik i Mellemskolen samt Gymnastik for Drengene.

Skriftlig Ansøgning mrk. »Lærer« sendes inden 15. Juli til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, Kbhvn. N. Personlig Henvendelse kun efter Anmodning.

Sygepleje-Elever

antages til 1. Sept. d. A. — Henvendelse til Forstanderinden, Sct. Josephs Hospital, København.

FREDERICIA

H. Olsen Holmelund A/S

Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170

Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter

Prompte og reel Betjening

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders

Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverander til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester

Bispegade 20 . Telefon 984 x

Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

Johannes Madsen

Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverander til katolsk Menighed

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer

Lyst Hvidtøl . Mærkt Hvidtøl . Mineralvande

Roskilde

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239

Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen

Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsegade 13 . Telf 157
Leverander

Roskilde		H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester.</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed.
A/s F. Christiansen <i>Maskinfabrik</i> Sct. Olsegade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG	H. Weber <i>Tømremester</i> Maskinsnedkeri
Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsegade. Tlf. 859 - 1365	C. J. Schledermann & Sønner JERNBETON <i>Entrepenører . Murermestre</i> Allehelgenegade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp	
Kolding		Berring & Larsen A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør
H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmøddale ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed
V. FALTHE Alt i Kolonial, Vin, Dalkatesser, Tobakker & Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjørre</i> Tømremester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)	Slagteriudsalget <i>Hadersløvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik
Esbjerg		Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	<i>MØBLER for alle Hjem.</i> købes bedst og billigst i Bachs Møbellforretning Telefon 735. Raadhusspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Engers Hansen <i>Bog- & Papirhandel</i> Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruclifiks og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital

Katolsk Ugeblad

24. Juni 1945
93. Aargang
Nr. 25

Individets Frihed
og Rusland

Valfarten til Haraldsted

Bønnen for de døde

En ældre Kunstners
Udstilling

Engelsk Journalist besøger Italien

Kirken i Italien er gaaet styrket ud af den nationale Prøvelse. — Kardinal-Ærkebiskopperne i Norditaliens store Byer, Firenze og Bologna, Venezia, Milano, Genova og Torino spillede en uvurderlig Rolle i den sidste kritiske Fase, ligesom ogsaa Ærkebiskoppen af Ferrara, Mgr. Bovelli, som var Genstand for særlig Hyldest.

Kardinal Schusters Autoritet er i Dag meget stor i hans By, der saa længe var kendt for sin aggressive Antiklerikalisme, og som de republikanske Fascister satte megen Lid til, da Mussolini erindrede sin antiklerikale Socialisme i Ungdommens Dage for 30—40 Aar siden. Da Mussolinis og hans Fællers Lig blev behandlet med nedværdigende Barbari paa Piazza Loreto, greb Kardinalen ind, saa snart han hørte om det og truede med at komme og tage Ligene ned med sine egne Hænder. Det var et Billede paa Ærkebiskoppens historiske Position, at de sidste Forhandlinger mellem de republikanske Fascister og Betselskomiteen fandt Sted i

hans Palads. Begge Parter følte, at det var et Sted, hvor de kunde mødes, som paa hellig Grund. I alle disse Byer vidste Befolkningen godt, hvor gavnligt det var, at der fandtes saadanne Mennesker som deres Biskopper, der kunde lette Forhandlinger, som har ført til, at mange Bygninger og Menneskeliv er blevet skaanet. Man er sig bevidst, at der findes en direkte Kontinuitet tilbage til den ældre Middelalders store Biskopper, og jo mere voldelig og barbarisk det 20. Aarh.'s Politik bliver, des vigtigere vil det være, at dette Embede bestaar ogsaa for dets borgerlige Fordeles Skyld. Skønt disse ikke taaler Sammenligning med Embedets egentlige Formaal, kan de være af den største samfundsmæssige Værdi.

Da jeg besøgte disse ærkebiskoppelige Paladser midt i Maj, var de travlt opfyldt af et nyt, godt Stykke Arbejde, nemlig Sorteringen og Hjemsendelsen af Flygtninge. Rundt om paa Søjler og Mure i Paladsernes Gaarde fandtes Opslag, hvorpaa man søgte Efterretninger om den og

den Italiener, en Krigsfange eller Tysklandsarbejder, idet hvert Bispedømme for sin egen Befolkning gjorde det samme, som Vatikanet har gjort i internationalt Format.

*

Under den tyske Okkupation blev der givet Ly til Folk, som var i Fare, og det skete uden Hensyn til deres religiøse eller politiske Overbevisning. Da Tyskerne angreb Kirken for dette, blev Asylretten flere Gange med Styrke fastholdt af »Ossevatore Romano« i Februar 1944, og de, der dengang skældte ud paa Asylretten fik at vide af Bladet, at de selv kunde komme til at blive glade for den, hvad de ogsaa blev, før Aaret var omme. Rom med sine store Ordenshuse kunde give særlig godt Ly inden- og udenfor Vatikanet. Og ved at lade sin Asylret hvile paa Menneskekærlighedens allerbredeste Fundament, har Kirken indlagt en højst tiltrængt Protest mod den voksende Tilbøjelighed til at nægte politiske eller nationale Modstandere enhver Ret.

(Efter »The Tablet«)
Douglas Woodruff.

Munkemel

VINGAARDEN i Odense

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

J. J. Jacobsens Eftf.

Odense - København
Grundl. 1841

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning

VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER

Aut. Gae-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173

Privat: Amg. 8122

Jos. Fischlein

Murermester

Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard
og Klostret

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“

v. Andersen og Poulsen

Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet

Sjæler Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10 093 København K Giro 21 07

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)

Autoriseret Elektrometallatør

Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268 x

Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signalanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Grdl. 1908

Ove Michelsen

Lys

Kraft

Radio

Dosseringen 8 Pilealle 51
C. 5099 Eva 5571

Løv. til de katolske Institutioner

Anton Siegler

Malermester

Kingsgade 17

Vester 4755

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120

København Ø.

Valfarten til Haraldsted

Trods alle Trafikvanskeligheder foregaar Valfarten til Haraldsted paa Søndag d. 24. ds. Fra København starter Lørdag Em. Kl. 15½ (Mødested: Østsiden af Damhus-søen) en Del unge katolske Cyklejere. Der overnattes paa to Høløfter hos Godsejer Garth-Grüner. Kl. 9 Søndag Morgen starter Valfarten fra Ringsted. Tilbagekomsten til Ringsted bliver saa tidlig, at der kan hviles godt ud, før Cyklerne atter vender Styret mod København. Der ventes ogsaa Tilslutning fra sjællandske Provinsbyer.

De nye Statuer til Valfartsvejen

Vi, som har gjort den aarlige Valfart fra Ringsted til Haraldsted igennem en Aarrække, har glædet os over de to Statuer — en Jesu Hjerter- og en Maria-Statue, som var opstillede ved Landevejen. Ligesom vi er lykkelige over at bekende vor Tro, bede vor Bøn og synge vore Salmer ude i den dejlige danske Natur, saaledes glæder det os ogsaa, at disse Statuer maa staa der som et Vidnesbyrd om, at Religion ikke nødvendigvis behøver at være gemt hen i Krogene, men at den hører hjemme, hvor Mennesker færdes.

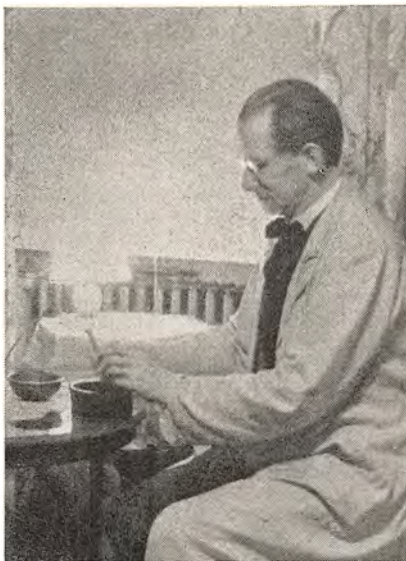
En Landevej er et Billede paa selve Livet. Hver Dag er et Skridt i Retning af Evigheden. Og paa vor Vandring kan vi nok trænge til at blive opmuntrede til at holde ud ved at tænke paa, hvem der venter paa os ved Vejs Ende. Det er det, Statuerne minder Vandringsmænd om.

De gamle Træstatuer, fremstillede i Oberammergau, har troligt øvet deres Dont i Regn og Slud. Nu kan de ikke mere. De trænger til Afløsere, det vil sige Kopier, formede i Sten. Det er en Sag, som vi alle bør være interesserede i og yde vor Skærv til.

Bidrag — store og smaa — alle lige velkomne — bedes indsendt til Klubbens Kasserer: Giro 29369 eller til de katolske Boghandlere i Bredgade og Stenosgade, hvor der er fremlagt Lister. C. B.

Gaver til Bornholm

Pastor Bartel fra Rønne beder os meddele, at det Gironummer, hvorpaa Gaver til den bomberamte Kirke kan indbetales, er »15669, Amtsinspektør H. W. Andersen, Rønne«. Man bedes mærke sin Indbetaling med Ordet »Kirken«.

Kunstmaler L. H. Sørensen

Pastor Olaf Sørensens Fader, Kunstmaleren Laurits Holger Sørensen, har i disse Dage — fra 16. til 29. Juni — Udstilling hos Jørgen Haslund i Vingaardsstræde. (Hverdage fra 10—17. Søndage fra 14—17). Ugebladet har besøgt Kunstneren, hvis første danske Udstilling det er, og faaet ham til at fortælle.

Hvorfor træder De først nu frem for dansk Offentlighed?

Jeg har tilbragt det meste af mit Liv i Udlandet. Jeg kom allerede i en meget ung Alder til Schweiz og havde i Sinde at bosætte mig der med min Familie. Men paa Grund af Arbejdsangel maatte jeg dog i 1915 søge til Bayern, min Hustrus Hjemland, og har saa boet der lige til 1943, da jeg — i Lighed med saa mange andre Danske — ansaa det for klogest at vende tilbage til Danmark. Der blev tilsidst for uhyggeligt i den ellers saa livsglade Kunstnerby München. I Dag er den Ejendom, vi boede i, en Ruin blandt Ruiner.

Har De arbejdet længe som Maler?

Desværre havde jeg lige fra ung af Lyst til Pensel og Palet og skulde derfor efter mine Forældres Ønske absolut være Maler. Lige til for faa Aar siden har jeg dog kun kunnet dyrke Haandværkels ædle Gren ved Siden af min Forretning. Derfor havde jeg heller ikke rigtig Tid til at uddanne mig, som jeg egentlig havde Lyst til.

Hvilke Emner sætter De mest Pris paa?

Som de fleste Malere har jeg prøvet lidt af hvert, men jeg synes, at Havet og Bjergene altid har tiltalt mig mest. Jeg er født paa Taasinge og kom, da Far var Kaptajn, tidlig ud paa Havet. Endskønt jeg i de mange Aar, jeg har tilbragt i Udlandet, kun nogle enkelte Gange har været her i Danmark, saa har Vandet, især det »sortladne Hav« og det tunge Graavejr efterladt dybe Indtryk hos mig. Det er dem, jeg har levet paa al den Tid over. De bedste Marinebilleder har jeg dog malet langt borte fra Havet, i München. Det skyldes maaske Trangen til at have det for Øje, man i sit Indre længes efter. At ogsaa Bjergene har fundet min store Interesse er jo forstaaeligt. Hvilken Dansker betages ikke af de himmelstræbende Tinders Storladenhed?

Har De aldrig arbejdet med religiøse Motiver?

Kun undtagelsesvis. Jeg har en stor Kærlighed til den i Trediverne helgenkaarne Kapuciner-Broder Konrad af Parzham fra det kendte Maria-Valfartssted Altötting Øst for München. Det eneste Fotografi, som eksisterer af ham, er taget, da han var død. Det er paa Grundlag af dette Billede, at jeg — som saa mange andre, der er blevet grebet af Broder Konrads ydmyge Levned — har forsøgt at male ham, som det Ideal, han er for mig. Et andet religiøst Billede — den korsbærende Frelser — som Katolsk Ugeblad i Fastetiden har bragt en Gengivelse af, har jeg først efter min Hjemkomst til Danmark lagt sidste Haand paa. Billedet er med i den lille Samling, som f. T. vises paa min Udstilling, men jeg er ikke særlig opsat paa at faa det solgt. Forøvrigt har jeg flere Gange været med til at restaurere Kirker, sidste Gang, da min Hustrus Hjemstavnskirke blev underkastet en gennemgribende Istandsættelse. Det var blevet overdraget mig af restaurere de to store, barokke Loftsmalerier, og jeg har haft megen Glæde af dette Arbejde.

Har De haft Tilknytning til en særlig Kunstnerkreds?

Baade i Luzern og i München fandt jeg Optagelse i den stedlige Kunstnerforening og har ogsaa haft Tilknytning til en Del kendte bayerske Kunstnere. Men det har ikke haft nævneværdig Indflydelse paa min Udvikling som Maler. Jeg er gaaet mine egne Veje. De største Impulser til mit Arbejde har jeg forøvrigt at takke min Hustru for. Uden hendes aldrig svigtende Tro og Tillid til mine Evner havde jeg

sikkert givet op for længe siden. Jeg har næsten hele mit Liv igen været meget syg, til Tider paa Gravens Rand, og derfor i Perioder meget modløs. At jeg Gang paa Gang kunde overvinde disse og andre Vanskeligheder, maa jeg takke min Hustru for.

Howdan bedømmer De selv Deres Malerier?

Jeg har aldrig ment at være en fremragende Maler, og Valget af mine Emner har tidligere ikke altid været præget af Originalitet. Naar jeg især i München havde en saa god Kundekreds, at Billederne ofte blev solgt, før de var færdige og almindeligvis kun stod faa Dage i Kunsthandleres Vinduer, saa tilskriver jeg dette den Omstændighed, at Publikum bl. a. satte stor Pris paa den Omhyggelighed, hvormed jeg altid har udført mine Billeder.

Har Deres Børn arvet Deres Malertalent?

Æblet falder ikke langt fra Stammen, siges der. De har alle tre Kærlighed til og Sans for Farver. Min Datter maler lidt, og min ældste Søn, Præsten, kunde sikkert bringe det til noget, dersom han tog fat for Alvor. Jeg har gjort mig en Del Umage for at lære ham en Smule. Da han var Dreng, knækkede jeg engang i Vrede en Palet paa hans Hoved, fordi han rev en større og kostbar Opstilling til et Stilleben ned paa Gulvet. Maaske denne Episode er Skyld i, at han mere end de andre interesserer sig for Malerkunsten. Der eksisterer flere gode Billeder fra hans Haand, og det er mit Haab, at han en Dag maa gøre mere end blot at dekorere sine Almue møbler, som han er i Færd med for Tiden.

mene om det nazistiske Tyskland*), men vi er antagelig stadig i Vildrede med, hvad vi skal tænke om det moderne Rusland. Det er vi alene af den Grund, at vi, som tidligere sagt, har saa vanskeligt ved at faa sikre Oplysninger om, hvad der foregaar derovre. Hvad vi end maatte være tilbøjelige til at mene, maa man dog tro mig, naar jeg siger, at jeg ikke vil lade falde et eneste Ord om hverken Tyskland eller Rusland, der er inspireret af 1. Had, 2. Hævnlyst eller 3. Frygt.

Men naar jeg sidste Uge nævnte den engelske Autoritet, der sagde: »Det er ikke saa meget Rusland som saadan, der forvirrer os — jeg tror, han mente Rusland som aggressiv Militærmagt — men derimod det Faktum, at Rusland har en Plan, mens vi tilsyneladende ikke har det« — saa maa jeg ogsaa søge at forklare, hvad der ligger heri, idet jeg holder mig til Principper og de tilgængelige Fakta. Et retfærdigt Syn paa Sagerne kan kun naas af den, der ikke er besjælet af Had eller Frygt eller Hævngerrighed. Retfærdigheden kan ikke trives i en ophedet Atmosfære eller under truende mørke Skyer.

Rusland og dets Interessesfære

Feltmarskal Montgomery er blevet udnævnt til britisk Medlem af den »Allierede Kontrolkommission i Tyskland«, som ved Yaltamødet kaldtes den »Centrale Kontrolkommission i Berlin«. Det giver os et Indtryk af, at Berlin ikke bliver Tysklands Hovedstad — ikke alene fordi den er delvis ødelagt, men ogsaa fordi Demarkationslinien mellem en russisk og en anglo-amerikansk »Indflydelses-Zone« kommer til at løbe vest for Berlin. Men nu er det, at disse »Indflydelse« vil blive totalt forskellige paa de to Sider af Linien. Tag f. Eks. Pressen. Præsident Truman har sagt, at amerikanske og andre allierede Aviser frit vil kunne cirkulere i den vestlige Zone, og at den tyske Presse vil faa sin Frihed saa snart som muligt. Men kan man tænke sig, at nogen som helst af disse Aviser vil kunne cirkulere i den østlige Zone — og ikke alene, fordi Rusland sommetider faar en »daarlig Presse« i Amerika og England, men først og fremmest fordi der slet ikke findes nogen Pressefrihed i Rusland.

Den kinesiske Mur

Det er naturligvis muligt, at der, naar denne Artikel naar frem, kan

*) Jeg mener udtrykkelig Nazi-Tyskland, fordi jeg taler om en *Filosofi* samt dens praktiske og psykologiske Konsekvenser, ikke om et *Land* eller et *Folk* som saadant.

Verden kalder paa Katolikkerne II

Om Individets Frihed og om Rusland

Forfatteren D. H. Lawrence hadede vor moderne Verden og Aldous Huxley hader den. Lawrence slap løs fra den ved at nægte at have noget som helst Ansvar for sine Medmennesker og ved kun at have Tro paa Kødet — skønt Aanden paa Trods af hans Vilje bestandig kikkede frem i alt, hvad han skrev. Huxley har mere og mere — især siden Bogen »Graa Eminence« — arbejdet sig frem til en Fornægtelse af Stoffets Realitet og til en Slags tidsløs Yogi-dom (en Dag vil vi fortælle lidt om hans sidste Bog: »Time must have a Stop«) — og dog kan han ikke holde sine Bøger fri for Usædelighed.

Menneskerettighederne angrebet

Tidspunktet er ikke inde til at paavise, at begge disse Forfattere — ligesom alle »Kættere« — isolerer en enkelt Del af den katolske Tro. Men i hvert Fald afslaa de begge to at have det fulde »Ansvar«, som vi i sidste Artikel fastslog som uadskilleligt fra Friheden. De stod begge i Oprør mod det, vi kalder den »mekaniserede« Verden, i hvilken Mennesker blev gjort til Maskiner gennem et Tyranni, som enten udøvedes af Enkeltpersoner (Industrimænd) eller Stater (Regeringer). Det er klart, at man længe før det nazistiske Tysklands og det kommunistiske Ruslands Etablering forudsaa en gradvis

Nedværdigelse af Mennesker til Slavekaar, for Englænderne vedtog en »Lov om Menneskerettigheder« i 1689, og Amerika gjorde det i 1791. Skønt begge disse Lande samlede sig om centrale *Regeringer*, var det deres Hensigt at beskytte *Individerne*. Og det er netop Individet (og Familien, hvori Individet er indlemmet), som i vore Dage trænger til Beskyttelse.

Men trods de to Love om Menneskerettigheder vandt *Foragten for Individet* Fodfæste. Der opstod Ord som »Proletariat« og »Folkemasse«, og Fabrikarbejdere blev kaldt »Hænder«. Der var ikke længere nogen »Personlighed«. Den anglikanske Biskop Barnes viser denne Foragt for Individets Hellighed ved at kræve, at »Ukrudtsbefolkningen« bør bortelimineres gennem Sterilisation og Eutanasi. Og den anglikanske Canterbury Dean Dr. H. Johnson (der begyndte som Ingeniør og aldrig er sluppet fri fra sit Frankenstein-Maskineris aandelige Smitte) er taget til Rusland for at beundre Hjulene, som er sat i Gang af de Mænd, der næsten symbolsk har taget Navn af Staal- og Hammermænd (Stalin og Molotov).

Frihed for Had, Frygt og Hævn

Jeg tænker, at dette Blads Læsere er enige om, hvad man skal

have aabnet sig nogle Døre i den kinesiske Mur, der stadig staa rejst mellem os og de Lande, der er under russisk »Indflydelse«. I Øjeblikket faar vi kun Underretning af dem, der er klatret over Muren — skønt der ikke er saa faa af dem. I hvert Fald er Muren høj. Vatikanet regner med, at den Hellige Fader savner Forbindelse med ikke mindre end 80 Millioner Katolikker. Jeg skriver dette den 1. Juni — og i Dag er der ingen, der ved, hvor de pavelige Nuntier i Tyskland og Rumænien befinder sig; Nuntius i Ungarn maatte forlade Landet, da Russerne kom. Og var der i Dachau ikke færre end 1100 katolske Præster (heraf 789 Polakker), blandt de endnu levende Fanger, da Amerikanerne kom, saa er paa den anden Side alle de uerode Biskopper i Polen med een Undtagelse samt tallose Præster blevet arresteret. Samtidig skrev Patriarken af Moskva (i »Isvestia« d. 12. Maj), at Kirken først og fremmest har frembaaret Bønner for Krigsanstrengelser og samlet over 300 Millioner Rubler til dette Formaal ... og han føjede til, at »den ortodokse Kirkes *principale* Resultat er det, at den er i fuld Overensstemmelse med Regeringen ... den tjener Fædrelandet og udfører saaledes den samme Gerning som Regeringen, idet den hjælper denne og følger dennes Anvisninger ... (lad os) altid takke Gud for, at han har givet vort Land vise Førere og over det har sat sin udvalgte og kloge General, Joseph Stalin, som har bragt vort Land til Sejr og vil føre det til fremtidig Hæder«. Vi kommenterer ikke disse Ord, men tilføjer blot, at i de sidste fire Maaneder har høje Prælater fra den russiske ortodokse Kirke rejst rundt i Balkanlandene med Undtagelse af Grækenland og holdt Taler, der var hæftigt fjendtlige mod den katolske Kirke.

Skønt der kunde siges meget mere, er der dog Plads for en maadeholden Optimisme. At den russiske Regering (1. Juni) ikke vil gaa frem paa samme Maade overalt, synes klart ud fra den uhyre Forskel, der er mellem den Behandling, som Polen og Østrig er Genstand for. (I Østrig findes der i den af Rusland ensidigt indsatte Regering foruden dens nok som bekendte Leder ogsaa Tilhængere af afdøde Mgr. Seipel). Ganske vist kan den »velvillige« Behandling af Østrig skyldes, at man ønsker at føre dette ikke-slaviske Folk ind i Ruslands Arme. Men jeg vilde ønske, at jeg havde Plads til fyldige Citater fra Breve, der er skrevet af F. Brewston (5 Aars Krigsfange i Polen) og H. W. Cook (der har boet 18 Aar i Landet og 5½ Aar i den østlige Del, som Rusland okkuperede). Begge Brevene findes blandt *Whitehall News*. De handler om den politiske Situation (den al-

deles urepræsentative Lublin-Regering), »Intelligensens« Undertrykkelse, Kaos i Transporten og Landbruget, Lublins Kvælertag om alle ikke-kommunistiske Møder, Pressen og Radioen — Aflytning af udenlandske Udsendelser, ogsaa B.B.C.s, er forbudt — o. s. v.

Østerledens Kristendom

Hvad angaar Vesteuropa er jeg ikke sikker paa, at Rusland betragter Kommunisme som en Eksportvare, for der findes allerede meget af den i disse vestlige Egne eller i det mindste en Drejning mod venstre, som jeg haaber vil blive fulgt af en Reaktion. For fuldblods Kommunisme finder det vanskeligt at trives selv i Rusland, og den er umenneskelig, fordi Mennesket i sit Væsen er frit og ikke kan *blive* ved med at være Slave eller Maskine — skønt Huxley i »Fagre nye Verden« ikke kunde se anden Udvej end Selvmordet. Men burde jeg skrive »selv i Rusland«? Der synes hos Russerne at være noget specielt religiøst. Specielt, fordi det rummer Bestanddele, der er forskellige fra de Bestanddele i Religionen, der har skabt Vesterledet. I Østen havde selve Kristenheden saaledes en Tendens *enten* til at Kejserdyrkelse — Kejseren som baade Kirkens og Statens Overhoved — eller til Klosterliv og intens Aandelighed. Østens Klostervæsen frembragte baade gode og daarlige Resultater. Paa den ene Side protesterede det bestandig mod de to-

talitære Krav fra Østens Kejser, men paa den anden Side higede det stadig efter at drage Sjælen op til Himlen og glemme Jorden, hellere end at forsøge paa (saaledes som Paverne gjorde det og det Klostervæsen, der stammer fra Benedikt) at drage Himlen ned til Jorden og etablere Guds Rige her, saaledes som Kristus bød os at bede om. Østerledens Mystik havde Tendens til helt at opgive det verdslige Samfund, mens Vesterledet søgte at skabe et ordnet menneskeligt Samfund og gennemtrænge det med overnaturlig Aand. Paa den anden Side vidner Østens Andagt til Helligaanden — der er saa langt mere markeret end vor egen — utvivlsomt om et vist Slægtskab mellem Østens Sjæl (ikke mindst den russiske) og de Ting, som ikke er af denne Verden — med Slavernes Frigørelse, med Modstanden mod en mekaniseret Menneskehed!

I hvert Fald maa vi fastslaa, at vi ikke længere selvbehageligt kan gaa ud fra, at Europa er Kulturens Centrum, hvorom Resten af Verden nødvendigvis maa dreje sig. Vi kan ikke overse Amerika og Rusland, saa lidt som Østens Lande, der aldeles ikke er »uforanderlige«, som vi før plejede at sige, men i en Tilstand af Tunult, og hvem ved, hvilke Kræfter, der herfra kan blive sluppet løs? Dog er det endnu for de fleste af os ingen Nytte til at spekulere herover.

C. C. Martindale S. J.

(Fortsættes med en 3. Artikel).

Memento II

Memento Etiam Domine —

Kan ikke den Tid, vi har oplevet og stadig oplever, kaste en Projektors skarpe Lys ind over det andet Memento i Messen: det for *de Døde*?

Hvilket Hav af Døde dækker ikke vor Klode! Lige fra dem, der fik en hæderlig Krigergrav, til dem, der sprængtes bort i Atomer og ingen Grav kan faa. Fra dem, der faldt som Helte, til dem, der blev hængt som Forrædere eller blev pint af dyrisk Ondskab, indtil de døde. Fra dem, der var forberedt og vidste, hvorhen Rejsen gik, til dem, der blev overraskede af en brat Død, eller som døde i afstumpet Ligegyldighed. Fra de skyldige Førere, der led den ynkeligste Død for egen og andres Haand, til deres medskyldige, som nu lider Døden for Retfærdighedens Sværd, og til deres Ofre, hvis Død synes saa meningsløs...

Vor Jord er spækket med Lig, og tilbage sidder Kvinder og Børn og

græder, og de efterlevende »*mindes*« ved højtidelige Sammenkomster eller ved to Minutters Stilhed dem, der faldt og forsvandt. Hvor fattigt, hvis man ikke kan andet end »mindes« dem. Vi Katoikker siger ikke: »Vi mindes Jer«, men »Mindes, o Herre, Dine Tjenere...« Vi beder Gud mindes dem; vore Følelser for dem gaar gennem deres og vor Skaber og Frelser; vor Hæder til dem forvandler sig til Bøn. Ja, ikke blot til vor fattige og ofte saa egoistiske Bøn, men til et *Memento*, der bringer ogsaa de Døde ind under Verdens Frelser og Verdens Frelse, naar Guds Søn paa vort Alter atter og atter øver sin Frelsergerning, som han har øvet den fra Evighedens Morgengry og i sit Jordelivs Dage som nu ved Faderens Højre.

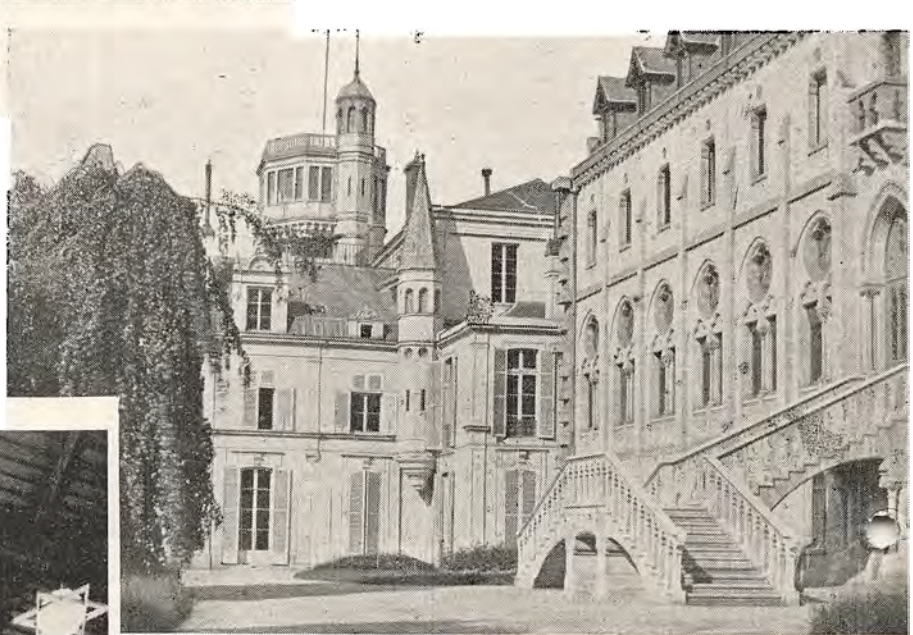
At bede for de Døde er en Kærlighedens Gærning, øvet i Samfund med ham, der steg ned til de Dødes

(Fortsættes Side 314)

Hos Assumption

Navnet »*Rygaard*« forbinde uvilkaarligt Tanken med Erindringen om en Række vellykkede Ungdomsstævner, afholdt i den store, skønne Park, der ligger skjult bag de hvide Klostermure ud mod Bernstorffsvej. Gang paa Gang har *Assumptionssøstre* med største Gæstfrihed aabnet

↑ *Assumptionssøstrenes*
Moderhus i Paris

← *Sct. Therese Kirke*
paa Bernstorffsvej

Tekst:
A. B.
Fotos:
Arkiv

↑ Bag de hvide Klostermure aabner der sig

Søstrene paa Rygaard

Deres dejlige Park for Hovedstadens katolske ungdom, og Søndag d. 17. Juni i Aar vilde Rygaard have dannet Rammen om den første store katolske Fest — »K-Dagen« — i det hele Danmark, dersom ikke uforudsete Aar-ger havde foranlediget, at Stævnets Afhol-else blev udsat til Efteraaret.

*

Disse gæstfri Søstre har deres »Hjem« i Parken. Det er godt og vel hundrede Aar siden, at en ung Kvinde, Anne-Marie Milleret Brou, lagde Grunden til Assumptionssøstres Kongregation og selv blev til Mere Marie-

Deres dejligste store Park

▲ Ungdomsstævnet paa Rygaard 1942

lige Park bag de hvide Klostermure, tyder paa, at Søstrene har et godt Haandlag for Opdragelse af Børn.

▲ Mère Marie Eugénie de Jésus Assumptionssøstrenes Stifterinde

Eugénie. Ved Stifterindens Død 1898 havde det af hende stiftede Samfund vokset sig stort og levedygtigt — og ti Aar senere, i 1908, hentede Biskop von Euch de første Assumptionssøstre til Danmark. I 1930 erhvervedes det gamle Rygaard ude ved Bernstorffsvejen, hvor de i Dag driver Kostskole, Pensionat og Børnehave, og i 1935 rejstes den statelige Sct. Thereses Kirke ved Siden af Klostret.

*

I de Aar, hvor Søstrene har virket her i Byen, har de gennem deres Opdragervirksomhed vundet sig et godt Navn, og den myldrende Skare Børnehaverbørn, der tumler sig i den dej-

URBI ET ORBI

Østrig

I en Artikel af 8. April giver »Pravda« Udtryk for, at »de østrigske Katolikkers Politik under Ledelse af Kardinal Innitzer, som — med Vatikanets Støtte — opfordrede Gejstligheden til at støtte det stortyske Rige og »der Führer« er den væsentligste Hindring for Demokratiet i Østrig.« Imidlertid synes der ikke efter den sovjetrussiske Okkupation at være foretaget nogen Aktion mod Kardinal Innitzer, som omtales ret hyppigt i Transmissionerne fra Wien. Fornylig talte han til de Arbejdere, som er beskæftiget med at udbede de overfladiske Skader, som Sct. Stefans Domen har lidt, og han udtalte sin Glæde over, at Autoriteterne havde fremskyndet Arbejdet. Det er absurd at mene — som »Pravda« — at »den stortyske Ideologi« fandt Støtte i Vatikanet, man behøver blot at minde om saadanne Navne som Mons. Seipel for at vise, at østrigske Katolikker har været Forkæmpere for Østrigs Uafhængighed — eller Dr. Schuschnigg, som fornylig blev modtaget i Audiens af Pius XII efter at have tilbragt 7 Aar i Koncentrationslejr. Saavel i Østrig som i Tyskland fejredes Kristi Legemsfest i Aar for første Gang som Hel- ligdag.

*

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(17)

Og siden der ikke var langt mellem Beslutning og Handling hos Gæste-Pateren, saa stod han kort efter ved Priorens Dør.

»Pater Prior,« sagde han, »jeg skal et Par Ærinder i Eftermiddag og har tænkt at lægge min Vej langs Klipperne. Maa jeg tage Br. Petroc med mig? Han vil have godt af lidt frisk Luft.«

7. KAPITEL

Prioren var travlt beskæftiget med at læse og besvare Breve og føre dem til Protokols, saa han vendte sig kun halvt om, stadig med Pennen i Haanden, og svarede: »Javel.« Saa tog han atter fat paa sit Arbejde, og et Øjeblik efter havde han glemt alt andet. Gæste-Pateren kom jo saa ofte i et eller andet Ærinde, der var forbundet med hans særlige Arbejde, og der var aldrig noget forkert i at svare ja til hans Forespørgsler, selv om man ikke havde hørt, hvad det egentlig drejede sig om.

Dom Maurus var imidlertid gaaet op til Sygepasseren. Han fortalte ham, at Prioren havde givet Tilladelse til, at han tog Br. Petroc med paa en Tur. »Ja, men saa gaa ikke alt for hurtigt, og gaa endelig ikke for langt med ham. Hans Hjerter er jo saa svagt, saa hans taalere ikke saa meget som vi andre,« svarede Broderen.

Gæste-Pateren lovede at passe paa Petroc, en Smule ærgerlig over, at man altid talte saa meget om hans Skrøbelighed, naar han dog saa robust nok ud. Han gik derefter til Petrocs Celle og sagde ham, at Prioren ønskede, han skulde ledsage ham, Dom Maurus, paa en Spadseretur. Petroc rejste sig straks, og da Munkene sædvanligvis bar deres Ordensdragt ogsaa uden for Klosteret, saa var de hurtigt ude paa Vejen.

Som før nævnt havde Gæste-Pateren meget ringe Kendskab til Br. Petroc, og det faldt ham derfor slet ikke ind, at den anden aldrig havde været nede i Byen eller været konfronteret med den stærke Trafik; han havde kun iagttaget den oppe fra Klipperne. Selv da han var med paa Turen til Polgarth, havde Novicerne sørgt for, at deres Medbroder blev skaanet for at betræde de befærdede Landeveje. De havde ført ham ad Stien ind over Markerne, og de havde omhyggeligt undgaaet Byen. Men

selvfølgelig faldt det ikke Br. Petroc ind at nævne dette for Dom Maurus; han tog det som en Lydigheds-Plikt at gaa med og sagde ingenting derimod.

Lige straks gik alt ogsaa godt. Den lille Vej ved Abbediet var meget fredelig, men i det Øjeblik, hvor de drejede ind paa Hovedlandevejen, kom en Bil susende forbi. Br. Petroc for forfærdet sammen. Og før de havde gaaet endnu 100 m, kom en anden Bil farende i modsat Retning fulgt af en Motorcykel med Sidevogn, og et Sekund efter drøede en stor Is-Bil forbi. Den kolde Svend brast frem ad alle Br. Petrocs Porer, og en nervøs Skælven rystede hele hans Lege-me. Han skottede hen til sin Led-sager; men han gik roligt til og tænkte paa andre Ting. Der var intet andet at gøre for Petroc end at tage sig sammen og gaa videre.

Landevejen førte lige ind til Byens Midte. Gaderne i denne gamle Del var gamle og stejle og ujævne, saa Hestevogne og Biler møjsommeligt forcerede dem. Nede ved den lille Havn var en Skonnert ved at udlosse Skifer, og Lyden af Kranner og Hejseapparater trængte op gennem de snævre Gader. Desuden var det Markedsdag, saa der var rejst Boder adskillige Steder i Gaderne og paa det lille Torv. Her var fyldt af Gartnere og af Folk, som kom for at købe ind, og overalt lød Raaben og højroestet Tale.

Br. Petroc var rædselsslagen. Hans Øren var næsten døde af den megen Støj, hans Øjne flakkede hid og did ved Synet af det urolige Liv, som aabnedes foran hans Blik, og den lille By forekom ham som en vældig Storstad. Et eller andet Sted inde i hans Hoved begyndte noget lige som en lille Hammer at banke, og han følte det, som om Støjen og Uroen var inde i ham selv og ikke længere udenfor. Om dog bare dette frygtelige Spektakel vilde standse et eneste Øjeblik! Heldigvis havde han en stærk Vilje, og heldigvis havde han opøvet en stærk Selvbeherskelse. Hans Ledsager gik bare alvorlig og sindig videre midt i Larmen og havde slet ingen Anelse om, hvad den anden led. Endnu en Gang maatte Petroc bide Tænderne sammen og holde ud.

Langt om længe kom der dog et Pusterum. Dom Maurus drejede nemlig fulgt af Petroc ned ad en lille Sidegade, langs med hvilken

strakte sig en høj Mur. Helt for Enden af Gaden var der en Gitterport, og her gik Dom Maurus hen og ringede paa Klokken. »Det er »Sjælsstyrkens Døtre,« som bor her,« forklarede han Broderen.

En Søster aabnede Døren og førte dem straks ind i et lille Tale-værelse med Løfte om at hente Klosters Forstanderinde.

(Fortsættes)

Retræte i Aarhus

Der er ikke noget, der er mere fornuftigt, end at deltage i en Retrætedag.

Mon ikke de 40 unge Mænd og Piger, som fornylig forlod deres Dont og ofrede Søndagen for Vor Herre, maa sande det?

Og til dem, der desværre ikke kunde være med: — Hvad skete der i Grunden for mærkelige Ting under denne Retræte? Jo, det er hurtigt fortalt. Man kan næsten godt sige, at man ved Indgangen faar udleveret en Lup — nemlig til at se sig selv efter i Sømmene med. Det er jo saadan, at naar man ser gennem et Forstørrelses-glas, bliver de smaa Ting store, og de større Ting uhyggeligt store. Retræte betyder Tilbagetog — ind i sig selv.

Retræte er ofte et Signal, der gives, naar der skal være Ro og absolut Stilhed i Lejren. Naar Retræten er blæst, er der ingen, der taler med hinanden mere. Her er Formaålet det: bedre at kunne samle sig og tænke paa sin Gud og sin Sjæl. Og hvor var det i Grunden rart at kaste al Hverdagens Bekymring over Bord og helt helleglige sig det vigtigste og mest afgørende her i Livet.

Vi lærte at bede og betragte Con-fiteor paa en ny Maade, som sikkert mange vil gøre Brug af ogsaa i Fremtiden.

Dagen, der indledtes med den hl. Messe, førte os ud i Betragtning af Døden og Dommen. Vi gik over i Evighedens Dybder og besaa vor egen udødelige Sjæl i dens Forhold til Gud og Evighed.

Et nyt Lys kastedes over vor særlige Placering i Livet, i Samfundet — og Menneskehedens Aag, det kristne Haabs Kors blev rejst og fulgtes paa Vejen gennem Andagten ud i Hverdagen.

Og var der nogen, der maaske var lidt trætte ved Dagens Slutning, saa var det jo netop i Fastens Aand.

Vi skylder vor aandelige Vejleder, P. Lønskov, meget for denne Dag. Lad os tænke paa ham i vore Bønner; det er den bedste Tak, vi kan give.
En Deltager.

Da Freden kom til Aarhus

En Del af
»Klokkerstaben«

Freden kom ganske bag paa os. Flagstængerne var slæbt ind i Gaarden for at faa et Strøg af Malerkosten. For det var jo Foraar, og det kunde jo være, at der blev Fred. Og Freden kom — før Male- ren. Saa maatte Stængerne paa Højkant, som de var, og den rød- hvide Fane gik til Vejrs i hin stille Aftenstund, som vi længe vil drøm- me om.

Den 5. Majs befriende Fornem- melse havde naaet vort Land og vor By, og snart efter fulgte en Jubelens og Glædens Fest, der tog sin Begyndelse den Morgen, da alle Vor Frue Kirkes Klokker blev sat i Gang. Og det rungede, og det klang: »Fred, Fred, Guds Fred over Land og By«. Saa stor en Klokker- stab, der den Morgen mødte op, har vi aldrig set før. Alle Aargange var indkaldt. Fra fjern og nær kom de. Unge Mænd og gamle Dreng, og der var en Trafik paa den stejle Vindeltrappe, saa det var en sand Fornøjelse. Alle vilde den Dag hænge i en Klokkestreng, for der skulde jo Afløsning til, og midt un- der det hele dukkede Sognepræsten op i egen høje Person ligesom en Rødhætte med Kurv paa Armen og Flaske i Lommen. Og saa blev der skaalet. »Leve Danmark, leve det frie Danmark«. Og Klokkerne svarede: »Fred — Fred — Guds Fred.«

Ogsaa Aarhus tog Del i den store Takkehymne, der den følgende Søndag lød fra alle vore Kirker Landet over. Ja, ikke mindre end tre Gange sang vi »Te Deum lau- damus.« Lørdag Morgen og Aften og om Søndagen efter Takkeguds- tjenesten. Intet var for meget, naar

det gjaldt om at sige Gud Tak for Freden.

Men ikke nok med det.

Søndag den 3. Juni blæste K. U. K. i Fredstrompeterne, og de blæ- ste saa godt, at selve Hans Excel- lence Biskoppen mødte op for at læse Pontifikalmesse, holde Fest- prædiken, gaa i Procession med os til Ære for Alterens Sakramente og deltage i Aftenens store Freds- møde.

Om Aftenen mødtes vi med Bi- skoppen til vort første Menigheds- møde efter denne Krig. Mødet for- mede sig som en Fredsfest med Musik, Sang og Tale, alt i danske Farver og Toner.

Sognepræsten holdt Fredstalen, i hvilken han tolkede Aarhus' Be- frielse. Han belyste et Øjeblik den forløbne Tid, hvad det var, der var overgaaet os, og han paaviste Aar- sagen: »En forkert Idé, et i sig selv fordømt Tanke-system, der med Vold og Magt skulde paatvinges Europa. En ny hedensk Religion, der skulde lænkebinde og tilsidst afløse Kristendommen. Nu var den- ne Fare drevet over, og vi følte og oplevede Befrielsen ikke mindst fra det aandelige Tryk.

Til Slut opfordrede Sognepræ- sten til at være paa Vagt overfor nye farlige Tanke-systemer. Freden er nok sluttet, men der er stadig forkerte Idéer, som vi maa tage os i Agt for.

Biskoppen hilser paa
franske Krigsfanger

Biskoppen udtrykte sin Glæde over at være blevet indbudt til Aarhus. Han fortalte, hvordan han havde tilbragt Fredsaftenen i Kø- benhavn. Han glædede sig over Freden, men mindede os om det menneskelige Samfunds Skrøbelig- hed, om hvilken man i hvert Fald af denne Krig burde have lært mangt og meget. Han foreholdt os Kirkens Myndighed over Staten, naar denne forgreb sig paa Kri- stendommens Bud, og understre- gede den Kristnes Syn paa det en- kelte Menneskes Værd og den skri- gede Modsætning mellem Kristen- dom og Nazisme netop paa dette Punkt.

Efter at have indskærpet os alle paa det alvorligste at vise vore Fjender den Kærlighed, der til- kommer dem som vor Næste, gik Biskoppen over til at tale om Fremtiden.

Han rettede en indtrængende Opfordring til Menigheden om at benytte den Fredens Tid vi har nu, til at komme til Kirken og modta- ge dens Naademidler. Det var forbundet med store Vanskeligheder at være Katolik i et Land, der i det store og hele var ligegyldig over- for Religionen. Ved at lære vor Tro at kende, sprede Oplysning om den, og først og fremmest ved det gode Eksempels Prædiken vilde det lykkes os at føre andre til Gud.

Derefter afslørede Biskoppen nogle af sine Fremtidsplaner og omtalte bl. a., at der var Brug for nye Klosterkald blandt de unge Piger. At Præstekaldene var man- ge i Forhold til Landets Antal af Katolikker, betegnede Biskoppen som et Tegn fra Gud og som et godt Varsel om Kirkens Fremtid i Danmark.

Ved Mødets Slutning takkede Sognepræsten og udtrykte sin Glæ- de over Hans Excellence Biskop- pens Besøg. Da et trefoldigt Hurra for vor Biskop var døet hen, mod- tog vi den biskoppelige Velsignelse og gik derefter hver til sit med en smuk Aften bag os.

Dermed sluttede de festlige Dage, og vi kan nu begynde paa Fredens Arbejde. Maatte Resultaterne ikke blive mindre her.

Bernhard Noetzell.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juni-Juli.

24. S. 5. Søndag e. Pinse.
(hvid) ST. JOHANNES DØBERS FØDSEL (957—97); 2. Bøn: Søndagen (670); Hellig Trefoldigheds Præfation (521); sidste Evangelium: Søndagens (671).
25. M. St. Vilhelm (960); 2. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); 3. Bøn*.
(hvid)
26. Ti. St. Johannes og St. Paulus
(rød) (961); 2. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957), 3. Bøn*.
27. O. Foregående Søndags Messe
(grøn) (670—57); 2. Bøn: Oktaven (957), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*); alm. Præf. (525). — Eller:
(hvid) 4. Dag i Oktaven (957); 2. Bøn: Søndagen (670), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*.
28. T. Vigilie (968); 2. Bøn: St.
(violet) Irenæus (964), 3. Bøn: Oktaven (957), 4. Bøn: For Paven ([122]). — Eller:
(rød) St. Irenæus (964); 2. Bøn: Oktaven (957), 3. Bøn: Vigilien (968), 4. Bøn: For Paven ([122]); sidste Ev.: Vigiliens (970).
29. F. ST. PETRUS OG ST. PAU-
(rød) LUS (971—98); Apostlenes Præf. (524).
30. L. St. Pauli Inkommelse
(rød) (976); 2. Bøn: St. Petrus (789), 3. Bøn: Oktaven

Memento Etiam Domine

(fortsat fra Side 309)

Rige, og den er dem mere værd end Blomster, Flag og Monument. Vi tør tro, at de Døde ikke er døde forgæves, men at Gud har modtaget deres Offer, som bragte sig selv som Offer; lad os saa bede for dem, der ikke saa deres Død i Gud, om Naade til at ejheller deres Død maa være spildt. Har de ikke med Viddende og Vilje skilt sig fra den levende Gud, er de paa Smærtens Vej hjem til ham; hvilken Hær af forbedende Hellige, naar de har faaet »betalt indtil den sidste Hvid« og er naaet hjem! Mon ikke Genrejsningen af den afsporede Slægt og Genopbygningen af den knuste Verden venter paa, at hele dette Millionfolk af Døde kommer hjem og bærer vore Bønner for den nye Tid frem for Lammets Trone?

Den ensomme Død paa fremmed Jord i kvalfuld Smærte er tragisk — men endnu mere tragisk er deres Lod, som ikke ejer en kærlig Sjæl, der vil række dem en Troens Haand til Hjælp mod det Maal, der for mange af dem maa være forfærdeligt fjærnt, om vi da skal dømme efter deres Færd herved. Lad os tage alle disse ulykkelige og forladte Sjæle, hvis Navn kun Gud kender, ind i et Troens og Kærlighedens Hjærte og forene dette Hjærtes Bøn med hans, som paa vort Alter »hengiver« sig selv for os — ogsaa for alle dem, der »gik forud for os med Tegn paa Tro, og som slumrer Fredens Søvn«.

Urbanus.

Indbydelse

til Tegner-Konkurrence

Katolsk Pædagogforbund agter at lade fremstille nogle Plakater (i Ugebladets Format), som kan benyttes til Forbundets forskellige Møder og Foredrag. Indenfor en kunstnerisk tegnet Ramme lades et Felt aabent, paa hvilket Meddelelsen om det enkelte Møde kan anbringes. Katolske Tegnere indbydes til at indsende Udkast til en saadan Ramme (i to Farver plus Plakatens egen Farve). I Udkastet

(957), 4. Bøn*); Apostlenes Præf. (524).
1. S. 6. Søndag e. Pinse.
(rød) JESU DYREBARE BLOD.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Addendum in Ordinem 1945 die 28. Junii: Propter identitatem cum Orr. S. Irenæi dici nequit Or. imperata pro Pace.

skal Forbundets Navn indgaa. Alle Udkast sendes til Forbundets Formand, Adjunkt Johan Jensen, Hummeltoftevej 42, Lyngby, inden 1. September.

Der udsættes en Præmie paa 25 Kr. for det Udkast, Bestyrelsen vælger.

Dødsfald i Odense

Den 24. Maj døde Sct. Albani Menigheds ældste Medlem, Fru Anne Marie Gorm Sørensen, næsten 91 Aar gammel.

Fru Sørensen var et trofast Medlem af vor hellige Kirke, selv i sin høje Alder svigtede hun aldrig sine religiøse Pligter, hver Søndag mødte hun trofast til Højmessens, altid venlig smilende. Sct. Albani Menighed vil bevare hendes Minde i Taknemlighed for hendes gode Eksempel.

Feriehjemmene

Yderligere er indkommet: Jan, Sys og Kjeld 10 Kr.; Frk. S. 5 Kr.; Hr. Jensen 5 Kr.; E. Dybdal 50 Kr.; H. Schultz 20 Kr.; G. B. 10 Kr.; Frk. U. 5 Kr.; Naalkær 10 Kr. og O. Barfred 50 Kr. Ialt 165 Kr. Med det hidtil indkomne ialt 1960 Kr. Hjertelig Tak! Hermed slutter Indsamlingen, som atter har vist vore Trosfællers gode Hjerte for Børnene. Tak!

Lejrbaal i Bredgade!?

Ja, det lyder utroligt, men det er rigtigt. Lørdag d. 30. Juni Kl. 19,30 er enhver velkommen i Præstegaardens Have. Vi tænder et ganske lille Baal midt paa Plænen i et stort Fad (det holder Myggene væk). Medbring Tæppe, Sangbog, Brød og Krus; The serveres gratis. Bliver det Regnvejr, bortfalder Mødet. Vi gentager Mødet hver Lørdag Aften, sidste Gang Lørdag d. 11. August. Tag Venner med. Har nogen et omend kun beskedent Bidrag til Underholdningen, er ogsaa det velkommen.

Messer i Ferien: Fra Mandag d. 2. Juli til Mandag d. 13. August læses kun een Messe paa Hverdag: Kl. 7.

Kontortid 15. Juni—15. August: Daglig 11—12. Torsdag og Fredag tillige 17—18.

Flytning

Vikariatets Skolekonsulent, Hr. U. Geddey, flytter d. 20. Juni til Falkonerallé 13. Tlf. Fasan 2512.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 24. Juni, 8 Højmesse, 10 stille Messe. Onsd. 27. Juni 19,30 Kongr. for Damer og unge Piger.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-38

Tlf. 778 - 728

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 3-5, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Indtil 1. September er Redaktionskontoret kun aabent Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kiærulff træffes ikke før 1. August, Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Velgørenhedskoncert

Til Fordel for den bomberamte katolske Kirke paa Bornholm. Tirsdag d. 26. Juni Kl. 19 pr. i Ryesgade 22, Aarhus. Velvillig Medvirken af bl. a. følgende Kunstnere: Postbudenes Harmoniorkester. Dir. W. Rasmussen. Concertsangerinde Gyttta Dreyer Jørgensen. Skuespiller Mich. Komph. Violinist Svend Børge Jensen. Pianist Karl Kraut. Sangeren Erik Petersen, der er Concertens Arrangør.

Billetter à 2 og 1 Kr. faas i Præstegaarden.

D. K. K. F.

Retræte paa Dalum Kloster

I Dagene fra Lørdag d. 25. August til Lørdag d. 1. Sept. lader D. K. K. F. afholde Retræte med Højskole paa Dalum Kloster. Eneværelser 35 Kr. To- og Tresengsstuer 30 Kr. Lagener, Haandklæder og Rationeringsmærker bedes medbragt. Henvendelse til Fru M. Spetzler, Hans Tausensgade 2, Odense.

Retræterne i Trørød maa i Aar beklageligvis aflyses paa Grund af Brændsels- og Levnedsmiddelsituationen. I Stedet for lader D. K. K. F. afholde 2 Retræter uden Høj-

skole i Klosteret Sct. Kjeldsgade 1, København, i Dagene 16.—17.—18. August under Ledelse af Pater Küpferle S. J. og d. 23.—24.—25. August under Ledelse af Pater Børrigter S.M.M. Nærmere Oplysninger om disse Retræter følger.

K. U. K. København.

Sct. Hans Aften, Lørdag den 23. Juni afholder Klubben det traditionelle Sct. Hans Baal paa Farumgaard. Turen startes fra Bispebjerg (Stoppestedet ved Grundtvigskirken) Kl. 19,15. Alle er velkomne. Program: Tale — Underholdning — Fællessang. Sangbøger, Cykellygte og godt Humør medbringes. Da vi i Aar kan have Baalet tændt efter Mørkets Frembrud, vil der forinden blive Lejlighed til en Tur i Omegnen.

K. U. K. Frederiksberg.

Sct. Hans Aften, Lørdag d. 23.

Juni, Udflugt til Farumgaard. Vi starter paa Cykel Kl. 18,30 fra Jens Jessensvej og Kl. 18,45 fra Linie 13's Endestation v. Aalekistevej. Mød ved et af disse to Steder i god Tid, saa vi alle kan følges ad derud. Medbring nogle Sangbøger til Turen. Alle bør komme denne Aften, I vil ikke fortryde det.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 23. ds. arrangeres Sct. Hans Aftenstur i Lighed med i Fjor. Vi mødes i Hans Bogbinders Allé Kl. 19,30 pr. og medbringer godt Humør til Aftenens store Overraskelse.

*

Onsdag d. 4. Juli Kl. 18,45 arrangerer K. U. K. en Velgørenhedsforestilling til Fordel for den bomberamte Kirke i Rønne. Vi opfordrer derfor alle til allerede nu at reservere denne Dag. Nærmere Program vil følge senere.

Odense Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	Odense JØRGEN RASMUSSEN Glarimester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken	
Randers Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger	Horsens HORSSENS TEXTILLAGER	Horsens Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33. Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed
Aalborg		
Færd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779	Henry Hansen Trikotage og Herrelingerl Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 5665
M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992	Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 Kolonial . Delikatesser . Kaffe	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 Telefon 1786 Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken	CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.	Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg Rælle, unge Varer til beskedne Priser Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

Aarhus		<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
		Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)
Vejle		
Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner	<i>Ledig</i>	C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner
Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital	¹/₅ Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Nakskov		Aug. Rasmussen <i>Blikkenslager</i> Taarsvej . Nakskov Leverandør til Kirke og Børnehjem
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke
Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i>	Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke	Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør
Holbæk		S. Uldall <i>Farve- & Tapethandel</i> Leverandør til de katolske Institutioner
Harald Olsen <i>Glarmester</i> Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstånger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet <i>Aktieselskab . Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner	LIGKISTER <i>Automobil-Rustvogne haves</i> Fr. Smith's Sønner . Telf. 91
A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039	H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri ^A/_S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	JENSEN & OLSEN <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

1. Juli 1945
93. Aargang
Nr. 26

Rom om Ægteskabets Formaal

Kirken i Norge
under Okkupationen

Vatikanet og
Koncentrationslejrene

Ægteskabets Formaal

I Efteraaret 1944 blev vi herhjemme overrasket ved Efterretningen om en Afgørelse, som den Apostoliske Stol har truffet angaaende et Spørgsmaal, der i ca. 10 Aar har optaget katolske Kredse i flere Lande. Vi bringer først Ordlyden af dette Dokument og gør derpaa Rede for dets Betydning.

Dekret om Ægteskabets forskellige Formaal

Udstedt af det hellige Officium,
det øverste pavelige Administra-
tionsraad

Om Ægteskabets forskellige Formaal, om disses indbyrdes Forhold og Sammenhæng, er der i de sidste Aar udkommet nogle Bøger, som dels hævder, at Ægteskabets primære Forhold ikke er: at faa Efterkommere, dels paastaar, at Ægteskabets sekundære Formaal ikke er det primære underordnet, men uafhængige af det.

I denne Produktion opstiller en Forfatter et, en anden noget andet som Hovedformaal for Ægteskabet: f. Eks. Ægtefællerne skal ved et gennemført Livs- og Arbejdsfællesskab supplere hinanden og fuldkommengøre deres Personlighed; eller Ægtefællernes gensidige Kærlighed og Samliv skal fremmes og fuldkommengøres ved sjælelig og legemlig Overgivelse af deres egen Person. Af saadanne Formaalbestemmelser er der endnu flere andre.

I de samme Skrifter faar visse Udtryk, som findes i de kirkelige Dokumenter (f. Eks. Formaal, primær, sekundær) undertiden en Betydning, der ikke svarer til den, som disse Ord har i den almindelige teologiske Terminologi.

Det er ganske naturligt, at dette nye Syn paa Ægteskabet og denne nye Sprogbrug maa fremkalde Vildfarelser og Usikkerhed. Det er da dette, de Kardinaler, som udgør det højeste kirkelige Administrationsraad, og hvis Opgave det er at værne om Tros- og Sædelæren, ønsker at forebygge. Da der derfor Onsdag den 29. Marts 1944 blev forelagt dem det Spørgsmaal: Kan

den Opfattelse hos visse moderne Forfattere godkendes som rigtig, der benægter, at det primære Formaal for Ægteskabet er at faa og opdrage Børn, eller som paastaar, at de sekundære Formaal ikke er det primære væsentlig underordnet men af samme Rang som dette og uafhængige af det — da afsagde de den Kendelse, at der bør svares: Nej, denne Opfattelse kan ikke godkendes som rigtig.

Torsdag den 30. i samme Maaned havde det hellige Officiums Assessor Audiens hos Paven. Efter at Hans Hellighed Pius XII havde modtaget Beretning om alt, godkendte han nærværende Dekret og paabød dets Offentliggørelse.

Givet i Rom, i det hellige Officiums Palazzo, den 1. April 1944.

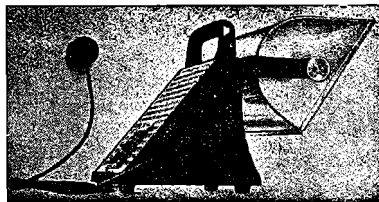
Johannes Pepe, det hellige Officiums Notar.

*

Vil man forstaa Tingenes Sammenhæng, er det nødvendigt først at se paa *Dekretets historiske Baggrund*. Som bekendt udsendte Pius XI den 31. Dec. 1930 sin Rundskrivelse »*Casti connubii*« om det kristne Ægteskab. I Europa og Amerika befandt Ægteskabet sig i en »Krisetilstand«, og allevegne talte man om Ægteskabets Problem«.

(Fortsættes Side 319)

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Kedler Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106
Telefon Central 408

Ledig

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning
Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smaakager

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

MIZAR

L. E. LARSEN

Nørrebrogade 206

Sommeresko

Efter Befrielsen

Blandt de mange, der kunde vende tilbage til deres »normale Tilværelse« da Frihedens Time slog for Danmark, var ogsaa et Antal af vore Præster og Søstre, som enten havde maattet flygte til Sverige, havde siddet arresteret af Tyskerne eller levet under Jorden i de sidste Aar. Ved Guds Forsyn havde ingen af disse »Frihedskæmpere« sat Livet til, men deres Fravær har været føleligt og Glæden stor, da de atter vendte tilbage til deres respektive Virkefelter. I vort Broderland Norge var Kampen haard for Kirken, og Ugebladet har ment, at det vilde være af Interesse for Lærerne at erfare lidt om denne Kamp. Vi bringer derfor i dette og de følgende Uger en sammentrængt Skildring af, hvorledes Aarene gik for den katolske Kirke i Norge under Okkupationen.

Apropos Bornholm

I Forbindelse med Indsamlingen til den bomberamte Kirke i Rønne skal vi gøre opmærksom paa, at den katolske Kirke *ikke* modtager nogen Erstatning af Krigsassurance, idet de Skader som den katolske Kirke her i Danmark lider paa Grund af Krigshandlinger, ikke omfattes af Krigsforsikringsloven. Vi er saaledes henvist til selv at erstatte de opstaaede Skader.

Ægteskabets Formaal

(fortsat fra Forsiden)

Paven var nødt til at tage Stilling til alt det, der rørte sig i Aandens Verden, og forsvare den Institution, der er den naturlige og uundværlige Livskilde for Nationer og Stater og Guds Rige paa Jorden. Han vakte navnlig i Amerika uhyre Opsigt med sin Encyklika, der lagde Fingeren paa Tidens Vanskeligheder, Vildfarelser og Forseelser i Familien og i Samfundet. Ganske tydeligt kunde man saa i de nærmest følgende Aar iagttage en Afklaring og Afspænding i Forholdene Verden over, efter at Paven havde tegnet det herlige Billede af det rigtige og ideelle Ægteskab. Alle havde jo nu noget at holde sig til og rette sig efter mod al den Elendighed, der efterhaanden ikke saa faa Steder havde gjort Ægteskabet og det ægteskabelige Liv til en ren Karikatur af Guds Tanke med det.

Vi kender ogsaa *de dybere Aarsager* til de sørgelige Tilstande.

Under al Sejrsjubelen herhjemme me og derude i Europa kan man komme til at savne visse Toner. De mange, der under Ulykken og Trykket havde svært ved at tro, at Gud var med i det hele, fik med ét saa let ved at tro, da vi fik set Gud Herrens straffende Retfærdighed i Skyen og hans synlige Indgriben i Historiens Gang for vore Øjne; og saa takkedes Gud, fordi han frelste de undertrykte af Voldsmandens Haand, og fordi han gjorde en Ende paa Pinsler og Rædsler.

Men er der da ingen, som — midt i Glæden over vor egen Befrielse — har set dybt nok til at se, hvad der bør takkes endnu mere for: Guds Troskab mod aartusindgamle Forjættelser og *Israels* Befrielse. Vi saa Italiens nye indre Storhed gaa til, i samme Stund det forgreb sig paa et ældgammelt kristent Folk (Abessinien), der i halvandet Aartusinde har holdt fast ved Troen, selvom det var omgivet af et Hav af Hedenskab og Muhammedanisme; men saa vi ogsaa Tysklands genrejste Folk gaa til fra og med det Øjeblik, det forgreb sig paa Guds gamle Ejendomsfolk? Da Tyskerne mente: kun at kunne leve, hvis Jøderne ikke blev udryddede af Jorden, erklærede de

Forjættelsen og Forbandelsen

Gud Krig, og deres Dom var vis — endnu har ingen Nation overlevet at forgribe sig paa Israels Folk!

Vi takkede Gud, fordi han befriede os fra Vold og Fremmedherredømme — og det gjorde han, skønt han aldrig har lovet os eller noget andet Folk evig Bestaaen, end ikke om hele Folket vendte sig til Gud. Men glemte vi ikke at takke ham, fordi han holdt sin Forjættelse til *Abraham* og *Moses*: at dette Folk aldrig skal forgaa, fordi han har kaaret det til sit eget Folk? Aldrig har vi set Guds Troskab mod sine Forjættelser saa øjensynlig, saa haandgribelig i vore Dage, som da vi saa et Folk uden Konge, Flag, Land og Tempel, bestemt til Undergang og underkastet en Udryddelseskrig mere frygtelig end nogen tidligere i dets smertefulde Historie ... saa det befriet fra Verdens stærkeste Magt og reddet fra Truslen om total Udsettelse.

Men vi har ogsaa set et Folk lide, som ingen andre led i disse Rædselens Aar; Individier, Familier, Byer behandlede, som man ikke vilde behandle Dyr, Millioner og atter Millioner af Jøder udryddede ved de mest nedværdigende og mest effektive Metoder. Hvor fandt ikke Jeremias Klagesange Genlyd i vore Hjerter hver Paa-

Overdrevne Forestillinger om den menneskelige Lighed og Overdrivelserne i Kvindesagsbevægelsen vilde ikke længere erkende, at Gud har gjort Manden til Familiens Hoved og Kvinden til dens Hjerter. Mand og Hustru skulde i et og alt være fuldstændig ligeberettigede. Det var den første Grund. Som anden kan nævnes dette: Det moderne Menneskes Nervøsitet og Pirrelighed. Al den Udadvendthed og Adspredthed, der er vor Tids Særkende, havde bevirket, at man kun med største Besvær kunde taale sin Ægtefælles og det huslige Livs Ufuldkommenheder og Ubehageligheder. Dertil kom som tredje og dybeste Aarsag den stadig voksende Ligegyldighed overfor den kristne Religion eller ligefrem Fralfald. Dermed gik Forstaaelsen for Selvvovindelsens og Offervillighedens Nødvendighed tabt, d. v. s. Forstaaelsen for den aandelige Indstilling og Kraft, uden hvilke Ægtestanden overhovedet er utænkelig. Nu er det klart, at den Slags dybt rodfæstede Fejl og nedbrydende Faktorer ikke kan udryddes

fra i Dag til i Morgen. Ilden ulmede altsaa videre under Asken og førte til nye Forsøg paa at overvinde Krisetilstanden. Vi kan iagttage dem i Italien, i Vest- og Østtyskland, i Frankrig og Schweiz. De fik en uventet Form i vore egne Rækker. Der var nemlig nogle Teologer, der slog til Lyd for en ny Opfattelse af Ægteskabets Væsen og Formaal. De mente med en Kritik af det, den kirkelige Videnskab hidtil havde lært derom, at kunne finde Midler og Veje til Sanering af Tidens Brøst.

Ud fra Erfaringen og Aabenbaringen havde det nemlig indtil nu været den gangse Opfattelse hos Teologerne, at Ægteskabet ligesom Præstevielsen i første Række er Sakramenter, der skal tjene det *menneskelige Samfund* som *saa-dant* og sikre dets Bestaaen i Fremtiden. Præstevielsen har denne Opgave i det pneumatiske, Ægteskabet i det fysiske Samfund. De fem andre Sakramenters Bestemmelse er derimod at helligøre det *enkelte Menneske*. Derfor definerede man det kristne Ægteskab, der

ske — hvor maatte vi ikke mindes Folkeviljens hæse Raab: »Hans Blod kommer over os og over vore Børn!« Vi har set Blodet komme over Israel — men vi har ogsaa set Dødsenglen i sidste Øjeblik faa Besked paa at holde inde og en Rest af Folket faa Lov at leve videre, for at Gud Herrens Forjættelse, trods den nedkaldte Forbandelse, skulde staa ved Magt.

*

Der er Aartusinders Perspektiv bagved det, vi oplever; vi skal tilbage til Moses og Abraham og Profeterne for at se de store Linjer — og vi skal se Linjerne skæres i Golgatas Kors, al Historiens Centrum. Ser vi saaledes paa det, som Radio og Avis kun kan vise os Overfloden af, faar vi en mægtig Lære om, at »Gud er trofast«, han »fortryder ikke sine Forjættelser«, og saa styrkes vor Tro paa, at han har sparet Israel for, at det, »naar alle Hedninger er indgangne«, tilsidst skal faa Lov at komme med i »Riget«, naar Forhandelsen helt er vejet for Forjættelsen.

Urbanus.

*

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(18)

»Jeg er Præst for Søstrene her,« sagde Dom Maurus til Petroc, da de var blevet ene, »og i Dag skal jeg give Forstanderinden Besked om noget angaaende Søstrenes Skole. Det vil sikkert interessere Dem at træffe hende; hun er et meget fromt Menneske.«

Br. Petroc bukkede kun til Svar. Da Dom Maurus havde talt med Forstanderinden, vendte han sig imod sin Medbroder og sagde:

»Denne Broder er ny iblandt os og kender meget lidt til Livet i moderne Ordenssamfund. Kunde De mon ikke tænke Dem at fortælle ham lidt derom?«

Forstanderinden svarede med at begynde at fortælle. Hun fortalte om deres Betragtningsskema: Fem Minutter til Forberedelse og til at

danne sig et Billede af »Stedet« for den i Meditationen nævnte Begivenhed, 10 Minutter til »første Punkt«, ti til »andet Punkt« og endelig 5 Minutter til Beslutninger« og Betragtningens »aandelige Buket«. Hun omtalte deres Maade at holde Samvittighedsransagelse paa, deres Stræben efter at »hensætte sig i Guds Nærværelse« ved hvert Timeslag, og hun nævnte, at man i Rekreationstimen to Gange standse op for at høre en eller anden Sætning fra en religiøs Bog. Derefter omtalte Forstanderinden Tidspunktet for Samtaler om Gud, og hvad der hører Guds Rige til. Meget andet fortalte hun og saa ikke, at den fremmede Munk stirrede paa hende med Angst og Forvirring i sit Blik. Hans Intelligens,

Ægteskabets Formaal

af vor Frelser er blevet ophøjet til et Sakramentes Værdighed, saaledes: Det er den retsmæssige, ved Kontrakt indgaaede Forbindelse mellem en Mand og en Kvinde, som baade fysisk og juridisk er egnede dertil, med det Formaal paa en menneskeværdig Maade at skænke Børn Liv, Sundhed og Kraft og opdrage dem paa kristelig Vis til gode Borgere i det jordiske og himmelske Fædreland. Kun derved undgaar Familien, Nationen og Kirken Degeneration eller langsom Hænden.

Denne Definition skulde pludselig ikke mere være god nok. »Den er for juridisk,« lød Kritikken. »Den siger ikke noget om Ægtefællernes gensidige Kærlighed.« »Det juridiske Baand og Hovedformaalet, Slægtens Bevarelse, skal træde i Baggrunden.« At Kritikken fik netop denne Form, skyldes egentlig to tilfældige Omstændigheder. For det første inspireredes den af den *fænomenologiske Filosofi*, der just var paa Mode, og som gav en vidtløftig Beskrivelse af det, Ægtefæller i et nogenlunde ideelt Ægteskab kan opleve. Deres gensidige Kærlighed skulde være det centrale og vigtigste i Ægteskabet og dets egentlige Mening, medens det, som hidtil gjaldt for at være Hovedformaalet, skulde ligge helt ude i Periferien. Den anden Grund var et *Stridsspørgsmaal*, som Moralteologer og Kanonister endnu ikke var blevet helt enige om, nem-

lig hvor meget, der skal til, for at man kan sige, at en Mand eller Kvinde fysisk set ikke er egnet til Ægteskab. Ud fra dette anormale Tilfælde vilde Repræsentanterne for den nye Opfattelse aflede, hvad der skal være væsentligt for alle de normale Tilfælde. Ifølge en saadan Betragtning bliver det saa ikke en sund og stærk Slægt, der kan overtage Fremtidens Opgaver, som er Meningen med Ægteskabet, men derimod Ægtefællernes gensidige Hjælp, eller som der ogsaa bliver sagt: de skal supplere hinanden baade legemligt og sjæleligt. Dette er Hovedsagen. Barnet er en Frugt af den ægteskabelige Forbindelse, en Slags Tilgift, men det vigtigste er Mandens og Hustruens personlige Fuldkommengørelse og Glædede ved hinanden.

Det er ikke vanskeligt at se *det utilfredsstillende i denne Tankegang og Begrundelse*. Lad os tage det andet Argument først. Man spørger uvilkaarligt, hvorfor man gør det anormale i Naturen til det Mønster, hvorefter de normale Tilfælde skal defineres? Nej, en Bestemmelse af Ægteskabets Væsen maa bero paa en samvittighedsfuld Undersøgelse af alle de normale Tilfælde, vi altid har kendt. Ud fra de Resultater, man saaledes kommer til, kan man saa ogsaa udtale sig om de forholdsvis faa anormale Tilfælde og afgøre, hvorvidt de falder ind under Begrebet eller ikke. Det første Argument er ogsaa angribeligt. Ægtefællernes subjektive Følelser og Oplevelser, som jo

snart er glædelige, snart triste, kan heller ikke være afgørende for, hvordan man skal opfatte Ægteskabets Væsen. Sandheden kommer kun frem ved en Betragtning af hele den objektive Lovmæssighed, som iagttages ganske almindeligt i alle Ægteskaber, og som behersker alt, ogsaa Ægtefællernes Følelsesliv. Ogsaa dette ledes jo ganske øjensynligt hen mod Barnet som Maal. Derfor sagde Pius XI i sin Rundskrivelse: »Den første Plads blandt Ægteskabets Goder indtager Barnet.«

At dette Syn paa Ægteskabet er det rigtige, fremgaar ogsaa utvetydigt af den *hellige Skrift*. Hvor den for allerførste Gang taler om, hvad Ægteskabets Opgave er, siger Gud til Adam og Eva, idet han samtidig velsigner dem: »Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld Jorden«. (1. Mos. 1, 28.) Det er aldeles indlysende, at vi her staar overfor Skaberens og den højeste Herres klart udtalte Vilje og Lov. For at kunne løse den store og ærefulde Opgave er Mennesket af ham ogsaa blevet udstyret med alle nødvendige legemlige og sjælelige Evner og Kræfter. I første Mos. 2. Kapitel udtaler Gud sig ogsaa om, hvad Mand og Kvinde skal være for hinanden indbyrdes: »Det er ikke godt for Mennesket at være ene, jeg vil gøre ham en Medhjælp, som passer til ham«. (1. Mos. 2, 18.)

Dette var nu Dekretets historiske Forudsætninger, for saa vidt de er os tilgængelige i en Tid, da For-

der var blevet trænet 400 Aar tilbage i Tiden, kunde slet ikke fatte Forskellen mellem hans egen og Nutidens moderne Sjæle, og den kunde heller ikke begribe de Metoder, som nu anvendtes til religiøs Styrkelse. Det eneste han forstod, var, at denne Nonne var en særdeles from og god Kvinde.

»To Besøg endnu, og saa kan vi diskutere disse Ting paa Hjemvejen,« sagde Dom Maurus, da de omsider havde faaet taget Afsked. Br. Petroc bøjede kun Hovedet til Svar, for hans Mund var alt for tør til, at han kunde faa en Lyd frem.

De gik hen ad Hovedgaden, men bøjede snart efter ned ad en lille Villavej. Foran et af Husene standse de, aabnede en stor Laage og gik ind.

I den pragtfulde Have bredte en mægtig Rødtjørn sig midt i en stor Plæne. De to Ordensbrødre gik frem til Hoveddøren, og Dom Maurus ringede paa.

»Jeg vilde gerne høre, hvorledes Frøken Jackson befinder sig efter sin Hjemkomst fra Rom,« sagde han.

»Vær saa god at komme indenfor, Pater,« sagde den unge Husassistent, »Frøkenen vil blive saa glad ved at se Dem«. Og hun førte de to Gæster ind i en overordentlig smagfuld Dagligstue.

Frøken Jackson var en »ældre ung« Dame, meget høj og tynd. Det korte Haar havde hun børstet ned, saa det laa som en graagul Manke omkring Hovedet. Hun var umaadelig glad over at se Dom Maurus, sagde hun og gik derefter over til at tale om sin Romerrejse: »ikke om tørre Kendsgerninger«, som hun sagde, »men om Indtrykkenes blide Virkning paa et Sind, der var stemt til at modtage dem«. Hun fortalte om Roms vidunderlige, helleglædelige Duft og Smag, og hun nævnte sine egne religiøse Følelser, som steg op »fra Sjælens Dyb og gennemtrængte hele hendes Person«. Og hvert Ord, hun sagde, blev udtalt med omhyggeligt nuanceret Tonefald og med største Akkurate. Br. Petroc kunde absolut ikke følge med i, hvad hun sagde, for han følte sig atter helt forvirret og elendig. Og da Dom Maurus til sidst rejste sig for at gaa, fulgte han

ham blot, næsten uden selv at vide deraf.

»Dette er aabenbart et Tilfælde af Pseudo-Mysticisme, der er løbet helt løbsk!« bemærkede Præsten til sin Ledsager, da de var kommet et Stykke hen ad Vejen. Men da han intet Svar fik, tænkte han ved sig selv: »Denne unge Broder maa være meget »aandelig«, for han siger ingenting, og det ser endogsaa ud, som om han ingenting tænker. Men i alle Tilfælde har jeg gjort for ham, hvad jeg kunde!«

Det sidste Besøg gjaldt en ældre kolerisk Mand, som var paa sit højeste Gear af Forargelse over den »syndige Befolkningstilvækst i de lavere Klasser af Folket«. Men dette Besøg gjorde intet andet Indtryk paa Petroc end, at det øgede det Pres af Forvirring og Elendighed, som var ved helt at overvælde ham.

Men nu skulde de to Brødre saa hjem, og de tog Vejen over Klipperne, som bestemt forinden. Dom Maurus var umaadelig omhyggelig og hensynsfuld over for sin Medbroder. Han gik meget langsomt og støttede den anden, hvor som helst det kunde være nødvendigt, og alt inmens talte han.

(Fortsættes)

Ægteskabets Formaal

bindelsen med Udlandet endnu er saa mangelfuld. Hvad der kunde meddeles, er ganske vist ufuldstændigt, men tilstrækkeligt til en dybere Forstaelse af *Dokumentets Indhold og Betydning*. Vi kan nu gaa over til at gøre kortelig Rede for denne Side af Sagen.

Det hellige Officiums Kardinaler taler om Ægteskabets forskellige Formaal. *Det første Gode*, som skal opnaas ved det, er ifølge det Gamle Testamentes Slægtens Bevarelse og Udbredelse. Det Nye Testamente bekræfter dette ved at anvende Princippet paa enkelte Tilfælde. (Sml. 1. Tim. 2, 15. 5, 8. 10. 14.) Ogsaa Eksempler paa denne Lære findes i de hellige Bøger. Vi nøjes med at nævne Job og Tobias. At være Guds værdige Redskaber ved Udførelsen af hans Plan om at skabe sig et Folk af trofaste Tjenere og Børn her paa Jorden og at oprette et Herlighedsrige i Evigheden er en saa ophøjet Opgave, at der skal et meget ideelt Sind og en sjælden stor Kraft og Kærlighed til Gud og Mennesker til, hvis Ægtefællerne vil være Fædre og Mødre efter Guds Hjerte. Af den Grund hører Ægteskabet til de saare for-tjenstfulde Kald i Guds Øjne. Men tillige er det en saa vanskelig Livsopgave, at kun faa Mennesker vilde paatage sig den, hvis ikke andre Motiver var virksomme samtidigt.

Derfor kender og præciserer Kirkens Lærere endnu to eller tre an-

dre Goder, som skal lette Opnaelsen af det første. Vi nævner først *den Troskab*, som Brudgom og Brud lover hinanden foran Alteret. I hellig Kærlighed er de der ved knyttet til hinanden for hele Livet, saaledes som Kristus og Kirken elsker hinanden. (Ef. 5, 25 ff.)

I alle Livets Forhold yder de hinanden Hjælp, saa de kan »leve et roligt og stille Liv, gudsfrøgtigt og sømmeligt i alle Maader« og bære Ægteskabets Byrder og Genvordigheder med større Lethed.

Det andet af de sekundære Goder har Apostlen Paulus antydnet i 1. Kor. 7, 8—9, hvor han skriver: »Til de ugifte og Enkerne siger jeg, at det er bedst for dem, om de vedblev at være som jeg. (Paulus var ugift.) Men kan de ikke leve afholdende, saa lad dem gifte sig. Thi det er bedre at gifte sig end at være optændt af Begær«. Dette vil med andre Ord sige, at Ægteskabet ogsaa skal være *Lægedom eller Beskyttelse mod Synden*. Naar nemlig den naturlige Drift tilfredsstilles paa den ærbare Maade, som Gud selv har bestemt, undgaas den Fare, at den voldsomme Kønndrift tøylesløst søger det utilladelige og syndige.

Til alt dette kommer saa endnu et tredje Gode, nemlig *Sakramentets Naadegaver*. Ved Ægteskabets Sakramente har Kristus villet sikre Ægtefællerne sin rige Bistandsnaade, saa de paa værdig Vis kan opfylde deres Stands- og Kaldspligter.

Sammenligner man denne hidtil

gældende Opfattelse med den nye, som søger at faa Indpas, vil man straks opdage, at alt det rigtige og værdifulde i den nye ogsaa findes i den gamle, ja endnu mere, fordi den nye i høj Grad undervurderer, hvilken Betydning Ægteskabets første Formaal har for den personlige Fuldkommengørelse af Mand og Hustru. Hvor højt bør ikke Forældres moralske og religiøse Standard være, hvis de overfor deres Børn lige til deres Død skal være et tro Billede af Guds Faderforhold i Himmelen og paa Jorden. (Ef. 4, 15.) Dybest set bestaar deres Kald og Ære netop i, at de efter Evne er for deres Sønner og Døtre, hvad Gud er for os alle sammen. Har de saa været det, oplever man Gang paa Gang, at naar Børnene staar ved deres Forældres Grav, kan de kun med Beundring, Tak og Kærlighed tænke tilbage paa den Tid, da de havde den Lykke at leve sammen med dem i deres Barn-domshjem.

Men maaske er der dem, der ikke synes om, at Kardinalerne ligesom den kirkelige Videnskab skelner mellem forskellige Formaal og Goder. Dette betyder imidlertid slet ikke, at disse ogsaa i Virkeligheden er adskilte. Nej, i det praktiske Liv krydser de hinanden og danner nærmest en psykologisk Enhed. Det er kun for den videnskabelige Klarheds Skyld og for at muliggøre en retfærdig Bedømmelse, naar Problemer og Vanskeligheder dukker op, at allerede den hellige

(Fortsættes Side 324)

Motsetningen mellom den fascistiske, og særlig den nazistiske ideologi og den katolske Kirkes lære hadde allerede i atskillige år før den annen verdenskrigs utbrudd vært åpenlys for all verden. Den kom til syne i Tysklandsom en krass og vedvarende kirkekamp mot Hitlerismen som livsanskuelse med ledere som kardinal Faulhaber i München og biskopene von Galen i Münster og Preysing i Berlin, — en kirkekamp som blusset opp igjen enno sterkere enn før så snart det viste seg at nazimyndighetenes i 1934 vedtatte konkordat med den Hellige Stol bare var en perfid komedie fra den ny Cæsars side. Og sin prinsipielle utforming fikk Kirkens anathema over nazismens villfarelser i pave Pius XI's kraftfulle advarende encyklika «Mit brennender Sorge» i 1937.

En like viktig, men ifølge de kirkelige og statlige forhold mer stille og ubemerket kamp måtte Kirken i Italia føre til vern om de kristne prinsipper. Riktignok viste Mussolini og fascismen en ganske annen innsikt og forståelse for faren ved å binde an med den katolske Kirke, og manøvrerte lenge meget elastisk, først og fremst ved den betydningsfulle Lateranoverenskomst. Men i det for enhver korporativ stat så viktige spørsmål om ungdommens oppdragelse kastet politikerne masken likesom senere i Tyskland og Norge, og måtte — likesom i de nevnte land se seg stilt overfor Kirkens urokkelige protest. Det var i det helt igjennom katolske Italia uholdbart, i det ca. 33 % katolske Tyskland temmelig utålelig, og i det 0.1 % katolske Norge i høyden litt irriterende. Men åndsinnsetning kan ikke måles i procenter, og setter krefter i sving i rommet hvis ytterste virkninger og konsekvenser det ikke er noen gitt å konstatere. Vesentlig for oss, her og no, er at i denne åndskamp som det norske folket har måttet føre i fem år for sin frihet og sin kristendom og sin frihet til

Glimt av den katolske kirke i Norge under okkupasjonen

kristendom var vi med i helhjertet innsats.

Overfallet

Et knapt døgn før okkupasjonslagets første kanoner spilte opp, forliste den tyske trosskuttroppen «Rio de Ja-

▲ Biskop Dr. Jac. Mangers i Oslo

En Fremstilling af, hvorledes den katolske Kirke i Norge har arbejdet under fem Aars Voldsherredømme er netop fremkommet, idet »St. Olav« har henvendt sig til den Mand, der alene har baaret det tunge Ansvar for det Apostoliske Vikariat Oslo, Biskop, Dr. Jac. Mangers, og ved Hjælp af hans Oplysninger har Gottlieb W. Rieber-Mohn sammenstillet hosstaaende Reportage.

neiro» utenfor Kristiansand, og utmatte, forbrente og forslåtte tyske soldater fra det stygge forlis ble brakt inn til syke og innlagt på St. Josefs Hospital under de gode søstrenes omsorg og pleie. Husker De no stemningen disse siste dagene før den 9. april? Der lå noe illevarsende, trykkende i luften. Fra London og Paris var der holdt skarpe taler om en ny og strengere oppfatning av nøytralitetsbegrepet, og fra Berlin kom dunkle uttaler som «nye krigsskueplasser». Hva gjorde alle disse fremmede skip i norske farvann? Hva gjorde «Rio de Janeiro» utenfor Sørlandskysten? Der var ikke tid til å spørre, forbindinger skulde skiftes på forbrente armer og smerter skulde stilles med opium, de hvitklede søstrene gikk fort i gangene, de reagerte menneskelig overfor mennesker, de kjente ikke noen fiende — enda. Dagen etter smalt det og enno noen dager, så gjenglød korridorene på hospitalet av smellene fra hæljernene til nye, selvbestaltede herskere. Natten tok til.

tene, samlingen om folkesjelen og egenarten, staheten overfor fristelsen til selvoppgivelse. Da var det de ble til, de positive ordtakene: «Vi overlever alt!» «Det går nok!» «Hold ut og hold sammen!»

Det første sjokk

Vanskelighetene for Moderkirken i Norge var mange og store under den situasjonen som no var inntrådt, — der kunde nok trenes oppmuntrende ord. Både åndelig og materielt levde vi for en så stor del av samfunnet og kontakten med det store katolske utland, få og små som vi var. Og det gjorde oss ikke nettopp mer selvhjulpne at nettopp noen av dem som raget opp i rekkene våre måtte gå i landflyktighet, som fru Sigrid Undset, stortingsmann Carl P. Wright og dominikaneren pater Vanneufville. Allikevel hadde man forsonet seg med den nye tingenes tilstand og innstilt seg på en uforstyrret overvintring da lynet slo ned i midten av mai ved ikke mindre enn fem hollandske presters samtidige arrestasjon. Aksjonen stod i forbindelse med tyskernes innmarsj i Holland, Belgia og Luxembourg, men interneringens varighet var jo imidlertid umulig å vite,

skriftlig erklæring om at de nevnte prester «både privat og offentlig fremmer tyske interesser», før han vilde gi dem fri. Det viser det faktum at prestene ble løslatt neste aften til tross for at tyskernes krav selvsagt ble møtt med blankt avslag.

Terboven truer

I den anledning ble biskop Mangers etter politimester Welhavens forslag tilsagt «audiens» hos Der Reichskommissar. Iskaldt og strengt formelt forhørte selvherskeren seg om den kirkelige situasjon i Norge, og tilsa så Kirken nådigst frihet for så vidt som den ikke «befattet seg med politikk», — noe som erfaringsmessig har vist seg å være et meget tøyelig begrep i nazistisk fortolkning. Ellers vilde det gå meget ille.

Det skulde snart vise seg at norsk og tysk oppfatning av «politisk virksomhet» divergerte atskillig. Et stadig tilbakevendende trekk i biskopens taler etter okkupasjonen var f. eks. tro-

(Fortsættes neste Side)

Livet går videre

Snart opphørte lammelsen. Hendene som var falt maktesløse ned i fanget tok til å virke igjen, — arbeidsdagen fort-

→ Sct. Ansgars Kirke i Kristiansand

← Interiør fra Sct. Olavs Kirke i Oslo

Fotos:
Arkiv

★ Sigrid Undset's Hjem i Lillehammer

satte. Og for de fleste av våre ble Kirken fristedet, den eneste ukrenkte plett hvor alt var som før, hvor en kunde kjenne seg ubesmittet av dette nye, frastøtende som ble påført oss. Vi var spart for ødeløggelsene her sør. I Oslo Vikariat var flere kirker uskadde, og prestene i virksomhet, og biskopen kunde allerede mot slutten av overfallsmåneden inispisere en rekke av de nærmestliggende stasjoner og sette mot i de fryktsumme og trøste de sørgende. Det var denne våren — de merkeligste motsetningers vår, at vi opplevde den sunne reaksjonen i folket vårt på lynnedslaget, intensivering av kref-

og vilde, dersom den var trukket det minste ut, ført til et sammenbrudd av hele Vikariatets daværende administrasjonsordning.

Biskopens henvendelse til de hjelpsomme, men maktesløse norske politimyndigheter var uten resultat, og i svaret på den protest som han den 14. mai nedla i Reichskommissariatet har vi den første pekepinn om den arrogante tone som skulde prege tyskernes forhold til Kirken framover. Det var utvilsomt en ganske frekk anvendelse av overraskelsesmomentet og ren bluff når SS-offiseren dr. Staleker avkrevet biskopen en

URBI ET ORBI

Tyskland

Paa den hellige Stols Vegne har Mons. A. Caroll aflagt Besøg i Konzentrationsejrene Dachau og Buchenwald. I Dachau har der i de forløbne Aar opholdt sig ca. 2500 katolske Gejstlige, af hvilke ca. 1000 er bukket under for Sult eller Pinsler. Det var lykkedes Kardinal Faulhaber at opnaa Tilladelse til at de katolske Præster i Dachau om Søndagen kunde overvære en Messe, der læstes i en af Barakkerne, hvorimod en saadan »Gunst« ikke kunde opnaas for de Gejstlige i Buchenwald. Lejrens polske Præster maatte under ingen Omstændigheder deltage i Messen.

En Repræsentant for det katolske Nyhedsbureau NCWC i Europa, Dr. Max Jordan meddeler fra Speyer at 75 % af samtlige katolske Kirker og Kapeller i Tyskland enter er blevet fuldstændig ødelagt eller svært beskadiget under de Alliere des intensive Luftangreb i de sidste to Aar. Domkirkerne i Worms og Mainz er blevet svært beskadiget og Domkirken i Frakfurt an Main er totalt ødelagt.

Den katolske kirke i Norge...

(fortsat fra Midtersiden)

skapen mot kongen som symbolet for Norges frihet, suverenitet og framtidshåb. Det var, ut fra del uomtvistelige faktum at der hersket krigstilstand mellom Norge og Tyskland almindelig og hevdvunnen kristenplikt når Kirken omfattet Kongen i sine offentlige bønner og mante de troende til troskap mot ham som Gud hadde gitt oss til god og rettsindig landsherre.

Beslagleggelsen av St. Josefs Hospital i Kristiansand ble fulgt av flere. Medio juni er biskoppen på Vestlandet og blir av Gebietsfører Schaller stilt overfor beslagleggelsen av St. Franciskus Xaveriusøstrenes hypermoderne hospital Florida i Bergen. Tyskerne hadde utsett seg det til marinelasarett, og blåste alle protester så vel som det betydelige sivile behov en lang marsj.

»Beskytterne« innretter sig

Allikevel var tyskernes forvaltning enno i sin harde, men temmelig likeframme militære fase, partikampenes tid var ikke riktig

kommet enno. Okkupasjonsmakten var enno innstilt på »sich geliebt zu machen«, å bryte isfronten. For Kirkens vedkommende gav det seg utslag i diskrete hilsener og vink om hvor gunstig det vilde være for alle parter om biskoppen avla en visit hos general Falkenhorst og overbefalshaveren for Vestlandet, generalmajor Titel. Den slags ble imidlertid like meget på katolsk som annet norsk hold ansett for en prinsippsak av allerstørste betydning, og tyskernes »yndighetsbevegelser« ble kjølig avvist. Om fienden aldri så meget stilte seg i positur som »beskytteren« måtte norsk holdning vise ham at vi oppfattet ham helt annerledes. En skarp reprimande til »St. Olav« fordi man i en krigsreportasje omtalte tyskerne som *fienden* var et tydelig tegn på at den framrakte hånds tid var forbi. No knyttet den seg.

Arbeidsro — tross alt

Allikevel skulde man få arbeide i fred og ro en rund tid framover. Det skyldtes ikke noen omlegning av Kirkens gamle holdning, men mer de mange og større oppgaver enn tuktningen av vår lille dissen-

termenighet som opptok nazisternes omkring Quislings maktovertagelse og den bredt anlagte nazifiseringsoffensiv mot den alliertvennlige norske opinion. Også statskirken og det øvrige norske kristenfolk stilte seg avventende denne første tid under NS-regimet, og som en biskopskirke, fullstendig uavhengig av de norske statsmyndigheter hva angår dens indre liv og forvaltning, så lenge dette ikke innebar konsekvenser av moralsk eller religiøs natur, slik at Kirken ut fra sin lære- og hyrdekallelse var forpliktet til å gripe inn. I denne henseende hadde jo den radikale, lyske, hedenske nazisme allerede i 7—8 år vært Kirkens arge motstander — no gjaldt det bare å stille seg avventende og se om NS i sin platte etterlikning hoppet bukke over sin smukke programpost om »vern av kristendommens grunnverdier« og forgrep seg på disse samme verdier som det er Kirkens evige kall å verge, og som den har revelt ut av hendene på atskillig mektigere og et godt mål intelligensere motstandere enn denne flok folkefremmede politiske fantaster. Det ble ingen lang ventetid.

(Fortsattes neste Uge.)

Ægteskabets Formaal

(fortsat fra Side 321)

Augustin sondrede de forskjellige Formaal. Hvor vidtrækkende Konsekvenser for det praktiske Liv og dets Moral denne Klarhed over Formaalenes indbyrdes Forhold har, indser man meget hurtigt, naar man tænker lidt over, hvad der staar og falder med de moderne Ombytningsforsøg, og navnlig med den Paastand, at de sekundære Formaal var uafhængige af det første.

Denne Paastand er ligefrem skæbnesvanger. Hvis det nemlig var rigtigt, at det andet og navnlig det tredje Formaal var uafhængigt af det første, kunde man tillade sig Handlinger i Ægteskabet, der nok tilfredsstillte personlige Ønsker i den nævnte Retning, men samtidig umuliggjor Opnaaelsen af det første. Jeg behøver ikke at anføre Eksempler. De er altfor velkendte. Den Slags Handlinger vilde i den nye Teori ikke være naturstridige og derfor heller ikke syndige og strafværdige, medens de i den ældre Opfattelse er svære Forseelser mod Hovedformaalet for Ægteskabet og derfor strengt forbudt. Da vi gennem Erfaringen ved, hvor heftig vor Naturdrift er, og hvor store Ulykker den har anrettet i Menneskenes Historie, maa vi være belavet paa mange Udskejelser og Ulykker, dersom den nye Teori faar Lov til at raade, og det

vil da være umuligt at paavise disse Handlingers Syndighed ud fra Sagens Natur.

Hvor maa vi være taknemmelige for, at den Apostoliske Stol har standset Tingenes Udvikling i en farlig Retning ved at nedlægge sit Velo mod Omposteringerne og Isoleringen af Ægteskabets Formaal samt det uklare Sprog.

Ja, det Dokument, vi her har foresøgt at fortolke, vækker Glæde og er af stor praktisk Betydning i flere Retninger. Lad os lige skitsere dets Rækkevidde og dermed afslutte vor Kommentar.

Som ved apostoliske Afgørelser i andre Sager ser vi ogsaa her, at det hellige Officium er en *tro Vokter af Guds Aabenbaring om Ægteskabet* og af Naturens objektive Orden og gennemførte Lovmæssighed. Det sætter sig absolut imod at gøre omskiftelige Følelser og subjektive Oplevelser til det bærende i det ægteskabelige Liv. Paven og hans Kardinaler har jo den hellige Pligt at bevare og forsvare, at forklare og forkynde Troslæren og den i vor egen Natur begrundede og ved Guds Aabenbaring stadfæstede og fuldkommengjorte Morallære. Ogsaa i det foreliggende Tilfælde har de røgtet deres Hverv med fast Haand.

Den Apostoliske Stol viser sig endvidere paa ny som den samvittighedsfulde *Beskytter af det menneskelige Samfund* og dets forskellige Former: Familien, Nationen, Staten, Kirken. I en Tid, hvor der

trænges saa haardt til Borger- og Samfundssind, vilde den nye Teori om Ægteskabet svække det sociale Ansvar og Bevidstheden om den store og ærefulde Opgave, som Ægteskabet har i Slægtens Liv. Det er den eneste menneskeværdige Kilde til Nationens og Guds Folks Fornyelse og Vækst. Denne Svækkelse af den sociale Ansvarsbevidsthed kan ikke undgaas af en Teori, der gør Ægtefællernes Særinteresser og personlige Ønsker til det centrale i Ægteskabet og Samfundshensynet til det periferiske og sekundære.

Dekretet om Ægteskabets Formaal er endelig ogsaa en *Garanti for Ægtefællernes egen Lykke og Ære*. Der er nu engang kun en Vej til Fuldkommenhed og Lykke for os Mennesker. Og den bestaar i ikke at bryde den Naturorden og Lov, hvis Ophav Gud selv er. At sætte sig op imod den for at følge sine egne Ønsker og Særinteresser ender altid med store personlige Tab, med dybe Skuffelser og endnu værre Fortvivlelse. Denne Tendens og dette Fejlgreb var ogsaa Hovedårsagen til, at der udenfor Kirken i den sidste Menneskealder saa ofte har været Tale om Ægteskabskrise, om Ægteskabsproblem, om Ægteskabets Nyordning. Lader man sig lede af Kirken, er man fri for den Slags selvforskyldte Ulykker, og Ægteskab og Familieliv bliver til en lille Rest af det tabte Paradis.

Fr. Küpferte S. J.

Wetterstein
(Bayern)

Paa Opfordring af Hr. Pastor Sørensen har jeg besøgt hans Faders, Maleren Laurits H. Sørensens Udstilling hos Jørgen Haslund for at skrive om mine Indtryk.

Laurits Sørensen er en Mand, der gaar sine egne Veje uden at lade sig paavirke af Nutidens kunstneriske Problemer og Erfaringer. Med en Flid og Nøjagtig-

hed, der røber den omhyggelige Haandværker, gaar han til Værket og formaar at give en vis Illusion af Bjergland og Hav alt efter Motivet. Med Forkærlighed maler han Bjergtindernes mest komplicerede Former og Havets oprørte Bølger. Bedst er det lykkedes i Katalognummer 17 og Nr. 7, der tillige ogsaa er behageligst i Farven. Det første er fra Wetterstein med de bayerske Alpers sneklædte Tinder, hvor det er lykkedes at give Indtryk af den tynde lette Atmosfære i Bjerglandet; det andet hedder »Drivende Mine«, her er Bølgernes svingende, drejende og gyngende Rytme meget illuderende gengivet, ligesom Skumsprøjtets Ornamentik. Nr. 4 og 2 hører ogsaa til de bedste af Billederne: en enligt liggende Kirke i de høje Alpedrag mod den tynde, klare Bjergluft og ensomme, nøgne, forrevne Bjergtinder, der rager op af Taageskyer og i en klar, letskyet Himmel.

Foruden Landskaber og Mariner, som Udstillingen giver adskillige Prøver paa, har Laurits Sørensen ogsaa beskæftiget sig med Dekorationsmaleri for Teatre i Udlandet. *Birgitte West.*

Aarsberetning for Vincentforeningen

for katolske Damer i Jesu Hjerte Sogn
1. Jan. 1944—1. Jan. 1945

Foreningen har haft 39 Medlemmer, 7 aktive og 32 passive. 1 aktivt Medlem, Fru Johanne Westehuis og 2 passive, Frk. Nathalie Hansen og Frk. M. Nielsen er i Aarets Løb afgaaet ved Døden.

I Vinterhalvaaret havde vi hver Maaned et Møde, der overværedes af Sognepræsten, Højær. Hr. Pater Coenen og af Sognesøsteren. 63 Familier og enligtstillede er understøttet, og der er aflagt 124 Besøg i Hjemmene eller paa Hospitalerne. I Marts og November afholdtes Sammenkomst hos Sks. Josephs Søstre i Institut Jeanne d'Arc. Her var Kaffeboard og Oplæsning samt Sang. I April deltog vi i den fælles Paaskekommunion paa Østerbro. Den 14. Juni foregik den aarlige Skovtur, hvortil 20, fortrinsvis af de ældre, var indbudt. I Ferien blev der betalt for et Par Ugers Sommerophold for en Moder med Barn i Helsingør og for en ung Pige i Asserbo. Det var en ekstra Gave, Foreningen fik i dette særlige Øjemed.

Gennem »Danske Kvinders Samfundshjælp« blev der i Oktober modtaget 40 kg Marmelade, som uddeltes til 14 Familier med Børn. I December modtog vi Grøntsager, der uddeltes til 30 Familier.

Vi deltog ogsaa i den fælles Julefest hos Søstrene paa Østerbro.

Juleindsamlingen i Sognet var

ogsaa et Led i Vincentsforenings Arbejde.

Indtægter:

Kassebeh. 1. Jan 1944.....	17,87
Aarsbidrag fra aktive	59,00
Aarsbidrag fra passive	255,00
Gaver og Renter	282,31
Tilskud fra Hovedkassen ...	505,00
	1119,18

Udgifter:

Kontant Hjælp	522,00
Ferie til 2 voksne og 1 Barn	200,00
Udgift. ved 2 Sammenk. ...	57,44
Messestipendier	6,00
Indbet. til Hovedkassen ...	305,00
Kassebeh. 31. Dec. 1944 ...	28,74
	1119,18

Alle, der har ydet Foreningen Hjælp i Aarets Løb, bedes modtage vor hjerteligste Tak.

Kirkekoncert i Odense

Til Fordel for de bomberamte paa Bornholm afholdt Sct. Albani Korforening en Koncert den 28. Maj.

Den smukke Tanke paa denne Maade at yde et Bidrag til Hjælp for de udbombede slog saa godt an, at vor smukke Kirkerum var fyldt til sidste Plads.

Koncerten fik et helt igennem smukt Forløb og tjener vor unge, dygtige Dirigent, Hr. Organist Felix Schmitt til megen Ære. Koncertsangerinde Fru Hilda Tom-Petersen og Hr. Organist Charley Olsen tilligemed et Strygeorkester

havde velvilligt stillet sig til Disposition.

Koncerten indlededes med Organisten Charley Olsens Udførelse af Præludium og Fuga af Buxtehude, som var en Præstation af fin Kvalitet baade med Hensyn til Spilleteknik, Registrering og musikalsk Form. Samme dygtige Organist ledsagede endvidere Fru Hilda Tom-Petersens smukke Foredrag af to Motetter, Cherubinis »Ave Maria« og Mozarts »Ave verum corpus«; endvidere to danske Sange, Weyses »Til vor lille Gerning ud« og Isaacs »Nu hviler Mark og Enge«. Organisten spillede dernæst en Fantasi af H. Mathisson Hansen over »Lover den Herre«.

Før Concertens Hovednummer, Vincenz Gollers Messe, holdt Pater Jaworski et kort orienterende Foredrag om Messens Betydning i den katolske Kirke. Derpaa slog Dirigenten Hr. Felix Schmitt an til Kyrie eleison og de øvrige Dele af Messen, og dirigerede paa mesterlig Maade denne skønne og stemningsfulde Messe, hvor Kor, Orgel og Strygere i skøn Forening ydede en harmonisk Indsats. *Ego.*

K. U. K. Amager.

Onsdag den 4. Juli Kl. 18,45 afholder K. U. K. en Aftenunderholdning til Fordel for den bomberamte Kirke og Præstegaard i Rønne. Der burde derfor ikke være en eneste ledig Plads i Salen. Billetter à Kr. 1,50—2,00 faas i Sct. Annæ Præstegaard samt paa selve Festaften ved Indgangen.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juli:

1. S.¹) 6. Søndag e. Pinse.
(rød) **VOR HERRER JESU KRISTI DYREBARE BLOD** (978—99); 2. Bøn: *St. Petrus og St. Paulus* (972); 3. Bøn: Søndagen (673); Præf. (517); sidste Ev.: Søndagens (675).
2. M. *Jomfru Marias Besøgelse* (hvid) (980—100); 2. Bøn (kun i st. Messer): *St. Processus og St. Martinian* (982); Præf. (522).
3. Ti.† *St. Leo II* (983); 2. Bøn: Oktaven (972); 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); 4. Bøn*; Præf. (524); sidste Ev.: Oktavens ([54]).
4. O. 6. Dag i Oktaven (983); 2. Bøn: Foregående Søndag (673); 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); 4. Bøn*; Præf. (524). — Eller:
(grøn) *Foregående Søndag* (673); 2. Bøn: Oktaven (972); 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); 4. Bøn*; Apostlenes Præf. (524).
5. T. *St. Antonius M. Zaccaria* (hvid) (984); 2. Bøn: Oktaven (972); 3. Bøn*; Præf. (24).
6. F. *Oktav af St. Petrus og St. Paulus* (rød) (988); 2. Bøn* Præf. (524).
7. L. *St. Cyrillus og St. Methodius* (hvid) (990); 2. Bøn*; alm. Præf. (525).
8. S. 7. Søndag e. Pinse.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Kl. 3-5, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Annoncefødsel: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og
Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Indtil 1. September er Redaktionskontoret kun åbent Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kiærulff træffes ikke før 1. August, Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Sommerens

Gudstjenesteliste

Søndagsmesse

København

- St. Ansgars Kirke* (Bredgade 64) 7; 8; 10
Jesu Hjerte Kirke (Stenosgade 4) 6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
Sakramentskirken (Nørrebrog. 27) 8; 10
St. Mariæ Kirke (Jens Jessensvej 7) 8; 10
St. Annæ Kirke (Sundby) 6; 8½; 10
St. Andreas Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
St. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54) 8½; 11
St. Antoni Kirke (Fr.sundsvej 225) 8; 10
St. Nikolaj Kapel (Strøbyvej 2) (ikke i Juli Md.) 9
St. Mikael's Kapel (Vandtaarnsvej 7) 9½
St. Elisabeths Hospital 6
St. Annæ Hjem 6½

Nordsjælland

- Aasebakken* (pr. Birkerød) 8
Asserbo (Friheden, Skovbovej) (Juli Md.) 9
Farum (Gl. Farumgaard) 9½
Lyngby (Knud Lavardsvej) 7½; 8½; 10
Hillerød (Godthaabsvej 24) 8; 10
Hørsholm 10

1) Da Søndagen efter 24. Juni, paa hvilken Højtideligholdelsen af St. Petri og St. Pauli Fest finder Sted, i Aar falder paa Jesu dyrebare Blods Fest, kan Apostlenes Messe ikke læses, men i Stedet bedes Bønnerne fra deres Messe umiddelbart efter Jesu dyrebare Blods Bønner under samme Slutning som disse.

Søndag den 1. Juli afholdes i alle Kirker og Kapeller *Kollekt af Peterspenge*.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

*Med dit Blod, Herre, har du løst os af alle Stammer og Tunge-
maal og Folk og Slægter og gjort os til et Kongedømme for vor Gud.* (Apoc. 5, 9—10).

Jesu dyrebare Blods Fest, Indgangsvers.

Trørød (»Prinsesse Margrethes Feriehjem«) 8½

Øvrige Sjælland

- Allerslev* 6¾
Glostrup (Teknisk Skole) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Holbæk (Kastanievej 17) 9½
— (Hospitalet) 7
(2. og 4. Sønd. i Md.) 10½
Kalundborg (Lundemarken 15)
Køge (Bjerggade 22) 8; 10½
Ledreborg 9½
Næstved (Præstøvej 29) 8; 10
(2. Sønd. i Md. dog.): 8; 9½; 10¾
Roskilde (Frederiksborgg. 11) 6 (paa Hosp.); 8; 10
Skelskør (Banegaarden) (3. Sønd. i Md.) 10
Slagelse (Frederiksgade 7) 8; 10
Taastrup (Køgevej) (2. og 4. Sønd. i Md.) 8¾
(øvrige Søndage) 7½; 10
Vordingborg (Chr. Winthersvej 9) (1. og 3. Sønd. i Md.) 10

Lolland-Falster

- Maribo* (Ny Østergade 4) 9 (m. dansk Pr.); 10½ (m. polsk Pr.).
Nykøbing F (Bispegade 12) 8; 9½ (m. dansk Pr.)
11 (m. polsk Pr.)

Fyn

- Assens* (Nørregade 3) 10
Nyborg (Vindingevej) 8; 10
Svendborg (Havnegade 1) 8; 10

Langeland

Rudkøbing (Brogade): Gudstjeneste efter Bekendtgørelse i de lokale Aviser.

INDBYDELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Veater Voldgade 91 · Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Jylland

Aabenraa (Søndertorv)	5,40; 9,45
Aalborg (Kastetvej 1)	6; 8; 10
Aarhus (Rymsgade)	7; 8; 10
Ebeltoft (Villa Pax)	
Grenaa.	
Sønd. 17. Juni og 19. Aug. Kl. 10	
Horsens (Nørregade 19)	7½; 10
Odder (Holsteinsg. 29)	
(2. og 4. Sønd. i Md.)	10
Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.)	10
Ulstrup Mark. Sønd. 29. Juli Kl. 10	
Veile (Fjellegade 2)	7½; 10
22. Juli og 16. August Kl. 9,15	
(Hospitalet) 6	
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7; 9½

Til Feriehjemmene

er der endnu modtaget J. B. 50 Kr.
og Horsens 20 Kr.

BØGER ≈

Historisk Roman

Knud Dahlerup: Jeanne d'Arc
(Reitzels Forlag).

Knud Dahlerup har skrevet en stor Roman — paa næsten 800 Sider — om Jeanne d'Arc. Den er fuld af voldsomme Optrin, skurkagtige Munke, Overtro og fantastiske Relikvier, magtskyge Gejstlige, umoralsk Hofliv etc. og er, trods sin Langtrukkenhed, ganske spændende. Forfatteren skal have studeret Hundredeaarstridens Tid meget grundigt, og Bogens historiske Korrekthed understreges ved Kort og en Række Noter; desuden er den, meget praktisk, forsynet med Anvisninger paa Udtalen af alle de fremmede Navne o. s. v.

Utvivlsomt er Knud Dahlerup meget begejstret for Joimfruen fra

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„**THERESE**“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overall

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

Orléans; men desværre formaar han ikke at tegne hende saa skarpt og straalende, at Læseren kommer til at dele hans Begejstring. Grunden hertil er vel den, at Bogen litterært set er ret dilettantisk, nærmest virker som et historisk Husflidsarbejde.

Den Skikkelse, der staar som den smukkeste i Bogen, er Fader Pasquerel, Jeanne d'Arcs Skriftefader. Det er ham, som, da Processen i Rouen er blevet revideret, og de, der havde dømt Jeanne, har maattet indrømme, at de havde dømt forkert, siger til hendes Broder: »Jeanne led alle Skændsler Død paa Jorden; men hendes Sejr er uendelig stor, baade paa Jorden og i Himlen. Ofret og Sejren, de hører sammen. For Gud bruger os med langt større Visdom, end vi kan forstaa, og vi skal slet ikke prøve paa at fortælle ham, hvordan han skal styre vor Skæbne.«

Disse Ord, omtrent de sidste i Bogen, viser os, at Forfatteren har ønsket at give sine Læsere noget mere og højere end en historisk Knaldroman.

Katolsk set har Knud Dahlerup prøvet at være korrekt. Det viser f. Eks. følgende Sætning om den fuldkomne Aflad, der kunde vindes ved en Kirkefest i Le Puy: »Det var jo ikke det samme som Syndsforladelse.« Men saa følger han til: »Men der var al mulig Grund til at tro, at den gode Gud nok vilde lade den gælde for det ogsaa.« Ak ja — den Aflad!
T. Fd.

Sommerfest og Basar i Ulstrup

til Fordel for Anskaffelse af et
Orgel til Kapellet.

Søndag den 29. Juli 1945:

Kl. 8 Sangmesse.

Kl. 10 Højmesse.

Kl. 12 Frokost. (Mad medbringes til hele Dagen, Kaffe 15 Øre).

Kl. 13,30 Møde i Haven.

1) Teaterdirektør E. Henning Jensen taler. 2) Tableauer m. m. 3) Forskellig Underholdning og Sanglege. 4) Tombola og Lodtrækning.

Kl. 16 Kaffe.

Kl. 18,30 Andagt i Haven.

Afslutning ved Pater Lønskov.

Alle er hjertelig velkomne (»Gaa ikke forbi, men ind!!!«)

Statuerne ved Valfartsvejen

Det danske Smil fornægter sig aldrig — ligegyldig hvilken Situation de Danske befinder sig i. Under aarelangt Ufred og Voldfærd gemte Smilet sig i danske Hjerter, rede til at bryde ud i Handling, naar Hjælp paakaldtes — ikke med et tvungent »keep smiling«, men frembaaret af et rent Hjertes Offervilje.

I Tillid til det danske Offersind henvendte Katolsk Klub sig frimodigt til katolsk Menighed med Bøn om Hjælp til Fornyelse af Statuerne ved Vejen til Haraldsted. Klubben beder alle Bidragydere modtage en hjerteligst mulig Tak for det Offersind, der herved er lagt for Dagen. Maalet er naaet, Statuerne er opstillet og betalt, alle Udgifter dækket.

Kun ringe af Værd er Menneskers Tak, men det er vor Tro, at Statuerne staar dernede ikke blot som Udtryk for katolsk Aand, men tillige som et Naadens Monument, og at i det Smil, hvormed Guds Moder betragter sit guddommelige Barn, har hver Bidragyder Part for den Beredvillighed, hvormed de bidrog til Sønnens Forherligelse, og dette Smil — baaret af Forbønnens Magt — finder altid Vej til Jesu allerhelligste Hjerter.

Katolsk Klub.

Adoption

»Barnet fra Jylland« er ankommet, en Dreng, og ønsker snarest muligt at blive adopteret af katolske Forældre. Henvendelse gennem Redaktionen under Mærket: Barn fra Jylland.

★

Skulde der ikke findes een, der kunde tænke sig at tilbyde mig et 14-Dages gratis Landophold, jeg er en enlig Dame og har kun min Aldersrente at leve af, jeg trænger saa haardt til et lille Landophold.

Billet mrk. »Landophold« til Klosterstræde 23, København K.

Naar De rejser paa Sommerferie

saa husk — samtidig med at De faar Deres øvrige Postomadresseret — da ogsaa at lade Omadresseringen gælde »Katolsk Ugeblad«. Det sker ved at De anfører Ugebladets Navn i den særlige Rubrik nederst paa Postvæsenets Flytteblanket.

Ekspeditionen.

C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital		C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203	
Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“			Aabenraa
Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	
Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus			
N. P. Pedersen <i>Snedkermester</i> Bolbrovej 61 . Telf. Rungated 42	Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer	
KOLDING Slagterludsalg Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik	ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter	ESBJERG Kontantforretningen M. R. Jørgensen Kongensgade 25-27 Alt i Sengestyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	
Næstved			
T. A. Meding's Tømmerhandel A/S Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler	C. Mortensen Murermester Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital	
Evald Nielsen Malermester Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital	
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	Ledig	

Katolsk Ugeblad

8. Juli 1945
93. Aargang
Nr. 27

Italien efter Krigen

Orgelindvielse i Næstved
Kirken i Norge (II)
Ungdommen og
Midsommerfesten

Vi kan ikke leve...

Ordene faldt under et Forhør, der fulgte paa en Gestapo-Razzia. Det var ikke i Danmark, ej heller daterer det sig fra de seneste Aar. Det er tværtimod en meget gammel Historie, der skriver sig fra Kristenforfølgelsens Dage. Det skete under Kejser Diokletian og fandt Sted i Byen Karthago i Nordafrika. Denne Kejser Diokletian lignede den Slags godmodige Løver, der først bliver farlige, naar de kommer op i Aarene. I Begyndelsen lod ogsaa han de Kristne være i Fred. De maatte gerne beklæde Embeder ved Hoffet og bygge Kirker; en af dem blev endog opført lige over for det kejserlige Palads i Nikomedien (Lille-Asien), uden at det generede Kejseren. Men saa begyndte den høje Herre at løbe gal og udvikle sig i Løbet af ganske kort Tid til en af de grusomste Kristenforfølgere. Fra det kejserlige Palads udgik den ene Ukas værre end den anden. Først blev det befaleet at ødelægge alle Kirker og brænde de helige Bøger, mens enhver Kristen mistede sine borgerlige Rettigheder foruden Rang og Embede. Saa skulde alle Kirkeforstandere

(Biskopper), ja alle Kleriker sættes i Fængsel og tvinges til at ofre til Guderne, dersom de vilde undgaa Tortur. Tilsidst kom samme drakoniske Forholdsregel til at omfatte alle Kristne, hvad enten de var Præster eller Lægfolk.

Da skete det — i Aar 304 — at den romerske Gestapo omringede et Hus i Karthago, hvor de Kristne var samlede til Messe — de kaldte det den Gang *dominicum*. Hele Forsamlingen blev arresteret; det var foruden Præsten Saturnin og hans fire Børn, 26 Mænd og 18 Kvinder. Forhøret blev foretaget af selveste Proconsul Amulinus. Først maatte Præsten frem. »Hvorfor overtræder du Kejsrens Befaling?« lød det fra Dommeren. Den anklagede svarede: »Det er ikke tilladt at undlade *dominicum*.« Saa blev han udleveret til Bøden for at underkastes Tortur. Nu kom Turen til Manden, der havde stillet sit Hus til Disposition for Søndagsmessen. »Har der fundet Møder Sted hos dig?« »Ja,« lød Svaret, »i mit Hjem har vi fejret *dominicum*.« — »Hvorfor tillod du disse her at

komme ind hos dig?« — »Fordi de er mine Brødre, og jeg ikke kunde nægte dem det.« — »Det skulde du have gjort.« — Da var det, at den ranke afrikanske Katolik, der vidste, hvad han havde i Vente, udtalte disse stolte Ord: »Det kunde jeg ikke, for vi kan ikke leve uden *dominicum*.«

*

Vel er det trods al Udfoldelse af Barbari i den seneste Tid her i Danmark ikke forekommet, at man blev udsat for Tortur, fordi man mødte til Søndagsmesse. Katolikker i andre Lande derimod har i vore Dage maattet udvise lignende Mod som hine første Tidens Kristne. Den eneste Hindring for vor Deltagelse i *dominicum* er i værste Fald Ubehageligheder fra ens nærmestes Side og som oftest ens egen Ligegyldighed. Man bliver borte fra Søndagsmessen, fordi man synes, at man udmærket godt kan leve uden Messe og Kommunion. Man kan altsaa, hvad de første Kristne ikke kunde, og beviser derved kun, at man er kommet langt ud, langt bort, og saa fra Kristus, der erklærede: »Uden mig kan I intet gøre.«

S. W.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Th. P. Stillinge

Tømremester

Sejrøgade 15
Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Mariæ Sogn

Gør Deres Indkøb hos M. Niensens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserves m. m.
Stenogade 3, Vester 2319 x

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Nakskov

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Set. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Ludvig Rasmussen

Glarmester

I. P. Petersens Eftfl.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B . C. 65 38

Papir . Stort Boglager . Fyltdepennne

Leverandør til katolsk Centralskole

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120

København Ø.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Kirken i Norge under okkupasjonen

(Fortsat fra sidste Uge)

Tyske »kulturpersonligheter«

Som en liten digresjon kunde det ha sin interesse å nevne hvor vanskelig tyskerne selv gjorde den skilnad mellom person og sak som i det frie Nordens åndskamp har vært ansett for en moralsk forpliktelse. Hvor fraslødende denne oss påtvungne ideologi enn var i seg selv, så var det ofte vanskelig å lokalisere avskyen til saken alene når en var stilt overfor dens representanter og bærere. Disse bestøvede »kulturpersonligheter«, doctores, teaterintendanten, litterater med skarpladde mauser på baken og sersjantstemme var i nordiske øyne høyst underlige framtoninger, gav et forskrekkende inntryk av hvilken kulturell standard, eller rettere mangel på samme som gjorde det seg makelig innen Tysklands herskerkaste. I en samtale med »St. Olav« forteller biskop Mangers enkelte mer personlige inntryk, som da Gestappomennene Grossmann og Wagner på Victoria Terrasse i mai 1941 skjelte ham ut i over en time fordi han opprettholdt sin søknad om norsk statsborgerskap, istedetfor å være »entzückt« over at hans fedreland

Luxemborg no skulde bli innlemmet i Das Reich. Eller da samme Grossmann noen måneder senere troppet opp i bispegården for å beslaglegge en for øvrig fullstendig harmlos brosjyre, og insinuerte mot biskoppens klare ord at denne hadde stukket en del av restopp-laget til side. »Han gav seg ikke og vilde stemple meg som løgner«, forteller biskoppen. »No ble jeg for alvor sint, erklærte at jeg hadde sagt sannheten, og dermed fikk det være nok. Men han ble rasende, og truet med husundersøkelse. »Vær så god!« sa jeg. Da nøyde han seg med å forlange en skriftlig beediget erklæring om at jeg ikke hadde gjemt noen av brosjyrene.

Den fikk han, sammen med visse sannheter om hvilken skam og skandale hans oppførsel innebar. Det var virkelig en nokså forskrekket Gestapomann jeg viste døren, og merkelig nok fikk affæren ikke noe etterspill.«

Det store slag

Kristenfolket i Norge hadde mange fronter å forsvare i de fem lange år, men aldri stod de sikrere med føttene urokkelig plantet i kristen kulturgrunn enn da de i februar 1942 reiste alle disponible krefter til en protest av fulleste tyngde mot den quislingske ungdomstjenestelov. Folk som kjente kirkekampen i Tyskland og Italia hadde ventet på denne loven, og for Quisling som gjorde så grundig fiasko i sitt frieri til den norske offentlighet, ble det en livsbetingelse å få forme og skape den nye generasjon, som etter Tysklands seier skulde bli hans vel »trimmede« stemmekvæg. Det er ikke bare i strid med evangeliets klare ord å undra barna foreldrenes vilje og myndighet, det er også i opprørende strid med selve naturretten — med den lov som Gud har skrevet i menneskets hjerte og gjort bevisst i selv det mest primitive sjelsapparat. Det var et morderisk angrep på nettopp en av disse »kristendommens grunnsetninger« som NS så tankeløst sa seg å verne.

Den 14. februar rettet de protestantiske biskoper et klokt og vel avveiet brev til NS-kirkeministeren Schanke hvor de tok skarp avstand fra denne lov, og begrunnet dette sitt standpunkt nærmere. I ukene som fulgte, sluttet den ene etter den andre av landets kristelige organisasjoner og denominasjoner seg til denne protest, og den 23. februar oppsøkte biskop Mangers biskop Berggrav, og meddelte ham sin tilslutning.

Det er neppe for meget sagt at det var litt av et historisk øyeblikk, og et vitnesbyrd om hva vi som nordmenn og kristne har felles når det røyner på. Det er den slags begivenheter det dannes legender om, men like autentisk som fornøylig er det da visstnok at Oslos protestantiske biskop med en spøkefull gestus tilbød den katolske biskop Mangers å innta sin stol (Oslo Bispestol!) da undertegnelsen skulde finne sted!

Som det kunde ha gått —

Det blir neppe tatt oss ille opp om vi her stanser et øyeblikk ved de overlegninger som Hans Høgerverdigheit som overhyrde og eneste bærer av det fulle ansvar må ha gjort seg ved denne betydningsfulle avgjørelse. Han må for det første ha gått dypere enn denne rent overfladiske følelse av styrke og sikkerhet som de manges solidaritet kunde inngi en. Han måtte regne med at tyskerne i sitt svar på aksjonen vilde gå fram etter splitt-og-hersk-prinsippet, skille de enkelte enheter og organisasjoners protest ut som enkeltstående tilfeller, og gi hver enkelt sin spesielle behandling. Det sier seg selv for alle som har den ringeste innsikt i saken, at aksjonen under denne synsvinkel måtte ta seg meget farlig og risikabel ut. Vi var lett sårbare. Vi var få og små. Terboven som interesserte seg slik for «norske kirkelige forhold», må ha smilt ved tanken på at bare Grini fangeleir kunde romme noe slikt som 2—3 ganger antallet katolikker i Norge, smått og stort medregnet. Og presteskapet var for en ikke liten del utenlandske statsborgere. Når en vet litt om i hvilken grad den katolske Kirke er en hierarkisk kirke, og aner hva presteskapets funksjoner egentlig utgjør i Kirkens liv, da skjønner en at biskopen måtte legge sin egen og mange presters utvisning og katolikkenes henvisning til en ren kryptkristendom på vektskålen med tungt hjerte. Ubotelige skader vilde ha fulgt i en slik kalastrofes kjølvann. Det var et tungt ansvar å bære, og bære alene. Men det hadde vært tyngre om der ble tidd.

Spennende dager

Der gikk 14 dager uten at noe hendte. Det var tydelig at tyskerne var mer interesserte i den propagandistiske virkning aksjonen hadde enn i selve protesten, og således avventet ekkoet. En dag i begynnelsen av mars 1942 ble biskop Mangers kalt til Victoria Terrasse, hvor den før omtalte Wagner viftet med en bunke hemmelige avviser som gjengav biskopens tilslutning til protesten. Han var aldeles rasende, og skjelte biskopen temmelig ulogisk ut for «forræder» og

HORISONTEN RUNDT

Atter Messe i Øm

Umiddelbart inden Redaktionen Slutning indløber der Meddelelse fra Horsens om, at der Søndag den 15. Juli Kl. 8,30 atter læses Messe i Øm Klosteruin.

Pater Martindale tilbage til England

I Forbindelse med de i Dagspressen frenkomne Meddelelser om den forestaaende Opløsning af S.H.A. E.F. dukker det Spørgsmaal op blandt vore Læsere: hvornaar agter Ugebladets trofaste Medarbejder gennem alle Besættelsesaarene, Father C. C. Martindale, at tage Afsked med Danmark? Vi kan imidlertid oplyse, at Pater Martindale endnu ikke har truffet nogen endelig Bestemmelse angaaende sin Afrejse, men at den vil finde Sted indenfor en overskuelig Fremtid, er der vel næppe Tvivl om. Læserne maa dog trøste sig med, at det lange Ophold her i Landet har sat saa dybe Spor, at Pater Martindale ikke glemmer Danmark og Ugebladet, omend han nu fortsætter sin travle Færd.

snakket om et «dolkestøt i ryggen», som om nazistene med noen som helst rimelighet hadde kunnet vente Kirkens lojalitet, enn si støtte i sitt skjendelsesverk. Biskopens redegjørelse for de kristne prinsipper om barneoppdragelsen og henvisning til tyske katolske biskopers helt tilsvarende protest, var fullstendig spilt møye på herr Wagner, han var no i fistelstemmestadiet og skjelte samtlige tyske biskoper ut for «Verråter». Han skulde også ha seg frabedt at man søkte å spille NS ut mot tyskerne og omvendt, «De vet godt at NS arbeider sammen med oss, og at det De gjør mot dem, gjør De mot oss!» Det var klare ord, og de fikk klare ord til svar: «Det kan så være, men ingen makt kan forby meg å forsvare de kristnes prinsipper!» Med denne samtalen blir så saken foreløbig stilt i bero.

Mot slutten av måneden er det så galt fatt igjen. Biskopen blir behandlet som den rene forbryter på «Terrassen». Wagner er vill og gal, skriker og gestikulerer. Engelsk og svensk radio har meldt at den katolske Kirke i Norge gjennom biskop Mangers har stilt seg på felles front med biskop Berggrav og de protestantiske prestene i ungdomstjenestespørsmålet, og derfra er det grepet med begjærighet av den antityske presse verden over. Biskopen blir stilt overfor følgende valg: *Enten* må han offentlig og uforbeholdent tilbakekalle sin protest, *eller* så skal han selv, samtlige utenlandske prester og ordenssøstre uopphørlig forlate landet. Da hans svar er det samme som før, at han hverken vil eller kan noe annet enn å oprettholde protesten, mister tyskeren all selvbeherskelse og brøler: «Ut med Dem!»

Tilbakekallelsen skulde foreligge allerede samme aften klokken halv seks, hvis ikke var biskopen forpliktet til å levere Gestapo en liste over alle katolske prester og søstre med navn, alder og nasjonalitet innen 8 dager, så truslen kunde iverksettes. Gestapomannen var uimottagelig for fornuft. En henvisning til hvilken langt større oppsikt og indignasjon mot Tyskland denne utvisning vilde vekke verden over, var spilt møye. «De behøver ikke å true, det kan De overlate til oss! Se å komme Dem vekk!»

No var timene kostbare. En prestekonferanse trådet straks sammen og kom fort til enighet. Ettergivenhet overfor de tyske trusler var ikke til å tenke på engang. Men meget stod på spill. En måtte forberede seg på både å bli jaget ut av landet og fengslet. For ordens skyld ble biskopens standpunkt i saken no formulert skriftlig, med en særlig presisjon av hvorfor den katolske Kirke måtte anse motstand mot ungdomstjenesten for en *religiøs* plikt, og ikke for politisk stil-

lingtagen. At en slik skrivelse ikke vilde forandre tyskernes holdning noe, anså man for klart. Derimot forelå — siden ungdomstjenesten var proklamert av norske nazismyndigheter — en mulighet for å spille disse ut mot tyskerne, en taktikk som ble anvendt med atskillig hell av mange motstandsgrupper under okkupasjonen. Men her slo det feil. Quisling var komisk høflig og beklemt over saken og vasket sine hender, han måtte innrømme at overfor tyskernes disposisjoner var han et null og nix.

Noen timer senere ringer en ra-

sende Wagner og spør etter tilbakekallelsen. Tennerskjærende forlenger han fristen til neste morgen klokken halv ti. «Ellers blir det utvisning!»

Der var ingenting å gjøre, bare pakke kofferten og vente, vente. Noen dager går, så blir listen over prester og søstre overrakt Gestapo. «Dere kan når som helst vente at der blir tatt affære,» sies der på Terrassen. Så går tiden, noen ganger rettes der spørsmål om dette og hint i fortegnelsen — saken er varm, «tro ikke at vi har glemt dere!» Påsken kommer og går.

(Forts.).

Orgelindvielse i Næstved

Næstved Menighed har faaet et længe næret Ønske opfyldt: et rigtigt Kirkeorgel i Stedet for det lille Stueorgel, som Kirken har maattet nøjes med i 19 Aar.

Om den officielle Indvielse, der fandt Sted Lørdag den 16. Juni, bragte de lokale Blade smukke Beretninger med rosende Omtale af baade det nye Instrument og Organist Aage Bredahls Spil. Sognepræsten gjorde i en kort Tale Rede for, hvorledes Planen om det nye Orgel var modnet og gennemført. Længe havde man været klar over det lille Harmoniums Utilstrækkelighed, særlig da dette var blevet saa defekt, at en større, kostbar Reparation var blevet nødvendig. Den afgørende Dag i Orgel-Planen blev dog den 27. April 1944, den Dag, da en Statue af den hellige Josef blev opstillet i Kirken. Nu skulde det være! Nu skulde han

vise, at han sagtens kunde skaffe Kirken et Orgel. Samme Dag forespurte Sognepræsten hos Orgelbygger A. Starup, København, om han havde et brugt Orgel staaende, der passede til vor Kirke. Det havde han. Under de Forhandlinger, der nu kom i Gang, blev der under Organist Aage Bredahls kyndige Vejledning foretaget forskellige Forbedringer i Orglets Disposition, saa det til sidst blev et næsten helt nyt Orgel. Men dermed steg jo ogsaa Anskaffelsessummen op til godt 12.000 Kroner, hvoraf der den 27. April 1944 ikke var en Øre til Stedet. Det maa da tilskrives den hellige Josefs Forbøn, naar der i Løbet af godt et Aar fra gode Venner indenfor og udenfor Menigheden er indsamlet 10.000 Kroner, saa der i Dag kun mangler et Par Tusinde Kroner i hele Anskaffelsessummen. Vi haaber, at alle i Menigheden vil

Vor Frue Kirke i Næstved

være glad for det nye Instrument, der jo giver vor Søndagsgudstjeneste et langt festligere Præg, og at alle med Glæde vil hjælpe til, at ogsaa den sidste Rest af Købesummen snart vil være skaffet til Veje. Foreløbig en rigtig hjertelig Tak til alle dem, der allerede har ydet deres Bidrag. K.

*

En Orgelindvielse er en ret sjælden Begivenhed, og noget man altid ser hen til med en vis Forventning og Glæde. Initiativ, Imødekommenhed og Offervilje er hvad der er nødvendigt for at en Kirke kan faa et nyt Orgel; og alle tre Dele har Menigheden i Næstved med deres Sognepræst Pater Klar i Spidsen vist at være i Besiddelse af. Orglet, der er bygget af Orgelbyggerfirmaet Starup og Søn, er et 2 Manuals Pi-beorgel med Pedal paa 8 Stemmer; der ved sin kultiverede Klang og fine Intonation er et særdeles smukt Instrument, som Kirken kan være stolt af at eje.

Det er altid dejligt og inspirerende for Præsterne og os Organister at møde Interesse for Orgelmusikken (iøvrigt ogsaa for Kor-

sangen i Kirkerne), og i dette Tilfælde, hvor en lille Menighed som den i Næstved har vist sin Forstaaelse af Orglets Betydning ved Gudstjenesten, ved paa knapt 2 Aar at indsamle 11.000 Kr., er det saa meget des glædeligere, naar man tager i Betragtning, i hvilket Dødvande Orgel- og Kormusikken befinder sig for Tiden.

Adskillige af vore Kirker har gode Orgler, men endnu er der alt for mange, der maa nøjes med et Marmonium eller et yderst slet Pi-beorgel. Menighederne rundt om i Byerne maa saaledes se det som sin Opgave at slutte op om Præst og Organist, for ved fælles Hjælp at bidrage til Anskaffelsen af Orgler, der i alle Henseender passer til Rummets Størrelse og svarer til de liturgiske og kunstneriske Krav.

Ved Menighedernes Interesse for og Støtte til Orglerne og de haardttrængte Kirkekor, vilde den kirke-musikalske Kvalitet ogsaa stige betydeligt, og dette er saare nødvendigt, for som det er gaaet i de sidste Aar med den stadig svindende Interesse, tør man slet ikke tænke paa hvordan det tilsidst vil forme sig. Aage Bredahl.

følgelser. Hvor er da den Glans og den Herlighed, hvor den almindelige Fred og Velfærd, som Profeterne saa bestemt har forudsagt? Der maa altsaa komme den Dag, da den herliggjorte Frelser vender tilbage og grundlægger hos os et Rige sammen med sine udvalgte i Himlen og de troende i Kirken her paa Jorden. I Fællesskab med deres Frelser er de saa alle Konger i 1000 Aar. Ved denne Begrundelse lod mange af de første Kristne sig narre, fordi de lagde for megen Vægt paa det jordiske, og fordi de ikke forstod, at de straalende Beskrivelser af Messiasriget var billedlige Udtryk for aandelige Kendsgerninger og Sandheder.

Man forestillede sig i disse Tider Riget paa to Maader. En Vranglærer af jødisk Oprindelse, hvis Navn er Cerint, og nogle andre kunde kun tænke sig sanselige Glæder i det. Efter Cerints Lære skulde de opstandnes Legemer opholde sig i Jerusalem og hengive sig til deres forudmens Lidenskaber og Forlystelser. I tusind Aar skulde der være Bryllupsfest med Bordets Glæder og Erotik. At denne Opfattelse er en Umulighed, er indlysende af sig selv og trænger ikke til videre Paavisning.

(Sluttes Side 338)

Katolsk Eschatologi XVII

Tusindaarsriget i Oldkirken

Om den Rolle, som det tusindaarige Rige spiller i vor egen Tid, skal jeg ikke sige et Ord. Ugebladets Læsere har sikkert selv stiftet Bekendtskab med den Side af Sagen. Men for at lette Forstaaelsen af det 20. Kapitel i Johannes' Aabenbaring, som er Hovedskriftstedet i dette Spørgsmaal, vilde jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om Oldkirkens Chiliasme.

I de første Aarhundreder finder vi Ideen om et tusindaarigt Rige i Fryd og Gammen her paa Jorden hos nogle kirkelige Skribenter. Der er større Sandsynlighed for, at de har faaet deres Opfattelse fra Jøderne, end at Johannes' Aabenbaring skulde være Kilden dertil. Jøderne var jo kendt for deres Tilbøjelighed til at holde sig til Skriftens Bogstav og at forsømme dens Aand. Af den Grund tog de storslaaede Billeder og malende Sammenligninger, hvormed Profeterne anskueliggjorde det kommende messianske Riges Goder og Herlighed ordret, og drømte om et jordisk Freds- og Salighedsrige, hvori det israelitiske Folk sammen med sin Messias skulde herske over de hedenske Nationer.

Jo tungere det Aag blev, der i Tiden omkring Kristi Fødsel laa paa dem, og jo haardere fremmede Herskere undertrykkede dem, de-

sto længselsfuldere ventede de paa Messiasrigets Komme. I deres profetiske Bøger skildredes det jo som en Tid, i hvilken der hersker Fromhed og Retfærdighed, Fred og Glæde. Herren har lovet, at ville give de gode, som i denne Periode lever paa Jorden, Ro og Velfærd, og de hellige, som allerede er gaaet bort, kommer tilbage sammen med deres Herre og iført Herlighedens Klædebon.

Naar dette jordiske Herlighedsrigets Tid er udløbet, kommer den almindelige Opstandelse, Dommedag og Verdens Ende. Ifølge denne Lære skal vi altsaa vente Herren to Gange tilbage til vor Jord, først ved Begyndelsen af det tusindaarige Rige og sluttelig paa Dommedag. Fra Jøderne gik disse Drømmerier over til den Del af de Kristne, som kom fra Jødedommen, og fra dem har de førnævnte kirkelige Forfattere deres Idéer. Hvis vi vil forstaa deres Tankegang, bør vi kende deres Argumentation. Profeternes Bøger, siger de, er fulde af Skildringer, der fremhæver Messias' Herlighed og hans Riges Glans. Men Kristus kom jo til os i Fattigdom og Ringhed, han blev korsfæstet og endte som en ussel Forbryder paa Golgata, hans Kirke var en lille Flok Mennesker, som var Genstand for de heftigste For-

URBI ET ORBI

England

Den katolske Westminster Cathedral i London staar uskadet til Trods for, at adskillige Bomber er faldet i Kirkens umiddelbare Nærhed. Londons anden katolske Katedral, St. George's, Southwark, er derimod blevet ødelagt af Ildebrand, forarsaget af V-Bomberne.

Tyskland

Det katolske amerikanske Nyhedsbureau's Korrespondent i Tyskland, Dr. Max Jordan, meddeler, at det tyske Episkopat inden længe vil samles til en Konference ved den hellige Bonifatius' Grav i Fulda for der at drøfte Kirkens Stilling og Arbejde i Fremtidens Tyskland. Kirkens Opgaver vil blive store, især med Henblik paa Ungdommens Opdragelse, og man venter, at Resultatet af Mødet i Fulda vil blive et fælles Hyrdebrev. I det Tilfælde, at det tyske Episkopats Senior, Kardinal Bertram fra Breslau, ikke vil være i Stand til at komme til Stede, vil Mødet blive ledet af den følgende rangældste af de tyske Biskopper, Kardinal Faulhaber fra München.

▲ Concordiatemplet i Agrigento

Det var med Uro og Bekymring, at Alverdens Kulturnationer i Forsommeren 1943 saa Krigen nærme sig Italien og sætte Foden paa dets sydligste Forpost, Vidunderøen Sicilien. Med dystre Tanker spejdede Kunstelskere Verden over ud i den nærmeste Fremtid — Italien har jo skænket Verden saa dyrebare Kunstværdier og saa rige, aandelige Skatte, at hele Menneskeheden staar i Gæld til dette Land, men samtidig mener at have Ret til at betragte sig som delagtige i de store og uerstattelige Værdier, der findes i Italien.

Man forstaar derfor saa udmærket den Angst, der præger alle Venner af Italien i deres Spørgsmaal om hvor meget af Italiens Kunst og Kultur, der er gaaet til Grunde under den nylig afsluttede Krig. De første nogenlunde paalidelige Efterretninger foreligger nu, og selv om disse er ufuldstændige og udtrykkelig betegnes som delvis usikre, har man dog Lov til allerede nu at glæde sig over, at Ødelæggelserne tilsyneladende er langt mindre end man til Tider havde vovet at haabe.

*

Den sydlige Del af Italien — Rom og Landet syd for Rom — synes at have lidt mindst. Forklaringen er sandsynligvis den, at Krigen her nede havde Karakteren af »Lynkrig«. Paa Sicilien er det jo først og fremmest Tan-

Hvad har Krigen - skaanet i Italien?

De første Efterretninger tyder paa, at Ødelæggelserne af Italiens Kunstske er mindre end man har turdet haal

▲ Den berømte Udsigt over mod Vesuv

ken paa Monumenterne fra den græske og normanniske Periode, der vækker ens Uro. Men de græske Templer i Agrigento — som Pindaros kaldte: den skønneste af de dødeliges Byer — staar uskadt, omend Krigen rasede i uhyggelig Nærhed af Agrigentos Havneby, Porto Empedocle. I Palermo — hvor Tankerne rettes mod Capella Palatina og Monreale — er der anrettet store Ødelæggelser, men nærmere Efterretninger foreligger desværre endnu ikke. I Taormina, Maalet for saa mange Danskes Foraarslængsler, staar det græske Teater uskadt, hvorimod det store Luksushotel San Domenico, der var indrettet i et gam-

▲ I Firenze staar Ponte Vecchio alene tilbage over Arn

Te
l.

Fe
ENIT
JØBI
ACA
N.P.:

melt Kloster og hvor Tyskerne havde deres sicilianske Hovedkvarter, er totalt ødelagt.

Da de Allierede steg i Land i Salerno, steg Uroen for det nærliggende Pæstum, og det maa betegnes som noget af et Under, at Tempelstaden forblev saa godt som uskadt, medens selve Salerno blev meget svært medtaget. I Napoli skadedes — foruden selvsagt de store Havne- og Kajanlæg, der jo var direkte militære Maal — det kongelige Slot og fremfor alt Terrassen med den verdensberømte Udsigt over Golfen og Vesuvio. Den sidste kan imidlertid repareres, hvorimod den kendte Chiesa Santa Chiara, rejst af Kong Robert og Dron-

▲ Dette er alt, hvad der er tilbage af den smukke lille S:a Lucia Kirke i Napoli

mindre Skader, ligesom den rigt mosaikmykkede Krypt, hvor Pio Nono har fundet sit sidste Hvilested. Aarsagen til Bombardementet maa søges i, at en af Roms mest trafikerede Rangerbanegaarde ligger umiddelbart op ad Kirken, hvorfor da ogsaa den bagved Kirken liggende berømte Kirkegaard »Campo Verano« er blevet gennempløjet af Bombenedslag. Men da Rom paa et lykkeligt Tidspunkt blev erklæret for aaben By, reddedes den evige Stad for Krigens Ulykker.

I Firenze har de Allierede koncentreret sig om at ødelægge Broerne over Arno for derved at afskære Transporter og Treppebevægelser; samtlige Broer over Floden er forsvundet med Undtagelse af Guldsmedenes Bro, Ponte Vecchio. I Pisa har Domkirken og Baptisteriet undgaaet sværere Skader, hvorimod det skæve Taarn er blevet ilde medtaget, ligesom den skønne gotiske Søjlehal, der afslutter Domkirkepladsen mod Nord er fuldstændig ødelagt.

Fra Mellem- og Norditalien indrapporteres en Del ikke nærmere præciserede Skader, saaledes f. Eks. fra Ravenna, Bologna, Parma og Cremona. Endvidere er der jo en Del anvendelige Meddelelser i nogle af Tyskernes Frontberetninger, hvor det f. Eks. hed: »Vi har rømmet Ruinerne af Arezzo«. I Milano, hvor

ser, jævnedes de herlige Klosterbygninger saa godt som fuldstændigt med Jorden. Englændere og Amerikanere har dog ifølge de seneste Efterretninger taget Initiativet til at rejse Klosteret af Asken og dermed læge et af Krigens mest smertefulde Saar.

Men lad os følge Invasionshærene nordpaa. Det gav Genlyd over hele Verden, da Nyheden spredtes om at Bomber havde ødelagt den gamle Kirke »San Lorenzo fuori le mura«, en af Roms syv Pilgrimskirker. Imidlertid ser det ud til, at Ødelæggelsen kun har ramt en Del af Kirken, medens det interessante Korparti, som stammer fra det 6. Aarhundrede, er sluppet med

▲ Det »skæve Taarn« og Domkirken i Pisa

ning Sancia af Aragonien, et af den italienske Gotiks Mesterværker, er blevet totalt ødelagt. Da den gotiske Domkirke (med den hellige Januarius' Kapel) allerede under Renæssancen underkastedes en alt andet end vellykket Restaurering, kan man vel tage Ulykken med nogenlunde Sindsro. Den lille S:a Lucia Kirke har delt dens Skæbne; den er kun en Grushob, hvor Resterne af det lille Taarn ligger som en Erintring om svunden Skønhed. Værst gik det i Syd-Italien ud over Benediktinerordenens Hovedsæde, det verdensberømte Monte Cassino. Under de langvarige og forbitrede Kampe, der rasede i dets nærmeste Omgivel-

▲ Venezia: Canale Grande med Santa Maria della Salute, der er blevet haardt beskadiget

ikke blot svære Kampe, men ogsaa vidtrækkende Partisanstridigheder har raset — meldes der omfattende Skade adskillige Steder; Domkirken er dog uskadt, omend der er faldet Bomber i dens umiddelbare Nærhed. I Verona — en af Norditaliens vigtigste Jernbaneknudepunkter — opgives Skaderne paa Middelaldermindesmærker ligeledes at være ret omfattende. Venezia er ligeledes blevet skaanet, idet kun Kirken „Santa Maria della Salute“ er blevet nævneværdigt beskadiget.

Da Krigen nærmede sig Italien, tog de daværende italienske Myn-

digheder Initiativet til omfattende Beskyttelsesforanstaltninger. Kunst- og Kulturminder, der kunde tænkes udsat for Krigshandlinger og som paa nogen tænkelig Maade kunde fjernes fra Kirker og Museer, blev bragt i bombesikkert Skjul, og Statuer paa aabne Pladser forsvandt bag Mure af Sten og Sandsække. Dette er da ogsaa en af Aarsagerne til, at vi — naar Grænserne engang atter aabnes — vil kunne gense et Italien, hvor mangt og meget af det vi elsker, er reddet gennem Krigens haarde Aar og dermed forhaabentlig bevaret for Efterverdenen.

*

Katolsk Ugeblads Feuilleton

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(19)

Br. Petroc maatte selvfølgelig, begyndte han, huske paa den store Forskel, der var paa hans egen Tids Mennesker og saa paa Nutidens. Moderne Mennesker førte et langt mere forhatet Liv, deres Nervesystem var langt mere selvbeskuende. Den hellige Benedikt og de gamle Mestre i det aandelige Liv var startet med Gud og betragtede Sjælen udfra ham. Kendskabet til ens eget Selv fik man ved at sammenligne sin egen Sjæl med Gud, hvem al Betragtning gjaldt, og heraf udsprang Sjælens brændende Ønske om at komme til at ligne Gud saa meget som muligt. Saadan havde ogsaa den hl. Katharina af Siena ønsket, da Vorherre i et Syn sagde til hende: »Jeg er den, der er; du er den, som ikke er«. Imidlertid begyndte de senere Tiders Mennesker med deres egen Sjæl og prøvede paa systematisk at helbrede den for sine Fejl, for at Gud skulde kunne tage Bolig i den. I mange Tilfælde var denne Fremgangsmaade særdeles anvendelig for moderne Sjæle. Deres Optagethed af deres eget Selv gjorde dem »Renselse«, om han, Dom Maurus da turde bruge et saadant Ord; men den var ogsaa nødvendig, før de nærmede sig Gud. Senere Tiders religiøse Førere havde væsentlig Hjælp. Particulareksamen med dens Regnskab over de enkelte Fejl ligesaa. Tidens Tendens var imidlertid at lægge for meget Eftertryk paa Betragtningens Værdi i sig selv, i Stedet for blot at anse den for Vejviser til »højere Bøn.« Men naturligvis var den en stor Hjælp til at undgaa saa forkerte Opfattelser, som dem Frøken Jackson nærrede.

Hun tog nemlig sin Religion fra den sentimentale Side; men hvis hun systematisk vilde arbejde med Bøn og Betragtning, saa kunde hun muligvis komme paa ret Køl. Som Modsætning til Frøken Jackson fremhævede Dom Maurus Klosters Forstanderinde; hun var et glimrende Eksempel paa en moderne Ordensperson. Selvfølgelig var de Metoder, som anvendtes til aandelig Styrkelse i St. Benedikts, deres eget Kloster, særdeles storartede; men det var da ikke af Vejen for en fremtidig Sjælesørger at have noget Kendskab til andre Ordeners Fremgangsmaade.

„Og nu, Br. Petroc, er vi hjemme igen,“ sluttede Dom Maurus. „Desværre har jeg meget at gøre i de nærmest følgende Dage, men forhaabentlig bliver der en anden Dag Lejlighed for mig til at vise Dem lidt rundt igen. I Dag har vi jo kun faaet et lille Indtryk af moderne Menneskers Liv; men engang bliver det nok muligt at studere de fattige, de arbejdende Klasser i vor By med deres Sorger og Savn. Men nu maa jeg skynde mig. Farvel.“

Br. Petroc gøs uvilkaarlig ved Tanken om en ny Tur med Gæstepateren, men fik dog sagt den anden Tak for hans venlige Omsorg. Og pludselig vendte han sig og ilede op i sin egen Celle.

8. KAPITEL

Da Br. Petroc kom hjem, var Br. Sygepasseren alt for travlt beskæftiget til at lægge Mærke til ham. Br. Placidus var, da han arbejdede i Haven, faldet over en Træstub og havde slaaet sig saa slemt, at man havde maattet sende Bud efter en

Læge. Og denne sidste havde endt sin Undersøgelse med at køre den Syge ind til Cottage-Hospitalet i Polgarth for at faa hans Fod røntgenfotograferet. Omtrent 10 Minutter før Petrocs Hjemkomst var Lægen vendt tilbage med Br. Placidus og med den opmuntrende Meddelelse, at der ikke var noget Brud, men blot en alvorlig Forvridning. Paa Grund af Arbejdet med at faa den syge til Sengs, glemte Sygepasseren helt Br. Petroc. Denne var imidlertid alt for fortunlet til at lægge Mærke til noget omkring sig. Som i en Døs gik han til Vesper, Aftensmaaltidet og senere til Completorium; men det var først, da han atter sad paa Bænken ved Vinduet i sin egen Celle, at han begyndte at tænke.

Guds Bjerg, saadan tænkte han sig Fuldkommenhedens Maal, Guds Bjerg havde altid været vanskeligt at bestige; men man stræbte blot efter at komme over Forhindringerne og efter at holde ud. Men nu forekom det ham, at Nutidens Mennesker havde lavet forskellige mægligere Stier til Bjergets Top, og ingen af dem forstod eller kendte han. Det gik op for ham, hvor forfærdelig ensom han var; for der var ingen, som forstod ham, og heller ingen, som han forstod. Aldrig før havde han talt med andre om aandelige Ting, og nu, da det var sket, kunde han slet ikke følge med. Ensomheden kunde han maaske bære, men ikke det, at Gud nu havde skjult sig i det fjerne, og, som det syntes ham, kun kunde naas ad en af disse moderne Veje.

Han saa Maanen stige op og gaa ned igen ude over Havet. Han saa Fiskerne sejle ud, og han saa Dagen gry. Saa rejste han sig og gik hen til Bordet, lagde Hovedet paa sine Arme og faldt i Søvn. Efter en Times Tids Forløb vaagnede han igen, tog en kold Afvaskning og gik saa ned til Messen. Noget fortunlet følte han sig, men han havde taget en stærk Beslutning. Den Forstanderinde havde sagt, at Meditation førte én til Gud, og hun selv havde forekommet ham at leve Gud nær; altsaa vilde han forsøge ad Betragtningens Vej at finde Gud igen.

(Fortsættes)

R. I. P.

Fra Bordeaux har vi modtaget den sorgelige Meddelelse, at vor inderlig kære og trofaste Svigerinde og Faster

Sophy Mariboe

Sr. Marie Brigitte i la Visitation den 24. April d. A. er afgaaet ved Døden.

Den kære Afdøde anbefales til de Troendes Forbøn.

Familien Mariboc.

Ungdommen og Midsommerfesten

Midsommerfest i Kolding

Katolsk Ungdomsklub afholdt Lørdag Aften en Befrielses og Sct. Hans Fest. Festen indledtes med en Takkeandagt, hvorefter man samledes i Præstegaardshaven. Journalist Sønderup Kristensen fra Vejle holdt Festtalen, hvorefter der serveredes Kaffe. Ved Kaffebordet underholdt bl. a. de kendte Lithauere. Efter Kaffebordet var der Baalfest i Skolegaarden, der var smukt pyntet med Flag og kulørte Lamper. Der blev serveret varme Pølser og Pastor Nølle underholdt med Musik og en Lithauer sang et Par Sange. Derefter holdt et Medlem af Ungdomsklubben Baaltalen. Han talte om Danmarks Kamp for Friheden og mindedes faldne Kammerater, som ofrede sig for Danmarks Frihed. Til Slut udtalte Pastor Nølle, at vi ikke maatte glemme at takke Gud for Freden, og for at Danmark var blevet skaaet for at blive Krigsskueplads. Derefter blev der bedt for dem, der faldt for Danmarks Sag. Aftenen sluttede med et sinukt Festfyrværkeri og »Kongernes Konge«.

Aarhus K. U. K. til Sct. Hansfest

Det brænder i Tranbjerg. Og hvor i Tranbjerg? Hos Skolelærer Elmholt og Frue. Et stort Baal lyser op mod Nattehimlen, og omkring Baalet sidder 30—40 glade K. U. K.'ere.

Med stor Forventning og Glæde havde baade Vært og Gæster imødeset denne Sct. Hans Aften. Det er nemlig en Tradition, at Aarhus K. U. K. holder Sct. Hans hos Hr. Elmholt og Frue, der ganske stiller Hus og Have til vor Raadighed.

»Vi vil Fred her til Lands, Sankte Hans, Sankte Hans«. Ja, i Aarhus kunde Baalet tændes i et frit og fredeligt Land. Det var det, der gjorde denne Sct. Hans til noget helt ud over det almindelige. Omkring den knitrende Ild sad vi stille og nød den dejlige Sommeraften, og vi blev underholdt og underholdt os selv under Ledelse af den utrættelige Børge.

Pater Laux talte til os om Baalet som den frygtelige, ødelæggende Brand: Hadets Ild, men ogsaa som den stærke, varmende Glød: Kærlighedens Ild. Den første, som netop har raset i Europa. Den sidste, som nu uden at være en Hemske for Retfærdigheden maatte brænde i alle Hjerter til Ven som til Fjende. Til Slut citerede han nogle Ord af Pater Martindale om Fremtidens vigtigste Opgave, nemlig at arbejde paa en bedre Verden og deri ind-

befatte et bedre Danmark. Men: »Intet andet kan forbedre et Land end bedre Mænd og Kvinder, som er fast besluttede paa af al deres Magt at leve et kristent Liv.«

Efter Baalet blev Haven illumineret, og Dansen, den gik saa let gennem Lunden.

Som Afslutning paa Festen var der Pølsegilde, og de tre Hurraaah, som allerede var blevet vore Værtsfolk til Del ved det smukt pyntede og hyggelige Kaffebord, var en ringe Tak for en saa straalende Aften. *Gnisten.*

Paa Øresund

Er det ikke saaledes, vi altid drømmer os Sct. Hans: En lun, stille Midsommeraften som kun Danmark har den, en svindende Aftensols Spil i Træer og Blomster, al Højsommerens overdaadige Pragt, Baal der tændes ved Kyster og Søer over det ganske Land, og Mennesker der synger. Jo, saadan drømmer vi. Men Drømmen gaar ofte til Bunds i Væde og Kulde. Og i fem lange Aar har vi endog paa Forhaand opgivet at drømme.

Var det saa underligt, at Sct. Hans Aften netop i Aarhus kom til at give Udtryk for Sjælens Befrielse, at Baalene, der tændtes, og Lygterne, der illuminerede vore Haver, symboliserede al vor Frihedsglæde! Denne Glæde er saa ny, at den endnu fylder os Gang paa Gang. For vi har lært, at Frihed til at tro og tænke er Menneskets dyreste Eje, og at uden det er det ikke værd at leve. Og saa ødslede Naturen al sin rigeste Skønhed paa os netop den Aften. Mon ikke det blev Sommerens skønneste Dag?

Vi var fem Piger, der besluttede at opleve Sct. Hans Aften paa Øresund, og vi gjorde en af vore Kaproningsbaade klar til Start. Det var nu saa som saa. For Klubbens bedste Baade var alle gaaet paa Week-end Tur til Sommerhuset i Sletten. Altsaa maatte vi nøjes med den næstbedste. »Jens« er en god Baad, men gammel, og har p. t. en kedelig Tilbøjelighed til at trække lovlig meget Vand indenbords. Men never mind — forsynet med godt Humør og hver et Redningsbælte paa Tofen — for Tilfældet — en Øse samt Kager og Jordbær, glider vi ud af Hellerup Havn. Vi roer støt op til Strandmøllebugten, hvor vi ligger stille, absolut indstillet paa at nyde Livet. Inde paa Land er man i Færd med at tænde Baalene. Foreløbig er det nærmest tyk Røg, kan hænde at Brændselssituationen skaber Vanskeligheder, men vi afventer og fordriver Tiden med at syn-

ge. Sif, der ikke er udpræget musikalsk, men som paastaar, at hun altid synger med, skønt ingen nogensinde har hørt det, sidder uanfægtet og øser Baaden med en Kasserolle, der nylig er tømt for sit duftende Indhold af Jordbær. Nu er Solen gaaet ned, og snart tæller vi op til tyve flammende Baal. Nu synger de derinde. Langsomt glider vi sydpaa igen langs Kysten. Overalt Baal og Mennesker der synger. Bestandigt lyder Midsommervisen, Frihedssangen, Kong Kristian og Der er et yndigt Land ud til os. I Springforbi vinker vi ind til Bekendte, der har Selskab paa Stranden, og længere nede gaar vi tættere ind til Kysten og synger med. Hvor er det en forunderlig Aften. Vi maa knibe os selv i Armen for ikke at tro, det hele er en Drøm.

Ved Midnatstid naar vi Skovshoved. Mange Baal flyder paa Vandet, Skibe og Baade er illumineret, og vi slutter op og synger med paa »Kong Kristian«. Da Nationalsangen er sunget, spredes Baadene og søger Land, vi glider ud igen og hjemad. Fuldmaanen er kommet op, stor og blank. Den spejler sin Sølvstriben i Vandet og gør Eventyret fuldkomment.

Jeg er Styrmand og kan, naar jeg ellers passer mine Pligter, endnu bedre end mine Kammerater hengive mig til Tanker og Stemninger. Natten er ganske stille. Den eneste Lyd er Aareslagene, og herude paa Vandet kommer den samme Følelse over mig, som naar jeg er oppe i Bjergene, Følelsen af, at her er jeg Gud nærmere.

Jeg er eneste Katolik i Baaden, og jeg synger stille og alene »Hil dig Havets Stjerne«, lidt efter »O Sanctissima«; et Øjeblik endnu, og vi glider ind i Hellerup Havn.

K.

Sœur Marie Brigitte in memoriam

Det er vist kun ældre Katolikker, der kan huske den Afdøde som Frøken Sophy Mariboe. Hun var et godt og kærligt Menneske, og hørte til dem, der ikke var tilfreds med blot at frelse sin egen Sjæl, men ogsaa meget gerne vilde tage andre med sig paa Vejen til Evigheden. For dem, der kendte hende, var det da heller ingen Overraskelse, at hun bestemte sig til at følge vor Frelseres Kald, og forlod alt og fulgte Ham. Døden er Porten til Livet, og Søster Marie Brigittes gode Gerninger har sikkert været Nøglen, som har aabnet Porten til Lysets Boliger, hvor hun har fundet den evige Hvile, og hvor det evige Lys vil lyse for hende. Maatte hendes Sjæl ved Guds Barmhertighed hvile i Fred.

A. A.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juli.

8. S. 7. Søndag e. Pinse (677—59); 2. Bøn: St. Elisabeth af Portugal (992), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn*); Præf. (521).
9. M. † Feria (677—59); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Vald; alm. Præf. (525).
10. Ti. † Syv hellige Brødre samt (rød) St. Rufina og St. Secunda (993); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Vald, 4. Bøn*).
11. O. † St. Pius I (994); 2., 3. og 4. (rød) Bøn som Tirsdag; Apostlenes Præf. (524).
12. T. St. Johannes Gualbertus (hvid) (994); 2. Bøn: St. Nabor og St. Felix (995), 3. Bøn*).
13. F. † St. Anacletus (996); 2., 3. (rød) og 4. Bøn som Tirsdag; Apostlenes Præf. (524).
14. L. St. Bonaventura (996); 2. (hvid) Bøn*).
15. S. 8. Søndag e. Pinse.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 3-5, Lørdag undlagt

Post-Giro Nr. 57042

Annoncefølgning: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Indtil 1. September er Redaktionskontoret kun aabent Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kjærulff træffes ikke før 1. August, Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Møbl. Værelse

i Holbæk søges fra d. 21. Juli af ung Mand.

Billet mrk. 3040 modtager Katolsk Ugeblad, Klosterstræde 23, København K.

St. Mariæ Kirke

Fredag d. 6. Juli Kl. 19,30: Jesu Hjerter Andagt. Søndag d. 15. Juli Kl. 8: Højmesse og Fælleskommunion. Kl. 10: Stille Messe.

K. U. K. Frederiksberg.

Søndag den 8. Juli: Cykletur til Roskilde. Start fra Jens Jessensvej efter 8-Messen, hjemme igen Kl. ca. 7. Medbring Madpakke og godt Humør.

Glashandler Ronges Legat

Den ledige Portion er tildelt og Meddelelse herom tilsendt vedkommende.

St. Ansgars Kirkes
Regnskabskontor.

Aarhus

Til Fordel for Kirken i Rønne

Sangeren Erik Pedersens Koncert i Forsamlingshallen i Ryegade den 26. Juni havde samlet ca. 150 Tilhørere. Der var lummet i Salen i den varme Sommeraften, og Kløkken blev hen ad 10, inden Orkestret sluttede af, men det ualmindelig afvekslende Program holdt Folks Interesse fangen til det sidste. Navnlig Violinisten og Pianisterne høstede stærkt og velfortjent Bifald. Udbyttet blev godt 200 Kr. til den bombberamte Kirke.

Tusindaarsriget i Oldkirken

(fortsat fra Side 333)

Men ogsaa indenfor Kirken var der nogle Skribenter, der hyldede Chiliasmen. Naturligvis tænkte de paa aandelige Goder, uden dog at udelukke de timelige helt. Biskop Papias i Hierapolis taler saaledes om en ganske fantastisk Frugtbarhed. Klipperne drypper af Honning. Floderne strømmer over med Mælk og Vin. Hele Naturen glæder sig over at være befriet fra det Ondes Herredømme. Andre af den kirkelige Oldtids Lærere bekæmpede den Slags Drømmeri og gik saa vidt, at de vilde forkaste Johannes' Aabenbaring for det 20. Kapitels Skyld, fordi de mente, at de fantastiske Idéer udelukkende stammede fra dette Skriftsted. Det er klart, at denne Fremgangsmaade er utilladelig. Man kan ikke gendrive den ene Vranglære ved at fremsætte den anden. Den første er derved ikke ryddet af Vejen, og den anden betyder en ny Ulykke for Kirken og den rette Lære.

I Vesterleden blev det forløsende Ord i denne vanskelige Situation talt af den store Kirkelærer Augustinus. I sit Værk om Guds Stat giver han den rette Fortolk-

ning af det 20. Kapitel i Johannes' Aabenbaring og bevirkede derved, at Chiliasmen som Lære forsvandt i den katolske Kirke. Det værdifulde ved hans Arbejde er dette: Man ser ganske klart, af hvilke Grundsætninger Fortolkningen af vor eneste profetiske Bog i det Nye Testamente bør beherskes. Endnu den Dag i Dag har vi Brug for denne Vejledning. I korte Træk lyder Principperne saaledes: For det første maa Johannes' Aabenbaring ikke isoleres fra Evangelierne og Apostlenes Breve, skønt den er en Bog for sig med Profetier og Fremtidssyner. Gud Helligaand er jo Ophavsmand til hele den hellige Skrift. Hvad han derfor siger i den profetiske Bog kan og bør illustreres ved det, vi læser i de andre Bøger, og navnlig ved vor Frelsers egne Ord. For det andet bør Kapitellet om de 1000 Aar forklares ud fra den Sammenhæng, hvori det staar, d. v. s. ved Hjælp af det, som gaar forud og følger bagefter, og der bør tages Hensyn til hele Bogens Karakter.

Paa denne Maade bliver det muligt næste Gang at give en positiv Forklaring af det meget omstridte Kapitel hos Johannes. Lykkes Forsøget, betyder det et stort Skridt fremad. For i den sidste Artikel maatte vi nøjes med at paavise, at den chiliastiske Fortolkning af Stedet ikke kan være rigtig, fordi den har mange klare Skriftsteder imod sig. — (Naar vi dvæler saa længe ved dette Emne, er Grunden denne: Erfaringen viser, at Spørgsmaalet om det tusindaarige Rige optager manges Sind. Man faar Gang paa Gang Henvendelser i den Anledning. Derfor bør Problemet belyses fra alle Sider og den rimeligste Løsning findes).

F. K.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørføretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 22 07

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Støt „Katolsk Ugeblad“s Annoncører!

Horsens

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>„Melkældereren“ Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/s Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>	<p>Fiskeforretningen Aug. Andersens Eft. v. Sv. Schmidt Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens 1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Wittrup HORSENS TEKSTILLAGER</p>
<p>Aarhus</p>	<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>
<p>A. B. C.</p>		<p>Alfred Pihl Bagermester, Conditor Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Erik's Fiskehal Altid friske Varer Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089</p>	
<p>Smørrebrød „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	<p>Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier) MEJERIET Vesterbro Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

KALD

ALTID

<p>Randers</p>	<p>N. H. MØLLER <i>Brødregades Fiskehandel</i> Altid friske Varer Telefon 628 og 3728 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	
<p><i>Johs. Stoffregen</i> <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers <i>Leverandør til Sct. Joseph Hospital</i></p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 <i>Leverandør til St. Josefs Hospital</i></p>	<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Båndager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. <i>Randers . Telefon 137</i></p>
	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slynborggade 21, Tlf. 48, 146 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen <i>W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne</i> Markedsgade 16, Telefon 1834 <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i></p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>Randers Andelsmejeri <i>Telefon 776 (4 Linier)</i> Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Ligkisteforretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>	<p>Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	
<p>Vejle</p>		
<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	<p><i>Ledig</i></p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>^A/_S Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF 306 . 307</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 <i>Lev. til St. Maria Hospital</i></p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>		<p>Hansen Pærhøi & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

15. Juli 1945
93. Aargang
Nr. 28

Katolsk Kontor for
social
Raadgivning

Kirken i Norge (III)

Novelle
af Pierre l'Ermite

De unges Hjørne

Dansk Sommer

Det er Sommer, og Naturen indbyder til Fest. Nu gælder det om at stænge sin Stue og komme ud paa Landet, for det er her, det foregaar. Alt det, man hidtil har iagttaget gennem Vinduet eller i Byens Parker, var kun Optakt. Foraaret med dets Eranthis og Anemoner, ja selve Pinsetiden med det spændende Løvspring og Havens brogede Buske var kun Ouverturen. Først naar Hylden staar og dufter i hvert Hegn og ved hvert sovende Gadekær, og Lærkerne fra Morgen tidligt til Aften silde hænger mellem den blaa Himmel og den grønne Jord og faar Himlens spinkle Sølvklokker til at ringe, kaldes Byens Folk til Andagt i Guds herlige Natur. Enhver, der kan faa Lov til det, skynder sig da med at pumpe sine Celluldsdæk saa haardt de kan taale det for at komme bort fra Byens høje Huse og ud mellem Bøndergaarde og kalkede Husmandshuse, ud paa de duvende Kornmarker og Engene med det af Velvære glinsende Kvæg.

*

Rugen staar med sitrende Dunhaar paa sine Aks; den vil snart gaa i Dræ. Hveden er blaa af bare Frodighed, mens den lave Byg har lagt sig et underligt rød-

ligt Skæg til ligesom unge Mennesker, der er gaaet »under Jordan«. Havrens sølvgraa Silke fremviser fine smaa Læg; den har endnu ikke glemt Saamaskinens Ribbefurer. Ogsaa de hypede Kartofler og de rensede Roer staar i ulasteligt Geled og gør Honnør, mens jeg skrider Fronten af. Det er ikke Disciplin, mine Herrer, det er Kultur, idel Kultur. Kornmarkerne er — vistnok i Anledning af Freden — prydet med de allierede Farver: Valmuens rødt, Kornblomstens blaat og de hvide Margueriter. Jeg staar længe og iagttager en Bonde, der med Mejmaskine indkredser sin krusede Rødkløver, mens den ene af Hestene af bare Iver stadig hiver i Bidsel og Line.

*

Her paa den danske Mark bliver der dækket Bord til mange Landes sultende Mennesker. Herfra vil der i Efteraaret blive sendt Smør og Mel til dem, der har faaet deres Marker oversvømmet af Saltvand (de grumme gamle Assyrere plejede ogsaa at strø Salt paa Markerne i de erobrede Lande for at gøre dem ufrugtbare), og store Papæsker af Gryn vil atter sætte Kulør paa blege Barnekinder,

for hvem Danmark hidtil havde staaet som et »lidet fattigt Land«. Ak ja, Poul Møller, det er snart længe siden, at du ærgrede dig, naar du hørte Klerken raabe det i Manillas Rønner og siden fik det bekræftet af Javas rige Sønner. Og der er sket saa meget siden den Dag, da du mødte »Batavias skrantne Kræmmer« og blev ilde berørt af hans nedsættende Omtale af dit lille, men frodige Land? Idag bliver der over hele Danmark holdt Indsamling til Fordel for den sultende hollandske Befolkning. Krigen har nemlig byttet om paa Rollerne; rig Fugl er nu blevet fattig Fugl, mens Danmark Gudske lov har reddet i hvert Fald sit Kornkammer ud af Krigens Ragnarok. Danmark er ikke længere et lidet fattigt Land, vel er det ej. Tværtimod staar det nu omstunder for utallige norske, belgiske og nederlandske Børn som et straalende Soria Moria, som de ligger og drømmer om om Natten, og som de fabler om at sejle til for at kunne drikke al den Mælk og spise alt det Smør, som de kan overkomme at drikke og spise. Danmark er pludseligt vokset sig stor, siden det har vist at have et Hjerte, der kunde omfatte saa mange trængende i mange Lande og har lært at sande, at det er langt saligere at give end at modtage. Gud velsigne det derfor!

S. W.

Munkemel

Ledig

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4014

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88. Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester.
Adolføvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

ROSENBORG
Tonic Water
Fås over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VILJESKOVVEJ 10

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Breupapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Katolsk Kontor for social Raadgivning

De sidste Aartier har vist Bestræbelser for at centralisere det sociale Arbejde og udelukkende gøre det til en Opgave for Staten og Kommunerne. Denne Tendens vil sikkert fortsætte og muligvis skærpes i de kommende Aar. Det er derfor af Betydning, at vort karitative Arbejde inden for de katolske Sogne opnaar Kontakt med de offentlige sociale Kontorer og Institutioner, saaledes at disses Bistand til Smaa-kaarsfolk i fuld Udstrækning kommer ogsaa vore fattige til Gode, og saaledes at vore egne Bestræbelser kan blive en nyttig Videreførelse af, hvad det offentlige yder.

Hertil vil det være gavnligt, at vi raader over et Kontor med særlig uddannet Personale, gennem hvilket de offentlige Kontorer kan faa fornødne Oplysninger fra os, og som kan staa til Raadighed for vore Præster, for karitative Foreninger og for de enkelte Katolikker med Oplysninger om sociale og juridiske Spørgsmaal, saaledes at Hjælp vil kunne ydes paa bedste Maade. Ofte ved en nødstillet Familie ikke, at der netop i den foreliggende Vanskelighed er Hjælp at faa fra den og den Institution eller det og det Legat.

Med Biskoppens anbefaling aabnes derfor den 1. August et saadant Kontor i St. Kjeldsgade 3. I første Række vil Kontoret staa til Raadighed for vor egen karitative Virksomhed og vil opbygge et omfattende Karlotek over alle offentlige og private Hjælpemidler (Legater, Rekreatiohjem, Erhvervsvejledning, Tøjhjælp o. s. v.).

Efterhaanden som nye sociale Opgaver stiller sig og Kræfterne til Løsning af dem slaar til, vil man ogsaa fra dette sociale Kontors Side, i nært Samarbejde med Sognene og vore karitative Foreninger, tage yderligere Arbejde op. Saaledes vil der blive afholdt Husholdningskursus, Mødrekursus og Mødredage samt oprettet Sykursus for Mødre (til Onsyning etc.). Maaske man ogsaa med Velvilje fra alle Sider vil kunne arbejde hen mod at oprette Depot af Babytøj, Vandrekurve, Barnevogne o. s. v., som gennem Sognesøstre kan udlaanes i de mange Tilfælde, hvor saadan Hjælp er fornøden til de smaa Hjem.

Men iøvrigt vil Fremtiden vise, hvor meget et saadant Arbejde vil kunne udvikle sig til. Det vigtigste i Øjeblikket er, at der fra vor Side finder en frivillig Koordinering Sted af vore karitative Bestræbelser. Og det vil bedst og lettest kun-

Kirken i Norge under okkupasjonen

(Stultes)

»Rom har talt – saken er avgjort«

I mellomtiden innberetter så biskopen det hele til Rom og vedlegger en nøyaktig fransk oversettelse av ordlyden i brevet til Schanke. Mann og mann imellom, særlig blant protestanter, var der blitt ymtet med ikke liten sensasjon at det var paven personlig som hadde gitt uttrykk for sin personlige oppfatning av tyskernes skamløse framferd i Norge ved å gi ordre til oppslutning om protesten. I virkeligheten kunde jo Vatikanet først no, da den for Vikariatets framtid så betydningsfulle avgjørelse forlengst var uigjenkallelig fattet, få full greie på saken. Og biskopen hadde således under den plutselig akutte situasjon måttet handle på personlig initiativ og ansvar. Men myndighetens brudd på fundamentale kristne menneskerettigheter var så åpenbart, at noen annen holdning enn den han inntok vanskelig kunde tenkes. Det var derfor ikke særlig overraskende, om riktignok meget tilfredsstillende da paven gjennom den italienske legasjon gav uttrykk for sin tilfredshet og tilslutning til biskopens handlemåte. Samtidig med innberetningen sendtes til Rom en annodning om at paven gjennom sin nuntius i Berlin måtte nedlegge en skarp protest mot utvisningen overfor den tyske riksregjering. Hva som har funnet sted, er uvisst. Men det svarte til sin hensikt, faren gled over.

ne ske, idet det nye sociale Kontor i Praksis viser sin Berettigelse ved at yde god Bistand, naar Sognepræsterne og deres læge Hjælpere søger det.

Som nævnt aabner Kontoret den 1. August. Den sociale Raadgiver træffes Kl. 13–14 dgl. og Torsdag Aften Kl. 19–20. Tlf. Ryv. 381.

Da Kontoret kommer i Forbindelse med Præster og Foreningsledere, har man faaet den Tanke, om ikke det ved Siden af sin egentlige Virksomhed kan løse en lille, men meget praktisk Opgave ved at samle Oplysninger fra Sogne og Foreninger om Tidspunktet for Afholdelse af større Fester, Basarer, Stævner m. m. og gennem Ugebladet i god Tid bringe disse Data til almindelig Kundskab, saaledes at der ogsaa her kan opnaas en Koordinering af Arbejdet til alles Gavn.

Jødeforfølgelse

Tiden utover ble mer stille. Sommeren bringer noe så delikat som forsiktige, uoffisielle følere gjennom tredjemann fra Quislingregjeringen om den katolske kirke i Norge kunde tenke seg å ta imot statsstøtte? Den katolske kirke i Norge kunde ikke tenke seg det. På forsommeren 1942 gir Gestapo livstegn fra seg igjen. Man har sett bekjentgjort at en frue hvis mor er (døpt) jøde skal opptræ på et lukket katolsk foreningsmøte. Det finner man uohørt, og utesker de katolske presters forutsatte «Rassenstoltz» i den anledning. Det blir kaldt avvist, og affæren koker bort i ingenting. Meget alvorligere er tyskernes aksjon mot jødene høsten etter, en søknad fra biskopen gjennom «Innriksdepartementet» om i det minste å få frigitt de døpte jøder, som tilhører katolske menigheter forblir ubesvart, likeså fornyede henvendelser om de enkelte saker. «Samme dag» forteller biskop Mangers «som jeg hadde sendt min søknad, oppsøkte professor Hallesby meg og bad meg gi min tilslutning til et bøneskrift til Quisling, som understreket jødernes selvfølgelige rett til menneskelig behandling og anmodet om at forfølgelsen måtte bli stoppet. Jeg fortalte ham at jeg bare noen timer før hadde sendt en søknad selv, og at jeg derfor først vilde avvente svar, før jeg kunde være med på et nytt skritt. Dersom jeg ikke hadde gjort denne henstilling allerede, vilde jeg selvfølgelig gjerne ha vært med på hans, men to på en dag måtte derimot få motsatt virkning.»

Arrestasjoner

Gestapofolkene umaket seg ikke med å legge skjul på at de bare ventet et påskudd til å slå til overfor de «tyskfiendtlige» katolske prester i Norge. «Husk,» sier Wagner med stupid brutalitet, «dere har en stor regning her som ikke er betalt!» «Og,» føyer han til, «det skal ikke meget til, så er den katolske Kirke ferdig!» (!)

Den 29. juni 1942 ble sokneprest Hugo van der Vlugt på Hamar arrestert for noen spøkefulle ord om situasjonen i Norge som han tillot seg i et brev til sin familie i Holland, og som sensuren hadde overgitt til politiet. Det var rene ubetydeligheter, hovedpunktet i denne lynne «anklage» viste seg å være en ren misforståelse, og hele arrestasjonen virket, selv til tysk å være, høyst umotivert. Dette preg

av tilfeldighet vendte seg til det makabre da pastoren i november 1942 ble overflyttet fra Grini (hvor han ifølge tallrike samtidige vitnesbyrd fra medfanger gjorde et uforglemmelig inntrykk) til det berømte Oranienburg, hvor hele affæren fikk sin dypt tragiske utgang ved hans mystiske død i mars 1943. Måten som dette dødsfall blir kunnngjort hans nærmeste på, tør være illustrerende for den nazistiske mentalitet: En pakke til fangen ble returnert familien med blyantpåkrisften «verstorben» etter navnet hans. I Norge virket meddelelsen som et tungt og smertelig slag.

Noe senere på høsten ble også pastor Taxt arrestert for uvennlige uttalelser om fiendemakten, og måtte døye både mørkecelle og konsentrasjonsleir (Ulven og Grini) like til oktober 1943.

Fornøyelig Intermezzo

Biskop Mangers beretter i en samtale om et intermezzo som viser litt av hva nazismen kan blåse et menneske opp til. «I pontifikalmessen første juledag 1942 sa jeg med min preken temmelig klart ifra at julefesten var en eneste flammende protest mot forfølgelsen av uskyldige mennesker, av hva rase de no måtte være. Etter messen kom en nazist opp i mitt mottagelsesværelse, og raste over at min preken var rettet mot «den nye tid». Jeg presiserte selvfølgelig at det jeg hadde sagt var strengt begrenset til det jeg som kristen og hyrde *skulde* og *måtte* si i den aktuelle situasjon, om nødvendig også for Hitler og Quisling personlig. Vår samtale ble imidlertid avbrutt ved at han fikk øye på Kongens bilde på veggen, og ble aldeles vill av raseri. «Riv ham ned! Han er en forræder!» skrek mannen, helt fra seg. Det var et frastøtende syn, og trakk virkelig for store veksler både på tålmod og gjestfrihet. Han hadde absolutt ikke vanskelig for å finne døren etter mitt svar,» tilføyer biskopen smilende.

Ingen ende paa

»beskyttelse«

Så kommer igjen en tid med relativ arbeidsro, og de store arrangements omkring Norvegia Catholicas hundre års jubileum kan utvikles verdig og uforstyrret våren 1943. Men mot slutten av september er den utrettelige Wagner ute igjen. Biskop Mangers skal uttale til videre offentliggjørelse hvor «henrykt» han er over Die Wehrmachts beskyttelse av paven og Vatikanstaten. Det er jo ikke nettopp noen kompliment til den tyskdirigerte presse når biskopen begrunner sitt avslag med at han «vet jo ikke annet enn det som står i avisene her hjemme». Noen senere anonyme henvendelser til biskopen om å «gå i dekning» for å unngå en nær fo-

restående arrestasjon, er ikke helt oppklart, men kunde vel tenkes å være tyske falske signaler. Hensettingene ble i hvert fall ikke fulgt. Og da han som overhyrde i et hyrdebrev om kjærlighetsbudet i fasten 1944 vendte seg til de troende, var man forberedt på vansker med Gestapo, — visse avsnitt om hedensk raselære skulde falle rette vedkommende tungt for brystet. Men med vanlig nazistisk lunefullhet og skamløse journalistiske tricks ble enkelte setninger revet ut av sin sammenheng og komponertes sammen til en oppsats i «Aftenposten» som man med noen fantasi kunde få til å passe i deres kram.

„St. Olav“

Hva no vår egen presse — «St. Olav» — angår, så har den kunnet manøvrere forholdsvis ugenert gjennom det ytterst grumsete farvann som den tyske «Presseabteilung» hadde laget med sine forbud og direktiver tallrike som havets sand. At en istedetfor navnet Sigrid Undset måtte anvende de pussigste og mest gjennomsligte omskrivninger («vår største katolske forfatterinne», «middelalderromanenes katolske skaper», «forfatterinnen av «Kristin Lavransdatter», o. l.) ble snart en vane sak. Usikrere var grensene når det gjaldt *engelsk* stoff. Artikler om Charles I. Stuart og Sir Thomas More ble bare tatt inn under store tvil, — og ganske riktig, da vi et steds nevnte kardinal Newman († 1891!) var ulykken ute, og redaktøren ble innkalt til en times tysk snerring. Overfor tysk stoff var forholdet kort følgende: Etter at man i begynnelsen (og for øvrig på råd fra ledende hjemmefrontmenn, og for overhodet å redde utgivelsen) hadde tatt inn noen smånotiser av fullstendig nøytralt innhold, ble tyskerne frekkere og mer tenden-

siose i sitt stoff, hvorpå vi tok chansen og «saboterte» alt. Det gikk bra.

Mot krigens slutt

De protestantiske presters embetsnedleggelse brakte en midlertid forvirring i opptagelse av konvertitter, idet disse ifølge dissenterloven skal ha utmeldelse av statskirken fra soknepresten i hans egenkap som statstjenestemann, men nettopp denne side av sin funksjon var det jo de lojale prester saboterte. En ny quislingsk lov om at utmeldelsen skulde signeres av «biskopene», gjorde ikke floken enklere. Etter en del usikkerhet fant man fort fram til en ordning som også de lojale prester billiget, idet de sa seg villige til å betrakte sine egne attester som fullstendige og gyldige. Derved unngikk en i det hele tatt å gå vegen om staten.

Gestapo arbeidet iherdig til siste minutt: under inntrykket av det tilstundende og snarlig forestående tyske nederlag ble enno tre katolske prester arrestert for å ha deltatt i en organisasjon til hjelp av norske og utenlandske flyktninger. Sokneprest Kielland-Bergwitz i Arendal ble tatt 21. september 1944, dominikanerpater Thorn den 21. februar 1945 og pastor Duin 25. april samme år. De ble alle løslatte ved våpenstillstanden. Men status etter fem års motstand mot undertrykkelsen hadde etter våre små forhold et helt nifst omfang, til den avdøde pastor v. d. Vlugt kom legfolk som aldri vender tilbake til hjem og menighet fra konsentrasjonsleirene, lektor Erling Eek-Larsen, Rolf Bonnevie, Godfred Glambeek. Det er først og fremst disse vi skal omslutte med vår takknemlighet når vi no kan tre fram og slå opp visiret uten frykt for å se noen i øynene, de har bekreftet sterkere enn noen andre kan gjøre det, at i dette oppgjør med mørkemaktene *var vi med*.

Pierre l'Ermitte

UNIFORMEN

Set med Menneskers Øjne var han en Hædersmand, endog — stadig i Menneskenes Øjne — en Kristen.

Han levede som en Hædersmand. Han betalte altid, hvad han skyldte, var høflig i sin Tale, **sterne** temmelig godt ved Valgene — hvis det ikke voldte ham for megen Ulejlighed; og naar en from Søster kom for at tigge og hendes Liste var forsynet med Myndighedernes Underskrift og den rigtige Dato, gav han hende en lille Seddel, ligesom Manden nedenunder og endog en større Sum end han ovenover.

Paa samme Maade var han Kristen.

Han var døbt, havde været til den første hellige Kommunion og til Firmelsen, var gift i en katolsk Kirke, og havde ladet sine Forældre begrave kirkeligt, og han havde endog nogle Gange — naar Omstændighederne var gunstige — været til Paaskekommunion. — Hans Hustru virkede med ved Basarer hvert andet Aar, og elskværdigt indfandt han sig der henad Sekstiden. Og naar de unge Damer ved Boderne var smukke eller me-

get paagaende, gav han ofte, fem, li, ja, tyve Kroner.

Det var nu for Resten ikke noget, han mærkede videre til. Han røg ikke en Cigar mindre for det, maaske spenderede han i denne Anledning en ekstra Flaske Champagne paa sig selv.

*

Alle disse forskellige Dele og Stykker tilsammen dannede ligesom en Slags pyntelig Uniform, som han lidt efter lidt havde ført sig, og som han aldrig tog fejl af, i hvilken man var vant til at se ham og for hvis Skyld man hilste ham ved: »Ah, Herr den og den ... Oh, Herr den og den!»

Han tog imod disse Hilsener med en inderlig Tilfredshed, for de var som en Bekræftelse paa den ærbødige Hilsen, hvormed han hilste sig selv, og han var i den Grad vant dertil, at han slet ikke mere lagde Mærke til den.

Men han vilde have lagt Mærke til den, hvis den pludselig var holdt op ... ligesom med Mølleren, der ikke hører Møllen, førend den ikke gaar mere.

Her »gik Møllen« stadig.

*

Saaledes levede han behageligt i sin Uniform, som han efterhaanden havde faaet til at sidde godt, ligesom det er med visse snedige Skrædere, der udstopper ens Skulder, fordi den i Grunden er for lav, eller som giver en Spillerum i Ærmegabene, for at intet skal genere een ved alle de Bevægelser, man har Lyst til at gøre.

Han var altsaa tilfreds med sin Uniform og han var ogsaa meget sikker.

Ja, han var endog mere end sikker, thi i Grunden bar han jo den højeste Herres Uniform, og derfor skyldte denne ham jo Tak, særlig i denne vanskelige Tid, hvor det var saa svært at tjene ham.

Hans Saldo hist oppe balancerede sikkert med et pænt rundt Tal, og det vilde nok blive en dejlig Overraskelse, naar han engang kom derop.

Han sagde ikke: »O Gud, jeg takker dig, at jeg ikke er som de andre Mennesker« ... for saadan noget siger man ikke mere. Men helt paa Bunden af sit eget Jeg tænkte han det nok — en ganske lille Smule ...

Men saa skele det, at Manden døde.

Han døde selvfølgelig i sin Uniform, for man dør, som man har levet.

Man begravede ham endog i Uniformen. Og derfor ankom han ogsaa saaledes til Himmelens Venteværelse ... meget sikker og rolig ... sikker paa en fin Plads, som ventede ham derinde!

Han overrakte da ogsaa straks sit Kort til St. Peter, da denne, en Smule barsk og mistænksom, traadte ind.

»Læg din Uniform!« raabte han med det samme.

»Min Uniform?»

»Ja, læg den!«

»Aah, Sankt Peter!«

»Her hjælper ingen Sankt Peter! Her er Sjælenes Revisionsbureau!«

»Men jeg tør ikke rigtig! Det er en Situation, som jeg aldrig har tænkt paa!«

»Saa tør jeg ...«

Og med et hurtigt Ryk rev den himmelske Portner den første Knap af.

Saa fandt Manden sig i at knappe de andre op. Og Peter skyndede paa ham:

»Skynd dig! For vi skal snart have Rede paa, hvad du vejer paa den himmelske Vægt ... Netto! ... Og hvad du er værd! For vi har nemlig mange døde i Dag!«

*

Ak! Under og indenfor Uniformen var der kun et meget magert og meget lille Menneske, helt indskrumpet af Egoisme, uden Begejstring, uden Idealer, uden Selvfornægtelser, uden Fortjenester ...

Sankt Peter traadte et Skridt tilbage for bedre at maale dette Intet:

»Naa!« sagde han, idet han rydede paa Hovedet og med sine gennemborede Hænder strøg han over sit Skæg.

»Naa??« gentog Manden, der nu blev urolig for Alvor.

Katolsk Eschatologi XVIII

„Bundet i tusinde Aar“

I det 20. Kapitel af Johannes' Aabenbaring findes *Hovedargumentet for det tusindaarige Hærlighedsrige* her paa Jorden. Det er derfor frem for alt dette Skriftsted, vi bør undersøge. Dets egentlige Mening skal fastslås ud fra den Sammenhæng, hvori det staar, og ved Hjælp af de Anskuelser, som er fælles for alle Bøger i det Nye Testamente.

Johannes' Aabenbaring er et Skrift, som ved stadig nye Billeder paa den ene Side skildrer Guds Riges *Kamp* mod de onde Aander og deres Hjælpere, paa den anden den *Sejr*, Gud og hans Tjenere vinder. Denne *Sejr* begynde med Lammets Offer, hvorved Djævlens Magt blev brudt, og den naar sit Højdepunkt ved Kristi Genkomst og Verdens Ende.

I det femte Kapitel hører vi om Lammets, det slagtede, der faar Bo-

»Jeg spørger mig selv, hvad Læren om Jesus Kristus, den korsfæstede, har nyttet dig. Jeg ser Bindet paa dit Livs Bog, men du har ikke skrevet noget i Bogen ... Jeg ser, hvad du har modtaget ... Men jeg finder blot ingen Renter, selv Kapitalen er jo helt opslugt! ... Du tror, at høre til de udvalgte ... Men hvor er dine Gerninger, der virkelig er Frugten af et Offer? — Vis mig dine Hænder? Og dine Fødder? Og din Pande? Og frem for alt dit Hjerte? Intet af alt dette er gennemboret. Intet har, overnaturligt talt, lidt.«

»Ja men! Ja men?«

»Hvad er det, du vil?«

»Jeg vil i Himlen!« raabte Manden helt forfærdet.

»Men du har jo allerede skaffet dig den, saa meget du kunde, her-nede paa Jorden!«

»Jeg har ikke gjort noget ondt!«

»Men, ulykkelige, du har ikke gjort noget godt! — Af den Smule, du medbringer, bliver intet tilbage, naar jeg trækker Indskudet fra! Forstaar du? Intet! Hvormed vil du saa betale din evige Lyksalighed?«

*

Og medens Apostlen endnu holdt sine Arme udstrakt mod Himlen, havde Englene allerede grebet Manden og ført ham bort til et langvarigt, pinefuldt Ophold i Skærsilden ... Sankt Peter, der nu var alene, fik Øje paa en underlig sammenkrølet Pakke, der laa paa de hvide Skyer.

Det var Uniformen.

Saa sparkede han dette Intet for-gætteligt ned i Intetheden.

gen med de syv Segl. Dette Billede betyder, at Kristus ved sit blodige Offer paa Korset har bescjret Døden, genløst vor Slægt og nu raader for hele Verdens Skæbne. — I det ellefte Kapitel søndertrædes den hellige By Jerusalem af Hedningerne. I eri har man set et Billede paa den Straf, som ramte de vantro Jøder, der fra Apostlenes Tid har været den kristne Religions værste Fjender. — I det tolvte Kapitel stilles vi overfor selve Dragen eller Djævlens, som forfølger Kvinden og hendes Børn, d. v. s. de troende Kristne. — I de følgende Kapitler stifter vi Bekendtskab med de forskellige Redskaber, som Djæveln benytter i Kampen mod Kirken. Der er for det første Dyret fra Havet, hvem Djævlens laaner sin Magt. Med Dyret sigtes til det hedenske Rom, som er Symbolet paa al den Magt i Verden, der er fjendtligsin-

Den hellige Kjeld af Viborg

Tekst:
A. C.
Fotos:
Arkiv

Midt i Jydsk Hjerter ligger Viborg, Byen med de mange katolske Minder. Navne paa stulle skagte Stikkelses er knyttet til denne By — væsske ogsaa derfor et Træk af Skabnen slug at lade Reformationen først faa rigtig Løst her?

Den lille mindes Kirken en dansk Helgen, den hellige Kjeld af Viborg — og vi vil lade Kroen fortælle hans Livs Løb i korte Træk.

I Begyndelse af det tolvte Aarhundrede levede der en Præst i den from Præst ved Navn Kjeld. Han var født i Landsbyen Venninge mellem Randers og Viborg i en gammel fornem Familie ved Navn Kanne. Allerede som Barn udmærkede han sig ved stor Fromhed og Kærlighed til Gud, og det var ikke blot hans eget Forældrenes Ønske at han skul-

de blive Præst, men da Biskop Eskil i Viborg hørte de Rygter, der gik om hans kristelige Dyder, sendte han Bud efter ham, at han skulde komme til Viborg Domkirke, hvis Kannerik levede et regelbundet Liv efter den hellige Augustins Regel. Her tog Kjeld med stor Iver fat paa al det Arbejde, der bød sig, foruden sine egne Studier især Undervisning ved Skolen og Afskrivning af Bøger. Han blev en vel udmærkt til Domprovest i Viborg og fik i denne fremskudte Stilling Lejlighed til at gøre endnu mere Gavn. Han virkede velsignelsesrigt ved sit Arbejde, sin Bøn og sin Godgørenhed. Hans Bøns Kraft viste snart efter blev Kjeld alvorligt syg. Trods sin legemlige Svaghed forlængte han at blive færdig over til Kirken, hvor han bad længe. Derefter vendte han tilbage til sit Leje, hvor han modtog de sidste Sakramenter og døde den 27 September 1150.

Fra Knud VI's og Ærkebiskop Absalons Anmodning bifaldt Pave Clemens III, at han blev kanoniseret, efter at der var sket mange Underer ved hans Grav. Han skrinledes 11. Juli 1180.

Fra Knud VI's og Ærkebiskop Absalons Anmodning bifaldt Pave Clemens III, at han blev kanoniseret, efter at der var sket mange Underer ved hans Grav. Han skrinledes 11. Juli 1180.

det med Kristi Kirke. Et andet Navn for det samme Fædskab er det store Babylona, som er beruset af de helliges Blod. Det romerske Rige har jo drevet de Kristne i blodige Forfølgelser. Endvidere nævnes Dyret fra Lørdagorden, Symbolen paa den orientalske Apgudsdyrkelse og Magt, som har forgriftet hele det romerske Rige og været Aarsag til, at Kejserne blev tillidd som Guder.

Men ved det store Babylons fald (18. Kap.), d. v. s. det romerske Riges vældige Magt bryder sammen. Dyret fra Høvel og den falske Profet eller Dyret fra Landjorden kastes ned i Ildsen (Kap. 19). Efter at saaledes Redskaberne er tilintetgjort, er den Djævlen tilligeg. Opbevarende til alle Forfølgelser. Hvad bliver der af ham? Hans Skabne skildres i det 20. Kapitel.

Hans Tilintetgørelse foregaaer i to særskilte Akter, ikke paa en Gang, som hos de andre. For den første stiger en Engel ned fra Himlen. Denne Jærnkjælder Djævlen og kaster ham i Afgrunden. Johannes siger: »Jeg saa en Engel komme ned fra Himlen med Afgrunden's Nagle og en stor Lærke i sin Haand. Han greb Dragen, den gamle Slange, del er Djævlen og Satan, og bandt ham for tusinde Aar og kastede ham i Afgrunden og lukkede den over ham og satte Segl for, saa han ikke mere kunde forføre Folketslagene. Aar de tusinde Aar var til Ende, saa skal han løses en lille Tids (20, 1—3).

»Naar de tusinde Aar er til Ende, skal Satan blive lovløs af sit Fængsel. Og han skal gaa ud og forføre Folketslagene ved Jordens fire Hjørner, Gaa og Magog, og samle dem til Krig; de er tallose som Havets Sand. Og de dræg op over Jordens Højlette og omringede de helliges Lejr og den elskede Slad Da falder der Ild ned fra Himlen og forbrænder dem. Og Djævlen, som forfører dem, blev kastet i Ild- og Svovlens, hvor ogsaa Dyret og den falske Profet var; og de skal være som Dag og Nat i Evighedernes Ewig-hed (20, 7—10).

Det var nu de to Akter. Mellem første og anden ligger tusinde Aar. Af Sammenhængen ses, at disse tusinde Aar gaar forud for Kristi Komme, altsaa forud for det Øjeblik, da Kristus aabenbarer sig som Dommer i hele sin Herlighed. Paa dette Tidspunkt er der ingen Nationer mere, der fører Krig mod ham og hans Kirke. Tverlindt alle Jordens Stammer skal for hans Skyld sige sig for Dyrsket (1, 7). Ved de 1000 Aar maa altsaa hele den Tid forlæns, der forløber mellem Kristi Død og Antikrists Komme. Gennem sin Lidelse og Dødt har Herren jo Jærnkjælden Djævlen, saa han ikke mere som før kan skade de Mennesker, som tror paa Gud og et stykket ved Kristi Naade. Før havde nemlig Djævlen lige før det første Menneskes Syndefald, udvaldt et Voldsherredømme over

Menneskeslægten, navnlig over de hedenske Nationer, der vandrede i deres Sindis Tomhed, forværkede sig og var i deres Anerkendelse, og fremmede for Livet i Gud paa Grund af den Uvidenhed, der var i dem som Folge af deres Hjertes Forhærdelse; thi andelig afblumede, som de var, gav de sig Tøjlesløheden i Vold, saa de i deres umættelige Bøger begik alle Slags uret. Hændinger (Sig. 27, 4, 17—21), som ved Hjelpl af Synden gjorde Menneskeslægten til sin Træl, og som løbesskede dem i Verden, hvorfor han ogsaa kaldes denne Verdens Fyrste. Han benyttede sig af alle Midler for at bevogte og forsvare sit Røys og sit Rige, nemlig hin stærke Frelser, hvor hans Hoved Styrkens Aand hviler (18, 11, 2), og som er den stærke Gud (18, 6, 1). Det viste sig, at han var stærkere end Djævlen, fordi han ved sin Død paa Korsel vandt den fuldkomne Sejr over den onde. Han bandt den stærke (Alt. 12, 29) og kastede ham ud (Jo. 12, 31) og fratog ham alt hans Bytte, d. v. s. Menneskenes Sjæle.

Før Kristus' forløbende Genkomst skal Djævlen løses igen for

kort Tid. Med andre Ord det tilledes ham at gøre sit sidste og voldsomme Forsøg mod Guds Rige. Ved Hjelpl af Antikrist, Sydens Menneske og Fordærvelsens Søn, gør han lægnagelig Tegn og svigeltedde Mirakler og forfører de Mennesker, som ikke vil tro Sandheden. Samtidig aabner han den forferdeligste Kamp mod Kirken, men sden Herre Jesus Kristus vil ved sin herlig-hedstulde Tilsynsomst dræber Antikrist (11. Tes. 2, 3, 12).

Det var nu i Johannes Aablen-lørings Billedbogens den dobbelte Sejr over den onde Aand, illustreret ved Hjelpl af Evangelierne og Apostlens Breve. Denne Skildring findes i V. 1—3 og 7—10. Men vi har hele Tidsen set bort fra Midtstykket V. 4—6, der giver en nærmere Karakteristik af de tusinde Aar, som begynder med Kristi Sejr over Satan for 1900 Aar siden og ender ved Verdens Ende, naar al kristendomsfjendelig Magt bliver tilintetgjort ved Ild fra Himlen i den store Jærnkjælder, som ligger i den egentlige Paradis. Dette er vi nu nødt til at luge op for at finde en tilfredsstillende Løsning, saa vidt det er muligt, naar man skal fortolke den Profet, der de er gaaet helt i Opfyldelse. F. K.

BOGNYT

Søndagsmessebogen
Søndagsmessebogen fuaa nu i Skindbind med Guldsnit 16.00
Sliboebogen alene 13.00

To illegale Skrifter

Under Besættelsen har vi illegalt forhandlet en lille Bog, der indeholder Graf Clemens Auguste, Biskoppen af Münsters Prædikener. Denne store katolske Biskop var en af de mest fremtrædende i Tyskland, der havde saa meget Mod og Møgt, at han kunde tale imod Nazismen og forblive uanstøst. Bogen blev han arresteret, men forinden havde han fra Domkirkens Prædikestol, hvor Tusinder af Mennesker lyttede, udraabt sin Protest og Advarsel mod den national-socialistiske Stat. Bogen indeholder et Par af de vigtigste Prædikener. Kirke i Kamp 3.00

Senere dukkede en anden Bog op med den uskyldige Titel: *Andagtsbøg for Ujtem og Skole*. Den er skrevet af den svenske Biskop Gustaf Aulen og bærer indvendig den flammende Tiltale Kirken og National-socialismen. Den er en Bog om Kristenhedens Kamp i alle Lande mod den nye Hedenskab. Det største Afsnit handler om den katolske Kirke, der ifølge sin Enhed og Kraft var den, der kom til at yde den alvorligste Modstand. En interessant Bog. Pris Kr. 4.00.

 Sankt Ansgars Boghandel
Bredg. 67, Palm 4777, Gira 818251

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Føder har i sidste Uge modtaget Medlemmer af den amerikanske Kongres i Audiens. I af de mest fremtrædende i Tyskland, der havde saa meget Mod og Møgt, at han kunde tale imod Nazismen og forblive uanstøst. Bogen blev han arresteret, men forinden havde han fra Domkirkens Prædikestol, hvor Tusinder af Mennesker lyttede, udraabt sin Protest og Advarsel mod den national-socialistiske Stat. Bogen indeholder et Par af de vigtigste Prædikener. Kirke i Kamp 3.00

Senere dukkede en anden Bog op med den uskyldige Titel: *Andagtsbøg for Ujtem og Skole*. Den er skrevet af den svenske Biskop Gustaf Aulen og bærer indvendig den flammende Tiltale Kirken og National-socialismen. Den er en Bog om Kristenhedens Kamp i alle Lande mod den nye Hedenskab. Det største Afsnit handler om den katolske Kirke, der ifølge sin Enhed og Kraft var den, der kom til at yde den alvorligste Modstand. En interessant Bog. Pris Kr. 4.00.

Kong Haakon har for nylig modtaget Biskop Dr. Juc. Mangers Oslo, i Audiens overfor denne givel Udtryk for sin Glæde og Taknemmelighed over de norske Kæmpers laste Holdning under Krigen — Endvidere har Kong Haakon, ledsaget bl. a. af Generaltene Reichelt og Riiser-Larsen, overværet den Pontifikalprocesionen for Norges Fødsle, som Biskop Mangers nylig læste i St. Olavs Kirke i Oslo.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(20)

Petroc gik ind paa de Syges Pulpitur. Saa begyndte han, saa godt han kunde, at følge Priorindens Anvisninger. Han knælede ned. Først vilde han „hensætte sig i Guds Nærværelse“. Men det havde han jo allerede gjort, da han kom for at bede i Guds eget Hus. Der nede foran Tabernaklet brændte jo den lille røde Lampe, fordi den skulde forsikre Mennesker om Guds virkelige Tilstedeværelse, om Guds egen Søn, som var blevet Menneske for vor Frelses Skyld. Altsaa havde han, Br. Petroc, ved at komme ind i Kirken, gjort hvad der var nødvendigt for at hensætte sig i Guds Nærværelse. Naa, men han maatte til næste Punkt: at danne sig et Begreb om Stedet. Men hvorfor kalde Fantasien til Hjælp, naar Gud selv var en Virkelighed, og endda saa nær i denne samme Kirke og i hans eget Hjerter?

Ja, var han der mon? Petroc følte sig helt overvældet af et svært Mørke, hvor han ikke fornam andre end sig selv. Det var ikke bare den følelige Trost, han manglede, men hvad værre var, at Gud var borte. Menneskelig Ensomhed kunde han bære, men nu havde hans eneste Ven, Gud, forladt ham. Han var blevet saa fuldkommen alene.

„Min Gud,“ hviskede han og skjulte Hovedet i sine Hænder.

Et Øjeblik efter lod en sagte Støj ved Siden af ham. Det var Br. Sygepasseren, som kom for at minde ham om, at det var paa Tide at gaa til Højmessens. Br. Petroc havde ikke faaet holdt nogen Betragtning, han var ikke engang blevet færdig med første Punkt! Betragtning laa altsaa ikke for ham! Saa var altsaa den Vej til Gud spærret for ham!

Senere paa Dagen gik han tilbage til Pulpituret for yderligere at overveje sine aandelige Forpligtelser; for han vilde ikke lade sig slaa ned af et enkelt Forsøg. Han huskede, at Dom Maurus i sin forvirrende lange Tale havde nævnt noget om den store Nødvendighed af Particular-Eksamen, den nojagtige Samvittighedsransagelse.

Nu var det imidlertid ikke præcis; hvad Dom Maurus havde sagt. Hvad han havde antydnet, havde været meget fornuftigt overfor en almindelig ung Mand; men meget uklogt overfor den nye Broder, hvis Liv havde formet sig paa saa ejendommeligt en Maade. Thi Lutherdommen var ikke trængt igennem til Cornwall i hans Dage, og derfor

stod Petroc saa helt uforstaaende overfor de Raad, som St. Ignatius havde fundet det nødvendigt at give sin Samtid. Og Jansenisme og Quietisme havde han overhovedet intet Begreb om.

Hans Tanker om aandelige Ting var ganske jævne; derfor havde ogsaa store Dele af Dom Maurus lange Monolog været ganske uforstaaelige for ham. Desuden var det Liv, han nu førte i St. Benedikts Kloster, under Abbedens og Subpriorens specielle Omhu, ikke meget forskelligt fra det, han førte fire Hundrede Aar siden havde levet i sit gamle Kloster. Dette var en ganske selvfølgelig Ting for ham, og han havde aldrig tænkt sig, at der var nogen egentlig Forskel.

Men nu begyndte han bedrøvet og ængstelig at spekulere paa, om der mon alligevel under denne ydre Lighed fandtes en Slags »moderne« Religiositet. Han havde jo lovet sig selv at leve som hans nuværende Samtids Mennesker. Og maaske betød det, at han maatte antage ogsaa disse moderne Former for aandeligt Liv, skønt de syntes at forekomme ham saa fremmede. Betragtningen f. Eks., laa jo slet ikke for ham. Men der kunde jo være Haab om, at han vilde komme længere med »Particular-Eksamen«. Det første, han skulde gøre, var, at han skulde finde sin Hovedfejl. Men hvad var det for en, som var Roden til alle hans øvrige Fejl. For første Gang i lange Tider lod han med Vilje sine Tanker gaa tilbage til sit tidligere Liv. Han saa sig selv som lille Dreng ude af sig selv af Vrede over en ham tilføjet Krænkelser. Han saa for sig Billedet af en ung Munk i sin Korstol, og denne unge Mand prøvede af al sin Magt at undertrykke et Ønske om, at Søndagsgudstjenesten dog var lidt kortere. Han huskede sin store Græde fra Profes-Dagen. Men han kunde ikke se nogen Sammenhæng i det alt sammen, ikke noget med Aarsag og Virkning. Men saa længe, han kunde huske, havde han levet først og fremmest for at tjene Gud. Selvfølgelig havde han i sin menneskelige Skrøbelighed begaaet mange Fejl, og til Tider havde han endda ogsaa syndet af fri Vilje. Men det forekom ham selv, at hans Hovedtanke havde været at sige Ja til Guds Vilje med ham.

Og med Hensyn til hans nuværende Liv — ja, heller ikke her

syntes hans Hukommelse at vise ham hans Hovedfejl. Han syntes selv, at han havde stræbt efter at se Gud i sine mærkelige nye Brødre, og at han havde gjort sig Umage for at leve i Nutiden og ikke i det forbigangne. Det havde selvfølgelig mange Gange været svært — men hans alvorligste Fejl, hans Hovedfejl? Ja, hvis det var en trist og mørk Verden, han levede i nu, saa var hans Sjæl endnu tristere og mørkere, og Gud var borte! Han skulde holde en Selv-Ransagelse! Selve Ordet forekom ham saa koldt og haardt. Aah, hvor hans Hoved smertede! Og hans Hjerne kunde ikke tænke klart mere. At faa den ordentlig i Gang, det var lige saa svært, som da han som ung Novice skulde dreje den rustne Nøgle i Klosterkælderdøren. Det var ingen Nytte til at forsøge. Han kunde ikke holde Betragtning, han kunde ikke holde Particular-Eksamen, end ikke klare første Punkt. Han var bare en gammel, gammel Mand, vel sagtens ikke ganske vel forvaret — og han var 400 Aar gammel! Gode Gud, sikken en Evighed!

Han tog sig sammen, for paa denne Maade kom han ikke nogen Vegne. Jo, muligvis vilde den føre ham til Sindssygens Rand. Men hvis Gud den Almægtige selv forlangte denne Form for aandeligt Liv af ham, saa maatte han adlyde. Petroc selv havde ikke nogen Ret til at bestemme. Han forstod sig ikke paa moderne Religiositet, men han vilde lægge sin Sjæl og alle sine Spekulationer i Guds Haand, for det vidste han, Gud var et eller andet Sted derude i Mørket.

Og Petroc bøjede sig for det uundgaelige og forsonede sig med sin egen Udygtighed til at føre et moderne religiøst Liv. Gud vilde jo nok paa en eller anden Maade frelse hans Sjæl. Til Ham vilde Petroc overlade Udfaldet, og i Mellemtiden var der intet andet for ham at gøre end at bide Tænderne sammen og holde ud.

(Fortsættes)

Sygeplejerske-Forbundet

Vort Sommerstævne bliver Søndag den 2. September hos Lioba-søstrene, St. Kjeldsgade 1. Mottoet for Dagen bliver »Bøn og Arbejde«. Pastor Knud Ballin leder Stævnet. Redaktør Bølling vil tale om »Politisk Ansvar«. Desuden taler en Ordenssøster og et Foredrag bliver antageligt om Adgangen til kvindeligt Politisk og Sygeplejeuddannelsen som egnet for Ansøgere.

Der vil blive Underholdning og Tid til Samtaler.

Dagen slutter med Festandagt i Kirken Kl. 19,30.

Nærmere Program senere. Noter Dagen!

De unges Hjørne

Til Landets Ungdomsklubber

Man har tidligere snakket om Samarbejde, man lad os nu engang se rent praktisk paa det.

Landets katolske Ungdomsklubber har efter vor Mening 4 Formaal. For det første at samle de unge til katolsk Kammeratskab. Dernæst at bringe dem i Kontakt med Kirken og faa dem til at samles om denne. Den næste Opgave bliver at uddybe Kendskabet til vor Tro og endelig at faa Ungdommen i Gang med katolsk Aktion.

Er vi enige om det, har vi ikke noget daarligt Grundlag for et Samarbejde, og fælles Lovc vilde være en naturlig Følge deraf. Alle er vi Katolske Ungdomsklubber, og med en efterfølgende Stedsbetegnelse er dette Navn det bedst orienterende og bruges da ogsaa allerede af mange.

Men hvorledes kan vi samarbejde i Dag, hvor vi har vanskeligt ved at mødes allesammen. Jo, nu rider vi en Kæphest, som lettest lader sig praktisere i København, og den hedder »smaa Kredse«. Regelmæssige Kredsmøder mellem Repræsentanter fra Klubberne inden for visse Omraader. Og hvad alle

Landets Klubber kan være med til nu: Kvartalsberetninger om Klubarbejdet til gensidig Orientering, Udveksling af Idéer og Erfaringer og indbyrdes Hjælp og Støtte. Faar vi dette i Gang, kan vi altid gaa videre og tale om fælles Stævner og Sammenkomster, Landsorganisation, fælles Propaganda, Medlemsblad, Emblem, Turneringer o. s. v.

Man har desværre hidtil faaet det Indtryk, at der ikke er megen Interesse for et saadant Samarbejde, men vi lader os ikke gaa paa. Mange Klubber kæmper med store Vanskeligheder i Øjeblikket, men vi skal igennem. Vi ser gode Resultater i andre Ungdomslejre, og det kan ogsaa lade sig gøre hos os. Lad os vise det. Foreløbig venter vi at høre jeres Mening, hvad enten den saa er i Overensstemmelse med vor eller ej.

Københavnske Klubbers Repræsentantskab, *J. Barfred Petersen*, Holsteinsgade 24, 3.

Montgomery

(efter »K. U. K. København«)

Nej, hvor har han skuffet mig. Og jeg som troede, at han var et rigtigt Mandfolk med Ben i Nassen, og nu hører jeg, at han er religiøs. Søn af en Biskop. Puh ha!! — Fru Olsen brummede arrigt, idet hun smed Montgomeryhuen ind i Klædeskabet for sidste Gang.

Jo, den Slags kender vi ogsaa lidt til. Mange af os har sikkert ogsaa oplevet noget lignende paa Arbejdspladsen, hvadenten det nu er paa Kontoret, i Forretningen eller paa Fabrikken. Naar Kollegerne har faaet at vide, at man er Katolik, staar man straks over for denne her: »Er De Katolik, hvorfor er De det? De kan da være meget morsom.«

»Saa for Søren, nu er jeg opdaget. Nu kan jeg godt sige op!« er maaske det første, nogle tænker, medens man samtidig skifter Ansigtsskulør. Men den Slags Mindreværdskomplekser har vi ikke Brug for! Selv om Folk tilsyneladende ikke regner med os, har vi dog et meget afgørende Ord, naar der diskuteres Religion eller Moral. Folk har paa Fornemmelsen, at de staar overfor den største og ældste Religion, som repræsenteres af 15 % af Jordens Indbyggere, medens de selv som Medlemmer af Folkekirken kun hører til en af de mindste Sekter, der eksisterer. Hold derfor dine Begreber i Orden og anvend dem, naar der bliver Brug for dem. Det er bestemt ikke et Tegn paa, at man er et Hængehoved — tværtimod. —js—

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentoite 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

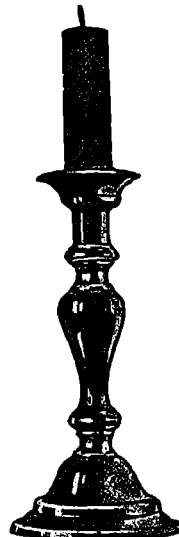

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Juli.
15. S. 8. Søndag e. Pinse (677—60); 2. Bøn: St. Henrik, tysk-romersk Kejser (996), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn*); Præf. (521).
16. M. Vor Frue af Bjerget Karmel (997); 2. Bøn*); Gudsmoders Præf. (522).
17. Ti. † St. Alexius (1000); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
18. O. St. Camillus af Lellis (1001); 2. Bøn: St. Symphorosa og hendes syv Sønner ([28]), 3. Bøn*).
19. T. St. Vincens af Paul (1002); 2. Bøn*).
20. F. St. Hieronymus Emiliani (1003); 2. Bøn: St. Margarete ([61]), 3. Bøn*).
21. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse ([90]); 2. Bøn: St. Praxedes ([67]), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn*); Præf. (522).
22. S. 9. Søndag e. Pinse. *) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Jeg var syg, og I besøgte mig. Sandelig, sandelig siger jeg eder: Hver Gang I har gjort det imod een af disse mine mindste Brødre, har I gjort det imod mig (Math. 25, 40).
St. Camillus af Lellis, Kommunionvers.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palz 4777,

Kl. 3-5, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Indtil 1. September er Redaktionskontoret kun aabent Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kiærulff træffes ikke før 1. August, Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Retræterne i Roskilde

For Damer afholdes Retræter fra Torsdag den 26. Juli Kl. 19,30 til Mandag Morgen den 30. Juli, og fra Mandag den 30. Juli Kl. 19,30 til Fredag Morgen. Alt er optaget, muligvis endnu nogle Pladser paa Fællesstuen.

For Herrer: fra Fredag den 3. August Kl. 19,30 til Tirsdag Morgen d. 7. August. Plads til mange flere. Tilmeldelse: Pastor J. Boerrigter, Roskilde.

D. K. K. F.

I Dagene fra Lørdag d. 25. August til Lørdag d. 1. Sept. lader D. K. K. F. afholde Retræte med Højskole paa Dalum Kloster under Ledelse af Pater Wevers S.M.M. — Eneværelser 35 Kr., To- og Tre-sengsstuer 30 Kr. Lagener, Haandklæder og Rationeringsmærker bedes medbragt. Henvendelse til Fru M. Spetzler, Hans Tausensgade 2, Odense.

D. K. K. F. lader afholde to Retræter uden Højskole i København i Klostret, Sct. Kjeldsgade 1. Den første under Ledelse af Pater Küpferle S. J. i Dagene 16.—17.—18. August, den anden under Ledelse af Pater Boerrigter S.M.M. 23.—24.—25. August. Deltagerne maa bo hjemme og selv sørge for deres Kost.

Dagen begynder med Messe Kl. 8 og slutter efter Sakramental Vel-signelse Kl. 16,30. I Klostret kan faas The, Tørkost og øvrige Drikkevarer maa medbringes og Middag spises hjemme.

Skriftlig Henvendelse til Grevinde Scheel, Sekretariatet, Pileallé 23 A.

Da Formanden Grevinde Erika Scheel er bortrejst i Juli Maaned bedes alle Henvendelser ske pr. Post, som eftersendes.

Basar

Nu kalder Sct. Vincent Søstrene i Helsingør atter paa deres mange Venner Landet over. Deres aarlige Basar finder Sted 22.—23. Juli.

I disse store Befrielsens Dage giver Glæden og Takken sig naturligt Udtryk i en klar og fast Vilje til at hjælpe dér, hvor Krigen har slaaet de ondeste Saar; alle maa gribes af den grænseløse Nød i Lande som Norge og Holland, og det er dejligt at opleve det stærke Udbrud af Menneskekærlighed, der viser sig ved den omfattende Tilslutning til Indsamlingerne til disse Lande. Men vi maa ikke glemme vor nærmeste Næste, og vi har Lejlighed til at være gode mod nogle af vore egne Trængende ved at

støtte Sct. Vincent Søstrenes Virksomhed.

Støt derfor Basaren den 22.—23. Juli ved Gaver til Salg eller Bortlodning, ved Pengebidrag og ved at besøge Basaren saa mange som kan.

Sommerens Gudstjenesteliste

Søndagsmesse

København

- St. Ansgars Kirke (Bredgade 64) 7; 8; 10
- Jesu Hjerter Kirke (Stenosgade 4) 6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
- Sakramentskirken (Nørrebrog. 27) 8; 10
- St. Mariæ Kirke (Jens Jessensvej 7) 8; 10
- St. Annæ Kirke (Sundby) 6; 8½; 10
- St. Andreas Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
- St. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54) 8½; 11
- St. Antoni Kirke (Fr.sundsvej 225) 8; 10
- St. Nikolaj Kapel (Strøbyvej 2) (ikke i Juli Md.) 9
- St. Mikael's Kapel (Vandtaarnsvej 7) 9½
- St. Elisabeths Hospital 6
- St. Annæ Hjem 6½

Nordsjælland

- Aasebakken (pr. Birkerød) 8
- Asserbo (Friheden, Skovbovej) (Juli Md.) 9
- Farum (Gl. Farumgaard) 9½
- Lyngby (Knud Lavardsvej) 7½; 8½; 10
- Helsingør (Nygade 8) 8; 10
- Hillerød (Godthaabsvej 24) 8; 10
- Hørsholm 10
- Trørød (»Prinsesse Margrethes Feriehjem«) 8½

Øvrige Sjælland

- Allerslev 6¾
- Frederikssund (»Frederikssund Hotel) Sønd. 22. Juli 9½
- Glostrup (Teknisk Skole) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10½
- Holbæk (Kastanievej 17) 9½
- (Hospitalet) 7
- (2. og 4. Sønd. i Md.) 10½
- Kalundborg (Lundemarken 15) 8; 10½
- Køge (Bjerggade 22) 8; 10½
- Ledreborg 9½
- Næstved (Præstøvej 29) 8; 10
- (2. Sønd. i Md. dog): 8; 9½; 10¾
- Roskilde (Frederiksborgg. 11) 6 (paa Hosp.); 8; 10
- Skelskør (Banegaarden) (3. Sønd. i Md.) 10
- Slagelse (Frederiksgade 7) 8; 10

Taastrup (Køgevej)
(2. og 4. Sønd. i Md.) 8 3/4
(øvrige Søndage) 7 1/2; 10
Vordingborg (Chr. Winthersvej 9)
(1. og 3. Sønd. i Md.) 10

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20) 10 1/2
Rønne (Østergade 59) 9 1/2

Lolland-Falster

Maribo (Ny Østergade 4)
9 (m. dansk Pr.); 10 1/2 (m. polsk Pr.).
Nykøbing F (Bispegade 12)
8; 9 1/2 (m. dansk Pr.)
11 (m. polsk Pr.)

Fyn

Assens (Nørregade 3) 10
Nyborg (Vindingevej) 8; 10
Odense (Albanitorv 7) 8; 10
Svendborg (Havnegade 1) 8; 10

Langeland

Rudkøbing (Brogade): Gudstjeneste efter Bekendtgørelse i de lokale Aviser.

Jylland

Aabenraa (Søndertorv) 5,40; 9,45
Aalborg (Kustetvej 1) 6; 8; 10

Aarhus (Ryesgade) 7; 8; 10
Ebeltoft (Villa Pax)
Grenaa.
Sønd. 17. Juni og 19. Aug. Kl. 10
Haderslev (Mariegade 8) 8; 10
Horsens (Nørregade 19) 7 1/2; 10

Kolding (Kralundsgade 2)
(hver Søndag) 7 1/2; 9 3/4

Kliniken 6
Odder (Holsteinsg. 29)
(2. og 4. Sønd. i Md.) 10

Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Ulstrup Mark. Sønd. 29. Juli Kl. 10
Veje (Fjellegade 2) 7 1/2; 10

22. Juli og 16. August Kl. 9,15
(Hospitalet) 6
Fredericia (Sjællandsgade. 50)
7; 9 1/2

Sygepleje-Elever

antages til 1. Sept. d. A. — Henvendelse til Forstanderinden, Sct. Josephs Hospital, København.

Er der ikke

en rask, ung Pige paa Amager, som kunde have Lyst til at hjælpe med i vort Ulvearbejde ved Sankt Annæ Skole?

Vi savner meget en Assistent for Flokføreren.

Interesserede bedes henvende sig til Divisionschefen, H. Valeur Fausbøll, Elmegade 3, Nora 1879 x.

Landophold

Skulde der ikke findes een, der kunde tænke sig at tilbyde mig et 14-Dages gratis Landophold, evt. i August, jeg er en enlig Dame og har kun min Aldersrente at leve af, jeg trænger saa haardt til et lille Landophold.

Billet mrk. »Landophold« til Klosterstræde 23, København K.

Trosvæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„**THERESE**“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringes overalt

FREDERICIA

H. Olsen Holmelund A/S

Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170

Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter

Prompte og reel Betjening

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders

Nykøbing F. . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S

PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester

Bispegade 20 . Telefon 984 x

Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke

Johannes Madsen

Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer

St Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Flittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Bøer

Lyst Hvidtøl . Mærkt Hvidtøl . Mineralvande

Roskilde

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239

Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital

ROSILDE MEIERI
BORGERDØET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen

Slaktermester

Kød . Fløsk . Paalæg
Sct. Olegade 13 . Telf 157
Leverandør

Roskilde		H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed
A/s F. Christiansen <i>Maskinfabrik</i> Sct. Olsegade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG	H. Weber <i>Tømremester</i> Maskinsnedkeri
Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365	C. J. Schledermann & Sønner JERNBETON <i>Entreprenører . Murermestre</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp	
Kolding		Berring & Larsen A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør
H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmédaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserves Leverandør til Sct. Hedings Hospital	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømremester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)	Slagterludsalget <i>Hadersløvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik
Esbjerg		Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vlevandakar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital

Katolsk Ugeblad

22. Juli 1945
93. Aargang
Nr. 29

Billeder fra Frankrig

Pater Bartel
om Indsamlingen til
Kirken i Rønne

Reformationen og
Historikerne

»Gud glemmer ikke«

Verdens Herre

Det vilde utvivlsomt være i Uoverensstemmelse med Sandheden, om vi ikke aabent og ærligt bekendte, at der var Tidspunkter under den lige afsluttede Krig, hvor vi var ved at tabe Vejret, naar vi hørte, at en Hersker paa Jorden undertvang sig det ene Land efter det andet og overskred Grænse efter Grænse mod Nord, mod Syd, mod Øst og mod Vest for at udvide sit Territorium og gøre sig til Verdens mægtigste Behersker. Men samtidig havde vi dog alle — omend af og til kun dybt i vor Sjæl — Overbevisningen om, at det, vi saa for vore Øjne, kun var Blændværk og før eller senere maatte synke sammen til en lille Grushob og Herskerens Magt og Vælde skrumpe ind til det latterligste Kaos. Saadan er det nu engang for den, der vil regne uden Vært, og saadan vil det ogsaa blive for os selv med alle vore fantastiske Drømme og Fantasiens skønneste Slotte, om vi ikke begynder med Alfa og ender med Omega, begynder med den virkelige Hersker og ender med ham, der skabte alt, og lader Gud være den røde Traad i al vor Gerning.

Her er noget, som er uvant i vort eget Folk. En Afsky for i Livets daglige Foreteelser at tage Gud med som den vigtigste Faktor, ja, overhovedet som en Faktor, man kan regne med. Hvem vover at tage Guds Ord i sin Mund i Rigsdag og Retssal. Vil man ikke straks høre som Svar: Nu skal han gøre sig hellig. Hvor mange Gange har vi ikke hørt netop de Herskere, vi tænkte paa for lidt siden, nævne Guds Navn i deres højtravende Apeller til deres Folk. Vi vil jo ikke være med i deres Række. — Det er heller ikke det, der fordres af os, at Guds Navn skal bruges som Reklame for et politisk Parti, at det skal bruges til at lokke de smaa og uvidende. Men Meningen er den, at Guds-tanken og Gudsideaen skal være den bærende i vor Lovgivning. Spørgsmaalet er ikke, hvad Retslære og statsvidenskabelige Forskere — som stod paa den rette Side — nu kan slynge ud, som Midler til at bygge det nye Samfund op og straffe Forbryderne. Men Spørgsmaalet er dette: Hvor finder vi en Statsform og en Straffelov, som staar i Overens-

stemmelse med Guds Bud og Natu-rens Lov.

Vi behøver dér slet ikke at gribe ud i det blinde. Mænd af største Format har givet os Ledetraade i det sidste halve Hundrede Aar. Tænk paa Navne som Leo XIII, Pius den XI og vor nuværende Pave, Pius den XII. Og sammen med disse Mænd staar en Skare Biskopper og lærde Forskere rede til gennem Skrift og Tale at vise Vejen til Samfundet — bygget paa Gud. Det var opmuntrende at se, hvorledes mange Nationers Unge fandt Vejen før Krigen til Kirkens officielle Forkyndelse af Principperne for Statens og Samfundets Opbygning.

Mon du, unge Katolik, som vil være med til at bygge det nye Danmark op af den aandelige Ruin, vi faktisk nu befinder os i, har læst Leo XIII's eller Pius d. XI's Rundskrivelser om Arbejderspørgsmaalet? Ellers køb den i Dag og slaa dig sammen med et Par Kammerater og læs den sammen og tal sammen om den. Det skal nok give jer Stof til Svar paa mange vanskelige Spørgsmaal og Mulighed for at se Gud som Fundamentet for en lykkelig Fremtid for vort Land.

Knud Ballin, Sognepræst.
(Efter »K. U. K. København«)

Munkemel

VINGAARDEN i Odense

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

J. J. Jacobsens Efff.

Odense - København
Grundl. 1841

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Jos. Fischlein

Murermester
Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard
og Klostret

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tage 573 . 574

KONGERIGET-DANMARK

Amaliegade 31

C. 10 093 København K Giro 21 07

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)
Autoriseret Elektroinstallatør
Genforeningsplads 4
Tage 5372 . Tage 6268 x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringt. Tlf. og Signanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Anton Siegler
Malermester
Kjingsgade 17 Vester 4753

Ove Michelsen
Lys Dosseringen 8 Pilealle 51
Kraft C. 5099 Eva 5571
Radio

Barfred & Rasmussen
Malerfirma
Ryvang 4511 . Bella 431
Emdrup Banke 120 København Ø.

Liv. til de katolske Institutioner

GUD GLEMMER IKKE

En irsk Fortælling, bygget over en sand Begivenhed

Provstens Kone bankede forsigtigt paa Døren til »Studerekammeret«. Det var ellers engang for alle slaet fast, at Provsten ikke maatte forstyrres i det besværlige Arbejde at skrive Søndagsprædikenen; alle i Huset, selv hans Kone, havde at holde sig paa Afstand, mens det foregik; derfor var Mrs. Oliver saa ualmindelig beskeden med sin Banken og ventede taalmodigt, indtil hendes Mand raabte: »Kom ind!«

Da Fruen traadte ind, saa Provsten med et fjernt Blik om fra en Bunke ubeskrevne hvide Blade og sagde:

»Hvad er der nu i Vejen, Albinia? Du ved jo, dette er den travleste Tid paa hele min travle Dag.«

»Ja, du maa virkelig undskyldte, George,« svarede Mrs. Oliver, »men det er ganske nødvendigt, at jeg faar talt med dig. Den stakkels Pige, som blev saa syg forleden, og som vi flyttede op paa Kammeret over Laden, fordi vi var bange for, det var noget smitsomt, — hun er blevet daarligere, og Lægen siger, hun er døende.«

»Naa, du mener, jeg skal komme og læse lidt for hende, Albinia? Javist, mind mig om det, naar jeg er færdig med min Prædiken, og find nogle passende, beroligende Af-snit, jeg kan læse. Jeg har saa travlt, der er det store Møde i Morgen, og — —«

»Ja, men, George, du forstaar vist ikke rigtigt; Pigen er jo Katolik og beder, om vi vil sende Bud efter en katolsk Præst.«

»Hvornaar er du begyndt at faa katolske Sympatier, hvad Albinia?« spurgte Provsten sarkastisk.

»Men kære George, jeg synes bare, det vilde være kristenkærligt at opfylde den døendes Ønske, selv om det er taabelige.«

»Nej, Albinia, jeg forbyder dig at lade nogen af vore Folk bringe en papistisk Præst ind i mit Hus. Sig til dem, at jeg forbyder det paa det strengeste. Jeg skal selv komme og tale med Pigen om lidt.«

Mrs. Oliver vidste, at det ikke kunde nytte at komme med Indvendinger, og sagde blot: »Jaja, George, du maa jo bedst vide det; jeg kan ikke saa klart som du indse, hvor skrækkelig Papismen er.«

»Overlad du blot dette til mig, Albinia. Sørg kun for, at min Ordre bliver adlydt. Sætter nogen sig op derimod, bliver vedkommende øjeblikkelig afskediget.«

Provstens Forbud kom ikke som en Overraskelse for hans Folk; de var ganske klare over, hvad der

skjulte sig under hans altid høflige Væsen, og hvis Mrs. Oliver ikke havde været saa mild og taktfuld, som hun var, vilde Provsten ikke have fundet Livet i den lille vestirske Landsby slet saa behageligt, som han gjorde.

Da Mrs. Oliver havde forladt Køkkenet efter at have sagt til Kokkepigen, Mrs. Moriarty, at Provsten ikke vilde tillade, at der blev sendt Bud efter en katolsk Præst, lod denne værdige Dame den Gaas, som hun var i Færd med at gøre i Stand, ligge, gik hen til Vinduet og kaldte paa en lille Dreng:

»Jonny, bed din Far komme herind et Øjeblik!«

»Ja, gi'r De et stegt Æble?«

»Du skal faa noget, der er meget varmere end et stegt Æble, hvis du ikke kommer af Sted i en Fart!« lod Svaret; og Johnny, som vidste, at Mrs. Moriarty ikke var saadan at spøge med, forsvandt som et Lyn.

Mrs. Moriarty gik hen til Trappen og kaldte op: »Bridgie, vil du ikke komme ned og hjælpe mig med at tage en Gryde af Komfuret?«

Bridgie kom ned ad Trappen med Kost og Støveklud samtidig med, at Pat, Johnnys Far, som var Kusk og Gartner og Altmuligmand i Provstegaarden, omhyggeligt skrabede Mudderet af Støvlerne, før han betraadte Mrs. Moriartys Enemærker.

»Naa, nu er vi her allesammen,« sagde Mrs. Moriarty. »Lad os bare huske at tale sagte.«

»Hvordan gaar det med Mary Kately?« spurgte Pat.

»Hun er i Færd med at dø, Skindet, og skal dø som et umælende Dyr, uden Præst og Sakramenter, siger Herren, det Bæst.«

Hun forklarede hurtigt Situationen, og Bridgie blev saa bedrøvet, at hun holdt Forklædet for Øjnene og græd.

»Ja, han vil jo smide os allesammen ud, hvis vi sender Bud efter en Præst; men Præsten skal komme i Nat alligevel, og det er dig, Pat, som skal hente ham,« sluttete hun og saa truende paa Johnnys Far.

»Ja, med Guds Hjælp vil jeg prøve paa det,« sagde Pat, som ikke just saa begejstret ud. »Men jeg maa jo rigtignok passe paa, for jeg skal ogsaa tænke paa mine to moderløse Unger — —«

»Gud vil nok tage sig af dem, Pat, hvis du tænker paa at hjælpe den stakkels Tøs til ham. I Aften, naar Familien spiser til Middag, er

du parat til at ride af Sted; husk at binde Halm om Hestens Hove og vent saa, til jeg giver dig et Tegn, — saa rider du. — — Og nu maa jeg se at komme tilbage til min Gaas.«

»Hvad var det, jeg skulde hjælpe med?« spurgte Bridgie.

»Se du bare til at komme ovenpaa, min Pige, og bliv færdig med dit Arbejde! Her er ingen, der har Brug for din Hjælp!«

*

»Gud være lovet, at jeg kom tidsnok,« sagde den unge Pastor Clancy, mens han gik ned af den vaklende Stige fra Loftkammeret, hvor den døende Pige laa.

»Ja, nu har hun faaet Fred i sin Sjæl,« sagde Pat Maloney, idet han lukkede Bagporten efter den unge Præst. Da han gik tilbage til Stalden for at sørge for Hesten, mødte han Mrs. Moriarty; hun græd, og alligevel straaled hendes Ansigt af Glæde.

»Nu er hun død, den lille Stakkel, endnu før den hellige Olie paa hendes Hænder og Fødder var tør. Gud lønne dig for det, du har gjort i Aften, Pat!«

»Amen,« sagde Pat.

*

En mørk Novembraften, tredive Aar efter den Begivenhed, vi lige har hørt om, sad Pastor Clancy, nu en ældre Mand, som lige var blevet Sognepræst i en Landsby nogle Mil fra det Sted, hvor vi sidst traf ham, ved Kaminen i sin Stue og lyttede til Blæsten og Regnen udenfor.

»Det er dejligt ikke at skulle ud i Aften,« sagde han til sig selv og tog Avisen, som var kommet med Aftenposten. Regnen slog mod Ruderne, og Vinden hylede i Skorstenen. Præsten trak sin Stol nærmere hen til Ilden. »Det er en ækel Aften,« tænkte han.

Pludselig begyndte hans Hund at gå voldsomt, og i det samme blev der banket stærkt paa Døren. Pastor Clancy kunde høre, at det gjaldt om at skynde sig, og da han hastigt lukkede op, kom en Mand, som var drivende vaad og holdt en Cykellygte i Haanden, ind i Forstuen.

»Fader, kan De komme over til G. med det samme? Der er en gammel Mand derovre, som er ved at dø, og vores egen Præst blev kaldt til sin syge Broder i Dublin i Eftermiddag og rejste med Aftentoget.«

»Ja, jeg skal være parat om et Øjeblik. Kan De køre en Bil?«

»Ih ja! jeg kørte Bil under Black-and-Tan-Kampene.«

*) Black-and-Tans kaldtes efter deres Dragts Farve de engelske Fritropper, som i Irlands Frihedskamp efter Verdenskrigen kæmpede mod Sinn Feinn.

Faa Minutter efter var de paa Vej. Den unge Mand kørte udmærket, og imens gav han den gamle Præst nogle Oplysninger om den syge.

»Han har været i Amerika, og siden han kom hjem, har det ikke staaet rigtigt til med hans Tro, skønt han er født her og var op i Trediverne, da han rejste derover. Han er blevet bitter, — han mistede sine to Børn under en Epidemi, og Folk siger, at det er derfor, at han ikke har villet ha' med Religionen at gøre.«

Vognen holdt ved et Hus, som saa ud til at være en gammel Lade, der var blevet Beboelseshus; men der var rart og hyggeligt i det rummelige Køkken, Præsten kom ind i. En venlig yngre Kone kom ham i Møde og udbød: »Gud være lovet, at De kom, Fader! Det staar rigtigt daarligt til med ham paa alle Maader.«

Hun viste Pastor Clancy op ad en stejl Trappe til et Værelse ovenpaa. Han havde en underlig Fornemmelse af, at han kendte Stedet, men det var der ikke Tid til at tænke paa nu. Den stakkels syge Mand var meget svag, og det saa ud til, at han ikke havde ret langt igen.

Præsten begyndte roligt at tale til ham, og den døende lyttede ivrigt til hans Ord. Pludselig sagde han: »Fader, jeg havde næsten svigtet Gud, men han vilde ikke lade mig gøre det helt. Giv ham tilbage til mig. Jeg trænger til ham paa den Vej, jeg nu skal gaa.«

Den gamle Præst hørte hurtigt hans Skriftemaal og saa Freden brede sig over hans Ansigt. Den unge Mand og Konen og en lille Pige ventede i Køkkenet, og da de hørte Døren ovenpaa blive aabnet, listede de op ad Trappen og knælede i Tilbedelse, medens Præsten rakte den døende Frelseren, for at han »kunde være med ham paa Vejen«. Da den sidste Velsignelse var givet, betragtede Præsten den gamle Mands Ansigt.

»Det er da sært!« tænkte han. I det samme forandredes Ansigtstrykket; der lød et lille Suk, og Sjælen havde forladt Legemet.

Konen gav sig til at græde; men lidt efter tørrede hun Øjnene og sagde: »Jeg græder nu lige saa meget af Glæde som af Sorg. Han var kommet saa langt bort fra Gud; men Gud glemmer aldrig en Tjeneste.«

Præsten saa spørgende paa hende, og hun vedblev: »For en tredive Aar siden red min Onkel, Pat Maloney dér, efter en Præst, som kunde hjælpe en ung Pige, der laa og skulde dø her i dette selvsamme Hus. Dengang var det en Lade, og den protestantiske Præst boede i et Hus derovre mellem Træerne. Det blev opdaget, hvad Onkel havde gjort, og han blev jaget bort. Nu er her ikke mere nogen protestan-

tisk Præst, og Præstegaarden er borte. Laden blev lavet om til at bo i, og her var jeg flyttet ind som Enke med min lille Pige, da Pat kom hjem fra Amerika. Hans to voksne Børn var døde derovre, og nu vilde han aldrig sætte sin Ben i Guds Hus. Vores Præst prøvede tit og ofte paa at faa ham til at gaa i Kirke, men han svarede altid: »Gud har taget alting fra mig«. Men ellers var han altid rar og venlig, var Pat. Nu i Aften sagde jeg til ham, at jeg vilde faa Naboen's Søn til at hente Dem, Fader; og saa gjorde han ingen Vrøvl, men

sagde bare: »Pastor Clancy!« i saadan en underlig Tone«.

»Jeg var ung dengang, og Pat og saa,« svarede Pastor Clancy. »Kort efter at jeg havde været her hos den unge Pige, blev jeg forsat, og derfor hørte jeg ikke, hvad der blev af Pat. Den Sjæl, han engang hjalp til at frelse, har nu hjulpet ham i hans Nød.«

»Gud glemmer aldrig en Tjeneste,« gentog Naboen's Søn. »Jeg maa nok køre Dem hjem, ikke sandt, Fader? Jeg vil være stolt af at gøre det.«

Brev fra Rønne

Den Sympati, der fra alle Landets Egne bliver vist os i Form af større og mindre Bidrag til Istandsættelsen af Kirken i Rønne, har glædet os og som Solen sønderrevet Bekymringens mørke Skyer, der efter Bombningen havde lagt sig over vor Menighed. Det lysner nu mere og mere for hver Dag, der gaar! Hvorledes skulde vi Katolikker her paa Bornholm dog have kunnet klare de Udgifter, som Udbedringen af Skaderne paa vor lille men hyggelige Kirke vil koste, hvis der ikke var kommet Hjælp

fra det øvrige katolske Danmark? Vi er jo kun faa og derfor fattige; og Krigsforsikringen har vi intet at vente af, siden dan katolske Kirkes Bygninger er undtagne for denne Forsikring.

*

Hos os Katolikker paa Bornholm er det Skik om Søndagen før Prædikenen under Højmessens i Fællesskab at bede en Bøn for vor Menigheds levende og afdøde Velgørere.

Denne Skik har sit Udspring i Overbevisningen om, at vi umuligt kan holde vort Arbejde her paa Øen gaaende, hvis ikke der fandtes offervillige Mennesker, som med de Midler, de efter Evne kan

Sct. Hyacinthus Kirken
i Rønne

ofre, vilde hjælpe med til at fremme Kirkens Sag paa Bornholm. Hver Giver faar altsaa Del i denne Bøn. Hver Gave er, saa at sige, en Præmie til en »Bønforsikring«, der dog har det gode, at den ikke udløber ved Døden, men først træder ud af Kraft, naar Himmelpor-teen aabnes for en.

*

Det morsomme og hyggelige Rønne ser temmelig medtaget ud. I saa godt som alle Ruinerne er der nu ryddet op; kun Tomterne staar tilbage og fortæller om, hvad der overgik Byen for nu allerede to Maaneders siden.

Opbygningsarbejdet kan der foreløbigt ikke begyndes med paa Grund af Materialeangel. Af samme Grund sinkes Reparationsarbejdet meget. Der er heller ikke begyndt paa Udbedringen af Skaderne paa Kirken. Taget er kun midlertidigt dækket dels med de gamle Tagsten, dels med Pap. Men alle Tagstenene ligger løse, saa at Taget er gennemsigtigt som et snavset Sildegarn. Følgen er derfor, at Regnvandet ikke alene siver men sine Steder strømmer gennem de mange Sprækker og Huller. Mit

Loft ligner derfor nu en Isenkramforretning. Baljer i alle Størrelser, Spande, Krukker, Skaale og hanke-løse Kopper, Mad- og Mælkefade, Tallerkener og Konserverdaaser staar overalt spredt for at opfang Vandet. Og paa Regndage, som denne Sommer desværre er saa rig paa, gaar jeg omkring mellem alle disse Ting som en inspicerende »Vandmester« og tømmer Kopper og Tallerkener eller tørre Gulvet; thi der er flere »Lækker«, end jeg har Skaale til.

*

Det er glædeligt at se, at Viseren paa Indsamlingsskalaen jævnt stiger, ja til Tider hopper opad!

Men jeg er overbevist om, at jeg ikke behøver at se bekymret paa Fremtiden; thi der er sikkert mange endnu, som vil sende deres Bidrag.

Indbetalinger kan fremdeles ske paa Gironummer 156.69.

Amtsinspektør H. W. Andersen, *Mærket »Kirken«, Rønne.*

Med venlig Hilsen

E. Bartel.

Rønne, den 13. Juli 1945.

Katolsk Eschatologi XIX

Den første og den anden Opstandelse

Efter katolsk Opfattelse begynde te tusindaarige Rige i det Øjeblik, da Satan ved Kristi store Offer paa Korset blev lænkebundet og kastet ud. Det slutter ved Verdens Ende, naar alle Kristi Fjender bliver tilintetgjort. Det var nu det, vi slog fast sidste Gang. I Tiden mellem disse to Yderpunkter saa Johannes to Grupper Mennesker blive »levende og herske med Kristus«. Det var »Sjælene af dem, som for Jesu Vidnesbyrd og Guds Ords Skyld var blevet halshugget«, og desuden var det »alle de, som ikke havde tilbedt Dyret eller dets Billede og ikke havde taget dets Mærke paa deres Pande og Haand« (20, 4).

Johannes taler her om de Kristne, som for deres Tros Skyld har lidt Martyrdøden. Om dem har han ogsaa en Bemærkning i Kap. 6, 9. Man kan roligt gaa ud fra, at han tænker paa de mange, som under Nero havde bekræftet deres kristne Tro ved Blodvidnesbyrdet, og desuden paa dem, som i den Tid, Johannes var paa Patmos, led Døden under Kejser Domitian, der i Grusomhed søgte at være Neros Lige-
mand.

I al Almindelighed mener Skriftfortolkerne ganske vist, at Ordene: »Som ikke havde tilbedt Dyret o.s.v.«, kun var en Tilføjelse til og en Forklaring paa den første Bemærkning om Blodvidnesbyrdet. De skulde altsaa betyde: Fordi Martyrerne ikke havde tilbedt Dyret, eller med andre Ord ikke vilde være Kejseren ved Afgudsdyrkelse. Men det er lige saa berettiget at opfatte Stedet som et nyt Led ved Siden af Martyrerne. I dette Tilfælde menes der saa med dem de Kristne, som Kirken kalder »Bekendere«, der ikke lider det blodige, men kun det ublodige Martyrium i deres jordiske Liv. Om begge Klasser siger Johannes, at »de blev levende og Konger sammen med Kristus i tusinde Aar« og tilføjer de berømte Ord: »Dette er den første Opstandelse.« Af dette ene Udtryk afhænger nu alt, og med den rigtige Opfattelse af det staar og falder vor Forklaring. Derfor bør det nøje undersøges.

Chiliasterne holder paa, at her var der Tale om Legemets Opstandelse, og mener, at der efter Martyrernes og de andre retfærdiges særskille Opstandelse følger et tu-

sindaarigt Rige, hvori Kristus sammen med de gode hersker her paa Jorden, indtil de efter den almindelige Opstandelse skal gaa ind til den evige Salighed i Himlen.

Men denne Antagelse kan ikke være rigtig. Ifølge Skriften kommer Kristus paa synlig Maade kun een Gang til denne Jord, og de tusinde Aar gaar forud for delte hans synlige Komme, det følger ikke efter. Chiliasmen er nødt til at tale om en dobbelt Genkomst, een for det tusindaarige Riges Begyndelse og een til den almindelige Opstandelse og Dommedag. Endvidere er der at bemærke, at Skriften ingen Steder siger, at Kristus i de tusinde Aar vil vise sig synlig her hos os for sammen med de hellige at herske paa vor Jord. Uden bibelsk Begrundelse antager altsaa Chiliasterne et saadant synligt Herredømme hos os.

Endnu klarere bliver Sagen, naar vi fastslaar, hvad der egentlig menes med den første Opstandelse. Hos Johannes danner denne Mod-sætningen eller Pendanten til den anden Død. »Thi over dem, som har Del i den første Opstandelse, har den anden Død ingen Magt.« (V. 6). I Kapitel 20, 14 og 21, 8 faar vi saa at vide, hvad han forstaar ved »den anden Død«. Det er ikke den naturlige Død eller Adskillelsen af Legeme og Sjæl, men begges evige Fortabelse eller den aandelige Død. »De, hvis Plads er i Søen, som brænder med Ild og Svovl«, er hjemfaldne til den anden Død. Forholder det sig nu saaledes, er det indlysende, at ogsaa den første Opstandelse, som er Modstykket til den aandelige Død, maa forstaas aandeligt. Og det er lige akkurat det, som Augustinus i sin Tid hævdede.

Ud fra dette er det ikke vanskeligt at indse, hvorfor den første Opstandelse udsiges om Martyrerne og Bekenderne, som er gaaet bort fra os. Deres første Opstandelse betyder deres Herliggørelse i Himlen. De nyder Guds Salighed i Paradiset, de æres paa Jorden i Kirken, og de gaar i Forbøn for os ved Guds Trone, hvor de hersker sammen med Kristus. De er altsaa »Guds og Kristi Præster og Konger med ham i tusinde Aar«, d. v. s. i en lang Aarrække. Ved at opnaa dette er de virkelig blevet levende (Vers 4), fordi de kom i Besiddelse af den højeste og umistelige Form for Liv.

Men ogsaa om de retfærdige paa Jorden bør det siges, at de hører til dem, som har oplevet den første Opstandelse. Johannes taler jo ikke blot om deres Sjæle, som hos Martyrerne, men om Bekenderne med Legeme og Sjæl (Vers 4). Om disse Kristne paa Jorden siger Paulus mange Gange i sine Breve, at de er opstandne med Kristus, fordi de ved Daaben og den helliggørende Naade fra Syndens Død gik

Reformationen og Historikerne

Begejstringen for Reformationen i de ledende Kredse synes efterhaanden at være gaaet stærkt tilbage, og Professor Mosbech er ikke den første, der i »Nationaltidende« fremsætter Tanken om »en ny Reformation, der kan give de gamle kristelige Tanker den samme betagende Magt over Nutidsmenneskers Sind som i fordums Tid. En saadan Fornyelse slaar vel først igennem, naar den store profetiske Personlighed fremstaar.« Men denne Personlighed har jo ogsaa allerede vist sig, idet Guds Moder Maria, »Profeternes Dronning«, for 25 Aar siden har vist sig for tre smaa Børn gentagende Gange i Fatima i Portugal. Herom har Kordega Kofod i Menighedsbladet »Hilsen fra Christianskirken« givet en længere Redegørelse, idet han skriver: »I Dag er Fatima et aandeligt Centrum, til hvis Skoler, Kirker og Klostre Tusinder af Mennesker aarlig valfarter for gennem Bød og Bøn at modtage sjælelig eller legemlig Sundhed. Midt i en kæmpende og hadende Verden finder man her et Frested, hvor Fromhed, Hjælpsomhed og Næstekærlighed udøves i højeste Potens. I Dag er Portugal utvivlsomt det lykkeligste Land i Europa. Den 13. Marts 1935 skrev »Times« saaledes: »Det er umuligt at benægte, at de Forandringer, der berettes om fra Portugal siden 1927, ikke blot for Tiden er uden Parallel andet Steds i Verden, men er et Resultat, som den samlede Verdenshistorie kun kan opvise meget faa Fortillæde af. Portugal staar i Dag, og vil den Dag, Verden skal bygges op paany, staa som et lysende Eksempel paa, at en ny Tid kan opgaa for et Land, der bygges op paa kristen Grund.

Der lyder et Kald fra Gud til os som Danske. Et Kald til, at vi skal give os over til Gud med hele vor Sjæl, vort Liv og alle vore Kræfter. — Et Kald til os som Folk til at ofre og bede om Frelse for vort gamle Fædreland.«

Dette Opraab til det danske Folk ser jo meget nydelig og opmuntrende ud, men de her anførte Ord er kun et Uddrag af Gonzaga da Fonseca's Beretning i dansk Oversættelse i Bogen »Maria — Aabenbaringen i Fatima«, og han fortæller kun, at »Oprindelsen nærmest stammer fra tre Børn, der blev lydige mod Guds Kald«, men ud fra sin protestantiske Indstilling udelader han snilt og behændigt, at det er Gudsmoder Maria, der har aabenbaret sig for de tre Børn, og at »Mennesker valfarter hertil for gennem Bød og Bøn at modtage Marias Naadegaver i Form af sjælelig eller legemlig Sundhed«. Og hans Udtryk »kristen Grund« betyder for ham ikke »Indførelse af saa og saa mange Moralforanstaltninger — Nej, det betyder, at hver enkelt af Folket hører og følger Guds Kald til Tjeneste for ham«, men han glemmer at forklare, hvori denne Tjeneste skal bestaa. Bogen om Fatima derimod siger: »Den Dag, da Verden skal bygges op paany, vil Portugal utvivlsomt staa som et Eksempel for de andre Lande, ogsaa for Danmark. Men Reformere af den Art, som her er foretaget, vil kun kunne gennemføres paa Basis af et helt Folks kristne, moralske Rejsning. Derfor maa hvert enkelt Folk blive besjælet af den Aand, der udgik fra Budskabet i Fatima; thi først da vil Freden i dybeste Forstand være mulig«. Bogen betoner klart og tydeligt Folkets »moraliske Rejsning« i Modsætning til Koføeds Protest mod »Moralforanstaltninger«.

Men naar der er Tale om Reformere og »ny Reformation«, saa har Kirken jo altid virket reformerende fra ældste Tid, da Apostlene i deres Breve rettede og revsede Fejl og Misbrug i Menighederne, saaledes virker Kirken stadig vejledende og reformerende i sin forkyndelse og ved Pavernes og

Biskoppernes mange Hyrdebrev som for Eksempel ved Fordømmelsen af »Modernismen« af Pave Pius X.

Kirkens Hyrder har derfor stadig gennem alle Tider vejledet, revset og rensset ud efter apostolisk Mønster.

Men i Skriftestolen kommer Kirken i Forbindelse med den enkelte Troende, enten han er Pave, Biskop eller Stodder, og der behandles Synderne mod Guds og Kirkens Bud i hvert enkelt konkret Tilfælde med Raad og Formaning, og der meddeles saa sakramental Syndsforladelse i den treenige Guds Navn og desuden Naade til at holde det gode Fortsæt til Omvendelse og Forbedring. Dette Forhold i Forening med Enhed og Enighed i Lære, Tro, Gudstjeneste og al anden kirkelig Teori og Praksis er det, der stadig fornyer Kirkens Fromhedsliv. Og Skriftestolene benyttes da ogsaa hyppigt, navnlig paa alle Dage før Søn- og Helligdage, hvor man ofte kan komme til at staa i Række og Kø, før man kan komme til, og det er nok den virksomste og mest gennemgribende Reformation, Kirken har øvet indtil den Dag i Dag. Dertil kommer endnu et andet Reform Middel: de aarlige Eksercitier — aandelige Øvelser — hvor Præster, Ordensfolk og ligeledes mange Lægfolk trækker sig tilbage fra Dagens Uro og Tummel i et Kloster for i nogle Dage at fordybe sig i Betragtning af Død, Dom, Himmellige Helvede og lignende Spørgsmaal og Tanker, der er afgørende for Tid og Evighed, alt under Vejledning af en Præst ved 4—5 Foredrag daglig, og som afsluttes med Skriftemaal og Altergang.

*

Dertil kommer yderligere et mægtigt og betydningsfuldt Moment, idet enhver Gejstlig er forpligtet til daglig at bede Breviaret, der bestaar af Udsnit af Bibelen, Kirkefædrene, Davids Salmer og Bønner, der tilsammen med Messen tager ca. 3 Timer af Præstens daglige Liv. Og naar saa Ordensfolk i deres Klostre og Huse ved Aftenbønnen beder Allehelgens Litani, hvor vi kommer i Forbindelse med Gud Fader, Søn og Helligaand og med hele den himmelske Hærskare af Engle, Patriarker, Profeter, Apostle, Martyrer og Bekendere, saa udfolder der sig med Messen om Messen om Morgenen et Liturgiernes og Bønnens Liv af umaadelig Omfang. Og naar saa vi Lægfolk over den fromme Vane hver Morgen at indvie vort Arbejde, vor Virken og Handlen i Medgang og Modgang til Guds Ære, saaledes som vi har lært det i Skolen og øvet det fra Barn af i Hjemmet, saa former hele Dagen sig til en uafbrudt Gudstjeneste efter

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Apostelen Pauli Ord: »Hvad I end gør, saa gør alt til Guds Ære«. Og hele dette Bønnens Liv af uændede Dimensioner vandrer med Solen uden Ophør omkring og nedbøder et Hav af Velsignelse over hver enkelt og over den hele Menneskehed, og faar saaledes Evigheds Præg og Karakter, idet vi efter at have modtaget Frelseren i Kommunionen med Paulus kan sige: »Jeg lever, dog ikke jeg, men Kristus lever i mig«, og efter Døden fortsætter vi vort »Ære være Gud i det Høje« sammen med alle Engle og hele den store Helgenskare i Himlens høje Sale i et evigt Halleluja!

Hele dette Bønnens Liv har sin Rod i apostolisk Tid, men har udviklet sig i stadig nye og rigere Former, og det hele hviler atter paa Troens Grund i Kirkens nedarvede Lære, der i Skolastikken ved Thomas Aquino naaede et Højdepunkt. Og naar Professor Rubow i »Litterære Studier« 1928 karakteriserer den som »den logisk afbalancerede Tankebygning efter en penibel Prøvelse og en haarfin Diskussion«, saa har senere dybe Forskere udtalt sig klart i Overensstemmelse hermed. Axel Garde fremsætter i »Berlingske Aftenavis«, 13. November, følgende Anskuelse: »Skolastikkens Tankesystem, et af den menneskelige Aands fineste slebne, bygget paa en Sammensmeltning af Skriften og Aristotelis' Filosofi, kan bevise alt — naar man bliver inden for Systemet. Udenfor denne Sindbilledernes Matematik glipper enhver Naturerkendelse som overhugget med en Syllagisme«. Og Magister Olaf Pedersen har i en Kronik om Jacques

Maritains Udvikling fremsat følgende Betragtning: »Ved at søge sig et filosofisk Standpunkt, fandt han et saadant i Thomismen. Denne filosofiske Retning, der historisk stammer fra Middelalderens Skolastik og har sit Navn efter Thomas af Aquino i det 13. Aarhundrede, blev af Pave Leo 13. i 1879 erklæret for den katolske Kirkes officielle Filosofi. Det er umuligt i nogle faa Linjer at give en Fremstilling om den thomistiske Filosofis rige og mangfoldige, men strengt sammenhængende og logiske Idéverden. Imidlertid er den unge Maritain utvivlsomt blevet stærkest tiltrukket af det, han senere i et meget tankevækkende Skrift om »St. Thomas som vor Tids Apostel« har betegnet som Thomismens *Sandhedsabsolutisme*.

Her var endelig en Filosofi, der turde hævde Eksistensen af en absolut, for Mennesker tilgængelig Sandhed om Tilværelsen, baade om Naturen, om Mennesket og om Gud. Den nye skolastiske Retning kommer i Konflikt med de fleste af de filosofiske Anskuelser, der har været gængse siden Renaissance. Men netop derfor formaar den efter Maritains Mening at kaste nyt Lys over Nutidens mange Problemer. Det er en af Maritains Hovedtanker, at Tidens Nød først og fremmest er en intellektuel Nød, at Kulturkrisen til syvende og sidst bunder i de mange modstridende Filosofier og Erstatningsreligioner, der har faaet det moderne Menneske til at miste sin aandelige Balance og sit Helhedssyn paa Tilværelsen. Til at genoprette denne Balance kræves en sand og altom-

fattende Filosofi, der igen kan sætte Tingene paa Plads og danne Grundlaget for en virkelig holdbar Livsanskuelse. Det er Maritains Overbevisning, at alene den kristne Filosofi — og vil igen for ham sige Thomismen — er i Stand til at hidføre den tiltrængte Sanering af Nutidens Aandsliv. Faa har tumlet saa indgaaende med Problemerne som Maritain. Derfor har han ogsaa vundet sig en enestaaende Position, ikke blot i filosofiske Kredse Verden over, men ogsaa i den almindelige kulturelle Debat« (Nationaltidende 11. Okt.).

Naar Professor Rubow og Axel Garde saaledes fremhæver Skolastikkens enestaaende Egenskaber uden Sidestykke i Filosofiens Historie og Magister Olaf Pedersen anerkender Maritains »enestaaende Position i filosofiske Kredse og i den almindelige Debat Verden over«, saa er den nok egnet til at tages med ind i Diskussionen om Livsbetragtningen. Det er da dette Skolastikkens System vor hellige Kirkes Teologi og Filosofi hviler paa, og som vi katolske Kristne lever og aander under og som bestemmer al vor Tænken og Handlen. Og ved Konfirmationens Sakramente er vi som Lemmer af den stridende Kirke stempet af Helligaanden med et uudsletteligt Kendemærke, der giver os et hellige Kald til at kæmpe den gode Strid indtil Enden, og giver os Forpligtelsen til at forsvare vor Tro og søge ved Belæring, ved godt Eksempel i from Livsvandel og ved Forbønnen stærke Magt at fremme og brede denne vor hellige katolske, apostoliske Lære i vore Kredse.

Katolske Begravelser
Benzon aut. katolsk Bedemand
 Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Støt „Katolsk Ugeblad“s Annoncører!

 Nu forventer vi snart
 atter at kunne levere
A. D. B. Gulvplejemidler
 i de gode gamle Kvaliteter
A. D. Burcharth & Søn, Kolding
 Lak, Fernis- og Farvefabriker. — Grundlagt 1861

„Mini-Skyl“
 Totræks-Arrangement

 Skyller med kun 3 Liter Vand,
 naar Klosettet bruges som Urinal
BRØDRENE DAHL A/S
 Industribygningen . Telefon Central 6585

A/S HANNIBAL SANDER
 Grundlagt 1812
 Farveri og kemisk Tøjrensning
 Central 605
 Endrup København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juli:

22. S. 9. Søndag e. Pinse (684—61); 2. Bøn: St. Maria Magdalene (1008), 3. Bøn*; Præf. (521); sidste Evang.: Festens (307).
23. M. St. Apollinaris (1011); 2. (rød) Bøn: St. Liborius ([34]), 3. Bøn*).
24. Ti. Vigillie ([1]); 2. Bøn: St. Christine ([61]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*).
25. O. St. Jakob, Apostel (1014 (rød) —101); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Christoffer ([12]); Apostlenes Præf. (524).
26. T. St. Anna, Jomfru Marias (hvid) Moder (1017—102).
27. F. † St. Pantaleon (1018); 2. (rød) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
28. L. † St. Nazarius, St. Celsus, St. (rød) Viktor I og St. Innocens I (1018); 2., 3. og 4. Bøn som Fredag.
29. S. 10. Søndag e. Pinse.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

70 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 3-5, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceføtling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement legnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Indtil 1. September er Redaktionskontoret kun aabent Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kiærulff træffes ikke før 1. August, Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Det apostoliske Vikariat og Ansgarstiftelsen

Vikariatets Regnskabsafdeling er lukket fra d. 23 Juli til den 4. August.

Ebeltoft

Gudstjenesten bortfalder i denne Maaned.

Mødredagen

hos Liobasøstrene

Vi var 54 Mødre, der havde fulgt Indbydelsen til Mødredagen hos St. Liobasøstrene, og det blev en stor Oplevelse for os og Hjælp i vort daglige Arbejde. Jeg kunde ønske, at alle Mødre kunde opleve en saadan Dag hos de glade og altid hjælpsomme Søstre.

For at vi rigtigt kunde være os selv, var der blevet sørget for, at de Børn, der ikke kunde blive passet hjemme, blev passet hos Søstrene — der var 33 Poder, hvoraf de større fik en fornøjelig Skovtur i Fælledparken.

Efter at Dagen var indledet med reciteret Messe, der blev læst af Herr Pastor Geertz-Hansen, holdt Priorinden Sr. Maria Birgitta det første Foredrag: »Hvorledes forbedrer jeg mit Barns Komme.« Mere kærligt og hjælpsomt kunde det ikke være sagt — det var saa smukt og belærende, at det burde frem for et større Forum.

Børnehavelærerinde Frk. Ragnhild Hoff talte om Børneopdragelse efter Dr. Maria Monterossi Metoden — det uhyre store og mangesidige Emne blev interessant belyst — men vi haaber til Vinter at faa Lejlighed til at høre Frk. Hoff uddybe Emnet videre, saa at vi kan faa endnu større Hjælp af det, og mon ikke det var klogt, at de respektive Fædre ogsaa kom med.

Efter Frokostpausen tog Hr. Pastor Benzon Ordet og talte baade fornøjeligt og alvorligt om sine forskellige Erfaringer vedrørende Børneopdragelse, han havde fra sin Præstegerning. Endvidere var Sognepræsten fra Jesu Hjertesogn Pater Coenen mødt for at hilse paa sine Sognebørn.

Sakramentalvelsignelsen satte Punktum for en dejlig Dag.

Dette korte Referat skal slutte med en oprigtig Tak til St. Liobasøstrene, der har paataget sig Opgaven at samle os Mødre og gennem Belæring og Opmuntring give vor Gerning rigere Indhold og større Perspektiv.

Vi glæder os alle til, næste Gang Søstrene kalder, og saa vil der komme endnu flere — for der gaar altid Ry af saadan en Dag.

Deltager.

Velgørenhedsforestilling paa Amager

Onsdag den 4. Juli havde *Katolsk Ungdoms Klub, Amager*, arrangeret en i alle Maader vellykket Velgørenhedsforestilling til Fordel for den bomberamte Kirke i Rønne.

Trods det smukke Vejr, der indbød til udendørs Aftenliv, havde mange af St. Annæ Menigheds Medlemmer fundet Vej til den store rummelige Festsal under Kirken, hvis Scene var ganske enkelt udsmykket med et stort Dannebrogssflag som Baggrund.

Kl. 19,30 bød Klubbens gejstlige Raadgiver, *Pater Brunicardi*, velkommen og omtalte i sin Indledning ganske kort de nærmere Enkeltheder ved den Skade, som Kirken i Rønne har lidt, ligesom Pateren ogsaa gjorde Rede for, af hvilken Grund, Kirken ikke faar udbetalt Erstatning fra Krigsforsikringen.

Umiddelbart efter Velkomsten spillede St. Annæ Orkester med Dirigenten Herr Erik Gullaksen i Spidsen op til Frihedssangen, hvorunder K. U. K.s Fane førtes ind og placeredes tilvenstre for Scenen.

Efter en smuk Prolog, skrevet specielt til Festen, reciterede Skuespiller Jørgen Langebæk meget gripende en Hymne til Danmarks Frihedskæmpere af Forfatteren Hakon Holm.

Saa fulgte et Interview med en af vore unge katolske Frihedskæmpere, Knud Rasmussen, som i 5 Uger før Kapitulationen var Gestapos Fange i Vestre Fængsel.

Intervieweren var Alex Brozek, som med sine egne supplerende Bemærkninger gjorde Interviewet levende og fyldstgørende.

Meget aktuelt fulgte herefter Lysbilleder fra det bomberamte Bornholm, og som Slut paa denne mere seriøse Afdeling sang Barytonsangeren Harald Street Schuberts Ave Maria saa formfuldendt og klangskønt, at det kaldte det helt store Bifald frem blandt Tilhørerne.

I en paafølgende 15 Min. Pause afholdtes kinesisk Lotteri, amerikansk Lotteri og Auktion over Gaver skænket af Velgørere i Menigheden, hvilke indbragte en ganske net Sum.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkenderfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

BOGHYLDEN

Franz Werfel:

Das Lied von Bernadette

Kr. 12,00, indb. i Lærred

Kr. 16,80.

En storslaet Roman om Bernadette Soubirous og Miraklerne i Lourdes. Paa Flugt efter Frankrigs Sammenbrud 1940 afgav Forf. under sit Ophold i Lourdes et Løfte om at skrive det foreliggende Værk til Forherligelse af dette guddommelige Mysterium.

Bogen haves i Øjeblikket paa Lager.

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

Originale engelske Cigaretter vekslede med gode digre Bogværker og Rulleskøjter og kaldte Bude op til Taarnhøjde.

Efter Pausen kom den mere muntre Del af Programmet, som ogsaa bød paa gode Solopræstationer.

Alex Brozek havde en splinterny Fællessang suppleret med en Humoreske af Storm P. og gjorde som altid stor Lykke.

Situationskomikeren Frants Olchansky viste en Afdeling med Titlen »Hvad vi morede os over i Halvfemserne«, der høstede stort Bifald, og Frk. Oda Rasmussen foretog nydeligt og sikkert denne Aftens Skønsange og som Punktum foretog Alex Brozek den berømte Montegomeryvise, mens Salen stod paa gloende Pæle.

Som Aftenens sidste Sus sang Barytonsangeren Harald Street »Old man river«, og vi, der var med, vil sent glemme denne Pragtpresta-

tion af Stemmeteknik, der her lagdes for Dagen.

Obs. Senere erfarer jeg, at ogsaa det økonomiske Udbytte gav et straalende Resultat, nemlig 600,00 dejlige danske Kroner til Rønne.

Hatten af for et Stykke veludført katolsk Aktion.

En af de mange Tilskuere.

Retræterne i Roskilde

For Damer afholdes Retræter fra Torsdag den 26. Juli Kl. 19,30 til Mandag Morgen den 30. Juli, og fra Mandag den 30. Juli Kl. 19,30 til Fredag Morgen. Alt er optaget, muligvis endnu nogle Pladser paa Fællestuen.

For Herrer: fra Fredag den 3. August Kl. 19,30 til Tirsdag Morgen d. 7. August. Plads til mange flere.

Tilmeldelse: Pastor J. Boerrigter, Roskilde.

Værelse søges

Ung katolsk Dame fra Jylland ønsker et hyggeligt og velmøbleret Værelse i København (helst Midtbyen) fra 15. August.

Tilbud med Pris bedes indsendt i Billet mrkt. »Møbleret Værelse« til Ekspeditionen for Katolsk Ugeblad.

Ung Pige søges

En dygtig Pige søges til 15. August eller 1. September.

N. A. Nørgaard, Murermester, Vandtaarnsvej 7—9, Søborg. Tlf. Søborg 1968.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en katolsk Bogsamling

Aarhus Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)		Odense JØRGEN RASMUSSEN Glarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken
syn. Gummibadehætter Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347	Alfred Pihl Bagermester, Conditor Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Odense Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster
Aalborg		
Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Brillør efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779	Henry Hansen Trikotage og Herrelingeri Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 6666
M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992	Mathias Christensen Absalongade 14 . Tlf. 1556 Kolonial . Delikatesser . Kaffe	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuén, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 Telefon 1786 Udf. Arb. ved Kamillanerkliniken	CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 - 68 - 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillanerkliniken i Aalborg.	Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer til beskedne Priser Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		Aut. Vand-, Gas- og Bilkønslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

<p>Randers</p> <p>Randers Andelsmejeri <i>Telefon 776 (4 Linier)</i></p> <p>Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	<p>Horsens</p> <p><i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Horsens</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>Vejle</p>		
<p>Vejle Trælast & Kulkompani</p> <p>Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Ledig</i></p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Singtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A/S Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Nakskov</p>		<p>Aug. Rasmussen <i>Blikkenslager</i> Taarsvej . Nakskov Leverandør til Kirke og Børnehjem</p>
<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter <i>Nakskov . Telefon 621</i></p>	<p>Brodermagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Holbæk</p>		<p>S. Uldall <i>Farve- & Tapethandel</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Harald Olsen <i>Glarmer</i> Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstånger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Handelskompaniet <i>Aktieselskab . Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>LIGKISTER <i>Automobil-Rustvogne haves</i> Fr. Smith's Sønner . Telf. 91</p>
<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri <i>A/S</i> Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

29. Juli 1945
93. Aargang
Nr. 30

Hilaire Belloc 75 Aar

Kirken
og Nazismens Ofre

Hvornaar genopstaar
Institut Jeanne d'Arc?

Hellig Olav

Brev fra Biskop Brems

Opslag paa Kirkedøren

Tys!

Undgaa Støj!

Her er nemlig mere end et Sygehus.

Her er en Kirke, d. v. s. Herrens Hus.

Her kommer Folk, der søger Audiens hos Himlens Gud.

De, der knæler herinde, helliger sig det højeste, et Menneske kan hellige sig; de bringer Ham Hyldest, hvem der ene tilkommer Ære.

*

Eller ogsaa er de kommet her for at takke; de synes nemlig, at de altid har saa meget at takke Gud for, og at de aldrig rigtigt kan faa det sagt, hvor meget de skylder Ham. De takker baade paa egne og alle andre Menneskers Vegne, ogsaa paa deres Vegne, der ligesom Evangeliets ni Spedalske aldrig viste sig efter deres Helbredelse. De takker for hver Blomst, der blomstrer i deres Have eller ogsaa i Nabens, de takker for Græsset, der giver Smør baade til os selv og de underernærede Børn i Udlandet; de takker for Solskinnet og for den gode Regn, der væder

vore Marker. De takker for deres Helse og Førlighed; fordi de slap for Tyfus og Difteri og Børnelammelse og saa mange fæle Sygdomme, der kan lægge sin tunge Haand paa vor stakkels Glæde. De takker endnu mere for Frelseren og Frelsen, fordi de aldrig kan fatte, at Gud var saa god, at han vilde blive dem lig, idet Han iførte sig en menneskelig Krop med rigtige Hænder og Fødder og en Sjæl med alle de Følelser, der kan besjæle et Menneske, for at det skulde blive lettere for os at slutte Venskab med Ham. De synes ikke at alle Aarets Dage slaar til for at takke for Juleaften og Julenat; og de bøjer sig i Stilhed for den Korsfæstede, der paatog sig vor Synd og vor Straf.

*

Her er en Kirke. Du burde tage Skoene af, inden du gaar herind, for du staar paa et helligt Sted. Maaske vil du overraske nogen, der sidder i en Krog og hvisker. Ved du, hvem det er? Det er selve den fortabte Søn — eller ogsaa er det hans Søster, — der lige er vendt hjem fra det fjerne fremmede Land og nu fremsiger det, han eller hun længe har gaet og tænkt over,

at de vilde sige: »Fader, jeg har syndet mod Himlen og mod dig, jeg er ikke længere værdig til at kaldes din Søn eller Datter ...« Eller er det den ældre Broder, der var haard og selv-god og siden har indset det og angrrer? Du skulde i hvert Fald gaa sagte med Døren for Folk, der skammer sig, taler gerne med lav Stemme. Her er det, den himmelske Fader omfavner de taabelige unge, der i deres Overmod indbildte sig, at de kunde være deres egen Lykkes Smed og saa ødelagde det for sig selv og andre.

*

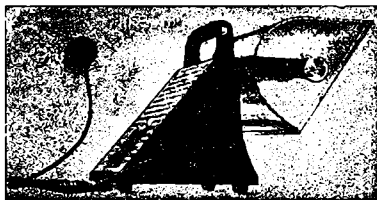
En Kirke — saa kan det ske, at der sidder Mennesker, der har mistet alt det, de brød sig om her i Livet, Mennesker, der er blevet lige saa haardt ramt som den gamle Mand Job blev det i sin Tid, og som skal have Lov at græde og være en Smule oprørske, inden de naar det heroiske: »Fader, ske din Vilje ...«

*

En Kirke, det er det Sted, hvor Mennesker finder Gud og sig selv og deres Medmennesker. Det er derfor det mindste, der kan forlanges af dig, at du blotter dit Hoved og træder sagte ind og respekterer Stilheden.

S. W.

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Kedler

Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s

Esromgade 15 . København N

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Bageri & Konditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Tlf. 12,166 og 12,161

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/4 kg.

Altid friske Smaakager

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Kolding

Slagterludsalget

Haderslevvej 7. Tlf. 1951. 1952

1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserver
Leverandør til St. Hedvig Klinik

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Esbjerg

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

Kongensgade 25-27

Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

Messen i Øm

Søndag den 15. Juli afholdtes der igen Messe i Øm Klostrerruin.

Et Hold unge Mænd startede derpaa Cykle Lørdag Eftermiddag for at forberede »Invasionen«. De havde Lejrbaal ved Morsø om Aftenen og overnattede paa et Høloft.

Søndag Morgen Kl. 7 kørte en propfuld Rutebil fra Horsens. Den var i Øm Kl. ca. 8½, og straks efter blev Messen læst af P. Grobetz, Horsens. Baae fra Aarhus og Silkeborg var der kommet unge Mænd og Kvinder paa Cykle, og fra Skanderborg kom der en Bil med canadiske Soldater; desuden var flere af Egnens Beboere mødt op.

Efter Messen — hvorunder de fleste kommuniserede — og den efterfølgende Morgenkaffe, besaas Ruinerne og Museet.

Brev fra Biskop Brems

En af vore Præster har modtaget nedenstaaende Brev — og Ugebladet tager med Tak imod Tilbudet, om at maatte gengive dets Indhold.

Chenée, 13.-6. 1945.

Kære Ven —

Jeg har modtaget Deres Røde Kors-Brev fra 14. Februar 1945 for ca. otte Dage siden. Jeg takker Dem for Deres gode Ønsker i Anledning af mit Jubilæum, som dog først vil blive fejret i Averbode førstkomende 11. Juli.

Saa blev der endelig Fred. Vi blev befriet den 8. September 44, men da begyndte vor store Prøvelse med de flyvende Bomber. Tre Gange blev mit Hus ramt af saadan et Uhyre. Jeg selv blev saaret i Kælderen, thi i fire Maaneder maatte jeg bo i Kælderen. Huset blev ubeboeligt. Ingen Døre, ingen Vinduer og revnede Mure. Men vi lever endnu, det er det vigtigste, og vi er frie. Det var til sidst et rigtigt Helvede, vi levede i.

Det er endnu smaat med Maden, men det bliver dog stadig bedre. Livet er vel blevet meget roligere i Danmark, nu man er blevet befriet.

Med mange venlige Hilsener

✠ Jos. Brems Epp.

Kirken og Nazismens Ofre

Efter Frankrigs Kapitulation i Sommeren 1940 samledes i Tyskland og i Frankrig Millioner af franske Krigsfanger. Fra sidste Krig vidste man i Frankrig, hvad det vil sige at være Krigsfange, og for Præsterne dukkede det Spørgsmaal op: Hvorledes skal vi modarbejde den farlige Demoralisation, der altid truer bag Pigtraaden? Med Kirkens Naademidler, naturligvis, men hvordan faa det organiseret? Da opstod en Mand, som vi først nu i Danmark faar at høre om: *Kannik Jean Rodhain*. Han organiserede det kirkelige Hjælpearbejde og sørgede for Midlerne dertil. Gennem Krigsfangerens Postkort kunde man, naar man fik tilstrækkeligt mange af dem, danne sig et Skøn om Moralen (Ordet i Betydningen: Troppernes »Moral«) i de af Franskmænd befolkede Lejre.

Man glædede sig over, at de holdt Humøret oppe og at Præsterne kunde udrette et frugtbare Arbejde. Det samme lagde man ogsaa Mærke til, naar man har haft at gøre med smaa Tusind tidligere Krigsfanger, tvangsudskrevne Civilarbejdere og befriede Fanger fra de værste Koncentrationslejre. Da saaledes 300 Franskmænd for nogen Tid siden fra Sverige via København skulde hjem, og en Præst, der besøgte dem i K. F. U. M., spurgte, om de var interesseret i en Messe meget tidlig næste Morgen (skønt Trætheden sad dem i Kroppen) udbød de i saa bragende Klapsalver, at det intetanende danske Orkester, der havde indfundet sig for at more dem, gav Touche! Et saa omfattende Hjælpearbejde koster mange Penge. Franskmænd er meget økonomiske, og Besættelsen kostede jo baae Penge i uhyre Summer og det meste af Frankrigs Produktion. Saa meget mere maa man beundre franske Katolikkers Gavmildhed: de gav aarligt 30 Millioner Francs.

Da Frankrig var ved at blive befriet, forudsaa Kannik Rodhain, at de allierede Tropper snart trængte ind paa tysk Omraade, og at man maatte være forberedt paa at finde Millioner af Krigsfanger og alle Slags Internerede i en ynkelig Forfatning. Den Hjælp, man fra Kirkens Side især maatte tage Sigte paa, er ifølge Sagens Natur en aandelig Hjælp. Men en saadan Aktion maatte — for at have Udsigt til at lykkes — støttes af en Autoritet, som alle allierede militære og civile Instanser bøjede sig for. Kannik Rodhain henvendte sig derfor til Pave Pius XII og forelagde sin Plan.

Paven gik helt ind for Planen og gjorde Kanniken til Chef for »den pavelige Hjælp«, der med Glæde blev anerkendt af de Allierede under Navnet C. I. A. C. (Comité International de l'Aumônerie Catholique). CIAC har nok Hovedsæde i Paris, fordi Franskmændene havde alt klappet og klart, og indtil nu er de langt de talrigste, men Grupperne optræder i Pavens Navn. Og nu sidder en af Gruppelederne i min Stue med den pavelige Udnævnelse i fotografisk Gengivelse — de Allierede er jo med Rette forsigtige i disse Tider. Han er Franskmand, og man nyder atter at tale med en fransk Gejstlig. Han bærer Feltpræstens Uniform, har Oberstløjtnantrang med Metal Kors paa Reverserne, saa man kan se, at han er Præst. Han kalder sig Père Simon. Andre franske Officerer vilde have meget svært ved at faa Englændernes Tilladelse til at komme over den danske Grænse, men han har altsaa Pavens Udnævnelse som Leder for Arbejdet i Nordtyskland, Belgien og Danmark — og saa er der tilmeldt Paa-tegning af SHAEF. Alle Myndigheder hjælper ham derfor og sørger for Benzin (!). Han udspørger mig straks om de franske Krigsfangeres Forhold i Danmark, og da jeg fortæller ham, hvad disse selv har sagt til mig — og han tilmeldt hører, hvad Ugebladets Læsere gennem Aarene har ydet til de Pakker, der via Røde Kors kunde sendes til unge, franske Gejstlige i tysk Fangenskab, kender hans Taknemlighed ingen Grænser, og jeg benytter Lejligheden til at lade hans Tak gaa videre til Ugebladets Læsere. Et Par Dage efter har han selv set og hørt Krigsfangerne, der endnu er paa vore Hospitaler, og det har gjort et stort Indtryk paa ham. Han forhører sig naturligvis ogsaa om andre allierede internerede, og da maa jeg sige, at de stort set har det godt, men at Forholdene paa den tidligere tyske Skole paa Em-drupvej paa Grund af det store Antal Mennesker (ca. 3000) knapt er saa gode, selv om de paa ingen Maade lider Nød. Jeg kan ogsaa meddele ham, at Forholdene for de i Landet saarede Medlemmer af den tyske Værnemagt er taalelige, og at en tysk Læge overfor mig har udtalt, at de ingen andre Steder kunde gøre sig Haab om at faa de til-delte 2000 Kalorier. Samme Læge kan nu oplyse, at Englænderne har indset, at Helbredelse af haardt-saarede kræver 2500 Kalorier, og at de derfor har bestemt, at det skal de ogsaa have. Skal de flytte saarede tyske Soldater, viser de det

største Hensyn. Dette til Eftertanke! Af yderligere Enkeltgheder kan han oplyse, at Amerikanerne nu hjælper meget og har foræret 20 rullende Kapeller (indrettet i store Lastvogne). De af Nazisterne internerede katolske Præster fra Polen, Italien, Frankrig o. s. v. er blevet udstyret med Rejsealtre, og der er blevet uddelt i hundredvis. Det gælder jo om at redde disse Præster, som den frygtelige Behandling truede med helt at demoralisere. CIAC hjælper ogsaa de tyske katolske Præster i de hærgede Egne med Messeklæder, Messevin i Tusindvis af Liter samt Hostier. De Allierede favoriserer dette Hjælpearbejde, da man regner med den katolske Gejstligheds Indsats for at give Tyskerne en ny Mentalitet. Men, som sagt, Hjælpen ydes til alle. Lad os tage et Eksempel: Belsen. Der arbejder en Gruppe paa tre Præster, fire Læger (praktiserende Katolikker naturligvis), 10 Søstre og fire hospitalsuddannede

Søstre. I Belsen findes der ikke een Franskmand og næsten alle de internerede er Jøder. Englænderne er saa glade for Arbejdet, der gøres, at de ikke vil lade Gruppen gaa videre til andre Lejre. I Dachau, som vi jo alle har hørt nævne, er Overlægen ... en Nonne! Pære Simon understreger, at denne menneskelige Hjælp til alle Sider er et Udtryk for de Allieredes »Besættelsespolitik« i Tyskland, og der kan ikke være nogen Tvivl om, at det har den aller største Betydning, at det Arbejde ligger i katolske Hænder.

Sluttelig spørger jeg ham, om den katolske Fornøjelse i Frankrig fortsætter. Han svarer ubetinget Ja! De mange Tusinde franske Krigsfanger han har haft mellem Hænderne, er alle glade for Præsten — ogsaa mange af Kommunisterne — som han mener er paa Retur i Frankrig. Men det er en anden Historie.

Kjeld Geertz-Hansen.

Hilaire Belloc fylder 75 Aar

Den 27. Juli fylder *Hilaire Belloc* 75 Aar, og denne Dag maa ikke gaa upaaagtet hen for Danmarks Katolikker og forøvrigt heller ikke gerne for de øvrige Danske. I England skal han nok blive mindet.

Belloc kan se tilbage paa et virksomt Liv. Han er som nævnt født i 1870 i Frankrig, nær Paris. Faderen var Sagfører, Moderen førende indenfor Kvindernes Kamp for Valgret. Belloc kom tidligt til England. Efter at have forladt Skolen gjorde han en Tid Tjeneste ved et fransk Artilleriregiment, men kom i 1893 til Oxford. Her studerede han Historie og herfra tog han sin afsluttende Eksamen i 1895. Han tog ivrig Del i Diskussionen omkring Boerkrigen — han var sammen med Vennen Chesterton for Boerne. Han blev naturaliseret i 1902 og var Parlamentsmedlem 1906—10, først Liberal siden Uafhængig. Han trak sig skuffet ud af aktiv Politik. *The Party-System* (1911, sammen med Chesterton) fortæller herom. Efter Belloc har det nuværende Partisystem forradt Demokratiets Idé.

Belloc har udfoldet en omfattende litterær Virksomhed som Journalist i (*Daily News*) og som Forfatter af Rejsebeskrivelser (*The Path to Rome*, 1902), historiske Værker (*Europe and the Faith*, 1920, *History of England* i 7 Bind, hvoraf 4 (Tiden indtil 1612) er udkommet 1925—31), historiske Biografier, navnlig fra den franske Revolution og Reformationstiden (*Danton*, 1899, *Robespierre*, 1901,

Marie Antoinette, 1910, *Napoleon*, 1932, *Richelieu*, 1930, *Wolsey*, 1930, *Characters of the Reformation*, 1936), Digte (*Verses and Sonnets*, 1895, *Hills and the Sea*, 1906), Romaner og Noveller (de satiriske *Skildringer af engelsk Liv*, *Emmanins Burden*, 1904, *Mr. Clutterbuck's Election*, 1908) og kritiske Essays (*An essay on the Nature of contemporary England*, 1937, *The crisis of our civilisation*, 1937). Sociologiske Spørgsmaal er behandlet i *The Servile State*, 1912 (imod Kapitalisme og Socialisme, for økonomisk Demokrati) og *The Jews*, 1922, handler om Jødespørgsmaalet. Dette er langt fra en udtømmende Liste; yderligere interesse-rede henvises til f. Eks. *Who is who*, 1945. Belloc lægger her en omfattende Viden for Dagen, hans Omdømme er sundt, se f. Eks. hans Behandling af Barbarernes Betydning for Dannelsen af Europa, hans Tankegang er stringent og hans Aand smidig, hans Vid er biden-de og skaanselsløst overfor Anskuelser, som han anser for falske, læs f. Eks. *A companion to Mr. Well's History of the World*, 1926. Hans Fremstilling er vel disponeret og Stilen klar. Hans Konklusioner vækker altid til Eftertanke, oftest er Udgangspunktet og Argumenteringen overbevisende, undertiden ægger de til Modsigelse. Hans Bøger røber en brændende Interesse og Oplagthed hos Forfatteren for Emnet og for Læseren, en Omstændighed, der gør Bekendtskabet med dem til en Nydelse.

Belloc er Katolik og Europæer, hvad der ogsaa vil sige, at han er Englænder. Hans Bog »Europe and the Faith« udtrykker klarest Bellocs Hovedtanker og burde oversættes og udgives herhjemme af Pauluskredsen, endskønt det er 25 Aar siden, den udkom, og den burde være oversat dengang. Sammenfattet kan Bogens Idé udtrykkes med dens egne Ord: *The Faith is Europe*. And Europe is the Faith. Belloc vil hermed sige — jeg benytter tildels hans egne Ord —: Paa samme Maade som en Mand ser sig selv, som han virkelig er i sin Realitet, fordi han er denne Mand og saaledes ser sig selv »inde fra«, i selve sit Væsen, har »self-knowledge«, fatter Katolikken Europa. Han, og han alene, har »conscience«, »comprehension« af Europa, det vil sige et intimt Kendskab gennem Identitet: Intuitionen af en Ting, der er eet med den, der har Intuitionen, modsat f. Eks. Protestanten, der kun ser Europa »ude fra«, partielt og tilfældigt, »by its phenomena alone«, kun har »aspects« af Europa. For Troen er Europas Livsprincip. Den og den alene har skabt og opretholder Europa. Og Troen er for Belloc identisk med den historiske Realitet, der er den katolske Kirke: en enestaaende, fikseret, hierarkisk Institution, baseret paa eksakte Doktriner, ubrudt Tradition og absolut Enhed, autoritativt fremsættende og hævdende en fuldstændig Livsopfattelse, en Tro, det vil sige en Opfattelse, der benægter Muligheden af, at dens Modsætning kan være rigtig. Kirken har skabt Europa af det Menneskemateriale, den forefandt. Fra den har Europa sin aandelige Enhed. Sin politiske Eksistens skylder det det romerske Imperium, sin intellektuelle Kultur den klassiske Tradition, begge optaget af og formidlet af Kirken. Kun gennem den har de haft Betydning ved Opbygningen af Europa. Dette er den europæiske, den katolske Tradition, ubrudt gennem Tiderne. Derfor var Reformationen saa skæbnesvanger: Dens Slag var rettet mod Kirken og dermed mod Europas Livsprincip, mod Europa selv. Derfra alle Nutidens Ulykker, aandelige, politiske og materielle. »Europe must return to the Faith, or she will perish«.

*

Den, der har nemmet Sandheden i disse Tanker, fatter ikke, hvordan Folk blot et Øjeblik har kunnet ligge under for det, der nys under Betegnelsen »Neuropæ« kom fra Syd, og han vil staa fast over for alt, hvad der i Fremtiden maatte komme hvor som helst fra uden at have sin Rod i denne Sandhed. Vi haaber, at Belloc endnu i mange Aar maa faa Kraft til at kæmpe for Europas Tradition.

Svend Larsen.

Olav den Hellige

„Norges Konge
til evig Tid---“

»Gud, du, som er Kongernes Krone og Martyrernes Sejr, giv os, beder vi dig, at erfare din salige Martyr Kong Olavs fromme Forbøn hos dig, for at ogsaa vi ved Hjælp af din rige Naade, som vi priser i hans Lidelse, maa vinde Livets Krone, der er forjættet dem, som elsker dig.« Disse Ord beder Kirken paa Norges Værnehelgen, Kong Olav den Helliges Fest, som fejres 29. Juli. Og om den norske Helgen- og Heltekonge fortæller Kronisten følgende:

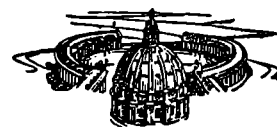
*

Olav Haraldsøn, der fødtes 995 — altsaa for 1050 Aar siden — havde Arveret til Norges Trone, men da dette Land var delt mellem den danske og den svenske Konge og Hakon Jarls Sønner, drog Olav i en ganske ung Alder paa Vikingefærd til de vestlige Lande. Men da han vilde drage videre — han tænkte endog paa at komme helt til det hellige Land — fik han i et Drømmesyn Besked om at vende hjem for at »blive Konge over Norge til evig Tid«. Lydig vendte han straks om og blev ved sin Hjemkost modtaget af Folket med stor Begejstring og hyldet som Konge. Det faldt ham let at overvinde Landets ydre Fjender, men til Gengæld fandt han langt haardede Modstand blandt

Olav den Hellige

Norges Værnehelgen (Detail af middelalderlig Træskulptur af ukendt norsk Herkomst)

Landets egne Børn. Hedenskabet havde endnu Fodfæste i Norge og Olav for frem med haard Haand mod de sidste Rester. Da Hedningerne til sidst ydede saa magen Modstand, at det truede med at blive Borgerkrig, rejste Olav til Gardarige for at spare sit Land for en saadan Ulykke. Snart efter sendte man dog Bud efter ham, om han dog vilde komme hjem og genoprette Ro og Orden i Landet. Trodsende alle Farer drog Olav da paa ny tilbage til Norge og samlede undervejs en stor Hær. Men da han kun vilde have Kristne til at kæmpe for Kristendommens Sag, gav han sine Foik Valget mellem at lade sig døbe eller at forlade ham. Hans Hær skrumpede paa denne Maade ind til mindre end Halvdelen, og med denne lille Styrke gik han nu ind i Norge og faldt 29. Juli 1030 i Slaget ved Stiklestad. Me nhan sejrede i Døden. Der skete flere vidunderlige Helbredelser ved hans Lig, og hans Landsmænd indsaanu, at det var en Guds Mand, de havde bekæmpet. De omvendte sig derfor og ærede hans Minde ved at underkaste sig Guds Lov.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader har udnævnt *Pater Valentin Schaaf OFM* til Generaløverst for Franciskanerordenen. Pater Schaaf er Amerikaner, og det er første Gang, at denne Udnævnelse foretages af Paven. Valget laa tidligere i Hænderne paa Generalkapitlet. — Generaldirektøren for UNRA, Herbert Lennen, er under sit Besøg i Rom blevet modtaget i Privataudiens af den hellige Fader.

Tyskland

Det tyske Episkopats Senior, *Kardinal Adolf Bertram* af Breslau, er afgaaet ved Døden i en Alder af 86 Aar. Med Kardinal Bertrams Død har den tyske Katolicisme ikke blot mistet en af sine mest markante Repræsentanter, men tillige ogsaa en af de Skikkelser, der med største Mod og Kraft har trodset Nazityranniet i de forløbne tolv Aar.

Gennem Dagspressen indkaldte Skoleforeningen Jeanne d'Arc — hvis Arkiver var gaaet tabt ved Katastrofen i Frederiksberg Allé — til Møde i Begyndelsen af Juni Maaned i Sct. Josefsøstrenes Noviciat paa Strandvejen. *Notre mère* takkede i faa Ord Medlemmerne for deres Deltagelse og Foreningens Formand, *Fru Peronard*, opfordrede derefter Medlemmerne til at rejse sig og hædre Mindet om de omkomne Lærerinder og Elever ved 2 Minutters Stilhed. Derefter omtalte *Fru Peronard* den nystiftede Sammenslutning af Elevernes Forældre og Paarørende samt det Beløb, som disse allerede har stillet til Raadighed for en Mindetavle over Katastrofens Ofre og som skal opstilles i den ny Skole, naar denne rejses paany.

Og her ligger Problemet, det Spørgsmaal, der rettes af saa mange: hvornaar genopstaar vor dejlige Skole?

Efter Sommerferien samles de overlevende Elever fra Institut Jeanne d'Arc paa den franske Skole paa Østerbro, hvor man har skaffet Plads til alle de »hjemløse« ved at ophæve Pensionatet. Det siger jo imidlertid sig selv, at denne Løsning af Problemet kun kan være af ren midlertidig Karakter, idet ingen — hverken Sct. Josefsøstrene eller Danmark — kan være tjent med den. Det er forstaaeligt, at Søstrene straks efter Katastrofen var modløse: 10 Søstre og 2 eksterne Lærerinder var

Hvornaar genopstaar

INSTITUT JEANNE D'ARC

blandt de omkomne, og flere Søstre ligger endnu paa Hospitalet. Det er uoverskueligt, hvorledes dette Tab skal kunne erstattes, især da Tilbagegangen til Sct. Josefsøstrenes Kongregation næsten helt er standset under den lange Krigsperiode. Grunden i Frederiksberg Allé tilhører dog stadig Søstrene, og Krigsforsikringen skal gøre sit til at rejse et nyt Jeanne d'Arc — omend det bliver et andet Sted og under en anden Form. Det er imidlertid Lærerkrafterne, som det i allerhøjeste

Grad kommer til at skorte paa — Skolen skal jo bevare sit Præg — og som *Notre mère* paa Spørgsmaalet »naar og hvor« udtalte ved Mødet paa Strandvejen: »En af de største Vanskeligheder bliver at skaffe Lærerkrafter, saa vi ved i Øjeblikket ikke, hvordan vi skal gribe Sagen an. Vi maa endvidere afvente Genoptagelsen af Forbindelsen med vort Møderhus i Chambery, inden nogen afgørende Bestemmelse kan træffes. Maaske engang i Fremtiden, hvis det er Vorherres Vilje — —«.

Men det er dog ganske sikkert »Vorherres Vilje« at Søstrene vedblivende skal tage sig af vore Børns Opdragelse. Det er netop i den kommende Tid, at vi trænger allermost til deres Hjælp, for — som Pater Martindale har udtrykt det i en af sine Artikler i Ugebladet — der er stor Sandsynlighed for, at de forskellige Stater i Fremtiden vil gribe mere ind i Ungdommens Opdragelse, og vi trænger meget haardt til den moralske Ballast, som vore katolske Skoler giver Børnene ved den specielle Karakteropdragelse og Dannelse, som bl. a. ogsaa Jeanne d'Arc har ydet Børnene Side om Side med Kundskabsmeddelelsen.

< Institut Jeanne d'Arc spærede intet for at følge med Tiden og Udviklingen

Tek
Ruth]

Fot
A. Schön
Arkiv

► Institut
Jeanne d'Arc
umiddelbart
efter Ulykkl
21. Marts
der kræve
mange Ofre
blandt Børn
og Lærerinder

RC?

arg

ek (2)

(3)

↑ Efter Katastrofen stod endnu Gavlen med det gyldne Kors tilbage — et sidste Minde om det smukke Kapel

Trangen til at give Børnene den bedst mulige Opdragelse og ikke overlade denne til Stat eller Kommune, er stadig stor, ikke blot blandt katolske Forældre, som anser Søstrenes Opdragelse for den eneste rigtige, men ogsaa i protestantiske Kredse, der sætter Pris paa Aanden i Søstrenes Skoler, hvor Undervisningen er lagt i Hænderne paa en Lærerinde, for hvem den er et Kald og ikke blot et Arbejde. Den øjeblikkelige Pengerigelighed for-aarsager endvidere, at endnu en Kategori af Forældre ønsker at lade deres Børn frekventere en Privatskole, og selv om dette er et rent forbigaaende Fænomen, saa viser Kurven for den i de seneste Aar stærkt stigende Fødselsprocent, at Trangen til Skoler ikke vil dale i den nærmeste Fremtid.

Erfaringen viser, at der i de forløbne Aar har været rigelig Brug for *begge* Sct. Josefssøstrenes Skoler i København, og ingen, der har sin Fornuft i Behold, vil dog paastaa, at dette Forhold er blevet ændret, fordi vi kom til at opleve en 21. Marts 1945.

Der vil vise sig Vanskeligheder — det er hævet over enhver Tvivl — men de maa overvindes. Den økonomiske Side af Sagen spiller selvsagt ogsaa en Rolle, men Søstrene har tidligere vist, at de har kunnet rejse deres Skoler saa at sige »med de bare Hænder«, og der er næppe

nogen Tvivl om, at de nu kan regne med al tænkelig Støtte saavel fra Myndighedernes som fra alle interesserede Parters Side. I Aarenes Løb har Sct. Josefssøstrene gennem deres højere Skoler og ikke mindst gennem den fortrinlige og meget søgte Børnehave, der var knyttet til Institut Jeanne d'Arc, skaffet sig et saadant Ry og vundet en saadan Tillid langt ud over vor egen Kreds, at enhver Bøn om Hjælp sikkert vil blive mødt ikke blot med Forstaaelse men besvaret med positiv Støtte. Vi Katolikker har heller ikke Raad til at opgive noget af det, der for os betyder Fremtiden; vi ved af Erfaring, hvor stor Betydning det er for Kirkens Vækst, at vi opretholder og udvikler en Grundstamme af »fødte Katolikker.« Det er endvidere vort Haab, at Søstrene stadig vil fortsætte og udbygge deres Opdragelsesvirksomhed og samtidig maa kunne udbygge deres Lærpersonales Uddannelse, om muligt ogsaa med Universitetsstudium, saaledes at de er i Stand til at løse de Opgaver og opfylde de Krav, som Fremtiden vil stille til dem.

Der er derfor al mulig Grund til for Søstrene ufortøvet at tage Skridt til at genoprette, hvad Bombekatastrofen lagde i Grus. Det gælder om for enhver Pris at tage fat paany, inden det er for sent, saaledes at Navnet »Institut Jeanne d'Arc« ikke bliver et Begreb, knyttet til en bestemt Epoke, der afsluttedes med en ulykkelig Krigshændelse, men Navnet paa en Institution, der — opbygget organisk gennem en Menneskealder — til Stadighed vil vise sig at kunne yde det danske Samfund en værdifuld Indsats.

in
945,
e saa
ne
lerne

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(22)

»Det er et uundgaaeligt Resultat af den Retning, moderne Tænkning tager,« svarede Leo, »og desuden er Tendensen til Selvbeskuelse i stadig Stigen. Man er som fortryllet ved at iagttage, hvad der foregaar inden i en selv. Hvad mig selv angaar, saa regner jeg mig for at være en god Benediktinermunk; men alligevel kan jeg ikke nægte, at mit eget Sjæleliv med dets særlige Ejendommeligheder interesserer mig stærkt. Og den samme Tilbøjelighed møder man overalt. Saaledes f. Eks. i Psykoanalysen, en moderne betydningsfuld Hjælper i Nervesygdomme. Jeg ved ikke saa forfærdelig meget om den; men jeg forstaaer, at daarlige Nerver, Neurasthemi og en Mængde Sygdomme af lignende Art i mangfoldige Tilfælde har som Aarsag til deres Opstaaen, at visse Sindsbevægelser, visse sjælelige Rørelser, er blevet undertrykt og har dannet, hvad man kalder et Kompleks. Men hvis man kan finde Grunden til dette Kompleks og tale med den syge om, hvad der kan have været medvirkende til dets Opstaaen og vise ham det fejlagtige i det, saa er der stor Chance for, at Patienten kommer sig. Man bruger for en stor Del Psykoanalyse, f. Eks. ved kriminelle Sager, begaaet af ganske unge Mennesker. Der begyndes med en Metode, som kaldes Sublimation. Lad os tage som Eksempel et Barn, der har en stærk Tilbøjelighed til at stjæle. I de fleste Tilfælde er de første videnskabelige Forsøg, man gør for at kurere Barnet, at give det en Mulighed for at bruge sin daarlige Tendens paa en god Maade. Saaledes kan man f. Eks. opmuntre en lille Tyveknægt til at samle paa Frimærker, Postkort og mange andre Ting, og dette kan efterhaanden bringe hans usunde Berigelseslyst ind paa en god Bane, saa at efterhaanden hans Tyvagtighed taber sin Interesse for ham.«

Br. Petroc sad og stirrede frem for sig og iagttog, som om det alligevel ikke gik op for ham, hvad han saa, en lille Drossel, der var ved at bygge Rede.

Br. Petroc sad og stirrede frem for sig. Saa sagde han:

»Vi vilde have tæmmet, have opdraget disse Børn, fra de var ganske smaa. Og saa vilde vi naar de var blevet store nok, have lært dem at den Slags Gerninger var en Fornærmelse mod Gud. Sandelig, Li-

vet i det 20. Aarhundrede er vidt forskelligt fra det 16. Sekels. Folk nu om Stunder synes at tro, at det er de aandelige Egenskaber, som paavirker Sanserne; men vi, i min Tid, havde lige den modsatte Opfattelse. Vi har fra vor tidligste Ungdom lært at vogte paa vore Sanser, og blev disse af for stor Indflydelse, saa tæmmede vi dem ved Bodsovelser. Og atter kunde vort aandelige Jeg drage Vejret frit. Min Sjæl var aldrig Gud mere nær, end naar jeg tog min Tørn i Haven eller i Klosterets Bageri.

Ganske vist fattede jeg ikke denne Nærhed med mine Sanser, for jeg havde udmattet dem ved haardt Arbejde, og bagefter bød jeg dem være stille, mens min Sjæl forenede sig med Gud. Men ak, nu er Gud forsvundet for mig, og maaske vil Han, at jeg skal finde ham igen paa jeres moderne Maade. Jeg er bange for, at jeg er for gammel til at lære nyt, men jeg vil bestræbe mig paa at lære det alligevel.«

»Jeg tror, De er paa Vildspor her, Br. Petroc! Vi er jo dog alle Benediktinere, og vi maa leve, som vor hellige Ordensstifter har foreskrevet os det. At der er nogen Forskellighed i vor Opfattelse af et og andet, det er nok kun fremkaldt af, at vi lever i forskellige Aarhundreder.«

»Ja, maaske har De Ret. Men det forekommer mig, at jeg maa være forpligtet til at overskride det Svælg, der er mellem min egen og Deres Tid, siden Gud har villet, at jeg skal leve i dette Aarhundrede. Men, Br. Leo, vil De svare mig paa et Spørgsmaal! Hvad er det første, De gør, naar De vil bede en Bøn?«

»Jeg hensætter mig først i Guds Nærværelse.«

»Saa gaar De altsaa ind i Kirken?«

»Det er ikke nøjagtigt det, som jeg mener med at ville hensætte mig i Guds Nærværelse. Jeg udtrykker derved kun, at jeg prøver paa at samle mine Tanker om, hvem det er, jeg vil nærme mig, saa at jeg gør det med tilstrækkelig Ærbødighed.«

»Det er ogsaa nødvendigt. For som Skriften siger: »Før din Bøn, da hered din Sjæl, og vær ikke som en Mand, der frister Gud.« — Men det er jo dog saa selvfølgeligt, saa jeg ikke kan forstaa, hvorfor De særlig nævner det. Men hvad er saa næste Punkt?«

»Saa tager jeg et Vers fra Davids

Salmer eller fra den hellige Skrift og bruger det som Udgangspunkt for en Samtale med Gud.«

»Det forstaaer jeg ogsaa. Men for ikke lang Tid siden, hørte jeg en from Kvinde tale om flere »Punkter« og om »en aandelig Buket«. Hvad betyder det, Br. Leo?«

»Jeg er bange for, at jeg ikke ved ret meget derom, for jeg er blevet uddannet i Downside. De maa nok have fat i en eller anden Bog skrevet af en Jesuit, hvis De ønsker at studere den særlige Form for Betragtning. Men De maa ikke tage mig ilde op, at jeg siger, at hvis jeg var Dem, saa vilde jeg ikke bekymre mig særlig meget om den Slags Emner. De berører jo ikke vort Liv som Benediktinermunke, og De har jo saa mange Studier at skulle igennem, at De ikke kan faa Tid til at opholde Dem ved uvæsentlige Ting. — Men dog! Klokkeren er mange; vi maa skynde os tilbage, ellers kommer jeg for sent til næste Time!«

De skyndte sig tilbage til Klosteret, og Br. Petroc gik op i sin Celle, noget trøstet og gladere til Sinds trods den altid sviende Følelse af Ensomhed.

(Fortsættes)

KATOLSKE BØGER

Læs en Bog i Sommerferien!

C. C. Martindale: Pier Giorgio Frassati. Kr. 6,75. Denne Bog bør læses af alle katolske unge. Den unge Italiener er uimodstaaelig. — En ny kristen Type. — En moderne Helgen.

Hünermann: De bandlystes Præst. Kr. 6,75. Hvis De ikke allerede har læst den, saa gør det nu. Alle bør kende Beretningen om Præsten, der tog til de spedalskes Ø. Her er den formet til en straalende, farverig Roman.

Daniel Rops: Død, hvor er din Sejr. Kr. 12,50. En stærk og virkelighedstro Roman om menneskelig Nedværdigelse og om den kristne Sejr.

Bernanos: En katolsk Præsts Dagbog. Kr. 8,75. Dette er maaske den bedste katolske Roman, der er kommet i mange Aar. Den ligger paa et højere Plan end Gennemsnittet, paa Højde med Mauriacs bedste. En Bog om kristen Mystik.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Reformationen og Historikerne

I alle vore Kirker og Skoler maa vor Kirkes Lære ligesom i Middelalderen atter forkyndes og bredes mere og mere i det danske Folk, der er præget, belastet og gennemsyret af Uro, Tvivl, Skepsis og Splittelse i alle Kredse. Og Smerten herover er dyb i visse religiøse Kredse. Saaledes udtaler Provst Exner sin strenge og skarpe Dom i Kristelig Dagblad 25. Oktober i en Kronik: »For kristne Mennesker er det en Smerte at se, hvorledes Verdsliggørelsen af vort Folk tager til baade i Omfang og Dybde. Mere og mere fjerner man sig fra kristen Sæd og Skik. Jeg kan nævne vor Lovgivning, hvor mange af Lovene betyder et Tilbageskridt i kirkelig og kristelig Henseende, fordi kristne Synspunkter ikke mere har den samme Magt over Mennesker som før«. Hvilken forfærdende Anklage mod dansk Lovgivningsmagt rummer ikke disse Ord! Men ikke mindre skarp er Skoledirektør Thorkild Jensens Udtalelse ifølge Brønshøj Avis: »Nu er Danskerne et afkristnet Folk: det giver sig tydeligt Udslag i baade Hovedstadspressen og moderne Litteratur. Man har kun Haan og Foragt tilovers for gammel Moral og Religion. Man skammer sig ved Kristendom for endelig at faa Udseende af at være et frisindet og moderne Menneske«. Og Stiftsprovst Thyssen siger i en Kronik i Kristelig Dagblad 1. Decbr.: »Det, der gør Tiden saa mørk, er ikke, at den er svær, men at den er ond og ussel. Det værste af alt er, hvis det kan siges om vort Folk, som oplevede den tungeste Skæbne og den mest skæbnesvangre Epoke i dets 1000-aarige Historie, at netop da var man saa optaget af at dyrke Mammon og alt, hvad der kildrer Lysterne, saa man slet ikke vilde høre Dommens strenge Røst gennem Tidens Alvor og Spænding, men pjattede det hele væk«. Og hvor kan det være anderledes, naar Provst Neiiendam 10. Novbr. i Kristelig Dagblad klager over den »store aandelige Raadvildhed og til Tider saa rystende Ukendskab til, hvad Kristendom er«.

Men kan det undre os, naar Undervisningen om Gud og hans ti Bud i Katekismus ved Lov er blevet indskrænket, og mange Hjem mangler et kristeligt religiøst Præg. Og dem, der med god Vilje ønsker Svar paa deres Tvivl og Spørgsmaal, bliver urolige og famlende; som en ung Dame nylig udtalte: »Hvad skal man tro over for de mange Retninger?« Det er det subjektive Syn, der skaber al den

Uro og Forvirring, hvilket Dr. L. Schousboe ogsaa aabent erkender, idet han Oktober 1930 i Præsteforeningens Blad udtaler: »Subjektivismen har været en saa stor Svaghed for den protestantiske Kirke, at man ikke kan tale om en protestantisk Teologi, men kun om protestantiske Teologer. Vi trænger derfor til at fries ud af Individualismens Vold. Søgende Mennesker har Grund til at vente et bestemt Svar paa deres Spørgsmaal i Stedet for at give Anledning til en Polemik mellem ledende Mænd om det, de spørger om«.

Om Kirkebegrebet venter man nu trods ivrig Diskussion Hjælp fra svensk Teologi, uden at Spørgsmaalet endnu er klarat. Og angaaende det omstridte Bibelsyn udtaler Otto Møller (Gylling): »Skriften kan umulig i vore Dage holde sig som norma et regula fidei. Troen maa have Ret til at gaa sine egne Veje. Menighedens Løndom kan umulig være det nye Testamente. Menigheden var da ogsaa til før Testamentet«. Trods Ønsket om Enhed og Enighed breder Uroen, Tvivlen og Splittelsen sig i en betænkelig Grad i stadig større Kredse, idet Pastor V. Poulsen angriber det gamle Dogme om Helvedsstraffens Evighed. Han fremfører i Nationaltidende 12. Novbr. ifjor den Paastand, at Gud engang vil tilintetgøre de fordømte Sjæle. 10. Decbr. siger Hr. A. Hansen i samme Blad: »Det vilde være os til stor Gavn at høre fra kompetent kirkelig Side, hvorledes vi bør se paa Sagen«. Men 22. Novbr. langer Sagfører Rasmussen ud med et drabeligt Slag, idet han betegner denne nye Lære for Kætteri og beskylder Poulsen for falsk Forklaring af Rørdams Skrift »Evig Frelse og evig Fortabelse« og henviser saa til den katolske Kirke ved at sige: »Dens Præster vilde sikkert møde Pastor Poulsens Rationalisme med et Smil, der afspejlede Taknemmelighed over, at Herren har forskaanet deres Kirke for den Slags uhibelsk Snak. Jeg katolicerer ikke, men jeg væmmes og harmes med Aarene mere og mere over den megen ubibelske Snak, danske Præster oversavler os med. Jeg chokeredes ogsaa stærkt af Pastor Poulsens Paastand om, at et meget stort Flertal af vore Præster er Hyklere, idet de forkynder Fortabelsen, saa Tilhørerne maa antage, at de deler Kristenmenighedens Tro derom, medens de i det skjulte hylder en Tilintetgørelsestanke«.

Dog Splittelsen og Uenigheden breder sig stadig mere og dybere.

Professor Lindhardt spørger 2. Jan. 45 i Kristelig Dagblad: »Hvem har Ret?« hvorpaa han svarer: »Det ligger i os alle, at man dog maa kunne hitte ud af, hvad der er det rigtige Standpunkt. Det kan man bare ikke. — — Der gives saa lidt i Religionen som paa noget andet Omraade noget, som er objektiv Sandhed. Naar det f. Eks. gælder Omvendelse een Gang eller daglig ... Hvem har saa Ret? Det har de virkelig begge to, saa længe de kun gør deres Forstaaelse gældende for dem selv; saa snart den skal gælde for andre ogsaa, har man ubetinget Uret og gør kun Skade«. Det har givet Dr. theol. Prenter, der er mere objektiv indstillet, Lejlighed til en skarp Kritik i samme Blad 9. Januar, idet han bebrejder Lindhardt at have gjort Spørgsmaalet til et af blot religionsspsykologisk Art, og han ender med følgende Udtalelse: »Vi vil ikke undvære den Teologi, der kæmper for den rene Lære ... Det er nu engang Teologiens Mening: Det aldrig uddebatterede Spørgsmaal om den sande Kristendom, den rette Lære«.

Overraskende er det, at Folkekirkens Teologer endnu 400 Aar efter Reformationen kan strides om Trosprincippet — om selve Troen, Grundlaget for Fromhedslivet. Cand. theol. Bjerglund Andersen paastaar i Nationaltidende 28. Maj: »Der er kommet et Svælg mellem Kulturen og Kirken. Det er vor egentlige Nødssituation. Om Forholdet mellem Kirke og Folk er der een Ting ved Indre Mission, og det er dens Kulturfjendskab, dens Mistænksomhed ved alt, hvad der har med det politiske Liv at gøre«. Men nu kommer han med en helt bagvendt Tankegang, at »Kirken maa tilegne sig Folkets Kultur«, da Kirken som Kulturens Moder vel ikke skal rette sig efter sin vanartede, uvaarne Unge, men det modsatte er Tilfælde. I samme Blad 7. Juli taler Pastor Egede Schack om en Ven af den danske Folkekirke, der ytrer sin Uro paa følgende Maade: »Gaar jeg mod Øst til en Kirke, hører jeg en Forkyndelse, som jeg bryder mig om. Men gaar jeg mod Vest, hører jeg noget stik modsat, i Virkeligheden en helt anden Religion. Og naar jeg gaar i min egen Sognekirke, hører jeg noget tredie. Er det ikke en skænesvanger Fejl, en Svaghed, der bevirker, at Folket ikke kan faa Respekt for Kirken?« Og nu fortsætter Pastoren selv ved at udtale: »Den danske Folkekirke er ikke en Enhed, dens Mangfoldighed er saare stor, dens Forskelligheder er uden Ende. Dens Kraft er tilsyneladende ringe, dens Forbindelse med Folket er svag og dens Muligheder for at tjene Mennesker alt for faa. — Dog er den i Stand til at indbyde hele det danske Folk. Den udelukker ingen«. Det er det, som Pastor Schack kalder »den rummelige Kirke«. I. Hammermüller.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juli—August.

29. S. 10. Søndag e. Pinse (687 (grøn) 62); 2. Bøn: St. Olav, Konge af Norge (1021), 3. Bøn: St. Martha, 4. Bøn: St. Felix II og Fæller (1020); Præf. (521); sidste Ev.: St. Marthas (1046).
30. M. St. Abdon og Sennen (rød) (1021); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
31. Ti. St. Ignatius af Loyola (hvid) (1022); 2. Bøn*).
1. O. St. Petrus i Lænker (1024); (hvid) 2. Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: De machabæiske Brødre, 4. Bøn*); Apostlenes Præf. (524).
2. T. St. Alfons Maria Liguori (hvid) (1026); 2. Bøn: St. Stefan I ([9]); 3. Bøn*); Apostlenes Præf. (524).
3. F. Genfindelsen af St. Stefans Relikvier (1029); 2., (rød) 3. og 4. Bøn som Mandag.
4. L. St. Dominicus (1029); 2. (hvid) Bøn*).
5. S. 11. Søndag e. Pinse.

Katolsk ✠ Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Utgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 3-5, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Indtil 1. September er Redaktionskontoret kun aabent Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kiærulff træffes ikke før 1. August, Redaktør Berg ikke i August Maaned.

D. K. K. F.

I Dagene fra Lørdag d. 25. August til Lørdag d. 1. Sept. lader D. K. K. F. afholde Retræte med Højskole paa Dalum Kloster under Ledelse af Pater Wevers S.M.M. — Eneværelser 35 Kr., To- og Tre-sengsstuer 30 Kr. Lagener, Haandklæder og Rationeringsmærker bedes medbragt. Henvendelse til Fru M. Spetzler, Hans Tausensgade 2, Odense.

D. K. K. F. lader afholde to Retræter uden Højskole i København i Klostret, Sct. Kjeldsgade 1. Den første under Ledelse af Pater Küpferle S. J. i Dagene 16.—17.—18. August, den anden under Ledelse af Pater Boerigter S.M.M. 23.—24.—25. August. Deltagerne maa bo hjemme og selv sørge for deres Kost.

Dagen begynder med Messe Kl. 8 og slutter efter Sakramental Velsignelse Kl. 16,30. I Klostret kan faas The, Tørkost og øvrige Drikkevarer maa medbringes og Middag spises hjemme.

Skriftlig Henvendelse til Grevinde Scheel, Sekretariatet, Pileallé 23 A.

Da Formanden Grevinde Erika Scheel er bortrejst i Juli Maaned bedes alle Henvendelser ske pr. Post, som eftersendes.

Sygeplejerske-Forbundet

Vort Sommerstævne bliver Søndag den 2. September hos Lioba-søstrene, St. Kjeldsgade 1. Mottoet for Dagen bliver »Bøn og Arbejde«. Pastor Knud Ballin leder Stævnet. Redaktør Bølling vil tale om »Politisk Ansvar«. Desuden taler en Ordenssøster og et Foredrag bliver antagelig om Adgangen til kvindeligt Politi og Sygeplejeuddannelsen som egnet for Ansøgere.

Der vil blive Underholdning og Tid til Samtaler.

Dagen slutter med Festandagt i Kirken Kl. 19,30.

Nærmere Program senere. Noter Dagen!

Vincentforeningen f. Herrer

afholder Generalforsamling Søndag d. 29 Juli efter 8½-Messen i Præsteboligen i Stenosgade 4.

Alle interesserede i Menighedsplejen indbydes venligst.

Værelse - Hushjælp

En ikke for ung ordentlig Kvinde kan straks gratis faa et stort, tomt, solrigt Værelse i Villa, ikke langt fra Kirke, mod lidt Hushjælp for enlig ældre Herre. Billet mrkt. 3052. Katolsk Ugeblad, Klosterstræde 23, København K.

BOGHYLDEN

Sergius: Sanningen om Religionen i Ryssland, Stockholm 1943 da. Kr. 7,20

N. S. Timasjef: Religionen i Sovjet 1917—1942, Stockholm 1943 da. Kr. 7,80

Sigrud Undset: Åter mot framtiden, Stockholm 1943, da. Kr. 10,20, indb. da. Kr. 13,20

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

INDBYDELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

**Husk Eksercitierne for
Herrer paa Dalum Kloster
fra 21.-8. til 25.-8. 1945**

Tiden for de stille Dage paa Dalum nærmer sig, og de, dre allerede har meldt sig glæder sig til de tre Dages Klosterliv. Ved De, hvad det vil sige at være til Eksercitier? Hvis ikke skulde De prøve at deltag.

I tre Dage kan De faa Lov til at være borte fra Verdens Larm og Tummel, Sladder og Bagtalelse, Løgn og Svig. De kan i disse tre Dage faa Samling paa Dem selv, og trænger vi ikke til det i denne urolige Tid?

Hvad De ellers skal bestille? Ja, her er Dagsordenen:

- Kl. 7: Morgenbøn, Messe.
- Kl. 8: Morgenbord.
- Kl. 8½: Foredrag, Bøn og Betragtning (Privat).
- Kl. 11: Foredrag, Bøn og Betragtning (Privat).
- Kl. 12: Middag, Hvile eller Læsning.
- Kl. 14½: Kaffe.
- Kl. 15: Rosenkrans (Privat) Læsning.
- Kl. 16: Foredrag, Bøn og Betragtning (Privat).
- Kl. 17: Andagl.
- Kl. 19: Foredrag, Bøn og Betragtning (Privat).
- Kl. 20: Aftenbøn.

De bor paa Dalum Kloster, hvor de gode og omsorgsfulde Sct. Hed-

vigssøstre vil gøre alt, for at De kan befinde Dem vel. Mellem Foredragene kan De hvile eller spadser i den pragtfulde Park og tænke over, hvad De har hørt. Var det ikke noget for Dem? Benyt Lejligheden og skriv snart til Hr. Pastor Jaworski, Odense, eller til undertegnede. *Vi venter Dem paa Dalum i Aar!*

Villa Mariabo, Tøndervej Kolding, den 27. Juli 1945.

Henry Schultz.

**Sommerens
Gudstjenesteliste**

Søndagsmesse

København

- St. Ansgars Kirke (Bredgade 64) 7; 8; 10
- Jesu Hjerte Kirke (Stenosgade 4) 6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
- Sakramentskirken (Nørrebrog. 27) 8; 10
- St. Mariæ Kirke (Jens Jessensvej 7) 8; 10
- St. Annæ Kirke (Sundby) 6; 8½; 10
- St. Andreas Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
- St. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54) 8½; 11
- St. Antoni Kirke (Fr.sundsvej 225) 8; 10
- St. Nikolaj Kapel (Strøbyvej 2) (ikke i Juli Md.) 9
- St. Mikael's Kapel (Vandtaarnsvej 7) 9½
- St. Elisabeths Hospital 6
- St. Annæ Hjem 6½

Nordsjælland

- Ausebakken (pr. Birkerød) 8
- Asserbo (Friheden, Skovbovej) (Juli Md.) 9
- Farum (Gl. Farumgaard) 9½
- Lyngby (Knud Lavardsvej) 7½; 8½; 10
- Helsingør (Nygade 8) 8; 10
- Hillerød (Godthaabsvej 24) 8; 10

Hørsholm 10
Trørød (»Prinsesse Margrethes Feriehjem«) 8½

Øvrige Sjælland

- Allerslev 6¼
- Frederikssund (»Frederikssund Hotel) Sønd. 22. Juli 9½
- Glostrup (Teknisk Skole) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10½
- Holbæk (Kastanievej 17) 9½
- (Hospitalet) 7
- Kalundborg (Lundemarken 15) (2. og 4. Søndag i Md.) 10
- Køge (Bjerggade 22) 8; 10½
- Ledreborg 9½
- Næstved (Præstøvej 29) 8; 10 (2. Sønd. i Md. dog): 8; 9½; 10½
- Roskilde (Frederiksborgg. 11) 6 (paa Hosp.); 8; 10
- Skelskør (Banegaarden) (3. Sønd. i Md.) 10
- Slagelse (Frederiksgade 7) 8; 10
- Taastrup (Køgevej) (2. og 4. Sønd. i Md.) 8¼ (øvrige Søndage) 7½; 10
- Vordingborg (Chr. Winthersvej 9) (1. og 3. Sønd. i Md.) 10

Peter Schindler:

G. K. Chesterton

En Indførelse. Kr. 4,50.

... Schindler er en meget vittig Mand, ... aandsbeslægtet med den store engelske Forfatter.

Struer Dagblad.

... Man faar en brændende Lyst til at dykke ned i denne angelsaksiske Aands Katakomber.

Fyns Venstreblad.

... Gennem Schindlers »Indførelse« faar man et Indtryk af denne vidtspændende, altid oplagte Polemiker, en moderne Reaktionær, for hvem ogsaa Modstanderne maatte bøje sig i Beundring ...

Politiken.

... Med denne rationelt underbyggede Kristendom kan dansk Sindelag ikke forsones sig. Den strider for groft baade mod Kierkegaards Tænkning og mod Grundtvigs Salmer.

Kristeligt Dagblad.

Forstod De »Manden, som var Torsdag«? Ellers er Forklaringen her. Nys udkom »Rettroenhed« i ny Udg., snart kommer »Frans af Assisi« og »Thomas af Akvin« — sæt Dem ind i Chesterton gennem denne lille Indførelse!

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„THERESE“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**

Bøger

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20) 10½
Rønne (Østergade 59) 9½

Lolland-Falster

Maribo (Ny Østergade 4)
9 (m. dansk Pr.); 10½ (m. polsk Pr.)
Nykøbing F (Bispegade 12)
8; 9½ (m. dansk Pr.)
11 (m. polsk Pr.)

Fyn

Assens (Nørregade 3) 10
Nyborg (Vindingevej) 8; 10
Odense (Albanitorv 7) 8; 10
Svendborg (Havnegade 1) 8; 10

Langeland

Rudkøbing (Brogade): Gudstjeneste efter Bekendtgørelse i de lokale Aviser.

Jylland

Aabenraa (Søndertorv) 5,40; 9,45
Aalborg (Kastetvej 1) 6; 8; 10
Aarhus (Ryesgade) 7; 8; 10
Grenaa.
Sønd. 17. Juni og 19. Aug. Kl. 10
Haderslev (Mariegade 8) 8; 10
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10
Kolding (Kralundsgade 2)
(hver Søndag) 7½; 9¾
Kliniken 6

Odder (Holsteinsg. 29)

(2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Ulstrup Mark. Sønd. 29. Juli Kl. 10
Vejle (Fjellegade 2) 7½; 10
22. Juli og 16. August Kl. 9,15
(Hospitalet) 6
Fredericia (Sjællandsgade 50)
7; 9½

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus**N. P. Pedersen**

Snedkermester
Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“**Aabenraa****Charles Jørgensen**

Glarimester
Landskronagade 14
Telefon Ryvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri
Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre
Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

Næstved**C. Mortensen**

Murermester
Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarimester
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester
Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S
Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Næstved Mælkforsyning

v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789
Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

R. RASMUSSEN

Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved
Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

**Næstved
Kul- og Koks Kompagni**

Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420

T. A. Meding's Tømmerhandel A/S

Tlf. 1478 (3 Lin)
Trælast & Bygningsartikler

Katolsk Ugeblad

5. August 1945
93. Aargang
Nr. 31

Ved
Pater Nösens
Død
Flygtninge-Konfirmation
i København
Halvtreds Aar
blandt Syge og Fattige
Befrielsens Bøger

Den skjulte Kilde

Der var i gamle Dage i et Kloster en Munk, paa hvem Guds Blik øjensynligt hvilede med særligt Velbehag. Det var en kendt Sag, at denne jævne Broder — han var ikke Pater, men kun Lægbroder — aldrig bad nogen Bøn forgæves. Derfor bragte Folk fra Omegnen deres Syge til Klosteret, for at den gode Broder skulde lægge sine Hænder paa dem og bede Gud om at helbrede dem. Eller man valfartede til Klosteret for at bede Broderen gaa i Forbøn for sig i et særligt Anliggende. Men altid opnaaede man, hvad Munken havde bedt Gud om, og derfor var man altid tryk, naar han havde lovet at tage sig af ens Sag.

De andre Munke i Klosteret var opfyldt af Undren. Kan hændes, at en og anden af dem kunde strejfs af en Smule Misundelse. Men i hvert Fald underdes de, thi de kunde ikke fatte, hvorved Broderen særlig havde gjort sig fortjent til en saadan Himlens Gunst.

Han fastede ikke mere, end de gjorde, han dvælede ikke længe i Bønnen end de; han var ikke mere flittig end de til at tugte

sig med Bodens Ris. Endda syntes det, som om alt Arbejde faldt ham særligt let. Thi altid saa man hans Ansigt lyse af Tilfredshed.

Om det saa var Abbeden, var han begærlig efter at vide Grunden til Broderens store aandelige Kræfter, og en Dag tog han da den fromme Broder afsides for at udfritte ham.

»Sig mig, kære Broder,« sagde Abbeden til ham, »hvor kan det vel være, at Gud udmærker dig paa en saa særlig Maade, da du dog lever dit Liv — efter hvad vi kan se — paa ganske den samme Maade som vi.«

Broderen blev forlegen ved dette Spørgsmaal. I det hele taget syntes han, at Abbeden viste ham en alt for stor Interesse.

»Fader Abbed,« stammede han. »Jeg ved sandelig ikke selv, hvorfor Gud er saa særlig god imod mig. Jeg har heller ikke ment, at jeg gjorde noget bedre end mine Medbrødre i Klosteret, og heller ikke har jeg følt mig kaldet til at efterligne Helgenerne i usædvanlig Selvfornægtelse og Tugt.«

Jeg ved blot, at Gud altid har været saa god imod mig, og at jeg altid har været saa inderlig taknemlig for Guds store og skønne Gaver. Der er ikke gaaet en Dag, uden at jeg har takket Gud for alt, hvad han skænkede mig paa den Dag.

Jeg synes altid, at jeg har fundet saa meget at glæde mig over: Solskinnet, de dejlige Blomster, Føde og Husly, for ikke at tale om Kirkens Goder. Naar jeg saa tænkte paa, at Gud lod Solen skinne paa mig, og han lod Blomsterne dufte for mig, at han hver Dag gav mig den Føde, jeg havde behov, at han kort sagt altid sørgede saa faderligt og godt for mig, saa syntes jeg, at jeg havde Grund til at være taknemlig imod Gud og glad for hans Gaver ... Men heller ikke jeg kan da forstaa, hvorved jeg har gjort mig fortjent til at modtage særlige Gaver fra Gud.«

Men Abbeden lyttede tankefuldt til den enfoldige Broders Ord.

»Ja, ja,« sagde han og nikkede med Hovedet, »nu forstaaer jeg det. Det er jo netop dit taknemlige Sind, der er Skyld i alle de store Gaver, som Gud skænker ved din Haand.«

C. B.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Th. P. Stillinge
Tømrermester
Sejrøgade 15
Tlf. Ryvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Mønhedssal i St. Mariæ Sogn

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.
Viktor Nielsen
Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenoegade 3, Vester 2319 x

Barfred & Rasmussen
Malerfirma
Ryvang 4511 . Bella 431
Emdrup Banke 120 København Ø.

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse
til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Thor's kemiske Fabriker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**
Lev. til Hospitaler og Institutioner

C. & L. Tofte . V. Reusch
Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sot. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Ludvig Rasmussen
Glarmester
I. P. Petersens Eftfl.
Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard
Muremester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

MIZAR Jæ
L. E. LARSEN
Nørrebrogade 206

Sommersto

HORISONTEN RUNDT

Premierministerskiftet i Storbritannien

Man maa være inde i engelsk Politik og Historie før at kunne forstaa den Omvæltning, der nylig har fundet Sted i Storbritannien, og hvor Premierminister Churchill afløstes af sin Modstander, den hidtidige Vice-Premierminister Attlee. Det er ikke Ugebladets Opgave at kommentere, endsige tage Stilling til den politiske Udvikling i det hele taget, men det vil sikkert være paa sin Plads nu, da Winston Churchill glider ud af aktiv Politik, at erindre om, hvad denne Mand har været for Europa. Churchill vil — hvad Vending Verdenspolitikken end tager — altid komme til at staa som den, der reddede Europa fra Nazityranniet; men mere end det: han arbejdede ikke blot for Europas Frigørelse fra Tyranniets Lænker men for en bedre Fremtid, hvor enhver skulde have Lov til »frit at tænke, tro og tale«. Maatte hans Eftertrædere følge samme Linie.

Pastor King i København

I den forløbne Uge dukkede en af vore gode gamle Bekendte, *Pastor Th. King*, pludselig op i Kongens København i de allierede Feltpræsters Uniform. Som det vil erindres »forsvandt« Pastør King her fra Landet kort efter 9. April 1940, naaede via Sverige til sit fædrene Skotland og har gjort Kriegen med som Feltpræst under forskellige Himmelstrøg. Han er nu stationeret i København, men vil — efter eget Udsagn — saa snart det er muligt vende tilbage til Arbejdet her i Vikariatet.

Femogtyve Aar i Hørsholm

Onsdag den 18. Juli var det Femogtyveaarsdagen for *Sct. Hans Kapels* Indvielse. Selve Dagen forløb uden ydre Tegn paa Fest, og kun i den paafølgende Søndags Prædiken fik Menigheden, som paa Grund af et frygteligt Uvejr var meget faatalligt, markeret denne Mærkedag.

Paa Grund af de trafikalt saa vanskelige Tider, kan Præsterne fra Helsingør, som siden Juli 1929 har udført Sognearbejdet i Hørsholm, ikke selv læse Søndagsmessen her, men har overdraget denne Opgave til Pater Wolfgang Czernin O. S. B. fra Aasebakken i Høsterkøb.

Pateren opfordrede Menigheden til under Messen at mindes alle de Mennesker, der i Aarenes Løb hav-

(Fortsættes Side 385)

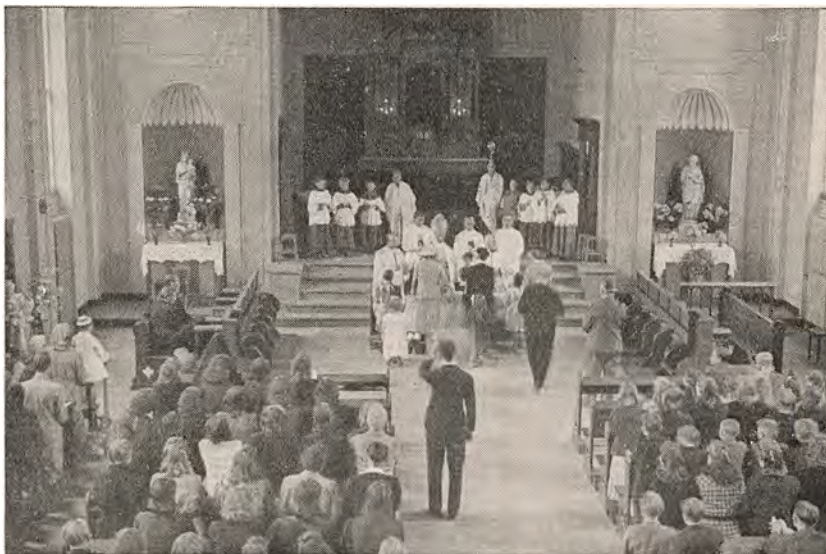
Flygtninge-Konfirmation i Sct. Therese Kirke

Mandag den 23. Juli fandt der i Sct. Therese Kirke i Hellerup en usædvanlig kirkelig Begivenhed Sted, idet halvandet Hundrede Flygtninge fra Røde Kors Forlægningen paa Emdrupvej modtog Konfirmationens Sakramente af Biskop Suhrs Haand. Det store Antal Konfirmander — alle af polsk Nationalitet — fyldte det halve af Kirken, som iøvrigt altid er mere end fyldt, naar der er Gudstjeneste for Polakker. Højtideligheden overværedes ogsaa af Magister Ivertsen, Chefen for Forlægningen og adskillige af hans Medhjælpere; ligeledes var Fru Direktør J. Ejbøl kommet pr. Jeep fra Hornbæk for sammen med Fru Holmgaard at staa Fadder for de kvindelige Konfirmander, mens nogle Herrer fra den polske Komité tog sig af de mandlige. Den hellige Messe, som overværedes af Biskoppen, blev celebreret af tre Præster fra samme Flygtninge-Lejr, mens Ministranterne i Mangel af den trofaste Stab, der ligger paa Landet, var blevet rekruteret blandt baade polske, norske, franske og engelske Drenge. For saa vidt kom det katolske d. e. universelle Præg særlig stærkt frem ved denne kirkelige Fest.

Messen blev sunget af hele Menigheden, og her kan alle vore hjemlige Menigheder, det være sig katolske eller protestantiske, gaa i Lære hos Polakkerne. Her er ikke et Menneske, ikke en Kvinde eller et Mandfolk, (de ganske unge har ikke faaet Lov at lære deres Modersmaal), der sidder og beder

sagte for sig selv; her synger alle, endskønt de fleste ingen Salmebog har, og der heller ikke er opslaaet Salmenumre paa Tavlen. Organisten sætter ind, og saa er alle med med det samme. Vel er der noget melankolsk over disse slaviske Melodier — det gælder saa vel Messesom Vesper- og Andagtsmelodier, — men der er noget højst betagende over denne Fællessang, der paa bedste Maade illustrerer, hvordan de første Kristne plejede at deltage i deres Liturgi. Muligvis vil denne Deltagelse i Messens Sang, der jo ogsaa efterstræbes af den liturgiske Bevægelse i alle Lande, kun opnaas paa Bekostning af det latinske Sprog.

Efter Messen traadte Biskoppen frem i Koret, iført Mitra og Kor-kaabe og med Bispestaven i Haanden, for at tale til Forsamlingen. Biskoppen beklagede, at han ikke var i Stand til at tale til Polakkerne i deres Modersmaal; han maatte i Stedet for benytte sig af det tyske Sprog. Men det, han sagde, gik straks i den Grad til Hjertet, at der hørtes Snøften over hele Kirken. Biskoppen kom nemlig ind paa det polske Folks Lidelser under de senere Aar og paa de Kvaler, det tvungne fortsatte Ophold i Landflygtighed maatte medføre for de tilstedeværende. Stærkt Indtryk gjorde det ogsaa, da Biskoppen viste Forsamlingen sin Bispering og fortalte, at den havde han faaet forærende af en Delegation af herboende polske Landarbejdere, der en skønne Dag kom til ham under

Medens Konfirmationens Sakramente meddeles Flygtningene

Krigen og sagde: »De er vor Fader, og som Tegn derpaa har vi købt denne Ring til Dem«. Biskoppen nævnte i denne Forbindelse, at han ogsaa var Flygtningenes aandelige Fader, og at det glædede ham at se, med hvilken Iver de søgte til Kirken. Troen paa den gode Gud hindrer et Folk i at blive bitter, naar det bliver hjemsoget at Modgang og Lidelser.

Derefter foretog Biskoppen, bistaaet af den hjemvendte Pastor Bertling, Meddelelsen af Konfirmationens Sakramente til dette Hold paa ca. 150 unge Polakker.

Efter Messen blev alle Konfirmander beværtet paa Assumptionsklostret; det er i Tider som disse en Præstation, der er al Paaskønnelse værd. Dagen sluttede Kl. 15 med Vesper paa Polsk; til denne indfandt der sig saa mange Flygtninge, som Sct. Therese Kirke kunde rumme, og aldrig har denne Kirke været Vidne til saa smuk og gribende en Eftermiddagsgudstjeneste som paa denne Dag. Sangen løftede sig saa det hørtes over hele Rytgaard-Kloster.

Uvilkaarligt gaar man og spørger sig selv, hvorfor disse Mennesker skulde konfirmeres netop nu, da de befinder sig uden for deres Lands Grænser. Jeg spørger den ene af Flygtninge-Præsterne, der er Sognepræst paa Halvøen Hela, og som bor paa den saakaldte tyske Skole sammen med 2—300 af sin Sognebørn. Naar Præsten har henvendt sig til Biskoppen for at skaffe Polakkerne Lejlighed til at blive konfirmeret, skyldtes det først og fremmest, at Tyskerne i de sidste fire-fem Aar hindrede Biskoppen fra Danzig i at gøre det samme. I denne Forbindelse fortæller Præsten om en Kirkefølgelse, som vi herhjemme og i andre besatte Lande ikke har haft Begreb om. Det lader til, at Befolkningen paa Hela og tilgrænsende Egne i 1939 slet ikke var tyskfiendtlig, tværtimod. Disse Kaschuber, der nok er et slavisk Folkeslag og føler sig som Slaver, er ligesom Elsasserne vant til at skifte Ejer, de tog det derfor heller ikke saa tragisk, da Tyskerne i September 1939 kom til Magten. Anderledes blev det, da Gestapo i Oktober samme Aar holdt deres Indtog; disse Gestapo-Folk har tilsyneladende haft som Opgave at forskærtse den goodwill, Tyskerne til Dato endnu nød i Udlandet. De begyndte med at foretage sig alt det, man ikke maa gøre, naar man vil vinde et Folks Sympati. Paa Halvøen Hela, der for største Delen beboes af en helt igennem katolsk Befolkning, startede de med at save Væjkorsene af, eller ogsaa tvang de Befolkningen til at ødelægge dem; saa sprængte de paa en eneste Nat samtlige 60 Kapeller i det gamle Valfarsted *Weyherowo*. Det var dog kun Optakten til den blodige Forfølgel-

se, der kom til at gaa ud over baade Hela, Pommerellen og Posnan. I sidste Kirkeprovins fik kun 30 af 900 Præster Lov til at forblive i deres Embede; kun fire Kirker blev holdt aabne for Gudstjeneste, Resten anvendtes som Hestetalde og Biografteatre. I Pommerellen regner man med, at 70 % af Gejstligheden blev skudt eller døde i Koncentrationslejre, mens 20 % undrog sig Døden ved at gaa under Jorden; mange af de unge Præster maatte gaa som Røgtre og Svinevogtere paa Gaardene for at undrage sig Gestapos Efterlysning.

I Pelplin, hvor Biskoppen flygtede, han blev desavoueret for det i Rom — blev hele Domkapitlet henrettet paa en eneste Domherre nær, som tilfældigvis ikke var til Stede. I Weyherowo mente Dekanen sig tryk, fordi han var i Familie med selveste Feltmarskal Rommel; han kunde endog forevise en personlig Skrivelse fra Generalen, da de Herrer foretog Razzia i hans Prælatbolig; Resultatet var, at de sønderrev Brevet for Øjnene af ham og gav ham en Kugle i Stedet for.

Efter denne voldsomme Aarelading, der skulde have som Følge at aflive Kirken i disse nordvestlige Provinser af Polen, var det, at Biskoppen fra Danzig optraadte som den gode Samaritan over for den ulykkelige Kirke, der var faldet i Hænderne paa Røvere. Han udnævnte saakaldte Administratorer,

der uden at faa fast Præsteembede skulde rejse fra Kirke til Kirke og varetage Sjælesorgen. At ej heller dette Arbejde kunde regne med Nazisternes Bevaagenhed, er kun naturligt; det var derfor, at Biskoppen ikke fik Lov at rejse ud til de nødstedte Provinser for at meddele de unge Konfirmationens Sakramente.

Naar man kender noget til denne tragiske Baggrund, forstaar man endnu bedre, hvor bevægede disse Polakker fra Emdrupvejen var, da de igen stod over for en katolsk Biskop, der præsenterede sig som deres aandelige Fader. Alle disse smaa Piger med paafaldende lyse Fletninger, der efter Sigende skal røbe Vikingeslættet i denne Kystbefolkning, saa med Hengivenhed op til den unge Biskop, der gav deres Forældre Mod. De mange Fiskere, der er vant til at trodse Storm og Vejr, følte det, som om selve Frelseren sagde til dem: »Frygt ikke, I lidettroende«, mens deres Koner med Ansigter, der virker dobbelt blege under den mørke Hovedbeklædning, saa op til Altret med Øjne, der har Øvelse i at spejle ud over Havet ved Nat-tetide; samtidigt røber de smalle sammenpressede Læber, at disse Kvinder har lært at vente til Stormen er ovre for saa at samle op, hvad Havet giver tilbage og at anbefale dem til Gud, der ikke vender hjem.

S. Wevers.

Ved

PATER NÖSENS DØD

Der er paany blevet en Plads tom i vore forreste Rækker: *Pater Nösen er død*. Paa langt de fleste af dem, der har kendt ham, virker denne lakoniske Meddelelse lam-mende, de vil i første Øjeblik næppe fatte, at denne levende, ildfulde Skikkelse med det store Hjerte og det hjertelige Smil, ikke mere er iblandt os, omend det dog er en uomgængelig Kendsgerning, at vi alle engang skal dø. Det er ogsaa umuligt at undgaa, at rent egoistiske Tanker melder sig ved Efterretningen om hans Død: Vi har saa daarligt Raad til at miste nogen, lyder det ustandseligt i ens Øren, vi har saa daarligt Raad at i miste nogen af dem, der — som Pater Nösen — satte hele deres Liv ind for den Gerning, hvortil de var kaldet, og alligevel tager Vor Herre ikke Hensyn til, hvad vi synes eller ikke synes. Det er Job om igen: Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet.

Pater Nösen var en af de sjældne

faa, en uspaltet Karakter, en af dem, som den danske Katolicisme vil komme til at savne og mangle. Hans hele Liv var opfyldt af eet eneste stort uegennyttigt Arbejde i Kirkens Tjeneste, baaret frem af en utrolig, en ukuelig, næsten fabelagtig Energi og en maalbevidst Viljestyrke. Og svigtede end Kræfterne ham i de seneste Aar, saaledes at han ikke mere helt var »den gamle Nösen«, der aldrig gik paa Akkord med sig selv og sine Principper, saa var han dog til det sidste en ægte Kristi Stridsmand, en fuld-god Repræsentant for den Institution, hvorfra han var udgaaet, og som han havde viet hele sit Liv. Og det var ingenlunde lette Poster, som hans Foresatte i Tidens Løb anbragte ham paa, tværtimod; man havde det Indtryk, at Selskabets Ledelse atter og atter placerede ham paa Steder, hvor der krævedes Ansvar og virkelige Kraftanstrengelser — i Bevidstheden om, at han var Opgaven voksen. Og der

er ingen Tvivl om, at han helt og fuldt gav sig hen for at opfylde de Krav, der stilledes til ham. Men det tog paa hans Kræfter. Aarene i Ordrup var strenge — de bragte mange og store Skuffelser — Aarene i Aarhus krævede ligeledes hans fulde Indsats, og da han vendte tilbage til Hovedstaden, regnede man til Stadighed med, at P. Nösen var i Besiddelse af de samme Kræfter, som da han for nu snart fyrretyve Aar siden for første Gang satte Fødderne paa dansk Jord.

Det er sandsynligt, at Pater Nösen først og fremmest staaer i Folks Bevidsthed som Skolemanden, Lederen af Sankt Knuds Skole gen-

Pater P. Nösen S. J.

nem en Aarrække. I en Tale, hvis tre Grundsætninger er fæstnet paa tre Tavler og ophængt i en af Skolens Gange, har han engang — ganske ubevidst — karakteriseret sig selv. Tavlernes Tekst lyder: Bed og arbejd — Dag for Dag — Frem mod Maalet. Dette var Kernen i hans Bestræbelser, og klare kan man vel næppe nu efter hans Død karakterisere hans Liv og hans Gerning. Kravene, der stilledes til ham var store, Kravene, han stillede til Elever og Lærere var ligeledes store, men størst var de Krav, han stillede til sig selv. Med stærk og myndig Haand ledede — og prægede — han Skolen, og der er sikkert mange af dem, der under hans Vejledning har modtaget deres første Dannelse i Livet, som nu ved hans Død af ganske Hjerte vil give ham et Memento og i deres stille Sind yde ham den Ret, som de maaske frakendte ham som Børn.

Et særligt Kapitel af hans Virke som Opdrager var hans Kærlighed til Scenen. Tro mod den ældgamle Tradition, at Skolekomedier hører til en ægte Jesuiter-skole, arbejdede han energisk som Instruktør. Ofte gav han sig i Lag med

dramatiske Opgaver, der syntes at skulle overstige Elevernes Evner, men det blev altid i sidste Øjeblik og med et utroligt Opbud af Viljenspændelse saavel fra Spillernes som navnlig fra P. Nösens Side en straalende Succes, der ogsaa vandt Anerkendelse udenfor Skolens Vægge.

Side om Side med Skolegerningen var han en virksom Sjælesørger. Mange fandt Vej til hans Skriftestol, men en langt større Skare — maaske endda større en Skoleungdommens — kendte ham som Prædikanten, som Taleren, der saavel fra Prædikestolen som ved saa mange andre Lejligheder i Aarenes Løb gennem sin fremragende Retorik — selv ungdommelig i Sind — har tændt den samme Begejstringens Glød hos sine Tilhørere, som ogsaa luede i hans eget Indre.

Da Pater Nösen for et Par Aar siden trak sig tilbage fra Skolegerningen og overtog Posten som Rektor ved Sct. Josefssøstrenes Seminar i København, var han slidt op. Summen af hans Livs Anstregelser havde sat deres Præg paa ham, han kunde ikke mere magte det samme som i sine yngre Dage, og han følte det selv, maaske mere end han havde Grund til; men vi, der har kendt ham, kendte ogsaa Grunden hertil.

Pater Nösen havde mange Venner, men — saaledes som det altid gaar her paa Jorden — ogsaa Modstandere, fostret maaske af hans egen impulsive Natur. Ved

hans Død vil imidlertid begge Parter forenes i en endrægtig Tak til Gud for den Troens Stridsmand, der nu er gaaet bort fra os og i Bøn om, at han maa gaa lige ind til den Herlighed, som venter dem, der har været Herrens gode og tro Tjenere.

*

Pater Peter Nösen S. J. var født 31. Oktober 1878 i Simmern (Luxemburg) og indtraadte 1901 i Jesuiterordenen. Fra 1906—10 virkede han ved Sct. Andreaskollegiet i Ordrup, og efter Præstevielsen i 1912 vendte han tilbage til Ordruphøj, først som Generalnræfekt og fra 1917 til Kollegiets Nødlæggelse i 1920 som dets Rektor. Umiddelbart efter at Kollegiet var blevet lukket, udnævntes han til Sognepræst ved Vor Frue Kirke i Aarhus, men vendte 1927 tilbage til København for to Aar senere at overtage Ledelsen af Sankt Knuds Skole. Efter tolv Aars Virksomhed som Skolebestyrer udnævntes han i Januar 1942 til Rektor ved Immaculatakirken, hvor han virkede til sin Død.

P. Nösen døde den 27. Juli paa Sct. Josefs Hospital i København. De sidste Uger før sin Død havde han skrantet en Del, saa at man ansaa et Ophold paa Landet for nødvendigt. Han rejste derfor til Sct. Josefssøstrenes Rekreatiohshjem Magleås ved Birkerød, men fik under Opholdet her en Hjerneblødning og bragtes til Hospitalet, hvor Døden indtraf Dagen efter Indlæggelsen.

Hvorfor den store Klokke ringede

En Legende fra Bretagne

Den store Klokke i Sct. Gildas' Kirke i Auray — en By i Bretagne med en berømt Sct. Anna-Helligdom — havde liget ringet Angelus, og alle i gamle Perroniks Hus havde knælende bedt Engelens Hilsen. Da Bønnen var endt, spurgte lille Yvonne: Hvorfor blev der ringet med den store Klokke i Dag, Bedstefar? Den gamle Mand satte sig i sin Stol, trak den lille Pige hen til sig og fortalte:

»Sct. Anna er god og holder af os her i Auray, og hendes Datter, den hellige Jomfru, elsker Bretonnerne. For mange Aar siden var stakkels Thuriaf, som boede her i Auray, Sct. Annas egen By, meget ulykkelig.

Hans to Sønner var blevet dræbt i Krigen, og da han hørte det, blev hans Haar hvidt paa en eneste Nat. Ja, Thuriaf var fortvivlet, saa fortvivlet, at Djævelen en Fredag fristede ham til at hænge sig. — Thuriaf havde allerede taget sin Frak-

ke af og taget Rebet om sin Hals og bundet tre Knuder paa det og skulde lige til at begaa den forfærdelige Synd, da Angelusklokken lød fra Sct. Gildas. »Jeg maa først bede til den hellige Jomfru,« sagde Thuriaf, »og saa hænger jeg mig bagefter.« Han korsede sig, knælede ned og bad, for han havde aldrig i sit Liv undladt at bede Angelus, — han var jo her fra Auray, lille Yvonne! Ved hvert Ave Maria løste den hellige Jomfru en Knude paa Rebet, som laa om hans Hals, og da Thuriaf endte sin Bøn og korsede sig, gled Rebet fra Halsen og ned paa Jorden. Saa begyndte Thuriaf at græde, og han græd længe, og hans Sjæl var frelst. — Da Thuriaf skulde dø, ordnede han det saadan, at den store Kirkeklokke skulde ringe Angelus hver Fredag. Og mens den ringer, maa Djævelen ligge paa Knæ og kan ikke friste nogen. Saa, nu ved du, hvorfor der om Fredagen ringes Angelus med den store Klokke. Djævelen hader den Bøn, men Vor Frue er meget glad for den. Husk det, du lille.«

Sct. Elisabeth Søstrene:

Et halvt Aarhund blandt Syg

Den 11. August kan Sct. Elisabeth Søstrene fejre 50-Aarsdagen for de første fire Søstres Ankomst til dansk Jord for i Lighed med Sct. Joseph Søstrene og de øvrige Ordenssamfund her i Landet at virke i Næstekærlighedens Tjeneste og for i første Række at tjene de syge og fattige i Samfundet, men tillige ogsaa for sammen med vore øvrige Ordensfolk, Munke som Nonner, at fortsætte det Arbejde i Fromhedslivets og Kulturens Tjeneste, som brat blev afbrudt i 1536.

Et klart, smukt og nøjagtigt Billede giver Inspektør ved Nationalmuseet, Broholm, af Datidens Klosterliv og Virken i »Læsefrugter« 1943 S. 135 ved at spørge: »Hvortil anvendtes de mange Penge og Naturalier, der strømmede ind til Klostret (Sct. Peder og Herlufholm)? Ja, foruden Gudsdyrkelsen og Brødrenes Underhold, Vedligeholdelsen af Klostrets Bygninger, hvis Præster lønnedes af Klostrets Indtægter, hvad det mange andre Opgaver. Det fungerede som Herberg, Hospital, Asyl, Fattiggård, Liv-

▲ Sct. Elisabeths Hospital paa Amager
▼ Elisabethsøstrenes Hjem paa Kastanievej

renteanstalt, Alderdomshjem, Sygehus, Skole og Universitet«.

*

Om Udviklingen og Forholdene i Søstrenes Arbejde skriver Søster Lazera i en Beretning om deres Virksomhed i den forløbne Tid: »Vi fik snart Arbejde nok, omend det i Reglen var en betalt og 2—3 gratis Patienter. Husleje, Næringsmidler og Tøj skulde skaffes, dog det guddommelige Forsyn vaagede over os sendte os af og til Velgørere. Undertiden indkom der Afdrag for Sygepleje som fra en ung Syerske med 5 Kroner, »fordi Søstrene havde været saa god mod hendes Moder«. Sporvejsselskabet gav en Tid lang Fribilletter, ligesom en Malmødamper gav fri Rejse til Søstrene ovre i Broderlandet, hvor Søstrene nyder stor

▲ Ve

trede e og Fattige

Anseelse navnlig blandt Lægerne. Ved deres Jubilæumsfest i 1899 var Raadhuset derovre stillet til Raadighed for en stor Basar, hvor der tillige opførtes levende Billeder fra Sct. Elisabeths Liv, fremstillet af Lægerne og deres Damer med pragtfulde Dragter laant fra Dagmar Teatret, og hvor jeg med Spil paa Harmonium ledsagede Opførelserne i de tre Dage, som Festen varede.

I 1907 afholdtes under Protektion af Prinsesse Marie en Basar, der indbragte lidt over 2000 Kroner, og af Velgørere kan iøvrigt nævnes Baronesse Baulieu, Baronesse Stampe Charisius, Kammerherreinde Kragh og Etatsraadinde Ramm. Grosserer Heinrich Madsen har testamenteret 100,000 Kroner i Anerkendelse

Sygesengen

Tekst: Jos. Hammermüller

Fotos: Elnebo (3), Arkiv (1)

for Søstrenes Pleje under hans afdøde Hustrus Sygdom, som tilfalder dem, naar en Del Rente-nydere er døde.

Paa Kastanievej bor der i Øjeblikket 9 Søstre, der alle er virksomme i ambulans Sygepleje. — Denne uegennyttige Virksomhed kommer ogsaa de fattige til Gode, og mangen en Søster kan fortælle, med hvilken Glæde og Fornøjelse hun ofte i Saxogade og lignende Kvarterer har passet og puslet om smaa livlige Unger i Hjemmene under Moderens Sygdom.

Sct. Elisabeths Hospital paa Amager blev indviet i 1905 med 80 Senge og udvidet 1924 og 1932 med 165 Senge. I 1936 anerkendtes Hospitalet af Sundhedsstyrelsen til Uddannelse af Sygeplejersker og i 1938 opførtes et moderne Vaskeri og Kedelhus samtidig med at der indrettedes Elevbolig og Sygeplejeskole. Til Hospitalet hører en stor Have, der dels benyttes af Patienterne og dels dyrkes som Nyttehave for Hospitalet. Der er indrettet en Røntgenafdeling, ligesom der paa den medicinske og kirurgiske Afdeling behandles Øjen-, Øre-, Næse og Halssygdomme. 4 Søstre underviser i Sct. Anna Skole og i den kristne Kærligheds Aand ydes der en ikke ringe Hjælp til fattige og ubemidlede.

Paa Pater Steidls Opfordring rejste i 1922 nogle Søstre fra Kastanievej til Næstved for der at gaa i ambulans Sygepleje, indtil Sct. Elisabeths Hospital (for indre Sygdomme) paa Præstøvej blev opført. Det indviedes i 1923 og udvidedes 1935 med en Røntgenafdeling, Afdeling for medicinske Bade, en Lysklinik samt en Afdeling for Hals-, Øre- og Næsesygdomme. Der virker i Øjeblikket 17 Søstre, hvoraf 3 arbejder i Skolen. Paa Hospitalet er der 63 Senge (incl. 14 Barnesenge) og der har i Aaret 1944 ligget 1634 Patienter. I 1928 grundlagdes et Børnehjem for at skaffe katolske Børn, der har for lang Vej til Skole, katolsk Undervisning i katolske Omgivelser; det søges nu hovedsageligt af 14-aarige Børn og plejer at være overfyldt om Vinteren. I

Aaret 1944 var der 34 Børn, fortrinsvis Konfirmander, der skifter hvert halve Aar. For at støtte Hjemmet økonomisk er der tilsluttet et Pensionat for Damer og Herrer. Alt i alt viser disse Ting, at der i de tre nævnte Huse paa Kastanievej paa Amager og i Næstved udfoldes en ikke ringe Virksomhed af Elisabethssøstrene.

*

Naar vi nu af Broholms »Læsefrugter« S. 134 erfarer, at Skovkloster, Sct. Peder ved Næstved, ejede 28,000 Td. Land, der nu vilde have en Værdi af 19 Millioner Kroner, og det stod endda tilbage for Antvorskov og Sorø i Rigdom, saa vil man forestaa, at de mange rige Klostre her i Landet formaaede at virke med en uanet intensiv Kraft for Kulturen i Videnskab, Kunst, Agerdyrkning, Haandværk og al mulig Gerning, men dog efter deres forskellige Ordensregler navnlig og i første Række virke for de fattige syge og invalide Stakler. Saaledes kunde Biskop Absalons Ven Abbed Vilhelm i Æbelholt Kloster ofte daglig be-spise 100 Mennesker.

(Sluttes Side 385)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader har fornylig bl. a. modtaget 7 polske Oblatpateres, der i fem Aar har siddet i Dachau og andre af de berygtede tyske Koncentrationslejre. — Den pavelige Hjælpekommission har afsendt 50 Lastbiler med Levnedsmidler og Medicinalvarer til Afhjælpelse af Nøden blandt Flygtninge og Fanger af alle Nationaliteter, der opholder sig i Tyskland.

Tyskland

Erkebiskoppen af München, Kardinal Faulhaber, har rettet en Henvendelse til den allierede Overkommando i Tyskland for at opnaa Tilladelse til at rejse et Kloster paa det Sted i Dachau, hvor Koncentrationslejren laa. Det er Hensigten at oprette et Nonnekloster, sandsynligvis af rent kontemplativ Art, for saaledes at gøre dette berygtede Sted til et Valfartssted for alle de Nationer, der har haft Landsmænd i Lejren.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(23)

Alt vilde derfor være endt godt, dersom ikke Prioren om Eftermiddagen var kommet til Petroc's Celle med et Brev fra Subprioren. Nu havde Prioren netop fra en katolsk Forlægger faaet en Bog tilsendt til Gennemsyn. Den hed: »Den slagne Vej til Himlen« og var indbundet i himmelblaat Shirting. Forfatteren kaldte sig F. D. og var vist nok en Kvinde. Prioren havde kigget den igennem og havde skrevet en sønderlemmende Kritik af den. Han havde den i Haanden, da han bragte Brevet til Br. Petroc; det var nemlig hans Hensigt at lægge den ind paa Pulterkammeret. Men da han traadte ind i Broderens Celle, opdagede han, at Vinduet stod og smækkede, fordi Snoren var knækket. Han lagde øjeblikkelig Bogen og Brevet fra sig og gik hen for at binde Vinduet fast igen. Saa gik han igen, men glemte fuldstændig Bogen. Da Br. Petroc derfor lidt senere kom ind i Cellen, fandt han Brevet og Bogen, og han tænkte sig straks, da han saa Titlen, at en eller anden havde gættet sig til hans aandelige Vanskeligheder og havde laant ham den som en Hjælp. Han anede intet om et »Imprimatur«, saa den blanke Side før Titelbladet advarede ham ikke.

Det var en skrækkelig Bog. Men Petroc, som ventede sig megen Hjælp af den, læste den i Løbet af de 2 Tiner, der endnu var tilbage før Vesper, fra Ende til anden. Den gav ham mange forunderlige Oplysninger. Bl. a. stod der, at den menneskelige Sjæl var opfyldt af Fordærvelse og Ondskab, og at man maatte behandle den med skrappe Midler, om man nogen Sinde skulde kunne forbedre den. F. D. gav nøjagtige Anvisninger til Brug for dem, som vilde have deres Sjæl helgredt. Daglig skulde man holde 10 Minutters indgaaende Samvittighedsransagelse, ikke alene over de Fejl, som man havde begaaet, men ogsaa over alle dem, man havde været fristet til at begaa. Endvidere havde Forfatteren med en Nøjagtighed, som var det Tiderne i en Togplan, inddelt Dagen i forskellige Afsnit, hvor Betragtning og mange andre fromme aandelige Øvelser skulde foregaa. Og hvert Afsnit skulde indledes med en særlig Bøn, som skulde sætte sit Præg paa det.

I et Tillæg fandtes en Liste over Bønnebøger og Rosenkranse med Angivelse af, hvor de kunde faas.

Hvis alle de Devotionalier, som Forfatteren mente nødvendige, skulde medbringes, hvor man gik og stod, saa vilde en Attaché-Taske af temmelig stort Format knapt slaa til.

I de følgende Kapitler bragte Forfatteren mange og for Br. Petroc uforstaaelige Oplysninger og Anvisninger til Brug for en stræbende Sjæl; men altsammen tjente kun til at bringe Forvirring i Broderens Sind. Men da han tænkte, at en eller anden af hans Foresatte med Forsæt havde laant netop ham Bogen, saa mente han ikke, at turde sidde dens Idéer overhørig.

Den næste Morgen startede han derfor efter Forfatterens Principper men kørte saa uhjælpelig fast, at alt Mod forlod ham. Om Eftermiddagen, da Br. Gregor skulde give ham Undervisning, fandt han til sin Forbløffelse sin Elev vanskelig og irriteret. Da Gregor i en eller anden Anledning skulde hentyde til Novicemesteren, kom han i Farten til at kalde ham »forfærdelig rar«, men Petroc replicerede omgaaende skarpt, at man ikke kunde forbinde Ordet »rar« med noget skrækkindjagende.

Og da Gregor lidt senere havde faaet rodet sig ind i en hel Masse Selvmodsigelser, saa kom hans Elev ham ikke som ellers til Hjælp; — tværtimod, han afventede med kritisk Blik den andens Forsøg paa at rede Sagen ud.

Men da Timen var forbi, gjorde Petroc dog alligevel sin noget echaufferede Lærer en Undskyldning; som han sagde, »var han ked at, at han havde været utaalmodig og af, at han vist endogsaa havde ladet mangle paa almindelig Høflighed«.

10. KAPITEL

Den næste Morgen, da Prioren vilde lægge sidste Haand paa sin Kritik, kunde han ikke længere finde den lille himmelblaa Bog. Hvor kunde han dog have gjort af den? Med Forfærdelse slog det ned i ham, at han jo havde haft den i Haanden, da han gik op i Petroc's Celle, og at han sandsynligvis havde glemt den paa Bordet dér. Selvfølgelig var det ikke en Bog, som egnede sig for denne præ-reformatoriske Munk, og derfor ilede Prioren op for at hente den i Haab om, at den havde undgaaet Broderens Opmærksomhed.

(Fortsættes)

R. I. P.

Vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler døde min kære Hustru, vor elskede Moder

Karen Marie Regine Jensen
født Petersen

Fredag den 20. Juli 1945.

P. G. J. Jensen,
Tove, Joseph og Erik.

Begravelsen har fundet Sted.

Den kære afdøde anbefales til de Troendes Forbøn.

BØGER ≈

Bøger omkring Befrielsen

Det blev som ventet en Syndflod af Bøger, der vældede frem, saa snart Tyskerne var sat ud af Spillet. Papirmanglen syntes med eet Slag elimineret, og store og smaa Aander greb til Pennen for at fæstne sort paa hvidt, hvad Besættelsetiden havde givet Stof til. Samtidig kom Forløberne for det store udenlandske Bogmarked, der har staaet og ventet paa at komme over de stængte Grænser — alt i alt et Hav af Bøger, gode og daarlige i Flæng, hvis Tilsynekomst alle havde ventet og frygtet. Hvorledes skal man kunne orientere sig blandt disse Bjerge af Lektüre? Det er haabløst at angive Retningslinier, der er noget for enhver Smag og meget, som er lidet eller intet værd. Man kan imidlertid inddele de Bøger, der hidtil er udkommet paa Dansk i to Grupper, nemlig de, der omhandler danske Forhold under Besættelsen og de, der beretter om Udlandet. Vi skal her blot lige nævne et Par af de bedste indenfor disse to Kategorier.

»De fem lange Aar« (et Værk i 24 Storhefter fra *Gyldendal*) kommer vel nærmest til det, de fleste søger: en Revue i Tekst og Billeder om Aarene, der gik under det tyske Herrevælde herhjemme, hvad der gik umiddelbart forud og — formentlig da — hvad der fulgte lige efter. Her er Besættelsetidens Handlinger og Begivenheder samlet, Dokumenter, Rapporter og Billeder fremlagt, og Medarbejderlisten tæller Navne, der maa formodes at have Forudsætninger for at kunne berette om og bedømme Forholdene i Danmark 1940—45. — De to første Hefter, der nu foreligger, lover i hvert Fald godt for de efterfølgende, og Værket har Bud til alle, der vil fastholde Enkelthederne i dette det mest bevægede Afsnit af Danmarks Historie. Thi omend

Minderne er mørke, saa er de dog Led i vort Fædrelands Historie, som vi, der oplevede det, aldrig vil glemme, men hvis Enkeltheder lidt efter lidt glider bagud i Erindringerne. De fem lange Aar var en haard og skæbnesvanger Tid men tillige en Periode, hvor Danskheden fandt sig selv, og de, der føler Trang til at se tilbage over Besættelsestiden, vil som sagt i nævnte Værk finde det væsentlige af, hvad der skete, fremlagt i en nøgtern, objektiv Form.

Indenfor den anden »Kategori« er der flere udmærkede Bøger. Vi skal her blot nævne *Henrik V. Ringsted's »Omkring Tysklands Fald (Thaning og Appel) og Helge Knudsen's »Hitler bandt min Pen« (Gyldendal)*, begge Bøger, der fortjener at nævnes Side om Side med, hvad Verdensjournalistikens store Navne præsterede før 1939, Bøger, der tjener dansk Journalistik til Ære. Begge Forfatterne har været Korrespondenter i Berlin under Krigens Slutfase og har saaledes været Nazi-Svindelen paa nært Hold. Deres Bøger er underholdende og let skrevet samtidig med, at de giver en Række interessante Oplysninger om faktiske Forhold i det tredje Rige og omkring dettes Hovedpersoner, alt sammen Ting, der tjener til at belyse Udviklingen og som Censuren i de forløbne Aar forhindrede i at slippe ud over Hitler-Tysklands Grænser. G. M.

Catholica

Der er atter kommet et Hefte af *Catholica* (2. Aargang Nr. 3) og det indeholder denne Gang bl. a. Ordlyden af Pave Pius XII's Radiobudskab af 9. Maj i Aar, en Artikel om nazistiske contra katolske Opdragelsesprincipper samt en mindre Afhandling om Socialpolitik i den kristne Oldtid.

Salmonsens

Leksikon-Tidsskrift

Trods allehaande Vanskeligheder og »Mundkurv« er det lykkedes S. L.-T. (Schultz) at holde Standarden som en objektiv og paalidelig Efterretnings- og Orienteringskilde, hvad man har lært at værdsætte i de forløbne Aar, hvor vi har været afskaaret fra Omverdenen. Og de ny Hefter træder i deres Forgængeres Fodspor. J. B.

St. Ansgars Kirke

Paa Jesu Hjerter Fredag (3. August) er der Andagt med sakramental Velsignelse Kl. 19½.

En Bøn fra Køge

Skulde nogen kunne undvære det lille Hefte med Noder og Tekst til Gregoriansk Sang, vilde Menigheden i Køge være meget taknemmelig for at omdtage det. Heftet er udsolgt fra Forlaget, og vore er saa slidte, at de næsten er ubrugelige. Paa Forhaand Tak for de Hefter, der maatte blive os tilsendt!

Olaf V. Sørensen, Bjerggade 22, Køge.

Retrætter paa Aasebakken

I Vor Frue Kloster holdes Retrætte fælles for Damer og Herrer fra *Mandag Aften den 24. til Fredag Morgen den 28. September* samt — hvis Brændselssituationen tillader det — fra *Onsdag Aften den 17. til Søndag Morgen den 21. Oktober* (Efteraarsferie).

Sengelinned, Haandklæde og Serviet bedes medbragt. Anmeldelser til Priorinden, Vor Frue Kloster, Aasebakken pr. Birkerød.

Horisonten rundt

(fortsat fra Side 379)

Femogtyve Aar i Hørsholm

de virket for eller ydet noget til Kapellet, og særlig en Anonym (»som han endnu lever, ved jeg ikke«), der havde givet en meget betydelig Sum til en fremtidig Stenkirke. Vore Bønner skulde ogsaa gælde ham, der var Sjælen i Arbejdet for at faa bvæget Kapellet, Pater Ansgar Meyer S. J., hvis sidste apostoliske Glæde i Danmark var at indvie Kapellet og læse den første hellige Messe i det, inden han i Lydighed forlod Landet og rejste til Stockholm, hvor han endnu virker.

Kapellet var tænkt som midlertidigt, og man havde næppe troet, at der skulde gaa saa lang Tid uden Afløsning, men naar først Menigheden faar sin egen Præst,

som er bosat paa Stedet og daglig ved det hellige Messeoffer kalder Guds Velsignelser ned over sin lille Hjord, vil der ogsaa nok komme Fart i Kirkebygningsplanerne, saa at det gyldne Jubilæum til sin Tid kan blive fejret i en rigtig Stenkirke her paa Bakken eller et andet smukt Sted.

K. Kallan.

Et halvt Aarhundrede...

(fortsat fra Midtersiden)

Stat og Kommune kan i vor Tid ikke fuldt ud magte denne Opgave, og vi maa stadig med Gaver og Dotationer støtte vore barmhjertige Søstre, saaledes at de stadig i mere fyldestgørende Grad er i Stand til at virke i Syge- og Fattigplejens Tjeneste. Adskillige, og nu sidst Heinrich Madsen, har fulgt vore Forfædres højsindede og storslaaede Eksempel og vist Vej for Velgørenheden til Fordel for vore Søstre, der — som Overlæge Frode Rydgaard udtaler — udmærker sig ved et umaadelig dygtigt, flittigt og paalideligt Arbejde i deres Gerning.

Vi vil derfor i Anledning af Sct. Elisabeth Søstrens Jubilæumsfest takke dem for deres opofrende og ofte besværlige Gerning og ønske dem Guds rige Velsignelse i deres Virke til Guds Ære og til hele det danske Folks Vel i Kulturens og Næstekærlighedens Tjeneste.

D. K. K. F.

I Klostret Sct. Kjeldsgade 1 lader D. K. K. F. afholde to Retrætter uden Højskole i Dagene 16.—17.—18. August under Ledelse af Pater Küpferle S. J. og 23.—24.—25. August under Ledelse af Pater Boerrieger S. M. M. Aftenen før hver

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

5. S. 11. Søndag e. Pinse (691—63); 2. Bøn: St. Maria i Sne (1030), 3. Bøn*); Præf. (521); sidste Ev.: Festens ([91]).
6. M. Vor Herres Jesu Kristi Forklarelse (1030—104); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Xystus II, St. Felicissimus og St. Agapitus ([28]); Jesu Fødsels Præf. (514).
7. Ti. St. Cajetan (1033); 2. Bøn: (hvid) St. Donat, 3. Bøn*).
8. O. † St. Cyriacus, St. Largus og (rød) St. Snaragdus (1034); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
9. T. Viailie (1036); 2. Bøn: St. Johannes M. Vianney ([47]), 3. Bøn: St. Romanus (1037), 4. Bøn*). — Eller: (hvid) St. Johannes M. Vianney, »Sognepræsten fra Ars« ([46]); 2. Bøn: Vigilien (1037), 3. Bøn: St. Romanus (1037), 4. Bøn*); sidste Ev.: Vigiliens ([10]).
10. F. St. Laurentius (1038—105). (rød)
11. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse ([90]); 2. Bøn: St. Tiburtius og St. Susanne (1041), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn*); Præf. (522).
12. S. 12. Søndag e. Pinse.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarhavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor: C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 3-5, Lørdag undtaget Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Indtil 1. September er Redaktionskontoret kun aabent Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kiærulff træffes ikke før 1. August, Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Retræte, altsaa den 15. og 22. holdes Andagt med indledende Foredrag Kl. 19,30 i Klosterkirken. Dagen begynder med Messe Kl. 8 og slutter med sakramental Velsignelse Kl. 16,30. Damerne maa bo hjemme og selv sørge for deres Kost. The kan faas paa Klosteret, øvrige Drikkevarer maa medbringes. Middag spises hjemme. Retræterne er gratis med Undtagelse af Betaling for Theen. Enhver katolsk Kvinde er velkommen. Anmeldelse til Formanden *Grevinde Scheel, Sekretariatet, Pile Allé 23 A, Telf. Eva 7091.*

Paa Dalum Kloster lader D. K. K. F. afholde Retræte med Højskole fra Lørdag den 25. August til Lørdag den 1. September under Ledelse af Pater Wevers S. M. M. Eneværelser 35 Kr., 2- og 3-Segnsstuer 30 Kr. Henvendelse til *Fru M. Spetzler, Hans Tausensgade 2, Odense.*

Husk

Katolsk Pædagogforbunds

Retræte, der begynder Fredag d. 3. August Kl. 17½ paa Rygaard. Deltagerne bedes medbringe Det nye Testamente og Kristi Efterfølgelse.

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag den 17. August begynder vi atter med Møderne. Vi starter Kl. 19,30 pr., altsaa ikke Kl. 20,00. Alle er velkomne denne Aften. Entree: 50 Øre. Medlemmer med gyl-

digt Medlemskort for Frederiksberg K. U. K. 1945—46 gaar gratis ind.

Af Programmet kan fremhæves: Munter Oplæsning — Optræden og Musik m. m. Saafremt Vejdet er godt, hænger vi kulørte Lamper op i Haven. Nu da Forholdene er blevet gode igen, haaber vi paa større Tilslutning i den nye Sæson.

Maaske kan vi, hvis der er Stemmning for det, slutte med en lille Svingom i Salen.

P. B. V. I. Larsen.

Møbleret, solrigt Værelse

med Centralvarme er, for Kr. 65.— pr. Maaned, til Leje hos Kommandørkaptajn H. Bistrup, Borgergade 134, 1., th. Familien bestaar af et ældre Ægtepar.

Man bedes henvende sig telefonisk til Palæ 621 y inden Kl. 9 Fm. eller Central 16230, Lokal 901 fra Kl. 9,30—14,30.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968 Indgang fra Vagtelvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 & 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

Horsens

Installationsforretningen »Lyset«
Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt haves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstrene

„Melkældereren“

Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893

Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

H. F. Caspersen

BAGERI

Sønderbro 71 . Telefon 1074

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

S. Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351

Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Bagermestrenes

Rugbrødsfabrik A/S

Telefon 310

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026

Leverandør til kath. Menighed

Fiskeforretningen Aug. Andersens Eft.
v. Sv. Schmidt

Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens

1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Wittrup
HORSENS TEKSTILLAGER

Aarhus

Skomager **Chr. M. Jensen**

Ryesgade 23, o. G.

Gennemg. v. Fajancevarerhuset

Telefon 8326

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen

Telefoner: 2516 . 1805

Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus

A. B. C.

syn. Gummibadehæller

Gummibukser

Gummiunderlag

Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN

Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

ALFRED PIHL

Bagermester . Conditør

Telefon 3041 - Hammershus

Leverandør til St. Josef Hospital

Erik's Fiskehal

Altid friske Varer

Ryesgade 16 . Tlf. 8680

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (Bere Linier)

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089

Smørrebrød

Andelsselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

„BOTHILLA“ Ryesgade 24
Telefon 6162

MEJERIET
Vesterbro

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

KALD ALTID

<p>Randers</p>	<p>N. H. MØLLER <i>Brødregades Fiskehandel</i> Altid friske Varer Telefon 628 og 3728 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	
<p>JOHS. STOFFREGEN <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændsølsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager køber De bedst hos: C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Ligkistefforretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>	<p>Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Aalborg M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Nakskov Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Vejle</p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>1/3Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Møl- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Glarmester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Køb hos vore Annoncører</p>		

Katolsk Ugeblad

12. August 1945
93. Aargang
Nr. 32

Polens Fremtid

Ved Pater Martindales
Afrejse
Polsk Begravelse i
i Aalborg
Jubilæum i Allerslev

Tusind Tak!

Jeg kan ellers ikke lide det Udtryk. Hvor meget jeg end i Aarenes Løb har bestræbt mig for at forlige mig med alt, hvad der er dansk, falder det mig stadig svært at tage disse to Ord i min Mund. Jeg har paa Fornemmelsen, at dette Udtryk har noget overdrevent, jeg havde nær sagt noget italiensk ved sig, som ikke passer ind i den jævne danske Stil. Naar man iøvrigt alligevel griber enhver Lejlighed til at udtrykke sin Taknemlighed, hvorfor saa pludselig multiplisere denne Tak med 1000? Jeg ved, det er taabeligt at ræsonnere mod, hvad der nu en Gang er Skik og Brug, og jeg kender den strenge Kendelse: »Skik følge eller ...« Men det hele er jo ogsaa kun ment som Baggrund for disse tusinde Tak, jeg her vil bringe med velberaad Hu.

*

Sagen er den, at Posten fra Holland er begyndt at strømme ind. Det er foreløbig kun Kort. Paa disse tætbeskrevne Kort beretter lykkelige overlevende Landsmænd et og andet om de Rædsler, der gik forud for Befrielsen. En Overlærer har maattet holde sig skjult i Hønsehuset for at unddrage sig den af

Tyskerne organiserede Klapjagt paa Slaver. Mange andre har maattet brække Gulvet op og sove under Gulvet i lange Tider. En ung Mand, der er blevet tvunget hjemmefra, tegner paa enkelte Linier den mest rystende Film om sin Anabasis fra det sammenstyrtede 3. Rige. En ung Husmoder mindes sin Fortvivlelse, da de sad der i Utrecht uden Brød, uden Varme og Elektricitet og tilsidst endog uden Vand. Men alt dette bliver skrevet i Anledning af de danske Gavepakker, der ankom i Midten af Juli og blev modtaget som Manna i Ørkenen. Der er dem, der ved Gensynet med Æg og Flæsk og »hollandsk« Ost har baade grædt og let. Og saa har de ikke Vendinger, der er stærke nok til at udtrykke deres Tak. Alle disse Slægtninge og Venner lovpriiser mig, som om jeg var selveste »Josef i Ægypten«, der har reddet Familierne fra Undergang. Da har jeg siddet med Haanden fuldt af Kort og faaet Taarer i Øjnene og ... skammet mig, fordi denne Tak slet ikke tilkommer mig. Hvad har jeg egentlig præsteret. Jeg har for det meste kun klistret Adresser paa solide Papæsker eller lagt alle de gode Sager sammen, som Folk kom og stablede op paa mit

Værelse, eller i bedste Fald har jeg købt Varer for de Penge, som enten blev sendt med Posten eller nedlagt i Kirkebøssen: »Til de nødlidende i Norge og Holland«. Derfor holder jeg det da nu ogsaa for min Pligt at omadressere Takken. Og jeg er ikke den eneste; der er mange andre, der er i mit Tilfælde; det er derfor et fælles Anliggende, som det maa være tilladt at ofre den første Side i K. U. paa. Det er jo nemlig ikke muligt at finde hver enkelt Velgærer og fortælle ham eller hende, hvilken Lykke hans Bidrag har bragt i et udsultet Hjem. Men samtidig vil det være en Opmuntring til at blive ved; for selv om den første Hjælp har vakt mest Begejstring, vil Nøden efter denne Krig endnu længe spøge rundt om, ikke blot i Holland og Norge, men i alle de Lande, Krigens tunge Damptromle gik hen over. Og Kærlighed kender som bekendt ingen Grænser. Den holder lige saa længe ud som Nøden og forbarmer sig over alle, Ven og Fjende, fordi den er et Barn af den himmelske Fader, der ogsaa lader det regne paa baade gode og onde. Der er derfor endnu meget at bestille for Velgørenheden, men foreløbig skal alle de, der var med til at lindre den første Nød i Norge og Holland have Tak — Tusind Tak.

S. W.

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og Klipning af Kuponer m. v. De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

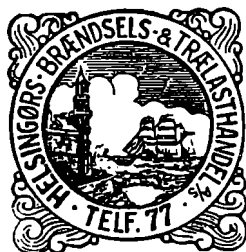
HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

FYENS DISCONTO KASSE (BANK-AKTIESELSKAB) ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester,
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

ROSENBERG

Tonic Water

Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
VELLE KØBENHAVN

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet TERTIA

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

HORISONTEN RUNDT

Ved Pater Martindales Afrejse

Saa er det Alvor. I Spøg sagde vi saa tit, at vi næsten ikke kunde undvære Krigen, fordi Freden vilde betyde, at vi maatte tage Afsked med Pater Martindale, som nu i snart halvsjette Aar har gjort sig uundværlig i Danmark. Nu skal vi til at betale denne Fredens Pris og udtrykke vor store Taknemmelighed overfor vor Gæst.

Derhjemme i England vil man bekymret spørge Pater Martindale, hvordan han klarede de mange Aars tvungne Uvirksomhed. Han vil kunne svare, at naturligvis havde han ikke Dampen oppe i samme Grad som hjemme. Men han fik da udgivet en halv Snes Bøger — hvoraf flere splinternye, som passende nu kan oversættes fra Dansk til Engelsk — han fik skrevet flere Hundrede Artikler, bl. a. ogsaa om Emner, som Tyskerne forbød at omtale i dansk Presse — han har været i personlig Kontakt med et Utal af Mennesker, lige til Nationens kendteste Navne — han har prædiket og forelæst, undervist Konvertitter — og desværre ikke naaet mere, fordi Helbredet periodvis var mindre godt. Saa vil de kende ham igen og indse, at der skal meget mere til end en Verdenskrig og en nazistisk Terror for at gøre en Pater Martindale uvirksom. Selv husker jeg bedst en Dag i 1941 eller 42, hvor jeg besøgte Pateren paa Hospitalet. Han laa næsten i en Døs, men der stod en Skrivemaskine paa Sengen. Enkelte Øjeblikke troede jeg, at jeg burde ringe efter Lægen. »Enten dør Pateren nu, eller ogsaa rejser han sig op og skriver,« sagde jeg til mig selv. Og han skrev videre.

Selv efter de mange Aar er jeg ikke rigtig klar over, hvad Pater Martindale egentlig mener om os. Han fik en hel Serie strenge danske Vintre, som selv nok saa mange Overfrakker og Halstørklæder i samtidig Brug ikke kunde bøde paa. Vort Klima vil han næppe tage hjem og anbefale sine Landsmænd. Jeg har en Mistanke om, at han synes, vi Danske er noget valne, muligvis paa Grund af overdreven Omsorg for Ernæringsproblemer. Vor lille katolske Verden har i hvert Fald forekommet ham, som om han havde laant H. G. Wells »Tidsmaskine« og var fløjet 100 Aar tilbage til engelsk Katolicisme for Newman. Vi gaar alt for stille med Dørene efter hans Smag, og vi er ikke nær »forretningsmæssige« nok. Men mon ikke vi netop i disse Aar har gjort gode Frem-

(Fortættets Side 396)

Sjælden Højtidelighed i Aalborg

Ved en gribende Højtidelighed Søndag den 29. Juli blev Mindet æret om tre Polakker, som var tvunget ind i tysk Militærtjeneste, men deserterede. De blev opdaget af Gestapo og skudt af Tyskerne kort før Kapitulationen. Deres Lig blev hensynsløst kastet i Jorden i et Hjørne af Kirkegården uden nogen religiøs Ceremoni.

500 polske Flygtninge samt Aalborgs polske Forenings Medlemmer samedes om Eftermiddagen ved Røde Kors Lejren i Jyllandsgade, hvorfra Processionen udgik til Kirkegården. I Spidsen den rød-hvide polske Fane, hvis ene Side er et farverigt Broderi af Jomfru Maria med Jesusbarnet og Bønnen: Jomfru Maria, Dronning af den polske Trone, bed for os.

Derefter fulgte Flygtninge med smukke Kranse med Baand fra Flygtningelejre, Røde Kors, polske Soldater m. fl., endelig de mange Flygtninge og Frihedskæmpere. I Processionen var endvidere Pater Bender, Aalborg, i Ornat, den polske Konsul i Aalborg, Fabrikant K. Kragelund, samt Repræsentanter for Røde Kors.

Højtideligheden paa søndre Kirkegaard blev overværet af mange Hundrede Aalborgensere og 6 Frihedskæmpere stod Æresvagt, deraf 4 polske. Det var et gribende Øjeblik, da den store Forsamling sammen med Præsten højt bad Fæder vor.

Alle Aalborgblade bragte udførligt Referat fra Højtideligheden. Vi citerer »Nordj. Social-Demokrat«, der skrev: »Det var noget helt fremmedartet, men højtidsfuldt og gribende, da Vekselbønnen lød paa det polske Sprog og alle gjorde Korsets Tegn. Pastor Bender udtalte: Vi kommer sammen for at ære de tre Polakker, der er myrdet af Tyskerne. De tre Mænd, der med Vold og Magt var indrulleret i den tyske Værnemagt, har kun tænkt paa at hjælpe deres eget polske Fædreland. Efter at de var faldet i Tyskernes Hænder forraadte de ikke deres Kammerater eller de Danskere, som havde hjulpet dem med at skjule sig, selv om de blev udsat for den værste Terror. Derfor maa vi aldrig glemme de Helle, der er begravet her i den danske Jord.«

Kærligheden til Fædrelandet er ikke knægtet

Polakkerne var alle bevæget paa det dybeste; der var ikke mange af dem, der ikke maatte give Tærrerne frit Løb, for de, der havde kendt de tre Polakker, græd over

deres døde Kammerater, og de, der aldrig havde set nogen af dem, græd over deres egne døde Slægtninge.

Konsul Kragelund tog nu Ordet og fremhævede, at faa Folk har haft en saa blodig Skæbne som det polske, Gang paa Gang har det været udsat for Angreb fra Øst og Vest, og med Vaaben i Haand har det kæmpet for Fædrelandets Jord. Det at beherske sin egen Skæbne, at tale og tænke frit, har ikke været nogen Selvfølge for det polske Folk, tværtimod har det maattet kæmpe for det Generation efter Generation. Men selv om Polakkerne har maattet kæmpe er Kærligheden til Fædrelandet ikke blevet knægtet, snarere tværtimod. Polakernes Kærlighed til Fædrelandet er saa stærk, at den er blevet til et Ordsprog for Resten af Verden. To Gange i mit Liv har jeg oplevet, at fremmede Hære er trængt ind over de polske Sletter, og hver Gang har det betydet splittede Hjem, dræbte Slægtninge. Disse tre, om hvis Minde vi i Dag er samlet, led samme Skæbne. De ofrede det dyreste et Menneske kan give — deres eget Liv. Men døde de end langt fra Fædrelandet: Jert Offer skal ikke blive glemt. Hvil i Fred, I tapre Sønner af det polske Folk. Æret være eders Minde.

Uden Angst gik de i Døden

Boleslav Baszkiemics talte paa den polske Forenings Vegne. Baszkiemics har siddet tre Maaneder i tysk Fængsel. Han takkede alle, der var mødt op, og sagde bl. a.: Vi vil ikke glemme disse Mænd, der ogsaa har været Soldater for Polen.

Michael Polyka talte paa de polske Kammeraters Vegne. Disse Mænd er ikke deserteret fra en polsk Armé, men fra en tyrannisk tysk og fjendtlig Armé. Forfulgt overalt af Gestapo, grebet af den umenneskelige Bande og sat i Fængsel. Men først maatte man pine dem og ikke før deres Lege-mer var frygteligt tilredt skød de dem; uden Angst gik de i Døden, de vidste de døde som Helte. Deres Blik var vendt mod Himlen, som ventede de Naade derfra, som om de derfra hørte en Stemme, der tilhørte Guds Moder, Dronningen af den polske Krone, og af hendes Mund var det sidste Ord: Endnu er Polen ikke tabt (Dette er Begyndelsen af den polske Nationalsang). De faldt i et Land, som er forenet med Polen. Landsmænd! Vis de trofaste Sønner af vort Fædreland den sidste Ære. Michael Polyka sluttede med at takke Pater Bender, den polske Forening i Aal-

borg, Røde Kors, i det hele taget alle, der var kommet tilstede. Som sidste Farvel sagde han: Hvil roligt i den danske Jord.

Et firestemmig Kor sang nu Chopins »I den mørke Grav tager vi Afsked med dig«. Den dystert farvede Melodi brusede hen over den dybt grebne Menneskemængde og var et blidt Akkompagnement til dens Sindsstemning — Følelse af at tage Afsked ikke alene med disse tre Mænd, men gennem dem med Tusinder, der maatte dø for Tyskernes Haand. Samtidig blev Kransene lagt paa Graven, grædende lagde de unge Piger deres sidste Hilsen til de døde, de tre Soldater fra Aarhus gjorde Honnør, idet de anbragte deres Kranse, og den polske Fane sænkedes tre Gange over Graven. Frihedskæmperne

skød Æressalut, der drøede over den stille Kirkegaard, Militærets Honnør til de tapre Faldne. Polaker sang flere Sange, bl. a. Nationalsangen og to kirkelig nationale Sange.

Inden alle gik hver til sit kastede hver af Kammeraterne en lille Haandfuld Jord paa Graven, saadan som det er polsk Skik, og under denne bevægede Ceremoni blev en af de tilstedeværende Kvinder saa chokeret ved Mindet om sin Mand, at hun blev syg af Sorg, og hendes fortvivlede Ansigt og Børnenes Hulken, da de raabte »Far, Far«, var næsten mere end deres Landsmænd og Danskerne kunde taale. Men det gav til Fulde Udtryk for den dybe Lidelse, der er over det evigt forfulgte polske Folk.

N. K. B.

komme frem. En eventuel Diskussion vilde være udmærket men er maaske udelukket paa Grund af Sprog vanskeligheder. — Og, som jeg sagde i Begyndelsen: Vi kan ikke faa Kritik nok, naar den er klog og velbegrunder og kommer fra en, der mener os det godt.

Jeg vil gerne slutte med en personlig Tak til Pater Martindale for, hvad hans Artikel og Foredrag har betydet for mig, som sikkert ogsaa for mange andre i disse Aar.

Marte Neergaard Jensen
cand. mag.

Skal vi tude med de Ulve, vi er iblandt?

Ferie — Skov og Strand. Megen Blæst og Regn — som næsten altid i vor korte Sommer; men af og til nogle varme Dage med tindrende Sol, — og straks gør Menneskene alt, hvad de kan, for saa at sige at gribe Solen, holde dens livgivende Straaler fast med hele deres Legeme.

Børn løber nøgne eller næsten nøgne omkring, ikke blot paa Stranden, men paa Vejene, i Landsbyen, i den lille Provinsby (og for Resten ogsaa midt inde i Kongens København, langt fra Skov og Strand; thi det er her, Afklædthedden udgaar fra). Deres Mødre, deres større Søstre, deres voksne Søstre, magre eller fede, svulmende eller flade som et Strygebræt, gaar, ikke just i København, men ellers alle Vegne, i et Costume, som knap nok er anstændigt paa Stranden: smaa bitte Trikotbenklæder, en diminutiv Brystholder, — det er alt. Børnenes Fædre, deres voksne Brødre viser sig overalt kun iført Badebukser eller Shorts, der lige dækker det nødvendige. Deres tykke Mave, deres behærede Ben o. s. v. stilles frem til behagelig Beskuelse.

Man synes egentlig ikke, man er »snerpet«. Men en Dag væmmes man ved al denne Udstilling af Kød. Man kommer til at tænke paa, at Paven engang har givet Forskrifter for ærbar Paaklædning, og er lige ved at sige: Vi Katolikker er heldigvis anderledes! Da ser man en katolsk Familie — paaklædt, eller afklædt, efter Opskriften ovenfor; og som om Tanken om Pavens Bud har fremmanet dem, dukker der efterhaanden adskillige Katolikker op, alle i en Paa- eller Afklædning (hvis man kan sige saadan!), der kun er en Haarsbred fra Nudisternes.

Nu faar man mere at tænke paa. Selvfølgelig skal Kirkens Udtalelser og Krav angaaende Dagliglivets ikke-aandelige Foreteelser fortol-

Vi kan ikke faa Kritik nok!

Pater Martindale kommer i en af sine Artikler ind paa det aller vigtigste af Efterkrigstidens Spørgsmaal: Opdragelsen, og er en lille Smule bange for, at vi synes, han er uelskværdig, naar han kritiserer vort Skolevæsen. Men vi kan ikke faa Kritik nok! Lad der blot komme mere af den, og skarpere. Netop fordi vi er vant til at mene og høre, at vor Folkeoplysning staar højt, er det meget vigtigt for os at lytte til klog og velment Kritik. Og Pater Martindale har studeret Opdragelsesvæsenet saa mange Steder i Verden og tilhører desuden en Nation, hvis Skoler og Opdragelsesmetoder er saa forskellige fra vore, at hans Mening bør have Vægt for os.

Der er vist ingen Tvivl om, at den danske Skole som Helhed lægger alt for lidt Vægt paa at opdrage Karakteren og at udvikle Selvstændighed og Ansvarsbevidsthed. Pater Martindale siger om den moderne Stat, at den er tilbøjelig til at overlade for lidt til sine Borgeres eget Initiativ og derved »reducerer dem til et Spædbarns Stilling« og »berøver dem al Personlighed«. Mon vi ikke er tilbøjelige til det samme overfor vore Skoleelever. Selv de store Gymnasiaster behandler vi egentlig nærmest som smaa Børn og er meget lidt dristige ved at give dem lidt personligt Ansvar. Til Sammenligning kan tjene Systemet i de engelske public schools, hvor f. Eks. Disciplinsspørgsmaalet ordnes næsten helt af Eleverne selv. Børnene opdrages igennem Skoleaarene gradvis til at overtage mere og mere af Ansvaret for sig selv og deres yngre Kammerater. Vi har her i Landet saa travlt med at stoppe Eleverne til Randen med Kundskaber, at vi

næsten helt glemmer at lære dem, hvordan disse Kundskaber skal anvendes.

Pater Martindale forlader antagelig snart Landet, og vi under ham af hele vort Hjerter at komme hjem til sit eget Land igen samtidig med at vi er kedede af ikke mere at skulle læse hans Artikler i Ugebladet. Der er sagt mange værdifulde Ting i disse Artikler, og de har aandelig talt holdt en Sprække aaben i den Fordummelses Mur, der har omgivet os i de sidste fem Aar. Men de burde være naaet ud til langt videre Kredse. For hvad betyder vi saa Katolikker i Danmarks offentlige Liv. For Eksempel sidder der ikke een Katolik hverken i Folketing eller Lands-ting. Der er sikkert mange udmærkede katolske Lærere baade i Folkeskolen og i de højere Skoler; men hvor megen Indflydelse har de, naar der skal lovgives for Skole- og Opdragelsesvæsen?

Altsaa, disse Tanker skal frem — ikke blot i »Katolsk Ugeblad«, men i de store Dagblade, som læses af store Kredse, og ikke blot i smaa Møder for Katolikker, men i store offentlige Møder, hvor alle Kredse af Befolkningen kan høre om dem. Nu, da Ordet atter er frit, er der en Mulighed for det. Men et enkelt Foredrag er ikke nok. Vi Katolikker maa tale og skrive ikke blot for vor egen lille Kreds, men for hele Befolkningen. Vi har ikke Lov til at lade være. Vi er medansvarlige for Landets Fremtid.

For at vende tilbage til Pater Martindales Artikel: Maaske kunde der, inden Pater Martindale forlader os, blive arrangeret et Møde med Adgang for alle, hvor hans Kritik af vort Skolevæsen kunde

kes; meget er jo relativt. Sydpaa vækker det Forargelse, hvis en Kvinde gaar i Kirke uden Hovedbeklædning, mens vi heroppe tager overlegent paa den Sag. Men Spørgsmaalet: Hat — ikke Hat? har ikke noget med *Moralen* at gøre. Det har derimod Paabudet om *anstændig* Paaklædning. Nøjedes Folk med at væmmes ved Synet af de ublufærdigt udstillede Kropper, var det ikke saa slemt; men Nøgenhed kan jo fremkalde andre Følelser end Væmmelse.

Den ene lille Seerske i Fatima, en ti-aarig portugisisk Bondepige, som kun kendte sin afsides Landsbys alt skjulende Dragter, talte paa

sit Dødsleje om de frygtelige Begivenheder, der vilde ske i Verden, hvis Menneskene ikke omvendte sig, — Begivenheder, som nu er sket, — og omtalte en Række Ting, som krænkede Vor Herre og hans Moder. Blandt andet sagde hun: »Der vil opstaa Moder, som er Vor Herre meget imod. De Mennesker, som vil tjene Gud, maa ikke følge disse Moder«. Forstaar vi Katolikker ikke, at vi skal være »anderledes«? Gaar vi stadig rundt med Mindreverdskomplekser, saa vi ikke tør andet end tude med de Ulve, vi er iblandt? Og sidst, men ikke mindst: Gælder Pavens Ord ikke for os Danske? *d.*

Vatikanet og Fredskonferencen

Moskva Radio har forleden Søndag omtalt de Ønsker, der flere Steder er fremkommet om at se Vatikanet repræsenteret paa Fredskonferencen. Moskva tager kraftigt Afstand herfra, fordi »Vatikanet er en reaktionær Magt, der under Krigen har ydet de fascistiske Magter Hjælp«. Det nævnes som kompromitterende for Vatikanet, at det afsluttede et Konkordat med Hitlers Tyskland. At Moskva selv i sin Tid afsluttede en Overenskomst med Hitler, som denne overholdt lige saa slet som Konkordatet, synes Radiokommentatoren at have glemt. Ligeledes interesserer Moskva sig ikke for at opspore Aarsag og Virkning i f. Eks. det daarlige Forhold mellem Kommunisterne og Kirken i Spanien.

En helt anden Sag er det, om Pavestolen selv ønsker at faa Sæde ved Fredskonferencen. Paven ønsker at fremholde visse, ofte udtalte Principper for en reifærdig Ordning af de internationale Forhold. Det vil han gøre uden at spørge, hvem det vil behage, og hvem det vil støde. Han vil gennem sine Sendebud hos Regeringerne søge at gøre denne moralske — ikke politiske — Indflydelse gældende, naar Afgørelsen træffes. Men om Paven ønsker Sæde ved Fredskonferencen er helt afhængig af, hvorledes dette tilbydes ham. Det er for Verdens Skyld bedre, om Statsmændene selv medbringer kristne Idéer til en saadan Konference, end om de lader Kristendommen repræsentere af en enkelt Delegation, der forgæves søger at gøre sin Stemme hørt.

Pater Nösen og Ungdomssagen

Nogle Mindeord

Til de Ord, hvormed Ugebladet forleden mindedes Pater Nösen, er der Grund til at føje ogsaa en Tak til ham som den mangelrige inspirerende Leder af D. K. U. F. (Danmarks katolske Ungdomsforbund. Alle husker ham fra de store Ungdomsstævner. — Uden at ville det »stjal han sig ofte Billedet« fra disse Stævners officielle Taler. Selv bød han bare velkommen og introducerede Talerne, men der var en saadan Ild og Begejstring, et saa fængende Temperament i alt, hvad han sagde, at den festlige Stemning fødtes under hans Ord.

Den Kunst at tale til unge forstod Pater Nösen som faa. Hemmeligheden var vist bare den, at han selv var glad for sin katolske Tro. Det er ikke gjort med at formane, heller ikke engang med at aftegne de høje Idealer. Men ingen unge kan staa for den, der er levende og glad. Eller for den, hvis Harme over Uret og Slendring er umiddelbart ægte og slet ikke pædagogisk tilrettelagt. Under Pater Nösens Prædike- og Talerstol rullede ens katolske Blod stærkere i Aarerne.

Ungdomsforbundet blev i Praxis ikke til ret meget mere end de store Stævner. De samme Tanker, der i Øjeblikket beskæftiger nogle af vore unge — Tankerne om et organiseret, landsomspændende Ungdomsarbejde — var ogsaa i Pater Nösens Formandstid fremme Gang paa Gang. Pater Nösen var altid parat til at bistaa et saadant Initiativ, lykkelig som han var ved at opleve, at de unge vilde noget. Det skulde altid opmuntres. At der ikke kom noget rigtigt ud af det, overraskede ham dog heller ikke. Organisation alene er gold. Til syven-

de og sidst kommer det i Ungdomssagen bare an paa, om man har virkelig levende unge til at tage fat, hver paa sit Sted. Det vidste ingen bedre end DKUF's Formand, der var mere Fyr og Flamme end de yngste blandt de unge.

Pater Nösen kom dog meget rundt til Landets Ungdomsforeninger, især i »Katolsk Ungdom«s Ærinde. Han skrev kun sjældent i Bladet, men han sled og stred for det. Naar der var Modvind for det, kunde det ikke have haft en bedre Skipper, der stod fastere paa Fødderne. Han kunde faa unge Katolikker til at indse, at de ikke alene skal holde et katolsk Blad og læse det, men at deres Opgave heller ikke er at kritisere dets Mangler, men at yde deres positive Bidrag til at afhjælpe Manglerne. Ogsaa her vil vi savne ham haardt, naar Ugebladet — hvis Opgave det ogsaa er at være Ungdommens Blad — i den genvundne Ytringsfriheds Danmark skal søge at samle de unge om vort fælles Blad.

Jeg husker næsten bedst Pater Nösen ved de ret sjældne Lejligheder, hvor man havde søgt at samle unge fra hele Landet til Drøftelse af alt det, der nu endelig skulde ske med det fælles Ungdomsarbejde. Der mødte saa forstemmede faa, og Idéerne var altid saa beskedne i Antal og Vingefang. Naar man alligevel gik fra saadanne Møder med Lyst til at tage fat og Haab til Fremtiden, tror jeg især det skyldtes den lille Paters Ildhu. Hans Tro og Tillid lod sig ikke slaa ned, fordi Kirken ikke blot var hans Interesse og hans Sag, men hans luende Kærlighed.

Langt hen i Aarene vil vi kunne inspireres af Mindet om ham.

H. D. T. K.

Jubilæum i Allerslev

I Søndags fejrede det lille Kloster i Allerslev sit 25 Aars Jubilæum. Det var den 5. August 1920, at Pater B. Gicha og fem Søster af Cistercienserindernes Orden kom her til Landet fra deres czekiske Hjemstavn. Lensgreve Holstein-Ledreborg havde indbudt dem til Danmark, og Aaret efter kunde de flytte ind i det lille beskedne Kloster, som saa mange Katolikker er kommet til at holde af i Aarens Løb. Droeje Tider har det lille Klostersamfund døjet, men mange Venner har det vundet sig, og vi tør vente, at der ogsaa i Fremtiden vil være rig Velsignelse ved Søstrenes ydmyge Gerning i Religionens og Næstekærlighedens Tjeneste.

Polens Fremtid

Europas Skændsel eller Ære?

Af C. C. MARTINDALE S. J.

Sct. Therese Kirke i Hellerup har 2000 Polakker i en Skole i Nærheden. Derfor er Kirken hver Dag fyldt, og mange af Gæsterne overværer tre Messer i Rad. Paa Søndag og Festedage genlyder Murene af deres stærke Sang. Alt dette sender mit Hjerte tilbage til Czestochowa, hvortil jeg kom en 15. August for saa længe siden. Højdedraget var helt dækket af Mennesker, der knælende og af og til syngende ventede hele Natten paa, at Kirken skulde blive aabnet ved Daggry. Siden da er hin Kirke skændigt blevet vanhelliget, men lad os haabe, at Skarrene nu atter vender tilbage for at bede foran Vor Frues ældgamle Ikon. Mine Tanker vender ogsaa tilbage til Krigens første Dage, dengang de, der aabenlyst havde svoret at gøre Ende paa Polen, fløj lavt hen over Markerne og maskinbeskød Bønderne paa Vej til Byerne for at ødelægge videnskabelige Institutter, Hospitaler, Biblioteker og Kirker. England afholdt en højtidelig »Polens Dag«. I den london-ske Kirke, hvor jeg har min Gerning, var Guds Moders Ikon anbragt i St. Stanislavs Kostkas Kapel, der funkede af Lys og var smykket med et Væld af hvide og røde Blomster. Det polske Gesandtskab ankom, og Kirken var et Myl-

der af Mennesker. Jeg havde den Ære at skulle prædike, og jeg var i Stand til at sige, at om nogen havde været i Tvivl om denne Krigs Retfærdighed, kunde de ikke være det længere. Og England, som var saa aldeles uforberedt paa Krigen, tøvede ikke med at gentage sin Vilje til at gøre alt, hvad der var muligt for denne Martyr-folkernes Dronning, selv om England ikke havde kunnet hindre Erobrernes Indfald i Polen.

Jeg idealiserer intet Folk, end ikke mit eget. Ethvert Folk har sit Temperaments Fejl, og jeg skal viselig ikke nægte, at polske Politikere har begaaet Fejltagelser, ogsaa i vor Tid, ligesom Politikerne har gjort det i Ungarn og Spanien — to andre Lande, jeg holder meget af — og ligesom vi alle kan gøre det. Men vi maa bede Gud om, at ingen af os i Fremtiden skal begaa svære Synder — der er lige saa vel mulige i Politik som i Privatlivet.

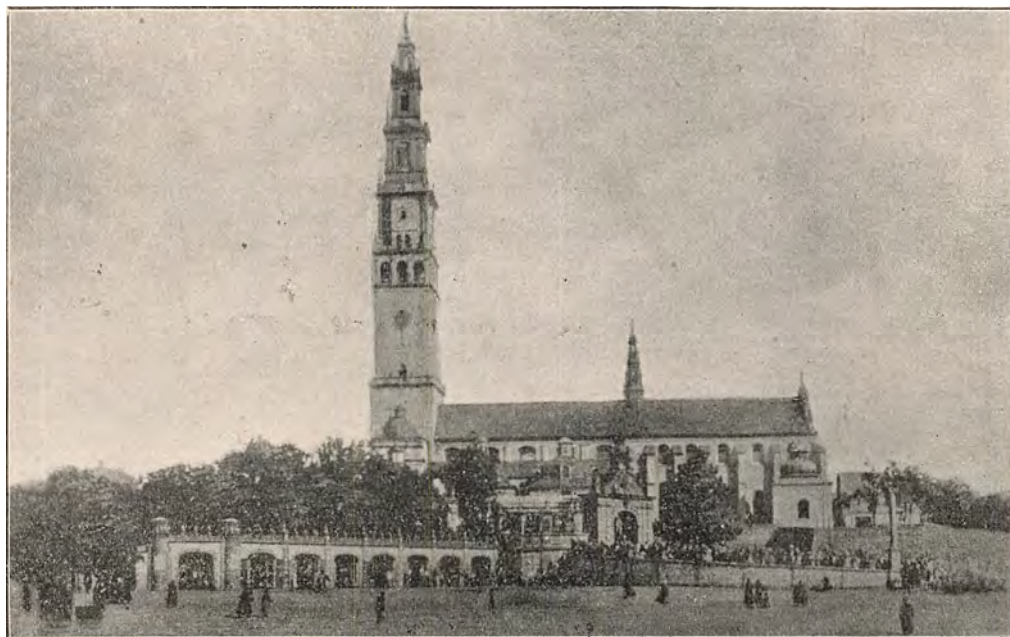
Englands Løfter til Polen

Sidste Marts sagde Anthony Eden, at England absolut vilde nægte at anerkende den ny projekterede polske Regering, før det ubetvivleligt var godtgjort, at den virkelig var et Udtryk for Polak-

kernes frie Valg. »Vi agter ikke at anerkende Lublin Komiteen. Vi anser den aldeles ikke for at repræsentere det polske Folk. Da vi traf dens Repræsentanter, gjorde de intet godt Indtryk paa os. Der er ikke Tale om ... at yde dem nogen Anerkendelse ... absolut ikke.« Bemærk: I 1939 lovede vi blot at beskytte Polens Grænser. Nu er Løftet langt større: vi vil værne Landets indre Frihed. Churchill sagde: »Polakernes Hjem er sikret. Men skal de være Herrer i deres eget Hus? Skal deres Suverænitet og Uafhængighed være ubeskaaren, eller skal de blive en blot og bar Forlængelse af Sovjetstaten, tvungne mod deres Vilje til at antage et kommunistisk eller totalitært System?« Ja, men havde Rusland ikke givet Polen alle mulige Forsikringer? Jovist, men har vi ikke i de sidste Aar høstet megen bitter Erfaring om, at Løfter langt fra altid bliver holdt — og hvis Sovjet ikke totalt har forandret Sind siden Lenins Dage, saa har vi dokumenterede Beviser i Overflod for, at Rusland ikke mere end Hitler bare tænkte sig at holde Ord, naar det ikke længere passede det.

Historiens Lære

Det forbavser mig altid, at saa mange af vore ledende Mænd ikke giver Agt paa Historiens Lære, men hevidst vender den Ryggen. »Parlamentsmedlemmer,« jamrede Mr. Attlee, »har en Tilbøjelighed til at blive saa *historiske!*« Vi bør ikke tænke saa meget paa Fortiden, »men i Lys af Fremtiden og fra den kommende Slægts Synspunkt«. Saa Politikerne gør altsaa Krav paa Profetiens Gave i Tilgift til deres andre Dyder! Men den, der ikke

Den berømte
Valfartskirke i
Czestochowa

kender Historie, kender ikke Psykologi og forstaar derfor hverken noget Menneske eller noget Folk — og mindst af alt Polakkerne, hvis Sans for »national Personlighed« er mindst lige saa udpræget som Spanierne eller Irlændernes. Churchill var visseelig optimistisk, da han sagde, at det polske »Hjem« i hvert Fald var »sikret«. Men hvad vil disse Mennesker, hvis inderste Sjæl hænger ved deres Jord, sige til det, naar de faar Besked om, at en stor Del af deres Folk skal flyttes ind i Preussen, bort fra udstrakte Landomraader, der i umindelig Tid var polske? Jeg véd, at Polens Grænser var meget flydende, og at der kun kan trækkes kunstige Grænser. Men selv om nye Grænser skænker Polen meget nyt Land, kan de ikke gøre det lykkeligt, i Fald de lader Folket skue længselsfuldt tilbage til Egne, som er gennemvædet af Minder om Polens Fortid.

Hvad der blev sagt sidste Marts er ikke forældet, fordi det indeholdt de alvorligste Løfter og hentydede til tidligere Løfter. Hvis ikke vi skal vende tilbage til Førkrigstidens Skændsel og selve Krigens Rædsler, maa England i hvert Fald sørge for, at dets egne Løfter bliver holdt med Amerikas Hjælp. Der var et Øjeblik, da det saa ud til, at de territorialt ikke vilde blive holdt. Det var ogsaa i Marts, at Ærkebiskoppen af Westminster*) sagde til den Anglo-Polske katolske Forening, at han fuldtud forstod det Dilemma, som U. S. A. og den Britiske Regering stod overfor. Faktisk »vilde et Brud mellem Rusland og Vesten betyde, at de sidste 5 Aars Ofre havde været forgæves«. Paa den anden Side hviler Ansvaret for Polens Ulykke uimodsigeligt paa Rusland. »Der vilde ikke være nogen Strid, ingen Grund til Bitterhed og ingen Tragedie, hvis Polen kun havde med de vestlige Demokratier at gøre ... Lad mig sige det aabent, at ingen Englænder, der ser med Stolthed paa sit Lands Ære i Dag kan staa overfor en Forsamling af sine polske Kammerater uden Beskæmmelse«. Ogsaa fra polsk Synspunkt er det nødvendigt, at der ikke sker et »Brud« mellem Rusland og de vestlige Allierede. Skete det, vilde Skæbnen være beseglet for de Milioner af Polakker, der stadig er Fanger i Rusland. Polen vilde blive »likvideret« — saaledes som

*) Maa jeg minde om, at han er *katolsk* Ærkebiskop. Det samme gælder Ærkebiskopperne af Liverpool, Birmingham og Cardiff. Ærkebiskopperne af Canterbury og York er Protestanter. Det var heller ikke Ærkebiskoppen af Canterbury, som tog til Rusland, saaledes som danske Aviser skrev. Det var Dekanen af Canterbury, en Mand uden Indflydelse og Betydning.

Polens store Guds-Moder Helligdom i Jasnagora Klostret i Czestochowa

Tyskland og Rusland efter hinanden har sagt, at det maa ske.

Den universelle Mistillid

Naturligvis var Juni-Overenskomsten i Warshawa om Dannelsen af en Regering et stort »Skridt fremad«, hvis Regeringen virkelig er »provisorisk« (hvad man siger mig, at den ikke selv mener), og hvis en Regering, som Englændere og Amerikanerne vil gaa med til at anerkende, bliver dannet efter »frie, uhindrede Valg med almindelig Stemmeret og hemmelig Afstemning« — hvilket er blevet »løvet«. Men Løfter! Det er næsten den værste psykologiske Virkning af 6 Aars skamløse Løgne og fuldstændig kyniske Brud paa de mest højtidelige Løfter, at vi staa overfor en *universel Mistillid*. Man forsikrer mig, at Russerne bliver næsten naivt rasende, hvis det antydes, at man ikke har Tillid til dem. Men denne Mistillid er et Faktum. I Juni har kun 22000 Polakker af de 733000, der findes i de engelske og amerikanske Okkupationszoner votet at tage hjem til den Zone, Russerne er Herrer over. Et Par rettænkede Mænd er blevet anbragt i

den nye Regering, som vi anerkender som provisorisk Regering, men hvilken Chance har de overfor det store Flertal og mod det vældige Pres, som ligger i det blotte Faktum, at Rusland er paa Flertallets Side. Og hvilken Chance har de omtalte Valg, naar Rusland giver polsk Indfødsret til alle mulige Mennesker, der vil tage til Polen og stemme, som Rusland ønsker det? Jeg vilde ogsaa gerne vide, hvem der tæller Stemmerne. De europæiske Folkeafstemningers Historie har altid været en Skændsel.

Kan man f. Eks. tænke sig, at en fri polsk Afstemning vilde gaa med til at Wilno eller Lwow bliver russificeret? Og det er de blevet, allerede førend en forfalsket Afstemning har fundet Sted. Og hvilken polsk Afstemning har allerede godkendt Besættelsen af Stillingen — næsten alle de pædagogiske — med Kommuniste? — Nej, jeg er bange for, at vi derved ikke tør haabe paa mere Sømmelighed eller Hæderlighed i Fremtiden, end der har været i Fortiden — med mindre naturligvis der sker et Mirakel i Postdam, hvad vi vil vide, naar disse Linier er trykt.

(Fortsættes Side 398)

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(24)

Petroc var paa det Tidspunkt nede i Sakristiet, men Bogen laa paa Bordet, dér hvor Prioren havde lagt den. Et kort Øjeblik tænkte Prioren, at det vel maatte betyde, at den anden ikke havde læst i den, men paa Vejen ned ad Trapperne opdagede han pludselig en Bunke smaa Papirer, tæt beskrevne med Petrocs Haandskrift. De indeholdt alle Broderens Gendrivelser af Bogens Argumenter. Med stor Interesse slugte Prioren sin Medbroders logiske Ord; men samtidig tænkte han med Forfærdelse paa, hvad den anden havde maattet lide paa Grund af hans egen Glemsomhed. Da han kom til sidste Blad, fandt han paa Bagsiden et Digt, skrevet med samme Haand. Thi Petroc havde i sin store Sparsommelighed kun anvendt smaa Stykker Kladdepapir til sine Optegnelser om denne mærkelige blaa Bog, og paa Bagsiden af et af dem stod derfor allerede et Digt, skrevet en mild Februar-Morgen, da Frosen pludselig havde forvandlet sig til klare Diamantdraaber, og Solen skinnede ned gennem en regnbuefarvet Taage. Det var utvivlsomt et Digter-sind, som havde formet de skønne Ord. Her er de Ord, som Prioren læste:

Om Julerose og Kristtjørn
Saa gerne vil jeg synge.
Om Maria, Himlens Blomst,
Om Christus, vor Konge.

Det skete ved Juletid,
Da Blæsten var barsk og haard,
At af den rene Jomfru
Blev født et lille Barn.

Det skete ved Foraarstide,
Da Blomster spirede frem,
At Christus, Marias Søn,
Led Døden paa Korsets Træ.

Det skete ved Vintertide,
Da græd et nyfødt Barn.
Da hver en Knop vilde briste,
døde Marias Søn.

Om Julerose og Kristtjørn
jeg synger for Barnet min Sang,
Ved Christus de døde lever,
Med Christus til Døden vi gaar.

Om Juleblomst, om Kristtjørn
Fra Tornekronen jeg kvæder,
Om Maria, Himlens Blomst
Om Christus, vor Fryd, vor Konge.

Of wynter-thorn and white-thorn,
Fain would I sing,
Of Marye Flower of Heaven,
Of Chryste our King.

It fell about the Yule-tide,
When winds are starke and wilde,
That of a maiden stainless,
Was born a littyl Childe.

It fell about the Spring-time,
When flowers are fresshe to see,
That Chryste, the Sonne of Marye,
Did die uponne a tree.

When alle was dead in wynter
A new-born Baby cryed.
When every tree was quick with
bud
The Sonne of Mary died.

Of wynter-thorn, of wynter-
thorn
I sing straynge lullabye,
In Chryste the dead are quickened.
In Chryste for love wee dye.

Of white-thorn, fayre white-thorn,
Of Chryste's crowne I sing,
Of Marye, Flower of Heaven,
Of Chryste our Joye and King.

Prioren gik hen til Vinduet. For hans Blik bredte sig den store Græsplæne, kantet af hugne Granitsten, og omkring den var Gangene bestrøet med Grus, der funkede i Solskinnet. Længere borte var den store Smedejernsport med de to Søjler, hvorpaa to Bjørne, balancerende paa Bagbenene, holdt Vagt, for at ingen uvedkommende skulde vove sig inden for deres Domæne. Allerede i Petrocs Tid havde Bjørnene været der og vogtet Indgangen, og nu var det ham, der næsten som en fremmed havde fordristet sig til at tage Ophold mellem disse nye Munke, der nu beboede det Kloster, hvor fordum han selv og hans Brødre havde levet.

(Fortsættes)

Ved Pater Martindales Afrejse

(fortsat fra Side 391)

skridt? Pateren har da ikke kunnet undgaa at mærke, at vi altid vendte os mod Vest, naar vi vilde lære noget — og ikke bare for at høre Krigsnyheder.

Det skal nok vise sig, at Pater Martindales danske Aar har sat dybe Spor. Og dertil kommer, at vi haaber, han ikke slaar Haanden af os, selv om der kommer en Smule Vesterhav imellem os. Vi haaber ved hans Hjælp at komme engelsk Katolicisme endnu nærmere og indhente de fleste af de Aar, vi endnu er bagud. Ugebladet som saadant vil slet ikke betragte Afrejsen som andet og mere, end at vor bedste Medarbejder skifter Bopæl og samtidig bringer os i Kontakt med saa meget i den store katolske Verden, vi har været lukket ude fra saa længe.

*

Tak, Pater, for alt, hvad De har skænket os i de mange Aar. I Mellemtiden er Verden blevet saa lille, at De naar som helst, De har en Dags Tid tilovers, kan naa over til os og hjem igen, naar De faar Lyst til at hilse paa danske Venner, hos hvem ingen vil være en mere kærkommen Gæst.

H. D. T. K.

Tak

Da det er os umuligt at takke hver enkelt, der har vist os Deltagelse ved P. Nösens Død, beder vi alle herigennem modtage vor hjerterligste Tak.

Præsterne ved Jesu Hjerte Kirke.

Bortlodningen i Ulstrup

Følgende Numre er udtrukket Søndag den 29. Juli 1945:

684 — 1691 — 119 — 2717 —
2281 — 1669 — 1447 — 18 — 1044
— 677 — 2838 — 932 — 665 —
378 — 952 — 2660 — 467 — 1469
— 1136 — 1004 — 2092 — 2692.

Gevinsterne afhentes i Katolsk Præstegaard, Aarhus, inden Maanedens Udgang.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumpe . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenevejseværker . Bolte og Møtrikker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

De unges Hjørne

Foreningerne og den store Flok

Maa jeg, som en af de unge, der aldrig selv har deltaget aktivt i katolsk Foreningsarbejde, have Lov til, delvis foranlediget af Hr. Barfred Petersens Indlæg i Bladet af 14. f. M., at fremkomme med mit Syn paa Arbejdet i Ungdomsklubberne.

Naar jeg skriver »delvis foranlediget«, er det, fordi det jeg vil sige, ikke vedrører Klubbernes Organisation, ikke direkte i hvert Fald. Hr. Barfred Petersens energiske Arbejde med at faa etableret faste Former mellem Landets Klubber har imidlertid gjort hele Spørgsmaalet mere aktuelt, hvorfor jeg mener at alle, som har positive Forslag eller Kritik at fremføre, bør lade deres Røst høre nu.

Det er vist ingen Hemmelighed, at de fleste af vore Klubber arbejder under Tryk af den for Ledelsen og de øvrige Medlemmer alermest deprimerende Kendsgerning: Manglen paa Tilslutning. I de sidste Par Aar mødte man ved Sammenkomsterne stadig den samme Forklaring, det var de nuværende Tider. Interessen bortledes af de store Begivenheder og dertil

kom i København Spærretiden. Selvom disse Forhold naturligvis har spillet en vis Rolle, er der sikkert heller ingen Tvivl om, at de haarde Tider i mange andre Organisationer netop har styrket Sammenholdet.

Hvad er da Aarsagen til, at det Antal unge, der slutter op om Foreningerne er saa lille. Efter min Mening er Svaret det ganske enkelte, at Klubberne forsømmer at komme i Kontakt med en Masse unge Katolikker, udelukkende fordi de ikke arbejder paa en bredere Basis.

Maalet maa være at faa saa mange med til Sammenkomsterne som muligt, ikke kun dem fra Kongregationerne, nej, Rekrutteringen skal strække sig helt ud i den yderste Periferi, til dem som nok gaar i Kirke om Søndagen men synes, at Klubben er for kedelig. For at faa disse med, men ogsaa for at fremme det egentlige Formaal — nemlig at give de unge Lejlighed til at lære hinanden at kende, at faa Kammerater, Venner og Veninder — maa Klubberne lægge Hovedvægten paa det selskabelige. I København kunde der f. Eks. arrangeres en maanedlig større Aften, hvor alle Storkøbenhavns Klubber deltog; paa Programmet kunde være Underholdning af Amatører eller professionelle betalte Kunstnere, men een Ting skulde være obligatorisk: Dansen.

Disse Sammenkomster vilde uden Tvivl samle en større Repræsentation af den katolske Ungdom end de Møder og »større« Fester, som de enkelte Klubber i København holder. Med Hensyn til Dansen har man kun kunnet faa det Indtryk, at denne Form for Underholdning ikke akcepteres overalt, og alene dette Forhold frembyder jo en Uklarhed, som ikke bør findes. I den største af Storkøbenhavns Klubber er Dansen endog tilsyneladende bandlyst; der har saaledes ved flere Lejligheder været opført udmærkede Revyer, men naar Tæppet gik for sidste Gang, kunde Tilskuerne stivbenede rejse sig fra deres Pladser bag Kaffeopperne for at gaa hjem eller fortsætte et andet Sted.

Jeg er ganske klar over, at man fra nogle Sider advarende vil tale om »Balforeninger«, men det er min Overbevisning, at Klubberne ved som skitseret at lægge mere Vægt paa det selskabelige, i højere Grad vil arbejde efter deres Formaal. Studiekredsene og Kongregationerne vil sikkert ikke lide noget Afbræk, tværtimod.

Naar man ser den store brogede Skare unge, som kommer i Kirkerne om Søndagen, kan man i hvert Fald kun faa det Indtryk, at mange ikke er langt borte, saaledes at Resultatet hurtigt skulde kunne vise sig, hvis Sagen bliver grebet rigtigt an.
Provinstaner.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Undervisning i *LATIN* og *LITURGI*

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

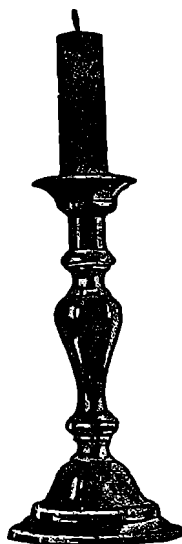

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Aug.
12. S. 12. Søndag e. Pinse (694 (grøn) —64); 2. Bøn: St. Clara ([67]), 3. Bøn*); Præf. (521).
13. M. † St. Hippolyt og St. Casian (1042); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
14. Ti. Vigilie (1043); 2. Bøn: St. Eusebius ([47]), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn*).
15. O. ST. MARIAS OPTAGELSE (hvid) I HIMLEN (1044—106); Præf. (522).
16. T. St. Joachim (1047—107); (hvid) Præf. (522).
17. F. St. Hyacinthus (1049); 2. Bøn: Optagelsens Oktav (1044), 3. Bøn: St. Laurentii Oktavdag (1049); 4. Bøn*); Præf. (522).
18. L. † 4. Dag i Oktaven (1044); (hvid) 2. Bøn: St. Agapitus (1050), 3. Bøn: Om Helligaanden, 4. Bøn*); Præf. (522).
19. S. 1) 13. Søndag e. Pinse.
- *) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.
- 1) Søndag den 19. Aug. afholdes i alle Kirke og Kapeller den 3. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen (den danske katolske Kirkesag).

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 570 42

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Indtil 1. September er Redaktionskontoret kun aabent Mandag Kl. 15—16. Redaktør Berg træffes ikke i August Maaned.

POLENS FRÆMTID

(fortsat fra Midtersiden)

Danmark og Polakkerne

Jeg er taknemlig for alt, hvad Danmark yder af Mad og Klæder til de Tusinder af polske Flygtninge, som Landet har den Ære at give Husly. Men hvad er den legemlige Føde i Sammenligning med Tankens forstaaende Sympati? Ligesom Spanierne vil Polakkerne villigt give Afkald paa legemlige Behageligheder, hvis blot deres aandelige Idealer møder Forstaaelse og deres særlige Kultur bliver værnet. Og dog kan jeg ikke forstaa, hvorfor Polakkerne her i Landet bor under saa beskedne Forhold, mens f. Eks. i Hornbæk de bedste Hoteller stadig er fulde af Tyskere. Det vilde særdeles vel kunne ordnes at anbringe Tyskerne andetsteds og lade polske Børn i Hold paa f. Eks. 300 tilbringe en Maaned ved det herlige Hav. Deres Sundhed vilde forbedres med 1000 pCt. Jeg slutter mig ikke til dem, der fornylig var vrede over et Forslag om, at Tyskerne skulde behandles mere venligt, men jeg slutter mig eftertrykkeligt til dem, der mener, at Polakkerne og de andre Flygtninge skulde behandles endnu bedre, og at den danske Røst burde høres i det Folkenes Raad, der kræver Retfærdighed for hint Polen, der i Kunst og Videnskab og alle aandelige Ting har skænket Verden saa vidunderlige Gaver.

Med eet Ord — Polen i Nutid og Fremtid er en Prøvesten for Intel ligens, Hæderlighed, Ære og Sans for Ret og Næstekærlighed hos alle, der bekender sig som Katolikker, som Kristne eller blot som sømmeligt tænkende Mennesker.

C. C. Martindale S. J.

Hjælp til Trosfæller blandt Flygtningene

Mon ikke der blandt os Katolikker er nogle, der kan undvære lidt Tøj til de polske, italienske og enkelte hollandske Flygtninge. De er ganske ufrivilligt kommet her til Landet, og Tusinder af dem har mistet alt, hvad de ejede af baade Familie og Hjem. Kan vi Danske, især vi danske Katolikker saa bære over vore Hjerter at sige Nej, naar der bliver bedt om at hjælpe disse stakkels Mennesker, som for Størstedelen er vore Trosfæller?

Ganske vist har der været mange Indsamlinger til forskellige Formaal i den sidste Tid; men mon der alligevel ikke skulde være et eller andet i Skuffen eller Skabet, som ikke bliver brugt, og som kunde komme Flygtningene til Gode. Prøv at se efter og tænk paa Jesu

Ord: »Hvad I gør mod een af disse mine Brødre, det gør I mod mig!«

Alle Bidrag af enhver Art, smaa eller store, saasom Herretøj, Damekjoler, Undertøj, Børnetøj, Strømper og Sokker tilligemed Fodtøj modtages med Glæde og Taknemmelighed. Hvis der desuden skulde være nogle, der havde Helgenbilleder, Medaljer, Rosenkranse (ituevne gør Søstrene i Stand) eller polske Bønnebøger modtages ogsaa dette med Tak.

Birgitte Hansen.

Pakkerne bedes afleveret til: Sct. Joseph Søstrene, Nørrebrogade 27 C, København N.

(Ugebladets Redaktion har i denne Forbindelse modtaget et Brev mrk. A. W. — Da vi principielt ikke reflekterer paa anonyme Breve, skal vi anmode Brevskriveren om omgaaende at meddele Redaktionen Navn og Adresse, da paa gældende i saa Fald skal modtage Svar paa Brevet.)

Ved

St. Vincents Søstrenes Basar er følgende Numre udtrukne:

Kaffestel 6873. Thedug 4946. Dukke 56. Maleri 2759. Bordlampe 3890. Sofapude 1741. Radering 2508. Halsmykke 2207. Varekort (Slagterivarer, 10 Kr.) 731. 5. Hkt. Brændsel 3069. 5 Hkt. Brændsel 6156. Bordlampe 139. Dukkeseng m. Dukke 1952. Rejseskuffert 5161. Gulvvase 714. Haandtaske 2586. Maleri 7865. Bondegaard 3989. 1 Ost 4559. Haandsymaskine 6363.

Smaa Sedler:

Sofapude 127. Dukke Lise 550. Melon 122. Sengetæppe 27.

Hermed vor hjerteligste Tak til alle, som har støttet vor Basar.

St. Vincentssøstrene, Nygade 8, Helsingør.

Tak

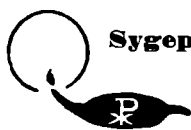
Alle Ugebladets Læsere, som med venlige Gaver af Rationeringsmærker har bidraget til at holde Sulten borte fra Il Absalon Trops Telte, bedes herved modtage min og Drengenes hjerteligste Tak.

Georg Heggum.

Er der en

katolsk, enligstillet Dame, der kunde tænke sig at dele Hjem og Udgifter med en ligestillet Dame boende i Fredericia, bedes vedkommende sætte sig i Forbindelse med

Marie Michelsen,
Kongensstræde 27 B, Fredericia.

**Sygeplejerske-
Forbundet**

Da vore Medlemmer i Provinsen har udtalt Ønsket om, at vort Stævne flyttes fra en Søndag til en Hverdag, har vi nu ændret Dagen til *Onsdag den 5. September.*

Nærmere Program følger i Ugebladet. Stævnet, der varer hele Dagen, vil bl. a. som tidligere omtalt indeholde følgende: *P. Ballin* vil holde Foredrag om *Bøn og Arbejde*, *Redaktør Bølling* vil tale om *politisk Ansvar*, *Sr. Fransisca* vil tale om *Social Forsorg og privat Initiativ*, Formanden vil tale om »*Er Sygeplejerskeuddannelsen god for en kvindelig Politibetjent?*« Og desuden vil der blive Underholdning, der arrangeres af vore unge Medlemmer i Forbundet. *Om Eftermiddagen vil der blive afholdt en kort Generalforsamling*, hvor det henstilles, at saa mange Medlemmer som muligt deltager. Frk. Howitz, som har været Formand i 5 Aar, afgaar, idet hun paa Grund af sit Arbejde i Politiet ikke ser sig i Stand til at fortsætte det sidste Aar af de efter vor Lov gældende 2 Terminer, hun har været Formand. Nærmere gennem vort Medlemsblad.

Altsaa: Paa Gensyn *Onsdag den 5. September hos Sct. Liobasøstre-*

ne, St. Kjeldsgade 1. Om Eftermiddagen er der Adgang for Gæster, ogsaa ikke-Sygeplejersker.

D. K. K. F.

I Klostret Sct. Kjeldsgade 1 lader D. K. K. F. afholde to Retræter uden Højskole i Dagene 16.—17.—18. August under Ledelse af Pater Kùpferle S. J. og 23.—24.—25. August under Ledelse af Pater Boerrigter S. M. M. Aftenen før hver Retræte, altsaa den 15. og 22. holdes Andagt med indledende Foredrag Kl. 19,30 i Klosterkirken. Dagen begynder med Messe Kl. 8 og slutter med sakramental Velsignelse Kl. 16,30. Damerne maa bo hjemme og selv sørge for deres Kost. The kan faas paa Klosteret, øvrige Drikkevarer maa medbringes. Mid-

dag spises hjemme. Retræterne er gratis med Undtagelse af Betaling for Theen. Enhver katolsk Kvinde er velkommen. Anmeldelse til Formanden *Grevinde Scheel, Sekretariatet, Pile Allé 23 A, Telf. Eva 7091.*

*

Paa Dalum Kloster lader D. K. K. F. afholde Retræte med Højskole fra Lørdag den 25. August til Lørdag den 1. September under Ledelse af Pater Wevers S. M. M. Eneværelser 35 Kr., 2- og 3-Segnsstuer 30 Kr. Henvendelse til *Fru M. Spetzler, Hans Tausensgade 2, Odense.*

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„THERESE“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby
Station) . Telf. Valby 3736

Bring overalt

Fredericia

H. Olsen Holmelund A/S

Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170

Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde

Prima Kvaliteter

Prompte og reel Betjening

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders

Nykøbing F. Tlf. 626, 945

Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester

Bispegade 20 . Telefon 984 x

Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

Johannes Madsen

Elektr. Installatør **Nykøbing F.**

Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684

Leverandør til katolsk Menighed

Roskilde

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239

Prima Fisk

Lev. til Sct. Maria Hospital

ROSKILDE MEJERI

BORGERDIØET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen

Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg

Sct. Olgade 13 . Telf 157

Leverandør

Roskilde		H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til Kat. Menighed
A/s F. Christiansen <i>Maskinfabrik</i> Sct. Olsegade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG	H. Weber <i>Tømremester</i> Maskinsnedkeri
Mønsterbageriet Olsegade 17 . Tlf. 1365 <i>Anbefaler sig med 1. Kl.s</i> BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter	C. J. Schledermann & Sønner JERNBETON <i>Entrepenører . Murermestre</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.	
Kolding		
H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dealkatesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjørre</i> Tømremester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)	Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7. Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik
Esbjerg		Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengenudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kræftiks og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Boger Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital

Katolsk Ugeblad

19. August 1945
93. Aargang
Nr. 33

Nedbrydning og Opbygning

Familieliv
og Forplantningsliv
Atombomber
Ulstrupfesten

Detektivromaner og Sandhedssøgen

Der er begaaet et Mord. Men Morderen er forsvundet; dog ikke sporløst. Detektiven kommer med sin Shagpipe og sin Lup. Og saa begynder den spændende Jagt. Skarpsindigt prøves hvert et nok saa mikroskopisk Fingerpeg. Læseren følger med Spænding den gradvis fremadskridende Afsløring. Den, man gætter paa, er aldrig Morderen. Men Spændingen udløses i en uimodsigelig Bevisførelse. Morderen nødes til at tilstaa, og man har haft nogle Timers dejligt fængslende Læsning.

Men hvorfor skulde det være mindre spændende at spore Skaberen op? I Stedet for en Morder drejer det sig om en mystisk Person, som har frembragt Liv. Er Teologerne ikke Detektiver? Er Fremgangsmaaden ikke nøjagtig den samme? Den store ubekendte har efterladt sig Spor, en Mangfoldighed af Spor. Og nu kommer Teologen, med eller uden Shagpipe, og undersøger disse Spor. Han anvender Teologiens Lup. Man maa se meget nøje paa disse Spor.

Det kan ske, at en Forbryder ogsaa er Kunstner. Han efterlader sig nogle Digte eller maaske Skulptur. Det maa altsammen undersøges meget nøje, saa man kan faa et Indtryk af Mandens Ejendommeligheder. Den store

Livgiver var en stor Digter og en vidunderlig Billedhugger. Hans Værker maa studeres, for at vi kan lære ham selv at kende.

Det vilde vist ikke være helt passende, om man i en Prædiken sagde om Gud, at han var spændende. Men jeg vilde ønske, at det vilde gaa op for dem, der finder Religion kedelig, at der i Virkeligheden ikke findes noget, der er mere mystisk (i Ordets egentlige Forstand) end Gud.

Den Gang, de første europæiske Forskere — efter Amerikas Opdagelse — stod overfor de nye Mennesketyper, som de indfødte frembød, havde de Lejlighed til at gøre umaadelig interessante Iagttagelser. Men ikke sandt, uendeligt mere interessant er det at staa overfor et Væsen, som ikke er Menneske; en vældig aandelig Personlighed, hvis Natur er grundforskellig fra vor.

Den kristne Naturforsker kender til Iagttagelser og Undersøgelser, der lader ham skimte en uendelig høj Intelligens. »Jo dybere man trænger ind i Naturens Hemmeligheder, jo dybere højer man sig for Skaberen«. Paa dem eller lignende Maade udtrykte H. C. Ørsted sig.

Der er ganske vist mange Mennesker, der overlegent erklærer, at Gud ikke er til, og at Religion er noget Nonsens. Men det er

blindede og sløvede Væsener. De kunde lige saa godt erklære, at ingen Urmager har frembragt det Ur, der sidder i ens Vestelomme.

Der var en Far, som kaldte paa sit Barn, og idet han pegede ud af Vinduet, sagde han: »Se, der er en Flyvemaskine«. Drengen gabede og sagde: »Ikke andet, det har jeg set saa tit«.

Saadan maa det nødvendigvis komme, efter at Flyvningen er blevet noget meget dagligdags. Men det er ikke noget Fremskridt. Det staar sørgeligt til med det Menneske, som aldrig undres. Den indskrænkede kender ikke til Undren. For ham er alt selvfølgelig. Men Sandheden er, at intet er selvfølgeligt.

Det er ikke selvfølgeligt, at Græsset gror. Den Livskraft, som Græsstraæet røber, er Mystik. Vi er omgivet af hemmelighedsfulde Kræfter og Magter paa alle Leder og Kanter. Vi forstaar næsten intet deraf. Og fordi man har givet disse Kræfter (Elektricitet og Magnetisme f. Eks.) Navne, er de ikke mindre hemmelighedsfulde for det.

Barnets primitive Undren rummer større Visdom end det overlegne: »Det er ikke noget nyt«.

Og hvor bliver Tilværelsen forøvrigt kedelig (som den bliver meningsløs) uden et mystisk Ophav.

For den, hvis Øjne er opladte, er Naturen en mere spændende Bog end nogen Detektivroman.

C. B.

Munkemel

VINGAARDEN i Odense

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Eff.

Odense - København
Grundl. 1841

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

¹/₅ C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetemester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Jos. Fischlein

Murermester

Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard
og Klostret

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“

v. Andersen og Paulsen

Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet

Sjæler Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

KONGERIGET-DANMARK%

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)

Grdl. 1908

Autoriseret Elektrikinstallatør

Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268 x

Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroener, Ringe, Tlf. og Signalanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Anton Siegler

Malermester

Kingsgade 17

Vester 4753

Lys
Kraft
Radio

Ove Michelsen

Dasseringen 8 Pilealle 51
C. 5099 Eva 5571

Lev. til de katolske Institutioner

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120 København Ø

Haabet om lysere Tider

Mens disse Linier skrives, ventes Japans Kapitulation og dermed Freden. Vi vilde saa gerne kunne nøjes med at give Udtryk for Glæde, Befrielse og lykkelig Forventning. Men denne Krigs Ophør er ikke som andre Kriges Ophør. Baa- den den »totale« Krigs Hensynsløshed, Gemenhedernes systematiske Anvendelse og maaske allermost Propagandaløgnene har efterladt en desillusioneret Verden. Om nogen kommer til os med gyldne Talemaader om Freden, saa tror vi dem ikke, fordi vi er vænnet af med at tro paa de store Ord. Hvad er der at vente af Mennesker?

I Krigens sidste Minut sprængtes Atombomberne i Luften over japanske Byer. Nu endelig var man i Besiddelse af Bomber, der uden Besvær kunde »likvidere« Hundredtusinder af Mennesker hver. Det rystede hele Verden, og i katolske Kredse gav man aabent Udtryk for sin Modvilje mod Anvendelsen af saadanne Vaaben. Elskværdige Journalister gav sig straks til at gruble over, hvorfor det fine vaticanske Diplomati nu tog Japans Parti.. Aa Snak! Behøver man overhovedet at være Kristen for at ræddes over, saa lidt der er blevet tilbage af Menneskehedens Bestræbelser for at mildne Krigenes Metoder? Nu er man naaet saa langt bort fra hine Bestræbelser, at ens eneste Haab er til Vaaben, hvis egen Forfærdelighed skal kunne umuliggøre fremtidige Krige. Mennesker har man opgivet at haabe paa.

Ja, siger Kirken — der er virkelig ikke meget at haabe paa. Men der er dog Gud. Om Gud paany bliver en Realitet i Menneskers Sjæle, tør vi igen tro dem paa deres Ord. Om de spørger Gud til Raads, før de handler, vil Videnskabens store Opdagelser kunne føre til Lykke i Stedet for til Verdensselvmordet. Men anden Vej til lysere Tider gives der heller ikke.

Vore Skoler

En Uge ind i Maanedens blev Patienterne paa det tyske Lazaret paa St. Josefs Skole paa Østerbro flyttet. Istandsættelsen af de beslaglagte Dele af Skolebygningen er i fuld Gang, og ved Maanedens Slutning kan Skolen genaabes. Det hidtidige Pensionat har maattet lukkes for at give Plads til de mange nye Elever, som er kommet til efter Ødelæggelsen af Søstrenes Skole paa Frederiksberg.

Ugebladet haaber om en Uge eller to at kunne bringe Oplysninger om den Nyordning af vort københavnske Skolevæsen, som Katastrofen har nødvendiggjort. Netop for Tiden foregaar der betydningsfulde Overvejelser i denne vigtige Sag.

Lidt om Familieliv og Forplantningsliv

En Samtale med Fuldmægtig under Magistraten Enoch Hjorth

Vi laaner dette udmærkede Interview med den ene af Katolsk Højskoles Ledere fra »Helligaandskirkens Blad«.

Det er Søndag Eftermiddag, og Huset er fuldt af Liv. Tre Drengelige. I Vuggen skriger Familiens yngste efter Mad.

— Hvor mange har De, spørger jeg.

— Seks, lyder Svaret, fra 14 Aar til 3 Maaneder.

Ved Kaffebordet er alle til Stede. Fru Hjorth holder den lille i Favnen. Den mindste af Drengene er en Springfyr; han er paa Færde allevegne, dog aldrig til at faa fat paa. — Men vi faar Ro i det tilstødende Værelse.

— Da vi mødtes paa det fælles-kristelige Stævne paa »Mariaforbundet«, talte De foruden om Liberalismen og Kollektivismen om en tredje Synsmaade — visse bestemte Grundprincipper, der gælder for Opbygningen af et Samfund. De tænkte vel først og fremmest paa Familien? Hvorledes ser De paa det Spørgsmaal?

— Jeg ser Familielivet som en særlig Maade at tjene Gud paa, og det ytrer sig først og fremmest i en sund Formeringsglæde.

Man skal se Forplantningslivet og Kærlighedslivet som uden videre hørende sammen. Og leve saaledes, at de kommer til at høre sammen. Ordet Erotik kender jeg kun som en pikant Forladigelse af Kærlighedens Stormgangsjubel. Det hele skal tjene Guds Ære og maa derfor være underkastet hans Lov. Hvis to Ægtefæller lever sammen, som man i disse Aar lever et ægteskabeligt Samliv og bevidst udelukker Forplantningens Muligheder, udelukker de sig selv — og saa i Forholdet til hinanden — fra de Rigdomme, Ægteskabet skulde bringe dem. De »syntetiske Ægteskaber« er ufrugtbare i mere end een Henseende.

Mandens og Kvindens Hengivenhed for hinanden skulde være en fælles Hengivelse for Gud. Kun derved vil de lære Guds Kærlighed at kende, naar den lever i dem. Man kan ikke stjæle Guds Gaver.

At leve saadan, som det er Guds (og Naturens) Lov, koster Sved og Møje, streng Økonomi, skæve Hæle og ru Kvindehænder. Men man snyder nu ikke Gud, uden at det faar endnu tungere Følger.

Det er et Spørgsmaal om Virkelighedssans. Vi vil gerne se Ver-

den uden Krig og Samfundet uden sociale Kampe, tænke os Livet uden Besvær og Ægteskabet uden spildt Lykke. Men det er alt sammen noget uvirkeligt, naar vi ikke vil betale, hvad det koster. Det er en tænkt Verden. Det viser sig under Ægteskabet, hvori menneskelig Lykke bestaar, og det er ofte noget andet og langt rigere end, hvad vi tænkte os, da vi var unge og sværmede.

Jeg var engang i Forbindelse med et Ægtepar, der betroede sig til mig. De ved dette med »Aarene, som havde slidt paa dem« o. s. v., kort og godt Disharmoni! Jeg talte med en forstandig Mand om en saadan Situation, og han sagde: »Hvis man i Ungdommen har grundlagt sin Tilværelse paa, at man blot skulde kunne svare til hinandens Krav — det man kalder naturlig Lykke og Glæde — skal det nok vise sig, man har taget for lavt Sigte«. Og saa føjede han til (hvad der syntes mig meget betydningsfuldt): »Den naturlige Glæde og Livskraft, som ytrer sig i Ungdommens Sværmeri og i de unge og modne Aars Ægteskab, er Skaberens Gave til os Mennesker, givet os som en naturlig Forberedelse til de Aar, der kommer, hvor det, som er ud over det rent naturlige, skal knytte to Mennesker sammen i fortsat Hengivenhed for hinanden«. —

Hvis vi ikke ser Ægteskabet som et Samspil mellem vor Natur og det, som er udover Naturen, vil vort Liv miste sin Rigdom. De naturlige Baand falder hen. De ved, hvordan det gaar i den daglige Trummerum. I visse Tilfælde gaar det meget godt, i andre rigtig daarligt. I de unge Aar siger han til den Elskede, som bor i Korsør: »Jeg vil gaa til Verdens Ende for at se dig.« Naar han er 50 hedder det: »Vi mødes i Roskilde«.

Nej, der skal opbygges i os en Trang til Hengivenhed overfor hinanden, som ikke er afhængig af den Kraft og Lidenskab, som i sin levende Blomstring tager Sigte paa at knytte Mennesker sammen, saa de oplever noget af den Kærlighed, hvormed Gud elsker hele Menneskeslægten og vil knytte den til sig.

Dette og intet mindre er jo Ægteskabets høje Formaal.

Teknisk og aandelig Ungdomsopdragelse

— Er den Opdragelse, vi i Almindelighed giver Ungdommen, efter Deres Opfattelse rigtig?

— Jeg er tilbøjelig til at mene, at naar en stor Del af Ungdommen er saadan, som vi i denne Tid hører og læser om, hænger det vist sammen med, at den unge Slægt er, hvad jeg vil kalde »ægteskabeligt uopdragen«.

Man har skabt Begrebet: Det sexuelle Spørgsmaal, og dermed revet en Detaille ud af sin Sammenhæng, og simpelthen gjort Detaillen til Sagen. Og Sagen implicerer jo *hele* Mennesket med alle dets Evner og Kræfter paa godt og ondt.

Den sexuelle Oplysning — som man kalder det — er af teknisk Art, den Side mangler ikke. De sjælelige, karaktermæssige og sociale Værdier er i opdragsmæssig Henseende som et uopdyrket Land. Kunde De tænke Dem, at et Par Forældre, som ikke blot giver Ungdommen teknisk Vejledning men ogsaa taler menneskeligt til deres Børn, siger lige ud til dem: »Helt saadan som I drømmer, bliver jeres Ægteskab maaske ikke. Vi maatte høste disse og hine Erfaringer, og det hang saadan sammen ...«

Det er meget faa Forældre, der i denne Henseende giver deres Børn noget af deres eget Liv, som de kan bygge paa, og hvormed de kan komme nærmere Virkeligheden.

Vor Opdragelse af de Unge skal ikke blot være en teknisk Oplysning, men ogsaa en aandelig Vejledning — jeg havde nær sagt uden Blusel — med en Oprigtighed, saa Ungdommen fornemmer Vanskelighederne paa Forhaand. Tænk bare paa de dygtigt skrevne Romaner, vi læser. To Mennesker glider fra hinanden, og der sker en Masse triste Ting. Hvad var Grunden? Den tænksomme Læser finder den — eller der er maaske flere Grunde — mellem Linierne. Men den Visdom, han høster, afgiver i bedste Fald Stof til Passiaren med jævndrende; han generer sig ofte ved at tage den med ind i Opdragelsen af sine Børn.

— Tænk De ogsaa paa den Side af Opdragelsen, som fører til, at Ungdommen kommer til at forstaa Familiens Betydning for hele Samfundslivet?

— Jo, rigtignok. Det hele hænger jo sammen. — Men jeg tror heller ikke paa det Punkt paa det rent aandelige, det i Luften frit svævende. Aand har det med sig, at det vil tage Skikkelse og blive Kød og Blod. Ser jeg mig omkring, ser jeg jo Aand og Stof i Forbindelse med hinanden. »Krop skal der til« — som Digteren sagde. Det aandelige, der maa ydmyge sig og antage en haandgribelig Skikkelse og der-

igennem leve og gro ligesom andre naturlige Ting.

Derfor tror jeg ikke paa et Menneskesamfund, hvor de Baand, der binder Mennesker til hinanden, er de samme, som dem, der holder Sandskorn sammen i en Sæk. Man hører saa tit Familien kaldet Samfundslivets Celle. Gør man sig klart, hvad det vil sige? —

Der har været en Tilbøjelighed til at sammenligne den menneskelige Natur med Dyrenes Natur; jeg tror mere, vi ligner Planten. Den skal have et Sted at gro og er ofte i sin Vækst bundet til bestemte Jordbundsforhold og klimatiske Betingelser. Det er det samme med Mennesket; som H. C. Andersen siger: »Her har jeg Rod, herfra min Verden gaar«.

Ungdommen vil ikke fatte den store Verden, hvis den ikke kan blive fortrolig med den lille Verden. Det menneskelige Hjem er i social Henseende en genial Opfindelse fra Skaberens Side. Alle Hovedspørgsmaal, som man møder ude i Verden, støder man allerede paa i den lille Verden, som Hjemmet er.

— De ser altsaa Hjemmets lille Samfund som en Forskole til Livet i det store Samfund?

— Ja, forsaavidt det store Samfund vedkender sig de Traditioner, som bærer Hjemmet som saadan. Den Verden, den Unge træder ud i, naar han som Voksen forlader sit Barndomshjem, skulde jo ikke være en fremmed og kold Verden, som intet har tilfælles med det, han kom fra. Samfundet skal som Hjemmet være en levende Organisme og ikke blot en Organisation af Individuer. Og vore Hjem bliver først vort Folkelivs Celler, naar Strukturen af vort Samfundsliv tager Skikkelse efter Livet i Hjemmet.

Tro og Praxis

— Mener De ikke, at hele vor Indstilling bør ændres, saa der skabes Forstaaelse af, at Familier med Børn er dem, der bærer Fremtiden?

— Jo, der maa gennem vor Litteratur og Presse gaa Tanker og Toner, der støtter Forstaaelsen af Hjemmets Betydning ogsaa for Samfundets fortsatte Trivsel. Jeg tror nemlig ikke paa, at man alene ved rent praktiske Foranstaltninger, f. Eks. en bestemt Boligpolitik eller Skattelettelser, kan ordne disse Ting. Thi ligesaa ufuldstændig det vilde være, hvis vi blot holder os til det aandelige og forsømmer Gerningerne, ligesaa haltende er det, hvis vi kun tager os af den praktiske Side af Sagen. Handling og Aand maa følges.

Kristenheden har i stort Omfang forsømt at omsætte Troens Principer i Handling. Men paa den anden Side løber Socialpolitikere let den Risiko at falde i den modsatte

Grøft ved at koncentrere sig om de rent praktiske Ting. Man kan saa godt ved en bestemt Boligpolitik bidrage til »at stimulere Befolkningsstilvæksten«, saaledes at det bliver moderne at faa flere Børn, *men hvis de aandelige Betingelser ikke ogsaa er til Stede i noget Maal, har saadanne Familier ingen Bærekraft*. Man maa hele Tiden have for Øje at fastholde de indvundne Resultater.

Vore Arkitekter har arbejdet paa at finde nye Boligtyper, de kan blot ikke bruges af Familier med mange Børn, og det har man ad socialpolitisk Vej søgt at raade Bod paa ved at bygge Hustyper for børnerige Familier og samle dem i bestemte Kvartaler — rene Børneghettoer (et Sted 310 Lejligheder med 1000 Børn). Denne utilfredsstillende Løsning er en Følge af, at der findes Værter, der har den Indstilling, at de ikke vil have Familier med Børn. Det maa dog være en naturlig Ting for Familier, som ingen Børn har, at omgive sig med børnerige Familier; det vil ellers være at indføre et nyt socialt Skel.

Afdøde Professor Warming har vist Perspektiver i det Problem ved at sige: »Det er de *faa* Børn, der fødes for Tiden, som til sin Tid skal forrente de Kapitaler, der skal afkaste Pensioner, Aldersrenter og Livsforsikringer til de Mennesker, som har forholdt sig passive med Hensyn til at formere sig, og som vælter deres egen fremtidige Forsørgerbyrde over paa Naboens Børn«.

— Nu har vi talt rent samfundsfilosofisk om Tingene. Hvad vil De selv gøre for at raade Bod paa disse Forhold?

— Jeg vil gøre, hvad jeg kan for at komme i Forbindelse med indflydelsesrige Kredse. Kristne bør arbejde paa at komme i offentlige Forsamlinger og Raad for at indvirke paa andre. Vi kan ikke holde det politiske for sig, saaledes at det, Politikerne beskæftiger sig med, bliver noget overvejende teknisk. Politikerne bør være Mennesker, som er baaret af de kristne Anskuelser. Og vi skal ikke ustandselig gaa med Petitioner til disse Raad og Forsamlinger, men selv have vor Plads i dem.

H. W.

Fransk Valfart til Jeanne d'Arcs Ære

I Ugen, der slutter 22. August, valfarter der i Frankrig til den hellige Jeanne d'Arcs Ære som Tak for Fædrelandets Befrielse. Det er »Les Compagnons de Saint-François«, som organiserer denne Pilgrimsfærd, der begynder i Reims, hvor Vaabenstilstanden blev undertegnet i Aar, og til Fods fører videre til Douremy, Jeanne d'Arcs Fødeby.

„Jeg tror paa Kødets Opstandelse“

Saaledes bekender vi i den 11. Trosartikel. Denne Bekendelse har lydt i Kristi Kirke siden Apostlenes Dage og vil blive ved at lyde. lige til den sidste af Kristi Disciple lukker sine Øjne for denne Verden. Der ligger nemlig en Protest i disse Ord mod alle dem, der benægter de dødes Opstandelse. En saadan Indsigelse er nødvendig, for den Dag i Dag gælder Augustins Bemærkning: »Der er ikke noget Punkt, hvor den kristne Tro bliver modsagt saa haardnakket som angaaende Læren om Kødets Opstandelse«. Et Udslag af denne Modsigelse og Benægtelse er sikkert ogsaa den Kendsgerning, at man paa vore moderne Kirkegaardene stadig sjældnere træffer Symboler, der tilkendegiver denne vor kristne Tro og den store Trøst, der ligger i vort lyse Haab om, at Sjæl og Legeme ikke skilles for evigt.

Det kan kun være gavnligt at være sig denne Modsætning mellem Kristendom og Vantro bevidst og til Bunds at kende vort Standpunkt i dette vigtige Spørgsmaal. Lad os derfor først understrege Betydningen af den 11. Trosartikel og saa sige nogle Ord om dens Benægtelse.

Naar vor Herre og Frelser paa den yderste Dag kommer igen med stor Magt og Herlighed, er det første, han gør, dette, at han indfrier sit kendte Løfte: »Der kommer den Stund, da alle de, som er i Gravene, skal høre Guds Søns Stemme. De, som har gjort godt, skal da gaa frem til Livets Opstandelse, men de, som har gjort ondt, til Dømmens Opstandelse« (Joh. 5, 28—29.) Kristus aabenbarer altsaa sin Guddomsagt ved, at han genforer Sjæl og Legeme, som i Dødens Øjeblik er blevet skilt, saaledes at de aldrig mere kan rives fra hinanden. Det er det, vi mener med Ordene: »Kødets Opstandelse«. Det Nye Testamente fremhæver denne Trøskere som en ganske fundamental Sandhed i den kristne Religion. I Hebræerbrevets 6. Kap. 1—2 regnes Artiklen om de dødes Opstandelse til Børnelærdømmene, hvorved man lægger Grundvolden til det kristne Liv. Med al tænkelig Styrke og Eftertryk hævder vore hellige Bøger ogsaa ellers denne Trossandhed mod enhver Benægtelse eller Fordrejning, hvad enten den kommer fra Vantroens eller Vrangtroens Side. Desuden bekræfter eller udvider de det Gamle Testaments Lære om dette Punkt og

afviser alle Vrangforestillinger i den jødiske Folketro eller hos de senjødiske Forfattere. Og saa gør de een Ting endnu: de giver ogsaa Besked om det opstandne Legemes Tilstand og Egenskaber og om, hvordan Forholdet mellem det nye og det gamle Legeme bliver.

Overfor denne indholdsrige Lære, som Gud selv har aabenbaret klart og bestemt, staar saa den alt omtalte Benægtelse. I vore Dage er det navnlig Rationalismen, der løfter sit stolte Hoved og siger nej, hvor Gud siger ja. »Hvor tør den gøre den Slags?« spørger man ganske uvilkaarligt. Jo, da den gør Menneskets skrøbelige Forstand til den eneste Kilde, hvoraf vi skal øse vore religiøse Erkendelser, da den ophøjer denne vor Forstand til øverste Dommer i religiøse Spørgsmaal, og da den ikke vil anerkende, at Gud har talt til os eller kan tale til os, saa er det en Selvfølge, at man maa benægte de dødes Opstandelse. For saa mangler jo Aabenbaringen, det eneste sikre Middel, vi har, til at kunne udtale os om noget saa hemmelighedsfuldt som Kødets Opstandelse. Det er netop den fundamentale Fejl i det rationalistiske System, at det gør Gud saa ringe og evneløs, at han ikke engang kan tale med sine egne Skabninger. Dertil kommer, at dette System, for overhovedet at kunne friste Livet, bliver nødt til at benægte historiske Kendsgerninger. Men dermed er det saa ogsaa givet, at en saadan Filosofi maa være dødsdømt i alle fornuftige Menneskers Øjne.

Rationalismen er imidlertid et gammelt Fænomen. Allerede vor Herre maatte tage Stilling til det. Dengang var det Saddukæerne, der benægtede Muligheden af de dødes Opstandelse, fordi de overhovedet benægtede aandelige Væsners Eksistens. Naturligvis, hvis Sjælen efter Døden ikke eksisterer og lever videre, kan den jo ikke genforenes med sit Legeme, eller med andre Ord, saa kan der ikke være Tale om de dødes Opstandelse. En Dag kom altsaa nogle af Saddukæerne, til hvis Sekt ogsaa selve Ypperstepræsterne hørte, til Herren for at drille og fange ham i en Fælde, saaledes som de plejede at gøre med Farisæerne. De sagde, at de gerne vilde høre hans Mening om, hvis Hustru en Kvinde skulde være efter Opstandelsen, naar hun ifølge Moselovens Forskrifter om Svogerægteskab efterhaanden hav-

de været gift med syv Brødre uden at faa Børn.

Skønt Herren kendte deres ondskabsfulde Hensigt, vægrede han sig dog ikke ved at give Svar paa Tiltale, fordi han derved kunde klarlægge to vigtige Punkter. For det første kunde han drage den i Spørgsmaalet skjulte Benægtelse og Latterliggørelse af de dødes Opstandelse frem i Lyset og fastslaa, at den var en stor Fejltagelse fra Saddukæernes Side. Derved røbede de bare deres manglende Kendskab til Skriften og Guds Magt. Han svarede altsaa: »At de døde opstaar, har ogsaa Moses givet til Kende i Stedet om Tornebusken, naar han kalder Herren for Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud. Gud er ikke dødes men levendes Gud; thi alle er de levende for ham.« (Lk. 20, 37—38.). Med andre Ord: Gud kan umuligt kalde sig selv for ikke-eksisterende Væsners Gud. Derfor maatte de nævnte Patriarkers Sjæle endnu være i Live, da Herren saaledes talte med Moses. Men er dette Tilfældet, saa er en Genforening af den uodelige Sjæl med dens Legeme ikke meningsløs, saaledes som Saddukæerne mente, fordi de i det hele taget benægtede Aanders Eksistens.

For det andet kunde og vilde Herren protestere mod den taabelige Følgeslutning, som Saddukæerne uledte af Troen paa Kødets Opstandelse. Han sagde til dem: »Denne Verdens Børn tager til Ægte og bortgiftes; men de, som agtes værdige til at faa Del i den anden Verden og i Opstandelsen fra de døde, tager hverken til Ægte eller bortgiftes. Thi de kan ikke mere dø; de er jo Engles Lige, og de er Guds Børn, da de er Opstandelsens Børn.« (Lk. 20, 34—36.). Disse Ord betyder ikke, at de opstandne er uden Legeme, eller at Forskellen paa Kønnene er ophævet, men at de vil ligne Englene derved, at de nu ogsaa er fri for at skulle tjene Slægtens Bevarelse og derfor ikke længere kender Begæret efter og Nødvendigheden af ægteskabelige Forbindelser.

Da denne Diskussion om de dødes Opstandelse var endt, viste det sig, at de tilstedeværende Skriftkloge, skønt ogsaa de hørte til Kristi Fjender, var saa imponeret af Herrens Sejr over Saddukæerne, at de fulde af Beundring sagde til Herren: »Mester, du har talt vel«. De turde heller ikke mere spørge ham om noget.

Det var nogle faa Dage før sin Lidelse, at Herren kunde fejre den Triumf. Men allerede tidligere havde han flere Gange givet sin Tilslutning til den i Israel herskende Tro paa de dødes Opstandelse. Ogsaa de Udtalelser, som faldt ved disse Lejligheder, fortjener at blive drøftet. Det skal saa ske næste Gang. F. K.

Nedbrydning og Opbygning

Aktuelle Betragtninger af C. C. Martindale S. J.

For næsten 2000 Aar siden skrev den romerske Historiker Tacitus saaledes: »Paa Grund af den menneskelige Naturs Svaghed arbejder Lægemidler langsommere end Sygdomme, og ligesom det gaar langsomt for Legemet med at vokse, mens det hurtigt kan blive dræbt, saaledes kan man lettere undertrykke menneskelige Egenskaber og Virksomheder end bringe dem tilbage til Livet igen; og faktisk stjæler der sig ind over os en Følelse af, at det er behageligt ikke at gøre noget, og vi ender med at elske den Slaphed, vi før afskyede.«

Jeg finder, at dette er forbavsende præcis Psykologi og lige saa sandt, som det var, da Tacitus skrev det efter Aarings Kaos.

Opbygningens lange Aar

Det første i hans Udtalelse er dette, at Lægemidler skal have lang Tid til at virke i. Og hvor var der saa alligevel mange, som forestillede sig, at saa saare »Krigen var forbi«, vilde alt blive godt. Jeg havde altid sagt, at jeg var mere ængstelig for, hvad der vilde ske efter Krigen end for selve Krigen. Hvert Aar Krigen trak ud forekom mig at maatte medføre yderligere fem Aars Opbygning, aandelig endnu mere end materiel. Det er rigtigt nok, at der blev opstillet Opbygningsplaner, allerede medens Krigen varede. Ingen kan sige, at det var forkert at underskrive det Atlantiske Frihedsbrev og holde Møder i Hot Springs, Dumbarton Oaks og San Francisco; men kun de alermest naive kunde finde paa at tro, at disse fortræffelige Idéer saa lidt som de konkrete Planer vilde blive sat i øjeblikkelig og effektiv Virksomhed! Ak — det, som er blevet fordærvet under denne Krig er ikke blot menneskelig Intelligens, men maaske frem for alt de menneskelige Viljer. Ingen maa tro, at Tyskland, Rusland, Danmark, England vil opnaa Sundhed indenfor et kortere Aaremaal.

Naar Sammenbruddet er forberedt

Hvis Tacitus havde levet nu, vilde han maaske dog ikke have udtrykt sig helt paa samme Maade. Han siger, at det tager lang Tid for Legemet at vokse, men det bliver hurtigt dræbt. Selvfølgelig sker dette — et Menneske udvikler sig langsomt og besværligt i 40 Aar og bliver saa kørt over af en Bil og dør i Løbet af et Sekund. Paa den anden Side kan en Mand lide af en snigende Sygdom, der gennem mange Aar har undermineret hans Helbred; saa bliver han forkølet og dør *tilsyneladende* pludseligt, fordi han ikke havde Styrke til at modstaa det sidste, i og for sig kun lille Sygdomsangreb. Blot en Berøring kan faa Kolossen til at bryde sammen. Det samme gælder naturligvis ogsaa Stater, Imperier og Civilisationer. De gamle Romere havde virkelig en haardfør Stat, fordi de var et haardført Folk; men de besad ikke en veludviklet, intellektuel Livsplan, og det var temmelig let for Korruptionen (som især skyldtes Penge-Dyrkelse) at gøre Ende paa den gamle Republik. Derimod havde det kristne Europa gennem lange Tider *eet Sind*, og det var dette, som gjorde det muligt for vor Verdensdel at blive til eet Legeme og at forblive dette ene Legeme gennem lange Tider — een levende Kristenhed. Men dengang (hvad jeg vist alt for ofte har sagt) Kristenheden brød i Stykker i adskilte Nationaliteter, der alle ønskede at være suveræne og uafhængige, saa gik ogsaa den aandelige Enhed, d. v. s. Religionen i Stykker. Og hvor de protestantiske Systemer havde Herredømmet, forsvandt snart Forkyndelsen af enhver klar og bestemt Tro, selv om ogsaa Overholdelsen af gamle Skikke blev staaende. I vor Tid har vi oplevet, at selv disse Skikke forsvinder, blot med Undtagelse af rent ydre Ting i Forbindelse med Daab, Vielse og Begravelse (og her i Landet ogsaa i Forbindelse med Konfirmationen). Men selv disse ydre Former bliver i stigende Grad verdsliggjort. Det var blot en Skål, der var bevaret gennem lange Ti-

der, og *den* kunde nemt gaa pludseligt i Stykker blot ved en Berøring — saaledes som det ogsaa faktisk er sket.

Kulturens Fjender

Tacitus siger desuden, at menneskelige »Egenskaber og Virksomheder« (ingenia atque studia) meget lettere lader sig kvæle end genoplive. Og det giver os en Nøgle til Grunden til de sidste Aars desperate Forsøg paa at kvæle Intelligensen, ødelægge Universiteter, Biblioteker og Laboratorier. Jeg husker ogsaa fra den første Verdenskrig med hvilken Fryd Ødelæggelsen af Biblioteket i Louvain blev hilst af dem, der var skyldige i dets Ødelæggelse. Og hvordan Manuskripter og Bøger af umaadelig Værdi blev stjalet fra ungarske Biblioteker og ført til Bukarest, hvor de blev ødelagt — enten fordi der ikke var Plads til dem eller (sandsynligere) fordi Rumænerne var ganske ude af Stand til at vurdere dem og kun vidste, at de blev værdsat af Ungarerne, et civiliseret Folk. I den anden Verdenskrig kunde intet være mere gennemtænkt og fast besluttet end Forsøget paa at udrydde hele den polske Kultur. Det er Menneskers *Aand* (ingenia), der skal ødelægges. Bonden, der blev betragtet som et Dyr, kunde faa Lov til at leve videre og udføre et haardt Arbejde... Men der er Ting, som er endnu værre. Under de besejrede og overlevende Diktaturer blev ikke blot eksisterende Tanke og Virksomhed (studia) undertrykt, men der skulde konstrueres en ny Aand, og der *bliver* utvivlsomt konstrueret en ny Aand overalt, hvor russisk eller kommunistisk Indflydelse arbejder. Gud alene ved, hvornaar denne nye Aand kan blive bortelimineret i den Udstrækning, hvori den er slet (og det er en vid Udstrækning), og hvorvidt den gamle Aand og de gamle Virksomheder kan genoplives i den Udstrækning, hvori de var gode.

Men var de altid gode? Ja, var de overhovedet altid til? Nogle af mine Venner har ligesom jeg selv søgt at opdage, hvilken anden »Aand« end Kommunismen, der nu findes i de forskellige Lande, specielt vort eget. Lad mig ganske aabenlyst sige, hvad der ængster mig.

Egoismen har intet lært

Jeg ser, at saa mange Mennesker før Krigen *ikke* havde nogen Tanker om deres Land, og at Krigen intet har lært dem. Jeg indrømmer naturligvis, at de fleste Mennesker var stolte af f. Eks. England eller Danmark og ikke kunde lide at høre deres Land kritiseret; men det betød ikke, at de levede nogen Del af deres Liv for deres Land eller med Vilje bragte Ofre for det.

Og vist har i mange Lande under Krigen unge Mænd og Kvinder i »Modstandsbevægelser« ofret meget for deres Land (og endnu mange flere har bagefter *sagt*, at de har bragt Ofre, og gaaet med Armbind o. s. v.) — men det var, da der var en fremmed Fjende i Landet, og der var noget bestemt at gøre. Men hvad agter de samme Mænd og Kvinder at gøre for deres Land, nu da Fjenden ikke længere er der? Det forekommer mig, at de tænker paa deres egne Lommer. Hvor mange Mennesker har ikke forklaret mig, hvordan de agter at slippe fri for de store Skatter og de nye Love om Formuerne! Hvor er de rasende, naar de hører, at deres Gaver og Indkøb skal kontrolleres — Gaver og Indkøb, der er foretaget *for at* de kunde være i Stand til at sige, at deres Kapital eller Indtægt ikke er stor! Naturligvis kommer nogle uskyldige Mennesker til at lide sammen med de skyldige, men Syndens Virkninger breder sig altid.

Et Eksempel: de danske Bær

Og naar jeg ser, at Halvdelen af Bær-Høsten hænger og raadner paa Træerne, Hindbærrenes Kostbarhed og Jordbærrenes fantastiske Pris, er jeg saa ikke nødt til at antage, at der er Mennesker, som foretrækker at lade Bærrene fordærves, naar de ikke kan faa de Priser for dem, de forlanger? Og svarer de, at de ikke kan betale de Priser, der forlanges af Plukkerne, saa spørger jeg: »Hvad da med de Tusinder af Polakker og Litauere, ja ogsaa Tyskere, der længes efter at bestille noget og vil gøre det bare for Mad og Husly?« Og siger man: »Ja, men det vilde tage Arbejdet fra Danskerne«, saa spørger jeg: »Gør Danskerne da Arbejdet? Nej. Fordi de bliver lukket ude fra det? Ja, maaske — men det er *dem selv*, der gør det. Hvis de ikke kan faa 10 Kr., vil de hellere have 0 Kr. end 5. Og Producenterne vil hellere ikke tjene noget paa deres Frugt end tjene mindre end de ønsker.« ... Dette kan kun betyde, at de har saa meget i deres Lomme, at de foreløbig ikke behøver mere. At *DE* ikke behøver mere! Men hvad med de *andre* Landsmænd, der trænger til Bærrene og Frugten? Hvad med de *andre* Lande, saasom Holland, der vilde give alt for at faa Masser af saadan Frugt? Det eneste logi-

ske Svar er: »Jeg bekymrer mig ikke en Snus om Resten af mine Landsmænd og endnu mindre om Folk i andre Lande.« Og dette betyder Udslukkelsen af al Samfundsfølelse, det betyder, at disse Strømme af Blod og Taarer er blevet udgydt til ingen Nytte — eller for noget, der er værre end intet! Nøjagtigt den samme Selviskhed, der førte til de to Verdenskrige, er her jo stadigvæk og vil føre til alle mulige Revolutioner, indtil den næste Krig kommer.

Og spørger jeg: »Hvorfor indtager Myndighederne ikke, ja end ikke Pressen en fast Holdning over for disse Ting?« saa bliver det sagt mig, at 1. vil en Masse smaa bureaukratiske Kontorister miste deres Job, 2. vil Salget af enhver pæn Avis gaa ned (den vil blive boycotet af den Samfundsklasse, den kritiserer) og 3. vil Rigsdagsmænd miste deres Vælgere. Her staar vi altsaa! I det lange Løb er det Penge og Stemmer, der regerer os.

Opdragelse til Uegennytte

Derfor bliver saa mange Mennesker enten Kynikere, eller det brister for dem. Enten bliver de fuld-

stændige defaultistiske Kynikere og siger: »Jeg har aldrig ventet mindre Ladhed og Skændighed af Menneskenaturen i dette saa lidt som i andre Lande« — eller de siger: »Jeg *har* haabet ... jeg *har* bedt ... og nu ser jeg, at Tingene er ganske lige saa forkerte som før.« I et Land, der er fuldt af Mennesker med Intelligens og god Vilje, skulde der ikke være — *kan* der ikke være nogen Undskyldning for de Ting, vi har skrevet om. Nej. Jeg kender alle Undskyldningerne og ingen af dem er gyldige. Og selvfølgelig taler jeg ikke blot om et enkelt Land — jeg har ingen Grund til at tro, at ingen hjemme i England har lavet Corner i Byggematerialer eller spekuleret i Grunde. Det har sikkert mange. Saa længe Menneskets fremherskende Tanke er at tjene Penge paa enhver Maa-de, vil Verden stadig være fyldt af Bedrag og af hensynsløs Opofrelse af andre for *mine* Interesser — og af svagere Folkeslag for de stærkeres Interesser.

Hvad vi trænger til er derfor, som vi har gentaget indtil Kedsomhed, en folkelig *Opdragelse* af Intelligensen i social Retfærdighed. (Sluttet Side 409)

Italienerne i London fejrer Festen for Vor Frue af Carmel

Londons »Lille Italiens« fejrede Carmelfesten med en Procession gennem bomberamte Gader. Der deltog mange Hundreder Mennesker og flere Orkestre. Billedet viser Processionen paa Vej gennem Back Hill. En Blomsterkurv aabner sig og spreder sit Indhold over Processionen.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(25)

Ja, han er et mærkeligt Menneske, den Br. Petroc, tænkte Prioren; han er en anden Tidsalders Ætling. Ganske vist havde Prioren maattet revidere sit Syn paa ham. Han var nemlig ikke den halvforstyrrede Drømmer, som han først havde troet. Tværtimod, han havde en særdeles god og vellærnet Forstand, en sund Dømmekraft og en god Portion Humor. Desuden havde han digteriske Evner; og Mennesker, som i sig forenede baade en Digter og en Logiker var ikke almindelige nu om Stunder. At de var karakteristiske for Petrocs egen Tid, huskede Prioren ikke. — Naa, Gud være lovet, saa havde Petroc altsaa ikke taget Skade af den uhyrlige Bog; ellers vilde vel Subprien ved sin Hjemkomst have faret Huset rundt som en rasende Løve for at faa at vide, hvem der havde laant hans Yndling den.

For Resten kunde han vel nok gøre lidt Nytte. Der var netop begyndt at komme Sommergæster til Egnen, og det slog aldrig fejl, at de kom en Tur indenom Klostreret for at se Kirken. Petroc vilde jo være som skabt til at vise dem rundt. Han kendte Stedet som ingen anden, og disse Optegnelser af ham viste tydeligt, at han vilde være særdeles dygtig til at tale med fremmede og besvare eventuelle Spørgsmaal.

For saa vidt havde Prioren Ret i at tænke saaledes.

Men han glemte at tage i Betragtning, at alting stadig forekom den nye Broder saa forvirrende, at han vilde føle et saadant Hvert som en uhyre Byrde.

Netop mens Prioren slod der og lagde Planer, kom et Telegrafbud med et Telegram fra Abbeden. Han meddelte, at han var nødt til at blive i London 14 Dage endnu, og at han havde maattet have Subprien til Hjælp. Desuden bad han Prioren sørge for, at Dom Maurus overtog den 10 Dages Retræte i Polgerran. Prioren blev glad ved dette Telegram, fordi det faldt saa godt i Traad med hans Arrangementer. Nu kunde jo Sakristanen overtage Dom Maurus Bestilling, og i hans Sted kunde saa Petroc passe Arbejdet i Kirken og tage sig af eventuelle Turister. Først sendte han derfor Bud efter Dom Maurus og gav ham Besked, og derefter gik han ud for at finde Br. Petroc.

Han fandt ham i hans Celle,

travlt besæftiget med at skrive til Subprien. Han rejste sig, da hans Foresatte traadte ind, og det var øjensynligt, at han følte sig forvirret og ængstet ved den andens Besøg. Hvad var der nu? Hvad skulde der ske? Det forekom ham, at all omkring ham var utrygt og uroligt.

»Jeg kom til at glemme en Bog her i Gar Eftermiddags,« sagde Prioren. »Det glædede mig meget, at De saa fuldstændigt havde kunnet bedømme den.«

Br. Petroc udstødte et lille Suk.

»Var det en Forglemmelse, P. Prior? Det var da godt! Jeg frygtede netop, at den med Forsæt var lagt ind til mig, for at jeg kunde lære moderne aandelige Øvelser at kende.«

»Og alligevel har De i Enkeltheder gaaet den igennem og undersøgt og gendrevet den?«

»Lige straks troede jeg jo, at den var lagt der for min Skyld; og den forekom mig besynderlig. Men saa faldt det mig ind, at jeg i mine tidligere Aar havde lært logisk at genarbejde en Bog. Altsaa gik jeg grundigt til Værks, som vi vilde have gjort det før i Tiden, og det forekom mig, at dens Paastande var meget forkerte. Følgelig besluttede jeg mig, omend med megen Ængstelse, til at give den Vidnesbyrde: uantagelig.«

»Det glæder mig, Broder, at De viste saa megen Forstaaelse og Skønsomhed, saa at De slet ikke blev forurolet ved Læsningen af den. Det vilde have gjort mig saa ondt, om min Glemsomhed havde forvoldt Dem Kvaler. — Naa, men jeg har noget Nyt at fortælle Dem. Der er kommet Bud fra Abbeden om, at han og Subprien ikke kan komme hjem før om endnu fjorten Dage. Jeg har faaet Besked om at sende Dom Maurus til Polgerran for at give Retræte dér. Det kommer saa til at knibe lidt herhjemme, for jeg er nødt til at bede Sakristanen overtage Dom Maurus' Arbejde. Kunde De saa mon tænke Dem at passe Kirken imens og at vise Turister rundt o. lign.? Det er min Anskuelse, at De vilde egne Dem særdeles godt til det Arbejde.«

Petroc nikkede til Svar og viste ikke, hvor forfærdet han følte sig ved Priorens Forslag. I hans Tid havde en god Ordensbroder uden Indsigelse adlydt enhver Ordre, der blev givet ham.

Saa snart hans Foresatte havde forladt ham, skyndte han sig at fuldende sit Brev. Derefter gik han ned til Sakristanen for at faa detailleret Besked om sit nye Arbejde.

11. KAPITEL

Petroc opdagede hurtigt, at hans ny Bestilling gav ham mere end nok Arbejde. Der skulde ordnes Alt, tages Paramenter frem, de skulde hænges paa Plads igen, og desuden skulde han overvaage Lægbroderens Arbejde. Sakristanen, som han vikarierede for, havde givet ham en hel Liste over, hvad han skulde gøre og havde givet ham Besked paa at komme og spørge, hvis der var noget, han var i Tvivl om. Det var der, for alting var anderledes end i tidligere Tider; Br. Petroc maatte ofte ty til sin Forgængers Hjælp.

Endvidere var der daglig tre eller fire Selskaber af Turister, som skulde vises rundt. Det var et Arbejde, som Br. Petroc havde umaaelig svært ved at vænne sig til. De fleste af de Besøgende irriterede ham; han havde saa ondt ved at hegribe Mennesker af den Slags.

Det varede ikke længe, før han inddelte disse Turister i forskellige Kategorier. Han syntes selv, at det saa blev lettere at tale med dem, for han havde en svag Anelse om, hvordan han skulde behandle de enkelte Grupper.

Først var der dem, som begyndte med en hel Strøm af begejstrede Udbrud om den vidunderlige Kirke, om dens Forbindelse med svundne Tider, og om, hvad den kunde fortælle, dersom den kunde tale. Og et Øjeblik efter var der saa altid en af Selskabet, som begyndte at spørge de andre, om de ikke kunde mærke en usædvanlig Duft. De tiltalte svarede efter et Øjeblik: Jo, sandelig, der var en ejendommelig Duft, og havde han, Munken dér, ikke observeret det?

Petroc havde meget svært ved at bevare Taalmodigheden, men svarede tørt, at han intet særligt kunde mærke. Man brugte selvfølgelig en særlig Røgelse i Kirken, og Guds Moders Alter var af Cedertre, saa maaske var det derfra, den særlige Duft stammede. En Dag kunde han ikke lade være at svare en særlig paatrængende, ubehagelig Dame: Det er nok bare Deres egen Parfume, De kan mærke! — Men bagfter gik han til Prioren og anklagede sig for at have været utaalmodig og overlegen af Væsen.

Saa var der en anden Slags, som onskede at faa detailleret Besked om Munkenes Levevis og om Petrocs private Anskuelser om mangt og meget. Overfor disse Mennesker fandt Broderen det rigtigst at indskrænke sine Svar til Enstavelser.

(Fortsættes)

Til Sommerfest i Ulstrup

„Nordens fem Svaner“
ved Festen i Ulstrup

Hvor ligger Ulstrup? Mange kender Benævnelser: »Ulstrup Mark« fra Ugebladets Messeaverting. Altsaa igen en af de lykkelige smaa Byer, i hvis Nærhed det hellige Messeoffer jævnligen frembæres. (Ulstrup og Omegns Beboere skriver sig Betegnelsen »lykkelig« bag Øret!) Fra Ryomgaard tager man (Jerrild-Banen til Stationsbyen Stenvad, hvorefter man tilbagelægger et Par Kilometer til Fods eller til Vogns og naar en smuk Landejendom med Køer og Grise og alt til Faget henhørende, men med en vigtig Ting til. — Med et Kapel. Et Guds Hus. Her læses Messe. Stillemesse og Højmesse. Men man har hidindtil savnet et Husorgel, der kunde lede Sangen. Et Par Ulstrup-indianere fik da den gode Idé at skaffe en Mængde Gevinster og sælge Lodsedler i Øst og Vest. Desuden blev en stor Sommerfest med Højmesse om Formiddagen og Underholdning, Tombola m. v. om Eftermiddagen planlagt, og den forløb Søndag den 29. Juli under smukke, hyggelige og morsomme Former.

Det var hellig Olavs Fest, og Dagen stod i den hellige Olavs Tegn. Under Højmassen i det fri og grønne talte Pater Lønskov om Norges Konge, der gav sit Liv for at kristne sit Rige. Hans Martyrblood gødede den Jord, der snart efter skulde frembringe saa rige Frugter.

At overvære det store Mysterium — Golgathas ublodige Offer — paa en lille og ikke videre kendt Plet som Ulstrup Mark, Prikken paa Landkortet, en Stump dansk Katolicisme — i en lille Bondegårds-have — det giver særlige Impulser og bringer Tanker til at cirkulere. Det var Tilfældet med Teaterdirektør Erik Henning-Jensen, der om Eftermiddagen fra den interimistiske og med Forsikring forsynede Talerstol gav os Begreb om, hvad Enhed og Enighed er.

Vi fulgte ham ud i Verden, til alle Folkeslag, gennem Katedraler

og Basilikaer, til vor evige Fader i Rom, og videre, og tilbage til Ulstrup, — og overalt: samme Gud — samme Offer — samme Overbevisning og samme Maal — 300 Millioner forenede i een Tro, eet Haab og een Kærlighed. Der var sandelig ikke Grund for Ulstrup Menighed til at føle sig ensom med saa vældig en Hær bag sig.

Med en Appel til Ungdommen om at tage fat paa Opgaverne i dette store Samfund og med et Hurra for den katolske Kirkes Fremtid i Danmark sluttede Direktøren sin Tale.

Derefter forevistes en Samling Tableauer om »Moderen«: Eva i Paradiset, Guds Moder, Olav Trygvasons Mor, og tilsidst Mor Danmark og vor egen Mor. Tableauerne og de ledsagende Tekster var udarbejdet af Festens Ophav: Frk. Aase Stevns. Efter en morsom Afdeling læste Teaterdirektøren H. C. Andersens: »Den onde Fyrste« for os, og et Optrin om Hans H. Seedorff: »Nordens fem Svaner« satte Punktum for det egentlige Underholdningsprogram. Salget fra Tombolaen gik strøende, og efter Lodtrækningen var der Auktion over tiloversblevne Effekter.

Pater Lønskov sluttede Dagen med Andagt. Han rettede desuden en Tak til de mange, der var mødt op for at vise deres Interesse (Aarhus havde bl. a. sendt en hel Rutebil fuld), og en Tak til Arrangørerne, ikke mindst til Værten, Hr. Paterek, der modtog os med aabne Arme, og Værtinden, der forsynede os med materielle Goder den hele Dag. Der gik endda Rygter om, at »Gjerrild-Grisen« var blevet slagtet!

Obs.

Nedbrydning og Opbygning

(fortsat fra Midtersiden)

Og da det er klart som den klare Dag, at ingen andre end Katolikkerne ejer en helstøbt Filosofi om social Retfærdighed, saa er det vor Pligt at tage os af denne Opdragelse. Hvorfor bliver Katolikker saa misforstaaede? Dels fordi andre ikke ønsker at forstaa dem, men dels ogsaa fordi alt for mange Katolikker ikke kender deres egne sociale Principper og derfor ikke anvender dem i deres personlige og deres sociale Liv, samt fordi de ikke søger Lejlighed til at gøre Principperne bekendt.

Ingen nok saa god »Opdragelse« kan dog skabe en god Vilje og Redebonhed til Ofre. Det kan kun Gud, og han vil ikke, hvis ikke vi beder ham om det. Men saa længe vi hører om bare een Katolik, der f. Eks. arrangerer en Week-end Udflugt saaledes, at han er forhindret i at gaa til Messe, saa kan vi ikke sige, at vi beder, som vi skal!

C. C. Martindale S. J.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

Sælg Deres

katolske Bogsamling paa den fordelagtigste Maade

Vi køber alle antikvariske katolske Bøger, danske som udenlandske — og kan som Specialforretning give Dem den højeste Pris for dem. Ring til os — og lad os hente de Bøger, De vil af med.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetal i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Aug.

19. S.¹) 13. Søndag e. Pinse. — I Dag fejres:

(hvid) *Jomfru Marias Optagelse i Himlen* (1044—106); 2. Bøn: Søndagen (699); Præf. (522); sidste Ev.: Søndagens (701).

20. M. *St. Bernhard* (1050); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (1044), 3. Bøn*); Præf. (522).

21. Ti. *St. Johanne Francisca* (hvid) (1051); 2. Bøn: Oktaven, 3. Bøn*); Præf. (522).

22. O. *Oktav af St. Marias Optagelse* (1044—106); 2. Bøn: St. Timotheus, St. Hippolyt og St. Symphorian (1052); 3. Bøn*); Præf. (522).

23. T. *Vigilie* ([1]); 2. Bøn: St. (violet) Filip Benitius (1053), 3. Bøn*). — Eller:

(hvid) *St. Filip Benitius* (1052); 2. Bøn: Vigilien ([2]), 3. Bøn*); sidste Evang.: Vigiliens ([3]).

24. F. *St. Bartholomæus, Apostel* (rød) (1053—109); Apostlenes Præf. (524).

25. L. *St. Ludvig, Konge af Frankrig* (1056); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).

26. S. 14. Søndag e. Pinse.

¹⁾ Søndag den 19. Aug. afholdes i alle Kirker og Kapeller den 3. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen (den danske katolske Kirkesag).

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

1/2 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Indtil 1. September er Redaktionskontoret kun aabent Mandag Kl. 15—16. Redaktør Berg træffes ikke i August Maaned.

Regnskab for St. Josephs Børnehavn

Poppelgade 6

for Tiden 1. April 1944 til 31. Marts 1945.

Indlægt:

Børnehavpenge	2048,60
Statens Tilskud	1600,00
Kommunens Tilskud	1200,00
Bankrenter	15,55
Medlemmer	332,00
Gaver	30,00
Underskud	189,20
	5415,35

Udgt:

Underskud 31/3 1944 udbetalt Kassereren	69,06
Gage til Lederen	2400,00
Gage til Medhjælper	650,00
Gage til Vikar	175,46
Rengøring	480,00
Rengøring, Materialer	80,76
Mælk	404,81
Vask	33,15
Børnenes Jule- og Fastelavnsvest	60,76
Brændsel	146,67
Husleje	660,00
Kogegas	31,80
Belysning	19,30
Reparationer	18,12
Nyanskaffelser	81,00
Smaaudgifter	28,01
Børnehavemateriale	43,23
Annoncer	9,42
Brand- og Tyveri Assurancepræmie	8,00
Krigsforsikring	9,75
Porto	6,05
	5415,35

Status:

1/4 1945 Underskud Kr. 189,20 udlagt af Kassereren.

København, den 15. April 1945.

A. V. Günther, Kasserer

St. Ansgars Kirke

Søndag d. 19. August: Højtideligholdelse af Mariæ Optagelse. Kl. 10 Levitnesse. Under Levitnesen vil det polske Kor fra Røde Kors-Forlægningen paa Emdrupvej som Tak for al Hjælp fra danske Katoliker synge nogle flerstemmige polske Salmer.

Valfarten til Æbelholt

kan i Aar ikke gennemføres paa sædvanlig Maade. For ikke at bryde Kontinuiteten læses Messen i Ruinen af Pastor van den Hoek Søndag den 2. September Kl. ca. 10. De, der har Lyst til at deltage i Messen, bedes tage direkte til Ruinen.

Katolsk Klub.

Gudstjenesten i Grenaa

I denne Maaned afholdes den 4. Søndag, ikke den 3. Søndag. Det bliver altsaa Søndag den 26. August Kl. 10. Da vi stadig ikke kan komme paa Afholdshotellet, holdes Gudstjenesten ogsaa denne Gang hos Skorstensfejermester Barnhard Møller, Havnevej 40.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Lørdag d. 25.—Søndag Aften d. 26. August afholdes paa »Trørødhushus« en Retræte, ledet af Pater H. Roos S. J. Deltagelse er gratis; men Lagener, Haandklæder og fuld Kost til hele Opholdet maa medbringes. The eller Kaffe kan faas paa Stedet. Vi samles Lørdag Aften Kl. 18,00 til Aftensmad.

Da Deltagerantallet er begrænset, bedes man snarest sende Tilmeldelse til Sekretæren, cand. mag. Grethe Wagner Petersen, Ved Stadsgraven 5, 1., København S.

D. K. K. F.

I Klosteret Sct. Kjeldsgade 1 lader D. K. K. F. afholde en Retræte uden Højskole i Lagene 23., 24., 25. August under Ledelse af Pater Boerigter S. M. M. Aftenen før Retræten — altsaa den 22. — holdes Andagt med indledende Foredrag Kl. 19,30 i Klosterkirken. Dagen begynder med Messe Kl. 8 og slutter med sakramental Velsignelse Kl. 16,30. Damerne maa bo hjemme og selv sørge for deres Kost. The kan faas paa Klosteret, øvrige Drikkevarer maa medbringes. Middag spises hjemme. Retræten er gratis med Undtagelse af Betaling for Theen. Enhver katolsk Kvinde er velkommen. Anmeldelse til Formanden *Grevinde Scheel, Sekretariatet, Pile Allé 23 A, Telf. Eva 7091.*

Paa Dalum Kloster lader D. K. K. F. afholde Retræte med Højskole fra Lørdag den 25. August til Lørdag den 1. September under Ledelse af Pater Wevers S. M. M. Eneværelser 35 Kr., 2- og 3-Sengsstuer 30 Kr. Henvendelse til *Fru M. Spetzler, Hans Tausensgade 2, Odense.*

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag 17. August Kl. 19,30 Ungdomsfest.

Dødsfald

R. I. P.

Vor kære Mand og vor gode Far

Henry A. A. Rasmussen

Hovmester i Ø. K.
døde den 9. August 1945, velforbereget ved Kirkens Sakramenter.

Hedwig Rasmussen.

Knud og Oda.

Lilly og Alex Brozek.

Peder Lykkes Vej 15^a.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Begravelsen foregik fra St. Annæ Kirke paa Katolsk Sundby Kirkegaard Mandag d. 13. ds.

Værelse søges

Landlig studerende søger møbleret Værelse med Centralvarme, helst Østerbro.

Billet nrk. 3055 til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

Korrespondance

Ung Pige, 23 Aar, søger grundet paa manglende katolsk Omgangskreds en ung Mand at korrespondere med.

Interesser: Aktuelle religiøse Spørgsmaal, god Litteratur, Naturen, Musik og gode Films. Billet nrk. »Sydøstjylland« modt. Ugebls Redaktion.

Maskinarbejder

med Kendskab til Dieselmotorer, Centralvarme samt Elektro- og Autogensvejsning søger Stilling, gerne ved katolske Institutioner.

Bill. nrk. 3056 til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

Effektiv Kvindegymnastik

For enhver Kvinde i enhver Alder. Begynder 1. September.

Formiddagshold: Gl. Kongevej 103. Aftenhold: Katolsk Central-skole, Nørrebrogade 27 B.

JOHANNE JARVALD,
Vesterbrog. 11 A . Tlf. Ve. 7375

Er der en katolsk, onligstillet Dame,

der kunde tænke sig at dele Hjem og Udgifter med en ligestillet Dame boende i Fredericia, bedes vedkommende sætte sig i Forbindelse med

Marie Michelsen,
Kongensstræde 27 B, Fredericia.

Odense**Vald. Tørring**

aut. elektr. Installatør
Kongensgade 13, Tlf. 2021
Leverandør til Dalum Kloster

JØRGEN RASMUSSEN

Glarmester
Overgaden 29, Telefon 1117
Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

Aarhus**ALFRED PIHL**

Bagermester . Conditori
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Aalborg**Ferd. Færch & Co.**

Tømrermestre
Strandvejen, Tlf. 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

Henry Hansen

Trikotage og Herrelingeri
Kastøvej 39, Aalborg, Tlf. 5665

M. Thomsen Støtt

Entrepenør og Murermester
Kong Christlans Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen

Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2**P. Krebs**

Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 - 68 - 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.

Hans Wiencken Kastøvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

<p>Randers</p> <p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	<p>Horsens</p> <p><i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Horsens</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>Nakskov</p>		<p>Aug. Rasmussen Blikkenslager Taarsvej . Nakskov Leverandør til Kirke og Børnehjem</p>
<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Brodermagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alttil Håndarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstre</p>	<p>L. C. Clasen v. Ole Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle Aktieselskab</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Holbæk</p>		<p>S. Uldall Farve- & Tapethandel Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Harald Olsen Glarmester Alhgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstånger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Handelskompagniet Aktieselskab . Telefon 990 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>LIGKISTER Automobil-Rustvogne haves Fr. Smith's Sønner . Telf. 91</p>
<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedate Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>
<p>Vejle</p>		
<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Ledig</p>	<p>C. V. BERG Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>1/8 Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Katolsk Ugeblad

26. August 1945

93. Aargang

Nr. 34

Svøben og Haandvægten

Japanske Erindringer

Messe paa Modersmaalet

Ny dansk Præst

Katolsk Pædagogfo-bund

En 20-aarig

Hun er kommet for at rekvirere en Præst til en døende tysk Flygtning. Mens jeg ringer til en Lejr-Præst, sidder hun og venter; hun er i sin graa Røde Kors Dragt, meget ung og meget kvindelig. Jeg spørger om et og andet; her i et lukket Rum kan det gaa an at tale Tysk uden at vække Forargelse. Hun er fra Danzig og kom afsted med de sidste, der forlod den brændende By. Som Katolik var hun nemlig i Røde Kors' Tjeneste, og som saadan maatte hun blive, mens de Brune Søstre pakkede deres Kufferter og reddede sig i god Tid. Da hun mærker, at jeg er interesseret, fortæller hun; og det er rystende Ting, jeg faar at høre. De havde fra Russerne faaet Løfte om, at Danzig vilde blive sparet og vilde blive genoprettet som Fristat, og det saa virkelig saadan ud, siden de under hele Krigen ikke blev udsat for Bombardement. Men da saa Russerne nærmede sig, og Gaulleier Forster nægtede at kapitulere, brændte Helvedet løs over Danzig. Luften blev fyldt med Bombemaskiner, der i Dybflugt strøg hen over Husene; det regnede med Brandbomber, og samtidigt eksploderede der til alle Sider Granater, der blev afskudt

af det russiske Artilleri, og de kom uden Varsel. I Løbet af et Par Dage stod hele Danzig i Flamme. Alt var oversaaet med Lig, og hvor man end vendte sig hen, var der saarede, der skreg eller stønnede om Hjælp. Men det skortede paa Medikamenter og Forbindinger, saa den unge Pige tilsidst maatte rive det Skørt, hun havde paa, i Strimler, for at have noget at forbinde med. Seks-syv Soldater, der stod ved et Gadehjørne, saa hun blive revet op ved Siden af sig, og der eksploderede samtidigt to Granater bag ved hende. Omsider maatte hun sammen med andre Røde Kors Søstre søge Dækning under et Spand Heste, og derfra atter flygte ind under en Lastvogn, men alt blev ramt og ramlede sammen.

Jeg spørger efter hendes Forældre. Faderen har været indkaldt, og hun har ikke haft nogen Besked om ham. Og Moderen? Da hun sidst vilde se til hende, fandt hun hele Hjemmet omspændt af Flamme, saa der hverken var til at komme ind eller ud. Her svømmer hendes Øjne et Øjeblik i Vand, men ingen skal have Ulejlighed med

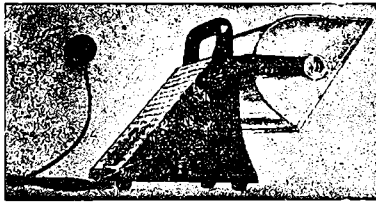
hendes Taarer; hun hverken giver dem frit Løb eller tørrer dem af; hun synker dem og holder dem for sig selv.

*

Jeg sidder og tænker paa Kapras Film om Hitlers Lynkrig og paa uhyggelige Glimt fra de tyske Koncentrationslejre. Men det er ikke værd her at diskutere det meget omdebatterede Spørgsmaal, hvorvidt enhver Tysker er medansvarlig i denne Krig. Der er da dem, der har lidt for deres politiske eller religiøse Overbevisnings Skyld, de virkelig troende Katolikker har været blandt de sidste. Iøvrigt vilde det være taktløst at komme ind paa disse Ting, siden den unge Pige ikke en Gang beklager sig over sin Skæbne. Hvis hun er utilfreds med noget, da er det, at Nazi-Søstre stadig skal være dem, der paa hendes Lazaret har Ledelsen, og at de færdes i deres brune Uniformer og ter sig, som om det ikke for evigt var forbi med Nazismen. Ellers tager hun Livet som det er; Livet med en Fortid, der endte i et Flammebaal, en gaadefuld Fremtid uden hverken Hjem eller Fødeby at komme til og Nutiden opfyldt af Kærlighedsgerninger, uden saa meget som Lov til at færdes frit paa Gaden. Der skal Karakter til for at bære det og holde Ryggen rank — navnlig naar man kun er 20 Aar gammel.

S. W.

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Kedler ☆
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Kolding

Slagterludsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952

1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekad . Konserver
Leverandør til St. Hedvig Klinik

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Set. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1739

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smakager

Esbjerg

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106
Telefon Central408

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

Kongensgade 25-27

All i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

Messe paa Modersmaalet

I Frankrig er det i de sidste Aar ikke usædvanligt, at en Messe læses paa Fransk i Stedet for Latin. Mauriac har for nylig fortalt om det Indtryk, en saadan Messe har gjort paa ham og de øvrige Deltagere. »Pinsedag var jeg i Strassbourg som General de Lattres Gæst, og der overværede jeg en Messe læst paa Fransk. Den sædvanlige Mumlen var forvandlet til Bønner af en guddommelig Simplicitet, og alle de tilstedeværende syntes dybt grebet«. Og i Efteraaret 1944 blev Requiemsmessen over en ung Katolik, Tyskerne havde myrdet, ogsaa læst paa Modersmaalet. Mauriac benytter Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at netop ved Dødsmissen, hvor mange ligegyldige og vantro er til Stede, kunde det blive af overordentlig stor Betydning, at de sublime og skønne Bønner blev overført til et levende og forstaaeligt Sprog, saa de udenforstaaende ikke blot gik bort med et Indtryk af uforstaaelige Ceremonier.

Paveligt Brev

Til Præsidenten for den »Sociale Uge«, der for nylig er afholdt i Frankrig, sendte den hellige Fader følgende Brev:

I Frankrig som alle Steder har Efterkrigstiden fremkaldt Behov og Trang, der er meget presserende, og hvis Rimelighed det vilde være forkert at nægte ... Heraf følger alle disse Planer om Reorganisering af Arbejdets Verden, Perspektiver for Reformen i Opbygningen, Udviklingen af Begreberne Ejendom og Bedrift, som undertiden tilstræbes med lidenskabelig Hast og med Forvirring i Teorierne. Over for dem maa De staa væbnet med Fornuftens og Troens ubøjelige Normer, saadan som det er Kirkens Mission at udforme dem ... Som De saa rigtig har skrevet øverst paa Deres Program, er det til syvende og sidst mod en Befrielse af den menneskelige Personlighed, at alle Ting maa stile hen.

Ny dansk Præst

En ung dansk Benediktiner, Pastor A. Bernth, modtog Søndag d. 12. ds. i Namur i Belgien Præstevielsens Sakramente. Vor hjerteligste Lykønskning.

Svøben og Haandvægten

af Enoch Hjorth

Som Modstykke til en Artikel for fjorten Dage siden skriver Fuldmægtig Hjorth disse Linier. Som et yderligere Supplement bringer vi i nærmeste Fremtid Hovedpunkterne af den kendte Teolog Erik Petersens Afhandling om »Klædedragtens Teologi«.

Vi husker Beretningerne om, at store Helgener i tidligere Tid i Troens gode Strid har ført en haard Kamp mod deres Legeme, som de i nogle Tilfælde lod nedbryde af Saar og Sygdom, alt medens deres Aand steg fra Klarhed til Beskuelse, for tilsidst at indgaa i Guds Himmel.

Dette sidste er jo til alle Tider alle Kristnes høje Maal. Derimod synes i vor Tid det Spørgsmaal at melde sig, om ikke nu og under vore Omstændigheder Vægten positivt maa lægges paa legemlig Sundhed og Harmoni mellem Aand og Krop som det virksomme, naturlige Vaaben i Kampen mod det onde.

Det er i og for sig ejendommeligt, at Kravet om Legemskulturen som en fuldgyldig Parallel til Aandskulturen rejses udenfor Kirken, for før andre skylder vi Kristne ikke mindst Ungdommen, at ikke Kortsynethed og Livsangst hindrer os i at lade disse Livsytringer gaa op i en højere Enhed paa værdig Vis. Det kunde se ud, som om man udenfor Kirken slet ikke ser noget Problem her, og mange Katolikker har maaske ogsaa forlængst besvaret Spørgsmaalet for sig selv, men en Del befinder sig sikkert endnu i en Samvittighedskonflikt, fordi det kan være vanskeligt at skelne, hvad der er kristen Tanke, hvad der er Heden-skab, og hvad der kun er Udtryk for borgerlige Vaneforestillinger.

Der findes kristne Mennesker, som i deres Syn paa det menneskelige Legeme uden Frygt lader sig vejlede af St. Pauls Ord om, at »vort Legeme er et Tempel for Helligaanden, som bor i os«, og af Apostelfyrstens Opfordring til at »ære Gud i vort Legeme«, taget ikke blot i negativ Forstand, at Legemet ikke maa blive en Tjener for Synden, men tillige i positiv Forstand, saaledes at Legemet bliver en saa god og fuldkommen Tjener for den gode Vilje, som det nu kan blive det i denne Forkrænkelighedens Verden.

Ud fra en saadan Tankegang føres man til at lægge Vægt paa, at vort Legeme er sundt og stærkt, saa det ikke ved Sygdom eller Svaghed bliver en Hindring for at gøre det gode, og til at ofre Gud den Glæde og det gode Humør, der udspringer af almindeligt Velvære,

som er en god Inspirationskilde. I Stedet for at betragte vort Legeme som en Fjende, man maa ringeagte eller skamme sig ved, eller i bedste Fald lade som om ikke eksisterer, føres man helt hen til at anse det levende, nøgne Legeme som det skønneste Værk fra Skaberens Haand, og til at synes, at den rige græske Kunst er fattige og forstenede Udtryk i Sammenligning hermed. Man kommer til at staa fremmed overfor den Blufærdighed, der ikke kan kristeligt begrundes, saa man holder sig langt fra borgerligt Snerperi, der instinktivt vil byde en imod, og som jo ofte kan være Anledning til farlige og komplicerede Synder, fordi det forudsætter en Adskillelse mellem Sjæl og Krop, medens Troen lærer os, de er en Enhed.

Selv har jeg i Aarenes Løb hørt til de Katolikker, der med hele Familien dukkede op paa Danmarks Badestrande, de ensomme eller de mondæne. Jeg vedgaar med stor Glæde, at jeg har haft rigt Udbytte heraf for Sjæl og Legeme. Og jeg skylder Sandheden at sige, at jeg aldrig har set noget foregaa der, som jeg ikke trygt kunde lade mine Børn være med i. Jeg har der mødt pjattede og dumme Mennesker, men det gør man ogsaa i Sporvognen, og jeg har mødt Mennesker, der ikke var særlig kønne, og Mennesker, der var meget smukke. Engang havde vi vor Sandgryde en Sommer igennem op og ned af et ældre Ægtepar mellem 60 og 70. Hvor jeg forstod de gamle Folk, som i den elvte Time vilde nyde godt af Solens og Vindens Helse for deres skrøbelige Kroppe, der engang skal ære Gud i Opstandelsen. Og hvor var de hyggelige! Den unge Generation løb nede paa Forstranden og spillede Badminton, det var smukke og sportstrænede Mænd og Kvinder; de var begyndt i Tide, — og syntes iøvrigt opfyldt af den samme Aand som Forældrene, der troligt sad der hver Formiddag i Badedragt, Konen med sit Strikketøj, mens Manden læste højt for hende af Davids Salmer(!)

Erfaringen viser, at mellem almindelige Mennesker er man forlængst kommet igennem Sensationens og Problemernes Epoke, hvad Spørgsmaalet om Upaaklædtheden angaar; man bemærker den ikke; den er blevet en Selvfølge under

givne Forhold. Og mon man ikke kan lære noget af Verdens Børn paa dette Omraade, fordi vi, som vedhænger den kristne Tradition, kan have Tilhøjelighed til at gaa ind for den borgerlige Tradition, ogsaa naar den ikke fortjener det.

Det er naturligt, at vi som Mennesker skammer os over Synd og over, at Guds Billede ikke er levende og klart i os, men saa sandt som vi bestræber os paa, at det ved Guds Naade skal blive det, har vi ingen Grund til at skamme os over vort Legeme — eller nogen Del deraf.

Som Kristne er vi fortrolige med, at det, som ikke i sig selv er Synd, kan blive Anledning dertil, men det er et godt pædagogisk Princip: Ikke at tale om Synd, hvor ingen Mors Sjæl med skellig Grund venter at møde den. Og vilde vi ikke kompromittere kristen Tro og Tankegang, hvis vi nægtede, at Betragtningen af det levende nøgne Menneske kan virke forædlende og have karakterdannende Betydning som den jævne, umiddelbare Forudsætning for Forklaringen om Forplantningens Mysterium overfor de ganske unge?

En Ven sagde engang til mig i denne Forbindelse: Langs med Svælget Vejen gaar. Jeg kunde kun svare: Men hvor Herren har sin Gang, er der Englevagt og Sang.

Hvad om vi Kristne fattede Beslutningen: at stille vor »Ydmyghed« til Raadighed for en alvorfuld Undersøgelse af, paa hvilke Omraader denne Verdens Børn med Føje kan rette Bebrejdelser imod os. Vi vilde da maaske befæstes i, at der i vor Tro ikke ligger nogen Tilskyndelse til Bedsteborgerlighed, men derimod til aktiv og levende Medmenneskelighed.

Jeg ved, at en af de alvorlige Ting, man anklager os for, er en Tilhøjelighed til at paatrykke vore Omgivelser en Følelse af Synd og Skyld, ogsaa hvor den ikke findes. Hvis dette er rigtigt, kan man forestille sig de Følger, dette maa faa paa det opdragelsesmæssige Omraade, især naar det gælder Ungdommens Syn paa Mennesket som sjælelig-legemlig Skabning, og hvilket Ansvar, der knytter sig hertil med Henblik paa Frafald fra Troen. Mon ikke det snart trivielle sexuelle Opdragelsesproblem, der jo ikke spillede Rolle i tidligere Tid, vilde gaa derhen, hvorfra det kom, hvis vi for Alvor vedgik, hvad Troen lærer os om Mennesket.

Den sunde Del af vor Ungdom er i Gang med at klare Sagen paa sin Maade gennem Sport og Idræt og andet Friluftsliv, der ofte af os betegnes som uandeligt. Mange hærder sig med Vand- og Luftbad (nogle Aaret rundt; det er en munter Askese), som giver aandelig og legemlig Robusthed; ofte forsvinder herved en Del af den Hypokondri, der let fører til Skrupu-

løsitet. (Jeg hørte engang en kendt Præst anbefale et koldt Styrtebad i Stedet for Skriftemaal som en rimelig Løsning i et bestemt Tilfælde). Man kan træffe Familier, der om Sommeren løber med saa lidt Tøj paa som muligt og under Bad og Solbad og Gymnastik, uden Tøj, som det der ligger lige for (gymnos = nøgen), naar ingen kan tage Anstød deraf.

Hvis kristen Tro og Livsfølelse kom til at beaande Sporten, kunde Idrætten saa ikke fremefter blive,

hvad Bodssvøben var i gamle Dage? Ja, den Ærefrygt for Skaberen, som næres af Ærefrygt for Guds Skabning Mennesket, kunde faa os til at ønske for kommende Slægter, at ligesom St. Thomas døbte den græske Filosofi, en moderne Helgen døbte den græske Skønhedsglæde.

At saadanne Betragtninger er levende i mange, kan ikke være ukendt; læs f. Eks. den kendte hollandske Forfatter og Billedkunstner Felix Timmermanns *Livsglæde*.
Enoch Hjorth.

Japanske Erindringer

For ikke at give Anledning til for store Illusioner maa jeg helle- re straks indrømme, at mine beskudne *Japanske Erindringer* kun stammer fra de fem Aar, jeg tilbragte paa Roms mest internationale Præsteseminarium, *Collegium Urbanum*, ogsaa kaldet Propaganda-Kollegiet paa Grund af dets nære Tilknytning til *Congregatio de Propaganda Fide*. Blandt Kollegiets 228 Klerke befandt sig i 1939 (mit sidste Roma-Aar) foruden 3 Koreanere ogsaa 15 indfødte Japanere. Fem af dem ved Navn Asai, Chiba, Hamaguchi, Kim og Pak (de to sidste fra Korea) havde Aarene igennem været paa samme Studiehold som jeg og var ogsaa blevet præsteviet sammen med mig. Lige som deres øvrige Landsmænd var de meget behagelige at omgaas og udmærkede sig ved megen Livlighed. Sammenholdet blandt dem var mere udpræget end blandt Kollegiets øvrige Nationalgrupper. Dette var dog ingen Hindring for, at deres kinesiske Kammerater, selv efter at Krigen mellem de to respektive Lande i 1937 var brudt ud i lys Lue, kunde overstige den aandelig Mur, hvormed de værnedes om deres Særegenheder. Vi var dengang paa Sommerferie i Pavens Castel Gandolfo og berørtes uden Undtagelse paa en meget pinlig Maade af Forholdenes Udvikling i det fjerne Østen. Hvordan vilde de kæmpende Nationers Repræsentanter iblandt os reagere? Det vakte alles Beundring, at de forstod at tilsidesætte deres nationale Partikularisme til Fordel for den Universalisme, som er et Særkende for vor Kirke. At Spændingen fandt en saa heldig Udløsning skyldtes bl. a. ogsaa Propaganda-Kongregations Kardinalpræfekt, Pietro Fumasoni-Biondi og samme Kongregations Sekretær, Ærkebiskop Celso Costantini, som begge er meget kendte med Forholdene i det fjerne Østen, idet Kardinalen i en Aarrække havde været Apo-

stolsk Delegat i Japan, mens Ærkebiskoppen havde beklædt samme indflydelsesrige Stilling i Kina.

Da der ikke bestod Sprogvan- skeligheder mellem Kollegiets brogede Folkefærd (37 Nationer), lærte jeg i Aarenes Løb adskilligt om Forholdene i Japan. Det var især Father Laurentius Nagae, som i lange Samtaler har skildret mig sit Lands Mærkværdigheder, lige som det ogsaa var ham, der ved passende Vejledning og Bøger fra Kollegiets japanske Bibliotek har bidraget mest til at uddybe mit Indblik i japansk Kultur, især Landets Arkitektur. Jeg mindes i denne Forbindelse et pragtfuldt udstyret Værk over det enorme Genopbygningsarbejde, der ved mange Nationers storstillede Hjælp var blevet muliggjort efter Jordskælvet i 1923, det kraftigste, der nogen Sinde har hjemsøgt Japan, og som foraarsagede uhyre Ødelæggelser i Japans Storbyer (en lignende Hjælp vil nok udeblive, naar de samme Byer nu atter skal genopbygges efter Atom-Bombernes Jordskælv!). Nævnte Bog var blevet skænket Japanerne af deres Gesandt i Rom. Den var kun et af de mange Beviser paa Velvilje og Aarvaagenhed, som den japanske Gesandt i Aarenes Løb viste sine unge katolske Landsmænd paa Gianicolo-Højen. Ingen Nationalitetsgruppe, end ikke vi Danske, kunde rose os af i Rom at have haft en saa hjælpsom Gesandt som netop den japanske. Det viste sig ikke blot derved, at han paa de forskellige nationale Højtidsdage aflagde Besøg paa Kollegiet, men hvert Aar overværede han en eller anden nyviet japansk Præsts første Messe i Kollegiets Kapel.

Min Ven, Father Nagae, ledsagede mig paa Rejsen nordpaa til München og gæstede sammen med mig bl. a. i tre Dage Benediktinerindeklosteret Frauenchiemsee (som vore Søstre paa Aasebakken har Til- knytning til). Jeg mindes endnu

de Ord han skrev i Søstrenes Gæstebog; *Flores apparuerunt in terra*. Ved den Højmesse, som jeg paa Mariæ Himmelfartsdag celebrerede i min Mors Sognekirke, assisterede han som Diakon. Da der paa denne Dag tillige fejredes Patrociniumsfest, var Kirken stuvende fuld. Vi forstod siden, at Sognepræsten følte Trang til at indføre nogle Ord om denne usædvanlige Højmesse i Kirkens Annaler.

Jeg vilde vove mig ud paa Glat-is, dersom jeg alene efter Hukommelsen forsøgte at skrive udførligt om den katolske Kirkes Stilling i Japan (en Opgave, som de af Vikariatets Præster burde paatage sig, der har været i selve Japan!). Kirken indtager en meget betydende Stilling i Japan, og det til Trods for, at der kun findes henved 250 Tusind Katolikker iblandt det japanske Moderlands ca. 60 Millioner Indvaanere. Til denne Udvikling bidrog meget, at Pave Leo XIII — stik imod den hidtil fulgte Tradition — allerede i 1891 genoprettede Hierarkiet i Japan. Det usædvanlige ved dette Skridt maa ses paa Baggrund af, at Kirkens Arbejde i Japan endnu i Dag er et udpræget Missionsarbejde. Det maa ogsaa tilskrives denne Kendsgerning, at Ærkebispedømmet Tokio tillige med dets Suffraganbispedømme og Apostoliske Vikariat og Præfekturer endnu staar under Ledelse af Propaganda-Kongregationen, Kirkens »Ministerium for Troens Udbredelse«. Til Ærkebiskop for Tokio udnævntes i min Romtid som første Japaner paa dette Ærkebispesæde Monsignore *Petrus Tatsuo Dio*, en tidligere Elev fra Propaganda-Kollegiet. Hans Udnævnelse fandt Sted i December 1937, kun kort Tid efter at Japan var traadt i aaben Krig med Kina. Det ses tydeligt, at Rom ved at kalde en Japaner til en saa fremtrædende Stilling, havde til Hensigt derved at styrke Kirkens Stilling i den opgaaende Sols Land. Udnævnelsen var forbundet med en Del Vanskeligheder, for saavidt Ærkebispesædet dengang slet ikke var vakant. Hvis jeg husker rigtigt, maatte der endda oprettes et nyt Ærkebispesæde for den tidligere (franskfødte?) Ærkebiskop. Denne Løsning var blevet fundet ved et af de Plenarmøder, som Propaganda-Kongregationens Kardinalsraad hvert Aar holdt paa vort Kollegium, naar de i Alle Sjæles Maaned mødtes her for at tage Del i en Requiemmesse for Kongregationens afdøde Kardinalpræfeker. Denne Novemberdag i 1937 maatte vi vente over en Time, indtil Kardinalerne indfandt sig paa deres vanlige Pladser paa Kirkens Pulpiturer. Vi kunde gætte os til, at noget meget vigtigt havde været paa Tale. Men vi fik senere at vide, at de havde drøftet Forholdene i Japan

og Nyhættelsen af Ærkebispesædet i Tokio. Det skyldtes sikkert ikke vore Bønner, at de høje Kirkefyrster omsider fandt den nævnte heldige Løsning; for vi sukkede kun efter, at Messen snart maatte tage sin Begyndelse!

Et af de mange Goder som V. J. Dagen og Verdensfreden bringer med sig er, at det nu atter vil blive muligt at skrive til de mange Studievejere, der i 1939 blev præsteviet med mig, ogsaa til dem fra det fjerne Japan. De naaede dengang lige hjem, inden Krigen brød ud i Europa, og jeg har siden ikke hørt fra dem. Alligevel har jeg i alle de Aar, Krigen nu har været, følt mig forbundet med dem gennem det lydeløse Offer, der »fra Solens Opgang til dens Nedgang« daglig frembæres Gud til Ære, os til Frelse og Fred. Jeg kan gætte mig til, at meget af det, som de skulde hellige deres Arbejde til, i Mellemtiden er sunket i Aske og Grus. De kommende Tider vil dog sikkert vise, at Kristendommens ubrudte Kræfter ogsaa vil formaa at yde en Indsats ved Genopbyggelsen af alt det, Krigen har ødelagt i den opgaaende Sols Land.

Olaf V. Sørensen.

Velsignelsen

I 1926 døde i Marseille Pastor Jean Baptiste Fouque, der hele sit Liv havde ofret sig for Børn, gamle, syge, aandsvage, ensomme og forladte og skabt den ene store velsigende Institution efter den anden. Henry Bordeaux har skrevet en Bog om ham, som nok fortjente at blive oversat. I den fortælles en lille morsom Historie om den gode Præst, som alle mulige Slags Men-

nesker i Marseille og i Omegnen henvendte sig til, naar der var noget i Vejen.

En Bonde kom til Pastor Fouque og bad ham komme ud og velsigne hans Hus.

»Ja, min Ven, det skal jeg nok,« sagde Præsten, — og Huset blev velsignet.

»Aah, Hr. Pastor, ved De hvad, det lille Gedekid vil ikke die! De kan vel ikke ogsaa velsigne det?«

»Jojo, saa velsigner jeg baade Moderen og den lille.«

»Men ... Hr. Pastor ... Kaninerne har det ikke rigtig godt!«

»Lad os saa bare gaa hen til Kaninerne.«

»Og ... ja, Æslet og Koen er der ogsaa noget i Vejen med. Æslet har helt mistet Appetitten.«

»Saa? Der var for Resten et Æsel i Stalden i Bethlehem ...«

»Og Svinene — med Deres Tilla-delse, Hr. Pastor!«

»Vist saa, der er ingen Mening i at glemme Svinene.«

Præsten gik til Kaninburene og fra Baas til Baas i Stalden, og Bonden og hele hans Familie fulgte ham troligt.

Da alle Dyrene var blevet velsignet, lagde Pastor Fouque Armene over Kors og betragtede Familien skarpt.

»Naa, kære Venner,« sagde han, »nu har jeg velsignet alt muligt her hos jer — undtagen jer selv. Se nu at komme paa Knæ, og det lidt hurtigt! Og en anden Gang begynder vi med jer!«

Det, som Pastor Fouque morede sig mest over, naar han fortalte denne Historie, var de Navne, som den provençalske Bonde havde givet Hun-Kaninerne; de hed nemlig Pomona, Flora, Proserpina og Juno, saa han havde altsaa velsignet en hel Serie gamle Gudinder. I det gamle, traditionsrige Provence dukkede den græsk-romerske Fortid op paa en ganske uventet Maade.

Fra den forleden omtalte polske Begravelse i Aalborg

Reformationen og Historikerne

Næstsidste Artikel

Hilaire Belloc karakteriseres i Nr. 30 af Ugebladet som en klar og dybt-tænkende Forsker, der erkendte Reformationen som den, der sprængte Europas Enhed, idet han paastaar, at Troen er Europas Livsprincip. Den og den alene har skabt og opretholder Europa. Og Troen er for Belloc identisk med den historiske Realitet, der er den katolske Kirke: en enestaaende, fikseret, hierarkisk Institution, baseret paa eksakte Doktriner, ubrudt Tradition og absolut Enhed. Derfor var Reformationen saa skæbnesvangere: Dens Slag var rettet mod Kirken og dermed mod Europas Livsprincip, mod Europa selv. Deraf alle Nutidens Ulykker, aandelige, politiske og materielle. »Europe must return to the Faith, or she will perish« — Europa maa vende tilbage til Troen, eller det vil gaa tilgrunde, og Belloc mener selvfølgelig tilbage til Troens Enhed i den katolske Kirke.

I Overensstemmelse hermed udtaler Kai Friis Møller sig 1937 i »Danskhed og Dannelse« S. 98: »Jeg betragter Kristendommen som den største Kulturbærer i Europas Historie. Begrebet Europa var en aandelig Realitet saa længe det faldt sammen med Begrebet *Kristenheden*. Da Reformatorerne splittede Kirken, sprængte de Europa i Smaastykker. Danmark blev ved denne Eksplosion smidt i Armenene paa Nordtyskland, saa det aldrig siden har kunnet slippe ud af dets Favntag, og Arbejderbevægelsen vidste ikke bedre end at efterligne det tyske *Social-Demokrati*. Ogsaa det har vi Lutheranismen at takke for. Takket være den Begivenhed for fire Aarhundreder siden, er Danmark i Stedet for stadig at være et Stykke Europa som i Middelalderen, godt paa Vej til at blive blot en dansktalende nordtysk Provins«. Denne Tankegang stemmer ogsaa godt overens med Helge Rodes Udtalelse, at »Reformationen var den største Ulykke, Historien har antegnet«.

I Anledning af Mindefesten 1936 beklager Skydsgaard, at der »ved Reformationen skete et Brud, saa vi fik en splittet Kirke — lige imod Jesu Ord om Enighed«, og Biskop Amundsen siger i samme Anledning: »Er der da nogen Grund for os til at holde Mindefest? Vi vil ikke kalde det Jubelfest, thi der er ikke noget at jubilere over«. Den fromme Kai Munk siger i samme Anledning med en egen Vemod i

Stemmen: »Hvad om Danmark havde været katolsk i Dag? I Stedet for Menneskelighed og Fest og store Syner fik vi Husmandsteologi og Bogstavængstelse. Man savner Storheden, Udsynet, Sammenhængen! Savner — aah, frem for alting Gudsmøder, Jomfruen Maria, savner i dette demokratiske Land en aristokratisk Kirke til at stramme os op og stive os af«.

En Udtalelse, som peger i en lidt anden Retning, men dog falder sammen med det her anførte, er Steen Eiler Rasmussens Kritik af Jensen Klints Grundtvigs Kirke i Tilskueren 1931 S. 80: »Man vil undre sig over, at man her i det 20. Aarh. har skabt den idealiserede gotiske Treskibskirke. Thi det indre Liv, som skulde fylde den, vil komme til at mangle. I de Kapper, han har anbragt for at give Sidefacaderne Liv, vil der aldrig, som i en gotisk Kirke, komme smaa Votivtavler og andagtssøgende Mennesker foran Vokslys. Den vilde være vidunderlig til den katolske Kirkes Korsange og hele æstetiske Apparat. Det, der er sket, er, at en meget kunstnerisk folende Mand har kultiveret Formerne om et Liv, der forlængst er dødt ud. Man vil næppe kunne fortsætte ad denne Vej, men Klints Arbejde vil bestandig vække Respekt«.

Lad os nu engang undersøge, hvad dybt seende og tænkende Forskere i vort Broderland Norge har at sige om Omvæltningen 1537, og der udtaler Edv. Bull djærvt og kort: »De kulturværdier, som den gamle kirken endnu indeholdt, blev hensynsløst drept, og det i forening med dyrtiden gjorde de nærmeste menneskealdrene efter 1537 til nogen av de mørkeste i det norske folks historie. Det eneste reformasjonen uløst, var at drepe de sidste rester av vår gamle nasjonale kultur eller sterilisere dem i almenaktighet. Av værdier, som det norske folk har hentet direkte fra den lutherske reformasjon, vet jeg neppe at peke på nogen«. Og den stærke Kæmpe for Norges Frihed og Selvstændighed Eivind Berggravs Dom er ikke mildere i »Kirke og Kultur« 1937: »Hendelsene i året 1537 gir ikke grundlag for nogen egentlig jubel. Først i de kommende århundreder blir det nye ellet inn i vårt folks åndsliv. Det foregik som en tangfødsel dengang, og barnet drog knapt ånde. Starten var ikke noe storartet«. Og Oluf Kolsrud skriver i Kirkehisto-

riske Samlinger 1936—38 i 6 B. 2. R.: »Kongen afsatte alle Biskopperne og gjorde Evangeliet eneraadende. Til Grund for dette Statskup laa lige saa mange politiske Motiver som religiøse. Kuppet var indledt med Fængslingen af tre danske Biskopper 1536 og var fuldført, da Biskop Jon Arasons Hoved faldt for Bøddeløksten i Skalholt paa Island 1550. Her var ikke Tale om Forhandling men om kort Proces. Her var den reformatoriske Metode: Hands up!«

Denne Kritik overfor Reformationen har ogsaa herhjemme bredt sig i stadig større Kredse i Ønsket efter en ny Reformation, ligesom en Del Præster i Lighed med Kai Munk bærer paa en hemmelig, vemodig Henlængsel efter »Møderkirken«, der ellers kun kommer frem i fortrolig Samtale og Diskussion.

Denne Stemning for en ny grundig Reform maa nu tilskynde og opmuntre os danske Katolikker til at være aktivt med i Arbejdet for Europas Genrejsning, som Hilaire Belloc har lagt Europas Katolikker saa nær og stærkt paa Sinde. Og nu er vi endog saa heldig stillet, at der allerede i over et halvt Aarhundrede er fremstaaet Medhjælper baade her og i Udlandet, og støttede af dem vil vi i første Række arbejde paa Danmarks Reform og Genrejsning. Og da har vi i dansk Litteratur en Hjælp, som ikke er ganske ringe. Lad os saa kun straks begynde med det centrale i al Fromhedsliv: Gudstjensten — Liturgien — det højeste og helligste vi har: Jesus Kristus selv som Gud og Menneske under Brødet og Vinens Skikkelse og Form i den hellige Messe under Udfoldelse af de mest betydningsfulde symbolske Ceremonier fra de ældste kristelige Tider ledsaget af Tonekunstens skønneste Melodier i de gamle livfulde Koralsang og de herlige Korværker fra Palestrinatiden og indtil vore Dage.

Af dansk Litteratur kan nævnes Chr. Barfods tre Bøger: »Alter og Prædikestol« — »Vor Højmesse« — »Oldkirkens Liturgier«, dernæst Abrahamssens »Liturgisk Musik« og Harald Kents »Brændpunkter i Reformationstidens Gudstjeneste-Ordning«, og ikke mindre bemærkelsesværdig er en fremragende Studie »Gudstjenestemusik« af Domkantor Bangert, hvori han fremsætter de vigtigste Momenter i Liturgiens Historie efter 1536 sammentrængt paa 61 Sider, indlemmet i 6. Bind af »Haandbog i Kristendomskundskab«. Ligesom de nævnte Bøger aabenbares her en varm Beundring for den romerske Messe. Bemærkningen S. 51: »Den kgl. Befaling 1640, at den latinske Chorsang i Roskilde Domkirke ganske skal afskaffes, betød Gradualets Dødsdom og dermed Over-skærelsen af den i Forvejen tynd-

slidte Forbindelse tilbage til katolsk Gudstjenesteskik. Man vilde nu definitivt bort fra Latinen og Gradual-Messens musikalske Rigdom, det er hele Heftets Indhold i en Nøddeskal. Men nu findes der i dansk Litteratur en ganske uanselige lille Bog, som i sit beskedne Ydre og Udstyr aabent og ærligt, ganske ligefrem, som var det det simpleste af Verden, siger den hele Sandhed Side 56 i følgende korte Sætning: »Messen er det hellige Ofers Ihukommelse, hvilket Jesus Christus Guds Søn sig selv af Himlen her nede paa Korset lod opofre os og haver befalet, at vi udi Messen og det højværdige Sakramentes Uddelelse skulle ihukomme og forkynde hans hellige Død og Pine. Matth. 26. Mark. 14. Luk. 22. 1. Kor. 11. Udi hvilket Sted Jesus Christus selv haver indsæt Messen«. Bogens Titel er: »En kort Forklaring over vore Kirkeskikke og gode gamle Ceremonier af Niels Helvad paany udgivet af Niels Lindberg cand. theol. 1863«, men dens oprindelige Titel med hele det originale ejendommelige Udstyr er »Elevasinia Sacra: Det er: En kort og enfoldig Forklaring — tilsammenskrevet af Nicolao Helvadoro, Prentet udi Kjøbenhavn 1610«. Det var altsaa den Lære, man endnu 1610 offentlig forkyndte og troede om Messen og dens Indstiftelse og Oprindelse.

J. Hammermüller.

Katolsk Pædagogforbund

Efterkrigstidens sociale og opdragelsesmæssige Vanskeligheder har vi foran os, og da Opdragesproblemet er det sociale Spørgsmaals Rod, er Skolens og Hjemmets Pligt og Ansvar ved Løsningen af Tidens moralske Opgaver aabenbar. Hjem og Skole har lige Andel i Ansvaret for at naa det Maal for den kristne Opdragelse, der staar at læse om i Pavens Rundskrivelse om Opdragelsen: Den kristne Opdragelses egentlige og direkte Maal er Samarbejde med Guds Naade til Skabelse af sande og fuldkomne Kristne, der helt efterlever Retfærdighedens Grundlove og samvittighedsfuldt opfylder alle deres Pligter. Forældre og Lærere skal klare deres vanskelige Pligter, særlig den religiøse, moralske og borgerlige Børneopdragelses forskellige Opgaver, og bruge de Metoder, der ved Siden af det personlige Eksempel er bedst egnede til deres Gennemførelse. Hvor naturligt er det da, at begge Parter samles i et Samarbejde om den Kunst, som den hellige Gregor af Nazians kalder »Kunsten over al Kunst og Videnskaben over

Videnskaber«. Den Kunst at lede og forme Ungdommen, væbne og hærde den paa kristen Vis til at blive sande Kristne og gode og dygtige Statsborgere.

I Haabet om at kunne regne med en større Interesse for Katolsk Pædagogforbunds Virke, efter at Krigen har belært os om Opdragelsens usædvanlige Betydning for Udformningen af Folkenes Liv, lægger Foreningens Bestyrelse en Plan, der vil tage Hensyn til Forældre og Opdrageres mange Fællesinteresser. For det er nødvendigt, at der holdes en stærk Opinionsfront for den katolske Opdragelse og Opdragergerning.

I den kommende Sæson vil vi fortsætte vore Foredragsaftener. Hs. Excellence Biskoppen har lovet os at ville tale om Pavestolen og Opdragelsen. En væsentlig Rolle i vort Arbejde spiller Oprettelsen af Smaakredse, hvor Forældre og Opdragere aktivt diskuterer Opdragelsesspørgsmaal. Der er allerede planlagt to saadanne Studiekredse: en ved Pater Wolfisberg om Familieopdragelse, og en anden ved Pater Wevers om forskellige Opdragelsesspørgsmaal. Da vi gerne vil have mange rundt om i Landet, bedes De sende os Forslag til Arrangementer.

Vi vil endvidere orientere os i de Problemer, som er aktuelle og under Debat i det katolske Umland. Derfor vil vi saa hurtigt som muligt knytte Forbindelse med alle tilsvarende Foreninger og Bevægelser der, og hvis nogen paa det nuværende Tidspunkt kunde hjælpe os dertil, vil vi være taknemmelige for at faa Oplysninger derom.

Vi Katolikker kan ikke dygtiggøre os alene ved Foredrag, Diskussioner og aabne Døre ud til andre Lande. Der er ogsaa Behov for at faa Læsekredse i Gang; og De er hjertelig velkommen til at henvende Dem til undertegnede med Forslag til Bøger, som kan cirkulere i disse Kredse. Adressen er: Hummeltoftevej 42, Lyngby.

For at faa startet saa snart som muligt, vil jeg foreslaa følgende Bøger: Axel Haerberger: Ungdomskundskab. J. A. Jungman S. J.: Christus als Mittelpunkt religiöser Erziehung. Mr. G. Götzel: Auf dem Weg zu einem neuen Katechismus. Elfriede Metzner: Das Kind in der Kirche Christi. C. C. Martindale: Pier Giorgio Frassati.

Katolsk Pædagogforbund haaber ved Iværksættelsen af ovennævnte Planer at kunne skaffe de righoldige katolske Tanker om Opdragelse ud til alle Forældre og Opdragere, idet vi ser det som vor Op-gave at være Formidlere af Katolicismens Grundsætninger og Grundsandheder i Relation til aktuelle Spørgsmaal. Netop i en Forvandlingens og Virvarrets Tid kan Grundlinierne aldrig trækkes skarpt nok op, og Grundsætningerne aldrig slaas kraftigt nok fast. I Grundsætningerne og Grundsandhederne ligger den Kraft, der er Forklaringen paa, at man paa katolsk Grund finder de store, ledende Idéer om Folkeopdragelse, det pædagogiske Storsyn, der gør det naturligt, at den kristne Opdragelses Magna Charta er Pave Pius XI's Rundskrivelse om Ungdommens kristne Opdragelse.

For Katolsk Pædagogforbund
Johan Jensen.

Endnu et Billede fra Processionen i det italienske Kvarter i London. En 3-aarig Dreng forestiller St. Antonius

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(26)

Saa var der de vantro og de anderledes troende. Til at begynde med voldte de Petroc mange Kvaler, men efter nogen Tids Forløb begreb han, at de ikke havde til Hensigt at være uhoflige imod Kirkens Herre, naar de vandrede højlydt snakkende rundt, og endog ikke hilste Ham med et Knæfald, hvor mange Gange de end passerede Sakramentsalteret.

Disse Mennesker stillede ham en Mængde Sprøgsmaal, som han ofte fandt det vanskeligt at besvare. Han havde saa svært ved at fatte enten deres helt manglende Tro, eller ogsaa deres specielle Kristendomssyn. Til Tider spurgte man ham ud om ganske uventede Ting som da en Gæst en Dag bad ham fortælle lidt om den Straf og Tortur, man anvendte i Klosteret. Det var tydeligt, at vedkommende ikke troede ham, da han leende svarede, at det var ukendte Begreber i Klosterverdeden.

En Dag sagde en anden til ham, at han nok havde lidt af ulykkelig Kærlighed, siden han var gaaet i Kloster. »Saa maa jeg have været meget rask i Vendingen,« svarede Petroc, »for jeg var ikke mere end 9 Aar, da jeg kom hertil!«

En Dag trak en alvorlig ældre Mand ham til Side og sagde til ham, at han kunde se paa ham, at han var værdig til »den rene Tro«. Det var hans Raad til Petroc, at han skulde »fly den store Skøge«. Han saa en Del overrasket ud, da Petroc naivt spurgte, hvor hun da fandtes, men svarede, at det var »den store Horkvinde, som sad paa Roms Høje«.

»Hvordan skulde dog saa den arme Synderinde kunde influere paa mig her i Cornwaal,« svarede Petroc. »Og hvad det angaar «at fly hende», saa vilde det dog være dumt at forlade et Sted, hvor hun vitterlig aldrig har levet, for saa ude i den store, onde Verden maa ske at støde paa hende.«

Og med disse Ord vendte han sig til nogle andre Gæster for at forklare dem en Ting af Interesse. Den ældre Herre stirrede maabende efter ham.

Ved andre Lejligheder var det Historikere, Geologer, Arkæologer o. a., som kom til Kirken. Men disse Mennesker var det altid Petroc en Glæde at tale med, thi de var interesserede i de samme Ting, som han selv og lyttede gerne til, hvad han vidste at fortælle, mens han

paa sin Side hver Gang syntes, at han fik en Mængde ny Viden ved Samtale med disse Lærde.

Og til allersidst var der saa dem, som han i sit stille Sind kaldte: Guds Venner. Som Regel kom de stille ind og knælede ned, til Tider blot lige inden for Døren, for at hilse paa Husets Herre. Undertiden gik de stille og ærbødigt rundt i Kirken bagefter, undertiden gjorde de det ikke. I alle Tilfælde ønskede de sjældent hans Hjælp, og han følte sig saa taknemlig mod disse Mennesker.

Petroc selv var en hel Attraktion ved Kirken, fandt de fremmede. Hans høje slanke Skikkelse, det noget usædvanlige ved ham, det smukke, næsten overjordiske Ansigt med de straalende brune Øjne og de forfinede Træk vakte altid Folks Opmærksomhed. Mens Petroc fungerede som Sakristan, kom mange Turister for at se netop ham, den mærkelige Munk, for at høre ham tale i det ejendommeligt udenlandsk klingende Engelsk, og for at nyde godt af hans særprægede Forklaringer og Fortællinger om Kirkens og Klosterets Historie. Der var ligesom noget mystisk ved ham, fandt de; han var saa helt ulig andre Mennesker.

Den første Slags Turister syntes, at Petroc var saa »vidunderlig middelalderlig«, selv om de nok tillige fandt, at det skortede lidt paa finere Aandsdannelse hos ham. Protestanter blev bragt i Forvirring, naar de talte med denne mærkelige Munk; de havde aldrig i deres Liv truffet paa et lignende Menneske. De Lærde ansaa ham for at være et Menneske med megen Skarpsindighed og stor Viden, selv om de til Tider maatte undre sig over hans totale Ukendskab til nyere Forskning. Og for »Guds Venner« var han blot et Menneske, der forhøjede Skønheden i Guds Hus.

Prioren havde som før nævnt ikke megen Fantasi. Munkene fandt ikke længere Petroc eller hans Sprog særlig ejendommeligt, saa ingen tænkte paa, hvilken Interesse og Nysgerrighed denne nye Broder vakte hos Sommerens Turister. Havde Prioren haft blot den mindste Anelse om Broderens Kvaler, saa vilde han have været den første til at skaffe ham fri for det Arbejde, der tyngede ham som en tung Byrde.

Thi saaledes forekom det Petroc. Disse 14 Dage syntes ham som en

Evighed. Hver Aften kom han til sin Celle, dødtræt haade paa Lege- me og navnlig paa Sjæl. Hver Dag var jo fyldt med en lang Række forvirrende Oplevelser, som han ikke turde prøve paa at finde Nøglen til; der var alt for mange Gaa- der paa een Gang. Og al den megen Nysgerrighed! Ja, han viste den bort fra sine Tanker og prøvede at glemme alle disse nye Mennesker saa hurtigt som muligt. Havde han blot ikke følt sig saa forladt af Gud! Det var saa svært at bevare Herredømmet over sig selv, naar det føltes, som om Gud slet ikke bistod ham med sin Hjælp. Han bad; han led; men Gud var ham lige fjern; i sin store Ensomhed prøvede han blot at holde ud.

Novicerne fandt ham meget uinteresseret i det Tidsrum, og endog tillige meget irriteret. Ganske vist gjorde han omgaaende mange Undskuldninger; men det var alligevel ikke saa let mere at give ham Undervisning. Dette meddelte de Novicemesteren, som dog allerede selv havde gjort sine Iagttagelser.

»Hold ud med ham,« svarede han dem, »hold ud i Taalmodighed og Kærlighed. Vor Broder maa i Øjeblikket bære en Byrde, saa tung, som ingen af os fatter, og hans to kæreste Venner er borte. Saa snart Abbeden og Subprioren kommer tilbage, vil de sørge for, at Br. Petroc kommer til noget andet Arbejde, bort fra al ydre Nysgerrighed, som er saa stort et Kors for ham i Øjeblikket. Vor Pater Prior forstaar sig ikke helt paa ham, ellers vilde han ikke have sat ham til det Arbejde. Men bed I for ham i denne Tid, og gør saa jeres Undervisningstimer saa fornøjelige, som I kan!«

Og ved sig selv tilføjede han: Gud være lovet, at Abbeden er hjemme igen om et Par Dage! Saa længe kan Petroc vel holde ud uden at bryde sammen!«

En Aften, da Petroc var ved at træffe Forberedelser til næste Dags mange Messer, kom den midlertidige Gæste-Pater ind i Sakristiet.

»Vi har Besøg af en ung Dominikaner. Han er ovre i Gæste-Huset nu og skal blive her i Nat. — Han er paa Vej hjem til sit Kloster efter at have tilbragt 6 Maaneder paa et Sanatorium. — Men det er nok bedst, at De selv taler med ham om Messen i Morgen tidlig; jeg formoder, at han vil bruge den romerske Ritus. Kom lige over og tal med ham!«

Saa snart Petroc var færdig med sit Arbejde, skyndte han sig over i Gæstehuset til det Værelse, som var reserveret gejstlige Besøgende. En munter Stemme besvarede hans Banken, og ved sin Indtræden i Værelset saa Petroc en meget høj og tynd ung Mand i hvid Kutte travlt beskæftiget med at rede Seng paa Sofaen henne under det aabne Vindue.

»God Aften, Broder,« sagde den fremmede hjerteligt. »Jeg er bange for, at De synes, det er noget mærkeligt noget, jeg laver, siden jeg piller Tingene ud af en god Seng og anbringer dem her paa Sofaen. Men ser De, det forekommer mig, at det vilde være en ringe Tak for Deres Gæstfrihed, om jeg lod mine Bakterier tilbage her. Derfor har jeg anbragt mig her ved Vinduet i Nat, saa tænker jeg, de vil fordufte, naar de mærker den kølige Nattevind fra Havet. For Resten siger Lægerne, at min Sygdom er latent for Tiden, saa jeg regner med, at der ikke kan komme til at ske nogen af Dem noget!«

»Er De da syg, Pater?« spurgte Petroc helt betaget af den unge Munks Munterhed.

»Ja, jeg har været paa Sanatorium i 6 Maaneder, lige i Nærheden af Land's End. Men Lægerne har fornylig givet mig Besked om, at jeg aldrig vil kunne komme mig; mine Lunger er for angrebne. Men saa har vor Provincial givet mig Lov til at komme hjem. Og jeg vender tilbage til Woodchester med en Mængde Forskrifter, for at det skal lykkes mig at undgaa at smitte andre. Men jeg tager mig det ikke nær, lige meget hvor stærkt man vil isolere mig; bare jeg kommer hjem igen, saa er jeg glad.«

Petroc saa lidt paa den fremmede; saa smilede han og sagde:

»Saa vil De altsaa snart gaa hjem til Gud?«

Den unge Mand smilede og svarede:

»Lægerne har sagt mig, at det vil være forbi om 6 Maaneder. Paa en Maade er jeg ked af, at jeg har faaet udrettet saa lidt; men der er jo ikke noget at gøre ved det nu.«

(Fortsættes)

BREVE fra LÆSERNE

Om Kvindernes

Hovedbeklædning i Kirken

I Katolsk Ugeblad Nr. 32, 12. Aug. læses i Artiklen: Skal vi tude med de Ulve, vi er iblandt, følgende Passus:

Sydpaa vækker det Forargelse, hvis en Kvinde gaar i Kirke uden Hovedbeklædning, mens vi heroppe tager overlegent paa den Sag.

Her vil jeg gerne gøre Ugebladets Læsere og vore katolske Kvinders opmærksomme paa, at Kirken har en aldeles tydelig Bestemmelse i den kirkelige Lovbog can. 1262 desangaaende.

Kirkeloven befaler, at Kvindene i Kirken skal have Hovedet tildækket og være ærbart klædte, ganske særlig naar de modtager den hellige Kommunion. — Derksom nogen ikke vil rette sig her-

efter, krænkes Lydigheden mod Kirken, og følgelig begaaes en Synd.

Altsaa har dette med »Hat — ikke Hat« noget med Moralen at gøre. Lige fra Apostlenes Dage har det da ogsaa været Skik og Brug i den katolske Kirke, at Kvinder bærer en Hovedbeklædning i Kirken. Dette gælder ved Messe, Andagter, Bryllupper og andre kirkelige Handlinger, ogsaa ved Daab. — Desværre møder man ikke alle vegne, hvor man kunde vente det, Enighed og Forstaaelse i denne Sag, hvilket maa skabe Forvirring blandt Katolikker.

Maatte denne min Henvisning til Kirkens Forskrifter virke til, at de overalt bliver efterfulgt. Kirkeloven er ikke blot for Sydens Lande, men gælder afgjort ogsaa heroppe i Norden.

Niels Hansen, Sognepræst.

En Tak til Pater Nösen fra Aarhus

Med stor Sorg har vi modtaget Budskabet om vor kære gamle Sognepræst Pater Nösens Død. Vi har saa meget at sige Pater Nösen Tak for fra de syv uforglemmelige Aar, han virkede her i Aarhus som Sognepræst; særlig vi, der dengang var unge og med i Ungdomsarbejdet. Dette Arbejde havde hele hans store, varme gode Hjerte. Hvor kunde han rive os med sig i Bejstrung for vor Kirke og Tro.

Som Præses for »Regina Virginum«, holdt Pateren en Række uforglemmelige Prædikener om Forberedelsen til Ægteskabet; det var de store Idealer, han vilde have frem, saa vi godt udrustede kunde træde ind i Ægteskabet. Flere af os viiede han, inden han rejste herfra.

Hvis alle unge, der skal giftes, vil anskaffe sig Pater Nösens Bog »Ægteskabet i den katolske Kirke« og leve og opdrage deres Børn efter den, vil den katolske Kirke vinde stor Fremgang, og Pater Nösen ikke have levet forgæves.

Ære være hans Minde.

En taknemlig [hv. Præfekt.

De unges Hjørne

Selskabelige Foreninger

Jeg har med stor Interesse læst en Provisianers Indlæg i forrige Nr. af »K. U.« Det er nemlig fuldstændig rigtigt, at Tilslutningen til vore Ungdomsforeninger er ringe paa Grund af den meget beskedne Plads, som man giver det rent selskabelige. Det er dog sikkert ikke muligt og heller ikke ønskeligt at

lave Ungdomsforeningerne om til selskabelige Foreninger med en Smule Belæring af og til. Men ved Siden af disse Foreninger bør der, i hvert Tilfælde i København, findes en selskabelig katolsk Forening, hvor ikke blot de unge, men ogsaa de ældre, som endnu er unge af Sind, mødes under lidt festligere Former end vi ellers er vant til i vore Foreninger.

Denne Forening fandtes i København før Krigen, men maatte paa Grund af Restriktionerne midlertidig indstille sin Virksomhed. En stor Del af Læserne kender sikkert »Unio«s Navn; men alt for faa kendte Foreningens Virksomhed. Dens Formand og bedste Kraft, Hr. Poul Nystrøm, er desværre afgaaet ved Døden for et Par Aar siden, og det er svært at finde den Mand, som kan og vil løfte Arven efter ham. Foreningens store Betydning er at saa mange Katolikker som muligt lærer hinanden at kende gennem den; naar man skal feste, hvorfor saa ikke gøre det sammen med Trosfæller. Igennem »Unio« skulde det saa være muligt at faa baade unge og ældre interesseret i det kirkelige Liv, som det nu udfolder sig her i København, for selv om Foreningen er selskabelig, maa dens Møder ikke bestaa af Pjat og Pjank, men have Indhold. Jeg synes at dette lykkedes ganske godt for »Unio« i den temmelig korte Tid, den fik Lov til at virke. Det vilde være Synd, om vi ikke fortsatte der, hvor vi slap. Men fortsættelse er kun mulig, hvis der findes et tilstrækkeligt Antal interesserede, som er villige til at arbejde med.

Enhver interesseret vil det glæde mig at komme i Forbindelse med. De bedes skrive til Arne Nissen, Njalsgade 49, 2., Kbh. S.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Lørdag d. 25.—Søndag Aften d. 26. August afholdes paa »Trørødhus« en Retræte, ledet af Pater H. Roos S. J. Deltagelse er gratis; men Lagener, Haandklæder og fuld Kost til hele Opholdet maa medbringes. The eller Kaffe kan faas paa Stedet. Vi samles Lørdag Aften Kl. 18,00 til Aftensmad.

Da Deltagerantallet er begrænset, bedes man snarest sende Tilmeldelse til Sekretæren, cand. mag. Grethe Wagner Peterson, Ved Stadsgraven 5, 1., København S.

Søndag den 2. September Kl. 8,30. Akademikermesse i St. Josefsstrenes Kapel, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad hos Søstre. Derefter er der Fodtur. Frokostpakke medbringes.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

August:

26. S. 14. Søndag e. Pinse (702 (grøn) —66); 2. Bøn: St. Zephyrinus (1059), 3. Bøn: Om de helliges ([Forbøn]), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
27. M. St. Josef af Calasanz (1059); 2. Bøn: For Paven.
28. Ti. St. Augustin (1060); 2. Bøn: St. Hermes (1061), 3. Bøn: For Paven.
29. O. St. Johannes Dabers Halshuggelse (1062); 2. Bøn: St. Sabina, 3. Bøn: For Paven.
30. T. St. Rosa af Lima (1066); 2. Bøn: St. Felix og St. Adauctus, 3. Bøn: For Paven.
31. F. St. Raymund Nonnatus (1067); 2. Bøn: For Paven.
1. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse ([90]); 2. Bøn: St. Ægidius (1067), 3. Bøn: Tolv h. Brødre (1024), 4. Bøn: For Paven; Præf. (522).
2. S. 15. Søndag e. Pinse.

For Kongernes Aasyn talte jeg om dine Vidnesbyrd, og jeg blev ikke beskæmmet; jeg tænkte over dine Bud, og jeg har elsket saare. (Ps. 118, 46—47).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palz 4777,
Kl. 15-17, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og
Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Indtil 1. September er Redaktionskontoret kun aabent Mandag Kl. 15—16. Redaktør Berg træffes ikke i August Maaned.

Retrætedage i Roskilde

Som til en Oase i Ørkenen, hvad baade det materielle og det aandelige angaar, ankom Retrætanter til Sct. Josefskolen for at deltage i Exercenterne første Hold i Dagene 26.-7.—30.-7.

Undertegnede Deltagere fra Holdet, fik i Retrætens Slutningsfase, hvor Tavshedens Baand er ved at brydes, Lejlighed til hos adskillige Deltagere at faa bekræftet den samme Glæde og Taknemlighed over den Skønhed af lykkelige Oplevelser og Indtryk, vi modtog.

Det er rimeligt, at vi sætter Hovedsagen først: nemlig Pater Dr. Ottos mesterligt holdte Foredrag, som i høj Grad har hidraget til at give os nye og religiøse Livsværdier i Eje og samtidig aabnet vore Øjne og Hjerter for Ting i vort katolske Trosliv, som vi nok maaske tidligere havde strejft eller grundet over, ja maaske baksset med, men for mange Deles Vedkommende ikke haft den klare Forstaelse og Indsigt i, som Dr. Otto nu pludselig indgav os ved at trække Problemerne op med de prægtigste og klareste Farver og i en forunderlig Dybde, som gjorde alt uforligneligt for os.

Vi maa ogsaa nævne det ligeledes meget vigtige ved en Retræte, nemlig det mere materielle, Forplejningen, hyggelige Omgivelser o. s. v.

Af lige saa stor Betydning, som den gode, rigelige og vel tilberedte Kost samt de smukke hyggelige Værelser og Sengesteder, var den Hjertelighed og ligefrem inderlige Kærlighed, hvormed vi blev modtaget af de kære Søstre — Visdommens Døtre — som staar for Sct. Josefskolen; det var saaledes, at vi sagde til hinanden: her kan vi rigtignok mærke, at vi kommer til vore egne: eller her er det ligesom at komme hjem paa Besøg hos Fader eller Moder. Ja, aldrig skal vi glemme den Venlighed og ægte Kærlighed, vi fandt i disse katolske Omgivelser, det var den vidunderligste Ramme uden om vore Retræter, som man nogensinde kunde drømme om.

Man tænker stille hen for sig selv: hvilken lille katolsk Plet paa Jorden, hvor Fuldkommenhed er skredet saa vidt fremad — hvilken vidunderlig Glæde for os andre derude fra Verden at komme og opleve, at vi virkelig maa have Lov at føle, at vi hører sammen med

disse Sjæle indenfor Klostermurene, som vi ser op til med saa stor Ærbødighed og Hengivenhed. Her kom i Sandhed noget af det Sidelag til Orde, som Pave Pius XII taler om: at vi alle skal være Lemmer paa det ene store Legeme, Kirken, som er Kristi mystiske Legeme, hvor Kristus er Hovedet. Mange taknemmelige Tanker og Hjerter vil dvæle hos de kære Søstre i Roskilde i Vinterens Løb.

Til Afslutning haaber vi dog at maatte komme frem med et lille Hjertesuk. Formedlst de gode, smukke og lykkelige Forhold omkring Retræterne i Roskilde, er det med Vemod, man skal forlade al den Herlighed blot efter Tre Dages Forløb, og det er derfor vort inderlige Ønske, at det maa blive taget under Overvejelse at forlænge Retræterne til et Ophold paa 8 Dage ialt, saaledes at efter selve de 3 Retrætedages Afslutning paa Retræteforedragene, at der saa kunde fortsættes i Forlængelse heraf, men som en Slags Højskole, hvor den elementæreste Troslære, Katakisus og andet passende Stof og aktuelle religiøse Emner kunde foredrages og lages under Behandling. Det vilde sikkert blive til Glæde for mange og blive søgt af mange, thi det er ikke saa sjældent, at man især hos de saakaldte fødte Katolikker mærker baade Hunger og Længsel efter at fuldstændiggøre sin katolske Viden om mange Ting, og i ethvert Tilfælde vil det altid betyde aandelig Fornyelse og friske Kræfter at faa repeteret de gamle Sandheder. Men desuden vil ikke mindst den herlige, ægte katolske Aand, som raa-

INDBYDELSE

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11. 313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

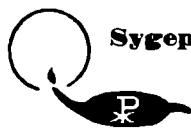
Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

der her i disse Omgivelser virke opløftende og opbyggende paa de Sjæle, hvis lykkelige Lod det bliver at finde Vej til Roskilde.

A. K. Jensen, Lærerinde,
Helsingør.

G. Wiberg, Frue,
København.

Sygeplejerske- Forbundet

Heldagsstævnet

Onsdag den 5. September.

Stævnet afholdes hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1.

Kl. 9,30 Reciteret Messe og Fælleskommunion.

Kl. 10,30 Morgenmad.

Kl. 11,00 Foredrag af Pastor Ballin: Bøn.

Kl. 12,30 Middag. — Pause.

Kl. 14,00 Politibetjent Frk. Howitz: Er Sygeplejerdannelse praktisk for en kvindelig Politibetjent? Samtale. — Sr. Franciska O. S. B.: Social Forsorg og privat Initiativ. — Samtale.

Kl. 15,30 The.

Kl. 16,00 Redaktør Bølling: Politisk Ansvar. Diskussion.

Kl. 17,30 Pastor Ballin: Arbejde.

Kl. 18,30 Aftensmad. - Kort Generalforsamling.

Kl. 19,15 Festandagt i Kirken.

Til Formiddagsmøderne har kun Sygeplejersker og Elever, ogsaa Ikke-Katolikker, Adgang. Fra Kl. 14 er Stævnet aabent for alle. Adgangstegn, der faas ved Indgangen, koster 50 Øre. Man bedes medtage Tørkost og Sukker til hele Dagen. Middagsmad skal bestilles forud og koster 2,00 Kr. pro persona. Middagsbilletter kan købes hos St. Liobasøstrene, Tlf. Ryvang 381, hos Frk. Gerda Møller, Saxogade 42, Tlf. Eva 197, bedst ml. 8—10, Sygeplejerskerne Frk. Cawa, St. Josefs Hospital, Frk. Selck, St. Elisabeth Hospital, Frk. Wisnewska, St. Maria Hospital samt hos Formanden, Fasan 2837. The kan købes paa Stævnet. Husk Sangbøger.

Retrætedag for Konvertlter

Søndag den 9. Sept. i Klosteret paa Jagtvej ved Pastor P. Schindler: Kl. 8 Højmesse og Prædiken, Dagens Tekst. 9,15 Morgenkaffe. 10,15 1. Tale: *Konversion - Omvendelse*. 11,15 Frit Samvær. 12 Medbragt Frokost. 14,00 2. Tale: *Kirken, indefra og ovenfra set*. 15,00 Frit Samvær, The. 16,00 3. Tale: *Helgener og Aflad*. 17,15 Andagt med Præd.: *Messeoffer og Kirkeaar*. 18,15 Hjemgang.

Kaffe og The faas i Klosteret. — Børn kan passes under Talerne, naar de anmeldes i Tide. Mad til Dagen maa medtages.

Indmeldelser til Klosteret, St. Kjeldsgade 1, Ø. Ryv. 381 inden 5. September.

I Vor Frue Kloster

holdes Retræte fælles for Damer og Herrer fra Mandag Aften den 24. til Fredag Morgen den 28. September samt — hvis Brædselsituationen tillader det — fra Onsdag Aften den 17. til Søndag Morgen den 21. Oktober. (Efteraarserie). Sengelinned, Haandklæder og Serviet bedes medbragt. Anmeldelse til Priorinden, Vor Frue Kloster, Aasebakken, Birkerød. Telefon Birkerød 698.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 26. Aug. Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe.

Frederikssund

d. 9. September Kl. 9,30 Messe paa »Frederikssund Hotel«, Jernbanegade 15, 1. Sal.

K. U. K. Frederiksberg.

Søndag d. 26. August afholdes Terrainsport, hvortil K. U. K. Amager, København, og N. K. U. er indbudt til at deltage. Medlemmerne fra de førstnævnte Klubber kan faa alle ønskede Oplysninger hos de respektive Formænd.

Fredag den 31. August afholdes et ekstra Møde. Det bliver udelukkende Kredsmøde, og Emnet bliver det meget aktuelle »Dødsdommen«.

Fredag den 7. September. Ungdomsmøde. En interessant Rejse-

oplevelse: en Maskinmesters første Rejse over Ækvator. Vi lover en virkelig god Aften.

KATOLSK BOGNYT

Nylig hjemkommet fra Norge:

Asgerd Jørgensen: *En ensom vender hjem*. Kr. 2,90. En norsk Konventits Historie.

D. J. Boers: *Troen alene*. Kr. 2,30. Den katolske Lære om Retfærdiggørelsen.

Igen paa Lager:

Søndagsmessebogen — Skind og Guldsnit. Kr. 16,00.

Søndagsmessebogen II — Skind og Guldsnit. Kr. 13,00.

Det nye Testamente — Shirting og Rødsnit. Kr. 4,50.

Kender De, og har De læst:

Guardini: *Liturgiens Aand?* — Det burde De gøre; det er en Bog, som regnes for den mest betydningsfulde indenfor Litteraturen om den nye liturgiske Bevægelse i Kirken. Den giver en enestaaende Indsigt i Liturgiens Væsen og har vakt Opmærksomhed langt uden for Kirken. Kr. 2,75.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Tak

Hermed beder vi alle vore kære Venner og Velgørere, der i Anledning af vort Jubilæum har vist os saa særdeles stor Opmærksomhed ved at sende os Blomster og Gaver at modtage vor inderligste, dybtfølte Tak. Vi vil i vore daglige Bønner tænke paa dem.

St. Elisabeth Søstrene paa Kastanievej.

Franske Børn

Katolske Hjem, der vil tage imod et fransk Barn i nogle faa Uger, bedes snarest muligt henvende sig til Fru Kate Thomsen, Tlf. Byen 3497.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„THERESE“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby
Station) . Telf. Valby 3736

Bring'er overall

Breviar søges

Er der nogen, der kan skaffe et brugt *Breviarium Romanum* til en Præst, som paa Grund af Krigsbe-
givenhederne har mistet alt, hvad han ejede? — Paa Forhaand Tak.
Adresse: Katolsk Pastoral, Roskilde.

Stort tomt Værelse

med Centralvarme, helst centralt beliggende eller Frederiksberg, søges af absolut rolig ung Dame ansat i ministerielt kontor.

Bill. mrk. »3057« til Annonce-
ekspeditionen, Klosterstræde 23,
København K, eller Central 2711,
Lokal 2.

Til 1. September

søges en 1—2 Vrls. Lejlighed eller et stort tomt Værelse i København,
Bill. mrkt. »3058« til Annonceeksp.,
Klosterstræde 23, København K.

Er der en

katolsk, enligstillet Dame,

der kunde tænke sig at dele Hjem og Udgifter med en ligestillet Dame boende i Fredericia, bedes vedkommende sætte sig i Forbindelse med

Marie Michelsen,

Kongensstræde 27 B, Fredericia.

Maskinarbejder

med Kendskab til Dieselmotorer, Centralvarme samt Elektro- og Autogensvejsning søger Stilling, gerne ved katolske Institutioner.

Bill. mrk. 3056 til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelwegsgade 18 . Telefon 122 Jernbeton Murermester ved Sct. Maria Hospital		C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203	
Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Nykøbing F.	
Alex J. Hansen Ingeniør . Entreprenør . Murermester Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirketæppe 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer	A-S Lolland-Falsters Kulkompagni Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner	
Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“		Aabenraa	
Charles Jørgensen Glarmester Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54	O. Hansen & R. J. Møller Bygnings- og Maskinsnedkeri Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	
Næstved	C. Mortensen Murermester Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital	
Evald Nielsen Malermester Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital	
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	T. A. Meding's Tømmerhandel A/S Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler	

Katolsk Ugeblad

2. September 1945
93. Aargang
Nr. 35

Nyt
fra Frankrig

Samtale om Tyskland
Maritain i Vatikanet
De forestaaende Valg

Hvem vi ikke stemmer paa

Blandt alle de Taler og Foredrag, hvormed Radioen fejrede Danmarks Befrielse i Maj Maaened, hørte mange Mennesker med særlig Glæde paa Psykologen, Magister P. Bahnsens fortræffelige Udtalelser om den tyske Propagandas (og anden Propagandas) systematiske Fordummelses-Metoder. Den skrappe Kost, vi i saa Henseende er blevet opfodret med gennem fem Aar, kunde man haabe havde virket immuniserende. Vi havde lært Metoderne at kende, vi havde skærpet vor Kritik i Bestræbelserne for at gennemskue den. Vi skulde derfor have en virkelig Chance for at faa en renere, ærligere og sagligere Tone ind i vor Presse og i den offentlige Debat. Og Magister Bahnsen gav et rask lille Kursus i, hvordan man med en Smule logisk og kritisk Sans holder sig den usaglige Reklame og Agitation fra Livet.

*

Der er nu gaaet et Fjerdingaar siden da. Og de lysere Forventninger i denne Henseende er blevet sørgeligt skuffet. En Del af den danske Presse arbejder — forhaabentlig uden at vide det — med ganske samme Midler som Nazismens Propaganda. Mistænkeliggørelsen af politiske

Modstandere er ganske den samme og Mile borte fra Tonen i engelsk Parlamentarisme, som man samtidigt hylder med Begejstring. Hvor faa man end er, gør man højlydt Krav paa at være Talerør for selve Folket. Den saglige Citering af Modstandere er afløst af Forvrængninger. En virkelig Diskussion af afvigende Meninger er blevet sjældnere. Usaglighed og en brutal Tone præger Dele af Pressen og de politiske Taler.

*

Og dog vil vi tro, at de fleste herhjemme i Tyskernes haarde Skole har lært at gennemskue og at foragte saadanne Metoder. Det er dette, der skal vise sig ved de kommende Valg. Vi haaber, at de fleste Vælgere vil se mindre paa Partiprogrammer end paa de Midler, hvormed de enkelte politiske Partier fører deres Kamp for at samle Stemmer. Det er nemt nok at opstille Programmer med mange tiltalende Skueretter. Men i et Samfund skal vi gerne kunne leve sammen som anstændige Mennesker, der har lært at tage Hensyn til hinanden og har Taalmodighed til at høre paa hinanden. Vi er i Munden saa enige om at være Demokrater. Men om vi er det, skal vise sig i

det samfundsmæssige Samliv med Landsmænd.

*

Vort Blad har ikke noget politisk Program. Katolikker vil med god Samvittighed kunne afgive deres Stemmer paa forskellige politiske Partier. Men de vil — netop som Kristne — før de til Efteraaret begiver sig til Valgstederne, i deres Overvejelser tage ganske særligt Hensyn til, om de Partier, der ønsker deres Stemmer, er med til at hæve eller at sænke Tonen i det offentlige Liv. Det er ikke gjort med paa en eller anden Maade at putte Religionen med ind i det officielle Partiprogram. Det langt mere afgørende er, om Partierne i Gerning vil bidrage til at gøre os til et virkeligt frit Land, hvor Mennesker af forskellige Opfattelser lever fordrageligt sammen og gør i hvert Fald et hæderligt Forsøg paa at forstaa hinanden.

*

Naar vi viser dette allerede nu, er det i Haabet om, at hvis alle Landets Kristne og alle de mange andre, der ønsker ren Luft i Presse og offentligt Liv, gør det ganske klart, at de i hvert Fald ikke vil stemme paa Partier, som i deres Agitation bærer paa nazistiske Reminiscenser, saa vil de maaske kunne have en gavnlig Indflydelse i Forvejen. Det vilde pynte svært en Del Steder. H. D. T. K.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejrøgade 15
Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Mønegårdssal i St. Mariæ Sogn

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserves m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

Nakskov

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING

Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

G. Garth-Grüner

Landretsassagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Ludvig Rasmussen

Glarmester

I. P. Petersens Eftfl.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B . C. 6538

Papir . Stort Boglager . Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

MIZAR

L. E. LARSEN

Nørrebrogade 208

Efteraarssko

Pastor Stadtfeld forlader Aalborg

En Samtale med Pateren om Tyskland

Pater Stadtfeld

Torsdag den 23. August blev en Festdag i Aalborg, idet Forstanderen for Kamillianerklinikken, Pater Heinrich Stadtfeld fyldte 60 Aar, men ogsaa en Afskedsfest, da Pateren i nær Fremtid forlader Aalborg.

Pateren er en vidt berejst Mand. Efter sin Præstevieelse i Roermond (Holland) i 1910, virkede han først i Holland, siden i Tyskland, Øst-rig, Rhinlandet, Berlin, Wien og atter 7 Aar i Holland, for endelig i 1937 at komme til Aalborg. Kamillianerklinikken stod dengang foran en større Udvidelse. Pater Stadtfeld tog straks fat med stor Energi og Handlekraft, og det lykkedes ham trods Krig og Besættelse at faa rejst et fuldt moderne Hospital, hvis tidssvarende Indretning tidligere er blevet omtalt her i Bladet og som er en Pryd for Aalborg By.

I en Fødselsdagssamtale med »Aalborg Stiftstidende« udtaler Pateren paa Forespørgsel:

— Lykkedes det Nazisterne at afkristne Tyskland?

— Det tror jeg ikke. Kirkerne var under Krigen fyldt som aldrig før, det er egentlig kun Ungdommen, der rigtig er afkristnet. Der findes Fantaster og Fanatikere, som stadig tror paa Hitler og deres egen Ret til at regere Verden med Vold og Uret. De har ødelagt meget, og deres største Synd er den, at de har vildført en hel Generation — den, der er under 16—18—20 Aar, og som ikke har faaet andet end nazistisk Opdragelse. Derfor vil jeg trods alt gerne til Tyskland nu, for

at se om den tyske Ungdom er helt ødelagt. Hvis den er det, ser det sort ud for Tyskland og dermed for Europa. Derfor opfordrede Englænderne alle Præster, baade katolske og protestantiske, til at tage Ungdommen i Haanden og hjælpe dem ind paa den rette Vej, opdrage dem til kristne Mennesker.

— Har det tyske Folk lært noget af Krigen og Nederlaget?

— Jeg har talt med Tusinder af Tyskere, baade højtstaaende Officerer, Læger, Lærere, Præster og Professorer, og de siger alle sammen dette: Vi vidste der fandtes Koncentrationslejre og der foregik forfærdelige Ting der, men at det var saa frygteligt, har vi ikke anet.

Under Besættelsen kom der mange tyske Officerer og Soldater til mig for at aabne deres Hjerter, og de fordømte alle, baade Læger og Officerer, Nazismen — uden at kunne gøre andet. Tyskland maa ikke vinde Krigen, sagde de, og den samme Slags Mennesker siger nu bagefter, at Tyskland skal genrejses og bliver genrejst. Det var baade Katolikker og Protestanter, der sagde saadan.

— Men ikke Nazisterne?

— Nej, de kom ikke til en Præst. De havde nok i Alfred Rosenberg og sig selv. Følgen ser vi nu: et ulykkeligt Folk, der er kastet ud i den største Fattigdom, man kan tænke sig. Kaos og Ruiner overalt.

Men det tyske Folk er nu ikke saa slemt, som man tror. Det var kun Angst og Vold, der førte det derud, hvor det nu staar.

— Tror De Kirken kan forhindre en ny Krig?

— Nej, saa optimistisk tør jeg ikke være. Officererne siger, at den nu afsluttede Krig var den sidste, men saa længe der findes Mennesker paa Jorden, vil der være nogle, som kun er lykkelige, naar de kan genere og ødelægge andre. Det oplever man jo i det smaa hver Dag. Hvis der findes en ond Vilje i et Menneske, vil vedkommende ikke lytte til Guds Røst, og hvordan skulde Kirken, der kun raader over aandelige Vaaben, kunne prædike saadanne til Fornuft?

— Har Krigen ikke givet Tvivlerne Vind i Sejlene?

— Faadet Folk til at sige, at der ikke maa være nogen Gud til, naar der sker saa mange frygtelige Ting, mener De? Maaske, men Vorherre er ikke ansvarlig for al Ting. Han har givet os den fri Vilje, for at vi

URBI ET ORBI

Den verkenkendte franske Filosof Jacques Maritain er som bekendt blevet udnævnt til sit Lands Ambassadør ved den Hellige Stol. For nyligt blev han modtaget af den Hellige Fader i Tiltrædelsesaudiens. Vort Billede viser hans Ankomst til Vatikanet.

selv kan benytte den. Vil man ikke gaa hans Vej, gaar man en anden, og ender det saa galt, ligner det jo Menneskene at gøre Vorherre ansvarlig for alt.

Pastoren sluttede med at sige, at Danskerne er sluppet betydeligt billigere end noget andet Land, der mærkede Krigen, og jeg ønsker inderligt, at det danske Folk vil være taknemligt herfor!

Nu forlader Pater Stadtfeld snart Aalborg for at vende tilbage til sit Fædreland, hvor nye Opgaver venter ham. Pateren er i den Aarrække, han har virket i Aalborg, blevet meget afholdt ikke alene af den sto-

re Menighed, men ogsaa af utallige andre Mennesker i Aalborg og Byens Opland, han er kommet i Berøring med. Han har været Danmark en god Mand. Under Besættelsen gav han mange Patrioter Husly, naar de var eftersøgt af Gestapo. Elskværdig og uhyre hjælpsom har Pateren været, og dertil i Besiddelse af et straalende Humør. Det er ikke uden Vemod, vi maa tage Afsked med den elskelige Præst. Af vore fulde Hjerter siger vi ham en oprigtig Tak for hans Indsats i vor By.

N. K. B.

»Ligesom Faderen opvækkede de døde og gør levende, saaledes gør Sønnen ogsaa levende, hvem han vil.« (Jo. 5, 21.) »Den Time kommer, ja den er allerede inde, da de døde skal høre Guds Søns Røst, og de, som hører den, skal leve.« (Jo. 5, 25.) Tænk Herren her paa en aandelig Opstandelse til et nyt Liv i Kristi Tro og Naade, saa gaar han straks over til at tale om et endnu herlighedsfuldere Bevis paa sin Guddomsmagt og Herlighed, idet han tilføjer: »Den Time kommer, da alle de, som er i Gravene, skal høre hans Røst og gaa frem; de, som har gjort det gode for at opstaa til Livet, men de, som har gjort det onde, for at opstaa til Dommen.« (Jo. 5, 28—29.)

Dette nye Moment i Kristi Forkyndelse illustreres naturligvis ved en Række Enkeltheder. Da Herren et Aar før sin Død talte om Alters hellige Sakramente, lovede han Jøderne i Synagogen i Kafarnaum, at den, som tror paa ham og spiser hans Kød og drikker hans Blod, ikke blot skal opleve Opstandelsen i al Almindelighed, men en herlighedsfuld til et evigt og saliggørende Liv. Dette skal være Tegnet paa Faderens særlige Bevaagenhed, en Frugt af Kristi Naade og navnlig en Virkning af den hellige Nadver. »Dette er hans Vilje, som sendte mig, at jeg ikke skal miste noget af alt det, som han har givet mig, men jeg skal oprejse det paa den yderste Dag. Thi dette er min Faders Vilje, at enhver, som ser Sønnen og tror paa ham, skal have evigt Liv, og jeg skal oprejse ham paa den yderste Dag ... Ingen kan komme til mig, uden at Faderen, som sendte mig, drager ham. Og jeg skal oprejse ham paa den yderste Dag.« (Jo. 6, 39—40.)

Herren vilde imidlertid ikke nøjes med Ord og Løfter. For at give haandgribelige Garantier for, at han paa Dommedag virkelig har Magt og Myndighed over de døde, opvækker han tre af dem allerede i sit jordiske Liv: Jairi Datter, medens hun endnu laa paa sit Dødsleje, den unge Mand fra Nain paa Vejen til Graven og Lazarus efter Jordfæstelsen, da han allerede havde ligget i sit Gravkammer i fire Døgn. Ganske vist fik disse tre kun det forgængelige Liv tilbage, det, som vi kender saa godt, og som de for længe siden har mistet igen. Men Vor Herre gav et endnu sikrere Bevis paa sin Magt og samtidig en Illustration til det, vi engang skal opleve, nemlig sin egen Opstandelse fra de døde. Hos ham var det u dødelige og herlighedsfulde Liv, som han Paaskemorgen gik ind til, da han rejste sig fra sin Klippegrav.

Nu er det ganske vist rigtigt, at vor Frelser bebudede sin Opstandelse først og fremmest som den mest tilforladelige Garanti for sin Sendelse fra Gud og sin egen Gud-

Katolsk Eschatologi XXI

Jesu Ord om de dødes Opstandelse

I den Tid, Herren drog gennem det hellige Lands Byer og Landsbyer for at forkynde: »Gør Bod, thi Himmeriget er kommet nær,« forefandt han hos Jøderne Overbevisningen om de dødes Opstandelse som en Del af den nedarvede israelitiske Tro. Hvor dybe Rødder denne Trossandhed havde slaet i Befolkningen, ses tydeligt af en Bemærkning, som Evangelisterne har om den Kong Herodes, der havde ladet Herrens Forløber halsugge.

Saa snart han efter Johannes Døbers Død havde hørt Rygtet om Jesus, da sagde han til sine Tjenere: »Det er Johannes Døber! Han er opvakt fra de døde, derfor virker underfulde Kræfter i ham.« (Mt. 14, 1—2.) Er nu saadan en Halvøde som Herodes overbevist om, at de døde rejser sig igen, hvor meget mere maa saa dette ikke være Tilfældet hos dem, der helt og holdent staar paa det Gamle Testamentes Grund.

Et slaaende Eksempel paa det har vi i Martha, Lazarus' Søster. Da Jesus sagde til hende: »Din Broder skal opstaa,« svarede hun: »Jeg ved, at han skal opstaa i Opstandelsen paa den yderste Dag.« (Jo. 11, 24.) Hvad gjorde saa Herren i dette Øjeblik? Han retter ikke denne Opfattelse som en Misforstaaelse eller Fejltagelse, men udvider hendes Kundskaber ved at pege paa sig selv som Ophavsmand til de store Ting, hun ventede paa, idet han sagde: »Jeg er Opstandelsen og Livet! Den, som tror paa mig, skal leve, om han end dør.« Nu ved Marta altsaa, at det er Kristus, der skal kalde de døde frem af deres Grav. Det er ham, som er Menneskenes store Haab, noget, som hun ikke havde vidst før.

Andre Steder i Evangelierne vi-

ser, at Herren ligefrem forudsætter Opstandelsen fra de døde som en Sandhed, der er almindelig anerkendt. Lad os tage nogle Eksempler. Da Herren engang talte om, at man skulde gøre vel, uden at vente Gengæld, begrundede han sin Opfordring med den Spaadom: »Det skal blive gengældt dig ved de retfærdiges Opstandelse.« (Lk. 14, 14.) Og den Dag, Farisæerne og de skriftkloge forlangte et Tegn fra Himlen af ham, henviste han først til Jonastegnet, d. v. s. til sin egen Opstandelse, og saa til Niniiviterne og Dronningen fra Syden, der ved Dommen skal rejse sig og bringe Fordømmelse over Jødernes vantro Slægt. (Mt. 12, 41—42) En anden Gang opmuntrede Herren sine Apostle til Frygtløshed under deres Gerning ved at sige: »Frygt ikke for dem, som dræber Legemet, men ikke kan dræbe Sjælen. Frygt snarere for ham, som kan ødelægge baade Sjel og Legeme i Helvede.« (Mt. 10, 28.) Som man let kan indse, forudsætter dette Ord Genforening af Legeme og Sjel.

Læren om de dødes Opstandelse er altsaa ikke noget nyt for Herrens jødiske Tilhørere. Den hører til den gammeltestamentlige Tro og er almindelig bekendt. Det var derfor ikke selve Opstandelsen, men en bestemt Side af den, der trængte til at blive fremhævet i Kristi Forkyndelse. Hvad var det saa for en Side? Jo, dens Forhold til Jødernes Messiashaab. De dødes Opstandelse, bevirket af Jesus fra Nazaret, skulde være Beviset og en Bekræftelse paa, at han var den af Gud gennem Profeterne lovede Messias og Guds sande Søn. Af den Grund sagde Herren efter Helbredelsen af den syge ved Betesda Dammen til Jøderne i Jerusalem:

domsværdighed. Baade hans Fjender og hans Disciple trængte til dette store Tegn. Men med Rette bemærker de hellige Kirkefædre, at Kristus efter sin Opstandelse viste sig saa mange Gange for sine Disciple, ikke blot for at overtøede dem om, at han virkelig var opstaaet fra de døde, men ogsaa for at bestyrke dem i deres Tro paa hans Ord og i Haabet paa deres egen Opstandelse. En Antydning af denne Hensigt kan man finde i de Ord, som Herren Aftenen før sin Død henvendte til sine Disciple. »Endnu en liden Stund,« sagde han i Nadversalen, »saa ser Verden mig ikke mere, men I ser mig,« (nemlig naar jeg efter min Opstandelse viser mig igen for jer). »Thi jeg lever,« (d. v. s. jeg rejser mig igen fra min Grav) »og ogsaa I skal leve«, (det er: saa sandt som jeg opstaaer fra de døde, skal ogsaa I opstaa.) (Jo. 14, 19.)

Saa klart og bestemt taler altsaa

Herren i Evangelierne om de dodes Opstandelse og om Genforeningen af Sjæl og Legeme. Denne Trosandhed er af ganske fundamental Betydning i vor kristne Religion. Maatte da den 11. Trosartikel igen faa den Plads i de Kristnes Bevidsthed, som tilkommer den. Maatte vore Kirkegaarde erstatte de hedske eller intetsigende Tegn med Symboler paa vor store Trøst og Ære, de dodes Opstandelse. Og maatte Ligbrændingen, denne hedske Skik, der i sin Tid blev indført som Kampmiddel mod den kristne Tro, og som skulde udslette de Kristnes Haab om en Opstandelse fra Graven, vige for den Form for Jordfæstelse, som vor Frelser valgte for sit eget Legeme. Gud Fader har jo forudbestemt os til at blive hans Søns Billede lig, først i Livet, saa i Døden og endelig i Herligheden. Dette er de praktiske Konsekvenser, som følger af vor Tro paa de dodes Opstandelse.

F. K.

NYT FRA FRANKRIG

Modstandsbevægelse . Katolikker . Kommuniste

Det ligefrem klør i Fingrene, naar man staar over for en hel Stabel Tryksager lige importeret fra Frankrig. De er bragt af en Medarbejder fra »Kirkens Front«, den Gruppe, der bl. a. udgav Biskop von Galens Taler mod Nazismen. Der er de »illegale« Tryksager, der bærer det samme underjordiske Præg som vore hjemlige Ting, og der er allerede tykke Tidsskrifter fra Tiden efter Befrielsen, men tydeligt nok inspireret af Kamptidens stadig aktuelle Problemer. I nogen Tid har den franske Legation i Stockholm regelmæssigt sendt en Bulletin til Danmark og den giver ogsaa særdeles præcise Oplysninger. Ugebladet vil prøve at give sine Læsere nogle Indtryk fra »Bunken« .

Som god Dansker spørger man straks: Hvad har de at spise? Ikke meget. Brød betyder i Frankrig mere end hos os. Før Krigen producerede Frankrig Hvede i en Mængde, vi kan give Værdien 80. Behovet var kun 65, saa der blev en god Del til Eksport. Høsten i Aar tegner til at nærme sig et Tal, der ikke er

mere end 50. Det er alt for lidt. Af Fedtstoffer fik en Franskmand før Krigen 1200 gr i en vis Periode. Nu bliver der for den samme Periode kun 500 gr. Kampene i Sydfrankrig har ødelagt mange Vingaarde, og Gødning og Sprøjtevædske mangler. Fordelingen vanskeliggøres ogsaa af det næsten ødelagte Transportsystem og af en meget udbredt Sort-Børs Handel. Store

Arealer kan ikke opdyrkes, før Millioner af Miner er fjernet; selv om man fjerner 2 Millioner om Maanedene, vil der gaa meget lang Tid. Efter 1918 var syv franske Amter ødelagt. I 1945 er ikke eet Amt af de 92 uberørt. 1 af 40 Huse er ødelagt helt, medens det i England »kun« er 1 af 65, og saadan kunde man blive ved længe. Dog har de ikke tabt Modet, men arbejder hektisk for at genopbygge. Dertil bruges mange tyske Krigsfanger, der saa faar samme Ration som en fransk Arbejder med lignende Arbejde. Arbejdsgiveren betaler Forplejningen og det, som spares ved ikke at skulle betale Løn, indbetales til Staten. Det maa siges at være en klog Ordning.

Men nu den aandelige Side af Sagen? Allerførst kan man med Glæde konstatere, at den Revolution, som man frygtede, naar Besættelsens Pres lettede, ikke er kommet. Man havde jo ogsaa lidt utroligt og kæmpet bravt, saa Frihedskæmperne gik ikke og længtes efter at faa Skud i Bøssen. En Stabel Billeder viser Paris' heroiske Kamp og den uforfærdede Indsats, som øvedes af Røde Kors, Spejdere og Gejstlige i Kugleregnet. Foran Baaren gik oftest en ung Pige og svingede med et Røde Kors Flag — og saa gik man lige ud i Kampomraadet. Det minder nu om Episoder fra urolige Dage i Bredgade-Kvarteret. Der skydes voldsomt ved Esplanaden. En

Fransk Røde Kors bærer saarede Soldater gennem tyske Linier

Ambulance kommer farende ned ad Bredgade for at hente saarede og dræbte. Den standser ved voldsomme Tegn fra danske Frihedskæmpere, og Chaufføren hælder sig ud af Vognen for at høre, hvad der er paa Færde. »Stop, de skyder nede ved Hjørnet!« »Naa, ikke andet —« og Speederen trædes i Bund og Vognen suser videre. — Meget af det, der blev trykt, er nu kun »Historie«, og det viser sig, ligesom herhjemme, at de, der kun kunde protestere, hurtigt sejles agterud. Man kan ikke leve af at protestere.

I Begyndelsen var Katolikkernes Stilling ikke let. Pétain stod for mange Biskopper som den, der nu skulde redde »Ordenen« i Landet og mange, mange Franskmænd havde ikke noget til overs for den III Republik, hvilket der ikke er noget at sige til. Det er et Held, at Pétain ikke skal skydes, for vel er der sket frygtelige Ting i hans Navn, men dem er han næppe virkelig ansvarlig for — og mange af dem, som nu med saa store Fagter har anklaget ham og vidnet imod ham, er de virkelig skyldige i den Tilstand, baade militært og politisk, hvori Frankrig befandt sig og som maatte føre til Sammenbruddet. Tænk bare paa Reynaud og Léon Blum — den sidste nu modtaget med Skaaltaler og offentlige Omfavnelser. Leon Blums Syn paa Ægteskab grænser til det perverse, og sligt plejer heller ikke at opbygge et Folk.

Kampens Ofre
dækkes
ærbødig til

En af de kirkelige Personligheder, der først blev klar over Faren fra Vichy; var Jesuitten Père Chaillet, der begyndte at udgive sine Cahiers de témoignage chrétien (»Det kristne Vidnesbyrds Breve«), hvis Motto var: Frankrig, vogt dig for at miste din Sjæl. De fik en enorm Udbredelse og udkom i Oplag paa hundrede Tusinder, baade som Aviser og som Hæfter, der gav Plads for en grundig Behandling af de vitale Spørgsmaal. Det skal have været langt det bedste, der udkom under Besættelsen. Det varede jo heller ikke saa længe, før Vichy gennem Lavel maatte ægge Biskopperne til aaben Modstand. Flere kom i Koncentrationslejr, og mange Præster blev skudt efter behørig Tortur. (Derom senere.)

JOCisterne (den kristne Arbejderungdom), der ogsaa før og efter Krigen er et af Kirkens bedste Aktiver, organiserede mange Former for Hjelpearbejde. Midt under Kampene omkring og i Marseille organiserede de Levnedsmiddelforsyningen, ledet af en Arbejder paa 19 Aar. Alle andre havde givet op. Han fik med Rette Borgmesterrang. Mange af hans Medarbejdere kostede det Livet. De simpelt hen rekvirerede Levnedsmidler hos Bønderne for at køre dem tilbage gennem Linjerne. Franske Kommunistier anerkendte ogsaa uden videre denne Indsats. Man maa ogsaa haabe, at denne katolske Indflydelse kan gøre sig gældende nu. Ved at læse de sidste Numre af »Témoignage chrétien« mærker man, at de to Kardinalyder: Klogskab og Maadehold er Ledestjerner, naar en Situation skal bedømmes. Og saa Retfærdigheden! Netop paa Baggrund af de Kristnes modige og velmotiverede Indsats i Kampen har Protesten Vægt, naar den nedlægges mod en f. Eks. forskelsløs slet Behandling af franske Kvinder, der frivilligt tog Arbejde i Tyskland. De skal ikke modtages med samme Jubel som Krigsfanger og Deporterede, men den enkeltes Forhold skal undersøges. Hvor mange var saa »Frivillige«? Artiklen slutter meget manende med nogle Sætninger fra Lignelsen om den fortabte Søn, der vender hjem.

»Bare rolig —
vi gør jer jo
ikke noget«

En anden Artikel, hvoraf Dele maa citeres, behandler Emnet: De tyske Katolikker.

Det maa indskydes, at Bladet ikke glemte at protestere, da SS-Tropper skød og indebrændte Landsbyen Arodour-sur-Glanes knapt . 800 Indbyggere. Dertil kommer utallige Mishandlinger og Skydning af ca. 250.000 franske Patrioter — saa man kan tænke sig til Stemningen. Ikke desto mindre skriver Bladet: »Allerede i Begyndelsen af 1942 sagde en tysk Arbejder, der var Katolik, til en fransk Krigsfange, der var hans Arbejds-kammerat: »Tyskland har forøvet meget ondt. Det vil blive overvundet og dets Straf bliver frygtelig. Saa er det meget muligt, at jeg sammen med mange andre bliver deporteret med min Familie. Jeg vil ikke klage, for det er fortjent. Men den Dag beder du for mig, ikke sandt, for det bliver haardt ...« Ja, vi vil bede for denne Arbejder og for alle dem, der er som han. Uden at kunne gøre noget for at mildne deres Skæbne og uden Haab om, at de bare faar at vide, at vi gør det, vil vi sende dem en broderlig Tanke. Paa denne Vredens Dag, hvor Hitlers Tyskland rammes af den grumme Skæbne, det har kaldt ned over sig, skal det ikke siges, at »Det kristne Vidnesbyrd« ikke har udtrykt sin Medfølelse med de tyske Kristne, der har brudt Vejen for de andre Folk til aandelig Modstand, og som blev Kristi første Vidner overfor det nazistiske Barbari. Vi er alle grebet af Rædsel ved Synet af Koncen-

trationslejrene, men er det rigtigt gaaet op for os, at deres Oprettelse ofte fandt Sted før Krig, at Systemet først har været rettet mod Tyskere og at indtil det sidste Tyskere og Udlændinge led Side om Side? Lige fra Regimets første Dage var Dachau sørgelig berømt. Utallige er de Præster, som der fandt Døden. Man ved heller ikke nok om, hvad talrige tyske Katolikker ved mange Lejligheder har gjort for vore Krigsfanger og Deporterede. Overalt, hvor Befolkningen var gennemkatolsk, opbyggedes en Slags Sammensværgelse paa Næstekærlighedens Plan og uden at det føltes som en Ydmygelse (at blive hjulpet af Fjenden). Vi modtager stadig flere og flere Vidnesbyrd derom, hvoraf mange er rørende. De Kendsgerninger, som man beretter om, røber ikke alene Medfølelse men Heroisme — ja, en Kærlighed stærkere end Frygten for Døden. Især maa det bemærkes, hvormange Præster, der holdt vore Folk oppe baade legemligt og aandeligt, og de gjorde det med Friheden og Livet som Indsats paa Trods af alle Forbud og al Politikontrol. Hvor mange har ikke maattet undgælde for det i Gestapos Klør.

Talrige Tyskere har vist, at Broderskabet i Kristus lige saa lidt i det tyvende som i det første Aarhundrede er et tomt Ord. De har ogsaa vist, at det ikke kun er noget, der kan bruges i gode Dage eller en Dyd, der fortøner sig i det »aandelige« Liv, men uden at forpligte ud ad til.

Det skal vi aldrig glemme. Idag maa vi tænke med Smerte paa de Mænd, der var Nazismens første Ofre, der saa deres Ledere og Kammerater fra Modstandsbevægelsen falde en efter en og som nu trækkes med ned i deres Fædrelands Ruiner. Vi maa bede for dem og haabe.«

Denne Indstilling — for Kristne den eneste mulige — har afstedkommet mange Angreb fra anden Side. »Den anden Side« benytter Lejligheden til at beskyldte den katolske Kirke for at gøre fælles Sag med al Slags Fascisme, medens den selv lokker med gyldne Løfter ud fra ganske andre Motiver. Den katolske Relfærdighedsfølelse er ægte i sit Udspring og sin Motivering, den anden tjener kun et politisk Formaal. Der foregaar derfor i Frankrig som i alle andre Lande en Opmarch til en anden Kamp, Kampen om Sjælene. Kommunismen har officielt paa sit Program, at »Religion er en Privatsag«. Nu kan de franske Kommuniste ikke komme uden om, at Kirken har baaret sin Del af Byrden i Kampen mod Nazismen, men saa prøver man at mistænkeliggøre denne Indsats ved at tillægge den falske Motiver. Meget tyder paa, at Franskmændene denne Gang ikke lader sig forlede til en Kamp mod Kristendommen. En af Frankrigs kommunistiske Ledere har derfor for nylig i et Tidsskrift (citeret i Cahiers du Monde Nouveau) raset mod »disse Udsendelser i Radioen af Bønner, Hymner og Prædikener«. Han ønsker efter russisk Mønster fri Adgang til antireligiøs Propaganda. Den, der kender franske Forhold, vil vide, at det har der saamænd været rig Anledning til de sidste 75 Aar, saa naar Kommunisten ønsker flere Vaaben til sin Raadighed for at bekæmpe Kristendommen, maa de søges hinsides de aandelige Virkemidler. Man maa derfor haabe, at den Indflydelse, som Katolikkerne i Frankrig ved deres vægtige Publikationer har haft paa den franske Folkesjæl under Besættelsen, maa øges i Genopbygningens vanskelige Tid.

K. G.-H.

General Leclercs Tropper mødes med franske Frihedskæmpere

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(27)

Han vendte sig og saa ud af Vin-duet.

»Jeg er saa glad for, at man kun kan se Havet her fra. Disse frygtelige Bungalows er ikke til at holde ud at se paa. Saa vilde en rigtig By være behageligere at kigge ned paa.«

»Naa, ja, jeg kender ikke andre Byer end Polgarth,« svarede Petroc.

»Det skal De bare være glad for. En Storby er en Skamplet paa Guds skønne Jord. Jeg selv er vokset op ude paa Landet, men lige siden min Præstevieelse for 5 Aar siden, har jeg boet i Byen. I Benediktinere lever i jeres Kloster herude og siger: »Kom herud og bo herude!« Men vi Dominikanere drager ind til de store Byer og siger til Folk der: »Tag bort herfra, saasandt I kan!« Men det værste af det hele er, at de fleste af dem fortrækker deres elendige Huse i de mørke Sidegader, hvor de har en Beværtning i Nærheden og en Biograf et Par Gader henne, og de er tilfredse, naar de kan staa paa det snavsede Hjørne om Aftenen, naar Arbejdet er til Ende, og betragte de forbigående.«

Petroc stirrede paa ham.

»De taler om Ting, som jeg intetsomhelst Kendskab har til. Hvordan kan Mennesker dog leve saadan? Og hvor kan De selv holde ud at være Vidne dertil?«

»Deres ringe Erfaring forekommer mig noget usædvanlig. Selvfølgelig er der ingen af os, som er begejstrede for de Kvarterer, men vi »Herrens Hundek«, maa jo være parat til at gaa ned i Kanin-Huller, om saa skulde behøves.«

»Og hvorledes forholder det sig med Deres aandelige Øvelser?«

»De er omtrent de samme som i Deres Orden. Vi er jo fra Begyndelsen af det 13. Aarhundrede, og det er vort bedste Aktiv. I Benediktinere kan — for at vende tilbage til vore By-Beboere igen — I kan med Sindsro raade dem til at drage herud paa Landet, fordi I selv lever herude, og fordi jeres Stræben er at lade Guds Aand gennemstrømme jeres Sjæle, en Stræben, som jo, efter min Mening da, begunstiges af det klosterlige Liv. Ja, jeg ved nok, der er delte Meninger om den Sag. Men hvad mig selv angaar, saa er jo nu min Del af Arbejdet ved at være tilendebragt, og jeg maa være glad, saa længe det vil være mig muligt at

gøre blot en lille Smule Gavn ved Hjælp af min Pen. — Hvad Tid synger I Completorium? I Morgen Aften kan jeg jo være med til at synge vor Kirkes Aftenbøn derhjemme, men det vilde være mig saa stor en Glæde bare at faa et lille Pust at høre af den i Aften. Tænk Dem, Broder, det er 6 lange Maaneder, siden jeg har hørt »In manus tuas« (Herre, i dine Hænder befaler sig min Aand, Hymne fra Completorium). Jeg har formentlig sukket efter at høre den sunget, om det saa var af den hæseste Novice, der nogen Sinde har været i et Kor.«

»Vi synger Completorium Kl. 8. Og hvad med Hensyn til Deres Messe i Morgen?«

»Den kan blive paa det Tidspunkt, der passer Dem her i Huset bedst, for jeg plejer at faa alt mit Hosteri overstaaet tidlig paa Natten, Gud være lovet! Men Broder« — her sendte han Br. Petroc et spøgende, men samtidig et noget overtalende Blik — »jeg burde jo læse her efter Deres Ritual; men jeg har nu et Missale af vore egne med mig, for somme Tider gav man mig Tilladelse til at læse Messe i Kirken nær Sanatoriet. Tror De nu, at Pater Prior vil give mig Lov til at læse efter vor Ritus? De kan sige til ham, at jeg ikke vil kunne gøre det mange Gange endnu.«

Petroc lovede at ville opnaa Tilladelse dertil og gik saa, helt rørt. Det var, som om han havde truffet paa en Ven fra gammel Tid. Og dog tænkte han, mens han gik ned ad Trapperne, at om han var vaagnet op til Livet igen i et Dominikanerkloster, saa vilde han sikkert have fundet Forskelle fuldt saa store som Ligheder med hans tidligere Ordensliv.

12. KAPITEL

Det var Fredag, og Dom Maurus ventedes hjem om Eftermiddagen. Petroc gik og glædede sig over, at hans byrdefulde Arbejde, Kontakten med den mærkværdige, moderne Verden, vilde faa en Ende samme Dag. Desuden havde han faaet Brev fra Subprioreren om, at han vilde vende tilbage om Mandagen, og at Abbeden vilde komme om Tirsdagen. Det saa ud til, at Livet snart igen vilde falde i sin normale Gænge.

Men paa denne Fredag havde Petroc to usædvanlige Besøgende. Den ene var en Jesuit, og den anden var den unge Pige, som havde beklaget sig saa meget over hans Bønners Indflydelse.

(Fortsættes)

Til Sonevagt for Jesus

Eukaristisk Forening

Fredag den 7. Sept. begynder Tilbedelsestimerne igen efter Sommerferien. Et nyt Aar begynder for Damerne eukaristiske Forening. Hvorledes vil dette Aar blive? At være Medlem af den eukaristiske Forening er en stor Naade, men tillige en hellig Pligt. Desværre er der en Del af Damerne, som tilsyneladende ikke opfatter denne Pligt alvorligt nok. Da De blev optaget i Foreningen og modtog Medaillen i det røde Baand af Biskoppens Haand, paatog De Dem den Pligt, at tilbringe en Time foran det allerhelligste Sakramente hver første Fredag til Sone for de Fornærmelser, der tilføjes Jesu Hjerte i det helligste Sakramente.

Det burde for hvert Medlem være en Æressag og en Kærlighedssag, at møde hver Gang til den fastsatte Time, men desværre er der mange, der forsømmer denne Pligt. Det er en Regel, at kun Sygdom og Rekonvalescens, Bortrejse eller andre uopsættelige tvingende Grund bør være en Hindring i at møde. Skal man rejse, bør man se om muligt at udsætte Rejsen til efter Fredag. En Indbydelse er ingen Hindring, Vorherre har indbudt Dem først. Travlhed i Hjemmet maa søges ordnet saadan, at Tilbedelsestimen kan gennemføres. Med god Vilje kan meget ordnes, saa De ikke behøver at svigte Deres Time. At blive borte uden en vægtig Grund er en Fornærmelse mod Frelseren i Alterets Sakramente.

Det er blevet fremhævet Gang paa Gang, at hvis man er lovlig forhindret, maa man melde Forfald i god Tid, og om muligt skaffe en Stedfortræder. Dette er nødvendigt, da De ellers stiller den som arrangerer Timerne, i stor Forlegenhed. Formanden er ansvarlig overfor Kirkens Præster, at der møder et tilstrækkeligt stort Antal Damer i hver Time, saa der dannes en værdig Ramme omkring det allerhelligste Sakramente, saaledes at man maa regne med, at de Damer, som er indtegnede til den bestemte Time, ogsaa giver Møde i den Time. Flere har haft for Skik uden Varsel at komme i en anden Time, som maaske den Dag passer hende bedre, og Resultatet bliver, at Vedkommende mangler i den bestemte Time, hun er indtegn-

til. Skulde en anden Time passe Dem bedre, maa De ringe og spørge, om De kan faa en anden Time, og Formanden har da Tid til at foretage de nødvendige Omgrupperinger. Damerne anmodes indtrængende om, naar De kommer, da at henvide Dem til Vagten, som sidder øverst i højre Bænk, og har Navnelisten. Navnene bliver krydset af, eftersom Damerne kommer; og De bedes fortrinsvis sætte Dem i de *øverste Bænke*, saa De danner en samlet Ramme om Altret. Salmebogen maa medbringes til den første og den sidste Time. Den lille Bøsse til Blomster m. m. anbefales. Der er flere, som glemmer at lægge noget deri. Disse Bidrag er ganske frivillige, men det maa fortælles, at Blomster er blevet dobbelt, for ikke at sige tre Gange saa dyre, især i Vintermaanederne end tidligere, og der er Lavvande i Kassen. Det vilde være dejligt, om der kunde blive stærk ny Tilgang til den eukaristiske Forening. Tilbedelsesmesserne er blevet indskrænket paa Grund af for faa Medlemmer. Vi skulde gerne naa til igen at have Tilbedelse hele Dagen ligesom i Sacre Cour Kirken i Paris, til hvilken vi er tilsluttet. Dertil behøves mange nye Medlemmer. Eukaristisk Forening er kun oprettet i Sct. Ansgars, Sct. Mariæ og Sct. Andreas Sogne, saa Damer fra andre Dele af Byen kan melde sig til disse tre Sogne.

Sct. Ansgars Kirke er Hovedkirken, hvortil Broderskabet er knyttet.

Og saa er der endelig en Ting, jeg gerne vil sige. Da Rosenkranssognet blev delt og derværende Eukaristisk Forening flyttede ud til Sct. Mariæ Kirke, fortsatte en Del af Damerne fra Rosenkranssognet deres Tilbedelse i den nye Kirke, men en Del Damer, som fra den Tid af kom til at høre til Jesu Hjerte Sogn (hvor Tilbedelsen ikke er oprettet), fulgte ikke med, men staa saa at sige »ledige paa Torvet«. De er højtideligt optaget i Eukaristisk Forening og har saaledes Pligt til at møde til Tilbedelse i en Kirke første Fredag i Maanedens. Det henstilles meget indtrængende til vedkommende Damer om at melde sig til Tjeneste enten i Domkirken eller i Sct. Mariæ Kirke. Der er haardt Brug for Dem begge Steder.

Ja, saa er det mit Haab og min inderlige Bøn, at vi i Aar maa flokkes saa talrige som muligt omkring

det udstillede Allerhelligste Sakramente hver første Fredag. De Fornærmelser og den Ligegyldighed, Frelseren er udsat for i Kærlighedens Sakramente, er stor i hele Verden. Lad os gøre, hvad vi kan for at glæde og trøste Hans helligste Hjerter og yde det Sone.

Angaaende alt vedrørende Eukaristisk Forening Henvendelse til Tlf. Eva 7091, Pileallé 23 A, hvor ogsaa Brochurer kan faas.

Erikka Scheel, Formand.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 2. Sept. Kl. 8 Reciteret Messe med Fælleskommunion for Kongregationerne. Fred. 7. Sept. Kl. 14 Udstilling af Alterets højhelige Sakramente til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 2. Sept. Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Højmesse. Onsd. 5. Sept. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd. Fred. 7. Sept. Kl. 13,30 Tilbedelse, Eukaristisk Forening, Kl. 19,30 Andagt.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 2. Sept., Kl. 10 Levitmesse, Kl. 19,30 Festandagt. Maud. 3. Sept. Kl. 19,30 Kongr. for unge Mænd Torsd. 6. Sept. Kl. 20 Kongr. for Mænd. Fred. 7. Sept. Kl. 6 Sonekommunion.

Sakramentskirken

Sønd. 2. Sept. Kl. 8 Birgittaforeningens Fælleskommunion. Mand. 3. Sept. Kl. 20 Menighedsmøde. Pastor *King*: »Oplevelser som Feltpræst«. Kaffebord. Fred. 7. Sept. Kl. 20 Jesu Hjerte Andagt.

St. Antoni Kirke

Tirsd. 4. Sept. Kl. 19,30 Ungdomsmøde. Fred. 7. Sept. Kl. 19,30 Andagt og Menighedsmøde.

St. Andreas Kirke

Fred. 7. Sept. Tilbedelse fra 8-Messen til Andagten Kl. 19,30.

Et Kongerige for et Lagen

Hvis Deres Linnedskab er nogenlunde godt forsynet, kunde De gøre en umaadelig god Gerning ved at afse et Lagen (eller et Haandklæde), som Sognet kunde laane ud i de Tilfælde af den yderste Nød, som vi Gang paa Gang kommer til at staa overfor. I et Hjem, hvor en Fødsel er forestaaende, findes kun eet eneste Lagen. Og hvad skal man gøre, naar det er snavset?

Henvendelse til Pastor Benzon, Nora 3380, eller Liobasøstrene, Ryv. 381.

UGENS BOGNYT

Udenlandske Bøger

Vi meddeler vore Kunder, at vi nu atter vil være i Stand til at importere katolske Bøger direkte fra Udlandet.

Vi maa dog gøre opmærksom paa, at der i Begyndelsen vil være Forsendelsesvanskeligheder. Endvidere vil det være stærkt begrænset Udvalg, vi vil blive i Stand til at skaffe hjem, da mange af de udenlandske Forlag har lidt under Krigens Ødelæggelser, og da de alle i særlig Grad har lidt af Papirmangel, Arbejdskraft og Maskinmangel.

Men send os Deres Ordre, og vi skal, hvis Bøgerne overhovedet kan fremskaffes, være i Stand til at efterkomme Deres Ønsker.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

K. U. K. Amager.

Lørdag den 1. September Kl. 20 begynder vi den nye Sæson, hvori vi atter kan arbejde frit og møde saa fuldtaligt som overhovedet muligt. Vi indleder med et meget aktuelt Møde. Efter Thebordet bliver der kammeratligt Samvær, og vi slutter Aftenen med en lille Svingom. Det praktiske Arrangement: Gruppe I.

Altsaa vel mødt til den nye Sæson 1945—46.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V

Telefon: 17,188

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Sept.

2. S. 15. Søndag e. Pinse (706—67); 2. Bøn: St. Stefan, Konge af Ungarn (1068), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).

3. M. † Feria (706—67); uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

4. Ti. † Feria (706—67); uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).

5. O. † St. Laurentius Justiniani (hvid) (1069); 2., 3. og 4. Bøn som Tirsdag.

6. T. † Feria (706—67); som (grøn) Tirsdag.

7. F. † Feria (706—67); som (grøn) Tirsdag.

8. L. St. Marias Fødsel (1069—(hvid) 109); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Adrian ([12]); Gudsmoders Præf. (522).

9. S. 16. Søndag e. Pinse.

Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses almindelig Præf. (525).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 47 77,
Kl. 15-17, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og
Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Indtil 1. September er Redaktionskontoret kun aabent Mandag Kl. 15—16. Redaktør Berg træffes ikke i August Maaned.

Rauschen's Kirkehistorie

Hvem der har et (gerne brugt) Eksemplar af denne Bog, vilde vise mig en Tjeneste, hvis han vilde afstaa den for en rimelig Pris.

S. Wevers,
Bernstorffsvej 54, Hellerup.

Stuepiger

2 Stuepiger, flinke til Vask og Strygning, søges til Ledreborg Slot til 1. November. Tjener findes.

Henvendelse med Afskrift af Anbefalinger sendes til

Lensgrevinde Holstein-Ledreborg,
Lejre, Sjælland.

Husjomfru

erfaren, søges 1. November til Ledreborg Slot. Maa være dygtig til den finere Madlavning. Ingen Folkehusholdning.

Henvendelse med Afskrift af Anbefalinger sendes til

Lensgrevinde Holstein-Ledreborg,
Lejre, Sjælland.

Stort tomt Værelse

med Centralvarme, helst centralt beliggende eller Frederiksberg, søges af absolut rolig ung Dame ansat i ministerielt Kontor.

Bill. mrk. »3057« til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K, eller Palæ 9720, Lokal 1 og 2, Kl. 8,30—17.

Maskinarbejder

med Kendskab til Dieselmotorer, Centralvarme samt Elektro- og Autogensvejsning søger Stilling, gerne ved katolske Institutioner.

Bill. mrk. 3056 til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

HERRE, lad din stadige Barmhertighed rense og skærme din Kirke, og da den uden din Hjælp ikke kan bevares frelst, saa lad den altid styres ved din Naadegave.

15. Søndag e. Pinse, Kirkebøn.

BOGHYLDEN

Franz Werfel:

Das Lied von Bernadette

Kr. 12,00, indb. i Lærred
Kr. 16,80.

En storslaaet Roman om Bernadette Soubirous og Miraklerne i Lourdes. Paa Flugt efter Fruankrigs Sammenbrud 1940 afgav Forf. under sit Ophold i Lourdes et Løfte om at skrive det foreliggende Værk til Forherligelse af dette guddommelige Mysterium.

Bogen haves i Øjeblikket paa Lager.

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

Ved Jagtvejens Kloster

Møbleret Værelse med moderne Bekvemmeligheder til Leje 1. Oktober. Tlf. Ryvang 4681 y.

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120 København Ø

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforsætning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtvej

N. P. Rostrup

Katolske Begruvelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-38

Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605

Endrup

København

Støt „Katolsk Ugeblad“s Annoncører!

Horsens

Installationsforretningen »Lyset«
Torvet 10 . Telefon 618

Allt udføres i Installationer
Allt haves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstre

„Melkældereren“

„Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93

Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

H. F. Caspersen

BAGERI

Sønderbro 71 . Telefon 1074

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

S. Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351

Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Bagermestrenes

Rugbrødsfabrik A/s

Telefon 310

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026

Leverandør til kath. Menighed

Fiskeforretningen Aug. Andersens Eft.

v. Sv. Schmidt

Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens

1. Kl. Fisk anbefales . Varerne bringes

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Wittrup
HORSENS TEXTILLAGER

Aarhus

Skomager **Chr. M. Jensen**

Ryesgade 23, o. G.

Gennemg. v. Fajancevarehuset

Telefon 8326

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen

Telefoner: 2516 . 1805

Jægergaardsgade 17-19 . Aarhus

A. B. C.

syn. Gummibadehætter

Gummibukser

Gummiunderlag

Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN

Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

ALFRED PIHL

Bagermester . Conditori

Telefon 3041 - Hammershus

Leverandør til St. Josef Hospital

Erik's Fiskehal

Altid friske Varer

Ryesgade 16 . Tlf. 8680

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089

Smørrebød

Andelselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

„BOTHILLA“ Ryesgade 24
Telefon 6162

MEJERIET
Vesterbo

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

KALD ALTID

Randers

JOHS. STOFFREGEN

Malermester
Telefon 3204 . Randers
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning

Kul . Koks . Terv og Optændingsbrænde
til billigste Priser
Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
Leverandør til St. Josefs Hospital

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

Johs. E. Mortensen

Bagermester
Nørreboulevard . Telefon 1157
Lev. til Sct. Josephs Hospital

N. M. Nielsen

Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne
Markedsgade 16, Telefon 1834
Leverandør til St. Josef Hospital

Randers Kul-Kompagni

Aktieselskab
Kul- og Koks-Import
Kulkajen . Randers
Telefon 3900 (4 Linier)

Knud Pedersen . Slagtermester

1. Kl.s Kød og Paalæg
Dronningborg, Telefon 649
Leverandør til de katolske Institutioner

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)
Fineste Mejeriprodukter fra
Dyrlæge kontrollerede Besætninger

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel
Altid friske Varer
Telefon 628 og 3728
Leverandør til de katolske Institutioner

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Vejle

C. V. BERG Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen

Slagtermester
1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 1721
Leverandør til St. Maria Hospital

A/S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter
• Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab
Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597
Leverandør til St. Maria Hospital

Mel- og Foderstofforretning

J. Jensen
Sandergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle
Leverandør til Sct. Maria Hospital

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Tegn Deres

Forsikringer

hos

N. Fr. Petersen

Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester
Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde
Tønnegade 36 . Telefon 1438
Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner
Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360
... Bogladen med de mange Bøger

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havnegade 22 . Telf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

Hansen Pærhøi & Søn

Glarimester . Kunsthandel
Søndergade 4 . Vejle

Køb hos vore Annoncører

Katolsk Ugeblad

9. September 1945
93. Aargang
Nr. 36

Messen og Latinen

Gymnosofisterne

Legationssekretær
Edouard Hansen 70 Aar

»Excellencen«

Protestantiske Citater

„Excellencen“

Der er maaske Læsere, der ikke kendte »Excellencen« før den kom paa Programmet i Folketeatret. Mange andre har ikke ventet saa længe med at stifte Bekendtskab med den; de har ej et ikke just billigt, men tarveligt udstyret duplikeret Eksemplar, som de har holdt skjult paa de mest umulige Steder for saa ved Lejlighed at smugle det ud til Venner og Bekendte. Jeg skal indrømme, at af alle de mange illegale Skrifter, man »skulde« læse under den aarelange Mørketid, var det Bertil Malmbergs Dramatisering af en østrigsk Digters Oplevelser efter Nazismens Indmarch i Wien, der har betaget mig mest. Derfor var det da ogsaa spændende at træffe Hr. von Blankenau i Nørregade; nok var han her faldet lidt yngre ud, end man havde kendt ham før, men iøvrigt var han helt, som han skulde være. Det samme maa siges om hans Datter, den søde Elisabeth, der stadig holder af sin berømte Far, men er forelsket i den stramme og senede unge Max, hvis hele Væsen gaar op i den sorte Uniform og ditto Gamachestøvler, i hvilke han er rede til at gaa over sine nærmestes Lig for i »sin Fører«s Fodspor trampende at bane Vej for den nye Tid. Stykkets faa Personer er saa

godt som alle udprægede Typer. Den adelige og ordensdekorerede Digter repræsenterer den gamle poetiserende og religiøst overtrukne Kultur, Svigersønnen derimod den realistiske unge Generation, der med sammenbidt Hensynsløshed er rede til at ofre alt og alle — sig selv indbefattet — for den i Berchtesgaden tronende tyske Gud. Elisabeth minder om de mange Mennesker, baade Kvinder og Mænd, i alle Herrens Lande, der lod sig imponere af Nazi-Tysklands brovtende Magtudfoldelse uden at spørge efter den Idé, der her blev kæmpet for eller de Midler, der blev kæmpet med, visnok fordi de selv var blottet for stærke moralske eller religiøse Idealer. Tjeneren Joseph er Inkarnation af den Pietet, der instinktmæssig hænger ved det gode gamle, mens Stuepigen Mizzi er helt og holdent ungdommeligt Æventyrblod med et saa lavt Kogepunkt, at der ikke skal andet end nogle fine Uniformer og lidt Militær Tra-ra-Musik for at faa hende til at trippe paa Stedet. Ja selve Præsten, den kloge Jesuiterpater Ignatius, der ved Hjælp af sindige Ræsonnementer bevæger Digteren til at tage den nærmeste Vej til Udlandet, ogsaa han er en Type, Typen paa den skaansomme Mo-

ralist, der har mere Sans for det tilladelige end for det heroiske.

Typiske er ogsaa Koncentrationens Personale lige fra de mekaniserede Stormførere og SS-Mænd, de forskelligt reagerende Sygepassere og til den modbydelige, sleske Læge.

Alle disse mange Typeringer giver Dramaet en noget konstrueret og reflekterende Karakter; til Gengæld er de fængslende som Fortætninger af de Begivenheder, som vi i de seneste Aar, alle mere eller mindre har haft inde paa Livet. Excellencens Oplevelser under Torturen — han ser Jesus, ja erfarer, at det er Jesus, der lider i ham — er noget, man mindes at have læst om i gamle Martyrakter; det vil kun virke forskruet paa Folk, som det generer at faa det religiøse for tæt ind paa sig. Man har dog ellers ogsaa hørt om hjemlige Ateister, der er blevet troende, efter at de var havnede i Gestapos Helvede. At den Omvendelse her antager ret drastiske Former, kan godt skyldes Forfatterens Oxford-Indstilling: den var i alt Fald nødvendig for Teatrets Skyld. »Excellencen« skal nok trække Publikum. ikke mindst takket være Henrik Bentzons Iscenesættelse. Og den vil stemme til Eftertanke — mere end baade Søren Kirkegaardske Betragtninger og mangan en middelmaadig Prædiken om Forfølgelsens Velsignelse.

S. W.

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester,
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Bageri & Conditori

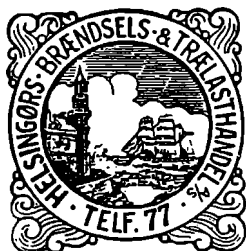
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4015

Fredericia

H. Olsen Holmelund A/S

Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

ROSENBORG

Tonic Water

Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
VELLS KØBENHAVN

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet TERTIA

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

GYMNOSOFISTERNE

(Denne Artikel fra 1930 har bevaret en vis Aktualitet)

I mange illustrerede Blade møder man en stadig og efterhaanden noget ensformig Række Artikler og Billeder, der gør Propaganda for Tysklands nye Gymnosofister. Dermed mener jeg de Særlinge, som paa let forrykt Maade fremhæver visse Begreber i Forbindelse med Sol-Kure, der minder mig mere om Solstik. En Artikel om Sagen i Ny og Næ kunde være naturlig nok for ethvert Tidsskrift som Led i en Nyhedstjeneste. — Men det koncentrerede Forsøg paa at slaa dette barbariske Sofisteri stort op, er ikke noget godt Tegn paa Udviklingen af den offentlige Mening og forekommer at staa i Forbindelse med den specielle Form for Forherligelse af Legemet, der plejer at følges med en vis Skrøbelighed i Hovedet. Der er faktisk noget ejendommeligt svaghovedet ved den Respekt — vi kan næsten sige den Ærbødighed — hvormed saadanne Eksperimenter ofte bliver beskrevet i vor Journalistik. Det burde være nok blot at henvise til den Højtidelighed, der præger de Mennesker, som giver sig af med disse Eksperimenter, og som uvægerligt karakteriserer Kæphesteryttere og Fanatikere og smaa provinsielle Sekter af enhver Art.

Men Fejlen ved alle Moder af denne Sort staar i Forbindelse med et vist grundlæggende Fejlsyn paa Mennesker. Dyrkelsen af det nøgne — tidligere kaldet det adamitiske Kætteri — viser faktisk lige fra Begyndelsen sit Fejlsyn, allerede i ren materiel Henseende. Mennesket er ikke uafhængigt af de materielle Ting. Nøgenheden er ikke praktisk, undtagen ved specielle Lejligheder, der er helt kunstigt frembragt. Selve Verdens fysiske Forhold vidner om noget i Mennesket, der strengt taget bør kaldes meta-fysisk, noget særligt for Mennesket, der er udenfor og hævet over det fysiske Plan. Det er ikke naturligt for Mennesker at gaa uden Tøj, medmindre det ogsaa er naturligt for Mennesker at dø af dobbeltsidig Lungebetændelse paa mindre end en Maaned. Den største Del af Aaret kan man ikke gøre det, og paa den største Del af Jordkloden kan man det heller ikke. Og selve det Faktum, at Mennesker staar uden andre Muligheder for at kunne opretholde Livet end ved Hjælp af kunstige Ting er et Bevis paa, at disse Ting næppe

nok kan kaldes kunstige i vort Tilfælde. Der er ikke saa meget Tale om en Kunstighed, der afviger fra Naturen, men snarere om en Kunst, der hører med til Menneskenaturens Væsen, en Kunst, der næsten er Menneskets Natur.

For Eksempel kunde Mennesker slet ikke eksistere i almindelig Forstand, hvis ikke de havde opdaget den frygtelige og forbavsende Ting, der kaldes Ilden. Det vilde være lige saa nemt at konstruere en Filosofi, der angriber Ilden, som det er at lave sig en Filosofi, der angriber Paaklædningen. Begge Ting tjener faktisk det samme Formaal, men Ilden er langt mere angribelig og farlig end Tøjet. Det er ret sjældent, at Mennesker bliver slaaget ihjel af en Hat eller torteret af et Par Bukser. Det er i hvert Fald nemt nok ved Hjælp af den Slags Retorik, der nu engang udfoldes i saadanne Sager, at fremstille enhver Forsvarer for almindelig Varme som et Menneske, der er Skyld i en unaturlig Fare. Et Forsvar for Kaminen kan blive gjort ensbetydende med et Forsvar for Kannibalbaalet, og enhver Husmo-

der, der tænder sin Arne kan blive fremstillet som et Menneske, der ønsker at tænde Kætterbaalene igen. Og saadan Snak vil ikke være mere latterlig end det forrykte Sludder, der lyder fra Reformatorer, som raaber op om, at de er Genstand for en Forfølgelse i Lighed med den spanske Inkvisions, bare fordi man anmoder dem om at tage almindeligt Tøj paa.

Der vilde ogsaa være mange andre Maader, hvorpaa ganske jævne og almindelige Ting kunde forsynes med et Skin af Forbrydelse. Hvor (kunde man sige) er Kvinden mest underkuet og holdt i Fornedelse; hvor bliver hun gjort til Slave og truet al alle Former for umenneskelig Brutalitet? Naturligvis ved Hjemmets Arne. Og med en Smule forvirret Veltalenhed og Brug af Billedtale kan saadanne Idéer føre til en Forestilling om, at denne arme Kvinde bliver stegt som en Bedekølle. Ja, selve Madlavningens Kunst leverer en nem og passende Illustration. Madlavning er noget kunstigt ligesom Klæder er det. Nogle Mennesker klarer sig i vid Udstrækning uden tilberedt Mad, ligesom nogle hyppigt klarer sig uden Klæder. Der findes Særlinge, som lever af Nødder, ligesom der er Særlinge, der lever uden Paaklædning. Men der findes temmelig mange andre Mennesker ogsaa, og de fleste af disse er af den Opfattelse, at Madtilberedelsen hører med til noget, vi kalder Kulturen. Og selv om vi kan blive ved med at diskutere, om Madlavningen er noget naturligt, saa véd de fleste af os, at den er noget normalt.

Jesu Hjerter Kirkes Jubilæum

Lørdag den 3. November 1945

Indsamlingen af en Jubilæumsgave bringes venligst i Erindring. Indsamlingen slutter den 25. Oktober.

Alle Bidrag bedes sendt til Komitéens Kasserer, Murermester A. V. Günther, Bangertsgade 11, København N. (Postgiro 20935).

Frøken Amy Anker. E. d'Auchamp. Aage v. Benzon.
Hans Bølling. Hans Bang. H. Ellyton. G. Garth Grüner.
J. J. I. M. Holstein-Ledborg. Frøken Johanne Hoffmann.
Frøken Marie Hoffmann. Georg P. Jensen, Møllebakken.
Frøken Elisabeth Millech. Bruno Millich. F. H. Messerschmidt.
Fru Alma Osterhammel. Frode Petersen. Frøken Birgitte Scavenius.
Frøken Franziska Stratbøcker. Frøken Henrika Stratbøcker.
Poul Schrøder. Alb. Strøyer.

A. V. Günther,

Indsamlingens Kasserer - Bangertsgade 11 - Giro 20935.

Hele Kulturens Begreb hænger sammen med det grundlæggende Faktum om Mennesket, at det ikke er sig selv, før det har tillagt sig visse Ting, som paa en Maade er udenfor Mennesket. Ligesom Mennesket er mægtigere end nogen anden Skabning, naar det har disse Ting, er det mere hjælpeløst end nogen anden Skabning uden dem. Det er nemt nok for den vilde Filosof at fremhæve, at selve Ildens Eksistens er en Fornærmelse mod Sollyset. Det er nemt for ham at fordømme Prometheus som Apollos Rival. Jeg kan forestille mig, at han i en endeløs Række Foredrag omstændeligt forklarer, at vi ikke burde behøve nogen Erstatning for Solens Straaler; at vi aldrig burde være bragt i en saadan Situation, at Solstrålerne ikke er tilstrækkelige for os; at det er en Krænkelser af Solens straalende Enhed at ville rive Flammer løs fra den som Laser revet af et gyldent Klædebon. Ganské vist er det et lille Faktum, at Solstrålerne ikke altid er der. Men dette er lige saa vel en Indvending mod Angrebet paa Klæderne som mod Angrebet paa Madlavningen. For Sagen er den, at hele denne Filosofi er forkert i selve sit Forhold til de materielle Ting; og den er forkert, længe før end vi naar op til Moralens højeste Spørgsmaal.

*

Men naar vi hæver os op til disse Spørgsmaal, kan det ikke overraske os, at vi finder Teorien lige saa forkert i Moralens som i Forholdet til de materielle Fakta. Et menneskeligt Væsen er end ikke helt menneskeligt uden Klæder, fordi disse er blevet en Del af os som Symbol paa rent menneskelige Ting: paa Værdighed og Anstændighed, paa vort Herredømme over os selv, paa det, vi har Ret til at holde for os selv, og paa Æren. Selv i rent artistisk Forstand vilde Menneskeheden aldrig være blevet menneskelig uden Klæderne, fordi Mulighederne for at give Selvet Udtryk og for symbolsk Udsmykning vilde have været haabløst begrænsede, og der vilde ikke have været noget Afløb for blot de mest primitive Instinkter for Farve og Form. Det adamistiske Kætteri begynder i Galskab og ender i Ensformighed. Nogle priser faktisk dette Kætteri, fordi de tror, at det vil sløve og svække alle Slags menneskelige Følelser og Fantasier; og de hører til den Slags afsindige, som faktisk vil rose sig af det ensformige. Men vor menneskelige Races Civilisation vil næppe blive røkket noget videre i sine ældgamle intellektuelle Instinkter af disse Barbarismer i dens Grænseland. Det tager lang Tid at forklare disse enkle Ting, men naar en Mand vil sætte sig ud over dem, er det hurtigere at le ham ud og laase ham inde. *G. K. Chesterton.*

Protestantiske Citater

Interessen for den romerske Messe i dansk Litteratur er ikke noget enestaaende Fænomen. I Sverige ytrer Rosendal i sin Bog: »Jesu Kristi Lekamens och Blods Sakrament« sin levende Interesse for »Messens ubeskaarne og fuldstændige Ordning«. Og i Følge Kristelig Dagblad søger den ritualistiske Bevægelse med Bo Giertz og Hartman »at faa Menigheden til at leve et sakramentalt Liv, og som et Led i dette tilsigter man at gøre Højmessens med Altergang til den almindelige Messe-Form, hvad den ikke er i Øjeblikket«. Denne Bevægelse vil antagelig faa stor Betydning. Og i tysk Litteratur udtaler Professor Hermeling i det store Værk: »Der Protestantismus der Gegenwart« 1927 S. 281: Til at faa et Indtryk af katolsk Fromhed gaves der Lejlighed nok i Jubelåret 1925. Højdepunktet var stadig Pavenessen i Peterskirken. Fra Spitsbergen, Island, Siam, Japan og fra Centralafrika var Pilegrimskarere truffet sammen med Tyskere og Spaniere. Det er i Peterskirken, al Verdens Kirke, at den stolte Oplevelse kommer til Bevidsthed om Enheden, begrundet paa Kultus, Forfatning og Lære. Naar Ministrantens Klokke klinger, saa finder Katoliken sin Tro og sit Hjem igen, hvor han end maatte befinde sig paa hele Jordens Kreds. Han finder det i det ved Præstens Offer forvandlede Kristi Legeme. — Netop dette Kristi Legeme er til lige mystisk og virkelig til Stede i Kirkens hierarkiske Organisation, som i Biskopperne med Paven i Spidsen ved apostolisk Succession i historisk lige Linie gaar tilbage til Apostelembetet og Petri Primat anordnet af Jesus Kristus selv«. Professor Foerster fremfører en anden Tankegang i samme Værk S. 537: »Udviste Erfaringen ikke hundredefoldig, at Prædikenen forblev frugtesløs? Kunde en saa rationalistisk Kultus overvinde vort Folks frygtelige Ukirkelighed? (S. 543) Prædikegudstjenesten havde virkelig givet Stene for Brød, hvor Menneskehjertet længtes efter noget helt andet, efter Oplevelsen af det Numinose.

Den »Højkirkelige Sammenslutning« har besluttet at betræde Katolicismens gamle Vej. Den holder nu Højmesser, Matutin og Vesper. Præsten bærer atter Alba og Stola, og Kordrenge med tændte Kerter og Virakskar ledsager ham i festlig Procession til Alteret. Messen forløber med mangfoldig Anvendelse af latinske Kunstudtryk som

Introitus, Confiteor, Gloria Patri, Credo i Vekselsang — og Tale mellem Liturg, Kor og Menighed. Lige saa naturligt er, at Korets Kunstsang faar en ny Vægt, og at Menigheden maa opdrages til at knæle ved Liturgiens Handlinger foran Alteret«. I Samklang hermed staa ogsaa Henrik Pontoppidans Udtalelse i »Hamskifte« S. 132: »Som Protestantismens Prækestø rager anmassende frem i Kirkerummet og har gjort Templet til en Høresal, har den ogsaa forvandet Præsten fra en magisk Udøver af Guddomsmagten til bare en Lærer og Skriftfortolker. Er det mon ikke derfor, at saa mange foruroligede Sjæle paany hendrages til den verdensfjerne Stemning i de katolske Kirkers røgelsesmættede Indre og Skriftestolens stille Fortrolighed.«

Afdøde Provst Henry Ussing berører ogsaa i »Min Livsgerning« 1. Del dette Emne S. 179: »Med Hensyn til Liturgien havde jeg paa min Studierejse god Lejlighed til at sætte mig ind i den gamle Kirkes rige Skatte. I 80'erne forelagde det daværende Bispepaad et samlet Forslag til en Udvidelse af vor Altertjeneste. Forhandlingerne viste dog, at Præsternes Stilling var meget delt, og Kirkefolket havde overhovedet ikke større Interesse derfor. Derfor faldt Sagen hen igen«.

Til Belysning af dette Resultat af Forhandlingerne kan her anføres Orlogskaptajn Maegaards Udtalelse i Nationaltidende 25. Marts 1945: »Den gamle Kirkes Autoritet er praktisk talt brudt, og der er ikke mere nogen eller noget, som nyder almindelig Anerkendelse«. — Skarpt og klogt udtaler Pastor Johannesen sig i Nationaltidende 25. Marts iaar: »Vi maa desværre sige, at siden Reformationen med dens rige Liturgi, er Tilbedelsesmotivet blevet trængt mere og mere i Baggrunden. Liturghistorikeren Kliefoth siger om hele denne Udvikling: »Det er et Kapitel i den lutherske Kirkes Historie, der skærer i Hjertet, og som er til at græde over. Brud med Historien, Destruction, ødelæggende Vandalisme og intet andet«. Det er skarpt sagt, men det er sandt«. Saledes gør Johannesen Kliefoths Ord til sine. Lad os saa i denne Forbindelse ikke glemme Pastor Alshauges Udtalelse, at »den romerske Liturgi vel er den bedste, vi har i den vesterslandske Kirke«.

Alt det anførte er i Virkeligheden en Hyldest til vor gamle, romerske katolske Messeliturgi, som den er læst og i festlig højtidelige Former

sunget i over 800 Aar i alle vore Kirker fra katolsk Tid. Men nu er man ogsaa begyndt at komme vor Kirke nærmere i dens Lære og Forkyndelse, idet Pastor Østrup i sin Kronik i Nationaltid. 30. Juli i »Læren om Skærsilden« fremstiller denne i Overensstemmelse med vor Kirkes Lære, byggende paa Biblens mange Skriftsteder, og han slutter med de Ord: »Naar de afdøde mindes os, bliver de kærlighedsfulde Tanker, de sender os, til Forbøn for os, og vi sukker til dem: O, bed for os!« Derved stiller han sig tillige overens med vor Kirkes Lære om de Helliges Forbøn.

Men andet godt gammelt Arvegods lages nu ogsaa alter op til Behandling, som det fandt Sted ved et Skolemøde i Sverige, omtalt i Kristelig Dagblad 13. August, hvor den norske Præst Fjellberg omtalte Skriftemalet, idet »han pegede paa, at de to Former for Syndsforladelse i Romerkirken, Satisfaktion og Absolution ogsaa i den nuværende Situation har deres Berettigelse.«

*

Men herved er vi nu naaet til et meget penibelt og ømt Punkt, og derfor vil vi for en Gangs Skyld gaa lige til Luther og høre ham om hans Mening. Og da finder jeg i en gammel forslidt Bog »Heimlicher Liebeskuss« fra 1709 hans tydelige og klare Ord: »Du drikker i Aldergangen Blod af Jesu hellige Vunder, men saa spy som Slangerne først al Syndens Gift fra dig. Hertil tjene dig Loven, de ti Guds Bud, som dit Spejl. Har du Syndserkendelsen i Orden, saa skal det bide i Hjertet med skarpe Smarter. Har Guds Søn grædt Blod over fremmede, skulde du ikke kunne græde Taarer over egne Synder? Kirken har indsat Skriftestolen til Trøst for de svage og forsagte. Gud har ordnet sin Skriftestol i Kirken. Der hører han Synderens Skriftemaal, til Tider ogsaa offentlig for hele Menigheden, naar de har givet Forargelse, og gør Afhigt, men mest hemmelig for Præsten, som hører Skriftemaal i Guds Sted. Derfor giver Paulus den Regel: Mennesket nrøve sig selv. Dette være sagt til hine, som vil modtage Sakramentet værdig, for at de er ufejlbar sikre, at de ikke er uforberedt til denne Gerning«. Her opstaar en Spænding, en Afstand mellem Opfattelsen af Skriftemaal 1709 og nu 1945, hvor det efterhaanden er gaaet af Brug. Og Pastor Bartholdy, Haslev, i Tvivl om Prædikenens effektive Nytte for Folkets (»Stene for Brød«) har foreslaet Samtale med den Enkelte som mere virkningsfuld. Denne Tanke peger jo afgjort i Retning af Skriftestolen, saadan som den daglig er i Brug i vore Kirker hele Jorden over. Her er atter noget af det gamle tabte

Arvegods efter Reformationen, man ønsker at optage igen, skønt Erfaringen viser, at det er lettere at ødelægge end at reparere.

*

Men nu har Professor Søb i Nationaltidende 8. Juli med Overskrift: »Er Luther Skyld i Misøren« anført en Udtalelse af Karl Barth i det Tidsskrift »Foi et vie«, hvor Barth peger paa Luther som skyldig i Verdenskrigen. Det er Luthers Opfattelse af Kristendommens Forhold til de sociale og politiske Grundproblemer, Barth saa bittert angriber. Han siger, at det tyske Folk lider under Luthers Vildfarelse angaaende Forholdet mellem Lov og Evangelium, mellem verdslig og aandelig Ordning og Magt. Han gør Luther hovedansvarlig for den Verdsliggørelsesproces, der har grebet det politiske Liv og store Dele af Kulturlevet. Luther henviste ganske simpelt til, at hvert Menneske i sin Fornuft og sin Samvittighed kunde skønne i den givne Situation, hvad Gud vilde af ham med Hensyn til Politik og i Forhold til Næsten. — Men nu har vi faaet Anskuelsesundervisning i, at en helt verdslig opfattet Fornuft kan komme til Konsekvenser, som vi alle gyser ved at tænke paa. Vi ved i hvert Fald, at Kristus ogsaa vil være Konge over Menneskelivets politiske Ordninger«.

*

Jo mere vi nu fjerner os fra Reformationens »umaadelige Ulykke« efter Lindhardts Udsagn og dens Følger i de rædselsfulde Krige, desto klarere og mere sandhedstro lægger ærlige og aabne Forskere i al Besindighed nu ogsaa de videnskabelige Resultater af deres Studier frem for os. Det vakte derfor overmaade stor Opmærksomhed i den videnskabelige Verden, da Pave Leo 13. aabnede Vatikanets Arkiver med de rige Skatte af Dokumenter og Breve, hvilket danske Forskere i saa rigt Maal ogsaa har benyttet sig af til Hæder og Gavn for dansk Videnskab og Kultur, og deres flittige Arbejder vil vi benytte os af i vort Arbejde for Danmarks Genrejsning. J. Hammerrüller.

Hyrden og Dommeren

Af den provençalske Digter Mistral

Gamle Ferland, en provençalsk Hyrde, blev beskyldt for at have ladet sine Faar gaa ind paa en indhegnet Eng. For Retten benægtede han det og mente, at Dommeren straks vilde tage hans Ord for gode

Varer. Men Dommeren tog ham saa skarpt i Skole, at den gode Mand til sidst bed fra sig. »Hr. Dommer,« sagde han, »De er altid efter Hyrderne. Hyrderne gør dit, og Hyrderne gør dat. Hvis der er Hul i en Hæk, hvis der er blevet revet en Gren af et Figentræ, hvis en Høne er blevet stjælet, — hvem har saa gjort det? Hyrderne! Det bliver efterhaanden kedeligt at høre paa, og nu maa vi een Gang for alle forklare Dem, hvem vi er. Vi, som vogter Dyrene, vi er Guds egne Folk. Og da Vor Herre blev født i Bethlehem, var Hyrderne de allerførste, som tilbad ham. Derfor er det, at man, naar Krybben bliver stillet op i Kirken til Jul, altid ser nogle Hyrder ved Siden af Jesusbarnet. Og ved De nu hvad, Hr. Dommer; jeg er en gammel Mand, og hver eneste Jul har jeg set Julekrybben i Kirken, og hver eneste Gang har jeg set Hyrderne dér. Men Dommere? Nej, med den allerbedste Vilje af Verden har jeg aldrig kunnet faa Øje paa een eneste!«

KATOLSKE BØGER

Svenske Bøger om fransk Litteratur

Elskere af fransk Litteratur kan vi anbefale tre Bøger af den svenske Forfatter Sven Stolpe, som bl. a. giver en kort Skildring af en Række af de betydeligste katolske Forfattere i Frankrig. De vil paa en nem og overskuelig Maade blive sat ind i hele den moderne franske Litteratur, se hvorledes katolsk Digtning har brudt igennem i dette Land, som er Europas aandelige Barometer, og dermed indvarslet den nye kristne Vaartid.

Den kristna Falangen (Ernest Psichari — Jaques Rivière — Jacques Arnoux — Henri Massis — Charles du Bos — François Mauriac) Kr. 5,70

Den kristna Falangen II (Paul Claudel — Jaques Maritain — Henri Bremond — Charles de Foucauld) Kr. 6,30

Sjålar i Brand (Charles Péguy — Joseph Lotte — Elisabeth Leseur — André Gide — Dupouey — Chéon — Nicolaus Steno) ... Kr. 6,90

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

EDOUARD HANSEN

70 Aar

Edouard Hansen

Der er Sandheder, som det er svært at tro. Blandt disse finder man den næsten paradoksale Sandhed, at Legationssekretær Edouard Hansen paa Mandag, d. 10. September fylder 70 Aar. Billedet over disse Linier viser Fødselsdagsbarnet, som han ser ud den Dag i Dag, og enhver 50aarig vilde ønske, at Aarene ikke tyngede mere. Hver Dag færdes han ufortrødent paa Cykle rundt til alt sit Arbejde, ganske uden Hensyn til Vind og Vejr. Besættelsens tunge Aar, hvorunder han var ene om at bære Ansvar for den franske Gesandtskabsbygning i København, betød at han i over fem Aar var delvis afskaaret fra et normalt Hjemliv, da han hver eneste Aften maatte tage hjemmefra og begive sig til Legationen. Forbindelsen med Frankrig var afbrudt Størstedelen af Krigstiden, men Edouard Hansen holdt trofast ud — og man kunde ikke se paa ham, at hans Ansvar og hans Ofre var større end de flestes.

Naar det er saa ungdommelig en Mand, der passerer de 70 Aar, skyldes det ikke, at han har taget Aarene med magelig Ro. Foruden de mange Aars omfattende Legationsarbejde, har Edouard Hansens stilfærdige Flid naaet meget, meget mere. Han var med til at stifte Translatørforeningen, hvis Formand han var i en Aarrække, og hvor han med god Grund nu er Æresmedlem. I en lang Aarrække underviste han, først paa Flaadens Ingeniørskole, siden paa Kadetsko-

len de unge Søofficerer i Fransk. Han kender hver eneste af vore Søofficerer, som ikke blot er knyttet til ham i Venskab, men taler højt om hans overordentlige Dygtighed som Lærer. Blandt disse Elever er ogsaa Prins Knud. Ligeledes har han i mange Aar været Medlem af Universitetets Eksamenkommission ved den vanskelige Translatørexamen. Og dertil kommer alt, hvad han har ofret af Raad og Daad for de mange, der kom i Berøring med ham og lærte hans store Tjenstvillighed at kende.

En Ting, som strengt taget ikke kommer andre ved, kan jeg alligevel ikke undlade at nævne. Edouard Hansens Hjem har ikke blot været et Samlingssted for mange betydende Mennesker i det danske Samfund, men det har først og fremmest været Mønstret paa et Hjem for dem, der har haft hjemme der, for Pastor Kjeld Geertz-Hansen og Fødselsdagsbarnets andre Børn. Faa Steder finder man en Samhørighed som her.

Edouard Hansen er født i St. Ansgars Sogn. Her er han døbt og har gaaet i Skole, og hele sit Liv har han boet som Sognebarn i det samme Sogn, hvor hans Søn nu er Sognepræst og ikke har trofastere

Sognebørn end sine egne Forældre. Edouard Hansen har ikke indenfor Menighedens Liv ønsket at være andel end en almindelig pligtopfyldende Katolik, men i en Del Aar fra 1930 til 1940 gjorde han et stort Arbejde som Medlem af Sankt Ansgars Forvaltningsraad. — Da Centralskolen blev oprettet i 1940, bad Biskop Suhr ham overtage Stillingen som Formand for Skolens Bestyrelse. Andre kunde have modtaget en saadan Stilling som blot et Æreshverv. For Edouard Hansen var det en Selvfølge, at det var et virkeligt Stykke Arbejde, der krævede en Indsats og Pligtroskab. Jeg véd godt, at han vil benægte det, men jeg er nu alligevel saadan stillet, at jeg i store og smaa Ting kan se, hvad Skolen skylder ham. Central-skolens rolige Vækst gennem Aarene og den gode Anseelse, den nyder i alle katolske Kredse saavel som indenfor Skolevæsenet, skyldes for en stor Del, at den fik netop denne Formand. De 70 Aar vil ikke gøre nogen Forandring heri. Den nye, store Skole, som forhaabentlig kan aabnes inden længe, vil i mange Aar have Brug for hans Støtte og hans Eksempels store Værdi.

Det er en af vore allerbedste Katolikker, vi hejser Flaget for den 10. September. Legationssekretær Edouard Hansen og hans Hustru skal paa Festdagen vide, at hvor stilfærdigt de end har passet deres Gerning i de mange Aar, har Hundreder af Katolikker spejlet sig i deres Eksempel og føler nu Trang til at sigte dem Tak.

H. D. T. Kiærulff.

Aarhus:

Sct. Clemens Trop i Sommerlejr

Sct. Clemens Trops 12. Sommerlejr blev afholdt i Dagene 28. Juli — 4. August paa Helgenæs. Vi sejlede over til Kongsgaard med en pensioneret Fiskerbaad, der udstyret med nogle Træbænke forsøgte sig i Branchen som Passagerskib. At Overfarten var alt andet end behagelig, behøver vel ikke at bemærkes. Daasen vippede og knagede og tog nogle fossende Bredsider ind. Mange udgød i rigt Maal deres Indre, een endog i sin Spejderhat, men over kom vi da, omend enkelte i stærkt afkræftet Tilstand.

Ved den udtørrede Vængesø ved Æbeltoft Vig blev Lejren rejst paa en tør Strimmel Jord bag et Læhegn af lavtvoksende Naaletræer. Knap var Teltene slaaet op, før den friske Blæst, der jog ind fra Vigen, allierede sig med Regnen for hele

den første Nat igennem at prøve paa at faa Lejren opløst. Vi maatte kæmpe en haard Kamp for at faa Teltene til at staa og for at bjerge vore vigtigste Ejendele, der svømmede rundt i de utætte Telte.

Men de følgende Dage bragte fuld Oprensning. Solen kastede Glans over den travle Lejr og gjorde mange Rygge og Skuldre røde og ømme, medens en gulrød Nymaane og en klar Stjernehimmel satte Kolorit paa Aftenturene og Natøvelsen.

Man kan, naar man vender hjem fra en Lejr, fristes til at spørge: men med hvad gik egentlig hele den Uge? Man synes Tiden er fløjet bort, og den sidste Dag i Lejren kan man næsten ikke faa sig selv til at tro, at denne Sommerlejr nu er slut, naar det sidste Telt brydes for at puttes i Teltpo-

Morgenmesse
paa Lejrpladsen

sen. Men alligevel har mange Ting, det være sig store Øvelser eller smaa pudsige Enkeltheder, klæbet sig til ens Hjerne, og man kan, naar man tænker tilbage paa en Lejr, huske ikke saa lidt af dens mange Oplevelser, og saa synes man, at man har oplevet og opnaaet en Masse paa den ene Uge.

De 7 Dage ved Vængesø var ikke mindre fyldt med righoldige Oplevelser. Vi havde bl. a. et langt Orienteringsløb med flere interessante og spændende Poster. Saaledes skulde hver Patrulje snige sig op til Posten paa det høje Ellemandsbjerg og paa Toppen af dette uset anbringe en selvlavet Kartoffelbuste af en velkendt, nu formentlig afdød Herre. Paa en anden Post skulde en stejl Klint bestiges ved Hjælp af et Tov, paa en tredje skulde Holdene flette et 2 m langt Sivtov; et Hold kom her slæbende med et Siv, der var 2 m langt, men den gik naturligvis ikke.

Desuden havde vi en kombineret Skattejagt og Hike, paa hvilken der blev bivueret i Skovene omkring Ellemandsbjerg. En sjælden og sent glemt Oplevelse var Messen næste Morgen paa Toppen af Bjerget, hvor Pater Laux i de tidlige Morgentimer havde rejst et lille Alter af Rygsække. En Aften efter Lejrbaalet og efter at vi var kommet i Soveposerne, blev vi purret ud til en Smuglerjagt. Smuglerne, der afslørede sig som nogle af Førerne, fik en fortjent Omgang Klø af alle Spejderne, der havde faaet deres gode Nattesøvn spoleret.

Den traditionelle Heldagstur med Pater Laux rundt til lokale Seværdigheder bragte os i Aar Helgenæs rundt. Særlig interessant var det at se Sletterhage Fyr, hvor vi fik samtlige Fyrets Funktioner forevist og forklaret. Vi havde naturligvis ogsaa nogle rigtige Hviledage, hvor vi bare laa og dasede eller badede i Vigen. Verner forsøgte at lave en Sejldugsbaad, der kun havde den beklagelige Fejl at synke hver Gang, den blev sat ud. Den tjente siden som et stærkt besøgt Badekar for Spejdere med Vandskræk.

Det eneste, det skortede paa i Lejren, var Fødevarer. Det var os

saaledes ikke muligt at opdrive Kød eller Paalæg, men vi klarede os saa godt som det lod sig gøre med Fisk, Vandgrød og endog Høns, som vi paa ægte Skovmandsvis stegte paa Spid. En stor Hjælp var den Spand Hindbærgrød, som Sct. Josephs Hospitalet i Aarhus Traditionen tro sendte over til os. Det kneb ogsaa at skaffe den nødvendige Føde til vore 2 Lejrhunde. Særlig den ene, Katia, Verners russiske Mynde, blev saa mager, at den fik saa betegnende og velklin-

gende Tilnavne som »Syge Høne« eller »Buchenwaldes Skræk«.

Den sidste Aften, da Lejren var brudt, havde vor Vært, Gdr. Petersen paa Vængesøgaard, inviteret os op til sig, hvor vi blev trakteret med Kaffe og Æbleskiver. Nogle gamle Spejdere, der var rejst over for at være med til det sidste Lejrbaal, optraadte bagefter med deres uforlignelige Numre. Det blev sent inden vi kom til Køjs i Laden.

Næste Morgen efter den tidlige Søndagsmesse bød Fru Petersen paa Kaffe, som vi i Hast fik nedsvælget. For sidste Gang nød vi Udsynet fra Lejren: Æbeltoft, Vigen, Hjelm, de runde, bløde Molbakker; det var svært at løsrive sig fra det Sted, hvor vi havde tilbragt 7 uforglemmelige Dage i godt Kammeratskab, men Baaden i Kongsgaard bekymrede sig ikke om det, den sejlede til Tiden, saa vi maatte tage Benene paa Nakken for ikke at komme for sent.

Vandet var roligt paa Hjemturen og Baaden toffede trygt af Sted mod Aarhus, hvis Taarne vi kunde se dukke frem af Morgendisken.

Franz Stellfeld.

MESSE OG LATINEN

I Tilknytning til vort korte Referat i Nr. 34 af nogle Udtalelser om Messe paa Modersmaalet, fremsat af Forfatteren François Mauriac:

Mauriac har fornylig fortalt om det Indtryk, en Messe læst paa Modersmaalet har gjort paa ham: »— Den sædvanlige Mumlen var forvandlet til Bønner af en guddommelig Simplicitet —«. Ubegribelige Ord! De gamle latinske Bønners Skønhed fylder dog en med stor Glæde og Taknemmelighed og bereder ens Sind til Højdepunktet i Messen, nemlig Konsekrationen. I de fleste Messebøger er den latinske Tekst oversat til et eller andet levende Sprog. Man kan faa det Sprog, man ønsker. Med blot en lille Smule Lyst og Energi kan man faa et udmærket Udbytte. Jeg har selv gentagne Gange haft Gæster med i Kirken, endog til stille Messer. De har alle faaet et udmærket Udbytte af Messen læst paa Latin, har følt sig meget grebne, og meget gerne vilde de med en anden Dag. —

Op nu Højmessens! Hvilket Menneske med blot en lille Smule Sans for den gregorianske Sang i Højmessens kunde tænke sig denne med dansk eller anden Tekst i levende Sprog? Rent bortset fra, at Melodierne er komponeret til den latinske Tekst, bringes man jo net-

op gennem denne til at tænke paa Kirkens Uforanderlighed gennem Tiderne. Kirken var, er og vil altid være den samme. Som vi beder og synger i Dag, bad og sang de troende i det ene Aarhundrede efter det andet før os. Kirker og Klostre blev indviet. I disse bad og sang man, opbevarede Sakramentet akkurat, som vi gør det i Dag. Da Reformationen kom, forstummede Kirkens Røst mange Steder. Den protestantiske Kirke er blevet nationale Kirker. Man taler om Kirken i England, i Danmark o. s. v.; men man taler kun om een katolsk Kirke. Den danske Sømand maa, hvis han er Protestant, haabe paa, at Skibet kommer til en Havn med en dansk Sømandsmissionsstation. Den katolske danske Sømand gaar blot hen i den katolske Kirke paa Stedet, hvor han er og kan følge med i alt ganske som i Danmark. Den danske katolske Sømand er ikke den eneste, for hvem det betyder meget, at Kirkens Røst benytter sig af det samme Sprog i alle Lande. Den unge rejser paa Studierejser til Udlandet, Ingeniøren rejser ud til de store Arbejder, Rege-

(Fortsættes Side 445)

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(28)

Men for at komme til den første, saa traf Petroc ham, da han var ved at fylde Vievandskarrene. Den fremmede var nemlig ved at studere et gammelt Monument over en Korsfarer, Sir Tancred Lanhednick, Kirkens og Klosterets Grundlægger. Da Petroc nærmede sig, saa den fremmede hen paa ham og smilede. Petroc kunde se, at han var Præst; han var graahaaret med røde Kinder og havde smalle Øjne med et skarpt Blik.

»Kan De fortælle mig, hvordan det kan være, at denne Korsfarer i Rustning fra det tidlige 13. Aarhundrede bærer et Skjold fra sent i det 14. Aarhundrede?« spurgte han.

Petrocs Øjne straalode. Han huskede saa tydeligt, hvordan det var gaaet til.

»Statuen blev ramt af en nedstyrtende Bjælke ca. 1540«, begyndte han, »og vi — man overlod Reparationen til en Munk, der var bedre Billedhugger end Historiker. Samtidig var der sket Skader flere Steder i Kirken, bl. a. var Taget blevet molesteret, saa Munken fik Lov til at reparere sin Statue paa egen Haand. Da den var i Orden, hentede han Abbeden. Denne saa straks, at Broderen havde givet Sir Tancred et Skjold, som han aldrig kunde have baaret; men, som han sagde, siden Arbejdet var saa godt udført, saa maatte Statuen hellere forblive, som den var til Erindring om Br. Martins Uvidenhed og for at tjene ham til Skjold mod Forfølgelighed.«

»Det er en meget interessant Kirke, De har her, Pater. Jeg er selv Historiker, saa det vilde glæde mig, dersom De kunde faa Tid til at vise mig rundt.«

»De er Præst efter Deres Flip at dømme; jeg selv er endnu kun Diakon,« svarede Petroc.

»Ja, jeg er Præst,« svarede den fremmede, »og tilmed Jesuit.«

Br. Petroc studsede. Saa var der da endelig en, som kunde løse nogen af hans Gaader. For havde ikke Br. Leo sagt, at det var i Jesuiter-Bøger, man kunde faa Besked om Samvittighedsransagelse og Betragtning?

Højt svarede han:

»Jeg har aldrig før truffet en Jesuit og ved ingenting om Deres Orden. Men hvis jeg nu viser Dem rundt her og fortæller de forskellige Tings Historie, vil De saa til

Gængæld besvare nogle faa Spørgsmaal for mig?«

Præstens Øjenbryn løftedes en Kende. Det var selvfølgelig muligt, at der fandtes saa stor en Bondeknoed, at han ikke havde hørt noget om Jesu Selskab; men den Munk dér lignede ingen Bondeknoed. Desuden lignede hans Sprog heller ikke den jævne Cornwall-Fiskers Dialekt, skønt det dog var en hel Del anderledes end almindeligt Engelsk. Naa, men denne Munk og hans Ejendommeligheder kom selvfølgelig ikke ham ved, og han svarede derfor blot høfligt:

»Gerne, Broder, jeg skal svare, saa godt jeg kan!«

De to gik saa Kirken rundt, og Petroc forstod, at hans Gæst var en særdeles belæst og kundskabsrig Mand. Han sagde derfor, at han vilde bede Prioren om Tilladelse til at fremvise Dele af Klosteret, som ellers ikke var tilgængelige for Turister.

»Det er venligt af Dem, Broder. Men saa er det maaske bedst, at De giver Prioren mit Kort,« svarede den fremmede.

Prioren gav gerne Tilladelsen, og da han paa Visitkortet saa den Besøgendes Navn og var klar over, at det var en Mand kendt blandt Videnskabsmænd for sit enestaende videnskabelige Arbejde, saa gav han Broderen Besked om efter Omvisningen at føre den fremmede Præst til Gæste-Huset til Frokost.

Da Petroc omsider var færdig med at gennemgaa Bygningernes Seværdigheder, førte han sin Gæst hen til en Mur ud mod Havet og anbragte ham i en god Havestol.

(Fortsættes)

Litauere hos K. U. K.

Fredag den 17. August aabnede Frederiksberg K. U. K. Sæsonen med et overordentlig vellykket Møde. Til Mødet var inviteret ca. 25 litauiske Trosfæller fra K. B.-Hallen.

Efter at Formanden havde budt velkommen paa Dansk og derefter paa Tysk — som var det eneste Sprog, paa hvilket den fælles Samtale kunde foregaa — henvendte Pastor Hake et Par Ord til de udenlandske Gæster, for — trods Sprogsvanskelighederne at faa dem til at føle sig hjemme. Derefter gik man

over til Underholdningen, som bestod af adskillige velturnerede Numre.

K. U. K. Sisters sang den uopsidelige Montgomery-Visé foruden flere moderne Sange. De fremførte dem med en Dygtighed og et Humør, som begge Dele vandt berettiget og langvarigt Bifald.

Derefter oplæste den energiske Formand for Amagers K. U. K. nogle Historier af Storm Petersen. Oplæsningen fremkaldte vedholdende Klapsalver fra Tilhørerne, som forstod at goutere Storm Petersens fornøjelige Filosofi og ikke mindst Henrik Gufflers Evne til at gengive den specielle Storm P.ske Humor paa virkningsfuld Maade.

Formanden for Frederiksberg K. U. K., Ivan Larsen, oplæste nogle aforistiske Morsomheder, der — efterhaanden som de eksploderede og fængede hos Tilhørerne fik disc til at reagere med den ene Lattelsalve efter den anden.

For at ogsaa Litauerne kunde nyde godt af den danske Humor, blev Oplæsningen tildels oversat til Tysk, hvilket gav en god og gensidig Kontakt.

Indimellem Solistnumrene blev der sunget baade af Danskerne og af Litauerne, hvilke sidste gav deres Nationalsange og Folkeviser til bedste.

Som Afslutning paa den fornøjelige Aften aflagdes et Besøg i Kirken, hvor de danske Deltagere sang: Kongernes Konge og Litauerne en Salme paa deres eget Sprog.

Det var en Aften, som lovede godt for Sæsonen, og som tydeligt viste, at der er Driftighed og Energi i den katolske Ungdom i Skt. Mariæ Sogn.

Flemming Rodsten.

Sommeren gaar paa Hæld

Saa er vi her igen. Københavns K. U. K. kalder. Nu begynder vi en ny Sæson. En Sæson uden Krig. En Sæson, hvor vi skal arbejde sammen og blive gode Kammerater sammen. Alle i Unge, som ikke har noget Sted at komme og træffe katolske Kammerater, kig ind til os i Stenosgade 4, og vi vil tage godt imod jer og blive glade for jer. Nu kan vi jo atter gaa ud om Aftenen, og der er igen Lys paa Gaderne, saa dette kan ikke mere afholde jer fra at komme. Vi begynder vor Sæson med første Møde Lørdag den 15. September Kl. 19 og byder jer en fin Underholdning med mange Overraskelser. Vel mødt i Københavns K.U.K.

Bestyrelsen.

Messe og Latinen

(fortsat fra Side 443)

ringsmedlemmer og Forretningsfolk rejser, for ikke at tale om Turistrejser. Overalt, hvor man kommer, forstaar man Kirkens Sprog. Man har jo ogsaa netop i disse Krigens Aar haft Lejlighed til at se, hvor nyttigt det var med det latinske Sprog. Mange Protestanter er blevet dybt grebne og meget imponerede, naar de saa, hvorledes fremmede katolske Soldater og Flygtninge straks her kunde gaa til en katolsk Kirke, uden selv at have en Præst med, og der overvære Messen læst af en dansk Præst med lige saa stort Udbytte som danske Katolikker.

Et meget vigtigt Punkt maa man ikke glemme. Det latinske Sprog (lige saa lidt som Kirkens andre, iøvrigt ikke meget udbredte liturgiske Sprog) forandrer sig ikke: det er det samme i Dag som for Aarhundreder siden. Det danske Sprog, ja alle de levende Sprog forandrer sig: derfor kaldes de jo netop levende. Det enkelte Ords Betydning forandrer sig gennem Tiderne. Tænk, hvad det kan medføre.

Nogle vil indvende: »Ja, men tænk paa Børnene og anderledes-troende; man kunde f. Eks. benytte en bestemt Kirke i København til danske Messer og de andre til

latinske«. Hertil vil jeg svare et absolut Nej, thi det er meget vigtigt, at Børnene allerede som ganske smaa vænnes til at tale og høre Kirkens Sprog. Senere er det altid sværere. En Vanskelighed er til for at overvindes, ikke for at man skal gaa udenom, og med Guds Hjælp og god Vilje har det jo vist sig at gaa udmærket selv for Konvertitter, der var ud over den pure Ungdom. Her er forøvrigt et Emne, den katolske Ungdom kunde tage op. De lokale Ungdomsforeninger burde starte Studiekredse, hvor man kunde gennemgaa Messens Tekster og Bønner, for ikke at tale om de smukke Davids Salmer.

*

Mauriac nævner videre, at mange ligegyldige og vantro Mennesker er til Stede ved Dødsmissen og gaar bort med et Indtryk af uforstaaelige Ceremonier. Det behøver de slet ikke. Hvis man overalt brugte de latinsk-danske Requiems-tekster, jeg har set i Sankt Ansgars

Kirke, vilde man være ude over alle Vanskeligheder. Endelig er det dog Hovedsagen, at Messen læses for den afdøde. Ellers er det ved Dødsmissen Sorgen over den afdøde, der optager Sindene. Minderne om den køre afdøde optager Tankerne; ingen tænker paa sig selv, højst paa, at alt er forgængeligt. Har den afdøde været et helt igennem udmærket Menneske, hjælpsomt, kærligt, finttænkende og en god Katolik, vil mange vantro snarere blive ført til Kirken ved den afdødes Hjælp, idet de tænker, hvad der har været Drivkraften i hans Liv: at det var hans Tro.

Der blev engang sagt om en god dansk Mand: »Han talte Dansk, og han vedblev med at tale Dansk«. Forhaabentlig vil det indtil Tidernes Ende kunne siges om den romerske Kirke: »Den talte Latin, og den vedblev med at tale Latin«.

Catholica.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanket . Ilt og Gas Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

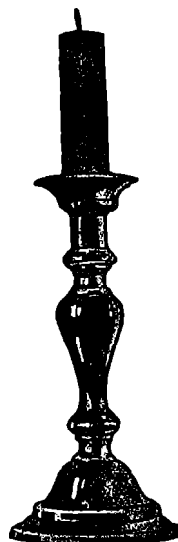

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Sept.

9. S. 16. Søndag e. Pinse (710 (grøn) —68); 2. Bøn: St. Gorgonius (1072), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).

10. M. St. Nikolaus af Tolentino (hvid) (1073); 2. Bøn: For Paven.

11. Ti. † St. Protus og St. Hyacinthus (rød) (1073); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven.

12. O. Mariæ hellige Navns Fest (hvid) (1074); 2. Bøn: For Paven; Gudsmoders Præf. (522).

13. T † Feria (710—68); uden Gloria og Credo; 2., 3. og 4. Bøn som Tirsdag; alm. Præf. (517).

14. F. Det hellige Korsens Ophøjelse (rød) (1074—110); 2. Bøn: For Paven; Korsets Præf. (517).

15. L. St. Mariæ syv Smertes (hvid) (1077—111); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Nicomedes; Gudsmoder (522).

16. S. 17. Søndag e. Pinse.

Folkene skal frygte dit Navn, HERRER, og alle Jordens Konger din Herlighed; thi HERREN har bygget Sion, og han vil vise sig i sin Vælde.

16. Søndag e. P., Graduale.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

70 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annoncestifling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Angaaende

Messe paa Modersmaalet

Mig forekommer det, at dette med, at den hellige Messe læses paa Latin rundt omkring i Verden, er noget saa skønt og tiltalende, og tillige klogt, at jeg ikke forstaar nogen Katolik kunde ønske dette ændret. Dette Enhedstegn er dog værdifuldt, og hvilket stort Gode for en Katolik, hvad enten han vil rejse til Amerika, Afrika eller til et andet Sted, at han da straks føler sig hjemme, naar han overværrer Messen. Mon ikke Messens Bønner andre Steder, ligesom her i Landet tillige findes i hvert Lands eget Sprog? Kritikere bruger en Gang imellem Ordet Mumlen, naar det drejer sig om latinske Bønner, hvilket ogsaa er Tilfældet med det ovenfor nævnte; det er som om der kun kunde mumles i det latinske Sprog. Jeg vilde finde det urimeligt at kræve det latinske Messesprog ombyttet til Modersmaal, for eventuelle ligegyldige og vantro Personers Nærværelses Skyld. Katolicisme er ikke en Følelsesreligion, men Aand og Sandhed. Til sidst: Hvem kan dømmе, om den eller den beder mindre andægtigt, hvis han frembærer sin Bøn i det latinske Sprog, end i sit Modersmaal? *Elisabeth Hansen.*

Eksercitier paa Dalum

Med virkelig Glæde i Sind rejste jeg til Eksercitierne i Dalum. Mine Forventninger var store, men de blev ikke skuffede.

Atmosfæren i Dalum Kloster betager enhver, der kommer der med aabent Sind. — Den smukke Kirke og de herlige Omgivelser stemmer Sindet til Tak og Lov.

Pater Fr. Jaworski, C. s. s. R. aabnede Eksercitierne Tirsdag den 21. August med et af sine klart gennemtænkte og fængslende Foredrag.

Med begejstrede og inderlige Ord tog Pateren i de kommende Dage Deltagerne, og det maa siges, at det sporedes, at Ordene kom fra Hjertet, og de gik ogsaa til Hjertet. Et af de sidste Foredrag Pateren holdt, var præget af en smuk og hjertelig Hyldelse til vor Frue.

Lørdag den 25. samledes Deltagerne til det afsluttende Foredrag og til Modtagelse af den nævelige Velsignelse. Herefter var der Højmesse, og derefter brusede Te Deums magifulde Toner gennem Kirken.

Ved det efterfølgende Morgenbord blev der af Deltagerne rettet en Tak til Pater Jaworski, der til Trods for sin store Optagethed, som en ægte Søn af Sankt Alphonsus, havde overtaget at lede Dagene, ligesom man takkede Hr. Direktør Schultz, Kolding, der hvert Aar patager sig det store Ar-

bejde at planlægge og tilrettelægge »Dagene«.

Sidst, men ikke mindst, gjaldt Takken St. Hedvigs Døtre, der paa en enestaende, gæstfri Maade havde abnet deres Døre for os.

Saa rejste hver til sit, men sikkert er det, at de Dage paa Dalum vil sætte Spor i hver Deltager.

M. C. V.

Fredsgudstjeneste i Kolding

Ogsaa St. Michaels Klokke er med i det Kor, der over Landet forkyndte, at nu var der Fred. Da Højmessens begyndte, var Kirken saa overfyldt, at Deltagerne maatte staa helt ud paa Gaden.

Smukt og kraftigt talte Sognepræsten, Pastor V. Nøkke, om Freden. Sursum corda — Hjerterne opad lod hans Opfordring til Folket.

St. Hedvig Søstre sang meget smukt Ave Maria og O solutaris Hostia.

Mægtigt bruste Te Deums Toner gennem Kirken sunget af Repræsentanter for ikke mindre end 9 Nationer, et klart Bevis paa den hellige Kirkes Universitet.

I Tilslutning til Højmessens sang de polske Katolikker 2 smukke Maria Salmer. Paa Baggrund af de forfærdelige Lidelser vore polske Trosfæller har maattet gennemgaa, var det gribende at høre disse for os saa fremmedartet lydende Sange.

M. C. V.

Mødrekursus

I Løbet af Vinteren afholdes der to Mødrekursus, begge hos Lioba-søstre, St. Kjeldsgade 1. Det første Kursus bliver hver Torsdag Aften Kl. 19,30 i Oktober og November, det andet hver Tirsdag Eftermiddag Kl. 14 i Januar og Februar. Fuldstændigt Program følger i næste Uge.

Spejderlokale søges

Nu da Forældrene atter med Trængsel kan lade Drengene deltage i Spejderarbejdet, er Skt. Michaels Tropp i Bekneb for et Lokale i Charlottenlund-Hellerup og haaber, at der blandt Bladets Læsere vil være en interesseret Velynder af Spejderlivet, som vil hjælpe os. Der savnes et Kælderlokale eller lign., hvor Drengene, Spejderne og Uivene under behørig Opsigt af deres Fører kan samles et Par Aftener om Ugen.

Eventuelle Velyndere bedes venligst henvende sig til mig, enten pr. Tlf. Ordrup 3814 efter Kl. 18 eller til min Adresse.

Prokurist J. Nørvig,
Christiansvej 32.

St. Ansgars Sogn

Lørd. 15. Sept. Kl. 19,30 indby-Sognets unge alle Menighedens Medlemmer til et Møde Bredgade 67 A. Pastor King fortæller om en Feltpræsts Oplevelser. Endvidere er der fælles Kaffebord og Underholdning. Billetter à 1 Kr. faas i St. Ansgars Boghandel og paa Kir-kens Kontor.

St. Therese Kirke

Saa længe Polakkerne holder til paa Røde Kors Forlægning, Em-drupvejen, er der hver Søndag polst Højmesse Kl. 7,30 og Kl. 10 samt om Eftm. Kl. 16 polsk Vesper og Andagt. De øvrige Messer er som sædvanlig: Højmesse Kl. 8,30 og stille Messe Kl. 11 begge med Prædiken.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 9. Sept. Kl. 8,30 Fælles-kommunion for mandlige Kongr. Mand. 10. Sept. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 13. Sept. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

Onsd. 12. Sept. Kl. 19,30 Kongr. for Damer og unge Piger.

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„**THERESE**“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

Sakramentskirken

Lørd. 15. Sept. Kl. 20 Ungdoms-møde. Pastor Schindler: »Hvorfor jeg er Katolik«. Preben Nybo Andersen om sin Rejse til Sverige og Livet i den danske Brigade. Rosa Olschansky holder de to Minutter.

St. Antoni Kirke

Onsd. 12. Sept. Kl. 20 Kongr. for Mænd.

St. Andreas Kirke

Sønd. 9. Sept. Kl. 8 reciteret Mes-se med Menighedens Fælleskom-munion. Kl. 10 Sangmesse med Prædiken.

Eukaristisk Forening

For at forebygge Misforstaaelser vil jeg gerne fremhæve, hvad jeg ved en Forglemmelse ikke fik til-føjet i min Artikel »Til Sonevagt for Jesus« i sidste Nr. af Bladet.
» Angaaende alt vedrørende

Angaaende alt vedrørende »Eu-karistisk Forening« for Sct. Maria Kirke. Henvendelse til Formanden Fru Organist Siegler, Kingosgade 17, Tlf. Ve. 4753 og vedrørende Or-drup til Formanden, Frøken A. Juel-Nissen, Herthavej 1 C, Tlf. Or. 2318.

Det bemærkes, at der i Artiklen sidste Nr. paa Side 433 skal staa »»Tilbedelsestimerne er blevet ind-skrænkede« og ikke »Tilbedelses-messerne«.

Erikka Scheel.

Katolsk

Raadgivningskontor

St. Kjeldsgade 1. Træffetiden er ændret til:

Hver Dag Kl. 9,00—10,00 undt. Torsdag. Onsdag Aften Kl. 19,00—20,00.

Mariakongregationen

»Vor Glædes Aarsag«

begynder igen sine Møder hos St. Josephs Søsterne, Østerbrogade. — Første Møde Tirsdag den 18. Sep-tember Kl. 19½.

St. Franciskus' 3. Orden

i St. Elisabeths Hospitals Kapel. Møde Søndag den 23. Sept. Kl. 15

K. U. K. København.

Søndag 9. Sept. Cykletur. Strand-mølle-Kroen—Furesø. Start fra Ste-nosgade Kl. 10. Hjemkomst ca. Kl. 17. Madpakke og Sangbog samt Lap-pegrejer medbringes.

Lørdag den 15. September Kl. 19 pr. Fællesmøde i »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Underholdning v. Mandolinorkester paa 8 Mand, gamle K.U.K.er m. m. — Pølser og Øl serveres. Entre Kl. 1,25. Se end-videre andetsteds i Bladet.

Adoption

Katolsk Ægtepar ønsker at adop-tere en lille Pige.

Billet mrkt. 3070, til Annonce-ekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders

Nykøbing F . Tlf. 626, 945

Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester

Bispegade 20 . Telefon 984 x

Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

Johannes Madsen
Elektr. Installatør Nykøbing F.
Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

Roskilde

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239

Prima Fisk

Lev. til Sct. Maria Hospital

ROSKILDE MEJERI

BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen

Slagtermester

Kød . Fløsk . Paalæg

Sct. Olgade 13 . Telf 157

Leverandør

Roskilde		H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed
A/S F. Christiansen <i>Maskinfabrik</i> Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG	H. Weber <i>Tømrermester</i> Maskinsnedkeri
Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 <i>Anbefaler sig med 1. Kl.s</i> BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter	C. J. Schledermann & Sønner JERNBETON <i>Entrepenører . Murermestre</i> Allehelgenagade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.	
Kolding		
H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Arne B. Thygesen <i>Løssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Døllka- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)	Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik
Esbjerg		Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	<i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735. Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruclrike og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 Tlf. 1920	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital

Katolsk Ugeblad

16. September 1945

93. Aargang

Nr. 37

Vor politiske Pligt

Pater Martindales
Afskedsord

Vor Opgave blandt
Protestanterne

Nyheder
fra hele Verden

Bliver vi hjemme paa Valgdagen?

Ogsaa paa Katolikkers indbyrdes Samtale mærker man, at Valget nærmer sig. Og den Usikkerhed, som endnu er saa udbredt overfor Afgørelsen om, hvem man bør give sin Stemme, er ikke mindst i vore Kredse. Vi har maaske særlig mange skuffede af dem, der glædede sig over Enigheden blandt saa godt som alle Danske under Besættelsen, og som haabede paa, at Freden vilde lyse over et Danmark, hvor politisk Strid og Mistænkeliggørelse var afløst af et vidtgaende Samarbejde. Med Bitterhed konstaterer de, at Klangen af det politiske Orkester ikke er blevet renere. Det burde have hjulpet paa Velklangen, at de nazistiske Instrumenter ikke længere klinger med. Men det er ikke Tilfældet. Dansk Politik lyder fortsat lemmelig ilde.

Derfor er der mange, der siger, at de bliver hjemme paa Valgdagen. Men det maa de frem for alt ikke. Vi har ikke og skal ikke have et katolsk politisk Parti, men hvis alle katolske Vælgere gaar hen og stemmer paa Valgdagen, kan det paa sin Vis kaldes et godt katolsk Valg.

For det er en Begyndelse til det rigtige.

Hvad man end mener om de enkelte Partier og deres Mænd, saa drejer det politiske Liv sig nu engang om en lang Række Spørgsmaal, vi er forpligtede til at interessere os for, netop som Kristne. Ikke blot de Spørgsmaal, der direkte berører vor egen Kirke, og som meget nemt kan dukke op i en Valgperiode. Men kristne Mennesker har slet ikke Lov til at sige, at de er uinteresserede i, f. Eks. hvilke Boligforhold og Arbejdsvilkaar vort Land byder sine Borgere. Vi har da ogsaa vore kristne Meninger om Individernes Forhold til Staten, ja ogsaa om Skattebyrdernes ligelige Fordeling og om en ret og rimelig Avance i Forretningsforhold. Vi er som Kristne levende interesserede i alle Ungdommens Problemer, Aanden den opdrages i, dens Beskæftigelsesmuligheder, dens Fritidsanvendelse, dens økonomiske Muligheder for at sætte Bo og kunne byde Børnene et virkeligt Hjem o. s. v. Det er egentlig nemmere at opregne, hvilke politiske Spørgsmaal, vi i

Egenskab af Kristne *ikke* er specielt interesserede i. Langt det meste angaar os i højeste Grad, saa meget, at man ligefrem i vore Skriftespejl kunde indføje et paakrævet Spørgsmaal: Har jeg husket mine politiske Pligter som kristen Borger i Danmark?

Er Partierne saa ikke helt (eller kun i meget ringe Grad), hvad vi kunde ønske af dem, er der virkelig ingen anden Udvej end at faa dem til det. Ikke ved at blive hjemme ved Valgene, men ved at stemme og ved (hver af os efter Mulighed) indenfor det Parti, vi vælger os, at gøre kristne Synspunkter gældende.

Det er et godt katolsk Valg, hvis alle Katolikker afgiver deres Stemme. For det er Begyndelsen til, at vi bliver os vore politiske Pligter bevidst. Og de kræver aktiv Indsats af os. Hvis vi er utilfredse med det politiske Liv og finder det fjernt fra kristen Tankegang, er vor Pligt ganske aabenlys. Det er noget, der *skal* ændres, og det er kun de *Kristne*, der kan ændre det, og Ændringen kan ikke ske paa anden Maade end ved vort *aktive Medarbejde*.

Ja, men er det saa lige meget, hvilket politisk Parti, vi vælger os, blot vi indefra søger at vække dets Sans for kristne Tanker? Ogsaa herom kan der siges en Del, men der kommer jo ogsaa adskillige Numre af Ugebladet før Valgdagen.

H. D. T. K.

Munkemel

VINGAARDEN i Odense

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Eftf.

Odense - København
Grundl. 1841

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

^{A/s} C. F. Schalburg
Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Jos. Fischlein

Murermester

Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard
og Klostreet

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“

v. Andersen og Poulsen

Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet

Sjæler Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10 093 København K Giro 21 07

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)

Autoriseret Elektrikinstallatør

Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268 x

Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signalanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Grdl. 1908

Anton Siegler

Malermester

Kingsgade 17

Vester 4753

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120 København Ø

Lys
Kraft
Radio

Ove Michelsen

Dosseringen 8 Pilealle 51
C. 5099 Eva 5571

Lev. til de katolske Institutioner

URBI ET ORBI

Sr. Fulgentia, der døde paa Institut Jeanne d'Arc, faar et smukt Eftermæle i »Universe« den 10. August. »Søster Maria Fulgentia Waller var velkendt for mange britiske Krigsfanger i Tyskland. Hun skrev regelmæssigt til Mænd af alle Rangklasser og Trosbekendelser. En af dem skriver: Hendes Breve var altid opmuntrende ... Vi tænkte paa hende som en stor Personlighed, fuld af Højsindethed og Selvopofrelse.

15 Katolikker blev valgte til det nye *engelske Parlament*. Syv af dem er Konservativer, 8 tilhører Labour-Partiet, en af disse det uafhængige Arbejderparti.

Da en Flyver tændte mod *Empire State Building* og satte de øverste Etager i Brand, blev paa 79. Etage et katolsk Krigshjælps-Kontor ramt. Ti af Kontorpersonalet døde, enten ved Eksplosionen eller under den paafølgende Brand. Da Størstedelen af Personalet havde Ferie, blev Ulykken ikke større; til daglig er der 36 i Arbejde paa denne Central, hvorfra Pakker sendes til Krigsfanger.

Kardinal Hlond er nu tilbage i sin Bispestad Poznan. Domkirken og Bispegaarden er i Ruiner, saa Kardinalen maa bo i en af de endnu intakte Præstegaarde.

Berlins katolske Biskop, Grev von Preysing, bor nu i god Behold i den britiske Zone nord for Berlin. En Krigskorrespondent traf ham i Hermsdorf paa et Hospital, der foreløbig er hans Residens. Hans Bispegaard ligger i den russiske Zone, en halv Dagsrejse fra Hermsdorf.

Belgiens *katolske Parti* har sluttet sig til Oppositionen mod det socialistiske Kabinet van Acker; som bekendt har Socialisterne og Venstrepartierne i Fællesskab ført en ukonstitutionel Debat imod Kong Leopold, som de ønskede at fortrænge fra Tronen. Dette anser det katolske Parti for landsskadeligt.

90 af hver 100 Kirker i Tyskland er lagt i Ruiner af Bomber.

I Berlin er 52 katolske Kirker igen aabnet for Gudstjeneste.

En Hilsen paa Falderebet:

Nyheder, mest gode, fra den vide Verden

Pater Martindale er rejst hjem. To Timer før Afrejsen afsluttede han nedenstaaende Artikel, der er hans Afskeds-hilsen til danske Katolikker, — og hvori han fortæller nogle spredte Nyheder fra den store katolske Verden, der nu atter aabner sig for ham saavel som for os.

Jeg har spurgt mig selv, om jeg kunde bruge min sidste Aften i Danmark bedre end til at sige Tak til det gæstfri KATOLSK UGE-BLAD og dets altid elskværdige og taalmodige Redaktør (under Straf af *excommunicatio major* forbydes det ham at ændre de sidste Ord). Og kunde jeg udtrykke min Tak bedre (da Takken, saaledes som selve Messebogen siger det, altid synes at være forbundet med Haab), end ved at nævne nogle Aarsager til Haab, som jeg hører om fra England, og som maaske ogsaa kan være Aarsager til Haab i Danmark. De to Landes Problemer er jo ikke helt forskellige, og vi har Lov til at haabe, at nærmere Kontakt mellem Katolikker i disse Lande vil blive tilvejebragt. Mange har talt til mig — sommetider tøvende, men alt i alt med Overbevisning — om »en idealistisk Aand, der højner dansk Ungdom«, men de har tilføjet: »hvordan vil den realisere sig?« I Øjeblikket ser det ud til, at den vil gøre det i en vis »Nationalisme«, men rent bortset fra dette Ideals Utilstrækkelighed, hvordan og i hvilke Former vil det leve videre og virke, naar Friheden ikke længere er en Nyhed?

Marskal Titos Partisaner anklages af jugoslaviske Flygtninge for antikatolsk Terror. Alle Prædikener bliver censureret; ingen katolske Blade maa udkomme. Krucifikser er blevet erstattet med Billeder af Tito. Katolske Skoler og andre Anstalter er blevet lukkede og Bygningerne beslaglagt. Sognepræsten i Landsbyen Kocevje blev kortfæstet. Tolv fremragende Katolikker led Døden sammen med ham.

Hundreder af *Kirkeklokker*, røvet i Holland, er af de allierede fundet i Tyskland og sendt tilbage til deres rette Ejere i Holland.

Katolske Højskoler

Her er en lille Ting, som straks forbinder Danmark med England! I mange Aar har vi søgt at hæve det almindelige katolske Niveau ved Hjælp af »Opdragelse af voksne«. Hidtil har vi prøvet at gøre det 1. ved at oprette katolske Universitets-Foreninger, ved at slutte disse sammen og forbinde dem med lignende Grupper paa Fastlandet; 2. ved Hjælp af det Katolske Arbejder Kollegium i Oxford, hvor udvalgte Mænd (f. Eks. Minearbejdere) faar Lejlighed til at studere Økonomi, Historie etc. etc. i to Aar, opnaa et Universitets Diplom og saa vende hjem som uvurderlige Ledere i deres Fagforeninger; og 3. ved at hæve vor Presses Niveau (»The Tablet« er nu fuldt saa godt, ja rimeligvis bedre informeret end noget andet moderne Ugeskrift). Men nu gaar vi ind for den Tanke at oprette katolske »Skoler for voksne« over hele England. Fornylig blev der i Oxford en Uge igennem holdt Møder for at diskutere denne Idé. Der var 5 Præster, mange Mænd og Kvinder fra de forskellige Vaabenarter og andre. Men det, jeg vil sige, er, at der hver Dag var et Foredrag under Forsæde af R. Trevett, der har 8 Aars Erfaring i Uddannelse af voksne — jeg er glad for at mindes, at jeg selv for mange Aar siden optog ham i Kirken — og holdt af en Feltpræst, der lige har været i Danmark, og som vi her kunde hjælpe til at besøge og studere danske Folkehøjskoler. Hver Dag begyndte altid med Fælleskommunion og sluttede med Komplet.

Liturgien og Freden

Omtrent samtidig holdt vor liturgiske St. Gregor-Forening sit Aarsmøde i Oxford. Der blev ikke blot holdt Foredrag om Liturgien og afholdt Fællesmesser og andre liturgiske Gudstjenester, men det blev til Stadighed fremhævet, at den bedste Maade at opnaa Enhed i Europa og i hele Verden maaske er det bevidste, aktive Samvirke mellem Præst og det hele Lægfolk i Frembærelsen af vort fælles Offer og Modtagelsen af den individuelle Kommunion. Og vi gør Ret i at give Førstepladsen til dette religiøse Freds-Ideal.

Den sande Fromhed og Masserne

Jeg vil her ganske kort nævne et Faktum, der har haft Paralleller i Europa (men desværre næppe i Danmark eller England). En vis Alfred, en skrøbelig kanadisk Dreng, hvis Far døde, da han var 9 Aar, blev først Tømrer, siden Skomager, Bager og Karl paa en Gaard, indtil han i 1870 sluttede sig til det Hellige Kors' Orden og blev Portner. (Der synes at være knyttet en særlig Naade til det at være Portner. Jeg mindes min kære Portner i Stenosgade og en anden i England og endnu andre helt tilbage gennem den tyske Broder Conrad til St. Alfonso Rodrigues i Majorca, og endnu flere, som har haft den Naade at være Lægbrødre, Sygepassere eller blot Hjælp i Rengøringen, og som ofte har gjort en mere »magnetisk« Gerning end mangen en Præst). Denne Broder Alfred plejede at sige: »Gaa til Josef!« Og som Tiden gik, kom der store Skarer af Mennesker til ham for at lytte til hans Raad. Han døde d. 6. Januar 1937 i en Alder af 92 Aar (endnu et Eksempel paa, at Mennesker, der gør Bod, bliver utroligt gamle), og allerede nu er den Basilika, der skal løfte sig over hans Fødeby Mount Royal, og skal kunne rumme 20.000 Mennesker, halvvejs færdigbygget.

Et Par Ord om Spanien

Mens jeg et Øjeblik holder mig til fjernere Ting, vil jeg bede Dem være opmærksomme paa Spanien. Jeg siger ikke, at alt, hvad Franco har gjort, er rigtigt; men jeg siger med det stærkeste Eftertryk, at 99 pCt. af den Kritik, som rettes mod det nuværende Regime i Spanien (der ikke er tænkt som det endelige) er forkert. Intet Land er blevet udskældt med saadan Uvidenhed som Spanien. Rent bortset fra, hvor overordentlig usandsynligt det er, at nogen Nordeuropæer nogensinde vil kunne forstaa Spanien, tør jeg sige med Bestemthed, at saa vidt jeg kan domme er det, De hører om Spanien kun »Propaganda«, og at intet Land er blevet saa daarligt behandlet i vor Tid undtagen Polen, om hvilket en engelsk Jesuit for kort Tid siden sagde: »Polen, vor allierede, er blevet myrdet.« Jeg kan ikke i denne Sammenhæng sige mere om Spanien eller Polen ud over at gentage, at vi er meget daarligt informerede. At vi ikke kender Sagernes Fakta er maaske ikke vor Fejl. Det er den danske Presses Fejl — men hvorfor? Og vidste vi, at Paven for to Aar siden advarede Verden mod Atombomben (i saa videnskabelig en Tale, at den ligger fuldstændig hinsides mine fysiske Kundskaber), idet han nøjagtigt

forklarede, hvad der vilde ske, og hvad der siden vil ske med vor Klode, hvis Videnskabens Anvendere lader haant om Moralen, som er Naturens Lov, som atter er Guds Lov.

Vore store Mænd

Og lad os saa vende tilbage til mindre »generelle« Ting. I August fejrede England 100 Aaret for Kardinal Newmans Optagelse i Kirken. Delegerede fra Belgien, Frankrig, Spanien, Holland, Amerika, Kanada og Australien tog aktiv Del. En vældig Forsamling fejrede denne store Mands Minde — jeg har altid sagt, at jeg mere betragter ham som Profet end som Apostel. Det er godt at huske sine store Mænd. En sagde i Dag til mig: »Havde Danmark forstaaet Søren Kierkegaard, var det aldrig faldet for Karl Marx eller for Georg Brandes.« Det er noget, som De maa overveje — selv værdsætter jeg ikke Kierkegaard saa højt. Men véd de fleste af vore intellektuelle Katolikker tilstrækkeligt om ham? Jeg er bange for, at de ikke gør det. Hvor mange af vore Anti-Kommunister kender virkelig noget til den gale og heroiske Karl Marx?

De overlevende Ting

Til min store Glæde opdager jeg, at mange Ting, som jeg frygtede var gaaet under i Krigen, slet ikke er det. Jeg kan blot lige nævne *Pax Romana*, som stræbte efter at være en verdensomspændende Sammenlutning af de enkelte Landes katolske Studentergrupper. Den har lige holdt Aarskongres i England. (Hvert Aar skal Kongressen være i et nyt Land). Omkring 10 Lande var repræsenterede i disse svære Rejsetider; næste Gang maa Danmark være med — maaske her?! Og i hvert Fald maa Katolikker, der kan bruge deres Hjerner, ogsaa bruge dem, og gøre det i Forening med hinanden.

Endnu mere overraskende er det,

at vort »Raad for Internationale Forhold« stadig eksisterer. Navnet er alt for stort, men det bringer dog Katolikker sammen fra alle Verdensdele til et Augustmøde i London. Mgr. Alk, en højtstaaende Prælat fra Libanon, fortalte os, at de orientalske Katolikkers Skæbne er lige saa presserende et Problem som Jødernes Skæbne, der samler saa megen Opmærksomhed — og han har Ret! Vort »St. Johannes Chrysostomos-Selskab« prøver at gøre os bekendt med Forholdene for de Kristne i Østen, specielt Libanon, »Kristendommens sidste Skjold« i det nære Østen. Og det er godt for ethvert Land at studere *fjerne* Problemer. Paa den Maade udvides ikke blot Forstaaelsen, men ogsaa Næstekærligheden.

For ganske nylig holdt Kannik Cardejn — der startede Jocisternes ypperlige Organisation i Belgien — en Radiotale til Englands »Unge kristne Arbejdere« paa deres 20 Aarsdag. Hvis vi er kloge, giver vi ikke bare Agt paa de »intellektuelle« (skønt vi burde gøre det mere end vi endnu gør), og bestemt heller ikke paa de »passivt fromme« (om jeg maa kalde dem saa — Katolikker, der er *negativt* tilfredsstillede og temmelig fornøjede med sig selv), men derimod ogsaa paa Arbejderklassen, der med Rette har saa megen Magt, og som ikke ønsker at blive kommunistisk, hvad saa end russiske eller andre Agitatorer paastaar.

Og for at slutte med noget, som er aandeligt — uden dette naar vi ingen Steder hen. I et enkelt Retrætehus i Nærheden af London har 25 Tusind Mand af alle Vaabenarter holdt Retræter ligesom dem, jeg var saa glad for at kunne give under forrige Krig, og i samme Hus har allerede for nogen Tid siden 250 forhenværende Soldater og Flyvere meldt sig for at studere til Præster. Maatte Gud give dem Udholdenhed!

Ja, saa Farvel, kære og taalmodige Læsere, og maatte Gud velsigne os alle.

C. C. Martindale S. J.

Katolsk Eschatologi xxii

Apostlenes Forkyndelse om de dødes Opstandelse

Hvad vor Frelser selv har lært om de Kristnes store Haab og Trøst, Kødets Opstandelse, har vi forklaaret. Der falder nyt Lys over hans Ord, naar vi nu giver os til at samle det, som hans Apostle har

forkyndt om samme Emne. Læser man Apostelgerningerne og Pauli Breve, opdager man meget hurtigt, at Apostlene i deres Forkyndelse stiller Læren om Kødets Opstandelse i Forgrunden. De vil

øjensynligt hævde den overfor Strømninger, der benægter den.

*

En Dag, da Petrus og Johannes, som dengang endnu befandt sig i Jerusalem, gik op i Templet, hvor den kristne Menighed plejede at holde Bøn, helbredte Petrus ved »den skønne Port« en lam Mand. Folk blev rædselsslagne og strømmede sammen. Saa holdt Petrus en stor Tale, som sluttede med de Ord: »Det var for jer, Gud har oprejst sin Tjener (Jesus), og han har sendt ham for at velsigne jer, naar I hver især vender om fra jeres Ondskab«. (Apg. 3, 26). Men »medens de talte til Folket, kom Præsterne og Anføreren for Tempelvagten og Saddukæerne over dem, da de tog dem det ilde op, at de lærte Folket og i Jerusalem forkyndte *Opstandelsen fra de døde*«. (Apg. 4, 1—2. Petrus og Johannes begyndte altsaa med Kristi Opstandelse og endte med alle de dodes Opstandelse. Derved udæskede de navnlig Saddukæernes Vrede, som var den Tids Rationalister.

Endnu tydeligere ser vi hos Paulus, med hvor stor Styrke netop Læren om Opstandelsen blev hævdet overfor de nævnte Fornægttere. Apostelgerningerne har bevaret flere Træk af hans Liv og Virksomhed, hvor dette kommer frem paa en meget dramatisk Maade. Efter sin tredje store Missionsrejse vendte Paulus i Aaret 59 tilbage til Jerusalem og begav sig til Templet. Der blev han opdaget og overfaldet af Jøder og fængslet. Medens han stod for det Høje Raad og lige havde begyndt sin Forsvarstale, fik han paa Ypperstepræstens Befaling et Slag paa Munden. Ypperstepræsten var Saddukæer. Raadsnar, som Paulus altid var, raabte han i Forsamlingen: »Brødre, jeg er Farisæer og stammer fra Farisæere. Det er paa Grund af Haabet om *de dodes Opstandelse*, at jeg anklages«. Næppe havde han sagt dette, før der blev Strid imellem Farisæerne og Saddukæerne, og Forsamlingen delte sig. Saddukæerne holdt nemlig paa, at der hverken var Opstandelse eller Engel eller Aand; medens Farisæerne hævdede baade det ene og det andet. (Apg. 23, 6 ff.). Striden mellem Parterne blev saa voldsom, at der var Fare for, at Paulus skulde sønderlides af dem. Men den romerske Kommandant lod ham rive ud af Hænderne paa dem og bringe i Sikkerhed. Det var altsaa Ordet om Kødets Opstandelse, der var Stridens Kærne.

Endnu to Gange beraabte Paulus sig paa denne Troslære i denne Periode af sit Liv. Fem Dage efter Fængslingen i Jerusalem befandt han sig i Havnebyen Kæsarea, hvor han anklagedes af Ypperste-

præsterne og nogle Ældste for den romerske Landshøvding Feliks. I sin Forsvarstale afviste Apostlen alle Beskyldninger mod ham som ubegrundet. Derimod indrømmede han dette: »Jeg bekender for dig, (Feliks), at jeg følger den Lære, som de (Jøderne) kalder en Sekt, og tjener vor fædrene Gud saaledes, at jeg tror paa alt, som staaer skrevet i Loven og hos Profeterne, og jeg har det samme Haab til Gud, som disse selv venter opfyldt: at der engang skal ske *en Opstandelse baade af retfærdige og uretfærdige*. Derfor øver jeg mig ogsaa selv i altid at have en ren Samvittighed for Gud og Mennesker«. (Apg. 24, 14—16).

Saa gik der to Aar. I al den Tid holdtes Paulus i Varetægsarrest. Landshøvdingen Feliks fik en Efterfølger i Porkius Festus. Denne genoptog Paulus' Sag. Under det nye Forhør appellerede Apostlen til Kejseren for ikke at blive udleveret til Jøderne i Jerusalem. Nogle Dage efter kom imidlertid Kong Agrippa til Kæsarea for at hilse paa den nys ankomne Landshøvding, der forelagde sin kongelige Gæst denne Retssag. Paa den Maade fik Paulus Lejlighed til at forsvare sig for Kong Agrippa, som nøje kendte alle Jødernes Skikke og Stridsspørgsmaal. I store Træk fortalte han om sit Liv og sin Omvendelse samt om sit Kald. To Gange fremhævede han i sin Tale som det afgørende Punkt dette: »Nu staaer jeg her og skal dømmes for Haabet om den Forjættelse, som Gud gav vore Fædre, og som vort Tolvstammefolk ved at tjene Gud uafsladelig Nat og Dag haaber at naa frem til; paa Grund af dette Haab, Konge, er det, at jeg anklages af Jøder. Hvorfor holdes det da for utroligt hos jer, at *Gud opvækker døde*? (Apg. 26, 6—8). Lidt længere henne tilføjer han endnu: »Jeg siger intet ud over det, som baade Profeterne og Moses har sagt skulde ske: at Messias skulde lide, at han skulde være den første, som *stod op fra de døde*, og derefter forkynde Lys baade for vort eget Folk og for Hedningerne«. (Apg. 26, 22—23).

Saaledes talte Paulus i et Øjeblik, da hans Liv stod paa Spil og hans jordiske Løbbane syntes at være afsluttet. Jøderne havde i hvert Fald gjort alt, hvad de kunde for at rydde ham af Vejen. Men allerede før havde han baade i Tale og Skrift med stor Energi forkyndt og forsvaret Læren om Kødets Opstandelse. Da han paa sin anden Missionsrejse var naaet til Athen og dér talte med Jøderne i Synagogen og dagligt paa Torvet med dem, han ellers traf paa, skete det, at epikuræiske og stoiske Filosofer indlod sig i en Diskussion med ham. Resultatet blev, at de tog ham med sig op paa Areopagos, en Høj, hvor Athens øverste Domstol sam-

ledes, og de gjorde det, fordi han forkyndte Evangeliet om Jesus og om *Opstandelsen*. Da traadte nu Paulus frem midt paa Areopagos og holdt sin berømte Tale. Men saa snart han kom til det Punkt, hvor han talte om Opstandelse fra de døde, begyndte nogle at spotte, medens andre sagde: »Vi vil høre dig tale om det en anden Gang.« Dermed gik Paulus bort fra dem«. (Apg. 17, 18—32). Dog havde han ikke holdt sin Tale helt forgæves. Der var nogle, der sluttede sig til ham og kom til Troen, deriblandt en Mand, som var Medlem af Domstolen.

Det var nu, hvad Apostelgerningerne beretter om, hvorledes Paulus forsvarede Legemets Opstandelse baade mod Jøder og Hedninger. Men hvordan stod det til i de kristne Menigheder? Man skulde ikke vente det, men det er en Kendsgerning: Ogsaa der maatte han opleve, at den 11. Troartikel enten blev benægtet eller fordrejet. Det var i Korint, at Vranglæren rejste sit stolte Hoved. »Hvorledes kan nogle iblandt jer sige, at dødes Opstandelse ikke finder Sted, naar der om Kristus prædikes, at han er opstanden fra de døde?« Saaledes lyder Apostlens alvorlige Bebrejdelser (1. Kor. 15, 12). Med Troen paa denne Sandhed, og navnlig da paa Kristi Opstandelse staaer og falder jo hele Kristendommen, og derfor giver han sig til at belyse denne Sag fra alle Sider. Hele det 15. Kapitel i 1. Korintherbrev handler derom.

En af de sidste Bekymringer, Hedningepostlen havde i sit jordiske Liv, var Kampen mod falske Lærere, hvis vrang Forkyndelse begyndte at æde om sig som Kræft. Han formaner derfor i sit sidste Brev Timoteus til at holde sig borte fra deres vanhellige og tomme Snak, der fører længere og længere ud i Ugudelighed. To af de falske Profeter nævner han med Navn: Hymenæus og Filetus. De lærte, at Opstandelsen allerede har fundet Sted, nemlig paa aandelig Vis, og at der derfor ikke kan ventes en legemlig Opstandelse. Men dermed »er de kommet bort fra Sandheden«, siger Paulus, »og de nedbryder Troen hos nogle«. 2. Tim. 2, 16—18.

*

Det er nu engang saaledes: Opstandelstroen hører til Kristendommens fundamentale Sandhed ligesom Læren om den ene Gud i tre Personer og om Daaben. Paa denne Tro beror det kristne Haab (1. Thess. 4, 13 ff.), og den hører til den kristne Børnelørdom, der skal lægge Grundvolden til Livet i Kristus (Hebr. 6, 1—2). Men Grundene, hvorfor den har en saa fundamental Betydning, trænger til en nærmere Redegørelse, som vi imidlertid maa opsætte til næste Gang. F. K.

Vor Opgave blandt Protestanterne

I Kærlighed til vort Land og dets glørværdige Fortid føler vi Katolikker os kaldede og forpligtede til at medvirke ved Arbejdet for dets Genrejsning. Derfor maa vi katolske Mænd og Kvinder slutte Kreds om vor Biskop, vore Præster og vore Lærere og støtte dem i deres Forkyndelse i Kirke og Skole ved vor daglige Forbøn, ved ægte kristelig katolsk Livsførelse, og ved Belæring virke udadtil hver i sin større eller mindre Kreds og ved Lejlighed ogsaa offentlig bekendende vor Tro og gøre vor Indflydelse gældende ved Deltagelse i Diskussionen baade i Tale og paa Tryk.

I første Række maa vi bekæmpe den store Uvidenhed om vor Kirkes Lære, Organisation og Praxis, der hersker i alle Kredse, blandt høje og lave, ogsaa blandt Lærerne paa Universitetet ligesom i de lærde og de almene Folkeskoler. Navnlig er det galt med Lærebøgerne i Historie. Derfor har den upartiske Lærebog i Historie til alle Tider været noget, som kan regnes til Holbergs pia desideria — fromme Ønsker. Derfor har Foreningen for nordisk Samarbejde i Norge, Sverige, Finland, Island og Danmark foretaget en kritisk Undersøgelse af Bøgerne, og paa et Møde i Stockholm blev Resultatet formuleret saaledes: »Lærebøgerne i alle Lande indeholder en stor Mængde positive Fejl og Misforstaaelser, og de har ofte paa væsentlige Punkter undladt at tage tilstrækkelig Hensyn til den historiske Forsknings Fremskridt.« I Tilslutning hertil har Undervisningsministeriet 1930 nedsat et Udvalg til Revision af vore Lærebøger, som 1936 anordnede Rettelsen af de paaklagede Fejl i de nye Udgaver. Hele dette Forhold har Dr. phil. Otto fremstillet i alle Enkeltheder i sit Skrift: »Den katolske Kirke i vore Historielærebøger« paa 53 Sider. Om Lærerne i Kirkehistorie vil tage Hensyn til den anbefalede Revision af deres Lærebøger, maa vi afvente. I al Fald fremsætter Professor Bergmann ved sin Undervisning stadig Paastande, som ikke kan forenes med »den historiske Forsknings Fremskridt«, lige som hans to Binds Kirkehistorie trænger til en grundig og alsidig Rettelse og Fornyelse. Al den Uvidenhed og Fordom om vor katolske Kirke er en sørgelig Arv fra Luther og Reformatorerne, der, i Utroskab og Ulydighed mod Kirken og dens Øvrighed og optændt af Had mod den, ved Løgn og ond Omtale skabte et Vrængbillede af dens Lære og

Organisation, saaledes som Prof. Norvin karakteriserer det i »Universitetet i Middelalderen«, 1929, S. 236: »Med Pennen har de kæmpet, skønt de haandgribeligste Voldshandlinger heller ikke manglede. Iøvrigt er det overraskende saa lavt hele denne Polemik staar, saa tynd i Argumenterne, saa uværdig i Tonen, saa opfyldt af Skældsord og intetsigende Grovheder.« Hr. Licentiat A. Th. Jørgensen har ganske Ret, naar han i Berlingske Kirkeside 1927 siger: »De katolske Præster er bedre underrettet om protestantiske Forhold end de protestantiske Præster om katolske Forhold.«

Men nu begynder Studenter ogsaa at blive urolige og usikre, og en Seminarieelev udtaler om Prof. Bergmanns Foredrag i et Brev: »Hans Undervisning bliver interessant, hvis man som jeg har en katolsk Katekismus liggende foran sig i Timen, hvorved man Punkt for Punkt kan vise, at han i sin Nærhed ganske forvrænger faktiske Forhold.« Her ser man, hvad vor katolske Katekismus kan virke til almen Oplysning om vor Kirkes Lære og Praxis, for saa vidt man efter almen menneskelig Trang til Sandhedserkendelse er indstillet og egnet til at erkende Virkeligheden og Sandheden.

Da Gehm. Regeringsraad Mathias skulde afgive sin Betænkning om en katolsk Lærebog, sagde han i sin Bog »Erlebtes und Zukunftsfragen« S. 173: »Ved Undersøgelsen af Bogens fem Dele har jeg erfarat, hvorledes Fremstillingen af den katolske Tros- og Sædelære og Læren om Sakramenterne er præget af en misundelsesværdig logisk Klarhed og Overbevisningskraft. Kommer hertil den ubrudte Kæde af gode Resultater i Kirkens Historie, saa hører Erkendelsen heraf til nogle af mine skønneste Erindringer fra min Virken i Skolen.«

For fra katolsk Side at yde vort

Bidrag til Oplysning og Kultur, har vor Biskop Theodor Suhr ved Foredrag i Radio, ved offentlige Møder og i mindre Cirkler, ligesom ved Udgivelse af Hefter om aktuelle Problemer i Tiden og ved Artikler i vore førende Blade, desuden ved sit Hyrdebrev om »Kristen Kærlighed« allerede gjort en stor Indsats. Ligeledes har vore Præster virket ved Disputater paa Universitetet, ved Foredrag i Teologisk Forening og i Kristelig Forening for unge Mænd, og tillige taget livlig og med god Virkning Del i Diskussionen i Studenterforeningen, i Studentersamfundet og i Kristelig akademisk Forening.

For nu som Lægmand at yde vort Bidrag har vi ved Konfirmationen faaet vor sakramentale Indvielse og Indlemmelse i Kristi Korsvær. Og til Belysning om denne vigtige og hellige Sag udtaler Pater Fr. Muckermann i »Gral«, 1932, S. 560, paa Grundlag af Leo XIII's og Pius XI's Skrivelser om den saakaldte »Katolske Aktion«: »Naar den katolske Aktion udøves paa kirkeligt Gebet, og der fra kirkeligt sakramentalt Liv udvikler sig et nyt harmonisk Liv mellem Kleurus og Lægmand, saa maa derpaa ogsaa følge en Aktion paa verdslig Gebet, hvor Hovedopgaven tilfalder Lægmanden at løse, thi alle er jo Dele af Kristi Kongedømme, og alle maa vi i Følge vor Natur ogsaa anerkende Kristus som Herre over Verden og de verdslige Ting. Med største Eftertryk har Pius XI i Encyklika »Quadragesimo anno« paalagt Præsterne at uddanne Lægmand, for at de alder som forhen kan forvalte Livets profane Omraader (S. 566). Den dybeste Tanke i den liturgiske Bevægelse, som navnlig Ungdommen er bleven grebet af, ligger deri, at man alder trænges om de levende Naadekilder. Deltagelsen i Kirkens sakramentale Liv i de forskellige Kulturlande viser, hvorledes Folket føler sig hændraget til Tabernaklet og Herrens Bord.« Her hjemme ser vi det jo ogsaa daglig, hvorledes voksne og Børn, unge og gamle, trænges om Herrens Bord, hvor den levende Kristus lader sit Hjer-teblod strømme gennem Kirkens sakramentale Liv.

J. Hammermüller.

SVØBEN

Det er kun faa Uger siden, at jeg i »Østsjællands Folkeblad« saa mig nødsaget til at tage til Orde i Anledning af en Artikel om strenge Regler for Badegæster i Spanien, som Bladet i Uddrag havde overtaget fra Svenska Dagbladet. Der

omtalt bl. a., at Mænd skulde være iført Badedragt selv paa Badeanstalter, at Kvinder var forpligtede til omgaaende efter Badet at bytte deres Badedragt (der skulde være forsynet med et Skørt) med en paa Strandkanten paratliggende

Dragt eller Badekaabe. Mange unge Mænd og Piger havde da ogsaa maattet tilbringe Nætterne paa Brandstationen, hvortil saadanne Syndere bragtes o. l. m. Forfatteren saa paa alt dette maa en meget overlegen og nærmest humoristisk Maade og sluttede med spydigt at tilføje, »at Læserne maa forstaa, at Spanien er et overordentlig moralsk Land«. Artiklens Hovedmangel laa i, at der ikke blev sagt et Ord om, at saadanne Forskrifter har deres Rod i en sund Erkendelse af, hvad der kan tjene til at opretholde og fremme Offentlighedens Moral, at de m. a. O. har en *religiøs* Baggrund. Problemet berøres omtrent samtidig i Katolsk Ugeblad (Nr. 32), og vi læste her et Par Uger senere (Nr. 34) under Overskriften: »Svøben og Haandvægten« en bemærkelsesværdig Artikel om samme Emne fra Fuldmægtig Enoch Hjorths lodige Pen. Saa stor Pris jeg end ellers sætter paa E. H.'s Artikler, der paa forfriskende Maade fremdrager nyt af gammelt, maa jeg dog af pastorale Grunde tage Afstand fra Grundtanken i hans sidste Artikel til Trods for dens Ophøjethed og det sobre Syn, som tjener Forfatteren til personlig Ros. Men den bryder ud af den Ramme, Kirken med sin ældgamle Erfaring har lagt omkring det her berørte Emne. Det er ikke mig alene, der ængstedes over de af E. H. fremsatte Synspunkter. De har givet Anledning til Diskussion.

Det skal gerne indrømmes, at der er meget sundt og godt ved det brogede Badeliv, saaledes som det udfolder sig paa vore Strande, hvor Unge og Gamle, Mænd og Kvinder, søger Helse for Legemet. Men vi maa ikke se bort fra, at ogsaa det erotiske Moment spiller en stor Rolle, hvor de to Køn bader i tilsyneladende muntert Fællesskab og med en Paaklædning, hvis Sparsommelighed sikkert ikke alene er dikteret af de senere Aars Vareknaphed. Det er ikke blot af sundhedsmæssige Grunde, at mange søger ud til Hav og Strand. En stor Del af vore Badegæster vilde sikkert ikke føle Trang til et styrkende Bad, dersom de to Køn skulde bade hver for sig paa dertil afgrænsede Omraader. (Da man i en By ved Rhinen i Juli 1930 indførte en saadan Adskillelse, sank Badegæsternes Antal omgaende til tre(!) Procent, samtidig med at Badeanstaltens Indtægter den følgende Maaned formindskedes til, hvad man før havde tjent paa en Dag). Ganske vist er »alting rent for de rene« (Tit. 1,15). Men Forholdene i den kristne Verden har dog ikke forandret sig saa meget siden Kirkefaderen Cyprians Tid, at hans Ord helt har tabt deres Aktualitet for det 20. Aarhundrede: »Mangt et Bad gør ikke rent, men tilsmudser; det renser ikke Lemmerne, men tilsøler dem« (de hab.

virg. 19). Naar Kirkeforsamlingen i Laodicea (372) forhød de to Køn at bade sammen ved at henvise til, at dette endog var noget forargeligt for Hedningerne, saa behøver vi, der som Kristne søger at holde os fri af vor Tids Hedenskab, ikke at se noget snerpet i, at vore Biskopper paapeger Nødvendigheden af en sømmelig Badedragt, at de baade for Voksne og Børn kræver de to Køns fuldkomne Adskillelse og offentligt Tilsyn paa Badestranden.

Det gavner aldeles ikke Samfundet, at der her raader for frie Omgangsformer. Det erotiske er alene blevet givet Mennesket med Hensyn paa Ægteskabet, og ethvert Forskud paa Erotikkens Omraade, ligemeget i hvilken Form og i hvilket Omfang det saa sker, er et Indgreb i den af Gud viliede Orden. Og denne krænkelse desværre ogsaa i vor Tid alt for ofte. Selv om det er sandt, hvad Pastor C. Benzon for en Del Aar siden skrev i Katolsk Ungdom, at vore Unge kan taale ikke saa lidt, før det giver Anledning til Vanskeligheder, der ikke kan forbigaaes i Skriftestolen, saa kan den dog heller ikke taale alt. Det behøver ikke altid at være Synder, der faar Kyskhedens skrøbelige Kar til at bryde; Skaden kan ogsaa være stor nok paa andre Omraader. Jeg vil her blot nævne Blufærdigheden. Mine Jagttagelser gaar ud paa, at den snart hører til Sjældenhederne i vor aandelige Urtegaard. Det hænder ikke ofte, at man f. Eks. ser en ung Pige rødme over en eller anden Uorden i Paaklædningen (den findes ret ofte) — eller med hende en ung Mand, der maaske tilfældig har lagt Mærke til den.

Vi er saa behændige til at finde et Utal af Forklaringer for de mange Brøst, Samfundet lider af, især paa det seksuelle Omraade. De mange Skilsmisser og børnefattige Familier, for slet ikke at tale om de mange løse Forhold, har som Medaarsag ogsaa den, at vore Badestrandes mange (omend uskrevne) Love tillader for store Friheder baade med Hensyn til Paaklædning og Fællesliv. Det er et alvorligt Spørgsmaal, om vi længere har Raad til at fortsætte paa samme Vej. I hvert Fald advarer Kirken herimod, fordi den klarere end nogen anden Institution har Indblik i, hvor stærkt den Slags svækker Samfundets mest vitale Kærne, Familien.

Hvordan man end ser paa Problemet, saa kan vi ikke komme uden om den Kendsgerning, at vi ikke længere lever i Paradiset før Syndefaldet, men at alle uden Undtagelse maa kæmpe imod den Lov i vort Legeme, der daglig paa saa mange Maader forsøger at gøre Oprør imod Aanden. Udsigten til Sejrr bliver ikke lettere ved at aabne Døren til Frihedens Vej, men kun ved

at følge Budenes. Vækker det uden ikke til Eftertanke, at Gud efter det første Menneskepars Syndefald »gjorde Adam og hans Hustru en Kjortel af Skind og iførte dem«? Omend vore Stamfædre havde mistet meget, saa var de dog sikkert sundere paa Legeme og Sjæl end inange iblandt os, der — til Trods for, at de ved Daaben atter er blevet iført den helliggørende Naades hvide Klædebon — alle uden Undtagelse lever udenfor Paradisets Porte, for slet ikke at tale om de mange, der praktisk talt lever hele deres Liv udenfor Kirken. Men ogsaa for os andre, der ikke kan undvære Kirke og Sakramenter, er Livet svært nok at leve. Derfor er det hverken ufarligt eller tilraadeligt at slaa til Lyd for en for ivrig Brug af Haandvægte.

Olaf V. Sørensen.

Findes der

et katolsk Hjem, som mod et mindre maanedligt Vederlag vil tage en katolsk ung Pige paa 16 Aar, som har været landflygtig i 2 Aar i Sverige og nu skal tage sin Mellemkoleeksamen, men paa Grund af Jeanne d'Arc's Ødelæggelse intet Hjem har. Man bedes henvende sig til *Sct. Joseph Søstrenes Skole*, Østerbrogade 7 D.

KATOLSKE BØGER

Udenlandsk:

Pierre Letellier: François Mauriac, Romancier de la Grâce ... Kr. 3.00

Termier: La Joie de Connaitre ... Kr. 9.45

Termier: La Gloire de la Terre ... Kr. 9.45

Journet: L'Eglise du Verbe incarné Kr. 23.75

Rene Schwob: Capitale de la Priere Kr. 5.25

Hünnermann: Der Bäckerjunge von Znaim Kr. 10.50

Messebogsbaand

Vi har atter de smukke, vævede Messebogsbaand i fire Farver. Pr. Sæt Kr. 6.00.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(29)

Saa aabnede Petroc Ilden:

»Hvordan kunde det være, at moderne Former for Fromhedsøvelser var saa forskellige fra tidligere Tiders? Hvordan kunde det være, at de Jesuit-Pionerer havde en saa særegen og tillige en saa let kendelig Maade at virke paa?»

Præsten saa noget forbausset hen paa den unge Munk. Saa svarede han:

»Maa jeg have Lov til at ryge, Broder? Jeg synes nemlig, jeg bedre kan tænke, naar jeg faar en Smule Tobak, og jeg vilde gerne svare Dem paa saa klar en Maade som muligt. Jesu Selskab blev grundlagt paa et Tidspunkt, da Reformatorerne ivrede stærkest mod Kirken. Dette nødvendiggjorde naturligvis et lige saa stærkt Modarbejde fra dens Side. Hele den Tid var jo fuld af Trang til Forbedringer, Forandringer; saaledes var der ved at komme et helt nyt System frem i Krigsførelse. Der var ikke længere saa god Anvendelse for enkelte smaa Flokke anført af en eller anden Ridder; nej, man var begyndt at have hele Korps af veltrænede Soldater. Til Gengæld fordrede man ikke nogen særlig stor personlig Tapperhed eller Disciplin af den enkelte Mand; langt hellere ønskede man, at Soldaterne vilde kunne indordne sig, saa at de alle kunde danne et Hele, der var i Stand til at udføre store Ting. Nu har vor Kirke altid forstaaet at gøre Brug af de gode Idéer, som den lærer at kende ved Betragtning af »Verdens Børn«, vel at mærke, naar den forstaaer, at den derved kan naa større Maal. Derfor begyndte den nu at anvende denne Tanke, hvor det gjaldt at bringe Troen til større Virkelighed for Mennesker. Den hellige Ignatius grundlagde en Hær af fromme Mænd efter denne Plan. Disse den nye Slags Soldater dis-

ciplineredes ved Eksercitier, d. v. s. aandelige Øvelser. Og for at de kunde blive i Stand til at optræde som enkelte Dele af et stort Hele, saa fritog Ordensstifteren dem for den fælles Recitation af Tidebønnerne, for Faste og strenge Bodsøvelser. St. Ignatius fandt nemlig, at hans Sønner skulde have disse Lettelser, for at de saa nemmere kunde udholde den strenge Disciplin, som paalagdes hver enkelt Tanke og Vilje.

»Ja,« sluttede Præsten, »forhaabentlig har jeg med mine Ord kunnet give Dem et Svar paa Deres Spørgsmaal.«

»Det er underligt, som al Ting nu om Stunder — — —,« mere fik Petroc ikke sagt, saa holdt han inde for ikke at komme til at røbe noget om sin Fortid. Smilende fortsatte han:

»Men De maa jo være sulten. Gæste-Pateren vil nok blive vred paa mig, over at jeg har opholdt Dem saa længe.«

Og saa førte Petroc den fremmede Præst over i Gæste-Huset.

Først paa Eftermiddagen gik Petroc over i Kirken for at optage sit afbrudte Arbejde. Da saa han en ung Pige knæle langt nede i Kirken; han genkendte hende straks; det var jo hende, som havde talt til ham et Par Gange. Han ønskede absolut ikke at træffe sammen med hende mere. Derfor skyndte han sig ind i Sakristiet.

Han var netop ved at tage en Korkaabe til Brug under Messen frem, da en Lyd fik ham til at se op. Henne i Døraabningen stod den unge Pige og betragtede ham med et mørkt, vredladent Blik. Han gik hen imod hende for med Venlighed at oplyse hende om, at hun ikke havde Ret til at staa der. Men før han fik sagt noget, begyndte hun:

»Jeg skal nok lade være at gaa ind; jeg ved godt, at det ikke er tilladt; for Resten ønsker jeg heller ikke at blive her ret mange Sekunder. Men jeg vil bare sige et sidste Ord til Dem. De er blevet ved med Deres Forbøn for mig, skønt jeg bad Dem lade være, og jeg har ikke kunnet undgaa at være klar over det. Nu bliver De nok glad, naar De hører, at Gud har bønhørt Dem, og at jeg nu tager bort fra St. Brioc. De vilde ikke høre, da jeg bad Dem holde op med de Bønner; nu maa jeg hellere faa Dem til at blive ved med at bede for mig, fordi det er Deres Skyld, at jeg nu handler, som jeg gør, fordi De er ansvarlig for, hvad der vil ske. Alt, hvad der har gjort mig lykkelig her paa Jorden, har jeg nu maattet opgive, saa nu maa De opnaa den himmelske Lyksalighed for mig — for husk, De bærer Ansvaret for det altsammen! Og til Slut, saa er det nok bedst, at jeg fortæller Dem, at hvis De en Dag hører noget om en vis Josefine Wheeler, saa er det mig, De hører om, for saadan hedder jeg!«

(Fortsættes)

St. Mariæ Kirke

Sønd. 16. Sept. Kl. 8 Højmesse m. Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe. Onsd. 19. Sept. Kl. 19½ Kongr. for Mænd.

Sakramentskirken

Mand. 17. Sept. Kl. 20 Knud Lavarvs Broderskab.

St. Antoni Kirke

Tirsd. 18. Sept. Kl. 19,30 Ungdomsmøde. Onsd., Fred. og Lørd. 19., 21. og 22. Sept. Kl. 19,30 Andagt.

St. Andreas Kirke

Onsd. 19. Sept. Kl. 8 Mødreforeningens Messe.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 17. Sept. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 20. Sept. Kl. 20 Mændenes Kongr.

„Det gode Raads Moder“

Onsd. 19. Sept. Kl. 19,30 Møde.

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. • Bedste Referencer.

Sygeplejerskernes Stævne

Endelig kunde vi samles igen, og Stævnet var vort første Møde i Forbundet efter Freden! Sygeplejerskerne var mødt talrigt op og blev til alle Dagens Møder, og man kan sige, det gik Slag i Slag: Messe Kl. 9½, Foredrag Kl. 11, Middag Kl. 12½ og Foredrag hele Eftermiddagen! Pastor Knud Ballin talte om Formiddagen til os om Bøn, et Foredrag, der vil huskes af mange, fordi det netop var, hvad vi Sygeplejersker trænger til at høre om midt i vor travle Gerning. Om Eftermiddagen talte vor nu afgaaede Formand om Chancerne for at komme ind i Politietaten, naar man har taget Sygeplejerskeuddannelse, og derefter fik vi et vægtigt Foredrag af Søster Franciska, der har gennemgaaet Kursus for Socialmedhjælperne. Hun talte om, hvorledes social Forsorg og privat Initiativ stadig griber ind i hinanden ude i Samfundslivet blandt de vanskeligst stillede. Der var bagefter Santale, og mange ytrede Ønsket om, at vi her i Landet fik et katolsk Ungdomshjem og Mulighederne for, at et saadant kunde startes. Kl. 16 talte Redaktør Bølling om politisk Ansvar og om det skæbnesvangre vi har set fremkomme ved, at Samfundet overlod et meget lille Tal af Befolkningen at sætte sig ind i de forskellige Partiers Program. Efter Forfriskningerne talte Pastor Ballin om Arbejde, om dette, at Arbejdet ikke er en Forbandelse, men er med i Guds Forløserplan, at ligesom Faderen arbejder og Kristus arbejdede, saaledes skal ogsaa vi, der er skabt i Guds Billede arbejde med de Hænder, Gud gav os, med de Evner, vi fik. Kun fordi Mennesket ikke vilde høje sig for Gud, fik Mennesket den Straf, at det skal udføre sit Arbejde og sine Pligter gennem Prøvelser, »i dit Ansigts Sved«. — Kun gennem vor kristne Tro kan vi faa Arbejdet anbragt paa den værdige Plads, hvor det hører hjemme. —

Vi havde derefter vor Generalforsamling. Mange Stemmesedler var kommet ind fra Provinsen, og saa godt som alle stemte herinde i København. Som Formand fik vi Plejemoder Frk. Aase Groess Christoffersen, St. Hans Hospital, og den nye Bestyrelse blev: Frk. Gerda Møller, Saxogaard, Frk. Dora

Sørensen, Dronning Louises Hospital, Frk. Elvira Selck, St. Elisabeth Hospital. Som Suppleanter valgtes Frk. Olga Labus, St. Josefs Hospital og Frk. Marker, Gl. Kloster.

Den afgaaende Formand, Frk. Howitz, takkede Medlemmerne for godt Samarbejde i den forløbne Tid. Hun rettede en særlig Tak til de forskellige Søsterordner, der under Forbundets 5-aarige Levetid har staaet trofast ved Forbundets Side og aabnet deres Døre for Medlemmerne, naar de havde deres Sammenkomster, der altid fandt Sted i Klostrene for at bevare den rette katolske Aand. En særlig Tak blev rettet til Pastor Coenen for alle usvækkede Interesse for katolske Sygeplejersker og for den Maade, hvorpaa han gennem Aarene har præget og vejledt Forbundet. Til Slut takkede Frk. Howitz sin Bestyrelse for godt Samarbejde. Hun rettede en særlig Tak til Frk. Gerda Møller, der i de sidste Aar havde baaret Dagens Byrde og paa saa mange Maader havde skabt Rammen om og Indholdet af vore Møder. Frk. Howitz udtalte derefter sin Glæde over Valget af den nye Formand og opfordrede alle Medlemmer til at slutte op om hende og være med til at øge Forbundets Vækst og Fremgang.

Til Slut samledes vi i Kirken, hvor vi sang og bad vor Bøn, hvorefter vi modtog den sakramentale Velsignelse. Det var en Opmuntring at se saa mange til Stævnet.

Tak for den gode Dag; vi tror paa, at Forbundet nu igen vil begynde med sine Møder og Sammenkomster, som Mørkelægning, Spærretid og Uroligheder lammede. Telegram fra Aarhuskredsen og et enkelt Medlem oplæstes om Eftermiddagen.

Deltager.

Henvendelse fra D. K. K. F.

Som bekendt er Danmarks katolske Kvindeforbund en Sammenlutning af katolske Kvinder i Danmark, der atter er tilsluttet Verdensforbundet af katolske Kvinder.

Vor danske Afdeling D. K. K. F. arbejder først og fremmest for den katolske Kvindes Interesser — saavel religiøse som politiske — herhjemme i Danmark.

Da det er af meget stor Betydning, at vi alle staar sammen i denne Sag, henvender vi os her til alle katolske Kvinder om at slutte op om D. K. K. F., ligesom vi beder alle katolske Kvindeforeninger om at tilslutte sig Forbundet. Enhver katolsk Kvinde, der er Medlem af en katolsk Forening, som er tilsluttet Forbundet, er herigennem ogsaa Medlem af Forbundet og har ligesom Enkeltmedlemmer Adgang til alle Forbundets Møder og Sammenkomster samt Retræter. Den eneste Forskel mellem Enkeltmedlemmer og Foreningsmedlemmer er den, at Enkeltmedlemmer har Ret til paa Landsmødet at slutte sig sammen i Kredse paa 15 Enkeltmedlemmer hver, der saa stiller en Tillidsmand, der kan stemme i deres Sted.

Ved at indmelde sig som Enkeltmedlem — Kontingent Kr. 10,— aarlig — støtter man ogsaa Forbundets Arbejde for Børnene, nemlig Arbejdet paa *Prinsesse Margrethes Feriehjem* — Trørødhus — i Trørød. Der høres af og til Udtalelser om, at man gerne vilde have et Feriebarn, men enten tør man ikke tage det dermed forbundne Ansvar, eller der er andet, der hindrer en deri. Var det saa ikke en Idé at indmelde sig i Forbundet og som Medlem heraf at give vore katolske Børn en god Ferie. Paa »Trørødhus« er Børnene under St. Josef Søstrenes gode Pleje, og hvert Aar venter de med Længsel efter at høre, om de er blandt de Børn, der kan komme ud til Trørødhus i Ferien.

Naar D. K. K. F. atter indbyder til Stævne derude, vil vi anbefale alle vore katolske Kvinder, der ikke kender dette herlige Sted at melde sig for ved Selvsyn at overbevise sig om, at her er rart at være for saavel Børn som voksne.

*

Løvrigt kan Forbundets Love faas ved Henvendelse til Sekretariatet, Pileallé 23 A, 3. Sal, København F.

Styrelsen.

Katolske Begravelser

Benzon

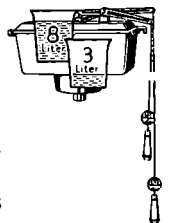
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

"Mini-Skyl"

Totræks-Arrangement

Skyller med kun 3 Liter Vand,
naar Klosettet bruges som Urinal

BRØDRENE DAHL A/S
Industrbygningen . Telefon Central 6585

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Sept.

16. S. 17. Søndag e. Pinse (714—69); 2. Bøn: St. Cornelius og St. Cyprian (1078), 3. Bøn: St. Euphemia, St. Lucia og St. Geminianus (1078), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).

17. M. St. Frans af Assisis Saarmærker (1079); 2. Bøn: For Paven.

18. Ti. St. Josef af Cupertino (1080); 2. Bøn: For Paven.

19. O. Tamperdag (717); 2. Bøn: St. Januarius og Fæller (1081), 3. Bøn: For Paven. Eller:

(rød) St. Januarius og Fæller (1081); 2. Bøn: Tamperdagen (717), 3. Bøn: For Paven; sidste Evang.: Tamperdagens (720).

20. T. Vigilie ([1]) med eget Evang. (1082); 2. Bøn: St. Eustachius og Fæller ([28]), 3. Bøn: For Paven. — Eller:

(rød) St. Eustachius og Fæller ([27]); 2. Bøn: Vigilien ([2]), 3. Bøn: For Paven; sidste Evang.: Vigiliens (1082).

21. F. St. Matthæus, Apostel og Evangelist (1083—112); 2. Bøn: Tamperdagen (723); Apostlenes Præf. (524); sidste Ev.: Tamperdagens (307).

22. L. Tamperdag (725); 2. Bøn: St. Thomas af Villanova (1085), 3. Bøn: St. Mauritius og Fæller (1085), 4.

Mødrekursus

Der vil i Løbet af Vinteren blive afholdt 2 Mødrekursus, begge hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Kursus I bliver hver Torsdag Aften Kl. 19,30 i Oktober og November, Kursus II bliver hver Tirsdag Eftermiddag Kl. 14,00 i Januar og Februar. Det er lagt som et Aftenkursus og et Eftermiddagskursus for at give saa mange som muligt Lejlighed til at deltage.

Kursus I.

4. Oktober: Sor. Maria Birgitta: »Det katolske Hjem«. — Fru Plate Petersen: »Den katolske Husmoder i og uden for Hjemmet«.

11. Oktober: Diplm. Montessorileder Frk. Ragnhild Hoff: »Fantasiopdragelse og Dr. Montessoris, med Diskussion.

18. Oktober: Bibliotekar Frk. Møllerup: »Børn og Bøger« m. Udstilling og Lejlighed til selv at lave nogle Modeller.

25. Oktober: Børnehavelærerinde Fru Meldahl: »Børn og Beskæftigelse« (m. Udstilling).

1. November: Børnehavelærerinde Fru Meldahl: »Børn og Beskæftigelse« (m. Udstilling).

8. November: Sor. Franciska: »Kirkeaarets Fester og det katolske Hjem« (m. Udstilling).

Bøn: For Paven. — Eller:

(hvid) St. Thomas af Villanova (1085); 2. Bøn: Tamperdagen (725), 3. Bøn: St. Mauritius og Fæller, 4. Bøn: For Paven; sidste Ev.: Tamperdagens (732).

23. S. 18. Søndag e. Pinse.

Saligt det Folk, hvis Gud HERREN er, det Folk, som HERREN har udvalgt til sin Arv.

17. Søndag e. P., Graduale.

15. November: Forældreaften. Pastor Geertz Hansen: »Troen — Ægteskabets og Familielivets Fundament«.

22. November: Sor. Maria Birgitta: »Barnets sakramentale Liv« m. Udstilling.

29. November: Adventsaften. Indmeldelse sker hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1, Ø., Ry. 391 eller hos Sognesøstrene.

Adgangskort til hele Kursus Kr. 2,00. Enkeltforedrag Kr. 0,50.

Kursus II.

8 Tirsdage — følgende Emner: Familiekundskab.

1. Hjemmets Økonomi.
2. Vore Boliger.
3. Boligens Indretning.
4. Hygiejne og Sundhed.
5. Hvorledes udnytter Husmoderen bedst sin Tid og sine Kræfter.
6. Familiens Ernæring til de forskellige Aarstider.
7. De rigtige Indkøb.
8. Sygdom i Hjemmet.

Børneopdragelse.

1. Familiens religiøse Atmosfære.
 2. Barnets religiøse Anlæg.
 3. Grundregler for religiøs Opdragelse.
 4. Overgangsalderens religiøse Indstilling og Udvikling.
 5. Trods og Egensind.
 6. Belønning og Straf.
 7. Leg og Arbejde.
 8. Overgangsaaarenes pædagogiske Opgaver.
- Nærmere Program vil senere blive bekendtgjort.

Italiensk

Grundig Undervisning ude og hjemme.

Wiberg,

Bülowsvej 32 A, Nora 4617 x.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Kl. 15-17, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og
Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition eller ethvert Postkontor.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 778 - 728

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Marlakongregationen

»Vor Glædes Aarsag«

begynder igen sine Møder hos St. Josephs Søstre, Østerbrogade. — Første Møde Tirsdag den 18. September Kl. 19½.

Matiné

til Fordel for Sct. Annæ Kirke, Skole og Menigheds Arbejde Søndag d. 16. September 1945 Kl. 14 i Festsalen, Dr. Elisabeths Allé 3.

Axel Breidahl indleder med et Causeri: »Fremmede Folks Børn«.

Ebbe Rode vil glæde os ved en Oplæsning.

Ib Schönberg synger »Filmsviserne«.

Den »syngende Politibetjent« og Koncertsanger B. Stenalt, Askuskoret og Sct. Annæ Orkester vil spille eller synge.

Billetter à 2, 3 eller 5 Kr. faas i Præstegaarden, Hans Bogbinders Allé 2, Tlf. Amager 3202.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde Søndag d. 23. Sept. Kl. 15 i St. Elisabeths Hospitals Kapel.

K. U. K. København.

Lørdag den 15. September Kl. 19 pr. Fællesmøde i »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Underholdning v. Mandolinorkester paa 8 Mand, gamle K.U.K.er m. m. — Pølser og Øl serveres. Entré Kr. 1,25.

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag d. 21. September Kl. 19,30 afholdes Ungdomsmøde. Maskinmester Rasmussen fortæller om sin første Rejse over Ækvator. Her berettes bl. a. om den morsomme og gamle Tradition: Ækvatordaaben. Desuden vil vi byde paa Overraskelser. Dans m. m. Tag en Kammerat med. Alle er velkomne den Aften. Entré 50 Øre for Medlemmer og 75 Øre for Gæster.

K. U. K. Ordrup

begyndte igen sine Møder Tirsdag d. 4. September med temmelig god Tilslutning. Frk. Birk Rasmussen holdt et udmærket Foredrag om Poesi og Prosa. De to Minutter havde Kirsten Ottosen, som fortalte om Aasebakken. Desuden havde vi Pakkefest, og til Slut blev der spist Æblekage og drukkert Orangeade.

Tirsdag d. 18. begynder vi paa Studiekredsmøder. Pater Wolfisberg vil gennemgaa de 10 Guds Bud, der vil blive gennemgaaet 1 Bud ad Gangen hveranden Tirsdag.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 15. ds. Kl. 20 pr. Fællesmøde. Et af vore aktive Medlemmer, Frederik Johansen, vil holde Foredrag om Holland. Derefter begynder vi en Serie, der hedder »Min daglige Gerning«, og denne indledes af Bent Lassen. Det praktiske Arrangement: Gruppe II.

Odense		
Aarhus	ALFRED PIHL Bagermester . Conditori Telefon 3041 — Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster
 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)		JØRGEN RASMUSSEN Glarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken
Aalborg		
Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779	Henry Hansen Trikotage og Herrelingeri Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 56 65
M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992	Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 Kolonial . Delikatesser . Kaffe	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 Telefon 1786 Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken	CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.	Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæk og Paalæg Reelle, unge Varer til beskedne Pris- Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		
Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581		

<p>Randers</p> <p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	<p>Horsens</p> <p><i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Horsens</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>Nakskov</p>		<p>Aug. Rasmussen Blikkenslager Taarsvej . Nakskov Leverandør til Kirke og Børnehjem</p>
<p><i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Brodermagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle Aktieselskab</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Holbæk</p>		<p>S. Uldall Farve- & Tapethandel Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstånger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Handelskompagniet Aktieselskab . Telefon 990 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>LIGKISTER Automobil-Rustvogne haves Fr. Smith's Sønner . Telf. 91</p>
<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>
<p>Vejle</p>		
<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A/S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>C. V. BERG Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ledig</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>

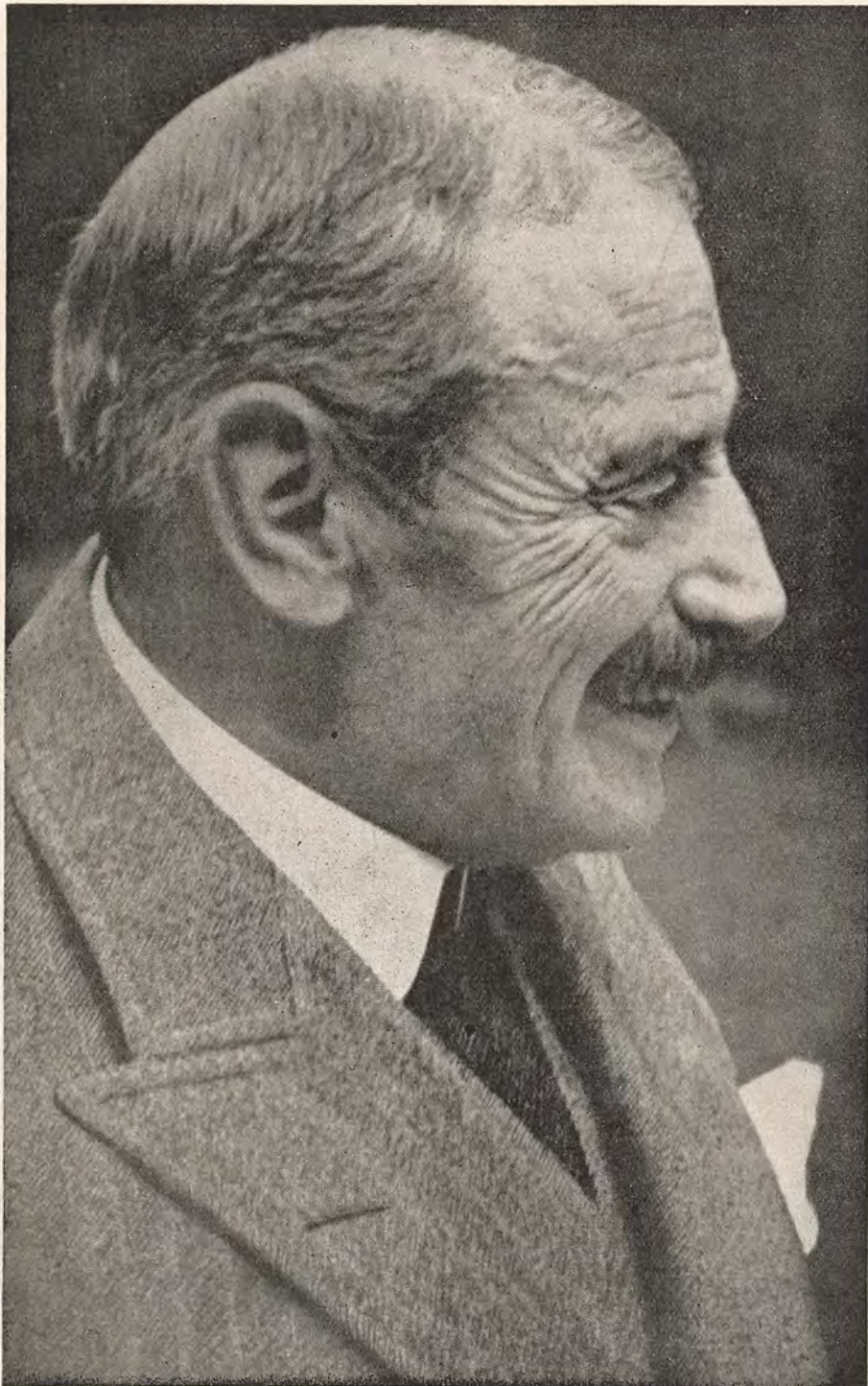
ÅSKOV HØJSKOLES BIBLIOTEK

Katolsk Ugeblad

23. September 1945

93. Aargang

Nr. 38

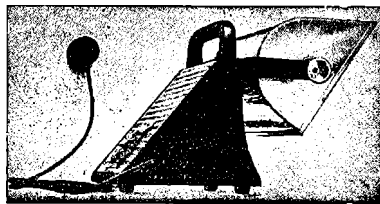

1870

1945

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545
Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

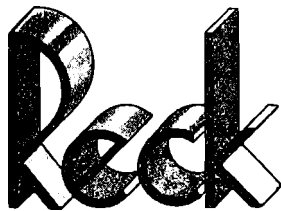
TELF. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Kedler ★ Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central408

Bageri & Konditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156
og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Alltid friske Smaakager

Esbjerg

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

Kongensgade 25-27

Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Paa Kongens 75 Aars Fødselsdag

Et halvt Aar efter, at Danmark var blevet et hærtaget Land, fyldte vor gamle Konge 70 Aar. Det blev en Dag, ingen Dansk vil kunne glemme. Vore Følelser for Fædrelandet og dets Konge smeltede sammen i en Troskabs-Bekendelse, der staar med gylden Skrift i alles Hjerter den Dag i Dag.

Vi vidste i alle de tunge Aar, at om vor Konge kunde og vilde vi samles. I vor katolske Domkirke, hvor der Krigen igennem blev sagt saa mange stærke Ord om vore Pligter under Fjendevold, lød det: »Vi adlyder Lovene, saa længe der staar Christian Rex under dem«. Og det gjorde vi.

Saa kom der Tider, hvor i den samme Kirke Bønnen for den verdslige Øvrighed faldt bort. Vi havde ikke længere en saadan Øvrighed. Danmark maatte vise sit enige Sammenhold uden denne. — Kongen talte ikke længere til sit Folk, fordi Voldsherrerne helt havde taget Magten. Uden i mindste Maade at ville mindske Betydningen af, hvad modige, fædrelands-sindede Mænd i disse Krigens sidste Aar gjorde for Danmark, betød vor gamle Konges ranke Holdning dog maaske mest. Baade i Verdens Øjne og for vort indre Sammenhold.

Og Aarene igennem bad vi om, at Kong Christian maatte faa Lov til at opleve Fredens Genkomst sammen med sit Folk. Da Kongen blev ramt af Ulykke og Sygdom og Døden syntes ganske nær, var der Sorg i danske Hjem, som var det en af Hjemmets egne, der var Fare for at miste.

Men Kongen fik Lov at leve og at opleve Freden. Atter et halvt Aar efter en skelsættende Dato klæder Danmark sig i Flag og Blomster for at fejre Kongens Fødselsdag. Og denne Gang er Glæden hel. Sejren er vundet, og den samme Befrielse fylder Kongens og alle Danskes Hjerter.

Paa Fødselsdagen kører Kongen og Dronningen gennem deres Hovedstad. Vejen gaar ikke alene gen-

nem de store, brede Gader, hvor Mennesker bor paa Livets Solside. Den gaar gennem Gader, hvor Baghus rejser sig bag Baghus og spørger Solen ude for Fattigfolk. Det lykkelige for Danmark er, at den Hyldest, der vil slaa sammen om Kongens Vogn, ikke vil være mindst i de Bydele, hvor Konger ellers ikke har deres Gang. Vor Konge har det, og det er Danmarks Lykke.

I et Land, hvor Kongens Vogn kører gennem Oehlenschlägersgade saavel som gennem Bredgade, maa der ikke kunne kommen nogen blodig Revolution. Der er ikke Plads her for Barrikader mellem de Kvarterer, hvori de forskellige Samfundsklasser bor. Der er ikke Plads for nogen som helst Partipolitik, som vil mele enkelte Klassers Kage. Det vil Kongen sikkert tænke paa, mens Hurraraabene slaar sammen om hans Vogn.

Og mon ikke Kongen ogsaa paa sin Fødselsdag vil tænke paa det politiske Valg, der nu kun er faa Uger borte. Valgkampen er allerede begyndt og truer med at antage Former, vi slet ikke kan være bekendt. Paa sin Køretur vil Kongen se, at der endnu foran en Del Butikker er Skodder tilbage fra den Gang, Politiet hed Hipo og gav

Kong Christian X som vi kender ham bedst

alle Forbrydere Eksemplet paa Lovløshed. Spørger Kongen, vil han faa det Svar, at Skodderne kommer bort efter Valget. Mange Smaahandlende mener, det er klogest at vente saa længe. Men et Par Ruder hist og her er jo kun en Bagatel. Værre er det, at Mistænkeliggørelsens Gift saa flittigt blandes i Tryksværten nu op til Valget. Skulde man tro det muligt efter de fem Aars Enighed og alle vore gode Forsætter under Krigen?

Mon ikke Kongens aktuelle Fødselsdagsønske vil være, at det Valg, der kommer til at betyde saa meget for os alle i de næste saa vanskelige Aar, maa blive præget mere af alt, hvad vi var enige om, da Fjenden var her, end af det, der partipolitisk skiller os. Og at det maa vende vort Blik mere mod en Fremtid i Samarbejde end mod Fortidens Synder.

Det lille danske Kongerige, hvor Majestæten er paa Hat med hver eneste Borger og omfattes med samme Kærlighed af fattig som af rig, er ude i den store Verden ligesom et Billede fra en Eventyrbog. Selv ved vi, at Billedet har mange Skygger. Men der er nu noget om Eventyrets lille Kongerige. Det er ikke større og ikke mere splittet i Stænder og Klasser, end at det har alle Betingelser for at kunne være et godt lille Land for alle sine Borgere. Burde det ikke være en af vore Tanker paa vor Konges Fødselsdag?

Og sikkert er det, at Kong Christians egne Tanker paa denne Dag søger opad i Tak til ham, der er Kongernes Konge. Ham glemte Danmarks Konge aldrig. Vi har Lov til at tro, at dette ikke har været uden Betydning for Danmarks Skæbne.

Fra alle Sider i det danske Folk vil Kong Christian blive hyldet paa sin 75 Aars Fødselsdag. Maatte vi have Lov til her i Bladet at gøre os til Tolk for Danmarks Katolikker, og med vore bedste Ønsker for Kongehus og Fædreland love vor Konge, at han altid vil finde os blandt dem, der efter hans Eksempel vil bedømme Tidens Problemer ud fra, hvad der gavner det hele Land, og hvad der sømmer sig for et Folk, til hvilket Kristi Lære kom for over 1000 Aar tilbage.

H. D. T. Kiærulff.

»Katholicismens inderste Væsen«

Om kort Tid præsenterer Sct. Ansgars Forlag, der i sidste Bog-sæson udsendte saa mange Bøger som aldrig før i Forlagets hidtil korte, men energiske Historie, et nyt katolsk Værk af internationalt Format: Karl Adams berømte »Das Wesen des Katholizismus«. Paa Dansk udkommer Bogen under Titlen »Katholicismens inderste Væsen«, og det er — man fristes til at sige naturligvis — den ukuelige Pastor Peter Schindler, som har staaet for Oversættelsen til Trods for, at han næppe er blevet færdig med at fordanske Giuseppe Riccittis 861 Siders Værk om »Jesu Kristi Levned«. Hvilken Produktivitet!

»Das Wesen des Katholizismus« kommer hertil med en imponerende lang Rad Oversættelser i Ryggen. Bogen er — foruden til Dansk — oversat til Engelsk, Fransk, Hollandsk, Spansk, Portugisisk, Ungarsk, Polsk, Italiensk og Japansk. Man aner paa Forhaand, at »Katholicismens inderste Væsen« er en Bog af baade Lærdom og Vægt.

Og hvad er saa Catholicismens inderste Væsen da? Karl Adam har bygget sin Bog op i tolv Kapitler. De elleve bruger han til at vise os *Katholicismen som Idé*, i det tolvte og sidste skildrer han Catholicismen, som den faktisk fremtræder i Realiteternes Verden: *Katholicismen som Fænomen*.

Paa et Tidspunkt, da man — med et behersket Udtryk — ikke er forvænt med tysk Redelighed, virker det velgørende at læse en Mand som Karl Adam. Paa den ene Side er han et varmt troende Menneske, der til sidste Tøddel vil hævde, at Kirken er af guddommelig Oprindelse, ja selvste »Kristi mystiske Legeme« — og paa den anden Side paaviser han skarpt og uhildet, hvorledes Kirkens daglige Forvaltning er i Hænderne paa skrøbelige Mennesker og derfor — hvor en højere Indgriben ikke ligefrem udelukker Fejltagelser og Misgreb — ofte bliver alt for menneskelig.

I sit Forord skriver Oversættelsen:

»Søren Kierkegaard har paapeget Faren for *Forargelsen* som Dødsfaren for det religiøse Liv. Mange er vi Katholikker — og vel særlig Konvertitter — som kender den og har maattet kæmpe Jakobs kampen med den; hær rækkes os en Hjælp, der ikke behændigt bortforklarer

Spændingen i Troslivet, men som belyser den *indefra* og *ovenfra*, saa Buen mellem Kirkens guddommelige og dens menneskelige Pol ikke brister, men bliver en Bro fra Jord til Himmel.

Det tør vist hævdes, at Forf. har skrevet (og tænkt) sin Bog *bagfra* og har holdt sine Forelæsninger for det sidste Afsnits Skyld — men havde han ikke først, som den store Theolog han er, skuet ind i den

himmelske Raadslutning i elleve Syner, havde han ikke kunnet hente os Lys over den jordiske Virkelighed i det tolvte.«

Det er glædeligt at se, hvorledes Sct. Ansgars Forlag Aar for Aar binder an med større og større Udgivelser. Vi trænger ikke blot til Pjecer, nok saa meget til repræsentative Værker, vi kan tage frem fra Reolen Gang efter Gang, fordi de er baade altomfattende og udtømmende inden for deres Emners Rammer. Et saadant repræsentativt Værk er Karl Adams »Katholicismens inderste Væsen« — den aabner Perspektiver for en ny Forstaaelse i Danmark for Catholicismen. Vi imødeser dens Komme med Forventning.
Jan Locher.

Katolsk Eschatologi XXIII

Den almindelige Opstandelses store Betydning

Hvor vidt har Gud løftet Sløret for Fremtidens store Kendsgerning, de dødes Opstandelse, og hvor meget faar vi at vide i det Nye Testamente om vort trostefulde Haab? Svaret paa dette Spørgsmaal kan kun være dette: Betydelig mere, end vi hidtil har meddelt. Navnlig bliver det en enestaaende aandelig Berigelse at høre om Begrundelsen for den Paastand, at den almindelige Opstandelse er en af de mest fundamentale Sandheder i vor hellige Religion i Lighed med Troen paa den ene Gud og Læren om Daaben.

Først og fremmest gør Apostlen Paulus opmærksom paa det uløselige Baand, der knytter vor egen Opstandelse paa Dommedag sammen med Kristi Opstandelse for over 1900 Aar siden. Med hele sin Kraft og Inderlighed har han fordybet sig i denne Hemmelighed og udførligt gjorde Rede for den. Hans Lære derom kan sammenfattes med disse Ord: »Hvis vor egen Opstandelse ikke fandt Sted, vilde heller ikke Kristus være opstaaet fra de døde. Og saa vilde hele den apostoliske Forkyndelse være Løgn, vor Slægt vilde ikke være forløst i Kristus, og den kristne Læres storslaaede Tankebygning vilde falde sammen«. Men det er vist meget bedre at anføre Pauli egen Argumentation. »Hvis de dødes Opstandelse ikke finder Sted, saa er heller ikke Kristus opstaaet. Men er Kristus ikke opstaaet, saa er vort Budskab jo tomt, og jeres Tro er ogsaa tom. Saa kommer vi ogsaa til at staa som falske Vidner om

Gud, fordi vi har vidnet imod Gud, at han opvakte Kristus, hvem han ikke har opvakt, saafremt de døde i Virkeligheden ikke opstaaer; ... saa er I endnu stadig i jeres Synder, og saa er altsaa ogsaa de, der er hensovet i Kristus, gaaet fortabt. Har vi alene i dette Liv sat vort Haab til Kristus, er vi de ynkværdigste af alle Mennesker.« (1. Kor. 15, 13—19.)

Men Gud ske Lov: »Kristus er opstaaet fra de døde som en Førstegøde af de hensovede. Thi fordi Døden er kommet ved et Menneske, er ogsaa de dødes Opstandelse kommet ved et Menneske. For ligesom alle dør i Adam, saaledes skal ogsaa alle levendegøres i Kristus.« (1. Kor. 15, 20—22.) Kristi Tilbagevenden til Livet er en Kendsgerning, som ikke kan benægtes af noget fornuftigt Menneske. Der er jo altfor mange Vidner, der garanterer for den. Efter Skrifterne døde Kristus for vore Synder og blev begravet og opstod paa den tredje Dag. Den genopstandne blev saa set af Kefas, derefter af de tolv og siden af over fem Hundrede Brødre paa een Gang. Derefter blev han set af Jakob, dernæst af alle Apostlene; til sidst blev han set af Paulus, dengang han forfulgte Guds Kirke. (Slg. 1. Kor. 15, 3—9.)

Men hvad skulde saa denne ubestridelige Kendsgerning benyttes til? Jo, ved Kristi Opstandelse fra de døde blev det med Vælde godtgjort af Faderen, at Jesus Kristus vor Herre er hans Søn. (Ro. 1, 4.), og at hans Budskab er troværdigt for alle, (Ang. 17, 31.), og hvis vi

med vor Mund bekender Jesus som Herren og i vort Hjerter tror, at Gud opvakte ham fra de døde, skal vi blive frelst. (Ro. 10, 9.) Dette er Tingenes rette Sammenhæng: paa mangfoldig Maade er Kristi Opstandelse Garanti, Grund og Maalestok for vor egen. Det kristne Haab staar og falder med Kristi Paaske-sejr.

I og for sig kunde det jo nok tænkes, at den legemlige Opstandelse var et Privilegium, som kun tilkommer Herren, fordi hans Person indtager en ganske enestaaende og særskilt Plads i Forhold til alle andre Mennesker. Men ifølge Pauli Lære om Forløsningens store Mysterium vilde en saadan Indsnævring af den legemlige Opstandelse være ganske utilladelig. For det første vilde den jo være ensbetydende med en utaalelig Mistænkeliggørelse af Guds Magt, som jo netop viser sig i sin fulde Herlighed, naar ikke blot Kristus, men ogsaa alle andre Mennesker rejser sig igen fra deres Grave. De to Tilkendegivelser af Guds Almagt hører sammen, saaledes at den anden kun er en Fortsættelse af den første. Derfor nævner Skriften de to Begivenheder flere Gange under et. »Gud, som har opvakt Herren, skal ogsaa opvække os ved sin Kraft.« (1. Kor. 6, 14.) »Saa sandt vi tror, at Jesus er død og opstanden, skal ogsaa Gud ved Jesus føre den hensovede frem sammen med ham.« (1. Tes. 4, 14.) »Vi ved, at han, som opvakte Herren Jesus, skal ogsaa med Jesus opvække os og stille os frem for sig sammen med jer.« (2. Kor. 4, 14.)

Ja, det er nu engang saaledes: at gøre de døde levende, er et lige saa stort Bevis paa Guds Almagt som Verdens Skabelse i Tidernes Morgen, da Herren kaldte frem af Intet det, der ikke er, som om det var, (Ro. 4, 17.) og denne Guds Almagt, som Paaskedag aabenbarede sig ved Kristi Herliggørelse, skal sammen med Guds Godhed og Troskab være Maalestokken for, hvad vi har Loy til at haabe for os selv, og Grunden til, hvorfor vi haaber.

Men Haabet er fyldt med Længsler og det lægger gerne en Bøn paa vore Læber. Derfor er det, at St. Paulus beder Gud om, at han maatte give os Kristne Visdom og Aabenbarings Aand, saa vi forstaar, hvilket Haab han kaldte os til, hvor rig paa Herlighed hans Arv er iblandt de Hellige, og hvor overvældende stor hans Magt er i dem, som tror. »Dette er den samme vældige Indgriben, hvormed han virkede i Kristus, da han opvakte ham fra de døde og satte ham ved sin højre Haand i den himmelske Verden.« (Ef. 1, 17—20.)

Det var nu den første Grund, som Paulus gør gældende for at afvise Tanken om, at Opstandelsen kun skulde være Kristi Privilegi-

um, ikke alle Kristnes store og lyse Haab. Men han anfører endnu to andre Kendsgerninger af lige saa stor Vægt for at paapege, hvor fundamentale Trossandheder der

vilde bryde sammen, hvis den almindelige Opstandelse ikke fandt Sted. At fremlægge og belyse dem, maa vi imidlertid opsætte til næste Gang. F. K.

Bøn for Kongen

Jahve! Kongen glæder sig over din Vælde.

Din Hjælp fylder ham med Fryd!

*Du har skænket ham, hvad hans Hjerter begærede,
du har ikke nægtet ham, hvad hans Læber bad dig om.*

*Du er kommet ham i Møde med rigeste Velsignelse,
har sat paa hans Hoved en Krone af Guld.*

*Han bad dig om Liv, og du gav ham det,
en Fylde af Dage for evig og stedse.*

*Stor er hans Hæder, takket være din Hjælp,
du har smykket ham med Ære og Majestæt.*

*Du gør ham altid til Genstand for Velsignelse,
fylder ham med Glæde for dit Aasyn.*

*Thi Kongen sætter sin Lid til Herren,
og ved den Højstes Naade vakler han ej.
Din Haand vil naa ud til alle dine Fjender,
din højre faar Ram paa dine Avindsmænd.*

*Du gør dem til et luende Baal,
den Dag, du viser dit Ansigt;
Herren tilintetgør dem i sin Vrede,
Ild vil fortære dem.*

*Du skal udlette deres Afkom af Jorden,
og deres Slægt blandt Menneskenes Børn.
Thi de har planlagt din Undergang,
De har smedet Rænker, men var ikke i Stand til at
fuldføre det.*

*Du faar dem til at vende Ryggen,
med dine Pile sigter du mod deres Ansigt.
Rejs dig, Herre, i din Vælde.*

Vi vil fejre din Magt med Sang og med Spil.

Dauids Salme Nr. 21

MESSEN og LATINEN

I Anledning af K. U.s Omtale (Nr. 34) af, at det i de sidste Aar ikke er usædvanligt, at Messen i Frankrig læses paa Fransk, og af det Indtryk, en saadan Messe har gjort paa Mauriac, beder jeg om Plads for følgende:

Efter Referatet fremgaar det ikke klart, om det drejer sig om Messer, ved hvilke *Celebranten* har bedt alt paa Fransk, eller blot om stille Messer, i hvilke en *Forbeder* har læst Messens Tekster op, medens *Celebranten* som ellers har benyttet Latin. Da det sidstnævnte ikke er noget helt nyt eller særlig paafaldende, maa man formode, at det er det første, der er Tale om; saaledes har Indsenderne af de to Indlæg i Nr. 36 (9. Sept.), der fejlagtigt har faaet Nr. 35) da ogsaa opfattet det.

Hvad enten det virkelig drejer sig om Messe læst af Præsten paa Folkesproget eller ikke, vil det sikkert være af Interesse at høre Kirkens officielle Standpunkt hertil. *Kirkelovens Can. 819* siger, at Præsten skal læse Messe i *det* liturgiske Sprog, som hans af Kirken godkendte Ritus kræver, d. v. s. at en Præst, der hører til den latinske Ritus, skal benytte Latin. (Frankrig og overhovedet de fleste Lande har latinsk Ritus.). Spørgsmaalet om Folkesprog i Messen er ikke noget nyt; *Tridentiner-Konciliet* (1545—63), hvis Forhandlinger og Afgørelser først og fremmest var rettet mod Reformatorernes Lære, maatte blandt mange andre Problemer ogsaa tage Stilling hertil. I det 22. Mødes cap. 8 har vi Afgørelsen: »Det synes ikke Fædrene (de forsamlede Biskopper) nyttigt, at Messen i al Almindelighed fejres paa Folkesproget«. Og i cap. 9: »Hvis nogen siger, at Messen kun bør fejres i Folkesproget ... han være udelukket af Kirken.« Disse Afgørelser blev truffet i en for Kirken meget vanskelig Tid, i en Tid, da Latin i mange Aarhundreder ikke havde været det store Flertals daglige Sprog. Konciliet begrundede ikke i Enkeltheder sit Standpunkt, men af Sammenhængen kan det ses, at ikke mindst Hensynet til det latinske og de andre døde liturgiske Sprogs høje Alder og Værdighed har haft Indflydelse paa denne Beslutning; paa disse Sprog havde Kirken i næsten halvandet Aartusind opsendt sine Bønner til Gud. En af vore bedste Liturgikere, Dr. *Ludwig Eisenhofer*, nævner ogsaa andre Grunde. Ved Hjælp af det latinske Sprog er det saaledes meget lettere at overvaage, at der ikke indsniger sig nogen Vranglære i de liturgiske Tekster. Dette Sprog, som ikke forstaas i Almindelighed, beskytter de hellige Mysterier mod Profanation ved ligesom at omgive

dem med et let Slør; det knytter det Baand fastere, som forbinder de enkelte Kirker med den kirkelige Enheds Centrum, og lader de forskellige Nationer, der ellers er adskilt i Sproget, føle sig hjemme i Guds Hus som Børn af een og samme Moder. Det Kendskab til Latin, som Gudstjenesten kræver af Præsterne, gør dette Sprog til det internationale Sprog for Præsteskabet og letter i høj Grad Styrelsen af Kirken, der benytter sig af det som Embedssprog. Det er endvidere en kraftig Modvægt mod nationalkirkelige Bestræbelser og bidrager derfor ogsaa paa denne Maade til at styrke den katolske Kirkes Enhed.

Naar Kirken med saa stor Fasthed bevarer et særligt Kultussprog, er det ikke blot for at værne dette Sprog paa Grund af dets ærværdige Alder, men sikkert ogsaa for at modarbejde den forkerte Opfattelse af Gudstjenesten, der lægger Ho-

(Fortsættes Side 469)

Fra alle Kanter.

Ved den hellige *Bonifatius'* Grav i Domkirken i Fulda har det tyske Episkopat været samlet til det første Bispemøde efter *Hiller-Tysklands* Sammenbrud. Mødet lededes af Ærkebiskop Dr. *Frings* fra Köln, og der deltog 22 Ærkebiskopper og Biskopper. Episkopatet diskuterede alle de alvorlige Problemer, der er opstaaet i Forbindelse med Tysklands Genopbygning og havde især Opmærksomheden henledt paa Ungdommens Opdragelse: de katolske højere Skoler og Ungdomsbevægelsen.

«De første » kommer fra den hellige Fadren med Oliekv Luxembourg. De ler den kendte Underskriften afflictorum» Trøst.

← Amerikanske Marinere fejrer VJ-Dagen paa Okinawa ved en Messe, læst ved et Alterbord bestaaende af Levnedsmiddelkasser.

Fotos:

International News Photos

→ Dette er alt, hvad der er tilbage af Nagasaki efter Atombomben (iøvrigt det første Billede, der er naaet hertil via USA). I det 16. Aarhundrede kom den hellige Frans Xaver's Disciple til Nagasaki — og tre Aarhundreder senere kom atter Missionærer og Jandt Folk paa dette Sted, der paastod at være Kristne og have Paven i Rom til Overhovede. Den katolske Tro var her gaaet i Arv fra Generation til Generation, uden Præst og uden Forbindelse med Kirken — og for nylig udslettedes dette det ældste kristne Centrum i Østen af Jordens Overflade.

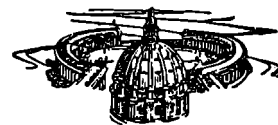

← *reds*«frimærker atikanstater — *ers* Vaaben: Du-sten — og fra sidste forestil-Madonna med — »Consolatrix le nedbøjedes

★ 50.000 Mænd og Kvinder deltog for nylig i den første nationale Pilgrimsfærd til Lourdes efter Frankrigs Befrielse. Nogle faa Dage forinden foretog amerikanske Soldater en Valfart til Lourdes — og vort Billede viser dem foran Grotten.

← Del er sikkert en stor Dag for disse smaa Piger i Sct. Katerina af Siena-Skolen i New York. I deres fine Kapper og »Doktor«-hatter modtager de Børnehavediplomer; den unge Dame, der paa Billedet faar overrakt sit Diplom, er Evelyn Ahern og er 4 Aar gammel!

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

General Eisenhower har — ledsaget af den amerikanske Øverstbefalende i Østrig, General Mark Clark, aflagt den hellige Fader et Besøg. — Den hellige Konsistorial-Kongregation har til samtlige italienske Biskopper udsendt et Cirkulære med *Opfordring til at vejlede Vælgerne ved de forestaaende Valg*. I Skrivelsens Hovedpunkter hedder det: 1) I Anledning af de Farer, der truer Religionen og det almene Vel — hvis Opretholdelse og Bevarelse kræver Samarbejde mellem alle gode Mennesker — maa det være enhver stemmeberettiget, uanset Køn og Stilling, en Æressag at benytte sig af sin Stemmeret. 2) Katolikker kan selvsagt kun stemme paa Lister og Kandidater, der respekterer Guds Lov og Kirkens Rettigheder. 3) Katolikker bør stemme paa disse Lister i den Udstrækning, som Kandidaternes Program og Optræden motiverer saadanne Forhaabninger.

Polen

Den provisoriske polske Regering har — ifølge Warszawaradioen — brudt med Vatikanet og erklæret, at den anser Konkordatet mellem den hellige Stol og Polen for ugyldigt. Det er den polske Regerings Opfattelse — lægger det videre i Radiomeddelelsen — at Konkordatet ophørte at eksistere allerede i 1940, da den katolske Kirke i Polen stilledes under den pavelige Nuntius i Berlin og Biskopper af tysk Nationalitet fik overdraget at administrere Kirken i Polen.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(30)

Hun saa endnu en Gang paa Petroc med et trodsigt, vredt Blik; saa drejede hun omkring paa Hællen og gik ud af Kirken.

Broderen gik atter hen til Kor-kaaben og glattede uvilkaarligt en Fold paa den ud.

Hvor var det 20. Aarhundredes England dog et ubehageligt og mærkeligt Sted, og hvor var det nogle kedelige, sjæleligt usunde Mennesker, man stødte paa.

Den unge Kvindes Ord fik ham til at skælve over hele Kroppen; de havde jo lydt som en Forbandede! Han følte sig pludselig saa gammel, saa nedtrykt. Og om et Øjeblik skulde han være sammen med de andre i Rekreationstiden og med denne Byrde paa sit Sind.

Men i alle Tilfælde, var han end ansvarlig eller ej, bede for hende, det vilde han blive ved med; men han vilde prøve paa ikke at tænke alt for meget paa hende imens.

13. KAPITEL

Petroc sad sammen med sine Medbrødre i Rekreationssalen, da Dom Maurus traadte ind. Den nye Broder var altid meget tavs, for han syntes, at hvad han havde at sige, maatte lyde saa fremmed i Medbrødrenes Øren. Heri tog han nu fejl, for de holdt meget af at høre ham tale; men de respekterede hans Tilbageholdenhed og tvang ham aldrig til at sige mere, end han selv vilde.

Men denne Dag var han tavsere end sædvanlig. Oplevelsen i Kirken havde gjort ham meget ondt og meget urolig til Sinds. Hans sunde Fornuft sagde ham, at alvorlig Bøn for Næstens Vel aldrig kunde bringe Fortræd; men han følte det jo altid, som om der hvilede et tungt Tryk paa ham; tillige havde de sidste 14 Dage trættet ham baade paa Sjæl og Legeme; han følte sig næsten som en Sømand, der en overskyet Nat prøver at styre efter Stjernerne. Det krævede en meget stærk Viljeshlutning at holde den til Stadighed plagsomme Følelse af Forvirring og Utryghed nede.

Da Maurus var færdig med at hilse paa Brødrene, satte han sig ned i en Stol overfor Petroc. Han havde ikke set denne Broder siden hin Eftermiddag, da de sammen havde været nede i Byen, og nu bemærkede han atter paa hans Ansigt det samme ligesom stivnede

Udtryk af taalmodig Vilje til at holde ud, som han da havde set. Maurus blev med eet grebet af Utaalmodighed. Hvor saa han dér dog haabløst hjælpeløs ud! Kunde han dog aldrig tage sig sammen?

Han vendte sig atter om mod de øvrige Brødre. Kommunitetet frydede sig altid lidt over Dom Maurus.

Hele Kommunitetet nød Maurus. Han havde altid saa »forfærdelig travlt«, og han var saa fuldt forvissat om sit personlige Arbejdes næsten hellige Betydningsfuldhed, at man fandt det umuligt at tage ham alvorligt. Det havde været en frygtelig Rejse, fortalte han. Somme Tider havde han følt sig helt fristet til at staa af og skubbe bag-paa. Det var dog et gruopvækkende Bumletog! Og det saa ud, som om Køreplanen fuldstændig kunde negligeres paa et lille Vink fra en lad Drager. Men, Gud ske Lov, her var han nu endelig naaet hjem; den sidste halve Time havde næsten været uudholdelig.

»Der er for Resten sket et væmmeligt Ulykkestilfælde,« fortsatte han lidt efter. »Det var lige der, hvor vor Vej løber sammen med Hovedlandevejen, og jeg var saa uheldig at være Tilskuere, fordi det rædsomme Tog var saa forsinket; ellers havde jeg sluppet fri. I kender nok Frk. Wheeler, ikke? Det var hende, der blev gift med ham, Maleren Symes. Ja, det Giftermaal foregik jo paa Raadhuset, og det har altid været mig en Gaade, hvordan hun, som altid har været en ivrig Katolik, pludselig kunde slippe det hele for at gifte sig med en fraskilt Mand. Naa, men jeg saa hende komme vandrede ned ad vor Vej, og det forekom mig, at hun saa noget vred ud. En stor Lastbil kom kørende, og i det samme saa jeg hende gaa hurtigt lige ud foran den, saa den ikke naaede at faa drejet til Side, før Hjulene var gaaet hen over hende. Jeg løb derover og meddelte hende den betingede Absolution, skønt hun efter al Sandsynlighed er blevet dræbt paa Stedet. Men jeg maa sige, at da jeg saa det trodsige og vrede Udtryk, der endnu i Døden hvilede over hendes Ansigt, saa havde jeg næsten Skrupler ved at give hende Syndsforladelsen. Chaufføren var selvfølgelig helt ude af sig selv, men jeg sagde til ham, at jeg jo havde været Øjenvidne til det skete, og at han ingen som helst Skyld

havde i Ulykken. Han havde jo gjort sin Pligt og havde adviseret med Hornet, da han drejede om Hjørnet, og hun var jo bare gaaet pludselig ud foran Hjulene; saa han havde intet kunnet stille op. Jeg blev staaende til Politiet kom til, og saa afgav jeg min Vidneforklaring. Ambulancefolkene var ved at føre hendes Lig bort, da jeg gik. Hvad behager?»

Han var blevet afbrudt af en hæs Mumlen:

»Hvad var Grunden til hendes fortvivlede Handling?»

Dom Maurus havde vendt sig omkring og saa lige ind i Petroc's for-drejede, kridhvide Ansigt. Nu havde han jo været paa Rejse hele Dagen, og han havde egentlig faaet et modbydeligt Chok, baade ved at være Vidne til Ulykken, men ogsaa ved at vide, i hvilken Sjælstilstand den døde aabenbart havde været. Og saa syntes han tillige, at den andens tragiske Mine og Adfærd var lidt for dramatisk for det 20. Aarhundredes Mennesker. Kort sagt, han blev irriteret over den andens Afbrydelse og svarede vredt:

»Sikken et Spørgsmaal at komme med! De ved jo lige saa megen Besked, som jeg!« Og hastigt drejede han sig rundt, saa han vendte Petroc Ryggen igen. Et Øjeblik efter var han i Gang med at besvare alle de øvrige Munkes Spørgsmaal.

(Fortsættes)

Natlig Tilbedelse i Sakramentskirken

I Anledning af Kirkevielsesfesten, som fejres Søndag d. 30. September, holdes der Tilbedelse i Sakramentskirken fra Lørdag Aften Kl. 20 til Andagten Søndag Eftermiddag Kl. 17.

Man opfordres meget indtrængende til allerede nu paa Kirkens Kontor at melde sig til denne Tilbedelse og opgive, hvilken Time eller hvilke Timer, man paatager sig.

St. Annæ Kirkes Basar

til Fordel for Byggefond, Skole og Menighedsarbejde afholdes Søndag den 7. Oktober fra Kl. 14 og Mandag den 8. Oktober fra Kl. 15 i Festsalen, Dr. Elisabeths Allé 1. — Der findes Boder, Tombola, Film, Auktioner, Underholdning, Restauration etc. Send Bidrag, kom selv, køb Lodsedler!

Adoption

En Pige mellem 5 og 10 Aar kan faa et godt Hjem hos et katolsk Ægtepar.

Billet mrkt. 3112 til Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Messen og Latinen

(fortsat fra Midtersiden)

vedvægten paa den religiøse Opbyggelse. Messen skal ikke i første Række tage Sigte paa *Mennesket* og give det gode og fromme Tanker; den er et Offer til *Gud*, den mest fuldkomne Form for *Gudsdyrkelse* (Kultus). Dette maa ikke misforstaas. Liturgien indeholder faktisk i sine mange Læsninger og Sange overordentlig meget opbyggeligt og belærende — det vil ingen, navnlig ikke i vor Tid, benægte. Det er heller ikke Kirkens Mening, at denne rige Skat skal forblive ubenyttet. Tridentiner-Konciliet forpligter nemlig alle, som har med Sjælesorg at gøre, til ofte, særlig paa Søn- og Fstedage, i Messen (d. v. s. i Prædikenen) at forklare noget af det, som læses i Messen, »at ikke Kristi Faar skal hungre og Børnene bede om Brød, og der ingen er, der bryder det for dem«. Foruden Tekstforklaringen ønsker Kirken — ogsaa efter Tridentiner-Konciliets cap. 8 — at man forklarer dette hellige Offers Mysterier; og hermed er der ifølge Eisenhofer fremfor alt tænkt paa Messens objektive Betydning som Tilbedelses-, Tak-, Sone- og Bønoffer, disse Mysterier, som er Grundlaget for det ny Testaments ophøjede Gudstjeneste, og som først giver den ydre Form Væsen og Indhold.

Et andet Middel til at delagtiggøre den ikke latinkyndige i Liturgi-ens Tekster er simpelthen de i de fleste Lande udbredte Messebøger, hvori alle Messeteksterne findes trykt paa Latin og Folkesproget. Der er næppe Tvivl om, at paa dette Omraade er vor Tids Katolikker bedre hjulpede end det 16. Aarhundredes, dels fordi Bøger dengang var betydelig dyrere at fremstille, dels fordi mange slet ikke kunde læse.

Naar man sammenligner Kirkens Standpunkt i Tridentiner-Konciliets Dekreter med Mauriac's, der for øvrigt er fremført i en Form, der minder lidt om Reformatorer-nes i det 16. Aarhundrede («... Den

sædvanlige Mumlen var forvandlet til Bønner af en guddommelig SimPLICITET ... saa de udenforstaaende ikke blot gik bort med et Indtryk af uforstaaelige Ceremonier»), vil det ikke være nogen Overdrivelse at sige, at Mauriac ikke just er i Overensstemmelse med Conciliets Aand og Hensigt.

Til sidst blot et Par Spørgsmaal:

1. Drejer det sig virkelig om Messer, som af Celebranten er læst paa Fransk, eller er det stille Messer, ved hvilke en anden har læst Messeteksterne paa Fransk?

2. Saafremt det første er Tilfælde, er der da givet Dispens saa tit, at man kan sige, at »det i de sidste Aar ikke er usædvanligt«?

Kurt S. Thomsen.

D. K. K. F.

indbyder til Studiekreds i Klosteret, St. Kjeldsgade 1, en Gang om Maanedn over Emnet »*Moderne Forfattere set med katolske Øjne*«. Første Gang Mand. 8. Okt. Kl. 9½. Indleder: Redaktør *Kiærulff*. Emne: »*Kai Munks Skuespil*«. Diskussionen kan fortsættes ved en Kop Te. Alle katolske Kvinder er velkomne. Tilmeldelse skriftlig til Sekretariatet, Pileallé 23, eller telefonisk til Liobasøstrene, Ryvang 381.

Frank Andersens Fond

Vi har med Glæde modtaget:

M. & P.	50,00
Til F. A. F. i Anledning af Freden fra I. B. (Obl. stor 200 Kr., 4½ % Kurs 103¼	207,50
A. Koch	1,00
	Kr. 258,50
Tidligere modtaget	- 7381,03

Ialt Kr. 7639,53

Hjertelig Tak. Bidrag kan fremdes indbetales til Postgirokonto 1087, Frank Andersens Fond v. Niels Frederiksen, Skjulhøj Allé 67, 1, tv. Vanløse.

Studiekredse paa Nørrebro

Nørrebros katolske Ungdom indbyder til Studiekredse over Emnet: Ægteskabet. For unge Piger hver anden Fredag Kl. 19½, første Gang Fredag den 19. Oktober. (Leder: Søster *Franciska O. S. B.*). For unge Mænd hver anden Torsdag Kl. 19½, første Gang Torsdag d. 11. Oktober. (Leder: Redaktør *Kiærulff*). Tilmeldelse maa ske inden 1. Oktober til Sognets Præster, Nørrebrogade 27.

KATOLSKE BØGER

Endelig lykkedes det

at faa den Bog ind i Landet, som vi under den tyske Besættelse stadig og forgæves søgte at smugle ind:

Kardinal Faulhaber: Kristendomen inför judisk-germanska Problemet. Det er en Række Adventsprædikener, som den berømte tyske Kardinal afholdt i St. Michaels Kirken i München i Aaret 1933, og hvori han præciserer det katolske Standpunkt overfor Nazismens Racerære. Kr. 1,80.

Franz Werfels Bog

paa Originalsproget, indbundet i et smukt blaat Lærredsbind med Guldtryk.

Werfel: Das Lied von Bernadette Leinen Kr. 16,80.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Nu forventer vi snart
atter at kunne levere

A. D. B. Gulvplejemidler

i de gode gamle Kvaliteter

A. D. Burcharth & Søn, Kolding

Lak, Fernis- og Farvefabriker. — Grundlagt 1861

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

September:

- 23 S. 18. Søndag e. Pinse (743 (grøn) —70); 2. Bøn: St. Linus ([9]), 3. Bøn: St. Thecla (1086), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
24. M. St. Maria, de fangnes Befrielse (1087); 2. Bøn: For Paven; Præf. (522).
25. T. † Feria (374—70), uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
26. O. † St. Cyprian og Justina (rød) (1087); 2., 3. og 4. Bøn som Tirsdag.
I konsekrede Kirker: (hvid) KIRKEVIELSESFEST ([77]—113).
27. T. † St. Cosmas og St. Damian (rød) (1088); 2., 3. og 4. Bøn som Tirsdag.
I konsekrede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn: For Paven.
28. F. † St. Wenceslaus (1089); 2., (rød) 3. og 4. Bøn som Tirsdag.
I konsekrede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Gudsmoder, 4. Bøn: For Paven.
29. L. ST. MICHAEL, Ærkeengel (hvid) (1089—114).
30. S. 19. Søndag e. Pinse.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor: C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 15-17, Lørdag undtaget Post-Giro Nr. 57042

Annoncefølelse: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

I Anledning af Kongens Fødselsdag

I Anledning af Hans Majestæt Kongens 75 Aars Fødselsdag synses der Onsdag 26. Sept. Kl. 8 en Levitmesse med Te Deum i Domkirken, Bredgade 64.

St. Mariæ Kirke

Onsd. 26. Sept. Kl. 8 Højmesse, Kl. 19,30 Kongr. for Damer og unge Piger.

Sakramentskirken

Mand. 24. Sept. Kl. 20 Therese-föreningen. Lørd. 29. Sept. Kl. 20 Andagt. Derefter uafbrudt Tilbedelse til Andagten Søndag Kl. 17.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 23. Sept. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongr. Mand. 24. Sept. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 27. Sept. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Onsd. 26. Sept. Kl. 20 Kongr. og Broderskabsmøde.

St. Augustins Kirke

Torsd. 27. Sept. Kl. 15 Højtidelig Vesper til St. Liobas Fest. Fred. 28. Sept., St. Liobas Dag, Kl. 8 Levitmesse, Kl. 15 Højtidelig Vesper.

Benediktineroblaterne

Søndag den 23. September Kl. 13,30 er der Møde for Benediktineroblater hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Umiddelbart efter Mødet er Vesper og sakramental Velsignelse.

Gud, du, som ved din underfulde Styrelse ordner Englenes og Mennekens Tjeneste, forund os i Naade, at de, som altid i Himlen staar omkring dig og tjener dig, maa værne om vort Liv her paa Jorden.

St. Michael, 29. Sept., Kirkebøn.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Nicolaus Stenos Gilde

Paa St. Cosmas og St. Damians Dag, Torsd. 27. Sept. læses Kl. 7 den hellige Messe for Gildets levende og afdøde Medlemmer i Jesu Hjerter Kirke, Stenosgade 4.

P. G. V.
O. Wanscher.

R. I. P.

Min kære Hustru, vor kære Mor og Svigermor

Gisella Plank

er stille sovet ind den 16. September 1945.

Paa Børns og egne Vegne
Karl Plank.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Den effektive Gymnastik

For Damer i alle Aldre.

Søndag: Formiddags- og Eftermiddagshold. Gl. Kongevej 103, Mezz. Aftenhold paa Centralskolen, Nørrebrogade 27 B.

Musikledsagelse paa alle Hold. Efter Gymn. Brusebad.

Nye Hold begynder 1. Oktober. — Ring efter Program. Hele Dagen Go. 7548 — træffes personlig for Kl. 9 og efter Kl. 17 paa Vester 7375.

INDBYDELSE

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11. 313

Indbydelse til Indtrædelse i

GARANTSÆLSKABET

»DE APOSTOLISKE FÆDRE«

Det er sagt, at »en Menighed faar den Litteratur, den selv fortjener«. Det gik os over Fortjeneste med *Petrus, I-II*, idet dens Udgivelse kom i Stand ved, at en Ikke-Katolik lagde den betydelige Sum, der krævedes, paa Forlagets Bord.

Vi Katolikker maa selv være i Stand til at bære Fortsættelsen: *De Apostoliske Fædre, I-II*. Vi er en Kreds af Forretningsfolk i Aalborg, som til den Ende har stiftet et *Garantselskab*, der har sat sig for at fremskaffe det fornødne Beløb og at overvaage, at Udgivelsen sker under forretningsmæssigt betryggende Former. Vi er af den Anskuelse, at Beløbet bør skaffes nu, selvom Tidspunktet for Udgivelsen maa rette sig efter Forholdene. Der vil udkræves 15.000 Kr., naar Udgivelsen skal ske i en Skikkelse, der er Værkets Indhold og Form værdigt.

Det er vor Agt at udsende Værket paa Munksgaards Forlag, men for *Garantselskabets* Regning, saa-

ledes, at hele Salgsindtægterne (÷ Procenterne til Forlag, Forfatter og Boghandler) tilfalder Garanterne. Inderfor en Periode af 5 Aar efter Udgivelsen vil disse i hver Juli Maaned af Bestyrelsen faa tilsendt behørigt revideret Regnskab over Salget samt forholdsmæssig Andel i Udbyttet, senest i Femaaret efter Udgivelsen fremsendes endelig Opførelse og Afregning. Det skal være vor Bestræbelse at foretage Administrationen saaledes, at Garanterne saa vidt muligt er værnede mod Tab.

Der vil blive tilstillet samtlige Garanter et Frieksemplar, og deres Navne vil, efter gammel Skik, blive opført paa en Æresliste foran i 1. Bind. — Et Prospekt oplyser om Værkets Karakter og Indhold og bringer Anbefalinger fra førende katolske Personligheder.

Naar 30 *Garanter* à 500 Kr. er tegnede, opkræves Beløbet, og *Garantibeviser* udsendes — senest dog den 1. December d. A.

Aalborg, den 21/1 1945.

Garantselskabet

»De apostolske Fædre«

Den stiftende Bestyrelse:

Hubert Messerschmidt,
Formand

Poul Hjorth,
Kasserer,
statsaut. Revisor.

Sven Kirkegaard,
Prokurist i I/S Aalb. Teglværker.

Evan Glob,
Købmand. Firma »Globe«.

Sven Cordes,
Købmand. Uldcentralen

Tegning modtages og Forespørgsler besvares af:

Sven Kirkegaard,
Formand,

Budolfi Plads 5, Aalborg

Takket være Pastor Schindlers store Flid og Indsigt er de apostoliske Fædres Skrifter nu blevet oversat til Dansk. Det er mig en Glæde at kunne anbefale

den Henvendelse, som rettes til vore Trosfæller i det Haab, at der maa indkomme tilstrækkelige Midler til Udgivelsen af dette betydningsfulde Værk.

København den 8. Sept. 1945.

sign. † *Th. Suhr*.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
Benzon
CENTRAL 1868

Katolske Skoledrenge Ferieophold paa Allerslev Kloster

Regnskab for 1945

Indtægt:

Tilovers fra 1944	153.40
Bidrag fra:	
Familien G.	50.00
Direktør H. J.	25.00
Katolsk Ungdomsværn ..	100.00
Vincentforeningen Sect.	
Ansgar Konf.	100.00
Vincentforeningen Sect.	
Annæ Konf.	150.00
Vincentforeningen Sect.	
Josephs Konf.	250.00
Vincentforeningen Jesu	
Hjerte Konf.	100.00
Vincentforeningen Sect.	
Maria Konf.	50.00
Ingeniør Aug. Plums Le-	
gat	500.00
Renter i Banken 31/12 44..	2.25
	1480.65

Udgift:

Allerslev Kloster for 10	
Drenge Ophold i alt 401	
Dage	1203.00
Tilsynet med Drengene ...	75.00
Tilskud til Opsynets Kost....	50.00
Assurancepræmie for Bør-	
nenes Tøj, Tæpper og	
Soveposer	6.60
Krigsforsikring for Løsøre	3.00
Bolcher til Børnene m. m.	15.80
Porto	2.20
Tilovers	125.05
	1480.65

Status:

Tilovers fra 1945	125.05
10 Drenge var ialt 401 Dage paa	
Allerslev Kloster og takkes de ær-	
værdige Søstre for god Pleje og	
Omsorg for vore Skoleelever.	

København, August 1945.

Å. V. Günther.

Italiensk

Grundig Undervisning ude og hjemme.

Wiberg,

Bülowsvej 32 A, Nora 4617 x.

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„**THERESE**“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby
Station) . Telf. Valby 3736

Bringer overalt

Katolsk Samaritterforening

har desværre i det sidste Aar ført en meget stille Tilværelse grundet paa Vanskelighederne ved at holde Aftenmøder; men nu er Tiderne jo heldigvis blevet saaledes, at man igen kan være ude om Aftenen, og Foreningen starter nu med en lille Festaften *Onsdag den 3. Oktober 1945 Kl. 19½* i Højskolens Lokale, Bredgade 67 A, 2. Sal.

Foreningens Læge, Dr. M. Gade vil tale om humanitært Efterkrigs-tidsarbejde. Der vil derefter være Kaffe bord, som er gratis for aktive

og passive Medlemmer og koster 1 Kr. for Gæster. Tilmeldelse til Fru E. Jacobæus.

Der forventes i Aar en meget stor Tilslutning fra Medlemmernes Side.

I Vinterens Løb vil der blive holdt Møder hver 14. Dag med Foredrag, Situationsøvelser, Film etc.

Desuden afholder Foreningen et *Samaritterkursus* paa 18 Dobbelttimer, første Aften Tirsdag den 2. Oktober Kl. 19—21 ligeledes i Højskolens Lokale. Kursuset er for Mænd og Kvinder over 18 Aar og koster Kr. 5 og er under Ledelse

af Dr. Marie Gade. Tilmeldelse sker til Foreningens Formand Fru E. Jacobæus, Trondhjmsgade 3, Telefon Triá 12.

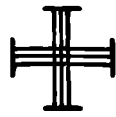
Lily Valeur Fausbøll, Sekr.

St. Therese Sogn

indbyder til Møde *Onsdag den 3. Oktober Kl. 20. St. Kjeldsgade 1.* Forfatteren, Pastor Peter Schindler vil bl. a. oplæse sit Drømmespil »Munken og Nattergalen«. Billetter á Kr. 1,50, incl. Te og Brød, ved Indgangen.

C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital		C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejærværker . Bolte og Matriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203	
Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Kolding	
Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 <i>Centralvarme . Sanitære Installationer</i>	Slagterludsølget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse- , Kalve- og Svineked . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik	
Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Mlnde“		Aabenraa	
Charles Jørgensen <i>Glarimester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	
Næstved	C. Mortensen Murermester Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital	
Evald Nielsen Malermester Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning <i>v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital	
R. RASMUSSEN <i>Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved</i> Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	T. A. Meding's Tømmerhandel A/S Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler	

Katolsk

30. September 1945
93. Aargang
Nr. 39

Ugeblad

Interpellation før Valget

Fransk Spejderkapellan
Indsamlingen til Rønne
Hjem fra Belgien
St. Therese
og vort Aandsliv
To pavelige Dekorationer

Interpellation før Valget

Naar vi Katolikker overvejer, hvem vi skal stemme paa ved det forestaaende Valg, er der naturligvis mange Ting, vi ikke er enige om. Den katolske Landmand, den katolske Byarbejder, den katolske Industrimand o.s.v. har hver sine specielle Interesser, der vejer tungt i Vægtskaalen. Men hvor meget disse Interesser end betyder, er vi fælles om at være Katolikker, og dette gør, at der i vore Overvejelser ogsaa indgaar visse fælles Træk. Er det Alvor med vor Katolicisme, vil f. Eks. Pavernes sociale Rundskrivelser være et fælles Udgangspunkt for en stor Del af vore politiske Betragtninger. Og ligeledes er det vor fælles, meget levende Interesse, at Kirken nyder gode Vilkaar for sin Forkyndelse i vort Fædreland.

Disse vore fælles Interesser lader sig ligefrem opstille som en Række »katolske Programpunkter«, som vel ikke tilsammen udgør et politisk Program (dertil er mange af dem for generelle og lader sig realisere paa flere forskellige Maader), men de udgør ligesom en Maalestok, efter hvilken vi bedømmer de

enkelte politiske Partiers hidtidige Politik og deres Program for kommende Bestræbelser.

Et enkelt af disse Programpunkter vil vi gøre vel i at have særligt for Øje ved Valget i Oktober og ved den Række Valg, som antagelig hurtigt vil følge efter dette. Vi har et Ønske, som bør kunne forstaas af alle politiske Partier, saa sandt de alle netop nu bekender sig til Demokratiet. Vort Ønske drejer sig om et demokratisk Princip fulde Gennemførelse. Vi bør henlede de politiske Partiers Opmærksomhed paa dette vort Ønske og forhøre os om, hvorvidt de kan tænke sig at hjælpe med til dets Gennemførelse.

Vi Katolikker ønsker, at Privatskolen økonomisk bliver stillet paa lige Fod med den offentlige Skole, saaledes som det er gennemført i Holland. Det vil sige, at de offentlige Kassers Udgifter til Skolerne bliver lige store pr. Barn, hvad enten Børnene gaar i offentlig eller privat Skole.

Dette er et demokratisk Princip. Det er dansk Demokrati, fastslaaet i Grundloven, at Forældre har Ret til at bestemme,

hvilken Skole deres Børn skal søge. Men saa længe Privatskolerne stilles økonomisk ringere end den offentlige Skole, er denne grundlovmæssige Rettighed kun en Rettighed for de bedrestillede Samfundsklasser. Vort Ønske er, at ingen økonomisk Tvang maa hindre selv de fattigste i frit at vælge deres Børns Skole, ud fra f. Eks. deres religiøse Overbevisning.

Naturligvis har Myndighederne en Række Krav at stille til de Skoler, der saaledes fuldt ud ligestilles med de offentlige. Det er ganske i sin Orden. De katolske Skoler skal i alle Henseender være gode danske Skoler, blot med Bevarelse af Friheden til at ansætte deres egne Lærerekræfter (naar de iøvrigt opfylder naturlige Samfundskrav om Kompetence) og til at opdrage Børnene i den katolske Tro.

Naar vi en Dag gennem en eller flere Rigsdagsmænd forelægger dette vort Ønske for den lovgivende Forsamling, er det vort Haab, at et Lovforslag herom kan gennemføres uden politisk Strid, under almindelig Anerkendelse af, at det kun er en klar og fuld Gennemførelse af et naturligt demokratisk Princip — en fuldstændig Demokratisering af et demokratisk Gode. Men vi er interesserede i paa Forhaand at vide, om vi tør vente denne almindelige Tilslutning, eller om noget Parti vil gaa imod Forslaget. (Stattes Side 480)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejrøgade 15
Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Marlø Sogn

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Set. Poulegade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Ludvig Rasmussen

Glarimester

I. P. Petersens Eftfl.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

ROBERT HANSEN

I. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B . C. 6538

Papir . Stort Boglager . Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261

Forlang Brochure

I Anledning af Kongens Fødselsdag

læstes der i Søndags fra vore Prædikestole et Brev fra Biskoppen, som bl. a. sagde:

Vi er vor Konge en stor Tak skyldig for alt, hvad han har betydet for Danmark i disse tunge Aar, og vi skylder ogsaa Kongen vor Forbøn, thi vort Folk trænger til Guds Bistand for at kunne genvinde de Egenskaber, som vi gerne skulde besidde for at kunne hævde os paa værdig Vis som et frit og politisk modent Folk.

Først og fremmest skulde vi gerne kunne gøre os fri for det umenneskelige Had, som altfor mange Mennesker nærer i deres Hjerte. Dette Had gælder nok i første Række vore Undertrykkere, men det gaar ud over for mange af vore Landsmænd, som ganske vist har baaret sig forkert ad i de forløbne vanskelige Aar, men dog har Krav paa en Behandling, der dikteres ud fra en nøgtern Retsbevidsthed, og ikke ud fra Følelser som er vilkaarlige Svingninger underlagt. — Kort sagt burde vi ønske at eje den Besindelse, som har været vort Folks Smykke, og som har gjort, at vi ikke er gaaet til de yderlige Synspunkter, som har betydet Ødelæggelse for andre Lande. Det er forstaaeligt, at vi efter de mange Aars Vrede og Irritation har svært ved at falde til Ro, men det er nødvendigt, at vi nu atter kan drøfte vort Lands Anliggender med den redbonne Vilje til Samarbejde, uden hvilken et demokratisk Styre ikke kan trives. Har vi glemt gode gamle Begreber som Tilgivelse og Forsoning, saa er det paa Tide, at vi bruger dem igen, ihukommende Kristi Ord: Forlad os vor Skyld, som og vi forlader vore Skyldnere.

Naar vi lægger disse Tanker ind i vor Bøn for Konge og Fædreland er vi medvirkende til at berede Jorden for den kommende Slægt, at den med Glæde maa kunne høste den Sæd, som er saaet med Taa- rer i disse trange Aar.

En fransk Spejderkapellan

Robert Bourgeois var fra Besançon's Stift. En lille, tæt Franskmand med gode og levende Øjne. I les Carmes hørte han til dem, der havde et eller andet Job at passe til det fælles Bedste. Han elskede Bøger og havde denne intellektuelle Nysgerrighed, som er saa karakteristisk for Franskmand, og som var ganske almindelig i les Carmes. Men han tilhørte saa ganske den unge Generation af Præster: han elskede Naturen i Sol og Regn, han elskede Lejrlivet og lange Marcher og han elskede at føle Mennesker strømme omkring sig. Det Vidnesbyrd finder man i »Témoignage chrétien« og i den lille Bulletin fra les Carmes, der atter er naaet til Danmark — og det passer alt sammen med det, vi, hans Kammerater fra Begyndelsen af Trediverne, lagde Mærke til.

Som alle Franskmand hadede han Krig, de havde jo allerede haft een Invasion 1914—18, men han var rede til at gøre sin Pligt. Som Reserveofficer kæmpede han bravt under den fortvivlede Kampagne i Forsommeren 1940, og da hans Afdeling maatte give sig fangen, flygtede han. Men Frankrigs moralske Kapitulation i 1940 og i 1944 (Laval) gjorde ham endnu mere ondt. Han sagde ofte: »Der gives visse Former for Fejghed, der kun kan aftvættes med Blod. Der maa være nogen, der er rede til at vove Livet«. Og det gjorde han. Hos ham er der Mødested for de underjordiske Styrker, han forklæder og gemmer de unge Franskmand, som Laval vilde sende til Tyskland som Tvangsarbejdere, han skriver Artikler til Témoignage chrétien og uddeler Bladet, og alt imens ligger han ude med sine Spejdere, prædiker og tager mod utallige Mennesker, der søger en Præst. Gestapo foretager flere og flere Arrestationer i Besançon, og man raader ham indstændigt til at gaa under Jorden. »Nej, det vilde være at desertere.«

En Aften, 6. Oktober 1943, faar han Besøg af et ungt Par. Ingen aner Uraad, men lidt efter ser man ham blive kørt bort i en af Gestapos Biler. To Timer senere telefonerer han til Præstekollegiet, hvor han var ansat, og med rolig, fast Stemme siger han blot: »Jeg er arresteret, vær saa god at underrette min Familie.« Da Nyheden kommer ud i Byen, organiserer de unge Bønsnovener, Valfarter og alt, hvad man ellers kan gøre for at hjælpe. En kort Tid kan han og andre fængslede Præster modtage Pakker og læse Messe. Det lykkes derfor at smugle Breve ind til ham i en

Termoflaskes dobbelte Bund, og han svarer. I Svarene kommer følgende Vendinger ustandseligt igen: et meget, meget strengt Fængsel, men guddommeligt ... Naadetimer ... en stor Retræte ... Samling ... fuldkommen Eenhed med Kristus ... Fordybelse. Saa bliver Messerne forbudt og Pakkerne ligeledes. Den 17. Januar 1944 meddeler Stationsforstanderen, at han har set, at Pastor Robert Bourgeois sammen med andre skal deporteres til Tyskland. Biskoppen og nogle Præster skynder sig derud. Om sider faar de Lov til at tage Afsked med ham, men de maa intet sige. Præsten staar lænket sammen med en Redaktør, bleg men nybarberet — ganske rolig og smilende. Han kaster sig i sin Biskops Arme og siger: »Det er vældig pænt (très chic) af Dem at være kommet herved.« Saa modtager han knælende Biskoppens Velsignelse, og de tyske Vagter genner de Besøgende bort. Stationsforstanderen giver dem dog et Vink om at gaa over til en isoleret Perron, og saa rangerer han Toget saaledes, at de en halv Times Tid kan komme til at veksle Bemærkninger med Fangerne. Præsten siger bl. a. til sin Biskop: »De har faaet en Karmelitterinde mere i Stiftet, for jeg har aldrig bedt saa meget«. Biskoppen siger: »De faar megen Indflydelse derovre ved det Liv, De nu maa føre ... Apostolatet.« »Ja, ja ... for fuld Kraft (à bloc).« Da Toget sætter sig i Bevægelse, hører man hans sidste Hilsen: »Vive la France!«

Overlevende Kammerater kan fortælle om Rejsen. I flere Dage maa de køre frem og tilbage, fordi de franske Sabotører sprænger Jernbanelinierne. 28. Januar gaar Turen til Weimar: 100 Mand i een Godsvogn, der er plomberet. De har en Haandfuld Brød, men intet at drikke og ingen Luft i samfulde fem Døgn. Ingen af dem kan ligge ned. 20 dør af Mangel paa Luft, andre bliver vanvittige af Tørst og har Hallucinationer af Vandløb og Søer. Ankommet til Weimar tager man Skoene fra dem og mishandler dem med Slag. Barbenet og uden Mad maa de vandre til Koncentrationslejren. Flere dør af Udmattelse og Kulde. Men Moralen holder de oppe, saa de endog morer sig over de skrækelige Klæder, de faar udleveret. Da de faar Styrtebad i Buchenwalde, drikker hver op til 6 à 7 Liter Vand. I Lejren bliver de værste Plageaander almindelige Forbrydere, »Capos«, der har en Slags Opsyn med dem. De fratager dem ofte Rationen af Mad eller Vand. Da han er Præst,

er han særlig udsat for SS'-ernes Rasen. Om Aftenen lykkes det ham ofte at samle Kammeraterne til »Vaagetimer« (en fransk Spejder-skik, der former sig som en Slags Lejrbaal). Men saa sendes han til de underjordiske Fabrikker i Dora, hvor 1000-1200 dør om Maanednen. De har 12 Timers Arbejde, 8 Timers Appel og Lejrtjeneste og 3 (tre) Timers Søvn.

Præsten sættes til at bygge Barakker, men Arbejdet i Regn og Kulde forarsager, at den udmattede Mand faar en dobbeltsidet Lungebetændelse. Han forbereder sig til Døden i en Hangar, der kaldes Sygestue, men hvor der ikke ydes nogen som helst Pleje. Man prøver atter at sætte ham til Arbejdet, men han orker intet mere. Det bliver saa bestemt, at han sammen med 300 andre syge skal sendes til Dachau, men da de maa overnatte i et stort Badeværelse paa Cementgulvet, dør ca. 100 den første Nat. Blandt dem er Robert Bourgeois. En anden Præst ligger ved hans Side, og før han selv dør, faar han Lejlighed til at overbringe en sidste Hilsen fra den døendes Mund: »Sig til mine Kolleger og til dem,

jeg holder af, at jeg nok skal tænke ogsaa paa dem.« Scout de France til det sidste dør han den 23. April paa Sct. Georgs Dagen, 34 Aar gammel.

4. Maj blev en højtidelig Requiemsmesse celebreret i Besançons Domkirke. Mange af Befrielsens store Mænd var tilstede, men ganske særligt prægedes Højtideligheden af de mange Dreng- og Pigespejdere. Da Absolutionen var blevet givet, skete noget helt nyt. Dreng- og Pigespejderne stillede sig i Kreds omkring Katakalken, der symboliserede det udtærede Legeme, der var blevet brændt i en af de mange Krematorieovne. Alle i den store Kreds tog hinanden i Haanden og saa sang de »le Chant des Adieux«, den, de synger efter Lejrbaalet paa Lejrens sidste Aften. Vore Spejdere kender Melodien fra »Nu flyver Mørkets Fugle ud«. Hvor maa denne Afskedssangs Omkvad have lydt skønt den Morgen: Det er kun et paa Gensyn, Brødre — Ce n'est qu'un Au revoir, mes frères ...

Et Navn var føjet til den lange Liste af les Carmes' Martyrer.

K. G.-H.

ge dertil saa meget, som de nu formaede. Men samtidigt beviser denne Sum, hvor haardt vi trængte til Hjælp udefra. Thi omend Aakirkeby og Rønne har strakt sig saa langt som de overhovedet kunde, havde den bornholmske Menighed alene aldrig kunnet samle den store Sum sammen, Kirkens Istandsættelse vil komme til at koste.

Billedet, som desværre først blev taget, da der var ryddet op i Ruinerne, kan alligevel give et svagt Indtryk af de store Ødelæggelser, Bombningen og Brønden har forvoldt i Kirkens umiddelbare Nærhed. Vi maa være Gud taknemmelige for at have bevaret Kirken fra at lide den samme Skæbne som de ti Nabohuse! Havde vi da kunnet bygge Kirken op igen?

Trods energiske Anstrengelser fra baade Arkitektens og min Side er det hidtil ikke lykkedes os at faa det fornødne Antal Tagsten til-delt. Derfor har der endnu ikke kunnet begyndes paa Reparationsarbejdet. Saalænge Taget er, som det er nu, er det uden Nytte at reparere Huset indvendigt, da Regn og Efteraarets Fugtighed frit kan trænge ind i Huset og gøre deres ødelæggende Virkning. Men vi haaber at faa Taget nydækket, inden Efteraaret sætter ind for Alvor.

Paa Krist Konges Fest, Søndag den 28. Oktober, ofres Højmessén i S. Hyacinthus Kirke i Rønne for alle dem, der har bidraget til denne Kirkes Istandsættelse.

Endnu en Gang: Tak!
Med venlig Hilsen

E. Bartel.

Indsamlingen til Rønne

Det var den 22. Juli, Katolsk Ugeblad sidst bragte nogen Meddelelse om Rønne. Den Gang bad jeg om Hjælp. I Dag har jeg Fornøjelsen at offentliggøre, hvor megen Hjælp, der fra det katolske Danmark blev rakt os.

Som det fremgaar af Fortegnelsen over de indgaaede Kollektér i Landets Kirker, er deres samlede Beløb Kr. 4.768,81.

Ud over denne Kollekt er der indgaaet Kr. 3.016,00, der er Summen af de mindre og større Beløb, som blev tilsendt mig direkte.

Alt i alt er der altsaa indkommet Kr. 7.784,81.

Dette er et over al Forventning fint Resultat! Rønne Menighed og jeg er da ogsaa meget rørt over den Medfølelse, der paa den Maa-de blev tilkendegivet os fra alle Landets Egne. Jeg vil gerne have Lov til paa egne og Rønne Menigheds Vegne at sige en oprigtig Tak. Tak til Biskoppen, som anordnede Kollekten i alle Landets Kirker; Tak til Præsterne, der anbefalede denne Kollekt; og sidst, men ikke mindst, Tak til alle og enhver, som har haft Del i, at Kollektterne naaede dette smukke Resultat. De, der sendte deres Bidrag direkte til mig, har jeg kunnet takke i en personlig Skrivelse. De faa anonyme Bidragydere og dem, hvis Adresse viste sig at være man-

gelfuld, vil jeg gerne ad denne Vej sige Tak.

Katolikkerne paa Bornholm har ikke villet staa tilbage for de øvrige katolske Menigheder Landet over. Den Sum, der er indsamlet blandt Katolikkerne herovre, beviser, at de ikke har villet lade kun de andre om at sætte deres Kirke og Præstebolig i forsvarlig Stand igen; de har sat en Ære i at bidra-

Fortegnelse

over de indgaaede Kollektér til Fordel for den bomberamte katolske Kirke i Rønne.

Rønne	283,51
Jesu Hjerter Kirke (Kbh.)	283,51
St. Ansgar (Kbh.)	244,73

St. Hyacinthus Kirke i Baggrundens Midte

Aarhus	234,10	Horsens, Sølyst	55,00
Roskilde	220,00	St. Augustins Kirke (Kbh.)	52,75
Svendborg	220,00	Sakraments Kirke (Kbh.)	51,45
Horsens Sogn	218,59	Aabenraa	50,00
Lyngby	175,11	Næstved	40,55
Aakirkeby	165,70	Silkeborg	40,00
St. Annæ Kirke (Kbh.)	165,00	Farumgaard	40,00
Nykøbing F.	154,00	Hørsholm	39,09
St. Therese Kirke (Kbh.)	150,96	Køge	31,08
St. Andreas Kirke (Ordrup)	146,93	Vordingborg	30,19
Immaculata Kirke (Kbh.)	145,15	Hl. Families Kapel (Kbh.)	29,00
Kolding	140,00	Nakskov	25,00
Fredericia	130,09	Taastrup	23,00
Vejle	130,00	Slagelse	19,38
Helsingør	128,73	Vor Frue Kloster	18,00
Randers	128,57	Holbæk	15,00
Eshjerg	110,00	Hvidovre	15,00
Odense	107,00	St. Antoni Sogn (Brønshøj)	15,00
Ringsted	100,00	Hillerød	8,56
Aalborg	96,70		
St. Mariæ Kirke (Kbh.)	87,89		
Nyborg	85,06		
Maribo	68,00		
		Ialt ...	4.768,81
		Rønne, 16.-9.-1945.	
		E. Bartel O. P.	

Hjem fra Belgien

Pastor Knud Hertzum er vendt hjem til sin Fødeby Vejle, der har taget godt mod Bysbarnet. Søndag d. 16. Sept. sang han sin første Højmesse i den overfyldte St. Norberts Kirke, hvor Pastor Op de Coul bød ham velkommen. Den unge Præsts gamle Forældre og mange af Menigheden modtog Kommunionen af hans Haand.

Dagen inden havde Pastor Hertzum til en Journalist ved »Vejle Amts Folkeblad« udtalt bl. a. følgende:

— Det er jo herligt at komme hjem, og jeg synes egentlig ikke, at meget er forandret. Selvfølgelig ... man kan ikke straks vurdere Folkets Mentalitet nu, og der er

Pastor Knud Hertzum

meget, som i første Omgang ikke er inden for ens Horisont, men jeg tror nok, jeg skal falde til Rette i Danmark inden alt for længe.

— Syv Aar er en lang Tid. — Ja, og særlig mens Krigen spærrede alle legale Forbindelser mellem Belgien og Danmark. Man kunde glemme sit Sprog, naar der kun saa sjældent var Lejlighed til at tale med Danske. I Louvain ved Universitetet der studerede tre danske Teologer, som jeg af og til kunde veksle nogle Ord med, og det hændte, at gamle Biskop Brems fandt Vej til Klosteret i Averbode og hilste paa mig. Han bor nu — efter at han i 30'erne forlod Danmark for at nyde sit Otium — i Nærheden af Liege. Ellers maatte jeg klare mig med at læse nogle danske Bøger og holde mit Øre aabent for det danske Sprogs Tone.

— Da Tyskerne kom til Belgien ...

— Saa var alt Kaos. Befolkningen søgte sporenstregs mod den franske Grænse, mens Hæren prøvede at holde Stand. I Klosteret i Averbode, hvor jeg studerede, kunde vi ikke blive, men jeg forlod dog aldrig Belgien. Vi fortsatte Studierne et andet Sted i Landet og undgik at blive hentet til Arbejde i de tyske Vaabenfabriker. Der var ellers mange unge Belgiere, der blev deporteret til Tyskland og sat ind i Fabrikerne der. Man hentede Listerne over de studerende ved Universiteterne og opsporede Seminaristerne. Rektoren ved Universitetet i Louvain nægtede at give Tyskerne sit Kartotek, og saa tog de ham selv. Iøvrigt kender man i Danmark de tyske Fremgangsmaader. De var ikke anderledes i Bel-

gien, men Nazisternes Aktivitet begyndte straks efter Erobringen.

I Frankrig og Belgien saa man skævt til Danmark, for det var Opfattelsen, at herhjemme var Befolkningen paa tysk Side ... eller i hvert Fald var dansk Modstand en veg Affære. Men det bedredes meget, ja, det forandredes helt, da Sabotagen tog Fart, og Danmark blev et Mønster for andre undertrykte Lande i saa Henseende.

— Hvordan staar det til i Belgien?

— Belgierne er i Færd med at rense ud, men det er en langsommelig Proces til Trods for, at den er betydelig mere dramatisk end i Danmark. Krigsforbryderne bliver henrettet offentlig, og Befolkningen strømmer til for at overvære Begivenhederne. Der er blevet skudt henved 2000 Mennesker allerede! Værnemagerne faar en meget ublid Medfart. Deres Huse bliver revet ned til Grunden og alt tilintetgjort ... det er ikke en Regeringsforanstaltning, men Folkejustits. Iøvrigt er den politiske Situation uklar, hvilket ses alene deraf, at Regeringen gaar imod Kong Leopold, men henved 99 pCt. af Befolkningen ønsker ham tilbage. Naar der til næste Aar bliver Valg i Belgien, vil det sikkert medføre, at Kongen faar sin Trone igen. Hans vanskelige Stilling er nu en Følge af Pres fra Frankrig.

— De blev præsteviet sidste Aar.

— I August, ja, af den tidligere danske Biskop, Brems. Han holder af at høre nyt fra Danmark, og det glæder ham selvfølgelig at forberede unge Danske til et Arbejde herhjemme.

— Hvordan kom De hjem?

— Røde Kors havde sørget for en Rutebil til 70 Danskere i Belgien. Hovedparten skulde hjem paa en lille Ferie. Vi kørte gennem Holland og Tyskland i tre Dage ... gennem Holland om Natten; der var store Bombekrater at øjne i Mørket. Jeg saa Bremen og Hamburg ved Dag, og selv om Radioen havde meldt om Ødelæggelser i de to Byer, saa skal man nu se disse Stendysser og de øde Gader, før man rigtig forstaar, hvor medtagne Tysklands Byer er.

— Hvad vil De saa nu?

— Foreløbig hviler jeg lidt ud i Vejle og ser til min Familie her. Hvor jeg skal have mit Arbejde, véd jeg endnu ikke, og desuden har jeg noget andet i Udsigt i den nærmeste Fremtid. Paa Grund af mine Studier maatte jeg have Militærtjenesten udsat. Muligvis skal jeg nu ind og springe Soldat.

Pastor Hertzum smiler ved Tanken. Han er 28 Aar og Præst i en Verdenskirke. Maaske skal han, der gennem 7 Aar har levet bag Klostermure, ind og være Rekrut blandt Rekrutter. Det foruroliger ham ikke. Han vil klare det med Bravour!

Kristus-Ordens Ordensbaand

„Kristusordenen“

Kristus-Ordens Uniform

og „Den gyldne Spore“

Den gyldne Spores Ordensbaand

To pavelige Dekorationer

Som verdslig Suveran har ogsaa Paven forbeholdt sig Ret til at tildele Adelsstiller og Ordensudmærkelser. De to højeste pavelige Ordener, som er ligestillede i Rang og kun har en eneste Klasse, nemlig: den øverste *Kristus-Orden* og *Den gyldne Spores Orden*, tildeles kun sjældent og i saa Fald kun til Statsoverhoveder, Regeringschefer og til Medlemmer af regerende eller tidligere regerende Huse. Ifølge den pavelige Aarbog af 1942 er Kristus-Ordenen siden 1879 kun blevet tildelt 28 og Den gyldne Spores Orden siden 1905 kun tildelt 30 Personligheder. Langt hyppigere er *Plus-*

Ordenen (stiftet 1861 af Pave Pius IX.) *Gregorius-Ordenen* (stiftet 1881 af Pave Leo XIII.) til *Sylvester-Ordenen* (nydannede stiftet af Gregor XVI) til disse den hellige *Pave Syngler*). Indenfor hver af disse Ordener findes der fire *Klasser*: *storkorsridderne*, *Kommandører*, *den Stjerne* og *Riddere*. *Plus-Ordens* *Storkors*-*Klasse* er den forbundet en *arvelig* *adel*, med *hegge Komturklassen* *personlig Adel*. *Gregorius-Ordenen* har indenfor alle Grader *civil* og *en militær Klasse*. *Til* *Disse Ordener* kan der ved *representative* *Lejligheder* bæres *en* *erlig Uniform*. Som *pavelig* *Erestegn* gælder *Fortjenskrone Pro Ecclesia et Pontifice* og *Medaillen Henemerenti*. *Den gyldne Rose*, ogsaa kaldet *Dyden*, er et meget *fin* *Guldsnærbæjde*, som *Paven* *lejligheds* *skænker* til *højstaaende* *Personligheder* som *særlig* *Udmærkede*.

Hvordit den ydre Udmærkelse i de enkelte Tilfælde dækker den dekorerede Personligheder er ved de pavelige Ordeneres Tildeling i Orden ikke mindre problematisk end ved de Ordensdekorationer, der verdslige Hoffer og Statschefer tildele. Foruden vigtige Forretninger spiller ogsaa politiske Højhed og Hensyn til Rolle og uskreve Rangliste en stor Rolle. De høje Grader er vel ogsaa lejlighedsvis, naar fyldes med Anbefaling kan tilvebringe, store Gaver i velgørende Hensyn til strækkelig Grund. Ofte disse Ting, som ifølge den pavelige Natur er saa intimt knyttede til menneskelige Svagheder og utilpassegheder, maaske ogsaa for det pavelige Hensyn, at ikke enhver Person, der belønnes med en Orden, og at ikke enhver Orden er en Belønning for en personlig Gjerning.

(Efter H. Schöberl) »Hvorledes reguleres (Kirkens)»

Erkebiskoppen blandt Humleplukkerne

Bispedømmet i Southwark i Syd-England dækker et overvejende Løndbrugsdistrikt, og hvert Aar i September-Oktober, naar Humlehoften sætter ind, forårsager Humleplukkerne en sand »Vandrebevægelse». Blandt disse befinder der sig adskillige Katolikker og Erkebiskoppen af Southwark, Mons. Amigo, har gennem en Aarække sørgt for at disse samværende Sjæle faar deres Søndagsmesse ved at fortrædige læst Messe rundt omkring paa de større Godser. Biskoppen selv giver et godt Eksempel og læser Messe i Sæsonen snart det ene og snart det andet Sted. Vore Billeder viser (l.v.) Mons Amigo blandt Humleplukkerne og (r.o.) en Søndagsmesse paa et af de større Landgodter.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader har i Label af de to sidste Uger modtaget forskellige Grupper af repræsentative Personligheder — deriblandt syv Medlemmer af den amerikanske Kongres — og til hver især rettet opmunterende, vejledende og advarende Ord. — 1,000 polske Soldater, ledsaget af den øversbefalende for de allerede Stridskræfter i Midelhavsområdet, (Feltmarsk) Alexander, besøgte ligeledes den hellige Fader eller at have været til Stede ved Indvielsen af den polske Kirkegaard paa Monte Cassino. — Endvidere har den hellige Fader

modtaget ca. 6,000 kvindelige italienske Arbejdere i Audiens og i sin Tale til disse frembrøvet de store Krav, der i den kommende Tid vilde blive stillet til unge katolske Kvinder. Paven advarede ogsaa indtrængende den yngre Arbejdergeneration mod at svigte Fagforeningernes egentlige Formaal — de vilde dermed blot blive et Redskab i Klassekampens og Partipolitikens Haand — Ifølge den franske Radio vil den japanske Ambassadør ved Vatikanet indtil videre forblive paa sin Post.

Japan

Erkebiskoppen af New York, Francis Spellman, er ankommet til Yokohama fra Korea efter at have foretaget en Reise gennem de krigshærgede Omraader. Til de allerede Pressekorrespondenter udsendt Mons. Spellman, at han ikke rejste al nogen umiddelbar diplomatisk Mission.

Tyskland

Den tidligere polske Armé-Biskop, Mons. Gawlina, er vendt tilbage til Rom efter at have tilbragt to Maanedre blandt polske Fanger og Flygtninge i Tyskland. Mons. Gawlina har besøgt 63 forskellige Lejre, konfirmeret adskillige Tusinde Polakker af begge Køn og interverneret i adskillige Tilfælde, hvor Forholdene gjorde det nødvendigt. — Biskoppen af Berlin ankom til Bispekonference i Fulda — i Tjepp. — Den tidligere Abbed fra Benediktinerkloster Weingarten i Württemberg, Dom Adalbert von Wittkowski O.S.B., er blevet dræbt i Berlin af russiske Soldater, da han søgte at hindre disse i at trænge ind i et Nonnekloster, hvor han opholdt sig som Klostergejstlig Telegrammet med Meddelelsen oplyser imidlertid hverken Navnet paa Klosteret eller de nærmere Omstændigheder ved Tilfældet.

Tschechoslovakiet

De tschechiske Myndigheder har arresteret Munkene i Tepla-Klosteret i Nørheden af Marienbad.

Spanien

Den spanske Kirkes Primas, Erkebiskoppen af Toledo, Mons. Pla y Deniel, har udsendt et Hyrdeskræb, der har Krav paa den største Opmærksomhed, og hvori han bedømmer Resultatet af den spanske Borgerkrig og de efterfølgende Begivenheder i Spanien. Han giver endvidere Oplysninger om Kirkens Stilling samt af Fingerpeg for Landets Syrte i Fremtiden. Hyrdeskræbet maaske sandsynligvis oplyses om et Svar paa den verdensomspændende Hensigt at udelukke Spanien fra Nationernes Råd.

Sankt Thereses Plads indenfor vort Aandsliv

I Fjor Efteraar udkom der hos Herder i Breisgau et Værk om den hellige Therese fra Lisieux, der sætter al anden lødig Literatur — for ikke at tale om den megen underlødige — om samme Emne i Skyggen. Ida Friederike Gørres har nemlig paa Grundlag af alt det foreliggende Materiale udarbejdet et kritisk Værk; her tilstræbes ikke saa meget Opbyggelse som sand Oplysning. Formaalet er at afsløre »det skjulte Aasyn« (saaledes lyder Bogens Titel). I Anledning af Helgenindens Festdag vil jeg her oversætte et Par Sider, der placerer Sankt Therese inden for det katolske Fromhedsliv.

»Ingen Helgen har nogen Sinde haft noget andet Budskab at forkynde end Evangeliets glade Budskab. Iklædningen og Sproget for »Oversættelsen« ind i Tiden kan godt være forskellige. Den ene bringer Budskabet til Hedningerne, som endnu ikke har hørt det, andre derimod til Kristne, der af bare Vane og Gentagelse har glemt det.

Therese taler udtrykkeligt ind i Kirkens Indre, til de troende. Hendes Opgave var det ligesom at rensse Evangeliet for de Slagger, som havde fordunklet dets Glans, ikke paa Grund af Vranglære eller Bagvaskelse, men som Følge af fromme Folks Fromhed. For det er en lige saa skæbnsvanger som almindelig Vildfarelse at tro, at Kirken ikke har andet at gøre end at forsvare den hellige Arv imod Angreb udefra. Herren har da ellers talt tydeligt nok om Klinten i selve Ageren. Der er Farer for det kristelige, der kun trives paa Troens Overdrev og ikke blot som Følge af de »daarlige Kristne«, som vi gerne vil skyde enhver Skyld og ethvert Ansvar i Skoene, naar Guds Navn for vor Skyld bespottes blandt Hedningerne. Der gives særlige Fejldannelser, hvor Ansatterne ellers er gode nok; der findes aandelige Svulstværkter paa en sund Stamme, der i Kraft af den menneskelige Naturs Utilstrækkelighed og Fordærv netop trives bedst paa den religiøse Ivers og aandelige Stræbens Grund. Det er en skæbnsvanger Fejltagelse, naar vi tror, at den fromme paa Grund af sin Fromhed er stillet uden for denne Menneskets uundgaelige Arv og derfor kan tillade sig udelukkende at rette sin Bevaagning uadtil. Der findes — er det ikke en Selvfølge? — ingen Dyd, der ikke ved Overdrivelse kan hælte over til dens Modsætning; der findes næppe en Sandhed, der ikke ved

ensidig Fremhævelse kan blive til Forførelse; der er falske Følgeslutninger ud fra sande Præmisses, ligesom ogsaa den mest ædle Følelse kan hæfte sig ved usande Læresætninger og rette sig efter dem. Enhver Tidsperiode med klart udpræget religiøs Fysiognomi bærer ogsaa særlige Farer for en religiøs Udvikling med sig, der ofte omsider træder frem i Lyset i Skikkelse af en eller anden Hæresi. Man maa ikke glemme, at enhver stor Kæmpe har været from! — Det her sagte er ikke ondsindet Kritik og slet ikke til at forveksle med visse Outsiders Skadefryd over deres Kæmpehest »Kirkens Skyggesider«; det er tværtimod nøgtern Samvittighedsrangsagelse. Det burde dog stemme os til Eftertanke, hvordan Herren i sin Lignelse skildrer den hjemmelyne Søn; ingen vil kunne bebrejde ham, at han tegner en Karikatur; med fuldt Overlæg siger Faderen det mærkeligt inderlige Ord: »Barn, du er altid hos mig, og alt, hvad der er mit, er dit.« Og dog, hvor aabenbarer sig ikke i denne Skikkelse hele den »Retfærdiges« Trængsel, Fattigdom og Problematiskhed, og hvor minder han os paa heldig Maade om, at ogsaa vi, der hører til i Faderhuset, trænger til Guds Barmhjerlighed.

Der foregaar i den sidste Menneskealder — ja, i dens Forløbere endog længere tilbage — inden for Kirken en Kamp, der næppe viser sig uadtil, og som dog bliver ført med en stille Lidenskabeligheds mægtige Indsats, Kampen om den katolske Kristendoms Besindelse og Fornyelse. Den er saa langt fra udkæmpet. At den er der og skal have Lov til at være der, er et Vidnesbyrd om Kirkens levende Liv, og det saavel i Tider med udvortes Medgang som med den værste Modgang. Det drejer sig nu ikke, som paa Clunys eller Modreformationens Tid om at faa Bugt med krasse utvetydige Mistilstande, men snarere om Overvindelsen af den overleverede, borgerlige Fromheds mislige Foreteelser; det er ikke Ting, som den fortabte Søn efter sin Hjemkomst som Urostifter har bragt ind i Faderhuset, men om det, den artige Broder har lavet om paa eller lod støve til. Denne Kamp er Historie i sig selv; den har ogsaa allerede sin Historie fuld af Fejlgreb som af velsignede Resultater, fuld af Beskæmmelse og Løfter. Det er godt muligt, at den Kamp vil staa paa hele det 20. Aarhundrede ud ...

Therese vidste intet om alt det

te. Hun kendte ikke noget til Kritik ... Men i hende ligesom samler sig og kommer til Lutring det mest indre og dybe, der lever i Samtidens Fromhedsliv, Arvens Kærne, Troens væsentlige og uomskiftelige Substans, Kirkens levende Sjæl.«
S. W.

Interpellation før Valget

(fortsat fra Forsiden)

En Interpellation fra en Befolkningsgruppe forud for et Valg kan i mange Tilfælde opfattes som et Forsøg paa at øve et Pres. Saa og saa mange Vælgerstemmer vil kunne flyttes, alt efter Svarene paa Interpellationen. Vi er glade for, at denne vor Forespørgsel til de politiske Partier ikke vil kunne opfattes saaledes. Ganske vist vil vor Stemmeafgivning kunne paavirkes af Svarene (saavel som af udeblevne Svar), men vi er kun nogle faa Tusind katolske Vælgere, der ikke betyder stort for det samlede Valgresultat. Ingen vil gøre sig Anstrengelser for at »købe« vore Stemmer. Og det ønsker vi heller ikke. Vi spørger blot, om ikke Partiernes egen demokratiske Opfattelse falder i Traad med vort Forslag.

Og vi haaber, at Partierne — trods Valgkampens mange andre Opgaver — vil give sig Tid til at svare os paa vort Spørgsmaal. Svarene kan maaske interessere mange andre end os, som Vidnesbyrd om, hvad man forstaar ved Demokrati.
H. D. T. K.

50 Aars Ordensjubilæum i Stenogade

Jesuitterne i Stenogade kan 1. Oktober fejre et Jubilæum, der sandsynligvis vil forløbe i al Stillehed, men som dog alligevel skal nævnes her: *Broder Johs. Siehoff* S. J. kan paa denne Dag fejre sit gyldne Ordensjubilæum. Broder Siehoff, der er Snedker af Profession, indtraadte 30 Aar gammel i Jesu Selskab efter først at have arbejdet ved sit Fag forskellige Steder rundt om i Europa. Langt den største Del af sit Ordensliv har han tilbragt i Stenogade — han udvandrede til Danmark allerede før Aarhundredskiftet — og i Tidens Løb har han i Kirke og Skole nedlagt adskillige Beviser paa sit solide Haandværkskundskab, der tillige afslører hans kunstneriske Evner. Udenfor Sct. Knuds Skoles Mure er Br. Siehoff kun lidet kendt, men saa meget des større er den Agtelse, han nyder blandt sine Medbrødre, der i den beskedne lille Haandværkerbroder har et straalende Eksempel paa en ægte Ordensmand af Jesu Selskab. B.

Pastor Ib Andersen i Domkirken

Søndag d. 30. ds. Kl. 10 modtages den nyviede Præst Ib Andersen i St. Ansgars Kirke. Pastor Ib Andersen celebrerer Levitmessen og holder Prædikenen.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 30. Sept., Kirkevielsesfest. Kl. 10 Levitmesse og Prædiken (v. Pastor Ib Andersen). Efter Levitmessen udstilles det højhellige Alterets Sakramente til Tilbedelse indtil Festandagten Kl. 17.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 30. Sept. Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Højmesse. Onsd. 3. Okt. Kl. 9 Rosenkransandagt og Kongr. for Mænd. Fred. 5. Okt. Kl. 13,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening.

Sakramentskirken

Lørd. 29. Sept. Kl. 20 til Sønd. 30. Sept. Kl. 20 Tilbedelse. Fred. 5. Okt. Kl. 17,30 til 20 Tilbedelse.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 1. Okt. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd. 2. Okt. Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Torsd. 4. Okt. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Therese Kirke

Sønd. 7. Okt. meddeler Biskoppen Konfirmationens Sakramente i vor Kirke.

St. Antoni Kirke

Tirsd. 2. Okt. Kl. 20 Ungdomsmøde. Fred. 5. Okt. Kl. 19,30 Andagt. Menighedsmøde. Hver Aften i Oktober Kl. 19,30 Rosenkrans.

St. Knud Lavards Kirke

Onsd. 3. Okt. St. Thereses Fest, Kl. 7 Messe, Kl. 19,30 Kongr. for Mænd, Andagt. Fred. 5. Okt. Tilbedelse fra Messen Kl. 7,30 til Kl. 14,00.

Ved De, hvad De skal gøre,

Hvis Deres Nabo er gasforgiftet? Deres Mand har forstuvet Foden? Deres Barn har slaaet Hul paa Knæet? Det er en stor Misforstaaelse, at det kun var i Krigstid, at vi havde Brug for at lære Samaritærarbejde. Hver Dag hænder der Smaalykker omkring os, og saa er det godt at have Kendskab til den første Nødhjælp. Meld Dem derfor til Katolsk Samariterforenings Kursus, der begynder Tirsdag den 2. Oktober Kl. 19 i Højskolens Lokale, Bredgade 67 A., 2. Sal. Det koster Kr. 5,00 og er for alle Mænd og Kvinder over 18 Aar. Dr. Marie Gade leder Kursuset. Tilmeldelse til Fru E. Jacobæus, Trondhjemsgade 3, Tlf. Tria 12.

D. K. K. F.

Den 8. Oktober, St. Birgittes Fest, læses en Messe i Intentionen, »Samarbejde mellem de skandinaviske Forbund«, Kl. 7,30 i Jesu Hjerter Kirke.

D. K. K. F.

Indbyder til Studiekreds i Klosteret, St. Kjeldsgade 1, en Gang om Maanedn over Emnet »Moderne Forfattere set med katolske Øjne«. Første Gang Mand. 8. Okt. Kl. 19½. Indleder: Redaktør Kiærulff. Emne: »Kai Munks Skuespil«. Diskussionen kan fortsættes ved en Kop Te. Alle katolske Kvinder er velkomne. Tilmeldelse skriftlig til Se-

kretariatet, Pileallé 23, eller telefonisk til Liobasostrene, Ryvang 381. Deltagelse 50 Øre pr. Aften. The à 75 Øre.

Eukaristisk Forening

for Sct. Ansgar Kirke

Damerne mindes om deres Tilbedelsestid 1ste Fredag d. 5. Oktober. Eventuelle Afbud meldes *denne Gang* til Tlf. Vester 5297 y. Paa Kirkevielsesfesten Søndag den 30. Sept. har Eucharistisk Forening Tilbedelse i Timerne mellem 12—14, og Damerne opfordres indtrængende til at give Møde 1 Time.

NYLIG UDKOMMET

Johannes Jørgensen: Lignelser

Sjette Udgave af den kendte Bog, der indeholder: »Traaden ovenfra«, »Solens Aag«, »Hvedekornet«, »Brødet«, »Den vilde Vin«, »Skygen«, »Giftblanderen«, »Lægen«, »Lys i Natten«. Bogen, som hører til det største og ypperste i Johannes Jørgensens Digtning, er udstyret med en snuk Omslagstejning af Ebba Holm. En fin Gavebog. 69 S. Kr. 3,00.

Knud Hee Andersen: Chesterton

Med Undertitlen »Den muntre Strid«. Anden Udgave. En Chesterton-Biografi. 150 S. Kr. 6,00.

Den danske Rosenkrans

haves igen paa Lager. Der findes ingen smukkere end den simple, praktiske danske — af Bøgeperler og Fiskegarn. Det er ikke en Pyngetestand, det er et Værktøj. Faas i en Størrelse for Mænd og i en Størrelse for Damer. Pris Kr. 2,00.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsnessebogen

Sept.-Okt.

30. S. 19. Søndag e. Pinse (737 (grøn) —71); 2. Bøn: St. Hieronymus (1091), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).

I konsekreerede Kirker fejres:

(hvid) KIRKEVIELSESFEST ((77)—113); 2. Bøn: Søndagen (737); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (739).

1. M. † St. Remigius (1092); 2. (hvid) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven.

I konsekreerede Kirker:

(hvid) † 6. Dag i Oktaven ((77)—113); 2. Bøn: St. Remigius ([34]), 3. Bøn: Gudsmøder ([90]), 4. Bøn: For Paven.

2. Ti. De h. Værneengle (1093); (hvid) 2. Bøn: For Paven.

I konsekreerede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ((77)), 3. Bøn: For Paven.

3. O. ST. THERESE AF JESUS-BARNET ((194)—115).

(hvid) I konsekreerede Kirker: 2. Bøn (kun i st. Messer): Oktavdagen ([77]).

4. T. St. Frans af Assisi (1096); (hvid) 2. Bøn: St. Thereses Oktav ([195]), 3. Bøn: For Paven.

5. F. † 3. Dag i St. Thereses Oktav ((194)—115); 2. Bøn: St. Placidus og Feller ([28]), 3. Bøn: Gudsmøder ([90]), 4. Bøn: For Paven

6. L. St. Bruno (1098); 2. Bøn: (hvid) Oktaven ([195]), 3. Bøn: For Paven.

7. S. Rosenkransfest.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Kl. 15-17, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og
Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition eller ethvert Postkontor.

K. U. K. København.

Lørdag d. 29. Sept. Kl. 19,30 pr. »Den røde Sal«, Stenosgade 4, Arbejds møde. Emner til Kredsmøderne vedr. »Vor Stilling til en Række aktuelle Problemer« samt Gruppearbejdet skal drøftes. Det er af stor Betydning for den kommende Sæson, at I flittigt møder til dette Arbejds møde.

Lørdag d. 6. Oktober Kl. 19,30: Kredsmøde. Emne: »Vor Stilling til Teater, Film og Litteratur«. Nærmere Oplysninger følger i næste Nummer.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 29. Sept. Kl. 19,30 pr. Kredsmøde. Formanden Henrik Gufler vil holde en orienterende Indledning til Sæsonens Studiekredse. Efter Thebordet vil vi i al Beskedenhed fejre Hans Majestæt Kongens Fødselsdag. Det praktiske Arrangement: Gruppe III.

K. U. K. Ordrup

Tirsdag d. 2. Oktober holder vi Høstfest i Ordrup K. U. K. Der bliver en Masse Underholdning og der serveres Pølser og Øl. Aftenen slutter med Dans til Kl. 12. Vi har indbudt Lyngby og Sankt Therese til Høstfesten, og haaber paa, at der denne Aften maa komme mange nye Medlemmer. Vel mødt i Ordrup K. U. K. den 2. Oktober.

Franske Bønne- og Messebøger

til franske Plejebørn modtages med Tak. Pastor Steph. Wevers, Bernstorffsvej 54, Hellerup.

„Den ensomme“

bedes herved modtage min hjertelige Tak for den kærkomne Gave.
Olav V. Sørensen, Køge.

R. I. P.

Vor kære gamle FASTER
fhv. Musikpædagog

Julie S. Benzon

døde den 23. September 1945.

Paa Familiens og egne Vegne:
Ellen v. Benzon.

Begravelsen har fundet Sted i
Stilhed.

Hvor elskelige er dine Boliger,
Hærskarernes Herre; min Sjæl læn-
ges og trægter efter Herrens For-
garde.

Kirkevielsesfest, Introitus.

Ung Sygoplejerske

søger møbleret Værelse, helst Nørrebro eller Østerbro. Billet mrk. »Møbleret Værelse« modtager Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C.

Hjælp søges

til Kontorarbejde og Butikseks-
pedition. Tiltrædelse 1. eller 15.
Oktober. Løn 200—250 Kr.

Sankt Ansgars Boghandel,
Bredgade 67, Palæ 4777.

BOGHYLDEN

Bestillinger modtages nu paa ne-
denstaaende engelske

Katolske Tidsskrifter

Catholic Fireside. U.
Catholic Fireside. M.
Catholic Herald. U.
Catholic Times. U.
Catholic Truth and
Catholic Book Notes. Kv.
Irish Catholic. U.
Month (Catholic). M.
Tablet. U.

U.: Ugeskrift. M.: Maanedsskrift
Kv.: Kvartalskrift

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Kjøbenhavn K
Telefon C. 2453

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120 København Ø

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-38

Tlf. 778 - 728

<p>Italiensk Grundig Undervisning ude og hjemme. <i>Wiberg,</i> Bülowsvej 32 A, Nora 4617 x.</p>	<p>Aalborg M. Thomsen Støtt <i>Entrepenør og Murermester</i> Kong Christlans Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Nakskov Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Horsens</p>		
	<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779 <i>anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt</i></p>	<p><i>Kolonial Delikatesse</i> Øjvind Teilmann Horsens . Telefon 695</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstre</i></p>	<p>„Melkælderen“ <i>Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893</i> Alt i Mel - Gryn - Fødestoffer <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/s Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>	<p>Fiskeforretningen <i>Aug. Andersens Eft.</i> <i>v. Sv. Schmidt</i> Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens 1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>	 <p><i>Wittrup</i> <small>HORSENS TEXTILLAGER</small></p>
<p>Aarhus</p>		
<p>A. B. C.</p>	<p><i>syn. Gummibadehæller Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder</i> HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Conditøri Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Erik's Fiskehal <i>Altid friske Varer</i> Ryesgade 16 . Tlf. 8680 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 . 4089</p>	
<p>Smørrebrød</p>	<p><i>Andelsselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>	
<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	 <p>Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	
<p>Køb hos vore Annoncører</p>		

KALD

ALTID

Randers

JOHS. STOFFREGEN

Malermester
Telefon 3204 . Randers
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning

Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde
til billigste Priser
Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
Leverandør til St. Josefs Hospital

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Båndager
køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

Johs. E. Mortensen

Bagermester
Nørreboulevard . Telefon 1157
Lev. til Sct. Josefs Hospital

N. M. Nielsen

Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne
Markedsgade 16, Telefon 1834
Leverandør til St. Josef Hospital

Randers Kul-Kompagni

Aktieselskab
Kul- og Koks-Import
Kulkajen . Randers
Telefon 3900 (4 Linier)

Knud Pedersen . Slagtermester

1. Kl.s Kød og Paalæg
Dronningborg, Telefon 649
Leverandør til de katolske Institutioner

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)
Fineste Mejeriprodukter fra
Dyrlæge kontrollerede Besætninger

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel
Altid friske Varer
Telefon 628 og 3728
Leverandør til de katolske Institutioner

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
Lev. til Sct. Josefs Hospital

Vejle

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab
Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597
Leverandør til St. Maria Hospital

Mel- og Foderstofforretning

J. Jensen
Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle
Leverandør til Sct. Maria Hospital

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Tegn Deres

Forsikringer

hos
N. Fr. Petersen
Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester
Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde
Tønnesgade 36 . Telefon 1438
Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner
Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360
... Bogladen med de mange Bøger

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havnegade 22 . Telf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

Hansen Pærhøi & Søn

Glarmester . Kunsthandel
Søndergade 4 . Vejle

Carl Petersen

Slagtermester
1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 1721
Leverandør til St. Maria Hospital

¹/₃ Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

M. Nielsen . Bagermester

Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629

Leverandør til Sct. Maria Hospital

C. V. BERG

Blikkenslagermester
Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Katolske Begravelser

v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9
Telf. 725

58 Aars Erfaring

Katolsk Ugeblad

7. Oktober 1945
93. Aargang
Nr. 40

Newmans Konversion

Universitetet
i Nymwegen

Pisa efter Krigen

Udenlandske Nyheder

John Henry Newmans Konversion

8. Oktober 1845

Paa Hundreedaarsdagen for Kardinal Newmans Konversion samles Katolikker i alle Verdensdele i Hyldest til den Mand, der har betydet mere end nogen anden for vore Dages Tilbagevenden af det protestantiske Nordeuropa hjem til Moderkirken. Efter Niels Hansens Bog »Kardinal Newman« skildres nedenfor den historiske Begivenhed.

Littlemore er Navnet paa en lille Landsby lidt udenfor Oxford. Her havde Newman allerede 1836 ladet bygge et Kapel og en ganske jævn Bolig for sig selv, hvor han ofte opholdt sig, f. Eks. naar han havde kirkelige Funktioner at udføre derude. Den 19. April 1842 forlod Newman Oxford og slog sig ned der for i fuldkommen Ro at overveje de store kirkelige Spørgsmaal, der i saa høj Grad optog ham.

De første halvandet Aar vedblev Newman at beklæde sin Stilling som Præst ved St. Mary's Kirke i Oxford. I Februar 1843 udsendte han en betydningsfuld Tilbagekaldelse af alle de Angreb, han tidligere havde rettet mod den romerske Kirke. Under disse Angreb, sagde han, havde han ikke saa meget talt i sit eget Navn, som han havde fulgt de anglikanske Teologers enstemmige Fremgangsmaade. De havde altid brugt de skarpeste Udtryk i Angrebene paa Rom, og han havde ønsket at følge efter i deres Fodspor i den Tanke, at

det anglikanske Standpunkt ikke kunde forsvares anderledes. Han havde i Tillid til de store anglikanske Teologer fremsat Paastande, som hans eget selvstændige Studium senere havde overbevist ham om var usande.

Et halvt Aars Tid efter, i September 1843, tog Newman den store Beslutning at opgive sin Præstestilling. Baade han selv og hans Tilhørere var dybt grebne, da han holdt sin Afskedsprædiken i St. Mary's Kirke. Han sagde heri, at han havde fundet den Kirke, han var født i, og som han havde elsket, ude af Stand til at tilfredsstille ham; han følte sig som sønderslidt mellem Kravene fra dem, han maatte forlade, og dem, der vilde følge ham; han kunde ikke mere tale til sine Tilhørere fra denne Prædikestol, men kun overgive dem i Guds Haand. — Saa brød hans Stemme sammen, og han kunde knap høres mere for Tilhørernes Graad, da han sagde dem det sidste Farvel.

Det var et ejendommeligt Liv,

Newman og en Del unge Venner, som drog med ham, førte i Littlemore. Det var mest unge anglikanske Teologer, der af Samvittighedsgrunde havde opgivet deres Præstestillinger, og hvem Newman vilde, ikke føre til Rom, snarere bevare for et forhastet Skridt. Thi alt som han førtes længere og længere bort fra Protestantismen, var det hans stadige Angst, at han skulde være Offer for en Skuffelse; var det Tilfældet, saa han kun een Vej for sig: Opgivelse af enhver aabenbaret Religion.

Det var et Slags Kloster, Newman oprettede i Littlemore. Han havde tidligere købt og tilplantet en ufrugtbar Grund, og nu lod han en lang Række gamle Stalde indrette til Bolig for sig og sine. Komfortabelt blev det ikke, men det var heller ikke for at ligge mageligt paa Landet, de var flyttet ud i Ensomheden; det var Sjælens Frelse, det gjaldt.

Strengeden i deres Kreds stod ikke tilbage for de katolske Klosters. Fastetiden var en sand Bodens Tid. Da blev ingen Mad nydt før Kl. 17, og hele Maaltidet bestod af salt Fisk; deres Læge modsatte sig dog denne overdrevne Strenged, og da en af dem virkelig blev alvorlig syg, indførtes nogle Lempelser, f. Ex. en Frokost Kl. 12, bestaaende af Te og Smørrebrød. Kirke var der ikke i selve Klosteret;

(Fortsættes Side 487)

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

ROSENBORG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TELEFON 2400

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

MIZAR *fluo*

L. E. LARSEN

Efteraarssko

Nørrebrogade 206

John Henry Newmans Konversion

(fortsat fra Forsiden)

Nagasaki havde en blomstrende katolsk Menighed i Uragami-Distriktet. 10,000 af Menigheden mistede Livet ved Atombomben. Kun 2000 er tilbage. Baade Nagasakis Biskop, Mgr. Paul Yamaguchi, og den apostoliske Administrator af Hiroshima, Louis Ogihara S. J., var bortrejst, da Atombomberne faldt over deres Byer. I Uragami blev den katolske Kirke ødelagt og tre Præster samt 40 Lægfolk dræbt. — Uragami er det Sted, hvor der omkring 1870 fandtes en Koloni af 3500 Katolikker tilbage, skønt de i 200 Aar havde været uden Præster. I Hemmelighed havde de trofast holdt fast ved den forbudte kristne Religion.

Monte Cassino: Abbeden ved Benediktinerordenens Moderkloster, Mgr. Gregorio Diamare, som under Kampene i Fjor forblev i Klosteret, er død 80 Aar gammel af Malaria.

For hundrede Aar siden blev en af Kard. Newmans Oxford-Venner optaget i Kirken: *Father F. W. Faber*. Han blev en af de mest produktive katolske Forfattere og en navnkundig Salmedigter. Senere sluttede han sig til Filip Neris Oratorium og blev den første Forstander for Oratoriet i London, der betjener den kendte Kirke i Londons Kensington Kvarter: The Brompton Oratory. Hundredaarsfesten vil blive højtideligholdt i November.

I det røde Kina, hvis Hovedstad er Yenan, hersker antireligiøs Terror. Før Mao-tse-Tung, den røde General, bemægtigede sig Byen, var der en blomstrende Menighed paa 18,000 Katolikker med en Domkirke og en smuk gotisk Sognekirke. Domkirken er blevet Forsamlingshus og Teater for det kommunistiske Universitet, den gotiske Kirke blev sprængt, for at man kunde benytte dens Byggematerialer til »røde« Regeringskontorer. Af de 18,000 Katolikker er der 240 tilbage. I hele det røde Kina er der ikke een Kirke aaben, og ikke en eneste Præst eller Søster kan virke aabenlyst.

En italiensk Delegation er vendt tilbage fra Rusland. To tilhørte det kristelig-demokratiske Parti. *Hvordan er de religiøse Tilstande i Rusland*, blev de spurgt. Kun fire ortodokse Kirker er aabne i Moskva og Leningrad. Kirkegængerne er mest gamle Koner, kun faa unge og ældre Mænd ses i Kirke. Den

derimod havde de et Bedekammer, hvor Breviarbønnerne samvittighedsfuldt blev bedt, kun med den lille Ændring, at det ved de helliges Paakaldelse ikke hed: *Ora pro nobis* (bed for os), men *Oret pro nobis* (han bede for os), en Ændring, Newman selv havde foretaget, og som jo er betegnende nok.

Newmans Indflydelse blev ikke ringere, fordi han havde trukket sig tilbage fra det meste af den Gerning, der før havde optaget ham. Saavel det protestantiske som det katolske England saa med lige stor Spænding paa, hvad der gik for sig i Littlemore. Men det var kun yderst faa, Newman havde Fortrolighed til; det store Spørgsmaal, der optog ham, kom ikke andre ved, det var en Sag mellem hans Skaber og ham selv. Hans Samtaler drejede sig derfor om politiske Spørgsmaal, Litteratur og gamle Minder fra Oxford. Efter Middagen talte han altid en Stund med Vennerne, men den største Del af Dagen tilbragte han i Biblioteket eller paa sit Værelse. En eneste havde hans fulde Fortrolighed, det var Ambrose St. John, som blev ham en Ven for hele Livet.

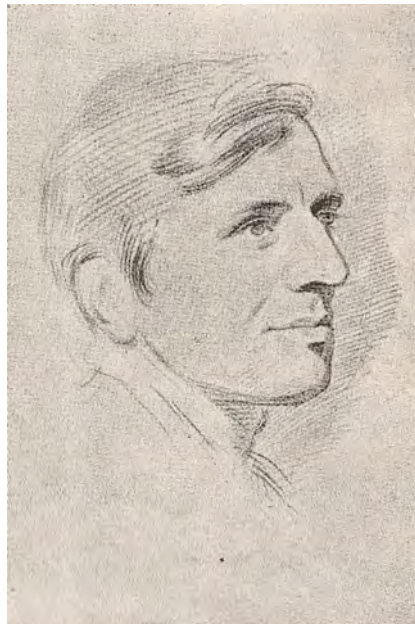
Hvordan han var som Vejleder for de unge, skildrer en af disse saaledes:

»Newman havde en forunderlig Maade at faa os til at bruge vor Fornuft paa og spørge os selv, hvad Grunden var til alt, nemlig Gud, vor Skaber og Herre. Det var det første, Newman gjorde for de unge Mænd, som søgte til ham: grundfæste i deres Hjerter og Tanker en personlig Overbevisning om den levende Gud. For mit eget Vedkommende maa jeg ogsaa bekende, at den Overbevisning har jeg faaet ved at være kommen i Berøring med Newman. Der var udbredt en vidunderlig Renhed over Newman; den straaled ud af hans Øjne, laa i hans Stemmes Klang, i hans vindende Smil, i hans milde Venlighed, der var fjern fra al Sødladenhed. Ogsaa den Maade, hvorpaa han oplæste den hellige Skrift, var af ejendommelig Virkning; det var

eneste katolske Kirke er den franske Gesandtskabskirke i Moskva, hvor religiøs Undervisning dog er forbudt. De to Delegerede kom til den Slutning, at der ikke kan tales om religiøs Frihed i Rusland, siden den mest elementære religiøse Ret, Frihed til at forkynde Religionen, ikke findes.

en Seer, der læste, der saa Gud og alt hans Værk.«

Newman vilde gerne leve i Fred og kun beskæftige sig med sin indadvendte Gerning, men han blev

ofte forstyrret af uvedkommende, der vilde udforske ham. »Naar et vildt Dyr er saaret,« udbryder Newman, »faar det dog Lov til at kravle ind i sin Hule og dø i Fred; lad mig alene, det varer ikke længe; saa skal jeg ikke mere forstyrre nogen.« Undertiden kunde paatrængende Personer faa den Modtagelse, de havde fortjent. Saaledes bankede en Dag en Provst paa, en ivrig lavkirkelig Herre, og Newman lukkede selv op, da det var hans Uge til at passe Porten. »Maa jeg se Klosteret?« lød det næsvise Spørgsmaal. »Vi har intet Kloster her,« svarede Newman mere kortfattet end venligt og lukkede Døren.

I Slutningen af 1845 var Newman naaet saa vidt, at han ikke kunde udsætte det afgørende Skridt længere. Flere af de andre havde søgt Optagelse i den katolske Kirke, blandt dem Ambrose St. John. Den Frygt, han saa længe havde næret, at han skulde være Genstand for en Skuffelse, var ikke mere til Stede. Det simple Spørgsmaal, han saa længe havde staaet stille ved uden at kunne besvare det: »Kan jeg, jeg personlig — hvor vidt andre kan, er i denne Sammenhæng ligegyldigt — blive frelst i den engelske Kirke?« maatte han nu be-

svare med et bestemt Nej. Og saa tøvede han ikke længere.

Den 3. Oktober 1845 skrev Newman to betydningsfulde Breve, det ene til Oriel College i Oxford, hvori han frasagde sig sit Stipendium, det andet til sin gamle Ven Pusey om det Skridt, han havde til Hensigt at tage. Den 7. Oktober vendte Ambrose St. John tilbage til Littlemore, og til ham talte Newman om Sagen. Den 8. Oktober ventedes den italienske Passionist-Pater Dominic paa Besøg, og en af de unge gik over Markerne til Oxford for at hente ham der ved Postvognen. Da Newman saa ham gaa, sagde han ganske roligt til ham: »Naar De træffer Deres Ven, sig til ham, jeg ønsker, han skal optage mig i Kristi Kirke.« Han svarede Ja og gik.

Just som Pater Dominic steg ned fra Postvognens Tag, afgav han sin Besked, og Pateren svarede: »Gud være lovet!« Der blev ikke vekslet et Ord mellem dem, før de naaede Littlemore.

Her ankom de Kl. 23, Pater Dominic gennemblødt efter at have siddet fem Timer i øsende Regn oven paa Postvognen. Da han havde sat sig ned ved Kaminen for at tørre sine Klæder, kom Newman ind i Stuen, kastede sig for hans Fødder, bad ham høre hans Skriftemaal og optage ham i den katolske Kirke. Det skete samme Nat, og den følgende Morgen var Newman til den første hellige Kommunion. Paa samme Tid fulgte adskillige af Newmans nærmeste deres Fører. *Niels Hansen.*

oplæst et Hyrdebrev, der var udsendt af samtlige fem Biskopper, og som helt og holdent var helliget Universitetets Sag. Det hedder deri bl. a.:

»Paa Krigens lange og møjsommelige Vej har ogsaa Universitetet maattet betale sin Tribut. Adskillige af dets Professorer og Studenter er døde i tyske Koncentrationslejre, andre fandt Døden i tyske Fængsler. Som Følge af Krigshandlingerne i September sidste Aar er Hovedbygningen og fem Institutter samt Bogsamlinger og andet Inventar ligesom ogsaa en Del af Biblioteket gaaet op i Luer. Mange Professorer er som Følge af Tab af Bolig og Bøger, Notater og Undervisningsmateriale alvorligt hæmmet i deres Arbejde.

Dog har man genoptaget Forelesningerne, og mange Studenter er vendt tilbage. Men meget skal blive genopbygget; der skal sættes Fart i Udnævnelse af Professorer og Funktionærer, i Restaureringen af resterende Bygninger og saa vidt muligt Erhvervelse eller Opførelse af nye Bygninger. Vi betragter det ikke blot som en Pietetshandling over for vore Forgængere, der har startet dette meget betydelige Foretagende, ligesom over for det hele katolske Nederland, der i snart et halvt Aarhundrede har bragt pekuniære Ofre for denne Institution for højere Undervisning, men vi er ogsaa selv overbeviste om, at det katolske Universitet er uundværligt for vort katolske Livs fulde Udfoldelse.«

Dette motiveres med, at Universitetet skal være der baade for Uddannelse af Lærekræfter til alle øvrige Institutioner og Skoler og for Udøvelsen af selve Videnskaben til Berigelse og Højnelse af de katolske Kulturgoder.

Endvidere hedder det:

»Vor katolske Befolkning er nu naaet til en saadan Grad af Udvikling, at det har den Pligt at yde Bidrag til Opsamling af aandelige Goder, som er Forudsætningen for en blomstrende Civilisation og en voksende Velfærd i vort Land; det er Goder, som uden Tvivl hører til de skabte Ting, der forkynder Skaberens Pris, hans Ære, som vi kalder Videnskabernes Herre. Men desuden er vi af den Mening, at denne Uddannelse af katolske Videnskabsmænd og denne Dyrkelse af Videnskaben til Guds Ære og ved et eget Universitet ikke blot er en Fordel for den katolske Del af vor Nation, men ogsaa skal gøre sit til at højne den nederlandske Kultur i Almindelighed.«

Og saa denne aktuelle Betragtning:

»Enhver vil forresten af de sidste Aars Begivenheder have lært, at det i sidste Instans er Idéerne, der bestemmer baade de enkelte Personers Handlinger og Verdensbegivenhederne. Det er derfor saa-

Det katolske Universitet i Nymwegen

Det var den 9. Oktober 1923, at Hendes Majestæt Dronning Wilhelmina signerede det Dekret, der var det nederlandske katolske Universitets Fødselsattest. For de nederlandske Katolikker var det en stolt Oplevelse, da Universitetet i Nymwegen samme Aar kunde immatrikulere et Par Hundrede Studenter i det teologiske (udelukkende cursus major), litterær-filosofiske og juridiske Fakultet. Det var at sætte Kransen paa hele den katolske Undervisning, der gennem mange Slægters seje Kamp havde naaet at emancipere sig fra det protestantiske Tag. Man var stolt, og man havde Grund til at være det. Her havde de 3 Millioner hollandske Katolikker præsteret noget, som end ikke det langt talstærkere katolske Tyskland havde været i Stånd til, for ikke at tale om Englænderne, der end ikke svang sig op til et katolsk Dagblad. Man havde nu i Holland sit eget Universitet, og tilmed et, man kunde være bekendt. Vel havde man ikke Raad til at være sig selv nok; mangen en Lærestol skulde besættes med udenlandske Kræfter, men hellere det og straks være paa Højde i videnskabelig Henseende end at have et Slags bedre Seminarium. Der var alligevel nok af udmærkede egne Kræfter, til at give den nye Alma Mater et umiskendeligt nederlandsk Præg. Typisk i saa Henseende var den første Rector magnificus' Mgr. Dr. Jos. Schrynens Tale i Anledning af Universitetets Aabning den 17. Oktober 1923; den hed: »Egen Kultur«. Der blev ved det unge Universitet stillet høje Krav til de studerende, noget, der resulterede

i, at mere end een katolsk ung Mand eller Pige, ja endogsaa Klerikere, søgte til ikke-katolske Universiteter for at blive færdige inden for den normale 6-Aars Frist, og at mange andre forlod Nymegen med deres Drs. Diplom og aldrig indleverede nogen Disputats. Man foretrak at skræmme Folk bort frem for at slække paa Kravene. Saaledes oplevede den nymwegske Alma Mater et Par Decennier og nød en stadig voksende Anseelse. Under sit Motto: »*In nomine Domini felicitur*« beflittede den sig paa at udvide sit Paulun. Man vidste godt, at man var saa langt fra færdig, saa længe de øvrige Fakulteter og først og fremmest det medicinske ikke var oprettet i fuldt Omfang. Der blev gjort en Begyndelse med at indrette moderne Sygehuse, der skulde staa til Medicinernes Disposition. Ligeledes bestræbte man sig paa at forøge det fra første Færd af imponerende Bibliotek. Heldigvis sad der omkring i Landet en Del Folk med Kapital, og paa hvis Godgørelse, der kunde trækkes Veksler i det uendelige.

Saa kom Katastrofen.

Krigens Tyngdepunkt kom omsider til at ligge i det fredelige Nymegen, efter at de brutale Naboer i en Aarrække havde ladet deres Sadsme gaa ud over den studerende nederlandske Verden. Over det katolske Universitets Ruiner kunde man passende anbringe samme Insription, som efter forrige Krig blev anbragt paa Louvains restaurerede Universitetsbibliotek: *Furore teutonico di ruita*

Søndag den 2. September blev der i alle Hollands katolske Kirker

vel for hele vort Folk som for hver enkelt af os af den største Betydning at holde Livsanskuelsen ren. Den skal være baseret paa de Sandheder, som Gud har aabenbaret, og Kirken har som Opgave at lære os. En Institution, der er opført paa et principielt Grundlag som vort katolske Universitet er det, vil ogsaa i Krisetider, som dem, vi lige har oplevet, forstaa at holde sin Kurs.»

Hyrdebrevet munder ud i en Opfordring til at støtte Universitetet baade ved at lade sig indskrive der og ved pekuniære Bidrag.

Jeg er sikker paa, at K. U. s. Læsere vil bifalde en Drs. fra Nymegen, naar han her fra Bladets Spalter sender sin reconvalenserende Alma Mater sit bedste Ønske:

In nomine Domini feliciter!
S. Wevers.

Katolsk Eschatologi xxiv

»Den førstefødte af de hensovede«

Denne Gang faar vi Lov til at sætte os ind i Guds lønlige Tanke ved Forløsningens store Velgerning. For den dybeste Grund til, at Gud ved vor Opstandelse vilde fortsætte og fuldende den Gerning, som hans Almagt havde fuldbyrdet i det Øjeblik, han opvakte Jesus Kristus fra de døde, ligger frem for alt i det overraskende Forhold, hvori de frelste staar til deres Redningsmand. Vi ved jo alle sammen, at der bestaar et *overnaturligt Livsfællesskab* mellem Kristus og os; han er Vinstokken, vi er Grenene paa denne Vinstok. Han og vi skal være fælles om alle Goder. Hvis man altsaa benægtede den almindelige Opstandelse paa den yderste Dag, vilde man derved komme i Konflikt med den Kendsgerning, at Kristus er vort Hoved, at vi er Lemmer paa hans Legeme, at hans Livskraft strømmer over paa os, og at han i et og alt vil være vort Forbillede, d. v. s. baade med Hensyn til den Vej, vi skal gaa, og det Maal, vi skal naa frem til. Dette er nu den ene Grund, der kræver vor Opstandelse fra de døde, men den er ikke den eneste.

Thi paa samme Maade som Kristus af Naturen er Guds Søn, saaledes bliver ogsaa de frelste ved ham *Guds Sønner og Børn*. De bliver Kristi Brødre, Guds Arvinger og Kristi Medarvinger. Som Følge deraf gør Kristus det, han selv ejer som Menneske, til sine Brødres Ejendom, det vil altsaa i vort Tilfælde sige: han giver dem Del i sin egen Opstandelse.

Endvidere er Kristus *Kirkens Hoved*. I denne Egenskab er han ligesom Adam Repræsentant og Ansvarshavende for hele den menneskelige Slægt. Derfor modtager vi af ham, den opstandne, Liv i det Omfang og den Fylde, som han selv ejer det i sin Herlighed, i Lighed med hvad vi ved om Adam, fra hvem Synden og Døden nedarves fra Slægtled til Slægtled til det sidste Menneske bliver født paa vor Jord. Det siger jo sig selv, at

Legeme og Lemmer maa ligne Hovedet. Et Hoved, der efter Døden er vendt tilbage til Livet, men som er forenet med Lemmer, der forbliver i Døden, er en Uting, en Selvmodsigelse. Hvis Kristus opstod alene, uden at Lemmerne følger med, vilde det ikke længere være sandt, hvad vi læser hos Apostlen Paulus: »Han er Hovedet for Legemet, Kirken; han er Begyndelsen, førstefødt af de døde, for at han skal være den ypperste blandt alle« (Kol. 1, 18). Kristi egen Forherligelse vilde ikke være fuldstændig, hvis Lemmerne ikke fik Del i den. For Lemmerne er jo hans Legeme, fyldt af ham, som fylder alt i alle. (Ef. 1, 23).

Derfor er det en Selvfølge, at den opstandne Frelsers Herlighed ogsaa tilfalder dem, som hører ham til, og paa denne Maade bliver Kristi Opstandelse og Forklarelse nødvendigvis *Forbilledet paa vor egen*. Dertil svarer nøjagtigt, hvad vi faar at vide gennem Skriften. »Dem, som Gud forud har kendt, dem har han ogsaa forudbestemt til at blive hans Søns Billede lig, saa han kunde være den førstefødte blandt mange Brødre.« (Ro. 8, 29). At Ligheden netop skal bestaa i Opstandelsen fra de døde og i alle de Goder, som følger med den, er udtalt med rene Ord mange Steder i det Nye Testamente: »Kristus er opstaaet fra de døde som en Førstegrøde af de hensovede« (1. Kor. 15, 20). I hans Fodspor følger de, som ved en levende Tro hører ham til (1. Kor. 15, 23). »Ligesom vi altsaa engang har baa-ret den jordiske Adams Billede, saaledes skal vi ogsaa bære den himmelske Adams (Jesu Kristi) Billede.« (1. Kor. 15, 47—49). »Thi ved sin Genkomst skal han forvandle vort Fornedrelses-Legeme til at blive af samme Art som hans Herligheds Legeme ved den Kraft, hvormed han kan underlægge sig alt« (Fil. 3, 21).

Her maa jeg have Lov til at indskyde en Bemærkning om den Glæ-

de, St. Paulus følte ved Tanken om den inderlige Forbindelse mellem Kristi og vor egen Opstandelse. Den Lykkesfølelse faar ham til at skrive Sætninger, der lyder, som om vi Kristne *alt nu var i Besiddelse af den endelige Herlighed og Salighed*. I Efeserbrevet staar disse Ord: »Gud som er rig paa Barmhertighed, har paa Grund af den store Kærlighed, hvormed han elskede os, gjort os levende med Kristus ... Ja, han har opvakt os med ham og sat os med ham i den himmelske Verden« (Ef. 2, 4—6). Ogsaa i Romerbrevet er der et Sted, der udtaler en lignende Tanke: »Dem, som Gud har retfærdiggjort, dem har han ogsaa herliggjort« (8, 30).

Ganske vist findes ogsaa andre Udtalelser, hvoraf det fremgaar, at hver enkelt Kristen, der ønsker sig Opstandelse og Herliggørelse, i Realiteten maa opfylde *de samme Betingelser*, som Kristus selv maatte opfylde. »Naar vi er Børn,« siger St. Paulus (Ro. 8, 17), »er vi ogsaa Arvinger, Guds Arvinger og Kristi Medarvinger. Kun bør vi lide med ham, saa vi ogsaa kan herliggøres med ham.« I II' Brev til Timoteus 2, 11 læser man Ord, der lyder som en oldkristelig Hymne eller Trosbekendelse: »Er vi døde med ham, skal vi ogsaa leve med ham; holder vi ud, skal vi ogsaa være Konger med ham.« Vor »Frelses Banebryder blev gennem Lidelser ført til Fuldstændighed« (Heb. 2, 10). Derfor sømmer det sig, at vi gaar den samme Vej som han. Kristi Efterfølgelse, der bestaar i trofast at holde ud hos ham og med Tro og Haab og Taalmodighed at bære det daglige Kors, gør ogsaa os delagtige i hans Herlighed.

Derpaa har vi allerede her i Livet et *reelt Pant og en sikker Garanti*. Det er Gud Helligaand selv. Han er det Pant paa den evige Arv, som Gud giver os i det Øjeblik, vi bliver døbt. Saalænge vi har ham i vort Hjerte, gælder det Skriftsted: »Hvis hans Aand, der opvakte Jesus fra de døde, bor i jer, da skal han, som opvakte Kristus Jesus fra de døde, ogsaa levendegøre jeres dødelige Legemer ved sin Aand, som bor i Jer« (Ro. 8, 11).

Naar man overvejer alt dette, kommer man uvægerligt til det Resultat: Det er virkelig sandt, hvad Gud hos Profeten Jeremias siger til sit Folk: »Jeg elskede dig med evig Kærlighed og drog dig derfor i Naade til mig« (31, 3). Gud kunde ikke stige længere ned, og ikke løfte os højere op end det er sket med os i Jesus Kristus. Hvor stor bør derfor ikke vor Glæde og Taknemlighed være! Og hvor bliver ikke alle vore Bekymringer smaa, naar vi sammenligner dem med den Ære, Magt og Salighed, som Gud har beredt dem, som elsker ham.

F. K.

Italien efter Krigen:

PISA

- „*La città morta*“ -

Byen, der gemmer et af
Verdens syv Underværker

▲ Det skæve Taarn og Domkirken

I Følge amerikanske og engelske Meddelelser fra Italien er det skæve Taarn i Pisa blevet svært skadet under Kampene om Byen sidste Aar. Det menes dog at Taarnet kan reddes. Derimod er det berømte Kloster og Kirkegården — Campo Santo — ved Siden af blevet fuldstændig ødelagt. Den engelske Forfatter Harold Nicolson bemærker hertil, at disse Mindesmærker fra Fortiden forekommer ham mere værdifulde end selv hans egen Søns Liv. De gamle Bygningsværker er et mere straalende Udtryk for Menneskeaaendens Storhed end det overvældende Flertal af nulevende Mennesker.

»La città morta«, den døde Stad. Saaledes kaldes Pisa idag i Folkemunde, den By, der omkring Aar 1000 var en af Middelhavets mægtigste Handelsbyer, Venedigs og Genuas farligste Konkurrent, som havde Kolonier paa Cypren, Sicilien og paa Adriaterhavets Kyster, i Nildalen, Nordafrika og Spanien, og hvis frygtede Galejer undertrykte Korsika, Sardinien og de baleariske Øer. Pisanerne var nemlig ikke blot dygtige Handelsmænd, men ogsaa tapre Kriger. I Korstogstiden spillede Pisa en fremtrædende Rolle, og det

▲ Intet Sted kunde man fornemme Dødens majestætiske Fred tydeligere end i Pisas Campo Santo, hvor de hvide Narcisser blomstrer i hellig Jord fra Golgata.

berettes i Byens Annaler, at det var en Borger fra Pisa, der som den første naaede over Jerusalems Mure.

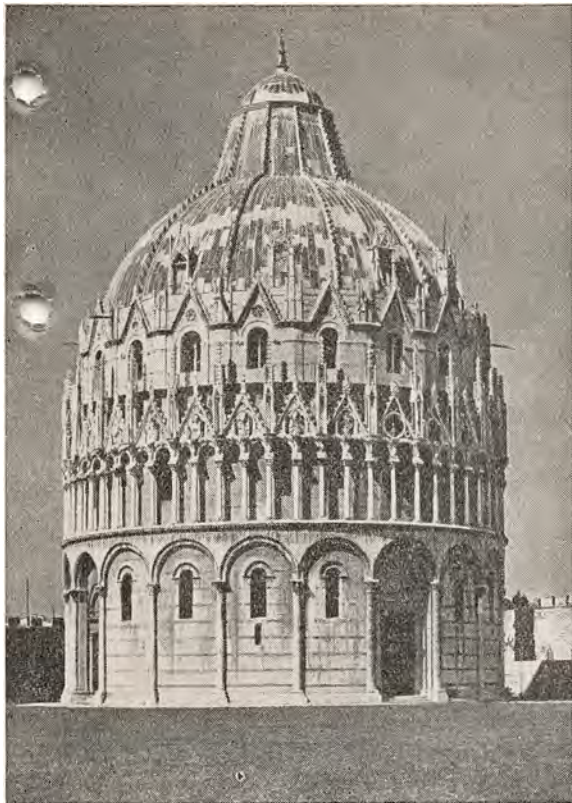
Men Pisas Storhedstid blev kort. Allerede omkring 1200 begyndte det at gaa ned ad Bakke. Naturen selv bidrog til at isolere Byen: Arno-Flodens Aflejringer forarsagede, at Pisa, der omkring Aar 1100 laa tre Kilometer fra Havet, nu befinder sig ti

Tekst: E. R.

Fotos: ENIT (3) E. R. (1)

▼ Domkirken i Pisa

↑ Baptisteriet i Pisa er med sine Søjlegallerier, sit ejendommelige Kuppeltag og de gotiske Udsmykninger sandsynligvis Byens skønneste Bygningsværk.

Kilometer fra Havet, og den berømte Porto Pisano er blevet afløst af den blomstrende Havneby Livorno.

Men Pisa lever højt paa Minderne fra forgangen Storhed, og den fremmede, der kommer gaaende fra den stille Via Solferino og naar til solbeskinnede Piazza, standser uvilkaarlig ved Synet af den Skønhedsaabenbaring, der her med eet Slag ligger foran ham; paa den grønne Plet ligger de fire verdensberømte Bygningsværker af Marmor, som Aarhundrederne har forlenet et svagt, gyldent Skær: længst til højre *det skæve Taarn*, som mere end noget andet er blevet Pisa's Kendingstegn, *Domkirken* i sort- og hvid-kantet Marmor, til venstre for denne *Baptisteriet*, hvis runde Kuppel hvælver sig over Marmorornamenterne — og i Baggrunden *laa Campo Santo's* enkle Mure, der ikke afslørede hvilke Skatte af Skønhed, de gemte.

Pisa's Klokketaarn, det »skæve Taarn«, som nu i otte Hundrede Aar er blevet regnet for

et af Verdens syv Vidundere, var i sin Tid Aarsag til Arkitekternes Fortvivlelse. Teorien, at Taarnet forsættelig skulde være bygget skævt, er nemlig urigtig. Aarsagen er simpelthen den, at Jordbunden synker, og da Taarnets Bygmester naaede til fjerde Galleri, gav han op, fordi det hældede betænkeligt. Senere sattes en lille Overbygning paa og her anbragtes Klokkerne.

Domkirken, der byggedes i sidste Halvdel af 11. Aarhundrede og indviedes i 1118 af Pave Gelasius II, er det skønneste Eksempel paa den pisanske Stil og samtidig dens Urtype. Her skabtes for første Gang en ægte vesterlandsk Katedral og man sporer her saavel Rom, Ravenna og Byzanz som den nyere Tids Aand. Og er dette Værk skønt i sit Ydre, saa er det ikke mindre pragtfuldt indvendig; hertil kommer, at Kirken yderligere rummer Kunstværker — f. Eks. Giovanni Pisanos berømte Prædikestol — der gør, at dens Navn er kendt Verden over. Ned fra Midterskibets Tag hænger der en Bronzelampe, et Værk af Florentineren Lorenzi. Den har faaet Navnet Galileis Lampe, idet man paa taarnet, at det var ved Synet af dens Svingninger, at Galilei fik Idéen til Pendultheorien. Men det er en Legende, thi Galilei gjorde sin Opdagelse i 1581 — og Lampen hængtes først op seks Aar senere.

Baptisteriet, som rejser sin klokkeformede Kuppel i nogen Afstand fra Domkirken, paabegyndtes i 1153, men fuldendtes først i 1278 efter mangehaande Genvordigheder. Til sidst stod Bygningen dog færdig — i al sin Pragt. Den oprindelige Plan var blevet ændret: i Stedet for det pyramideformede Tag, der var Bygmesterens Plan, kronede man Kirken med den klokkeformede Kuppel og tilføjede Ornamenter i gotisk Stil. Trods denne Blanding af gotisk og pisansk Stil, gør Baptisteriet imidlertid et ejendommeligt harmonisk Indtryk, og er maaske — arkitektonisk set — Pisa's skønneste Klenodie.

Og det fjerde og sidste Led i Rækken af Pisas verdensberømte Bygningsværker var Campo

(Fortsættes Side 495)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader har i de forløbne 15 Maaneder siden Roms Befrielse modtaget ialt 1 Million allierede Tropper i Audiens. — I Anledning af den jødiske Nytaarsdag modtog den hellige Fader i forrige Uge Lederen af det jødiske Verdensforbund, der ikke blot tolkede Ligaens Tak overfor den hellige Fader personlig for dennes direkte og indirekte Hjælp i de forløbne Aar, men tillige ogsaa gav Udtryk for Ligaens Taknemmelighed for al den Hjælp og Støtte, der under Jødeforfølgelserne er blevet ydet af katolske Gjestlige og Ordensfolk, som — ofte med Fare for deres eget Liv — har ydet Hjælp og Husly til forfulgte Jøder i de af Tyskerne besatte Lande.

Frankrig

De franske Katolikker har indsamlet 14 Millioner Francs til Polen. Beløbet vil hovedsageligt blive anvendt til Genopbygningen af Kirker og Seminarier og vil blive stillet til de polske Biskoppers Disposition.

Tyskland

Den allierede Militærregering i Bayern meddeler, at den stigmatiserede Therese Neumann i Konnersreuth finder sig i bedste Velgaaende, »omend hun stadig ikke gør Brug af sine Ernæringskort«. I de senere Aar har der været meget stille omkring hende, idet Nazisterne baade hadede og frygtede hende; de turde dog ikke forbyde Besøg hos hende, men SS-Vagtposter i den lille Landsby holdt til Stadighed Opsigt med hvem der besøgte hende.

Tschekoslovakiet

»Caritas« — den omspændende karitative Institution, der for Aar tilbage blev oprettet af den daværende Ærkebiskop af Prag, Kardinal Kaspar — bespiser daglig i den czechoslovakiske Hovedstad omkring 25,000 af Krigens Ofre, uanset Nationalitet eller Tro. Der vender stadig Strømme af Czecher tilbage fra Koncentrations- eller Arbejdslejre i Tyskland, og disse staar for det meste uden Tag over Hovedet eller Eksistensmuligheder.

Ægypten

Ærkebiskoppen af New York, Mons. Fr. Spellmann, er ankommet til Alexandria fra Indien og fortsætter Rejsen til Rom.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(31)

Petroc blev siddende fuldstændig stille et Øjeblik uden at tænke paa andet end, hvordan han kunde slippe ud af Salen uden at vække særlig Opmærksomhed. Det var det første skarpe Svar, han nogensinde havde modtaget i Klosteret, og det gjorde ham forfærdelig ondt. Desuden havde han aldrig hørt den Vending før: De ved jo lige saa god Besked som jeg. For i sin bogstavelige Betydning kunde det jo antyde, at Dom Maurus paa en eller anden Maade var kommet til Kundskab om Petroc's Samtale med den unge Pige i Sakristiet, og Petroc kunde kun opfatte Svaret saaledes. Og Tanken om, at han havde været Aarsag til hendes ulykkelige Død, fik ham til at føle sig som en ren Morder.

De mange Stemmer i Salen brusede mod hans Øren, saa han havde en Fornemmelse, som om han skulde blive døv. Han maatte absolut have Ro, om han skulde kunne komme til Klarhed over sin egen Skyld i den unge Kvindes Handling. Med en Kraftanstrengelse skubbete han Tankerne bort fra sit Sind og koncentrerede sig kun om at slippe ubemærket ud. Stille rejste han sig, gik over til et lille Bord med Tidsskrifter, tog et af dem, studerede det lidt og gik saa med det i Haanden ud af Døren. Ingen lagde Mærke til ham, og han naaede upaaagtet sin Celle.

Men for en Stund glemte han fuldstændig sine Sorger for den Sandhed, som Subprioren saa ofte havde sagt ham: hans Hjerter var som hos en gammel Mand. Det taalte ikke for store Byrder. Svimmel og elendig fik han sig anbragt paa Bænken ved Vinduet; men da Anfaldet ikke syntes at ville ophøre, næsten kravlede han hen til sit lille Skab. Han havde saa ofte smilet, naar Subprioren havde forlangt, at der altid deri skulde opbevares en Flaske Konjak for alle Eventualiteters Skyld; men nu var han meget taknemmelig derfor. Det lykkedes ham at hælde lidt op i et Glas, bære det hen til Sengen, lægge sig dér og saa drikke det. Derefter laa han ganske stille og haabede paa, at den forfærdelige Elendighed skulde gaa over. En Times Tid laa han saadan uden at turde vove at røre et Lem. Saa en-

delig rejste han sig med stor Forsigtighed.

Han følte sig stadig meget sløj og meget svimmel, men dog saa meget bedre, at han kunde gaa over til Bænken ved Vinduet.

Og nu vendte Sorgerne tilbage. Var han virkelig saa fjernt fra Gud, at hans Bøn kunde drive et Menneske fra den ene svære Synd til den anden? Han havde stræbt efter at kunne forstaa moderne Mennesker og deres Tankegang; han havde gjort alt, hvad der var ham muligt, syntes han. Men i flere Uger havde det nu været, som om Gud var ham uendelig fjern. Var det mon hans Ondskab, der havde faaet Gud til at forlade ham?

Men hvis Gud havde forkastet en Sjæl, saa betød det jo, at denne

Sjæl med Vidende og Vilje Gang paa Gang havde forhærdet sig og sagt Nej til Guds Naade. Og hvornaar havde han gjort det? Han havde ingen Anelse om, at han havde baaret sig saadan ad.

Men pludselig saa han for sig Billedet af Josefine Wheeler liggende død med det frygtelige Udtryk af Trods paa sit Ansigt. Det var ham, der havde dræbt hende, fordi han, som var et daarligt Menneske, var blevet ved at bede for hende. Hun havde jo ogsaa sagt, at han var ansvarlig for, hvad der skete, og Dom Maurus lod til at vide fuld Besked.

Der lød en Banken paa Døren. Broder Sygepasser aabnede Døren paa Klem og sagde:

»Kommer De ikke ned til Aftensmad, Broder?»

Men da han bemærkede den andens kridhvide Ansigt, gik han ind i Cellen og sagde: »Jamen, De er jo syg!»

Br. Petroc forsøgte at smile og svarede:

»P. Subprioren har altid sagt, at jeg havde et svagt Hjerter, men først i Eftermiddag har jeg maattet tro hans Ord. Jeg har det bedre nu, men jeg tør ikke bevæge mig mere end højst nødvendigt i Aften. Vil De bede P. Prior undskyld mig?»

(Fortsættes)

FILM

The Sullivans

I Alexandrateatret har der allerede i flere Uger været spillet en ypperlig Film, som enhver Katolik bør gøre sig den Glæde at se. Det er »The Sullivans«, der er bygget over virkelige Begivenheder. Fortællingen handler om fem Brødre, som altid har holdt sammen og efter Pearl Harbour i Fællesskab melder sig til U. S. A.'s Flaade. Under Kamp i det sydlige Stillehav mister de alle Livet. Det er dog kun det mindste af Filmen, der handler om Krig. Først følger vi Drengene Barndommen igennem og siden oplever vi den yngste Søns Kærlighedshistorie. Familien er katolsk, og Religionen falder Forældre og Børn vidunderligt naturligt. Drengenes Liv er skildret, saa man sidder i en uafbrudt hjertelig Latter, der ikke hindrer mere end een Taare at benytte sig af Biografens Mørke. Og Kærlighedshistorien er saadan, at der aldrig nogensinde er set renere Hjerter paa Film; alligevel er de skildret som ganske almindelige unge — ja, om det var saa vel!

Ved sin Menneskelighed, sin Na-

turlighed, sin Humor ogsaa i Skildringen af religiøse Ting er Filmen foruden alt andet godt ogsaa en fin anbefaling for den Religion, der gør Troen naturlig og uopstillet midt i jævne Menneskers Hverdag. H. D. T. K.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Søndag d. 7. Oktober Kl. 8,30.

Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D, og fælles Morgenmaaltid, derefter Udflugt. Frokostpakke maa medbringes.

Tirsdag d. 11. Oktober Kl. 19.

Rusgilde i Musikvidenskabeligt Laboratorium, Amaliegade 29 A. Deltagelse for Studerende 3,50 Kr., for andre Medlemmer 5 Kr., for Russer gratis. Der serveres Smørrebrød, Øl og Punch. Paaklædning: Aftendragt. Indtegning til Sekretæren, Grethe Wagner Petersen, Ved Stadsgraven 5, 1., S., inden Tirsdag d. 9. Oktober.

Lørdag d. 13.—Tirsdag d. 16. Okt.

Asserbotur. Nærmere Meddelelse følger.

Tøj til Flygtninge

Vor Opfordring til at sende os Tøj til de mange katolske Flygtninge fra en lang Række Lande, er blevet modtaget med en enestaaende Offervillighed. Kun een Gang har vi gennem Ugebladet i ganske faa Ord talt disse stakkels Menne-skers Sag, og Gaverne er blevet ved med at strømme ind fra hele Landet. Der kommer stadig Pakker til os, og der er rigeligt Brug for alt, baade for de store Gaver og de smaa.

Vi kan ikke vente længere med at sige hjertelig Tak for denne Gavnildhed, som har overtruffet vore dristigste Forventninger. Men vi kan ikke standse Indsamlingen. Trangen er saa bundløs stor. Og vi er samtidig kommet i Forbindelse med fattige danske Hjem, der er lige saa udgaaede for de nødvendige Klædningsstykker som vore udenlandske Gæster. Vi beder derfor vore Velgørere tillade, at vi med deres Gaver ogsaa yder en Haandsrækning til fattige Landsmænd, saaledes at Gaverne altid kommer derhen, hvor de gør aller-mest Gavn.

*St. Josef-Søstrene,
Nørrebrogade 27, København N.*

St. Ansgars Kirke

Fred. 5. Okt. Kl. 14 Udstilling af det højhellige Altrets Sakramente til Tilbedelse indtil Andagten Kl.

19½. Sønd. 7. Okt., Rosenkransfest. Kl. 10 Levitmesse. Kl. 15 Rosenkransandagt (hver Sønd. i Okt. Kl. 15 Rosenkransandagt).

Sakramentskirken

Sønd. 7. Okt. Kl. 8 Birgittafor-
eningens Fælleskommunion. Mand.
8. Okt. Kl. 20 Menighedsmøde. Pa-
stor Alsing fortæller om Oplevelser
i Belgien. Kaffeord. Billet 1 Kr.
Tirsd. 9. Okt. (og flg. Tirsdage)
Kl. 20 Foredrag af Pastor Alsing
om katolske Grundtanker. Lørd. 13.
Okt. Kl. 20 Ungdomsmøde. Pastor
Alsing taler om katolsk Ungdoms-
arbejde i Belgien.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 7. Okt. Rosenkransfest,
Kirkens Patronatsfest, Kl. 8 stille
Messe, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17
Andagt. Onsd. 10. Okt. Kl. 19½ Ro-
senkransandagt og Kongr. for Da-
mer og unge Piger. Fred. 12. Okt.
Kl. 19½ Rosenkransfest.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 7. Okt., Rosenkransfest, Kl.
18 Rosenkransandagt. Mand. 8. Okt.
Kl. 19½ unge Mænds Kongr. Torsd.
11. Okt. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Onsd. 10. Okt. Kl. 20 Kongr. for
Mænd.

St. Andreas Kirke

Torsd. 11. Okt. Kl. 20 Andagt for
Kongreganister af begge Køn.

K. U. K. København.

Lørdag d. 6. Oktober Kl. 19,30,
»Den røde Sal«, Stenosgade 4,
Kredsmøde. Emne: Vor Stilling til
Teater, Film og Litteratur. Indle-
dere: Ellen Aagaard og Knud A.
Christoffersen. De to Minutter:
Niels Kiær. Man bedes forberede
sig godt til Studiekredsen, saa vi
kan faa saa meget ud af den som
muligt.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenevej-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Katolske Begravelser

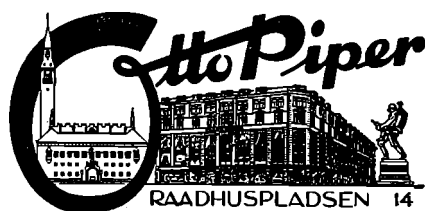
Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Undervisning i **LATIN** og **LITURGI**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Okt.

7. S. 20. Søndag e. i Pnse. (hvid) *Rosenkransfest* (1099—116); 2. Bøn: Søndagen (741), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Markus (1099), 4. Bøn (kun i st. Messer): St. Sergius, St. Bacchus, St. Marcellus og St. Apulejus (1099); Præf. (522); sidste Evang.: Søndagens (742).

8. M. *St. Birgitta* (1102—117); (hvid) 2. Bøn: St. Thereses Oktav ([195]), 3. Bøn: For Paven ([122]).

9. Ti. *St. Johannes Leonardi* (hvid) ([46]); 2. Bøn: Oktaven ([195]), 3. Bøn: St. Dionysius, St. Rusticus og St. Eleutherius (1103), 4. Bøn: For Paven.

10. O. *Oktav af St. Therese* (hvid) ([194]—115); 2. Bøn: St. Frans Borgias (1105), 3. Bøn: For Paven.

11. T. *Jomfru Marias Moderværdighed* (hvid) ([197]—118); Præf. (522).

12. F. *Feria* (741—72); uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).

13. L. † *St. Edvard, Konge af England* (hvid) (1106); 2., 3. og 4. Bøn som Fredag.

14. S. 21. Søndag e. Pinse.

Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præfation (525).

Bazaren ved Sct. Annæ Kirke

Dronning Elisabeths Allé 1 Søndag d. 7. Oktober Kl. 14—22 og Mandag d. 8. Oktober Kl. 15—22.

Søndag d. 7. Oktober:

Kl. 14 Basaren aabnes. Adgang 25 Øre. Sct. Annæ Orkester spiller.

Kl. 14½ Tonefilm i Musiksalen. Program A. (Børn 25 Øre, Voksne 50 Øre).

Kl. 15 »Dan Alwood«, den danske Al Jolson. Negerparodier.

Kl. 15½ »Mary & Bent«, Slagemenneskebørn, i Musiksalen.

Kl. 16 Grosserer Freddy Hansens Grammofon-Gættekonkurrence. Lille Auktion over sjældne Varer.

Kl. 16½ Tonefilm i Musiksalen. Program B.

Kl. 17 Balletdanserinde Ellen Fischers Elever.

Kl. 17½ Tonefilm i Musiksalen. Program C.

Kl. 18 Orkestret spiller.

Kl. 18½ »Caston & Lindy«, Humoristisk Mundharmonika-Duo, i Musiksalen.

Kl. 19½ Lille Auktion over rare Varer ved Hr. Olschansky.

Kl. 20 Tonefilm i Musiksalen. Program A.

Kl. 22 Basaren lukkes.

Mandag d. 8. Oktober:

Kl. 15 Basaren aabnes.

Kl. 15½ Tonefilm i Musiksalen og derefter Forestilling med skiftende Program hvert halve Klokkeslet.

Kl. 16 »Mary & Bent«, Canturionister.

Kl. 18 Lykkesedlerne trækkes og Trækningen bekendtgøres.

Kl. 19 Orkestret spiller og Askus synger.

Kl. 20 Den store Auktion.

Kl. 22 Basaren lukkes.

Mange Boder, Attraktioner, Tombolaer og Restauration.

Alle er velkommen.

Herre, vor Gud, du, som ved din enbaarne Søn har aabenbaret den salige Birgitta himmelske Hemmeligheder, giv paa hendes fromme Forbøn os, dine Tjenere, engang med Jubel at glæde os ved Aabenbarelsen af din evige Herlighed.

St. Birgitta, 8. Okt., Kirkebøn.

Hvem vil dele Lejlighed med os?

Vi er to unge, der gerne vil giftes, men da det er umuligt at faa Lejlighed, søger vi to tomme Værelser med Adgang til Køkken.

Helst i Nærheden af en Kirke i København eller nærmeste Omegn. Billet mrk. 3116 til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23.

D. K. K. F.

indbyder til Studiekreds i Klosteret, St. Kjeldsgade 1, en Gang om Maanedens over Emnet »Moderne Forfattere set med katolske Øjne«. Første Gang Mand. 8. Okt. Kl. 19½. Indleder: Redaktør *Kiærulff*. Emne: »*Kai Munks Skuespil*«. Diskussionen kan fortsættes ved en Kop Te. Alle katolske Kvinder er velkomne. Tilmeldelse skriftlig til Sekretariatet, Pileallé 23, eller telefonisk til Liobasøstrene, Ryvang 381. Deltagelse 50 Øre pr. Aften. The à 75 Øre.

NYE KATOLSKE BØGER

Til Efteraaret udsender Forlaget følgende nye Bøger:

G. K. Chesterton: Mærk Middelalder

Oversat og med Forord af Peter Schindler efter *St. Francis of Assisi* og *St. Thomas af Aquinas*. En Bog om de to store Helgener, der staar som Symboler for Catholicismens bærende Idéer: Mystiken og Skolastiken. Her er Chesterton ved at overgaa sig selv: ved sit sprudlende Vid, sin uimodstaaelige Form for Logik viser han Skeptikeren og Tvivleren, at Middelalderen ikke var en Mørketid, men netop vor Verdens aandelige og sociale Vaartid. Udkommer 15. Oktober. Pris 8,75.

Karl Adam: Catholicismens inderste Væsen

Denne Bog har mange Katoliker ventet paa i mange Aar. Ingen har som den formaaet at aabne Øjnene for det egentlige i Catholicismen. Mange udenforstaaende bliver staaende ved det tilsyneladende Spændingsforhold mellem Kristus og Kirken: Er Kristus ikke nok? Karl Adam viser, at Kirken er identisk med Kristus, og viser det med en Dybde og inspireret Klarhed. — Oversat af Peter Schindler. Udkommer 15. Oktober. Pris 8,75.

Den undergørende Medalje

Beretningen om, hvorledes den undergørende Medalje og Kulden om denne opstod. Aabenbaringerne, som Zoé Labouré modtog i 1830, og som førte til Brugen af den kendte Medalje. Udkommer i Oktober. Pris ca. 0,75.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Pisa

(fortsat fra Midtersiden)

Santo, Pisas verdenskendte Kirkegaard, som nu altsaa ikke mere eksisterer. Overleveringen beretter, at Bygningen havde samme Dimensioner som Noah's Ark, medens Pladsen indenfor Murene var dækket af Jord fra Golgatha — bragt til Pisa paa 53 Skibe omkring Aar 1190. Set udefra synede Giovanni di Simonos Værk ikke stort, men indadtil aabnede Campo Santo sig gennem 62 høje, gotiske Vinduer ud mod »den hellige Jord«, hvor de hvide Narcisser dækkede Arealet i Januar.

Intetsteds fandt man en saadan Stemning af Fred og Verdensfjernhed, intetsteds følte Dødens Majestæt som her i den kæmpestore Marmorhal, hvor Foden, for hvert Skridt man tog, traadte paa Grave, hvor alt, baade de halvt udvaskede Fresker og de forvitrede Marmorfigurer, tolkede Dødens Triumf. Mellem de mange gamle Monumenter fandtes ogsaa enkelte af nyere Dato, bl. a. et Gravminde over Øjenlægen Vacca, udført af Thorvaldsen.

Krigen har strejft denne fredelige, solbeskinnede Plet og efter-

ladt tydelige Spor; men naar der igen er ryddet op og Ruinerne visket bort, drømmer Pisa stille videre om den Storhedstid, da Byens Sønner skabte et af Verdens syv Underværker.

Frk. Kirstine Reenberg, ved Pastor Schindler. Tak for Interessen.

H. Messerschmidt.

Italiensk

Begyndere, Viderekomne, Konversation, Dantegenngang.
Mogens Kai Nørregaard,
Toldbodgade 10, 3., Tlf. Palæ 159x.

Russisk

Ny Metode. Madame Vera Paramonoff, Adr. Pension Olesen, Amaliegade 32, Tlf. Byen 35190 (mellem 11 og 13).

De apostolske Fædre

Efter vor Indbydelse i »Katolsk Ugeblad« Nr. 38 til at indtræde i Garantselskabet »De apostolske Fædre«, har vi modtaget Tilmeldelse fra: N. K. Bernbom og Hustru, Aalborg, Sigrød og Sønn Kirkegaard, Aalborg, Frk. Inger Lund, Helsingør, samt Arv efter afdøde

Fredericia

H. Olsen Holmelund A/S

Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170

Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde

Prima Kvaliteter

Prompte og reel Betjening

Trosfæller...

køb Deres Blomster i

Blomsterforretningen

„**THERESE**“

Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station) . Telf. Valby 3736

Bringes overalt

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders

Nykøbing F . Tlf. 626, 945

Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster

Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester

Bispegade 20 . Telefon 984 x

Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke

Johannes Madsen

Elektr. Installatør Nykøbing F.

Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684

Leverandør til katolsk Menighed

Roskilde

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester

Algade 34, Telefon 923

Leverandør til kat. Menighed

A₃ F. Christiansen

Maskinfabrik

Sct. Olsegade 15, Telf. 87

Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket

ROSKILDE

Forbindsstoffer
Sygepleartikler

J. AUGSBURG

H. Weber

Tømrermester

Maskinsnedkeri

Mønsterbageriet

Olsegade 17 . Tlf. 1365

Anbefaler sig med 1. Kl.s

BAGERI & KONDITORI

All i Isanretninger og Desserter

C. J. Schledermann & Sønnen

JERNBETON

Entrepenører . Murermestre

Allehelgensgade 18, Tlf. 122

Murermester ved Sct. Maria Hosp.

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239

Prima Fisk

Lev. til Sct. Maria Hospital

ROSKILDE MEJERI

BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen

Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg

Sct. Olsegade 13 . Telf 157

Leverandør

Kolding

<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Arne B. Thygesen Læssøegade 47 . Tlf. 1249 . Kolding Kolonial . Delikatesser . Vin og Konserves Leverandør til Sct. Hedings Hospital</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>V. FALTHE Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eff. C. V. Hennebjørre Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagterludsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>
<p>Carl S. Pærksen Tøndervej 42 Alle Reparationer udføres samvittighedsfuldt og hurtigt Leverandør til de katolske Søstre</p>	<p>--- Bogladen med de mange Bøger --- Barkholts Boghandel</p>	<p>Ledig</p>
<p>G. Rasmussen - Bageri og Konditori Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Berring & Larsen A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<h2 style="text-align: center;">Esbjerg</h2>		<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735. Raadhushuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruccifiks og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Allid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>Aug. Christensen Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</p>		<p>J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>

Katolsk Ugeblad

14. Oktober 1945
93. Aargang
Nr. 41

Møder før Valget

Den spanske Kirke, Borgerkrigen og Diktaturet

Fatima og Freden

Et omtumlet Maleri

JESU HUMOR

»Hvis I ikke bliver som Børn, skal I ikke indgaa i Himmerige«. Ved Læsningen af Evangeliet med denne Tekst, gik det idag op for mig, hvilken Humor, der ligger i Jesu Svar paa Spørgsmaalet: »Hvem bliver den største i Himmerige?« (Se Mark. 9, 33).

Dér staar et Menneske, som er opfyldt af Ærgerrighed. Han har høje Tanker om sig selv, og han kunde godt lide at faa Magt. Han kunde storartet tænke sig at regere over andre Mennesker, og han er ivrigt optaget af Overvejelsen af, om ikke netop *han* sidder inde med de fremragende Egenskaber, der skal til for at være Messias' højre Haand i hans nye straalende Rige.

Og da han netop venter, at Jesus skal vende sig imod ham og sige: »Se denne Mand, han hører til de udvalgte, ham skal I se op til, for ham har jeg store Planer med«, saa tager Jesus et lille Barn — en Unge fra Gaden — og fremstiller ham som et Forbillede for den, der er opblæst af Forfængelighed.

»Hvis I ikke bliver som dette Barn, skal I ikke vente jer nogen stor Stilling i mit Rige.« Er det ikke til at briste i Latter over at tænke paa, at et Menneske, der er fyldt til Randen af Selvtilfredshed og Indbildskhed, faar

at vide, at det, man først og fremmest forlanger af ham, er Egenskaber, som man finder hos — *et Barn*.

Jesus siger det naturligvis ikke for at være morsom. Han siger det først og fremmest, fordi det er en Sandhed, Disciplene trænger til at kende. Men det morsomme ligger deri, at Mennesker kan tage saa grundigt fejl. Forbløffelsen, der har staaet malet i Jesu Tilhøreres Ansigter, maa have været et kosteligt Syn. Som bekendt er der altid et Overraskelsesmotiv i Humor. Og Jesu Svar maatte forekomme hine Mennesker uhyre harokt. Overraskelsen har været lige saa stor, som f. Eks. hvis Mennesker stod og ventede paa at faa en Elefant forevist og i Stedet er det en Katteskilling, som bliver præsenteret. Chok'et har været lige saa gigantisk, som hvis der holdes en Fest for en eller anden berømt og fornem Person, og den, der skal holde Gratulationstalen, i Stedet for at fremhæve hans store Fortjenester udelukkende omtaler og fremhæver samme Persons lille fem-aarige Barn. — En Mand staar smilende og selvglad og venter paa at faa overrakt en Orden, og saa faar han en Rangle i Stedet.

Forskellen imellem en Vittighed og Humor er bl. a. den, at

den første som Genstand har en af Livets Detaljer, medens det andet aabner mægtige Udsyn og har Alvor som Baggrund. For den, der som Jesus kendte Menneskene ud fra Guds Viden, har Tilværelsen myldret med Situationer, der kaldte paa Humoren, som Chesterton saa rigtigt har gjort opmærksom paa. Dette gælder ikke mindst det Omraade, der kan betegnes som: »Mennesket i egen Indbildning og saaledes som han i Virkeligheden er.«

Naar du, uhyre selvoptaget, spekulerer bekymret over, at Livet ikke har givet dig de Chancer, du egentlig fortjente, eller du, tyngtet af Mindreværdsfølelse, er skuffet over dig selv og over Skaberen, der nægtede dig visse Egenskaber, som du havde stærkt Brug for ... Ak, maatte du da eje den hellige Humor, der faar dig til at smile af dig selv og f. Eks. holde følgende lille Foredrag for dig selv:

»Højstærede, du er en Nar. Du bærer dig nøjagtigt lige saa taabeligt ad som disse Jesu gode, brave Disciple, der i enfoldig Forfængelighed er bekymrede for, at der ikke skal blive gjort Stads nok af dem, og at de ikke skal faa »Sukces«. Hvor sundt var det for dem, at de dumpede ned paa Jorden efter at have svævet i den altfor tynde Luft. Og hvor sundt er det ikke for dig, om du — efter at have ta-

(Sluttes Side 506)

Munkemel

VINGAARDEN i Odense

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Eftf.

Odense - København
Grundl. 1841

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

^A/₃ C. F. Schalburg
Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning

VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Jos. Fischlein

Murermester
Limfjordevej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard
og Klosteret

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“

v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31
C. 10 093 København K Giro 21 07

„LUCIFER“ (Rennow & Petersen)

Grdl. 1908
Autoriseret Elektriknatallater
Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268 x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Anton Siegler

Malermester
Kingsgade 17 Vester 4753

Lys
Kraft
Radio

Ove Michelsen

Dosseringen 8 Pilealle 51
C. 5099 Eva 5571
Lev. til de katolske Institutioner

Barfred & Rasmussen

Malerfirma
Ryvang 4511 . Bella 431
Emdrup Banke 120 København Ø

Horisonten rundt

Et omtumlet Maleri

Brødrene Van Eycks berømte »Agnus Dei« fra Domkirken i Gent er bragt hjem til Belgien af amerikanske Flyvere og overrakt Prins Charles af den amerikanske Ambassadør. Det fik sin Plads i Domkirken i det 15. Aarh. og led ingen Overlast før i 1792, da det franske Konvents Tropper efter Slaget ved Jemappes stjal det og førte det til Louvre i Paris. Efter Waterloo vendte Altertavlen hjem til Gent, men nogle Sidestykker havnede dog i Bruxelles, og andre blev solgt til en Engländer, der gav dem til Kaiser Friederich Museet i Berlin, saaledes at det kun var Midterpartiet, forestillende Tilbedelsen af Lammet, der blev tilbage i Gent. Efter den første Verdenskrig lykkedes det inidertid den daværende belgiske Kultusminister Jules Destrec at samle hele Kunstværket og bringe det tilbage til dets rette Sted. Den 11. April 1934 skete der imidlertid atter noget. Om Natten brød Tyve ind i Domkirken og stjal to Dele af Billedet, hvoraf det ene blev solgt til en ukendt Køber, det andet anbragt i Garderoben paa Sydbanegaarden i Bruxelles. Dette oplystes i et Skriftemaal, Tyven af lagde paa sit Dødsleje. Og saa kom Verdenskrig Nummer to. Da Tyskerne brød ind i Belgien, frygtede man for Kunstværkets Skæbne og fik det flyttet til Slottet i Pau. Men senere overlod Laval det til Tyskerne. Efter Kapitulationen fandt amerikanske Soldater det i en øst-rigsk Saltgrube. Og nu er det altsaa igen en Gang kommet hjem.

Nonne contra Gestapo

Moder Margareta Slachta, Generalforstanderinden for Socialarbejde-Søstrene i Budapest (en Kongregation, hun selv grundlagde i 1908), har under Tyskernes Herredømme i Ungarn reddet over 1000 Mennesker fra Gestapo. Paa et Tidspunkt var 650 Personer skjult rundt om i Søstrenes Huse. Selve Gestapos Hovedkvarter laa paa den anden Side af Gaden, hvor Moder Margaretas Kloster ligger. Klosteret var engang Genstand for Razzia, foretaget af 40 SS'er. Moder Margareta siger selv, at Søstrene skjulte mange kendte Folk, »men vi søgte først og fremmest at hjælpe de fattige og hjælpeløse, der undslap fra Ghettoen«. Søstrene havde travlt med at fabricere falske Daabsattester, ligesom de forærede Søstrenes egne Daabsattester bort til kvindelige

Flygtninge. En af Søstrene blev skudt og Liget kastet i Donau. Hun havde nægtet at hejse Hagekorsflaget, da Ribbentrop kom til Byen. Moder Margareta blev i 1924 valgt som den ungarske Rigsdags første kvindelige Medlem.

Nonner paa Filippinerne

Da Japanerne gjorde Landgang paa Filippinerne, kom de til en By med en katolsk Kirke og et Kloster med syv Benediktinerinder (seks Tyskere og en indfødt). Præsten blev dræbt. Forstanderinden udvalgte da den hellige Kommunion til Søstrene, og de gik over i Kirken, hvor de tog Ciboriet med de hellige Hostier. Under Bønner og Afsyngelse af Salmer vandrede de syv Søstre saa i Procession midt ud i »Ingenmandsland« under Regn af Kugler. Paa Vejen mødte de en japansk Patulje, der var ude for at fouragere. Deres Mod imponerede Japanerne, saa de ikke gjorde dem Fortræd. Saa fortsatte Søstrene deres Vej op i Bjergene, hvor de skjulte sig i Huler, indtil amerikanske Soldater endelig kom og befriede dem.

Nyt Skolefag i Jugoslavien

I jugoslaviske Skoler bliver Faget Religion afskaffet og erstattet med noget, der hedder »Troskab mod Marskal Tito«, siger Radio Belgrad. Det minder alt for meget om Fascisternes *Lectura Ducis*.

Munk og Admiral

I Stockholm har der i en Aarrække virket en fransk Dominikaner, Pater d'Argenlieu. Hans Broder, Thierry d'Argenlieu, indtraadte for 25 Aar siden i et fransk Karmelitterkloster. Men under Krigen, hvor han tog Del i Modstandsbevægelsen, fik han Tilladelse til at genoptage sin tidligere Virksomhed som Søofficer, efter at han i 1940 var undsluppet til England. I de frie franske Styrker blev han Admiral og er nu, med pavelig Tilladelse, udnævnt til Fransk Højkommissær i Østen. Pater Louis de la Trinité, som hans Ordensnavn er, besøgte den 2. Sept. sit Kloster paa sin 25 Aars Dag som Karmelittermunk. Fire Dage senere tog han med Flyvemaskine til det fjerne Østen for at overtage sin Post der.

Biskop von Galen,

hvis modige Prædikener mod Nazisternes Overgreb udkom illegalt

paa Dansk under Besættelsen, har for nylig udtalt: »Paa Grund af disse Udtalelser er jeg blevet angrebet og forhaanet som Forræder mod mit Land. Dette har jeg taalt ... Naar nu det tyske Folk bliver fremstillet, som var enhver af os skyldig i de Grusomheder, enkelte Medlemmer af vort Folk har begaaet, da er det uretfærdigt. Siges der, at hele det tyske Folk og enhver af os er lige ansvarlige for de Forbrydelser, der er begaaet i fremmede Lande og herhjemme, specielt for de, der er begaaet i Koncentrationslejrene, da er det en usandfærdig og uretfærdig Anklage imod mange af os. Selve Koncentrationslejrene med deres talrige tyske Ofre, burde være et Bevis for, med hvilke Midler enhver Modstand mod Magthaverne blev undertrykt og straffet og næsten fuldstændig umuliggjort ... Vi vil akceptere Krigens uundgaaelige Følger, Sorgen over vore døde, vore ødelagte Byer, Hjem og Kirker, og taalmodigt bære det altsammen med Guds Hjælp, men vi vil ikke akceptere uretfærdige Anklager og Straf for den Uret og de Grusomheder, under hvilke vi selv i mange, lange Aar har lidt bittert.«

Præstebegravelse paa Vestre

Pater Markus Eder, født i Øvre-bajern, Medlem af Jesu Hjerter Patrenes Kongregation i Salzburg, døde d. 27. Sept. paa Lazarettet paa Nylandsvej efter at være blevet haardt saaret i Østpreussen d. 24. April. Han blev begravet d. 3. Oktober paa Katolsk Vestre Kirkegaard blandt vore egne Præster. Ved en protestantisk Flygtningeprests Begravelse Dagen efter blev Pater Eder nævnt for det gribende kristne Eksempel, hans Taalmod under uhyre store Lidelser havde været for andre saarede Flygtninge.

Bertil Malmberg

Forfatteren til »Ekscellencen«, hvis kristne Indhold har gjort saa stærkt Indtryk paa »Folketeatret«, har skrevet et Filmsdrama »Blod och eld«, der har haft Premiere i Sverige. »Morgenbladet« har haft et Interview med Forfatteren:

— Er der nogen Linje mellem »Ekscellencen« og Filmen »Blod och eld«?

— Ikke direkte, men der er den kristne Linie, som er fælles i dem begge. Hovedpersonen i »Blod och eld« er i samme Situation som Hovedpersonen i »Ekscellencen«, han maa gennem Ofret — ofre sig selv — for at vinde Sejrr. Først igennem Ofret bliver han sig selv. Det primære i begge Stykker er Idéen om den »ställförträdande lidande«. — Som Kristne skal vi paatage os Lidelsen for at andre kan frelses.

— Ja, men det er jo en katolsk Tanke!

— Det er det ogsaa. Derfor var det ganske misvisende, naar visse danske Kritikere gjorde »Ekscellencen« til et Oxfordstykke. Jeg har ganske vist en Gang haft lidt Forbindelse med Oxfordfolk, men

jeg er aldrig rigtig blevet grebet deraf. Derimod har jeg boet meget i katolske Egne og har mange katolske Venner, og det har haft sin Indflydelse. Det katolske er noget centralt, som vi ikke kommer uden om.

læse en Bønsformular, men den er et Program for kristen Livsførelse og en højtidelig Forpligtelse til at realisere dette under Marias særlige Beskyttelse.«

Mon vi ikke alle maa erkende vor Svigten overfor dette Krav og se i Øjnene, at vi her staar overfor en af de dybeste Aarsager til den Misère, som hersker i Verden.

— Og med Hensyn til den anden Betingelse: Sonekommunionen til Marias rene Hjerte den første Lørdag i Maaned; mon vi ikke — i al Fald i Danmark — har været alt for ligegyldige overfor dette Jesu udtrykkelige Ønske, ja, de fleste Steder ganske har negligeret det!

Aldrig før i Menneskenes Historie har der været udkæmpet en saadan Kamp mellem godt og ondt som i disse Aar, og aldrig har Ondskaben fejret saadanne Triumfer. Guds Moder vidste, hvilke Rædsler der ventede os. Derfor fandt hun ikke Ro, før hun havde gjort alt for at komme os til Hjælp. Hun frembragte det største Solunder, der nogen Sinde er set, og hun skabte ud af et lille ukendt Sted i Portugal det nu verdenskendte Fatima, hvor Under sker paa Under. Altsammen blot, fordi hun for enhver Pris vilde have os til at tro paa hendes Budskab.

Tør vi da i Dag, med den fuldkomne Tilintetgørelses Mulighed for Øje, sidde dette Budskab overhørig?

Inge Stollenberg.

Fatima og Freden

Mon ikke Oktober Maaned, Rosenkransmaaned, vil faa mange af os til at tænke paa »Mariaaabenbaringen i Fátima«, hvor Maria gav sig selv Navnet Rosenkransdronningen og indtrængende opfordrede os til daglig at bede Rosenkransen. Tidligere paa Aaret har vore Tanker sikkert ogsaa strejft denne By. Det var i Anledning af Freden. I Fátima blev der jo sagt, at vi skulde bede Maria om Freden, kun hun kunde komme os til Hjælp, da Jesus havde betroet den i hendes Hænder. Og saa kom Freden — den første Lørdag i Maj Maaned, netop paa det Tidspunkt, da der Verden over blev holdt Sonekommunion til Marias rene Hjerte. Det fik mange af os til at standse og tænke: Mon dette kunde være tilfældigt?

Men da det atter skete 3 Maaneder efter, at Freden blev skænket hele Verden paa en af Kirkens store Festdage for Guds Moder, Maria Optagelsesdag 15. August, tror jeg, vi alle følte noget af den Betagelse, der griber en, naar man staar Ansigt til Ansigt med det største.

Men naar vi saa ser i Dag, at Verden, til Trods for at dette vidunderlige skete, mere end nogen Sinde er præget af Had og Mistillid, Modløshed og Pessimisme, er der Grund til at erindre sig, at Guds Moder knyttede visse Betingelser til Opnaelsen af Freden: Hvis Verden blev indviet til Guds Moder, og hvis man indførte Sonekommunion til Marias rene Hjerte, saaledes som det var Jesu udtrykkelige Ønske, vilde Rusland omvende sig og en Fredens Tid blive skænket Menneskeheden. Men hvis ikke, vilde Krig følge paa Krig, hele Nationer vilde blive tilintetgjort og en trosfjendtlig Propaganda blive udbredt. Kirken og Paven vilde blive forfulgt, og mange komme til at lide Martyrdøden.

Med nogen Ængstelse spørger man sig selv: Hvad af dette vil Fremtiden bringe? I hvor høj Grad har vi opfyldt de Betingelser, der blev stillet os?

Pave Pius XII foretog i Oktober 1942 den højtidelige Indvielse af hele Verden til Guds Moder og udtalte ved denne Lejlighed: »Vi maa være den almægtige Gud, alle gode Gavers Giver, uendelig taknemme-

lig, fordi Han i sit Forsyns Raad holdt en saa stor Naade beredt for vor lidelsesfyldte Tid.« Og Aaret efter foretog Biskop Suhr Indvielsen af det Apostoliske Vikariat for Danmark.

Udadtil er den ene af de stillede Betingelser saaledes blevet opfyldt, men hvorledes indadtil? Kardinal Dalla Costa udtalte ved Indvielsen af sit Ærkebispedømme: »Det er nødvendigt, at man forstaar den verdensomfattende Betydning af denne Indvielse i hele dens Dybde, og at man lever fuldstændig bevidst i Overensstemmelse med den. Der er den Fare, at vor Indvielse kun bliver Ord, som ikke har nogen Værdi, naar de ikke følges af frivillig Overgivelse til Gud, en Overgivelse af Hjerte og Sjæl, ja af hele vort Liv. Man maa vel huske paa, at Indvielsen ikke bestaar i at

Katolik, kend dit politiske Ansvar!

Kom og faa Svar paa et af følgende Møder:

ØSTERBRO:

Mandag d. 22. Oktober Kl. 19,30 i St. Josefs Skole, Østerbrogade 7 D.

NØRREBRO:

Onsdag d. 24. Oktober Kl. 19,30 i Centralskolen, Nørrebrogade 27.

AMAGER:

Lørdag d. 27. Oktober Kl. 19,30 i St. Annæ Skole, Hans Bogbinders Allé 2.

Alle Møder holdes med samme Program.

Korte Taler af:

Redaktør *Hans Bølling*: Vort politiske Ansvar.

Pastor *Hubert Messerschmidt*: Kirke og Stat.

Skoleinspektør *H. D. T. Kiærulff*: Skole og Samfund.

Civilingeniør *G. Wissum*: Sikring af Familiens Økonomi.

Cand. polit. *Tove Rasmussen*: Familie- og Boligpolitik.

Repræsentant *Otto Kluge*: Samfund og Arbejdsmuligheder.

Fuldmægtig *Enoch Hjorth*: Udrensning.

Adgang for alle. Adgangskort à 50 Øre faas paa Sognekontorerne og hos de katolske Boghandlere. — Se ogsaa Artiklen Side 506.

Den spanske Kirke, Borgerkrigen og Diktaturet

I den sidste Artikel for sin Hjemrejse fastslog Pater Martindale, at Spanien altid bedømmes ud fra et manglende Kendskab til de virkelige Tilstande. Og sandt er, at vi herhjemme lige fra Konservative til Kommuniste ser ganske ensidigt og unuanceret paa den spanske Borgerkrig og Aarene siden da. For at hjælpe til en fyldigere Videnskab om Spanien offentliggør vi nedenfor nogle Brudstykker af et

Mgr. Pla begynder med at takke Gud for Freden og for at Spanien ikke kom med i Krigen.

Vi erklærer højtideligt, at Kirken i Spanien har bevaret den fuldkomneste Neutralitet. Dens Prælater har til enhver Tid fulgt Pavens Lære. I de spanske Kirker er der ikke bedt den liturgiske Bøn »pro tempore belli«, som passer for en krigsførende Nation, men Bønnen »pro pace«. I de offentlige Bønner for Freden blev selve den Bøn, Pius XII har formuleret, benyttet. Over 25 Millioner Pesetas har de troende givet til Fordeling blandt alle Krigens Ofre.

Ærkebiskoppen vender sig til Borgerkrigen og hævder, at en saadan Krig kan være berettiget. Han henviser til Pius XI's Encyklika af 28.3.37 til de mexikanske Biskopper.

»Naar Katolikkers mest elementære religiøse og borgerlige Friheder bliver angrebet, er det ganske naturligt, at de ikke passivt giver Afkald paa disse Friheder, selv om ogsaa Forsvaret for saadanne Rettigheder og Friheder alt efter Omstændighederne kan blive mere eller mindre voldeligt. I har mere end een Gang mindet Eders Børn om, at Kirken støtter Freden og Ordenen, selv om det kræver store Ofre, og at den fordømmer ethvert voldeligt Oprør mod Øvrigheden. Paa den anden Side har I ogsaa fastholdt, at hvis denne Øvrighed vender sig saaledes imod Retfærdighed og Sandhed, saa den ødelægger selve Autoritetens Grundvold, da kan man ikke se, hvordan man skal kunne fordømme det, i

Hyrdebrev, som Ærkebiskoppen af Toledo, Spaniens Primas, Mgr. Pla y Deniel, udsendte for en Maaned siden. Danske Katolikker vil maake ikke kunne følge Mgr. Pla i alle Stykker, f. Eks. næppe alle kunne betragte Borgerkrigen som et Korstog, men Hyrdebrevet har den største dokumentariske Værdi til Forstaelse af den spanske Kirkes Synspunkter.

Fald Borgerne slutter sig sammen for at forsvare Samfundet og sig selv med tilladelige og egnede Midler imod dem, som bruger Øvrighedens Magtmidler til at lede dem i Fordærv«. Og Pius XI fortsætter: »Vel er det sandt, at den praktiske Løsning beror paa de konkrete Omstændigheder, men det er dog vor Pligt at minde Eder om visse almene Principper, I altid maa erindre. Skal Midlerne staa i Forhold til Maalet, maa de kun bruges for saa vidt de tjener til Opnaelse eller Muliggørelse af det, og saaledes, at de ikke volder Samfundet en Skade, der er større end den, de vil afbøde. Benyttelsen af saadanne Midler og Udøvelsen af borgerlige og politiske Rettigheder i hele deres Omfang, derunder ogsaa Spørgsmaal af materiel og teknisk Karakter eller om væbnet Forsvar, henhører ikke under Præsteskabets eller Katolsk Aktionskompetence, skønt begge disse har den Pligt at forberede Katolikker til at gøre Brug af deres Rettigheder og forsvare dem med alle de lovlige Midler, som det fælles Vel kræver.«

Ærkebiskoppen hævder, at det spanske Præsteskab overholdt disse Retningslinier:

Ingen Prælat bar Vaaben i Borgerkrigen, og Hierarkiet velsignede først den ene Gruppe Kombattanter, efter at Borgerkrigen havde forvandlet sig til et Korstog. ... Vi velsignede først Korstoget efter de apokalyptiske Myrderier paa Præster og Ordensfolk.

I de spanske Biskoppers Fællesbrev fra 1937 til alle Verdens Biskopper erklærede vi klart, at de spanske Biskopper hverken havde

fremkaldt Borgerkrigen eller konspireret for at fremkalde den. Vi formulerede imidlertid i Fællesskab vor Dom i det meget sammensatte Spørgsmaal om Krigen, thi selv om den havde en social og politisk Karakter, var Betydningen af dens religiøse Værdi saa stor, og det var lige fra Begyndelsen af saa klart, at den ene af Kombattanterne søgte helt at udrydde den katolske Religion i Spanien, saa vi katolske Biskopper ikke kunde svigte Kristi Sag og tie til Uretten.

Ærkebiskoppen henviser til den Modtagelse, som Fællesbrevet fra 1937 fik i den katolske Verden og fortsætter:

Da Kirkelærernes og Pavens Ord ikke har nogen større Autoritet blandt Ikke-Katolikker, lad os saa minde om, at det spanske Korstog var rettet mod en voldelig Kirkefølgelse, som uden Rettergang myrdede 12 spanske Biskopper samt Tusinder af Præster, Munke og Nonner, alene for deres religiøse Stillings Skyld, og som ogsaa ødelagde Tusinder af Kirker. I Toledo led 300 Præster Død og Martyrium. Dette var Halvdelen af Byens Præster, hvortil kommer 100 Ordensfolk, deriblandt 5 Nonner, og de ødelagde og hærgede Kirker, hvoraf mange endnu ikke er genrejst, tælles i Hundreder.

Maa man da ikke anerkende Berettigelsen af det spanske Korstog, baade ud fra de store Kirkelæreres Lære og ud fra Principperne i Atlanterhavs-Erklæringen, der forkynder Frihed for Religionen?

Ærkebiskoppen vender Blikket mod Fremtiden:

Borgerkrigen blev ikke ført for at opbygge en autokratisk Stat over et ydmyget Folk, men for at den nationale Aand atter kunde rejse sig med Styrke og i gamle Dages kristne Frihed. Vi har Tillid til de Mænds Klogskab, der ikke vil acceptere fremmede Former for den kommende spanske Stat. Ethvert velordnet Samfund hviler paa dybe Principper og taaler ikke fremmed Indblanding, uden Kontakt med den nationale Aand. Livet er stærkere end menneskelige Planer, og en klog Regent vil ikke paabyde Ting, der krænker Nationens indre Styrke. Vi vilde være de første til at beklage, om et Parlaments uansvarlige Autokrati blev erstattet af et haardhændet Diktatur over Nationen.

(Fortsættes næste Side)

▲ Spansk Gædebløde

Fotos:
Siurot
&
Burlent

▼ Toledo:
Alcazar og Puento
de Alcantara

▲ Katedralen i Toledo

Dele udtale være imod de Idealer, Borgerkrigen blev udkæmpet for, siger Ærkebiskoppen, og udtaler Forventningen om, at den nye spanske Grundlov vil vise, at Spanien værnere de kristne Friheder imod ethvert Forsøg paa Indførelsen af en totalitær Stat.

Kirken hæber paa en endelig Oprettelse af en ny spansk Statsordning, der kan tjene som Forbillede for alle Love af kristen Inspiration og videreføre de fremskredne Love for social Retfærdighed, der allerede er gennemført, men endnu kan forbedres ved en harmonisk Enhed af fast Autoritet og historisk Kontinuitet og ved Borgernes Deltagelse i Samfundets Styre. Denne Deltagelse kan anlæ-

ge inngne Former og har allerede gjort det i forskellige Dele af Samfundet. Det vigtigste er, at Stemmeretten ikke bliver misbrugt, hverken af dem, der stemmer, eller af dem, der lader Valgene foretage.

Ærkebiskoppen udtaler Haabet om andre Fred i Spanien, saa at ny Høngekrig kan undgaaes. Han mener ikke, at Verdenskrigens Facit paa betyde et sandt nyt Opør i Spanien:

Vor Krig harle op, for Verdenskrigen begyndte. Den Hjælp, som blev modtaget af Nationer, der er besejret i Verdenskrigen, var ikke af saa stor Betydning, som den bliver gjort til. Og hvis de engang i mindre Udstrækning hjalp det nationale Spanien, saa modtog delle ogsaa Hjælp fra andre Lande, der aldrig tilhørte Aksen, og som var og er de sejrende Nationers allierede. Den store Indsats og Blodofrene blev ydet af det spanske Folk paa begge Sider — en Million døde — selv om ogsaa ideologiske Lidenskaber bragte begge Parter international Hjælp.

Ligesom Pius XI i sin Tale d. 14. September 1936, samtidig med at han velsignede dem, der havde den værsigle og farlige Opgave at forsvare og genoprette Guds og Religionens Rettigheder, ogsaa fordamte de Overgreb, der blev øvet under Forsvaret, saaledes har de spanske Biskopper i Retfærdighedens og den kristne Kærligheds Navn fordømt alle Overgreb, der er øvet, og selv har vi i 1936 kræftlig fordømt Dødsdomme, der er eksekveret paa privat Autoritet!

Baade under og efter Krigen har vi spanske Biskopper prædiket og praktiseret Tilgivelse. Og vi geniger delle og udtaler vor Hensigt at ville gøre det yderste for dem, der i deres Vildfarelse har forfulgt Religionen Naar Mennesker inden-

for vor Bispedoms blev dømt til Døden, har vi altid søgt om Benaadning, naar de paa os gjorde del, og vi har ogsaa søgt, at den saa snart som mulig ophøre.

Op Ærkebiskoppen kommer til sidst ind paa Kirkes Stilling til Fascismen:

I Angrebene paa Spanien, og dets nuværende Tilstand, er nogle Udledninger ogsaa af det spanske Hierarki under Angreb for at have hentet et fascistisk eller totalitært Regime. Men det spanske Hierarki har ikke forsvaret sig og har ikke fascistiske eller militære Opfattelser. I vor Epokals 25 Aar, under hvilke der er været alle Slags Regeringer i Spanien, har det altid været os om at have vedvarende evige religiøse principer i de mest forskellige politiske Situationer, og i 1931, da vi de samme biskoppelige Formaning, vi havde givet i 1923, og 1930 gentog vi dem paa ny og ogsaa dem paa Biskoppens Formodning har altid fastholdt, at Kirke ikke skal blande sig i de politiske Forhold.

Under Diktatorien 1927 skrev vi: »Hvis de offentlige Myndigheder anvender Kristi keglige Magt, saa de erkende ulovligheder, der tilkommer ham paa Jorden, som er Kirkes, de saa frem for alle anerkendte Frihed og den Uafhængighed, som kommer den En Kirke, og underkastet den borgerlige Myndighed og althvad af dem, kan ikke være den sande og grundlag af Kristus En Næm Kirke som Skismatikernes og Røstianternes bureaukratiske Opførelse. Casarismen er en sørgelig Udørelse, der giver sig ud for at tjene Kirken, men holder den i Lænker.

En Kirke, der ikke kan hjælpes Støten, opnaa Uafhængighed og fremtids de kostbare Frugter for de samme borgerlige Samfundes Vedkomme Leo XIII taler om, det er at Kirke der udnæmter sig selv efter sin egen guddommelige Forfatning og ikke fremtræder for Folket som en af de mange Tjenere, endnu en af dem. Tjenere, men som Guds Repræsentant, vi saa tilstaa, at mange Aarhundreder er Kirke Uafhængighed ikke blevet kendt i den Grad, hende i Teori Præksis, som Tilføjet er under den nuværende Tilstand er under den spanske Anklagen af den totalitære Hierarki begunnet i den totalitære Hierarki og Korruption og i samgerkrigen og Korruption. Biskopper lige daværende spalte 1937 var det Fællesbrev af 1937, der er nødvendigt at erklære: »Hvis de fremtidige Gener, kan vi sige, sige, hvad de vil sige ved Kampens Ophør.

Modernere spansk Melesitust: Burgos i Storm af Ignazio Zuloaga

Kan det hjælpe den længselstuld ventede internationale Fred paa et dykke ned i Begivenheder, der skele for Verdenskrigen, rare op i Aske, der endnu er hed og lundende en ny Borgerkrigs Luer? Kan det gavne de Forenede Nationers nye Samfund til savne Spanien?

Det vil være rigtig fra den spanske Stat at tjene alle, der kan give Anledning til Afslid til de ydre Former, selv om der indre Aand er en helt anden, men samtidig saa der vises Respekt for Spaniens ubetvivlelige Ret til at løse sine indre Problemer og organisere sig eget Styre.

Lad os fan faste og urokkelige Forfatningsregler, der svarer til Spaniens historiske Tradition og det spanske Folks politiske Udvikling. Udsæt ikke Nationen for nye Love, der kan føre til Kaos, men hav et søndt Sind for lovlige Opfattelser, som finder Udtryk gennem naturlige Organer. Gør Plads for en patriotisk Enhed af alle Spaniere. Gør det muligt i Verdensfredens Stund for alle at vende hjem til Moderlandet, naar de ikke kommer for at skabe Splid. Lad alt gammel Ansvar blive slettet ud.

URBI ET ORBI

England

I en Tale i London i Slutningen af sidste Uge udtalte Ærkebiskoppen af Westminster, Dr. Bernard Griffin, at det er vor simple Pligt at hjælpe de Tyskere i den britiske Okkupationszone, der staar Ansigt til Ansigt med Sult og Død i den kommende Vinter, ved at sende Levnedsmidler. Dr. Griffin, der netop var vendt tilbage fra et Besøg i Frankrig, Holland, Belgien og Tyskland, udtalte endvidere, at Militærmyndighederne i den britiske Zone gør alt, hvad der staar i deres Magt for at søge at bringe Hjælp, men Storbritannien kan ikke gøre det umulige. »Det er et Problem, som hele Verden maa hjælpe med til at løse, dersom en Katastrofe i Vinter skal kunne undgaaes,« slutter Dr. Griffin.

Den hellige Stephen's Heerd an efter blevet bragt tilbage til Bude-Past. — Vort Billede viser det Øblik, da Felikappellan, Kaplajn Ralph Dielenbach i Salzburg modtager Relikvien af Ærkebiskoppen af Salzburg Sekretær for at bringe den tilbage til den gamle Hjemstad. Relikvien blev i sin Tid af Tyskerne forvæltet. Bude-Past man genfundet af Amerikanerne et Sted i Syd-Tyskland og bragt til Salzburg, hvor den opbevares indtil den aller kunde vende tilbage til Bude-Past.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(32)

»De skulde meget hellere ligge ned, Broder,« svarede Sygepasseren. »Jeg skal hente en bedre Lænestol til Dem og lidt Aftensmad.«

»Jeg skal blot have lidt at drikke,« svarede Petroc.

Sygepasseren skyndte sig af Sted og kom lidt efter tilbage med en Kop varm Suppe og Besked fra Prioren om, at den syge blot skulde se at faa hvilet ud. Sygepasseren hjalp ham til Hvile og puslede om ham, og Petroc takkede ham derfor, men alligevel var han glad, da den anden forlod Værelset efter at have stillet en lille Klokke ved hans Side og givet ham Besked om at ringe, hvis han følte sig syg igen.

Natten svandt langsomt hen. Senere kunde Petroc slet ikke mindes, hvordan den var gaaet. I Timevis kæmpede han med Fortvivlelse og med Trangen til at gaa i Rette med Gud over, at han var vaagnet op til Livet igen i Stedet for, at han sammen med sine Brødre kunde have hvilet i Graven. To Gange maatte han rejse sig og gaa bort fra Vinduet, fordi han følte sig fristet til at kaste sig ud. Hele Natten maatte han kæmpe med en overvældende Følelse af Ensomhed og af Fortvivlelse over, at Gud havde forladt ham, og Angsten for hans mulige Skyld forlod ham ikke. Det forekoin ham, at han var blevet forvist til i stor Ensomhed at leve midt i en forvirret Verden, hvor Livet larmede forbi. Han følte det, som om han maatte blive sindsygt, og i sin store Pine bønfuldt han Gud om Barmhertighed, om Lov til at være hans ydmyge Tjener.

Om Morgen gik han ned til Konventmessen, men for første Gang holdt han sig borte fra Modtagelsen af den hellige Kommunion. Han kunde jo ikke byde den rene, hellige Gud at stige ind i en Sjæl, der stod til Ansvar for en andens Selvmord.

Efter Messen bad han Novicemesteren, om han vilde høre hans Skriftemaal, og lidt efter vendte han tilbage til sin Plads i Koret, bøjet og skrøbelig at se til, men med et Udtryk, som den har det, som er villig til at bære sine Lidelser med Taalmodighed.

Efter Morgenmaaltidet kom Sygepasseren op for at se til Petroc og blev forfærdet over den Forandring, der var foregaaet med ham. Dagen før havde Petroc maaske nok set lidt træt ud, men han havde

været glad og fornøjelig af Væsen og med næsten drengagtig Opræden. Og nu saa han foran sig en svag, gammel Mand, med bøjet Ryg og graat Haar. Han fik ham til at blive i Cellen hele Dagen og gav ham Masser af Medicin, men det saa ud, som intet mere kunde kvikke den syge op. Og Mandag kom Subprioren tilbage!

14. KAPITEL

Men Subprioren kom hjem en Dag tidligere end ventet.

Da han havde aflagt et Besøg i Kirken, hilst paa Prioren og faaet lidt Mad, gik han af Sted for at finde Br. Petroc. Han aabnede Døren til hans Celle ganske stille. Henne ved Vinduet sad en gammel, graahaaret Mand, men Petroc var der ikke. Subprioren gik tværs over Gulvet hen for at hilse paa den fremmede; men ved Lyden af den andens Fodtrin drejede Skikkelsen i Lænestolen Hovedet og saa hen mod Døren. Subprioren genkendte Ansigtet; det var jo Petroc, men saadan som han havde set ud for Maaneder siden. Den forfærdede Subprior bemærkede, at Broderens brune Øjne var fyldt af taalmodig Lidelse.

»Men du store Kineser,« raabte han, »hvad er der i Vejen med Dem? De er jo sygt!«

»Det tror jeg ikke, jeg er. Men jeg er ved at blive gammel. Og mit Hoved er ikke helt klart til Tider. — — Men jeg er saa glad over, at De er kommet hjem igen!«

Subprioren betragtede ham et Øjeblik undersøgende; saa satte han sig ned ved hans Side og begyndte at tale om almindelige Ting. Han fortalte om Stranden ved Seaham og om Klitterne. Havet var næsten altid stille dér; alting var saa forskellig fra Kysterne her ved Cornwall, saa han var glad ved at være hjemme igen; men selvfølgelig havde det været en god og freldelig Tid i Seaham. Og Petroc smilede lidt af og til og kom med smaa høflige Bemærkninger; men sagde ellers intet.

Men da Subprioren efter en halv Times Forløb rejste sig for at gaa, følte han sig som den, der staar uden for en aflaaet Dør med et Bundt Nøgler i Haanden, og ikke en af dem kan lukke op.

Da han havde forladt Petroc's Celle, skyndte han sig af Sted for at faa en Forklaring paa hans mær-

kelige Sygdomstilstand. Han fandt Br. Sygepasseren først.

»Hvad er der sket med Br. Petroc, mens jeg har været borte?« spurgte han; »han ser forfærdelig syg ud, og han er jo blevet en hel Olding at se til.«

Men Broderen vidste ikke, hvad Aarsagen dertil kunde være; han selv havde i alle Tilfælde passet ham saa godt, han kunde. Han havde jo nok observeret hans daarlige Udseende, men det var kommet efter et Hjerteanfald, han havde haft et Par Dage før. »Men,« tilføjede Broderen, »maaske har han længtes efter Dem, for han sætter jo saa megen Pris paa Dem.«

»Aarh, sikken Idé! Petroc har virkelig alt for megen sund Fornuft til at længes saadan efter et andet Menneske, at hans Helbred tager Skade. Og forøvrigt tror jeg, at han slet ikke nærer saa stærke Følelser for noget nulevende Menneske.«

Sygepasseren stirrede lidt maahende paa sin Foresatte; saa gættede han sine Forsikringer om sin absolutte Uvidenhed om nogen Aarsag til Medbroderens Sygdom.

Da Subprioren altsaa ikke kunde faa nogen Oplysninger hos ham, gik han til Prioren.

»Hvad er der hændt Br. Petroc?« spurgte han. »Han ser saa forfærdelig syg ud, og han er skræmt næsten fra Vid og Sans.«

Prioren havde selvfølgelig iagttaget Broderens daarlige Befindende, men han havde ingen Anelse om, hvad der kunde have foraarsaget det.

»Jeg har ingen Idé om, hvad der kan være hændt Petroc i Deres Fravær,« svarede han. »Han har jo levet sit sædvanlige Liv, og ingen kan sige foruroliget ham. De maasikkert regne med, at det vil gaa baade op og ned med et Tilfælde som hans. Han har maaske bare gaaet og savnet Dem og Abbeden. De er jo lidt tilbøjelige til at forkæle ham temmelig meget, ikke sandt?«

Subprioren kneb Læberne sammen. Men efter et Øjebliks Tøven svarede han:

»Jeg kan forsikre Dem, at Petroc er alt for fornuftig til at længes efter andre i den Grad, som De antyder. Forøvrigt er han saa frigjort fra sit eget Selv, at det er en absurd Tanke. Og selv om det ikke var andet end naturlige Motiver, der beherskede hans Følelsesliv, saa vilde han dog ikke have knyttet sig i saa voldsom en Grad til andre Mennesker; det er jo et selvfølgelig Resultat af de Omstændigheder, der ligger til Grund for hans Liv iblandt os. Men med Hensyn til at forkæle ham, saa er det udelukkende Guds Barmhertighed og Petroc's egen Viljestyrke, der har hjulpet ham til at undgaa Sindsygen. Vi andre har kun kunnet gøre saa lidt, vi har blot kunnet

lette et eller andet for ham en Gang imellem. Men ingen af vore Medbrødre gør sig tilfulde klar over, under hvor stort et Pres han maa leve. Af bare Selvopholdelsesvilje har han maattet forbyde sig selv at tænke paa sit tidligere Liv! — Nej, der maa være sket ham et eller andet, mens jeg var borte, og jeg vil finde ud af, hvad det kan have været.»

Han forlod Priorens Værelse og gik til Noviciatet.

»Maa jeg have Lov til at tale med Novicerne om Br. Petroc?« spurgte han Novicemesteren.

»Ja, selvfølgelig,« lød Svaret, og sammen gik de to Foresatte ind i Biblioteket, hvor Novicerne sad og læste.

»Hør,« begyndte Subprioren, »hvem af eder har generet Br. Petroc?«

Novicerne blev forfærdede. Hvem kunde dog drømme om at gøre Petroc Fortræd? (Fortsættes)

Regnvejsaftener, naar et regulært Lejrbaal er umuligt, kommer vor Veranda til Nytte. Naar vi rykker lidt sammen, kan vi have Størstedelen af Troppen i Tørvej hos os. Saa hygger vi os med Sang og Op-læsning. I Begyndelsen maa vi høre paa »Tykke Niels«; men Føreren foreslaar listigt en anden Historie til Afveksling, og saa tager Kipling os med ud i den vide Verden. Vi oplever i Indien, hvorledes Mulvaney blev til en Gud, og vi gyser over Mødet med den store, blinde Søslange ude paa det graa Atlanterhav; i Selskab med Stilk & Co. færdes vi i den engelske Kostskole og paa Oberst Dabneys Ejendom og hører ham kvække sit »Prøv ikke paa at nægte det!« til den veldisciplinerede Pedel Foxy. Glemslens Slør falder over »Tykke Niels« — Lejrledelsen har scoret et Maal.

Dog ikke alle Dage er Regnvejsdage. Vi har ogsaa rigtige gammel-dags Lejrbaal uden Mørklægning, og under Ledelse af den nye Lejrchef, Ib Magnussen, har vi Haandboldkamp mod Karleby Boldklub (vi vandt!), hvorefter vi i den stille Sommernat vandrer med Fakler gennem Skoven hjem til Lejren. Ogsaa 24-Timers Tur og Natøvelse kan afholdes, den sidste af en overraskende og besynderlig Art. Vi konstaterer nemlig, at Folk er trætte af Krig: de fjendtlige Styrker fraterniserer, søger at undgaa Sammenstød og indskrænker Offensiven til vældige Krigshyl. Men ogsaa uden Kamp har de lyse Nætter deres Fortryllelse, og der er en egen Stemning over Messen, som jeg læser ved Daggryets første svage Skær, inden vi gaar til Hvile efter Anstrengelserne.

Omsider er Ferien forbi. Vi vender hjem til Hovedstaden under Tropsørers Ledelse, efterladende Falster i det mest straaende Solskin. Lejrledelsen blev paa Pladsen for at nyde en Uges velfortjent Hvile, og Troppen var ikke naaet længere end til Vordingborg, før nogle af de ældre Spejdere stod af Toget og vendte tilbage til de kendte Steder. Og det er vel egentlig det bedste Tegn paa, at vi trods Vejret har haft en god Lejr.

G. Heggum.

II Absalons Sommerlejr 1945

Træerne i Horisonten fortøner sig pludselig i en graa Dis. Et Vindstød jager gennem de høje Popler og puster Teltet op som en Ballon, der rækker sine Fortøjninger. Saa trommer det paa Lærredet og hvisler i Løvet — Vejret er over os. Lidt efter farer et Par formummede Skikkelser med Spader i Hænde ud fra et af Patruljeltene og giver sig med febrilsk Hast til at grave en Diamantgrav, alt imens Vandet fosser fra Tag og Barduner.

Man skal ikke bygge sit Hus paa Sand, derimod nok sine Telte; for Sand kan tage en Mængde Væde, og det er da ogsaa Sandgrunden, vi kan takke for, at vi kan færdes paa Lejrpladsen uden at synke i til Anklerner. Fra Førerteltets Veranda, et Oversejl, som er spændt ud foran Døren, nyder vi Regnvejret. Pladsen ligger øde hen, efter at Diamantgraven er fuldført, kun nede fra Kabyssen lyder Raab og Latter. Her færdes Elefantpatruljen for at varetage sit vigtige Job i Intendanturen, iført Regntøj eller Badedragt, alt efter enhver Temperament. Et vældigt Brøl ruller over Falsters flade Marker, et Talekor af fire kraftige syttenaars Struber: »KA-BYS-PA-TRUL-JE!!!« og ud sjokker Elefanternes smaa Hjælpe-re i Regnen med Retning mod Skuepladsen for deres Virksomhed. De gaar til det uden Begejstring, men med en vis Hengivelse i Skæbnen, for de kan ikke blive vaadere, end de er. De har endnu ikke de ældre Spejders mere robuste Holdning over for Lejrlevets forskellige Tilskikkelser, og Kammeratskabet er endnu ikke saa prøvet, at de smaa Plager bliver til

Morskab. Men ligemeget om Regn eller Solskin, Maden skal være færdig i rette Tid, thi deraf afhænger den gode Stemning hos Folket.

Lidt efter bliver en vaad og forfrossen Drengenæve stukket ind gennem vor Teldør. Den holder et Spækkebræt, hvorpaa er opstabled et Bjerg af Klemmer. »Der er to Stykker med Leverpostej og eet med Marmelade,« lyder det formående udenfor — ikke fordi de har Staben mistænkt for at forgribe sig paa Marmeladen, de gentager blot trofast, hvad Kokken har indskærpet dem, da han sendte dem ud. De naar Teltene igennem, men der er stadig Mad tilovers; anden Rundgang begynder, hilst af begejstrede Hyl. Det tynder ud i Beholdningerne, men der er stadig Mad nok, og jeg sender en venlig Tanke til Ugebladets Læsere, der har ofret deres Mærker paa denne evigt glubende Drengunger. For tredje Gang vandrer Spækkebrættet fra Telt til Telt; men nu gaar Afsætningen trægt, Folket er blevet mæt. Elefanterne slentrer op til Lejren for at begynde Redaktionen af Lejravisen, inde hos Staben tænder man Piben og ser paa Morgendagens Program; de forskellige Patruljer begynder at synge inde i Teltene, Aitenens Fred sænker sig — stadig ledsaget af Regnen — over II Absalons Lejr ved Tromnæs pr. Egebjerg.

Noget efter begynder Drengene at indfinde sig ved Førerteltet.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605

Emdrup

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

14. S. 21. Søndag e. Pinse (744 (grøn) —73); 2. Bøn: St. Callistus (1107), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
15. M. St. Therese (1107); 2. (hvid) Bøn: For Paven.
16. Ti. † St. Hedvig (1108); 2. Bøn: (hvid) Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven.
17. O. St. Margrete M. Alacoque (hvid) (1108); 2. Bøn: For Paven.
18. T. St. Lukas, Evangelist (rød) (1112—119); Apostlenes Præf. (524).
19. F. St. Petrus af Alcantara (hvid) (1114); 2. Bøn: For Paven.
20. L. St. Johannes af Kenty (hvid) (1115); 2. Bøn: For Paven.
21. S. 22. Søndag e. Pinse.

Herre, vi beder dig, beskyt med stadig Omsorg dit Folk, at det ved din Beskyttelse maa være fri for al Modgang og ved gode Gerninger vise sin Kærlighed til dit Navn.

21. Søndag e. P., Kirkebøn.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLISK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tir. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Vort politiske Ansvar

3 københavnske Valgmøder

Alle interesserede indbydes til katolsk Valgmøde. Vi vil ikke agitere for et bestemt politisk Parti, men minde alle Katolikker om, at Kirken venter, vi skal være vort politiske Ansvar bevidst og indenfor det Parti, vi vælger at støtte, gøre Kirkens Tanker om Samfundslivet gældende. I syv korte Taler af Katolikker, der personligt er knyttet til vidt forskellige politiske Partier, vil der uden Partipolitik blive redegjort for katolske Principper angaaende det politiske Livs store Opgaver.

Vi henviser til den nærmere Meddelelse Side 500.

Jesu Humor

(fortsat fra Forsiden)

get dig selv forfærdelig højtideligt, med et Smil kom i Tanke om, at Jesus har lært os, at dem, Jesus i sit Rige skal »give Ordener og betydningsfulde Emheder«, det er dem, der har den fremragende Egenskab at være — som Børn, d. v. s. berøvet den dumme Indbildskhed, som man tilegner sig, naar man er blevet voksen og, oh, saa forstandig.«

C. B.

Indsamlingen til Rønne

Der var indløbet en Trykfejl i Nr. 39 i Listen over Sogdenes Bidrag til den bomberamte Kirke i Rønne. Rønne egen Menighed, der stod øverst paa Listen med Kr. 283,51, havde i Virkeligheden givet mere, nemlig Kr. 335,00.

Husk Mødrekursus

hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Torsd. d. 18. Okt. Kl. 19,30 Børnehavelærerinde, Frk. Meldahl: »Børn og Beskæftigelse«.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København

Studiekredsmøder hver 2 og 4. Uge i Maanedens. Mødested og Klokket meddeles i »Katolsk Ugeblad«. Indmeldelse til Studiekredslederen.

Studiekreds I. Emne: Indledning til Filosofien. Leder: Pater F. Lansen S. J. Hver 2. og 4. Onsdag, første Gang d. 24. Oktøber Kl. 19,00 i Bredgade 67 A, 1.

Studiekreds II. Emne: Sociale Spørgsmaal i katolsk Belysning. Leder: Fuldmægtig Enoch Hjorth. Hver 2. og 4. Onsdag, første Gang d. 31. Oktober Kl. 20,00 i Bredgade 67 A, 1.

Studiekreds III. Emne: Udvalgte Stykker af »Summa theologica«. Leder: Pater H. Roos S. J. Møderne aftales nærmere med Lederen.

Aabent Hus. Lørdag d. 20. Oktober Kl. 19,30 hos Læge Frk. Anne Marie Gade, Baldersgade 53, N. Onsdag d. 7. November Kl. 19,30:

Pastor Steph. Wevers taler om den nye Bibelenycyklica »Divino afflante Spiritu«. Mødet holdes Østerbrogade 7 D.

K. U. K. København.

Søndag d. 14. Oktober Travetur til Virum-Søllerød-Sorgenfri. Vi køber Billet Tur-retur Virum og mødes ved Vesterport Station Kl. 10. Medbring Madpakke og Særbog.

Lørdag d. 20. Oktober Kl. 19,30 Fællesmøde med Foredrag, Underholdning og Kaffebrød.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 14. Okt. efter 8-Messen opfordres de unge til at deltage i en Vandretur. Man mødes udenfor Kirken efter Messen. — Rosenkrandsandagterne er Kl. 17, ikke som fejlagtigt meddelt Kl. 15.

Sakramentskirken

Mand. 15. Okt. Kl. 20 Knud Lavarvs Broderskab.

St. Mariæ Kirke

Onsd. 17. Okt. Kl. 19,30 Rosenkrandsandagt og Kongr. for Mænd.
Fred. 19. Okt. Kl. 19,30 Rosenkrandsandagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 14. Okt. Kl. 8,30 Fælleskommunion for mandlige Kongr. Kl. 18 Rosenkrandsandagt.

St. Thereser Kirke

Sønd. 14. Okt. Kl. 8,30 Børnemesse for franske Børn.

St. Antoni Kirke

Tirs. 16. Okt. Kl. 20 Ungdomsmøde.

St. Andreas Kirke

Onsd. 17. Okt. Kl. 8 Mødreforningens Messe.

Adoption

2 Aars Barn ønskes bortadopteret til katolske Forældre. Henvendelse snarest til: Pastor B. Hake, Jens Jessensvej 7.

Ung Pige,

som har Lyst til at lære Husgerning og Barnepleje under Husmoderens Vejledning søges. Bo hjemme.
Selmar Trone, Vangedevej 237, Søborg 3675.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en katolsk Bogsamling

Aarhus		Odense
Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326	ALFRED PIHL Bagermester . Konditor Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster
 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)		JØRGEN RASMUSSEN Glarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken
Aalborg		
Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779	Henry Hansen Trikotage og Herrelinger! Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 6665
M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christlans Allé 6 Telefon 1992	Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1558 Kolonial . Delikatesser . Kaffe	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 Telefon 1786 Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken	CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 - 68 - 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.	Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer til beskedne Priser Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

<p>Randers</p> <p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier)</p> <p>Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	<p>Horsens</p> <p><i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLÆGER</p>	<p>Horsens</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>Nakskov</p>		
<p><i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Broderimagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alt til Haandarbejde. Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen v. Ole Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle Aktieselskab</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Holbæk</p>		
<p>Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstånger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Handelskompagniet Aktieselskab . Telefon 990 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>S. Uldall Farve- & Tapethandel Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>
<p>Vejle</p>		
<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A/S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Ledig</p>	<p>C. V. BERG Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>

Katolsk Ugeblad

21. Oktober 1945
93. Aargang
Nr. 42

Katolik i Hitlers Tyskland

Har Katoliker et politisk
Ansvar?

Svær Synd den 30.
Oktober

»Død, hvor er din Sejr?«

Hollandsk Barn takker

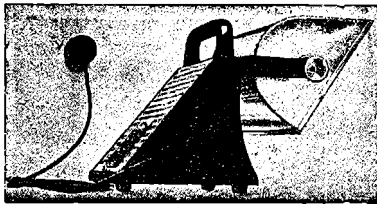
Siden jeg fornylig paa dette Sted udtalte »Tusind Tak« til alle de mange navngivne og anonyme Givere, der var med til at lindre den første Nød i mit krigshærgede Fædreland, har jeg atter faaet mange Breve som Svar paa lige saa mange Gavepakker, og hver Gang har jeg syntes, at jeg havde sagt for lidt eller ikke faaet sagt stærkt nok, hvad disse Modtagere af danske Levnedsmidler gav Udtryk for i deres Breve. Igaar bragte Posten mig et Luftbrev fra en lille Pige — jeg tipser hende til at være 10 eller 11 unge Aar gammel. Da jeg saa hende for 6 Aar siden, var det den yndigste Unge med lyst Haar og blaa Øjne og fuld af Spilopper. Siden har hun tilbragt baade Dage og Nætter i Kælderen under et infernalsk Spektakel af hvinende Flyvemaskiner, hylende Sirener og bragende Eksplosioner. Hun har oplevet, at Far maatte krybe i Skjul om Aftenen for ikke at blive »taget«, og at Mor ikke var i Stand til at give Børnene noget paa

Brødet, naar de skulde i Skole om Morgen. Men midt i al den Elendighed var der ét Lyspunkt for den krøllede Unge; det var disse graa Papæsker, som Røde Kors afleverede en Gang imellem, og som blev pakket ud under hele Familiens beundrende Udbrud; her var røget Flæsk og Spegepølse, »hollandsk« Ost og af og til et Glas ægte Honning. Da hun hørte, at de voksne skrev Brev til Danmark, følte hun Trang til at gøre det samme. Hun har maaske nok haft en lille Bagtanke med det, for hun har ogsaa hørt om andre Børn, der i store Biler blev kørt til det Land mod Nord, der flyder med Mælk og Honning, og hun har inderst inde næret det Haab, at hun ogsaa en Dag skulde faa Lov at komme af Sted; men selv om det nu ikke gaar i Opfyldelse, synes hun, at alle de Mennesker deroppe skal have en rigtig stor Tak fra hende. Hør blot, hvad hun her med den fineste regelmæssige Skoleskrift har prentet paa Papir:

»Inden jeg skal i Seng, vil jeg hjerteligt takke Dem for de herlige Gavepakker. Naar jeg lukker mine Øjne, smager jeg endnu Osten fra i Aften. De smaa synes rigtignok, at den er lidt for skarp, men naar jeg faar et Stykke til, hopper jeg vel en Meter højt. Og Skinken, den er ubeskrivelig ... At Danskerne har et godt Hjerte, har vi erfaret under hele Besættelsen. De skal takke alle de gode Mennesker rigtig hjerteligt, ogsaa paa alle andres Vegne. Danmark har hjulpet os igennem Krigen — ellers hvem ved! Marie-Louise (en 6-aarig Søster) havde et Tilløb til Difteritis, men den danske Honning har været hende til stor Hjælp. Ogsaa Yvonne (2 Aar) ved kun alt for godt, hvor Honningkrukken staar ...« Iøvrigt fortæller hun om en Skoleveninde, der først nu har faaet at vide, at hendes Far døde i Fjor November i en Koncentrationslejr, og hun anbefaler ham til min Bøn. Saa er hun kommet saa langt ned paa Arket, at der ikke er Plads til saa meget som en Hilsen, men hun ser sig nødt til uden videre at hidsætte sit Navn: *Lenie*.

S. W.

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Kedler

Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s

Esromgade 15 . København N

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
Stempler
o. s. v.

Brønshøj Bogtrykkeri

BE 1700 . Lok. 1
Fr.sundsvej 225
Brh.

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156
og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/3 kg.
Altid friske Smaakager

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Horisonten rundt

Svær Synd d. 30. Oktober

I en af vore københavnske Kirker kom Prædikanten under Højmessens i Søndags ind paa vort politiske Medansvar for Landets Fremtid. Efter at have skildret Udviklingen under Besættelsen, hvor det lidt efter lidt gik op for Befolkningen, at Frihedskampen var vor fælles Sag, sagde Præsten, at ogsaa i Fredens politiske Liv maa vi forstaa vort medborgerlige Ansvar. »Spørger man, hvad Politik kommer Religionen ved, saa spørger jeg, hvad Familie og Samfund kommer Religionen ved, og Svaret er, at Gud har villet dem.« Vor Pligt til at tage Medansvar som Borgere i Landet er saa alvirligt, at »Forsømmelse af denne Pligt kan være lige saa svær en Synd som at stjæle eller at slaa ihjel. Hvad vilde vi mon sige til, hvis der kom en Regering, der forbød Friskoler, bl. a. vore katolske Skoler? Saa vilde de, der havde forsømt at afgive deres Stemme, være medansvarlige for, at vore Børn blev opdraget uden Religion«.

I denne Forbindelse henleder vi Opmærksomheden paa de katolske Møder om vort politiske Ansvar, der i denne Uge afholdes i København som Forberedelse til Valget. Talerne vil om en Uges Tid blive udsendt i et lille Hæfte paa Pauluskredsens Forlag, saa ogsaa de, der ikke kan deltage i Møderne, kan gøre sig bekendt med de katolske Tanker om den politiske Udvikling i Danmark.

I frivillig Deportation

Blandt de 800 Tusind Fransk-mænd, der blev ført til Tvangsarbejde i Tyskland, var mange Katolikker. Franske Biskopper søgte Tilladelse til at sende Præster til dem, men det blev afslaaet. Saa tog mange Præster til Tyskland som Arbejdere for i al Hemmelighed at øve Præstegering blandt deres Landsmænd. Et Aar før Kapitulationen greb Gestapo haardt ind imod dem med Arrestationer i Massevis og Tortur. En af Præsterne, Pastor Giraudet, kom til Berlin i Februar 1943 og fik Arbejde paa et Trykkeri. Han udøvede et uhyre stort Apostolat under de vanskeligste Forhold. I Juni 1944 blev han arresteret og ført til Koncentrationslejr. Han blev angrebet af Tuberkulose og Tyfus, og da Befrielsen kom, og han blev fløjet hjem til Frankrig, døde han Dagen efter sin Hjemkomst.

Kommunion under Luftangreb

Et af de voldsomste Luftangreb paa Mainz fandt Sted den 27. Februar i Aar. I den Evige Tilbedelses Kloster i Byen var der 41 Søstre. Deres Forstanderinde havde Biskoppens Tilladelse til at tage Sakramentet med ned i Klosters Kælder. Her gav hun alle Søstre den hellige Kommunion, og Morgen efter Angrebet fandt man under Klosters Ruiner alle Søstre døde, knælende efter Modtagelsen af Sakramentet.

Det hollandske Parlament

Katolikkerne er stadig det største Parti i baade Senat og Andekammer i Holland med 10 Senatorer og 31 Deputerede. I Deputerkammeret er der 18 Medlemmer af det Anti-Revolutionære Parti (Dr. Colijn's), 11 Socialdemokrater, 6 af det Protestantiske Historiske Parti, 3 liberale Demokrater, 2 Liberale og 5 andre, deriblandt 1 Kommunist.

Oberammergau

Det forventes, at Passionskuespillet i Oberammergau kan finde Sted næste Aar med de amerikanske Besættelsesmyndigheders Tilladelse. Byen har 3000 Indbyggere, hvoraf 1500 optræder i de store Scener og 800 har egentlige Roller. Det ventes, at Krigsfangerne fra Byen til den Tid er vendt hjem — og har haft Tid til at lade Haar og Skæg vokse ud til de bibelske Roller.

Johannes Jørgensen

Paa Grund af sin Hustrus Sygdom har Johannes Jørgensen maattet tage Ophold paa et Hotel i Linköping for at være i Nærheden af Hospitalet. En Journalist ved »Morgenbladet« har aflagt Digteren et Besøg paa det triste Hotelværelse. Paa Forespørgsel erklærede han, at der ikke maatte ventes flere Bøger fra hans Haand, nu havde han gjort sin Pligt i saa Henseende. I Mellemtiden er en af Perlerne i hans Forfatterskab, de vidunderlige »Lignelser« udkommet i ny Udgave hos Gyldendal til en meget billig Pris. Der er nye Slægtled, som ikke kender denne fra Tankens og Sprogets Side lige krystalklare Bog.

Katolik, kend dit politiske Ansvar!

Kom og faa Svar paa et af følgende Møder:

ØSTERBRO:

Mandag d. 22. Oktober Kl. 19,30 i St. Josefs Skole, Østerbrogade 7 D.

NØRREBRO:

Onsdag d. 24. Oktober Kl. 19,30 i Centralskolen, Nørrebrogade 27.

AMAGER:

Lørdag d. 27. Oktober Kl. 19,30 i St. Annæ Skole, Hans Bogbinders Allé 2.

Alle Møder holdes med samme Program.

Korte Taler af:

Redaktør *Hans Bølling*: Vort politiske Ansvar.

Pastor *Hubert Messerschmidt*: Kirke og Stat.

Skoleinspektør *H. D. T. Kiærulff*: Skole og Samfund.

Civilingeniør *G. Wisum*: Sikring af Familiens Økonomi.

Cand. polit. *Tove Rasmussen*: Familie- og Boligpolitik.

Repræsentant *Otto Kluge*: Samfund og Arbejdsmuligheder.

Fuldmægtig *Enoch Hjorth*: Udrensning.

Adgang for alle. Adgangskort à 50 Øre faas paa Sognekontorerne og hos de katolske Boghandlere.

Har Katolikker et politisk Ansvar?

Politik er Omsorg for Samfundets Vel og derfor en Sag, som angaar enhver. Man maa befatte sig med den, ikke blot for det politiske Livs Tilbagevirkninger paa ens eget kære Jeg, men ogsaa paa Grund af de Virkninger det medfører for Næsten. Med en demokratisk Stats Muligheder for at forme Politikken og at øve Indflydelse paa den er ogsaa Katolikkens politiske Ansvar givet.

En saadan Paastand møder tit Modstand hos mange alvorlige og fromme Katolikker. Som Forklaring giver man, at Politik er en

les med Guds Rige, den er et dirty Job, som man ikke vil smudske sig til med. Men trods denne Modsætning mellem disse to Verdener indskærper Kirken os at betragte og ære Staten som Guds Tjener. Modsætningen betyder ikke, at Katolikken skal vende Ryggen til Staten, for han kan ikke leve uden Statens Retsorden. Visselig er Statens Retfærdighed paa ingen Maade Gudsrigets Retfærdighed, for det fremtvungne Gode kan ikke være den Kærlighed, Kristus mener, men alligevel en vis ydre Retfærdighed og Orden, uden hvilken Menneskers Liv var uudholdeligt, ja, umuligt. Ogsaa Statens haarde, tvingende Retsorden er skænket os af Gud. Derfor er det en Katoliks Pligt at tage Vare paa Statens Ting, ikke blot ved passiv Lydighed, men ogsaa ved aktiv Medvirken. Derved gør man sine Medmennesker en nødvendig og uundværlig Tjeneste. Der findes jo i vore Dage kun meget faa Omraader, som er fri for Statens Indgreb. Af des større Betydning er det derfor at beskæftige sig med de Love, som former Menneskenes Liv. Forøvrigt har i længere Tid Tanker faaet Magt i Danmark, der ikke kan forenes med katolsk Opfattelse. En saadan Udvikling maa modvirkes ved, at vi offentlig gør vor særlige Opfattelse af Statens Væsen og Opgaver gældende.

For os Katolikker er Staten aldrig det højeste og ubetingede Gode, Staten er altid blot Værktøj, aldrig et Maal i sig selv. En Katolik kan aldrig som Ideal have en totalitær Stat, som tiltvinger sig absolutte Krav paa Mennesket. Hvert Menneske har medfødte Rettigheder paa Liv og Ejendom, som Staten maa tage Hensyn til i sin Lovgivning, selv om Staten paa sin Side kan gøre Rettigheder gældende overfor den enkelte, der saaledes bliver til Pligter for ham.

Af Kristi Kirkes Lære følger bestemte politiske, økonomiske og sociale Grundsætninger, som har forpligtende Karakter i den katolske Borgers politiske Stræben og Handlen. Der foreligger ikke et katolsk politisk Program, men Pavestolen har dog givet os en Orientering i Politik. Der findes heller ikke en af Paven patenteret Samfundsindretning, men Krav, som Politikerne maa tage Hensyn til, hvis Landets Borgere skal kunne leve en menneskeværdig Tilværelse.

Det gælder om at skaffe Ørenlyd for og sikre de særlige katolske Interesser inden for Staten. Vi Katolikker maa i vor Tro og Samvittigheds Navn stille Krav til Politik og Politikere og drive dem igennem med de Midler, som vi disponerer over som Medborgere. Hvordan kan vi overføre vort politiske Ansvar til Praksis.

Det vigtigste er katolsk Opdragelse i Hjem og Skole. I Tilslutning hertil maa en katolsk politisk Skoling sætte ind. Udfra Kirkens Lære maa Sammenhængen med den politiske og sociale Praksis fremstilles og klargøres. Vor katolske Presse skal tage Stilling til alle Fo-

reteelser og Spørgsmaal i det offentlige Liv. Vi behøver endvidere en katolsk politisk Elite, som gør sin Indflydelse som Katolikker gældende i de forskellige Spørgsmaal i det offentlige Liv. Til dette Formaal behøves ikke Dannelse af et katolsk Parti, tværtimod kan det kun være af det gode, om der findes Katolikker i alle Partier, blot de dér betragter sig som Repræsentanter for Kristi Kirke og raader, taler og handler som saadanne. Arbejdet med de politiske Opgaver i Stat og Kommune bør føre Præster og alle Slags sagkyndige sammen for at planlægge en katolsk Politik og dens Tillempning paa de aktuelle Spørgsmaal.

Vi har en haard Vind imod os. Det gælder, naar vi forsvarer vore Fordringer til social Retfærdighed, moralsk Orden og Opdragelse. Det gælder i Kampen om Statens og Opdragelsens kristne Grundvold, om Kirkens Rettigheder og Frihed. Under Tolerancens, Tros- og Samvittighedens Banner afkristnes alle det offentlige Livs Omraader. Hvis Katolikkerne ikke energisk sætter al Kraft ind paa, at Guds Lov skal herske i Staten og i det økonomiske Liv, og at Opdragelsen skal ske i Overensstemmelse med denne Lovs Land, kommer Modstanderne til at forme det offentlige Liv paa en Maade, som vi aldrig kan godkende. Hver Katolik maa vide, at han skal gøre en katolsk Indsats for Danmark.

Johan Jensen.

Katolsk Eschatologi xxv

»Død, hvor er din Sejr?«

Læren om de dødes Opstandelse har beskæftiget den hellige Paulus overordentlig stærkt. Ifølge ham kan Genforeningen af Legeme og Sjæl ikke være et Privilegium for Kristus alene, som nogle har ment. Hvis nemlig dette var Tilfældet, vilde *Kristi Frelsergerning blive ganske betydeligt forringet*. Den meget iøjnefaldende og fundamentale Følge af den første Synd, den legemlige Synd, vilde jo ikke være overvundet. Tværtimod, Døden, ikke Kristus, vilde i saa Fald paa en Maade staa som Sejrherre og som den stærkeste.

Meningen med Slægtens Forløsning er imidlertid efter Guds Plan den, at vi Mennesker igen skal blive befriet fra de Ulykker, som Synden har bragt over os.

Men nu fremgaar det jo med al ønskelig Klarhed af Skriftens første Blade, at et *Hovedonde* blandt alle

de Onder, som Adams Fald har paaført os, netop er den legemlige Død. »Synden kom ind i Verden ved eet Menneske, og Døden ved Synden, og saaledes trængte Døden igennem til alle Mennesker, fordi de alle har syndet«, siger St. Paulus i Romerbrevet (5, 12). Saa længe Døden har Lov til at lægge sin kolde Haand paa hver enkelt af os, er heller ikke Satans Magt over os helt brudt, fordi det er navnlig gennem Døden, at Djævelen udøver sit Herredømme over os. Hvis derfor Forløsningen virkelig skal rydde Synden og dens Følger af Vejen, saa er det nødvendigt, at der engang kommer den Dag, da Dødens Ødelæggelser standses og opvejes, og Byttet bliver taget fra den igen, d.v.s. at Legeme og Sjæl bliver forøget til nyt Liv. Ellers vilde Apostlen ikke have skrevet: »Voldte den enes Fald, at Døden fik Herredøm-

me ved den ene (Adam), saa skal da meget mere de, der tager imod Naadens og Retfærdighedens rige Fylde, faa Herredømme og Liv ved den ene, Jesus Kristus» (Ro. 5, 17, 21).

Skulde disse Ord ikke være tydelige nok, saa mangler den fornødne Klarhed i hvert Fald ikke i følgende Steder: Kristus »bør være Konge, indtil han faar lagt alle Fjender under sine Fødder. *Den sidste Fjende, der tilintetgøres, er Døden.* Gud har jo lagt alle Ting under hans Fødder» (I. Kor. 15, 26). »Naar det forkrænkelige (Kød og Blod) har iført sig Ukrænkelighed, og det dødelige har iført sig Udødelighed, da skal det Ord opfyldes, som staar skrevet: Døden er opslugt og Sejren er vundet. Død, hvor er din Sejr? Død, hvor er din Brod?» (15, 54—57).

Overvindes Døden saaledes ved Kristi Forløsergerning, saa er det givet, at ogsaa han, som har Dødens Vælde, nemlig Djævelen, besejres. Derfor staar der de Ord i Pauli Breve, at vi er friet ud af Mørkets Magt og ført over i Guds Søns Rige; at de onde Magter er afvæbnet og aabenlyst til Skue i det Sejrstog, hvori de førtes ved Kristus (Kol. 1, 13 og 2, 15).

Naar nu de dødes Opstandelse og den dermed følgende Herliggørelse af Legeme og Sjæl er Afslutningen, Kronen og Fuldendelsen af Kristi Forløsergerning, saa forstaar man uden videre, hvorfor St. Paulus kalder denne endelige Tilstand »*Legemets Forløsning*» (Ro. 8, 23). Forløbige er vi ikke naaet saa langt endnu; vi befinder os paa Vej der-til. Ogsaa for de Mennesker, som har modtaget Aandens Førstegrøde i Daabens Sakramente, er denne Fuldendelse stadig kun Genstand for deres Sukke og Længsler, men dog ogsaa noget, som de med Fortrøstning og Sikkerhed venter paa og gaar imøde.

Endnu ad en anden Vej paa viser Apostlen, at de dødes Opstandelse falder sammen med vor Slægts Genindsættelse i den oprindelige Værdighed ved Kristus. Han fører Beviset paa den bredeste Basis, som tænkes kan, men samtidig i en poetisk Form, der maa virke overraskende. I Romerbrevets 8. Kapitel 19—22 *personificeres hele den skabte Verden*, for saa vidt den ikke som Menneskene og Englene er udstyret med aandelig Erkendelse og Vilje. Det er et Billede af dyb Vemodighed og storslaet Poesi. Paulus hører Naturen sukke og klage over den Tilstand, hvori den befinder sig for Tiden. Han ser den ligge i Fødselsveer, men opfyldt af den sikreste Forventning om en Befrielse, som indtræder i det Øjeblik, da Menneskene, den synlige Skabnings Krone, rejser sig fra de døde og gaar ind til deres endelige Herlighedstilstand. Hvorfor taler Paulus saaledes? Hvilken

Realitet skal anskueliggøres i det poetiske Syn? Jo, denne. Den Verden, vore Øjne til daglig ser, har lidt Overlast og er blevet ramt af en Forbandelse paa Grund af Syndefaldet i Paradiset. Jorden blev underlagt Forkrænkelighedens og Tomhedens Herredømme, d. v. s. den maa trælle for baade syndige Mennesker og onde Aander, der bemægtiger sig de jordiske Ting og misbruger dem til meningsløse og skadelige, til rent verdslige og syndige Formaal. Dermed kommer de i Strid med deres egen Natur og Bestemmelse. Af Gud har de jo faaet Tilværelse og Liv ene og alene til at kunne forherlige ham ved at tjene Menneskene under Løsnin-gen af disses Livsopgave. Denne bestaar jo i, at vi søger Gud og kommer ham nærmere med hver Dag, der gaar, og finder ham i hans evige Herlighedsrige. Men den bestaar aldrig i, at vi gør skabte Ting til vort højeste Gode og misbruger dem til Synd. Det var Gud, der har gjort de skabte Ting til Trælle, men det er ogsaa Gud, der har lagt den sikre Forventning i dem om, at der kommer den Dag, da de bliver befriet fra deres Trælleaag og faar Del i Guds Børns Herlighed. Men i Mellemtiden sukker de og længes de efter det forløsende Øjeblik.

Dette er Meningen med de berømte Vers i Romerbrevet: »Skabningen venter i inderlig Længsel paa, at Guds Børn skal aabenbares. Skabningen blev jo underlagt For-gængeligheden — ikke med sin egen Vilje, men efter hans Vilje, som lagde den derunder, — dog med Haab, thi ogsaa Skabningen selv skal engang fries fra den For-

krænkelighed, hvorunder den træller, og naa til den Frihed, som Guds Børn skal have i Herligheden. Vi ved jo, at hele Skabningen tilsammen sukker og er i Veer endnu i denne Stund.»

Det er nu givet, at hvis den ydmygende Tilstand, hvori Synden har bragt den synlige Verden, bliver taget fra den igen, saa gælder denne Befrielse ogsaa for vort Legeme, som jo er en Del af samme. Ja, man er nødt til at sige mere endda. Da vort Legeme ved sin Forbindelse med en aandelig Sjæl er den fornemste Del af den materielle Verden, og da vor Sjæl allerede er blevet delagtiggjort i Kristi Forløsning, saa venter man en Befrielse for Sjæl og Legeme, som svarer til deres Særstilling og oprindelige Tilstand, d. v. s. en Genforening af de to.

Paa denne Maade kan saa »enhver faa igen, alt eftersom han har handlet i sit Legeme, godt eller ondt» (II. Kor. 5, 10). Desuden er det indlysende, at vor Sjæl er skabt saaledes, at den trænger til et Legeme, hvis den ikke i al Evighed skal være i en unaturlig Tilstand og mangelfuld. Af den Grund findes ogsaa i vor Sjæl en naturlig og medfødt Attraa efter at være forenet med Legemet.

Paa denne Maade har vi nu tilstrækkeligt gjort Rede for, at Læren om de dødes Opstandelse er ganske fundamental i vor hellige Religion, fordi den paa det nøjeste er knyttet til Kristi egen Opstandelse og hans Frelsergerning. Nu er det paa Tide at omtale de Indvendinger, man har gjort mod denne Trosartikel. F. K.

Jesu Hjerte Kirkes Jubilæum

Lørdag den 3. November 1945

Indsamlingen af en Jubilæumsgave bringes venligst i Erindring. Indsamlingen slutter den 25. Oktober.

Alle Bidrag bedes sendt til Komitéens Kasserer, Murermester A. V. Günther, Bangertsgade 11, København N. (Postgiro 20935).

Frøken Amy Anker.	E. d'Auchamp.	Aage v. Benzon.
Hans Bølling.	Hans Bang.	H. Ellyton.
J. J. I. M. Holstein-Ledreborg.	Frøken Johanne Hoffmann.	G. Garth Grüner.
Frøken Marie Hoffmann.	Georg P. Jensen, Møllebakken.	
Frøken Elisabeth Millich.	Bruno Millich.	F. H. Messerschmidt.
Fru Alma Osterhammel.	Frode Petersen.	Frøken Birgitte Scaenius.
Frøken Franziska Stratbøcker.	Frøken Heinrika Stratbøcker.	
Poul Schrøder.	Alb. Strøyer.	

A. V. Günther,

Indsamlingens Kasserer - Bangertsgade 11 - Giro 20935.

URBI ET ORBI

Vestkomsfæst

Blandt de mange hellige Navne, der i den senere Tid har ofnagt Besøg hos den hellige Fader, kan nævnes Pencilines Opdøger, Sir Alexander Fleming, der overbragte den hellige Fæder et Præparat af sin epokegørende Opdagelse samt Sekretæren for The World Jewish Congress i New York, Dr. Leo Kubawiczki, som paa Unionens Vegne gav Udtryk for den dybeste Taknemlighed for Kirkens Virke til Gavn for Lederne i Europa under Krigen — Den tidligere japanske Ambassadør ved den hellige Stol, Ken Harada, er ligeledes blevet modtaget af Andieus.

Tyskland

Katolske Blade, som i saa lang Tid har været undertrykte af Gestapo og til sidst blev helt forbudt, begynder nu atter saa smaat at udkomme i Tyskland. I Freiburg udkommer et 8 Sides Ugeblad i 50.000 Eksemplarer, og det hellige katolske Forlag, Herder & Co., er atter irradt i Virksomhed.

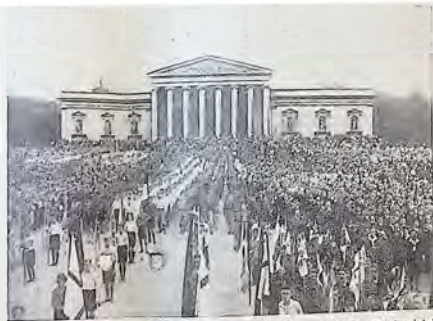
I den amerikanske Zone er der lokale Seminarier og Lærestoffer, bl. a. Seminarierne i Børborg, Echstatt, Freiburg, Regensburg, Passau, Dillingen og Würzburg.

(Stiltes Side 517)

gel Menneske kan blive stillet overfor: ingen kan tjene to Herre. For enhver Katolik er et af de okkuperede eller allierede Lande var Sagen saa lige til: Kristendom og Fædrelandskærlighed gik i samme Retning. For os i Tyskland stillede Sagens sig imidlertid ganske anderledes: Krigen var ikke blot et af Nazipartiets Forbud, som vi kunde skille os fra, om vi blot vilde, det var en national Krig, national i den Forstand, at vor Fremtid som Nation var afhængig af Krigens Udfald. Thi hvor

byggetlige for at undgaa enhver Form for, ethvert Skær af indbyrdes Modstærkningsforhold. De forfulgte derfor ikke Kirken som Helhed, men derimod enkelte Præst og den enkelte Lægmand, kun et enkelt Klostet, en enkelt Orden ad Gangen. De nedlagde ikke Forbud mod Religionen, men gjorde det vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for den enkelte Katolik at leve efter sin Tro. Det saa derfor for Sterstedelen af de tyske Katolikker ud, som at disse to Ting nok kunde koordineres, at man kun-

ogsaa vo bevægs ulorførd med en i Kvinder, og Uret end de i hvad der Land og beden til brændte med klar Flamme. De var blandt Fangener i Dachau og Belsen, de var blandt de Rækker af dødsdømte, der daglig blev henrettet i de tyske Fængsler og Koncentrationslejre, blandt dem, der blev myrdet i Forbindelse med München-Opstanden og det mislykkede Statskup i 1944. De fleste af de tyske Rædselslejrere var jo oprettet for Krigen og udelukkende bestemt for Tyskere, der havde en anden Indstilling end Nazisterne, og blandt de politiske Fanger udgjorde Katolikkerne et ikke ubetydeligt Kontingent. Det var ganske almindeligt, at de, der paa Grund af deres Tro tiltrak sig det lokale Gestapos Opmærksomhed, blev taget i Beskyttelsesarrest for derpaa at blive sendt til en af disse Lejre, hvor de efterhaanden raadnede bort, døde af Tortur eller Sygdom eller i gunstigste Fald fik deres moralske Ryggrad knækket, saa at de ikke længere var nogen »Tusels mod

▲ De blomstrende katolske Ungdomsforebund udstiltes med et Sing af den latinske Stat, der kunde ubesvaret ikke eksistere nogen »Konkurrence til Hitlerismens Ideologier. Nu gælder det — med Tysklands Fremtid for Bje — at genskabe en ny Ungdomsbevægelse paa kristne Grundsaetninger.

meget vi end hadede og foragtede vore »Føretes, — der jo faktisk var Foregangsmand for en nyhedens Gudløshed, som vor Kirke allerede inden Krigen havde været tvunget til at bringe saa store Ofre for, og som gjorde Ubørlighed i vore Rettigheder og Friheder som Kristne — var vi jo tvunget til at følge dem, ikke fordi de havde tilvunnet sig vor Lydighed, men fordi de havde gjort sig til det tyske Folks egentlige Leder. Jeg er ikke national Nødsituation. Jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at hvis disse to: Kristendom og Fædrelandskærlighed ikke havde været i den deltagende Opposition til hinanden, hvis den ene havde sønderteret den anden, og hvis denne Opposition havde staaet helt ud, enhver havde valgt ikke været saa havde for Tysklands Katolikker svært for Tysklands Katolikker. Men Nazisterne var meget om-

de passe sin Tro og alligevel kæmpe for Tyskland under Hitler, at man kunde tro paa Gud, at man kunde tro paa Gud, og lyde hans Bud og alligevel være bundet af deres Troskab til Føretes, saa »djevulsk snedig Føretes, at de tyske Katolikker befandt sig faktisk i en ubeskrivelig vanskelig Situation, og man maa formode, at de fremmede Magter, der idag ser paa Tyskland som Sejrherre og skal medvirke ved Løsningen af det tyske »Dødsboes Problemer, vil kunne indse og forstaa dette Forhold, naar de afsiger deres Dom. Jeg vil stadig hævde, at de indtog samme Holdning, hvis Katolikker andre Lande vilde have taget, dersom de var blevet stillet Ansigt til Ansigt med samme Problemer og psykiske Tryk. Thi til Trods for alt havde vi

Katolik i Hitlers Tyskland

▲ En af de mest kendte og uforfærdede Hitler-Modstandere — hadet og frygtet af Nazi — var Kardinal Alch. Faulhaber fra München.

Det er vist efterhaanden blevet den civiliserede Verden klart, at det ingenlunde var nogen let Sag at være Katolik i Hitlers Tyskland. Det vilde derfor ogsaa være gavnligt, om de Allierede i deres Bestræbelser for at lase alle Problemer, der er opstaaet i Tyskland, vilde søge at forstaa, hvad de sidste tolv Aars religiøse Undertrykkelse og Fortørløelse har betydet for os, tolv lange Aar, der har tilføjet den katolske Kirke i Tyskland dybe Saar, ikke saadan at forstaa at vor Tro i

▲ Indtil 1933 kunde Berlins Katolikker — Halvdelen af Millionbyens Indbyggere — fejre Kristi Legensfest under aaben Himmel — men efter »Magtovertagelsen» var det sket.

▲ Jesuiternes store Gymnasium »Alteplatzkollegium» i Dusseldorf var i sin Tid den eneste skole i Tyskland, hvor de katolske elever blev undervist i deres egen sprog, og hvor de blev undervist i deres egen sprog, og hvor de blev undervist i deres egen sprog, og hvor de blev undervist i deres egen sprog.

Hoslaamde Artikel vil sikkert ogsaa interessere danske Læsere. Den er skrevet af Dr. E. Vermeiren, hvis Navn er kendt fra B. B. C.'s Udsendelser under Krigen. Dr. Vermeiren er Katolik og levede i Tyskland indtil 1943, i 1944 forlod han den tyske Ambassade i Tyrkiet, hvorefter han var kuyttet, og begav sig til de Allierede.

FOTOS: ARKIV

El Kig ned over Münchens — Katoliskenes senere »Kloster» — »Højborgs Tøge» forestaaet i Baggrunden. I Forgrunden ses »Klosteret» og »Klosteret» i Residenzstrasse. I Dag reger »Klosteret» sine to Taarne mellem Byens Ruller.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(33)

Petroc var jo saa storartet et Menneske, og han var jo klogere end de alle tilsammen. Det vilde jo være helt utilgiveligt, om nogen forulempede ham. De vidste godt, at han var syge, for han var pludselig begyndt at se daarlig ud, for et Par Dage siden vel; men hvad Aarsagen til hans Svagelighed var, kunde de ikke give nogen Oplysning om. De havde talt sammen om, hvorledes de muligvis kunde hjælpe ham lidt, og de havde gjort, hvad de kunde for at finde paa noget, der kunde interessere og adspredde ham. Men de havde ikke haft meget Held med sig. Han havde været venlig nok imod dem, men det forekom dem, at han havde været alt for aandsfraværende til at kunne følge med i, hvad der blev talt om.

Subprioren gjorde Undskyldning for sin Mistanke til dem og gik saa igen; men han følte sig temmelig desorienteret.

Næste Morgen kom Abbeden hjem, og om Aftenen gik Subprioren til ham.

»Der er sket et eller andet med Br. Petroc,« sagde han. »Da jeg kom tilbage i Gaar, genfandt jeg ham en en ældgammel, nedbrudt Mand.

Han vil helst ikke tale med én og farer sammen, blot man henvender Ordet til ham. Det forekommer mig, at hans Sind er opfyldt af Forfærdelse over et eller andet, og desuden at han har aandelige Vanskeligheder. Jeg har gaaet hele Huset rundt for at finde ud af, hvad der kan have været Aarsagen til hans forandrede Udseende, men ingen har kunnet give mig blot den ringeste Forklaring. Vil De mon ikke gaa op til ham og tale med ham?»

»Jo, selvfølgelig! Jeg gaar derop med det samme. Men tror De nu ikke, at denne Forandring hos Petroc er en naturlig Følge af den Maade, hans Liv har forment sig paa? De har jo altid sagt, at han havde et svagt Hjerte, og at man maatte være forberedt paa alt med et Tilfælde som hans.«

»Ja, vi maa naturligvis regne med, at han vil blive hurtigere gammel end nogen anden. Det vilde ogsaa kunne tænkes, at et Hjerteslag vilde gøre det af med ham pludselig. Men ingen blot legemlig Aarsag kunde have bevirket den Tilstand, jeg fandt ham i i Gaar. Det er tydeligt, at han har faaet et

Chok, og at dette ogsaa indvirker paa hans religiøse Liv og skader hans legemlige Sundhed. Men det er bedst, om De selv vil se til ham.«

De gik sammen til Petroc's Celle og fandt ham i Færd med at prente noget for Bibliotekaren; Petroc's Bogstaver og deres skønne Ornamentering var berømt i hele Klostret. Han smilede, da han saa Abbeden og gik hen imod ham for at faa hans Velsignelse. Den Foresatte kiggede et Øjeblik opmærksomt paa ham; saa gik han hen til Bordet.

»Det er et meget smukt Arbejde, De dér har lavet,« sagde han.

»Jeg har lært at prente Bogstaver og at udsmykke dem for mange Aar siden; men hverken Deres Pergament eller Deres Farver er saa gode, som dem vi havde.«

Abbeden fortsatte med at tale om Ornamenteringsarbejdet og gik saa gradvis over til at tale om Petroc's forandrede Udseende. Med stor Takt og med megen Finhed prøvede han at komme til Bunds i Sagen, men Petroc bøjede øjeblikkelig af. Det var jo saadan en urolig Verden nu om Stunder, sagde han, og han var jo en gammel Mand. Gud var blevet borte for ham, og skønt han jo nok vidste, at Gud var et eller andet Sted i Mørket, saa kunde han ikke finde Vejen til ham, for han var jo for gammel til at lære nye Metoder, og de gamle havde han glemt. Abbeden svarede, at Gud ofte var én meget nær, netop naar man følte sig saa fjernt fra ham. Men Petroc trak sig straks ind i sig selv, da Samtalen tog denne Vending, og Abbeden forstod, at det var bedst at lade ham være i Fred.

»De har Ret,« sagde han til Subprioren, da de sammen gik ned ad Trapperne, »der er hændt ham et eller andet slemt; men det forekommer mig, at det er en Sag, som vi ikke kan trænge os ind i. Vi maa blot styrke ham legemlig set, saa godt vi kan, og saa bede for ham. Der er ikke Tvivl om, at Petroc lever Gud nær, og at Gud vil lade det ske, som er bedst for hans Sjæl.«

15. KAPITEL

I Periferien af St. Brioc By boede en katolsk Kunstner, som havde en Sejlbaad. Han var en god Ven af Munkene og havde hjulpet dem at dekorere Kirken, da den var blevet bygget større. Saaledes var en meget smuk Altertavle ved et Side-

alter hans Værk. Mens han malede i Kirken, havde han stiftet Bekendtskab med mange af Novicerne, for de havde hjulpet ham med mangt og meget, for Eksempel med at holde paa Stigerne o. lign. Han havde faaet en hel Del til overs for de unge Mennesker, og for at skaffe dem en lille ekstra Fornøjelse havde han tilbudt dem sin Baad hver Torsdag Eftermiddag, naar Vejret var godt. Han plejede at lade sin Baadmand sejle Baaden hen i den lille Bugt ud for Klostret; saa sparede Munkene da at gaa ind til Byen efter den.

En Uges Tid efter Subpriorens Samtale med Novicerne, kom den ugentlige Sejl-Dag igen. Men allerede Aftenen før havde Novicemesteren haft Besøg af sine Myndlinge, der havde bedt om at faa Lov til at invitere Petroc med paa Sejlturen næste Dag. Det var jo Kristi Himmelfartsdag, saa det var jo alligevel en Fridag, og hvis Petroc var syg eller i Vanskeligheder, saa kunde Turen maaske kvikke ham op, og maaske ogsaa glæde ham.

Novicemesteren forelagde Spørgsmaalet for Abbeden, der igen forelagde det for Subprioren, der efter et Øjebliks Overvejelse svarede:

»Om saa Sejlturen ikke gavner Petroc, saa kan den heller ikke skade ham, og han er desuden glædest, naar han er sammen med Novicerne. Sig til dem, at jeg betror dem Petroc i Morgen.«

Br. Petroc selv fik Besked om, at Novicerne havde bedt ham med paa Sejlturen, og at man havde sagt ja for ham. Han skulde møde dem ved Havelaagen Kl. 2,30 præcis.

Paa Slaget halvtre kom han ned ad Havegangen, da han pludselig mødte Dom Maurus. Maurus smilede venligt; han havde hørt, at Broderen ikke befandt sig godt; han selv havde haft meget at gøre, men han havde alligevel ikke glemt sin Beslutning om at hjælpe Medbroderen lidt paa Gled i Verden. Han stilede lige hen imod ham og sagde:

»Det er dejligt at se, at De er bedre. Jeg har haft saa travlt, men De kan tro, jeg har ikke glemt Dem, og om et Par Dage haaber jeg, at vi kan faa Lejlighed til — —«

Han standsede brat, for Petroc var blevet ligbleg. Maurus stirrede paa ham et Øjeblik, men begyndte saa at blive rød, da det gik op for ham, at den anden var syg, og at han selv paa en eller anden Maade havde noget at gøre med det. Men førend han endnu kunde faa samlet sig til at sige noget, havde Petroc genvundet Herredømmet over sig selv.

»Det er meget venligt af Dem, Pater,« sagde han med skælvende Stemme. »Jeg er jo en gammel Mand og har vist skyndt mig for meget. Men maaske naar jeg bliver bedre — —«

(Fortsættes)

Missionsuge i Aalborg

Den katolske Menighed i Aalborg havde fulgt sin Sognepræsts Opfordring til at deltage i en Missionsuge, eller et Kursus om man vil, i religiøs Livssyn og Livsførelse, fra Søndag den 23. September til 30. September.

Hver Aften i Ugen blev der holdt Foredrag i Kirken af Pater Karl Harmer fra Nykøbing F over saa vigtige Emner som: Hvad er Meningen med vort Liv? Gives der et Liv efter Døden? Er Jesus Kristus for mig »Vejen, Sandheden og Livet«? I et Foredrag blev der specielt for Ægtefolk gjort Rede for Kirkens Syn paa Ægteskabet.

— En Missionsuge er et Besindelsessted, indledede Pateren med at sige. Fra Arilds Tid er der blevet spurgt: Hvad er Meningen med Livet? — Jo, vi er skabte af Gud og for Gud, at vi skal tjene og elske Gud, saalænge vi lever; det er det fundamentale i vort Kristenliv.

I et Foredrag redegjorde Pateren udførligt for det alvorlige Problem — »Døden«. Indtrængende og alvorligt lagde han sine Tilhørere paa Sinde, altid at være beredt. Beskik dit Bo, bryd med Synden, thi Døden kan komme som en Tyv om Natten, som et Menneske lever, saaledes dør det. Altid at holed Herrens Ord i Bønnen for Øje: »Lød os ikke i Fristelse, men frels os fra det onde«.

En Aften var Foredraget: Mit Ægteskab. Og herunder kom Foredragsholderen ind paa det vigtige seksuelle Spørgsmaal og udtalte, at det ikke var godt, at de unge fik disse Oplysninger paa Gaden eller af jævnaldrende Kammerater, heller ikke Skolen var det rette Sted — hvad mange mente. — Moderen kan bedst give sit Barn disse Oplysninger.

Højpunktet for Missionsugen var Fælleskommunionen Søndag Morgen, saa godt som hele Menigheden deltog i den hellige Handling; forinden havde Pateren i en Tale opfordret Menigheden i Aalborg til ofte at søge sin Tilflugt til Alterets hellige Sakramente.

Paa Menighedens Vegne skal der lyde en varm Tak til Hr. Pastor Harmer for de indholdsrige Foredrag, som sikkert vil bære rige Frugter.

Ogsaa til vore Kamillianerpatre skal der lyde en Tak, fordi Missionsugen blev afholdt og for deres aldrig svigtende Omsorg for Menighedens aandelige Velfærd.

N. K. B.

Katolik i Hitlers Tyskland

(fortsat fra Midtersiden)

Naziregimet. Biskoppen af Berlin mistede — for blot at nævne eet Eksempel — 60 Præster, mange af

dem blev dødsdømt, Resten fik livsvarigt Fængsel, blot i Løbet af det første Halvaar efter Himlers Udnævnelse til Indenrigsminister. Hundreder af Lægfolk blev kastet i Fængsel for at have uddelt Afskrifter af Pius XI's Hyrdebrev »Mit brennender Sorge« — det var de tyske Katolikkers Lod i det tredje Rige.

Nu er Terroren forbi, og de tyske Katolikker skal nu vise sig værdige til at medvirke ved Genopbygningen af et sundt, nyt Europa, hvor Idealet: den kristne Familie kan realiseres.

Til Aarhus Menighed

Stanislauskongregationen i Aarhus har besluttet at oprette et Bibliotek, der fortrinsvis er beregnet for de unge Katolikker i Aarhus Opland.

Bøgerne tænkes samlet blandt samtlige Katolikker i Aarhus Menighed; næsten alle kan sikkert paa deres Boghylde finde en eller anden katolsk Bog, som paa denne Maade kan blive til Gavn for vore Trosfæller paa Landet, i Stedet for at trække Støv paa en overfyldt Boghylde.

Alle Slags katolske Bøger, Troselære, Biografi, Romaner o. s. v. modtages med Glæde. Ogsaa Deres Bidrag vil være af stor Betydning for dette gode Formaal.

Bøgerne kan afleveres i Præstegaarden, Ryesgade 26, eller vil ved Henvendelse til Tlf. 3368 blive afhentet ved Stanislauskongregationens Foranstaltning.

Stanislauskongregationen,
Aarhus.

B Ø G E R

„De fem lange Aar“

Femte Hæfte af »De fem lange Aar« (Gyldendal), begynder ved daværende Justitsminister Thune Jacobsens Forelæggelsestale af den saakaldte Kommunistlov i 1941 og gaar frem til Staunings Død Søndag den 3. Maj 1942. Hæftet indeholder bl. a. Skildringer af Episoden omkring Danmarks Tilslutning til Antikominternpagten og de Demonstrationer, denne affødte, samt af Begyndelsen til den første aktive Modstand, den illegale Presses

Start, »Ringens« Dannelselse, Retsfølgelsen mod Vilh. la Cour m. m.

Der er et Væld af interessante Billeder, man ser Kongen paa sin Ridetur paa sin Fødselsdag den 26. September 1941, Scavenius, der modtages af den tyske Rigsudenrigsminister von Ribbentrop Dagen efter Antikominternpagtens Underskrivelse og Studenterdemonstrationerne mod den paa Raadhuspladsen o. s. v.

BOGNYT

Engelske Blade

(Ugeblade):

The Tablet. Højere litterært Plan. Filosofiske, teologiske og litterære Anmeldelser. Politiske Spørgsmaal set fra et katolsk Synspunkt.

The Universe. Gode Artikler, gode Billeder. Sensationel og temmelig kæk.

The Catholic Times. Mere apologetisk, gode Artikler. Mere stridbar. Repræsenterer »den kæmpende Kirke«. Mange Breve til Redaktøren. Har en særlig Afdeling for Damer: »Det kvindelige Forum«.

The Catholic Fireside. Smaanoveller. Et katolsk Sidestykke til »Hus og Hjem«.

(Maanedblade):

The Month. Teologisk Maanedsskrift for Lægfolk. Jesuitternes Blad.

The Irish Rosary. Folkeligt Maanedsskrift.

The Catholic Worker. Nyt Blad. Mere sociale Spørgsmaal.

(Kvartalsskrifter):

The Dublin Review. For mere intellektuelle.

The Catholic Truth and Book Notes. Katolske Boganmeldelser.

(Andre periodiske Skrifter):

Pax — *The Irish Messenger* — *The Davry of Mary*.

Abonnér gennem

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Køb
**PAULUS-
KREDSENS**
Bøger

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

21. S.* 22. Søndag e. Pinse (748 (grøn) —74); 2. Bøn: St. Hilari- on ([53]), 3. Bøn: St. Ursula og Fæller ([65]), 4. Bøn: Om Troens Udbredelse (Søndagsmessebog Nr. 129), 5. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
22. M. † FERIA (748—74); 2. Bøn: (grøn) Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
23. Ti. † FERIA (748—74); 2. Bøn: (grøn) Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. For Paven; alm. Præf. (525).
24. O. St. Rafael, Ærkeengel (hvid) (1118); 2. Bøn: For Paven.
25. T. † St. Chrysanthus og St. Daria (rød) (1121); 2., 3. og 4. Bøn som Tirsdag.
26. F. † St. Evaristus (1122); 2., 3. og 4. Bøn som Tirsdag; Apostlenes Præf. (524).
27. L. Vigillie (1122); 2. Bøn: (violet) Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven, 4. Bøn: For Paven (medmindre denne er valgt som 3. Bøn).
28. S. 23. Søndag e. Pinse. (hvid) KRIST KONGE FEST.

*) Søndag den 21. Oktober, Mis- sionssønag, afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Troens Ud- bredelse.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla- dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen er lukket

Fredag den 19. Oktober.

Religiøs Uge i

Jesu Hjerter Kirke

Søndag den 21. Oktober til Lørdag den 27. Okt. hver Aften Kl. 19,30 — offentl. Eksercitieforedrag af P. Alfred Otto S. J. Alle har Adgang.

Søndag den 28. Oktober: Fælles- kommunion for hele Sognet. Om Aftenen Kl. 19,30 afslutende Fest- andagt.

Sakramentskirken

Mand. 22. Okt. Kl. 20 Theresefor- eningen.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 21. Okt. Kl. 8 Højmesse med Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe, Kl. 17 Andagt. Onsd. 24. Okt. Kl. 19,30 Rosenkransandagt og Kongr. for Damer og unge Piger. Fred. 26. Okt. Kl. 19,30 Ro- senkransandagt.

St. Antoni Kirke

Onsd. 24. Oktober Kl. 20 Kongr. og Broderskabsmøde.

Gud, du vor Beskytter, se ned til din Salvende, som gav sig selv til Frelse for alle, og lad fra Solens Opgang til dens Nedgang dit Navn være stort blandt Folkene, og lad der overalt blive ofret og frembaaret et rent Of- fer til dit Navn.

Stillebøn af Messen for Troens Udbredelse

Dominica XXII p. Penteco- sten., die 21. Oct. *duæ dicuntur Orationes imperatæ*, post Orr. a Rubricis præscriptas, altera pro Fidei Proagatione (pro re gravi), altera pro Papa.

Katolsk Radioklub for Storkøbenhavn

Ordinær Generalforsamling af- holdes Torsdag den 25. Oktober 1945 Kl. 20 i Bredgade 67. Efter Ge- neralforsamlingen fælles Kaffe- bord.

„De apostoliske Fædre“

Foruden de i Katolsk Ugeblad Nr. 40 nævnte er følgende indtraadt i Garantselskabet »De apostolske Fædre«: Hans Excellence Biskop Suhr med 4 Aktier à 500 Kr.; Sag- fører cand. jur. S. E. Jørgensen, København, samt en Læge, som øn- sker at forblive anonym, begge med en Aktie à 500 Kr. Hjertelig Tak. Husk: Tegning modtages og Forespørgsler besvares af Hr. Sv. Kirkegaard, Budolfi Plads 5, Aal- borg.

Hubert Messerschmidt.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde, Søndag den 21. Oktober Kl. 15 i St. Elisabeths Hospitals Ka- pel.

Mødrekursus

St. Kjeldsgade 1. Torsdag d. 25. Oktober Kl. 19,30 Børnehavelærer- inde Fru Meldahl: Børn og Beskæf- tigelse.

INDBYDELSER

BILLETER

KATALOGER

Bogtrykkeriet „Athene“ A

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11. 313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Retræten paa Dalum

D. K. K. F. har afholdt Retræte paa Dalum Kloster, hvori deltog 5 Københavnerne og 40 Damer fra Jylland og Fyen. Det blev en ufor-glemmelig Oplevelse. Vi siger en inderlig Tak til Pater Wevers, som beredte os denne aandelige Rig-dom.

Sct. Hedvig Søstrene kan vi slet ikke takke nok for deres Opofrelse og store Arbejde for os. Nogle af Søstrene maatte sove i Beskyttel-sesrum og Liggestole for at give Plads til os, og al den veltillavede og dejlige Mad, de lavede til os for at glæde os, vil vi aldrig glemme dem.

Det herlige Vejr og Park var jo et stort Plus til den rige Oplevelse.
En Retratant.

K. U. K. København.

Lørdag den 20. Oktober Kl. 19,30, den røde Sal, Stenosgade 4. Fælles-møde med Foredrag. (Salen er op-varmet).

K. U. K. Amager.

Lørdag den 20. ds. Kl. 20 pr. Kredsmede med følgende Emner: Første Kreds med Pater Brunicar-di som Leder fortsætter med »De ti Guds Bud«, hvor Grethe Larsen indleder om det 6. Bud. For anden Kreds er Herr Flandrup Leder og Emnet er: Kirken og Samfundet — Socialproblemet i praktisk Belys-ning (Grundbog: Pavens Bog om Arbejderspørgsmaalet).

Erik Frandsen indleder »Hvad Kirken har gjort for Fred«.

Efter Thebordet følger min dag-lige Gerning ved Henrik Gufler.

Det praktiske Arrangement Grup-pe IV.

K. U. K. Lyngby

Lørdag den 27. Oktober indby-der K. U. K. til Menighedsfest paa Hotel Lyngby Kl. 18,30. Aftenen byder paa Underholdning, fælles Kaffebord samt Dans. Vi venter, at alle i Knud Lavards Menighed mø-der op og gør Aftenen festlig.

Ungdomsmøderne i November

finder Sted i »Agnes Lyst« (over- for Kirken) den 3. og 17. Kl. 19.

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag d. 19. Oktober Kl. 19,30 Kredsmede. Emne: »Filmen set m. katolske Øjne«. Mød talrigt op, her er nok at snakke om. Ungdomsmø- de den 2. Nov. Kl. 19,30. Program senere.

Møbl. Værelse

med Adgang til Køkken søges af enlig Dame med skolesøgende Søn. Nærmere Oplysninger faas hos Skoleinspektør Kiærulff, Nørrebro-gade 27 C, Nora 1514, til hvem Til- bud bedes sendt.

Der skulde vel ikke findes en kultiveret katolsk Familie, der mod rimelig Betaling vilde optage en 16-årig Dreng (Konvertit), Elev i Sct. Knuds Skole, i Deres Hjem omkring 1. Nov.

Billetter mkr. »16 Aar« modtager Ugebladet.

Hvem vil dele Lejlighed med os?

Vi er to unge, der gerne vil gif- tes, men da det er umuligt at faa Lejlighed, søger vi to tomme Væ- relser med Adgang til Køkken.

Helst i Nærheden af en Kirke i København eller nærmeste Omegn.

Billet mkr. 3116 til Annonceeks- peditionen, Klosterstræde 23.

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olgade . Tlf. 859 - 1365

Esbjerg

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

Kongensgade 25-27

Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106
Telefon Central408

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4015

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestræde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Charles Jørgensen

Glarimester
Landskronagade 14
Telefon Ryvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri
Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenervej-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Odense

Ledig	JØRGEN RASMUSSEN <i>Glarmester</i> Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster
Bageri og Conditori H. Andersen Hjallesevej 28 - Telf. 6395	Frederiksens Fiskesalg <i>Albanigade 35 . Odense . Telf. 8552</i> Alle Aarstidens Fiskesorter løres Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening <i>Albanitorv 7</i> Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Priorkaféens Konditori <i>Enevold Sørensens</i> <i>Vestergade 1</i> Butiken: Telf. 744 Kafé:n: Telf. 2764

Nyborg

Nyborg		Drewsen & Nellemann <i>Isenkram . Glas . Porcelæn</i> <i>Telf. 25 . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris
Korsgades Kødbød <i>Alt i l. Klases Kød og Paalæg</i> <i>Holger Jørgensen . Telf. 527</i> Leverandør til Stella Maris	Søren Pedersen <i>Fiskehandel</i> <i>Telf. 339 & 338</i>	Chr. Thomsen <i>Blikkenslager, Gas- og Vandmester</i> <i>Skolegade 4 . Telf. 148</i> Leverandør til de katolske Institutioner
A. Jørgensen <i>Kolonial</i> <i>Knudshovedvej 6 - Telf. 314</i> Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen <i>Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn</i> <i>Kongegade 25 . Telefon 487</i> Leverandør til Stella Maris	Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 <i>Fisk en gros, en detail</i> <i>Fiskerihavnen . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris

Næstved

Næstved		N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning <i>v Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktielselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	T. A. Meding's Tømmerhandel A/S Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler
Aabenraa	Kolding	Nykøbing F.
Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Slagterludsalg <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik	A-S Lolland-Falsters Kulkompagni <i>Kul . Kokes . Cinders</i> Nykøbing F. . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner

Katolsk Ugeblad

28. Oktober 1945
93. Aargang
Nr. 43

De katolske Valgtaler

Østrig efter Freden

Den katolske Husmoder

Stor Staahej om Latinen

Lidt om Jørgen Bukdahl

Vi anmeldte i 1940 *Jørgen Bukdahls Bog »Lyseklosteret«*, i hvilken findes et Kapitel »Middelalderen«, som der er Grund til at komme tilbage til. I en Tid, som den, vi befinder os i, tiltrænges der just store Udsyn som dem, Bukdahl giver i nævnte Bog. Han sammenligner Middelalderen med Nutiden, og han vedstaar, at Middelalderen var langt større end vor Tid. Han skriver:

»Jeg har ikke stor Tro til denne Udviklings- og Stadiumssnak, uden for saa vidt der kunde være Tale om en Nedgang fra den højgotiske Middelalder og til vor Tids Primitivisme og Kannibalisme, der har gnavet sig helt ud til Civilisationens Skæl: Faldet fra Giotti og Fra Angelico og til vor Tids maleriske Biografteater med dets Realisme og Surrealisme; fra den gregorianske Kirkesang og Palestrina til Jazz og Swing« (S. 48).

Og Jørgen Bukdahl er klar over, at Middelalderens Styrke var dens katolske Tro.

»Det var Troen paa Gud, der bar Middelaldermennesket oppe. Man kunde hengive sig til ham, man kunde kæmpe mod ham. Men man kunde ikke tvivle om hans Eksistens. Forsaa vidt kendte Mennesket ikke stort til den Religiositet, der er Tvivlens Følge og Dulmer, dette med Hjemvé til Evigheden og den store Undren under Stjernerne. Det

var en selvsagt, praktisk og ligetil Sag, at Gud var til, og at Kirken var Stedet, hvor man kunde finde ham og alene der. I Messen var han til Stede, ikke symbolsk, men virkeligt. Gennem Kirkens Forordninger aabenbares hans Lov, og i Paven hans Stedfortræder, der kunde løse og binde, som han selv kunde under sine Jordegange« (S. 44).

Gang paa Gang søger J. B. at korrigere visse Historikers Opfattelse af Middelalderen. De har naivt nok ment at kunne bedømme Middelalderen ud fra vor Tids Begreber; de har ikke forstaaet, at

»det er umuligt at tage en Detalie ud af Middelalderen, en Strømning, en Person, en gejstlig eller borgerlig Kultur, uden samtidig at belyse den fra den Helhed, hvori den virkede, den Universalitet, der var Tidens Kendemærke, eller den kristne Medmenneskelighed, der var Maalet for alle Bestræbelser for at frigøre sig i Sind og Synspunkt fra Bundethed af By, Jord, Land og Familie. Bag dette ligger Pauli Ord: Nu gives der ikke mere Jøde eller Græker, Mand eller Kvinde, Træl eller fri, nu er I alle et i Jesus Kristus. Denne katolske Universalitet var Middelalderens Patos og Spænding og Moderskødet for alle senere europæiske, verdensborgerlige og internationale Bestræbelser, selvom de oftest ikke vil kendes ved« (S. 44).

Jørgen Bukdahl er ikke Teo-

log, men Litterat. Han er ikke kommet til sine Resultater ved Hjælp af et religiøst Studium af Katolicismen. Og det er netop det, der gør hans Betragtninger saa meget mere interessante for os. Ud fra sin Viden om Middelalderens Digtning, ud fra sit verdenshistoriske Perspektiv opdager han Middelalderens Storhed. Hans Synspunkt er ikke den religiøse Sandheds, men Menneskeskæbnens, Verdensskæbnens Synspunkt. I Kraft af digterisk Intuition er han i Stand til, i hvert Fald i Glimt, at skelne Træk i Middelalderens Aasyn, som andre protestantiske Udkiksmænd er blinde for. En kritisk Gennemgang af hans Kapitel om Middelalderen vilde medføre Indsigelse paa flere Punkter. Men det lader vi ligge i Dag. Hovedsagen for os er, at denne »fremmede«, som er et uvildigt Vidne, ad helt andre Veje end vore naar til Anerkendelse af Værdier, som vi kender indefra, ad Troslivets Vej.

J. B. interesserer sig særligt for den nordiske Middelalder. Han har en speciel Forkærlighed for »de hvide Munke«, Cistercienserne, som har lært ham den katolske Sonetanke. Med et Laan fra Davids Salmer digter han derom:

Drue var jeg, og perset jeg er,
Vin jeg vel bliver omsider,
blomstre skal alle de Abildtræer,
klædes skal Fjældenes Sider.

C. B.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Thor's kemiske Fabriker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

N. A. Nørgaard
Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Oscar Aalberg
Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Taga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler
Lev. til Hospitaler og Institutioner

EL GRAFIK A/S
VESTERBROGADE 69-71

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

ROBERT HANSEN
I. Kls Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 65 38
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Barfred & Rasmussen
Malerfirma
Ryvang 4511 . Bella 431
Emdrup Banke 120 København Ø

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.
Viktor Nielsen
Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

Brdr. T. & P. Odorico
La Coursvej 3
København F
Telf. Gothåb 656
Mosaik
og Terrazzo

Brønshøj Bogtrykkeri
Frederikssundsvej 225
Bella 1700, Lokal Nr. 1

Th. P. Stillinge
Tømrermester
Sejrogade 15
Tlf. Ryvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Møntighedssal i St. Mariæ Sogn

C. & L. Tofte . V. Reusch
Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindklosteret

Horisonten rundt

De katolske Valgtaler

I Mandags begyndte Rækken af katolske Valgtaler i København med et velbesøgt Møde i Skolen paa Østerbro.

Den indledende Tale af Redaktør *Bølling* maaatte paa Grund af Redaktørens nylig overstaaede Sygdom oplæses af Adjunkt *Johan Jensen*. I denne Tale fastslog Redaktøren, at et sandt Folkestyre kræver Borgernes aktive Interesse for de politiske Spørgsmaal. Det er ikke nok blot at stemme ved Valgene, man bør melde sig ind i sit Partis Vælgerforening og derved faa Medindflydelse paa, hvem der opstilles til Valg. Det var Tysklands politiske Ulykke, at Borgernes manglende politiske Interesse gav Nazismen Mulighed for at erobre Magten. Det antiklerikale Styre i gamle katolske Lande skyldes ligeledes Katolikkernes politiske Passivitet.

Ved Valget af politisk Parti maa man ikke blot se paa egen økonomisk Fordel, det fører til Klassepolitik. Det er Helheden, man skal have Blik for. Politisk Virksomhed kræver megen Viden paa mange Omraader. Det er et Slid, men man bliver derved immun for Propaganda.

Ogsaa de mindre Partier har deres store Betydning. De er den vaagne Kritik i et folkestyret Land. Iøvrigt kan de politisk svage ved Paavirkning Mand og Mand imellem faa virkelig Indflydelse.

Et katolsk politisk Program findes ikke. Vi har visse Principper og maa sikre os, at det Parti, vi vil støtte, ikke krænker disse. Men iøvrigt ligger Politik paa rent verdslige Omraader. Nogle Steder har man haft katolske Partier, men dette Spørgsmaal er uden praktisk Betydning herhjemme.

Redaktør *Bølling* sluttede med en Opfordring til at erhverve sig et begrundet politisk Standpunkt.

Derefter talte Pastor *Messerschmidt* ganske kort og fastslog, at katolske Vælgere i Danmark godt vil kunne stemme paa Partier, der ønsker Adskillelse af Stat og Kirke.

Skoleinspektør *Kiærulff* talte om Privatskolen. Med Udgangspunkt i tyske Forhold under Nazismen fast-

slog han Farerne ved en Ensretning af Skolen. Det er Forældrenes naturlige Ret at bestemme, i hvilken Aand deres Børn skal opdrages. For os Katolikker er det en umistelig Ret, som vi overalt i Verden kæmper for.

Vi er glade for den Frihed, vi har til at oprette Skoler. Men naar Grundloven giver os denne Ret, maa de offentlige Myndigheder ogsaa økonomisk stille alle Skoler lige. Ellers vil det sige, at Samfundet tilbyder Borgerne en Frihed, men samtidig — med Borgernes egne Penge, erlagt gennem Skatterne — lægger Pres paa dem for at faa dem til at give Afkald paa denne Frihed.

Vil et Parti afskaffe Privatskolerne, kan vi ikke stemme paa det. Og vi vil gerne vide, hvad hvert Parti siger til vort Krav om økonomisk Ligeberettigelse med den offentlige Skole. Vor Stilling til Partierne vil for en Del være afhængig af Svarene.

Civilingeniør *Wissum* fastslog, at en Familie skal kunne leve af Familiefaderens Fortjeneste. Det burde ikke være nødvendigt, at Hustruen ogsaa bidrager til Hjemmets Opretholdelse. Praktisk lader dette Krav sig næppe gennemføre ved højere Aflønning af gifte Mænd, da det vil medføre større Arbejdsløshed blandt disse. Det vil antagelig være lettere at løse Opgaven ad skatteteknisk Vej.

Men i Øjeblikket virker Skattelovene ikke i denne Retning, i flere Forhold er de tværtimod direkte umoralske. De straffer Indgaelse af Ægteskab ved Sambeskatningen af Ægtefæller. Børnefradraget er saa lille, at det kun er en Gestus uden reel Betydning. Og ligeledes straffer Skattereglerne dem, der efter Børnenes 15. Aar vil give dem en videregaaende Uddannelse.

Familiens økonomiske Betyrrelse er vort Krav og en Maalestok, hvorefter vi vil bedømme de forskellige Partiers Indsats i det politiske Arbejde.

Cand. polit. *Tove Rasmussen* viste, at alle Partier i deres Programmer priser Familielivet. Men vi maa bag om Partiprogrammerne finde Partiernes Livsopfattelse, deres Syn paa Mennesket, og derud fra vurdere deres samfundsmæssige Betydning.

I Boligpolitiken maa vi ogsaa se paa Grundopfattelserne, saaledes at denne Politik maa kunne tjene Fa-

milielivets Udfoldelse. Taleren mente, at det private Initiativ havde forsyndet sig saa svært paa Boligbyggeriets Omraade, at hele dette Felt burde inddrages under den strengeste offentlige Kontrol.

Repræsentant *Kluge* opregnede alle de Faktorer, af hvis Samvirken Arbejdsmuligheder opstaar. Han nævnte Pavernes Stilling til Forholdet mellem Kapital og Arbejde og deres Ønske om et Samarbejde mellem Klasserne i Stedet for indbyrdes Kamp. Det er Egoismen, der er Stridens Kilde. Først naar vi alle gennemsyres af kristen Næstekærlighed og føler Ansvar for andres Ve og Vel, vil Retfærdighed i Samfundet gennemføres.

Til sidst talte Fuldmægtig *Hjorth* om den »Befrielsespsykose«, vi i de første Maaneder efter 4. Maj i Aar har været besat af. Nu er vi heldigvis ved igen at besinde os.

Selv om Udrensningslove er vedtaget af de lovlige Myndigheder og derved er blevet gældende Ret, er det ikke sagt, at de dækker Retfærdighedens Krav. Og det er uretfærdigt at dømme Mennesker, der »ikke forstod, fordi de ikke kunde forstaa«. Vi skylder Sandheden at indrømme, at Aarene før (og efter) 1940 var præget af Uklarhed, og at mange var blevet et Bytte for en almindelig Kulturforgiftning. Vildfarelsen fik og maaatte faa sin Chance, fordi den kristne Tro ikke var agtet iblandt os.

Vi finder os gerne i, at man raaber »Medlidenhed« efter os. Det var altid en kristen Dyd. Vi vil føle Medlidenhed med dem, vi straffer retfærdigt og med dem, vi straffer for haardt. Ogsaa med tyske Flygtninge, ja med Tyskland selv.

Derfor: »Stands Processerne, som rejses efter de Lovbestemmelser, der er et Resultat af Befrielsespsykosen, stands den Udrensning, som vi om kort Tid alle vil fortryde.«

Som Kristne bekender vi vor Medskyld i alt, hvad der er sket. Opbyggende Gerning kræver til Udgangspunkt Erkendelse og Anger. Kun da opnaar vi Freden, som ene er Retfærdighedens Værk.

*

Alle Talerne fra disse politiske Møder en nu udsendt i et lille Hæfte til 90 Øre paa Pauluskredsens Forlag. Bestiller man dem straks, kan man naa at læse dem inden Valget, men de bevarer deres Værdi ogsaa efter Valget til Bedømmelse af den kommende politiske Udvikling.

Den katolske Husmoder i og udenfor Hjemmet

Af Bodil Plate Petersen

Paa Husmoderen hviler i vore Dage et stort Arbejde og tillige et stort Ansvar. Saa utroligt meget i et Hjem beror paa Husmoderen og hendes Indsats. I vore Dage, hvor kun de færreste har Hjælp i Huset, er Husmoderens Arbejde tillige meget krævende, saavel legemligt som sjæleligt. Man kan baade paa Manden og Børnene mærke, om de er i en dygtig Husmoders Varetægt. En kendt Mand blev fornyligt interviewet om sit Syn paa Kvinden. Hans Svar viser, at han hjemme er i en dygtig Husmoders Hænder. Han svarede: »Af den ideelle Husmoder vil jeg først og fremmest ønske Renlighed baade fysisk og psykisk, og i hendes Nærvar skal Ro, Fred og Tryghed brede sig.«

En katolsk Husmoder skal være Vorherres Forvalter paa Jorden, hun har et højt Kald: at passe Sjælens jordiske Klædebon; hun skal uddele Hans milde Gaver til hver især, hvad han har Behov. Vi skal bruge vor Viden og stadig lære nyt om, hvad der baader Menneskene bedst.

Engang lærte vi i Fysik i Skolen, at der er noget der hedder midtpunkt-flyende og noget, der hedder midtpunkt-samlende.

En Husmoder skal være midtpunkt-samlende. Som Lampen midt paa Bordet samler Familiens Medlemmer om Aftenen til fredelige Sysler, saaledes ogsaa Husmoderen. En Familiekrede maa have et Centrum. Dette Centrum er Husmoderen. Hvor maa vi strenge os an, hvor maa vi være aabne, varme og livgivende. »Hvor er Mor henne!« Det er Børnenes første Spørgsmaal, naar de kommer fra Skole, det er Mandens første, naar han kommer hjem fra sin Dont. Svigter Moderen her, falder Familien fra hinanden. Hvordan skal Husmoderen da faa Familien til at betragte Hjemmet som et lyst og venligt Tilflugtssted, hvortil alle gerne vender tilbage? Hvordan skal hun faa Hjemmet til at blive en lun Rede? Ved at bruge alle sine Kræfter, gøre en Indsats, sætte hele sin Kvindelighed ind. Det er et Arbejde, der nok kan tage sit Menneske med Hud og Haar, med Sjæl og Legeme.

Vi har saa tit hørt, at Katolikken, bl. a. for at sætte sig i Respekt hos

anderledes troende, skal være den ypperste paa sit Felt. Den katolske Husmoder skal være en dygtig Husmoder. Vi skal kunne vores Kram; først og fremmest det rent manuelle, hvad enten det nu skal ordnes af os selv eller af vores Hushjælp, bruge al vor Omtanke, stadig dygtiggøre os, stadig finde paa smaa Finesser, lære nyt af Fagbøger, Aviser, Radioforedrag og Kursus. Vi kan ikke lære for meget, naar det gælder vore kæres Ve og Vel; vi kan ikke blive for dygtige.

Ikke alene maa Husmoderen klare sit eget paa bedste Vis; men hun skal tillige være Læremester for de smaa i Familien. De skal ogsaa forstaa, at de maa hjælpe til, de maa ogsaa i Tide føle, at de har Medansvar for Familiens Trivsel. Men her gælder det at faa det hele til at glide saa smertefrit som muligt. Jeg har altid beundret Mødre, der kunde faa Børnene til at hjælpe med Glæde. Mor maa lægge Arbejdet til rette, saa enhver faar sit at passe uden unødigt Skænden fra Mors Side og uden Surhed fra de smaas Side. Det er ikke nemt, men efterhaanden gaar det, naar Børnene opdager, at der ikke kan knibes uden om. »Vi maa hjælpes ad«, maa være Løsenet.

Er der fremmed Hjælp i Huset, stiller Forholdet sig noget anderledes; men selv da maa Børnene værnes til at hjælpe den unge Pige. De maa lære at behandle hende pænt og høfligt, ikke noget med at hun er Børnenes tjenende Aand. Snarere tvært imod. Det er Pligt, en Husmoder har: at lære sine Børn at hjælpe til i Huset. Ligegyldigt hvad de kommer ud for i Tilværelsen, vil det altid komme dem til gode, og det hvad enten det er Dreng eller Piger. En Dreng, der fra Barnsben har hjulpet til hjemme, forstaaer at værdsætte husligt Arbejde, kan selv hjælpe til i sit eget Hjem engang som voksen Mand.

En katolsk Husmoder maa ikke se ned paa sit eget Arbejde. Hun maa vide, at paa ingen Plads i Verden er der i den Grad Brug for alle hendes Legemskræfter og for alle hendes Aandsevner, som netop i Hjemmet; det er det mest alsidige Arbejde, hun nogen Sinde kan faa.

Manden skal kunne snakke fornuftigt med Konen om sit Arbejde og finde en oplagt og interesseret Kammerat, der kan give ham nye Impulser. Børnene skal kunne finde Mor parat til at hjælpe med Lektier, med Syning og med Strikketøj, parat til at hitte paa, hvad de nu skal bestille, til at finde passende Læsning for dem. Det maa ikke hedde: Mor har heller aldrig Tid. Har man ikke Tiden, maa man tage sig den.

Ork jo, en Husmoders Arbejde er manglehaande. Ikke alene for den snævrere Familie, Far, Mor og Børn, skal Hjemmet være et lunt Tilholdssted, men ogsaa for Familien i videre Forstand, for de gamle, for de ensomme, for de triste skal Døren altid være aaben paa vid Gab. De trænger til Varme. Og hvor mange kunde vi ikke glæde paa den Maade? Læg Vægt paa Gæstfrihed, siger Apostlen. Og det skal især den katolske Husmoder lægge sig paa Sinde.

Søndagen er særlig festlig i et katolsk Hus. En eller anden skrev engang, at blot det at se paa Mor Søndag Morgen stemte Sindet til Fest, for da havde Mor rent hvidt Forklæde paa! En af de smaa Ting, der betyder saa meget i Barnets Øjne. Livet er jo bygget op af lutter Bagateller, det maa vi netop sande, vi Husmødre. Hvorfor da ikke bevidst samle paa gode Bagateller? Lad os engang se, hvad vi mere kan gøre for at helligholde Søndagen. Allerede Fredag gøres Huset ekstra rent, Lørdag sørges for Mad til Søndagen, saa meget som muligt laves til i Forvejen, Stegen halvsteiges, Frugtgrøden koges o. s. v., der sættes friske Blomster i Vand, glem ikke ogsaa foran Vorherres Billede. Lørdag Aften spises Middagsmaden tidligt, Ungerne vaskes ekstra godt, rent Tøj lægges frem, og Lørdag Aften vanker der Te med varme Hveder. For Søndag Morgen skal vi alle til Kommunion, og saa faar vi sen Morgenmad, og de smaa kan nu engang bedre holde ud uden at føle sig sulten, naar de har faaet et godt Foder Lørdag Aften. Efter Messe hjem til kombineret Morgenmad og Frokost; Mor skal ogsaa mærke, at det er Søndag; Eftermiddagskaffe med hjemmebagt Kage (Børnene elsker at bage selv), og saa Middagen. En Dag udenfor det sædvanlige og en Dag med Samling paa.

Fredagen kan ogsaa fortjene et Par Ord. Man er aldeles ikke forpligt til at spise Fisk om Fredagen. Kun forpligtet til ikke at spise Kød. Prøv at variere Fredagsmaden lidt, vær hittepaasom! Stegte Selleri, Makaroni, Æggekager, fyldige Grønsagssupper med en russisk Pandekage efter. Prøv at snakke med andre Katolikker, andre katolske Husmødre om deres Idéer. Børnenes Skolemad kan ogsaa nemt være Abstinensmad, Tomater, Æg,

Marmelade, Ost, Sukker, Æbler og meget andet. Mine holder mest af deres Fredagsmadpakke.

En betænksom Husmoder giver ogsaa sine Børn en spændende Pakke Morgenmad med til efter Skolemessen, lidt Honning eller Marmelade paa Brødet, et Par Kiks eller Smaakager, et Rundstykke eller lignende. Det er en uskyldig Maade at opmuntre dem til at gaa til Kommunion paa.

Som katolsk Husmoder maa man ikke høre til dem, der altid klager over Rationeringens Ulemper, over at vi har for lidt Gas, over at det er vanskeligt at faa Kød, umuligt at faa Tøj! Det gør en Kristen ikke! Vorherre sørger for det alt sammen, Han ved at vi har Brug for alle disse Ting, og vi har ingen Skade af at se, at alt ikke altid kommer som en Selvfølge, men at det kan koste Møje at tilfredsstille Familiens Behov. Og at alt dette nok kan være en Tak værd.

Vil man have sit Arbejde respekteret, maa man ogsaa selv vise det Respekt. Man maa ikke save den Gren over, man selv sidder paa, ved at sige: »Ja, jeg forstaar rigtignok godt, at de unge Piger ikke vil i Huset og gøre Slavearbejde for andre og hoppe og springe efter en andens Pihe.« Vis, hvor højt du sætter husligt Arbejde, ved at behandle din unge Pige pænt i alle Maader. Sæt engang dit eget Barn i Huset hos fremmede for at lære det nye Sæder og nye Skikke. Det er et stort Arbejde at sørge for Familiens Ve og Vel, saavel rent ernæringsmæssigt, som ogsaa ved at skabe et Fristed, hvor Ro og Balance kan fremmes.

En katolsk Husmoder er forudseende og klog, hun samler Forraad. I disse Aar maa vi da have lært, hvad det betyder at have et velforsynet Beredskabslager; det var en god Vane, vi der kom i, prøv at fortsætte. Det er ikke dyrere, naar det holdes vedlige, og er det i Grunden ikke nedværdigende og tillige daarlig Økonomi baade paa den ene og anden Maade at skulle rende i Byen efter Gryd til Vandgrøden til Middagen og »Ih, nu slap Saltet op«. Bestil Varerne hos Købmanden engang om Ugen, se først Beholdningen efter og bestil saa. Det giver ogsaa Tryghed og Ro.

Flid, Økonomi og Sparsommelighed maa sættes i Højsædet i det katolske Hjem, og her maa Husmoderen atter gaa i Spidsen. Det gør intet, at Hjemmet ikke er rigt, blot det er rent og ordentligt. Tøjet skal lappes og stoppes. Det er ikke nogen Skam at gaa med Lapper paa Tøjet og Stopninger, naar blot det er holdt rent og helt. Sløseri maa ikke finde Sted i det katolske Hjem. Alt hvad Husmoderen har imellem Hænder er Vorherres Gaver til Menneskene, dem handler man varligt med. Vær ogsaa økonomisk i Husholdningen, udnyt alle

Rester og kast intet bort, der er spiseligt. Er Husmoderen saa nøje-regnende med sit eget, kan der ogsaa blive noget at give bort til andre.

Derhjemme i Ejendommen, hvor De bor, vil det snart rygtes, at De er Katolik, gør nu Deres Religion

venlig og elskværdig ved selv at være venlig og elskværdig i Omgang med de andre Husbeboere. Vær hjælpsom ogsaa der. Og snart vil det Mand og Mand imellem hedde: »Katolikker er dog i Grunden flinke Mennesker!«

(Fortsættes)

Tale er Sølv – Tavshed Guld...

hedder det i det gamle Ordsprog. Hvordan skal vi udlægge det, naar Talen er om *Sankt Knuds Gilderne*? Der har jo været nogle Maaneders Tavshed, men betyder Tavs-heden i dette Tilfælde, at Gildernes Kasse bugner af ægte Gulddukater? Vel næppe!

*

Grundtvig siger i sin kendte Sang: »Et jævnt og muntert, virksomt Liv paa Jord«, og bliver vi staaende ved det første Ord *jævnt*, saa følger vi til, det gaar jævnt godt med Gilderne. Situationen er støt, stabil, staaende i samme Plan som forrige Aar. Og allerede det er jo *meget*. Det er en Glæde at konstatere, at Gilderne er blevet en fast Institution i Vikariatets Liv, en Opgave, vi — *omtrent* — alle samles om, og vi er klare over, at dette er en saa nem, lempelig, ægte demokratisk Fremgangsmaade, der i Fællesskabets Aand har Bud til alle — store og smaa.

*

Det *muntre* — kan vi altid faa det med? Muntre i den Forstand, at det gøres med god Vilje og møder Velvilje; kan vi lade det højt besungne danske Smil lyse op, saa Ansigtet kommer i elskværdige Folder, naar der er Tale om Penge? Penge er noget underligt noget. Vil man studere sine Medmennesker, kan man gøre de mærkeligste Iagttagelser, blot Ordet *navnes*. For slet ikke at tale om, naar der *bedes* om Penge. Men den Fordel har vi jo indenfor vore Gilder, vi ved, de er der, og vi ved, *hvorfor* de er der, saa maa den enkelte afgøre med sig selv, om man er sur eller sød, naar 5-Øren opkræves.

*

Saa kommer vi til det *virksomme* Liv paa Jord. Hvad bestiller de mon inde i den Hovedkomité, tænker maaske mangan én. Ja, hvad bestiller vi? Det forbigangne Aar lagde jo sin klamme Haand paa

Virksomheden baade med Rejser og Møder. Men nu er vi, Gud ske Lov, atter blevet Herre i vort eget Hus, og vi kan mødes, naar vi vil. Og det vil vi snarest. I November engang skal der afholdes et Møde for de københavnske Sogneledelser, hvor Sagerne kan drøftes, og nye Impulser hentes. Saasnart Dato er fastlagt, udsender vi Meddelelse.

Og rejse kan man atter i det ganske Land — endda med Lyntog. Oven i Købet har baade Sekretær og Kasserer gemt 8 Dage af deres Sommerferie for at kunne besøge Fyn og Jylland. Flere Møder er planlagt, men Sekretæren ringede netop til mig, fordi han var lidt ked af ikke at have faaet Svar paa sine Breve. Hvis bare Mennesker dog vilde svare paa Breve og gøre det omgaaende, vilde mangt og meget simplificeres. Men endnu mangler han altsaa Svar fra forskellige Byer, og saalænge er det jo umuligt at fastlægge en Rute, saa Tiderne kommer til at passe alle — der er mangfoldige Hensyn at tage.

*

Gilderne har nu bestaaet i 5 Aar — stadig er de jævnt (lidt for jævnt) stigende. Men alligevel ...

Grundtvig slutter med at sige: Kun Spiren frisk og grøn i tidlig Vaar, og Blomsterfloret i den varme Sommer, da Modenhed i Møde Planten gaar og fryder med sin Frugt, naar Høsten kommer! Om kort, om langt blev Løbebanen spændt, den er til Folkegavn, den er til Grøde; som godt begyndt er Dagen godt fuldendt, og lige liflig er dens Aftenrøde.

N. A.

Nyhederne fra Østrig — et af Europas »katolske« Lande — er yderst sparsomme og ingenlunde gode. Økonomisk er Landet i Øjeblikket et Tomrum, afhængig af Rusland med Hensyn til Levnedsmidler og andre Forsyninger. Politisk vilde et Valg jo før jo heller være ønskeligt, idet Oppositionen mod den provisoriske Regering er holdt kunstigt tilbage.

Landets økonomiske Misere hunder i tre Aarsager: den naturlige Desorganisation i et lille Land, der var indkorporeret i et stort, og saa pludselig blev adskilt fra dette, den ubarmhjertige Rekvisition fra russisk Side af alle Levnedsmiddelforraad, Maskiner og Transportmidler (selv Sporvognene i Wien er blevet rekvireret af »Befrielsestropperne« fra Øst) samt Krigens og Invasionens ubarmhjertige Ødelæggelser. Det synes at være hævet over enhver Tvivl, at de indtrængende russiske Tropper har behandlet den østrigske Befolkning meget haardt i den første Tid efter den russiske Okkupation. Østrigerne blev behandlet bestialsk, unge Kvinder blev betragtet som Krigsbytte, unge Mænd blev pryglet og fængslet af de omstreffende og plyndrende Sovjetsoldater. Disse Forhold bragtes dog til Ophør ved den russiske Overkommandos An-

Den østrigske Tragedi

*Paany trækker mørke Skyer
sammen over Østrig*

- ▲ Klosterfred i Bjærgene
- ◀ Wien i Fugleperspektiv
- ▷ I Tyrols Bjærgverden har Troen faste Rødder

komst, og fra Sovjets Side synes der nu at være Ønske om at etablere i hvert Fald taalelige Tilstande samt at gøre Østrig til en Slags demokratisk »Udstyrstykke« for de vestallierede.

Den politiske Situation er mere kompliceret og Problemerne endnu mere komplicerede paa Grund af Lederen af den provisoriske Regering, Socialdemokraten Dr. Renners Stilling. Det er sandsynligvis rigtigt, at Dr. Renners Forhold til Russerne var motiveret af hans good-will overfor Fædrelandet. Han foretog de første Henvendelser til Overkommandoen, hvilket resulterede i at den russiske Hær sad-

tog en mere anstændig Holdning overfor Befolkningen; han har spillet Rollen som østrigsk Forbindelsesofficer hos den okkuperende Armé, og hans Arbejde har indført visse Lettelser i de tilsyneladende uoverstigelige Besværligheder. Han mener selv ved et Valg at kunne opnaa ca. 60 % af Stemmerne i Wien, og det er muligvis rigtigt, men den eneste Maade at konstatere dette paa, er at afholde et Valg, og det kan tidligst finde Sted i Slutningen af indeværende Aar — og

dende, men han kan ikke gøre Krav paa et Tillidsvotum fra hele Folket for en saadan Regering paa Basis af de tidligere Valg.

To andre komplicerede Faktorer er det katolske Volkspartei's Modvilje mod Renner samt Befolkningens slumrende fjendtlige Indstilling mod den røde Hær. Den første kan tilskrives den pan-germanske Atmosfære omkring Renner. Det er imidlertid interessant at konstatere, at den sovjet-understøttede Renner har Ord for at være »Fascist« ifølge en Sovjet-Definition, medens den sovjetrussiske Radio til Stadighed angriber Repræsentanterne for de kristelig-demokratiske Partier. Den anden er en naturlig Følge af de første Dage efter den russiske Okkupation, der var saa frygtelige i deres Virkning, at de utvivlsomt aldrig vil blive glemt af det tragisk mishandlede østrigske Folk. Og det er især blandt den yngre Generation, at Dr. Renner er ilde anskrevet.

Den østrigske Undergrundsbevægelse, som lededes af og var afhængig af Katolikkerne, og som førte en saa glimrende Kamp mod Gestapos frygtelige Overmagt, er maaske den Gruppe, der har den største politiske Indflydelse i Østrig i Dag. Den er Anti-Renner og Pro-Volkspar-

tei! Den er en Faktor, som man maa regne med i Fremtidens Østrig, hvor man tilsyneladende mere end nogensinde vender sig mod Kirken og det katolske politiske Parti, som er den naturlige Fører frem mod Uafhængigheden.

Verden maa indse, at Østrig ikke er »befriet«, men derimod besat og at det lider under Konsekvenserne af dette Faktum. Mangt og meget er skrevet om den russiske Zone og kun lidt

(Sluttes Side 529)

URBI ET ORBI

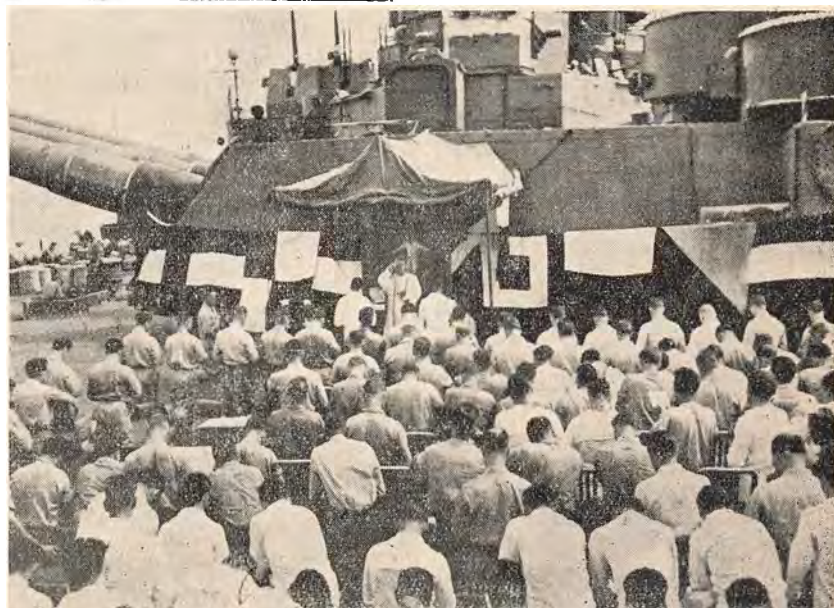
Jugoslavien

Radio Vaticana har rettet et heftigt Angreb mod Marskal Tito's Regering i Jugoslavien og anklager denne for at have iværksat systematiske Religionsforfølgelser. Et stort Antal katolske Præster er ført til Koncentrationslejre, og andre er dømt til Døden og henrettet uden at have haft Lejlighed til at forsvare sig ved en Rettergang. Det er flere Aarhundreder siden, at saa mange Præster har lidt Martyrdøden paa Balkan som nu, udtaler Vatikanerradioen. De katolske Blade er blevet forbudt og deres Trykkerier beslaglagt. I Skolerne er enhver Form for Religionsundervisning faktisk udelukket, og mange katolske Skoler er blevet lukket.

Wien er jo desuden kun en Del af Østrig.

Dr. Renner synes at basere sit Stemmepotential paa Resultaterne fra de sidste Kommunevalg i Wien, da hans Parti vendte tilbage til Magten med en Majoritet paa 50 mod 40. Men i de sidste Parlamentsvalg var Situationen den diametralt modsatte. De krisne Demokrater og de med dem beslægtede Partier holdt en tilsvarende Majoritet overfor Socialdemokraterne. Dr. Renner forsøger derfor meget fornuftigt ikke at placere sit Parti som Regering i Wien i Øjeblikket; han forsøger at placere det i en Position, hvor det kan gøre sig gæl-

▲ Under sin Rejse til Østen læste Ærkebiskop Spellmann — i sin Egenskab af Generalvikar for de forenede Staters væbnede Styrker — bl. a. Messe ombord paa Hangarskibet „Dakota“ i Tokyo-Bugten.

Tekst:

U. & O.

Fotos:

ACAD.

Stor Staahej om Latinen

Fra Amager K. U. K.s Medlemsblad »Vi og vort« aftrykker vi nedenstaaende Artikel af Pastor Schindler om Diskussionen i Ugebladet ang. Messe paa Modersmaalet.

Vort alderstegne og saare besindige Ugeblad bragte fornylig en virkelig sensationel kirkelig Nyhed — uden Kommentarer og med samme uforstyrrelige Ro, som hvade det drejet sig om Kaffebrød i Skælskør: Man har læst Messe paa Fransk i Frankrig.

Tænk om en udenforstaaende, der ikke kender vor Ritus, havde læst Nyheden; han vilde da vist sige: Ja, selvfølgelig — paa hvilket Sprog skulde man ellers læse den i Frankrig, saa Franskmand kunde forstaa den?

Ikke saaledes med en Række Indsendere; paa dem virkede Nyheden som en Atombombe i en Hønsesgaard; stor Staahej! og nogen Forargelse som dog nok vil forlænge sig, saafremt den kirkelige Øvrighed selv — uden at spørge de Damer og Herrer — skulde ville gaa den Vej i disse nye Tider, hvor saa meget ændres.

Lad os først slaa fast, at en Messe er en Messe, hvilket Sprog den saa læses paa — selv har jeg hørt Messer paa en halv Snes katolske Sprog, og det i selve Pavens Rom! Lad os slaa fast, at man ikke er eller bliver mere katolsk af at holde paa Latinen end af at holde paa Modersmaalet. Og endelig, at det latinske Patriarkat ikke har Messe de fleste Steder paa Latin for at lette Repræsentant Petersen, stud. mag. Larsen eller Letmatros Sørensen deres Messegang i Berlin, Paris og Honolulu — didhen rejser de jo kun, fordi de kan Sprogene, hvad skulde de der ellers? Det har Latin til Hovedsprog, fordi det er det latinske Patriarkat, som Antiokia har Syrisk og Alexandria Koptisk, fordi disse Sprog er disse Patriarkaters Modersmaal. Og saa har det latinske Patriarkat endda skiftet Sprog en Gang tidligere — saa det er ikke nogen absurd Idé, at det kunde skifte igen — og af samme Grund. Oprindeligt læste Rom nemlig Messen paa Græsk, fordi Græsk var Hvermands Sprog, men da Latin afløste det, oversatte Rom sit Messesformular til Latin. Saadan handler ogsaa de østerlandske Kirker: hver Gang de missionerer et nyt Sprogomraade, oversætter de deres Messe til dette nye Sprog.

Vilde Oversættelsen af Messens Latin til Dansk ikke forringe Teksterne?

Utvivlsomt; der er f. Eks. Orationerne i Fastetiden, der ikke kan fordanskes uden at forlænges, saa knugende fulde af Mening i for-

tættet Form er de. Men da de nu slet ikke kommer Folket tilgode, gjorde det ikke saa meget, om de tabte lidt Skønhed ved at blive brugbare. Desuden har vi jo filologiske og digteriske Ekspertes til Hjælp.

Men Messen kan da ikke tænkes sunget paa Koralmelodi, naar den er paa Dansk! Hvorfor ikke? Jeg har hørt vor Messe sunget paa Engelsk paa vor egen Toneart, og jeg har hørt Vesper paa Polsk, rent gregoriansk! Vanskeligheden vil jo ikke bliver stor de mange Steder, man — i Ulydighed mod Pavens Ønske — synger danske Salmestumper under en latinsk Stillemesse (eller hvor det eneste, der synges paa Latin, er Præstens »Parti«, mens Resten er danske Salmer af ikke for høj Værdi).

Hvorfor blev man da staaende ved Latin, da Latinen afløstes af Folkesprogene (Italiensk, Fransk, Spansk, Portugisisk, Rumænsk), mens man i Oldtiden skiftede, da Latinen afløste Græsk som Hvermands Sprog? Fordi Latinens Overgang til de nyere Sprog (modsat Græskens ret bratte Overgang til Latin) skete saa langsomt og umærkeligt — og fordi Latinen, selv da den ikke mere var Dagligtale, forblev alle læse- og skrivekyndiges andet Modersmaal: Bogsproget, og det gennem mange Hundreder af Aar. Man simpelthen glemte at skifte, før det var for sent — det vil sige, før Reformationen ved sin Hævdelse af Folkesproget i Guds-tjenesten tvang os ind i Protest ved

Hævdelse af Latinen. Var vi bare kommet først!

Lad mig slutte med at sige, at det vilde være mig et smerteligt Tab: ikke at skulle læse Messen paa Latin. Men mit eget Jeg er ikke Normen for Guds Kirke, og det maa ikke egoistisk staa i Vejen for dens Udvikling, saafremt den skulde gaa i denne Retning (hvad vi jo slet ikke ved, om den gør). Den eneste Norm maa være: hvordan gøres det muligt for det størst mulige Antal af Menigheden: med Kirkens egne Ord at tage Del i det hellige Offer, saa det bliver »Mit (Præstens) og Eders« (som det hedder i Orate fratres). Ikke blot for de latinkyndige og Medlemmer af Studiekredse (de ganske faa), men for den lille Kone, for den raske Svajer, for den travle Haandværker, for den gamle Mand — for de 98 % af Menigheden.

Vil nogen vide hvad apostolisk Følelse overfor dem er, da læse han Romerbrevet Kap. 9, Vers 1—5; i Vers 4 er der ogsaa Tale om »Gudstjenesten«, og med den mener Paulus det, vi kalder »Den hellige Messe«.

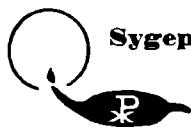
Peter Schindler.

Efterskrift.

Fra bedste Kilde erfarer jeg følgende:

Kardinalen af Paris har givet 6 Præster ude i *Le banlieu rouge*, Paris' røde Kommunistkvarter, Lov at læse Messe og forvalte Sakramenter paa Fransk og til forsøgsvis at foretage saadanne Ændringer i Kirkelivet, som de skønner tjenlige til dog at faa nogle Menesker til at gaa i Kirke.

Det er en opsigtsvækkende Bog: *La France, pays de Mission* (Frankrig som Missionsland), der hos den kirkelige Øvrighed har fremkaldt denne Ændring i Kirkepolitikken. Man venter med Spænding Resultatet. P. S.

**Sygeplejerske-
Forbundet**

begynder Sæsonen med en Elevaften paa St. Josephs Hospital Onsdag d. 7. November Kl. 19,30. Emne: »Hvad venter man af en katolsk Sygeplejerske«. En Elev, en Sygeplejerske og en overordnet indleder Diskussionen. Alle Sygeplejersker indbydes.

Der afholdes ogsaa i November Maaned et Heldagsmøde. Emne: »Vore døende«. Nærmere Meddelelse følger.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

København

Søndag d. 4. Nov. Kl. 8,30

Akademiker-Messe i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad, derefter Skovtur. Frokostpakke medbringes.

Onsdag d. 7. Nov. Kl. 19,30

Ordinært Møde Østerbrogade 7 D. Pastor Steph. Wevers taler om den nye Bibelencyklica »Divino afflante Spiritu«.

Lørdag d. 24. Nov. Kl. 19,30.

Aabent Hus hos Civilingeniør James Hamm, Blidahpark 29, Hellerup.

St. Ansgars Sogn

Søndag 28. Okt.: Krist Konges Fest fejres med Levitmesse Kl. 10 og med Andagt med Prædiken Kl. 17. 1. Nov.: Alle Helgen. Kl. 7 og 8: Stille Messe. Kl. 10: Levitmesse. Kl. 19½: Andagt med Prædiken. 2. Nov.: Alle Sjæle. Kl. 7, 8 og 9: Stille Messe. Kl. 10: Levitrequiem. Kl. 14: Udstilles det højhellige Sakramente til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19½. Søndag 4. Nov. Kl. 8: Reciteret Messe med Fælleskommunion.

Sakramentskirken

1. Nov.: Stille Messe Kl. 6½. Højmesse Kl. 8. 2. Nov.: Stille Messe Kl. 6½ efterfulgt af to andre stille Messer. Kl. 8: Højmesse efterfulgt af to stille Messer. Kl. 20: Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 28. Okt. Fælleskommunion for hele Menigheden. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongregationen. Kl. 10 Levitmesse. Kl. 19,30 Festandagt. Mand. 29. Okt. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 1. Nov. Kl. 6, 7, 7,30 og 8,15 stille Messer. Kl. 10 Levitmesse med Prædiken. Kl. 19,30 Andagt. 2. Nov.: Alle Sjæles Dag. Stille Messer Kl. 5,30—8. Kl. 8,15 højtidelig Requiemmesse. Kl. 19,30 Prædiken og Andagt.

Katolsk Vestre Kirkegaard

Torsd. 1. Nov. Kl. 16 Andagt for de afdøde med Prædiken og Bønpetition. Fred. 2. Nov. Kl. 9 tre Sjælemesser. Kommunikanter bedes underrette Præsten inden Messen.

St. Therese Kirke

1. Nov.: Stille Messe Kl. 7 og 8. Højmesse Kl. 8,30. Ingen Messe Kl. 11. 2. Nov.: Stille Messe Kl. 7 og 7,30. Sunget Requiem Kl. 8,30.

St. Antoni Kirke

Sønd. 28. Okt. Messer Kl. 8, 9 (for danske og polske Spejdere) samt Kl. 10.

1. Nov. Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Højmesse. 2. Nov. Kl. 7 og 8 stille Messer, Kl. 9 sunget Requiemmesse, Kl. 19,30 Jesu Hjerter Andagt og Menighedsmøde. Dr. Gade: Nansen og UNRRA (Hjælpearbejdet efter Krigene).

St. Knud Lavards Kirke

1. Nov.: Kl. 7,30 og 8,30 stille Messer. Kl. 10 Højmesse med Prædiken. Kl. 16 Andagt paa Sorgenfri Kirkegaard kat. Afdeling. 2. Nov.: Kl. 6,30 første og anden Messe. Kl. 7,30 sunget Requiem. Kl. 19,30 Korsvejandagt og sakramental Velsignelse.

St. Andreas Kirke

1. Nov.: Messer Kl. 6,30, 8 og 10. Andagt Kl. 19,30. 2. Nov.: Stille Messer fra Kl. 6. Kl. 8 sunget Requiemmesse. Ca. Kl. 8,50 stille Messe; derefter Tilbedelse hele Dagen til Jesu Hjerter Andagten Kl. 19,30.

St. Mariæ Kirke

31. Okt. Kl. 19,30 højtidelig Afslutning af Rosenkransandagterne med Procession. 1. Nov. Kl. 7 stille Messe. Kl. 9 Højmesse. 2. Nov. Kl. 7 og Kl. 8 læses stille Sjælemesse, Kl. 9 synges Requiemmesse. Eukaristisk Forenings Tilbedelse bortfalder. Kl. 19,30 Andagt, derefter Menighedsmøde. Pater Jan Ballin fortæller om sine Oplevelser som Sjælesørger i Røde Kors Tjeneste. Adgang 1 Kr., senest 1. Nov.

Immaculatakirken

1. Nov.: Stille Messe Kl. 7. Højmesse Kl. 10. 2. Nov.: Requiemshøjmesse Kl. 6,15. Derefter 2 stille Messer. Efter Messen udstilles Sakramentet til Kl. 19. Velsignelse Kl. 18,30. Indtil videre er der om Søndagen stille Messe Kl. 7, Højmesse Kl. 10. Ingen Aftenandagt. Om Hverdagen: Stille Messe Kl. 6,30.

Den østrigske Tragedie

(fortsat fra Midtersiden)

om den franske, men i Realiteten adskiller de sig ikke meget fra hinanden. Det fremgaar med overvældende Tydelighed, at de russiske og franske Tropper har til Hensigt at blive i Landet i længere Tid — de allierede Styrker i Østrig er nu 50 Gange større end hele den østrigske Armé under Republikken. Landet staar i Begreb med at blive udsuget økonomisk og lammet politisk — dersom ikke en drastisk Forandring indtræder i Løbet af den nærmeste Fremtid.

BOGNYT

De nye katolske Bøger

Den undergørende Medalje (Kr. 0,75). Beretningen om, hvorledes Søster Catherine Labouré i 1930 modtog en Række Aabenbaringer, der førte til Brugen af den kendte Medalje.

Karl Adam: Catholicismens inderste Væsen (Kr. 8,75).

Læren om Kirken som Kristi Legeme. Skrevet med en digterisk Inspiration, der har gjort den til en af Verdens berømteste i sin Art.

G. K. Chesterton: Mørk Middelalder (Kr. 8,75).

En Bog om Frans af Assisi og Thomas af Aquin. Forfatteren udtrykker i dem Middelalderens Idé og viser paa sin geniale Maade, hvorfor Middelalderen netop ikke var en »Mørketid«, men vor Kulturs aandelige og sociale Vaartid.

G. K. Chesterton: Den flyvende Kro (Kr. 12,50).

Forfatteren gør sig lystig over Afholdsbevægelsen og tolker den katolske Kirkes vidtfavnende Glæde over ikke alene de himmelske, men ogsaa de jordiske Goder.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenhøjsallé 29 · København V
Telefon: 17,188

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tali Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Okt.-Nov.

28. S. 23. Søndag e. Pinse.
(hvid) KRIST KONGES FEST
(1130—121); 2. Bøn: Søn-
dagen (752); sidste
Evang.: Søndagens (753).
29. M. St. Simon og St. Judas
(rød) (1124—120); Apostlenes
Præf. (524).
30. Ti. FERIA (751—75), uden
(grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn:
Om de helliges Forbøn
([120]), 3. Bøn: Efter frit
Valg, 4. Bøn: For Paven;
alm. Præf. (525).
31. O. Vigilie (1127); 2. Bøn:
(violet) Om Helligaanden ([120]),
3. Bøn: For Kirken eller
For Paven, 4. Bøn: For
Paven (medmindre denne
er valgt som 3. Bøn).
1. T. ALLE HELGENS DAG
(hvid) (1135—122).
2. F. ALLE SJÆLES DAG (1139
(sort) —123).
3. L. † 3. Dag i Oktaven (1135—
(hvid) 122); 2., 3. og 4. Bøn som
Onsdag.
4. S. 24. Søndag e. Pinse.

Herre, giv dem den evige Hvile,
og det evige Lys lyse for dem. — Den
retfærdige skal ihukommestil evig
Tid; han skal ikke frygte for ond
Tale.

Alle Sjæles Dag, Graduale.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Benediktineroblaterne

Møde hos Liobasøstrene, Sct.
Kjeldsgade 1, Fredag d. 26. Okto-
ber Kl. 19,30. Møderne bliver for
Fremtiden 4. Fredag i Maanednen.
Der sluttes med Komplet.

D. K. K. F.

Mandag d. 5. November Kl. 19,30
i Klostret, Sct. Kjeldsgade 1. Pater
Scherz C.s.s.R. taler om »Niels
Steensen og København«. Efter Fo-
redraget Kaffe bord og hyggeligt
Samvær.

Enhver katolsk Kvinde er vel-
kommen og har Lov at tage en Her-
re med.

Tilmeldelse til Sekretariatet, Pile
Allé 23 A, Grevinde Scheel, Telefon
Eva 7091.

D. K. K. F.s Studiekreds i Serien
»Moderne Forfattere set med katol-
ske Øjne«, Mandag d. 12. Nov. Kl.
19,30: Fru Iris Odgaard indleder
om Emnet »Thit Jensens Bøger«.

St. Annæ Kirkes Basar

Serie A: 13, 303, 310, 442, 461,
468, 567, 700, 1033, 1147, 1189,
1331, 1600, 1746, 1798, 1982, 2127,
2198, 2331, 2733, 3518, 3541, 3807.
Serie B: 26, 227, 283, 326, 454, 776,
855, 967, 1106, 1232, 1364, 1639,
2057, 2066, 2132, 2331, 2519, 2761,
3049, 3378, 3581, 3640. Serie C:
349, 419, 441, 888, 985, 1159, 1265,
1529, 1557, 1701, 1715, 1757, 1868,
1966, 2181, 2329, 2480, 2508, 2670,
2802, 3194, 3240, 3328, 3365, 3537,
3697. Serie D: 132, 593, 873, 923,
1529, 1557, 1701, 1715, 1757, 1868,
1026, 1206, 1931, 2167, 2344, 2432,
2578, 2632, 2725, 2737, 2802, 2849,
2905, 2923, 3301, 3380, 3403, 3547,
3636, 3727, 3733, 3791, 3879, 3980.

CYKLEN: 1942. Gevinster paa de
smaa Blokke: A 419, B 290, C 244,
D 444, E 565, F 196, G 301, H 379,
J 178, K 15, M 92, O 55, S 583, U 17,
W (hvid) 16, W (gul) 44. Gevinst
paa Adgangsleg: 282.

Gevinsterne afhentes senest den
30. Oktober i Hans Bogbinders Al-
lé 2.

Mødrekursus

hos Liobasøstrene. Intet Møde Tors-
dag 1. Nov.

Eukaristisk Forening

for Sct. Ansgars Kirke

Tilbedelse 1ste Fredag d. 2. No-
vember. Damerne bedes huske de-
res Time.

Det gode Raads Moder

Sønd. 28. Okt. Kl. 14 1/2 Festmøde
i Salen, Bredgade 67 A.

R. I. P.

Den 15. Oktober 1945 døde
velforberedt og styrket ved Kir-
kens Naademidler

Forfatterinde, Baronesse

Erikke Rosenørn-Lehn

Begravelsen foregik i Stilhed.
Hun anbefales til de troendes
Forbøn.

Vor Frue Stiftelse,
Holbæk.

Til Salg

Vi tilbyder: Wetzer und Welte's
Kirchenlexikon. 2. Udg. Bd. I-XII
+ Registerbd. Freiburg i Br. 1882
—1902. Halvlæder, godt Eksempl.,
dog lidt slidt i Kanterne. For Kr.
100.— Henvendelse til Hans Bog-
binders Allé 2, Kbhvn. S.

BOGHYLDEN

Norsk Nyhed

D. J. Boers, O. F. M.:

Katolsk Praksis

St. Olavs Forlag. Oslo 1945

Pris d. Kr. 7.15

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Kjøbenhavn K

Telefon C. 2453

Radio eren Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-38

Tlf. 778 - 728

K. U. K. Ordrup

Tirsdag den 30. Oktober Kl. 20 pr. holder Frk. Elisabeth Andersen Foredrag med Lysbilleder om Armenien. Det bliver sikkert et interessant Foredrag, saa vi haaber saa mange som muligt møder den Aften. De 2 Minutter har Preben Nørvig; der bliver ogsaa en Del anden Underholdning. Aftenen slutter med fælles Kaffebord.

Katolsk Samariterforening
afholder Møde Onsdag d. 31. Okt. Kl. 19,30 i Højskolens Lokale, Bredgade 67 A o. G.

Fuldmægtig, cand. jur. Magna Nørgaard vil tale om Mødrehjælpen's Arbejde.

Gæster er velkomne.

Aalborg		Nakskov	
M. Thomsen Støtt <i>Entrepreneur og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992		Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør	
Horsens		<i>Kolonial Delikatesse</i> Øjvind Teilmann Horsens . Telefon 695	
Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt havet i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene	Melkældereren" <i>"Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893</i> Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital	H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital	
S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst	Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital	
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed	Fiskebørsen E. Sørensen . Borbergade 8 . Tlf. 2779 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt	 <i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER	
Aarhus		H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus	
A. B. C.	<i>syn. Gummibadehæller Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder</i> HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347	ALFRED PIHL Bagermester . Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	
Erik's Fiskehal <i>Altid friske Varer</i> Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital	KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (Bere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089		
Smørrebød	Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)		
"BOTHILLA" Ryesgade 24 Telefon 6162	 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)		
Køb hos vore Annoncører			

KALD

ALTID

Randers

JOHS. STOFFREGEN

Malermester
Telefon 3204 . Randers
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning

Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde
til billigste Priser
Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
Leverandør til St. Josefs Hospital

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager
køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

Johs. E. Mortensen

Bagermester
Nørreboulevard . Telefon 1157
Lev. til Sct. Josephs Hospital

N. M. Nielsen

Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne
Markedsgade 16, Telefon 1834
Leverandør til St. Josef Hospital

Randers Kul-Kompagni

Aktieselskab Kul- og Koks-Import
Kulkajen . Randers
Telefon 3900 (4 Linier)

Knud Pedersen . Slagtermester

1. Kl.s Kød og Paalæg
Dronningborg, Telefon 649
Leverandør til de katolske Institutioner

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)
Fineste Mejeriprodukter fra
Dyrlæge kontrollerede Besætninger

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel
Altid friske Varer
Telefon 628 og 3728
Leverandør til de katolske Institutioner

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Vejle

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab
Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597
Leverandør til St. Maria Hospital

Mel- og Foderstofforretning

J. Jensen
Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle
Leverandør til Sct. Maria Hospital

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Tegn Døres

Forsikringer

hos
N. Fr. Petersen
Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester
Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde
Tønnesgade 36 . Telefon 1438
Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner
Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360
... Bogladen med de inange Bøger

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havnegade 22 . Telf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

Hansen Pærhøi & Søn

Glarmester . Kunsthandel
Søndergade 4 . Vejle

Carl Petersen

Slagtermester
1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 1721
Leverandør til St. Maria Hospital

1/3 Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

M. Nielsen . Bagermester

Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629
Leverandør til Sct. Maria Hospital

C. V. BERG

Blikkenslagermester
Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Katolske Begravelser

v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9
Telf. 725
58 Aars Erfaring

Katolsk Ugeblad

4. November 1945
93. Aargang
Nr. 44

Jesu Hjerter
Kirke 50 Aar

»Mørk Middelalder«

Pauluskredsen

Den katolske Husmoder

Efter Valget – og før det næste

Valgkampen er overstaaet for denne Gang. Vi vil ikke i disse Linier kommentere Valgets Resultat, eftersom det endnu ikke foreligger, mens Linierne skrives. Men der kan være Grund til at sige et Par Ord om Katolikernes Stilling i Valgkampen.

I højere Grad end ved noget tidligere Valg har de politiske Problemer været drøftet Katolikker imellem. Det skyldes sikkert, at der har været en meget stor Usikkerhed hos Vælgerne. Store og løftespækkede Parti-programmer virkede ikke helt efter Hensigten. Vore Trommehinder var endnu øre af al den Propaganda, vi maatte døje, men ikke laa under for i Besættelsesaarene. Det var ikke sjældent at møde Mennesker, som sagde, at de havde hørt en Taler med særlig Glæde, fordi han *ikke* lovede Guld og grønne Skove og *ikke* var paa Skalpejagt blandt andre Partiers Politikere. Man søgte bag om Programmerne og tog sig den Møje paa at læse mellem Linier og lytte mellem Ord.

Ugebladet, der ikke er og ikke skal være partipolitisk, fik Lejlighed til i flere Artikler at vise hen til vor katolske Interesse for Politik. Det samme skete i København ved tre Møder, hvor man søgte at forklare Nødven-

digheden af Katolikkernes Delta-gelse i det politiske Liv og samtidig henviste til en Række politiske Spørgsmaal, som særligt maa interessere os. Talerne udkom senere som Pjece og blev tilgængelige for Katolikker hele Landet over.

Disse Artikler, Taler og Pjecer var en Nyhed. Katolikker herhjemme har ikke tidligere drøftet Politik i *Fællesskab* med hinanden. Og det kan med Tilfredshed noteres, at hverken Artikler eller Taler er blevet opfattet som Forsøg paa Propaganda for et eller flere bestemte Partier. Som Katolikker har vi ganske vist bestemte fælles politiske Ønsker, men vi har Ret til hver især at søge disse Ønsker opfyldt i det politiske Parti, vi af andre gode Grunde føler os nærmest.

Af den Grund maatte Ugebladet ogsaa afslaa at modtage en Annonce for et af Partierne. En Annonce i Ugebladet, der anbefaler en bestemt Grønhandler, vil ikke blive opfattet som en kirkelig Formaning om, at man ikke bør købe Kartofler andre Steder. En politisk Annonce vilde derimod sikkert være blevet mistydet.

Nogle Katolikker rundsendte et Valgoppraab for deres Parti. Det blev taget ilde op af en Del

blandt os. Blandt andet fordi vi ikke er vant til det. Hvis vi i Dagene før et Valg fik et Flertal af Valgoppraab fra Katolikker i de forskellige Partier, vilde vi modtage dem med Sindsro som Flodbølgen af alle andre Valgoppraab. Enhver har Ret til at tale til os for sit Standpunkt, naar blot han nøjes med at tale som privat Borger.

Men det er næppe klogt, saaledes som det skete, at sætte Pavens Ord som en Slags anbefaling for ens Parti. Katolikker er i deres gode Ret til at vælge blandt de danske Partier, og vi er ikke tjent med, at udenforstaaende kan faa et fejlagtigt Indtryk af, at vi føler os nærmest knyttet til et enkelt, bestemt Parti.

Og nu er det saa overstaaet for denne Gang. Men det vil ikke sige, at nu har vi faaet nok af Politik for lange Tider. Tværtimod. Var det Alvor, at vi forstod Betydningen af — som Katolikker — at være politisk interesserede, og fik vi vakt Interessen for Løsningen af bestemte politiske Sager, der interesserer den kristne Moral, maa vi følge det politiske Liv med stadig Opmærksomhed. Der kommer Valg efter dette, ved hvilket vi vil træffe vore Afgørelser efter, hvordan Partierne har forvaltet den Tillid, der vistes dem af Vælgerne i Oktober.

(Sluttes Side 535)

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og Klipning af Kuponer m. v. De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

Fredericia

H. Olsen Holmelund A/S

Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester,
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Malerfirmaet Gustav Lehnert
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 11 58
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Køb hos vore Annoncører

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

TIL AL VASK og REHLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
FLEKKEBÆK

Brønshøj Bogtrykkeri

Frederikssundsvej 225
Bella 1700, Lokal Nr. 1

MIZAR *flø*

L. E. LARSEN

Vintersko

Nørrebrogade 206

HORISONTEN RUNDT

Biskop Suhr

som er paa Rejse til Belgien og til Rom, ventes først hjem i sidste Halvdel af November.

Johannes Jørgensen

Med et Interview i et københavnsk Dagblad som Kilde fortalte vi forleden, at Digteren Johannes Jørgensen ikke paatænkte at fortsætte sit Forfatterskab. Det er os en Glæde at kunne dementere denne Meddelelse, som er helt forkert. Johannes Jørgensen fylder ganske vist 80 Aar til næste Aar, men nyder et udmærket Helbred og har slet ikke tænkt sig at standse sin Produktion, selv om der ikke kommer nogen ny Bog af ham i dette Efteraar. Vi har dog allerede faaet den nye, smukke Udgave af »Lignelser«, og om kort Tid udkommer et Bind med hans Oversættelser af Digte fra fremmede Sprog.

Pauluskredsen

har i Aar ikke udsendt sine sædvanlige Bogserier. Men med den hjemvendte Formand, Pastor Knud Ballin i Spidsen, genoptages Virksomheden til Foraaret, og det paatænkes at udvide Rammerne.

Udenfor Serien kommer der imidlertid flere Bøger og Hæfter allerede i dette Efteraar. »Vort politiske Ansvar«, Talerne fra de politiske Møder i København, foretoges allerede. Og om kort Tid udkommer H. Messerschmidt: »Opdragelse til Renhed«, et Foredrag. Ligeledes genoptrykkes tre Bøger, der længe har været efterspurgte. Richard Gräf: »Guds Viljes Vej« kommer i 4. Oplag, og Vernon Johnson: »Een Herre, een Tro« i 2. Opl. Ligeledes i 2. Oplag udsendes C. C. Martindale: »Hvad foretager Præsten sig ved Alteret?« Denne sidste Bog bliver ganske særlig billig (35 Øre), et første Forsøg paa en ny Serie Smaahæfter til Salg fra Boghylderne i Kirkerne Vaabenhuse. Flere Smaahæfter er under Udarbejdelse.

Til næste Aar udkommer saa i de populære Serier A. Otto og H. D. T. Kærulff: »Illustreret Kirkehistorie« samt »Det katolske Hjem« en Række Smaa-Afhandlinger, skrevet af Fagfolk, om mange Ting, der angaar vore Hjem, lige fra Værelsernes »katolske« Udsmykning, Liturgien i Hjemmet og til Børnernes Opdragelse i Overgangsarene og Raad og Vink for Husmoderen i Fastetiden.

Et Par Bøger af særlig Art udsendes i den nærmeste Fremtid, nemlig en Bønebog for polske Katolikker i Danmark, baade fastboende og Flygtningegæster, og en Bønebog for Katolikkerne blandt de tyske Flygtninge i Landet.

Kulturbistorikeren Chesterton:

»Mørk Middelalder«

Da Chesterton blev Katolik og begyndte at skrive Bøger med katolske Emner, skete der, hvad der altid sker i de protestantiske Landes litterære Verden. Man gjorde sig Umage for at overse dem. I England iik de en væsentlig mindre udføring Omtale end hans andre Arbejder. — Og jeg husker, at jeg engang talte om disse Bøger med en dansk Forlægger, som er en stor Beundrer af Chesterton. Der var næsten ingen Ende paa, hvad han kunde tænke sig at udgive af Chesterton. Men ikke disse katolske Bøger. Hans Dom var Forretningsmandens; naar Læserne hører, at Bogen er katolsk, holder de sig tilbage.

Heldigvis har vi da de katolske Forlag, der ser mere paa en Bogs Kvalitet end paa Mulighederne for Fortjeneste eller Tab. Og derfor har vi i disse Dage paa een Gang faaet Chestertons to betydeligste Bøger fra Tiden efter Konversionen, hans Essays om St. Frans af Assisi og St. Thomas af Aquin, samlet i en let forkortet Oversættelse ved Pastor Schindler i et enkelt Bind, hvis Titel »Mørk Middelalder« er Oversætterens Fund, der vilde have frydet Chesterton selv.

Titlen er saa god, at den fuldstændig dækker Chestertons Hensigt med begge Essays. I Virkeligheden er det ham mindre om at gøre at skildre de to Helgener end at give kulturhistoriske Rids af Middelalderen til Belæring for et protestantisk Publikum, der intet som helst ved om Højmiddelalder-

rens Kulturverden. Dette Emne var i Forvejen et af Chestertons kærester. Lige fra sine yngre Aar havde han søgt at rehabilitere denne historiske Periode. Han havde gjort det saa tit, at den fortsat lige uvidende Læseverden trak paa Skulderen, ligesom Danske gør, naar Georgister blander Grundskyld ind i ethvert politisk Spørgsmaal. Chesterton forekom forgabet i Middelalderen. Saa skrev han da disse to Bøger for at dokumentere sine Idéer.

Chesterton søger i begge Essays at vise Højmiddelalderen som den store kristne Revolution. Renaissance har uretmæssigt faaet Æren af at have »genopdaget Mennesket«. I Virkeligheden skete denne Opdagelse i Højmiddelalderen ved Tiggerordenernes Fremkomst. Frans betød, at Kirkens asketiske Kamp mod Hedenskabets mørke Magter var ført til Ende, Kristenheden gik befriet ud i Verden som en Mand, der gennem streng Diæt er kommet til kræfter og kan gaa et friere Liv i Møde. Thomas betød i Tankens Verden det samme.

De færreste Chesterton Dyrkere kender ham, saaledes som de møder ham her. Ver er han stadig den samme veoplagte Journalist, der kender sin Tid, dens Meite og Yndlingsdumheder. Han har ogsaa bevaret sin Humør ufordærvet (selv om noget af dens Poesi gik tabt for ham i Aarene omkring den første Verdenskrig, og det kan mærkes, at den modne Maad har erfarede Skuffelsen over saa ofte at have talt for døde Øren). Men først i disse Bøger (og i »Det evige Menneske«) mærker Læseren, at man staar overfor en Forfatter, hvis kulturhistoriske Videnskab har placeret ham blandt videnskabens store Navne, om blot han havde indvilliget i at skrive en Professors mindre sprælske Stil og havde tillagt sig det saakaldte videnskabelige Apparat, som fryder Bibliotekarer og blunter Menigmand. Side efter Side standser man ved kulturhistoriske Linieføring, der er saa klart og dristigt anskuet, at mindre Aander vilde have Stof nok til en Bog i det, der kun fylder en halv Side hos Chesterton. Og maaske de mindre Aander maa tage fat, for Chestertons Middelalderbillede kan opnaa at overbevise en protestantisk Verden, der i Aarhundreder har været undergivet en Propaganda, som paa dette Felt ikke har givet Nazismen noget efter i Kunsten at fordamme ved idelig Gentagelse af Slagord.

Efter Valget —

(fortsat fra Forsiden)

Den Kreds af Katolikker, som stod bag de nævnte politiske Møder i Hovedstaden, paatænker inden næste Valg at fortsætte med flere Møder, ved hvilke vi fra kristen Side faar Lejlighed til at interpellere alle de forskellige Partier om deres Stilling til de Sager, der betyder mest for os. Og Ugebladet vil ligeledes fortsætte med en politisk Orientering, der fjernt fra al Partipolitik, kan tjene til at samle alle Katolikker om de Spørgsmaal, der maa ligge os særligt paa Sinde.

H. D. T. K.

Saa maa det gerne tilføjes, at Detaljen ikke er Chestertons stærke Side. Især i Thomas-Essayet gaar den egentlige Biografi slet ikke ud paa at faa de nøjagtige Data frem i rigtig Rækkefølge og at skille fromme Legender ud fra historiske Fakta. Den pure Legende er Chesterton god nok, blot den kan bruges til at faa draget noget karakteristisk frem ved Personen eller Tidsaanden. Ligeledes er det ikke egentlige Portrætter, han tegner af de to Helgener, det er snarere Billeder, der i Personskildringen gengiver de afbildedes historiske Betydning, ligesom de fromme Malere ofte faar Helgenens Hellighed tydeligere frem end hans menneskelige Personlighed.

Chesterton er selv bedst af alle klar over, at hans Essays ikke kan læses i *Stedet* for andre Bøger om de to Helgener. Johannes Jørgensens Bog om Frans kan ikke undværes, naar man har Chestertons, snarere tværtimod: har man Chestertons Essays, er Jørgensens Bog mere uundværlig, end om man ikke har det. Og selv om Chesterton i forbløffende Grad faar sagt de fundamentaleste Ting om Thomas' Filosofi, saa de lærdeste Thomister har kunnet erklære, at de ikke kender en bedre Fremstilling af disse Fundamenter, er den tørre, rent fagfilosofiske Bog om Thomismen først rigtig uundværlig, naar man har Chestertons Bog. Han bidrager til, at de rene, abstrakte Ræsonnementer bliver levende som Spørgsmaal af paatrængende Aktualitet, der gælder Liv og Død ogsaa for vor Tids Mennesker og Samfund.

Pastor Schindler præsenterer sin Oversættelse af Chestertons Thomas som en Afbigt for, hvad han selv skrev om Thomas i »Vesterledens Munkevæsen« (han kunde have tilføjet: og om Thomas' Digtning i »Liturgi«). Det har sikkert bidraget til at gøre Oversættelsen saa veloplagt, som den er. Lad saa være, at Pastor Schindler nogle faa Steder for egen Regning har føjet et Par Ord til, der ikke dækker Chestertons Opfattelse, men til Gengæld er en Yndlingstese hos Oversætteren. Der vil ogsaa kunne paapeges Oversættelsesfejl, som f. Eks. S. 216, L. 7—5 f. n. og S. 217 L. 13—14, hvor Tanken derved bliver forkert. Men stort set er Oversættelsen endog usædvanlig heldig, enkelte Steder tilmed endnu syndigere end Chestertons egne Ord.

Tilbage staar saa kun at gøre opmærksom paa en Trykfejl, der ellers kan volde Hovedbrud. Side 30, L. 11 staar der »Napoleon«, hvor der skulde staa »Nordpolen«. Og saa en Opfordring til at læse denne Bog, som ingenlunde er nem, men aabner de dybeste Indblik i Kristenhedens og den europæiske Kulturs Historie.

H. D. T. K.

Et Foredrag ved Liobasøstrenes Mødrekursus:

Den katolske Husmoder i og udenfor Hjemmet

Af Bodil Plate Petersen

(Fortsat fra sidste Uge)

En katolsk Husmoder holder sammen paa sit, hendes Stolthed er hendes Linnedskab. Der er den Dug, Mormor vævede til sit Udstyr, der er Onkel Jørgens Servietter med hans Navnetræk paa; hold den Slags i Hævd, vis dine Børn det, og de faar en Forstaaelse af Kontinuiteten i Husmoderens Arbejde for Slægten. Nu gaar mine Hænder og glatter og ordner, hvad min Mor og Mormor vævede, sømmede og broderede. Hold det gamle i Ære: Sølvtoj, Møbler, Porcelæn og Bøger. A propos Bøger, i mit Hjem har jeg min Mormors haandskrevne Kogebog, den er godt slidt. Mormor skrev selv Opskrifter og Husraad ind i den; da Mor voksede op og hjalp til i Huset, skrev hun ogsaa i den, hun førte deres Syltetøjs-skabs Indhold ind i Bogen, deres Sølvtojsskabs Indhold tillige.

Mors Søsken skrev i den, mine Søsken og jeg har skrevet i den, og nu har mine egne ogsaa faaet Lov. Jeg elsker, naar vi holder Familiekommsammen at diske op med Retter fra Mormors Kogebog, saadan som vi ogsaa fik dem hjemme hos Mor.

Traditionen maa vi i det hele taget holde i Live, ikke mindst paa Aarets Fester. Hos os har vi saaledes en ugift Veninde med til at koge Klejner hver Jul; det er en vigtig Optakt til hendes Jul, og hos os hører det simpelthen til, det er kun rigtigt, naar Elna er med. Hvert Hjem har sine Skikke og sine Traditioner. Det var fristende at tale om, hvad Husmoderen kan gøre for at festligholde de kirkelige Højtider i Hjemmet lige fra Adventskransen, Julemandens Ankomst til Skt. Nikolaus Fest i Begyndelsen af December, over Julekrybben til det fornøjelige Paaske-morgenbord med Kyllinger og Høns og Paaskelam og Paaskeæg i mange Variationer. Men det vil en anden senere tale om, har jeg set af Programmet, saa det springer vi over denne Gang.

En Husmoder skal være rig paa kristne Dyder og holde sin Dør aaben for den trængende, men først og fremmest skal hun dog hjælpe dem, der er nærmest til Hjælp; ja, jeg har endog en Teori om, at man saavidt muligt skal hjælpe enhver, der banker paa ens Dør. I mit Hjem havde vi en hel

Kreds, i hvilken Mor ganske naturlig øvede Godgørenhed.

Vi havde en gammel Barnepige, der nu var gift og havde mange Børn, hun fik vort aflagte Tøj og kom engang om Sommeren paa Besøg med hele Familien. Vi havde Madam Kristensen, hun havde været Vaskkone for os og var nu gammel og syg og ofte sengeliggende. Hende blev vi Børn sendt paa Besøg til med gode Ting fra Mor, især ved Juletid var Pakken stor. Hun fik ogsaa hjemmebakte Kager til Jul, ligesom Jomfru Larsen, der havde hjulpet med Strygning og Lapning hos Mor efter hver Vask i mange Herrens Aar. Der blev bagt mange Kager til Jul. Jomfru Larsen boede i De gamles By efter et Fald, hvor hun havde paadraget sig en Hofteskade. Hende besøgte vi Børn der; vi holdt ikke af det, for hun var noget skrap. Men hvor var hun paa sine gamle Dage lykkelig for vore Besøg. Hun strikkede for Mor og hæklede Blonder og Kraver og Meilemværk, og arbejdede derved ogsaa indirekte med i vort Hjem.

Det er nemt nok at holde alle disse skønne Idealer op; men det er en Kendsgerning, at det er saare vanskeligt at efterleve dem i Praxis. Føler man, at man gaar og nørker og ingen Vegne kommer, at ens Arbejde ikke bliver paaskønnet, at Arbejdet overstiger ens Kræfter, eller hvad der nu kan gøre en Husmoder nedtrykt, saa søg Hjælpen, hvor den er at finde! Vi bliver ikke udsat for mere, end vi kan bære. Jeg tror faktisk, at selv en lidet robust Husmoder kan overkomme det utrolige, naar hun blot beder om Kraft til at udfylde sit Kald paa bedste Maade. Den Bøn kan da kun glæde Vor Herre.

Desuden maa vi huske, at selv det kedsommeligste Arbejde, Kartoffelskrævlning og Opvask og den Slags faar Evighedsværdi, naar det gøres i den rette Mening; det er et Arbejde Vor Herre har givet mig, altsaa skal det ogsaa klares. Eller en lille Skudbøn kan ogsaa gøre Mirakler; for Din Skyld Vor Herre vil jeg gøre det rask og med et glad Ansigt!

Angaaende et glad Ansigt saa kan vi ogsaa i det Stykke lære af en gammel dreven Husmor, som Madam Mangor, der foran i sin be-

rømte Kogebog skriver: »Det bedste Krydderi er Husmoderens milde og venlige Ansigt, der lig Solen straa-ler over det hele og forjager de smaa Skyer af Utilfredshed eller Misnøje med et og andet, som el-lers kunne svæve paa Husets Him-mel og undertiden faa Lejlighed til at samle sig til en veritabel Regn-bue«.

Nu maa man ikke af det her sag-te tro eller mene, at hermed er Husmoderens Gerning udtømt. Jo, den Gerning, der vender indad mod Hjemmet, men Husmoderens Gerning har ogsaa en Side, der vender udad, udad mod Samfun-det — og netop i Dag har vi i Samfundet Brug for dygtige krist-ne Husmødre, i Dag, hvor Verden paany skal bygges op af Kaos, i Dag, hvor det ser meget værre ud, end vi trods alt aner i det lille fredelige Danmark, i Dag, hvor der ude i den store Verden kun er to Lejre, der betyder noget: den ene Kommunismen, den anden Kristendommen. Vi maa enten være med eller imod.

De kristne Dyder skal sættes i Højsædet. — Ikke alene, fordi Samfundet har Brug for kristne, dygtige Mødres og Husmødres Indsats, men ogsaa for selve Hjemmets, for Mands og Børns Skyld, for sin egen Skyld, maa Husmoderen vende Hjemmet Ryggen, for saa at komme tilbage med friske Kræfter og nye Impulser. Hele Familien har Glæde af en frisk, levende Husmoder i Stedet for en træt og udslidt Mor, der kun har Interesse for, hvad der kan rummes indenfor hendes egne fire Vægge. Sommetider tror jeg, at Børn af selverhvervende Mødre bliver bedre end Børn af Hjemme-mødre. De bliver tidligere selvstæn-dige, deres Mor hænger ikke over dem, (hun har jo ogsaa andet at passe) derfor retter hun heller ikke ustandselig paa dem, bliver heller ikke træt af dem. Børnene maa sæt-te mere Pris paa deres Mor, glæ-dere og villigere hjælpe hende, naar hun endelig er hjemme, saa de alle kan have det hyggeligt sam-men. Men det er næsten at stille umenneskelige Krav til Moderen; det er kun de færreste, der baade kan passe det krævende Arbejde udenfor Hjemmet og tillige udfyl-de deres Kald som Mor og Husmor. Men vi Husmødre, der ikke har lønnet Erhverv udenfor Hjemmet, kunde vi ikke drage Lære af dette og høste Fordelene, men ikke Manglerne ved den selverherven-des Arbejde? Jo, vi kan passe vort Hjem, men skaffe os Stunder til ogsaa at gøre en Indsats udenfor Hjemmets fire Vægge, den være sig stor eller lille, alt efter den enkel-tes Kræfter og Vilje. Nu vil man sige: Det kan jeg ikke, mine Børn er smaa, og jeg har ingen Hjælp. Kunde vi alligevel ikke ride vor Kæphest en Aften om Ugen, hvor Manden passer Børnene (hvorfor

maa Moderen ikke ogsaa gaa til Møde?). Eller vi kan maaske faa en venlig Bedstemor eller Tante til at passe Børnene en Dag om Ugen, eller vi kan arrangere os, som en Husmoder jeg kender, hvis eneste Hjælp er en Dame, der kommer og lapper og stopper en Gang om Ugen og samtidig passer Børnene. Saa kan Mor faa sin Fridag, som hun nu kan bruge til Sport, Trave-ture, Syning, Madlavning, Kunst el-sociale Interesser. Det giver Frisk-hed og Liv og Humør over Arbej-det at blive spændt fra engang imellem. Og Haanden paa Hjertet: kunde vi ikke allesammen arrange-re os, hvis blot vi vilde.

Men jeg tror nu, at vi i Øjeblik-ket trænger til, ja har Brug for, at den katolske Kvinde vender Hjem-met Ryggen for at gøre de kristne Idealer gældende, for at faa Hjem-mets Dyder udstrakt til ogsaa at gælde i den store Familie, i Samfundet, hvis Centrum Familien er.

Vi staar nu ved Afslutningen af en forfærdelig Krig. Hvorfor fik vi denne Krig? Hvad kan vi lære af den? Krigens maa dog have rusket os vaagne, faaet os til at se, at nu maa vi ikke længere leve med Sky-klapper paa uden at kere os om Næstens Ve og Vel, ikke længere leve vort eget lille private Liv uden at se hverken til højre eller venstre. Tiden i Dag har faaet et nyt Slagord: *Fullesskab*. Individualis-me, Jeg-Dyrkelse førte kun til Lukkethed, til Bornerthed, til Ego-isme, til mange andre stygge Ismer, som vi nu helst ønsker at vende os bort fra, men ikke at glemme.

Man skal ikke fratage den enkel-te Ansvar, ikke øve blind Lydig-he, har vi lært. Lydighed er godt, men Lydighed under Ansvar. Ikke Massesamvittighed — for saa har den enkelte ikke Samvittighed. Ak, ser vi det ikke hver Dag, naar vi lukker vore Aviser op og læser om Værnemagerne! Ikke Kollektivis-me og Kommunisme, men Solidaritet; vi bør ikke være Enere, vi bør ikke være Individualister, men saa sandt som Vor Herre har sat os ind i et Samfund, maa vi ogsaa leve vort Liv under Hensyntagen til vor Næste, i Samfund med vor Næste, solidarisk med Næsten. Den ene Haand maa hjælpe den anden med Arbejdet, for nu skal der arbejdes, ikke strejkes.

Verdenssituationen, det er din Si-tuation, det er min Situation; vi er alle — hver og en — med til at skabe Verdenssituationen. Den ska-bes af mange smaa Mennesker — af dig og af mig. Vi har alle i Kri-gens Dage set, hvor afhængige vi er af hinanden. Kan vi da intet lære af det? Det er ikke nok at tænke: »Jeg har den rette Indstil-ling, saa er alt i Orden«. Det maa vi netop ikke nu; vi skal leve i et Samfund og har ogsaa Pligt til at lære andre det rette. — Lægmands-apostolatet er et manende Bud til os

alle; netop naar vi har den rette Indstilling, maa vi føle os forplig-tede til at gøre dens Synspunkter gældende i Verden uden om os. Vi maa ud i Samfundet og gøre ikke vore, men de kristne Synspunkter gældende; de bliver ikke kendte og vinder ikke Tilhængere, hvis vi sidder hjemme og ruger over dem.

Det var ikke Krigens i sig selv, der var det værste; det var den Mentalitet, der frembragte Krigens, førte Krigens og som viste sit sande Ansigt ved Krigens Slutning, der var det forfærdeligste. Derfor er det en Sindsændring, Verden har Brug for i Dag, det er Kristendom-men, Verden har Brug for. Vi maa begynde med os selv: Verdens Øjne hviler paa os; vi staar paa en udsat Post, det gælder om at handle ret. Vær et godt Eksempel, altid rede til at hjælpe andre. Mange Mennesker — ikke blot vore nær-meste — betragter vor Gøren og Laden; vi er, hvordan vi end ven-der og drejer os, i Relation til Næ-sten.

(Sluttes næste Uge)

Sct. Hyacinthus' Kirke i Rønne faar Klokke

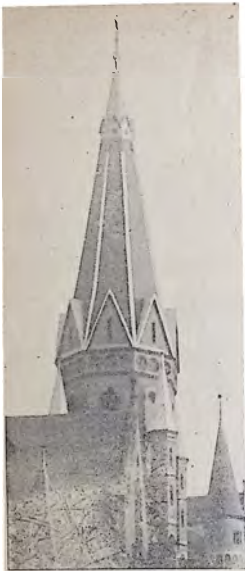

Menigheden i Rønne har haft den store Glæde at faa en Kirke-klokke forærende. Forleden Søn-dag indviedes Klokken, og Pater Bartel haaber samtidig med at Kir-kebygningen restaureres efter Bombardementet at kunne anbrin-ge en »Rytter« paa Kirkens Tag, saaledes at Sct. Hyacinthus' Kirke inden længe kan lade sin Stemme lyde ud over Rønne By.

Jesu Hjerter Kirke

fylder

50 Aar

Fotos:
ARKIV (1)
ELNEBO (4)

Det var noget af en Begivenhed for Kongens København, da den statelige *Jesu Hjerter Kirke* i Stenogade indviedes 3. November 1895 — for halvtreds Aar siden Dagspressen fra dengang afslører da ogsaa den nytlige Interesse, der vistens denne den første store katolske Kirkebygning efter Reformatio- nen. Det var dog imidlertid ikke blot selve Indvielsen, de mange fremmedartede Præsteskikkelser, den »himmelhøje Biskop«, der foretog Indvielsen, som optog Dalidens København. Noget senere paa Maaneden dukkede det da ogsaa frem i Bladene — bl. a. »Nationaltiden- des — Spalter, at man med den

▲ Jesu Hjerter Kirke 1895 inden Udlejningskomplekset paa Hjørnet af Stenogade og Vesterbrogade rejstes (Efter Tegning af K. Sædwy)

ny katolske Kirke paa Osterbro stod overfor den jomruante Kendsgerning, at det — Jesu- itterne. Ja, man maa endog, at Navnet Jesu Hjerter ikke kun var et underfundigt Pøeg paa at skjule, at det faktisk var Jesu- itterne, der hermed blev faa- ct Fodfæste i København.

Og Jesu Hjerter Kirke blev ik- ke blot et Led i den danske Gadebillede: den blev en væ- sentlig Faktor for Kongens Udbrudelse herhjemme. De for- løbne halvtreds Aar har været fra til vide Kredse og Paar- strømninger og Paarvæle, hvis Betydning ikke kan måles, men hvis Rækkevidde har været og betinget af Fremgangs- og utrættelige Medlemmer i Jesu Selskab, som i dette Centrum har været knyttet til

▲ Jesu Hjerter Kirke: Hejletter med Flaed- rone lukket op

▲ Jesu Hjerter Kirke. Interiør.

»Da Jesu Hjerter Kirkes Klok- ker begyndte at kalde til Herrens Hus, forlod det snart Mand og Mand imellem, at Arkitekten nok værdte sig over, at Taar- net ikke var blevet adskilligt højere, saa Klokkerne kunde væ- re hørt langt længere ud. Mær- keligt var dog lige Udtaleser, hvis Klode aldrig lader sig efterspore. Arkitekt Wipfler vidste imidler- tid nok, hvad han gjorde, da han i sin Tid projekterede sit Taarn, hvis Dimensioner sat i Frastand glider harmonisk ind i Omgivel- sernes Silhouet. Det er saaledes en Øjenlyst at følge Taarns og Spirs Linier mellem Gyldenla- vesgades Træer eller, naar man langs St. Jørgens Sø, ad »Svine- ryggen« nærmer sig Gl. Konge- vej og ser Kirken med sit Taarn bag Skolen røde Brystværn. I alle Tilfælde skal man lede efter en Kirke her i Byen, som an- bragt i en smal Gade er bedre placeret.

Drejeren man om Hjørnet fra Gl. Kongevej eller Vesterbrogade og har hele Stenogades østre Si- de foran sig, møder Blikket St. Knuds Sliffelses udpræget sær- ejendommelige Facadeparti: — Nærmest Seen Skolens massive kamtakkede Murmasse, derefter Præstegaardens lettere Gotik, Kirken og endelig den høje Ud- lejningsbygning paa Vesterbro- gadehjørnet.

Skønt Kirken ikke ligger i Fa- caderækkens Centrum, slanders Blikket dog tilsiidst ved den som det hele arkitektoniske Mid- punkt. Oprindeligt havde man

lænket sig at lægge Kirkens Længdeakse i Nord-Syd med Ho- vedfacaden ud til Vesterbro- gade med Indgangen direkte til denne Gade; men af flere prak- tiske Grunde ændrede Bygher- ren denne Plan og lod sin Arki- tekt svinge Kirkens Længdeak- se 90° over i Øst-Vest, herved fik Kirken sin Hovedfacade mod Vest ud til Stenogade og sit Kor mod Øst.»

(Efter Kirkens ny-udkomne Festskrift: Jesu Hjerter Kirke 1895—1945)

Som en Oase ligger Jesu Hjer- ter Kirke midt i det travle Vester- bro Stads fra Trafikken for-

▲ Sct. Ignatius af Loyola

nemmes inde i det store Kirke- rum som en fjern Rumlen, og adskillige søgende Sjæle — kendte som ukendte — har i det forløbne halve Aarhundrede aabnet den lille, nordre Siderør, der benyttes om Hverdagen og herinde i Stilheden foran Taber- nakkelt traadt de første læmlende Skridt ad Vejen til Rom. Paa Kirkeareals store Festsdage, naar Kirken siraaler i Kværlernes Glans, naar Orgelens Toner br- gennem Rummel, naar Sin- del er stemt til Højtid og Kir- ken er fyldt til sidste Plads, da er man tilbøjelig til at føle sig hensat til en af det katolske Ud- lands store Katedraller — men kan det være anderledes: Jesu Hjerter Kirke er dog en »Filalet af den store Verdenskirke, en og den samme, hvad Sprog saa end Gadeskiltet laaler!

URBI ET ORBI

Vatikanstaden

Den hellige Fader mødte i Slut- ningen af sidste Uge de forenede Seters Medlem af den internati- nale Militærdomsst i Nürnberg, Francis Biddle, i Privataudien.

Det pavelige Statssekretariat er blevet informeret om, at Konkordatet om Kirkens Stilling i Tysk- land, som underlegnedes af Hilde- for 12 Aar siden, til Stodighed be- ringtes som gjældt af de Allierede.

Belgien

Den belgiske Kirkes Primes, Kar- dinal van Roey, har i en Skrivelse til den belgiske Gæstlighed med- delt, at der for første Gang siden Kong Leopold besteg Tronen ikke officielt vil være at synge Te De- um i de belgiske Kirker paa Kon- ciliet der i Stedet skal læses en Mes- se, i hvilken Bonnen »pro rege« indgør.

Tyskland

Paa en Generalforsamling i Spa- rest er der blevet vedtaget en Re- solution om at genoprette det gamle katolske Centrumparti. Samti- dig afsendtes en Hyldelsesadresse til det, tidligere Rigskansler Dr. Heinr. Brüning, der for Øjeblik- ket opholder sig i Amerika.

Frankrig

Det franske Valgs store Over- raskelse var, at et katolsk Parti — M. P. B. — for første Gang blev (Parochial Side 642)

Frk. Julie Benzon

Søndag den 23. Sept. afgik ved Døden et af Kirkens mest trofaste Børn. Frøken Benzon blev født den 3. November 1864; Faderen, som var Officer, faldt i Krigen, nogle Maaneder før Barnet blev født, og da den unge vordende Moder fik Meddelelsen herom, faldt hun besvimet om; muligvis blev alt dette Aarsagen til, at Barnet fra Fødslen var svag, og hele Livet blev en Korsvej for hende.

Den 21. November 1905 blev Frøken Benzon optaget i Kirken, og hun har i disse 40 Aar været et Mønster paa Katolicisme, i Aand og Sandhed. Gennem mange Aar gik Frøken Benzon hver Morgen til Messe og Kommunion Kl. 6 i Jesu Hjerter Kirke, til hun for to Aar siden faldt, da hun forlod Kirken efter Andagten den første Fredag i Oktober. I det rugende Mørke faldt Frøken Benzon paa Trappen og brækkede sin høje Arm paa to Steder, hvilket beredte hende nye store Lidelser. Senere stødte en Hjerneblødning til, og paa Sct. Josefs Hospital døde saa, vel forberedt, dette meget fromme Menneske. Frøken Benzon bar sine Lidelser som en ægte Kristi Efterfølger og talte helst ikke derom; i det hele taget var hun saa ydmyg og beskedent, at man maatte føle ligefrem Ærefrygt for hende.

Da Frøken Benzon var meget musikalsk, blev Musikken hendes Livsgerning, og indtil hun var 73, underviste hun fra Morgen til Aften; de, som har overværet Frøken Benzons Elevkoncerter forstod, at der var lagt et stort og frugtbart Arbejde i Undervisningen.

Frøken Benzons nærmeste siger, at hun øvede stor Velgørenhed, som oftest anonymt. Ikke mange af dem, som gennem Aarene har set Frøken Benzon paa Vandring fra Sct. Knuds Vej til Stenogade og tilbage, har anet, hvilken stor Sjæl, der boede i det skrøbelige Legeme, som gennem Aarene var blevet meget sammenbøjet og dækket med den mest enkle og beskedne Klæde- dragt.

Man kunde fristes til at ønske, at Mennesker, som med en vis Foragt ser ned paa og taler om »Gamle Jomfruer«, havde kendt Frøken Benzon.

Frøken Benzon begravdes fra Katolsk Vestre Kirkegaard, hvor

hendes Nevø, Sognepræsten fra Sakramentskirken, forrettede Begravelsen. I Livet var Afdøde omgivet af Musik og blev det ogsaa i Døden, idet skønne Toner lød ved hendes Baare, og som et Symbol paa det smukke Liv Frøken Benzon havde levet var den af dejlige Efteraarsblomster dekorerede hvide Kiste.

R. I. P.

Ære være hendes Minde.

E. H.

Retræte paa Aasebakken

Mon de fleste Mennesker i vor fortravlede og urolige Tid aner, hvad Stilhed betyder, og hvor absolut nødvendig Stilhed er for at leve.

Og mon de ved, at der findes et Sted, hvor denne Stilhed gives dem — tager imod dem fra det Øjeblik, de lukker Vor Frue Kloster's Laage efter sig — og omslutter dem, saa den lægger Mile mellem dem og den Verden udenfor, de lige har forladt. Den Stilhed, den Fred, som er en Betingelse for, at det maa lykkes, som er enhver Retrætes Maal — at bringe os nærmere til Gud.

Stilhed og Kærlighed er de to Ting, som mødte os i de Dage fra den 24.—28. Sept., da Vor Frue Kloster aabnede sine Døre for os, og derfor vil vi, som fik Lov til at være med, saa gerne sige Tak.

Vor Tak til Pater Wolfgang for hans utrættelige Arbejde for os, for alle hans Foredrag, der gennem Tankens Klarhed og Forstaaelsens Dybde blev os en enestaaende Hjælp til at faa Lov til at trænge dybere ind i Troslivets Hemmeligheder.

Vor Tak til Priorinden og Søstrene for deres Omsorg for os, baade synligt i Gæstehusene og usynligt i Kapellet — alt dette, baaret af Messen og Tidebønnerne, gav os en Rigdom, som vi nu har bragt med os — tilbage til Hverdagen og Pligterne i den Verden, som ligger udenfor Klosterfreden i Høsterkøb.
Deltagere i Retræten.

Opvisning i Kolding

I disse Dage har St. Michaels Skole og Børnehaven holdt sin aarlige Opvisning for Børnenes Forældre og Skolens Venner. Til Premieren, (der var ikke mindre end 3 Forestillinger), var der fuldt

Hus, saa mange maatte staa op. Men de mange, der var kommet, blev ikke skuffet. Med en Alvor og Iver, der var Sagen værdig, gik de smaa Skuespillere op i deres Arbejde. Den indholdsrige Eftermiddag sluttede med et meget smukt udført Tableau og Kongernes Konge. Overlæge Hvidt takkede for alt det, man havde set og hørt og omtalte den Aand og det Arbejde, der bliver udøvet paa Skolen og i Børnehaven.

For os Forældre, der overværede Forestillingen, var det en Oplevelse at se vore smaa og store saa frimodige oppe paa Scenen. St. Hedvig Søstrene skal have en Tak for alt det Arbejde, de har haft. Men for os katolske Forældre skal disse Timer ogsaa give Grund til Taknemmelighed over, at vi har en katolsk Skole og Børnehaven, hvortil vi kan sende vore Børn og dermed give dem et Fundament for Livet, der er urokkelig.

M. E. Vetter.

Tak og paa Gensyn

Pastor King, der nu er rejst tilbage til Tyskland i sin Egenskab af engelsk Feltpræst, takker gennem Ugebladet alle sine Venner og Bekendte for deres Godhed og Venlighed imod ham. Pastoren haaber snart at vende tilbage »i sort Tøj og for at blive«.

BOGNYT

Vort politiske Ansvar

De syv politiske Foredrag, som afholdtes den 22., 24. og 27. Oktober for at belyse Samfundsproblemerne fra et katolsk Standpunkt. Følgende Talere er gengivet: *Redaktør Hans Bølling, Pastor Messerschmidt, Skoletnspektor Kiærulff, Civilingeniør Wissum, cand. polit. Tove Rasmussen, Repræsentant Kluge og Fuldmægtig Enoch Hjorth.*
Pris Kr. 0,90.

D. J. Boers: Katolsk Praxis

Det er ikke første Gang, der kommer en god Bog fra Pater Boers; her fremstiller han katolsk Fromhedsliv paa en Maade, der baade er frisk og lærerig: »Troen skal leves. Den katolske Tro er et Liv«, Bogen lærer, hvorledes Kirken ønsker, dens Børn skal leve sin Katolicisme i det daglige, praktiske Liv i Kirken, i Hjemmet og paa Arbejdspladsen.

(Norske Kr. 7,00)

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 • Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. • Bedste Referencer.

ACADEMICUM CATHOLICUM

København

Søndag den 4. Nov. Kl. 8,30.

Akademiker-Messe i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad, derefter Skovtur. Frokostpakke medbringes.

Onsdag den 7. Nov. Kl. 19,30.

Ordinært Møde Østerbrogade 7 D. Pastor Steph. Wevers taler om den nye Bibelencyklica: »Divino afflante Spiritu«.

Onsdag den 14. Nov. Kl. 18,00.

Studiekreds I: Indledning til Filosofien. Mødested: Brødgade 67 A.

Lørdag den 24. Nov. Kl. 19,30.

Aabent Hus hos Civilingeniør James Hamm, Blidahpark 29, Hellerup.

Sygeplejerske- Forbundet

Aftenmødet paa St. Josephs Hospital Onsdag den 7. November bortfalder. I Stedet for afholdes hos Liobasøstrene Heldagsmøde Fredag d. 9. November. Emne: Vore Døende.

Kl. 9,00: Reciteret Sjælemesse

(Pastor Benzon). Kl. 10,15: Morgenmad. Kl. 11,00: Foredrag (Pastor Benzon). Kl. 12,00: Foredrag (Pastor Benzon). Kl. 13,00: Frokost. Kl. 14,30: Foredrag (Sr. Benedicte Ramsing). Kl. 16,00: Andagt.

Messen læses for Forbundets afdøde Medlemmer. Før Messen mødes man i St. Kjeldsgade 1, Pastor Benzon vil kort gennemgaa Messen.

Indmeldelse: Frk. Gerda Møller, Saxogaard, Tlf. Eva 197, Frk. Olga Labus, St. Josephs Hospital, Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1, Tlf. Ry. 381.

Fredag den 23. November Kl. 19,30 afholdes paa St. Josephs Hospital en litterær Aften. Adjunkt Johan Jensen: Kai Munk: En Idealist.

Jørgen Bukdahl paa Nørrebro

Mandag den 12. November Kl. 20 ved Sakraments sognets Menighedsmøde taler Forfatteren Jørgen

Bukdahl over Emnet: »Nordisk Middelalder. Vi tilraader Sognets Medlemmer snarest at skaffe sig Adgangskortene (à 50 Øre paa Kirkens Kontor; kan bestilles paa Telefon Nora 3380 Kl. 18—19 undt. Tirsdag). Der vil rimeligvis være en Del Trosfæller fra andre Sogne, som kunde ønske at høre den emnente Taler, og dem vil vi ikke sige Nej til, saa længe der er Billetter tilbage. For at skaffe Plads til saa mange som muligt, bortfalder Kaffe bordet. C. B.

Garantselskabet

»De apostolske Fædre«

Foruden de tidligere nævnte har følgende tegnet sig for en Aktie paa 500 Kr.: Kamillianer Kliniken, ved Forstanderen Hr. Pater Stadtfeld, Aalborg, og Hr. Jørgen Barfred Petersen, København. Hjertelig Tak!

Husk, at Tegning sker ved Henvendelse til Hr. Svenn Kirkegaard, Budolfi Plads 5, Aalborg.

Hubert Messerschmidt.

Køb
PAULUS-
KREDSENS
Bøger

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenvæjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

November:

4. S. 24. Søndag e. Pinse (Søndagsmessebog 77); Introitus, Graduale, Offertorium og Communio som paa 23. Søndag e. P., det øvrige som paa 4. Søndag e. Hellig 3 Konger (93); 2. Bøn: St. Karl Borromæus (1150), 3. Bøn: Alle Helgens Oktav (1135), 4. Bøn: St. Vitalis og St. Agricola (1150); Præf. (521).

5. M. Relikviefest (1150); 2. (rød) Bøn: Oklaven (1135), 3. Bøn: For Paven ([122]).

6. Ti. † 6. Dag i Oklaven (1135—(hvid) 122); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven, 4. Bøn: For Paven (medmindre denne er valgt som 3. Bøn).

7. O. † 7. Dag i Oklaven (1135—(hvid) 122); som Tirsdag.

8. T. Oktav af Alle Helgen (hvid) (1135—122); 2. Bøn: Fire kronede Martyrer (1152), 3. Bøn: For Paven.

9. F. Laterankirkens Indvielse (hvid) (1135—113); 2. Bøn: St. Theodor*).

10. L. St. Andreas Avellinus (hvid) (1135); 2. Bøn: St. Tryphon, St. Respicius og St. Nympha (1154), 3. Bøn: For Paven.

11. S. 25. Søndag e. Pinse.

*) Fredag den 9. Nov. er Hans Excellence Biskop THEODOR's Navnedag.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

70 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palz 4777,
Kl. 15-17, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og
Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition eller ethvert Postkontor.

URBI & ORBI

(fortsat fra Midtersiden)

et af Deputeretkammerets betydeligste og dermed sidestillede Kommunisterne og Socialdemokraterne. Dette vil i Realiteten sige, at det maa anses for umuligt i en Aarrække at regere i Frankrig udenom Katolikkerne.

Skuespil i Aalborg

Katolsk Scene i Aalborg, der indledede sin Virksomhed med Opførelsen af Pastor P. Schindlers Drømmespil »Munken og Nattergalen«, som vi i sin Tid omtalte, har i disse Dage spillet den engelske Gyser »Spøgelsestoget«, der gennem Aarene gentagne Gange har været en Succes, naar den blev opført.

Skønt Stykket i Retning af Sammenspil og Teknik kræver meget for at skabe den rette Stemning, lykkedes det alligevel Katolsk Scenes Medlemmer at give det en Udførelse, som i flere Henseender stod fuldt paa Højde med, hvad f. Eks. Provinsturneerne har ydet. Ja, endog over, erklærede adskillige Teatergængere. Tre fulde Huse gav 657 Kr., der gik til vor bomberamte Kirke, og man er allerede gaaet i Gang med at forberede en Juleforestilling. w.

St. Ansgars Kirke

Lørd. 3. Nov. Kl. 19,30 indbyder de unge til Menighedsmøde i Salen, Bredgade 67 A. Pater Olav Jan Ballin: »Klostre, jeg har kendt«. Derefter Underholdning og fælles Kaffebord. Billetter faas i St. Ansgars Boghandel og paa Kirkens Kontor.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 4. Nov. Højtideligholdelse af Kirkens 50 Aars Jubilæum. Levitmesse med Te Deum Kl. 10 og Festandagt med Sakramentsprocesion Kl. 19. Mand. 5. Nov. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd. 6. Nov. Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Torsd. 8. Nov. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

4. Nov. Kl. 8 Børnemesse. 7. Nov. Kl. 19,30 Kongregationsmøde for

Mænd. 9. Nov. Kl. 19,30 Andagt for de afdøde.

St. Antoni Kirke

Tirsd. 6. Nov. Kl. 20 Ungdomsmøde.

St. Andreas Kirke

Torsd. 8. Nov. Kl. 20 Studiekreds om Familieopdragelse.

St. Therese Kirke

Sønd. 4. Nov. Kl. 8,30 Børnemesse.

Hørsholm

Indtil videre er Søndagsmessen Kl. 9.

D. K. K. F.

Foredragsaften

Mandag den 5. Nov. Kl. 19,30 i Klostret Sct. Kjeldsgade 1. Pastor Scherz C. s. s. R. vil tale om »Niels Steensen og København«.

Efter Foredraget Kaffebord à 1 Krone. Enhver katolsk Kvinde er velkommen og har Lov at tage en Herre med.

Tilmeldelse enten til Sct. Liobasøstrene, Ryvang 381 eller til Sekretariatet, Pileallé 23 A. Grevinde Scheel, Tlf. Eva 7091.

Studiekredsen

I Serien »Moderne Forfattere set med katolske Øjne«. Mandag den 12. Nov. Kl. 19,30 i Klostret Sct. Kjeldsgade 1. Indleder Fru Iris Odgaard. Emne: »Thit Jensens Bøger«. Diskussionen fortsættes ved en Kop The à 75 Øre. Om Tilmeldelse à 50 Øre pr. Aften — se ovenstaaende. Enhver katolsk Kvinde er velkommen. Styrelsen.

Frederikssund

Søndag den 4. November Kl. 9,30 Messe paa Frederikssunds Hotel, Jernbanegade 15, 1.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

De katolske Radioklubber

Indbetaling af Kontingent for 1945 bringes venligt i Erindring. Benyt Indbetalingskort. Giro 41947.

C. G. Simonsen,
Ludvig Hansens Vej 4, Nyborg.

K. U. K. København.

Lørdag den 3. November Kl. 19,30 »Den røde Sal«, Stenosgade 4, Kredsmøde. Emne: Vor Stilling til Propaganda, Reklame og Presse. Indledere: Lotte Fobian og Carl Kock. Derefter Kaffebord.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 3. November Kl. 20 Fællesmøde. Underholdning

Det praktiske Arrangement — Gruppe I.

Søndag den 4. November. Efter Indbydelse fra Roskilde K. U. K. tager vi til Roskilde og starter fra Hovedbanegaarden med Toget Kl. 8,52. Husk Madpakke til hele Dagen.

Lørdag den 10. November holder vi Medlemsfest, hvor vi serve-

rer Smørrebrød og Kaffe med Æbleskiver. Prisen er Kr. 3,50 pro Persona. Samtlige K. U. K. Klubber er hjertelig velkommen, dog maa Meddelelse om, hvormange Deltagere, der møder, sendes til Formanden senest Onsdag den 7. November. Formandens Adresse er: Henrik Gufler, Østerdalsgade 11, 1., S. Ogsaa vore egne Medlemmer skal selvfølgelig sende Besked inden denne Dag.

Husk Brød og Smørmærker!

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag den 2.—10. afholder Klubben Menighedsfest paa Jens Jessensvej. Pastor Jan Ballin holder Foredrag. Desuden afholdes Pakkeauktion. Hvert Medlem bedes medbringe en Pakke til en Værdi

af 25 Øre. Saafremt man ingen Pakke medbringer er der Bøde paa 25 Øre. Entré 1,00 Kr. Billetter sælges forud. Senest d. 1. Nov. Der sælges ingen Billetter samme Aften, som Mødet afholdes.

Fredag den 16. November Kl. 19,30 Ungdomsmøde. Fredag den 7. Dec. Kl. 19,30 Ungdomsmøde.

Værelser søges

Mon der ikke findes nogen i København, der vil overlade et Par tomme Værelser med Adgang til Køkken til to pæne, stille unge, der gerne snart vil gifte sig? Det vilde være en sand Velgerning. Henvendelse til Priorinden for Vor Frue Kloster, Aasebakken, Birkerød, Tlf. Birkerød 698.

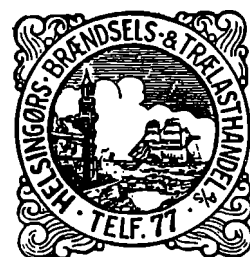
HELSENGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSENGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 789

J. N. Jensen Muremester
Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

Johannes Madsen
Elektr. Installatør Nykøbing F.
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

Roskilde

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester
Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat. Menighed

A) F. Christiansen
Maskinfabrik
Sct. Olgade 15, Telf. 87
Løv. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket
ROSKILDE
Forbindsstoffer
Sygepleartikler
J. AUGSBURG

H. Weber
Tømremester
Maskinsnedkeri

Mønsterbageriet
Olgade 17 . Tlf. 1365
Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter

C. J. Schledermann & Sønner
JERNBETON
Entrepenører . Muremestre
Allehelgensgade 18, Tlf. 122
Muremester ved Sct. Maria Hosp.

Fiskehallen
Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
Løv. til Sct. Maria Hospital

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen
Slagtermester
Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olgade 13 . Telf 157
Leverandør

Kolding

<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Arne B. Thygesen Løssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding Kolonial, Delikatesser, Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>V. FALTHE Alt i Kolonial, Vin, Dølkak- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogede Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eff. C. V. Hennebjærre Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagterludsølget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>
<p>Carl S. Pærksen Tøndervej 42 Alle Reparationer udføres samvittighedsfuldt og hurtigt Leverandør til de katolske Søstre</p>	<p>--- Bogladen med de mange Bøger --- Barkholts Boghandel</p>	<p>Ledig</p>
<p>G. Rasmussen - Bageri og Konditori Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Berring & Larsen A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<h2 style="text-align: center;">Esbjerg</h2>		<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vloevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen Kongensgade 25-27 Alt i Sengendstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>Aug. Christensen Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</p>	<p>Florian Sørensen</p>	<p>J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl. s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>

Katolsk Ugeblad

11. November 1945
93. Aargang
Nr. 45

Paven og de danske Valg

Israelsmissionen

Baronesse Rosenørn-Lehn

Allehelgen i Canton Ticino

Mauriac om Klerikalismen

I Diskussionen efter de franske Valg er François Mauriac i »Le Figaro« fremkommet med følgende interessante Indlæg:

Ifølge de sidste Dages Presse skal »Osservatore Romano« have opfordret Franskmandene til at bandlyse de læge og antiklerikale Love, »som har gjort dem saa megen Skade«. Jeg nærer dyb Mistillid til disse Bureautegrammer, hvor ingen Tekst citeres — og allermest til denne her; i den Grad synes en kyndig Haand at have skaaret den til og kærligt glattet den, for at »Humanité« (Kommunisternes Blad) og »Franc-Tireur« (et Modstandsblad) kunde sætte den paa en Naal og faa den til at lyne til alle Sider. Men selv om »Osservatore Romano« virkelig havde udtrykt dette Ønske, kan jeg frimodigt erklære, at efter min Mening taaler det ikke en nærmere Undersøgelse. Heri mener vi ikke at forsynde os hverken mod den Respekt eller Ærefrygt, vor aandelige Leder indgyder os, for »Osservatore Ro-

mano« er ikke for os, hvad »Pravda« eller »Den røde Stjerne« er for andre, deri mangler der meget! I Politik føler vi os særdeles frie til ikke at regne med dens Antydninger.

Ufejlbarhed og Ufejlbarhed er nemlig to Ting. Der findes en hos visse Folk, jeg kender, der sættes i Gang ved enhver Lejlighed og i alle Anliggender, først og fremmest i Politik. Saaledes er det ikke hos Katolikker: Paven er kun ufejlbar, naar han definerer en Trossandhed som Lærer for alle Kristne, hvad der maaske ikke sker mere end en eller to Gange i et Aarhundrede.

Taget absolut vilde en Teolog maaske ikke have stort Besvær med af en vis Definition af Ordet »Laicitet« (Konfessionsløshed) at uddrage alle nødvendige Elementer til en Fordømmelse. Men det er der jo ikke Tale om! I et Land befolket af Katolikker, Protestanter, Jøder, Ateister, Rationalister, Marxister, for ikke at tale om Frankrigs Haab, den glade Skare af Eksistentialister,

et Land, hvor alle Konfessioner, alle aandelige Indstillinger har Tilhængere og Proselytter, er det nødvendigt, at Staten (hvis den da ikke er totalitær), forbliver uden for den enkelte Doktrin, den enkelte Religions Indflydelsessfære og hæver sig over dem alle. Det er en Selvfølge og kan ikke diskuteres: *Statens Neutralitet* er saa indlysende, at det er overflødigt at tale derom, og jeg tænker mig, at Folkene i MRP (Mouvement Républicain Populaire, de saakaldte kristne Demokrater) vil være for kloge til at replicere angaaende dette til de gode Apostle, som har lagt denne vældige Bananskal saa tydeligt foran deres Fødder.

MRP, som aldrig har været et konfessionelt Parti, tæller blandt de af sine Ledere, som bekender sig til Katolicismen, de mest afgjorte Modstandere, som den politiske Kristendom, det vil sige Klerikalismen, har haft i dette Land. At udnytte den kristne Tro til verdslige Magtformaal er noget, som indgyder dem Afsky og som de altid har bekæmpet. De ved, og de har altid vidst, at det er den Fare, som truer ikke blot alle Religioner, men alle Ideo-

(Fortsættes Side 553)

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Effi.

Odense - København
Grundl. 1841

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Jos. Fischlein
Muremester
Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gannd
og Klostræt

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Flytteforretningen „**FREDERIKSHOLM**“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjæler Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

KONGERIGET-DANMARK 46

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

„**LUCIFER**“ (Rønnow & Petersen)
Autoriseret Elektrikmetaliter
Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268 x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signalanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Ledig

Anton Siegler
Malmester

Kingogade 17

Vester 4753

Brønshøj Bogtrykkeri

Frederikssundsvej 225
Bella 1700, Lokal Nr. 1

Jesu Hjerte Kirkes Jubilæum

blev en stor og prægtig Fest. Den festsmykkede Kirke var fyldt til Trængsel til Festgudstjenesten, hvorunder Pastor Cay Benzon prædikede. Patrene modtog et Væld af Blomster og Hilsner, deriblandt Telegrammer fra det pavelige Statssekretariat og fra Biskoppen paa Besøg i Rom.

Paven og de danske Valg

Vi har modtaget:

Den ledende Artikel i Katolsk Ugeblad for 4. November 1945 omtalte et Valgopraab, vi havde udsendt, og gav Udtryk for den Misforstaaelse, at Pavens Ord heri var brugt som Anbefaling af vort Parti.

Det var det modsatte, der var Tilfældet.

I Valgopraabene blev givet Udtryk for vort Partis Medvirkning i Forsøget paa at omsætte en Del af de pavelige Tanker i praktisk Politik. Herned er sagt noget om en Anerkendelse fra Partiets Side af de pavelige Grundtanker. Hvis nogen tager dette som en Anbefaling af Partiet, har han forstaaet vor Hensigt, og det bør nævnes, at der var en Del, som læste vort Opraab, som det var ment, og blev i godt Humør.

Da Pavernes Ord jo ikke er Museumsgenstande, men til praktisk Brug, maa det være en Lykke, naar nogen bruger dem, — ja, en større Lykke, om alle Partier gjorde det. Vi vil med Glæde hilse den Dag, da ogsaa andre Partier kan henføre deres politiske Grundsyn til Hyrdeskrivelserne.

Den Dag er nemlig Partipolitikens sidste; — den Dag kan vi nedlægge Sværdet og begynde at bestille noget.

*Enoch Hjorth.
Kjeld Geertz-Hansen.*

Gode Mænd i de forskellige Partier arbejder politisk ud fra de katolske Grundtanker om en social Orden. De tror alle oprigtigt, at man ved at stemme paa deres Partitjener disse Tanker bedst. Indbyrdes er de uenige, men de respekterer hinanden. De vil gerne drøfte Partiernes Politik i Relation til de katolske Idéer og saaledes gøre Pavordene praktisk levende, men Respekten for andre Trosfællers politiske Overbevisning og for Pavordenes Ophøjethed over Partipolitik siger dem, at disse Ord skal studeres og drøftes, men ikke kastes ud i en Valgkamp for at opnaa partipolitisk Fordel.

H. D. T. K.

Den Artikelserie, Organist Hamermüller nylig har sluttet her i Bladet, viser i mange sinde Lysglimt, hvad vore protestantiske Brødre tænker om vor hellige Kirke. En saadan Viden maa anses for særdeles gavnlige. Derfor vilde jeg ønske, at denne Artikelserie maatte udkomme i Bogform. Det gode og flittige Samlerarbejde fortjener en saadan Anerkendelse, og vi trænger til en Bog, hvor vi kan hente Belæring og Opmuntring i vor Kamp for Kirkens Sag. Den vilde bringe os et glædeligt Budskab om det, som en af vore Præster har kaldt den stille Reformation. Det er uden Tvivl den langsomme Udryddelse af de mange falske Fordomme og den Udbredelse af Kendskabet til vor Kirkes sande Lære, som er det største Resultat af den katolske Aktions Arbejde. Dette Resultat kan ikke som Konversioner maales med statistiske Kurver, men dets Realitet er ikke derfor mindre. Der er dog endnu lang Vej tilbage, inden vi, som vi synger i en af vore Ungdomssange »har vundet vort Fædreland for vor Kirke«.

Skal vi naa yderligere Resultater er det nødvendigt at lytte til og søge at forstaa vore protestantiske Brødres Indstilling overfor os. Ikke mindst vil det være frugtbart at lytte til det, de fremfører af ærlige Anklager og overveje, om det ikke er muligt i hvert Fald at komme dem lidt i Møde.

En Bebrejdelse, som rammer særlig haardt, er at Katolicismen i sit Væsen er udansk. Vi kan ganske vist, som en Digter har gjort, prøve at spørge vore talrige gamle Kirker og faa det trøsterige Svar: »Vi er katolske hver evige Sten«, men der vil dog blive en Brod tilbage i Sindet. I de fire Aarhundreder, vor Kirke var hjemløs i vort Land, er der foregaaet en rig kirkelig Udvikling, som vi ligesom ikke har Lod eller Del i. Det er ikke nemt at være dansk og saa skulle springe Kingo, Brorson, Grundtvig og Søren Kierkegaard over. Spørgsmaalet — de danske Salmer — er ikke død med den nye Messebogs Udgivelse, men Spørgsmaalet er gaaet ind i en ny Fase. I Højmesser kan vi ikke anvende den danske Salmeskat, men hvad saa med Andagterne? Er det ikke saadan, at netop i de folkelige Andagter har hvert Land Mulighed for at paatrykke disse sit særlige Stempel. Det burde opfordre os til at finde en særlig dansk Tone i vore Andagter, og her vilde der sikkert kunne blive Rum for en Del af den Salmeskat, vi har lært at elske i vor Barndom.

Modersmaalets Stilling i vor Kirke har jo nylig været paa Dags-

ordenen. Det sidste Ord kan dog ikke være sagt i denne Sag, selvom man ikke kan gaa med til helt at fortrænge Latin fra Gudstjenesten. Der maa kunne findes en Udvej, saa baade det danske og det latinske faar Hjemret i vor Højmesse. Alle de faste Dele »Gloria, Credo, Sanctus o.s.v.« vil de fleste hurtigt lære at forstaa paa Latin. Derimod vil de skiftende latinske Bønner, Sekvenser etc. altid være et lukket Land for Kirkegængernes store Flertal. Det kan ikke blive andet end en æstetisk Nydelse for de faa udvalgte. Det Væld af ophøjede Tanker, den udtømmelige Kilde til religiøs Livsfornyelse, som vi kan hente her, kan kun blive Menigmands Eje gennem Oversættelse til Modersmaalet. En dansk Forbeder og Oplæser kunde formidle Kontakten mellem Altertjenesten og Menigheden.

Det vil maaske gaa ud over en eller andens private Andagt, men den større Samhörighed med hele Menigheden maa gaa forud for private Følelser, naar der er Tale om hele Menighedens Gudstjeneste.

Den væsentligste Hindring for en Forstaaelse mellem os og vore i Troen adskilte Brødre er uden Tvivl, at vi kender alt for lidt til hinanden. Man har talt om praktisk Økumeni. Det lyder lidt højtideligt, men med lidt god Vilje og Fordragelighed vilde det sikkert være muligt at komme hinanden mere paa Talefod. Det er mit Indtryk, at vi Katolikker har været for tilbøjelig til at isolere os. Paa den Maade kan vi jo i hvert Fald ikke vente at blive et Salt eller en Surdej i vort Folk. Alt for ofte fejler vi protestantiske Lærdomme som ulogiske og ukonsekvente, hvor Sandheden er den, at de ud fra Protestantismens Forudsætninger er baade logiske og konsekvente. I Dag vækker det Forbavselse, saafremt en Katolik deltager i en Drøftelse om kristne Problemer. Saaledes skrev en protestantisk Missionær til mig: »Vi er jo ikke vant til, at der er Katolikker blandt vore Tilhørere.« Hvorfor er det saadan? Kunde vi ikke lige saa vel som Apostlene og Disciple, der deltog i Jødernes Forsamlinger, deltage i protestantiske Møder og derigennem lære protestantisk Tankegang at kende og de vore.

Der kunde nævnes mange andre Maader, hvorved en større Forstaaelse kunde fremmes, men Menigheden med disse Linjer er kun at rejse Problemet. Det vilde glæde mig, om de kunde give Anledning til, at dette Problem blev taget op til Drøftelse i vort Blad.

G. Andersen.

Den katolske Husmoder i og udenfor Hjemmet

Af Bodil Plate Petersen

(Sidste Artikel)

Er jeg en kærlig Datter, en god Svigerdatter, en sød Moster eller Faster, en venlig Niece, en pligt-opfyldende Gudmor, en rar Tante o. s. v. Det er, som Ringene breder sig i Vandet, langt bort, længere end vi selv aner.

Vi har set hæsle Laster brede sig i disse Aar, vi har set den inkarnerede Ondskab (nu kan vi da ikke andet end tro paa den Ondes Person), men vi har ogsaa set det ondes Forlis, en Skændsel, hvis Mage man ikke har kunnet ane. Men vi har — Gudskelov — ogsaa set skønne Dyder sætte Blomst. Der er tre Foreteelser, om hvilke jeg vil sige et Par Ord, af hvilke vi kan lære det Sindelag at kende, der skal arbejdes efter. Tænk blot paa de offentliggjorte Breve fra de Frihedskæmpere, der skulde dø. Det er forbausende, hvor mange af disse unge, der viste sig at være Kristne, maaske ikke til daglig i det udvortes, men i deres inderste Marv, da det gjaldt. — Og vi burde være endnu bedre —! De led ikke af Menneskefrygt, de kunde arbejde i Fællesskab under gensidig Hensyntagen og Selvbeherskelse under mange Former, uden smaalige Hensyn til Hus og Mad og Drikke. De spurgte ikke, hvad skal jeg spise, hvad skal jeg drikke, hvor skal jeg hvile? De levede ubekymret, kun optaget af den Indsats, der krævedes af dem i dette Øjeblik. De vilde ikke leve Livet saa let som muligt, men saa rigtigt som muligt.

De vilde ikke løbe fra Ofret, fra Lidelsen og fra Pligten. Hvilken Indsats kræves af os nu i dette Øjeblik: at vi gør Verden kristen! Det er dens eneste Redning. Vi skal frigøre os fra den vanværende Trældom under Mængdens Dom, slippe for at skæve til højre og til venstre, inden vi tør handle, bien faire, laissez-dire! Vi skal blot frejdigt se mod Himlen. Vi skal lære at regne Livets Tilskikkelser for intet, at se stort paa Penge og Ære, ikke bekymre os om Mængdens Agtelse eller Foragt. Som Mødre skal vi ogsaa lære vore Børn det. Ikke blot tale om det rette, men ogsaa gøre det rette, hvor vi kan over for Næsten uden Frygt. Hjælpe hvor vi kan materielt og aandeligt — og blive ved, selv om vi synes, vi lider

Skihbrud. Det er Viljen, det kommer an paa.

I disse Aar har vi ogsaa set, at Kvinderne har organiseret sig som Lotter i det civile Luftværnsberedskab, der har en samlet Tilslutning paa 40,000 Kvinder. Lotternes Arbejde er saa kendt, at jeg ikke behøver at gaa nærmere ind paa det. Blot vil jeg sige, at det er Husmoderens Arbejde der hjemme fra sat op i stort Format; jeg tror, at Husmødre bliver de bedste Lotter.

Husmoderen staar i Tilværelsens Brændpunkt. Ingen kan hjælpe som er Mor, som er rigtig Mor, ikke blot hjælpe Mand og Børn, men hjælpe alle, der trænger til en Mor. En Husmor kan hjælpe med Mad, med Klæder, med Sygepleje foruden den aandelige Hjælp, en Mor kan udstraale simpelthen ved sin Væren, ved sin Balance, ved sin Tryghed; det giver, at hun føler sig paa den Plads, hvortil Vor Herre har bestemt hende.

Ogsaa danske Kvinders Samfundstjeneste, der er en Videreførelse i Samfundet af Husmoderens Arbejde derhjemme, har taget en Række praktiske Opgaver op: Indsamling af brugt Tøj, Udnyttelse af Spild og vildt Frugt, Indsamling af Grøntsager fra Landet til ubemidlede i Byerne, Udsendelse af Husmoder afløserne til Hjem, hvor Husmoderen er syg.

Jo vist bor vi katolske Husmødre lære af og være med i dette saa

ægte kristne Arbejde, der er saa haardt Brug for. Det er dog ikke i sin nuværende Skikkelse startet som kristent Karitatsarbejde. Maritain siger et Steds, at alt, hvad der endnu findes i Verden af Godhed mod Næsten, af Begreb om menneskelig Værdighed, af uselviske Værdier, i Virkeligheden er et Levn, en Arv af Tanker og Følelser, der er udsprunget af Kristendommen, men nu er verdsliggjort.

Og nu har vi Kristne da en glimrende Chance til at føre Tingene tilbage til Sandheden ved at opsoge al den Længsel eller Retfærdighed og Fællesskab, der lever afsporet i vor forpinte Verden, og lede den tilbage til dens første Kildevæld. Da vil der opstaa mægtige Kulturkræfter af kristen Inspiration, der vil være i Stand til at bevæge Historien og blive en Hjælp for Mennesker — siger Maritain.

Dette kan kun ske ved, at vi følger Pavens Ord og gaar ind for Politik, saa vi kan faa erstattet det umenneskelige Styre, hvis Eftervirkninger vi nu lider under, med et nyt Kulturstyre, der i de Kristnes Øjne vil repræsentere en Kristenhed, der har sin Rod i Kristus, men arbejder praktisk i Verden. Naar nu alle vi katolske Husmødre om nogle Dage gaar til Valg, for det gør vi jo alle, maa vi give det Parti vor Stemme, der sætter Familien i Højsædet, give de Kandidater vor Stemme, der foruden deres politiske Synspunkter har en høj moralsk Standard. Vi maa have andre Idealer i Samfundet end de hidtil gældende: den menneskelige Værdighed maa respekteres i fuld Alvor og Virkelighed, men ikke tilbedes — og Personlighedens Rettigheder maa anerkendes i deres Helhed. Vi maa stræbe efter det broderlige Fællesskabs Ideal. Vi maa i Samfundet og Tiden virkeliggøre Evangeliets Omsorg for det menneskelige, en Omsorg, der ogsaa maa ikklædes Kød og vise sig i det praktiske Liv. Er det ikke en skøn Opgave for en katolsk Husmoder.

Om Katolsk Israelsmission m. m.

Det er længe siden, jeg har bedt om Optagelse af en Artikel i Ugebladet. De senere Aar har ikke rigtigt indbudt dertil, og Helbredet har ikke været godt (er det saamænd heller ikke nu). Det, der laa mig mest paa Hjerte, kunde jeg ikke komme frem med. Israelsgildet indstillede sin Virksomhed den 9. April 1940 — vi troede ikke, vi kunde fortsætte, hvilket jeg langt senere erfarede nok var en Misforstaaelse, da den danske (protestantiske) Israelsmission at dømme ef-

ter en Annonce i Kristeligt Dagblad syntes at have fortsat. Nu forstaar der Israelsgildet et Genopbygningsarbejde, hvorom nærmere lidt senere. Det værste bliver nok at faa Adressen paa de Medlemmer, hvis Navne ikke findes i Københavns Telefonbog. Hvis Medlemmer, der kører disse Linier, og er flyttet i Krigsaarene, vilde sende mig et Brevkort med den nye Adresse, vilde de tjene Sagen dermed.

I 1940 udkom paa Haases Forlag

en Bog: Louis Goldings »Mr. Emmanuel rejser til Berlin«. Jeg laante den og vilde efter Læsningen eje den, men fik den Besked hos min Boghandler, at den for Tiden ikke maatte sælges, hvad unægteligt ogsaa var mest sandsynligt, hvis Tyskerne kendte noget til Udgivelsen. Senere forærede en Ven mig Bogen, da han var kommet om ved et Eksemplar, og da det trak mere og mere sammen, fik jeg den opbevaret hos gode Venner paa Landet, da jeg ikke kunde være sikker paa at undgaa en Husundersøgelse, og jeg vilde ikke miste Bogen, der dog endnu kan købes i Boghandelen (jeg har set den udstillet), og jeg anbefaler den varmt.

Den handler om en gammel Jøde, som figurerer i Goldings andre Bøger: Magnoliastræde og Silvers Døtre. Han er kommet i Forbindelse med en tysk Dreng (Halvjøde), der er sendt til en By i England, og da Drengen savner sin Mor usigeligt og intet hører fra hende, paatager Mr. E. sig at finde hende i Berlin og kommer naturligvis galt af Sted, da han ikke har Begreb om, hvor forsigtig en Jøde i de Dage (1936) skulde være, hvis han vilde opholde sig i Tyskland. Naar Golding lader Gestapo fængsle ham og beskylder ham for Delagtighed i Mordet paa den svejtsiske Nazistfører Gustloft, som blev myrdet af en jugoslavisk Jøde, der selv meldte sig til Politiet, forstod jeg, at der maatte være noget om Historien med Mr. E. (der naturligvis intet havde med det omtalte Mord at gøre), og jeg fik da at vide, at det var Golding selv, der havde været ude for forfærdelige Oplevelser, da han vilde opsøge nogen af sin Familie i Berlin. Jeg har nu paany læst Bogen og finder den endnu mere interessant end ved de to tidligere Genlæsninger, for nu kender vi jo ogsaa af Erfaring Gestapos Metoder.

Har Israelsgildets egentlige Arbejde hvilet -- jeg haaber dog, at Medlemmerne har husket den lille daglige Bøn -- har jeg til Gengæld haft rigeligt at gøre med Arbejdet for de Emigranter (Jøder og andre), som kom herop i Aarene fra Hitlers Magtovertagelse til kort efter Krigens Begyndelse. Som det vel huskes, grundlagde Kateket Thorbjørn Møller i Begyndelsen af 1939 et Arbejde for døbte emigreerede Jøder, der skulde bespises. Han indsamlede en Masse Penge og arbejdede, indtil han i August 1939 rejste til England, sammen med Frk. Lili Howitz, hvorefter hun og jeg fortsatte.

Dagene efter 9. April var forfærdelige! Vi vidste jo slet ikke, hvad vi skulde træste disse stakvels Mennesker med. Vi ventede selv at blive hentet eller i det mindste at faa en Husundersøgelse

foretaget i vore Hjem, men der skete intet i den Retning; og det lykkedes os trods alle Vanskeligheder at gennemføre Arbejdet, saa længe vi havde Penge dertil -- og netop da de slap op, kom Emigranterne ind under social Forsorg. To af dem blev henholdsvis i 1941 og 1942 taget af Gestapo og sendt til Tyskland, for en tredies Velfærd skylder jeg Ugebladets Læsere megen Tak, da jeg uden at nævne, at det var en Emigrant, det drejede sig om, i Løbet af Sommeren 1941, indsamlede ca. 500 Kr. gennem smaa Opraab i Bladet. Han var da saa venlig at forsvinde illegalt til Sverige -- et yderst alvorligt Foretagende dengang! Han kom over som »blind Passenger« med Malmøfærgen og lever i bedste Velgaaende i Stockholm. Han maatte -- antagelig fordi han var kommet illegalt her til Landet -- ikke faa offentlig Hjælp. Hans Mor, som jeg maatte skrive til i Berlin, holdt efter længere Tids Korrespondance op med at skrive. Jeg har senere gennem Sønnen faaet at vide, at hun efter at have været »under Jorden« en Tid blev fundet og sendt til Tilintetgørelseslejren Auschwitz i Polen -- men hun lever! Jeg har dog endnu ikke faaet at vide, hvordan hendes Helbred er efter det Ophold.

Alle de tiloversblevne naaede godt over Sundet i Oktober 1943, da Tyskerne jog alle vore Jøder den Vej, hvis de ikke blev fanget

og deporteret, og det gaar dem meget godt nu. Desværre faldt det ikke i min Lod at være dem behjælpelig med Flugten, som saa mange Danske hjalp til med. Hvis man ikke har læst Torhen Meyers »Flugten over Øresund«, bør man gøre det.

Der eksisterer intet, der kan fortælle en senere Slægt om, hvad danske Katolikker gjorde for at hjælpe de Jøder, der blev udjaget af Tyskland og Østrig 1933--39. Alt er brændt: Regnskabsbøger med Bidragernes Navne, Breve fra disse, Breve fra Emigranterne (hvoraf ogsaa nogle var naaet til Amerika) og Akter -- alt er væk! Det kunde jo være farligt ikke blot for os selv, men for andre at have noget liggende. Men Erindringen om en Tid i et Arbejde for virkeligt nødlidende Mennesker er tilbage, Erindring om den pragtfulde Julefest i Professorinde Howitz' Villa, om hyggelige Aftener sammen med disse Mennesker, som vi kom til at holde af, og som vi forhaabentlig faar Lov til at beholde paa nær de to Stakler, som blev sendt bort (og dem, der var heldige at slippe væk). Der var mange Komitéer, der arbejdede for Emigranternes Vel. Alt Komitéarbejde blev forbudt fra 1. April 1941, og mange, der ikke hørte os til, blev efterhaanden sendt til Tyskland.

Verner Stabehl,
St. Jørgens Allé 8, 2.,
København V.

Baronesse

E. Rosenørn-Lehn

in memoriam

Stille havde Baronesse Rosenørn-Lehn levet sine sidste Aar, og stille er hun nu gaaet bort. Den korte Meddelelse om, at Begravelsen allerede havde fundet Sted, var det første Budskab, der naaede os. Og helt i den samme Aand er det, at ingen af dem, der stod Baronesse Rosenørn-Lehn nærmest, har sendt Ugebladet nogle Mindeord. Hun var helst fri. For hende var Kristendommen et stille Liv, og lykkeligst den, hvis Gerning var ene for Gud.

Men det er ogsaa i den katolske Menigheds aktive Liv en af vore store, vi nu har mistet. De sidste Aargange af vore unge og af vore Konvertitter kendte hende ikke. Men for den, der konverterede i Begyndelsen af Tyverne, var hun en af de markante Skikkelser i dansk Katolicisme. Baronesse Rosenørn-Lehns Indflydelse strakte sig vidt omkring i Vikariatet, og hendes Breve betød endnu mere end hendes Indlæg i Ugebladet om

mange forskellige Spørgsmaal.

Lige til de allersidste Aar boede Baronessen i Roskilde, og herfra udgik store, baade aandelige og praktiske Impulser, bl. a. til Gavn for St. Josefsøstrene og for Ungdomsarbejdet. Hele hendes Gerning var præget af en stærk Guds-Moder-Fromhed, som knyttede hende nært til vore Montfortanerpræster og bl. a. har sat sig en Frugt i den kendte lille Bønnebog »Til Jesus ved Maria«.

Sin egen Historie og Konversionshistorie skildrede Baronesse Rosenørn-Lehn i »Min Vandrebog«, og i Romanen »Glentholm« lykkedes det hende at skrive en katolsk Roman, som virkelig blev læst af de unge, for hvem hun havde skrevet den. Den laanes stadig flittigt paa vore Biblioteker.

Men Baronessens Hovedværk er hendes Bibeloversættelse. Da Oversættelsen af Nye Testamente udkom i Begyndelsen af Trediverne, vakte den Diskussion. Mange kunde ikke forliges med det meget dagligdags Sprog. Men Baronessen havde slet ikke villet give os en ny Bibeloversættelse til Afløsning af J. L. V. Hansens. En saadan officiel Oversættelse maatte man have. Hendes Arbejde skulde være en Bi-

(Fortsættes Side 554)

▲ Ung og gammel samles ved Eftermiddagsgudstjenesten i Bøn for Slægters henfarne Sjæle

➤ „Broderskabet for de arme Sjæle“ drager i Procession til Kirkegaarden

Υ Et Ansigt blandt de mange

„ - og det evige Lys lys
for dem evindeligt
blandt dine Helgen“

Det er Allehelgensdag. F den aarlige Morgen har Klokkene lydt ud over den lille Landsby i Kanton Ticino, og deres Klar har givet Genlyd mellem de svimlende Klippevægge. He Landsbyen — ung og gammel Side om Side — samles i Kirke og før Messen bedes Rosenkransen, indtil alle er samlet. Om Eftermiddagen fyldes den lille Kirke paany og »Broderskabet for de arme Sjæle« gaar i Processionen til de afdøde. Hvilsted paa Kirkegaarden.

Men det er ikke blot i de tolske Kantoner i Schweiz, man fejrer Allehelgensdag men at besøge Kirkegaardene og be ved Gravene, der gemmer de som gik forud for os. Overtalt

Allehelgen i Kanton Ticino

den katolske Verden er det Skik og Brug, at November Maaned er mere end nogen af Aarets andre Maaneder: De Dødes Maaned. Den kristne Kærlighed til de arme Sjæle kommer paa Allesjælesdag til Udtryk i mangfoldige religiøse og folkelige Skikke. Vi Katolikker smykker vore Grave med Lys og Blomster, og i forskellige Steder afholder man Processioner paa Kirkegaardene. I Elsass ringer man med alle Kirkeklokker, i Bøhmen afholder man Andagter i Hjemmene med indviiede Kærter, i Tyrol stiller man »Allesjæles-Lys« paa Bordet, i Flandern »Allesjæles-Kærter« paa Kaminen o. s. v.

Det er rent menneskeligt at mindes de Døde til bestemte Tider, og af den Grund er de mange folkelige Skikke opstaaet. Mange Skikke kan ganske vist føres tilbage til gamle hedenske Forbilleder, til Ane- og Sjæledyrkelse, men Kirken har over-

▲ Processionen vender tilbage til Kirken

taget disse og omdannet dem efter kristne Idéer. Adskillige Steder (f. Eks. i Tyrol) lever Folketroen dog videre Side om Side med Religionen og resulterer i mangen en »from« Overtro paa Hekse og andre »Aander«.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

2000 italienske Skopudserdrengs samledes forrige Søndag i Peterskirken for at overvære Søndagsmessen og høre den hellige Faders Prædiken, som i det væsentlige var rettet til dem. I faderlige Vendinger opfordrede Paven dem bl. a. til at være gode Eksempler for deres Kammerater og Paarørende og dermed ogsaa gode Borgere i det italienske Samfund. Efter Messen var den hellige Fader Genstand for de unge Menneskers entusiastiske Hyldest, der steg yderligere, da de hver især fik overrakt en Levnedsmiddelpakke.

Polen

Det polske Episkopat har under Foresæde af Kardinal Hlond været samlet til en Konference i Czestochowa, hvor man bl. a. drøftede den Situation, der var opstaaet som Følge af den polske Regerings Vægring ved fortsat at anerkende Konkordatet. Kardinal Hlond fremhævede, at Pave Pius XII til Stadighed havde anerkendt Polens Selvstændighed og henviste til, at det polske Sendebud ved Vatikanet havde fungeret under hele Krigen, ligesom den hellige Fader atter og atter havde talt Polens Sag og ydet Polens Katolikker al tænkelig Hjælp og Støtte.

▲ Alle Helgensdag ved Grave blandt sneklædte Bjergtoppe

Tekst: A. B.

Fotos: PHOTOPRESS

For første Gang deltog Kvinderne i de franske Valg. Frankrigs Ordenssøstre mødte da ogsaa op ved Valgurnerne

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(34)

Han gik videre, og Dom Maurus stod stadig i Havegangen, næsten med ond Samvittighed, skønt han ikke vidste hvorfor.

Novicerne tog hjertelig imod Petroc og gjorde ingen Bemærkninger om hans Blegthed og rystende Hænder. De fulgte ham ned til Klosterets lille Landgangsbro, hvor en smuk Sejlbåd laa parat. De gik om Bord og hjalp Petroc op i Baaden; derefter sagde Br. Gregory til Baadmanden:

»Vi kan vist klare os selv i Dag. Vil De komme tilbage om 3 Timer og hente Baaden?»

Manden saa noget forbausset ud og tøvede lidt. Men da han mente, at Novicerne havde Greb paa at sejle Baaden ret, saa fandt han ingen holdbar Indvending. Han sprang blot fra Borde og skubbede Baaden ud.

Novicerne anbragte Petroc i Agterstaven og sejlede afsted vest-paa. I Begyndelsen syntes deres Passager slet ikke at lægge Mærke til noget omkring sig. Men lidt efter lidt tøede han op, og han begyndte at tale med Br. Leo, som sad ved Rorpinden, om Styringen af Baaden. Han fortalte ogsaa, at han mangfoldige Gange havde været ude at sejle i Farvandet her, men ganske vist i en Baad, som var tung og klodset i Forhold til denne elegante Baad.

Br. Leo svarede venligt paa hans Bemærkninger, men lod ham ellers sidde i Fred.

Baden fløj af Sted i omtrent en Times Tid; saa foreslog Br. Pius, at man vendte om.

»Vi faar nemlig Modvind hjem,« sagde han.

Baaden blev vendt; men først nu indsaa man, hvor stærk Medvind man før havde haft. Det vilde blive meget vanskeligt at naa hjem igen. Br. Leo startede imidlertid med frisk Mod. Men det viste sig snart, at det var et meget vanskeligt Job at drive Baaden frem, naar Storsejlet fyldtes af den stærke Blæst, og man vilde kæmpe, om man forsøgte at hale Sejlet ind. Han turde ikke sejle nærmere til Kysten, selv om der dér vilde være mere Læ; man kunde jo let af Stormen blive drevet ind paa Klipperne dér. Imidlertid holdt Br. Leo ud, saa godt han kunde. Men efter en halv Times Forløb berørte Br. Gregory Leos Arm og pegede ind mod Ky- sten; Baaden laa stadig ud for det samme Sted.

»Det er jo ikke opmuntrende,« sagde Br. Leo. »Det ser altsaa ikke ud til, at vi naar hjem igen, med mindre Vinden vender sig. Hvad kan vi dog finde paa?»

»Hvad er der i Vejen?« spurgte Br. Pius og gik hen til de to ved Roret.

»Naa, det er bare det, at vi nu har sejlet hjemad i en halv Time, og endda er vi ikke kommet længere, end vi var, da vi startede.«

Alle tre stirrede temmelig raadløse paa hverandre. Paa denne Maade vilde de jo komme hjem senere, end de havde faaet Tilladelse til, men hvad værre var, de vilde maaske ikke komme hjem før efter Mørkets Frembrud, og at være paa Vandet uden Kompas, som de var det, vilde da være en stor Fare for dem alle. Og dertil kom tillige, at de jo havde lovet at passe godt paa Petroc. Medens de med ængstelige Ansigter raadslog indbyrdes, kom deres Passager selv hen til dem.

(Fortsættes næste Uge.)

Fødselsdag i Brønshøj

Den 13. November i det Herrens Aar 1885 fødtes i en af Danmarks skønneste Egne en lille Dreng, som blev døbt i den lokale Sognekirke, men vist aldrig, før hans Vej krydsede den Livsledsagerske, som skulde vandre sammen med ham, kendte det mindste til den katolske Kirke. Men da han stod overfor den, vidste han ogsaa, hvor han skulde gøre af den sprudlende Livskraft og energiske Idérighed, som var lagt i ham fra den tidligste Ungdom.

Axel Johansen kom han til at

hedde, og mange Aar efter den lykkelige Time i Landsbyen sydøst for Vejle, landede han i Brønshøj og blev en af de tapre Pionerer, som maaske mere end mange andre har præget dette lille Sogn. Det var ikke nødvendigt i St. Antoni Sogn at prædike Lægmandsapostolat. Det havde Johansen og hans trofaste Skare i Knud Lavards Broderskab hurtigt forstaaet og det paa den helt handlekraftig Hjælp. Den, der vilde være med til at bære Sten til det nye Sogn og bygge og arbejde, han sluttede sig til Broderskabet og der blev bestilt noget. Det var dog ikke blot med Hænderne, men ogsaa med Hjernen tog man fat, og mangen en Præst vilde glæde sig, naar han tittede ind gennem Forhænget en Aften, naar Broderskabet samlede sine Mænd og hørte paa disse Mænds Samtaler om livsvigtige Problemer og evige Sandheder. Det er Axel Johansen, som her har forstaaet sin Opgave og vidst, at der ogsaa i Kirken var Plads for hans Energi. Hvem mindes ikke Johansen ved Broderskabets Kælebarn: Sommermarkedet. Hvad skulde vi gøre uden ham. Et eller andet Sted i hans krøllede Lommebog staa der Side op og Side ned — Maaneder i Forvejen — hvad der skal gøres ved det kommende Sommermarked. Idér til nye Spil, Personer, Sognepræsten skal tale med, for at opnaa det ene eller det andet, Lotterigevinster, som skal afhentes etc. etc. Alt har Johansen samlet i sin Lommebog, og naar saa Dagen gryer, saa ved han, at St. Antonius bringer os fint igen-nem.

Er det forkert paa dette Sted at bringe Johansen en Lykønskning til de 60 Aar, eller er det bare Pral. Der gives sikkert mange Johansen'er i andre Sogne. Men kom saa frem med dem, saa vi kan lære af dem og se Gang paa Gang, at katolske Lægfolk i Danmark har forstaaet deres Opgave og deres Kald. Her skal blot lyde en Tak til een katolsk Lægmand, der var med til at være Pioner i et lille Sogn, og saa et: Bliv bare ved paa samme Maade i mange Aar.

Sognepræsten.

Garantselskabet „De apostolske Fædre“

Foruden de i Katolsk Ugeblad Nr. 40, 42 og 44 nævnte har følgende tegnet sig for en Aktie paa 500 Kr.: Katolsk Scene ved Købmand, Hr. Evan Glob, Aalborg, Sagfører, cand. jur. S. E. Jørgensen og Hustru Helga Jørgensen, København, Hr. Martin Carstensen, Viborg, Viborg katolske Menighed ved Hr. Pater Fr. Horn, Viborg. Hjertelig Tak til hver især.

Hubert Messerschmidt.

Mauriac om Klerikalismen

(fortsat fra Forsiden)

logier. De mest uselviske Korstog er altid endt med at erobre denne Verdens Riger. Historien gentager sig, og ligesom de enfoldige, der troede at befri den hellige Grav, tjente deres Herrers Ærgerrighed og gav deres Liv for kortvarige Fyrstendømmer, ser vi, hvordan Korsfarerne af i Dag, der drog ud for at befri det trælbandne Menneske, uden at vide det arbejder paa at opbygge en Undertrykkelsens Verden... Uden at vide det? Er det nu sandt? De fleste Mennesker finder Hjælp til at leve i det at være engageret i en Sag, der gaar ud over dem selv. Paa den Tid, da Jesuiterne mer eller mindre lignede den sublime Karikatur, Pascal har tegnet af dem, maa det have været Hemmeligheden ved mange religiøse Kald, som det i Dag er Hemmeligheden ved mange politiske: Ordenens eller Partiets Sejr trøster os for vore private Nederlag; vi overlader til dem at søge for at gøre os til Herrer over Verden.

Mod denne frygtelige Form for Klerikalisme tror jeg, at MRP's ledende Mænd er bedre garderet end deres Modstandere. At være klerikal er at vende Religionen bort fra dens Maal, det er at gøre den til et Instrument for verdslig Magtstræb. Det er ogsaa at benytte sig af Folkens revolutionære Tro for at tilfredsstille Herskernes Magtvilje.

de l'Académie française.
François Mauriac,

Tak

For alle Beviser paa Hengivenhed og Venskab, som vi har modtaget i Anledning af Kirkens Jubileum, udtaler vi hermed vor hjerteligste Tak.

Præsterne ved Jesu Hjerte Kirke.

D. K. K. F.

afholder Landsmøde med Generalforsamling Søndag d. 11. Nov. Til Generalforsamlingen, som begynder Kl. 18,30 paa den franske Skole, Østerbrogade 7 D, har ogsaa alle Medlemmer af de tilsluttede Foreninger Adgang.

Følgende Foreninger i Storkøbenhavn er tilsluttet »Danmarks katolske Kvindeforbund«: Elisabethforeningen, Vincentsforeningen, Eucharistisk Forening, Immaculatakongregationen, Kongregationerne »Det gods Raads Moder« og »Moder af den stedsevarende Hjælp«, Katolsk Samariterforening, »Fidelitas«, Mødreforeningen i Ordrup og Pigespejderne »Jeanne d'Arc«.

Medlemmer af disse Foreninger er automatisk Medlemmer af »Danmarks katolske Kvindeforbund« og derigennem ogsaa af den store, internationale katolske Kvindelige.

D. K. K. F.'s Studiekreds

i Serien »Moderne Forfattere sel

med katolske Øjne«, Mandag d. 12. Nov. Kl. 19,30 i Klosteret, Sct. Kjeldsgade 1. Fru Iris Odgaard indleder Emnet »Thit Jensens Bøger«. Man betaler 50 Øre pr. Aften. Diskussionen fortsættes ved en Kop The á 75 Øre. Enhver katolsk Kvinde er velkommen. Man bedes melde sig enten til Sct. Liobasøstrene, Tlf. Ryvang 381, eller til Sekretariatet, Pile Allé 23 A, Tlf. Eva 7091.
Styrelsen.

BOGNYT

Nyudgivelse

I Anledning af Jesu Hjerte Kirkes 50 Aars Jubilæum udsender Kirken et Festskrift, »Jesu Hjerte Kirke 1895--1945«. Det er morsomt at læse om Opførelsen af denne Kirke, der i sin Tid optog København saa meget, fordi den indvarslede en ny Epoke for Katolicismen i Danmark. 119 S. Kr. 4.—

Genoptryk

Pauluskredsens Forlag genoptrykker en Række haardt savnede Bøger:

Richard Gräf: Guds Viljes Vej.
Vernon Johnson: Een Herre, een Tro.

C. C. Martindale: Hvad foretager Præsten sig ved Alleret?

som bliver at faa i Boghandlen i Løbel af den nærmeste Tid. Bestil dem i Forvejen.

Sankt Ansgars Boghandel

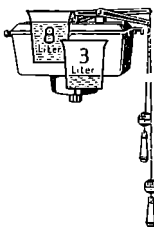
Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

"Mini-Skyl"

Totræks-Årrangement

Skyller med kun 3 Liter Vand,
naar Klosettet bruges som Urinal

BRØDRENE DAHL A/s
Industribygningen . Telefon Central 6585

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Nu forventer vi snart
atter at kunne levere

A. D. B. Gulvplejemidler

i de gode-gamle Kvaliteter

A. D. Burcharth & Søn, Kolding
Lak, Fernis- og Farvefabriker. — Grundlagt 1861

**Magasin
du Nord**

... den ny Tids Stormagasin

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Nov.

11. S. (grøn) 25. Søndag e. Pinse (Søndagsmessebog 78); Introitus, Graduale, Offertorium og Communio som 23. Søndag e. P., det øvrige som 5. Søndag e. Hellig 3 Konger (95); 2. Bøn: St. Martin af Tours (1154), 3. Bøn: St. Mennas ([12]), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
12. M. † St. Martin I (1156); 2. (rød) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
13. Ti. † St. Didacus (1157); 2., 3. (hvid) og 4. Bøn som Mandag.
14. O. St. Josaphat (1158); 2. (rød) Bøn: For Paven.
15. T. St. Albert den Store, Biskop, Bekender og Kirkelærer ([41]); 2. Bøn: For Paven.
16. F. St. Gertrud (1159); 2. (hvid) Bøn: For Paven.
17. L. † St. Gregor Undergører (hvid) (1159); 2., 3. og 4. Bøn som Mandag.
18. S. 26. Søndag e. Pinse. St. Peters- og St. Paulskirkernes Indvielse.

Saml først Klinten og bind den i Knipper til at brændes, men saml Hveden i min Lade.

25. Søndag e. Pinse, Evangelium.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

7, Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 47 77,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Ole, 16 Aar

Min Ven Ole er 16 Aar, gaar paa Sct. Knuds Skole og skal have Realeksamen. Da hans Hjem ligger i en meget trafikfattig Egn, maa han nødvendigvis bo i København. Da hans tidligere Vært ikke længere kan have ham og han (og jeg) ikke har kunnet finde et Sted at være, har han maattet tage hjem paa Landet og afbryde sin Skolegang! Hvem kan og vil hjælpe? Ole kan betale for Kost og Logi. Jeg siger god for ham i alle Maader.

Kjeld Geertz-Hansen,

Palæ 3762, Kl. 11—12 og 17—18.

Sakramentskirken

Mand. 12. Nov. Kl. 20 Menigheds-møde. Forfatteren *Jørgen Bukdahl: Nordisk Middelalder*. Lørd. 17. Nov. Kl. 20 Ungdomsmøde. Redaktør *Kiærulff: Film*.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 12. Nov. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 15. Nov. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

Onsd. 14. Nov. Kl. 19,30 Kongr. for Damer og unge Piger. Fred. 16. Nov. Kl. 19,30 Andagt for de afdøde.

St. Andreas Kirke

Tirsd. 13. Nov. Kl. 20 K. U. K.

St. Antoni Kirke

Onsd. 14. Nov. Kl. 20 Kongregation.

Aabent-Hus Møde for Sct. Therese Sogn

Onsdag d. 14. Kl. 7,30 pr. hos Liobasøstrene, Kjeldsgade 1. Redaktør *Kiærulff* taler om: »Kaj Munk og hans Forhold til Katolicismen«. Alle interesserede ogsaa udensogns er velkomne. Billetter á Kr. 1,50 skal være bestilt mindst 3 Dage i Forvejen hos Sognepræsten (Hel-rup 4119) eller Hr. G. Appelt (Gentofte 3309).

Mødrekursus

hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Torsd. 15. Nov. Forældreaften.

Baronesse Rosenørn-Lehn in memoriam

(fortsat fra Side 549)

beludgave for de unge, om hvem det om og om igen var sagt, at det tunge, gamle Sprog holdt dem borte fra Biblen. Nu fik de en Bibel, der lod sig læse som enhver anden Bog.

Senere fortsatte Baronesse Rosenørn-Lehn med det Gamle Testamente, men denne Gang ikke i en særlig Tilrettelægning for Ungdommen. Dette uhyre store Arbejde kostede mange Aars Flid fra tidlig Morgen til Aften sen og ødelagde hendes højre Haand, saa hun maatte lære sig at skrive med venstre.

I de sidste Aar tillod Helbredet ikke Baronessen at paatage sig flere store Arbejder. Men endnu for faa Aar siden havde Ugebladet ofte Oversættelser fra hendes Haand, ikke mindst om Guds Moders Plads i vort Fromhedsliv. Denne vor himmelske Moder har sikkert taget vel imod sin trofaste gamle Tjenerinde, som i hendes Tjeneste fik udrettet saa meget godt for det katolske Danmark.

H. D. T. K.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København

Onsdag den 14. Nov. Kl. 19,30.

Studiekreds I: Indledning til Filosofien. Møde i Stenosgade 4 (Obs! Ændret Tid og Sted).

Lørdag den 24. Nov. Kl. 19,30.

Aabent Hus hos Civilingeniør James Hamm, Blidahpark 29, Hellerup.

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120 København Ø

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 å 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Katolsk Samariterforening

holder Møde Onsdag den 14. ds. Kl. 19½ i Højskolens Lokale, Bredgade 67 A, o. G.

Der vil blive afholdt en »Hvem-Ved-Hvad«-Konkurrence i Samariterspørgsmaal. Gæster er velkomne.

K. U. K. København.

Søndag d. 11. Nov. Travetur langs Mølleaaen. Vi mødes Kl. 10 ved Vesterport St. og køber Billet Tur-Retur Virum, Kr. 1,70. Medbring Madpakke og Sangbog. Lørdag d. 17. Nov. Kl. 19,30 Fællesmøde med Foredrag, Kaffe bord og Underholdning.

K. U. K. Ordrup

Søndag d. 11. November en Tur til Helsingør med Forevisning af det gamle Karmeliterkloster og Kronborg. Vi mødes paa Klampenborg Kyststation Kl. 8,30, tager

med Toget til Helsingør (Billetspris Tur-Retur ca. 3,50), gaar til Højmesse i Kirken der og spiser vor medbragte Frokost hos Søstrene. Derefter ser vi Klostret og Kronborg og gaar en Tur i Skoven og drikker Eftermiddagskaffe. Vi er hjemme igen Kl. ca. 18,30. Turen bliver gennemført i al Slags Vejr, da det saa at sige er en Indendørs-tur. Alle Medlemmer møder op. Andre er velkomne.

Studiekredsmøde Tirsdag d. 13. November. Birgitte West vil gennemgaa det 2. Guds Bud. Fru Bjørild vil holde de 2 Minutter. Underholdning og derefter fælles Kaffe bord. Kom nu alle Mand, vi kan ikke være bekendt ikke at slutte op om K. U. K.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde Søndag d. 18. Nov. Kl. 15 i St. Elisabeths Hospitals Kapel. Generalabsolutionen og Profes.

Pennevenner

Ung Hollænder (21 Aar) ønsker at korrespondere med jævnaldrende dansk ung Mand. Korrespondancen skulde føres paa Engelsk. Vedkommende, der er Katolik, interesserer sig for Landets Sprog og dets økonomiske, sociale og politiske Situation. Evt. Reflektanter bedes henvende sig skriftligt til S. Wevers, Bernstorffsvej 54, Hellerup.

4 unge

selverhvervende Mennesker søger een- eller tre-Værelses Lejlighed i Omegnen af St. Josephs Hospital. Billet mrk. 3146 til Annonceeks-peditionen, Klosterstræde 23.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig

Den letteste Måde at faa en katolsk Bogsamling

Aarhus

MEJERIET
Vesterbro

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

ALFRED PIHL

Bagermester . Conditori
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Aalborg

Førd. Færch & Co.

Tømremestre
Strandvejen, Tlf. 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

Henry Hansen

Trikotage og Herrelingeri
Kastelvej 39, Aalborg, Tlf. 5665

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen

Absalongade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos
Thuén, Gravensgade 2

P. Krebs

Elektroinstallatør
Frederiksøgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 - 68 - 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg.

Hans Wiencken Kastelvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Pølse
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

<p>Randers</p> <p>Randers Andelsmejeri <i>Telefon 776 (4 Linier)</i></p> <p>Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	<p>Horsens</p> <p><i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Horsens</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>Nakskov</p>		
<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i></p> <p><i>Nakskov . Telefon 621</i></p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.</p> <p>A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Holbæk</p>		
<p>Harald Olsen <i>Glarmester</i> <i>Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk</i> Rullegardiner - Rammer Gardinstønger - Billeder Leverandør til <i>Sct. Elisabeth Hospital</i></p>	<p>Handelskompagniet Aktieselskab . Telefon 990 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>S. Uldall <i>Farve- & Tapethandel</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri <i>A/S</i> <i>Algade 54 . Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> <i>Lev. til St. Elisabeth Hospital</i></p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>
<p>Vejle</p>		
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pøsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til <i>St. Maria Hospital</i></p>	<p><i>A/S</i> Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til <i>St. Maria Hospital</i></p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til <i>St. Maria Hospital</i></p>
<p><i>Ledig</i></p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>

Katolsk Ugeblad

18. November 1945
93. Aargang
Nr. 46

Kirkelig Genrejsning

Den katolske Læge
og Svangerskabsloven

Pastor Klemp in
memoriam

Pavebillederne
i San Paolo

Naturlighed og Arvesynd

I den nylig udkomne »Mørk Middelalder« skildrer Chesterton Højmiddelalderens Kultur. Her findes bl. u. disse Linier om Naturdyrkelse, Naturlighed og Arvesynd.

Højmiddelalderen betød Enden paa Kristenhedens Bods-Periode — eller om man vil: paa et Renselses-Stadium. Tiden danner Skel for en aandelig Soneproces, hvor en vis aandelig Sygdom nu omsider var totalt fordrevet fra vort System. Udrensningen var sket gennem en Æra af Asketisme, som var det eneste, der kunde rense sligt ud. Kristendommen var kommet ind i Verden for at helbrede Verden, og nu havde den kureret Verden paa den eneste Maade, den kunde kureres paa.

Set ganske udvortes og faktisk havde hele Antikkens høje Civilisation omsider lært en ganske bestemt Lektie: Omvendelse til Kristendommen. Denne Lektie var baade et psykologisk Faktum og en theologisk Tro. Den hedenske Civilisation havde naaet store Højder; det gør kun vor Paastand klarere af medgive, at den var Højdepunktet af, hvad Mennesket hidtil havde naaet; den havde dannet sin uovertrufne Kunst, Poesi og plastiske Fremstillingsform; den havde fundet sine blivende politiske Idealer; den havde opdaget sit eget klare System i Logik og

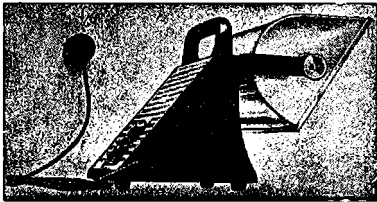
Sprog — men fremfor alt: den havde opdaget sin egen Fejltagelse.

Denne Fejltagelse var for dybt til, at den kan fattes i een Idé; med en næsten mekanisk Forkortelse kunde man kalde den for Naturdyrkelsens Vildfarelse; men næsten lige saa sandt vilde det være at kalde det den Misforstaaelse: at være »naturlig« — og det er en saare naturlig Misforstaaelse. Grækerne, disse store Pionerer og Foregangsmand i det antikke Hedenskab, havde en herlig Grundtanke: at hvis et Menneske blot vandrede lige frem ad Fornuftens og Naturens slagne Landevej, kunde han aldrig fare vild — særlig da, hvis han var, hvad Grækerne var: umaadelig oplyst og intelligent; man skulde bare gaa lige frem efter Næsen, blot det var en græsk Næse. Grækernes egen Skæbne er nok til at belyse, hvor sært men sikkert denne Vildfarelse førte i Afgrunden. Ikke saa snart havde Grækerne begyndt at gaa efter deres egen Næse og efter deres eget Begreb om, hvad det vil sige at være »naturlig«, før de søreste Ting i Historien begyndte at times dem — saa

sære, at de visselig ikke er lette af drøfte. Der er ingen, der har givet os Grækernes Morals Historie helt rigtig, ingen har ret set dens Trin og dens Særhed: de viseste Mænd i Verden gav sig til at være naturlige, og saa var det første, de gav sig til at gøre: de mest unaturlige Ting i Verden; den umiddelbare Virkning af at hylde Solen og den nøgne Sundhed i Naturen blev en Perversitet, der aad om sig som Kræft; selv de største og reneste Tænkerne synes ikke at være sluppet for denne lavtstaaende Form for Galskab. Hvorfor? Skulde man ikke mene, at et Folk, hvis Digttere havde undfanget Helena af Troja, og hvis Billedhuggere havde frembragt Venus fra Milo, havde let ved at bevare Sundhed paa dette Felt? Og saa er Sandheden den, at et Folk, der dyrker Sundheden, ikke kan forblive sundt; naar en Mand gaar lige, gaar han skævt; gaar han lige efter Næsen, saa kommer han paa en eller anden Maade til at vride Næsen af Led til stor Ærgrelse for sig selv og ikke liden Skade; det hænger sammen med noget meget dybere i Menneskenaturen, end Naturdyrkerne nogensinde har begrebet. Opdagelsen af dette meget dybere Noget bevirkede Omvendelsen til Kristendommen. Der er Buler i en Kugle, og Kristendommen var Opdagelsen af, hvordan Buler kunde blive rettet ud — derfor

(Fortsættes Side 559)

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Kedler

Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s

Esromgade 15 . København N

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central408

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe

1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
Steinplater
o. s. v.

Brønshøj Bogtrykkeri

BE 1700 . Lok. 1

Fr.sundsvej 225

Brh.

Leverandør af Katolsk Sogneblad

HORISONTEN RUNDT

Pastor Klemp død

En af Vikariatets Præster er død i Waidhofen i Østrig, hvor han var Beneficiat. Det er Pastor Wilhelm Klemp, der rejste herfra for omtrent 20 Aar siden, efter næsten 30 Aars Præstegerning i Danmark. Pastor Klemp var Elev fra Andreas Kollegiet i Ordrup og kom herfra til Propagandakollegiet, hvor han blev præsteviet den 12. Juni 1897. Pastor Klemps første præstelige Gerning blev udført i Reykjavik, hvor han gennem syv Aar var Kapellan, men sit betydeligste Arbejde udførte han i Kolding, hvis Sognepræst han var i 17 Aar fra 1906 til 1923. En kort Tid senere var Pastor Klemp Vikariatets Konsulent i Skolesager med Bopæl ved Rosenkranskirken i København. Mange ældre Katolikker husker endnu hans Prædikener, som blev holdt med stor Kraft.

Pastor Klemp døde den 11. Maj i Aar, men Dødsbudskabet er først naaet hertil i disse Dage. Han hvile i Fred!

Personlige Mindeord om Pastor Klemp findes inde i Bladet, skrevet af Direktør Henry Schultz, Kolding.

Kommunist-Konvertit

»Daily Worker« hedder New Yorks Kommunistblad. I mange Aar har Louis Budenz været Bladets Redaktør. For ni Aar siden skrev han en Artikel, hvori han angreb den katolske Kirkes Holdning overfor Kommunismen. Angrebet var specielt rettet mod den kendte katolske Skribent og Radiotaler, Mgr. Fulton Sheen. Denne svarede med en Pjece »Kommunismen besvarer en Kommunistes Spørgsmaal«, hvori han viste, at Budenz som saa mange andre Kommuniste ikke var fuldt klar over, hvad Kommunismen virkelig er. »Derfor tror jeg«, skrev han, »at mange Kommuniste er i god Tro, og blandt disse medregner jeg Dem, Mr. Budenz«.

Men først for nogen Tid siden skete det, som Mgr. Sheen næppe havde turdet haabe paa. Budenz, hans Hustru og tre Døtre kom til ham for at faa Undervisning og optages i Kirken. Nu har den tidligere Redaktør faaet en Stilling som Lektor i Økonomi ved det katolske Notre Dame Universitet i U. S. A.

Naturlighed og Arvesynd

(fortsat fra Forsiden)

ramte den i Centrum. Smil bare ad det, men det er en dyb Sandhed, at Evangeliets glade, gode Budskab var den overraskende Meddelelse om — Arvesyndet.

G. K. Chesterton.

Den katolske Læge og Svangerskabsloven

af Overlæge, Dr. med. Paul J. Reiter

I »Catholica«s nyeste Nummer findes bl. a. en fremragende Artikel af Overlæge Reiter »Omkring Svangerskabsloven«. Vi tillader os at aftrykke nogle Sider om den katolske Læges Stilling til Loven.

Naar man nu stiller sig det Spørgsmaal, hvorledes en Katoliks, og ganske særlig en katolsk Læges Stilling til Svangerskabsafbrydelsens Problem maa blive, er det principielt overmaade let at besvare, for her er ingen Tvivl mulig, idet Kirken under alle Omstændigheder ud fra det 5. Bud forbyder Svangerskabsafbrydelse.

Saa let som ved blot simpelthen at svare Nej slipper nu imidlertid ikke enhver katolsk Læge; man bliver endda næsten ustandseligt stillet overfor en overmaade skarp Samvittighedskonflikt. Hvis Staten har vedtaget en Lov, der som denne berører hans Virksomhed, og en saadan Lov vil tvinge ham til at foretage Ting, der er i oplagt Strid med Guds og Kirkens Bud, kan han ikke samtidig være Læge og sabotere Samfundsloven; hvis der ikke gives anden Udvej, kan han blive nødt til at vælge mellem at svigte sin Kristenpligt og blive det civile Samfunds Tjener eller opgive sin Lægegerning. Svangerskabsloven er et af de Tilfælde, hvor et saadant Alternativ truer ham. Desuden maa han til Stadighed lide under at se sig stillet overfor en massiv menneskelig og social Ulykke og Elenighed, som han ikke har Mulighed for at afhjælpe.

I Praksis viser det sig imidlertid, at Loven ikke ligefrem umuliggør ham hans Virksomhed.

For det første kommer Loven ejendommeligt nok ikke med Nødvendighed til at berøre den almindelige praktiserende Læge. Han kan i Realiteten i de allerfleste Tilfælde med god Samvittighed over for Gud, Kirken, Samfundet og sine Kolleger som Regel afvise Spørgsmaalet som liggende uden for hans Kompetence.

Det siger sig selv, at hans Stilling vil være forskellig, alt efter som han staar over for en katolsk Kvinde eller en Ikke-Katolik. Over for den førstnævnte kan og skal han ubetinget svare Nej, og den Hjælp, som han ud fra Næstekærlighedens Bud er forpligtet til at yde et ulykkeligt Menneske, kan det ikke være vanskeligt for ham at yde paa anden Maade, eftersom hun møder med de samme etiske Forudsætninger, som han selv.

Over for Ikke-Katolikker er Forholdet derimod et andet. Lægen kan her ikke forlange, at en saadan Kvinde, der befinder sig over for en tragisk Livssituation, skal anerkende hans Ræsonnementer; han vil overhovedet ikke gennem disse kunne komme paa Talefod med hende; hun møder op men en Mentalitet, der støtter sig til en Lov, som hjemler hende en klar Ret, men hvis Udøvelse strider mod hans Samvittighed.

Men her kommer man ud for det ejendommelige Forhold, at medens Svangerskabsloven i sin § 3 fastsætter, at Afbrydelse af Svangerskab kun maa foretages af en autoriseret Læge i Samraad med en anden autoriseret Læge, »i Almindelighed Kvindens sædvanlige«, hvorved den førstnævnte er Hospitalskirurgen, der udfører Indgrebet, har det i Praksis vist sig, at selve Skønnet er saa vanskeligt og medfører saa stort et Ansvar, at de fleste praktiserende Læger nodes til at henvise Afgørelsen til Specialistskøn. Denne Fremgangsmaade er blevet i den Grad den normale, at den kan forventes at ville blive legaliseret, naar Loven skal revideres.

Den katolske praktiserende Læge, der sidder i en almindelig Praksis, vil derfor være fuldtud moralsk berettiget til at lade Bolden gaa videre til sin specialuddannede Kollega, idet han dog selvfølgelig som den, der kender sin Patient bedst, bør drøfte Sagen indgaaende med hende og søge at overbevise hende om hendes Pligt til at staa Vanskelighederne igennem, samt søge, saa godt han evner det, at anvise hende Veje til paa anden Maade at overvinde disse.

Specialisten vil derimod ikke have noget Valg. Han kan ikke henvise til en anden Specialist, der har et mindre rigoristisk Syn paa Sagen; derved vil han gøre sig medskyldig i en fremmed Synd, og desuden vil det være ukollegialt overfor den eventuelle anden Specialist uden videre at overlade det vanskelige Skøn til ham. Han kan desuden ikke undslaa sig — især da ikke, hvis han tilmed er Hospitalslæge og har alle Midler i Hænde til at gennemføre enhver paa-krævet Undersøgelse — for at be-

handle disse Sager, da det er hans Embedspligt.

Efter min egen Opfattelse fritager selve Lovens Ordlyd ham imidlertid for det Alternativ, der ellers maatte blive Følgen, nemlig at han maatte tage sin Afsked, idet den statuerer en Ret til Svangerskabsafbrydelse for Kvinder, naar visse Betingelser er til Stede.

Hans Opgave er derfor ikke den, som det sædvanligvis udtrykkes, at stille en Indikation for Svangerskabsafbrydelse, der efter katolsk Opfattelse aldrig kan blive berettiget, men simpelthen at fastslaa, om de i Loven omtalte Betingelser er til Stede.

Til allersidst bliver imidlertid Kirurgen tilbage, som den, der skal udføre Operationen. Han vil — saa vidt jeg kan skønne — ikke have nogen anden Udvej end blankt at nægte at udføre svangerskabsaf-

brydende Indgreb som stridende mod hans Sæmvidighed. Gør han det — saaledes som det forøvrigt ogsaa er sket herhjemme fra ikke-katolske Kirurgers Side — vil der næppe ske ham noget af den Grund, idet der findes tilstrækkeligt mange andre kirurgiske Afdelinger, hvis Chefers Indstilling svarer til Lovens eller maaske endda er endnu mere large, hvor Kvinden kan opnaa den Ret, som Loven hjemler hende.

Tilbage for den praktiserende katolske Læge og den katolske ikke-kirurgiske Lægespecialist staar saa imidlertid den moralske Pligt baade overfor Kirken og overfor Kirurgen, som befinder sig i Kampens Ildlinie, i Skrift og Tale klart at hævde deres Standpunkt, og, saa langt deres Evner og Rækkevidde naar, at søge at paavirke Lovgivningen i konservativ Retning.

Saa skal *Seminarierne* bringes paa Fode og de andre Uddannelsesanstalter for Præster genaabnes, og hele det katolske *Skolevæsen* skal genrejses — baade hvad Bygninger, Lærerkrafter og Undervisningsmateriel angaar. Hvad er der tilbage af Biblioteker? Hvordan faar vi trykt nye Skolebøger? Hvor faar vi Professorer og Lærere fra, naar saa mange er faldne eller sjæleligt beskadigede?

Klostre og charitative Anstalter, der fylder en saa stor Plads i den katolske Verden, er decimerede, og store Parter af Mandskabet er omkommet — meget af det skal genrejses, i gammel eller i ændret Skikkelse.

Det *katholske Folkeliv* skal atter i Flor. De første Processioner skred allerede frem mellem de varme Ruiner, endnu mens de røg, for at nedbede Guds Velsignelse over Genrejsningen — men hvad skal der ikke til for at genrejse Moralens i et Folk af Soldater! Hjemlivet er rystet af Nazismen, Moralens af Livet i Felten, Ungdommen er forpestet af falsk Lære, og Børnenes Sind er angrebet af de ustandne Rædsler; mange Steder er man uden Haab og uden Initiativ og sidder blot og stirrer, sultent og resigneret, ud i den store Tomhed. Men allerede har de tyske Bisper stødt i Basunen og formanet Folket til Erkendelse af egen Medskyld og til at staa op og rydde og bygge.

Endelig er der *Missionerne*, som vel bestaar og fortsætter deres Liv under den indfødte Gejstlighed, der, under Pius XI's Initiativ, har taget Ledelsen mange Steder — men de enorme Arealer venter endnu paa et nyt Verdenskort med permanente Farver, før en virkelig Genopbyggelse kan begynde.

3) Hvem afhænger nu *Planerne for Genrejsningen af*?

Lokalt: af den *stedlige Biskop*; internationalt: af *Paven*; for Missionernes Vedkommende: af Centralorganet i *Rom*; for Klostre og Institutioner: ogsaa af *Rom*. Men hverken Bisp eller Pave er enerådende; politiske og økonomiske Faktorer griber ind og kan umuliggøre eller modificere mangen en Plan. Og vi kan forudse, at gammel Vane og uintelligent Vedhængen ved kære Traditioner og Former vil rejse en seig Kamp mod den nye Tids Krav paa Ændringer i mangt og meget. Læg dertil, at Hedenskabet idag er vaagent og væbnet, og at Kirken i visse Lande er som en Hær med gamle, ofte ældgamle Generaler men ganske uden Officerer og med et decimeret og haardt medtaget, slet udrustet Mandskab ... saa forstaar De, at Opgaven er gigantisk.

Et Held er det da, at den kan drøftes, uden at vitale, men kildne Spørgsmaal erklæres for Tabu, som

Kirkelig Genrejsning

Foredrag i „Kristelig Akademisk Forening“ i Aarhus
af Pastor Peter Schindler

I. Problematiken

1) Overalt i en sønderskudt Verden tales der om »Genrejsning«; Lande, deres Styre, deres Institutioner og deres Aands- og Folkeliv skal »genrejses«. Nogle, men forhaabentlig de færreste og i hvert Fald ikke de værdifuldeste, haaber ved »Genrejsning« blot paa, at »de gode gamle Dage« fra før 1914, eller i hvert Fald fra før denne Krig, skal vende tilbage. Den samme Type Mennesker anskuer »kirkelig Genrejsning« som blot dette: at genopføre de ødelagte Bygninger og at fylde de tomme Embeder.

Andre — og de bedre og yngre — haaber paa nyt Liv i de gamle Former, friskere Billeder i de gamle Rammer. Atter andre — de bedste — venter og tilstræber en Revision af Ruinerne: hvad skal genopføres, hvad skal ryddes bort, og hvad skal genopføres i ny Skikkelse? De, der ser saaledes paa det, anskuer ikke al Ødelæggelse som forskelsløs Ulykke; de ser Guds Finger bag meget i Sammenbrudet og aner Guds Aand midt i en Ild, der visselig ikke var hentet fra Altret, men som dog kom ned oven fra som en Straffedom over *det* i Guds Rige, der ikke skal bestaa.

Man gætter næppe forgæves, naar man gætter paa, at Romerkirkens højeste Myndigheder, der altid har været ivrige Reformatorer efter

hvert Sammenbrud, hører til denne sidste Kategori. Vi Katholikker har da et uvurderligt Aktiv i vor Genopbyggelse dæri: at Kirkens Centralorgan er intakt; Rom blev skaaet — og blev klart nok skaaet, fordi det er Verdenskirkens Hovedstad — og de romerske Kirkeorganer er ret ubeskadigede; Romerkirkens øverste Ledelse fungerer fortsat uhindret.

2) Hvad er det saa, der skal genrejses?

Materielt er det hele det hærgede og mange Steder totalt forsvundne kirkelige Apparat: *Sognene* med deres Kirker og Præster; den rolige og normale Forkyndelse, Undervisning og Sakramentsforvaltning; Hjemmene og Hjemlivet, Ægteskabet og den kristelige Opdragelse — alt det, som hører til i Sognet. Man vil sikkert se Sognebørnene samle sig i de særeste Nødkirker, som de ogsaa slaar sig ned i de primitiveste Menneskeboliger; men, saa vist som de før eller senere vil bygge sig praktiske og kønne Hjem igen, saa vist vil der rejse sig nye Kirker af Ruinerne — det bliver spændende at se, om det, vi har oplevet, vil præge en ny Kirkestil, eller vi fortsat skal kopiere gamle Stilarter. Romerkirken har en ukuelig Kulturtradition, saa vær vis paa, at saa snart det lader sig gøre, vil Skønheden komme til at klæde Nyttens.

Tilfældet var paa protestantisk Grund i Tyskland. Vi har ikke set noget Tegn til, at Troen paa Kirken eller Lydigheden mod den kirkelige Øvrighed skulde have lidt Skaar nogetsteds; og vi tør se en Guds Gave i Pius XII, der har et saa nøje personligt Kendskab til det slagne og mest medtagne Land.

4) *Aandeligt* set gaar Genrejsningen langt videre og langt dybere, saafremt da de nødtørftigt genoprettede Rammer skal fyldes. Men, Gud ske Lov! paa det aandelige Omraade har der allerede før Krigen og nu under Krigen vist sig Tegn til en Nyorientering, svarende til Tidens Tarv: en *ny Theologi* er i Frembryden — eller rettere en theologisk Nyorientering, en theologisk Revision har vist sig, og den har allerede sat sin Frugt dæri, at et *nyt Fromhedsliv* er i Frembry-

den. Disse Tegn er saa klare og saa talrige, at vi af dem kan konjektere en helt ny Aandsperiode, hvis Fundamenter allerede ligger fast, og hvis Fænomener ganske svarer til den Tid, vi lever i. Var dette Aandens Tidehverv sket for et Slægtled tilbage, havde den gamle Verdens Katholicisme maaske haft mere Salt i sig til at dæmme op mod Raadenskabene — som det er gaaet, maa vi nøjes med at glæde os over, at Katholicismen, uden Beskadigelse paa sit Væsen, har kunnet overleve ogsaa denne Katastrofe og har kunnet afsætte Kræfter, stærke nok til at blive førende i en ny Tid.

Hvori bestaar da denne Nyorientering paa Troens og Theologiens forskellige Felter? Lad mig give Dem et Skøn over det — ud fra, hvad der allerede med Sikkerhed foreligger.

(*Førlæst næste Uge.*)

Jesu Hjerter Kirkes Jubilæum

4. November 1895–1945

Søndag den 4. November fejrede Jesu Hjerterkirke sit 50 Aars Jubilæum under meget stor Tilslutning fra Menigheden. Vi havde set hen til denne Dag, men den Glæde og Feststemning, der prægede baade den højtidelige Messe og Andagten, overgik langt, hvad vi havde ventet os.

Først maa nævnes, at Kirken aldrig har været skønnere udsmykket end til denne Fest. Over alle Buer og Fremspring hang Gran- og Blomsterdekorationer. Alteret var festligt pyntet med lange Lys og hvide Blomster, og fra Korhvælvingen sænkede sig de rød-gul-hvide Baand, som man ellers kun ser paa Kristi Legemsfest.

Længe før Klokken 10 var Kirken fyldt til sidste Plads (ca. 850 Mennesker). Før Messens Begyndelse spillede Orglet det prægtige Præludium i G-Dur af J. S. Bach. Levilmessen celebreredes af Rektor Kùpferle. Der har vist aldrig været større Harmoni og inderligere Kontakt mellem Præst og Menighed end paa denne Dag, og aldrig har Credo lydt mere mægtig og brusende. Mozarts Messe i d-Moll var gribende smuk og Udførelsen fortræffelig, men intet Øjeblik havde man Følelse af Koncert, Musikken var saa fint afstemt efter den hellige Handling, at Altertjeneste og Musik dannede et harmonisk Hele.

Man havde indbudt Pastor Cay Benzon til at holde Festprædiken. Pastor Benzon mindedes sine tid-

ligste Barndomsoplevelser i Jesu Hjerterkirke og bragte Kirken sin Tak og sin Hyldest for alt, hvad den havde betydet for ham op gennem Aarene, indtil han selv valgte at blive Præst. Pastor B. takkede Kirkens Præster for deres uselviske, opofrende Gerning og for deres store Hjælpsomhed. Der var meget stor Deltagelse i Kommunionen, og til Slut sang Menigheden et

jublende Te Deum, hvorpaa de mange hundrede Mennesker skiltes for paany at mødes til Andagten Klokken syv.

Messen var uforglemmelig, men ogsaa Andagten blev en dejlig Oplevelse. Organist Bredahl spillede blandt andet meget smukt en Orgeltoccata af Eberlin. Koret sang en Melodi fra Oldkirken til et Stykke af den 134' Salme samt Griegs: Hil dig Havets Stjerne, Tekst af Thor Lange. Det er vanskeligt at sige, hvilken af de to Korsange, der gjorde dybest Indtryk, — for mit eget Vedkommende var det den ældgamle Melodi, den vakte saa mange Stemninger og en stærk Følelse af Samhørighed med de mange Slægtled fra Oldkirkens Dage indtil nu.

Pater Koch fra Aarhus var kommet hertil i Anledning af Festen og bar det Allerhelligste under Processionen. Jeg forstod den Aften, hvorfor vor berømte Landsmand Niels Steensen under en Kristi Legemsprocession gav sit Liv og sit Hjerter til den katolske Kirke, thi næst efter det hellige Messeoffer er der intet saa betagende som en Kristi Legemsprocession.

»Man beskylder os Katolikker for, at vi altid fejrer Fester«, sagde Pater Coenen i sin Prædiken, »og det er rigtigt, at vi har mange, men disse Fester betyder ikke en Flugt fra Hverdagen — nej, vi Katolikker frygter ikke Hverdagen, men en Fest som den i Søndags giver Glans over Hverdagen og Mod og Kraft til at bære Dagens Byrde.«

Vi skylder Jesu Hjerterkirkes Præster megen Tak for Hverdage og Festsdage i vor Kirke. Lad os nu vise dem vor Taknemmelighed ved at give dem megen Forbøn.

M. J.

Altengudstjenesten paa Jubilæumsdagen

▲ Basilica di S. Paolo

Hvert Aar i Midten af November fejrer hele Kirken i Fællesskab Mindet om Peters- og Paulskirkens Indvielse, disse to Kirker, hvis Navne klinger kendt i alle katolske Kristnes Øren, Apostelfyrsternes Kirker, »San Pietro in Vaticano« og »San Paolo fuori le mura«. De ældste romerske Basilikaer — Laterankirken, Sct. Peter og Sct. Paul ved Via Ostiense — rummede en Ejendommelighed, som i vor Tid kun kommer tydeligt frem i San Paolo: ovenover Langskibets Buer fandtes en Række Rundbilleder af Paverne. Disse Billeder, der begyndte med Petrus, dannede en Slags »Film« af den apostoliske Succession og er i Tidernes Løb blevet betragtet med Ærefrygt af de Tusinder af Kristne, der strømmede til den evige Stad fra alle Verdenhjørner.

I Lateranbasilikaen, hvis Historie har været særlig begivenhedsrig, forsvandt disse Pavebilleder allerede paa et tidligt Tidspunkt, idet man ved de forskellige Ombygninger ikke synes at have haft Sans for at bevare og restaurere disse. I Sct. Peter finder man dem endnu som Medailloner i Form af Camcer paa Søjler og i Kapeller. Men i San Paolo forefandtes denne anselige Billedrække imidlertid ubeskadiget lige indtil den store Brand,

➤ S. Paolos Indre med Pavebillederne

Pavebillederne i San Paolo udenfor Mure

Tekst & Fotos:
ILVA

der i 1823 lagde Størstedelen af den gamle, ærværdige Basilika i Aske.

I den ny Basilika, der rejste sig skønnere og prægtigere af Asken end den gamle, takket være storsindede Gaver fra hele den kristne Verden, danner disse Pavebilleder en verdenberømt Attraktion. De er nu udført i Mosaik i Stedet for som oprindeligt i Malerier. Men selv om de er værd at se, maa man alligevel beklage Tabet af de gamle, op-

rindelige Billeder, der udgjorde et væsentligt Led i Pavernes og Kirkens Historie, og af hvilke et Par enkelte er gengivet paa disse Sider.

Denne »Paverække« har utvivlsomt haft en overmaade stor religiøs Betydning. De Kristne, der stod foran disse Billeder og lod Blikket glide hen langs den næsten uendelige Række af Hoveder, har utvivlsomt følt, at disse Mænd var historiske Skikkelser, der havde levet efter samme Livsprincipper og som havde overleveret dem den samme Tro.

▲ Den hellige Calixtus

Indskrifter og andre Dokumenter nævner Navne som Theodosius, Valentinian, Honorius, Gal-la Placida samt den store Leo I som Ophavsmænd og Stiftere til al denne Pragt. De første Pavebilleder tilskrives da ogsaa Leo I, og senere Forskere mener at kunne sige god for denne Teori. Kun toogfyrre Billeder undgik imidlertid Ødelæggelsen i 1823, og af disse blev fyrretyve ubeskadiget bragt til det Museum, der er knyttet til Kirken, og hvor de kan ses den Dag i Dag.

Efter Branden rejstes Basilikaen som allerede nævnt paany. Den blev et »Vidunder i Marmor, Mosaik og Guld«, og fra Langskibets Vægge over Søjlerne skuer idag Pavernes anselige Række ned over den Besøgende -- denne uafbrudte Række af Fyrsterne paa Petri Stol.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den jødiske Verdenskongres har stillet et Beløb paa \$ 20.000 til Disposition for Vatikanets caritative Virksomhed i Erkendtlighed for det store Arbejde, der under Krigen er blevet udført af Vatikanet til Gavn for de Jøder, der blev forfulgt af de nazistiske og fascistiske Regeringer. — Pressemeldelser om, at der skulde være taget Skridt til en Revision af Konkordatet mellem Polen og den hellige Stol afvises af »Osservatore Romano« som grebet ud af Luften. — De tre ugentlige

Audienser i Vatikanet for allierede Tropper »trækker stadig fuldt Hus«.

Østrig

Kardinal Innitzer fra Wien opholder sig for første Gang siden 1939 i Rom. Rejsen til Rom foregik dels pr. Automobil og dels pr. Flyvemaskine. — Et af de syv Dagblade, der nu udkommer i Wien, udgives af det katolske Volkspartei under Navnet »Das kleine Volksblatt«. — Paa Kardinal Innitizers Initiativ er der i Wien blevet aabnet et »Wiener katholische Akademie«, hvor der hver Aften afholdes Forelæsninger over teologiske, filosofiske, pædagogiske, politiske og sociologiske Emner. — Det østrigske Episkopat har været samlet til en Bispekonference i Salzburg, og har efter Mødet udsendt et fælles Hyrdebrev, der er blevet læst op i alle Østrigs Kirker. Biskopperne understreger heri Nødvendigheden af, at der paany indføres Religionsundervisning i alle Skoler, at der paany oprettes en kristen Arbejderbevægelse, at de forskellige karitative katolske Institutioner genopstaar, samt at Østrig atter faar en katolsk Presse.

Irland

En af det katolske Hierarkis mest sympatiske Skikkelser, Ærkebiskoppen af Armagh, Kardinal Joseph MacRory, er afgaaet ved Døden i en Alder af 84 Aar. Kardinal MacRory var den 110' Efterfølger paa den hellige Patrik's Bispestæde.

England

Father C. C. Martindale har fornylig med en Prædiken i The Holy Redeemer Church i London genoptaget sin offentlige Virksomhed som Prædikant efter at være vendt tilbage til England efter sit femaarige, ofrivillige Ophold i Danmark.

Tyskland

Allierede Korrespondenter har interviewet Biskoppen af Berlin, Grev von Preysing og meddeler, at en ikke ringe Del af den tyske Ungdom -- ifølge Biskoppens Udtalelser -- har undgaaet at blive smittet af den nazistiske Lære trods det, at Myndighederne gjorde alt, hvad der stod i deres Magt for at bemægtige sig de unge. Det er en Selvfølge, udtaler Biskop Preysing, at man fra katolsk Side vil sætte alt ind paa at udrydde alle Minder fra de forløbne tolv Aar og søge at bibringe de unge Fremtidens ny Pligter, fremfor alt Næstekærlighed og Barmhertighed. — Forlaget »Wort und Werk«, der ledes af Görresgesellschaft, har taget Initiativet til Udsendelsen af et nyt, katolsk Tidsskrift, der under Titlen »Die Begegnung« har set Dagens Lys i Koblenz.

LO

ne

▲ Den hellige Linus, Petri første Efterfølger.
◀ Resterne af Billedet af den hellige Petrus.

Den gamle Skik at anbringe Pavernes Billeder i Kirkerne, udsprang af den ædle Hensigt at ære Mindet om Kristi Stedfortræder. Den svarede desuden til gammel romersk Skik og Brug at anbringe skjoldformede Billeder af Forfædrene i Husets Atrium eller paa disses Sarkofager. I den første kristne Tid var denne Ære dog forbeholdt Billeder af Forløseren men blev dog ret hurtigt Apostlene og Petri Efterfølger til Del.

Da Ilden ødelagde den gamle Pauls-Kirke, eksisterede saa godt som alle Pavebillederne og udgjorde et værdifuldt Dokument fra Kristendommens tidligste Tid. Middelalderen var gaaet næsten sporløst hen over Basilikaen; i hvert Fald var dens Udseende i alt væsentligt forblevet uforandret. Den Skikkelse, som det femte Aarhundrede havde givet den store Apostels Basilika, havde den bevaret indtil 1823.

Pastor Vilhelm Klemp *in memoriam*

Først nu er der kommet Meddelelse om, at Pastor Vilhelm Klemp er død i Wien den 11. Maj. Man fandt Pastor Klemp død i sit Arbejdsværelse, ramt af et Hjerteslag.

Pastor Klemp og Kolding hørte sammen. I over 16 Aar (1906—23) var Pastoren Sognepræst her i Byen og satte sit Præg paa Menigheden ved sin stærke Personlighed. Det var en lykkelig Tid for Sct. Michaels Menighed, og mange smukke Minder rinder mig i Hu, naar jeg tænker tilbage paa disse Aar.

Af Udseende og Optræden kunde Pastor Klemp paa dem, der ikke kendte ham, undertiden virke noget barsk, men ogsaa kun paa dem, der ikke kendte ham. Menigheden følte, at han havde et kærligt og fromt Præstehjerte. Altid var han rede til at hjælpe og trøste. Pastor Klemp var Præst ikke alene i Kirken, men ogsaa udenfor Gudstjenesten. Han tog Del i alle sine Sognebørns Glæder og Sorger, og var der noget, der trykkede, kunde vi trygt komme til vor Præst. Dette mærkede Menigheden snart, og Pastor Klemp blev altid taget med paa Raad, naar en vigtig Afgørelse skulde træffes i en Familie. Der opstod derved et godt Tillidsforhold mellem Præst og Menighed.

Pastor Klemp bar Fuldkæg, og

dette kunde Polakkerne i Menigheden ikke rigtig lide, for det var ikke almindeligt i Polen, at en Præst bar Skæg. »Ham ikke rigtig Præst, ham Skæg,« sagde Polakkerne, som den Gang lige var kommet til Landet og talte daarligt Dansk, men det varede ikke længe, inden de sagde: »Han er en rigtig Præst!«

Pastor Klemp var Københavner med K., en glinrende Prædikant og en fremragende Skolemand. Der stod Ry om Sct. Michaels Skole, og efterhaanden fik Pastor Klemp oprettet en katolsk Mellemskole. Den daværende Skolekommission i Kolding erklærede ved en Aarsprøve paa Skolen, at Undervisningen i den katolske Skole stod fuldt paa Højde med Undervisningen i de højere Skoler.

Vi gamle Kolding-Drenge elskede og beundrede Pastor Klemp til det sidste. I Dag staar vi i Aanden ved hans Grav i det fremmede Land, og i dyb Ærbødhed siger vi ham Tak for alt, hvad han har været for os, ikke mindst for, hvad han betød for os i Skriftestolen, for der var Pastor Klemp uforlignelig. Vi vil holde hans Minde højt i Ære, og vi vil ikke glemme at hede for hans Sjæl.

Requiescat in pace.

Henry Schultz.

Franske Nyheder

Hvad Modstanden kostede *Frankrigs katolske Gejstlighed*:

153 blev skudt eller døde i Koncentrationslejr; 338 blev fængslet af Gestapo, og 369 blev deporteret til Tyskland. Det giver ialt 860 Ofre.

Tallene er officielt udsendt fra Feltpræsternes Hovedledelse.

Dertil kommer saa det store (men os ukendte) Antal af Præster og theologistuderende faldet under Kampen eller døde i Krigsfangelejr.

Af 586 Medlemmer af Frankrigs nye, grundlovgivende Forsamling er de 32 Kvinder; det er bemærkelsesværdigt, da Kvinderne ikke før 1945 har haft politiske Rettigheder. Betegnende nok kommer langt de fleste fra Modstandsbevægelsens Rækker: 16 er Kommuniste og 8 tilhører det nye M. R. P., den republikanske Folkebevægelse — før kaldet kristne Demokrater.

K. S.-H.

Aarets Lommebog

Katolsk Lommekalender 1946 (8. Aargang). Udgiven af Danmarks katolske Kvindeforbund. (Bestilles gennem St. Ansgars Forlag).

For ottende Gang kommer den lille populære Bog under Frk. Ulla Andersens dygtige og præcise Redaktion. Der er som sædvanlig alle mulige katolske Adresser og Telefonnumre, Gudstjenestetider Landet rundt; ajourført Fortegnelse over Datoer og Aarstal for Begivenheder i Landets katolske Historie, lige fra Willihrods Prædiken for Dannerne til Bombekatastrofen i Frederiksberg Allé; praktiske Oplysninger om vort Forhold til Kirken; samt en næsten fuldstændig katolsk Bogfortegnelse (ved Frk. Gudrun Strøm), som i Aar er blevet endnu fyldigere med Aarets nye Bøger samt en Del ældre Bøger, der ikke naaede med i Fjor.

Og saa dertil alt det øvrige, der skal være i enhver Lommekalender.

Yderligere Anbefaling turde være overflødig.

T.

BREVE fra LÆSERNE

Medlidenhed

Der tales og skrives saa meget om, at vi skal vise Kærlighed og Barmhertighed mod vore over-

vundne Fjender og deres Haandlangere, og at vi skal tilgive dem, lige meget, hvad de har gjort, og om de fortryder det eller ej, — (denne sidste Passus har jeg hørt fremsat paa Prædikestolen), — og det er jo ogsaa det kristne Ideal at naa til det, — men lad os nu ikke af bar Medlidenhed med dem, der har gjort deres bedste til at gøre Verden til et Helvede — og hvem tør tænke paa, hvordan den var blevet, hvis det var lykkedes dem, — lad os nu ikke af bar Medlidenhed med dem glemme alle de Tusinder og atter Tusinder af deres stakkels Ofre, som har hensinægtet i Koncentrationslejrene, er døde i Gaskamrene, eller under umenneskelig Tortur, og alle dem, der har ofret Livet for at gøre Danmark til et frit Land igen, — lad os, der slap, ikke glemme dem, for det vilde være en meget stor Uret imod dem, — men hvor mange tænker paa dem nu, eller taler om dem?

Hvorfor blev der ikke talt om, at vi skulde vise Tilgivelse og Medlidenhed, *da vi havde Fjender i Landet*, da vilde det have været mere paa sin Plads end nu, hvor man kun lejlighedsvis tænker paa ham; — men al denne megen Tale om Medlidenhed har gjort sit til at udviske Linierne, saa mange ikke klart kender sort fra hvidt, eller ligefrem undskylder sort, — og man gør det i Kristendommens Navn, — men man maa ikke glemme, at Kristus selv med Svøben drev Kræmmere ud af Templets Forgaard, og at han kaldte Farisæerne for Hyklere og kalkede Grave og meget andet, — det er at kalde Tingene ved deres rette Navn, og det er altsaa ogsaa Kristendom.

Men denne megen Tale om Medlidenhed kan have den modsatte Virkning end tilsigtet, da den river op i de Saar, man bærer i Hjertet over al den Uret, der er sket, — saa hvad om der nu blev *tiet* om det i Stedet for! — Tavshed har ogsaa sin Værdighed.

Kirsten Wiwel.

Hvor gaar man hen?

naar man har sluttet sig til den katolske Kirke og gerne vil videre frem. De unge har K. U. K. og Akademikerne deres Sammenslutning, men vi er mange, der er blevet over 30 Aar og som har en anden Uddannelse end netop Studentereksamen.

Naar man har sluttet sin Undervisning, har man faaet Svar paa mange Tvivlsspørgsmaal, og megen nedarvet Fordom og Kritik er tilintetgjort, da melder sig Trangen til at fordybe sig i Kirkens Oprindelse og Lære, og mangt et »hvorfors« og »hvordan« trænger til Forklaring, da er det, jeg spørger: »Hvor gaar man hen?«

Konvertit.

»De apostolske Fædre«

Som Formand for Garantselskabet »De apostolske Fædre« har jeg modtaget en Række skriftlige og mundtlige Forespørgsler, om det ikke var muligt for mindre velbelaede at faa Lov til at tegne sig for et Bidrag ved, at Garantselskabet ogsaa tog imod Tegning f. Eks. paa 100 Kr. En Statstjenestemand skriver saaledes:

»Med stor Interesse har jeg læst den i »Katolsk Ugeblad« Nr. 38, 1945 optagne Indbydelse til at indtræde i Garantselskabet »De apostolske Fædre«. Desværre er jeg ikke i Stand til at afse det i Indbydelsen afsete Beløb — 500 Kr. — og maa saaledes afstaa fra at følge Opfordringen. Naar jeg alligevel tillader mig at skrive til Dem, er det for at meddele, at jeg meget gerne vil bidrage med en mindre Andel, nemlig paa 100 Kr.«

Sparekassedirektør Hr. E. Madsen, Aalborg, skriver:

»Det var med stor Interesse, jeg i Middags læste om Pastor Schindlers nye Værk »De apostolske Fædre« I—II og om Maaden, hvorpaa man havde tænkt sig at rejse den nødvendige Kapital for Udgivelsen, og det faldt mig ind, at dette var en Opgave ikke alene for dem, der kan magte en 500 Kr.-Aktie, men en værdig Opgave for samtlige danske Katolikker. Man kan ordne det paa følgende Maade: I hver By eller Sogn danner Menigheden et 2 eller 3 Mands Udvalg, som igangsætter en Indsamling ved Hjælp af Lister, og paa denne Maade kan man opnaa, at f. Eks. Aalborg Menighed eller Aarhus eller en hvilken som helst Menighed i Landet kan samle ind til een eller flere Aktier og saaledes vise sin Interesse for den Betydning, det har netop nu at faa disse to Bind udgivet. Naar man læser Prospektet igenem, forstaar man den Værdi, der vil være i, at alle kan faa Del i Værket, og vilde det saa ikke være en god Idé, om Sognets Bibliotek ved Udgivelsen faar det Eksemplar, som tilstilles Aktionærerne? Jeg mener, at denne Fremgangsmaade vil være anvendelig — ikke alene for Menigmand, men den kan lige saa godt optages af de forskellige Ordenssamfund, der findes indenfor Vikariatet, og det bliver saaledes en Fællesopgave, som alle — rig og fattig — efter Evne kan være med til at løse. I Aalborg vil vi forsøge at realisere Planen, og Idéen kan uden videre optages af andre Sogne. Her er en værdig Opgave, som alle maa være med til at løse, og saa kunde man maaske

udvide Idéen med et Forslag om, at disse kollektive Aktier ikke skal tilbagebetales, men til Stadighed kan gaa videre til senere Udgivelser af Serien »Antiquitates Christianae«. Hermed være Idéen anbefalet til Optagelse overalt!

Aalborg i September 1945.

E. Madsen, Sparekassedirektør, Kirkeforstander.«

Jeg behøver næppe at sige, at Garantselskabet er glad og begejstret for den Interesse, Sagen har mødt. Vi imødekommer derfor med Glæde Opfordringen til at udvide Indbydelsen til Aktietegning, og for at alle, som ønsker at støtte denne betydningsfulde Udgivelse, kan være med, vil vi herefter ikke blot tage imod Tegning af 500 Kr. Aktier, men ogsaa af 100 Kr. Aktier og begge Dele fra saavel Enkeltpersoner som fra Grupper. Hr. Sparekassedirektør Madsens Forslag er glimrende: for at sikre sig et Eksemplar til Menighedsbiblioteket tager en eller flere i Menigheden sig paa at samle Underskrifter paa en Liste for i Fællesskab at tegne sig for en Aktie f. Eks. paa 100 Kr. eller for to eller flere Aktier paa 100 Kr. Men ogsaa den enkelte kan altsaa tegne sig for een eller flere Aktier paa 100 Kr. Enhver, som vil indsamle Underskrifter, kan ved at henvende sig til undertegnede faa tilsendt Prospekter til Udledning. Husk, at enhver, som hjælper til at fremskaffe den nødvendige Kapital, er med til at opføre den Mur, der værner vor katolske Tro. Derfor skrev Biskop Suhr i Anledning af Indbydelsen i Ugebladets Nr. 38:

»Takket være Pastor Schindlers store Flid og Indsigt er de apostolske Fædres Skrifter nu blevet oversat til Dansk. Det er mig en Glæde at kunne anbefale den Henvendelse, som rettes til vore Trosfæller i det Haab, at der maa indkomme tilstrækkelige Midler til Udgivelsen af dette betydningsfulde Værk.«

Hubert Messerschmidt.

Det var en lige saa klog som smuk Tanke, der realiseredes ved, at der blev holdt en Uges aandelige Øvelser i Jesu Hjerte Kirke, som Forberedelse til Kirkens 50 Aars Jubilæum. Disse blev ledet af Pater Otto paa en saadan Maade, at hvis de ikke har virket fornyende paa de 350 Deltagere, som Aften efter Aften indfandt sig, er Skylden ikke Paterens. I skønne, indholdsrige og vægtige Foredrag tolkedes de evigt gamle og dog evigt nye Sandheder. Et stort Arbejde var lagt heri, værd at bære rig Frugt. Efter det sidste Foredrag lystes den højtidelige pavelige Velsignelse, og om Søndagen fandt den store Fælleskommunion Sted. Pater Otto bedes modtage en ærbødig og hjertelig Tak fra os alle, som tog Del i disse Øvelser.

En af dem.

BOGNYT

Katolsk Lommekalender

er udkommet. Pris 2,85. De bør sikre Dem Lommekalenderen allerede nu; den plejer at være udsolgt endnu før Jul.

Følgende Bøger faas nu indbundet i Vælskbind:

Hünemann: De bandlystes Præst, 16,75.
Martindale: Pier Giorgio Frassati, 16,75.
Fonseca: Maria-Aabenbaringen, 13,75.
Daniel-Rops: Død, hvor er din Sejrr?, 19,00.

Julekortene er nu kommet frem.

De skulde se vor Juleudstilling i de nye Lokaler. Krybber, Brevkort, dobbelte Kort med Konvolutter etc. Religiøse Julekort fra 5 Øre til 40 Øre.

Vi har atter

de firdelte, vævede Baand til Messebogen, samt de enkelte vævede Bogmærker.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

November:

18. S. 26. Søndag e. Pinse.
(hvid) *St. Peters- og St. Pauls-kirkernes Indvielse* (1160—113); 2. Bøn: Søndagen (97), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (98).
19. M. *St. Elisabeth af Thüringen* (1160); 2. Bøn: St. Pontian ([5]), 3. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
20. Ti. *St. Felix af Valois* (1161); (hvid) 2. Bøn: For Paven.
21. O. *St. Mariæ Oftring* (1161); 2. (hvid) Bøn: For Paven; Præf. (522).
22. T. *St. Cæcilie* (1162); 2. (rød) Bøn: For Paven.
23. F. *St. Clemens I* (1163); 2. (rød) Bøn: St. Felicitas, 3. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
24. L. *St. Johannes af Korset* (hvid) ([41]), Kirkebøn (1165); 2. Bøn: St. Chrysogonus (1165), 3. Bøn: For Paven.
25. S. *Sidste Søndag e. Pinse.*

Barmhjertige Gud, oplyls dine troendes Hjerter og giv os for den salige Elisabeths værdige Bønner at kunne agte Verdens Goder ringe og altid glædes ved himmelsk Trøst

St. Elisabeth, Kirkebøn

Katolsk ☩ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Kl. 15-17, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Elisabethforeningens Kollekt

Katolsk Børnehjælpsdag

Søndag den 25. November, den første Søndag efter den hl. Elisabeth af Thüringens Fsteddag afholdes, med Vikariatets Tilladelse, den aarlige Kollekt i alle Kirker og Kapeller i København. Vi minder i den Anledning atter om Foreningens Formaal: at tage sig af Menighedens forældreløse og vanskeligt stillede Børn og sørge for en god katolsk Opdragelse.

Tiden forlanger store Ofre af os alle, men lad os derfor ikke glemme vore egne smaa, der ikke selv kan bede.

Vi takker for den mindste Skærv som sikkert vil bringe Giveren Vel-signelse.

En god Kollekt betyder saa uhyre meget for Foreningens Arbejde.

Alma Osterhammel,

Frederiksborggade 54, 3., K.

Franziska Stratbøcker,

Jægersborgallé 19, Charl.

Harriet Zimmermann,

Frederiksborggade 54, 3.

Foreningens Postgiro-Nr. er: 20894.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København

Onsdag d. 21. Nov. Kl. 18,30: Studiekreds III: Udvalgte Stykker af »Summa theologica«. Møde i Stenosgade 4.

Lørdag den 24. Nov. Kl. 19,30: Aabent Hus hos Civilingeniør James Hamm, Blidahpark 29, Hellerup.

Søndag d. 2. Dec. Kl. 8,30: Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad, derefter Skovtur. Frokostpakke medbringes.

R. I. P.

Pastor **Vilhelm Klemp**, tidligere Sognepræst i Kolding er død i Waidhofen (Østrig) d. 11. Maj 1945.

Den afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Det Apostoliske Vikariat.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

R. I. P.

Vor kære Hustru, Mor, Sviger-mor og Bedstemor

Ludovica Schütten,

f. Diederich

døde den 9. November.

Paa Familiens Vegne

Rudolf Schütten.

Begravelsen har fundet Sted.

BOGHYLDEN

LE LIVRE DE LA VIERGE

88 tableaux de Maîtres, 78 poèmes du XIIe au XXe siècle, dédiés à la Vierge par des poètes français et recueillis par

BERTRAND GUÉGAN

Kr. 39.00

TOUTE L'ANNÉE AVEC LE CHRIST

Méditations liturgiques à l'usage des fidèles.

Kr. 38.50

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

København K

C. 2453 Lokal 5 & 22

INDBYDELSE

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemossgaardsvej 4 · C. 11.313

Sakramentskirken

Mand. d. 19. Nov. Kl. 20 Therese-foreningen. Møde i Kirken, derefter Generalforsamling.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 19. Nov. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 22. Nov. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

18. Nov. Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion. 21. Nov. Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Mænd. 23. Nov. Kl. 19,30 Andagt for de Afdøde.

St. Andreas Kirke

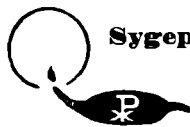
Onsd. 21. Nov. Kl. 8 Mødreforeningens Messe.

St. Antoni Kirke

Tirsd. 20. Nov. Kl. 20 Ungdomsmøde.

Pædagogforbundet

afholder Møde Torsdag 22. November Kl. 19,30 paa St. Josephs Skole, Østerbrogade 7 D. Pastor Messerschmidt vil gentage sit Foredrag: »Opdragelse til Renhed«. Billetter for Ikke-Medlemmer faas til en Pris af 50 Øre paa de katolske Skoler og hos Portneren, Stenosgade 4.

Sygeplejerske-Forbundet

Fredag 23. Nov. Kl. 19,30 litterær Aften paa St. Josephs Hospital. Adjunkt Johan Jensen: Kai Munks »En Idealist«.

Katolsk Klub

Tirsdag den 20. ds. Kl. 19,00 afholdes Møde i Nationalmuseets Restaurant, Ny Vestergade 10. Foredrag af Dr. phil. Pater Otto S. J.: »Bibel og Tradition i katolsk og protestantisk Opfattelse«. Gæster kan medtages.

K. U. K. København.

Lørdag d. 17. November Kl. 19,30 Fællesmøde med Foredrag, Kaffebord og Underholdning.

»De apostolske Fædre«

Siden sidste Nummer har »Busser« tegnet sig for en Aktie.
Hubert Messerschmidt.

Mødrekursus

hos St. Liobasøstrene. Torsd. 22. Nov. Foredrag af Sr. Maria Birgitta.

Vor Glædes Aarsag

Tirsd. 20. Nov. Kl. 19,30 Møde Østerbrogade 7 D.

Penneven

Selverhvervende Dame midt i Trediveerne søger paa Grund af manglende katolsk Omgangskreds Korrespondance med Dame eller Herre, gerne fra Hovedstaden.
Eventuelle Breve bedes sendt til Katolsk Ugeblad, Bill. mrk. Jylland.

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Roskilde
Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 1325 <i>Centralvarme . Sanitære Installationer</i>	Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365
Udfører Arbejdet ved »Hoffmanns Minde«		Esbjerg
Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>All i Sengeudstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josephs Hospital
C. J. Schledermann & Sønner <i>MURERMESTRE . ENTREPRENØRER</i> Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital	C. W. Kronmann <i>GRUNDLA GT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203	

Odense

<p>Ledlg</p>	<p>JØRGEN RASMUSSEN <i>Glarimester</i> Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken</p>	<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster</p>
<p>Bageri og Conditori <i>H. Andersen</i> Hjallesøvej 28 - Telf. 6395</p>	<p>Frederiksens Fiskesalg <i>Albanigade 35 . Odense . Telf. 8352</i> Alle Aarstidens Fiskesorter læres Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesøvej 10 . Odense Telefon 5154</p>
<p>Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio</p>	<p>Odense Brugsforening <i>Albanitorv 7</i> Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Priorikaféens Konditori <i>Enevold Sørensen</i> Vestergade 1 Butiken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764</p>

Nyborg

<p>Drewsen & Nelliemann <i>Isenkram . Glas . Porcelæn</i> Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris</p>		
<p>Korsgades Kødbod Alt i 1. Klasses Kød og Paalæg Holger Jørgensen . Telf. 527 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Søren Pedersen <i>Fiskehandel</i> Telf. 339 & 338</p>	<p>Chr. Thomsen Blikkenslager, Gas- og Vandmester Skolegade 4 . Telf. 148 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>A. Jørgensen <i>Kolonial</i> Knudshovedvej 6 - Telf. 314 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihavnen . Nyborg Leverandør til Stella Maris</p>

Næstved

<p>N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>		
<p>Evald Nielsen <i>Malermester</i> Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Hertlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Næstved Mælkeforsyning v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>T. A. Meding's Tømmerhandel A/S Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler</p>
<p>Aabenraa</p>	<p>Kolding</p>	<p>Nykøbing F.</p>
<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Slagterludsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>

Katolsk Ugeblad

25. November 1945
93. Aargang
Nr. 47

Kirkelig Genrejsning

Brev fra Lourdes

En Pionerskikkelse

»Den flyvende Kro«

Samtale om katolske Kvinder

— Det var Pave Pius XI, som ønskede, at de katolske Kvindeforeninger skulde sammensluttes til en international Union, siger Grevinde Scheel i en Samtale, vi har haft, efter at Grevinden d. 11. November blev genvalgt til Formand for »Danmarks katolske Kvindeforbund«s Styrelse.

— For at arbejde for en katolsk Kvindesag?

— Jeg vil hellere sige: for i Fællesskab at virke for en Opdragelse til Forstaaelse af vore sociale og religiøse Pligter og for ved vor Sammenslutning at gøre de katolske Kvinders Indflydelse gældende i det offentlige Liv.

— Hvordan for Eksempel?

— Husker De ikke, dengang D. K. K. F. protesterede mod Udkastet til en ny Svangerskabslov? I saadanne Sager er det af Betydning, at der staar saa mange som muligt bag vore Ord, ikke blot de 30 Millioner organiserede katolske Kvinder Verden over, men ogsaa mange herhjemme.

— Samarbejder De med ikke-katolske Kvindeforeninger?

— Det gør vi gerne, naar det gælder Sager, hvor vi *kan* staa sammen.

— Sig mig engang: er der en særlig katolsk Kvindesag — jeg mener: er der Omraader indenfor vore katolske Sognes Liv, hvor De synes, at Kvinderne ikke har den tilbørlige Indflydelse?

— Nej, det er der ikke. Det er forkert at opfatte D. K. K. F. som særlig interesseret i Kvindesagen. Vor Opgave er at tjene, ikke at kræve. Men naturligvis kan der være Ting, som vi synes, at Kvinderne kan gøre bedst for vor fælles Moder, Kirken.

— Hvem er Medlemmer hos D. K. K. F.?

— Vi har 22 tilsluttede Foreninger, hvis Medlemmer dermed alle har Medlemsret, og desuden 115 Enkeltmedlemmer.

— Er det godt?

— Det er god Fremgang; vi har saaledes siden Sommerferien faaet 14 nye Medlemmer. Men vi skulde gerne naa til, at alle katolske Kvindeforeninger er tilsluttede. Dette skal vort Arbejde gælde i den nærmeste Fremtid.

— Og naar en Kvinde nu staar i en Forening, der ogsaa tæller Mænd?

— Ja, forhaabentlig finder vi en Form, hvorunder saadanne Kvinder ogsaa vil kunne tilsluttes. Foreløbig staar mange af dem som Enkeltmedlemmer hos os.

— Har De nu efter Krigen faaet Forbindelse med den internationale Union?

— Endnu ikke, men vi haaber, det meget snart vil lykkes. Foreløbig er vi meget glade for den genoprettede Forbindelse med vore Søsterorganisationer i Norge og Sverige.

— Og hvad faar Forbundet saa udrettet?

— Vort største Aktiv er Feriehjemmet i Trørød, hvor over 100 Børn faar en vidunderlig Sommerferie under Ledelse af Mère Ansgaria fra Centralskolen i Spidsen for andre St. Josephsøstre, der ferierer ved at arbejde for Børnene. Desuden afholder vi Retræter, hvortil der ogsaa er Adgang for andre end Medlemmer, og vi har Enkeltmøder og Studiekredse. Den 10. December holder vi Adventsfest hos Lioba-søstrene, Forfatteren Jørgen Bukdahl vil en Gang i Vinter komme og tale til os, og endnu flere oplysende Møder er paa-tænkt.

— Deres Ønske?

— Alle katolske Kvindeforeningers Tilslutning. Og at vi maa kunne gøre en Indsats for vor hellige Kirke.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF T.VÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse
til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

Brønshøj Bogtrykkeri
Frederikssundsvej 225
Bella 1700, Lokal Nr. 1

Thor's kemiske Fabrikker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**
Lev. til Hospitaler og Institutioner

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.
Viktor Nielsen
Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

Th. P. Stillinge
Tømrermester
Sejrogade 15
Tlf. Ryvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Møntighedssal i St. Marlø Sogn

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

N. A. Nørgaard
Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

EL GRAFIK A/S
VESTERBROGADE 69-71

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 65 38
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico
La Coursvej 3
København F
Telf. Gothåb 656
Mosaik
og Terrazzo

Larsbjærnsstræde 14
Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen Glarmester
Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

L. F. Nielsen Snedkermester
Lindholmsvej 36 . Telf. Damsø 20 48
Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

HORISONTEN RUNDT

Kirken og Jugoslavien

I Slutningen af September udsendte de jugoslaviske Biskopper et fælles Hyrdebrev, hvori de meget hæftigt angreb Marskal Titos Regering, som beskyldtes for at have iscenesat en Katolik-Forfølgelse »større end Balkanlandene har oplevet i Aarhundreder«. 243 Præster er dræbt, 169 sidder i Fængsel og 89 savnes. Den katolske Presse hindres med alle Midler i at oplyse Befolkningen om Forholdene, Religionsundervisningen i Skolerne reduceres til et Mindstemaal, særligt Arbejde umuliggør det for de unge at deltage i Søndagsgudstjenesten o. s. v.

Biskoppernes Brev har tirret Regeringen, yderligere. Derfor har Paven sendt en ny Repræsentant til Belgrad, en amerikansk Biskop, Mgr. Joseph Hurley, Biskop af St. Augustin i Florida. Biskop Hurley har tidligere været knyttet til det pavelige Statssekretariat i Rom og blev først i 1940 bispeviet. I Amerika gjorde han sig straks bemærket ved at erklære Nazismen for Amerikas Fjende Nr. 1. Trods Protester fra mange Sider fastholdt han, at Nazismen var en mere umiddelbar Fare for Verden end Kommunismen. Han er født i Cleveland og er kun 51 Aar gammel. Ifølge Reuter vil hans Udnævnelse »gøre det muligt for den hellige Stol at skaffe sig Information om Forholdene og genoptage normal Kontakt med Belgrad Stift efter en næsten total Afbrydelse af Forbindelsen under Krigen«.

»Morgenbladet», Paven og Franco

Lige efter vor Redaktions normale Slutning bragte Morgenbladet d. 20. Nov. en ledende Artikel, som i Anledning af Pavens Tale til Spanien rettede et i dansk Presse enestaaende giftigt Angreb paa Paven saavel som paa General Franco, hvem det ellers saa kristelige Blad sluttede med kategorisk at anbringe i Helvede efter Døden. Vi vender tilbage til Artiklen i næste Uge, men haaber, at »Morgenbladet« i Mellemtiden eftertrykkeligt har taget Afstand fra den.

Jesuit takker Dansk Røde Kors

»Tidsskrift for Dansk Røde Kors« offentliggør et Brev, afsendt til Dansk Røde Kors fra Heythrop College, Chipping Norton, Oxon i August Maaned. Det er stud. theol. Leslie O. Dorn S. J., der paa egne og sin Broders Vegne takker for Røde Kors' Hjælp under lange Interneringsaar. De danske Gaver er Skyld i, at deres legemlige og aandelige Sundhed er bevaret.

Kirkelig Genrejsning

Foredrag i »Kristelig Akademisk Forening«
i Aarhus af Pastor Peter Schindler

II: Den aandelige Nyorientering

1) *Den nye Theologi*, som er i Frembyden, opviser Nyorientering paa næsten alle Felter indenfor Troens Tankeverden, og den har allerede afsat Værker paa de fleste af Felterne. Det drejer sig om Dogmatik og Moralthologi, om Religionshistorie og Symbolik, om Liturgik og Arkæologi, men det drejer sig ganske særligt om Bibelstudiet og om den kristne Filosofi. Helt nyt Materiale er draget ind i Theologien, og det forlyder, at Hs. Hellighed vil gøre et 7de Studieaar obligatorisk til de hidtidige obligatoriske 2 Aars Filosofi og 4 Aars Theologi — det maa hilses med Tilfredshed, naar man ser hen til Øjeblikkets Fagtrængsel. Det maa ogsaa hilses med Tak, at Den hellige Fader har forbudt Bisperne, selv under den grasserende forfærdelige Præstemangel, at ordinere Folk, der ikke har det fulde Studium bag sig; i Harmoni dærmed giver den ganske Biskop Flertallet af sine nyviede Præster Tilladelse til at supplere deres Studier paa de store Lærestalter i Louvain og i Rom, selv om han kunde have Brug for dem strax i det hjemlige Arbejde.

Det vil maaske interessere Dem at høre lidt om, hvordan de nye Tanker er, som Romerkirken møder den nye Tid med.

2) *Filosofi* er jo i lige saa høj Kurs hos katolske Theologer, som den er suspekt og hjemløs hos de lutherske, der ganske overlader dens Dyrkelse til Hedningerne. Vi andre føler os ansvarlige for Sandheden i alle dens Former og drømmer ikke om at gøre et Tankearbejde med Troens Fakta ud fra vantrø Metoder. Vi gjorde det i det XIX Aarh., og vi fik ud af det en Theologi, der ikke kunde holde; men som i XIII Aarh. Thomas genopdagede Aristoteles, genopdagede i 1870'erne Leo XIII Thomas; da Leo blev Pave, satte han Thomas til Højborgs i kristne Tænkeres Lag, men længe lignede den nye Thomisme en Hær, der kun bestaar af en ældgammel General (Pave Leo) og en Rekrut (den senere Kard. Mercier); dog fylkedes der snart et Mandskab om Thomas' Banner — ikke for at kopiere hans Idéer, men for at tænke Nutidstanker ad de Baner, Aristoteles har afstukket og Thomas gjort kristeligt farbare.

Allerede for 10—20 Aar siden begyndte Navne som Thomismens Historiker, *Grabmann*, dens Systematikere *Gilson* og *Garrigou-Lagrange* som de store Kanoner, dens læge Infanterist, *Maritain*, og dens lette Fortrop, *Chesterton*, deres store Produktion, der har skabt en ny Aandsbølge henover den katolske Verden — med Centrér i Louvain og i Paris.

Vil De vide, hvad det inderste Formaal er med al denne Filosofi, saa er det dette: det er os i allerhøjeste Grad magtpaaliggende at vide, om Mennesket fra Naturens Haand er dannet til at modtage Aabenbaringsens Sandheder, eller om han er inkommensurabel med dem som et firkantet Hul er inkommensurabelt med en rund Pind, saa der maa øves Vold mod Hullet — eller mod baade Hul og Pind — for at faa Pinden i Hullet. Er vi fra Naturen uimodtagelige for Aabenbaringen, eller er vi saaledes indrettede i Erkendelse, Vilje og Følelse som et Hovede, man kan sætte en Hat paa eller lade være at sætte en Hat paa: altsaa passive. Eller igen: er vi indstillede overfor Guds Budskab som en Blomst, der folder sig ud for Solens Straaler og rækker sine indre Griberskaber op mod Sol og Regn og kun kan komme ret i Væxt og Flor under Lysets og Vædens Naade: altsaa positivt og krævende.

Enten man er sig det bevidst eller ej, hænger hele den nutidige theologiske og konfessionelle Debat af dette Problem — det hedder: *Thomas eller Barth!* Mens vi, indtil Ny-Thomismens Gennembrud, drev theologisk Tænkning ud fra *Descartes* hele og *Kants* delvise intellektuelle Nihilisme, har vi nu faaet en sejerrig Filosofi, der med tvingende Logik fører lige over i Theologien, saa der ikke hos os staar anden Strid mellem Tro og Viden end den Spænding, der altid maa staa, naar Logik fortsættes over i Mysterium: de ophæver ikke hinanden, men supplerer hinanden, saa det naturlige og det overnaturlige rækker hinanden Haanden. Ved sin geniale og dog énfoldige Tænkning redder Thomas Værdsettelsen af det naturlige Menneske og den synlige Verden — noget, der maa kunne skattes af Grundtvigs Disciple, selvom det mishager Barths.

3) I *Dogmatik* betyder *Scheben* det store Omslag fra antropocentrisk til theocentrisk Theologi;

Mennesket er ikke længere Theologiens Udgangspunkt — som hos Thomas er Udgangspunktet Gud, vort Ophav og vort Maal.

Denne nye Theologi benytter frigjort de nye og nyeste videnskabelige Metoder i Exegese og i Dogmehistorie.

Kirkebegrebet er ikke mere den perfekte Organisation, Samfundet, der bestaar *sui iuris*, men Begrebet af en Organisation: *Corpus Christi mysticum*, et theocentrisk og kristocentrisk Kirkebegreb, der har faaet sit klare og allerede klassiske Udtryk i Pius XII's Encyklika. Nu ligger Reformationen saa langt tilbage, og dens Værk er, særligt i dens Hjemland, saa splittet, at vi ikke længere behøver at henvende al Opmærksomhed paa den statistisk-juridiske Side af Kirkebegrebet, men kan hæfte os langt inere end forhen ved dets dynamiske Side (Karl Adam).

4) Er Dogmatikken for de faa i Kirken, saa er dens Frugter for de mange; dens Udløbere i Fromhedslivet og i Fromhedslitteraturens *mystisk-usketiske Værker* er talrige og spiller en enorm Rolle i det katolske Kirkeliv, ikke mindst i Klostervæsenet og i Sjælesorgen. Hær er der i den senere Tid en udtalt Tendens til at henvise den rent psykologiske Side af det religiøse Liv til den naturlige Psykologi, mens man tilstræber at klarlægge Religiositetens inderste Væsen som noget rent overnaturligt. Saaledes betragtede den gamle Skole (*Paulin*) de extraordinære psykiske Fænomener i Mystikken som væsentlige for Mystik, mens den nye Skole (*Mayer, Garrigou-Lagrange og Surin*) anser det i Daaben skænkede overnaturlige Naadeliv som det for Mystikken eneste væsentlige — naar der da er Tale om kristen Mystik — mens Ledsagefænomenerne forklares rent psykologisk og henvises til Psykologien.

5) *Moraltheorien* har længe staaet fast, strandet, som Arken paa Ararat, paa *Alfons af Liguori*; ganske vist betød allerede Alfons et Fremskridt fra den blot objektive Registrering af Synder og Dyder til en psykologisk Undersøgelse af det subjektive Ansvar hos Synderen — han gav os, 200 Aar førPsykoanalysen, alt hvad der er af Værdi iPsykoanalysen — men som sagt: dær stod vi fast, og *Moraltheologi* syntes at være den eneste theologiske Disciplin, der ikke kendte til Udvikling og Fremskridt.

Med *Thillmann* begynder den at bevæge sig, omend det kun er en Begyndelse. Man lægger Vurderingen af de menneskelige Handlinger om fra det rent etiske til det religiøse, idet man forlader Aristoteles' etiske Kategorier og byg-

ger en *Imitatio Christi*-Theologi op, som vurderer Handlingerne ud fra deres Forhold til Kristus og til *Corpus Xi mysticum*.

6) *Religionshistorien* har med *Anwander* og *Huby* lært totalt at forlade Nøgle-Idéen, og med *Schmidt* har den lært et nøgternt, fordomsfrit Studium af de hedenske Religioner, positivt anskuet ud fra deres egen Idéverden, og ikke vurderede ud fra den kristne Lære. Denne Strømning har faaet autoritativt Udtryk i Pius XI's virksomhedsfulde Missions-Encyklika, der vil forandre meget i de genoprettede Missioner, naar de atter kommer paa Fode.

7) *Liturgik* har faaet en ny Klassiker i *Eisenhofer*, men bag ham ligger en Række tidligere Forskere, der ikke længere akcepterer det gudstjenstlige Cereemoniel som blot givne Størrelser, men gaar den historiske Vej og spørger om deres Oprindelse og oprindelige Mening; og saaledes blæses der nyt Liv i mangt et Rudiment, ligesom det klargøres, hvilke Indslag fra Jødedom og Hedenskab, der findes i vore ældste Kultformer. Den gamle rubricistiske Anskuelse af Liturgi er vejet for Anskuelsen af Liturgi som »Dogme i kultisk Form«; dærfør smiler man ogsaa ad visse dilettantiske »liturgiske Bevægelser« udenfor Romerkirken, hvor man tilstræber det haabløst irrationelle: at iklæde en liberalprotestantisk Dogmatik katolske Kultformer.

8) *Kristelig Arkæologi* er ved at gaa over fra at være et rent neutralt Oldtidsstudium til at blive en theologisk Disciplin, der nu skal dyrkes af alle vordende Præster. Med *Dölger* og hans Skole ses det, at Kirkenhistorien hidtil har overset et mægtigt Kildemateriale — ja, det kan siges, at den har forsømt at benytte omtrent Halvdelen af de til Raadighed staaende Kilder: Monumenterne, for ideligt at blade i Dokumenterne. Vil man ikke nøjes med Begivenhedshistorie over Koncilier, Paver og store Fædre, men lære Oldkirkens Smaamænd at kende, saa det bliver klart, i hvilken Grad den primitive Kristendom paavirkede den hedenske Hverdag, og i hvilken Grad den selv blev paavirket af den ... saa maa Historikeren vende sig til hver Genstand, der er bevaret fra disse vore fjærne Fædre langs alle Middehavets Kyster, og han maa se at faa Stenene til at tale. Jeg føler det som et Privilegium at faa Lov at være med i disse Anstrængelser.

9) *Symbolik* har længe lidt af samme Skavank som Religionshistorien: at vurdere andre Konfessioner ud fra vort Skema (saaledes *Möhler*). Med *Algermissen* skildrer man dem nu nøgternt ud fra deres egne Kilder og tegner dem, som de selv anskuer deres eget Væsen. Det

er nok hær at pege paa Fremskridtet i Lutherforskningen fra *Denifle* over *Grisar* til *Lortz*.

10) *Bibelstudiet* har gennem en Menneskealder undergaaet en Udvikling, der kronedes med Pius XII's nylige Encyklika — og jeg er taknemlig for at have faaet Lov at bringe mine Landsmænd et af de fineste Produkter af den nye Aand: *Ricciottis: Vita di Gesù Cristo*.

For os Katholikker er Bibelen i lige høj Grad Guds Ord og Oldskrift; selvsagt er det i første Række den lærende Kirkes Opgave at hævde Gudsordet i Bibelen, mens det tilfalder den granskende Kirke at undersøge den som Antikvitet. Dette Arbejde havde siden Aarhundredskiftet trange Kaar, idet Modernismens rent hedenske Betragtning af Bibelen som blot Oldskrift og dens vilkaarlige og principløse Metoder i Studiet fik den lærende Kirke til at reagere haardt — saa haardt, at mange Theologer skræmtes bort fra Bibelstudier.

Nu er Modernismen forlængst *passé*, og der er fastlagt saa sikre Principper og Metoder, at en længe attraaet Frihed er oprundet for Bibelstudiet, der nu baade føler Sikkerhed i Arbejdet og glæder sig over Roms Sympati; nu behøver man ikke mere at drøfte Inspirationens Væsen og Omfang — det er fastlagt — man kan frit hengive sig til at give Oldskrifterne i Bibelen, hvad Oldskrifternes er.

Det var Leo XIII, der begyndte, og Benedikt XV, der fortsatte Arbejdet med at klarlægge Inspirationens Væsen og Omfang, og Pius XII fortsatte Linjen.

Den nuværende Pave paapeger, at Skrifterne først ret forstaaes ud fra deres historiske, filologiske og geografiske Forudsætninger. Klarlæggelsen af Inspirationens Væsen medfører, at det erkendes, at Forfatterens Forudsætninger — historiske, naturhistoriske, geografiske, psykologiske og ogsaa religiøse Forudsætninger — ikke omfattes af Inspirationen, der kun dækker Forf.'s religiøse Paastande. Dette maa nødvendigvis give det rent tekniske Studium af Skrifterne en hidtil uanet Frihed, der i praktisk Anvendelse viser sig i Exegesen. Hær har Den hellige Fader peget paa, at vi ikke skal blive staaende ved Fædrene, men gaa videre ad deres Baner: vi besidder en kritisk Metode og videnskabelige Hjælpe-midler, der ikke stod til deres Raadighed.

(Sluttes næste Uge)

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

„Den flyvende Kro“ Demokrati og Drikkevarer

Frimodts Forlag fortsætter med Chestertons Romaner. »Manalive« (Paa Dansk »Du store Kineser«) fik saa god en Modtagelse, at vi i Aar faar »The flying inn.« (»Den flyvende Kro«). Ogsaa denne Roman er fra Chestertons sprælske yngre Aar, hvor han var morsomst. Og den rummer en Række af hans bedste Digte i munter Stil, især Drikkeviser, samt en Masse burleske Løjer og midt i disse nogle af de ægteste chestertonske Idéer, specielt om Demokrati.

Bogen er skrevet kort før Udbruddet af første Verdenskrig. Det havde generet C. betydeligt, at England saa gerne tog imod Lære fra Kejserdømmet Tyskland. Enhver halvskør tysk Videnskabsmands haardtrukne Teorier vandt Gehør i England, fordi Tyskland var blevet stort og stærkt. I denne Bog lader C. Tyrkiet vinde nogle Sejre, hvorefter snobbete Kredse i England falder for Muhamedanismens Idéer. Samtidig er der en anden Ting, han har paa Hjerte at lufte sin Harne over. Politikerne — af ethvert Parti — er ikke Demokrater efter hans Smag. Demokrat er den, der virkelig forstaar det bre-

de Folk og giver det, hvad dette brede Folk ønsker. Men Politikerne ledes altid af deres Idéer om, hvad der er bedst for Folket, de mener sig kaldet til at opdrage paa Folket ud fra deres egne Teorier og Snobberier, og ser i Virkeligheden ned paa den jævne Mand og den Livsførelse, der passer ham. Dette illustreres i Bogen derved, at Snobberiet for Muhamedanismen fører til en Lovgivning, som vil udrydde Nydelsen af Spiritus — i den brede Befolkning naturligvis; de selvbestaltede Opdragere anser selvfølgelig sig selv for modne nok til at kunne beholde Drikkevarerne for egen Mund.

Og saa ruller da Handlingen om et Par gæve Mænd, der triller en Tønde Rom og en stor Ost rundt ad Englands Landeveje i Trods mod dette antidemokratiske Kætte-ri. Hele Handlingen er holdt i den rene Nonsense-Stil efter bedste engelske Forbilleder, og Situationerne er kaade som den gamle Pantomisme. — Mange Portrætter er blændende nøjagtigt tegnet, og Satiren rammer præcis, hvor den skal.
H. D. T. K.

Grotten slukkes, og Kærteprocessionerne kunde ikke finde Sted.

Fra Maj til November i Fjor var der næsten ingen Valfarter; Jernbanelinier, Stationer og Tog blev sprængt, og Landevejene var usikre at færdes paa.

Men saa snart det igen blev muligt at rejse, om end med Besvær, begyndte Pilgrimmene at strømme til. Skønt der ingen særlige Tog er for Pilgrimme, skønt det er blevet meget dyrt at rejse, og skønt Levnedsmiddelforsyningen endnu er meget daarlig, har der fra Juni Maaned været over 250.000 Pilgrimme i Lourdes; i August alene var der over 100.000, og Rosenkransvalfarten i Begyndelsen af Oktober bragte 50.000 hertil ...

Jesu Hjerte Kirkes Jubilæumsskrift

Jeg stod forleden Søndag udenfor Jesu Hjerte Kirke efter 11½-Messen og forsøgte at sælge nogle af Kirkens Jubilæumsskrifter. Skønt jeg anbefalede Bogen med Ordene: »Interessant Tekst og glimrende Illustrationer« var Resultatet meget ringe. Mange Kirkegængere var naturligvis Gængangere fra Jubilæumssøndagen, men Bogen fortjener at komme ud i vide Kredse. At hver eneste af Jesu Hjerte Kirkes Konvertitter bør eje den er en Selvfølge, og de bor sikkert ikke alle endnu i København.

Bogen — der koster 4 Kr. — er paa 118 store Sider og omhandler Kirkens Historie fra den første Spire paa Nørrebro i 1875 til vore Dage. Biskoppen har skrevet Forord. Der er Biografier af afdøde Patres. Pastor Schindler fortæller om Broder Münch, som Tusinder af Kirkegængere har kendt, desuden er der ved Pater Heggum »Smaa Glimt af Jesu Hjerte Kirke og dens Præster i Litteraturen«. Endelig ved Sognepræsten Sognets Historie og Arbejde samt en Del Statistik og en Omtale af Kirkesukket ved Kirkens nuværende og meget musikalske Organist Aage Bredahl. Der er en Omtale af Mændenes Kongregation ved Hr. Johs. Hansen — man har bare glemt Damerne Kongregation, hvad nok nogle er lidt fortrydelige over, efter hvad jeg hører.

Bogen er virkelig værd at læse og eje, for man bør ikke nøjes med det første, da den indbyder til at tage frem og »kæle« for, fin som den er paa godt Papir, hvor Illustrationerne kommer til deres Ret, og at læse i den er som at høre en god Ven fortælle noget virkelig godt.

Bogen faas ved Henvendelse i Præstegaarden eller i St. Ansgars Boghandel.
V. S.

Af et Brev fra Lourdes

skrevet den 23. Oktober

...L'Asile (det er det største Pilgrimshospital og ligger paa selve Grottens Territorium), var først fransk Militærhospital og husede derefter Hundredvis af Børn fra bomberamte Byer: Rouen, Le Havre, Paris, Bordeaux o. s. v. Da Tyskerne besatte den sydlige Zone og kom til Lourdes, beslaglagde de først en Række Hoteller, dernæst Hôspital N. D. des Douleurs (det andet Pilgrimshospital, som ligger inde i Byen), og endelig forlangte de Asile. Men den hellige Jomfru vaagede over sin egen Grund. Da den tyske Kommandant begav sig til Asile med flere Hundrede Mand, med Kanoner og Ammunition, mødte en fransk Kaptajn med et Dusin ubevæbnede Maquisarder og Byens Befolkning op og omringede Tyskerne, — som straks opgav deres Hensigt; Grottens Territorium har saaledes ikke eet Minut været

besat af Tyskerne og har derfor ikke lidt nogen som helst Overlast. Tyskerne besøgte Grotten og Kirkerne for at se sig om der eller for at bede, men spillede aldrig Herrer.

For Øjeblikket er Halvdelen af Asile fransk Militærlazaret; men den anden Halvdel er reserveret syge Pilgrimme. Trods alle Vanskeligheder m. H. t. Trafikmidler var der i Krigens første Periode, indtil Juni 1940, utallige Pilgrimme i Lourdes. Da Sammenbruddet og Invasionen kom, søgte 25000 Flygtninge — Kommuniste, Jøder, Folk af enhver Kaliber, hertil. Men Missionsprædikenerne i Kirkerne, Bønnerne ved Grotten, Processionerne, — alt fandt Sted i fuldkommen Ro og Orden. — Tyskerne har aldrig direkte forhindret nogen religiøs Manifestation, — men paa Grund af Mørklægningen maatte Lysene i

Paa sine Forældres Slot »Rath« ved Heumar i Nærheden af Köln fødtes Pater von Geyr, 9. April 1834; han var af rigtsfriherlig Æt og opførtes i Begyndelsen i København Vejviser under sin adelige Titel »Barone«. Han kom fra et helt igennem ægte katolsk Hjem, og de fremme Forældre gav deres Børnelok en herlig Børndoms- og Ungdomstid. Den lille Alberts bedste Fornøjelse som Dreng var at samle sine Søskende paa Løftet, hvor han saa læste Messe og prædikede for dem. Gymnasieaarene tilbragte han dels i Münsteriefel, dels i Köln.

9 April 1855 traadte han ind i Noviciatet i Gorheim, og Tiden fra Præstevielsen, 15. September 1868, til December 1880 var urolige Vandretsar for ham. Stationerne har han noteret paa en Sæddel: Münster til 1. Aug. 69 — Regensburg til Sept. 70, det var hans Forskole til Kongregationsarbejde — Köln 8. Dec. 71 — København 12. Okt. 72 — Randers 1. Juli 73 — Ledreborg som Huskapellan til 1. Aug. 75 — Ordrupshøj 1. Jan. 77 — København fra 12. Dec. 80, hvor han derefter virkede til sin Død.

Vi ser saaledes, at Pater von Geyr virkede et godt halvt Aar i København, før Jesuittens Residens oprettedes paa Solitude tre Aar senere. Og under sit andet Ordrupophold i 1877 ud-

P. A. von Geyr-Schweppenbug S. J.

EN PIONERSKIKKELSE

Pater A. von Geyr-Schweppenbug

strakte han sit ambulante Arbejde til Færøerne, hvor han opholdt sig i Juli—August; dette har han beskrevet i en interessant Beretning Fra Færøerne foretog han sin første Rejse til Norge, hvor den katolske Sognepræst i Frederiksdal, før han selv rejste paa Ferie, havde anmeldt Pater von Geyrs Komme som sin Vikar ved at fortælle Menigheden, at nu kom »Danmarks helligste og lærdeste Præst!« For at han rigtig skulde fatte, hvor haardt det var at arbejde i den norske Missions Tjeneste, havde Sognepræsten beordret sin Vikar sat paa streng Faste. Hushæstyreinden faldede dog Medlidenhed med Gæsten og satte Rationerne op; men, sagde Pater von Geyr, naar han laende fortalte dette, jeg var nær kommet til at belate min »Hellighed« og min »Lærdoms« dyrt!

Året før Pater von Geyr fik fast Ophold i København var Kongregationen for unge Mænd stiftet; men Pater Tenten gik faktisk paa Gravens Rand, saa

denne hans Sliffølelse maa nærmest betragtes som dødt. Da traadte Pater von Geyr til, og han viste sig hurtigt om den rolige Mand paa det nye, idel han med stor religiøs begyndelse en Række Huse i de unges Hjem, hvorved nu om end langsomt fik opvædet den fornødne Forbindelse mellem Hvilken Arbejdet under ledendes Forhold vilde have været uoverskuelig. — Som Pater Tenten mange Aar senere erindret: Pater von Geyr sig fortrinlig at aflægge disse Husebesøge til jævne, gemtylige Munde. Han forned stød at læge Folk paa de bled Døre og Hjerter for at med en munter Spøg paa den ene eller den anden Side. Men Vej til de ældre lærde. Men hag den yngre Mænd, der han begik sit Embedes Besøg i Vanvidst, saa for sig de nye skeligheder, der længe sig om mellem ham og den katolske Ungdom i Danmark, som var Menighedens Fremmen er Menighedens Fremtid maatte blive et Arbejde der et langt og smukt. Naar arbejdet af ham som Præst. Naar han læger i Betragtning af de unge ofte var forbigående i Mandagsmøderne i den tidens ogsaa i

I
 »JESU HARTE KIRKE 1895—1945«
 giver John Johnsen bl. a. en Biografi,
 som her gives i Uddrag, at en af de
 mest mærkelige Skikkelser indenfor Ho-
 vedstolens Katolicisme omkring
 Århundredskiftet

nionerne om Søndagen, at de overall paa Arbejdspladser var omgivet af religiøs Modvilje eller Ligegyldighed, af Storbysens moralske Farer og ofte af Forældres komplette Mangel paa Forstaaelse for Kongregationsvielses Betydning for deres Dreng eller halvvoksne Søn, forstærket man, hvilket Overtalelsesevner denne Præst skulde være i Besiddelse af, naar han skulde vinde de baade Forældre og de unge selv. — Pater Esser siger, at der krævedes usædvanlige Anstregelser fra Pater von Geyrs Side alene for under de daværende smaa Forhold blot at holde sammen paa Kongregationen endog i faa den til at blomstre. Dette sidste lykkedes ham dog efter nogle Aars Forløb. Men københavnske Ungdomsarbejde maa aldrig glemme, at det kostede denne Pioner hans bedste Livskraft, ja, at han bogstavelig slet sig op i denne Gerning.

Han var utværlig i at opmuntre de svage, i ved Breve eller personlige Besøg at hjælpe de lunke i Gang igen eller søge de frafaldne. Var en ung kommet paa Kongregationsens Liste, slap han ham ikke af Syne saa længe, der var den ringeste Sandtydelighed for at fastholde det mindste Haab. Pater Esser udråber: »Er nogen gaale labt.

saa vil man sidst kunne rette nogen Bebrejdelse mod Præsten.

Man bebrejdede ham underliden, at han var for lemlødig i sine Krav, baade naar han tog Konvaller og nye Medlemmer i sin Kongregation. Pater Esser havde flere Debatter med ham om dette Forhold, men Pater von Geyr vilde ikke give ham Ret. Pater Esser siger: »Man kan naturligvis beholde sin egen Mening, men sikkert er det, at Pater von Geyr kunde pege paa gode Mænd i Menigheden, som, næst Gud, kunde læke ham for, at de ikke led Skibbrud under Ungdomsrejserne eller blev reddet i Land af hans kærlige Hænder« — Det var da heller intet Under, at hans Kongreganister hang ved ham med stor Hengivenhed, fylkedes om ham paa de aarlige Skovture og viste en yderste Trofasthed mod ham, da han i de sidste halvandet Aar ikke kunde begynde Prædikatiolen, men alligevel deltog i hvert Møde, hvor han slutelig rettede et Par Ord til de unge, som han da bagfærdig lalle med oppe i Taleværelset. Hvor smertede det ham, at han ikke mere kunde række sine aandelige Sønner den hellige Kommunion. Efter en Fælleskommunion sidste Sommer han levede, stod han efter Messen uden i Forhallen og sagde da til dem, han hilste paa: »Åh, kære, jeg kan ikke mere læse Messe for Dem; men« forsatte han, og et stort Smil oplyste hans midte Ansigt, mens Taarerne perlede bag Brillerglassene, »jeg kan da slaa her og ønske I Lykke.

Det var medens han endnu stod i sin fulde Kraft, al han sendtes paa den ambulante Præstetjenestens Langfarter, hvor han opsegte de faa Katiolikker Nord for Polarkredsen i Island for at bringe dem Paaskekommunionen. Ogsaa i Sverige og Norge rakte han Tid efter anden en hjælpende Haand i Arbejdet. »Men« siger Ugebladet, »salle danske Menigheder her været Vidne til hans apostolske Iver, hvorledes han snaede den gode Sæd i Hjerterne. I Ringsted forberedte han Grundlæggelsen af en Menighed. Men eet maa aldrig gaa i Glemme, saa længe den danske Kirke slaa, nemlig at

(forts. Side 576, 1. Sp.)

URBI ET ORBI

Valkamstøtten

Ifølge udbetruede Pressemeddelelser skal den hellige Fader (iflg den katolske Avis »Il Popolo«) have interverner hos den italienske Regering til Førdet for dem, der er blevet dømt til Døden i Italien for politiske Forsæelser. Den apostolske Nuntius, Mons. Borgogni-Duca, har over for Udenrigsminister de Gasperi givet Udtryk for den hellige Faders Ønske, at de, som er blevet dømt til Døden for politiske Forsæelser i Øjeblikke af særlig ophidset Stemning blandt Befolkningen, ikke skulde henrettes. Pavens ønsker at intervenere, hedder det videre i Meddelelsen, i samme Aand, som tidligere foranledigede ham til at gribe ind til Førdet for Anti-Fascistene. Ved et Kabinetsmøde afsluttedes Debatten med en Erklæring om, at Regeringen ikke er dav for den hellige Faders Henvedelse.

Amerika

Pater E. Ramirez S. J., der nu er stationeret i Bogota (Columbia), er blevet ophængt som Ophavsmand til en »Vejrudsigtmaskine«, der har spillet en væsentlig Rolle for U. S. A.'s Marine under Krigen i Stillehavet. Marinen har hidindtil betruet stor Hemmelighed omkring Opfindelsen, men beretter nu, at Tusinder af Amerikanere kan takke Pater Ramirez' Opfindelse for et Resultat af hans Studier ved St. Louis Universitet og er baseret paa Modeller af mindre Jordkugler.

Å Pater von Geyr S. J. (Nr. to fra venstre) paa en af sine Missionarerejser i Island

det var Pater von Geyr, der har grundlagt Helsingør Menighed. Det var under yderst vanskelige Forhold, at han viede den nogle af sine bedste Kræfter — ja, den var en Kæledægge for ham. Der lever endnu nogle af hans Konvertitter, der klart erindrer det lyse Skær over hans Ansigt, naar han en Søndag efter Højmessens betroede den ene eller den anden: »I Dag skal jeg til Helsingør!« Kun var det en stadig Bekymring for ham, at han ikke kunde læse Messe i Helsingør om Søndagen; han kunde ikke undværes i København før om Eftermiddagen, og det var utilstrækkeligt, naar Arbejdet skulde have virkelig Fremgang. Det viste sig da ogsaa, at Pater von Geyr havde Ret, thi Menighedslivet blomstrede først op, da Stationen oprettedes, men det skete først 2. Marts 1904, to Aar efter hans Død.

Pater Esser anvendte paa ham Skriftens Ord: »Zelus domus tuæ comedit me« — Nidkærlighed for dit Hus fortærer mig (Joh. 2,17), thi Pater von Geyr var opfyldt af en flammende Sjæleiver, der aldrig lod ham hvile. Det er vanskeligt at sige, om Prædikestol, Skriftestol eller Taleværelse kom først i Rang efter Kongregationen.

Kom man op ad Stentrappen, førte første Dør til højre ind i Pater Brinkmanns Taleværelse, og lige over for laa Pater von Geysrs; de yngre Patres som Schmidt og Esser maatte i de Tider stikke deres Besøgende ind imellem. Til venstre for Pater von Geysrs Dør var Døren ind til Kapellet. Efter Højmesse og Aftenandagt om Søndagen stod Pater von Geyr gerne i den aabne Dør for at hils paa Kirkegængerne. Og saa havde Pater von Geyr en lille privat Aftale med Sakristanen, Broder Münch, der sørgede for at genne saadanne fremmede ind til Pater von Geyr, som Broderen nu ansaa for modne til videre Behandling; adskillige blev ad den Vej Katolikker. Pater von Geysrs Husfæller kaldte spøgende dette Taleværelse for Pater von Geysrs »Musefælle«. Og Broder Münch røgtede her en sand apostolisk Gerning; særlig forstod han at tale med unge Mennesker, der fandt Vej ind i Kapellet, og mere end een hjalp han over en langt sværere Hindring end Taleværelsets Dørtrin, naar han paa en venlig og snild Maade fik en saadan ung Mand paa Knæ i Pater von Geysrs Skriftestol til det første med Rædsel imødesete Skriftemaal.

I Taleværelset holdt Pater von Geyr ogsaa sin Konvertitundervisning; der kunde være Hold paa op mod en Snes Mennesker, hvoraf dog mange faldt fra undervejs; saaledes gik en og anden fra, naar han gjorde opmærksom paa, at den Tale, der gik ude i Byen, at Præsten fik 100 Kr. for hver Konver-

tit og denne ligesaa, var det rene Vrøvl.

I 1894 begyndte han en Række offentlige kateketiske Foredrag i Kapellet. Da han før det andet Foredrag havde taget Plads foran Koret ved det lille Bord, tog han til Genmæle mod det Referat, Dagbladet »Politiken« med hele den tidligere Servering havde haft af det første. Han sagde: »Bladet Politiken siger under Overskriften »En Jesuitpater«, at jeg hører til Tysklands fornemste Adel, at jeg er født Medlem af Herrenhaus, at jeg ved min Indgriben under Kulturkampen nær havde styrtet Bismarck, og at jeg hører til Jesuiterordenens lærdeste Teologer«. Efter en kort Pause affærdigede han det hele med det ene Ord: »V-r-ø-j-l!« hvorefter han roligt aabnede sin Katekismus og begyndte sit Foredrag.

Missionsugen i Roskilde

K. U. meddelte forleden, at Aalborg havde haft en Missionsuge. Roskilde Menighed har nu ogsaa oplevet sin. Begge Steder er det Pater K. Harmer, der har ledet Missionen.

Missionsugen fandt Sted i Oktoberferien. Da Roskilde har en ret stor Kostskole, hvis Elever for en stor Del rejser bort under Ferien, var det nødvendigt at skaffe Børnene en Erstatning for den Mission, de ikke kunde tage Del i. De skulde jo ikke gerne gaa Glip af de Goder, en Missionsuge byder paa. Børnene fik da ogsaa deres egen Mission — fra den 9. til den 12. Oktober — under Ledelse af Pater Groteclaes. Denne udmærkede Børneven har sin egen Maade at fængsle Børnenes Opmærksomhed paa. Pateren holdt tre Foredrag om Dagen, hvoraf det sidste hver Dag var ledsaget af Lysbilleder. Han lagde megen Vægt paa Messeofferets Værdi og paa det Ofersind, der skal præge Kristi sande Disciple.

Den 14. Oktober begyndte den egentlige Missionsuge. Fra første Færd vandt Pater Harmer sine Tilhørere. Med Opmærksomhed fulgte de hans klare og varme Fremstilling af Religionens Grundprincipper: Meningen med Livet, Dødens Alvor, Ægteskabets Hellighed, Skriftemaalets Velsignelse, Kirkens Storhed.

Søndag den 21. Oktober sluttede Missionen med Te Deum og en sidste Formaning om at være tro mod Gud og Kirken. — Det var en lykkelig og fornyet Menighed, der flokkedes omkring Pateren.

P. J. B.

Til den 25. Okt. havde Kvindklubben indbudt Pastor King til at fortælle os om sine Oplevelser som Feltpræst, og disse blev fremført med en meget tiltalende Blan-

ding af Alvor og Humor. Der forventes at være planlagt flere af den Slags Aftener i Vinterens Løb.
M.

Juleindsamling

Med Vikariatets Tilladelse agter undertegnede, ligesom de foregaaende Aar, i Anledning af Julen at foranstalte en Indsamling til Fordel for trængende Trosfæller i Sct. Ansgars, Sct. Antoni, Sct. Knud Lavards og Sakramentsogn.

Det er vort Haab, at enhver efter Evne vil yde sin Skærv hertil. De, som ønsker at komme i Betragtning, maa inden 14. December personligt henvende sig hos een af undertegnede:

Pastor Geertz Hansen, Bredgade 64, Pastor Cay Benzon, Nørrebrogade 27, 3., Postkonto 46638, Sakramentskirken, Pastor Knud Ballin, Frederikssundsvej 225. Pastor Stäubli, Knud Lavardsvej 6, Lyngby, Fru A. Osterhammel, Frederiksborggade 54, 3., Fru H. Günther, Bangertsgade 11.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København

Søndag den 2. Dec. Kl. 8,30. — Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad, derefter Skovtur. Frokostpakke medbringes.

Onsdag den 5. Dec. Kl. 19,30. — Ordinært Møde Østerbrogade 7 D. En polsk Akademiker vil tale om de polske Forhold under Krigen.

Kl. 18,30. Studiekreds III. Udvalgte Stykker af »Summa theologica«. Mødested Østerbrogade 7 D.

Findes der

gode Mennesker, som vil tage sig af en nødlidende Broder? Han er ca. 50 Aar og forhenværende Løjtnant. Blev engang opereret for Kræft i den ene Armhule og er nu hel eller delvis Invalid. Han opbevarer en lille Invalidrente paa ca. 100 Kr. pr. Maaned, som han skal leve for! Kan p. G. af sin Invaliditet ikke tage Arbejde.

Han har intel Sted at bo og maa søve tilfældige Steder som »Fremmedherberget« o. l.

Han har ikke Raad til at spise sig mæt, og indtil for kort Tid siden ejede han ikke engang en Frakke. Han er religiøst interesseret og kommer (skønt ikke Katolik) til vore Messer. Han er kultiveret og har et behageligt Væsen. Og nu spørger jeg: findes der gode Mennesker, allerhelst paa Landet eller

i Byens Yderkanter, som kunde tænke sig, mod at modtage hans ca. 100 Kr. pr. Maaned, at give ham et Værelse med Varme og Kosten? Hvis der er nogen, som kunde tænke sig det, helst inden Jul, bedes de blot henvende sig til Redaktionen.

Steen Ostfeld-Rosenthal.

D. K. K. F.

Sønd. 11. Nov. afholdtes Landsmøde med Generalforsamling paa St. Josephs Skole. Efter Valget saa Styrelsen saaledes ud: Grevinde Schœel (Formand), Fru Karen Plovgaard (Næstformand), Frk. Elisabeth Andersen (2. Næstformand), Frk. K. Bonnesen (Kasserer), Frk. May (Sekretær), Frk. Weiss, Fru Kerckhoffs, Roskilde, Fru Munthe, Aarhus, Fru Theophilus Larsen, Odense. Suppleanter er: Fru Dr. Gade, Frk. R. Berner, Frk. Birch Rasmussen, Frk. Ellen Ferry og Fru Kirst, Rønnow. Nærmere Referat følger.

Studiokreds 3. Dec. Kl. 19,30 St. Kjeldsgade 1. Forfatterinden Fru Karen Plovgaard indleder om »Marie Bregendahls Bøger«.

Reserver den 10. December til vor Adventsaften.

Benediktineroblaterne

Fredag den 23. November Kl. 20: Møde, der slutter med Komplet, hos Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade 1.

Mødrekursus

Torsdag den 29. November Kl. 19,30 hos Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade 1. Søster Fransiska: »Kirkeaarets Fester og det katolske Hjem.«

En lille Udstilling giver Eksempler paa, hvorledes man kan smykke Hjemmet ved de forskellige Fester.

Katolsk Klub

Sjælemessen for Klubbens afdøde Medlemmer læses Torsdag den 29. Nov. Kl. 8 i Sankt Annæ Kirke.

K. U. K. København.

Lørdag den 24. November Kl. 19½ begynder vi igen med Ung Aften. Alle Unge er hjertelig velkommen. Søndag den 25. November Retræte paa Sct. Annæ Hjem, Skipper Clemens Allé 13, S. Pater Samuelsen leder Retræten. Vi begynder med Messe Kl. 8. Madpakke medbringes. Retræten slutter Kl. ca. 17.

Husk at reservere Lørdag den 1. December. Vi indbyder jer til stor Festaften med megen Underholdning og et fint Traktement. Nærmere følger i næste Nummer af Ugebladet.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 24. ds. Kl. 20 Kredsmøde. Kreds I fortsætter med det 6. Guds Bud. Kreds II »Pavestolen og Arbejdspørgsmaalet« indledes af Bjørn Elling. Efter Thebordet taler Jørgen Prüser om »Min daglige Gerning«. Derefter Talekonkurrence med Præmie. Det praktiske Arrangement: Gruppe II.

K. U. K. Ordrup

Søndag den 11. November var vi paa Tur til Helsingør; det blev en vellykket Tur med 14 Deltagere. Tirsdag den 13. November indledede Frk. Birgitte West med det 2. Guds Bud. Det var et glimrende Foredrag, der blev udmærket gennemgaaet. Fru Bjørild holdt de 2 Minutter.

Tirsdag den 27. November Propagandaaften! Det bliver i den store Menighedssal; vi haaber at ingen i Menigheden svigter den Aften. Husk paa, at for at Ordrup K. U. K. kan bestaa, maa hele Menigheden staa bag os. Det kan ikke nytte, man sætter sig ned og tænker, jeg

behøver ikke at komme, der kommer nok andre end mig. Saadan gaar det ikke, vi maa alle hjælpes ad for at faa noget godt ud af det hele. Vi indbyder baade gamle og unge i Menigheden. Programmet bliver righoldigt, Lysbilleder og Foredrag, der skal fortælle os, hvad Paulus-Kredsen er for noget, desuden bliver der en Masse anden Underholdning. Billetter sælges ved Kirken og koster kun 1 Kr. Aftenen slutter med fælles Kaffe-bord. — Vel mødt alle i Ordrup K. U. K. Tirsdag den 27. November Kl. 20 prc.

BOGNYT

Johannes Jørgensen: Fremmed Frugt

Bogen indeholder udvalgte Oversættelser af europæisk Poesi; det er en hel Antologi, der her forelægges danske Læsere. Italienske Digte med Navne som *Frans af Assisi, Guido Rubetti, Giosuè Carducci, Giovanni Pascoli*. Franske Digte af bl. a. *Chateaubriand, Baudelaire, Verlaine, Mallarmé, Mistral*. Engelske af *Dante Gabriel Rossetti* og *William Morris*. Tyske af *Clemens Brentano, Eichendorff, Goethe, Heine* m. fl. og svenske af *Tegnér* og *Karlfeldt*. Bogen slutter med nogle Oversættelser af latinske Digte.

Udkommer Lørdag 24. November. Pris ca. 6,75.

Dr. theol. Arne Sund: Nærmere Gud

En Betragtning over Menneskets Nærmen sig Gud — ved Ordet, ved Treenigheden, ved Kristus, ved Guds Kraft og ved egen Medvirken. Norsk. 60 S. Pris Kr. 1,65.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Nov.-Dec.

25. S. Sidste Søndag e. Pinse (grøn) (755—80); 2. Bøn: St. Katharina af Alexandria (1166), 3. Bøn: For Paven; Præf. (521).

26. M. St. Silvester (1166); 2. (hvid) Bøn: St. Petrus af Alexandria, 3. Bøn: For Paven.

27. Ti. † Feria (755—80) uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).

28. O. † Feria (755—80); som (grøn) Tirsdag.

29. T. Vigilie (762); 2. Bøn: St. Saturninus, 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn: For Paven.

30. F. St. Andreas, Apostel (766 (rød) —81); Apostlenes Præf. (524).

1. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse ([90]); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn: For Paven, medmindre denne er læst som 3. Bøn; Gudsmoders Præf. (522).

2. S. 1. SØNDAG I ADVENT. (violet)

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annoncestifling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Elisabethforeningens

Kollekt

Katolsk Børnehjælpsdag

Søndag den 25. November, den første Søndag efter den hl. Elisabeth af Thüringens Festsdag afholdes, med Vikariatets Tilladelse, den aarlige Kollekt i alle Kirker og Kapeller i København. Vi minder i den Anledning atter om Foreningens Formaal: at tage sig af Menighedens forældreløse og vanskeligt stillede Børn og sørge for en god katolsk Opdragelse.

Tiden forlanger store Ofre af os alle, men lad os derfor ikke glemme vore egne smaa, der ikke selv kan bede.

Vi takker for den mindste Skærv som sikkert vil bringe Giveren Velsignelse.

En god Kollekt betyder saa uhyre meget for Foreningens Arbejde.

Alma Osterhammel,
Frederiksborggade 54, 3., K.

Franziska Stratbøcker,
Jægersborgallé 19, Charl.

Harriet Zimmermann,
Frederiksborggade 54, 3.

Foreningens Postgiro-Nr. er: 20894.

K. U. K. Retrætedag

Søndag den 25. ds. afholder K. U. K. Amager en Retrætedag hos Sct. Hedvig Søstrene, Skipper Clements Allé 13 (Hjørnet af Englandsvej) og indbyder herved samtlige K. U. K. Klubber til at deltage. Programmet bliver følgende:

Kl. 8,45: Retræstens Deltagere samles i Kapellet. Kl. 9,00: Reciteret Messe med Prædiken. Kl. 10,00: Morgenthe. Kl. 10,30—11,30: Dagens første Foredrag. Kl. 11,30—12,00: Stille Bøn — Korsvej. Kl. 12,00—12,30: Rekreation. Kl. 12,30—13,00: Oplæsning af det nye Testamente (Salmesang). Kl. 13,00—14,00: Middagspause — Rekreation. Kl. 14,00—14,45: Dagens andet Foredrag. Kl. 14,45—15,00: Stille Bøn — Litani. Kl. 15,00—15,30: Eftermiddagsthe. Kl. 15,30—16,15: Da-

Gud, du, som gav Moses din Lov paa Toppen af Sinai Bjerg, og som ved dine hellige Engle vidunderligt nedlagde din salige Jomfru og Martyr Katharinas Legeme paa det samme Sted, giv os, beder vi dig, at vi ved hendes Fortjenester og Forbøn maa kunne naa til Bjerget, som er Kristus.

St. Katharina af Alexandria, Kirkebøn.

gens tredie og sidste Foredrag. Kl. 16,15—16,30: Stille Bøn. Kl. 16,30: Andagt. Kl. 17,00: Afslutning.

Husk selv at medbringe Sukker.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 25. Nov. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongr.

Mand. 26. Nov. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 29. Nov. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Onsd. 28. Nov. Kl. 20 Kongr. og Broderskabsmøde.

St. Andreas Kirke

Tirsd. 27. Nov. Kl. 20 Møde i K. U. K.

St. Mariæ Kirke

28. Nov. Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Damer og unge Piger. 30. Nov. Kl. 19,30 Andagt for de Afdøde.

Sakramentskirken

Mand. 26. Nov. Kl. 20 Knud Lavards Broderskab.

Barnefrøken

Barnefrøken søges til flere Børn paa Landet. Familiær Stilling og Løn. Grevinde Gudenus, Lyngemark pr. Sorø. Tlf. Sorø 378 u.

Radioeren Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 778 - 728

<p>Barfred & Rasmussen Malerfirma Ryvang 4511 . Bella 431 Emdrup Banke 120 København Ø</p>	<p>Oscar Aalberg Kød- og Flæskeudsalg Nørrebrogade 200 . Telf. Tega 1296 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolsk vestre Kirkegaard Gravpyntning og Vedligeholdelse af Gravsteder udføres Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner Mansasvej 14 . Tlf. Valby 4175</p>
<p>C. & L. Tofte . V. Reusch Blikkenslager Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533 Privattelefon Palæ 1373 Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret</p>	<p>Aalborg M. Thomsen Støtt Entrepenør og Muremester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Nakskov Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Horsens</p>		<p>Kolonial Delikatesse Øjvind Teilmann Horsens . Telefon 695</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>Melkælderen Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>	<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borbergade 8 . Tlf. 2779 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt</p>	<p>Wittrup HORSSENS TEXTILLAGER</p>
<p>Aarhus</p>	<p>A. B. C.</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus</p>
<p>Erik's Fiskehal Altid friske Varer Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>syn. Gummibadehætter Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Smørrebrød »BOTHILLA« Rymsgade 24 Telefon 6162</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089 Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>	
<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>	<p>MEJERIET Vesterbro Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

KALD ALTID

Randers

<p>JOHS. STOFFREGEN Malermester Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Båndager Køber De bedst hos: C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>
<p>Johs. E. Mortensen Bagermester Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Ligkisteforretning, Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Ledig</p>	<p>Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Mineralvandsfabrikken »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	<p>N. H. MØLLER Brødregades Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 628 og 3728 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	

Vejle

<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Garmester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>1/3Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>M. Nielsen . Bagermester Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>C. V. BERG Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring</p>

Katolsk

Ugeblad

2. December 1945
93. Aargang
Nr. 48

»Morgenbladet« og
Paven

Fødselsdagsgave til
Biskoppen

Kirkelig Genrejsning

Breve fra Læserne

Verdens Undergang

To Søndage i Træk — Kirke-arets sidste og den 1. Søndag i Advent — opruller Kirken for os et Par Billeder af Verdens Undergang. Til disse Dages Liturgi hører nemlig Brudstykker af Jesu eskatologiske Taler hos henholdsvis Matthæus og Lukas. Det var mest i ens Barndom, at disse orientalske Skildringer gjorde et stærkt Indtryk paa en; man tog den Gang bogstaveligt, hvad der her blev læst op om Solen, der vilde blive formørket, Maanen, der ikke mere vilde skinne og Stjernerne, der vilde falde fra Himlen, mens Himlens Kræfter kom i Bevægelse under Folkeslagenes forfærdede Jamren og de basunblæsende Engles mægtige Fanfare. Jeg husker to Gange i min Barndom at have haft paa Fornemmelsen, at den her spaaede Verdens Undergang var ved at gaa i Opfyldelse; det var i begge Tilfælde en mægtig Orkan, der fik mig til at tro, at nu var det sket; men vi overlevede det altsaa. Siden hen stiftede man Bekendtskab med de endnu mere rystende Syner, Apostlen Johannes i sin Tid havde paa Øen Patmos; der foregaar Verdens endelige Sammenbrud paa denne Maade: under et voldsomt Jordskælv bliver Solen sort som en Haarsæk, Maanen bliver som

Blod, Himlens Stjerner falder ned paa Jorden, lige som umodne Figner falder ned fra Figentræet, naar det ruskes af Stormen, Himmelhvælvingen krymper sig som Pergament, der krøller sig sammen, Bjerge og Øer flyr bort fra deres Sted, mens Jordens Beboere, de høje saavel som de lave, søger Dækning i Bjerghuler og bønfalder Klipperne dække dem for Guds Aasyn. Men da var man allerede lidt ældre og mere kritisk og tyk-hudet; man havde lært at trække det fra, der ikke svarer til vort Verdensbillede, og at anlægge en nøgtern Maalestok over for Apokalyptikernes outrerede Stil, og man trøstede sig iøvrigt med Apostlen Peters Formaning om, at for Herren er tusinde Aar som en Dag, saa det efter vor Kalender godt kunde have lange Udsigter med de sidste Dage.

Nu ser det pludselig ud, som om Menneskene er ved at komme Vorherre i Forkøbet med at hidføre Verdens Undergang. Den sidste næppe overstaaede Krig har i saa Henseende været en grufuld Generalprøve med alle de Mennesker, der levende er brændt ihjel, blev pint til Døde eller segnede om paa barbariske Dødsmarker. Og dog skal det

være det rene Ingenting i Sammenligning med, hvad der vil overgaa vor stakkels Slægt, hvis den ogsaa skal opleve, at man for Alvor gaar løs med Atom-bomber. Da vil Folk i Millionvis blive pustet væk fra Jordkloden med samt deres Hjem og Byer; der vil ikke være nogen tilbage til at samle vor Aske i en Urne endsige bære en anstændig Ligkiste til Graven. Hvis altsaa ... Ja, det var Attlee, der mente, at Næstekærligheden maatte komme til at raade mellem Nationerne; det vilde være bedre end den bare Frygt. Men hvordan indplante Folk den Kærlighed, naar de ikke længere har Tro? Og hvordan skal man føre en Verden tilbage til Troen, naar den gennem Videnskab, Litteratur og Teknik er blevet opdraget til Gudløshed? Jeg skal lade være med at være pessimistisk. Men jeg ved, at Evangeliet om Verdens Undergang i Aar vil gøre stærkere Indtryk paa mig end nogen Sinde før, og man gør vist klogt i at lægge sig Frelserens Formaning paa Sinde, da han sagde: »Tag jer i Agt, at I ikke tynger jeres Hjerter nedad ved Fylder, Drukkenskab og dette Livs Bekymringer, saa den Dag skal komme uforvarende over jer. Som et Fangegarn vil den falde ned over alle, der bor paa Jordens Overflade. Vaag derfor og bed altid ...

S. W.

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De frltages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6600 - Lokal 65

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester,
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverander til Sct. Elisabeths Hospital

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TELEFON 3433

Brønshøj Bogtrykkeri

Frederikssundsvej 225
Bella 1700, Lokal Nr. 1

MIZAR *fluo*

L. E. LARSEN

Vintersko

Nørrebrogade 206

Fredericia

H. Olsen Holmelund A/S

Gøthersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

»Morgenbladet« og Paven

Som vi lige naaede at meddele i sidste Uge, havde »Morgenbladet« den 20. November paa sin Forside en *ledende Artikel*, der i Umødenhed og Ufinhed markerede en trist journalistisk Rekord. Den lød i sin Helhed saaledes:

En Velsignelse

Paven, som forleden lod forstaa, at han lige indtil nu har svævet i hellig Uvidenhed om de tyske Koncentrationslejre, har blandt andet benyttet sin Søndag til at lyse en apostolisk-radiofonisk Velsignelse over den sidste betydende antidemokratiske Voldstyran i Europa, General Franco.

Velsignelsen var Slutteffekt i en Radiotale, hvor den hellige Fader manede til Sammenhold om Katolicismen og roste Spanierne for deres Forsvar for denne under Borgerkrigen. Der forlyder intet om, hvorvidt Hans Hellighed samtidig har benyttet Lejligheden til ogsaa at takke de marokkanske Muhamedanere, der i Oprørets mest kritiske Dage var Francos Kernetropper, og som slagtede, pinte og voldtog mindst lige saa mange frisisindede, lovlydige Spaniere som de hjemmespanske Oprørstropper, der altsaa aabenbart bl. a. kæmpede for Katolicismen. Saa godt som det altsaa endnu engang lader sig gøre at kæmpe for kristen Tro med Ild og Sværd.

Heller ikke omtales der nogen pavelig Taknemmeligheds Ytring overfor de udmærkede italienske Fascister og de brave tyske kirkeforfølgende Nazister, der under Dække af gennemført officiel Løgnagtighed myrdede løs paa samme Front.

Men den hellige Stol svæver maaske her i samme uskyldige Uvidenhed som i Forholdet til de tyske Koncentrationslejre. Hvis det er Tilfældet, kan den noget ufuldstændige Omtale af det spanske, lovstridige Voldskup maaske undskyldes. Ellers ikke. Der gives jo Tilfælde, hvor bevidst Fortielse er endnu mere løgnagtig end direkte Usandhed. Og dette vilde være et af dem.

Forøvrigt skal man ikke misunde General Franco den pavelige Velsignelse. Han er en af de Mænd i Europa, der kan trænge mest til den. Baade her og i Helvede.

*

Da man skulde tro det umuligt, at Bladet ikke af sig selv hurtigst muligt vilde bringe en uforbeholden Undskyldning for denne Fadæse, søgte man flittigt i Spalterne de følgende Dage. Tre Dage senere trykte Bladet paa Bagsiden en ind-

sendt Artikel af Pastor Geertz-Hansen. Ogsaa dette kraftige Indlæg gengives i sin Helhed:

Paven og Franco

Det er meget beskæmmende for »Morgenbladet«s Redaktion, at den har gjort Artiklen af 20. ds. om Pavens Velsignelse af Franco til sin Leder; ikke fordi Spørgsmaalet er uegnet til redaktionel Behandling, men fordi Tonen og Metoden i Lederen ligger langt under, hvad vort Blad kan tillade sig.

Hvad angaar pavelig Velsignelse, maa man i dette som i andre Tilfælde huske, at der deri ikke ligger en kritikløs Anerkendelse — saledes som vi i dansk Sprogbrug ofte udtrykker os med et: det har du min Velsignelse til — men at Paven beder om, at Gud vil hjælpe og vejlede Manden til alt, hvad godt og rigtigt er, og det kan vel ogsaa Franco trænge til, da han p. t. sidder med det store Ansvar for Spaniens nærmeste Fremtid.

De politiske Problemer i Spanien er saa sammensatte, at det er ganske uforvarligt og vidnende om totalt Ukendskab til Emnet at afgøre dem i faa, demagogiske Vendinger. For Øjeblikket er vi slemme til at stemple som Nazisme, hvad der ikke huer os andre, men her kan man med Rette sige, at der er brugt en Simplificering og Perfiditet, der er paa Højde med Goebels Metoder i hans Angreb paa Kirken.

Pave Pius ved, hvad han siger, naar han taler om spanske Forhold. Baade han, hans Forgænger og det spanske Episkopat har fra Tid til anden taget Forbehold over for beklagelige Foreteelser under Francos Regime, jfr. bl. a. de spanske Biskoppers Fællesbrev fra Borgerkrigens Dage. Fra katolsk Side har man højlydt beklaget sig over de Uretfærdigheder, som er blevet begaaet af Francos Tilhængere, som f. Eks. den kendte franske Forfatter Bernanos i en Bog — men den Slags er vi jo ikke ukendte med herhjemme, selv om Sagen er aldrig saa god, og det gør ikke Sagen uretfærdig. Mange, mange Enkeltheder maa studeres, hvis man med blot nogen Indsigt vil tale med om spanske Forhold, saa meget mere, som vi herhjemme er blevet fodret med Telegrammer af eensidig Karakter, hver Gang Talen var om Spanien. Jeg vil nøjes med at henvise den aabenbart ganske uvidende Forfatter til Lederen i »Morgenbladet« til Afsnittet om Spanien i Salmonsens Konversationsleksikon, saa faar han lidt saglig Oplysning om Problembarnet Spanien. Det kan ikke undre, at

Paven glæder sig over, at det Spanien, der opstod efter Borgerkrigen, bekender sig til Landets vitterligt store katolske Traditioner (jfr. til Eks. Dr. H. Brøndsteds storladne Indledning til sin Bog: Juan de la Cruz), som værende det eneste Middel til at rejse det siden den franske Revolution i 1789 saa haardt prøvede spanske Folk.

De, der før den tyske Besættelse var gamle nok til at læse Aviser med Forstand, eller som under Besættelsen har været med til Udgivelsen af »illegale« Skrifter, vil være fuldt vidende om Pavestolens og det samlede katolske Episkopats kategoriske Afvisning af Nazisme, Fascisme eller al anden »Etatisme«s Principper eller konkrete Overgreb, jfr. Pius XI's »Mit brennender Sorge«, Pius XII allerførste Rundskrivelse med Afsnittet om Polen, Biskoppen af Münsters Prædikener for bare at nævne noget. Enhver Journalist eller kritisk Avislæser vil derfor læse Telegrammer om et paastaet Interview med Pius XII med den største Skepsis, naar samme Interview indeholder Ting, som Paven ikke kan have sagt. Den famøse Leder fremturer imidlertid med Uvederhæftigheder ved at tillægge Paven Ord i Munden, hvorved Paven vilde dementere sig selv (tilmed paa et Tidspunkt, hvor det vilde være »uklogt« at komme med saadanne Tanker — hvis man altsaa havde dem) — og netop vedrørende Nazismens Voldshandlinger. Og nu kan man mene om Paven, hvad man vil — men noget Fæhovede er Pius XII ikke.

Og til Slut: Lederens indsigtsfulde Forfatter belærer os om, at Franco er den sidste Diktator i Europa. Vi er et Par Stykker, der tillader os at smile.

Kjeld Geertz-Hansen.

*

Herefter ventede man endnu mere bestemt et uforbeholdent Tilbageog fra Redaktionens Side. Men se om det kom! Den 26. November skrev Bladet ganske kort, at i Pastor Geertz-Hansens Artikel »var Sætningen: Vi har modtaget — ved en Fejl faldet ud. Artiklen stod for Indsenderens Ansvar«.

(*Fortsettles Side 588*)

Pater Vilh. Paulus S. J. død

Efter et langt og haabløst Sygeleje døde P. V. Paulus S. J. i Mandags paa Sct. Josefs Hospital i København. Pater Paulus blev 78 Aar og havde virket her i Danmark i et halvt Aarhundrede. R. I. P.

Ugebladet bringer i næste Uge en Nekrolog.

Kirkelig Genrejsning

Foredrag i „Kristelig Akademisk Forening“ i Aarhus
af Pastor Peter Schindler

TREDIE OG SIDSTE DEL

Jeg maa have Lov at illustrere dette med et personligt Exempel: I mit Værk PETRUS har jeg bragt en Exegese af et særdeles afgørende Sted hos Matthæus (»Du er Kristus, den levende Guds Søn«), hvor jeg indtager et Standpunkt, der er modsat samtlige Fædres, og som kun støttes (og støttes med yderste Forsigtighed) af 2 nutidige Fortolkere... Dette Standpunkt har ubeskaaret kunnet passere den kirkelige Censur, fordi det ikke er fremst som det eneste mulige, men som et muligt og sandsynligt.

Vi tør af Fremtidens Bibelforskning vente os de herlige Resultater, som kun gror, hvor der er paa en Gang Frihed og Sikkerhed. Og saa vist som Theologi har lange Udløbere i Fromhedslitteraturen og i Prædikenen, tør vi forvente, at disse to vigtige Faktorer i det religiøse Liv vil blive berigede gennem et bibelsk Stof, der indtil nu har været altfor lidet benyttet.

Lad mig slutte denne Sammenhæng med at paapege endnu en Fordel ved den nyeste theologiske Position. Indtil for en halv Snes Aar siden lod vor Theologi sig altfor let imponere og tyranisere af saakaldet »fordomsfri moderne Forskning« hos Protestanterne, og man havde saa travlt med konfessionelt Smaakævl og med at fremføre apologetiske Svar paa Angrebene, at man overlod Modstanderen at opstille Problematikken og Sagerne Orden, mens man selv glemte det væsentlige for det mindre væsentlige og følte sig forpligtet til Anvendelse af det svære Artilleri, selv overfor Graaspurve. En endeløs og mere lidenskabelig end videnskabelig Drøftelse af Viemand, Allad, Cølibat og Latin og andet perifert forblindede Aanderne, saa man ikke fik analyseret sin egen Kirkes Tro helt ind til (for at bruge en moderne Bogtitel) Katholicismens inderste Væsen; ogsaa hos Modstanderen fik man mest Øje paa Overfladefænomenerne: den evindelige Benægtelse, den negative Sigen Nej, som jo er et Faktum, men som ikke maa skygges for det inderste i ham: det, han siger Ja til. Vi er nu, bægge Parter, ofte paa en bedre Vej, og det kunde behøves i Nutiden, som har haft Propagandafraser og Overfladiskhed nok. —

11) *Et nyt Fromhedsliv* er i Frembryden paa katholsk Kirkegrund — men endnu har det en haard Dyst at bestaa med gammel

Vane; groft Kærnebrød og karskt Salt vil altid have svært ved at erstatte søde Kager og lækkert Hvodebrød.

Læg Mærke til et Fænomen som Den hellige *Thérèse af Lisieux* og forstaa, at hun er Kilde til og Patron for en Simplificering af Andagtslivet, der minder om Simplificeringen i Funktionalismen.

Den theologiske Revision har medført en Tilbagevenden til de klassiske, de centrale Elementer i Fromhedslivet; det beherskes ikke mere af gudelige Følelser, men af Dogmer og Liturgi; man begynder at grave sig gennem Høstakken af moderne Opbyggelseslitteratur for at naa ind til kirkefædrenes kostelige Perler; man henter ikke mere sin Vejledning i dette eller hint »System«, men i Evangeliet; man er mindre oplaget af sin Fromhed end af dens Genstand: Kristus, Maria og de Helliges Samfund; man søger mindre Kraften til Gudslivet i Fromhedsøvelser og mere i Sakramenter — kort sagt: Fromhedslivet er ved at blive formgivet, objektiveret, spiritualiseret og supernaturaliseret.

»Den liturgiske Bevægelse« har haft sin store Andel i Forandringen, men den maa ikke anskues som noget isoleret, men skal ses i Sammenhæng med alt det, jeg nys pegede paa. Det er ogsaa interessant at bemærke, at jo mere vi kommer ud af Pietisteriet, desto videre bliver Horizonten — tænk blot paa Nutidens katholske Orientering mod de østerlandske Kirker: man interesserer sig for dem, man samarbejder med dem, man lærer af dem, og man har allerede givet dem deres første, farvede Kardinal. Har Rygtet noget paa sig — og det tror jeg — er der Udsigt til, at Østens Kirker og de fjærne Missioner vil faa en rigere Repræsentation under Purpuret, idet det menes, at man paatænker at udvide Kardinalernes Antal fra 70 til 120.

Den nye Fromhedstype er i højeste Grad aktivistisk; baade ønsker den at hverve for Guds Rige, og den ønsker at realisere Fromheden i Hverdagen, at omsætte Gudskærligheden i Næstekærlighed. Og hær bliver man ikke mere staaende ved at overlade Nonner og Anstalter at forvalte Ens Almisser; man angriber Ondet i dets Rod: politisk — ikke ved mere at fylke sig i et eget klerikalt Parti, der blot altfor ofte lagde sig Partipolitikens Unoder og Laster til, men ved — som Modstandsbevægelsen — at paavirke de allerede eksisterende Partier;

man erkender, at vi Katholikker ikke har og ikke kan have fælles politiske Interesser og Maal, men at vi har en Borgerpligt, og at den skal røgtes ud fra Samvittigheden, og ikke ud fra Tegnebogen. De senere Pavers sociale Budskaber er ikke forkyndt forgæves: den Tid er forbi, da man fandt Catholicismen allieret med Kapitalismen; idag har den en socialt god Samvittighed — men den mangler endnu en Orden til det, Frelsens Hær er ene om at tage sig af: Samfundets asociale Element.

12) Det er nye Mænd og Kvinder, der kræves til at føre det Tidehverv videre, der er begyndt. Præster, der er Aandens Tjenere, og som hengiver sig til Aandens Sysler, mere end til at lede Sporten, forestaa det sociale og karitative, ordne det mødetekniske eller blande sig i det politiske... alt dette gør et aktivt Lægfolk lige saa godt eller bedre, naar det blot bliver mere selvstændigt, mere oplyst og mere aktivt, saa det erkender sit kirkelige Medansvar.

Og uet er Samvirke, der kræves. Allerede har Kardinalen af Westminster besøgt Bekenderen i München, og Traad paa Traad vil blive spundet mellem Landenes Kirker. Vi er mange, som forventer at se et *Koncil* indkaldt — for 29de Gang i Kirkehistorien — ud fra den Observation, at Tendensen i Rom, der fra midt i 50erne af forrige Aarh. tilstræbte Centralisering i og Styrkelse af Pavedømmet, nu tydeligt nok gaar i Retning af at styrke Bispedømmet; en ensidig Beskuelse af Petri Stol fik de andre til at staa i Skygge, men nu falder Lyset saadan, at der er Klarhed over Kirkens Styrelse ved et Kollegium af Bisper med Petri Efterfølger som *primus inter pares*. Vi kender intet saa storlaaet Udslag af Samvirke som Konciliet og hører ikke til dem, der mener, at Dogmet af 1870 har gjort det overflødig.

III: Kirkelig Genforening

13) Til Slut vil en og anden spørge: er der Mulighed for Samarbejde med ikke-katholske Trossamfund under den Genrejsning, der jo skal ske hos bægge Parter?

Det er klart, men det skal gentages, at paa dogmatiske, sakramentale og kirkelige Felter er et Samarbejde udelukket; Catholicismen er, som den er, eller den er ikke mere Catholicisme, og det hører nu en Gang til dens inderste Væsen at være eksklusiv.

Men paa alle andre Felter: utvivlsomt! Og ikke bare som noget, man tilstræber, men som noget, der paabyder sig for selve Religionens Bestaaen. Tiden er sikkert inde til et politisk, socialt og borgerligt Samarbejde i Fordragelig-

heds Aand, som hverken præjudicerer Parternes Standpunkt eller foregøgler Illusioner om en Genforening, der jo sletikke kan øjnes.

Skulde en saadan komme paa Tale, bør man erindre, at Roms Standpunkt blev klart fremsat af Kardinal Mercier til Lord Halifax under de berømte *Conversations de Malines* for en god Snes Aar siden; det er hverken tilbagekaldt eller modificeret siden.

Problemet var dette: hvordan vil Rom stille sig, hvis *Church of England* en Dag *in pleno* skulde ønske? kirkelig Genforening med Rom? Den uomgængelige Betingelse var selvsagt: en ubetinget og uskromtet Anerkendelse af Roms Tro og Lære og af Pavens Primat. Men indenfor denne Ramme saa Rom ingen Vanskelighed i at tilstaa *The British Empire* et eget engelsk Patriarkat med det Selvstyre og den Selvstændighed, der tilkommer Patriarker og Patriarkater. Saaledes vilde et saadant Patriarkat selv kunne afgøre, om det ønskede Engelsk til Kirkesprog, og det vilde have Ret til at faa gifte Bisper og Præster viede med katolsk Ordination. Rom vil desuden være villig til at nedlægge de nye Bispestole fra Restaurationen af Hierarkiet i 1850 og opretholde de gamle, der for Tiden er anglikanske. Hvad der saaledes theoretisk gælder for England, maa jo ogsaa i paakommende Tilfælde gælde for Rusland og for andre Kirker af det store Format. Jeg har nævnt dette, blot for at opfriske Bevidstheden om Betingelserne for kirkevis Genforening — ikke fordi jeg selv tror, at Tilfældet vil blive aktuelt i Vesterledet i vore Dage.

*

Et Par Gange før i sin 2000aariige Historie har Romerkirken staaet overfor at skulle genrejse sig selv og en knust Verden; den har altid formaaet det; den har ikke behøvet at nøjes med at klinke sine egne Skaar, den har været førende i vor Verdensdels Genrejsning. Det er min Tro, at den vil formaa det ogsaa denne Gang: staa op som en Fugl Fønix af sine bombarderede Kirkers Aske og vise Vejen til den nye Tid; der er Tegn tilstede, som tyder paa, at den har Kræfter til det — og hvem skulde ellers gøre det? Dette mit Haab er ikke from Fantasi eller konfessionel Optimisme; det hviler paa tre urokkelige Søjler:

Kyrios — Kefas — og Kirken.

Nikolaus Stenos Gilde

Paa Stenos Dødsdag, d. 6. Dec., læses, for at opnaa hans Helgenkaar, den hellige Messe i Jesu Hjerter Kirke Kl. 7.

Fødselsdagsgave *Opraab til danske Katolikker*

Den 24. Januar 1946 fylder Biskop Suhr 50 Aar. Undertegnede Katolikker beder alle Trosfæller efter Evne at bidrage til en Fødselsdagsgave i Form af et Pengebeløb, om hvis Anvendelse Biskoppen selv vil træffe Beslutning.

U. A., Frk.	d'Auchamp, Politimester, Rønne.	E. d'Auchamp, Læge.
Aage v. Benzon, Veksellerer.	N. K. Bernbom, Hattemager, Aalborg.	Bernhoft, Kammerherreinde.
A. F. Beyer, Artillerikapt., Aarhus.	Josef Blatt, Direktør.	Hans Bølling, Redaktør.
Carl Darving, Bankfuldmægtig.	H. Ellyton, Malermester.	H. Valeur Fausbøll, Assistent.
E. v. Folsach, Godsejer, Dronninglund	Ebba Friis-Hansen, Billedhuggerinde.	Ragnhild Gamel.
G. Garth-Grüner, Landsretssagfører, pvl. Kammerherre.	N. Gravgård, fhv. Stationsforstander, Aarh.	Dagmar Gundry, Sproglærerinde, Aarh.
A. V. Günther, Murermester.	Edouard Hansen, Legationssekretær.	A. Hegermann- Lindencrone.
Erik Henning-Jensen, Teaterdirektør, Aarhus.	Enoch Hjorth, Fuldmægtig.	Poul Hjorth, Revisor.
Lily Howitz.	Ch. Høegh, Bankkasserer.	G. Jensen, Prokurist.
Johan Jensen, Adjunkt.	Elisabeth Kemp	Svann Kirkegaard, Prokurist, Aalborg.
Elin Jacobaus.	H. D. T. Kiærulff, Skoleinspektør.	Holger Krusenstjerna- Hafstrøm, Realskolelærer, Odense
Aage Lorenzen, Driftsinspektør.	C. J. Lose, cand. jur.	F. H. Messerschmidt, Prokurist.
Sv. B. Messerschmidt, Direktør.	Bruno Millech, Grosserer.	A. Osterhammel.
Edith Ovesen.	Karen Plovgaard, Forfatterinde.	Rosenørn-Lehn, Baronesse.
H. Scavenius, Kammerherreinde.	Erikka Scheel, Grevinde.	Olaf Scheiby, Kasserer, Aarhus.
J. Windfeld Schmidt, Billedhugger.	N. Stouge, Tandlæge.	F. og H. Stratbøcker.
Rich. Sørensen, Bogtrykker, Fredericia.	W. A. Werner, Direktør.	Chr. West, Kommunelærer, Aarhus
P. Westh-Hansen, Direktør.	E. Wissum, Oberstløjtnant.	G. Wissum, Civilingeniør.

En Del yderligere Underskrifter, der ikke er naaet frem ved Redaktionen's Afslutning, bringes i næste Uge sammen med Navnene paa alle de Sogne, hvis Forvaltningsraad tiltræder Opraabet og tager sig af Indsamlingen paa Stedet.

Sammen med de indsamlede Penge er det Hensigten at overrække Biskoppen Lister med alle Bidragydernes Navne, men uden Angivelse af Beløbenes Størrelse. Disse Lister vil blive indbundet smukt. Forhaabentlig vil Ungdomsforeninger og Skoler ogsaa tage Del i Indsamlingen, saa alle Generatio-

ner er med til Biskoppens Fødselsdagsgave.

De Bidragydere, der maatte foretrække det, kan sende Deres Bidrag (i Check eller pr. Postanvisning) til Hovedkomitéens Kasserer: Bankkasserer Ch. Høegh, Holmegaardsvej 4, Charlottenlund. Ogsaa deres Navne vil saa blive opført paa en Liste.

Alle Oplysninger om Indsamlingen meddeles gerne af Komitéens Formand, Direktør Svend B. Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund, eller af Ugebladets Redaktion.

Indsamlingen slutter den 11. Januar.

Fr. Hugo Lassalle S.J. Superior for Jesuitternes Mission i Hiroshima har fortalt en amerikansk Jesuitter Pater om sine Erfaringer angaaende Atom Bomben. Han beskriver Atom Bombens Virkning som: »først et blændende Glimt som fra en Magniums Bombe, saa et grufuldt og frygteligt Luftryk, som blæste alle Vinduer ud og slyngede Møblerne rundt, som var det et Dukke-Hus, der blev rystet, saa Tavshed absolut og fuldstændig

»„Jochi Daigaku“ Jesuitternes Universitet i Tokyo.

Japan Træ

Jesuiter om Atombomben

i ca. 8 Sekunder og endelig en Drønen og Buldren af Husene, der styrtede sammen i Byen«. Han sagde, at saavidt han erindrer, frembragte selve Bomben ingen Støj, men han indrømmer, at den eventuelle Lyd kan være druknet i Larmen af de sammenstyrtende Huse. Patrene styrtede ud i Byen og ydede al den Hjælp, de formaaede og bar en Del saarede ind i Noviciatets Bygning. 3 af Jesuitterne blev lettere saaret, og Noviciats-Bygningen blev ikke alvorligt skadet. 4 Kirker blev ødelagt.

Det katolske Universitets Hovedbygning i Tokyo staar stadigvæk, og alle Medlemmerne af Jesuitternes Fakultet er i Sikkerhed ifølge Fr. Bruno Bitter S. J. Universitetets Prokurator. De fleste katolske Skoler i Japan har været aabne under hele Krigen, og han tilføjede, at der havde været en betydelig Stigning i Konversionerne i de sidste 2 Aar. En af Universitetets ældste Bygninger blev ødelagt af en Brandbombe under et B. 29 Angreb, men Patrene nedkæmpede Ilden og reddede den nyere Bygning. Ved et senere Angreb med Brandbomber dannede Tomten et Brandbælte, som skaanede Universitetet, medens hele det omliggende Kvarter nedbrændte.

Advent

Brødre, vi ved, at den Time nu er kommen, da vi skal rejse os af Søvn; thi vor Frelse er nu nærmere, end da vi blev troende. Natten er skreden fremad, og Dagen nærmer sig,

Epistel fra 1. Søndag i Advent

Udkast til
Kirkeby

anske ppister

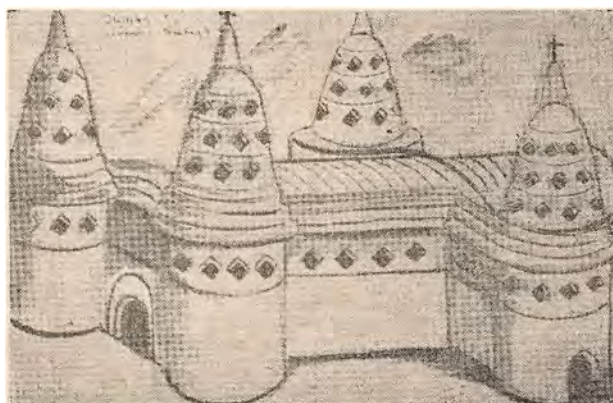

Trappisterne blev af Biskoppen af Hakodate opfordret til at nedsætte sig i Hokkaido. De ankom i Efteraaret 1896 og gik i Gang med Arbejde det følgende Foraar. Af Regeringen købte de ca. 660 acres Jord dels Skov og dels Ødemark og gik først i Gang med at rense og dræne Jorden og bygge Veje og Broer. Jordbunden var ret mager og Befolkningen temmelig fjendtligssindet.

Illustrationerne her viser to ejendommelige Kirker. De er ganske vist ikke opført endnu — de er projekteret — men vil sandsynligvis blive bygget. Den ene (til venstre er i Tempel-Stil og bestemt for Kina, den anden (til højre er mere indisk præget og tænkes rejst i Bombay, Indien. Begge Kirker er tegnet af en fransk kvindelig Arkitekt, der er Sekretær i en Sammenslutning kaldet »Art et Louange«, og som har til Formaal at formaa de indfødte i Missionerne til selv at forme deres Kirkebygninger. Hidindtil har man jo i Missionerne i alt væsentligt kopieret Vesterleden, naar man opførte Kirkebygninger.

gninger Østen

Indbyggernes Sympati blev imidlertid vundet efter Opførelsen af en Skole og et Børnehjem. — Den nuværende Murstensbygning blev først fuldført lige før Krigen brød ud. Hokkaidos Omegns vilde og primitive Karakter lokker hvert Aar talrige Turister til fra alle Dele af Japan, og kun faa undlader et Besøg i Trappist Klosteret. Munkenes enkle og kontemplative Liv har en umaadelig Tiltrækning paa Japanerne. Et af de nationale japanske Karaktertræk er Herodyrkelsen og en Beredvillighed til at forfølge Idealerne til deres yderste Grænse uanset Idealerne Værdi. Her fortrylles Japaneren af den fuldkomne Selvopofrelse i Trappisternes Livsmaade, og heri ligger en af de største Forhaabninger for Fremtiden for Kirken i Japan. Af de 75 Præster, Brødre og Postulanter, som udgjorde Kommunitetet ved Krigens Udbrud, var 67 indfødte Japanere.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

»News Chronicle«s Romkorrespondent telegraferer fra Vatikanstaten, at den hellige Fader i Begyndelsen af det ny Aar ventes at ville udsende en Encyklika om Grundlaget for den sande Verdensfred. Encyklikaen kommer til at indeholde en Appel om gensidig Forstaaelse Nationerne imellem, om Respekt for de smaa Nationer samt om lige Ret for alle Nationer. Det ventes endvidere, at den hellige Fader i denne Forbindelse vil udtale sig om Atombombens Trusel mod Menneskeheden.

Østrig

Resultatet af de netop stedfundne Valg blev en afgjort Sejr for Katolikkerne. Det katolske Folkeparti fik absolut Majoritet — i Dele af Kärnten og Tyrol laa Partiets Stemme procent paa mellem 90—95 % af de afgivne Stemmer.

Breve fra Læserne

Kristen Medlidenhed

Det lader til at være et stort Problem — endda for Katolikker — at finde det rette Syn paa de Mennesker, som ved deres skændige Handlemaade under Krigen har paadraget sig en uudslettelig Skamp let i Verdens Øjne. I de første harmfulde Øjeblikke, da man hørte om, hvor ufatteligt mange Mennesker disse Forbrydere har berøvet Liv og Helbred, Familie og Ære, fristedes man til at haabe, at de saa hurtigt som muligt kunde blive dømt til Døden, saa de efter at have aflagt Regnskab for Evighedens Dommer maatte blive overgivet til evig Pine, — og set fra et menneskeligt Synspunkt er det ogsaa den eneste Udvej, hvis Retfærdighedens Lov skal følges.

Men hvorfor bliver vi saa til Stadighed opfordret til at bede for vore Fjender? Jeg vil endda finde det rigtigst, at vi endogsaa beder for de store Krigsforbrydere, der i disse Dage dømmes til Døden, og selv om vi ikke kan faa os selv til at bede om en evig Himmel for de Mennesker, der omdannede Jorden til et Helvede for saa mange Stakler, saa maa vi dog gøre det for Kristi Skyld. Ogsaa for deres Skyld flød Jesu Blod paa Korset, ogsaa dem har vor Frelser elsket, som han elsker alle Mennesker. Naar nu Djævelen forhærder deres Hjerter til sidste Øjeblik af deres jordiske Liv for derpaa at føre dem med sig som sit sikre Bytte til Helvedes Ild, kan vi saa ikke ganske roligt fastslaa, at alt er i sin Orden, fordi Retfærdigheden nu sker Fyldest? Nej! Aldrig maa vi glemme, at Helvedes Fyrste i sit Raseri mod Livets Drot af al Magt søger at bemægtige sig Menneskers Sjæle, ikke bare for at foraarsage dem evig Fortabelse, men ogsaa for at kunne hovre over for Kristus. Kan vi ikke ligefrem høre Satans Haan latter efter hvert dræbende Skud mod en forstokket Synder?

Hvilken ægte Kristen vil unde Djævelen en saadan Triumf? Maaske mangler der kun en Bøn fra os, for at Triumfen skal være paa Kristi Side, en Bøn om, at den dødsdømtes Sjæl for Kristi Døds Skyld maa omvende sig endnu i det sidste Sekund. Det er uundværdigt at tro, at Forbryderen i saa Fald ikke faar sin fortjente Straf. Den retfærdige Gud lader ikke nogen Skyld forblive ustraffet, og ingen af os aner, hvor lang og pinefuld Vejen til Himlen vil være for en Sjæl med en saa stor Skyld som en dødsdømt Forbryders. Men een Ting ved vi: maaske kan netop vor Bøn bevirke, at en Sjæl for hele Evigheden tilhører Gud i Stedet for Djævelen, og mon der findes en eneste Kristen, som ikke i Taknem-

melighed mod sin Frelser vil hjælpe en Sjæl over i Guds Rige og derved tilføje Mørkets Fyrste et Nederlag, saa Kristus alligevel vinder Sejren i Kampen om Menneskesjælen?

Den Tanke, at vi, fordi vi beder ogsaa for Forbryderne, skulde kunne glemme deres ulykkelige Ofre, burde være ganske udelukket. En Katolik, der med ovennævnte Motiver beder for Sjælene paa Fortabelsens Rand, vil aldrig glemme Bønnerne for alle nødstedte og lidende Mennesker. Dem had han for under Krigen, gør det i Dag og vil altid vedblive dermed.

Hedvig Kallan.

„Morgenbladet“ og Paven

(fortsat fra Side 583)

Altsaa har Bladet fastholdt Lederartiklen som Udtryk for sin Opfattelse, baade af Paven og af Franco saavel som af polemisk Aand og Tone. Det er det samme Blad, der ihærdigt har klistret sig op ad de franske Katolikkers politiske Parti, har gjort Maritain og andre Katolikker til sine Husguder, har agiteret hæftigt blandt danske Katolikker før Valget o. s. v. Dets Program skal efter Bladets eget Udsagn være »Kristen Realisme«. Nu ved man altsaa, hvad det forstaar ved dette Udtryk. Det vil næppe tiere opleve, at Katolikker omtaler det som »vort Blad«. En Katolik, der havde underskrevet et Valgpraab for Dansk Samling, sagde til os, at en Artikel som »Morgenbladet«s næppe vilde have kunnet staa i — og saa nævnede han det ellers mest kirkefjendske Blad. En anden Katolik, der ogsaa har arbejdet for Dansk Samling før Valget, skrev til os: »Man kan ikke sige andet end, at D. S. omgaas sine Steinmer med en vis Letsindighed«.

Baronesse Rosenkrantz-Charisius f. Oxholm's Legat

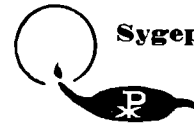
til Hjælp for trængende, indfødte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1946.

Ansøgning, irdeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles ikke for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber d. 20. December. Andragender, som

er indsendt efter dette Tidspunkt, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til *Det Apostoliske Vikariat*, Bredgade 64, København K.

Sygeplejerske-Forbundet

Adventsaften afholdes Tirsdag d. 4. Dec. Kl. 19,30 hos Liobasøstrene. Salnebog og et Julelys bedes medbragt samt Sukker. Indmeldelse til Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Ryvang 381, inden d. 2. Dec.

Fredag d. 14. Dec. afholdes Helagsmøde hos Liobasøstrene. Pastor Olaf Ballin og Søster Maria Birgitta O. S. B.: Kirkeaaet. Dagen begynder med Messe Kl. 9; inden Messen samles Deltagerne i St. St. Kjeldsgade 1; Pastor Ballin vil kort gennemgaa Messen. Dagen slutter Kl. 16 m. Andagt; husk Salnebog. Indmeldelse til Liobasøstrene inden d. 12. Dec. Tørkost og Sukker medbringes. Kaffe faas.

BOGNYT

Ny vægtig Bog af Pater Lutz

A. J. Lutz: *Kjenn din Religion*. Norsk, 205 S. Kr. 6.60.

Den utrættelige Dominikanerpater fra Oslo, hvis Bøger er baade meget kendte og meget læste i vide Kredse i Danmark, har i disse Dage udsendt et nyt vægtigt Værk om den katolske Tro, som i Omfang og Tyngde svarer til hans hidtil største: *Den katolske Religion forklaret for moderne Protestanter*. Medens den første Bog hovedsageligt var skrevet for Søgende og Folk, der gaar til Undervisning, er denne skrevet for den troende Katolik i den Hensigt at give ham et dybere Indblik i Troens Mysterier.

Julekort

Besøg vor nyoprettede Papir- og Kunstafdeling. Vi har aldrig haft saa mange forskellige Julekort, som vi har iaar. De bør sikre Dem, hvad De behøver, før alt er udsolgt.

Julekærten 1945 er kommet

Pris Kr. 2,75.

Adventskransen

faas nu i Træ med Grandekoration i en sinuk og festlig Model, som kan genmes Aar til Aar. Bestil den straks. Pris Kr. 6,50. (Sendes ikke udenfor København).

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

St. Ansgars Kirke

Sønd. 2. Dec. Kl. 8. Reciteret Messe og Fælleskommunion. Fred. 7. Dec. Kl. 14. Udstilling af det Højhelige Sakramente og Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30. Lørd. 8. Dec. Kl. 19,30 Adventsaften i Salen, Bredgade 67 A. Adventstale af Pastor Bertling. Billetter à 1 Kr. faas i Boghandelen og paa Kirkens Kontor.

St. Mariæ Kirke

2. Dec. Kl. 8 Børnemesse. 5. Dec. Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Mænd. 7. Dec. Kl. 13,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Andagt.

Jesu Hjerte Kirke

Mand. 3. Dec. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd. 4. Dec. Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Torsd. 6. Dec. Kl. 20 Mændenes Kongr.

Mødrekursus

St. Kjeldsgade 1. Torsd. 6. Dec. Adventsaften.

Melodier til populær Bog

Til den lille Børne-Bønnebog »Kom til mig«, der allerede er blevet saa udbredt og saa højt skattet, vil der ca. 10. Dec. udkomme et lille Melodihæfte, som mange længe har ønsket sig. Det er gamle, kære og kendte Melodier, som kan anvendes til Bønnebogens smaa Vers.

St. Knuds Gilderne

minder de københavnske Sogneledelser om Mødet den 7. December. Svar udbedes senest 3. December.

II Absalon Trop

Cyklen blev vundet paa Nr. 3040.

Julekoncert i St. Laurentii Kirke

I Sct. Laurentii Kirke (Roskilde) afholdes den aarlige Julekoncert til Fordel for fattige Børns Jul, Søndag den 9. December Kl. 14,30. De medvirkende er:

Kirkekoret, Herrekoret *Vokation*, Koncertsangerinde *Helga Weeke*, Organist *A. Kerckhoffs*.

R. I. P.

Min inderlig elskede Mand, vor ejegode Fader

Andreas A. L. Ledél

er efter et langt og meget smertefuldt Sygeleje Mandag d. 19. ds. afgaaet ved Døden godt forberedt og styrket ved Kirkens hellige Naademidler.

Ellen Ledél.

Yvonne, Kirsten og Birthe Ledél.

Den afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605

Emdrup

København

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

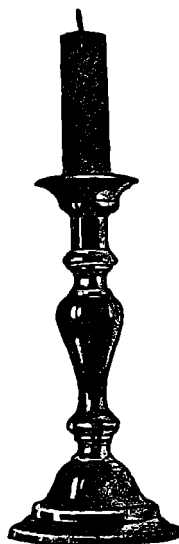
EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearnllys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetal i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Dec.
2. S. 1. SØNDAG I ADVENT (violet) (2—1); 2. Bøn: St. Bibiana (770), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]); Præf. (521).
3. M. ST. FRANS XAVER (770 (hvid) —82); 2. Bøn: Feria (2).
4. Ti. St. Petrus Chrysologus (hvid) (771); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (771), 3. Bøn: Feria (2), 4. Bøn: St. Barbara ([56]).
5. O. † 3. Dag i St. Frans Xavers (hvid) Oktav (770—82); 2. Bøn: Feria (2), 3. Bøn: St. Sabbas ([53]), 4. Bøn: For Paven ([122]).
6. T. St. Nicolaus (772); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (771), 3. Bøn: Feria (2), 4. Bøn: For Paven.
7. F. St. Ambrosius (775); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (771), 3. Bøn: Feria (2), 4. Bøn: Vigilien (775); sidste Ev.: Vigiliens (1070).
8. L. MARIÆ UPLETTEDE (hvid) UNDFANGELSE (777—83); 2. Bøn: Feria (2); Præf. (522).
9. S. 2. Søndag i Advent.

Kalenderen 1946

udgivet af Ansgariusforeningen, er udkommet og faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne.

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Intet katolsk Hjem uden en katolsk Kalender!

Katolsk ☩ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Kl. 15-17, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Til katolske Forældre

Undertegnede katolske Skoler i København henstiller til de katolske Hjem, som har Børn, der skal begynde Skolegangen i 1946, om at indmelde disse inden Jul, da det ellers vil være vanskeligt at skaffe Plads. Det nye Skoleaar begynder i alle Skolerne efter Sommerferien.

Katolsk Centralskole,
(Dreng- og Pigeskole)
Nørrebrogade 27. Nora 6166.

St. Knuds Skole,
(Drengeskole),
Stenosgade 4. Vester 2628.

St. Joseph Søstrenes Skoler,
Østerbro og Ordrup,
(Pigeskoler),
Østerbrogade 7 D - Skovkrogen 19
Triia 825. Ordrup 1261.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Søndag den 2. Dec. Kl. 8,30.

Akademiker-Messe i Kapellet Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad, derefter Skovtur. Frokostpakke medbringes.

Onsdag den 5. Dec. Kl. 19,30.

Ordinært Møde Østerbrogade 7 D. En polsk Akademiker vil tale om Forholdene i Polen under Kri-gen.

Samme Sted Kl. 18,30 Studiekreds III. Udvalgte Stykker af »Summa Theologica«.

Lørdag den 15. Dec. Kl. 19,30.

Aabent Hus hos Dr. phil. Angelica Axelsen, Egehøjvej 13, Charlottenlund.

Herre, lad os nyde din Barmhjer-tighed midt i dit Tempel, for at vi med tilbørlig Ærefrygt maa forbe-rede os til vor Forlæsnings tilstun-dende Højtid.

1. Søndag i Advent, Slutningsbøn.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,

JULEGAVEN

til Deres vantro Ven

Peter Schindler: G.K. Chesterton

En Indførelse. Kr. Kr. 4,50

Skønt man som gammel Hedning er i Bund og Grund uenig med Peter Schindler m. H. til hans katolske Trosbekendelse — og Bogen er sikkert i første Række bleven til, fordi G. K. C. gik hen og blev Katholik — kan man ikke lade være med at applaudere kraftigt efter Læsningen af denne Indførelse, der ligefrem gnistrer af Aand. Der staar som et forrygende Vejr gennem denne lille Bogs Sider. Man lader sig rive med til sidste Punktum, modstandslos, fordi det mægtige Stof er saa storartet tilrettelagt og Forfatterens Veltalenhed saa spirituel, at man nødigt vil gaa Glip af selv det mest naive Postulat. Bagefter sidder man saa med Billedet af en fremragende og original Personlighed og Følelsen af, at man har været nær ved at miste Kontrollen over sig selv i Katholicismens bedøvende Røgelsesdampe.

V. A.

i Fyns Venstreblad.

Katolsk vestre Kirkegaard

Granpyntning og Vedligeholdelse af Gravsteder udf.

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Mansasvej 14. Tlf. Valby 4175

Vær god imod Fuglene

Fugle-Fodringshuse

Søderberg, Larsbjærnsstræde 19

Katolsk Ungdomsværn

afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 2. December 1945 efter Højmessens i det store Taleværelse, Stenosgade 4 B.

Bestyrelsen.

K. U. K. København.

Katolsk Ungdoms Klub indbyder alle Unge til stor Festaften Lørdag den 1. December Kl. 19,30 i den »røde Sal«, Stenosgade 4. Af Programmet skal vi nævne:

Munter Oplæsning, K. U. K. Sisters, Sketches, Underholdningsmusik, Festfyrværkeri.

Vi serverer Kaffe, Kager og Wienerbrød og Entreen koster Kr. 1,25. Det er vort Ønske, at saa mange som mulig kommer til denne Festaften, og de øvrige K. U. K. Klubber er hjertelig velkomne. Det bemærkes, at vi begynder paa Slaget 19,30.

K. U. K. Frederiksberg.

Møde Lørdag den 1. December Kl. 19,30 pr. med Forvalg til Generalforsamling. Foredrag af Pater Samuelson, samt munter Underholdning. Det meddeles samtidig,

at Møderne i Fremtiden vil blive afholdt om Lørdagen, da mange var forhindret i at møde om Fredagen.

D. K. K. F.

Danmarks Katolske Kvindeforbund indbyder til Adventsfest Mandag den 10. Dec. Kl. 19,30 i Klostret, Sct. Kjeldsgade 1. Foredrag med Lysbilleder af Forfatterinden Fru Karen Plovgaard: »Jul i Grønland«. Sct. Mariæ Kirkekor synger gamle Julesange. Festligt Kaffebord a 1,25 Kr. Alle saavel Damer som Herrer er velkomne. Husk Sangbogen.

De, som ønsker at blive til Kaffebordet, bedes melde det senest Lørdag den 8. Dec. til Sekretariatet, Pileallé 23 A, Tlf. Eva 7091.

Studiekredsen

I Serien »Moderne Forfattere set med katolske Øjne« Mandag d. 3. Dec. Kl. 19,30, Sct. Kjeldsgade 1. Fru Karen Plovgaard indleder Emnet: »Marie Bregendahls Bøger«. Der betales 50 Øre pr. Aften.

Diskussionen fortsættes ved en Kop Te a 75 Øre.

Om Tilmeldelse se ovenfor.

Ansgarius-Bonifatius Foreningen

Den danske katolske Kirkesag.

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden d. 20. December til *Det Apostoliske Vikariat*, Bredgade 64, København K.

Hallo Sverige

Jeg søger Brevveksling med en ung Pige, ca. 20 Aar, fra Sverige (Stockholm eller Nordsverige), der deler mine Interesser, katolsk Foreningsliv, Sprog, god Musik og Sport.

Jeg er Kontormus og bor i København. »*Didde*«.

Lejlighed søges

En Lejlighed — eller to Værelser med Adgang til Køkken — paa Østerbro søges af gift Ordonnans ved Den danske Brigades Afvikling. Billet mrk. »Lejlighed« modtager Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C.

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F. Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S

PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester

Bispegade 20 . Telefon 984 x

Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke

Johannes Madsen

Elektr. Installatør Nykøbing F.
Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

Roskilde

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester

Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat. Menighed

F. Christiansen

Maskinfabrik

Sct. Olsgade 15, Telf. 87

Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket

ROSKILDE

Forbindsstoffer
Sygepleartikler

J. AUGSBURG

H. Weber

Tømrermester

Maskinsnedkeri

Mønsterbageriet

Olsgade 17 . Tlf. 1365

Anbefaler sig med 1. Kl.s

BAGERI & KONDITORI

Alt i Isanretninger og Desserter

C. J. Schledermann & Sønner

JERNBETON

Entrepenører . Murermestre

Allehelgensgade 18, Tlf. 122

Murermester ved Sct. Maria Hosp.

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239

Prima Fisk

Lev. til Sct. Maria Hospital

ROSKILDE MEJERI

BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen

Slagtermester

Kød . Flæsk . Paaleg

Sct. Olsgade 13 . Telf 157

Leverandør

Kolding

<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Arne B. Thygesen Læssøegade 47 . Tlf. 1249 . Kolding Kolonial . Delikatesser . Vin og Konserves Leverandør til Sct. Hedings Hospital</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager Rendebånen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>V. FALThER Alt i Kolonial, Vin, Dølkas- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogede Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eff. C. V. Hennebjørre Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekad . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>
<p>Carl S. Pærksen Tøndervej 42 Alle Reparationer udføres samvittighedsfuldt og hurtigt Leverandør til de katolske Søstre</p>	<p>--- Bogladen med de mange Bøger --- Barkholts Boghandel</p>	<p>Ledig</p>
<p>G. Rasmussen - Bageri og Konditori Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Berring & Larsen A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre V. Klørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<h2>Esbjerg</h2>		<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bochs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vloevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>Aug. Christensen Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</p>		<p>J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>

Katolsk Ugeblad

9. December 1945

93. Aargang

Nr. 49

Jubilæum i Kolding

Pater Paulus in memoriam

»Kirkelig Genrejsning«

Fest i Ulstrup

Præster i Dachau

To Tusind katolske Præster i Dachau

En Flygtningepreest fortæller

Det var Sognepræst Georg Grimme, der for et halvt Aar siden sammen med Flygtningestrømmen blev presset ind over Danmarks Grænser, som under Retræten for Præster paa Magleas fornylig indledte et af sine mange grihørende Foredrag med den stilfærdige Bemærkning: »Denne Prædiken blev smuglet ud af Dachau-Koncentrationslejren«. Det var et ret dogmatisk Foredrag om Jomfru Maria og hendes Stilling indenfor vor Frelses Økonomi. Jeg mente, at dette Foredrag, der blev skrevet og holdt under saa dramatiske Omstændigheder, vilde være kærkomment Stof for K. U.s Læsere, navnlig omkring Festen for Marias Ubesmitte Undfangelse, og det kommer i næste Uge. For at skaffe mig nogle Oplysninger om de Forhold, under hvilke dette Foredrag oprindelig blev holdt, søgte jeg en Samtale med Pastor Grimme. Jeg skal her gengive nogle af de rystende Enkeltheder, jeg her fik at vide.

Kirken i konstant Alarmberedskab

Under Nazismens Terrorvælde maatte enhver katolsk Præst i Tyskland hvert Øjeblik være belævet paa, at han kunde blive hentet af Gestapo. Man var klar over, at det var Hitlers Program at udrydde den katolske Kirke — »efterhaanden som man udrydder et Tremmehegn Kæp for Kæp«, skal han selv have sagt —, og derfor var ethvert Paaskud tilstrækkeligt. Enten havde Præsten sagt noget fra Prædikestolen, der ikke huede den Politimand, der overværede Guds-tjenesten i Embeds Medfør, eller

ogsaa vidste en Stikker at berette, at Præsten havde advaret mod Hitlerungdommen, ja, det var nok, naar man i Skriftestolen havde talt polsk til sit Skriftebarn, eller hvis man havde indvilget i at vie nogen af de mange polske Slavearbejdere. Iøvrigt trængte Gestapo end ikke til et Paaskud, siden de arresterede Præster godt kunne vandre lige lukket i Koncentrationslejren uden at blive saa meget som forhørt. — Naar Præsterne da ogsaa kom sammen f. Eks. til den aarlige Retræte, var Hovedemnet for deres Drøftelser, hvordan de skulde forholde sig ved Arrestation, Forhør og Fængsling; der blev ogsaa aftalt bestemte Koder til at smugle Beretninger ud af Koncentrationslejren.

Det er ikke mere end et Par Aar siden, at man her til Lands endnu kunde møde gode Mennesker, der holdt det for Bagvaskelse, naar man talte om Nazismens Kirkefjendtlighed. Hvad vil de nu sige, naar de hører, at der efter samme tyske Præsts Udsagn alene i Dachau fandtes 2000 katolske Præster, deraf 1200 polske og 800 tyske? De gik der i Aarevis i deres falmende Fangedragter; de heldigste af dem blev beskæftiget ved Skrædder- eller Snedkerarbejde; de fleste maatte staa ude i Marken og lægge Dræn-Rør, mens Vandet stod dem op til Livet; værre endnu var det, at de foruden Underernæring var udsat for at blive pisket helt nøgne eller pint paa anden Maade. Nogle af dem døde som Følge af Hundebid, siden det var en af Vogterne yndet Sport at hidse Lejrens Hunde paa Fangerne. Hvor mange Præster, der er bukket under for den umenneskelige Behandling, har man hidtil ikke faaet oplyst. Jeg ved fra anden Side med Sikkerhed,

at af 29 hollandske katolske Præster, der blev anbragt i Belsen, er kun een eneste undsluppet levende. Men det, der her skal fortælles er om disse det 20. Aarhundredes Martyrers Heltemod, og da navnlig om een af dem, som de tyske Præster er fulde af Beundring for.

Pater Kentenich

Pater Kentenich var allerede en Mand i 60-erne, da Gestapo en Dag kom og hentede ham i hans Kloster i Koblenz. Han tilhørte Pallottiner-Ordenssamfundet og var kendt over hele Tyskland som en baade lærd og from Præst, hvis Speciale det var at holde Retræter for Præster. Han skal have været i Besiddelse af en karismatisk Gave til at »læse i Sjælen«. Nazisterne vejrede i ham en af Nazismens Modstandere, og som saadan skulde han uskadelliggøres. Til at begynde med blev han 5 Uger i Træk indespærret i en Banks Boks-Skab, hvor han maatte sidde paa Gulvet mellem fire Staalvægge uden Lys og med et Minimum af Luft. Da det ikke var nok til at slaa ham ihjel, blev han flyttet over til et fhv. Gymnasium, hvor en Fængselslæge tilbød at udfærdige en Attest, der skulde skaffe ham paa fri Fod. Pateren, der var overbevidst om, at der ventede ham alvorligere Opgaver andetsteds, bad om at faa en Attest paa, at han egnede sig til ... Koncentrationslejr, og det fik han. Lænekundet blev den ærværdige Mand med sit lange graanende Skæg ført over til Dachau, hvor han skulde forblive fra Marts 1942 og indtil Befrielsen den 6. April 1945.

Aandeligt Røre i Dachau

I Begyndelsen var de mange Præster i Dachau blandet med de almindelige Fanger. Det viste sig
(*Fortættes Side 596*)

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Eftf.

Odense - København
Grundl. 1841

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

C. P. HANSEN

Tømrermester
Drosselvej 67 . Telefon Godthaab 4128
udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Taga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

HANS GLATRUP

Murermester
Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

KØRGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10 083 København K Giro 21 07

Th. Bremholm Rasmussen

Malermester
Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Køb hos vore Annoncører

Aage Høyberg

Blikkenslager . aut. Gas- Vand-
og Sanitetsmester
Kingsgade 9 . Telefon Eva 2527

Brønshøj Bogtrykkeri

Frederikssundsvej 225
Bella 1700, Lokal Nr. 1

Pater Vilhelm Paulus S. J. *in memoriam*

26. November 1945. »I Dag døde paa Sankt Josephs Hospital Pater Vilhelm Paulus i sit 78. Leveaar og i Ordenslivets 55. Aar. Derfor skal hver Præst opofre tre hellige Messer og hver Skolastiker og Lægbroder tre hellige Messer, Kommunioner og Rosenkranse for hans Sjælefred.« Saaledes lyder den lakoniske Meddelelse, der læses op i Jesuitternes Huse. Denne kortfattede, tilsyneladende kolde Meddelelse dækker over meget.

Gode, gamle Pater Paulus er sovet ind i Herren. Det være da tilfaldt en Medbroder og Kollega at fremdrage nogle faa Træk, der har prentet sig ind i hans Hukommelse.

Pater Paulus var Matematiker om en Hals. Det var enhver snart klar over, der paa nært Hold fik Lejlighed til at omgaas ham. Der er dem, der paastaar, at en Matematiker er »en tør Pind«. Men det gælder ikke om »lille Paulus«, som afdøde Pater Ludvig Günther gerne kaldte ham, hverken som Menneske eller Lærer eller Præst og Ordensmand, ej heller paa hans otte Aar lange Korsvej.

Pater Paulus dvælede gerne i Tankerne ved sit Hjem i det fjerne Luxemburg, hvor han fik en solid, helt igennem katolsk Opdragelse. Efter at have taget Studentereksamen var det en Selvfølge, at Eleven med det faste sikre Nemme i Nancy (Frankrig) skulde fordybe sig i Matematikkens ophøjede Hemmeligheder. Altid i Perlehumør var han afholdt af baade Kammerater og Lærere. Men Studieaarene skulde afsluttes i 1891, da den idealistiske Wilhelm i 23 Aars-Alderen besluttede sig til at indtræde i Jesu Selskab. Efter endt Noviciat og Filosofistudium sendte de foresatte ham til Ordruphøj, hvor han som Skolastiker skulde gøre den første Indsats i praktisk Skolegerning. Hans store Kundskaber paa alle Omraader skulde komme andre til gode; derfor sattes han til at undervise i mange forskellige Fag. Efter 4 Aars Gerning sendtes han tilbage til Valkenburg (Holland) for der at fortsætte de teologiske Studier og tilbringe et Aar i Mold (Wales). Derefter vendte han tilbage til Andreaskollegiet, hvor han ofrede sin Manddomskraft til Ungdommens Dygtiggørelse, især paa Matematikkens og det franske Sprogs Omraade. I 1920, efter Kollegiets Nedlæggelse, blev Pater Paulus knyttet til Sankt Knuds Skole, hvor han virkede som Lærer til han i 1937 paa Grund af Sygdom maatte give Afkald paa den yndede Lærergerning og begynde en otte Aar lang Korsvej, der sluttede Mandag den 26. November 1945, Kl. 3,10.

P. Vilhelm Paulus S. J.

Pater Paulus var et helt igennem ædelt Menneske, en bramfri Sjæl. Hans store Kærlighed til Medmenneskene kom rigtig frem, naar han som Lærer søgte at bibringe sine Elever gode solide Kundskaber og kun ønskede deres Bedste. Han kunde være ilter, det havde han Lov til at være med det franske Islæt, som fik ham til at ligne en fransk Abbé, naar han stod ved Altret og messede. Meget gerne dvælede han ved gamle Minder, og undertegnede har hørt mangen en Fortælling og Historie om gamle Kammerater, der havde opnaaet store Resultater her i Livet. Naar Pater Paulus fortalte derom, kunde han glemme, at vi, der lyttede til ham, slet ikke kendte dem — men for ham stod det klart, at de maatte være gamle Kendinge ogsaa for os. Pligtopfyldende til det sidste var han et lysende Eksempel for alle dem, der stod ham nær. Pater Paulus var et Menneske.

Hans Menneskeheds gode Sider skulde ret bryde frem i hans Lærergerning. Hans Myreflid og ualmindelige Dygtighed var kendt. Vi, hans Fagfæller, skylder ham Tak for mangt et godt Raad og mangen en fremragende Løsning af matematiske Opgaver, der skød Genvej i Stedet for at trælle sig frem ad den slagne Landevej. Alle hans Elever mindes vistnok hans Interesse for deres Fremgang og Uddannelse. Selvfølgelig var han særlig glad for dem, der havde særlige Forudsætninger og viste Interesse for Matematikken — det kan man jo ikke paastaa om alle Elever — men naar en Elev, der var en

matematisk eller regnemæssig Sinker, henvendte sig til ham om Hjælp, var han altid rede til at hjælpe — og Resultaterne var gode. I Klasseværelset kunde det nok lyre og tordne, men alle var klar over det gode Hjerter! En Ejendommelighed, som vi ikke maa gaa hen over uden at nævne den, var, at Pater Paulus gerne betragtede en Elevs manglende Interesse eller, for at sige det rent ud, Dovenskab som en personlig Fornærmelse mod ham. Men som sagt, den blev glemt, saasart Synderen kom og bad om Hjælp til at kunne klare den tilstundende og faretruende Eksamen. Vi Kolleger kunde for Resten ikke lade være med at smile, naar vi hvert Aar paa ny maatte høre: »Jeg har aldrig haft saa daarlige Elever, saa daarlig en Klasse som i Aar.« Men Eksamenresultaterne var ikke daarlige alligevel! Det maa vel skyldes Lærerens Dygtighed!

Vi husker Pater Paulus, iført de traditionelle Manchetter, paa Afslutningsdage, staa fremme og overrække Klassepræmien, somme Tider ledsaget af et venskabeligt Klaps og med et stort Smil give Eksaminanderne den lukkede Konvolut, der ikke blot indeholdt Eksamensbeviset med de mere eller mindre gode Karakterer, men ogsaa Skolens »Skudsmaal«, som Eleven fik med paa Vejen. Disse Skudsmaal var klassiske i deres Udformning — de var sande — omend ikke saa lidt stod mellem Linierne. Han overvejede og — i overført Betydning — tyggede paa Penneskafte, indtil det lykkedes ham at sætte Prikken om I'et og Skudsmaalet kunde betegnes som Plets kud.

I mange Aar havde han været Skolebestyrerens højre Haand, baade paa Kollegiet i Ordrup, hvor han gjorde sit Livs største Indsats bl. a. under P. Ludvig Günther, der gerne kaldte ham for »lille Paulus« og yndede at sige: »Lille Paulus skal nok ordne den«, og senere hen ved Sankt Knuds Skole. Han forvandt dog aldrig helt det Chok, han fik, da det kære gamle Kollegium maatte nedlægges. Men som den gode Ordensmand han var, skulde det ikke knække ham, skønt han jo var meget fintfølede.

Men Pater Paulus var ogsaa Præst. Omend det er mange Aar siden P. Paulus saas sidste Gang paa Prædikestolen i Jesu Hjerter Kirke, holdt han dog næsten hver Søndag sin Prædiken i de forskellige Kirker i Storkøbenhavn, somme Tider udenfor, indtil Sygdom satte en Stopper for det i 1937. Hans Prædikener var vel forberedte, gennemarbejdede, skrevet — som afdøde Pastor Osterhammel engang sagde, efter at han havde hørt Pater Paulus prædike i Randers katolske Kirke: »De har ikke været forgæves i gamle Danmark!«

Den franske Esprit og personlige Dygtighed genspejledes i hvert Ord.

Vi, der kendte Pater Paulus med hans gode og mindre gode Sider — vi har jo alle vore Skyggesider — tænkte saa smaat paa, hvordan det vilde gaa, hvis han en skønne Dag maatte lægge Baand paa sin uhyre Virkelyst. Vi haabede, at den Prøvelsestid ikke vilde være længe. Men Guds Tanker er ikke Menneskenes Tanker. Pater Paulus havde en otte-aarig Korsvej i Vente. Forkalkningen begyndte saa smaat at gøre sig mærkbar. Men hans Energi fik ham til at slæbe sig afsted, indtil i Oktober 1937. Saa gik det ikke længere. Jeg husker Pater Paulus, hvordan han pligtopfyldende til det sidste asede sig op ad Trappen for at undervise fjerde Mellemskoleklasse i Matematik. Afdøde Pater Nøsen sagde da til undertegnede: »Nu maa De sige til Pater Paulus: det gaar ikke mere.« — Jeg glemmer aldrig det Blik, han sendte mig, da jeg tog ham under Armen og vi langsomt sneg os tilbage til hans Værelse. Det var hans sidste Dag i Skolen.

Et større Offer havde han i Vente. Det kneb frygteligt med at læse den hellige Messe. Heller ikke Dispensen fra Rom, der gav ham Lov til at læse Messen siddende, kunde benyttes ret længe. Pater Paulus maatte give Afkald paa det hellige Messeoffer — det største Offer for en Præst. Han bragte disse Ofre — til stor Opbyggelse for dem, der kendte ham. Og nu gik det stadig ned ad Bakke. Snart kunde han ikke engang gaa mere, og maatte køres i Rullestol. I disse Aar var han flere Gange Døden saa nær, at han modtog de syges Salvelse ikke saa faa Gange. Men hans stærke Konstitution overvandt alle Kriser. Men den 22. December 1943 fik han en Blodstyrning, der gentog sig næste Morgen, saa at han maatte indlægges paa Sankt Josephs Hospital, som han ikke forlod før 23 Maaneder efter for at finde et sidste Hvilested blandt sine Medbrødre paa Katolsk Vestre Kirkegaard.

Paa Hospitalet maatte han bringe endnu et Offer. Det gik op for Pater Paulus, at hans Hukommelse svigtede. »Det gaar ned ad Bakke med mig. Jeg kan ikke huske mere. Jeg kan ikke engang løse en kvadratisk Ligning mere. Jeg, der har haft saa godt og klart et Hoved!« Men Pater Paulus bragte det Offer, thi hans aandelige Fader, den hellige Ignatius' Bøn var ikke Mundsvæjr for ham: »Tag, o Herre, al min Frihed. Tag imod min Hukommelse, min Forstand og hele min Vilje. Hvad jeg end har og besidder, du er den, der har givet mig det. Jeg giver dig det altsammen tilbage og overlader fuldstændig til din Vilje at raade over det. Forund mig kun din Kærlighed og din Naade; saa er jeg rig nok, og noget andet foruden dette begærer jeg ikke.« Saa-

ledes var Pater Paulus ogsaa i Sygdommens Tid Præst, der ofrede om ikke andet, saa sig selv paa Guds Viljes Alter.

Om ham gælder i høj Grad de Ord, som Johannes Jørgensen i an-

det Sammenhæng skriver i »Mit Livs Legende« (4, 103): »En nidkær Ivrer for sin Tro — et Temperament af Ild — en Vilje af Staal — et Hjerter af Guld.« — R. I. P.
K. Pauli S. J.

To Tusind katolske Præster i Dachau *Fortsat fra Forsiden*

snart, at denne Gejstlighed virkede som en Surdej mellem hele dette Nazi-Helvedes Befolkning. Følgen var, at Præsterne blev skilt ud og fik deres egen Afdeling. Dette blev Pater Kentenicks Virkefelt; han blev sine medfange Medbrødres Sjælesørger, og genoptog i Koncentrationslejren sin fordums Virksomhed; han gav sig til at prædike Retræter for Præster. For første Gang fandt dette Sted i en Hestestald, hvor alle de, der var mistænkt for at være tyfusbefængt, skulde sove imellem Hestene, fordi man gik ud fra, at Hestegødnings Ammoniakindhold kunde inodvirke Sygdommen. Fangevogterne, der var betænkt paa deres eget kostbare Helbred, holdt sig borte fra disse Stalde og saa kunde Pater Kentenich uforstyrret holde sine Foredrag. Samtidig kunde han advare sine Lidelsesfæller mod det Øl, som de fik serveret i Lejren, fordi man var overbevist om, at det var beregnet paa at overføre Tyfus-Smitten.

En mærkelig akustisk Lov

En endnu større Radius fik Pater Kentenicks Ord derved, at han i Lejren opdagede et Sted, hvor han kunde staa og tale ved et Vindu og paa Grund af Rummets akustiske Virkning blive hørt paa 60 Meters Afstand; her stod saa en Medfange og noterede hans Foredrag, mens de mange, der gik frem og tilbage mellem Taleren og hans Tilhører, ikke anede, hvad der foregik. Her fik den fængslede Apostel Paulus' Udsagn om, »at Herrens Ord ikke er bundet« en ganske ny og træffende Illustration.

Iøvrigt var man uden for Lejren lige saa opfindsom for at forsyne de indespærrede med saavel aandeligt Stof som Nyheder, der kunde hjælpe dem til at holde Modet oppe. Saaledes blev der paa Pallottinernes Trykkeri trykt og indbundet særskilte Bøger; det var Andagtsbøger, som Lejrinsuren nok ikke gad læse helt igennem, og saaledes oversaa den, at der blandt det opbyggelige Stof fandtes hele Sider med Meddelelser.

Pater Kentenich forfremmet til Madras-Reparatør

Takket være de aftalte Koder, fik man uden for Lejren at vide, at

Fangerne gerne maatte faa Gavepakker, og at visse Gaver, saasom Flæsk og navnlig Akvavit, var en udmærket Valuta, der kunde anvendes til at bestikke Fangevogterne og saaledes skaffe sig visse Lempelser og dermed Adgang til aandelige Goder. Nu kappedes baade Medbrødre og Sognebørn om at forsyne deres Præster med alle mulige sjældne Varer. Derved lykkedes det at faa Pater Kentenich ansat som Madras-Reparatør, hvad der atter medførte, at den, der vilde til Skrifte, bare tog sin Madras paa Ryggen og begav sig til hans Værksted; det at gaa med »Sækken paa Ryggen« blev da ogsaa enslydende med at gaa til Skrifte. Takket være samme Valuta, opnaaede man, at en eller anden Fangevogter skaffede baade Oblater og Messevin, saa der kunde læses Messe. Det maatte selvfølgelig foregaa med Tilsideættelse af de fleste Rubrikker og Ceremonier; men denne eukaristiske Gudstjeneste i Dachau-Koncentrationslejr har paa mere end een Maade mindet om Urkirkens Nadverkult, naar disse hærgede Mænd under Pater Kentenichs Messe stod med Oblaten i Haanden for saa ved Kommunionens Øjeblik at kommunikere sig selv, eller en anden ung Mand, der havde skaffet sig et passende Job, gik rundt og som Romertidens Tarcisius bragte Nadverbrødet til de spredte Fanger, mens han sikkert har hvisket: »Vor Herres Jesu Kristi Legeme bevare din Sjæl til det evige Liv.« —

Masse-Retræter for Præster

Det var under denne Periode som Madras-Reparatør, at Pater Kentenich formaaede at udfolde sin Sjælesørger- og Prædikant-Virksomhed som aldrig før. Ved Hjælp af Bestikkelse lykkedes det ham hver Aften mellem Kl. 8 og 10 at faa Lov til at samle et Par Hundrede Præster omkring sig i Madras-Værkstedet; og idet han delte Lejrens Præster i forskellige Hold, kunde han holde sin Foredragsrække for dem alle. Det er under en af disse Præste-Retræter, at den smukke og dogmatiske Prædiken om Jomfru Maria, som vi her agter at bringe i dansk Oversættelse, er blevet holdt.

S. Wevers.

»Morgenbladet« og Paven

I »Morgenbladet« (4. ds.) har »Niels Jyde« svaret paa vor Artikel i sidste Nummer. Ganske vist sagde vi tydeligt, at det for os drejede sig om »Morgenbladet og Paven«, men med polemisk Snilde gaar Bladet let forbi dette og giver det Udseende af, at vi er blevet støt paa Francos Vegne. Naturligvis er dette ikke Tilfældet. Under den spanske Borgerkrig skrev Undertegnede ganske frit og aabent i katolske Blade om de Ting, der med fuld Ret kunde bebrejdes Franco. Og selv om dansk Presse — med »Morgenbladet« af 20. November i Spidsen — er haabløst ensidigt orienteret om spanske Forhold, saa der tit nok er Grund til at retlede, var det nu aldeles ikke det, der kaldte os frein denne Gang.

Efter at have drejet Diskussionen, stiller »Niels Jyde« os et Spørgsmaal, om hvilket han kræver »fuld Klarhed«. Det lyder: »Er det saaledes, at politisk Tilslutning fra danske Katolikker automatisk indebærer Anerkendelse af reaktionær og tyrannisk Politik, udført af Katolikker andetsteds ...?« Det har ganske vist ikke det fjerneste at gøre med den foreliggende Sag, men derfor kan vi jo godt berolige Bladet med et Nej. Politisk Tilslutning fra danske Katolikker opnaar man ved at udføre et politisk Arbejde i ægte kristen Aand, ikke ved hverken at forsvare eller at angribe katolske Politikere et eller andet Sted paa Jordkloden, og ganske bestemt heller ikke ved at angribe Paven med lavsindet Mistænkeliggørelse og paa det løsest mulige Grundlag. Det fremgik egentlig klart af vor Artikel sidste Uge.

»Niels Jyde« erklærer at have forsvaret os mod Mistanken om, at vi har vor »Solidaritet liggende udenfor Danmark«. Ikke desto mindre synes han, at i den foreliggende Sag vil vi »hellere staa solidarisk med Franco ... end med danske Medborgere og danske Medkristne« — hvilket er Snak og intet andet. Her er jo overhovedet ikke Tale om danske Forhold. Hvis et dansk Blad taler om spanske Forhold (eller om kaliforniske), er man saa en daarlig Dansker, fordi man har en anden Mening?

Som Katolikker er vi frit stillet overfor ethvert politisk Parti, der ikke gaar imod kristen Tro og Maal. Var der et katolsk politisk Parti i Danmark, var vi i vor gode katolske Ret til at steinme paa et andet Parti, hvis det passede os. Og saa skal vi alligevel svare paa taabelige Spørgsmaal om, hvorvidt vi er forpligtet til at være solidariske med

en katolsk Politiker i en anden Ende af Verden.

Men efter at vi nu har gjort »Niels Jyde« den Tjeneste at veksle Bemærkninger om Ting, der ikke kommer Sagen ved, haaber vi med langsomt svindende Haab, at »Morgenbladet« vil faa sig taget sammen til at give den Undskyldning, som Masser af Protestanter venter paa sammen med os, for Overfaldet paa Paven.

H. D. T. K.

St. Knuds Gilderne

I et Sogneblad fra Februar 1945 kunde man læse følgende Beretning fra en mellemstor Provinsby:

Vore kære Sankt Knuds Gilder gaar nu ind i deres 5. Leveaar! Og vi kan med Glæde se tilbage paa de forløbne 4 Aar. Der har nemlig stadig været Interesse og Forstaaelse for dette Arbejdes uhyre vigtige, ja, livsvigtige Betydning for det danske Vikariats Eksistens.

Der blev i det første Aar (1941) indbetalt Kr. 573,40, andet Aar (1942) Kr. 645,20, tredje Aar (1943) Kr. 838,00 og i det nu forløbne fjerde Aar (1944) Kr. 932,05.

Det maa indrømmes, at disse Tal berettiger til at udtale Glæde og Tak til alle, som ved deres trofaste Arbejde og Ydelse har været med til at samle disse (for 1944 alene) 18641 Femører og derved hidføre det gode Resultat.

Beløbet er for 1944 altsaa steget med 96 Kroner. — Antallet af Gildemedlemmer var ifjor (1943): 265, men er i 1944: 279. Gildeledernes Antal var ligesom ifjor: 22 og de ledede ialt 31 Gilder. Ligesom ifjor har vi haft enkelte Medlemmer, som paa Grund af Bortrejse el. a. ikke har faaet betalt for hele Aaret, men det opvejes rigeligt ved, at andre har tegnet sig for flere ugentlige Femører.

Skolen har haft 9 Gilder, som har indbetalt Kr. 244,85. Jesu Barndomsforening (Børnehaven) har indbetalt Kr. 41,86.

Det Beløb, der er indbetalt i Gennemsnit pr. Medlem var Kr. 3,34 (ifjor Kr. 3,16). Hvis vi regner med, at hvert Medlem har betalt fuldt ud, bliver det Kr. 781,20.

Resten — Kr. 150,85 — maa saaledes betragtes som Gaver.

Dette *Gavebeløb* viser, at Offervilligheden overgaar Pligten! Og det maa jo ogsaa indrømmes, at denne Femøre er et saa ringe Beløb, at det ligefrem opfordrer til at give mere. Det vil derfor være rigtigt at gøre opmærksom paa, at *alle* har Ret til at tegne sig for mere end een ugentlig Femøre. Vi har Medlemmer — f. Eks. et ældre Ægtepar — som giver os 2 Kr. hver Maaned, d. v. s. næsten 10×5 Øre om Ugen. Andre betaler hurtigt for hele Aaret og siger til Gildelederne, at de blot skal vedblive at komme. Atter andre kommer med 2, 5 eller 10 Kr. som extra Ydelser. — Vi er meget taknemmelige herfor og ønsker gerne, at de her fremførte Eksempler maa opmuntre til Efterligning.

TAK!

Sogneledelsen.

— — —
Dette taler for sig selv.

U. A.

Hr. Ledel er død

Er han? vil man sige og med et Smil i Øjet fremkalde for sig Billedet af den høje Hollænder, som man har mødt et eller andet Sted ved en festlig Lejlighed, og som fik Folk til at le, hvad enten de nu vilde eller ej. Ja, han er; den altid muntre og veloplagte Ledel har ligget en 4—5 Maaneder paa St. Maria Hospital i Roskilde; der har saa trods Søstrenes kærlige Pleje Døden været i Færd med at sætte sin Maske paa ham; Munterheden gled bort og Alvoren satte sig ved den syges Seng; men saa viste det sig, at han ogsaa forstod at tage det baade som et Mandfolk og et godt kristeligt Menneske. Hvem, der troede, at Hr. Ledel kun forstod Spøg, blev her godt narret; baade under sin Sygdom og ind under Døden — for han vidste, hvor det bar hen — var han til stor Opbyggelse for alle dem, der var somt traadte ind i hans Sygeværrelse. Her var intet at være ked af; selv om han knap var 51 Aar gammel, havde den kærligste Kone og 3 Børn, vidste Hr. Ledel i sin barnlige Tro, at naar Vorherre kalder, skal man ikke gøre Vrøvl. Han gjorde sig rede til den store Rejse, sagde Farvel og saa tog han afsted. Pastor Braun fra Taastrup kom og lyste Velsignelse over Kiste og Grav og bad inderligt for ham, der i en Aarrække har været hans højre Haand og den gode Aand i Taastrup Menighed.

W.

Det vakte Forundring og i visse Kredse Uro i den lille By Kolding, da det i 1885 rygtedes, at Katolikkerne vilde bygge en Kirke i Byen. Hvor vilde det bære hen? Men man trøstede sig med, at det dog vist kun var Rygter, som intet havde paa sig. Og dog — nu begyndte man minsandten at grave Byggegrunden. Det var vel nok en Frækhed, mente mange at bygge en katolsk Kirke her i en protestantisk By, men Paven havde jo Penge nok, mente man.

Grunden blev trods alt gravet, selvom det ikke direkte var for Pavens Penge, og Søndag den 10. Maj 1885 nedlagde Biskop Johannes v. Euch Grundstenen til Sct. Michaels Kirke, som maaske er den eneste af vore katolske Kirker i Danmark, som er bygget paa en »Klippe«. Da man lagde Fundamenterne til Taarnet, stødte man nemlig paa en Kampesten af uhørt vældige Dimensioner. Et bedre Fundament til Taarnet kunde man jo ikke ønske sig. Saa blev Stenen muret ind i Grundmuren. Arbejdet med Kirken skred hurtigt frem, og allerede den 6. December samme Aar kunde Biskoppen foretage den højtidelige Indvielse af Kirken.

Sct. Michaels Kirke er en skøn, monumental Kirkebygning i gotisk Stil. Kirken er 25 m lang og 10 m bred og 14 m høj. Taarnet er 38

Sct. Michaels Kirke

▲ Sct. Michaels Kirke, Interiør

◀ Sct. Michaels Kirke, Exteriør

➤ Sct. Michaels Kirke, Orgelbalustrade

m højt. Ogsaa i det Indre er Stilen smukt gennemført med det lyse, fri og himmelstræbende, der udmærker den gotiske Stil. Slanke Søjlebundter bærer de høje, spidse Hvælvinger og gennem de store Vinduer strømmer Lyset rigeligt ind, dæmpet af de farvede Ruder. Der er noget lyst og festligt over Sct. Michaels Kirkerum. I Kirkens Skib er Ruderne Tæppemønster. De tre store Vinduer i Koret er derimod herlige Glasmalerier. I Midten et særdeles smukt Jesu Hjerter Billede, ved Siderne Billeder af Sct. Michael og Sct. Ansgar. 2 mindre Vinduer ved Kirkens Indgang bærer Billeder af den hellige Johannes, der døber Frelseren og af Jesus, der siger til Apostlene: »Gaa ud og lær alle Folk«. Prædikestol og Kommunionbænk er smukt udskaaret i Egetræ. Alteret er af Marmor med en smuk af Eg udskaaret Korsfæstelses-Gruppe.

Aaret 1890 anskaffede Mgr. Storp et Orgel til Kirken. Orgelet udmærker sig ved sjældne smukke og fyldige Toner. Prikken over I'et blev dog Klokkerne, vore to herlige Kirkeklokker, som er kendt i hele Sydjylland for deres skønne Klang, og

Tekst:

H. SCHUL

Fotos:

G. M. BOF

i Kolding

1885 - 1945

▲ Sct. Michaels Kirkens Stifter Pastor Cl. Storp

som nu gennem 60 Aar har kaldt os til Guds Hus og har ringet for os ved Sorg og ved Glæde, og som i Aar jublende forkyndte Freden for os.

Vi kan ikke fejre denne 60 Aars Dag uden at vi med Tak og Ærbødighed mindes ham, som gav os

denne Kirke, Menighedens Grundlægger, vor ædle Velgærer, afdøde Monsignore Clemens Storp. Mrg. Clemens Storp har af egne Midler skænket os Kirke, Skole og Præstebolig samt en Formue, hvoraf Kirken stadig nyder Renteindtægt. I Sandhed en kostelig Gave! I Sandhed en ædel Giver! Mgr. Storp's Minde er udødelig i Kolding. Han var meget rig, men ikke paaholdende eller selvisk. Han gav os af sin Rigdom med et glad Hjerte.

Nogle Aar efter at alt var bygget, og Kirken i Kolding vel funderet, rejste Mgr. Storp tilbage til sit Fædreland, Tyskland, hvor han blev Dekan i Ahaus i Westfalen. Jeg har et Par Gange besøgt Mgr. Storp i Ahaus. Altid var han ivrig efter at høre Nyt fra sin gamle Menighed, som han til det sidste omfattede med stor Kærlighed. Mgr. Storp sagde ved mit sidste Besøg noget vemodigt: »Jeg rejste her til Ahaus, fordi man kaldte paa mig, men mit Hjerte blev i Kolding«. Mgr. Storp var en kendt og agtet Borger i Kolding. For nogle Aar siden besluttede Kolding Byraad, at en af Byens Gader skulde bære hans Navn. Gaden hedder Clemensgade og ligger i Nærheden af Kirken.

Over Vievandskarret ved Kirkens Indgang er indsat en hvid Marmorplade med indmejslede, forgyldte Bogstaver. Ordene har Menigheden gjort til sine. Der staar:

SOGNEPRÆST CLEMENS STORP

Sognepræst Clemens Storp gav os denne Kirke 1885 vor Forbøn skal være vor Tak.

Et Væld af Naade og aandelig Trøst og Glæde er blevet givet os i denne Kirke. Gud har talt til os her og rørt vore Hjerter. I Sorg og Gælde har vi fundet Ly i Kirken, fundet Frelseren i Tabernaklet. Vi takker Gud af hele vort Hjerte, og vi beder ydmygt om, at der ogsaa i Fremtiden maa findes et naaderigt Menighedsliv i Sct. Michaels Kirke.

Paa denne Mindedag vil vi ogsaa takke vor gode og nidkære Sognepræst, Pastor Wilhelm Nølle for hans præstelige Gerning iblandt os, i Særdeleshed for hans Arbejde for vore Unge og for Genoprettelsen af Mariakongregationen. Ogsaa Sct. Hedvigsstrengene fortjener en varm Tak for deres værdifulde Arbejde for Sct. Michaels Menighed gennem mange Aar i Skolen, i Børnehaven og paa Hospitalet.

Vi synger med Rette i Dag: Sankt Michael! Du tog vor Kirke i Favne.

Med Tak og med Tillid vi nævner dit Navn.

Seksti Aar værned Du Kirken mod Vold,

og skærmed vor Menighed tryk bag dit Skjold.

Hellige Michael, vor store Værneengel, beskyt os ogsaa i kommende Tider!

Kirkelig Genrejsning

Til Pastor Schindlers Foredrag om »Kirkelig Genrejsning«, som vi nylig har offentliggjort, bør der knyttes en redaktionel Bemærkning for at undgaa Misforstaaelser paa Grund af den Korthed, hvormed Forfatteren var nødt til at berøre de enkelte Punkter i sin omfattende Oversigt.

En enkelt Bemærkning (S. 572) kunde forstaaes, som om den guddommelige *Inspiration* af Bibelens Forfattere kun omfatter disses religiøse Udtalelser. I Virkeligheden omfatter Inspirationen naturligvis den hellige Tekst i dens Helhed, hvormed ikke er sagt, at f. Eks. det naturvidenskabelige Billedsprog i Bibelen er en guddommelig Belæring om naturvidenskabelige Sandheder som saadanne.

Ligeledes maa Udtalelsen (S. 584) om Paven som *primus inter pares* forstaaes i Overensstemmelse med Vatikanerkonciliet. Pavens enestaende Stilling, der ikke muliggør en Appel af hans Afgørelser til en Kirkeforsamling af Biskopper, forbyder egentlig en katolsk Anvendelse af dette Udtryk, der har Hævd blandt f. Eks. Anglikanerne.

Referatet (S. 585) af *Samtalerne i Malines* vil kunne forstaaes, som

om Kirken officielt har udtalt, at en samlet Genforening af den anglikanske Kirke med Rom vilde betyde, at den engelske Kirke faar vidtgaaende Rettigheder f. Eks. til at have gifte Biskopper og Præster, engelsk Kirkesprog m. m. Det bør pointeres, at Samtalerne var rent private, og at der intet foreligger om, at Rom vil gaa saa vidt. Det er næppe sandsynligt.

Yderligere bør det tilføjes, at Forfatteren i sin Oversigt over de kirkelige Videnskabers nuværende Stilling forenkler og forkorter det historiske Perspektiv meget stærkt. Han skriver f. Eks. om *Ny-Thomismen*, som om Leo XIII personligt genopdagede Thomas og kun fandt Støtte hos Kardinal Mercier. Alleerede en Menneskealder forinden havde bl. a. Kleutgen banet Vej for den senere Udvikling, og Thomismen havde en lang Række ypperlige Forkæmpere. Ligeledes er *Eisenhofers* Stilling i Liturgiken ikke en Reformators. Eisenhofer er en enkelt Lærebogsforfatter, der har revideret en tidligere Lærebog. Ogsaa paa andre Felter af de kirkelige Videnskaber sker der i Virkeligheden kun en for katolsk Videnskab naturlig Udvikling i Troskab mod Traditionerne. H. D. T. K.

Fødselsdagsgave *Opraab til danske Katolikker*

Den 24. Januar 1946 fylder Biskop Suhr 50 Aar. Undertegnede Katolikker beder alle Trosfæller efter Evne at bidrage til en Fødselsdagsgave i Form af et Pengebeløb, om hvis Anvendelse Biskoppen selv vil træffe Beslutning.

Ulla Andersen.	<i>d'Auchamp,</i> Politimester, Rønne.	<i>E. d'Auchamp,</i> Læge.
Erling Bache, Civilingeniør.	<i>Aage v. Benzon,</i> Veksellerer.	<i>N. K. Bernbom,</i> Hattemager, Aalborg.
Regitze Berner.	<i>Bernhoft,</i> Kammerherreinde.	<i>A. F. Beyer,</i> Artillerikapt., Aarhus.
Josef Blatt, Direktør.	<i>N. Blixenkroner Møller,</i> Dr. med., Aarhus.	<i>Hans Bølling,</i> Redaktør.
Carl Darving, Bankfuldmægtig.	<i>H. Ellyton,</i> Malerimester.	<i>Il. Valeur Fausbøll,</i> Assistent.
<i>E. v. Folsach,</i> Godsejer, Dronninglund	<i>Ebba Friis-Hansen,</i> Billedhuggerinde.	<i>Ragnhild Gamel.</i>
<i>G. Garth-Grüner,</i> Landsretssagfører, pvl. Kammerherre.	<i>N. Gravgaard,</i> fhv. Stationsforstander, Aarhus.	<i>Dagmar Gundry,</i> Sproglærerinde, Aarh.
<i>A. V. Günther,</i> Murerimester.	<i>Edouard Hansen,</i> Legationssekretær.	<i>A. Hegermann- Lindencrone.</i>
Erik Henning-Jensen, Teaterdirektør, Aarhus.	<i>Enoch Hjorth,</i> Fuldmægtig.	<i>Poul Hjorth,</i> Revisor.
Johanne Hoffmann.	<i>Maria Hoffmann.</i>	<i>Lily Howitz.</i>
<i>Ch. Høegh,</i> Bankkasserer.	<i>Elin Jacobæus.</i>	<i>G. Jensen,</i> Prokurist.
Johan Jensen, Adjunkt.	<i>Elisabeth Kemp</i>	<i>Svønn Kirkegaard,</i> Prokurist, Aalborg.
<i>H. D. T. Kiærulff,</i> Skoleinspektør.	<i>Holger Krusenstjerna- Hafstrøm,</i> Realskolelærer, Odense	<i>Aage Lorenzen,</i> Driftsinspektør.
<i>C. J. Lose,</i> cand. jur.	<i>Thyra Marcher.</i>	<i>F. H. Messerschmidt,</i> Prokurist.
<i>Sv. B. Messerschmidt,</i> Direktør.	<i>Bruno Millech,</i> Grosserer.	<i>A. Osterhammel.</i>
<i>Edith Ovesen.</i>	<i>A. Pfaffstätter.</i>	<i>Karen Plovgaard,</i> Forfatterinde.
<i>Rosenørn-Lehn,</i> Baronesse.	<i>Il. Scavenius,</i> Kammerherreinde.	<i>Erikka Scheel,</i> Grevinde.
<i>Olaf Scheiby,</i> Kasserer, Aarhus.	<i>J. Windfeld Schmidt,</i> Billedhugger.	<i>N. Stouge,</i> Tandlæge.
<i>F. og H. Strøbøcker.</i>	<i>Rich. Sørensen,</i> Bogtrykker, Fredericia.	<i>Jac. Tannenberg,</i> Direktør.
<i>W. A. Werner,</i> Grosserer.	<i>Chr. West,</i> Kommunelærer, Aarhus	<i>P. Westh-Hansen,</i> Direktør.
<i>E. Wissum,</i> Oberstløjtnant.	<i>G. Wissum,</i> Civilingeniør.	

Forvaltningsraadene ved følgende Kirker tiltræder Opraabet:

Aalborg — Aarhus — Fredericia — Holbæk — København (samtlige 9 Sogne) — Køge — Maribo — Nyborg — Nykøbing F. — Næstved — Odense — Randers — Ringsted — Roskilde — Slagelse — Svendborg — Taastrup — Vejle — Vordingborg.

Desuden tiltraadt af Hertug Knuds Division og Katolsk Centralskole.

Nogle Forvaltningsraad og Institutioner har endnu ikke kunnet holde Møde om Sagen. Deres Navne følger i næste Uge.

BØGER ≈

En moderne Klassiker

Karl Adam: Catholicismens inderste Væsen (St. Ansgars Forlag).

Vi bør afholde os fra en egentlig »Anmeldelse« af en Bog, der ganske vist er moderne, men allerede har Rang blankt Klassikerne. Langt om længe har vi endelig faaet en dansk Oversættelse af Karl Adam, der giver det moderne Menneske, specielt den moderne Protestant og den moderne Religionshistoriker, en Skildring af Kirkens Væsen, som Nutiden vil kunne fatte. I Modsætning til tidligere Arbejder med samme Sigt, er Karl Adams Bog et Helhedssyn ud fra en fundamental teologisk Opfattelse, mere end den er et apologetisk Rundskue, og dog faar han Plads til næsten alt det i Kirkens ydre Fremtoning, som den udenforstaaende har svært ved at fatte.

Karl Adam som Stilist er meget tung. Med al Oversætterens, Pastor Schindlers sproglige Snilde lykkes det ikke — og kan det vel heller ikke lykkes — at fjerne Vanskelighederne; Læseren mindes ofte om, at Bogen er oversat fra filosofisk Tysk. Men Arbejdet kunde næppe være gjort bedre, og ingen vil fortryde at lægge sig i Selen for at gennemlæse og gennemtænke dette Mesterværk. L. H.

Til Guds Moders Ære

Den undergørende Medalje. (St. Ansgars Forlag).

En fordringsløs lille Bog, der fortæller om Catherine Labouré og den berømte undergørende Medalje til Ære for Guds Moders uplettede Undfangelse. Vi har lige fejret Festen for den Aabenbarelse, der ligger til Grund for den Andagt til Jomfru Maria, som knytter sig til Medaljen. Mange Katolikker, der endnu ikke kender Historien om denne Aabenbaring, vil ved dette lille Hæfte blive styrket i deres Kærlighed til den saligste Jomfru. T. T.

Julekærten

Aarets »Kærte« er atter i Aar udgivet paa St. Ansgars Forlag under Forlæggerens, Sven Damsholts egen Redaktion. Det er en Tradition blandt Landets Katolikker, at Julebordet ikke maa savne dette Hæfte, der altid har pyntet op paa det nydeligste blandt Julens andre Gaver. Ogsaa i Aar er det en Fornøjelse at blade i »Kærten« og flere af Bidragene til Hæftet er paa Højde med de bedste »Kærter«, vi husker. Man savner dog et mere afvekslende Indhold, mere i den lettere To-

ne, mere for Familiens yngste og mere egenligt Julestof. Et saadant Hæfte bør bygges op for den katolske Menigmand og hele hans Familie. Det største Bidrag til Aarets Julekærte er Pastor Schindlers i Aalborg opførte Drømmespil »Munken og Nattergalen« med Billeder fra Opførelsen. Sven Damsholt selv og Enoch Hjorth møder hver med to Bidrag, hvortil kommer et Par andre Navne fra »Kærten«s faste Stab.

* * *

Syvende Hæfte af »De fem lange Aar« begynder med Regeringen Scavenius' Erklæring ved Tiltrædelsen i November 1942 og gaar frem til Folketingsvalget den 23. Marts 1943. Det nye Hæfte er som de tidligere rigt illustreret med Fotografier af de vigtigste Hændelser. (Gyldendal).

Salmonsens Leksikon - Tidsskrift (Schultz), der med hvert nyt Hæfte stadig understreger sin Berettigelse, er inde i sin femte Aargang og har netop udsendt dennes 7. Hæfte. Der er bl. a. Artikler om Atombomben og pin-up-girl's, Ordblindhed og arkæologiske Fund i Østturkestan samt en Række Biografier.

Adventskoncert paa Amager

Mange vil sikkert huske den stille, højtidelige Stemning, da de i Fjor midt i Decembermaanedens Travlhed og fyldt med bange Anelser om Krigen, der nærmede sig Landet, en Søndag Eftermiddag traadte ind i den straalende, lyse St. Annæ Kirke og lyttede til de smukke Koraler og Solistpræstationer, som bedre end noget andet samlede Sindet om den tilstundende Jul.

Atter i Aar kaldes der d. 9. December Kl. 14,30 til Adventskoncert, og det er lykkedes at samle mange fortrinlige, ja første Klasses Kræfter til et lødigt og forjættende Program. *Wandy Tworek* har givet bestemt Tilsagn om at komme. Vi vil faa Kgl. Operasangerinde *Inger Lis Hassing* og Kgl. Operasanger *Magnus Andersen* at høre. Medvirkende er endvidere Koncertsangerinderne *Monna Ry Andersen*, *Annelise Bredsdorff* og *Else Sørensen*, Koncertsangerne *Bjørn Nielsen* og *Poul Weltergren-Lorentzen* samt Violinist *Jørgen Larsen* og Organist *Kai Suhr*. Men desuden vil hele tre Kor synges, fremfor alt St. Annæ Kirkes eget Kor under Kantor *E. Gullaksens* Ledelse. Herrekoret »Askus« Dir. *B. Stenalt*, og for første Gang vil St. Annæ Skoles nystiftede Børnekor »Jubilat« præsentere sig under Kommunelærer *S. Ribers*. Alt i alt et lovende Program, som sikkert paa værdig Vis vil føre den smukke Tradition vi-

dere, som disse Adventskoncerter efterhaanden er blevet. Se iøvrigt Annoncen!

Koncertens Indtægt gaar til Orgefondet, der vil skaffe et nyt Orge til Kirken.

Baronesse Rosenkrantz-Charisius f. Oxholm's Legat

til Hjælp for trængende, indfødte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1946.

Ansøgning, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles ikke for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber d. 20. December. Andragender, som er indsendt efter dette Tidspunkt, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til *Det Apostolske Vikariat*, Bredgade 64, København K.

St. Ansgars Kirke

Fred. 7. Dec. Kl. 14 Udstilling af det Højhellige Sakramente og Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30. Lørd. 8. Dec. Kl. 19,30 Adventsaften i Salen, Bredgade 67 A. Adventstale af Pastor Bertling. Billetter à 1 Kr. faas i Boghandelen og paa Kirkens Kontor. Sønd. 9. Dec. Kl. 10 Levitmesse og Prædiken.

St. Maria Kirke

12. Dec. Kl. 19,30 Kongregationsnøde for Damer og unge Piger.

Sakramentskirken

Onsd. 12. Dec. Kl. 20 Birgittaforeningen. Lørd. 15. Dec. Kl. 20 Ungdomsmøde. Pater Olav Ballin: Katolsk Arbejderungdom i Belgien.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 9. Dec. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Kongregationerne. Kl. 10 Levitmesse. Kl. 19,30 Festandagt i Anledning af Kongregationernes Titularfest. Mand. 10. Dec. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 13. Dec. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Onsd. 12. Dec. Kl. 20 Kongregationsmøde.

St. Andreas Kirke

Tirsd. 11. Dec. K. U. K.

R. I. P.

Vor elskede Søn

Erik Geertz-Hansen

døde Onsdag d. 28. November 1945, styrket ved Kirkens Naademidler.

Den afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Ida og Edouard Hansen.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Lørdag den 15. December Kl. 19,30 Aabent Hus hos Dr. phil. Angelica Axelsen, Egehøjvej 13, Charlottenlund.

Katolsk Samaritterforening

Onsdag den 12. ds. Kl. 19½ afholder Katolsk Samaritterforening en Filmsaften i Lokalet, Bredgade 67 o. G. Der vises »Røde Kors under Stormagtskrigen«. Derefter er der fælles Kaffebord a 1 Kr. Gæster er velkomne. Tilmeldelse sker til Fru E. Jacobæus, Tria 12.

Vincentforeningen for Herrer

afholder Generalforsamling Søndag den 16. Dec. efter Højmessens i St. Annæ Kirke ca. Kl. 11¼ i Forsamlingsalen samme Sted.

Alle interesserede i Menighedsplejen indbydes venligst.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 8. ds. Kl. 20 pr. Adventsmøde. Vi faar Besøg af Sct. Nicolaus og der bliver Adventstale m. m.

Det praktiske Arrangement har Bestyrelsen.

Dame- og Herregarderobe

Dækketøj, Møbelbetræk og lign. kunststoppes efter fransk Metode.

Elever modtages til Oplæring i Kunststopning. Kost og Logi kan faas.

Edel Freund, Chr. Winthersvej 40, Vejle.

Telf. 1333 kan benyttes.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
Benzon
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Dec.
9. S. 2. Søndag i Advent.
(hvid) MARIÆ UPLETTEDE UNDFANGELSE (777—83); 2. Bøn: Søndagen (6); Præf. (522); sidste Ev.: Søndagens (7).
10. M. Oktav af St. Frans Xaver
(hvid) (770—82); 2. Bøn: Oktaven (777), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn: St. Melchiades ([5]); Præf. (522).
11. Ti. † St. Damasus I (781); 2.
(hvid) Bøn: Oktaven (777), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn: For Paven ([122]); Apostlenes Præf. (524).
12. O. † 5. Dag i Oktaven (777—
(hvid) 83); 2. Bøn: Feria (6), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn: For Paven; Præf. (522).
13. T. St. Lucia (781); 2. Bøn:
(rød) Oktaven (777), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn: For Paven; Præf. (522).
14. F. † 7. Dag i Oktaven (777—
(hvid) 83); som Onsdag.
15. L. Oktav af Mariæ uplettede
(hvid) Undfangelse (777—83); 2. Bøn: Feria (6), 3. Bøn: For Paven; Præf. (522).
16. S. 3. Søndag i Advent.

Kalenderen 1946

udgivet af Ansgariusforeningen, er udkommet og faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne.

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Intet katolsk Hjem uden en katolsk Kalender!

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:
C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Kl. 15-17, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Kirkekoncert i Jesu Hjerter Kirke

Paa Tirsdag den 11. December Kl. 20 arrangerer II Absalons Tropsamfund (Forening af gamle Spejdere) en Velgørenhedskoncert i Jesu Hjerter Kirke i Stenogade til Fordel for Sognets Julehjælp til de Fattige.

Til Koncerten har følgende Kunstnere tilsagt deres Assistance:

Kgl. Operasangerinde Edith Oldrup, Sopran.

Koncertsangerinde Else Jena, Mezzo-Sopran.

Kgl. Operasangerinde Georg Leicht, Baryton.

Koncertsanger Holger Nørgaard, Bas.

Louis Jensen-Kvartetten:

Ketty Bloch, Violin 1.

Leo Hansen, Violin 2.

Gunnar Frederiksen, Bratsch.

Louis Jensen, Violoncel.

Organist Aage Bredahl.

Programmet omfatter Værker af Stradella, Gordiagiani, Bach, Händel, Haydn, Mozart, Schubert, Cesar Frank, Bizet og Carl Nielsen.

Billetterne koster 2 Kr. og nogle ganske enkelte Pladser 3 Kr. (begge + 10 % Skat) og kan købes: Wilhelm Hansen, Musik-Forlag, Gøthersgade 9 (C. 5457), Sindahl-Pedersen, Gl. Kongevej 113 (C. 12829) Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 (Palæ 4777), Katholsk Boghandel, Stenogade 3 (Vester 3930), Portneren, Stenogade 4.

Det er sjældent, at der er Lejlighed til at komme til Koncert i vor største katolske Kirke, og baade for det smukke Formaalets Skyld — hele Indtægten gaar ubeskaaret til Sognets Fattige — som for den kunstneriske Oplevelse, som Deltagerne uden Tvivl kan vente, bør Kirken være fyldt til sidste Plads.

Paa hin Tid begyndte JESUS at tale til Folket om Johannes (Døber): Hvad er I udgangen i Ørkenen for at se? En Profet? Ja, jeg siger eder: Han er langt mere end en Profet. Thi han er den, om hvem der er skrevet: Se, jeg sender min Engel for dit Aasyn, som skal berede din Vej for dig.

2. Søndag i Advent, Evangelium

Adventskoncert

i Sankt Annæ Kirke, Sundby, Dronning Elisabeths Allé, Søndag den 9. December 1945 Kl. 14,30 til Fordel for

ET NYT ORGEL

Medvirkende:

Kgl. Operasangerinde Inger Lis Hassing.

Violinisten Wandy Tworek.

Kgl. Operasanger Magnus Andersen.

Desuden medvirker:

Koncertsangerinde Monna Ry Andersen, Annelise Bredsdorff, Else Sørensen.

Koncertsanger Bjørn Nielsen og Poul Wettergren-Lorentzen.

Violinisten Jørgen Larsen og Organist Kai Suhr.

Tre Kor synger:

Kirkens eget Kor, Dir. E. Gullak- sen.

Herrekoret »Askus«, Dir. B. Sten- alt.

St. Annæ Skolens nye Børnekor »Jubilatex«, Dir. S. Ribers.

Billetter à Kr. 2 og 3, samt et begrænset Antal à Kr. 5.— faas gennem Korenes Medlemmer, i Præstegaarden, Hans Bogbinders Allé 2, Tlf. Amager 3202, i Rønnows Boghandel, Amagerbrogade 156, Tlf. Amager 9579, samt ved Indgangen. Alle er velkommen!

D. K. K. F.

Danmarks Katolske Kvindeforbund indbyder til Adventsfest Mandag den 10. Dec. Kl. 19,30 pr. i Klosteret, Sct. Kjeldsgade 1. Adventstale af Pater Roos. Foredrag med Lysbilleder af Forfatterinden Fru Karen Plovgaard: »Jul i Grønland«. Sct. Mariæ Kirkekor synger gamle Julesange. Festligt Kaffebord à 1,25 Kr.

De, som ønsker at blive til Kaffebordet, bedes melde det senest Lørdag den 8. Dec. til Sekretariatet, Pileallé 23 A, Tlf. Eva 7091, eller til Vester 9492 x.

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120 København Ø

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Til katolske Forældre

Undertegnede katolske Skoler i København henstiller til de katolske Hjem, som har Børn, der skal begynde Skolegangen i 1946, om at indmelde disse inden Jul, da det ellers vil være vanskeligt at skaffe Plads. Det nye Skoleaar begynder i alle Skolerne efter Sommerferien.

Katolsk Centralskole,
(Dreng- og Pigeskole)
Nørrebrogade 27. Nora 6166.

St. Knuds Skole,
(Drengeskole),
Stenosgade 4. Vester 2628.
St. Joseph Søstrenes Skoler,
Østerbro og Ordrup,
(Pigeskoler),

Østerbrogade 7 D - Skovkrogen 19
Tria 825. Ordrup 1261.

Ansgarius-Bonifatius Foreningen

Den danske katolske Kirkesag.
Ansøgninger om Tilskud fra For-

eningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden d. 20. December til *Det Apostoliske Vikariat*, Bredgade 64, København K.

Vær god imod Fuglene

Fugle-Fodringshuse
Søderberg, Larshøjnsstræde 19

<p>„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen) Autoriseret Elektroinstallatør Genforeningsplads 4 Taga 5372 - Taga 6268x <i>Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek. Kroner, Ringe, Tlf. og Signanlæg, Radio</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Jos. Fischlein Murermester Limfjordsvej 43 Tlf. Godthaab 8410 <i>Udfører Arbejdet ved St. Michaels Gaard og Klosteret</i></p>	<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn. Tlf. 12,166 og 12,161</p>
<p>Anton Siegler Malermester Kingosgade 17 Vester 4753</p>	<p>Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“ <i>v. Andersen og Poulsen</i> Flytning, Opbevaring og Forsendelse besørges med Garanti overalt i Landet Sjælør Boulevard 21 Telefon Valby 3333 - Godthaab 3653 x</p>	<p>Torp & Co. BLIKKENSLAGERMESTER Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester Amagerbrogade 154 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122</p>
<h2>Aarhus</h2>		
<p> MEJERIET Vesterbo Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester - Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	
<h2>Aalborg</h2>		
<p>Førd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>	<p>Henry Hansen <i>Trikotage og Herrelingeri</i> Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 5665</p>
<p>M. Thomsen Støtt Entrepreneur og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 - Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamillianerkliniken</i></p>	<p>CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 - 68 - 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerkliniken i Aalborg.</p>	<p>Hans Wiencken Kastetvej 51 - Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		
<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 - Aalborg - Telefoner: 681 - 6581</p>		

<p>Randers</p> <p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier)</p> <p>Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Bæstninger</p>	<p>Horsens</p> <p><i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Horsens</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>Nakskov</p>		
<p><i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Broderlmagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alttil Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Ledig</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Holbæk</p>		
<p>Harald Olsen <i>Glarmester</i> Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Handelskompagniet Aktieselskab . Telefon 990 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>S. Uldall <i>Farve- & Tapethandel</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>
<p>Vejle</p>		
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A/S Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Ledig</p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>

Katolsk Ugeblad

16. December 1945
93. Aargang
Nr. 50

Prædiken i Dachau

Nyt dansk Mariabillede
Træer i Advent
Østrig efter Valget
Barnets sakramentale Liv

Statsskat betalt med Begejstring

Forleden Dag (7. December) blev der i København holdt et velbesøgt Møde af Sankt Knuds Gildernes københavnske Gildeledelser. Hovedkomiteens Sekretær, Hr. Valeur Fausbøll holdt et Fordrag om Gildernes Udvikling i Provins og Hovedstad og lagde et varmt Ord ind for yderligere Anstrengelser. I en efterfølgende Drøftelse fremsattes flere gode Idéer, og den fælles Vilje til at tage fat med endnu større Iver fik Udtryk.

Hr. Fausbøll fastslog, at Gilderne er i stadig Fremgang. — Hvert Aar har Beløbet vist en lille Stigning. Der var kloge Mennesker, som ved Gildernes Start spaaede, at Interessen for en saadan Idé kun kunde holde sig et Par Aar. De er heldigvis allerede dementeret af Virkeligheden. — Selv om Gildernes fortsatte Trivsel kræver en stor og taalmodig Indsats af mange, mange Mennesker Landet over, har det vist sig, at Forstaaelsen for Gildernes Betydning er saa stor, at Arbejdet bliver præsteret, mange Steder paa ypperlig Maade.

Gilderne er vor Form for Betaling af kirkelig »Statsskat«, d. v. s. vor Hjælp til Vikariatets

mange Udgifter. De blev til, da Krigen standsede for Hjælp fra Kirkens Hovedsæde i Rom. Ingen tror, at vi snart igen kan vente Hjælp udefra. Og selv om vi kunde vente saadan Hjælp, bør vi forstaa, at vi ikke kan være bekendt at tage imod den. Vi bør kunne klare os selv.

I Øjeblikket er Gilderne naaet til at kunne dække en Femtedel af Vikariatets aarlige Udgifter. Vi bør som foreløbigt — og absolut opnaaeligt — Maal sætte os at kunne dække Halvdelen af Udgifterne.

En Del Provinssogne giver det øvrige Land et ypperligt Eksempel. I Aalborg kan man regne med, at meget nær ved den samlede Menighed er Medlemmer af Gilderne. I Vejle er der saa mange med, at det bliver til 125 pCt. af Menigheden, idet mange er Medlemmer af flere Gilder. Der opstaar en ligefrem Kappelstrid mellem disse to førende Sogne, og i Aalborg holdt man saaledes en Fest for Gilderne med et Opbud af en Rigdom paa fortræffelige Idéer, der gav et Overskud paa over 600 Kr. som en Ekstragave til den store Sag.

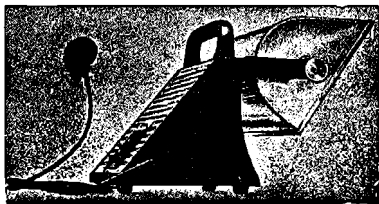
Ogsaa andre Sogne er godt med, og i København staar Lyngbysognet i Spidsen med næsten tre Fjerdedele af Menigheden indskrevet i Gilderne. Til Gengæld maa Københavnerne skamme sig over i et andet Sogn at være nede paa ikke engang en Femtedel af Menigheden.

Det gælder om at faa alle til at forstaa, at der ikke er Plads for Sogne-Egoisme. Det er en daarlig Katolik, der er tilfreds med, at hans eget Sogn er godt kørende, mens Nabosogne maa have Hjælp fra Vikariatet af de sparsomme Penge, han selv daarligt nok under Vikariatet netop til dette Brug.

En Katolik uden Følelse for et større Fællesskab er ingen rigtig Katolik, for en snæversynet Katolicisme er en Selvmodsigtelse. Derfor tør vi vente, at den enkle, ligefrem geniale Idé bagved Gilderne inden længe vil være forstaaet af *alle* danske Katolikker, og at mange vil være med til at give mere end den beskedne ugentlige 5-Øre. Saa vil vi snart naa til det Maal, der nu er sat: Gilderne dækker det halve af Vikariatets Udgifter. Lad det blive opnaaet i Aaret 1946.

H. D. T. K.

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NORREGADE 15

TELF. 9270

Ludvig Rasmussen

Glarmester

I. P. Petersens Eftfl.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

Kedler ☆
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central408

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 401

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smaakager

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
Stempler
o. s. v.

Brønshøj Bogtrykkeri

BE 1700 . Lok. 1
Fr.sundsvej 225
Brh.

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Horisonten rundt

Gave til St. Josefsøstrene

Den Komite med fhv. Minister, Professor Mogens Fog i Spidsen, der fordeler Overskuddet fra Royal Air Force-Stævnet i Sommers til Mennesker, der har lidt Tab ved Bombardementer, har overrakt St. Josefsøstrene et Beløb paa 10.000 Kr. — Søstrene har ikke søgt nogen Hjælp for de lidte Tab, men det var Komiteen om at gøre at maatte faa Lov til i al Beskedenhed paa denne Maade at udtrykke sin Medfølelse med vore Søstre, som ved Katastrofen i Foraaret vandt et helt Lands Beundring for Mod og Højsind.

En gammel Bekendt

I Nummeret for 9. November af »The Catholic Times« findes der fire Billeder af det katolske Universitet i Tokio. Det er bombet, men stadig aktivt.

Et af billederne viser Universitetets Skomager og Skrædder i Funktion. Ved Siden af ham staar nogle jesuitiske Fædre og Brødre, der ledede Universitetet. Og en af dem angives at være Pater Bruno Britter. Gamle »Internere« fra St. Andreas Kollegiet, omkring 1913 vil genkende Navnet Bruno Britter. Uuertegnede husker ham fra dengang jeg var i »lille Studium«, og han brillerede blandt »store Studiums« Fodboldspillere. Under første Verdenskrig hed det sig, han var Fange i Rusland. Efter nogle og trediv Aars Forløb ser jeg alt-saa hans Billede i en engelsk katolsk Avis. Havde hans Navn ikke været angivet, havde jeg selvfølgelig ikke genkendt ham — saa meget mere som min og hans gamle Lærer, Pater Fr. Kuppferle, hvem jeg spurgte for at være sikker, syntes, at han var blevet saa mager, at man kunde blive bange ved Synet.

Maaske denne lille Meddelelse vil interessere andre gamle Elever fra Ordruphøj. E. F.

Atomforsker paa katolsk Universitet

Dr. Lise Meitner, der som første Kvinde var med til at spalte Uranatomet, er blevet udnævnt til Professor ved det amerikanske Universitet i Washington, hvor hun vil holde Forelæsninger over Atomenergi.

Monte Cassino

huser for Tiden ti Munke, der bor i Klosterruinens ikke sammenstyrede Hvælvinger. Den italienske Regering har givet rigelig Hjælp til Oprydningen, saa at Sct. Benedikts Grav nu er lagt fri og et Alter er rejst oven paa den.

Prædiken fra Dachau:

Guds Moder forkyndt i Konzentrationslejren

Guds Moder letter den stejle Vej til Gud

Vejen til Gud bliver ofte saa vanskelig for os Mennesker under Arvesyndens Byrde, fordi vi er uden Følelse for Gud og det guddommelige, men særdeles modtagelige for det rent jordiske og verdslige. I saadanne Tilfælde bevidnes, hvad de fromme Forfattere siger og den daglige Erfaring saa utalligt mange Gange bekræfter, at Guds Moder er ligesom den »Lokkemad«, som lokker os bort fra alt det, der ikke er Gud, og viser og fører os hen til Gud og det guddommelige, som hun ved alt, hvad hun er og alt hvad hun virker, giver os Sinag for. Hu er den »Magnet«, der drager os, som ligner det kolde, træge Jern, til sig for at bringe os nær til Guds-kærlighedens levende Ild. Hun er den »Medekrog«, som drager vore Hjerter op fra det stormulde Livets Haav for at løfte dem op til den gode Guds eget Hjerte. Hun er det moderlige Princip, Gudsbarmhjertighedens Haand, der er strakt imod os, og som det tilfrosne Menneskehjerte ikke let kan modstaa. Og netop fordi hun er Menneske, kun Menneske, har Kærlighedens Moder en næsten tvingende Magt over Evas Børn.

Hendes hellige Hjerte er det sakrale Sted, hvor vi paa ypperlig Maade kan have Samkvem med Gud. Hvor stærkt vore Omgivelser virker ind paa Sjælen, ved vi af mangfoldig Erfaring. Se f. Eks. paa Rosenkransbønnen. Disse »Hil dig Maria« er hensætter os i Mariahjertets Helligdom. Er vi traadt ind paa dette Sted og har funuet os hjemme her, da er det let at følge hele Frelselivet med dets herlige, smertefulde og frydelige Mysterier og sinage dets Sødme, selv om saa Verden omkring os maaske er hedensk, dyrisk, slavebundet af Verden eller moralsk syg. Befinder vi os i dette hellige Hjerte, lever vi i vor rette Verden og er trods al Virvar omkring os samlede og gennemtrængt af aandeligt Liv; for andre er vi da et Sursum Corda.

Mariadyrkelsen griber i sine enkle Former ind i Folkets Sjæl og viser sig paa ypperlig Maade som en Magnet, der ved sin forklarede Tiltrækningskraft, ved sin Livsnærhed, øger Kirkens Karakter af Folkets Kirke.

Allerede Mariadyrkelsens psykologiske Betydning viser tydeligt, hvor meget hun letter os Vejen til

Gud. Men dette træder først frem i sin fulde Klarhed, naar vi husker, at hun samtidig er Mediatrix, og at enhver opnaet Føling med hende, ansporer hende til at gaa i Forbøn for os. Pallotti sagde: »Hun er den store Missionær. Hun vil virke store Underer«. Et Vidnesbyrd om disse Naadens Underer er Valfartstederne. Ligesom St. Clemens Hofbaner kan mange Sjælesørgere sige: »Giv mig Tid til at bede Rosenkransen, og jeg garanterer Eder, at jeg skal omvende enhver døende, selv om han er nok saa afvisende«. Saaledes viser Guds Moder sig som den anden Eva. Ligesom den første medvirkede ved Menneskeslægten's Fald, medvirker den anden ved hele Forløsningens gerningen, ikke blot i Nazaret og paa Golgata, men ogsaa ved Forløsningens Fuldendelse, ved Fordelingen af Forløsningens Frugter. Hun virker forberedende og afrundende og letter saaledes den subjektive Forløsning.

Guds Moder bevarer Guds billedet mod Tidens Farer

Man kalder hende gerne negotium saeculorum, alle Aarhundreders Interesse. Alle yder de deres Bidrag til rigtigt at forstaa den Herlighed, Gud har skænket hende, og rigtigt at omfatte hende med vor Kærlighed. Hvor mange Menneskers Tilværelse er ikke opfyldt af et Studium af f. Eks. Myrnerne, af Planeterne eller af den menneskelige Natur. Men hvad er alle disse Skabninger imod den guddommelige Almagts, Visdoms og Kærligheds ypperste Frembringelse. Negotium saeculorum er hævet over Tiden, men har ogsaa et tidsbetings, tidsovervindende Præg. I hendes Person og Stilling vil hun give et klart Svar paa Tidens Vildfarelser for rigtigt at kendetegne dem og bringe dem til Fald. Derved bliver Mariabilledet til enhver Tid til det store Tegns paa Tidens Himmel, som med sit Lys og sin Varme lader os se Verden med dens Vildfarelser og Nød og søger at føre Verden tilbage til Gud. Det afklarede, lysende Mariabillede afspejler paa anskuelig Maade det gudsprægede og i vore Dage saa truede Menneskebillede. Mennesket er Guds Billede; den Kristne er det naturlige og overnaturlige Afbillede af den treenige Gud. Med Rette taler vi derfor om Guds billedet og dets Udstrålinger. Derved forstaa vi Menneskebille-

det, men tænker ogsaa paa Deus incarnatus, paa Kristusbilledet.

Beskyttelse af det aabenbarede Guds billede

Dette trues i vore Dage fra tre Sider: Tab af Personlighed, Tab af Menneskelighed, Menneskeliggørelse. Imod alt dette protesterer paa virksom Maade BARNET paa den rettelige Kristusbærerskes Arm. Der er et inderligt, ærbødigt, personligt Forhold mellem Moder og Barn, Brud og Brudgom, Skabning og Skaber. Vor Tids Tildragelser udviser saa meget hemmelighedsfuldt, der er uorstaaeligt for vor naturlige Tænkning og for en overfladisk Tro, og derfor er der stor Fare for, at Guds Aasyn bliver forvansket for os og ikke længere er til at kende. Mariabilledet viser personlig Tillid til Forsynets Faderlighed og guddommelige Godhed. I vor Tid er der Fare for Uærbødighed, ingen Afhængighedsbevidsthed, ingen fuldstændig Underkastelse under Guds Vilje, hvad han end forlanger af os, Guds og Ænge, Ære, Liv ... Mariabilledet bøjer sig for Guds Uendelighed og Storhed; i sig forbinder det lykkelig Guds-nærhed med Erfaringen om Ordets Fjernhed.

Beskyttelse af Kristusbilledet

Beskyttelse af baade Kristi Person i hans historiske Tilværelse og af hans Værk. Pestalozzi sagde, at den største Skade for den moderne Verden er den mistede barnebetjelse overfor Gud, fordi derved gøres Guds Faderforhold umuligt. Dette aabenbarer sig i Avisningen af Kristus og hans Forløser- og Midlergerning. Det moderne Menneske vil ved egen Krafft gøre Jorden til Himmel, og gør den i Stedet til Helvede. Det forviser Kristus til Eventyrets Verden. Modstykket heriil er: Guds Moder. Hendes Barn er intet Fantom, men Gud og Menneske i een Person, Forløseren.

Beskyttelse af Menneskebilledet

I Mariabilledet som Spejl for Guds- og Kristusbilledet er ogsaa det stærkt truede Menneskebillede sikret mod alle Fortegninger. Der truer Menneskebilledet mange Farer. Mennesket hører til Driifens, til Aandens og til Guds Verden. I vore Dage er dette sidste Trin næsten helt sløffet, og ligesaa tornægtes Aandsmennesket ogsaa. Tilbage er kun Driifernes Menneske, og dermed er Værdierne, at Guds vilde Hierarki omstyrtet. Over dette Virvar lyser Mariabilledet som det sollyse Billede paa kvindelig Værdighed og Skønhed, paa gudspræget, højhedsrydte Menneskelighed.

Menneskeligheds-Moderens hele høje Værdighed har sin Rod i den

overnaturlige Virkelighed. Hun er Billedet paa den guddommeliggjorte menneskelige Adel. Hvor hun bliver staaende, er Guds Urtanke med Menneskets Værdighed og Storhed uforgængelig.

Menneskets Krone er dets Frihed, frit at kunne beslutte sig for eller imod Gud og med Krafft at kunne gennemføre sin Beslutning. Maalet for al Opdragelse er at blive i Stand til i frit Valg og med fri Villen at beslutte sig for Guds Vilje, hans faktisk udtalte Ønsker. Den inderste Betydning af alt, hvad der sker i Verden og i vort eget Liv ligger

i den frie Afgørelse for Kristus og hans Rige og dermed i Forherligelsen af den treenige Gud. Det er Faktum, at Gud sætter den frie menneskelige Vilje saa højt, at han tillader Millioner af os at misbruge vor Vilje for den Æres og den Forherligelses Skyld, der ydes ham af den tilsyneladende lille Kreds, som bringer sin Vilje paa rette Maade. Ved Bebudelsen forlangte Gud ikke noget af Marias Vilje, men bad hende om noget. I Menneskenes Navn siger hun sit frie Ja til Forløsnings store Plan.

(Stultes næste Uge)

TRÆER I ADVENT

Er det de samme Træer, der Sommeren igennem knejsede med hver sin Kuppel af Løv, vinrøde, grøngule og mørkegrønne, som nu staar der i deres Nøgenhed, mens en Gren eller to svipper apatisk i den kolde Blæst? Det er altsaa Sommerskovens Kvintessens; det, den var inderst inde. Disse Træer ligner Menneskesjæle i Modgang, berøvet det, der gav dem deres Udseende, mens de lo mod Solen og dansede i Blæsten. Mørke Skikkelser, der passer sig selv; stille, resignerede Væsener.

Men ogsaa disse afklædte Træer har deres Fysiognomi, og den er endda mere fængslende end deres lette sommerlige Sikkelse. Det er for det meste — for de gamle Træers Vedkommende altid — hærgede Ansigter, man her faar at se. Barken er et eneste Lag af Furer, der vidner om alt andet end bare Sorgløshed. Paa den ene Side af Stammen har Regn og Slud aflagret kobbergrønt. Og saa er der over det hele grove Knuder og arrede Saar; det er Spor efter Grene, der ikke fik Lov til at udfolde sig eller blev savet af; paa den glatte Flade har Spættten gerne hakket Hul.

Ja, der er meget, der bliver aabenbart, naar saadan et stort Træ aftegner sit Røntgenbillede mod den klare Vinterluft. Store Grene, der paa Vej fra Stammen er vokset sammen; et Utal af Kviste, der er filtret ind i hinanden, og hist og her en gennemsigtig Fuglerede, der gynger paa en nogen Gren.

Hvert af disse Træer har sin Historie, og den er ligesom alle Historier, der virkelig er sket, sammensat af baade godt og ondt. — Hvert eneste af disse Træer kunde berette om sorgløse Dage i de store Træers Læ og Skygge; det har de bedste Minder om Sol og Blæst og den velsignede Regn og kunde fortælle mangan en god Anekdothe om Fugle, der havde deres Gang

under dets skyggende Løvtag, Fugle, der sang og elskede, der byggede Rede og fløj afsted for aldrig at vise sig mere; men det, der mest har mærket Træet, det er dets seje Kamp for Tilværelsen, naar det i stormfulde Nætter blev kastet hid og did og troede, at dets Timer var talte, eller naar den barske Frost blev ved at klemme det, til det bristede. De gamle Træer kan huske mange saadanne strenge Vintre.

Alt dette har været med til at præge Træernes rynkede Fysiognomi. Den har sin Skønhed, omend af en mere tragisk Karakter end man anede, da Vaaren omkring Pinse iørte dem deres Silkedragt.

(Stultes Side 615)

Sagen om en Skoleinspektør

Affæren med den kvindelige Skoleinspektør i København, der ventte et Barn udenfor Ægteskab, har delt Forældrene til Børn i den offentlige Skole i to Lejre. Nogle mener, at Sagen tilhører Privatlivet og absolut ikke kan have Indflydelse paa Skoleinspektørens Stilling. Andre finer, at en Pædagog i ledende Stilling ikke maa sætte sig ud over de almindeligt gældende moralske Grundsætninger.

Vi vil i denne Forbindelse blot paapege, at naar der i et Land raader saa divergerende Meninger om fundamentale Spørgsmaal, er det umuligt at fastholde tanken om den offentlige Skole som hele Folkets fælles Skole. Til de divergerende Meninger om Opdragelsens Aand maa svare forskellige Skoletyper. Den pinlige Ansættelse vil utvivlsomt styrke Privatskolen i dens Krav om fuld Ligeberettigelse med Statens og Kommunens Skoler. Alle Parter i Sagen er jo dog enige om, at Forældrene har Ret til at bestemme over den Aand, de ønsker i deres Børns Skole.

Barnets sakramentale Liv

Vi katolske Mødre vil saa gerne lære vore Børn jævnt og naturligt at leve Kirkens Liv, at søge ned til de gamle katolske Kulturrødder i Danmark. Vi har en katolsk Fortid, men vi har faaet Rødderne kappet af; vi er rodløse.

Desværre staar vi saa famlende, hvad skal vi tage fat paa, hvor skal vi sætte ind, og hvorledes skal det gøres. Det er ikke nok at tale med Børnene om disse Ting; Børn bryder sig slet ikke om saa megen Snak om religiøse Ting, men konkret Virkelighed lærer de at forstaa og — at elske.

Her har Liobasøstrene vist, at de ved, hvor Tampen brænder ved — i Tilslutning til et meget smukt, dybt og fint Foredrag om Barnets sakramentale Liv at arrangere den nydeligste Udstilling. Man vil maaske spørge: kan man udstille Barnets sakramentale Liv? Ja, Liobasøstrene, der som vanlig kan gemme det dybeste og det største i de mest elementære, praktiske Ting, de kan.

Syv, otte Smaaborde dækkede med hvide Duge grupperede om det festlige Morgenbord til Førstekommunikanten (værdigt til Præmie i Borddækningskonkurrence) viste Troen i Praksis. Masser af smaa konkrete Ting, som vi bør vide, suppleret med Gaver til Børnene, der har været til deres første Sakramenter. Her standser vi allerførst ved et Mindeblad for Modtagelsen af Sakramenterne i den oldkirkelige Rækkefølge: Daaben, Konfirmationen, Alterens Sakramente, Bodens Sakramente, Ægteskabet; alle paa et smukt kalligraferet Blad, prydet med Vignetter. Var det ikke en god Gave til et katolsk Barn?

Vi ser den smukke hvide Kjole til Førstekommunikationsbarnet; den lille enkle Blomsterkrans til Sløret, Daabslyset, der nu atter bruges ved Barnets Plads i Kirken paa Kommunionssdagen. Det festlige Morgenbord med en Blomsterkrans om Barnets Kuvert, Smaablomster siroet ud over Dugen, Lys paa Bordet og de fine Kopper.

Daabskjolen finder vi paa et andet Bord. Modellen her bestaar af en Underkjole med Ærmer, hvorover der i Kirken trækkes den hvide Daabskjole, som Præsten under Daaben giver Barnet, tilligemed Daabslyset, der eventuelt er prydet med Barnets Navn og Datoen for Daaben. Kjolen og Kærten er i Forvejen bragt til Kirken for at blive indviet, og bliver under Daaben givet Barnet af Præsten. Ikke en Kjole, der bliver lagt paa Barnet, men Barnet faar virkelig Daabsklædningen paa og med hjem, og Lyset gives Fadderne brændende i Hænde.

Andre Borde viser, hvordan Alteret bør arrangeres i Hjemmet ved Hjemmedaab og ved de syges Sal-

velse og de syges Kommunion; hvad der bør findes derpaa til Brug for Præsten, ligefra Lysene, Kruisifikset, den hvide Dug til det Stykke Brød, hvormed Præsten kan tørre Olien bort.

De sidste Borde er ikke de mindst interessante. De viser Gaver, der egner sig til Børnene, der har modtaget Sakramenterne for første Gang. Hvordan det i disse Tider, hvor en Rosenkrans næppe er til at opdrive, har været muligt at faa samlet en saadan smuk og værdig Kollektion af kultiverede og gode Gaver er ikke til at begribe. Atter her gaar Lioba-Søstrene foran os og

viser os de virkelig gode Messebilleder, Helgenbilleder, Vievandskar, Krucifikser og Vievandsdunke, Rosenkranse samt en Samling Børnebøger og andre Bøger i enkelt, smukt og gediegent Udstyr. Vi har virkelig en Del, som er brugbart, og som vi kan være bekendt.

Vi skylder Liobasøstrene stor Tak for det Pionerarbejde, de med deres Mødrekursus gør for vore katolske Hjem for at lære os god sund katolsk Kultur at kende. Maatte det bære Frugt i gode katolske Hjem, hvor en Børneflokk naturligt kan drage Udbytte af det, vi her lærer til bedste for Kirken i vort Land i kommende Aar; vore Børn skal ikke føle sig rodløse i dansk katolsk Kulturliv.

En Mor.

Førstekommunikantens festlige Morgenbord

Fødselsdagsgaven til Biskoppen

Af Pladshensyn er det os umuligt i dette Nummer at genoptrykke hele Listen over de kendte katolske Navne, der anbefaler at bidrage til den Pengegave, der vil blive overrakt Biskoppen paa hans 50 Aars Fødselsdag, den 24. Januar. — Vi nøjes med at nævne, at der til Anbefalingerne endnu er føjet to Navne: Læderhandler *Spetzler*, Odense og Fru Lektor *J. M. Willer*, Høisens. Desuden har endnu to Forvaltningsraad tiltraadt Opraabet, nemlig i *Helsingør* og *Silkeborg*. Og endelig har ogsaa *St. Josefs* Skole, Østerbro tiltraadt det.

Det fremhæves atter, at Hensigten ikke blot er at samle saa stort et Beløb som muligt, men ogsaa at samle de flest mulige Katolikker som Bidragsydere til Gaven. Derfor bliver alle Bidragsydere opført paa Listen, der til sidst samles, indbindes og overrækkes Biskoppen paa Fødselsdagen sammen med Pengegaven.

Alle de allerede anførte Sogne, Spejdertroppe og Skoler er Indsamlere. Paa disse Steder findes

der Listen, paa hvilke man bedes skrive sit Navn samtidig med at man afleverer sit Bidrag. Man anfører ikke Beløbs Størrelse paa Listerne, og ethvert Beløb er velkomment.

Skulde man af praktiske Grunde foretrække det, kan man ogsaa sende sin Gave — i Check eller paa Postanvisning — til Indsamlingskomiteens Hovedkasserer, Bankkasserer Ch. Høegh, Holmegaardsvej 4, Charlottenlund. Ens Navn vil da blive opført paa en Liste, som Hovedkassereren fører.

Til Oplysning for de lokale Indsamlingssteder nævnes, at man ved Henvendelse til Ugebladets Redaktion kan faa tilsendt nogle Ark af det Papir, der anvendes til Listerne. Ligeledes fremstilles der nogle Særtryk af Opraabet med Anbefalernes Navne og Hovedkomiteens Adresse, beregnet til Indlæggelse i Sognebreve, Opslag i Vaabenhus eller Uddeling ved Kirkedør. Ved Henvendelse til Redaktionen kan man modtage det Antal, man har Brug for til disse Formaal.

Hen paa Eftersommeren samledes det østrigske Episkopat til sit første Møde efter Hitler-Tysklands Sammenbrud. Konferencen fandt Sted i Salzburg, og da Biskopperne igen rejste hver til sit, publiceredes en fælles Hyrdeskivelse, bestemt for hele Østrig, hvor det katolske Element som bekendt udgør knapt 95 % af hele Befolkningen. I Hyrdebrevet giver Biskopperne Udtryk for deres Haab og Tillid til Fremtiden — og hvad mere er: de anviser Retningslinier samt den Vej, som Østrig maa vandre, for at finde sig selv paa ny.

Den sidste Søndag i November afholdtes der i hele Østrig Valg til Parlamentet, et Valg, der var imødeset med største Interesse i hele Verden. Og Valget blev en enestaaende stor Sejr for det borgerlige katolske Folkeparti, der bl. a. bestaar af Resterne af det gamle kristelig-socialt Parti, som i sin Tid lededes af Prælæt Seipel († 1932), Dollfuss († 1934) og Schuschnigg. Valget drejede sig om 165 Pladser i Nationalraadet og 408 Pladser i Provinsparlamentet, der repræsenterer de ni »Forbundsstater« eller Provinser, hvori Østrig er

Østrig efter Va

opdelt. Ifølge de endelige Valgresultater opnaaede Folkepartiet 85 Pladser, Socialdemokraterne 76 og Kommunisterne 4 Pladser i Nationalraadet. Folkepartiet opnaaede overvejende Majoritet i fem af Provinsparlamenterne, nemlig Øvre-Østrig, Steiermark, Salzburg, Tyrol og Voralberg (ikke Kärnten som tidligere fejlagtigt meddelt i »Urbi et Orbi«), medens Socialdemokraterne foruden i Wien vandt Majoritet i Nedre Østrig og Kärnten. I det traditionelt »røde Wien« opnaaede Socialdemokraterne for første Gang siden 1918 ikke to Trediedeles Majoritet. De fik 55 % af Stemmerne, medens Folkepartiet fik 34 % og for første Gang erobrede 7 af Byens Valgkredse. Kommunisterne opnaaede 9 % af Stemmerne i Hovedstaden, ligesom de i det hele taget har lidt et større Nederlag end nogen af

↳ Forbundskansler Engelb. Dollfuss - myrdet af Nazisterne i 1934-byggede med urokkeligt Mod og Intelligens sit Forfatningsværk helt og holdent op paa kristne Grundsætninger og er saaledes den egentlige Forløber for det ny katolske Parti i Østrig.

↳ Sct. Stephani Wien efter derussiske Bombangreb Endnu inden Byens Styre dekreterede almen Pligt til at hjælpe ved Rydningsarbejderne, havde adskillige Professorer og Studenter paa taget sig at redde, hvad reddes kunde i Sct. Stephan.

↳ Domkirken i Salzburg, hvor det østrigske Episkopat var samlet til sit første Møde efter Østrigs Betrielse.

lget

*Det katolske Folkeparti
fik overvejende Majori-
tet og danner den ny
østrigske Regering*

tekst: U. E. O.

Fotos: ACAD

Parterne overhovedet havde regnet med.

Det anses for næsten sikkert, at Regeringen omdannes inden Parlamentet indkaldes, og det ventes, at Folkepartiet faar otte af de femten Poster i den ny Regering, der dannes af Folkepartiets Leder, Civilingeniør Dr. Leopold Figl (som bliver Forbunds-kansler og Udenrigsminister). Den ny Kansler har tilbragt de sidste seks Aar i Konzentrationslejrene Dachau og Mathausen. De fem øvrige Ministerposter gaar til Socialisterne med Fagforeningslederen Adolf Schaerf som Vice-Kansler.

Østrig har som bekendt endnu ingen sammenhængende Statsadministration. Hver Provins har sin egen Lokal-Regering og Centraladministrationen i Wien spiller indtil videre rent administrativt set kun en symbolsk Rolle. Den er Symbolet paa, at Statsideen er reddet, og det er klart, at man snarest søger at gengive de østrigske Forbundsstater en Centralregering af Gavn ikke blot af Navn. Hvad angaar Østrigs indenrigspolitiske Problemer, synes Løsningen af de yderst vanskelige Spørgsmaal ikke at kunne ske uden Hjælp af Vestmagterne. I udenrigspolitisk Henseende staar der imidlertid endnu mange mørke Skyer paa Østrigs Himmel. Den store Nabo Tito har allerede vakt Uro og Bekymring med sine Krav paa Dele af Kärnten, men allerede Dr. Renner søgte at opnaa de Allieredes Støtte til, at Østrig ikke skulde blive delt yderligere og saaledes miste flere af sine i Forvejen faa Livsmuligheder. Mod Syd truer det sydtyroiske Problem og mod Nord lurer ligeledes en Fare saa længe det ny Tysklands Grænser ikke er endeligt fastlagt.

Paa samme Maade som efter Verdenskrigen 1914—1918 er Levnedsmiddelsituationen idag Østrigs frygteligste Problem. — Englænderne og Amerikanerne udfolder de størst mulige Bestræbelser for at forbedre Tilstanden. I det af Krigen saa stærkt hærgede og overbefolkede

Wien er Forholdene især vanskelige. Barsedødeligheden vokser fra Dag til Dag og i Sygehusene mangler der ikke blot Medicamenter og kirurgiske Redskaber men ogsaa Sengetøj og frem for alt Plads. Alvorligt syge, endog epidemiske Tilfælde maa daglig afvises, hvilket i sig selv indebærer en uhyggelig Fare for den lidende Storby. Fra Schweiz er der ydet en Del Hjælp, men det er som en Draabe i Havet. Da Krigen gik paa Hæld fjernede Tyskerne nemlig alt Udstyr og alle Lagre af Medicin fra de østrigske Sygehuse. Russerne har i Østrig — saavel som i de øvrige russisk-besatte Dele af Europa — beslaglagt betydelige Kvanta Maskiner, hvilket yderligere vanskeliggør Genopbygningsarbejdet. Paa den anden Side optræder de russiske Tropper nu ikke mere saa udisciplineret som tidligere. Der findes mange Eksempler paa, at den russiske Overkommando har grebet ind til Fordel for de østrigske Borgeres Rettigheder, men det har næppe altid været let for Befalingshaverne at gribe til kraftige Disciplinærstraffe overfor Soldater, som under Krigen har tjent deres Land saa tappert som Soldaterne i den røde Hær. Den civile Kriminalitet har ogsaa — ligesom alle andre Steder — haft frie Tøjler, og der lever bl. a. i Wien en hel Del uheldige Balkanelementer, som driver mere eller mindre lyssky Virksomhed. Den sorte Børs florerer selvsagt som aldrig før. Kød og Smør er ikke til at opdrive for Menigmand, og det store Flertal af Wiens Befolkning lever idag hovedsageligt af Brød og Grøntsager.

Vanskelighederne for den ny Regering er derfor uoverskueligt store, og de færreste aner vist i Øjeblikket ikke, hvorledes det skal lykkes at bringe Østrig paa Fode igen. Men trods alt nærer Østrigerne en klippefast Tiltro til Fremtiden, deres velkendte gode Humør fornægter sig ikke. Atmosfæren i det sultende Østrig er derfor en helt anden end i det graa og dystre Tyskland, og det vil sikkert vise sig, at Verdensopinionen endnu engang vender sig til Fordel for Østrig.

Nyt dansk Mariabillede

Farvetryk efter Alterbillede

Maleren og Billedhuggeren Anders Andersen fra Aarhus har til det nye Sidealter i Sankt Josefs Kirke i Horsens malet et Mariabillede, »Vor Frue af Morgensolen fra det Høje« (Lukas 1, 78) og Aktieselskabet F. Schur & Co., Grafisk Etablissement, i Horsens har mangfoldiggjort det i et dejligt 8-Farvetryk i samme Størrelse som Originalen. F. Schur & Co. har ikke villet tjene paa Billedet men kun vise, hvad Etablissementet formaar. Da jeg selv har haft meget med det at gøre, kunde jeg maaske være hildet i min Dom over Billedets Skønhed, men alle, der har set det, synes, at det er usædvanlig smukt og noget, enhver kan forstaa.

Det kunde maaske synes underligt, at Billedet ikke er blevet gengivet her i Bladet i hvert Fald i sort og hvidt; men det egner dette Billede sig ikke til. Det er nemlig i den Grad et Maleri, et Farveværk, at det for det første bliver temmelig uforstaaeligt i Gengivelse uden Farver; og for det andet er det saaledes beregnet paa, at Farverne skal lyse, at en Gengivelse i sort og hvidt faar noget groft og skarpt over sig, som slet ikke ligger i Billedet med Farver. Naar en Farve nemlig skal lyse paa et Billede, maa den have større Plads. At Gengivelse i sort og hvidt ikke bliver saa god, er ikke noget at bebrejde Maleren; det viser kun, at han fuldt ud er Farvekunstner. Det er ligesom, hvis en Komponist har skrevet et Stykke for Violin; saa kan man ikke bebrejde ham, hvis det lyder mindre godt paa Klaver eller Valdhorn. Iøvrigt maa jeg dog sige, at der var en Herre, der ikke saa andet end et lille almindeligt Fotografi af Anders Andersens Billede, og han blev aldeles forelsket i det.

Jeg vil her kort forklare noget om Billedet, der har et meget dybt aandeligt Indhold:

Under Hensyn til, at Kirken her ikke er orienteret østvendt, men ligger i Retning fra Syd til Nord med Altret og nu ogsaa Sidealtret i Nord, blev Sidealtrets Hovedbillede beregnet paa, at Morgensolen vil falde ind paa det. Maria er derfor fremstillet som staaende i en Dør og seende ud imod den opgaaende Sol, der igen er et Sindbillede paa Kristus efter det, som Zakarias — Lukas 1, 78 — siger ved den lille Johannes Døberens Omskærelse: »... Gud, der i sin inderlige Barmhertighed har besøgt os, Morgensolen fra det Høje.« Morgensolens røde Lys falder over Marias Ansigt og forgylder det eller rettere farver det rødt, hvilket dog er gennemført med stor Klogskab og Takt.

Det røde Lys falder ogsaa paa Marias hvide Hovedlin og Kjole og paa hendes blaa Slør. Derimod har Kunstneren ladet Dørkarmen staa i koldt Dagslys, for at den ikke skulde tage Lyset og Opmærksomheden fra Marias Ansigt. Billedet er ikke noget som et Farvefotografi med streng Naturalisme, men et virkeligt Kunstværk med Fremhævelse af det, der skal fremhæves. Det samme Hensyn har bevirket, at Glorien om Marias Hoved ikke er en Guldglorie men en Sølvglorie.

Hovedinteressen ved Billedet ligger først og fremmest i Fremstillingen af Maria selv, og her er der adskilligt, som vistnok er ret nyt, men ogsaa fast begrundet. Maria er fremstillet i den Alder, hun havde, da Erkeengelen Gabriel bragte hende det glade Budskab, og derfor fremtræder hun som en velvoksen Pige paa 13 Aar; i det hellige Land og Landene der omkring er Pigerne giftfærdige længe før hos os og bliver faktisk gift allerede ved 12 Aar eller lidt før eller lidt senere. Paa mange ellers dejlige Billeder af Mariæ Behudelse er Maria fremstillet som altfor gammel.

Maria er paa Billedet Jødinde. Det er tydeligt, men det er ikke stærkt fremhævet; og Maria var selvfølgelig Jødinde, ligesom Jesus var Jøde: Siger han ikke om sig selv til den samaritanske Kvinde: »Frelsen kommer fra Jøderne.«? Marias Skønhed har afgjort ikke lidt derunder, tværtimod. Der er en udpræget kvindelig Ynde og Sødme over Maria. Enhver Fremstilling af Maria med danske eller engelske eller italienske eller spanske Ansigtstræk er, hvis man tænker paa, hvorledes Maria virkelig og historisk sandfærdig maa have set ud, forfejlet, hvilket selvfølgelig ikke udelukker, at de i andre Henseender kan have den allerstørste Værdi.

Der er over Anders Andersens Mariabillede noget overordentlig rent og kyskt og helligt og ophøjet; men dette findes nu ogsaa paa mange andre Fremstillinger af Maria.

— Udtrykket i Marias Ansigt er nogenlunde det samme som hos Raffaels berømte Sixtinske Madonna, nemlig dyb Betagelse og tillige Forstaaelse af, at Frelseren baade er elskelig og frygtelig, baade det vidunderligt dejlige Barn og tillige den, der holder Dødens og Helvedes Nøgler i sin Haand.

Det mest særprægede ved Anders Andersens Billede er imidlertid det, at Maria ser saa overordentlig intelligent ud. For at sige det paa en kras realistisk Maade: En Pige

med det Ansigt maatte tage Udmærkelse i hvilken som helst Eksamen, og hun skulde ogsaa nok klare sig i Ordskifte med hvem som helst. Marias jødiske Udseende har noget med dette at gøre. Man maa tænke paa Vorherres eget Udtryk: »de kloge Jomfruer«. Og svarende til den Forstandighed og høje Begavelse, der lyser ud af Marias Aasyn, træder hendes retlinede Karakter, hendes Viljesstyrke og hendes Mod, frem i lige Mon. Det kan umuligt have været anderledes hos den, der aldrig var blevet besmitet af Arvesynden, og som var fuld af Naade — og er det endnu. Man kan prøve engang selv paa disse Punkter at sammenligne dette Billede med selv de berømteste andre.

Jeg har i mit Breviar et lille farvetrykt Mariabillede liggende; det er efter et Maleri af Carlo Dolci, og det skal forestille den smertefulde Moder. Billedet er aldeles dejligt, men der er rigtignok ikke mindste Spor af Smerte i Ansigtet, hvorimod der er den skønne Kvindes ganske fine Smil over, at hun er saa smuk; jeg har set det paa Mona Lisas Billede i Louvre, og jeg saa det paa en ung Piges Ansigt i Dag, da jeg kørte med Toget. Den Slags er man heldigvis aldeles fri for i Anders Andersens Mariabillede; det er en fuldstændig ubevidst Skønhed, der er over det, og netop derfor gør den et saa betagende Indtryk.

Er det for meget at kalde Anders Andersens Mariabillede et fysiognomisk Digtværk? Er det for meget at sige: Ja, saadan kan hun have set ud; der er Mulighed for Portrætlighed.

Jeg er personlig meget taknemlig over for Direktør Frits Schur og hans fortrinlige Medhjælpere for den herlige Gengivelse af Anders Andersens Billede, og jeg gætter paa, at mange andre ogsaa vil være det. For mit Vedkommende er det et stort, stort Ønske, der dermed er gaaet i Opfyldelse. Og Anders Andersen? Ja, saadan noget gør et Menneske ikke uden Guds særlige Hjælp.

Horsens, 5. December 1945.

I. Otrik.

D. K. K. F.s Læsekreds

Nye Deltagere (ogsaa Ikke-Medlemmer af Forbundet) kan fra 1946 optages i Læsekredsen. »St. Olav«, »Credo« og muligvis et engelsk Tidsskrift cirkulerer samt nyere, katolske Bøger (skandinaviske, engelske, franske og tyske). Kontingentet er 3 Kr. aarlig (for 2 Tidsskrifter alene 1,50 Kr.). Indmeldelse modtages indtil 7. Januar af Biblioteksass. Frk. G. Strøm, Sdr. Ringgade 6, Aarhus).

Breve fra Læserne

Sygekasse og katolske Hospitaler

Var det ikke muligt, at vi Katolikker, der er Medlemmer af stats- anerkendte Sygekasser, i Sygdoms- tilfælde, hvor Hospitalsophold, mulig Operation bliver nødvendigt, kunde faa Tilladelse til fortrinsvis at vælge katolske Hospitaler, da disse jo alligevel modtager Syge- kassepatienter. For os Katolikker vil det jo under Sygdom og særlig i Dødsfare være af meget stor Betydning, at befinde os i katolske Omgivelser og have let Adgang til Sakramenterne.

Kunde der ikke i Lighed med Parolen: Skolepengene følger Bar- net, udvirkes, at Pengetiaskuddet følger Patientten, saa den, der øn- sker det, kan komme paa et ka- tolsk Hospital, saafremt Behandlin- gen kan gives der? Jeg vilde meget ønske der kunde gøres noget ved denne Sag, saafremt ikke Søstre- ne er imod den. P. H.

Hvor gaar man hen?

Under denne Overskrift blev der i Ugebladet d. 18. November ud- sendt et lille Nødraab fra en Kon- vertit. Hvor gaar man hen, naar man hverken er Akademiker eller hører hjemme i K. U. K., men ger- ne vil høre og lære mere om den katolske Kirke og gerne vil i For- bindelse med andre Konvertitter? Dette har i adskillige Aar været et Problem for mange, og der kunde jo gives forskellige Forslag til Løs- ningen af det.

Da Mogens Ballin i sin Tid sam- lede Konvertitterne, gjorde han det i sit Hjem, og han tillagde det net- op saa stor Betydning, at det blev i et Hjem. Her kunde de forskel- lige Mennesker langt bedre komme i Kontakt med hinanden end i en Mødesal, hvor man enten gik hjem lige efter Foredraget eller sad fast benket omkring et Kaffebord.

Nu, da Krigen er forbi, og man havde ventet stor Tilstrømning til Foreningsmøder o. l., viser det sig, at det ikke blev Tilfældet — tvært- imod. Var det da ikke en Idé, om man prøvede paa at samle Konver- titterne under de gamle Former igen? Hvis der blot fandtes 5—6 hjem i København, som en Gang om Maaneden vilde lukke Dørene op for en Del af disse Mennesker,

ca. 15—25, alt efter Plads og For- hold, og vore Præster vilde hjælpe os ved at holde Foredrag el. l., vil- de der utvivlsomt komme noget værdifuldt ud af det. Paa den Maa- de var man sikker paa, at Aftenen fik et Indhold; man kunde under hyggelige og hjemlige Forhold læ- re hinanden at kende, og vore Præ- ster behøvede ikke længere være bekymrede for at sende deres Kon- vertitter ud i Verden uden Til- knytning til noget katolsk Milieu. Endelig burde der i hvert Hjem være forbeholdt Plads til dem, man kender, der virkelig er interessere- de i Kirken, men som endnu ikke har haft Mod til at melde sig til Undervisning. Der er sikkert man- ge Spirer, der i Tidens Løb er vis- nede, fordi de ingen Grobund og Næring fandt i Starten.

Da det vilde være praktisk for de forskellige Hjem, om man en Gang kunde mødes og drøfte Sagen, bedes de, der eventuelt vilde væ- re med i dette, henvende sig til In- spektør Stoltenberg, Amaliegade 35, K, Tlf. C. 53010 (bedst efter Kl. 18). I. Stoltenberg.

75 AAR

Den 27. Oktober fyldte fhv. Sned- ker Max Holdt 75 Aar. Hr. Holdt stammer fra Kolding, hvor han som protestantisk Dreng kom i den ny- oprettede katolske Skole og blev Katolik. I alle de mange Aar har Hr. Holdt været vor hellige Kirke en trofast Søn. Indtil 1935 boede han i Kolding, hvor hans Hustru, der ligeledes var Katolik, døde nog- le Aar forinden. Nu tilbringer Fød- selsjubilaren sit Otium hos Datter- en og Svigersønnen, Købmand Jør- gensen, Knudshovedvej, Nyborg. Skønt Gigten plager ham, svigter Hr. Holdt dog aldrig Kirken og gi- ver derved et lysende Eksempel paa

trofast Pligtopfyldelse for hele Me- nigheden.

Den 28. Oktober samledes Børn og Børnebørn paa Knudshovedvej til Fest til Ære for deres elskede Far og Bedstefar.

Menigheden i Nyborg ønsker Fødselsjubilaren Guds rige Velsig- nelse og siger ham hjertelig Tak for alt det, som han har betydet for Menigheden.

BOGNYT

P. Karl Harmer: Biskop Josef Brems

Festskrift i Anledning af hans 50 Aars Jubilæum. 173 S., Kr. 7,00. Bogen er nærmest et historisk Ar- bejde, en broget Kavalkade af Be- givenheder i den danske katolske Kirke i Biskop Brems' Tid. Den er desuden et rigt Billedværk med Il- lustrationer fra de fleste Kirker og af de fleste Præster, af vore Kir- kers og Kapeilers kunstneriske Ud- smykning og meget andet. Hyppigt Unguomsbilleder af nu afdøde eller ældre Præster. Den er som et Fa- miliealbum med Billeder og Erin- dringer fra Kirkens Liv mellem de to Verdenskrige.

C. S. Lewis: Fra Helvedes Blækkhus

147 S., Kr. 5,75. Det er en Anglikaner-Præst, der har skrevet denne Bog, men man skul- de tro det var en katolsk Skrifte- fader, der var Fader til den, saa dybt et Kenaskab til Sjælens og Fristelsernes Problem lyser der ud fra den. Det er en gammel Over- djævel ved Navn *Fangegarn*, der skriver til sin Nevø: *Aturl* og gi- ver ham gode Raad. Dybt nede fra Helvede raader og vejleder den gamle eriarne sin unge og endnu lidt uøvede Nevø i hans Arbejde med at fordærve Sjæle — det er bestemt ikke nogen kedelig Bog.

Peter Schindler: Katolsk Kristenliv

Norsk Oversættelse. 74 S., Kr. 1,65. Folk, der har søgt et Eksempel af den nu udsolgte danske Original- udgave, har her Lejlighed til at kø- be den paa letlæseligt Norsk.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Undervisning i LATIN og LITURGI

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndag-messebogen

16. S. 3. Søndag i Advent (9—3); (violet) 2. Bøn: St. Eusebius (782), el. rosa) 3. Bøn: Gudsmoder ([83]); (521).
17. M. Feria (9—3); 2. Bøn: (violet) Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
18. Ti. Feria (9—3); 2. Bøn: (violet) Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven, 4. Bøn: For Paven, medmindre denne er valgt som 3. Bøn; alm. Præf.
19. O. Tamperdag (13); 2., 3. og (violet) 4. Bøn som Tirsdag.
20. T. Vigillie til St. Thomas (violet) ([1]); 2. Bøn: Feria (10), 3. Bøn: Gudsmoder, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
21. F. St. Thomas, Apostel (782 (rød) —84); 2. Bøn: Tamperdagens (16); Apostlenes Præf. (524); sidste Ev.: Tamperdagens (981).
22. L. Tamperdag (17); 2., 3. og (violet) 4. Bøn som Tirsdag.
23. S. 4. Søndag i Advent. (violet)

Kalenderen 1946

udgivet af Ansgariusforeningen, er udkommet og faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne.

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Intel katolsk Hjem uden en katolsk Kalender!

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenstillet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 7 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Paæ 4777,

Kl. 15-7, Lørdag untaget

Post Giro Nr. 57042

annoncestilling. K. Osterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor

Orgelindvielse i Ulstrup

forsinket af Pladsmangel

Den 30. September var vi atter til Fest i Ulstrup: Det nye smukke Orgel, som er købt for Pengene, der kom ind ved Basaren og Sommerfesten d. 29. Juli, skulde indvies. Søndagen oprandt med straalende Solskin, og inden Messen Kl. 10 var Stalden fuld af Heste, Gaarden af Vogne og Huset af Mennesker. Denne Gang var det Pindstruppere og Ulstrupere, der dominerede.

Lige inden Messen blev det smukt pyntede Orgel indviet. Det var en stor og skøn Oplevelse, da Orglet med Vievand og Davids 150. Salme indviedes til Gudstjeneste — til Guds Ære og til Glæde for Mennesker. Pater Lønskov sagde i sin Prædiken, at for ham var der nu blevet »mere« »Kirke« i Ulstrup, hvor Orgeltoner, de Toner, der mere end andre stemmer Sindet til Andagt, skulde lede og bære Sangen. Og saadan følte vi det vist alle!

Efter den hellige Messe indbød Familien Paterek — den mest gæstfrie Familie her paa Jorden — alle til Middag.

Efter Middagen og efter at vi havde sunget nogle Sange, talte Præsten om, hvad vi ikke skulde stemme paa, naar vi nu inden saa længe skulde til Valg. Og saa legede vi forskellige Lege — og vandt de Gevinster, som Messekufferten viste sig at indeholde.

Foruden Pindstruppere, Ulstrupere og nogle Aarhusianere var der 5 polske Soldater med til Festen, hvilket naturligvis førte til, at danske og polske Salmer og Sange vekslede med hinanden Dagen igennem, og det gik vældig fint, vanskeligere var det at lege paa polsk og dansk samtidig — den,

I Solen har han rejst sit Telt, og hun er som Brudgommen, der træder ud fra Brudekammeret. Fra Himmelens yderste Rand er hans Udgang, og hans Vej naar til dens fjerneste Egn.

Tamperlørdag i Advent, Graduale.

der ikke forstod eller talte polsk, kunde ikke dy sig for at sende en misbilligende Tanke til Forfædrene, der byggede Babelstaarn — men det gik nu alligevel fint med Legene, de smaa Vanskeligheder blev snart kun til ekstra Morsomheder.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 16. Dec. Børnemesse. Mandag 17. Dec. Kl. 19,30 unge Mænds Kongregation.

St. Mariæ Kirke

16. Dec. Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion. 19. Dec. Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Mænd.

P. KARL HARMER

Bogen om

Biskop Joseph Brems

og hans Tid er udkommet

Lad den findes paa Julebordet

Pris Kr. 7,00

Faas i de katolske Bogsalg, i Provinsen i Præstegaardene samt i Forlaget, Studiestr. 49, C. 12.327

INDBYCELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene A

Svanemoesegaardsvej 4 · C. 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

St. Andreas Kirke

Onsd. 19. Dec. Mødreforeningens Messe.

Frederikssund

Søndag den 16. Dec. Kl. 9,30: Gudstjeneste paa Frederikssund Hotel, Jernbanegade 15, 1.

»Kom til mig«

Melodisamlingen til denne Bønebog for mindre Børn er nu udkommet. Faas i St. Ansgars Boghandel. Pris 2 Kr.

Vincentforeningen for Herrer

afholder Generalforsamling Søndag den 16. Dec. efter Højmessen i St. Annæ Kirke ca. Kl. 11¼ i Forsamlings salen samme Sted.

Alle interesserede i Menighedsplejen indbydes venligst.

K. U. K. København.

Lørdag d. 15. December Kl. 19,30 »Den røde Sal«, Stenosgade 4. — Adventsaften med fælles Kaffe-bord m. m. Alle Unge er velkomne.

Til katolske Forældre

Undertegnede katolske Skoler i København henstiller til de katol-

ske Hjem, som har Børn, der skal begynde Skolegangen i 1946, om at indmelde disse inden Jul, da det ellers vil være vanskeligt at skaffe Plads. Det nye Skoleaar begynder i alle Skolerne efter Sommerferien.

Katolsk Centralskole,
(Dreng- og Pigeskole)
Nørrebrogade 27. Nora 6166.

St. Knuds Skole,
(Drengeskole),
Stenosgade 4. Vester 2628.

St. Joseph Søstrenes Skoler,
Østerbro og Ørdrup,
(Pigeskoler),

Østerbrogade 7 D - Skovkrogen 19
Tria 825. Ørdrup 1261.

Vore Julekort

kan nu faas.

Benediktinerinderne,
Vor Frue Kloster, Aasebakken,
Birkerød.

Adventskoncert paa Amager

Atter i Aar kaldte Sct. Annæ Kirke paa Amager til den traditionelle Adventskoncert. Programmet — saavel som Koncertens Formaal — havde denne Gang imidlertid for-tjent en endnu større Tilhørerskare: der hvilede en egen Stemning, en Forudfølelse af Jul, i det lyse,

stemningsfulde Kirkerum: udenfor den kolde, raa Vintersøndag og indenfor klang Budskabet om den kommende Fredens og Kærligheds Fes-t til yngre og ældre Me-stres Toner. Sct. Annæ Kirkes eget Kor indtog i det iøvrigt lødige Pro-gram en beskeden, men meget smuk Plads, der berettiger til at mene, at Koret uden Tvivl vil være i Stand til at magte endnu vanske-ligere Opgaver med lige saa stort Held.

Træer i Advent

(fortsat fra Side 608)

Disse Træer ved Vintertide er værd at se paa, for deres egen Skyld og endnu mere for det, de symboliserer. De minder nemlig om Mænd og Kvinder, der befolker de gamles Hjem, om Patienter paa Hospitalet, der ikke er helt sikre paa, om de nogen Sinde kommer hjem, om Fanger, der kæmper for at holde Værdigheden oppe og Respekten for sig selv og om Flygtninge, der er blevet rippet for alt del, der udgjorde deres Eksistens og gaar ledige omkring og drømmer om en uvis Fremtid

Ilvor maa de være glade for hver en Straale af den blege Vintersol, disse Træer i Advent, der staar og venter. — S. W.

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)
ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestræde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installatione

Vær god imod Fuglene

Fugle-Fostringshuse
Søderberg, Larsbjørnsstræde 19

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Charles Jørgensen

Glurmester
Landskronagade 14
Telefon Ryvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri
Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumpe . Cen-tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogen-vejæ-værker . Bolte og Møtriker . Tekn . Artikler
NYKØBING E . TELEFON 203

Odense

Ledig	JØRGEN RASMUSSEN <i>Glarmester</i> Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster
Bageri og Conditori H. Andersen <i>Hjallesevej 28 - Telf. 6395</i>	Frederiksens Fiskesalg <i>Albanigade 35 . Odense . Telf. 8352</i> Alle Aars'idens Fiskevarer læres Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ <i>Hjallesevej 10 . Odense</i> <i>Telefon 5154</i>
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 47 . Telefon 409 Postgiro 44916 <i>Lys og Kraft - Radio</i>	Odense Brugsforening <i>Albanitorv 7</i> Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	Priorikaféens Konditori Enevold Sørensen <i>Vestergade 1</i> Butiken : Telf. 744 Kafé : Telf. 2764

Nyborg

Nyborg		Drewsen & Nelliemann Isenkram . Glas . Porcelæn <i>Telf. 25 . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris
Korsgades Kødbod Alt i l. Klasses Kød og Paalæg <i>Holyer Jørgensen . Telf. 527</i> Leverandør til Stella Maris	Søren Pedersen <i>Fiskehandel</i> <i>Telf. 339 & 338</i>	Chr. Thomsen Blikkenslager, Gas- og Vandmester <i>Skolegade 4 . Telf. 148</i> Leverandør til de katolske Institutioner
A. Jørgensen Kolonial <i>Knudshovedvej 6 - Telf. 314</i> Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn <i>Kongegade 25 . Telefon 487</i> Leverandør til Stella Maris	Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail <i>Fiskerihavnen . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris

Næstved

Næstved		N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen Malermester Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A.S. Telefon Næstved 31 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i>	Næstved Mælkeforsyning <i>v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen Murermester Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	T. A. Meding's Tømmerhandel A/S Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler
Aabenraa	Kolding	Esbjerg
Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Slagterludsalg <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kæve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik	Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 All i Sengendstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital

Katolsk Ugeblad

23. December 1945

93. Aargang

Nr. 51

St. Frans og Barnet

Italienske Julekrybber

Skoleaffærens
politiske Karakter

Julepastoralet 100 Aar

JULENS STILLE NAT

Der gives vel ingen Begivenhed i Danmark, der har saa grundfæstede Traditioner som Julen. Og taler man om et helt Folks Traditioner, saa mener man Skikke, som binder Masserne, Skikke, som tager os alle fangne. Dette og hint og hundrede andre Ting hører med til at fejre Jul. Vi bæres frem mod Julen af alle disse ydre Foranstaltninger.

Det er altid smukt at konstatere, at Mennesker kan samles om noget. Længe leve Fællesskabet! Og saa maa vi dog sige: Vil du virkelig fejre Jul, maa du være alene.

Jul og Jul er nu en Gang to vidt forskellige Ting.

Der er for det første alt det, der kan sprede Hygge og skabe Stemning. Og saa er der den store religiøse Højtidsstund, da vi mindes Guds Søns Fødsel som Menneske paa Jord. For at du kan opleve en religiøs Jul, maa du træde ind i Lønkammeret. Det er ikke absolut nødvendigt at komme i Julestemning for at fejre Jul. (Stemning er jo noget af det flygtigste, der gives). Men det er nødvendigt, at Sjælen er beredt.

Den virkelige Julefest maa blive et Møde med den Gud, som er vor Frelser. Derfor maa du spør-

ge dig: Er min Sjæl i en saadan Tilstand, at jeg kan nærme mig Gud?

Den allerstørste Hindring er Dødssynden. Den har jo gjort det af med Gudslivet i dig. Da sejler du »med Lig i Lasten«. Da lever du ikke, men er død. Og Julen er en Livets Fest.

Men selv om du er i Naadens Stand, er det nødvendigt at samle dit Sind. Det maa først blive stille inden i dig.

»Stille Nat, hellige Nat«, synger vi. Holder vi ikke netop særligt af Midnatsgudstjenesten, fordi Nattens Stilhed hviler over den. Dagens mange Lyde forstummer.

Og saa synes vi da, at vi kan genopleve den Stilhed, der hviler de over Grotten, hvor Jesusbarnet blev født.

Men hvad hjælper det altsammen, hvis der ikke er Stilhed i dit Sind?

Det er jo Dagens febrilske Uro, som hindrer dig i at finde dig selv.

Dit Sind er fyldt af alt og intet. Din Vilje er rettet mod saa mange Maal. Hvor er der dog meget, der optager dig og lægger Beslag paa dig.

Men vil du det eneste afgørende? Er din Vilje rettet mod Gud?

Kan det lykkes for dig gennem Bøn og Eftertanke at rette din Vilje imod Gud, da kan Julens Stilhed ogsaa blive Virkelighed for dig.

Saa kan det være, at du hører »Tonen fra Himlen«. Denne Tone er saa spæd og fin, at man kun kan opfange den, naar der raader fuldstændig Stilhed i ens Sind.

Josef og Maria, Hyrderne og de hellige Tre-Konger hørte den. Og siden har alle hellige Mænd og Kvinder hørt den. Og denne himmelske Musik er saa frydefuld, at al jordisk Velklang er Støj og intet andet end Støj i Sammenligning dermed.

Men Teksten til denne hellige Melodi er: *Sanctus, sanctus, sanctus.*

Du knæler foran det nyfødte Jesusbarn, og det fylder dig med Undren, at du kan tilbede din Gud i dette Barns Skikkelse; Menneskehed og Guddom i en Person; Himmel og Jord forenet. Og denne Forening af guddommelig og menneskelig Natur i Barnet varsler om Menneskers Forening med deres Gud. Det lover Helbredelse for Synden; det lover Helliggørelse for Mennesker med god Vilje. Det minder mig om, at jeg er kaldet til ved Jesus Kristus at komme til Gud.

Maatte denne klare Erkendelse i Stilheden ikke slettes ud af Livets Støj. C. B.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Thor's kemiske Fabriker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler
Lev. til Hospitaler og Institutioner

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Brønshøj Bogtrykkeri
Frederikssundsvej 225
Bella 1700, Lokal Nr. 1

C. & L. Tofte . V. Reusch
Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejde ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.
Viktor Nielsen
Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Th. P. Stillinge
Tømrermester
Sejrøgade 15
Tlf. Ryvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Marilæ Sogn

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Oscar Aalberg
Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Taga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard
Muremester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

EL GRAFIK A/S
VESTERBROGADE 69-71

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyltpeppe
Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico
La Coursvej 3
København F
Telf. Gothåb 656
Mosaik
og Terrazzo

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen Glarmester
Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

L. F. Nielsen Snekermester
Lindholmsvej 36 . Telf. Damsø 2043
Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

Fødselsdagsgaven

til Biskoppen maa ikke glemmes i Julen. Netop i Juledagene kommer vi alle — ogsaa de fjerntboende — til Kirke og kan da benytte Lejligheden til at skrive os paa de Lister, som nu ligger fremme ved Kirkerne. Der er kun ganske kort Tid til hele Indsamlingen, saa man maa benytte den første Lejlighed, der tilbyder sig.

Blandt Anbefalerne er ogsaa Grosserer A. M. Hulters, og Kolding Sogn har nu ogsaa tilsluttet sig Opraabet.

Ogsaa et Jubilæum

Julepastoralet 100 Aar

I Aar er det hundrede Aar siden, at Organist Friderich J. Gettel komponerede og for første Gang selv spillede sit vidunderligt skønne Julepastorale her i København.

Gettel var født 1812 i Bøhmen og indvandrede 33 Aar gammel. Han fik Ansættelse som Organist ved den faa Aar i Forvejen opførte katolske Kirke i Bredgade og skrev sig i Aaret 1845 for: »Organist ved det keiserlige kongelige østrigske Capel«. Da det østrigske Patronat blev ophævet i 1850, var Gettel stadig Organist ved Kirken og fungerede som saadan — under Præsterne Joseph Akerman og Hermann Zurstrassen — til Aaret 1853.

Organist Gettel, der var ugift, førte vist en ret kummerlig Tilværelse, hans første Bopæl her i København var Gammel Mønt Nr. 162 (nuværende Nr. 27), hvor han havde en lille Lejlighed, to smaa Værelser og et Køkken paa »anden Bagsal«. Herfra flyttede han i Aaret 1847 til Dybensgade Nr. 166 (nuværende Nr. 22), en Ejendom, som tilhørte Orgelbygger I. P. Schierf, og boede her til Aaret 1853, men kan herefter ikke efterspores mere i Hovedstaden.

Julepastoralet blev i de forløbne hundrede Aar efterhaanden anvendt snart i alle Landets katolske Kirker, som Indledning til Juleaftens Midnatmesse og en gammel Traditionsmeddelelse vil vide, at Gettel i flere Aar havde ønsket at komponere et saadant, men først da han var flyttet til Danmark, fik han ved indtrængende Bøn til Gud Inspirationen.

Denne gamle dejlige Komposition bør holdes i Ære og bør stadig spilles i vore katolske Kirker lige før Midnatmessen, den bør ikke glemmes for andre maaske mere moderne Kompositioner, i hvilke der muligvis er mere Teknik og moderne Klangvirkninger. Gettels gamle Julepastorale er skønt, højtideligt, stemningsfuldt og har Tradition.

H. N.

Skoleaffærens politiske Karakter

Til den Skoleaffære, som har sat Sindene saa stærkt i Bevægelse, naaede vi kun i sidste Uge at knytte en ganske kort Kommentar. Sagens Betydning fortjener imidlertid en nærmere Udredning af vort Standpunkt.

Det Spørgsmaal, der nu er rejst, forekommer os mere at være et politisk end et moralsk Spørgsmaal. Det er ingen Nyhed, at mange herhjemme ser ganske anderledes paa Ægteskabet, end Kristendommen gør det. Men hidtil har den offentlige Skole ogsaa i dette Stykke stillet sig paa Kristendommens Grund. Hvad der sker nu, er ikke, at en enkelt af Skolens Arbejdere i sit Privatliv efterlever en fra Kristendommen forskellig etisk Opfattelse, men derimod, at der nu kræves Plads indenfor selve Skolen til denne Opfattelse paa lige Fod (eller i Stedet for) den hidtil gældende.

Hvilken Afgørelse Københavns Skoledirektion end vil træffe i den prekære Sag, vil det være blevet klart for alle, at der indenfor den offentlige Skoles Forældrekredse og Lærerstabe gør sig to stærkt afvigende Opfattelser gældende paa et Felt af den største opdragelsesmæssige Betydning. Den Part, der »vinder« i den øjeblikkelige Situation, gør det i Kraft af et Flertal indenfor de nævnte Kredse eller i Kraft af en politisk Magtstilling, men Opfattelsesdivergensen bliver staaende. Den tabende Part vil uundgaeligt føle sig tilskyndet til udenfor den offentlige Skoles Rammer at arbejde for en Opdragelse ud fra de Synspunkter, der ved denne Lejlighed trak det korteste Straa. Og skulde det ske, at Afgørelsen faar Form af et Kompromis, der viser udenom en principiel Løsning, vil der hos alle Forældre, som har ganske bestemte Meninger om, hvorledes de ønsker deres Børn opdraget, være en Usikkerhed tilbage. De vil vide, at der blandt Lærerne ved deres Skole ikke blot findes Tilhængere, men ogsaa afgjorte Modstandere af deres eget Syn.

Den offentlige Skole forudsætter en meget vidtgaaende Enighed i Befolkningen om Opdragelsens Maal og Veje. Vi Katolikker, der saa ofte har mødt Udtalelser om, at vi med Sindsro kunde sende vore Børn i Statens og Kommunens Skoler, »for vi er jo enige om det meste, og Deres enkelte Særmeninger kan Hjem og Kirke tage sig af«, har faaet et levende Indtryk af, at man i meget vide Kredse tror paa Eksistensen af en saadan vidtgaaende Enighed. Naar det nu viser sig, at der

tværtimod findes en dybtgaaende Kløft paa et fundamentalt Omraade, er det selve Spørgsmaalet om den offentlige Skole, der staar til Debat.

Ingen Forældre kan være tjent med, at deres Børns Opdragelse bliver afgjort efter politiske Linier. I et demokratisk Samfund er det naturligt, at Folkets Flertal er bestemmende for Retningslinierne i det politiske Liv, men Opdragelsen af ens egne Børn skal ikke være henlagt til en politisk Flertalsafgørelse. I et Samfund, hvor der findes fundamentalt forskellige Syn paa Opdragelsens Indhold, maa derfor Skoleordningen sikre denne Forældrenes Ret. Det behøver ikke at betyde, at det offentlige overlader al Skolegerning til det private Initiativ. Et offentligt Skolevæsen kan meget vel tage Hensyn til de enkelte Befolkningsgruppers Ønsker. Men hvilken praktisk Udformning man end giver det offentlige Skolevæsen, betyder det, at alle Skoleformer, der opfylder visse ydre og visse faglige Krav, maa stilles paa fuldstændig lige Fod, saaledes at Forældrenes Valg af Skole til deres Børn bliver et virkelig frit Valg.

Disse Tanker vil næppe slaa igennem lige straks. Dertil har Tendensen mod et uniformeret Skolevæsen været for stærk. Men den eklatante Konstatering af, hvor dybe Meningsforskelle vi staar over for i vort Samfund, vil uvægerligt tvinge til Overvejelser i denne Retning. Den eneste anden Mulighed er, at Forældrene fratages deres Ret til at bestemme over deres Børns Opdragelse, som nu overdrages til at foregaa efter politisk Flertalsbeslutning.

Der er i Sagen om Skoleinspektør Frk. Nordentofts Stilling ingen Grund til at komme ind paa, hvilket af de to stridende Syn paa Ægteskabet, der har Katolikkens Sympati. Dertil er vor Opfattelse for velkendt. Men selv om de, der forsvare den kristne Moral, gaar ud af Sagen som Sejrherre, har vi stadig begge Synspunkter levende, repræsenteret af store Grupper blandt Lærere og Forældre. Og derfor er Sagen ikke afsluttet med Frk. Nordentofts Afskedigelse eller Forbliven. Det blivende Spørgsmaal, der presser paa, er Spørgsmaalet, om Skolen skal decentraliseres til at aabne Forældrene fuldstændig Frihed til at vælge deres Børns Opdragere — eller om det politiske Flertal her skal træde i Forældrenes Sted.

H. D. T. Kiærulff.

ST. FRANS OG BARNET

Alle kender Historien om, hvordan St. Frans af Assisi fremstillede en Model af Jesu Krybbe. Det er mindre kendt, at Begivenheden var en af Helgenens store Sejre over Fristelsen.

Der er ikke skrevet saa meget om Frans' Kærlighed til Børn, men vi har let ved at tro, at han, der i andre Henseender lignede Frelseren saa meget, ogsaa lignede ham i dette Stykke og vilde have irettesat Brødrene, ligesom Frelseren irettesatte sine Disciple, hvis de havde søgt at hindre Mødre i at komme ham nær sammen med deres Børn.

Vi kan nemt se ham for os, naar han standsede paa Gaden for at snakke med legende Børn og lade et eller andet Ord falde, der kunde faa dem til at tænke paa Gud, eller naar han afbrød sin Prædiken for at fortælle en Historie, der kunde interessere Børnene blandt Skarerne omkring ham. Han kunde ikke have svært ved at vække deres Interesse, for selv lignede han saa meget et Barn.

Naar han var i Selskab med alvorlige og højtidelige Herrer, som var tyngt af Bevidstheden om egen Betydning, eller naar han talte med lærde Folk, der vidste god Besked med deres egen Viden, viste han sig ofte forknyt, som om han var bange for at røbe sin Uvidenhed. Og pludselig lyste et Blink af hellig Dristighed op i hans Øjne, og han sagde — ligesom for at forskrække disse betydningsfulde Herrer — noget saa jævnt og ligetil og med saa pudsigt et Lune, at de alle slap deres højtidelige Miner og lo sammen med ham. Men overfor Børn

følte han sig straks hjemme, talte til dem i deres eget Sprog og opfandt smaa Lege for dem, der mindede dem om hellige Ting. Og jo yngre de var, des bedre syntes han om dem.

De gengældte utvivlsomt hans Kærlighed. De saa noget venligt og hyggeligt i denne Mand, som de fulgte, som om han var en anden Rottfænger fra Hameln. De hang ved hans lappede Kutte og traske efter ham, som var de ude paa en Skovtur. Og Forældrene, som stod og saa til, smilte ved Synet af deres Børns Glæde. Saa greb Frans sikkert Lejligheden til ogsaa at tale til dem og minde dem om deres Pligter og Ansvar som Forældre og faa dem til at huske den hellige Familie.

Nu skete det, at da Frans opholdt sig i Fonte Colombo, var der i Nærheden en Hytte, hvor der boede et ungt Ægtepar, Matteo Sarsi og hans Kone, som begge var gode Mennesker, der viste Venlighed mod Brødrene. Og engang, da Matteo var hjemmefra, fordi han havde Arbejde saa langt borte, at han ikke kunde komme hjem om Natten, blev hans Kone syg, fordi hendes første Barns Fødsel var nær forestaaende.

Hun havde ingen Naboer nærmere end Frans og dem, der fulgte ham, og desuden var det Vinter, og Vejene var slette. Da Frans derfor hørte om hendes Tilstand, sendte han Bud til nogle Kvinder i Nærheden, for at hun ikke skulde savne Hjælp i sin svære Stund. Og han gjorde mere. For da han opdagede, at Matteo ikke var hjemme, tog han selv af Sted for at bede ham skynde sig hjem.

Det var en besværlig Rejse. Julen nærmede sig, og Vinden var kold, og sommetider regnede det i stride Strømme. Vandløbene strømmede over, og Vejene var ufremkommelige. Men Frans havde paa taget sig denne næstekærlige Gerning, og han tænkte paa, at hvis han havde været en Ægtemand under saadanne Forhold, vilde han gerne have haft nogen til at sende sig Bud, og derfor vilde han ikke vende om. Det var længere Vej, end han havde troet, og han blev undervejs nødt til at overnatte i en Klippehule, hvor han var beskyttet mod Storm og Regn, men ikke mod Kulden. Men næste Dag blev han belønnet ved Synet af Matteos Taknemlighed, og de begav sig straks i Fællesskab paa Vej tilbage.

Paa Hjemrejsen kunde Matteo ikke tale om andet end sin Kone og det Barn, hun ventede.

»Det skal du vide,« sagde han, »der er blandt tusinde Kvinder in-

gen som min Bella — der er ingen som hende!« Og efter en Pause tilføjede han: »Hun bliver den bedste af alle Mødre.«

Bella Sarsi var virkelig en af de Kvinder, som synes født til at blive Mødre. Hun var kraftig af Skikkelse og med et venligt Ansigt, saa man ved Synet af hende straks tænkte paa hende som en Kvinde med et Barn ved Brystet. Der kunde ikke være Tvivl om hendes Kald her i Livet.

Der var heller ikke megen Tvivl om den vordende Faders Duelighed til at paatage sig det kommende Ansvar. Det var en ærlig, enfoldig Bonde, som ikke kendte noget til denne Verdens Hæder, men var dømt til hele Livet at slide haardt for at tjene til en sparsom Føde, og han bød denne Forfremmelse til Faderværdigheden velkommen, som en anden Mand kunde have budt Ridderslaget velkomment. Jo, han var en stolt Mand, det var Matteo.

»Nu har jeg noget at leve for,« sagde han paa sin ukunstlede Maade. »Jeg skal se mit Barn vokse til, blive stor og stærk og maaske ogsaa dygtig.«

»Og du skal lære det Guds Vej,« indskød Helgenen.

»Aa ja, det glemte jeg,« sagde Matteo ligefremt. »Jeg skal lære det Guds Vej efter den hellige Kirkes Lære — det er det bedste af det altsammen.« Og han begyndte at drøfte, om det vilde blive en Dreng eller Pige, og hvilket Navn det i de to Tilfælde skulde have.

Frans gik med ind paa Diskussionen, som om det var hans eget Problem. »Vi maa vælge en god Helgen,« sagde han, »saa Barnet dermed faar en formaaende Beskytter. Vi her paa Jorden trænger til formaaende Venner i Himlen, for vi har mange Fristelser og Sorger at døje.«

»Den lille skal have den bedste Helgen i Himlen,« sagde Manden. »Kan du ikke sige mig, hvem der er den bedste?«

Frans lo. »Det kan jeg ikke,« svarede han. »Der skal klogere Hoved end mit til at besvare det Spørgsmaal.«

Matteo tav lidt stille, mens de travede videre. Pludselig gik der et stort Lys op for ham. Hans Ansigt straaledede ligefrem, da han sagde: »Jeg vil opkalde Barnet efter dig — Frans, hvis det bliver en Dreng, Franciska, hvis det bliver en Pige.«

»Nej, nej, du maa opkalde det efter en Helgen. Det gaar aldrig an at opkalde det efter saa stor en Synder som mig.«

»Saadan ser du selv maaske paa det,« svarede Manden stædigt, »men jeg kender intet Menneske, der er helligere end du. Og derfor skal du baade give det Navn og staa Fader til det.«

Paa denne Maade blev St. Frans kanoniseret for første Gang!

Det vil føre for langt at fortælle om alt, hvad der tildrog sig mellem de to — hvordan Helgenen lærte sin Rejsefælle om den rette Maade at leve i sit nye Kald, og hvordan den lykkelige Fader — for han følte sig allerede som Fader — smittede sin Ledsager med sin egen Lykke.

Men paa den sidste Strækning maatte Stoltheden vige for Ængstelse. »Jeg er bange for, at der kan være hændt noget galt,« mumlede Matteo.

»Bella er i Guds Haand,« sagde Frans. »Vi vil bede for hende til den hellige Familie. Du skal se, alt er i Orden.«

Og det viste sig at være rigtigt, for da de naaede frem, blev de hilst med Jubel af de Kvinder, der var blevet hentet.

»Padre Sarsi,« raabte de.

Mandens Henrykkelse kendte ingen Grænser, og det var let at se, at Frans delte hans Glæde.

»Er det en Dreng eller Pige?« spurgte Faderen.

»En Dreng!« lod Svaret.

»Lovet være Gud,« udbrød Matteo. »Det er det, jeg ønskede. Nu er jeg den lykkeligste af alle Mænd. Han skal hedde Frans, for« — og han vendte sig til sin Ven — »kom du ikke mange Mil for at hente mig hjem, og er du ikke allerede en Helgen? Jo, han skal hedde Frans Sarsi.«

Mens han talte, var en af Kvinderne gaaet ind i det inderste Værelse. Nu vendte hun tilbage med Barnet i sine Arme. Stilfærdigt rakte hun ham til Matteo.

»Du skal holde ham saadan, Matteo,« sagde hun. »Nej, nej, ikke saadan — saadan!« Bonden tog Drengen, som om han havde været en kostbar Vase, og saa paa hans tynde sorte Haar og lille rynkede Ansigt med tavs Ærefrygt. Saa lod han de smaa Fingre famle om sin Tømmefinger. »Lovet være Gud, han er stærk.«

Han saa igen paa Barnet. Da den lilles Ansigt trak sig sammen til Graad, gyngede han ham frem og tilbage, til Tegnene paa Fortrydelse forsvandt. Saa saa han igen paa Barnets Ansigt.

»Han ligner mig,« sagde han. »Nej, det er Bella, jeg ser. Se, er det ikke Bella?«

Frans saa kærligt paa den spæde. Hans Arme strakte sig uvilkaarligt ud for at tage Barnet, og Matteo saa det og rakte ham den lille.

Et Øjeblik holdt Frans sin lille Navne, henrykt helt ind i sit Hjerte ved at føle den lille uskyldige Byrde i sine Arme. Men saa bemærkede de, der iagttog ham, noget sært. Den helliges Ansigt viste Tegn paa en hæftig Kamp. Et smertefuldt Udtryk saas i hans Øjne. Det var, som om der var tilføjet ham et pludseligt Saar.

»Tag ham,« sagde han til Faderen og rakte Barnet tilbage. Uden

flere Ord vendte han om og var gaaet. De raabte efter ham for at faa ham tilbage, men han gav ikke Agt paa dem. Med bøjet Hoved og Armene foldet over Brystet gik han hastigt bort og var snart ude af Syne.

»Hellige Herre, hvor har jeg dog syndet imod Dig!« sukkede han. »Bod maa jeg øve for den onde Tanke, der faldt mig ind, elendige Skabning som jeg er.«

Først da han om Aftenen havde siddet længe i Tavshed blandt Brødrene ved Fonte Colombo, aabnede han til sidst sit Hjerte for dem.

»I skal vide, mine kære Venner,« sagde han, »at jeg paa denne Dag har syndet svarligt imod vor Herre. For da jeg holdt Matteo Sarsis Barn i mine Arme, paakom der mig den Tanke, at dette Barn var mit. Alle det kødelige Faderskabs Glæder greb mig. Det stod for mig, at intet kunde stille min Længsel, hvis ikke jeg giftede mig for at opnaa denne store Fryd. Et Øjeblik fortrød jeg det Løfte, jeg har givet om at forsage Verden. Ve mig! Hvad har jeg dog gjort!«

Og saaledes blev han ved en Stund med at udøve Bebrejdelser og Anklager over sig selv. »Hvad skal jeg gøre for at sone dette — jeg, som lovede ikke at kalde noget Barn for mit, andre end det hellige Barn, hvis Festdag nærmer sig netop nu?«

Det maa have været da, at den Tanke faldt ham ind, som siden blev virkeliggjort i Greccios Krybbe. For det var kort efter dette, at han sagde til en af Brødrene: »Gaa til min Ven, Giovanni Vellita i Greccio og bed ham komme til

mig, for jeg vil bede ham om en Gunst.«

Den næste Dag kom Giovanni, ivrig efter at høre, hvad hans kære Ven vilde bede om. Og til ham sagde St. Frans: »Giovanni, hvis du er villig til at fejre den hellige Fest sammen med os, saa gør omhyggeligt, hvad jeg nu siger til dig. Jeg vil paa levende og synlig Maade fremstille Bethlehemsbarnets Fødsel. I Skoven histovre skal du derfor indrette en Krybbe, fyldt med Straa. Og der maa være en Okse og et Æsel, ligesom der var i Bethlehem.«

Men hverken dengang eller siden sagde han et Ord om Bellas og Matteo Sarsis Barn, og kun Brødrene vidste, hvilken Tanke det var, som Frans paa denne Maade gjorde Bod for, og kun de kunde forstaa den Fryd, hvormed Helgenen knælte for at tilbede Billedet af sin Herre som et lille Barn.

Stor var denne Juleglæde. Bønder flokkedes langvejs fra om Krybben, de bragte Fakler med sig for at oplyse det hellige Sted, og de sang Salmer, da de kom og da de atter tog hjem, som om det virkelig havde været Bethlehem, de havde besøgt ligesom Hyrderne. En saadan hellig Fryd var der, at udslidte Mænd og Kvinder, bekymrede Fædre og Mødre og smaa Børn allesammen sagde, at aldrig før havde de været saa lykkelige.

Men blandt alle disse mange Mennesker var Frans den lykkeligste. »Den hellige Guds Mand,« siger Beretningen, »stod foran Barnet i Krybben og gråd af Kærlighed, overvældet af Fryd.«

Stanley B. James.

JULENAT. Den hellige Birgittas Syn (Undløse Kirke).

Italienssl

▲ Italiensk Pragtkrybbe, tilhørende Samlingen Commendatore Gatti Farina. Krybben er saa stor, at man har bygget et særskilt Hus til den. Ved Juletid, naar Huset er aabent for Offentligheden, er Tilstrømningen altid stor.

I to Aartusinder har alle civiliserede Nationer forberedt sig til at fejre Julefesten — hvert Land paa sin Maade. Adskillige Steder har Juletræet — den kærtesmykkede Gran, Symbolet paa Længselen efter Foraarets fremspirende Natur — helt eller holdent fortrængt den langt ældre *Julekrybbe*. I andre Lande, hovedsageligt i Italien, er Julekrybben derimod uadskilleligt forbundet med Julefesten, og det samme italienske Talent, som naaede sin høje Blomstring med Udformningen af Dukketeatret, har ogsaa gjort Krybben, »il presepio«, til noget ganske enestaaende. Begyndelsen til Julekrybben er Fødselsgrotten i Bet-

lehem, men i Aarhundredernes Løb har denne under Indflydelse af de latinske Julespil opnaaet den Form, som vi kender idag.

Allerede i det 15. Aarhundrede var Julekrybben i Brug i italienske Kirker og lidt efter lidt vandt den ogsaa Indpas i Hjemmene. Idag mangler der ikke en Julekrybbe i noget italiensk Hjem, det være sig nok saa fattigt. Ganske vist er den ædle Tradition for Fremstillingen af Krybbefigurerne for længst gaet tabt, men de rige Samlinger i Kirker og i Privateje giver os et klart Billede af hvor vidt denne »Kunstgren« var naaet. Den italienske Krybbe bestaar af tre Dele, tre forskellige tidsmæssigt adskilte Scenerier: Barnets Tilbedelse i Stalden i Bethlehem og de hellige Tre Konger, Hyrderne paa Marken og — Osteriet. Sidstnævnte har især givet Kunstnerne Fantasi frit Spillerum. Og her har navnlig Napolis Billedhuggere, Malere og Modellører

▲ Er Kryb

➤ Et ditio kryb (Fari

Te

← N Barr

de Julekrybbber

frembragt herlige Kunstværker. Den italienske Krybbe er derfor i Tidens Løb blevet et Spejl-billede af Italiens brogede Folkeliv, Syditalienens livlige Folkekarakter kommer til Udtryk i de herlige smaa Figurers Mimik og Bevægelser og man føler sig faktisk hensat midt i denne brogede Lilleputverden, naar man betragter disse smaa Mesterværker. I 16. og 17. Aarhundrede skar man Figurerne i Træ, men i det 18. Aarhundrede gik man over til at fremstille Ansigterne af Terrakotta og male dem. Og med Klæder af kostbart Stof og andre ædle Smykkegenstande naaede disse Figurer faktisk den højeste Grad af Fuldendelse.

Rige Napolitanere har for stedse indlagt sig Fortjeneste ved at samle og erhverve Krybbescenerier og dermed bevare denne særegne Kunstgren for Efterverdenen. Og Privatsamlingerne giver et langt bedre og mere levende Indtryk af den italienske Krybbekunst end Museerne er i Stand til, rent bortset fra den Kendsgerning, at velhavende Folk kun samlede paa det bedste af det bedste.

▲ Værten i Osteriet.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

I Vatikanstaten forlyder det med Bestemthed, at den hellige Fader i allernærmeste Fremtid agter at afholde et Konsistorium med det Formaal at udnævne ny Kardinaler. — Den hellige Fader har i Begyndelsen af indeværende Uge modtaget et stort Kontingent Italienerne, der netop er vendt tilbage fra tyske Koncentrations- og Krigsfangelejre. I sin Tale til de hjemvendte advarede han indtrængende mod at lade sig lokke af smukke Løfter af den Slags som Nazi-Tyskland havde været saa rigt paa — og hvis Resultater de selv havde set og følt. »I har personlig erfaret Resultaterne af et Regime, der fornægtede Gud«, udtalte den hellige Fader. — I Anledning af 400-Aars Mindet for Konciliet i Trient har den hellige Fader sendt Erkebiskoppen af Trient en Haandskrivelse, hvori han opfordrer Alverdens Kristne til at vende tilbage til den ene Hjord og den ene Hyrde. — Den hellige Fader har anmodet den apostoliske Delegat i Washington, Mons. G. Cicognani, om at viderebefordre en dybtfølt Tak til de amerikanske Katolikker for deres storsindede Hjælp til det lidende Europa. Indsamlingen, der udelukkende har fundet Sted i Kirkerne, indbragte bl. a. 44 Millioner Pund Levnedsmidler samt for over 28 Millioner Dollars Beklædningsgenstande.

af de kunstfærdige
tefigurer.

Ægtepar i det tra-
elle italienske Jule-
e-Seneri: Osteriet
ia-Samlingen).

st og Fotos:

H. K.

aria og Josef med
et (neapolitansk Ju-
bb

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(35)

»Vil De give mig Lov til at tage Roret lidt?« spurgte han og tog Roret.

Novicerne stirrede paa ham. De havde aldrig set en Baad blive styret, som denne blev det nu.

Det saa ud, som om de sejlede næsten lige mod Vinden. Petroc selv sad ganske rolig og saa nu og da paa Storsejlet, nu og da ind mod Kysten. Af og til styrede han lige ind mod Land, som om han fulgte en eller anden Kanal, han

alene var kendt med, og andre Gange drejede han pludselig ud paa Havet igen, som om han vilde undgaa et eller andet blindt Skær. Og efter kort Tids Forløb styrede han ind i deres egen lille Havn, og Novicerne var saa oplagne at at stirre paa hans dygtige Haandtering af Baaden, at Petroc to Gange maatte gentage sin Opfordring til Br. Leo om selv at tage Styringen ved Landingen. Baademanden ventede paa dem, og det viste sig, at de kun var

en halv Time forsinket! Novicerne bombarderede nu Petroc med Spørgsmaal om, hvorledes han havde kunnet klare det; men han svarede blot stiltfærdigt, at han jo fra sin tidligste Barndom og Ungdom havde været vant til at sejle i Farvandede omkring Klosteret.

Da de naaede Indgangsdøren vendte han sig mod de tre andre og sagde:

»Hvis jeg har været til nogen Nytte for jer i Dag, saa hed til Guds Moder for mig!«

Samme Aften gik Br. Petroc, som altid ellers, ned til Guds Moders

P. KARL HARMER

Bogen om

Biskop Joseph Brems

og hans Tid er udkommet

Lad den findes paa Julebordet

Pris Kr. 7,00

Faas i de katolske Bogsalg, i Provinsen i Præstegaardene samt i Forlaget, Studiestr. 49, C. 12.327

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. - Bedste Referencer.

JOHANNES JØRGENSEN *L*IGNELSER

3 Kroner

Ny, 6. Udgave i nydeligt Format og Udstyr af en af Johannes Jørgensens smukkeste Bøger.

Indeholder bl. a.: Traaden ovenfra - Solens Aag - Hvedekornet - Brødet - Den vilde Vin - Skyggen - Giftblanderen.

GYLDENDAL

Kapel, før han forlod Kirken efter Aftenbønnen. Han knælede ned der, saa op i Marias Ansigt og bad: »Guds hellige Moder og min Moder! Din Søn har skjult sig for mig nu i seks Uger; find ham for mig igen og bed for mig! Eller hvis du ikke vil høre mig, din uværdige Søn, saa hør i det mindste Novicernes Bøn for mig!«

Og da, mens han knælede der, var det som om en Stemme dybt i hans Hjerter sagde:

»Hvorfor søger du dog efter ham, som stadig bor i dit Hjerter? Hold ud hos ham i Troen og i Haabet og klyng dig til ham i Kærlighedens Aand, saa vil intet ondt kunne naa dig!«

(Fortsættes)

Modrekursus

I Fortsættelse af Efteraarets Kursusrække afholdes hos Lioba-søstrene, St. Kjeldsgade 1, et nyt Modrekursus i Januar—Februar 1946, hver Torsdag Aften Kl. 19,30, omfattende følgende Foredrag:

Hjemmets Økonomi, Vor Bolig og dens Indretning, Hygiejne og Sundhed, Hvorledes udnytter Husmoderen bedst sin Tid og sine Kræfter? Fastemad, De rigtige Indkøb, Sygdom i Hjemmet, Familiens religiøse Atmosfære, Barnets religiøse Anlæg, Grundregler for religiøs Opdragelse, Hvorledes hjælper jeg mit Barn til at holde af sin Kirke? Fritiden, Belønning og Straf, Leg og Arbejde, Overgangsarene.

Der vil hver Aften blive 2 Foredrag. Rækkefølgen for disse samt hvem, der skal holde dem, vil senere blive bekendtgjort.

St. Elisabeths Kollekt

25. November 1945 indbragte følgende:

Skt. Ansgars Kirke	205,59
Skt. Andreas Kirke	126,85
Skt. Augustin Kirke	16,07
Skt. Annæ Kirke	75,56
Skt. Antoni Kirke.....	30,35
Den hl. Families Kapel...	8,20
Immaculata Kirke	40,75
Jesu Hjerter Kirke	206,21
Skt. Josephs Kirke	35,38
Skt. Knud Lavards Kirke ..	69,69
Skt. Mariæ Kirke	58,89
Sakraments Kirke	105,93
Søborg Kapel	11,55
Skt. Therese Kirke	126,74

1117,76

Alle vore gode, offervillige Trosfæller, som har bidraget til Kollektens udmærkede Resultat, beder vi hermed modtage vor allerhøjest Tak.

Alma Osterhammel.
Franziska Stratbøcker.
Harriet Zimmermann.

R. I. P.

Min kære Hustru

Dagmar Bæklund

født Jensen,

sov stille hen den 12. December 1945.

Ernst Bæklund.

Begravelsen har efter afdødes Ønske fundet Sted i Stilhed.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Den bedste
Julegave til en
billig Pris er

Abonnement
paa

**PAULUS-
KREDSSENS**

Skrifter

3 KRONER

Fr.sundsvej 225

BOGNYT

Bøger fra Udlandet

Igaar kom de første udenlandske Bøger til Sankt Ansgars Boghandel, efter flere Aars Ventetid væltede Bogpakkerne formelig ind allevegne fra — Belgien, Frankrig og England. Vore Hylde bugner nu igen af den katolske Verdenslitteratur — Blade og Tidsskrifter kan faas i Subskription eller Styksalg. Af de Bøger, der er kommet, kan vi nævne enkelte:

Maritain: Questions de Conscience 5,40.

Maritain: Du Régime Temporel et de la Liberté. 4,80.

som begge var forbudt under den tyske Besættelse,

Arnold Lunn: The third Day, 12,60 en stor Nyhed, som sælges meget i London i Øjeblikket,

Bernanos: Les grands Cimetières sous la Lune, 10,50,

Bernanos: Sous le Soleil de Satan, 17,55,

af Forfatteren til »En katolsk Præsts Dagbog«. Den første er en katolsk Protest mod Franco-Regimet i Spanien.

Molitor: Aspects de Paul Claudel, 9,00,

Van Eeckhonut: Le Respect de la Personne, 4,80,

et Par Nyheder fra Belgien.

Desuden mange illustrerede Børnebøger.

Nyudgivelse

Der er nu kommet et Melodihæfte til den lille kendte Børnebønebog for de mindste: »Kom til mig«. Nu kan Mor sætte sig til Klaveret og spille til de mange henrivende Sange og Bønner paa Vers. Pris: Kr. 2,00.

Vor Frue af Morgensolen

Det nye Mariabillede af Maleren Anders Andersen, som Monsignoren Olrik anmeldte i Ugebladets forrige Nummer, faas nu i Reproduktion i 8 Farvetryk. 37×47 cm. Pris Kr. 25,00.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Dec.
23. S. 4. Søndag i Advent (27—
(violet) 4); 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (521).
24. M. VIGILIE (30—5).
(violet)
25. Ti. JESU FØDSELS FEST
(hvid) (34—6).
26. O. St. Stefan, den første Mar-
(rød) tyr (45—9); 2. Bøn: Jesu Fødsels Oktav (42); Jesu Fødsels Præfation (514).
27. T. St. Johannes, Apostel og
(hvid) Evangelist (49—10); 2. Bøn: Oktaven (42); Præf. (514).
28. F. De hellige uskyldige Børn
(violet) (52—11); 2. Bøn: Oktaven (42); Præf. (514).
29. L. St. Thomas af Canterbury
(rød) (57); 2. Bøn: Oktaven (42); Præf. (514).
30. S. Søndag i Oktaven.

I Dag skal Lyset straae over os; thi der er født os en Herre, og han skal kaldes Vidunderlig, Gud, Fredsfyrste, Evighedens Fader, og hans Rige skal aldrig faa Ende. (Is. 9, 2 og 6).

Jesu Fødselsfest, 2. Messe, Indgangsvers.

Kalenderen 1946

udgivet af Ansgariusforeningen, er udkommet og faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne.

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Intet katolsk Hjem uden en katolsk Kalender!

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tir. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

70 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Paia 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceføleling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarteret. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Julekoncerten i Roskilde

Den aarlige Koncert til Fordel for Roskildes fattige Børn havde fyldt St. Laurentii Kirke til sidste Plads Søndag d. 9. December. Organist Kerckhoffs, Kirkekoret og Herrekoret »Vokalion« samt Koncertsangerinde Helga Weeke gjorde Aftenen til en virkelig kunstnerisk Nydelse, og »Roskilde Avis« fandt, at Korene ydede endnu bedre Resultater end tidligere. De fattige fik et godt Resultat ud af den smukke Aften.

St. Ansgars Kirke

Juleaften: Skriftemaal hele Dagen. Kirken lukkes fra Kl. 19 til 23.30. Kl. 24: Midnatsmesse (Ingen Adgangskort). 1. Juledag: Kl. 7, 8 og 9: Stille Messe. Kl. 10: Levitmesse. Kl. 17: Andagt. 2. Juledag: Kl. 7 og 8: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse. 28. Dec. Kl. 14: Juletræsfest for Børnene i Sct. Josefsøstrenes Skole, Østerbrogade 7 D. (Billet bedes købt i Forvejen).

Sakramentskirken

24. December Kl. 24: Midnatsmesse. (Der udstedes ikke Adgangskort til denne Messe. Man bør komme i god Tid for at sikre sig en Plads. Kirken er lukket fra Kl. 18—23½). 25. December, 1. Juledag, Kl. 9: Stille Messe, Kl. 10: Højmesse, Kl. 17: Andagt med sakramental Velsignelse. 26. Decenber, 2. Juledag, Kl. 8: Stille Messe, Kl. 10: Højmesse. Der er ingen Aftenandagt. 27. December Kl. 18: Julefest for Menigheden (Voksne). Adgangskort a 1 Kr. faas paa Kirkens Kontor. 28. December Kl. 14: Julefest for Sognets Smaabørn.

Jesu Hjerte Kirke

Julenat Kl. 24: Højtidelig Levitmesse m. Prædiken. (Til Julemessen kræves Adgangskort); efter Levitmessen to stille Messer. 1. Juledag: Kl. 7 begynder tre stille Messer; Kl. 8,30 begynder igen to stille Messer; Kl. 10 Levitmesse m. Prædiken; der er ingen Messe Kl. 11,30. Kl. 17,00 Festandagt m. Prædiken. 2. Juledag, som ikke er befalet Helligdag: Gudstjeneste som om Søndagen, dog ingen Messe Kl. 11,30, ingen Aftenandagt, ingen Prædiken. 28. December: Kl. 9 Børnemesse.

St. Mariæ Kirke

24. Dec., Juleaften, Kl. 24: Levitmesse. Pater Heggum S. J. holder Festprædiken. 25. Dec., 1. Juledag,

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120 København Ø

Kl. 8: Stille Messe, Kl. 10: Højmesse. 26. Dec., 2. Juledag, Kl. 8: Stille Messe, Kl. 10: Højmesse. 28. Dec., Fredag Kl. 13: Børnernes Juletræsfest. Adgangskort à 50 Øre skal købes i Forvejen.

St. Anna Kirke

25. Dec. Kl. 24: Midnatsmesse m. Prædiken. Kl. 7: Stille Messe. Kl. 8½: Sangmesse m. Prædiken. Kl. 10: Højmesse m. Prædiken. Kl. 18: Festandagt. 26. Dec. Kl. 8½: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse. Kl. 18: Andagt.

St. Therese Kirke

Juleaften *Midnatsmesse* Kl. 24. Før Midnatsmessen bringer Søstrene Jesusbarnet til Krybben. Kirkegængerne bedes indfinde sig Kl. 23,45. Reserveret Plads til Katolikker ved Henv. til Sognepræsten. Julemorgen Messe Kl. 9. Juledag Messe Kl. 11. Den 26: Stille Messe Kl. 8.

St. Antoni Kirke

25. Dec.: Midnatsmesse. Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Levitmesse. 26. Dec. Kl. 9: Højmesse.

St. Andreas Kirke

Mandag 24. Dec.: Juleaften: Midnatsmesse. Adgangskort kan afhentes paa Kirkens Kontor. *Tirsdag 25. Dec.:* Juledag: Messer Kl. 7, 8, 9, 9,30; Kl. 10: Højmesse; Kl. 17: Festandagt. *Onsdag 26. Dec.:* Messer Kl. 8 og 10. Dagen er ikke paa-budt Helligdag.

Immaculatakirken

Juleaften Kl. 24: Stille Messer. 1. *Juledag:* Stille Messer Kl. 9 og 9½,

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørtorretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Muremester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

Højmesse Kl. 10. 2. *Juledag*: Stille Messe Kl. 7, Sangmesse Kl. 9.

St. Augustins Kirke

24. Dec. Kl. 15: Julens 1. Vesper. Kl. 22: Matutin. Kl. 24: Midnatsmesse. 25. Dec. Kl. 7,45: 2. Julemesse (Stillemesse). Kl. 9: 3. Julemesse (Højmesse). Kl. 14,30: Vesper. 26. December Kl. 8: Højmesse. Kl. 14,30: Vesper.

St. Josephs Kirke

Julenat Kl. 24: Midnatsmesse og

straks derefter 2 st. Messer. 1. Juledag: St. Messer Kl. 7,45, Kl. 8,30. Højmesse med Prædiken Kl. 9. Sakramental Velsignelse Kl. 15. 2. Juledag: Messe Kl. 6, Højmesse Kl. 9, derefter sakramental Velsignelse.

St. Knud Lavards Kirke

25. Dec.: Midnatsmesse (Adgangskort). *Juledag*: Kl. 6,00 og 6,30: 2. og 3. Julemesse. Kl. 8,00 og 8,30: Stille Messer. Kl. 10: Højmesse med Prædiken. Kl. 16: Festandagt og sakramental Velsignelse. 26. Dec.:

Kl. 9: Sangmesse. 28. Dec. Kl. 13,30: Andagt for Menighedens Børn. Sakramental Velsignelse. Derefter *Juletræsfejt* paa Hotel Rustenborg.

Ung Pige

mellem 14 og 18 Aar, der kan bo hjemme, søges til Hjælp for Husmoderen, derunder Pasning af 2 smaa Børn. Daglig mellem Kl. 8½ —19. Henvendelse til *Fru Grete Frandsen*, Bremensgade 31, 4., Tlf. Aing. 7362 x.

Horsens		Kolonial Delikatesse Øjvind Teilmann Horsens . Telefon 695
Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstre</i>	Melkælderer " Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i>	H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i>
S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst	Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i>	Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 <i>Leverandør til Sct. Joseph Hospital</i>
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 <i>Leverandør til kath. Menighed</i>	Fiskebørsen E. Sørensen . Borbergade 8 . Tlf. 2779 <i>anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag lig friskrøgede Varer samt Vildt</i>	 Wittrup HORSENS TEXTILLAGER
Aarhus	A. B. C.	H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus
Erik's Fiskehal <i>Altid friske Varer</i> Ryesgade 16 . Tlf. 8680 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i>	<i>syn. Gummibadehæller Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder</i> HØILUND CARLSEN Aahoulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347	ALFRED PIHL Bagermester . Conditori Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i>
Smørrebrød	KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (Bere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089	
"BOTHILLA" Ryesgade 24 Telefon 6162	Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linier)	
Skomagere Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326	 MEJERIET Vesterbro Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	

Randers

<p>JOHS. STOFFREGEN Malermester Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingebrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager køber De bedst hos: C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>
<p>Johs. E. Mortensen Bagermester Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Liggistelforretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brandon).</p>
<p>Ledig</p>	<p>Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dvrlæge kontrollerede Besætninger</p>	<p>N. H. MØLLER Brødregades Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 628 og 3728 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Mineralvandsfabrikken »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Vejle</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^{A/S}Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hugner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havnegade 22 . Telf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>M. Nielsen . Bagermester Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>C. V. BERG Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring</p>
<p>Aalborg M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Nakskov Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>	<p>Ledig</p>

Katolsk Ugeblad

30. December 1945
93. Aargang
Nr. 52

Aaret, der svandt

Jacques d'Arnoux

St. Thomas af Canterbury

Jesuitter

i Konzentrationslejr

Et Fredens Nytaar?

Glædeligt Nytaar med Tak for det gamle!

Den Slags Ønsker udtales nuomstunder mere eftertænksomt end i de gode gamle Dage; vi ved nu, at et Aar kan være tungt af Begivenheder. Aaret, der gik, skal have mest Tak for den ene af dets 365 Dage, nemlig hin uforglemmelige Fredag den 4. Maj. Da slappedes pludselig Krigens aarelange Tag om vort Hjerte. Man havde i lange Tider ikke været saa lykkelig, som da man stod der i Aftenskumringen og med Taarer i Øjnene saa et Glimt af Sejrens og Fredens hvide Hest og havde vanskeligt ved at tro, at det nu ogsaa var rigtig sandt. Den paafølgende Festivitás — V-Dagene, Modtagelse af Marskal Montgomery o. s. fr. — var samtidig en tiltrængt Udløsning af ens Følelser og et Midde til at forvise sig om, at det hele ikke var en Drøm. Man vilde have Sejren ind paa Livet, lige som man jo ogsaa havde haft Krigen ind under sine Vin'duer.

Saa kom Efterkrigsveerne. Nu da Kampen var slut paa den vestlige Halvkugle, blev man klar over, hvor stor Anstregelsen havde været og hvor forfærdelige Saar, Krigens havde tilføjet vor ulykkelige Slægt. Fru Justitia fik travlt med at etablere Ligevægt mellem sine to

Skaale, mens Vægtskaalens Tunge stadig svingede ud mellem for meget eller for lidt.

Værre var det, da det nu ogsaa viste sig, at Sejrens Hest var mere blakket end hvid. Ecn Ting havde det været at vinde Krigens, en helt anden var det at vinde Freden. De, der havde staaet sammen, saa længe det gjaldt om at nedkæmpe Nazismen og Fascismen, var ikke nær saa enige, da Kapitulationen var en Kendsgerning. Fredskonferencen i San Francisco var et første Skaar i alle fredselskendes Glæde. Udenrigsministermødet i London afslørede Kløften mellem de vestlige Demokratier og den østlige Diktaturstat. De, der havde kæmpet for Frihed og Ret, maatte med Beskæmmelse se, hvordan Friheden atter blev lagt i Lænker. De stakkels baltiske Lande maatte slet ikke gøre Krav paa national Selvstændighed; Polens Uafhængighed var kun saa som saa; Kinas sejrige Regering maatte finde sig i, at de kinesiske Kommunistere i Manchuriet fik Støtte fra russisk Side; Persien fik ikke en Gang Lov at nedkæmpe Oprøret inden for sine egne Grænser; de katolske Befolkningsgrupper i Jugoslavien, der som Sloverer og Kroater havde været de første til at yde Modstand mod den

tyske Invasion, maatte bøje sig for Tito's enevældige Parti; Vest-Ukraines græsk-katolske Befolkning saa sine Biskopper fængslet, og der blev gjort ener-giske Forsøg paa at presse hele dette Folk med dets 2700 Præster ind i den russisk-ortodokse Kirke; der hang Skyer over Bulgarien, Ungarn og Østrig. Man ved ikke nøje, hvad der foregaar bag ved det Jerntæppe, den okkuperende Sovjetmagt ynder at operere med, men man har bange Anelser. Pressen i det befriede Verden tager frivilligt Mundkurv paa; enhver ærlig Protest bliver taget højst ilde op og brændmærkes fra russisk Side som et Udslag af fascistisk Sindelag. Diktatorer har som bekendt altid Ret. De fleste Landes førende Organer foretrækker da ogsaa at gaa stille med Dørere; de slaar sig til Ridder paa den Urct, Nürnbergforbryderne har begaaet og følger interesseret med i Bestræbelserne for at faa Økonomien bragt paa Benene og den internationale Handel sat i Gang. Fredsoptimister er i den Grad blevet skuffet, at de har vanskeligt ved at nære Tillid til Møder og Sammenkomster af Udenrigsministere eller de saakaldte tre Store. Man vilde ønske, at den Allerhøjeste blev taget med paa Raad, ellers kan Skrækken for Atombomben nok holde Vaabenstilstanden gaende i nogen Tid. Der er ingen Fred, saa længe man ikke naar

(Fortsættes Side 637)

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og Klipning af Kuponer m. v. De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Ledig

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465 - 6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

ROSENBORG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VELLE LAMMBOG

Brønshøj Bogtrykkeri

Frederikssundsvej 225
Bella 1700, Lokal Nr. 1

Ledig

Fredericia

H. Olsen Holmelund A/S

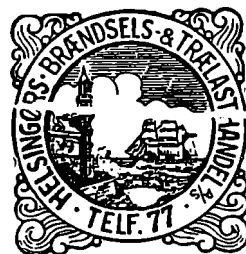
Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

HELSINGØR

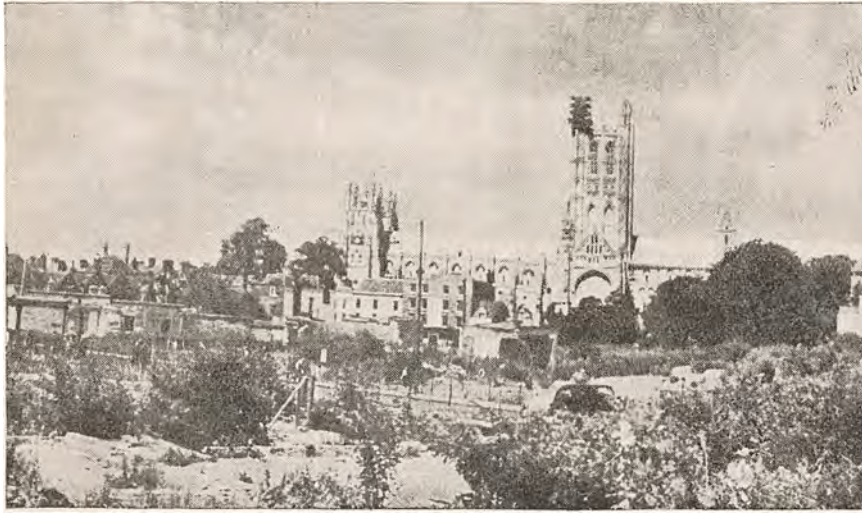
Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

St. Thomas af Canterburys sidste Jul

Canterbury 1945

I Julen fejrer Kirken Martyr-Ærkebiskoppen af Canterbury, St. Thomas Becket, der blev dræbt i sin Domkirke d. 29. December 1170 efter flere Aars Strid med den engelske Kong Henrik II, der femten Aar i Forvejen havde gjort Thomas til Lordkansler. Efter hans Udnævnelse til Ærkebiskop (1162) udbrød Striden mellem ham og Kongen om Gejstlighedens Privilegier. To Aar senere maatte han flygte, og vendte først hjem kort før sin Martyrdød.

Hans sidste Jul skildres saaledes af Forfatteren Robert Hugh Benson:

Da Ærkebiskoppen vilde besøge Henrik i Winchester og sendte Bud med Gaver for at melde hans Komme, blev de modtaget uvenligt. Og værre blev det, da Thomas kort efter tog til London. Ligesom i Canterbury blev han modtaget med Begejstring af Folket, anført af Biskoppen af Rochester. Langs en Strækning paa tre miles udenfor Byen stod Skarerne tæt, Te Deum blev sunget, og Kirkeklokkerne lød, men næste Dag kom der Ordre fra Henrik om, at han øjeblikkelig skulde vende tilbage til Canterbury. Det gjorde Thomas, fulgt af en halv Snes Soldater, og han naaede hjem sidst paa Ugen forud for Julen.

Men trods al den larmende Velkomst, han overalt var Genstand for, var Luften tung af mærkelige Forudannelser. Der blev sagt og

øvet sære Ting, som velsagtens delvis kan forklares derved, at mange vidste Besked om, at Ærkebiskoppen stadig var i Unaade. Men helt lader de sig næppe forklare dermed. Mere sandsynligt er det, at en saadan Ting som en Ærkebiskops Martyrdød faar Lov til, efter Guds Raadslutninger, at kaste sin Skygge foran sig.

Blandt alle Hyldestraabene, der lød mod ham i London, var der f. Eks. et Raab, som en sindssyg Kvinde blandt Skarerne atter og atter skreg imod ham:

»Ærkebiskop, vogt dig for Kniven! Vogt dig for Kniven!«

Og da han var vendt hjem og der kom Bud til ham om at passe paa sin egen og sine ligeledes truede Venners Sikkerhed, slog han sig let over Nakken. »Her,« sagde han, »finder de mig.«

Og da han talte med en gammel Ven, Abbeden af St. Albans, og havde fortalt, hvad han ventede, saa sluttede han: »Jeg gaar nu for at fejre en saadan Fest i min Kirke, som vor Herre vil have det.« Og der var en fattig Præst, som kom med en Relikvi-Gave og fortalte ham en mærkelig Historie. Thomas bad ham komme til Canterbury *fire Dage efter Jul*. »Saa skal jeg sørge for dig,« sagde Helgenen.

Og endelig et Par Dage før hans Død fik han Bud om noget, som var blevet sagt af en Eneboer Godric, der før havde profeteret om hans Fremtid, men nu var død.

»Han skal vende tilbage til sin Domkirke, hvor Enden snart efter skal komme til ham og alle Ting -- en Ende, som for mange vil blive et Middel til Frelse.«

Andre Tegn viste hans Fjenders Tro paa, hvad der vilde komme. Familien De Brocs, der var Kongens Mænd, dristede sig til at holde Jagt paa hans Jorder, stjele hans Hunde og lemlæste en af hans Heste, som om de vidste, at han ikke kunde forsvare sig.

Og saa begyndte hans sidste Uge.

Lørdagen før Jul holdt han Ordination i Domkirken. De næste Dage tilbragte han stilsfærdigt med sine Venner og genoptog sagtens det gamle Bønnens og Andagts Liv, han havde holdt saa meget af for seks Aar siden. Torsdag var Juleaften, og den Nat sang han Jesu Fødsels Evangelium efter Matutinen. For ham var der ikke langt mellem Krybben og Korset. Han prædikede ved Juledagens Højmesse over Teksten: »In terra pax hominibus bonae voluntatis« og tænkte sikkert meget paa den Fred, han længtes efter, men som disse Mænd med slette Viljer ikke vilde vide af.

Under Prædikenen brød han et Øjeblik sammen, da han talte om de ærkebiskoppelige Martyrer, der laa begravet her i Kirken, og tilføjede, at der maaske snart vilde være føjet endnu en til. Der brød et smerteligt Suk frem fra hans Tilhørere. Og saa sang han Højmessens.

Paa St. Stefans Dag og St. Johannes Dag sang han Messen i Domkirken, og paa de Uskyldige Børns Fest modtog han det allerede nævnte Budskab fra St. Godric, og hørte Messen sunget. Ved Midnatsbad han Matutinen alene med nogle faa Præster og Munke, og da det var forbi, stod han en Stund og saa ud i Mørket.

Pludselig vendte han sig til sine Venner. Han spurgte dem, hvad Klokken var, og om det vilde være muligt at naa Sandwich før Dag-gry. De svarede ja, men han syntes stadig at være i dybe Tanker og sagde blot med svag Stemme et Par enkelte Ord om at gøre Guds Vilje og om hans egen Beredvillighed til at tage imod alt, der maatte vente ham.

Og lidt efter lagde han sig ned til sin sidste Søvn her paa Jorden.

Robert Hugh Benson.

JACQUES D'ARNOUX

Den franske Krigsflyver Jacques d'Arnoux udgav i 1925 sine Dagbogsoptegnelser med den mærkelige Titel »Paroles d'un revenant«. Denne Bog staar i Dag som en af den franske religiøse Litteraturs klassiske Dokumenter. Overfor den hellige brændende Ild som gennemgløder denne Bog, maa al anden Skønlitteraturs fattige Konstruktion blegne. Det er en af de yderst faa moderne Bøger, som kan siges at virke forældende paa Mennesket. Man føler sig som et andet Menneske, efter at man har læst denne Bog, efter at man har lidt og stridt med denne store Menneskesjæl, dette Menneske i Kamp og Lidelse, en Sjæl i Brand, for hvem Kristus blev den store Virkelighed igennem Sygdom og Lidelse. I hvert Tilfælde kan man ikke lægge denne Bog fra sig med Ligegyldighed. Foruden at virke forældende paa Mennesket, saa har denne Bog endnu en Mission, idet den virker som en voldsom Anklage mod Krigens. Der findes næppe nogen mere realistisk Skildring af Frontens og Krigens Inferno end Jacques d'Arnoux Mémoires.

Jacques tilhørte en gammel fransk Familie. Som 18-aarig meldte han sig frivilligt ved 12. Kyrrasserregiment i August 1914. Da dette i Længden ikke tilfredsstillede ham, søgte han bort og blev saa forflyttet til Infanteriet.

I Krigens 3 Aar forflyttedes Løjtnant d'Arnoux efter eget Ønske til Flyvevaabenet. Nu begynder for ham et Liv fuldt af Spænding og Farer. Uforglemmelige er hans Skildringer af sine Oplevelser paa Flyvetogterne, men de maa læses i hans egne Mémoires. En Dag paa en af sine Rekognosceringsflyvninger ser han pludselig sin Maskines Skygge aftegne sig paa Jorden som et svævende Kors, og han opfatter dette som et uheldsvangert Varsel. Han faar Ret. Nogle Dage senere skal han se at faa Bugt med en tysk Flyver, som Gang paa Gang har drillet Franskmændene, og som sidste Spøg flere Gange har moret sig med at nedkaste smaa kulørte Flag med Paaskriften: »Ingen Franskmand vil nogensinde komme til at skyde mig ned!«

Løjtnant d'Arnoux faar til Opgave at gøre endnu et Forsøg paa at nedskyde Tyskeren. Klokkeren 5 om Morgenen gaar han paa Vingerne med sin Pilot for at forsøge at faa Ram paa den dristige Fjende. Da han ser ud over Frontens Helvede, søger hans Tanke Udtryk for det paa een Gang betagende og beklæmende Syn, men finder intet. Maa-ke dette Citat fra det gamle Testamente bedst gengiver mit Indtryk, siger han. »Jeg saa paa Jor-

den, og se, den var øde og tom, paa Himlen dens Lys var borte. Bjergene saa jeg, og se, de skjalv, og alle Højene bævede. Jeg saa, og se, der var mennesketomt, og alle Himmelens Fugle var fløjet. Jeg saa, og se, Frugthaven var Ørken, alle dens Byer lagt øde for Herren, for hans glødende Vrede.« Jerimias 4, 23—26.

Efter at have været paa Vingerne et Stykke Tid opdager d'Arnoux pludselig den fjendtlige Maskine lige under sig i Færd med at sprede Død og Udslettelse med sin Bombelast. Da Tyskeren opdager den franske Maskine, forandrer han Kurs og gaar stik Nord. Dette viser sig dog kun at være en Fælde, som Franskmanden straks gaar i, og d'Arnoux opdager sig omringet af 7—8 tyske Maskiner. Der udspinder sig nu en heftig Ildkamp. — Snart styrter Franskmanden mod Jorden ramt af Maskingeværild. Det lykkes dog Piloten at faa Maskinen rettet op, og Kampen fortsætter endnu en Stund, indtil Maskinen igen begynder at dale mod Jorden. D'Arnoux vender sig mod sin Pilot, men opdager, at han er fuldstændig sunket sammen over Maskinens Rat, hans Hoved hænger slapt udenfor Maskinens Kant. Han er død! Nu suser den tyske Maskine forbi ham med en Vingebredden Afstand. Løjtnant d'Arnoux ser, hvordan den tyske Flyver bøjer sig frem og smiler haanligt, idet deres Blik mødes igennem hans store Brillen. Overladt til sig selv fortsætter Maskinen nu sin Fart mod Jorden. Endelig, som den skal til at ramme Jorden, kommer der et stærkt Vindpust, Vingen griber fat i Jorden, og Maskinen kæntrer over. I Hast slider d'Arnoux Bæltet og Brillerne af sig, udstøder et Raab mod Himmelen; saa mister han Bevidstheden.

Hermed er Tragedien begyndt. Fortsættelsen af Dagbogen er et vældigt Vidnesbyrd om Menneskeandens Ukuelighed. Her staar den 23-aarige Løjtnant som et slaende Bevis paa Menneskets kolossale Viljekraft. Der begynder nu for ham en Kamp for at genvinde sit Helbred samt en fuldkommen Overgivelse til Gud. Han skriver: »Jeg følte en stærk Længsel efter at ofre mit Liv til Gud, og jeg bad ham hellige mit Arbejde og min Svaghed.«

Rystende i sin Uhygge er Skildringen af de 26 Timer, han laa paa Slagmarken, inden han blev fundet af 2 Zuaver, som havde fulgt Ulykken. I flere Timer laa d'Arnoux bevidstløs i Ingenmandsland, inden han vaagnede til den frygtelige Opdagelse, at hans Ben og Ryg var brudt. »Min Gud! Min Gud! Hvad

er det, som er hændt mig?« raaber han i sin Nød, da den frygtelige Sandhed gaar op for ham. En tæt Taage har sænket sig over Slagmarken, og kun i Ly af denne lykkes det de to Zuaver at mave sig frem til den saarede og faa ham bragt i Sikkerhed bag den franske Linie. Hvem sendte Taagen, saa det blev muligt at bringe ham i Sikkerhed? Hvem bevarede Maskinen for en Fuldræffer, saa den undgik at blive forvandlet til et brændende Baal? D'Arnoux tvivler ikke om Svaret. Paa Hospitalet, hvortil den saarede bringes, konstateres det, at Rygraden er brækket. Det gælder nu om at faa frigjort Marven og siden gibse Rygraden. Lidelserne fortsætter. Han hejses op i et for Tilfældet særligt konstrueret Apparat, en Galge. — Fastgjort ved Kæberne maa han hænge uden Støtte for Fødderne. Klæbrige Baand svøbes om Kroppen. Det føles for ham, som om man er ved at rive Hovedet af ham, som om man kvalte ham, og som om hans Raab om Hjælp aldrig kan naa op igennem Halsen. Han raaber og jamrer. »O Kristus, jeg formaar ikke mere. Jeg har lidt for meget. Du maa have Medlidenhed med mig«. For sit indre Blik ser han den korsfæstede Frelser med Armene strakt ud mod Menneskeheden. »De har gennemført mine Hænder og Fødder, og de har talt mine Ben.«

I fem Aar ligger d'Arnoux paa Sygehuset. I Løbet af denne Tid slæbes han fra det ene Hospital til det andet, ialt 7 forskellige. Beskrivelsen af hans Helbredelse er intet mindre end et Mirakel. Betagende er det at læse hans Dagbog fra disse Aar. Det er Beretningen om en overmenneskelig Præstation, som kun lykkes takket være overjordiske Kræfter. Han føler under sin Sygdoms første Tid en uendelig Kraftes- og Magtesløshed, som han dog beslutter at sætte hele sin Viljestyrke ind paa at suggerere bort. Han kaster sig med Iver over Studiet af Bøger om Viljens Kraft, og kobler hele denne Kraft ind for at blive rask. Til denne Viljesbeslutning føjer han kun disse Ord. »Og trods min Længsel efter Livet. — Din Vilje ske, Gud — ikke min.« Det viser sig nu til hans store Glæde, at hans Sygdom ikke er helt haabløs, idet Rygraden ikke er helt brækket, saadan som man først havde antaget. Det gælder nu om at faa Cellerne i Rygmarven til igen at virke. For at dette kan lykkes, maa han forsøge paa at strække og bøje sine Ben med Opbydelse af alle sin Kræfter. Med jernhaard Energi arbejder han med sin Viljetræning samt med at bøje sine Ben, og det lykkes ham virkelig igen ret hurtigt at faa lidt Bevægelse i dem, til Forundring for Lægerne, som ofte overrasker ham i at ligge uden Dyne for aabne Vin-

duer og træne sine Ben, medens Svæden hagler ned ad ham. Langsomt vilger han ved sin Vilje Livet tilbage i sine halvdøde eller ødelagte Celler.

Efter 14 Maanedes Sygeleje faar han for første Gang Lov til at forlade Sengen. Han formaar knap at holde sig oprejst ved de første Trin, men senere gaar det bedre. Den sejge Viljesanspændelse og Udholdenhed har sejret, og han fyldes af en stor Glæde. Endnu forestaar der ham dog mange Maanedes Sygeleje og Hospitalsophold, under hvilke han fortsætter med sine legemlige og sjælelige Øvelser. Mange forskellige Komplikationer indtræffer, saasom en alvorlig Lungebetændelse, inden han efter 5 Aars Ophold kan udskrives. Ligesom alt synes at blive godt for ham, rammes han af en ny Prøvelse. — Hans gamle Fader har i 1½ Aar lidt af en alvorlig Halssygdom, som han ikke forventes at overleve. Den Kærlighed hvormed Sønnen plejer sin syge Fader kan ikke undgaa at gøre Indtryk paa Læseren. Hans egne Lidelser træder helt i Baggrunden. Under sin uselviske Pleje af Faderen, sker der det, at hans egne Saar paa Benene bryder op. Utrætteligt bliver han dog ved at pleje sin Fader. Efter en meget stor Operation, som forløber heldigt og under hvilken Sønnen har bedt Rosenkransen for sin syge Fader, forløber der nogle Dage, hvor alt synes at skulle gaa godt, indtil en Dag en Lungebetændelse træder til — og Faderen dør. Løjtnant d'Arnoux bøjer sine Knæ og takker Gud. Hans Dagbog fortæller: »Jeg vaagnede i stille og rolig Glæde. Han er nu i Evigheden, jeg ved det, jeg ser det. Kære, kære Fader, bed for os, hold din Haand over os.«

Den 10. Oktober 1922, efter 5 Aars Hospitalsophold, kan Jacques d'Arnoux definitivt forlade Hospitalerne, men »jeg er endnu ikke fuldstændig rask,« skriver han, »skal jeg nogensinde blive det? Jo, jeg skal blive det, naar Menneskesønnen kommer i Himmels Skyer. Jeg vil nu bare een eneste Ting, min Gud. Din hellige Vilje! I den skal jeg finde Styrke, Salighed og Sejr — for evigt. Jeg velsigner Dig, Herre, fordi Du sendte mig disse Plager, Herre, og for at Du skænker min Svaghed dette stærke Panser. Skal det i Morgen vokse til en hel Rustning, saa tag det ikke fra mig, da jeg vil stride i Skyggen af dit Kors. Jeg, som ikke er en Helt og ikke en Helgen og ikke ejer Præstens Værdighed, hvorledes skulde jeg kunne sejre, om Du fjernede fra min Krop din Lidelses stærke Skjold.«

Her er en Menneskeskikkelse, som enhver ung Katolik kan lære uendelig meget af. Lære, som Løjtnant d'Arnoux, at det maa staa os klart baade intellektuelt og fø-

lelsesmæssigt, at det at være Katolik er ikke alene Livets egentlige Løsning, men før alt dette, det al-

ler nødvendigste for den daglige Tilværelse.

Jørgen-Ulrik Langebæk.

Jesuitter i Koncentrationslejr

Jesuitpateren Kurt Dehne fortæller i et Brev til sine Medbrødre følgende om sit Ophold i Dachau. (Den danske Gengivelse er noget forkortet.)

»Vi var i Dachau 99 Jesuitter fra 14 forskellige Ordensprovinser. I Løbet af de seks Krigsaar mistede 33 af dem Livet. Til Slut var vi altsaa kun 66, deriblandt 44 polske Jesuitter.

Efter at jeg en Maaned havde været i Fængsel i Frankfurt, hvor jeg mistede 10 Kilo i Vægt, kom jeg Juleaften 1943 til Politigaarden i München. Paa Jernbanerejsen derhen havde jeg Lejlighed til at høre adskillige Fangers Skriftemaal. Julenat havde jeg en lang Sanitale med en vantro Russer og blev klar over, hvor langt den yngre Generation af dette Folk var gledet bort fra Kristus.

Første Juledag kom jeg til Dachau. Blandt de 50 arresterede var jeg den eneste Præst. Paa en ret primitiv Maade blev vi anbragt i et Badeværelse. Anden Juledag blev vi saa overført til Lejren. Det første, der skete, var at vore Klæder blev taget fra os og vort Haar klippet. Vi fik nogle Pjalter i Stedet. — Ingenting passede. Uden Strømper, kun forsynet med Træsko, skulde vi gaa gennem Dynedet til det første Barakkompleks. Paa Vejen havde jeg den Glæde, at min Medbroder P. Otto Pies, (der længe før var kommet i Koncentrationslejren), hilste paa mig i min »nøgne Tilstand« og bragte mig lidt Juleglæde, d. v. s. nogle Smaakager.

I det første Kompleks maatte jeg forblive i 5—6 Uger. Af mine Ejendele havde jeg kun mit Lommeterklæde tilbage; ingen Rosenkrans, intet Breviar. Jeg var sammen med Mennesker af alle Nationer, men ogsaa med alle mulige Forbrydertyper. Da der kun var een Seng til to eller tre Mand, var det en Sjældenhed, at jeg kunde sove. Mine Medbrødre bragte mig adskillige Gange hemmeligt noget at spise. — Uden denne Hjælp havde jeg vist ikke overstaet den Tid. Pater Pies kom ogsaa tit med den hellige Kommunion, som var gemt i et Stykke Papir.

Helt anderledes blev det saa, da jeg kunde flytte til Præsternes Barakker. Der havde vi et Kapel med det Allerhelligste. Hver Morgen læste en af Præsterne den h. Messe, og alle, som vilde, kunde modtage

den h. Kommunion. Vi maatte arbejde i Lejren fra Kl. 6 til 18. Da vi allerede Kl. 5 om Morgenen skulde stille til Appel, hvor vi blev talt, var vi nødt til at staa op Kl. 3—3½ for at kunne overvære den h. Messe. Mit Arbejde bestod først i Kontortjeneste, saa blev jeg sendt til et Gartneri, derefter var jeg igen paa et Kontor i fire Maaned med Nat-tjeneste fra Kl. 8 til 5 om Morgenen. Til sidst udnævntes jeg til Lejr-lejer hos Præsterne. Før havde den Post kun været beklædt af Kommuniste, Forbrydere eller i det hele taget af Lægfolk.

Vi Jesuitter fra alle de 14 Ordensprovinser holdt hele Tiden trofast sammen. Pater de Conink fra Bruxelles var officielt udnævnt til vor Superior. Jeg var hans højre Haand. Vi støttede hinanden indbyrdes baade legemligt og sjæleligt. Det største og vigtigste for os var »Kærlighedens Baand«. Hver Maaned holdt vi paa en Søndag Aandsfornyelse med efterfølgende h. Messe. Paa den Maade forsøgte vi at holde Modet og de indre Kræfter oppe for at kunne bestyrke og trøste de andre Præster, som var arresteret sammen med os. Under Pater de Coninks Ledelse lykkedes det ogsaa godt.

Den 26. April i Aar blev en Del af os sendt af Sted op i Alperne. Der var givet Ordre til at rømme Lejren. 85 Præster, deriblandt alle tyske Jesuitter, var med paa Marchen. Vi vidste alle, at dette var vor sidste Rejse, det var Vejen til Døden. Jeg personlig har nu aldrig kunnet tvivle paa, at jeg ved Marias, al Naades Midlerindes Forbøn, vilde opnaa Friheden ad denne Vej. Den 29. April blev jeg raabt op: »Dehne, De skal gaa til Office-ren«. Da jeg stod foran denne, genkendte jeg i ham Frater Kreis, en Skolastiker fra Østprovincen. I Begyndelsen af Aaret 1945 havde han faaet sin Afsked som Premierløjtnant. (Naar man opdagede, at en Jesuit var i Hæren, blev han fjernet af Partiet som »wehrunwürdig.«) Nu stod han der i Uniform og meddelte mig, at Amerikanerne stod ved Starnberger Søs venstre Bred, og at han vilde skaffe 10 til 15 af vore Patres, før de blev skudt af SS, civile Kapper og Hatte, for at de saaledes kunde slippe ud af SS's Kløer.

Vor provisoriske Lejr, som var opslaaet til højre og venstre for en Hovedvej, var omgivet af et dob-
(fortsættes efter Midtsiderne)

Aaret, der svandt

Anno 1945

I Foraaret kunde **Biskop Jørgen Bruns** i sin belgiske Hjemstavn fejre sit 50 Aars Præstehjubilæum. Danske Katolikkers Tanker gik i den Anledning til ham i Taknemmelighed for hans lange Virke her i Landet.

Medens det øvrige Danmark jubledes over Befrielsen, ramte Ulykkerne Klippeen i Østersøen: 7. og 8. Maj bombarderede russiske Flyvere Byerne **Rønne** og **Bæve** og anrettede voldsom Slæde. I Rønne beskadigede den katolske Sk. **Hysinthus Kirke**.

Et Hold **engelske Marinere** foran **Sci. Ansgars Kirke** i Brædgade inden de gik til Messe. — Ugebladets trosfaste Medarbejder gennem fem ondt Aar, **Pater C. C. Martindale S. J.**, forlod i Efteraaret Danmark efter lykkeligt at have holdt sig fri af Tyskerne siden 9. April 1940.

Father C. C. Martindale S. J.

Krigens sidste Timer faldt en mørk Skygge af Verdensopgørets Rædsler over Danmark: 21. Marts rettede hurtige engelske Bombeplyaner et vellykket Angreb paa Gestapo Hovedkvarter i København, men ulykkeligt faldt der samtidig Bomber i **St. Josephs Søsirenes store Skole »Instituet Jeanne d'Arc**, der adslagedes til Grundten, og hvor over Hundrede Børn og et stort Antal Sæstre fandt Døden i den brændende Skole. Den frygtelige Katastrofe gjorde et dybt indtryk paa hele den danske Befolkning. Efter Kapitulationen aflagde Lederen af Bomberkommandoen fra 21. Marts Besøg ved Ulykkestedet og hilste paa Skolens overlevende Søstre.

I de sidste Maaneder før Kapitulationen havde Tyskerne bragt adskillige Titusinder tyske Flygtninge berørt fra Østtyskland og Randøerne samt Personer af alle mulige Nationaliteter, hvem Nazisterne holdt i Fangenskab og indlojret disse i Skoler og andre større Ejendomme i Landet. Efter Kapitulationen anbragtes alle disse i Flygtningelejre, og Staten overtog Forplejningen, medens vore Præster sørgede for Trostfællernes andelige Vel, bl. a. læstes — og lovses der til Stod i alle adskillige Flygtningeforligninger.

URBI ET

Vatikanstaten

I sit Julebudskab, udsendtes over Vatikanstaten den hellige Jerede saa ofte for at udtale sig om den samlede menneskelige fælleskab med Demokrat Verden, der skal rejges, men — udtalte i den — enhver Pater Magtinvendelse, enhver værdige bondfryd hvilken Verden maa se frem til en viik Vejen tilbage til Gud, den af ham oprettede den. Krigen er vel i den langt fra vundet drig for i Menneske ria har der hvilet svar paa dem, der op den, som nu. Den in tution kræver alvor de Nationer imelle beide, hvor al politis og enhver genidig bringes til Ophor, e der kun kan bringe B som det foregaar i en Næstekærlighed — Pi den kan kun vindes med god Vilje. — I den Jul har den hell nævnt 32 nye Kardi modtage deres Udne ved et Konsistorium

Tyskland

Det i Tyskland i gangslørd for Tys Des Internat for derved tyske Katolikker Midnatsmesse.

Sveulge

Den hidtidige Doy plomatisk Corps i St gien Minister i Sver ginald de Croy, fori Uge den svenske Ho begive sig til sin øy gliens Ambassador i — Den svenske Råd mitterede i Aar Alde hvort Eugenius Kyrkan hvort Prædikenen be kens Sognepræst, 190 S. J.

Litauen

Litauiske Biskoppe Oprub til deres Tr lierede Lande om at litauens Selvstændigh for kommunistisk ru De pointeret, at reld der Sovjetlyste ikke end Forfulgelse af a ning af Kirker og ku ter, Forbud med al det vianing og af alt det Land som Litauen ikke bliver befriet, s Urst, der rammer i havn, en Sejr for Brutalitet, Uddrag mest elementære noi

belt Sæt Vagtposter, saaledes at en Flugt var saa godt som umulig. Der blev gjort forskellige Forsøg, der imidlertid mislykkedes. Saa besluttede vi at holde ud i denne Nat trods Regn, Sne og Kulde, for saa den næste Dag paa Marchen at gentage Flugtforsøget. Men lidt over Kl. 10 om Aftenen blev jeg pludselig vækket paa det Sovested, som vi havde indrettet for nogle faa under et Træ. Det var igen Frater Kreis, der stod foran mig og raabte til mig: »Kom herhen.« Jeg sprang op, fulgte ham i Mørket uden at vide, hvor jeg skulde hen. Da med et opdager jeg paa Hovedvejen Lastautomobilet fra Pullach. (Pullach, lidt Syd for München, er Jesuitternes Hovedstudiehus i Sydprovinsen). — Nogle Mænd arbejdede med Vognen, som om de skulde udføre nødvendige Reparationer. I den Lyskegle, som dannedes af Automobilet Projektører, gik SS-Vagtpo-

sterne op og ned. I en Fart kom jeg op i Vognen, andre fulgte. Saa gav Frater Kreis Gas, og vi kørte gennem Lejren og naaede Kl. 2 om Morgenen Rottmannshöhe. (Jesuitternes Exercitiehush i Bayern.)

Den følgende Aften kørte Pater Pies og Frater Kreis endnu engang med Automobilet af Sted og befriede endnu 20 Gejstlige, som det er blevet bekendtgjort i alle Enkeltheder gennem Radio. Allerede ved Befrielsen den første Dag havde P. Pies indlagt sig de største Fortjenester.

Den følgende Morgen frembar vi, opfyldt af inderlig Taknemlighed mod Gud og Herrens hellige Moder, — det var jo Dagen før Maanedens Begyndelse —, det hellige Messeoffer, vor bedste Lovprisningsbøn.

Jeg kunde fortælle meget mere, men for denne Gang maa det være nok.

Køln, d. 8. Sept. 1945.

P. Kurt Dehne. S. J.

Katolik derfor kunde sørge for, at hans Omgangskreds fik en rigtig Forstaaelse af den katolske Kirkes Lære, saa var en mægtig Opgave løst. Vi vilde da sikkert være i Stand til at faa Forbindelse med ikke saa faa af de 90 %, og indirekte vilde vi sikkert hjælpe de 10 % hos Folkekirken til at bevare, hvad de endnu har tilbage af den Arv, de fik fra os. Hvorfor slaa ned, hvor man kan bringe Velsignelse? — Der er jo mere end nok at gøre med de 90 %.

W. Vick, Præst.

Hvordan kan Hr. G. Andersen dog fremføre i sin Artikel den 11. Nov., at de skiftende Bønner og Sekvenser o. s. v. i Messeteksten altid vil være et lukket Land for Kirkegængernes store Flertal? Vi har dog i vor Messebog, i hvert Fald den gamle, baade den latinske og danske Tekst staaende Side om Side til alle disse skiftende Dele.

Og at det kun skulde være en »æstetisk Nydelse for de faa udvalgte« tør siges at være helt ved Siden af Virkeligheden. En æstetisk Nydelse, ja ogsaa, men det er unægtelig en noget ejendommelig Opfattelse af Hensigten med disse Bønner og Sekvenser etc., som aldeles ikke tilsigter at være æstetisk Nydelse, men Bønner og Lovprisninger.

Naar alt kommer til alt, saa er denne paastaaede »Vanskelighed« med »det lukkede Land« kun et Spørgsmaal om Lyst, god Vilje og given sig Tid til at lære Kirkens hellige Tekster at kende. Og mon ikke det skorter svært paa baade det ene og det andet hos mange af os?

Jeg forstaaer saa udmærket Hr. G. Andersens Tanke og gode Hensigt, men kan alligevel ikke andet end protestere.

Frem for alt lad os endelig ikke blive saa danske, at vi helt glemmer, at vi Katolikker her i Landet ogsaa er et Led i den hellige katolske Kirke uden for vore smaa Vinduer.

Det, Sagen drejer sig om, er jo slet ikke Dansk contra Latin, men ganske enkelt Kærlighed til Gud og hans Kirke og ikke mindst til Næsten.

Hvis vi var gennemtrængt af denne Kærlighed, vilde det snart spores paa vore Omgivelser, og da vilde vi virke som den Surdej, Hr. Andersen efterlyser. Alt beror paa vor Kærlighed til Gud og Næsten, uden denne vil vi intet som helst kunne opnaa, og Kærlighed kan hverken læres af latinske eller danske Tekster, men alene ved at leve i Guds Nærhed, hvilket ogsaa vil sige: ydmygt og ærbødigt at give sig ind under Kirkens Vejledning, og lad saa den om, hvilket Sprog, den vil anvende, det er slet ikke vor Opgave at give Kirken Direktiver men omvendt. *Benedikt.*

Breve fra Læserne

For Tiden er der særlig mange, som skriver til os i Tilslutning til eller i Kritik af et eller andet, som man har læst her i Bladet eller andre Steder. Vi er meget glade for denne vaagne Interesse. Men enhver vil kunne forstaa, at vi med vor bedste Vilje ikke kan optage alt. Naar flere Indlæg praktisk talt siger det samme, nødsages vi til at vælge et enkelt til Trykning. Og hvis Brevene er ret lange, vil man ogsaa forstaa, at vi forbeholder os Ret til kun at trykke Uddrag af dem. Hvad der siges i Indlægene i denne Rubrik, staaer selvfølgelig for Indsenderens egen og ikke for Redaktionens Regning. Vi er glade for at kunne tilbyde en saadan fri Talerstol, men i fælles Interesse bruger vi Dirigentklokken (her i Form af Saksen), hvis Iver skulde forlede nogen til alt for stærke polemiske Ord.

Dansk og katolsk

Som Katolikker maa vi ofte sandede, at Guds Veje ikke altid følger vor lille menneskelige Fornuft. Vi har en forbavsende Evne til at tage for stort Hensyn til Smaating. Om man derfor bør indføre Dansk i vor Messe er et mindre Spørgsmaal. Vi Katolikker kan sikkert lære at følge med i det latinske, og for en tilfældig enkelt ikke-katolsk besøgende er Gudstjenesten vist i sin Natur saa fremmed, at han ved første Besøg ikke forstaaer noget videre af det. Bedst vilde det være for ham, om han blev klar over, at her var der noget for ham at undersøge, da han jo ikke kan faa en rigtig Forstaaelse første Gang. Iøvrigt er vor Messe jo ingen »Propaganda-Gudstjeneste« — i Begyndelsen kunde Ikke-Katolikker ikke uden videre overvære en Messe. Endvidere har Tyskerne jo forsøgt dette, og mit Indtryk af det er ikke gunstigt. Folk kommer ikke med i selve Messens Væsen.

Angaaende Deltagelsen i protestantisk Gudstjeneste maa vi huske Kirkens Lære og holde os borte. Desuden kræver Situationen det

her i Landet. Vor Nærværelse vilde virke forstyrrende, da Katolikken jo sikkert vil ryste paa Hovedet ad en Del af, hvad der bliver sagt. Hvorfor da »bore ind« og forstyrre? Hvad vilde vi sige, hvis »Jehovas Vidner« begyndte at optræde under vore Gudstjenester???

Endvidere synes jeg, at det er ikke rimeligt at vise Folkekirken saa stor Opmærksomhed. Almindeligvis vil jeg anslaa den kirkesøgende Del af Befolkningen til 5 %, saa for en Sikkerheds Skyld lad det være 10 %, som Folkekirken er i Berøring med. Hvad saa med de øvrige 90 %? Det vilde være mere rimeligt at rette Opmærksomheden mod dem. Dette er den virkelige Opgave, og en Opgave, som den katolske Lægmand har et stort Ansvar overfor. Det er begrænset, hvad vi Præster kan naa at komme i Berøring med. Før man ved en Konversion kommer til den egentlige Undervisning, er der et stort forudgaaende Arbejde i Form af gradvis Oplysning og Paavirkning. I nogle Tilfælde skal Interessen endda vækkes, og der skal bedes for vedkommende. Hvis en

Mariabilledet i Horsens

Ved en Fejltagelse kom der i Monsignore Orlriks Artikel om det nye Mariabillede i Horsens til at staa, at Firmaet F. Schnur og Co., der er Mester for Reproduktionen, »ikke har villet tjene paa Billedet, men kun vise, hvad Firmaet for-
maar«. Dette var ganske vist den oprindelige Tanke, men fra kyndig Side er det blevet fraraadet som ødelæggende for den rette Vurdering af Billedet. Prisen er derfor nu sat mere i Overensstemmelse med den almindelige Pris for saadant Arbejde.

Et Fredens Nytaar

(fortsat fra Forsiden)

til gensidig Forstaaelse og gensidig Respekt; og det er ikke muligt, saa længe man ikke afsværger Nazismens onde Aand

med dens Foragt for saavel Individets, Familiens, Minoriteternes og de smaa Nationers Ret paa fornøden Selvstændighed, Kultur og Religion. Der er desværre langt til den Fred; men man maa haabe, at den i Løbet af det kommende Aar trods alle mørke Udsigter dog maa bane sig frem. Ellers har vor Glæde d. 4. Maj ikke været andet end Festfyrværkeri.

S. W.

Radiogudstjeneste

Sønd. 6. Januar Kl. 9
fra Sakramentskirken

Celebrant: Pastor Cay Benzon
Prædikant: Pater Jan Olav Ballin
Salme 233: En Nat ved Vintertide

K. U. K. Klubbernes Nytaarsfest

vil i Aar blive afholdt Tirsdag den 22. Januar 1946 Kl. 7,00 i Selskabslokalerne, Haveselskabetsvej 7. Billetter til Festen kan i nær Fremtid købes i samtlige K. U. K.-Klubber i København.

„De apostolske Fædre“

Siden vor Indbydelse til ogsaa at tegne sig for mindre Beløb i Garantselskabet »De apostolske Fædre« har følgende tegnet sig:

Bankfuldmægtig Høegh, Charlottenlund: 200 Kr. Direktør Svend B. Messerschmidt, Ordrup: 250 Kr., cand. mag. Hermann Schou og Frue, Slagelse: 100 Kr.

Hjertelig Tak. Der mangler endnu 1500 Kr.!

Hubert Messerschmidt.

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearnllys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Dec.-Jan.

30. S. Søndag i Jesu Fødsels Oklav (hvid) (59—12); 2. Bøn: Oklav (42); Præf. (514).

31. M. St. Silvester I (63); 2. (hvid) Bøn: Oklav (42); Præf. (514).

1. Ti.*) Herrens Omskrævelse (64 (hvid) —13); Præf. (514).

2. O. Jesu h. Navns Fest (65—14); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Stefans Oktav (69); Præf. (514).

3. T. Oktav af St. Johannes (49 (hvid) —10); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn: For Paven, medmindre denne er valgt som 3. Bøn; Apostlenes Præf. (524).

4. F. Oktav de h. uskyldige Børn (rød) (69); 2., 3. og 4. Bøn som Torsdag; Præf. (514).

5. L. Vigilie (69—15); 2. Bøn: St. Telesforus (70), 3. Bøn: Gudsmoder (som Torsdag), 4. Bøn: For Paven; Præf. (514).

6. S. HELLIG 3 KONGERS DAG.

*) Tirsdag den 1. Jan. afholdes Kollekt af Peterspenge i København og Ordrup.

Medens den dybeste Stilhed hvilede over alt, og Natten var midt paa sin Bane, steg dit almægtige Ord, Herre, ned fra sit Kongesæde i Himlene. (Visd. 18, 14-15).

Søndag i Jesu Fødsels Oktav, Indgangsvers.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement leges paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

St. Ansgars Kirke

Nytaarsaften Kl. 17: Festandagt med Prædiken og Te Deum. Nytaarsdag Kl. 7 og 8: Stille Messe. Kl. 10: Levitmesse. (Ingen Andagt). Fredag 4. Januar Kl. 14: udstilles det Højhellige til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30.

Jesu Hjerter Kirke

Nytaarsaften Kl. 17 Takkegudstjeneste m. Pr., Te Deum og sakr. Velsignelse. Torsd. 4. Jan. Kl. 6 Sonekommunion for Kongr.

Sakramentskirken

Nytaarsaften Kl. 23½ Nytaarsandagt.

St. Mariæ Kirke

31. Dec. Nytaarsaften Kl. 19,30: Takkegudstjeneste med Te Deum. 1. Jan 1946 Nytaarsdag Kl. 8: Stille Messe, Kl. 10: Højmesse. 4. Jan. 1946 Fredag Kl. 13,30—19,30: Eukaristisk Forenings Tilbedelse. Kl. 19,30 Andagt.

St. Annæ Kirke

Den 30. Dec. Kl. 8,30: Sangmesse m. Præd. Kl. 10: Højmesse m. Pr.; Kl. 18: Andagt. Den 31. Dec. Kl. 17: Takkegudstjeneste m. Pr. Den 1. Jan. 1946 Kl. 8,30: Sangmesse m. Pr. Kl. 10: Højmesse m. Pr.; Kl. 18: Festandagt. Den 6. Januar Kl. 8,30: Sangmesse m. Pr.; Kl. 10 Højmesse m. Pr.

St. Antoni Kirke

Nytaarsaften Kl. 17 Takkeandagt med Te Deum.

St. Therese Kirke

Nytaarsaften Kl. 23,45 Andagt for Søstrene. Adgang for alle.

St. Andreas Kirke

Nytaarsaften Kl. 17 Takkegudstjeneste m. Pr., Te Deum og sakr. Velsignelse.

St. Knud Lavards Kirke

Nytaarsaften Kl. 19,30 Takkegudstjeneste m. Pr., Te Deum og sakr. Velsignelse.

St. Augustins Kirke

Nytaarsdag Kl. 8: Højmesse. Kl. 14,30: Vesper.

St. Josephs Kirke

Nytaarsaften: Takkegudstjeneste Kl. 19 1. Nytaarsdag: St. Messer Kl. 6 og 7,45, Højmesse Kl. 9, Sakramental Velsignelse Kl. 13.

Immaculatakirken

Søndag 30. Dec.: Stille Messe Kl. 7, Højmesse Kl. 10.

Nytaarsaften: Takkegudstjeneste Kl. 18 (er endnu usikker). Nytaarsdag: Stille Messe Kl. 7. Højmesse Kl. 10.

Eukaristisk Forening

for Sct. Ansgars Kirke

Tilbedelse Fredag den 4. Januar. Damerne bedes indtrængende om at melde sig til »Vagten« (øverst i højre Bænk), naar de kommer, eller naar de gaar, og at sætte sig i de øverste Bænke.

Erikka Scheel, Formand.

BOGNYT

Den udenlandske Afdeling

Granderath: Concile du Vatican, I—IV. Kr. 18.—

Biot - Goedseels - Mersch: Intelligence et conduite de l'amour. Kr. 2.40.

Albert Bessieres S. J.: La bienheureuse Anna-Maria Taigi. Kr. 4.80.

Ursmer Berliere: L'ascèse bénédictine. Kr. 5.40.

Hildebrand: Le martyr Georges de Geel et les debuts de la mission du Congo. Kr. 6.00.

Imshoort: Jésus-Christ. Kr. 2.70.

Til Nytaar

Køb Deres forskellige Kalendere: Afrivnings-, Blok- og Vægkalendere i vor nye Papirafdeling.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg, Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

D. K. K. F.

Forbundets Program for det nye Aar indledes med et Foredrag Mandag den 14. Januar Kl. 19,30 i Klosteret, Sct. Kjeldsgade 1. Forfatterinden Fru Kate Fleuron vil tale om »Kvinder i Modstandsbevægelsen«. Gratis Adgang for Medlemmer, — Ikke-Medlemmer betaler 50 Øre.

Et Forslag realiseres.

Ved D. K. K. F.s Landsmøde i November vakte det Forslag stor Begejstring, at katolske Hjem skulde aabne deres Døre for Konvertitter og ensomme Katolikker. Styrelsen beder nu de Damer, som gik ind for Sagen, og som kan samle smaa Kredse i deres Hjem, om at melde sig til Sekretariatet, Pile Allé 23 A. Telf. Eva. 7091.

Paa Styrelsens Vegne
Erikka Scheel.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 5. Januar 1946 afholder vi vor aarlige Julefest. Hvert

Medlem medbringer en Gave til Kr. 1,00. Nærmere Program følger. — Husk at reservere Aftenen allerede nu.

K. U. K. Ordrup

Lørdag den 5. Januar 1946 paa Ordrup Hotel arrangerer Katolsk Ungdomsklub Julefest for Menigheden. Der bliver Juletræ for Børnene fra 5—7, fra 7—8 bliver der Juletræ for de voksne, og fra 8—11 Dans ved et 4 Mands Orkester. Desuden bliver der Tombola, Sketch og amer. Lotteri. Børnene faar hver en Pose med Godter. Billetter faas i Præstegaarden, hos Sct. Josephsøstrene, Skovkrogen, samt hos alle K. U. K.s Medlemmer.

K. U. K. Frederiksberg.

Lørdag den 29. December Julefest i Salen, Jens Jessensvej 7. Af Programmet fremhæves: Juleevangeliet læses af Martha Tanholdt, Film, Dans om Juletræet med Overraskelser, Amr. Lotteri og der serveres Chokolade med Lagkage. Entré 1,00 Kr. — Ved den ekstraordinære Generalforsamling d. 15. ds. valgtes til Formand: Johan Giesel, Sæbyholmsvej 51, Tlf. Damsø 6214.

Sct. Andreas Menigheds

JULEFEST

Lørdag den 5. Januar 1946
paa Ordrup Hotel

Kl. 17—19 Børnenes Fest.

Kl. 19—23 Fest for de Voksne.

Juletræ, Godter, Tombola, amer. Lotteri.

Medvirkende: Fru T. Appell, Chr. Wedervang, Knud Andersen, Ejner Hoffmann o. fl.

Dans til 4 Mands Orkester.

Adgangskort: Børn Kr. 1, Voksne Kr. 1,50, faas i Sct. Andreas Præstegaard, hos Sct. Josefs Søstrene, Skovkrogen, samt hos K. U. K.s Medlemmer.

Paaklædning: Tvangfri.

<h2>Nykøbing F.</h2>		A-S Lolland-Falsters Kulkompagni <i>Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F. Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</i>
Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster <i>Telefon 38 og 769</i>	J. N. Jensen Murermester <i>Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i>	Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør Nykøbing F.</i> Installationer <i>St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</i>
<h2>Roskilde</h2>		H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 <i>Leverandør til kat. Menighed</i>
F. Christiansen <i>Maskinfabrik</i> Sct. Olgade 15, Telf. 87 <i>Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</i>	Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG	H. Weber <i>Tømrermester</i> Maskinsnedkeri
Mønsterbageriet Olgade 17 . Tlf. 1365 <i>Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter</i>	C. J. Schledermann & Sønner JERNBETON <i>Entrepenører . Murermestre</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 <i>Murermester ved Sct. Maria Hosp.</i>	
Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk <i>Lev. til Sct. Maria Hospital</i>	ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349	Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg <i>Sct. Olgade 13 . Telf 157 Leverandør</i>

Kolding

<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmødtale ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial . Delikatesser . Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>V. FALTHE Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker & Cigarer HJ af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagterludsalget <i>Hadersløvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> I. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>
<p>Carl S. Pørksen <i>Tøndervej 42</i> Alle Reparationer udføres samvittighedsfuldt og hurtigt Leverandør til de katolske Søstre</p>	<p>Barkholts Boghandel --- Bogladen med de mange Bøger---</p>	<p>Ledig</p>
<p>G. Rasmussen - Bageri og Konditori <i>Tøndervej 44 Tlf. 259</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Berring & Larsen A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Brødrene Andersen <i>Tømrermestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281</i> Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<h2>Esbjerg</h2>		<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i</i> Bechs Møbelforretning Telefon 735. Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel <i>Stort Udvalg i Kræftlige og Vlevandskar</i> <i>Katolsk Litteratur</i> <i>All i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josephs Hospital</p>
<p>Aug. Christensen <i>Malermester</i> [Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsvej 43 . Tlf. 1446</p>		<p>J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 - Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>